

CONCORDANTIAE

NOVI TESTAMENTI GRAECI

in angustum deductae

opera

D. Dr. Alfredi Schmoller

Editio septima aucta
comparato LXX interpretum sermone additisque
congruentibus Vulgatae vocibus

Stuttgart
Privilegierte Württembergische Bibelanstalt

HANDKONKORDANZ

zum

griechischen Neuen Testament

(Text nach Nestle)

von

D. Dr. Alfred Schmoller

Pfarrer i. R. in Kirchheim-Teck

—

Siebte vermehrte Auflage
mit Vergleich des Sprachgebrauchs der Septuaginta
und Beifügung der Wiedergabe der griechischen
Stichworte in der Vulgata

Stuttgart

Privilegierte Württembergische Bibelanstalt

**Der Hochwürdigen
Evangelisch-theologischen Fakultät
der
Universität Tübingen
dankt ehrerbietig
für die
Verleihung der theologischen Doktorwürde
der Verfasser.**

Druck der Privileg. Württ. Bibelanstalt, Stuttgart.

Vorwort.

Diesem Buch, das mein † Vater im Jahr 1869 zum ersten Mal herausgegeben hat, liegt jetzt der Text des Neuen Testaments in der Fassung von Nestle (15. und 16. Auflage) zugrunde. Wichtige Varianten sind mit dem Zeichen *vl* beigefügt; manche hat die von unsrem Text abweichende Übersetzung der Vulgata (vg) gefordert. An Varianten wird wohl dem einen Benutzer des Buches zu viel, dem andern zu wenig gegeben sein.

Es ist Wert darauf gelegt worden, die Zitate so zu bemessen, dass der Leser den Sinn des Satzes erkennen kann und nicht immer das Neue Testament aufschlagen muss. Auch so sagt ihm die Konkordanz mehr oder weniger, je nachdem er mit dem Neuen Testament vertraut ist oder nicht. Zu dieser Vertrautheit möchte ihm unser Buch helfen und deshalb lesbar und nicht nur ein Wortregister sein.

Vermehrt ist diese 7. Auflage durch zwei Beigaben, zu denen schon früher Sachverständige geraten haben. Einmal ist der Wortschatz des Neuen Testaments mit dem der Septuaginta verglichen; mit dem Zeichen *S°* wurden diejenigen griechischen Stichworte bezeichnet, die nicht von der Septuaginta gebraucht werden; alle andern sind dem Wortschatz der Septuaginta und dem des Neuen Testaments gemeinsam. — Zum andern findet man jetzt bei jedem griechischen Stichwort (ausser den Eigennamen) angegeben, wie die Vulgata dieses Wort wiedergibt. Was der Vulgata entstammt, ist kursiv gedruckt. Verweisbuchstaben geben an, welches lateinische Wort in jeder Stelle gebraucht ist. Vorangestellt ist jeweils das von der Vulgata am häufigsten benützte Wort. (Der Verweisbuchstabe ^a ist jedoch beim ersten der Vulgataworte und dann auch bei den entsprechenden Stellen im Text meist weggelassen, damit der Text übersichtlicher bleibt.) Beigezogen ist die Vulgata um ihrer selbst willen, der Geschichte und des Verständnisses des griechischen Textes wegen und zum Vergleich mit Luthers Übersetzung.

Eine „Handkonkordanz“ muss kürzen. Das kann geschehen durch Übergehen und durch Auswählen. Übergangen sind z. B. unter dem sehr umfassenden Buchstaben Π folgende Worte: πλήν, πόθεν, ποῖος, πολλάκις, ποτέ (enclit.), πού (enclit.), πρίν, πρό, πῶς und πώς (enclit.). Eine Auswahl von Stellen ist aufgeführt unter πάλιν, παρά, παραγίνεσθαι, πᾶς, πέμπειν, πέντε, περί, περιπατεῖν (im eigentlichen Sinn), πίπτειν, πλείων, ποιεῖν, πολύς, πορεύεσθαι, πόσος, ποῦ, πούς, πρός, προσέρχεσθαι, πρῶτον, πρῶτος. Ein * beim Stichwort kennzeichnet die Artikel, bei denen

nicht alle Stellen aufgeführt sind. Alle Artikel ohne Stern sind vollständig; ihre Zahl ist wesentlich vermehrt worden. — Unvermeidlich ist ferner, wenn an Raum gespart werden soll, dass manche Schriftstellen nur mit Zahlen, ohne Text, angegeben werden.

Innerhalb der einzelnen Artikel ist Verwandtes zusammengestellt. Teils sind an ein Zitat andere Stellen ähnlichen Wortlautes oder Sinnes geschlossen, teils ist nach den verschiedenen Bedeutungen des Stichwortes gruppiert. Dies Zusammenfassen spart viel Raum und ist manchem Leser besonders willkommen. Dass man mit diesem Gruppieren vorsichtig sein muss, weiss ich wohl. Es ist in dieser Auflage seltener als früher angewendet.

Von manchen Benützern des Buches habe ich je und dann ein Wort darüber bekommen, was ihnen aufgefallen ist, was einer vermisst hat, was sonst gebessert werden könnte. Dafür danke ich und gerne habe ich verwertet, was ich nach Anlage des Buches verwerten konnte. Möchte dieses manchem Studenten und Pfarrer eine Hilfe zur Vertiefung in Sprache und Gedanken des Neuen Testaments werden und etwas davon sich bewahrheiten, was ein freundlicher Beurteiler ausgesprochen hat: es sei aus der Konkordanz, wenn man sie fleissig zu Rat ziehe, mehr zu lernen als aus manchem Kommentar.

Eine grosse Hilfe ist mir gewesen, dass Herr D. Erwin Nestle eine erste Korrektur für das ganze Buch gelesen und mir während eines längeren Krankseins gar die ganze Arbeit der Korrektur abgenommen hat. Von Herzen danke ich ihm für diesen selbstlosen Dienst.

Kirchheim-Teck.

A. Schmoller.

Erklärung der Abkürzungen und Zeichen.

s° = nicht im Sprachgebrauch der Septuaginta.

vg = Vulgata — vg° = nicht in der Vulgata an der betreffenden Stelle.

vl = varia lectio — vl° und vl om = eine Variante lässt das Wort aus.

vl + = in der Variante ist ein Wort oder sind Worte zugefügt.

Beispiele: Seite 345 links 5. Zeile von unten steht (20 vl vg); das heisst: V. 20 steht nicht im Text aber als Variante *vēpā* und ebendies Wort gibt vg wieder. — Seite 345 rechts bei *vēos* und *Luc 2228* ist angemerkt, dass die vg im Text *minor* hat und als Variante *ianior*.

* beim Stichwort oder Beginn eines Abschnitts zeigt an, dass hier nur eine Auswahl von Stellen gegeben ist.

... bezeichnet ausgelassene Wortteile, – ausgelassene Worte.

„ entspricht dem Fettdruck der alttestamentlichen Zitate und Anspielungen bei Nestle.

sc = scilicet. fort. = fortasse. || steht vor Parallelstellen.

Praefatio.

Index hic biblicus, qui „Concordantiae Novi Testamenti Graeci“ inscribitur, locos allatos sumit ex editione Novi Testamenti, quam D. Eberhard Nestle et post patris obitum D. Erwin Nestle elaboraverunt. (Editio quinta decima 1932, editio sexta decima 1936). Variae lectiones insignes additae sunt (signum: *vl*; *vl^o* et *vl om* = *vl* omittit vocem vel voces; *vl +* = *vl* vocem vel voces addit.) Nonnullas varias lectiones discrepantia Vulgatae postulavit (signum *vg*). Alteri in addendis variis lectionibus nimium, alteri iusto minus factum esse videbitur.

Loci citati spero fore ut ita formati sint, ut sine dubio sententia cognosci possit. Non mihi videtur licere adeo verbis parcere, ut saepe tamen Testamentum ipsum consulendum sit. Liber noster id sequitur, ut legi possit, ut plus sit quam index verborum.

Aucta est septima haec editio duobus additamentis. Comparatus est Testamenti sermo cum sermone Septuaginta interpretum; signo *S°* notata sunt quae Testamenti vocabula non occurrunt in illa versione. — Deinde vocabulis graecis (exceptis nominibus propriis) addita est latina Vulgatae interpretatio, obliquis literis scripta. Quae imprimis usitata sunt Vulgatae vocabula primo loco posita sunt. Literae minutae (omissa plerumque litera ^a) indicio sunt, qua quoque loco voce Vulgata utatur. Latina versio adhibita est et suae ipsius causa et quae multum conferat ad textum graecum recte constituendum et intelligendum versionemque Lutheri melius diiudicandam.

Quo modo liber in angustius deductus sit praetermittendo et diligendo, exemplo docemus in praefatione germanica. Illi qui delectos solum locos prae-
bent articuli, signo * anteposito denotati sunt. Ubi deest asteriscus, omnes in-
venis locos.

Intra singulos articulos quae propinqua sunt sive verbis sive sententia co-
pulata sunt. Partim uni loco laudato alii eiusdem sermonis aut vis adiuncti sunt,
partim omnes eiusdem articuli loci dispositi sunt secundum varias verbi notio-
nes. Caute semper depositum est.

Nonnulli, qui iam prioribus huius libri editionibus utebantur, brevi mihi perscripserunt, quae quis desideraverat, quae poterant emendari. Quo, ubi potui, grate usus sum consilio. — Sit septima quoque haec editio studiosis et mi-
nistris verbi idoneo adiumento, quo familiares iis fiant Novi Testamenti et sermo et sententia. Vere dixerit velim aequus ille libri existimator, qui plus disci posse scripsit e Concordantiis quam ex uno alterove commentario.

Preface.

The present work which my late father edited for the first time in 1869 is based on Nestle's text of the New Testament (15th and 16th editions). Important variant readings have been added under the sign *vl*, many of them being necessitated by the discrepancies between our text and the Vulgate translation (*vg*). Some readers will probably find the number of these alternative readings too many, others will perhaps find them too few, but all have been inserted with good cause.

We have made a point of making the quotations such that the general reader can comprehend the gist of the sentence without constantly having to refer to his New Testament. Nevertheless the real value of the Concordance will depend upon a knowledge of the New Testament, and it is just this familiarity with the text that the present volume is designed to encourage. It is not intended for use as a mere register of words.

The present edition has been enlarged in two directions, both of which have been previously suggested by other experts. First the list of words in the New Testament has been compared with that in the LXX (the sign *S°* being used to denote words not used by the LXX as opposed to those which are common to both the LXX and the New Testament). Secondly — with the exception of proper names — the Latin translation of the Vulgate has been given under each key-word. Words thus taken from the Vulgate are printed in italics, different signs being used to denote which Latin synonym has been used in each case. The first place has been allotted to the word most frequently used by the Vulgate. (The sign *a*, however, has as a rule been omitted in the first of the words from the Vulgate, and has in consequence been omitted in the corresponding passages of the text; this has been done to make the text stand out more clearly). The readings from the Vulgate have been inserted on account of their merit and their history and for the light they throw on the Greek text (and also for comparison with Luther's translation).

A concordance must of necessity be brief, and this can only be achieved by careful selection and omission. We have therefore left out under the comprehensive letter Π πλήν, πόθεν, ποῖος, πολλάκις, ποτέ (enclit.), πού (enclit.), πρίν, πρό, πῶς and πώς (enclit.). A selection of passages has been given under πάλιν, παρά, παραγίνεσθαι, πᾶς, πέμπειν, πέντε, περί, περιπατεῖν (in the original sense), πίπτειν, πλείων, ποιεῖν, πολύς, πορεύεσθαι, πόσος, ποῦ, πούς, πρός, προσέρχεσθαι, πρῶτος, πρῶτον. An asterisk after the key-word denotes those paragraphs in which not all the available passages have been quoted. All paragraphs without asterisk are complete. Their number has been considerably enlarged, but in order to

save space many passages have been referred to by figures and not quoted in their full text.

Within the paragraphs themselves kindred subjects have been grouped together, sometimes on account of their similar wording or sense, and sometimes on account of the different meanings of the key-word which they bring out. This condensation saves much space and has been approved of by those who have used earlier editions. We are fully aware of the dangers of such a method, and the grouping in this edition has consequently been more sparing than heretofore.

Some readers of the book have from time to time been kind enough to suggest various improvements. I would take this opportunity of thanking them all for their suggestions. These suggestions I have been glad to adopt as far as the plan of the book would allow. It is our sincere hope that this Concordance will enable many students and ministers to delve deeper into the language and thought of the New Testament, and thus appreciate the truth expressed by one critic of this book, when he said: "You can learn more from a Concordance, provided that you consult it regularly, than from many a commentary".

My thanks are due to Dr. Erwin Nestle for his great kindness in reading the (first) proofs of this work, and for taking over the burden of editorship during a somewhat prolonged illness of mine.

Explanation of abbreviations and signs:

S° = not in the vocabulary of the LXX.

vg = Vulgate. vg° = not in the Vulgate in the corresponding passage.

vl = variant reading. vl° and vl om = a variant reading omits the word.

vl + = in the variant reading a word or words are added.

* denotes that only a selection of passages is given.

... denotes parts of words omitted, - words omitted.

" corresponds to the bold type quotations and allusions from the Old Testament in Nestle.

sc = scilicet. fort. = fortasse.

|| before parallel passages.

Handkonkordanz

zum

griechischen Neuen Testament

A

Άαρών Luc 16 Act 7:40 Hb 5:4 7:11 9:4

Άβαδδών Ap 9:11 δνομα αύτῷ Ἐβραϊστὶ Ἀβ.

άβαρής S^o – *sine onere* 2 Co 11:9 ἀβαρῆ
έμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω

άββά S^o – *abba* Mar 14:38 ἀ. δ πατήρ, πάντα δυ-
νατά σοι Rm 8:15 πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ
κράζομεν· ἀ. δ π. Gal 4:6 κράζον· ἀ. δ π.

Άβελ Mat 23:35 || Luc 11:51 – Hb 11:4 12:24

Άβιά Mat 1:7 Luc 1:5 Ἀβιαδάρ Mar 2:28

Άβιληνή Luc 3:1 **Άβιούδ** Mat 1:13

Άβραάμ

Mat 1:12 || Luc 3:34 – Mat 1:17 ἀπὸ Ἀ. ἔως Δαυ.
3:9 πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀ.· – ἐγεῖραι τέκ-
να τῷ Ἀ. || Luc 3:8 – Joh 8:33.37.39 S
8:11 ἀνακλινθήσονται μετὰ Ἀ. || Luc 13:28
ὅταν δψησθε Ἀ. – ἐν τῇ βασ. τ. θεοῦ
22:32 „δθεός Ἀ.” || Mar 12:26 Luc 20:37 – Act
3:13 „ἔδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ – 7:32

Luc 1:55 „τῷ Ἀ.” καὶ τῷ „σπέρματι” αὐτοῦ
– 73 „ῶμοσεν πρὸς Ἀ.” τὸν πατέρα ἡμῶν
13:16 ταύτην δὲ ὑγατέρα Ἀ. οὖσαν – οὐκ
ἔδει λυθῆναι –; 19:9 καθότι καὶ αὐ-
τὸς υἱὸς Ἀ. [ἐστιν] (sc Zachaeus)
16:22 ἀπενεχθῆναι – εἰς τὸν κόλπον Ἀ. 23
ὅρᾳ Ἀ. ἀπὸ μακρόδεν 24 πάτερ Ἀ.,
ἔλεισόν με 25.29.30 οὐχί, πάτερ Ἀ.,
ἄλλ’ ἔάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ

Joh 8:33 σπέρμα Ἀ. ἔσμεν 37 οἶδα δτι σπ. Ἀ.
ἐστε 39 δ πατήρ ἡμῶν Ἀ. ἔστιν. – εἰ
τέκνα τοῦ Ἀ. ἔστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀ.
ποιεῖτε (νι ἔποιεῖτε) 40 τοῦτο Ἀ. οὐκ
ἐποίησεν
– 52 Ἀ. ἀπέθανεν 53 μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἀ. –; 56 Ἀ. δ πατήρ
ἡμῶν ἡγαλλιάσατο 57 Ἀ. ἐώρακας; (νι

ξ..κέν σε) 58 πρὶν Ἀ. γενέσθαι ἐγὼ εἰμί

Act 3:25 πρὸς Ἀ.· „καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου”
7:2 ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀ. – · „ἔξελθε”

– 16 „ἐν τῷ μνήματι φῶνήσατο Ἀ.”

– 17 ἐπαγγελίας ἡς ὠμολόγησεν – τῷ Ἀ.

13:28 ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοί γένους Ἀ.

Rm 4:1 τί – ἐροῦμεν εὑρηκέναι Ἀ. τὸν προ-
πάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα;

– 2 εἰ γάρ Ἀ. ἔξ ἔργων ἐδικαιώθη cfr
Jac 2:21 Ἀ. δ πατήρ ἡμῶν οὐκ ἔξ ἔρ-
γων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαάκ –;

– 3 „ἐπίστευσεν δὲ Ἀ. τῷ θεῷ, καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην” Gal 3:6
Jac 2:23 – Rm 4:9 λέγομεν γάρ· „ἐλο-
γίσθη τῷ Ἀ. ἡ πίστις εἰς δικ.”

– 12 τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἔχνεσιν τῆς ἐν
ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ π. ἡμ. Ἀ.

– 13 οὐ – διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀ.

– 16 τῷ σπέρματι, – καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀ.
9:7 οὐδ’ δτι εἰσὶν σπέρματα Ἀ., – τέκνα
11:1 καὶ γάρ ἐγὼ – ἐκ σπέρματος Ἀ.

2 Co 11:22 σπέρμα Ἀ. εἰσὶν; κάγω

Gal (3:6 → Rm 4:3) 3:7 οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοί
εἰσὶν Ἀ. 9 οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται
σὺν τῷ πιστῷ Ἀ.

– 8 ἡ γραφὴ – προευηγγελίσατο τῷ Ἀ.
δτι „ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ – ἔθνη”

– 14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀ. γέν.

– 16 τῷ – Ἀ. ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ 18 τῷ – Ἀ. δι’
ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός

– 29 εἰ δὲ ὑμεῖς Χοῦ, ἄρα τοῦ Ἀ. σπέρμα
ἐστέ, κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι

4:22 γέγραπται – δτι Ἀ. δύο υἱοὺς ἔσχεν

Hb 2:16 ἀλλὰ „σπέρματος Ἀ. ἐπιλαμβάνεται”

6:13 τῷ γάρ Ἀ. ἐπαγγειλάμενος δ θεός
7:1.2.4.5.6 δεδεκάτωκεν Ἀ. 9 δι’ Ἀ. καὶ
Λευὶς – δεδεκάτωται

11:8 πίστει καλούμενος Ἀ. ὑπήκουσεν

– 17 πίστει „προσενήνοχεν Ἀ. τὸν Ἰσαάκ”

Jac 2:21 → Rm 4:2 – Jac 2:23 → Rm 4:3

1 Pe 3:6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ

ἄβυσσος *abyssus*

Luc 8:31 ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ – εἰς τὴν Ἁ. ἀπελθεῖν
 Rm 10:7 „τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον;”
 Ap 9:1 ἡ κλείς τοῦ φρέατος τῆς Ἁ. 2:201
 – 11 βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἄβυσσου
 11:7 τὸ „ὑηρίον” τὸ „ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἄ-
 βύσσου” 17:8
 20:3 ἔβαλεν αὐτὸν (sc τὸν Σατ.) εἰς τὴν Ἁ.

“Ἄγαθος” Act 11:28 21:10 προφήτης ὁνόματι “Α.

ἀγαθοεργεῖν S^o – *bene agere* → ..ουργεῖν
 1 Ti 6:18 τοῖς πλουσίοις – παράγγελλε – ἀ..εῖν

ἀγαθοποιεῖν *benefacere* b *bene facere*
 Luc 6:9 εἰ ἔξεστιν τῷ σαββ. ἀ..ῆσαι –; (v1 b)
 – 33 ἐὰν ἀ..ῆτε τοὺς ἀ..οῦντας ὑμᾶς
 – 35 ἀγαπᾶτε τ. ἔχθροὺς κ. ἀ..εῖτε (v1 b)
 1 Pe 2:15 ἀ..οῦντας φιμοῦν τὴν – ἀγνωσίαν
 – 20 εἰ ἀ..οῦντες^b καὶ πάσχοντες ὑπομε-
 νεῖτε 3:17 κρείττον – ἀ..οῦντας – πά-
 σχειν ἡ κακοποιοῦντας
 3:6 ἡς (Sarae) ἐγενήθητε τέκνα ἀ..οῦσαι
 3 Jo 11 ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν

ἀγαθοποιία S^o – *benefactum*

1 Pe 4:19 πιστῷ κτίσῃ παραπιθέσθωσαν τὰς
 ψυχὰς – ἐν ἀ..ᾳ (v1 ..αις vg ..is)

ἀγαθοποιός *bonus*

1 Pe 2:14 πεμπομένοις εἰς – ἔπαινον – ἀ..ῶν

ἀγαθός *bonus*, ..am, ..a b *optimus* c *benignus*
 d(ἀ..ὸν ποιεῖν) *benefacere*

1) *homines*, Deus

Mat 5:45 ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀ..ούς 22:10 συνή-
 γαγον πάντας –, πον. τε καὶ ἀ..ούς
 12:35 ὁ ἀγ. ἀνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγ. θησαυ-
 ροῦ ἐκβάλλει ἀ..ά || Luc 6:45 τὸ ἀγ.
 19:16 τί ἀ..ὸν ποιήσω –; 17 τί με ἔρωτᾶς
 περὶ τοῦ ἀγ. εἰς ἐστιν ὁ ἀ. || Mar
 10:17 διδάσκαλε ἀ..έ 18 τί με λέγεις
 ἀ..ὸν; οὐδεὶς ἀ..ὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός
 Luc 18:18, 19
 20:15 ἡ ὁ δοφθαλμός σου πονηρός ἐστιν ὅτι
 ἔγω ἀγαθός εἰμι;
 25:21 εὖ, δοῦλε ἀ..ὲ καὶ πιστέ 23 || Luc 19:17
 Luc 23:50 Ἰωσὴφ –, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος
 Joh 7:12 οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγαθός ἐστιν
 Act 11:24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός (Barabbas)
 (Rm 5:7 ὑπὲρ γάρ τοῦ (εἰ γάρ του) ἀγαθοῦ
 τάχα τις καὶ τολμᾶ ἀποθανεῖν)

Tit 2:5 τὰς νέας – εἶναι – ἀγαθάς^c
 1 Pe 2:18 οὐ μόνον τοῖς ἀ..οῖς καὶ ἐπιεικέσιν

2) *res bona*

a) subst.: (τὸ) ἀγαθόν, (τὰ) ἀγαθά

Mat 7:11 δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν
 12:34 πῶς δύνασθε ἀ..ὰ λαλεῖν πονηροὶ δν-
 τες; – 35 || Luc 6:45 → supra sub 1)
 19:16 τί ἀ..ὸν ποιήσω –; 17 → supra sub 1)
 Mar 3:4 ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀ..ὸν ποιῆσαι^d
 ἡ κακοποιῆσαι (vg *an male*);
 Luc 1:53 „πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν”
 12:18 συνάξω ἐκεῖ – τὰ ἀγαθά μου
 – 19 ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα
 16:25 ἀπέλαβες τὰ ἀ. σου ἐν τῇ ζωῇ σου

Joh 1:48 ἐκ Ναζ. δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι;
 5:29 οἱ τὰ ἀγ. ποιήσαντες εἰς ἀνάστ. ζωῆς

Rm 2:10 εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγ.
 3:8 ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἦν ἔλθη τὰ ἀγ.;
 5:7 → supra sub 1)
 7:13 τὸ – ἀγ. ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος; – ἀλ-
 λὰ ἡ ἀμαρτία – διὰ τοῦ ἀγ. μοι κατ-
 εργαζομένη θάνατον 18 οὐκ οἰκεῖ ἐν
 ἐμοὶ – ἀ..ὸν 19 οὐ – δ θέλω ποιῶ ἀ..ὸν
 8:28 πάντα συνεργεῖ [δο θεὸς] εἰς ἀ..ὸν
 9:11 μηδὲ πραξάντων τι ἀγ. ἡ φαῦλον
 10:15 „οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων ἀ..ά”
 12:2 τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγ. καὶ
 – 9 ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώ-
 μενοι τῷ ἀγ. 21 νίκα ἐν τῷ ἀγ. τὸ κακόν
 13:3 τὸ ἀγ. ποίει, καὶ ἔχεις ἔπαινον ἐξ αὐ-
 τῆς (sc τῆς ἔξουσίας) 4 θεοῦ γάρ διά-
 κονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν
 14:16 μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγ.
 15:2 ἕκαστος – τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς
 τὸ ἀγ. 16:19 ὑμᾶς σοφοὺς – εἰς τὸ ἀγ.
 2 Co 5:10 ἡ ἐπραξεν, εἴτε ἀ..ὸν εἴτε φαῦλον
 Gal 6:6 κοινωνείτω – τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶ-
 σιν ἀγαθοῖς 10 ἐργαζώμεθα τὸ ἀγ.
 πρὸς πάντας, μάλιστα – πρὸς τούς
 Eph 4:28 ἐργαζόμενος ταῖς Ἰδ. χερσὶν τὸ ἀγ.
 6:8 ἕκαστος ἔάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο
 κομίσεται παρὰ κυρίου
 1 Th 5:15 πάντοτε τὸ ἀγ. διώκετε εἰς ἀλλήλους
 Phm 6 ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν
 ἥμιν (v1 ὑμῖν) εἰς Χόν 14 ἦν μὴ ὡς
 κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἡ
 Hb 9:11 Χός – ἀρχιερεὺς τῶν γενομένων (v1
 μελλόντων vg) ἀγαθῶν 10:1 σκιὰν –
 ἔχων δ νόμος τῶν μελλόντων ἀγ.
 13:21 θεὸς – καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγ.
 1 Pe 3:11 „καὶ ποιησάτω ἀ..ὸν” 13 τίς δ κα-

κώσων ὑμᾶς ἔλαν τοῦ ἀγ. ζηλωταί
 3 Jo 11 μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν

b) in coniunctione cum substantivis

Mat 7 11 οἴδατε δόματα ἀ..ά διδόναι || Luc 11 13
 – 17 πᾶν δένδρον ἀγ. 18 οὐδὲ δύν. δένδ. ἀγ.
 12 35 || Luc 6 45 → supra 1) Mat 12 35

Luc 8 8 ἔτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγ.
 – 15 ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ^b
 10 42 τὴν ἀγαθὴν^b μερίδα ἔξελέξατο

Act 9 36 ἦν πλήρης ἔργων ἀγ. καὶ ἐλεημοσυ.
 23 1 πάσῃ συνειδήσει ἀ..η̄ πεπολίτευμαι

Rm 2 7 τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀ..οὐ
 7 12 ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθὴ^b
 12 2 δοκιμάζειν – τί τὸ δέλημα τοῦ θεοῦ,
 τὸ ἀγαθόν → Rm 12 2 sub 2a)

13 3 οὐκ εἰσὶν φόβοις τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ (v1
 ἀγαθοεργῷ) ἀλλὰ τῷ κακῷ

2 Co 9 8 ἵνα – περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγ.
 Eph 2 10 κτισθέντες – ἐπὶ ἔργοις ἀγ., οἷς
 4 29 εἰ τις (sc λόγος) ἀγ. πρὸς οἰκοδομήν

Phl 1 6 ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγ.
 Col 1 10 ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγ. καρποφοροῦντες

1 Th 3 6 ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀ..ἡν πάντοτε

2 Th 2 16 ὁ – δοὺς – ἐλπίδα ἀ..ἡν ἐν χάριτι
 – 17 στηρίζαι (sc ὑμῶν τὰς καρδίας) ἐν
 παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ

1 Ti 1 5 ἀγάπη ἐκ – συνειδήσεως ἀγαθῆς
 – 19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν
 2 10 κοσμεῖν ἐαυτάς, –, δι’ ἔργων ἀ..ῶν
 5 10 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγ. ἐπηκολούθησεν

2 Ti 2 21 σκεῦος – εἰς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἡτοιμασμ.
 3 17 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγ. ἔξηρτισμένος

Tit 1 16 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι
 2 10 πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀ..ἡν

3 1 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγ. ἐτοίμους εἶναι

Jac 1 17 πᾶσα δόσις ἀγαθὴ (*datum optimum*)
 3 17 ἡ δὲ ἐνωθεν σοφία – μεστὴ ἐλέους
 καὶ καρπῶν ἀγαθῶν

1 Pe 3 10 „ὁ – θέλων – ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθάς”
 – 16 ἀλλὰ – συνειδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα
 – καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες
 ὑμῶν τὴν ἀ..ἡν ἐν Χῷ ἀναστροφήν
 – 21 συνειδήσεως ἀ..ῆς ἐπερώτημα εἰς θ.

ἀγαθουργεῖν S° – *benefacere* → ἀ..οεργεῖν
 Act 14 17 οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν ἀ..ῶν

ἀγαθωσύνη *bonitas*

Rm 15 14 καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἔστε ἀγαθωσύνης
 (v1 ἀγάπης, vng *dilectione*)

Gal 5 22 ὁ – καρπὸς τοῦ πνεύματός ἔστιν – ἀγ.

Eph 5 9 ὁ – καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀ..η̄
 2 Th 1 11 ἵνα – πληρώσῃ πᾶσαν εύδοκίαν ἀ..η̄ς

ἀγαλλιᾶσθαι, -ᾶν *exultare* ^b *laetari*

Mat 5 12 χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε Ap 19 7
 Luc 14 7 „ἡγ..ίασεν” τὸ πνεῦ. μου ἐπὶ τ. θεῷ
 Act 2 26 „ἡγ..άσατο ἡ γλῶσσά μου”
 10 21 ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ
 Joh 5 35 ὑμεῖς δὲ ἡθελήσατε ἀγαλλιᾶσθαι
 πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ
 8 56 Ἀβρ. – ἡγ..άσατο ἵνα ἴδῃ τ. ἡμέραν
 Act 16 34 ἡγαλλιάσατο^b πανοικεὶ πεπιστευκώς
 1 Pe 1 6 ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. ἐν ᾧ ἀγ..ᾶσθε
 – 8 εἰς δν – πιστεύοντες – ἀγαλλιᾶσθε
 (v1 ..ᾶτε) χαρῆ ἀνεκλαλήτῳ
 4 13 ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης
 αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι

ἀγαλλίασις *exultatio* ^b *gaudium* ^c *laetitia*

Luc 1 14 ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις 44^b
 Act 2 46 ἐν ἀγ..ει καὶ ἀφελότητι καρδίας
 Hb 1 9 „ἔχρισέν σε – ἔλαιον ἀ..εως” (v1^c)
 Jud 24 ὑμᾶς – στῆσαι – ἀμώμους ἐν ἀγ..ει

ἀγαμος, δ et ἡ, ἀγαμοι ^a *non nupti* ^b *innupta*
^c *qui sine uxore est*

1 Co 7 8 λέγω – τοῖς ἀγ.^a καὶ ταῖς χήραις 11
 μενέτω ἀγ.^b 32 δ ἀγ.^c μεριμνᾶ τὰ τοῦ
 κυρίου 34 ἡ γυνὴ ἡ ἀγ.^b καὶ ἡ παρθένος
 μεριμνᾶ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία

ἀγανακτεῖν *indignari* ^b *indigne ferre*

Mat 20 24 οἱ δέκα ἡγ..ησαν || Mar 10 41 – Mat
 21 15 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς 26 8
 οἱ μαθηταί || Mar 14 4 ἡσαν δέ τινες ἀγ..οῦν-
 τες^b πρὸς ἐαυτούς – 10 14 Ἰησοῦς ἡγ-
 ανάκτησεν^b Luc 13 14 δ ἀρχισυνάγωγος

ἀγανάκτησις *indignatio* 2 Co 7 11

ἀγαπᾶν *diligere* ^b *amare*

1) absolute dictum, sine accusativo

Luc 7 47 ὅτι ἡγάπησεν πολύ· – δλίγον ἀγαπᾶ
 1 Jo 3 14 δ μὴ ἀγαπῶν (v1 sub 2) μένει ἐν τῷ
 θανάτῳ 18 μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ
 γλῶσσῃ, ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ 4 7 πᾶς
 δ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται 8 δ
 μὴ ἀγ. οὐκ ἔγνω τὸν θεόν 19 ὑμεῖς ἀγ-
 πῶμεν (v1 τὸν θεόν vng) δτι αὐτὸς πρῶτος

2) homines, Jesum, Deum diligere

Mat 5 43 „ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου”

Mat 19:19 „ώς σεαυτόν” 22:39 Mar 12:31.33 τὸ „άγ..ᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν” περισσότερόν ἐστιν Luc 10:27 – Rm 13:9 Gal 5:14 Jac 28	Rm 9:13 „τὸν Ἰακὼβ ἡγάπησα, – ἐμίσησα” – 25 „τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγ..μένην” 13:8 εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀ..ᾶν· ὁ γὰρ ἀ..ῶν τὸν – νόμον πεπλήρωκεν 9 → Mat 5:43
5:44 ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθρούς ὑμῶν Luc 6:27.35 – 48 ἐὰν – ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς Luc 6:32 εἰ ἀγ..ᾶτε –, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ – οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς ἀγ..ῶντας αὐτοὺς ἀγ..ῶσιν 6:24 τὸν ἔτερον (sc κύριον) ἀγ..ῆσει Luc 16:13 22:37 „ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν δλῃ τῇ καρδίᾳ σου” Mar 12:30 ἔξ δλης 33 τὸ ἀγ..ᾶν αὐτόν Luc 10:27	1 Co 2:9 „δσα” ἡτοίμασεν „ὁ θεός τοῖς ἀγα- πῶσιν αὐτόν” → Jac 1:12.25 8:3 εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, – ἔγνωσται 2 Co 9:7 „Ιλαρὸν” γὰρ „δότην” ἀγαπᾶ „ὁ θεός” 11:11 διὰ τί; δπι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; 12:15 εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἥσσον ἀγαπῶμαι;
Mar 10:21 Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἡγ..ησεν αὐτόν Luc 7:5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν – 42 τίς – αὐτῶν πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; Joh 3:16 οὕτως – ἡγάπησεν ὁ θεός τὸν κόσμον – 35 ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν 10:17 διὰ τοῦτο με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ δτι ἐγὼ τί- θημι τὴν ψυχήν μου 15:9 καθὼς ἡγά- πησέν με ὁ πατὴρ 17:23 καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας 24 τὴν δόξαν –, ἦν δέδω- κάς μοι δτι ἡγάπησάς με πρὸ κατα- βολῆς κόσμου 26 ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἡ 8:42 ἀγαπᾶτε ἄντες ἐμέ 14:15 ἐὰν ἀγαπᾶτε με 21 ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου 23 ἐάν τις ἀγαπᾷ με, –, καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν 24 ὁ μὴ ἀγαπῶν με 28 εἰ ἀγαπᾶτε με, ἔχαρητε ἃν 21:15 ἀγαπᾶς με πλέον τούτων; – οἶδας δτι φιλῶ b σε 16 ἀγα- πᾶς με; – σὺ οἶδας δτι φιλῶ b σε 11:5 ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ 13:1 ἀγαπήσας τοὺς Ιδίους τοὺς ἐν τῷ κόσ- μῳ, εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς – 23 δν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς 19:26 21:7.20 – 34 ἐντολὴν καὶ ἡγάπησεν αὐτόν 21:7.20 – 34 ἐντολὴν καὶ ἡγάπησεν αὐτόν 21:7.20 – 34 ἐντολὴν καὶ ἡγάπησεν αὐτόν 21:7.20 14:21 ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, κάγω ἀγαπήσω αὐτόν 23 ὁ πα- τὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν 15:9 κάγω ὑμᾶς ἡγάπησα 17:23 δτι σὺ – ἡγάπη- σας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας – 31 ἵνα γνῶ δ κόσμος δτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα	Gal 2:20 ἐν πίστει ζῶ τῇ – τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτόν – 5:14 → Mat 5:43 Eph 1:6 ἔχαριτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ 2:4 διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς 5:2 καθὼς καὶ ὁ Χρ. ἡγάπησεν ὑμᾶς – 25 ἀγαπᾶτε τὰς γυναικας, καθὼς καὶ ὁ Χρ. ἡγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν 28 ἀγα- πᾶν τὰς – γυν. ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· δ ἀ..ῶν τὴν – γυν. ἑαυτὸν ἀγαπᾶ 33 Col 3:19 6:24 μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν κύ- ριον ἡμῶν Ἱ. Χόν ἐν ἀφθαρσίᾳ
Rm 8:28 τοῖς ἀγαπῶσιν τ. θεόν πάντα συνεργεῖ – 37 ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀ..ῆσαντος ἡμᾶς	Col 3:12 ὡς ἐκλεκτοὶ – ἀγαπημένοι 1 Th 1:4 ἀ- δελφοὶ ἡγ. ὑπὸ [τοῦ] θεοῦ 2 Th 2:13 „ὑπὸ κυρίου” Jud 1 τοῖς ἐν θεῷ πα- τρὶ ἡγαπημένοις – κλητοῖς 1 Th 4:9 θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγ. ἀλλήλους 2 Th 2:16 δ θεός –, δ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς Hb 12:6 „δν γὰρ ἀγαπᾶ κύριος παιδεύει” Jac 1:12 τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, δν ἐπηγγείλα- το τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν 25 τῆς βασιλείας ἥς ἐπηγγ. τοῖς ἀγ. αὐτόν – 28 → Mat 5:43 1 Pe 1:8 Ἱ. Χοῦ, δν οὐκ ιδόντες ἀγαπᾶτε – 22 ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτε- νῶς 2:17 τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε
	1 Jo 2:10 δ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ – 3:10 δ μὴ ἀγ. τὸν ἀδ. αὐτοῦ 14 δτι ἀγα- πῶμεν τοὺς ἀδελφούς· δ μὴ ἀγ. (v1 τὸν ἀδ.) 4:20 δ – μὴ ἀγ. τὸν ἀδ. αὐτοῦ δν ἐώρακεν 21 ἵνα – ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδ. 3:11 αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἀγγελία –, ἵνα ἀγ..ῶμεν ἀλλήλους 23 4:7 ἀγ..ῶμεν ἀλλ. 11 δ- φείλομεν ἀλλ. ἀγαπᾶν 12 ἐὰν ἀγ..ῶμεν ἀλλ. 2 Jo 5 ἐντολὴν –, – ἦν εἴχομεν ἀπ’ ἀρχῆς, ἵνα ἀγ..ῶμεν ἀλλήλους 4:10 οὐχ δτι ἡμεῖς ἡγαπήκαμεν τὸν θεόν, ἀλλ δτι αὐτὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς 11 εἰ οὕτως δ θεός ἡγ. ἡμᾶς 19 πρῶτος ἡγάπησεν ἡμᾶς

- 1 Jo 4:20** ἐάν τις εἴπῃ δι τὸν ἀγαπῶ τὸν θεόν,
— τὸν θεὸν δν οὐχ ἔωρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν 21 ἵνα δ ἀγαπῶ τὸν θεόν
ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
- 5:1** πᾶς δ ἀγαπῶ τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾶ
τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ 2 γινώσκομεν δι τὸν ἀ..ῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ,
θταν τὸν θεόν ἀγ..ῶμεν
- 2 Jo 1:1** οὗς ἔγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ 3 **Jo 1:3b**
- Ap 1:5** τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι
3:9 ἵνα — γνῶσιν δι τὸν „ἔγὼ ἡγάπησά σε”
- 3) bona huius et aeternae vitae amore
amplecti, mundum, vitam, iustitiam,
spem
- Luc 11:43** ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν
- Joh 3:16** θεός τὸν κόσμον → sub 2)
— 19 ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ
σκότος δι τὸ φῶς
- 12:43** ἡγάπησαν — τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ
- 2 Ti 4:8** τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ
— 10 Δημᾶς — ἀγαπῆσας τὸν νῦν αἰῶνα
- Hb 1:9** „ἡγάπησας δικαιοσύνην κ. ἔμίσησας”
- 1 Pe 3:10** δι γάρ „θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν”
- 2 Pe 2:15** δι μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν^b
- 1 Jo 2:15** μὴ ἀγ..πτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ. ἐάν τις ἀγ..πτε τὸν κό., οὐκ
- Ap 12:11** οὐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν διχριθανάτου
20:9 τὴν πόλιν „τὴν ἡγαπημένην”
- ἀγάπη** *charitas* (*car.*) ^b*dilectio* ^c(αὶ ἀγάπαι) *epulae* ^d(νι αὶ ἀγ.) *convivia* ^e(φίλημα τῆς ἀγ.) *osculum sanctum*
- Mat 24:12** ψυγήσεται δι ἀγάπη τῶν πολλῶν
- Luc 11:42** παρέρχεσθε — τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ
- Joh 5:42** τὴν ἀγ. δι τὸν θεόν οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς
- 13:35 ἐάν ἀγάπην^b ἔχητε ἐν ἀλλήλοις
- 15:9 μείνατε ἐν τῇ ἀγ. δι τῇ ἐμῇ 10 μενεῖτε
ἐν τῇ ἀγ. δι μου, καθὼς ἔγω — μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγ.^b
- 13 μείζονα ταύτης ἀγάπην^b οὐδεὶς ἔχει
- 17:26 ἵνα δι ἀγ. δι μη ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς
δι κάργω ἐν αὐτοῖς
- Rm 5:5** δι ἀγ. τ. θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδ.
— 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγ. εἰς ἡμᾶς
δι θεὸς δι τὴν ἀμαρτωλῶν δητῶν ἡμῶν
Χόδις ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέδησεν 1 **Jo 4:10**
- 8:35 τις ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγ. τ. Χοῦ
(νι θεοῦ); 39 δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι
ἀπὸ τῆς ἀγ. τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χῷ Ιοῦ

- Rm 12:9** δι ἀγ. δι ἀνυπόκριτος 2 **Co 6:6** ἐν ἀγ. δι.
13:10 δι ἀγ. τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται πλήρωμα οὖν νόμου δι ἀγ.^b
- 14:15 οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς
15:30 παρακαλῶ — διὰ τῆς ἀγ. τοῦ πνεύματος
- 1 Co 4:21** ἐν φάβιδι όλην —, δι ἐν ἀγάπῃ —;
- 8:1** δι ἀγ. οἰκοδομεῖ **Eph 4:16** αὔξησιν τοῦ σώματος — εἰς οἰκοδομὴν ἐν ἀγ.
13:1 ἐὰν —, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω 2.3.4 δι ἀγ.
μακροθυμεῖ, χρηστεύεται δι ἀγ., — , δι ἀγ. οὐ περπερεύεται 8 δι ἀγ. οὐδέποτε πίπτει 13 μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγ., — μείζων δὲ — δι ἀγ. 14:1 διώκετε τ. ἀγ.
16:14 πάντα ύμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω
— 24 δι ἀγ. μου μετὰ πάντων ύμῶν ἐν Χῷ
- 2 Co 2:4** τὴν ἀγ. ἵνα γνῶτε μήν ἔχω — εἰς ύμ.
— 8 παρακαλῶ — κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγ..ην
5:14 δι γάρ ἀγάπη τοῦ Χοῦ συνέχει ἡμᾶς
8:7 περισσεύετε, — τῇ ἔξ ἡμῶν ἐν ύμīν (νι ύμ. ἐν ἡμ. — *vestra in nos*) ἀγ. 8 τὸ τῆς ύμετέρας ἀγ. γνήσιον δοκιμάζων
— 24 τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγ. ύμῶν — εἰς αὐτοὺς ἔνδεικνύμενοι
13:11 δι θεός τῆς ἀγ. δι καὶ εἰρήνης — μεθ' ύμῶν 13 δι ἀγ. τοῦ θεοῦ — μετὰ πάντων
- Gal 5:6** πίστις δι ἀγάπης ἐνεργουμένη
— 13 διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις
— 22 δ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγ.
Eph 1:4 ἐν ἀγάπῃ προορίσας ἡμᾶς εἰς ιούδεσ.
— 15 ἀκούσας — τὴν ἀγ. δι τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους **Col 1:4b** **Phm 5**
- 2:4 διὰ τὴν πολλὴν ἀγ. αὐτοῦ (sc θεοῦ)
3:17 ἐν ἀγάπῃ ἐρρίζωμένοι καὶ τεθμελεῖ.
— 19 γνῶνται τε τὴν ύπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χοῦ
- 4:2 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ 15 ἀληθεύοντες — ἐν ἀγ. 16 εἰς οἰκοδομὴν — ἐν ἀγ. 5:2 περιπατεῖτε ἐν ἀγ.^b
- 6:23 εἰρήνη — καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως
- Phil 1:9** ἵνα δι ἀγ. ύμῶν ἔπι — περισσεύῃ
— 16 Χὸν κηρύσσουσιν· οἱ μὲν ἔξ ἀγάπης
2:1 εἰ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἰ τις κοιν.
— 2 τὴν αὐτὴν ἀγ. ἔχοντες, σύμψυχοι
- Col 1:(4 → Eph 1:15)** 8 δι καὶ δηλώσας (Eraphr.) ἥμιν τὴν ύμῶν ἀγ. δι ἐν πνεύματι
— 13 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ιοῦ τῆς ἀγ.^b
2:2 συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ [αὐτοῦ
3:14 ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγ., δι ἐστιν
- 1 Th 1:3** τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγ. 3 ε τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγ. ύμῶν
2 Th 1:3 δι πίστις ύμῶν καὶ πλεονάζει δι ἀγ. ἐνδις ἐκάστου — ύμῶν εἰς ἀλλήλ.

1 Th 3:12 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος – περισσεύσαι τῇ ἀγ. εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας
 5 8 „υἱώρακα” πίστεως καὶ ἀγάπης
 – 13 ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερ. ἐν ἀγ..ῃ

2 Th 2:10 τὴν ἀγ. τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδεξαντο
 3 5 δὲ κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ

1 Ti 1:5 ἀγ. ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδ.
 – 14 μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης^b τῆς ἐν Χῷ Ἰ. 2 Ti 1:13 ἐν π. καὶ ἀγ.^b τῇ ἐν Ἰ. Χῷ
 2:15 ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ^b
 4:12 τύπος γίνου – ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει
 6:11 δίωκε – πίστιν, ἀγάπην 2 Ti 2:22

2 Ti 1:7 πνεῦμα – δυνάμεως καὶ ἀγάπης^b
 3:10 παρηκολούθησάς μου – τῇ ἀγάπῃ^b

Tit 2:2 ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ^b

Phm 5 ἀκούων σου τὴν ἀγ. καὶ τὴν πίστιν – πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους
 7 χαρὰν – πολλὴν ἔσχον – ἐπὶ τῇ ἀγ. σου
 9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ

Hb 6:10 τῆς ἀγ.^b ἡς ἐνεδεῖξασθε εἰς τὸ δόνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις
 10:24 εἰς παροξύσμὸν ἀγάπης καὶ – ἔργων

1 Pe 4:8 τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγ. ἐκτενῆ ἔχοντες, δτι „ἀγ. καλύπτει” πλῆθος „ἀμαρτιῶν”
 5:14 ἀσπάσασθε – ἐν φιλήματι ἀγάπης^e

2 Pe 1:7 ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην
 (2:13 v1 ἐν ταῖς ἀγ.^d αὐτῶν)

1 Jo 2:5 ἐν τούτῳ ἡ ἀγ. τοῦ θεοῦ τετελείωται
 – 15 οὐκ ἔστιν ἡ ἀγ. τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ
 3:17 πῶς ἡ ἀγ. τ. θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
 3:1 ποταπὴν ἀγ. δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ
 – 16 ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγ. 4:9 ἐφανερώθη ἡ ἀγ. τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν 10 ἐν τούτῳ ἔστιν ἡ ἀγ., οὐχ δτι ἡμεῖς ἡγαπήκαμεν τὸν θεόν 16 πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγ. ἦν ἔχει δὲ θεὸς ἐν ἡμῖν
 4:7 ἡ ἀγ. ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν 8 δὲ θεὸς ἀγάπη ἔστιν 16 δὲ θεὸς ἀγ. ἔστιν, καὶ δ μένων ἐν τῇ ἀγ. ἐν τῷ θεῷ μένει
 – 12 ἡ ἀγ. αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἔστιν
 – 17 ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγ. μενδ’ ἡμῶν
 – 18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγ., ἀλλ’ ἡ τελεία ἀγ. ἔξω βάλλει τὸν φόβον, – δὲ φοβούμενος οὐ τετελ. ἐν τῇ ἀγ.
 5:3 αὕτη γάρ ἔστιν ἡ ἀγ. τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν 2 Jo 6
 2 Jo 3 παρὰ Ἰ. Χοῦ –, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ
 3 Jo 6 οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγ. ἐνώπιον
 Jud 2 ἔλεος ὑμῖν – καὶ ἀγ. πληθυνθείη
 12 οἱ ἐν ταῖς ἀγ.^c ὑμῶν (v1 αὐτῶν) σπι-

λάδες συνευωχούμενοι

Jud 21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ^b θεοῦ τηρήσατε
 Ap 2:4 τὴν ἀγ. σου τὴν πρώτην ἀφῆκας
 – 19 οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην

ἀγαπητός *charissimus* (car.) ^b *dilectus* (*dilectissimus*)

Mat 3:17 „ὅντις” μου „ὁ ἀγαπητός^b” || Mar 1:11^b
 Luc 3:22^b – Mat 17:5^b || Mar 9:7 2 Pe 1:17^b – Mat 12:18 „ὁ ἀγαπητός^b μου”

Mar 12:6 ἔτι ἔνα εἶχεν, υἱὸν ἀ..όν || Luc 20:13^b

Act 15:25 σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρναβᾶ καὶ Παύλῳ, alibi cum nominibus personarum: Rm 16:5^b 8 τὸν ἀγ.^b μου ἐν κυρίῳ 9^b 12 τὴν ἀγ..ήν Eph 6:21 ὁ ἀγ. ἀδελφός Col 1:7 τοῦ ἀγ. συνδούλου ἡμῶν 4:7 ὁ ἀγ. ἀδελφός 9:14 ὁ Ιατρὸς ὁ ἀγ. 2 Ti 1:2 ἀγαπητῷ τέκνῳ (cfr 1 Co 4:17) Phm 1 τῷ ἀγαπητῷ^b – 2 Pe 3:15 ὁ ἀγ. ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος – 3 Jo 1

Rm 1:7 τοῖς – ἐν Ρώμῃ ἀγαπητοῖς^b θεοῦ
 11:28 κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοί
 12:19 ἀγαπητοί, alibi in alloquendo:
 1 Co 10:14 μου 15:58 ἀδελφοί μου ἀγ.^b
 2 Co 7:1 12:19 Phl 2:12 μου 4:1 ἀδελφοί μου ἀγ. καὶ ἐπιπόθητοι, – , ἀγαπητοί – Hb 6:9^b – Jac 1:16 ἀδ. μου ἀγ.^b
 19^b 25^b – 1 Pe 2:11 4:12 2 Pe 3:1.8.
 14:17 (vg^o) – 1 Jo 2:7 3:2.21 4:1.7.11
 Jud 3:17.20

1 Co 4:14 ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶν
 – 17 ὅς ἔστιν μου τέκνον ἀγαπητόν

Eph 5:1 μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀ..ά

1 Th 2:8 διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε

1 Ti 6:2 δτι πιστοί εἰσιν καὶ ἀγαπητοί^b

Phm 16 ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀ..όν, – ἐμοί

3 Jo 2 ἀγαπητέ 5:11

Ἀγάρ Gal 4:24.25 τὸ δὲ Ἀ. Σινὰ δρος ἔστιν

ἀγγαρεύειν S^o – *angariare* Mat 5:41 δστις σε ἀ..εύσει μῆλιον ἐν 27:32 || Mar 15:21

ἀγγεῖον *vas* Mat 25:4 ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγ.

ἀγγελία *appunctionatio* 1 Jo 1:5 ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγ. ἦν ἀκηκόσμεν ἀπ’ αὐτοῦ, δτι 3:11 ἡ ἀγγ. ἦν ἡκούσατε ἀπ’ ἀρχῆς, ἵνα

ἀγγέλλειν ^a*appunctionare* ^b*punctiare*

Joh (4:51 v1 ἤγγειλαν^b δπι δ παῖς αὐτοῦ ζῆ) 20:18 ἀγγέλλουσσα^a – δπι ἔωρακα τ. κύριον

ἄγγελος *angelos* ^b*punctus*

Mat 120 ἄγγελος κυρίου – ἐφάνη 24 2 13.19
 28 2 (5 δ ἄγγ.) Luc 111 (13 δ ἄγγ. 18. 19. 28
 δ ἄγγ. Γαβριήλ 30.34.35.38) 29 ἄγγ. κυρίου
 ἐπέστη (10 δ ἄγγ. 13.15 οἱ ἄγγ. 21 κληθὲν
 ὑπὸ τοῦ ἄγγ.) – Act 519 ἄγγ. δὲ κυρίου
 826 127 (8 δ ἄγγ. 9.10) 11 ἔξαπέστειλεν δ
 κύριος τὸν ἄγγ. αὐτοῦ 23 ἐπάταξεν αὐτὸν
 ἄγγ. κυρίου – 103 ἀγγέλον τοῦ θεοῦ εἰσελ-
 θόντα (7 δ ἄγγ. 22 ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου
 11.13) 27 23 τοῦ θεοῦ οὐδὲ εἰμι, – ἀγγελος
 4 6 „τοῖς ἄγγ. αὐτοῦ ἐντελεῖται” || Luc 410
 – 11 ἀγγελοι – διηκόνουν αὐτῷ || Mar 113
 cfr Joh 151 ὅψεσθε τοὺς ἄγγ. τοῦ θε-
 οῦ – καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου
 11.10 „ἀποστέλλω τὸν ἄγγ. μου πρὸ προσ-
 ώπου σου” || Mar 12 Luc 727
 13.39 οἱ δὲ θερισταὶ ἀγγελοί εἰσιν 41.49 ἔξ-
 ελεύσονται οἱ ἄγγ. καὶ ἀφοριοῦσιν –
 24.31 || Mar 13.27
 16.27 μέλλει – ἔρχεσθαι – μετὰ τῶν ἄγγ. αὐ-
 τοῦ || Mar 8.38 τῶν ἀγίων Luc 9.26 –
 Mat 25.31 καὶ „πάντες οἱ ἄγγ. μετ’
 αὐτοῦ” 2 Th 1.7 μετ’ ἀγγέλων δυνάμε-
 ως αὐτοῦ
 18.10 οἱ ἄγγ. αὐτῶν ἐν οὐρ. – βλέπουσι
 22.30 ὡς ἀγγελοι (v1 θεοῦ vg) ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ εἰσιν || Mar 12.25 ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 24.38 οὐδὲ οἱ ἄγγ. τῶν οὐρ. || Mar 13.32 ἐν οὐρ.
 25.41 τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἄγγ. αὐτοῦ
 cfr 2 Co 12.7 ἀγγελος σατανᾶ 2 Pe 24
 ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο
 Jud 6 ἄγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαν-
 τας τὴν ἐαυτῶν ἀρχήν Ap 9.11 βασιλέα
 τὸν ἄγγ. τῆς ἀβύσσου 12.7 δ δράκων
 – καὶ οἱ ἄγγ. αὐτοῦ 9 οἱ ἄγγ. αὐ-
 τοῦ – ἐβλήθησαν
 28.53 πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων;
 Luc 7.24 ἀπελθόντων – τῶν ἄγγ. ^b Ἰωάννου
 9.52 ἀπέστειλεν ἀγγέλους ^b πρὸ προσώπω.
 12.8 διμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν
 τῶν ἄγγ. τοῦ θεοῦ (Ap 3.5 δι..ω τὸ
 δνομα αὐτοῦ – ἐνώπιον τῶν ἄγγ. αὐ-
 τοῦ) 9 ἀπαρνηθήσεται ἐνώπ. τῶν ἄγγ.
 τοῦ θεοῦ 15.10 γίνεται χαρὰ ἐνώπ. κτλ
 16.22 ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἄγγ.
 22.43 ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγ. ἀπ' οὐρανοῦ
 24.23 καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἐωρακέναι
 Joh 1.51 → Mat 4.11 – Joh 12.29 ἄγγ. αὐτῷ λελάλ.
 20.12 θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς
 Act 5.19 etc ἄγγ. κυρίου, θεοῦ → Mat 1.20

Act 6.15 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσ. δ..ου
 7.30 „ὥφθη – ἄγγ. ἐν φλογὶ – βάτου”
 35 ἀπέσταλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου 38
 – 53 ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγ-
 γέλων Gal 3.19 διαταγεὶς δι' ἀγγέλων
 Hb 2.2 δ δι' ἀ..ων λαληθεὶς λόγος
 12.15 δ ἄγγ. ἐστιν αὐτοῦ. δ δὲ Πέτρος
 23.8 μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον
 – 9 εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγ.
 Rm 8.38 οὔτε ἀ..οι οὔτε ἀρχαὶ – δυνήσεται
 1 Co 4.9 θέστρον – ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις
 6.3 οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν;
 11.10 ἔξουσίαν – ἐπὶ τῆς κεφ. διὰ τοὺς ἀ.
 13.1 ἐὰν ταῖς γλώσσαις – λαλῶ – τῶν ἀ.
 2 Co 11.14 δ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἀγ-
 γελον φωτός – 12.7 → Mat 25.41
 Gal 1.8 καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἀ..οι ἐξ οὐρανοῦ
 3.19 → Act 7.53 | 2 Th 1.7 → Mat 16.27
 4.14 ὡς ἀγγελον θεοῦ ἐδέξασθε με
 Col 2.18 ἐν – θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων
 1 Ti 3.16 ὥφθη ἀ..οις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν
 5.21 ἐνώπιον – τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων
 Hb 1.4 τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀ.
 – 5 τίνι γάρ εἰπέν ποτε τῶν ἄγγ. 13
 – 6 „προσκυνησάτωσαν – ἀγγελοι θεοῦ”
 – 7 πρὸς μὲν τοὺς ἀ. λέγει· „δ ποιῶν τοὺς
 ἀ. αὐτοῦ πνεύματα” | 2.2 → Act 7.53
 2.5 οὐ γάρ ἀ..οις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμ.
 – 7 „βραχύ τι παρ' ἀγγέλους” 9
 – 16 οὐ γάρ δήπου ἀ..ων ἐπιλαμβάνεται
 12.22 προσεληλύθατε – μυριάσιν ἀγγέλων,
 πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων
 13.2 ἐλαύνον τινες ξενίσαντες ἀγγέλους
 Jac 2.25 ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους ^b
 1 Pe 1.12 εἰς ἀ. ἐπιθυμοῦσιν ἀ..οι παρακῦψαι
 3.22 ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων
 2 Pe 2.4 Jud 6 → Mat 25.41
 – 11 ἀγγελοι – δυνάμει μείζονες ὄντες
 Ap 1.1 ἀποστείλας διὰ τοῦ ἄγγ. αὐτοῦ
 – 20 ἀγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσιν
 21.8.12.18 31.7.14 | 35 → Luc 12.8
 5.2 ἀγγελον ἴσχυρόν 10.1 ἄλλον ἄγγ. ίσχ.
 (5.8.9.10) 18.21 εἰς ἄγγ. ίσχυρός
 – 11 ἥκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν 7.11
 7.1 τέσσαρας ἀγγέλους 2 ἄλλον ἄγγ.
 – καὶ ἔκραξεν – τοῖς τέσσαρσιν ἄγγ.
 cfr 9.14 λῦσον τοὺς τέσσ. ἄγγ. 15
 8.2 τοὺς ἐπτὰ ἄγγ. – ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
 6.8.10.12.13 9.1.13.14 10.7 11.15 δ ἔβδο-
 μος ἄγγ. ἐσάλπισεν – 15.1 ἀγγέλους
 ἐπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἐπτά 6.7.8 16.1
 17.1 εἰς ἐκ τῶν ἐ. ἀ. 7 21.9 22.6.8.16

Ἄγιος **ἅλλος** **ἄ.**—ἔχων λιβανωτὸν χρυσόν. 4.5
 (—13 νι. ἀ..ου πετομένου) — 9.11.12.7 →
 Mat 25.41
12 7 ὁ „Μιχαὴλ” καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ
14 6 ἄλλον ἄγγ.—ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον 8 ἄλλος ἄγγ. δεύτερος οὐ τρίτος 15
ἄλλος ἄγγ. ἔξηλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ 17.
 18.19 ἔβαλεν ὁ ἄγγ. τὸ δρέπανον
 — 10 ἐνώπιον ἀ..ων ἀγίων καὶ — τοῦ ἀρν.
18 5 τοῦ ἄγγ. τῶν ὑδάτων λέγοντος
18 1 ἄλλον ἄγγ.—ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην 20.1 τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου
19 17 ἔνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ
21 12 ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἄγγέλους δώδεκα
 — 17 μέτρον ἀνθρώπου, ὁ ἐστιν ἄγγέλου

ἄγγος *vas* Mat 13.48 τὰ καλὰ εἰς ἄγγη

ἄγε, **ἄγωμεν** *eamus* **b**ecce **c**agite
 Mat 26.46 Mar 13.8 14.42 Joh 11.7.15.16 14.31
 Jac 4.13 ἄγε^b 5.1 ἄγε^c νῦν οἱ πλούσιοι

***ἄγειν** **a**adducere **b**agere, agi
cducere, ..i (Luc 24.21 infra)
 Mat 10.18 ἐπὶ—βασιλεῖς ἀχθήσεσθε^c Mar 13.11^c
 Luc 4.1 ἥγετο^b ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ
 24.21 τρίτην—ἡμέρ. ἄγει (*tertia dies est*)
 Joh 10.16 κάκείνα δεῖ με ἀγαγεῖν^a (sc πρόβ.)
 Act 19.38 ἀγοραῖοι (*conventus forenses*) ἄγον-
 Rm 2.4 εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; ^a [ται^b
 8.14 δοι γάρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται^b
 Gal 5.18 εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε^c
 1 Co 12.2 πρὸς τὰ εἴδωλα—ώς δὲ ἥγεσθε^c (νι. ἀνήγεσθε, cj ὡσάν ἥγεσθε)
 1 Th 4.14 τοὺς κοιμηθέντας—ἄξει^a σὺν αὐτῷ
 2 Ti 3.6 ἀγόμενα^c ἐπιδυμίαις ποικίλαις
 Hb 2.10 πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα^a

ἀγέλη *grex* Mat 8.30ss || Mar 5.11.13 Luc 8.32s

ἀγενεαλόγητος S^o — *sine genealogia*
 Hb 7.3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγεν., μήτε ἀρχήν

ἀγενής S^o — *ignobilis*
 1 Co 1.28 τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου—έξελεξατο

ἄγιαζειν *sanctificare* — (Act 26.18 infra)
 Mat 6.9 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου || Luc 11.2
 23.17 δὲ ναὸς δὲ ἀγίασας τὸν χρυσόν 19 τὸ
 θυσιαστήριον τὸ ἀγίαζον τὸ δῶρον
 Joh 10.36 δὲ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν
 17.17 ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ

Joh 17.19 ὑπὲρ αὐτῶν—ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα ὕσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ
 Act 20.32 „κληρονομίαν” ἐν „τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν” 26.18 κλῆρον ἐν τοῖς ἡγ. (*inter sanctos*) πίστει τῇ εἰς ἐμέ

Rm 15.16 προσφορὰ—ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἀ.
 1 Co 1.2 ἡγιασμένοις ἐν Χῷ Ἰ., κλητοῖς ἀγίοις
 6.11 ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε
 7.14 ἡγίασται—δὲ ἀνὴρ δὲ ἀπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ

Eph 5.28 ἵνα αὐτὴν (sc τὴν ἐκκλησίαν) ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ Ὡδατος

1 Th 5.23 θεός—ἀγιάσαι ὑμᾶς δλοτελεῖς
 1 Ti 4.5 ἀγιάζεται γάρ διὰ λόγου θεοῦ
 2 Ti 2.21 ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον
 Hb 2.11 δ—ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγ..όμενοι ἐξ ἐνός 9.13 ἀγιάζει πρὸς τὴν τ. σαρκὸς καθαρότ.
 10.10 ἐν φιθελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν 14 τετελείωκεν—τοὺς ἀγιαζομένους
 — 29 τὸ αἷμα τῆς διαθήκ. —, ἐν φιθελήμῃ 13.12 διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἴδιου αἵματος τὸν λαόν

1 Pe 3.15 Χὸν „ἀγιάσατε” ἐν τ. καρδίαις ὑμῶν
 Ap 22.11 καὶ δὲ ἄγιος ἀγιασθήτω ἐπι

ἀγιασμός *sanctificatio* **b**sanctimonia

Rm 6.19 τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγ..όν 22 ἔχετε τὸν καρπὸν—εἰς ἀγ..όν 1 Co 1.30 δὲ ἐγενήθη — ἡμῖν — ἀγ. καὶ ἀπολύτη 1 Th 4.3 θέλημα τοῦ θεοῦ, δὲ ἀγ. ὑμῶν [τρωσις — 4 κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ — 7 ἐκάλεσεν ἡμᾶς — ἐν ἀγ..ῷ (s..em)] 2 Th 2.13 ἐν ἀγ..ῷ πνεύματος 1 Pe 1.2 (s..em) 1 Ti 2.15 ἐὰν μείνωσιν ἐν—ἀγάπῃ καὶ ἀγ..ῷ Hb 12.14 διώκετε—τὸν ἀγ..όν^b, οὐδὲ χωρὶς οὐδεὶς δψεται τὸν κύριον

ἄγιος *sanctus* (πνεῦμα ἄγιον → πνεῦμα)

1) personae sanctae

a) θεός, Χριστός

Mar 1.24 οἶδά σε τίς εἶ, δὲ ἄγιος τοῦ θεοῦ || Luc 4.34 — Joh 6.69 ὅπι σὺ εἶ δὲ ἄγιος τ. θεοῦ (νι. δ χριστὸς δ υἱ. τ. δ. νγ.)

Luc 1.35 τὸ γεννώμενον „ἄγιον κληθήσεται”

Joh 17.11 πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν

Act 3.14 τὸν ἄγιον καὶ δίκαιον ἡρνήσασθε 4.27 ἐπὶ τὸν ἄγιον παῖδα σου Ἰησοῦν 30

1 Pe 1.15 κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον καὶ αὐτοὶ ἄγιοι—γενήθητε 16 „ἄγιοι ἐσεσθε, ὅπι ἐγὼ ἄγιος”

1 Jo 2:20 ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου
 Ap 3:7 λέγει ὁ ἄγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων
 4:8 „Ἄγιος ἄγ. ἄγ. κύριος ὁ θεός”
 6:10 „ὅ δεσπότης” ὁ ἄγιος καὶ ἀληθινός
 b) ἄγγελοι
 Mar 8:38 ὅταν ἔλθῃ — μετὰ τῶν ἀγγ. τῶν ἀγίων
 || Luc 9:26 ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ — καὶ τῶν ἀγ. ἄγγελων — Jud 14 ἥλθεν κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ
 Act 10:22 ἔχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου
 1 Th 3:13 2 Th 1:10 → infra sub d)
 Ap 14:10 ἐνώπιον ἄγγελων ἄγ. καὶ — τοῦ ἀρνίου
 c) προφῆται, ἀπόστολοι
 Luc 1:70 διὰ στόματος τῶν ἀγ. — προφητῶν Act 3:21 — Eph 3:5 ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἄγ. ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις — 2 Pe 3:2 τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἀγ. προφητῶν
 d) οἱ ἄγιοι, ἄγιοι ἀδελφοί
 Mat 27:52 σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων
 Act 9:13 δοῦσα κακὰ τοῖς ἀγίοις σου ἐποίησεν
 — 32 πρὸς τοὺς ἀγ. τοὺς κατοικ. Λύδδα
 — 41 φωνήσας — τοὺς ἀγ. καὶ τὰς χήρας
 26:10 πολλοὺς — τῶν ἀγ. ἔγὼ — κατέκλεισα
 Rm 1:7 κλητοῖς ἄγιοις 1 Co 12:2 Co 1:1
 σὺν τοῖς ἀγ. πᾶσιν Eph 1:1 τοῖς ἀγ.
 τοῖς οὖσιν [ἐν Εφ.] Phl 1:1 πᾶσιν τοῖς
 ἀγ. ἐν Χῷ Ἡ. τοῖς οὖσιν ἐν Φιλ. Col
 1:2 τοῖς ἐν Κολ. ἄγιοις καὶ πιστοῖς
 ἀδελφοῖς
 8:27 κατὰ θεόν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων
 12:13 ταῖς χρείαις τῶν ἀγ. κοινωνοῦντες
 15:25 διακονῶν τοῖς ἀγ. 28 κοινωνίαν — εἰς
 τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν
 Ἱερουσαλήμ 31 ἡ διακονία — εὐ-
 πρόσδεκτος τοῖς ἀγ. γένηται — 1 Co
 16:1 περὶ δὲ τῆς λογείας τῆς εἰς τοὺς
 ἀγ. 2 Co 8:4 τὴν κοινωνίαν τῆς διακο-
 νίας τῆς εἰς τοὺς ἀγ. 9:1.12 προσαν-
 πληροῦσα τὰ θυτερήματα τῶν ἀγίων
 16:2 αὐτὴν προσδέξησθε — ἀξίως τῶν ἀγ.
 — 15 ἀσπάσασθε — τοὺς σὺν αὐτοῖς πάν-
 τας ἄγιούς Phl 4:21 πάντα ἄγιον ἐν
 Χῷ 2 Co 13:12 ἀσπάζονται — οἱ ἄγιοι
 πάντες Phl 4:22 Hb 13:24 ἀσπάσασθε —
 πάντας τοὺς ἀγ.

1 Co 6:1 κρίνεσθαι — οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;
 — 2 δτὶ οἱ ἄγ. τὸν κόσμον κρινοῦσιν;
 14:33 ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησ. τῶν ἀγ.
 16:15 εἰς διακονίαν τοῖς ἀγ. ἔταξαν ἔαυτ.
 Eph 1:15 τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀ-

γίους Col 1:4 Phm 5
 Eph 1:18 τίς ὁ πλοῦτος — τῆς „κληρονομίας”
 αὐτοῦ „ἐν τοῖς ἀγίοις” Col 1:12 τοῦ
 κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί
 2:19 ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἀγ. καὶ οἰκεῖοι
 3:8 ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἀγίων
 — 18 καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις
 4:12 πρὸς — καταρτισμὸν τῶν ἀγ. εἰς ἔργον
 5:3 μηδὲ δνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς
 πρέπει ἀγίοις
 6:18 ἐν πάσῃ — δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγ.
 Col 1:26 νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγ. αὐτοῦ
 3:12 ὡς ἐκλεκτὸι τοῦ θεοῦ ἄγιοι καὶ ἡγ.
 1 Th 3:13 ἐν τῇ παρουσίᾳ — Ἰησοῦ μετὰ πάντων
 τῶν ἀγίων αὐτοῦ 2 Th 1:10 „ὅταν ἔλθῃ
 ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ”
 1 Ti 5:10 εὶς ἀγίων πόδας ἔνιψεν (sc χήρα)
 Phm 7 τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγ. ἀναπέπαυται
 Hb 3:1 ἀδελφοὶ ἄγιοι 6:10 διακονήσαντες τοῖς
 ἀγ. καὶ διακονοῦντες — 13:24 → Rm 16:15
 Jud 3 τῇ — παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει
 Ap 5:8 αἱ εἰσιν „αἱ προσευχαὶ” τῶν ἀγ. 8:3.4
 11:18 δοῦναι τὸν μισθὸν — τοῖς ἀγίοις
 13:7 „ποιησαὶ πόλεμον μετὰ τῶν ἀγ.”
 — 10 ὥνδε ἐστιν ἡ ὑπομονὴ — τῶν ἀγ. 14:12
 16:6 αἱματία ἀγίων καὶ προφητῶν 18:24 17:6
 18:20 εὑφραίνου —, οὐρανὲ καὶ οἱ ἄγιοι
 19:8 τὸ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἀγ.
 20:9 ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀγ.
 e) alibi personis attributum
 Mar 6:20 ἄνδρα δίκαιον καὶ ἄγιον (Joh.)
 Luc 2:23 „πᾶν δρσεν — ἄγιον τῷ κυρίῳ κληδ.”
 1 Co 7:14 νῦν δὲ ἄγιά ἐστιν (sc τὰ τέκνα)
 — 34 ἡ ἄγαμος — μεριμνᾷ —, ἵνα ἡ ἄγια
 καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι
 Eph 1:4 εἶναι ἡμᾶς ἄγιους καὶ ἀμώμους Col
 1:22 Eph 5:27 τὴν ἐκκλησίαν, — ἵνα ἡ
 ἄγια καὶ ἀμώμος
 1 Pe 1:15 καὶ αὐτοὶ ἄγιοι — γενήθητε 16 „ἄγιοι
 ἔσεσθε, δτὶ ἐγὼ ἄγιος cfr 1) a)
 2:5 εἰς Ἱεράπετυμα ἄγιον 9 „Θενος ἄγιον”
 3:5 οὐτως — αἱ ἄγιαι γυναῖκες — ἐκόσμουν
 Ap 20:6 μακάριος καὶ ἄγιος ὁ ἔχων μέρος
 22:11 καὶ ὁ ἄγιος ἄγιασθητα ἔτι
 2) de rebus dictum
 a) τὸ ἄγιον, τὰ ἄγια
 Mat 7:6 μὴ δῶτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσίν
 Hb 8:2 τῶν ἀγίων λειτουργός 9:1 εἶχε — καὶ ἡ
 πρώτη (sc διαθήκη) δικαιώματα λατρείας
 τὸ τε ἄγιον κοσμικόν 2 σκηνὴ —, ἡπις λέ-

γεται "Άγια 3 ή λεγομένη "Άγια 'Άγιων 8 μήπω πεφανερώσμαι τὴν τῶν ἀγίων δόδον
12 Χός—εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἄγια 24 οὐ γάρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἄγια Χός
25 δ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἄγια κατ' ἐνιαυτὸν 1311 ὅν—εἰσφέρεται ζῷων τὸ αἷμα—εἰς τὰ ἄγια
Hb 1019 ἔχοντες—παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδον τῶν ἀγίων—, ἢν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν

b) *cum nominibus regum*

Mat 4 5 εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν 2753
2415 „τὸ βδέλυγμα”—ἐστὸς „ἐν τόπῳ ἀγ.”
Act 613 ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου 2128 κεκοίνωκεν τὸν ἄγ. τόπον
Luc 149 καὶ „ἄγιον τὸ δνομα αὐτοῦ”
—72 μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ
Act 733 „δ γάρ τόπος—γη ἀγία ἐστίν”
Rm 1 2 δ προεπιγγείλατο—ἐν γραφαῖς ἀγ.
712 δ—νόμος ἀγίος καὶ ή ἐντολὴ ἀγία
1116 εἰ—ή ἀπαρχὴ ἀγία—·—εἰ ή φίζα ἀγ
12 1 τὰ σώματα—ὑσσίαν ζῶσαν ἀγίαν
1616 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἀγίῳ 1 Co 1620 2 Co 1312 1 Th 528
1 Co 317 δ γάρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἄγιος ἐστιν
Eph 221 αὕξει εἰς ναὸν ἀγίου ἐν κυρίῳ
2 Ti 1 9 τοῦ—καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ
2 Pe 118 σὺν αὐτῷ δύντες ἐν τῷ ἀγίῳ ὅρει
221 ὑποστρέψαι ἐκ τῆς—ἀγίας ἐντολῆς
311 ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις
Jud 20 ἐποικοδομοῦντες ἐαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ (*sanctissimae*) ὑμῶν πίστει
Ap 11 2 τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν „πατήσουσιν”
21 2 „τὴν πόλιν τὴν ἀγ. Ἱερουσ.” καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν 10 2219 ἀφελεῖ δ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ—ἐκ τῆς πάλεως τῆς ἀγ.

ἀγιότης *sanctificatio* 2 Co 112 δτι ἐν ἀγιότητι (v1 ἀπλότητι vg *simplicitate cordis*) καὶ εἰλικρινείᾳ—ἀνεστράφημεν

Hb 1210 εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγ. αὐτοῦ

ἀγιωσύνη ^a*sanctificatio* ^b*sanctitas*

Rm 1 4 κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης^a
2 Co 7 1 ἐπιτελοῦντες ἀγ..ην^a ἐν φόβῳ θεοῦ
1 Th 313 τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγ..η^b

ἀγκάλαι *ulnae* Luc 228 εἰς τὰς ἀγκάλας

ἀγκιστρον *hamus* Mat 1727 βάλε ἀγκιστρον

ἀγκυρα S° — *anchora* Act 2729.30.40

Hb 619 ἐλπίδος· ἢν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ—καὶ „εἰσερχομένην”

ἄγναφος S° — *rudis* Mat 916 Mar 221

ἀγνεία *castitas*

1 Ti 412 τύπος γίνου τῶν πιστῶν—ἐν ἀγνείᾳ
5 2 παρακάλει—νεωτέρας—ἐν πάσῃ ἀγν.

ἀγνίζειν ^a*castificare* ^b*purificare*, ..i

^c(se) *sanctificare* [τούς

Joh 1155 πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν^c ἐαυ-

Act 2124 ἀγνίσθητι^c σὺν αὐτοῖς 26 ἀγνίσθεις^b εἰσήσῃ εἰς τὸ Ἱερόν 2418 μὲν ἡγνισμένον^b

Jac 4 8 ἀγνίσατε^b καρδίας, δίψυχοι

1 Pe 122 τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες^a ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν

1 Jo 3 3 ἀγνίζει^c ἐαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός

ἀγνισμός *purificatio* Act 2126

ἀγνοεῖν *ignorare* ^b(part. pass.) *ignotus*

Mar 932 ἡγνόουν τὸ ῥῆμα || Luc 945

Act 1327 οἱ ἀρχοντες—τοῦτον ἀγνοήσαντες

1723 δ—ἀγνοοῦντες εὔσεβεῖτε, τοῦτο ἔγω

Rm 113 οὐ δέλω—ὑμᾶς ἀγ.—τὸ μυ-
στήριον 1 Co 101 121 2 Co 18 1 Th 413

2 4 ἀγνοῶν δτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς

6 3 ἀγνοεῖτε δτι δσοι ἐβαπτίσθημεν—;

7 1 ἀγνοεῖτε—δτι δ νόμος κυριεύει—;

10 3 ἀγνοοῦντες—τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνη.

1 Co 1438 εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται (vll ..είτω
ετ ..εῖτε, vg *ignorabitur*)

2 Co 211 οὐ γάρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀ..οῦμεν

6 9 ὡς ἀ..ούμενοι^b καὶ ἐπιγινωσκόμενοι

Gal 122 ἡμην—ἀ..ούμενος^b τῷ προσώπῳ ταῖς

1 Ti 113 ἀλλὰ ἡλεήθην, δτι ἀ..ῶν ἐποίησα

Hb 5 2 μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀ..οῦσιν

2 Pe 212 ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες

ἀγνόημα *ignorantia* Hb 97 τοῦ λαοῦ

ἀγνοια *ignorantia*

Act 317 οἶδα δτι κατὰ ἀγνοιαν ἐπράξατε
1730 τοὺς—χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδών

Eph 418 διὰ τὴν ἀγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς

1 Pe 114 ταῖς—ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίασι

ἀγνός ^a*castus* ^b*incontaminatus*

^c*pudicus* ^d*sanctus*

2 Co 711 ἐαυτοὺς ἀγνούς^b είναι τῷ πράγματι

11 2 ὑμᾶς—παρθένον ἀγνήν^a παραστῆσαι

Phl 4 8 δσα δίκαια, δσα ἀγνά^d, δσα προσ-
1 Ti 5 22 σεαυτὸν ἀγνὸν^a τῆρει [φιλῆ]
Tit 2 5 τὰς νέας – σώφρονας, ἀγνά^a
Jac 3 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία – ἀγνή^c ἔστιν
1 Pe 3 2 τὴν – ἀγνὴν^a ἀναστροφὴν ὑμῶν
1 Jo 3 3 καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός^d ἔστιν

ἀγνότης *castitas* 2 Co 6 6 συνιστάνοντες ἔαυ-
τοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, – ἐν ἀγνότητι 11 3
μή πως – φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ –
[– τῆς ἀγνότητος νγ^o] τῆς εἰς Χόν

ἀγνῶς S^o – *sincere* Phil 1 17 οἱ δὲ ἔξ ἐριθείας
τ. Χὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς

ἀγνωσία *ignorantia*

1 Co 15 34 ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἔχουσιν
1 Pe 2 15 φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων – ἀγ..αν

ἀγνωστος *ignotus* Act 17 23 ἀ..ω θεῷ

ἀγορά *forum*

Mat 11 16 καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς || Luc 7 32
20 3 ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς
23 7 φιλοῦσιν τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγ.
(*in foro*) || Mar 12 38 Luc 11 43 20 46
Mar 6 56 ἐν ταῖς ἀγ. (νι πλαστείαις νγ) ἐτίθε-
σαν τοὺς ἀσθενοῦντας
7 4 ἀπ' ἀγορᾶς (*aforo vñ a foro venien-
tes*) ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται
Act 16 19 17 17 διελέγετο ἐν τῇ ἀγ. κατὰ – ἡμέρ.

ἀγοράζειν *emere, emi* b *redimere*

1) *redemptio per Christum* (→ ἔξα..ειν)

1 Co 6 20 ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς 7 23 τιμ. ἡγ.
2 Pe 2 1 τὸν ἀγορασάντα αὐτοὺς δεσπότην
Ap 5 9 ἡγόρασας^b τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου
ἐκ πάσης φυλῆς
14 3 οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς 4 ἡγο-
ράσθησαν – ἀπαρχῇ τῷ θεῷ

*2) *sententia propria*

Mat 21 12 ἔξέβαλεν – τοὺς – ἀγ..οντας || Mar 11 15
Luc 14 18 ἀγρὸν ἡγόρασσα 19 ζεύγη βωῶν – πέντε
17 28 ἡσθιον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἔπωλουν
Joh 13 29 ἀγόρασον ὃν χρείαν ἔχομεν
1 Co 7 30 οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατεχόντες
Ap 3 18 ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον
13 17 ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἡ πωλ.

ἀγοραῖοι S^o – ^a *de vulgo* ^b *conventus foren-*

ses Act 17 5 τῶν ἀ..ων^a 19 38 ἀ. b ἀγονται

ἄγρα (ιχθύων) S^o – *captura* Luc 5 4.9

ἀγράμματος S^o – *sine litteris*

Act 4 13 ὅτι ἀνθρωποι ἀ..οι εἰσιν καὶ ιδιῶται

ἀγραυλεῖν S^o – *vigilare* Luc 2 8

ἀγρεύειν *capere* Mar 12 13 λόγω

ἀγριέλαιος S^o – *oleaster* Rm 11 17.24

ἀγριος ^a *silvestris* ^b *ferus*

Mat 3 4 μέλι ἄγριον^a || Mar 16^a – Jud 13^b

Ἄγριππας (Herodes Agrippa II)

Act 25 13.22-26 – 26 1.2.19.27.28.32

ἀγρός *ager* b *villa*

Mat 6 28 καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ 30
τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ || Luc 12 28

13 24 καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀ. 27.31 44 θη-
σαυρῷ – ἐν τῷ ἀ., – ἀγοράζει τὸν ἀ.
– 36 τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων
τοῦ ἀ. 38 δ δὲ ἀ. ἔστιν δ κόσμος

19 29 ὅστις ἀφῆκεν – ἀγρούς || Mar 10 29.30

22 5 ἀπῆλθον, δις μὲν εἰς τὸν ἕδιον ἀ-
γρόν^b || Luc 14 18 ἀγρὸν^b ἡγόρασσα

24 18 δ ἐν τῷ ἀ. μὴ ἐπιστρέψατω || Mar 13 16
δ εἰς τὸν ἀ. Luc 17 31 δ ἐν ἀγρῷ

– 40 τότε ἔσονται δύο ἐν τῷ ἀ. (Luc 17 36 v)
27 7 τὸν ἀ. τοῦ κεραμέως 10.8 ἐκλήθη δ
ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἴματος

Mar 5 14 || Luc 8 34^b – Mar 6 38^b 56^b || Luc 9 12^b

11 8 15 21 ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ^b || Luc 23 26^b

16 12 δυσὶν – πορευομένοις εἰς ἀγρόν^b

Luc 15 15 ἔπειμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀ. b αὐτοῦ 25
ἡν δὲ διὸς αὐτοῦ δ πρεσβύτερος ἐν ἀ-
γρῷ – 17 7 εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀ. – Act 4 37

ἀγρυπνεῖν *vigilare* b *pervigilare*

Mar 13 33 βλέπετε, ἀ..εῖτε Luc 21 36 ἀ..εῖτε
– δεόμενοι – Eph 6 18 εἰς αὐτὸ δ ὁ..οῦντες

ἐν – δεήσει – Hb 13 17 ὁ..οῦσιν^b ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν

ἀγρυπνίαι *vigiliae*

2 Co 6 5 ἐν ἀ..αις 11 27 ἐν ἀ..αις πολλάκις

ἀγωγή *institutio*

2 Ti 3 10 παρηκολούθησάς μου – τῇ ἀγωγῇ

ἀγών certamen ^bsolicitudo

Phl 1 30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἶον εἴδετε
 Col 2 1 ἡλίκιον ἀγῶνα^b ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν
 1 Th 2 2 λαλήσαι—τὸ εὐαγγ.—ἐν πολλῷ ἀγ.^b
 1 Ti 6 12 τὸν καλὸν ἀγ. τῆς πίστεως 2 Ti 4 7
 Hb 12 1 τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγ.

ἀγωνία agonia Luc 22 44 γενόμ. ἐν ἀγ..ᾳ

ἀγωνίζεσθαι ^acertare ^bcontendere
^cdecertare ^d(part.) solicitus
 Luc 13 24 ἀγ..δε^b εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς δύ.
 Joh 18 36 οἱ ὑπηρέται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγ..οντο^c ἵνα
 1 Co 9 25 πᾶς δὲ ὁ ἀγ..όμενος^b (qui in agone
 contendit) πάντα ἐγκρατεύεται
 Col 1 29 κοπιῶ ἀγ..όμενος^a 1 Ti 4 10 ἀγ..όμενα
 (νι δνειδιζόμενα, νg maledicimur)
 4 12 πάντοτε ἀγωνιζόμενος^d ὑπὲρ ὑμῶν
 ἐν ταῖς προσευχαῖς
 1 Ti 6 12 ἀγωνίζου^a τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πί-
 στεως 2 Ti 4 7 τὸν κ. ἀγ. ἡγώνισμα^a

Ἄδαμ Luc 3 38 τοῦ Ἀ. τοῦ θεοῦ — Rm 5 14
 ἐβασίλευσεν δ ὑάνατος ἀπὸ Ἀ.—καὶ ἐπὶ
 τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐν τῷ ὅμοιώματι
 τῆς παραβάσεως Ἀ. 1 Co 15 22 ἐν τῷ Ἀ.—
 ἀποθνήσκουσιν,—ἐν τῷ Χῷ — ζωοποιηθή-
 σονται 45 δ πρῶτος—Ἀ.—· δ ἔσχατος Ἀ.
 1 Ti 2 13 Ἀ.—πρῶτος ἐπλάσθη 14 Ἀ. οὐκ
 ἥπατήθη — Jud 14 ἐπροφήτευσεν—τούτοις
 ἔβδομος ἀπὸ Ἀ. Ἐνώχ

ἀδάπανος S^o — sine sumptu 1 Co 9 18 ἵνα
 εὐαγγελιζόμενος ἀδ..ον ὅντω τὸ εὐαγγ.

Ἄδδι Luc 3 28 ἄδειν cantare → ὠδή

ἀδελφή soror

1) sorores germanae

Mat 13 56 καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πᾶσαι || Mar
 6 3 — 3 32 αἱ ἀδ. σου ἔξω ζητοῦσίν σε
 19 29 ὅστις ἀφῆκεν—ἀδελφάς || Mar 10 29. 30
 — Luc 14 26 εἴ τις—οὐ μισεῖ—τὰς ἀδ.
 Luc 10 39 ἀδ. καλουμένη Μαριάμ 40 Joh 11 1.3.
 5.28.39 — 19 25 ἡ ἀδ. τ. μητρός αὐτοῦ
 Act 23 18 δ υἱὸς τῆς ἀδ. Παύλου — Rm 16 15
 1 Ti 5 2 παρακάλει—νεωτέρας ὡς ἀδ..άς

2) animo fideque coniunctae

Mat 12 50 αὐτός μου—καὶ ἀδελφή || Mar 3 35
 Rm 16 1 Φοίβην τὴν ἀδ. ἡμῶν Phm 2 Ἀπφία

1 Co 7 15 οὐ δεδούλωται—ἡ ἀδ. ἐν—τοιούτοις
 9 5 ἀ..ἡν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ
 Jac 2 15 ἐὰν ἀ..δ. ἡ ἀδ. γυμνοὶ ὑπάρχωσιν
 2 Jo 13 ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς
 σου τῆς ἐκλεκτῆς

ἀδελφός frater

1) fratres germani

a) Jesu fratres

Mat 12 46 ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδ. αὐτοῦ [47] 48 τίνες
 εἰσιν οἱ ἀδ. μου; || Mar 3 31 ss Luc 8 19 s —
 Mat 13 55 καὶ οἱ ἀδ. αὐτοῦ Ἰάκ. καὶ Ἰωσῆφ
 καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας || Mar 6 3
 Joh 2 12 ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδ. καὶ οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ 7 3 εἶπον—πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδ.
 αὐτοῦ 5 οὐδὲ—οἱ ἀδ. αὐτοῦ ἐπίστευον 10
 Act 1 14 σὺν — Μαριάμ — καὶ σὺν τοῖς ἀδ. αὐτ.
 1 Co 9 5 ὡς καὶ—οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου
 Gal 1 19 εὶ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδ. τοῦ κυρίου

b) alii fratres nomine noti

Mat 12 11 4 18 (Sim. et Andr. 10 2 Mar 1 18 Luc
 6 14 Joh 1 40. 41 6 8) — 4 21 (Jac. et Joh. 10 2 17 1
 Mar 1 19 3 17 5 37 cfr Mat 20 24 οἱ δέκα ἡγανά-
 κτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Act 12 2 ἀνεῖλεν
 — Ἰάκωβον τὸν ἀδ. Ἰωάννου) — 14 3 (Phil.,
 Herodis frater Mar 6 17 s Luc 3 1.19) — Joh 11 2
 (Lazarus 19.21.23.32) — Act 7 13 Josephi fratres
 1 Jo 3 12 Abel Jud 1 Ἰούδας — ἀδ. Ἰακώβου

c) cognati non nomine notati

Mat 10 21 παραδώσει—ἀδ. ἀ..όν || Mar 13 12 Luc
 21 16 παραδοθήσεσθε — ὑπὸ — ἀδ..ῶν
 19 29 ὅστις ἀφῆκεν—ἀδελφούς || Mar 10 29. 30
 30 ἐὰν μὴ λάβῃ—ἀδελφούς Luc 18 29
 22 24 „ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδ. αὐτοῦ τὴν γυ-
 ναῖκα κτλ” 25 || Mar 12 19 s Luc 20 28 s
 Luc 12 13 εἰπὲ τῷ ἀδ. μου μερίσασθαι μετ’ ἔμοι
 14 12 μὴ φώνει—μηδὲ τοῦς ἀδ. σου μηδέ
 — 26 εἴ τις—οὐ μισεῖ—καὶ τοὺς ἀδ. καὶ
 15 27 ὅτι ὁ ἀδ. σου ἤκει 32 ὅτι ὁ ἀδ. σου
 οὖτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν
 16 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς

2) populares, fidei socii

a) in alloquio orationis vel epistolae

Act 1 16 ἕνδρες ἀδελφοί 2 29.37 7 2 (καὶ πατέ-
 ρες) 13 15. 26. 38 15 7. 13 22 1 23 1-6
 28 17 — 3 17 ἀδελφοί 6 3 23 5
 15 23 οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδ.
 τοῖς — ἀδ. τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν

Act 21.20 θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες
 Rm 1.13 ἀδελφοί 7.1.4 μου 8.12 10.1 11.25 12.1
 15.14 μου 30 16.17
 1 Co 1.10 ἀδελφοί 11 μου 26 21 31 46 7.24.29 10.1
 11.33 μου 12.1 14.6.20.28.39 μου 15.1.31.50.58
 μου ἀγαπητοί 16.15 – 2 Co 1.8 8.1 13.11
 Gal 1.11 ἀδελφοί 3.15 4.12.28.31 5.11.13 6.1.18
 Eph 6.23 εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη
 Phil 1.12 ἀδελφοί 3.1 μου 13.17 4.1 μου ἀγαπη-
 τοὶ καὶ ἐπιπόθητοι 8
 Col 1.2 τοῖς – ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδ. ἐν Χῷ
 1 Th 1.4 ἀ..οἱ ἡγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] θεοῦ 2.1
 ἀ..οἱ 9.14.17 3.7 4.1.10.13 5.1.4.12.14.25
 2 Th 1.3 ἀδελφοί 2.1.13 ἡγαπ. ὑπὸ κυρίου 15
 3.1.6.13 – Phm 7 ἀδελφέ 20
 Hb 3.1 ἀδελφοί ἄγιοι 12 ἀ..οἱ 10.19 13.22
 Jac 1.2 ἀδελφοί μου 2.1.14 3.1.10.12 5.10.12.19 –
 1.18 ἀδ. μου ἀγαπητοί 19.2.5 – ἀδελφοί¹
 4.11 5.7.9 – 2 Pe 1.10 ἀδελφοί 1 Jo 3.13

b) *fratres nomine appellati*

Apollos 1 Co 16.12 – Epaphr. Phl 2.25 – Johannes
 Ap 1.9 ἔγὼ Ἰ., δ ἀδ. ὑμῶν – Onesimus Col 4.9 τῷ
 πιστῷ καὶ ἀγ. ἀδ. cfr Phm 16 ὡς – ἀδελφὸν ἀγ.
 – Paulus 2 Pe 3.15 δ ἀγ. ἡμῶν ἀδ. – Quartus
 Rm 16.23 – Saulus Act 9.17 Σ. ἀδελφέ 22.13 – Sil-
 vanus 1 Pe 5.12 τοῦ πιστοῦ ἀδ. – Sosthenes 1 Co
 1.1 – Timotheus 2 Co 11 Col 1.1 1 Th 3.2 Phm 1
 Hb 13.23 τὸν ἀδ. ἡμῶν – Titus 2 Co 2.13 τὸν ἀδ.
 μου – Tychicus Eph 6.21 δ ἀγ. ἀδ. καὶ πιστὸς
 διάκονος Col 4.7 καὶ σύνδουλος

c) *reliquis locis = proximus (δ πλη-
 σίον), = familiaris fidei (οἰκεῖος τῆς
 πίστεως), eiusdem Dei patris filius*

Mat 5.22 δ ὁργιζόμενος τῷ ἀδ. αὐτοῦ – δις δ'
 ἀν εἶπῃ τῷ ἀδ. αὐτοῦ φακά 23 διτὶ δ
 ἀδ. σου ἔχει τι κατὰ σου 24 διαλλά-
 γηθι τῷ ἀδ. σου, καὶ τότε – πρόσφερε
 – 47 ἔαν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδ. ὑμῶν μόνον
 7.3 τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδ.
 σου 4 πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδ. σου· 5 || Luc 6
 41.42 τῷ ἀδ. σου· ἀδελφέ, ἄφεσ
 12.48 τίνες εἰσὶν οἱ ἀδ. μου; 49 ἴδού – οἱ ἀδ.
 μου 50 αὐτός μου ἀδ. || Mar 3.33.34.35
 Luc 8.21 ἀδελφοί μου – οἱ – ἀκούοντες
 18.15 ἔαν δὲ ἀμαρτήσῃ δ ἀδ. σου –, ἐκέρ-
 δησας τὸν ἀδ. σου || Luc 17.3
 – 21 ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς ἐμὲ δ ἀδ. μου
 καὶ ἀφήσω αὐτῷ; 35 ἔαν μὴ ἀφῆτε
 ἔκαστος τῷ ἀδ. αὐτοῦ
 23.8 πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἔστε

Mat 25.40 ἐφ' ὅσον – ἐν τούτων τῶν ἀδ. μου τῶν
 ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε
 28.10 ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδ. (v1 μαθη.) μου
 Luc 22.32 ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδ. σου
 Joh 20.17 πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδ. μου
 21.23 ἔξηλθεν – οὗτος δ λόγος εἰς τοὺς ἀδ.
 Act 1.15 ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδ.
 3.22 „προφήτην – ἐκ τῶν ἀδ. ὑμῶν” 7.37
 7.23 ἐπισκέψασθαι „τοὺς ἀδ. αὐτοῦ” 25.26
 9.30 οἱ ἀδ. κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρ.
 10.23 τινὲς τῶν ἀδ. τῶν ἀπὸ Ἰόππης
 11.1 οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδ. οἱ ὄντες κατὰ
 τὴν Ἰουδαίαν 29 τοῖς – ἐν τῇ Ἰουδ. ἀδ.
 – 12 σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ οὗτοι
 12.17 ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδ.
 14.2 τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδ.
 15.1 ἐδίδασκον τοὺς ἀδ. διτὶ ἐάν μή
 – 3 ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδ.
 – 22 ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδ.
 – 23 οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδ.
 τοῖς – ἀδ. τοῖς ἔξ ἐθνῶν χαίρειν
 – 32 παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς 16.40
 – 33 ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδ.
 – 36 ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδ. 40 ἔξηλθεν,
 παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ²
 τῶν ἀδ. 18.18 τοῖς ἀδ. ἀποταξάμενος
 16.2 δις ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν – ἀδελφῶν
 17.6 ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφούς
 – 10 οἱ – ἀδ. – ἔξέπεμψαν τόν τε Παῦλ. 14
 18.27 οἱ ἀδ. ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς
 21.7 ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδ. ἐμείναμεν 17
 ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδ.
 22.5 ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδ.
 28.14 οὐ εύρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν
 – 15 οἱ ἀδ. ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν
 – 21 οὔτε – τις τῶν ἀδ. ἀπήγγειλέν – τι
 Rm 8.29 εἰναι – πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδ.
 9.3 ἀνάθεμα εἰναι – ὑπὲρ τῶν ἀδ. μου τῶν
 συγγενῶν μου κατὰ σάρκα
 14.10 τί κρίνεις τὸν ἀδ. σου; – τί ἔξουθενεῖς
 τὸν ἀδ. σου; 13 τὸ μὴ τιθέναι πρόσ-
 κομμα τῷ ἀδ. 15 εἰ – δ ἀδ. σου λυπεῖ-
 ται 21 μηδὲ ἐν ᾧ δ ἀδ. σου προσκόπτει
 16.14 ἀσπάσασθε – τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀ-
 δελφούς Col 4.15 τοὺς ἐν Λασοδ. ἀδ.
 1 Th 5.26 τοὺς ἀδ. πάντας 1 Co 16.20
 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδ. πάντες Phl
 4.21 οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδ. 2 Ti 4.21 οἱ ἀδ.
 πάντες
 1 Co 5.11 ἔάν τις ἀδ. δυνομαζόμενος ἢ πόρνος
 6.5 οὐδεὶς σοφός, δις δυνήσεται διακρῖναι
 ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδ. (v1 add καὶ τοῦ

ἀδελφοῦ) αὐτοῦ; ε ἀλλὰ ἀδελφὸς με-
τὰ ἀδελφοῦ κρίνεται –;

1 Co 6 8 ὑμεῖς ἀδικεῖτε –, καὶ τοῦτο ἀδελφούς
7 12 εἰ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἅπι-
στον 14 ἡγίασται ἡ γυνὴ – ἐν τῷ ἀδ.
(v1 ἄνδρι, vg *vir*) 15 οὐ δεδουλωται
ο ἀδ. – ἐν τοῖς τοιούτοις

8 11 ἀπόλλυται –, ο ἀδ. διὸν Χρὸς ἀπέθαν-
εν 12 ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδ. 13 εἰ
βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδ. μου, – ,
ἴνα μὴ τὸν ἀδ. μου σκανδαλίσω

15 6 ὥφθη – πεντακοσίοις ἀδ. ἐφάπαξ
16 11 ἐκέχομαι – αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδ.
– 12 ίνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδ.

2 Co 8 18 συνεπέμψαμεν – μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδ.
(vg v1 fr. *nostrum*) 22 αὐτοῖς τὸν
ἀδ. ἡμῶν 12 18 συναπέστειλα τὸν ἀδ.
– 23 εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλη-
σιῶν cfr 93.5 παρακαλέσαι τοὺς ἀδ.
11 9 προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδ. – ἀπὸ Μακ.

Gal 1 2 Παῦλος – καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδ.
Phl 1 14 τοὺς πλείονας τῶν ἀδ. – τολμᾶν

1 Th 4 6 μὴ – πλεονεκτεῖν – τὸν ἀδ. αὐτοῦ
– 10 καὶ γάρ ποιεῖτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς
ἀδ. – ἐν δῃ τῇ Μακεδονίᾳ

5 27 ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν
τοῖς (v1 add ἀγίοις vg) ἀδελφοῖς

2 Th 3 6 ἀπὸ παντὸς ἀδ. ἀτάκτως περιπατοῦν-
– 15 ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν [τος]

1 Ti 4 6 ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς
5 1 παρακάλει – νεωτέρους ὡς ἀδελφούς
6 2 πιστοὺς – δεσπότας μὴ καταφρονείτω-
σαν, δτι ἀδελφοὶ εἰσιν

Hb 2 11 οὐκ ἐπαισχύνεται „ἀδελφοὺς“ αὐτοὺς
καλεῖν 12 „ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου
τοῖς ἀδ. μου“ 17 „τοῖς ἀδ.“ δομοιωθῆναι

7 5 ἀποδεκατοῦν – τοὺς ἀδ. αὐτῶν
8 11 „οὐ μὴ διδάξωσιν – ἔκαστος τὸν ἀδ.“

Jac 1 9 καυχάσθω – ο ἀδ. ο ταπεινὸς ἐν τῷ
2 15 ἐὰν ἀ..ὸς ή ἀ..ὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν
4 11 ο καταλαλῶν ἀδελφοῦ ή κρίνων τὸν
ἀδ. αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου

1 Jo 2 9 ο – τὸν ἀδ. αὐτοῦ μισῶν 11 3 15 4 20
– 10 ο ἀγαπῶν τὸν ἀδ. αὐτοῦ 3 14 4 21
3 10 ο μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδ. αὐτοῦ 4 20
– 16 ὑπὲρ τῶν ἀδ. τὰς ψυχὰς θεῖναι
– 17 θεωρῇ τὸν ἀδ. – χρέιαν ἔχοντα
5 16 ἕδη τὸν ἀδ. αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα

3 Jo 3 ἔχάρην – ἔρχομένων ἀδ. καὶ μαρτυρ.
5 πιστὸν – ο ἐὰν ἔργασῃ εἰς τοὺς ἀδ.
10 οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδ.

Ap 6 11 ἔως πληρωθῶσιν – καὶ οἱ ἀδ. αὐτῶν

Ap 12 10 ἐβλήμη δ κατήγωρ τῶν ἀδ. ἡμῶν
19 10 σύνδουλός σού εἰμι καὶ τῶν ἀδ. σου
τῶν ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
229 καὶ τῶν ἀδ. σου τῶν προφητῶν

ἀδελφότης *fraternitas*

1 Pe 2 17 πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδ. ἀγαπᾶτε
5 9 τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι

ἀδηλος ^a*quae non apparent* (v1 *parent*)
^b*incertus* Luc 11 14 ὡς τὰ μνημεῖα τὰ
ἄδηλα^a 1 Co 14 8 ἐὰν ἄδηλον^b σάλπιγξ
φωνὴν δῷ, τίς παρασκευάσεται – ;

ἀδηλότης *S^o* – *incertum* 1 Ti 6 17 μηδὲ ἡλ-
πικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότηπι

ἀδήλως *S^o* – *in incertum*

1 Co 9 26 ἐγὼ – οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως

ἀδημονεῖν *S^o* – *maestum* (*moe..*) *esse*
^b*taedere*

Mat 26 37 ἥρξατο – ἀδ. || Mar 14 33^b – Phl 2 26

ἄδης ^a*infernus* ^b*inferus*

Mat 11 23 „ἔως ἔδου^a (in inf.) καταβήσῃ“ ||
Luc 10 15 τοῦ ἔδου^a (ad inf.)

16 18 πύλαι ἔδου^b οὐ καπισχύσουσιν αὐτῆς

Luc 16 23 ἐν τῷ ἔδῃ^a ἐπάρας τοὺς δοφθαλμούς
(v1 22 ἐτάφη ἐν τῷ ἔδῃ. vg^a)

Act 2 27 „οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου
εἰς ἔδην“ (in *inferno*) 31 „οὕτε ἐγ-
κατελείφη εἰς ἔδην“ (in *inferno*)

Ap 1 18 ἔχω τὰς κλεῖς – τοῦ ἔδου^a
6 8 „ο ἔδης^a“ ἡκολούθει μετ' αὐτοῦ
20 13 ο ὑάνατος καὶ ο ἔδης^a ἔδωκαν τοὺς
νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς 14^a ἐβλήμη-
σαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός

ἀδιάκριτος *non iudicans* Jac 3 17 ἦ – ἀνωθεν
σοφία – ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος (vg v1
iudicans sine simulatione)

ἀδιάλειπτος *S^o* – ^a*continuus* ^b*sine inter-
missione* Rm 9 2 ἀδ.^a ὁδύνη τῇ καρδίᾳ
μου 2 Ti 1 3 ἀδιάλειπτον^b ἔχω – μνείαν

ἀδιαλείπτως *sine intermissione*

Rm 1 9 ἀδ. μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι 1 Th 1 2

1 Th 2 13 εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως
5 17 πάντοτε χαίρετε, ἀδ. προσεύχεσθε

ἀδικεῖν, ..εἰσθαι^a *inique gerere*
ἢ iniquiam accipere *iniu. facere*
ἢ iniu. pati *laedere* *nocere*
 Mat 20,13 εἶπεν· ἔταίρε, οὐκ ἀδικῶ^c σε
 Luc 10,19 καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσειⁱ
 Act 7,24 Ἰδών τινα ἀδικούμενον^d γε ἵνατι ἀδι-
 κεῖτε^f ἀλλήλους; 27 „δὲ ἀδικῶν^c τὸν
 πλησίον”
 25,10 Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκηκαⁱ 11 εἰ μὲν
 οὖν ἀδικῶⁱ (*nosci*)
 1 Co 6,7 διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀ..εἰσθε; ^b 8 ἀλλὰ
 ὑμεῖς ἀ..εἴτε^c –, καὶ τοῦτο ἀδελφούς
 2 Co 7,2 οὐδένα ἡδίκησαμεν^e 12 οὐχ ἔνεκεν
 τοῦ ἀ..ἡσαντος^c οὐδὲ ἔν. τοῦ ἀ..η-
 Gal 4,12 οὐδέν με ἡδίκησατε^e [θέντος^d]
 Col 3,25 δὲ γάρ ἀ..ῶν^c κομίσεται δὲ ἡ..ησεν^a
 Phm 18 εἰ δέ τι ἡ..ησένⁱ σε ἡ δοφείλει
 2 Pe 2,13 ἀδικούμενοι (νι κομιούμενοι, νι *per-
 cipientes*) μισθὸν ἀδικίας
 Ap 2,11 οὐ μὴ ἀδικηθῇ^e ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ
 δευτέρου – 66 τὸν οἰνον μὴ ἀ..ησῃς^e 7,2
 ἀ..ησαιⁱ τὴν γῆν 3^f 94 ἵνα μὴ ἀ..ησουσιν^e
 τὸν χόρτον 10 ἀ..ησαιⁱ τοὺς ἀνθρώπους
 18^f 115 εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀ..ησαιⁱ –
 ἀ..ησαι^e – 22,11 δὲ „ἀ..ῶνⁱ ἀ..ησάτωⁱ” ἔτι
ἀδίκημα *iniquitas* *iniquum*
 Act 18,14 εἰ μὲν ἦν ἄδ.^b τι – 24,20^a
 Ap 18,5 ἐμνημόνευσεν δὲ τὰ ἄδ.^a αὐτῆς
ἀδικία *iniquitas* *iniustitia* *iniuria*
 Luc 13,27 „πάντες ἐργάται ἀδικίας”^a
 16,8 ἐπήνεσεν – τὸν οἰκονόμον τῆς ἄδ.^a
 – 9 φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἄδ.^a
 18,6 τί δὲ κριτής τῆς ἀδικίας^a λέγει
 Joh 7,18 καὶ ἀδικία^b ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
 Act 1,18 χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας^a
 8,23 εἰς – „σύνδεσμον ἀ..ας^a” δρῶ σε δητα
 Rm 1,18 δργὴ θεοῦ – ἐπὶ – ἀ..αν^b ἀνθρώπων
 τῶν τὴν ἀλήθ. ἐν ἀ..α^b κατεχόντων
 – 29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ^a
 2,8 πειθομένοις δὲ τῇ ἀ..α^a, δργή
 3,5 εἰ δὲ ἡ ἄδ.^a ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην
 συνίστησιν, τί ἐροῦμεν;
 6,13 μηδὲ – τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀ..ας^a
 9,14 μὴ ἀδικία^a παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο
 1 Co 13,6 οὐ χαιρεῖ ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ^a
 2 Co 12,13 χαρίσασθέ μοὶ τὴν ἄδ.^c ταύτην
 2 Th 2,10 ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας^a 12 πάντες
 οἱ – εὑδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ^a
 2 Ti 2,19 ἀποστήτω ἀπὸ ἀ..ας^a πᾶς δὲ δνομάζ.
 Hb 8,12 „ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀ..αις^a αὐτῶν”

Jac 3,6 ἡ γλῶσσα πῦρ, δὲ κόσμος τῆς ἀ..ας^a
 2 Pe 2,13 ἀδικούμενοι (νι κομιούμενοι) μισθὸν
 ἀ..ας^b 15 δὲ μισθὸν ἀ..ας^a ἥγαπησεν
 1 Jo 1,9 καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀ..ας^a
 5,17 πᾶσα ἀδικία^a ἀμαρτία ἐστίν
ἀδικος *iniquus* *injustus*
 Mat 5,45 βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους^b
 Luc 16,10 δὲ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδ.^a καὶ ἐν πολλῷ
 ἄδ.^a ἔστιν 11 ἐν τῷ ἀδίκῳ^a μαμωνᾶ
 18,11 ὕσπερ οἱ λοιποὶ –, ἄρπαγες, ἄ..οι^b
 Act 24,15 ἀνάστασιν – δικαίων τε καὶ ἀδίκων^a
 Rm 3,5 μὴ ἄδ.^a δὲ θεός δὲ ἐπιφέρων τὴν ὁρ-
 γήν; Hb 6,10 οὐ γάρ ἄδικος δὲ θεός
 ἐπιλαμένθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν
 1 Co 6,1 τολμᾶ τις – κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδ.^a –
 – 9 ἄδ..οι^a θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομ.
 1 Pe 3,18 ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων^b
 2 Pe 2,9 οἶδεν κύριος – ἄδικους^a – εἰς ἡμέραν
 κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν
ἀδίκως *iniuste* 1 Pe 2,19 πάσχων ἀδίκως
Ἄδμιν Luc 3,33
ἄδόκιμος *reproubus*
 Rm 1,28 παρέδωκεν αὐτοὺς – εἰς ἀ..ον νοῦν
 1 Co 9,27 μὴ πως – αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι
 2 Co 13,5 εἰ μήτι ἀ..οι ἔστε ε ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν
 ἀ..οι 7 ἵνα – ἡμεῖς – ως ἀ..οι ὡμεν
 2 Ti 3,8 ἀνθρωποι – ἀ..οι περὶ τὴν πίστιν
 Tit 1,16 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι
 Hb 6,8 (γῆ) ἀδόκιμος καὶ „κατάρας” ἐγγύς
ἄδοιλος S^o – *sine dolo* 1 Pe 2,2 ἀ..ον γάλα
Ἄδραμυττηνὸν πλοῖον Act 27,2
Ἄδριας Act 27,27 διαφερομένων ἡμ. ἐν τῷ Ἀ.
ἄδρότης S^o – *plenitudo* 2 Co 8,20
ἀδυνατεῖν *impossibile esse*
 Mat 17,20 καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν
 Luc 1,37 „οὐκ ἄδ..ήσει παρὰ – θεοῦ πᾶν ῥῆμα”
ἀδύνατος *impossibilis* *infirmus*
 Mat 19,28 παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἄδ..όν ἔστιν
 || Mar 10,27 ἀλλ’ οὐ παρὰ θεῷ Luc 18,27 τὰ
 ἄδ.. παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ θ.
 Act 14,8 ἀνὴρ ἄδ..οις^b – τοῖς ποσὶν ἐκάθητο
 Rm 8,3 τὸ γάρ ἄδ. τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει

Rm 15.1 τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδ.^b βαστάζειν
Hb 6.4 ἀδύνατον – ἀνακαίνιζειν εἰς μετάνοι-
αν 18 ἐν οἷς ἀδ..ον ψεύσασθαι ὑεόν
104 ἀδ..ον γάρ αἷμα ταύρων – ἀφαι-
ρεῖν ἀμαρτίας 11ε χωρὶς δὲ πίστεως
ἀδ..ον „εὔαρεστῆσαι”

ἀετός *aquila* Mat 24.28 συναχθήσονται οἱ
ἀετοί || Luc 17.37 – Ap 4.7 ὅμοιον „ἀετῷ”
πετομένῳ 8.13 ἡκουσα – ἀετοῦ (v1 ἀγγέ-
λου) πετομένου ἐν μεσουρανήματι – 12.14

ἄζυμος, τὰ **ἄζυμα** *azymus, Azyma*
Mat 26.17 τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἄζ. || Mar 14.1.12
Luc 22.1.7 -- Act 12.3 ἡμέραι τῶν ἄζ. 206
1 Co 5.7 καθὼς ἔστε ἄζυμοι 8 ἔօρτάζωμεν – ἐν
ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας

Ἄζωρ Mat 11.14 **Ἄζωτος** Act 8.40

ἀήρ *aer* Act 22.23 1 Co 9.26 14.9
Eph 2.2 τὸν δρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος
1 Th 4.17 ἀρπαγησόμενα – εἰς ἀπάντησιν τοῦ
κυρίου εἰς ἀέρα – Ap 9.2 16.17

ἀδανασία *immortalitas*
1 Co 15.53 δεῖ – τὸ ὅντον – ἐνδύσασθαι ἀ..αν 54
1 Ti 6.16 δο μόνος ἔχων ἀδανασίαν

ἀδέμιτος ^a*abominatus* ^b*illicitus*
Act 10.28 ὡς ἀδέμιτόν^a ἔστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ
1 Pe 4.3 πεπορ. ἐν – ἀδ..οις^b εἰδωλολατρίαις

ἀθεος S^o – *sine deo*
Eph 2.12 ἡτε τῷ καιρῷ – ἀθεοι ἐν τῷ κόσμῳ

ἀθεσμος ^a*insipiens* ^b*nefandus*
2 Pe 2.7 καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀδ..ο- –
ἀναστροφῆς 3.17 τῇ τῶν ἀδ..^a πλάνῃ

ἀθετεῖν ^a*abiicere* ^b*contristare* ^c*irritum fa-*
cere ^d*reprobare* ^e*spernere*
Mar 6.26 οὐκ ἡθέλησεν ἀθετῆσαι^b αὐτήν
7.9 καλῶς ἀδ..εῖτε^c τὴν ἐντολὴν τ. θεοῦ
Luc 7.30 βουλὴν τοῦ θ. ἡθ..ησαν^e εἰς ἑαυτούς
10.16 δ ἀδ..ῶν^e ὑμᾶς ἔμε ἀδ..εῖ^e. δ δὲ ἔμε
ἀδ..ῶν^e ἀδ..εῖ^e τὸν ἀποστείλαντά με
Joh 12.48 δ ἀδ..ῶν^e ἔμε – ἔχει τὸν κρίνοντα
1 Co 1.19 „τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀδ..ήσω^d”
Gal 2.21 οὐκ ἀθετῶ^a τὴν χάριν τοῦ θεοῦ
3.15 ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐ-
δεῖς ἀδ..εῖ^e (v1c)

1 Th 4.8 δ ἀδ..ῶν^e οὐκ ἀνῦρ. ἀδ..εῖ^e ἀλλὰ τ. θ.
1 Ti 5.12 ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἡθέτησαν^c
Hb 10.28 ἀθετήσας^c τις νόμον Μωϋσέως
Jud 8 κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν^e

ἀθέτησις ^a*destitutio (destruct.)* ^b*reprobatio*
Hb 7.18 ἀδ..ο – γίνεται προαγούσης ἐντολῆς
9.26 εἰς ἀδ..iv^a τῆς ἀμαρτίας – πεφανέρω.

Ἀθῆναι Act 17.15.16 18.1 1 Th 3.1 καταλειφθῆ-
ναι ἐν Ἀ..αις – **Ἀθηναῖοι** Act 17.21.22

ἀδλεῖν S^o – ^a*certare in agone* ^b*certare*
2 Ti 2.5 ἐὰν – καὶ ἀδλῆ^a τις, οὐ στεφανοῦται
ἐὰν μὴ νομίμως ἀδλήσῃ^b

ἀδλησις S^o – *certamen* Hb 10.32 παθημάτων

ἀδροίζειν *congregare* Luc 24.33

ἀδυμμεῖν *pusillo animo fieri*
Col 3.21 τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀδυμῶσιν

ἀδῷος *innocens* Mat 27.4 παραδοὺς αἷμα
ἀδ..v (v1 δίκαιον vg *iustum*) 24 ἀδ. εἰμι

αἴγειος *caprinus* Hb 11.37 (δέρμα)

αἰγιαλός *littus (litus)*
Mat 13.2.48 Joh 21.4 Act 21.5 27.39.40

Αἰγύπτιος Act 7.22.24.28 21.38 Hb 11.29

Αἴγυπτος Mat 2.13-15.19 Act 2.10 7.9-40 13.17
Hb 3.18 8.9 11.26s Jud 5 Ap 11.8 πόλεως –
ἥτις καλεῖται πνευματικῶς – **Αἴγυπτος**

αῖδιος ^a*aeternus* ^b*sempiterius* Rm 1.20 ἡ
– ἀ..^b αὐτοῦ δύναμις Jud 8 δεσμοῖς ἀ..^a

αἰδώς *verecundia* 1 Ti 2.9 μετὰ αἰδοῦς καὶ
σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς

Αἰδίοψ Act 8.27 εύνοῦχος

αἷμα *sanguis*

1) *sanguis victimarum*
Hb 9.7 οὐ χωρὶς αἵματος δ προσφέρει 18
– 12 οὐδὲ δι' αἵματος τράγων 13 εἰ γάρ τὸ
αἱ. τράγων – ἀγιάζει 19 λαβὼν τὸ αἱ.
– 20 „τοῦτο τὸ αἱ. τῆς διαθήκης” 21 τὴν
σκηνὴν – τῷ αἱ. ἐρράντισεν 22 ἐν αἱ.

- πάντα καθαρίζεται 25 δ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται – ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ
 Heb 10 4 ἀδύνατον – αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας
 11 28 πεποίηκεν – τὴν πρόσχυσιν „τοῦ αἵματος“
 13 11 ὃν – „εἰσφέρεται“ ζῷων „τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια“
- 2) *sanguis Christi*
- Mat 26 28 „τὸ αἷμά μου „τῆς διαθήκης“ || Mar 14 24 Luc 22 20 ἡ καινὴ „διαθήκη“ ἐν „τῷ αἵματος“ μου 1 Co 11 25 τῷ ἑμῷ „αἵματος“
 27 4 παραδοὺς αἱ. ἀνθῶν ειπενε τιμῇ αἵματος
 – 24 ἀνθών ειπενε ἀπὸ τοῦ αἱ. τούτου
 – 25 τὸ αἱ. αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τά
 Joh 6 53 ἔαν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρ. καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἱ. 54 δ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἱ. 55 ἡ – σάρξ μου ἀληθῆς ἐστιν βρῶσις καὶ τὸ αἱ. μου ἀληθῆς ἐστιν πόσις 58 δ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἱ. ἐν ἐμοὶ μένει κάγὼ ἐν αὐτῷ
 19 34 ἔξηλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ 3δωρ
 Act 5 28 ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἱ. τοῦ ἀνθρ.
 20 28 „τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ“, ἥν „περιεποιήσατο“ διὰ τοῦ αἱ. τοῦ ἰδίου
 Rm 3 25 ἡλαστήριον – ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι
 5 9 δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἱ. αὐτοῦ
 1 Co 10 16 οὐχὶ κοινωνία ἐστιν τοῦ αἱ. τοῦ Χοῦ;
 11 27 ἔνοχος ἐσται – τοῦ αἱ. τοῦ κυρίου
 Eph 1 7 τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἱ. αὐτοῦ
 2 13 ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἱ. τοῦ Χοῦ
 Col 1 20 εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ
 Heb 9 12 διὰ – τοῦ ἰδίου αἱ. εἰσῆλθεν ἐφάπαξ
 – 14 τὸ αἱ. τοῦ Χοῦ – καθαριεῖ τὴν συνείδη.
 10 19 παρρησίαν εἰς τὴν εἰσόδον τῶν ἀγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ
 – 29 δ – „τὸ αἱ. τῆς διαθήκης“ κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη
 12 24 προσεληλύθατε – αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν „Ἀβελ
 13 12 ἵνα ἡγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἱ. τ. λαόν
 – 20 „ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου“
 1 Pe 1 2 εἰς – ῥαντισμὸν αἵματος Ἰοῦ Χοῦ
 – 19 ἐλυτρωθῆτε – τιμῶ αἵματο – Χοῦ
 1 Jo 1 7 τὸ αἱ. Ἰησοῦ – καθαρίζει ἡμᾶς
 5 6 δ ἐλδῶν δι’ 3δατος καὶ αἵματος – – ἐν τῷ 3δατο καὶ ἐν τῷ αἱ. 8 τὸ πνεῦμα καὶ τὸ 3δωρ καὶ τὸ αἷμα
 Ap 1 5 λύσαντι ἡμᾶς – ἐν τῷ αἱ. αὐτοῦ 59

- Ap 7 14 ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν – ἐν τῷ αἵματι“ τοῦ ἀρνίου 12 11 ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἱ. τοῦ ἀρνίου
 3) *sanguis caede effusus, s. martyrum*
 Mat 23 30 κοινωνοὶ ἐν τῷ αἱ. τῶν προφητῶν
 – 35 πᾶν αἱ. δίκαιον ἐκχυννόμενον – ἀπὸ τοῦ αἱ. „Ἀβελ – ἔως τοῦ αἱ. Ζαχαρίου || Luc 11 50 πάντων τῶν προφητῶν 51
 27 4 παραδοὺς αἱ. ἀνθῶν ειπενε τιμῇ αἵματος ἐστιν 8 ἀγρός αἱ..τος Act 1 19 χωρίον
 Luc 13 1 ὃν τὸ αἱ. Πιλάτος ἔμιξεν μετά
 Act 18 6 τὸ αἱ. υἱῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν υἱῶν
 20 26 καθαρός ειπενε ἀπὸ τοῦ αἱ. πάντων
 22 20 δτε ἔξεχύννετο τὸ αἱ. Στεφάνου
 Rm 3 15 „δόξεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἱ.“
 Hb 12 4 οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε
 Ap 6 10 „ἔως πότε“ – οὐδεὶς „ἐκδικεῖς τὸ αἱ.“ ἡμῶν –; 19 2 „ἔξεδίκησεν τὸ αἱ. τῶν δούλων“ αὐτοῦ
 14 20 ἔξηλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληγοῦ
 16 6 „αἱ.“ ἀγίων καὶ προφητῶν „ἔχέχεαν“, καὶ „αἱ. αὐτοῖς“ δέδωκας „πεῖν“
 17 6 μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἱ. τῶν ἀγίων καὶ ἐκ τοῦ αἱ. τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ 18 24
 19 13 Ιμάτιον βεβαμένον αἵματι
 4) *voices sàr̄x καὶ αἵμα coniunctae caro et sanguis*
(caro et sanguis Christi → 2) Joh 6 53)
 Mat 16 17 σàρ̄x καὶ αἱ. οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι
 Joh 1 13 οἱ οὐκ ἔξ αιμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς – ἐγεννήθησαν
 1 Co 15 50 σàρ̄x καὶ αἱ. βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆσαι οὐδὲ δύναται (v1 ..ανται)
 Gal 1 16 οὐ προσανεδέμην σαρκὶ καὶ αἵματι
 Eph 6 12 οὐκ ἐστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἵμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς
 Hb 2 14 ἐπεὶ οὖν „τὰ παιδία“ κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ σαρκός, καὶ αὐτός
 5) *reliqui loci*
 Mar 5 25 γυνὴ – ἐν δύσει αἱ..τος 28 || Luc 8 43s
 Luc 22 44 δ ἰδρώς – ωσεὶ θρόμβοι αἵματος
 Act 2 19 σημεῖα –, „αἱ. καὶ πῦρ“ 20 „ἡ σελήνη εἰς αἱ.“ – 15 20 ἀπέχεσθαι – πνικτοῦ καὶ τοῦ αἱ. 29 21 25 φυλάσσεσθαι – αἱ.
 17 28 ἔξ ἐνδός (v1 + αἵματος) πᾶν ἔδνος
 Ap 6 12 „ἡ σελήνη“ – ἐγένετο ως „αἱ.“ 8 7 χάλαζα καὶ πῦρ“ μεμιγμένα ἐν „αἵματι“ 8 τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἱ. 16 3 εἰς – θάλασ-

σαν· „καὶ ἐγένετο αἷμα” ώς νεκροῦ 4 – 116 „στρέφειν – (sc τὰ ὕδατα) εἰς αἷμα”	Mar 4 15 δ σατανᾶς – αἱρεῖ ^c τ. λόγον Luc 8 12 6 8 ἵνα μηδὲν αἱρωσιν εἰς δδόν Luc 9 3 ^b 15 24 βάλλοντες κλῆρον – τίς τι ἄρῃ [16 18 ὅφεις ἀροῦσιν]
αἵματεκχυσία S° – <i>sanguinis effusio</i> Hb 9 22 χωρὶς αἱ..ας οὐ γίνεται ἄφεσις	Luc 6 29 αἱροντός ^c σου τὸ ἴματιον 30 ^c τὰ σά 11 22 τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἱρεῖ ^c – 52 ἥρατε ^b τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως 17 13 ἥραν ^a φωνήν Act 4 24 ^e 19 21 αἱρεῖς δ οὐκ ἔθηκας 22 αἱρων 22 36 νῦν δ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω 23 18 αἱρε τοῦτον Joh 19 15 ἄρον ἄρον Act 21 36 22 22 αἱρε ἀπὸ τῆς γῆς
αἱμορροεῖν <i>sanguinis fluxum pati</i> Mat 9 20	Joh 1 29 δ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ δ αἱρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου 1 Jo 3 5 ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας (vl + ἡμῶν) ἄρῃ 2 16 ἥρατε ^c ταῦτα ἐντεῦθεν 11 39 τὸν λίθον 41 ἥραν ^b – τὸν λ. 20 1 ἥρμένον 8 59 ἥραν ^b – λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτὸν 10 18 οὐδεὶς ἥρεν (vl αἱρει) αὐτὴν (sc τὴν ψυχὴν) ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἔγὼ τίθημι – 24 ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἱρεῖς; 11 41 Ἰησοῦς ἥρεν ^d τοὺς ὁφθαλμοὺς ἕνω – 48 οἱ Ρωμαῖοι – ἀροῦσιν ἡμῶν – τὸ ἔθνος 15 2 κλῆμα – μὴ φέρον καρπόν, αἱρει 18 22 τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἱρει (vl ἀρει) ἀφ' ὑμῶν
αἴνεσις <i>laus</i> Hb 13 15 „θυσίαν αἰνέσως”	17 15 ἵνα ἄρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου 19 31 ἵνα – ἀρθῶσιν (sc de cruce) 38 ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ – . ἥλθεν οὖν καὶ ἥρεν ^b (vl ..ον καὶ ἥραν)
αἴνιγμα <i>aenigma</i> 1 Co 13 12 ἐν αἱ..τι	20 2 ἥραν ^b τὸν κύριον ἐκ τοῦ μημείου 13 ^b κύριόν μου 15 κάγὼ αὐτὸν ἀρῷ
αἶνος <i>laus</i> Mat 21 16 Luc 18 43 θεῷ	Act 8 33 „ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη – ὅτι αἱρεται (tolletur vl tollitur) ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ ἀύτοῦ”
αἱρειν <i>tollere b ferre – (sustuli bis: Act 27 13 Ap 18 12; alibi pro ἥρα et ἥρκα: tuli)</i> – <i>c auferre d elevare (oculos) e levare (manum, vocem) f portare</i>	20 9 ἥρην νεκρός – 21 11 ἥρας ^b τὴν ζώην τοῦ Παύλου – 27 13 ἥραντες (sc τὰς ἀγκύρας) 17 ἥν (sc σκάφην) ἥραντες
Mat 4 6 „ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε” Luc 4 11 9 6 ἄρον σου τὴν κλίνην Mar 29. 11. 12 Luc 5 24. 25 ^b (<i>tulit</i>) Joh 5 8-12 – 18 αἱρει – τὸ πλήρωμα – ἀπὸ τοῦ ἴματίου Mar 22 1 ^c	1 Co 5 2 ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν δ – πράξας 6 15 ἥρας – τὰ μέλη τοῦ Χοῦ ποιήσω – ;
11 29 ἥρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς 13 12 δ ἔχει ἀρδήσεται ^c ἀπ' αὐτοῦ 25 29 ^c Lúc 19 26 ^c – Mar 4 25 ^c Luc 8 18 ^c	Eph 4 31 πᾶσα – βλασφημία ἀρδήτω ἀφ' ὑμῶν
14 12 ἥραν ^b τὸ πτῶμα Mar 6 29 ^b – 20 ἥραν ^b τὸ περισσεῦον Mar 6 43 Luc 9 17 – Mat 15 37 ^b Mar 8 8 (19. 20 ^b)	Col 2 14 τὸ καθ' ὑμῶν χειρόγραφον – ἥρκεν ^b ἐκ τοῦ μέσου – 1 Jo 3 5 → Joh 1 29
16 24 ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ Mar 8 34 Luc 9 23 καθ' ἡμέραν	Ap 10 5 „ἥρεν ^e τὴν χεῖρα” 18 21 ἥρεν – λίθον
17 27 τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον 20 14 ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγε	αἱρεῖσθαι <i>eligere</i> Phl 1 22 τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω 2 Th 2 13 εἴλατο ὑμᾶς δ ὑεὸς – εἰς σωτηρίαν Hb 11 25 μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ
21 21 ἀρδητι καὶ βλήμητι Mar 11 23 – 43 ἀρδήσεται ^c ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία	αἱρεσίς <i>haeresis b secta</i>
24 17 μὴ καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας 18 Mar 13 15. 16 Luc 17 31 sc τὰ σκεύη – 39 δ κατακλυσμὸς – ἥρεν ^b ἄπαντας	Act 5 17 τῶν Σαδδ. 155 τῶν Φαρ. 265 κατὰ
25 28 ἀράτε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον Luc 19 24 ^c τὴν μνᾶν	
27 32 ἵνα ἄρῃ τ. σταυρὸν αὐτοῦ Mar 15 21	
Mar 2 3 παραλυτικὸν αἱρόμενον ^f ὑπὸ τεσσάρων	

τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν^b – ἔζησα Φαρισαῖος – 245^b τῶν Ναζωρ. 14 κατὰ τὴν δόδον (vg *sectam*) ἢν λέγουσιν αἵρεσιν 2822 περὶ – τῆς αἱ.^b ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστιν 1 Co 11.19 δεῖ – καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἰναι Gal 5.20 διχοστασίαι, αἱρέσεις^b, φθόνοι; 2 Pe 2.1 παρεισάξουσιν αἱρέσεις^b ἀπωλείας

αἱρετίζειν *eligere* Mat 12.18 „δν ἥρετισα“

αἱρετικός S^o – *haereticus* Tit 3.10 αἱ..δν ἄνθρωπον μετὰ – νουθεσίαν παραιτοῦ αἰσθάνεσθαι *sentire* Luc 9.45 sc τὸ βῆμα αἰσθήσις *sensus* Phl 1.9 ἐν – πάσῃ αἱ..ει αἰσθητήρια, τά *sensus* Hb 5.14 αἱ. γεγυμνασμ. αἰσχροκερδής S^o – ^a*turpe lucrum sectans*
^b*turpis lucri cupidus* 1 Ti 3.8 διακόνους – μὴ αἱ..εῖς^a Tit 1.7 δεῖ – ἐπίσκοπον – εἶναι – μὴ αἰσχροκερδῆ^b

αἰσχροκερδῶς S^o – *turpis lucri gratia* 1 Pe 5.2 μηδὲ αἱ. ἀλλὰ προδύμως, μηδ' ὡς

αἰσχρολογία S^o – *turpis sermo* Col 3.8

αἰσχρός *turpis*

1 Co 11.6 εἰ – αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι
1435 αἰσχρὸν – γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ Eph 5.12 τὰ – κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν
Tit 1.11 διδάσκ. ἂ μὴ δεῖ αἱ..οῦ κέρδους χάρ.

αἰσχρότης S^o – *turpitudo* Eph 5.4

αἰσχύνεσθαι ^a*confundi* ^b*erubescere*
Luc 16.3 ἐπαιτεῖν αἱ..ομαι^b 2 Co 10.8^b 1 Pe 4.16^b
Phl 1.20 δτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι^a
1 Jo 2.28 ἵνα – μὴ αἱ..θῶμεν^a – ἐν τῇ παρουσίᾳ

αἰσχύνη *confusio* ^b*dedecus* ^c*rubor*

Luc 14.9 μετ' αἱ..ης^c 2 Co 4.2 ἀπειπάμεδα τὰ κρυπτὰ τῆς αἱ.^b Phl 3.19 ὡν – ἡ δόξα ἐν τῇ αἱ. αὐτῶν Hb 12.2 ὑπέμεινεν σταυρὸν αἱ..ης καταφρονήσας Jud 13 ἐπαφρίζοντα τὰς ἐαυτῶν αἱ. Ap 3.18 ἡ αἱ. τῆς γυμνότητός σου

αἴτειν, αἴτεισθαι *petere* ^b*poscere* ^c*postulare* ^d*rogare*

Mat 5.42 τῷ αἴτοῦντί σε δός || Luc 6.30 παντί

Mat 6.8 πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἴτησαι αὐτόν
7.7 αἴτειτε, καὶ διδήσεται ὑμῖν 8 πᾶς γὰρ
ὅ αἴτῶν λαμβάνει || Luc 11.9.10
– 9 αἴτησει ὁ υἱὸς αὐτοῦ δρτον 10 Ἰχθύν
|| Luc 11.11.12 ώρν – 7.11 δώσει ἀγαθὰ
τοῖς αἱ. αὐτόν || Luc 11.13 πνεῦμα ὅγ.
14.7 δοῦναι ὁ ἐὰν αἴτησηται^c || Mar 6.22-25
18.19 περὶ – οὐδὲ ἐὰν αἴτησωνται
20.20 αἴτοῦσά τι ἀπ' αὐτοῦ 22 οὐκ οἰδατε
τί αἴτεισθε || Mar 10.35.38
21.22 δσα ἀν αἴτησητε – πιστεύοντες || Mar
11.24 δσα – αἴτεισθε, πιστεύετε δτι
27.20 ἵνα αἴτησωνται τὸν Βαραββᾶν Mar
15.8 ἤρξατο αἱ..σθαι^d καθὼς ἐποίει
αὐτοῖς Luc 23.25 Act 3.14 φονέα
– 58 ἤτησατο τὸ σῶμα || Mar 15.43 Luc 23.52
Luc 1.63 αἴτησας^c πινακίδιον – Act 3.2 ἐλεημοσύνην 7.46 εὑρεῖν σκήνωμα 9.2 ἐπιστολάς 12.20 ἥτοῦντο^c εἰρήνην 13.21
ἡτήσαντο^c βασιλέα 16.29 φῶτα 25.3
αἴτούμενοι^c χάριν 15^c καταδίκην
12.48 περισσότερον αἴτησουσιν αὐτόν
23.23 αἴτούμενοι^c αὐτὸν σταυρωθῆναι Act
13.28 ἡτήσαντο – ἀναιρεθῆναι αὐτόν
Joh 4.9 παρ' ἐμοῦ πεῖν αἴτεις^b – ; 10 οὐ ἀν
ἡτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἀν σοι
11.22 δσα ἀν αἴτηση^b τὸν θεὸν δώσει σοι
14.13 δ τι ἀν αἴτησητε ἐν τῷ δνόματι
μου 14 ἐάν τι αἱ. με 15.7 δ ἐὰν δέλητε
αἴτησασθε 18 δ τι ἀν αἴτησητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ δν. μου 16.23.24 ἔως
ἄρτι οὐκ ἡτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ δν.
μου· αἴτειτε, καὶ λήμψεσθε 26 ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ δν. μου αἴτησεσθε
1 Co 1.22 Ἰουδαῖοι σημεῖα αἴτοῦσιν
Eph 3.13 διὸ αἴτοῦμεν μὴ ἐγκακεῖν
– 20 ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἴτούμεδα
Col 1.9 οὐ παυόμεδα – αἴτούμενοι^c ἵνα πληρ.
Jac 1.5 αἴτειτω^c παρὰ – θεοῦ 6 αἴτειτω^c δὲ
ἐν πίστει 4.2 οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἴτεισθαι^c ὑμᾶς 3 αἴτειτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἱ..σθε
1 Pe 3.15 παντὶ τῷ αἴτοῦντι^b ὑμᾶς λόγον
1 Jo 3.22 δ ἐὰν αἴτωμεν λαμβάνομεν
5.14 ἐάν τι αἴτωμεδα κατὰ τὸ δέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν 15 ἀκούει ἡμῶν δ
ἐὰν αἴτωμεδα, – ἔχομεν τὰ αἴτηματα
δ ἡτήκαμεν^c ἀπ' αὐτοῦ
– 16 ἐάν τις ἴδη – δδελφὸν – ἀμαρτάνοντα
–, αἴτησει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν

αἴτημα *petitio* Luc 23.24 γενέσθαι τὸ αἱ.

Phl 4 6 τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν – 1 Jo 5:15 → αἰτεῖν

αἰτία causa

1) = causa, ratio rei

Mat 19 3 κατὰ πᾶσαν αἰτίαν (*quacumque ex causa*) Luc 8:47 Act 10:21 22:24 28:20 2 Ti 1:6.12 δὶς ἣν αἰτίαν – ταῦτα πάσχω Tit 1:13 Hb 2:11

2) = culpa, crimen

Mat 27:37 τὴν αἰτ. αὐτοῦ γεγραμμένην || Mar 15:26 – Joh 18:38 οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἱ. 19:4.6 Act 13:28 θανάτου 28:18 – 23:28 25:18.27

3) = res (res ita se habet)

Mat 19:10 εἰ οὕτως ἔστιν ἡ αἱ. τοῦ ἀνδρώπου (vl ἀνδρὸς) μετὰ τῆς γυναικός

αἴτιος et αἴτιον, τό ^a*causa* ^b*obnoxius*
Luc 23:4 οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον^a ἐν τῷ ἀνθρώ-

πῳ 14^a 22^a θανάτου ἐν αὐτῷ

Act 19:40 μηδὲν δὲς αἴτιον^b ὑπάρχοντος (vg *cum nullus obnoxius sit*)

Hb 5:9 ἐγένετο – αἴτιος^a „σωτηρίας αἰωνίου”

αἰτιώματα S^o – causae Act 25:7 βαρέα

αἰφνίδιος repentinus

Luc 21:34 ἡ ἡμέρα ἔκεινη 1 Th 5:3 δλεθρος

αἰχμαλωσία captivitas Eph 4:8 Ap 13:10

αἰχμαλωτεύειν captivum ducere Eph 4:8

αἰχμαλωτίζειν ^a*captivum ducere* ^b*capti-*
vare ^c*in captivitatem redigere*

Luc 21:24^a Rm 7:23 ἔτερον νόμον – αἱ..οντά^b με
2 Co 10:5 αἱ..οντες^c πᾶν νόημα 2 Ti 3:6^a γυναικ.

αἰχμάλωτος captivus Luc 4:18

αιών

1) ἀπὸ, ἐκ, πρὸ αἰῶνος (αιώνων)

saeculum, saecula

Luc 1:70 τῶν – ἀπὸ αἰῶνος προφητῶν Act 3:21

Joh 9:32 ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἥκουσθη δτι

Act 15:18 „γνωστὰ ἀπὸ αἰῶνος”

1 Co 2:7 ἡν προώρισεν δὲ θεός πρὸ τῶν αἱ.

Eph 3:9 ἀποκεκρυμμ. ἀπὸ τῶν αἱ. Col 1:26

Jud 25 πρὸ παντὸς τοῦ αἱ. καὶ νῦν καὶ εἰς

πάντας τοὺς αἱ. (vl + τῶν αἱ.)

2) εἰς τὸν αἰῶνα (τοῦ αἱ.), ἡμέραν αἱ..ος
in saeculum, ..a b in aeternum c in diem, dies aeternitatis d in semperternam

Mat 21:19 οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἱ. ^d || Mar 11:14^b

Mar 3:29 οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἱ. ^b

Luc 1:55 καὶ τῷ σπέρματι – εἰς τὸν αἱ. (s..a)

Joh 4:14 οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἱ. ^b
6:51 ζήσει εἰς τὸν αἱ. ^b 58^b 8:51 θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς – ^b 52^b 10:28 οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς – ^b 11:26 οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς – ^b

8:35 δ – δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς – ^b διὸ μένει εἰς – ^b

12:34 δπι δ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἱ. ^b

13:8 οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς^b

14:16 παράκλητον –, ἵνα ἡ μεδ' ὑμῶν εἰς^b

1 Co 8:13 οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἱ. ^b

2 Co 9:9 „ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἱ.” (vg *in saeculum s..i vl b*)

Hb 1:8 „δ ὁ θρόνος σου – εἰς τὸν αἱ. τοῦ αἱ.”

5:6 „σὺ Ἱερεὺς εἰς – ^b 7:17^b 21^b – 6:20 ἀρχιερεὺς – εἰς – ^b 7:24 διὰ τὸ μένειν – εἰς – ^b ἀπαράβατον ἔχει τ. Ιερωσύνην

7:28 υἱὸν εἰς τὸν αἱ. ^b τετελειωμένον

1 Pe 1:25 „ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἱ.”^b

2 Pe 3:18 καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος^c

1 Jo 2:17 δ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα – μένει εἰς – ^b

2 Jo 2:2 μεδ' ἡμῶν ἔσται (ἡ ἀλήθεια) εἰς – ^b

Jud 13:13 οἵ δ ζόφος – εἰς αἰῶνα^b τετήρηται

3) εἰς τοὺς αἰῶνας

in saecula b in aeternum

(Mat 6:13 vl σοῦ – ἡ δόξα εἰς –, vg^o)

Luc 1:33 βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἰκ. Ἰακ. εἰς – ^b

Rm 1:25 δ ἔστιν εὐλογητὸς εἰς – 9:5 2 Co 11:31

11:38 αὐτῷ ἡ δόξα εἰς – (vl s..a s..orum)

Hb 13:8 καὶ σήμερον δ αὐτὸς καὶ εἰς –

Jud 25 καὶ εἰς πάντας τοὺς αἱ. (s..a s..orum)

4) εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

in saecula saeculorum

Rm 16:27 μόνῳ σοφῷ θεῷ, – ὃς ἡ δόξα εἰς –

Gal 1:5 θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ὃς ἡ δόξα εἰς –

Phl 4:20 τῷ δὲ θεῷ – ἡ δόξα εἰς – 1 Ti

1:17 2 Ti 4:18 Hb 13:21 Χοῦ, ὃς ἡ δόξα εἰς –

cfr Eph 3:21 αὐτῷ ἡ δόξα – εἰς πάσας τὰς

γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων (vg s..i

s..orum vl s..is s..orum)

1 Pe 4:11 διοξάζηται δὲ ὁ διάβολος διὰ ἡμῶν. Χοῦ, φῶς ἐστιν
ἡ δόξα—εἰς—5:11 αὐτῷ τὸ κράτος εἰς—
Ap 1:6 αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς—5:13
τῷ „καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ” —εἰς—
—18 ζῶν εἰμι εἰς—4:9 τῷ ζῶντι εἰς—10
7:12 καὶ ἡ ισχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς—
10:6 15:7 τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς—
11:15 βασιλεύει εἰς—22:5 βασιλεὺς εἰς—
14:11 ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς
αἰώνας αἰώνων ἀναβαίνει 19:3 20:10

5) ὁ αἰών, ὁ αἰών οὗτος—ἐκεῖνος, ὁ νῦν—
ὁ μέλλων, ὁ ἐνεστώς—ὁ ἔρχομενος, ἡ
συντέλεια τοῦ αἰώνος, τῶν αἰώνων
e hoc saeculum i stud s. g illud —
h praeſens i futurum k venturum —
l consummatio saeculi, s..orum

Mat 12:32 οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὕτε ἐν τούτῳ^e
τῷ αἰώνι οὕτε ἐν τῷ μέλλοντιⁱ
13:22 ἡ μέριμνα τοῦ αἱ. (v1+τούτου, vg^f) ||
Mar 4:19 αἱ μέρ. τοῦ αἱ. (saeculi)
—39 ὁ δὲ ὑερισμὸς συντέλεια αἰώνος¹
ἐστιν 40 οὗτως ἔσται ἐν τῇ σ. τοῦ αἱ.¹
49¹ 24:3 τί τὸ σημεῖον τῆς—σ. τοῦ αἱ.¹;
28:20 μεδ' ὑμῶν εἰμι—ἔως τῆς σ. τοῦ
αἱ.¹ — Hb 9:26 ἄπαξ ἐπὶ σ..ᾳ τῶν αἰ-
ώνων¹ (s..orum) — πεφανέρωται

Mar 10:30 ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας—, καὶ ἐν
τῷ αἱ. τ. ἔρχ. i ζωὴν αἰών. || Luc 18:30^k
Luc 16:8 οἱ υἱοὶ τοῦ αἱ. τούτου^e φρονιμώτεροι
20:34 οἱ υἱοὶ τοῦ αἱ. τ. e γαμοῦσιν 35 οἱ δὲ
καταξιωθέντες τοῦ αἱ. ἐκεὶ. e τυχεῖν

Rm 12:2 μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἱ. τούτῳ^e
1 Co 1:20 ποῦ συζητήσῃς τοῦ αἱ. τούτου^e;
2:6 σοφίαν—οὐ τοῦ αἱ. τ. e οὐδὲ τῶν ἀρ-
χόντων τοῦ αἱ. τ. e 8:e 3:18 εἴ τις δοκεῖ
σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἱ. τ. e

2 Co 4:4 ὁ θεὸς τοῦ αἱ. τούτου^e ἐτύφλωσεν
Gal 1:4 ἐκ τοῦ αἱ. τούτῳ^h ἐνεστῶτος^h πονηροῦ
Eph 1:21 δόνοματος δόνομαζομένου οὐ μόνον ἐν
τῷ αἱ. τ. e ἀλλὰ καὶ ἐν τ. μέλλ. i

2:2 περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἱ. (secun-
dum saeculum) τοῦ κόσμου τούτου
—7 ἐν τοῖς αἰώνι τοῖς ἐπερχομένοις
(supervenientibus) τὸ πλοῦτος

1 Ti 6:17 τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰώνι^e
2 Ti 4:10 ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰώνα^e
Tit 2:12 εὔσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰώνι^e
Hb 6:5 γευσαμένους—δυνάμεις τε μέλλοντος
αἰώνος^k — 9:26 → Mat 13:39

6) οἱ αἰώνες = mundus, mundi
saecula

1 Co 10:11 εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἱ. κατήντηκεν
Eph 3:11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἱ. ἢν ἐποίησεν
1 Ti 1:17 τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἱ.,—μόνω θεῷ
Hb 1:2 δι’ οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰώνας
11:3 κατηρτίσθαι τοὺς αἱ. ἥρματι θεοῦ
(Ap 15:3 v1 ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων vg)

αἰώνιος aeternus b caelestis c saecularis
d sempiternus αἰώνιος ζωή → ζωή
Mat 18:8 εἰς τὸ πῦρ τὸ αἱ. 25:41,46 εἰς κόλασιν
αἱ..ον Jud 7 πυρὸς αἱ..ον δίκην
Mar 3:29 ἔνοχός ἐστιν αἱ..ον ἀμαρτήματος
[16 brevior clausula τὸ—ἀφθαρτον κή-
ρυγμα τῆς αἱ. σωτηρίας vg^o]
Luc 16:9 δέξανται ύμᾶς εἰς τὰς αἱ. σκηνάς
Rm 16:25 μυστηρίου χρόνοις αἱ..οις σεσιγημέ-
νου 2 Ti 1:9 χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡ-
μῖν—πρὸ χρόνων αἱ..c Tit 1:2 ἐπηγ-
γείλατο δ ἀψευδής δ. πρὸ χρ. αἱ..c
—26 κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ αἰώνιου θεοῦ

2 Co 4:17 αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται
—18 τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια
5:1 οἰκίαν—αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς

2 Th 1:9 δίκην τίσουσιν δλεθρον αἰώνιον
2:16 δ—δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν

1 Ti 6:16 φῶ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον d

2 Ti 2:10 σωτηρίας—μετὰ δόξης αἱ..b 1 Pe 5:10 δ
καλέσας—εἰς τὴν αἱ. αὐτοῦ δόξαν

Phm 15 ἵνα αἰώνιον (v1 in aet.) αὐτὸν ἀπέχῃς

Hb 5:9 ἐγένετο—αἴτιος σωτηρίας αἰώνιου
6:2 κρίματος αἰώνιου (sc διδαχήν)
9:12 αἰώνιαν λύτρωσιν εὑράμενος
—14 διὰ πνεύματος αἰώνιου (v1 ἀγίου vg)
ἐξαυτὸν προσήνεγκεν—τῷ θεῷ
—15 οἱ κεκλημένοι τῆς αἱ. κληρονομίας
13:20 „ἐν αἵματι διαθήκης αἰώνιου”

2 Pe 1:11 ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἱ. βασιλείαν

Ap 14:6 εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι

ἀκαθαρσία immunditia b spurcitia
Mat 23:27 ἔσωθεν—γέμουσιν—πάσης ἀ..ας b
Rm 1:24 παρέδωκεν αὐτοὺς δ ὁ θεὸς—εἰς ἀκ.
6:19 τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθ.
2 Co 12:21 τῶν—μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκ.
Gal 5:19 τὰ ἔργα τῆς σαρκός,—πορνεία, ἀκ.
Eph 5:3 πορν.—καὶ ἀκ. πᾶσα Col 3:5
Eph 4:19 εἰς ἔργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης
1 Th 2:3 ἡ—παράκλησις ἡμῶν οὐκ—έξ ἀ..ας
4:7 οὐ γάρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς—ἐπὶ ἀ..α

ἀκάθαρτος immundus b immunditia
πνεῦμα, πνεύματα ἀκ. → πνεῦμα 2)

Act 10:14 ούδέποτε ἔφαγον – κοινὸν καὶ ἀ..ον
11:8 10:28 μηδένα – ἀ..ον λέγειν ἄνθρ.
1 Co 7:14 ἐπεὶ – τὰ τέκνα ὑμῶν ἀ..τά ἔστιν
2 Co 6:17 „άκανθαρτου μὴ ἄπτεσθε”
Eph 5:5 πᾶς πόρνος ἡ ἀκ. – οὐκ ἔχει κληρον.
Ap 17:4 τὰ ἀκάνθαρτα^b τῆς πορνείας αὐτῆς
18:2 φυλακή παντὸς δρνέου ἀ..ου

ἀκαιρεῖσθαι S^o – *occupatam esse*
Phl 4:10 ἐφ' ὧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ
ἀκαίρως *importune* 2 Ti 4:2 εὐκαίρως ἀκ.
ἄκακος *innocens* Rm 16:18 Hb 7:26

ἄκανθαι *spinae* Mat 7:16 ἀπὸ ἀ..ῶν σταφυλάσ || Luc 6:44 σῦκα – Mat 13:7 ἐπεσεύ ἐπὶ τὰς ἀκ. 22 || Mar 4:7,18 Luc 8:7 ἐν μέσῳ τῶν ἀκ., καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκ. 14 – Mat 27:29 στέφανον ἔξ ἀκ. Joh 19:2 – Hb 6:8 „γῆ – ἐκφέρουσα – ἀκάνθας”

ἄκανθινος στέφ. *spineus* Mar 15:17 Joh 19:5
ἄκαρπος ^a*infructuosus* ^b*sine fructu*
Mat 13:22 καὶ ἄκαρπος^b γίνεται || Mar 4:19
1 Co 14:14 ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός^b ἔστιν
Eph 5:11 τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκ.^a τοῦ σκότους
Tit 3:14 ἵνα μὴ ὕσιν ἀ..οι^a (sc οἱ ἡμέτεροι)
2 Pe 1:8 οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀ..ους^b (sc ὑμᾶς vg)
καθίστησιν εἰς τὴν – Χοῦ ἐπίγνωσιν
Jud 12 δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα^a

ἄκατάγνωστος *irreprehensibilis*
Tit 2:8 λόγον ὑγιῆ ἀ..ον, ἵνα ὁ ἔξ ἐναντίας
ἄκατακάλυπτος *non velatus* 1 Co 11:5,13

ἄκατάκριτος S^o – *indemnatus* Act 16:37 22:25

ἄκατάλυτος *insolubilis* Hb 7:16 ζωῆ

ἄκατάπαυστος (v1 ..παστ.) S^o – *incessabilis*
2 Pe 2:14 διθαλμοὺς – ἀ..ους ἀμαρτίας

ἄκαταστασία ^a*dissensio* ^b*inconstantia*
^c*seditio* Luc 21:9 πολέμους καὶ ἀ..ας^c
1 Co 14:33 οὐ γάρ ἔστιν ἀ..ας^a ὁ θεός 2 Co
6:5 ἐν ἀ..αις^c 12:20 μήπως – ἀ..αι^c Jac 3:16
ἐκεῖ ἀκ.^b καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα

ἄκατάστατος ^a*inconstans* ^b*Inquietus*

Jac 1:8 ἀνὴρ δίψυχος, ἀκ.^a 3:8 ἀ..ον^b κακόν

‘Ακελδαμάχ Act 1:19 χωρίον αἵματος

ἄκεραιος *simplex*

Mat 10:16 γίνεσθε – ἀ..οι ὡς αἱ περιστεραί
Rm 16:19 ὑμᾶς – εἶναι – ἀ..ους – εἰς τὸ κακόν
Phl 2:15 ἵνα γένησθε ἀμεμπτοι καὶ ἀ..οι

ἄκλινής *indeclinabilis* Hb 10:23 κατέχωμεν
τὴν διμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ

ἄκμάζειν *maturum esse* Ap 14:18 σταφυλαί

ἄκμήν S^o – *adhuc* Mat 15:16 ἀσύνετοι – ;

ἄκοή *auditus* ^b*auris*, ..*es* ^c*fama*
^d*opinio* ^e*rumor* ^f*audire*

1) *auditus, auris*: Mat 13:14 Mar 7:35 ἥνοιγησαν – αἱ ἀκοαί^b Luc 7:1 εἰς τὰς ἀκοὰς^b τοῦ λαοῦ Act 17:20^b ὑμῶν 28:26^b – 1 Co 12:17 ποὺ ἡ ἀκοή; 2 Ti 4:3 κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν^b 4 ἀπὸ – ἀληθείας τὴν ἀκ. ἀποστρέψουσιν Hb 5:11 νωθροὶ – ταῖς ἀκοαῖς^f (*ad audiendum*) 2 Pe 2:8 βλέψματι – καὶ ἀκοῇ – ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν

2) *fama, rumor*: Mat 4:24 ἀπῆλθεν ἡ ἀκ.^d αὐτοῦ Mar 1:28^e – Mat 14:1 ἤκουσεν – τὴν ἀκ.^c Ἰησοῦ – 24:8 πολέμους καὶ ἀκοὰς^d πολέμων Mar 13:7^d

3) *praedicatio auditus*

Joh 12:38 „τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκ. ἡμ.;” Rm 10:16 Rm 10:17 ἅρα ἡ πίστις ἔξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή διὰ βήματος Χοῦ

Gal 3:2 ἡ ἔξ ἀκοῆς πίστεως; 5 idem

1 Th 2:13 παραλαβόντες λόγον ἀ..ῆς Hb 4:2

άκολουθειν *sequi* cfr ἐπακολουθειν

1) *Jesum sequi, facere cum Jesu*

Mat 4:20 ἤκολούθησαν αὐτῷ 22:8 23:Mar 1:18 6:1
Luc 5:11 Joh 1:37,38,40 – Luc 22:39
– 25 ἤκολούθησαν αὐτῷ ὅχλοι 8:1 12:15
14:13 19:2 20:29 (ὅχλος) Mar 3:7 (πολὺ πλῆθος) 5:24 Luc 7:9 9:11 23:27 Joh 6:2
8:10 εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν 21:9 (οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκ. ἔκραζον Mar 11:9) Mar 10:32 οἱ – ἀκ. ἐφοβοῦντο.
– 19 ἀκολούθησα σοι || Luc 9:57,61
– 22 ἀκολούθει μοι || Luc 9:59 – Mat 9:9 (Math.) || Mar 2:14 (Levi) Luc 5:27,28 – Mat 19:21 (iuvenci:) δεῦρο ἀκ. μοι

- || Mar 10.21 Luc 18.22 – Joh 1.43 (Phil.)
 12.28 ἐὰν ἔμοί τις διακονῇ, ἔμοὶ ἀκολουθεῖτω 21.19 (Petro:) ἀκ..ει μοι 22
 – 20 βλέπει τὸν μαθητὴν δν ἡγάπα
 δ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα
- Mat 9.27 ἡκολούθησαν δύο τυφλοί 20.34 || Mar 10.52 ἡκολούθει αὐτῷ Luc 18.43
 10.38 δς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
 καὶ ἀκ..εῑ δπίσω μου 16.24 ἀράτω τὸν
 στ. – καὶ ἀκ..είτω μοι || Mar 8.34 Luc 9.23 – Joh 12.26 → Mat 8.22
 19.27 ἡκ..ήσαμέν σοι || Mar 10.28 Luc 18.28
 – 28 ὑμεῖς οἱ ἀκολουθῆσαντές μοι
 26.58 Πέτρος ἡκολούθει αὐτῷ || Mar 14.54
 Luc 22.54 Joh 18.15 καὶ ἄλλος μαθη..
 27.55 γυναῖκες –, αἵτινες ἡκ..ησαν τῷ Ἰησ.
 || Mar 15.41 ἡκ..ουν καὶ διηκόνουν
- Mar 2.15 ἡκολούθουν αὐτῷ (sc τελῶναι)
 9.38 εἰδομέν τινα –, δς οὐκ ἀκ..εῑ ἡμῖν,
 καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, δτι οὐκ ἡκ..εῑ
 ἡμῖν (vg om δπι – ἡμῖν) || Luc 9.49
- Joh 8.12 δ ἀκ..ῶν μοι οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ
 σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς
 10.4 τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκ..εῑ 5 ἀλλοτρίῳ
 – οὐ μὴ ἀκ..ήσουσιν 27 ἀκ..οῦσιν μοι
 13.36 οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκ..ησαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὑστερον 37 διὰ τί οὐ δύναμαι σοι ἀκολουθῆσαι ἅρτι;
 1.37.38.40 → Mat 4.20 – Joh 1.43 12.26 21.19.
 20.22 → Mat 8.22 – Joh 6.2 → Mat 4.25
 Joh 18.15 → Mat 26.58
- Ap 14.4 οἱ ἀκ..οῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου – ὑπάγῃ
- 2) reliqui loci
- Mat 9.19 Mar 14.13 || Luc 22.10 – Joh 11.31 20.6 21.20
 Act 12.8.9 13.43 ἡκ..ησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδ. καὶ τῶν – προσηλύτων τῷ Παύλῳ 21.38 – 1 Co 10.4 ἐκ – ἀκ..ούσης πέτρας – Ap 6.8 δ ἄδης ἡκ..ει μετ' αὐτοῦ 14.8.9.13 τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκ..ει μετ' αὐτῶν – 19.14 τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἡκ..ει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς
- *ἀκούειν *audire* *b* *exaudire*
- Mat 7.24 δστις ἀκούει μου τοὺς λόγους –
 καὶ ποιεῖ 28 πᾶς δ ἀκούων – καὶ μὴ ποιῶν || Luc 6.47 ἀ..ων μου τῶν λόγων 49 cfr Luc 8.21 οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀ..οντες καὶ ποιοῦντες 11.28 καὶ φυλάσσοντες Joh 12.47 ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν φημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ cfr 5.24 δ τὸν λόγον μου ἀ..ων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με
- Mat 10.14 δς ἀν μὴ – ἀ..ση τοὺς λόγους ὑμῶν
 – 27 δ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε
 11.5 κωφοὶ ἀ..ουσιν || Luc 7.22 cfr Mar 7.37
 τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν
 – 15 δ ἔχων ὥτα ἀκούετω 13.9.43 – Mar 4.9 δς ἔχει ὥτα ἀ..ειν ἀ..έτω 23
 Luc 8.8 14.35 cfr Ap 2.7 δ ἔχων οὖς ἀ..σάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει 11.17.29
 36.13.22 13.9
 13.13 ἀ..οντες οὐκ ἀ..ουσιν 18 ὑμῶν δέ μακάριοι –, καὶ τὰ ὥτα – δτι ἀ..ουσιν 17 πολλοὶ – ἐπεδύμησαν – ἀ..οῦσαι ἀ ἀ..ετε καὶ οὐκ ἡκ..σαν || Mar 4.12 Luc 8.10 10.24 cfr Mat 13.14 „ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνήτε“ 15 „βιαρέως ἡκουσαν – μῆποτε – τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσιν“ Act 28.26.27 cfr Rm 11.8
 – 19.20 οὗτος ἐστιν δ τὸν λόγον ἀκούων καὶ – λαμβάνων 22.23 καὶ συνιεῖς || Mar 4.15.16.18.20 Luc 8.12-15
 15.10 ἀκούετε καὶ συνίετε || Mar 7.14
 17.5 ἀκούετε αὐτοῦ || Mar 9.7 Luc 9.35
 18.15 ἐάν σου ἀκούσῃ (δ ἀδελφός) 18 μὴ
 Mar 4.24 βλέπετε τί ἀ..ετε || Luc 8.18 πῶς ἀ..ετε
 Luc 10.16 δ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει
 12.3 δσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται (vg *dicentur*)
 15.1 ἐγγίζοντες – τελῶναι – ἀ..ειν αὐτοῦ
 16.2 τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος
 – 29 ἀκουσάτωσαν αὐτῶν 31 εῑ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν
- Joh 3.8 τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀ..εις, ἀλλ' οὐκ
 – 32 δ ἐώρακεν καὶ ἡκουσεν, – μαρτυρεῖ cfr 8.26 δ ἡκουσα παρ' αὐτοῦ, – λαλῶ 40 τὴν ἀλήθειαν –, ᾧν ἡ..σα παρὰ τοῦ θεοῦ (38 ὑμεῖς – δ ἡ..σατε (vl ἐωράκατε vg) παρὰ τοῦ πατρὸς (vl + ὑμῶν) ποιεῖτε) 15.15 πάντα δ ἡκουσα – ἐγνωρισα ὑμῖν
 4.42 αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν
 5.25 οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν 28 – 5.24 → Mat 7.24
 – 30 καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις
 – 37 οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε
 6.45 πᾶς δ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαδὺν ἔρχεται πρὸς ἐμέ
 – 40 τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
 8.43 οὐ δύνασθε ἀ..ειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν
 – 47 δ ὃν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τ. θεοῦ ἀ..ει – ὑμεῖς οὐκ ἀ..ετε, δτι 18.37 δ ὃν ἐκ τῆς ἀληθ. ἀ..ει μου τῆς φωνῆς

Joh 9:27 εἶπον ὑμῖν – καὶ οὐκ ἡ..σατε· τί πάλιν
δέλετε ἀ..ειν; 31 δὲ ὁ θεὸς ἀμαρτωλῶν
οὐκ ἀ..ει, ἀλλ’ ἔαν τις θεοσεβὴς ἦ –,
τούτου ἀκούει^b

10:3 τὰ πρόβτατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ..ει
8 οὐκ ἡ..σαν αὐτῶν τὰ πρόβτατα 16
τῆς φωνῆς μου ἀ..σουσιν 27 ἀ..ουσιν
– 20 μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

11:41 εὐχαριστῶ σοι ὅπι ἱκουσάς μου 42

12:34 ἡ..σαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς
μένει εἰς τὸν αἰώνα – 47 → Mat 7:24

14:24 ὁ λόγος δν ἀ..ετε οὐκ ἔστιν ἔμος

16:13 δσα ἀ..ει (sc τὸ πνεῦμα) λαλήσει

Act 2:33 ἔξεχεεν τοῦτο δὲ μεῖς – ἀ..ετε
3:22 „αὐτοῦ ἀ..σεσθε“ 23 „ψυχὴ ἡτις ἔαν
μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἔκεινου“

4:19 εἰ δίκαιον ἔστιν –, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλ-
λον ἡ τοῦ θεοῦ, κρίνατε ω οὐ δυνά-
μεδα – δ – ἡ..σαμεν μὴ λαλεῖν

13:7 ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ 44 19:10 τοῦ κυρίου – 15:7 ἀ..σαι
τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου

17:21 λέγειν τι ἡ ἀ..ειν τι καινότερον
– 32 ἀ..σαντες – ἀνάστασιν νεκρῶν, –, οἱ
δὲ εἴπαν· ἀ..σόμεδά σου – πάλιν

24:24 ἥκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς – πίστεως

28:28 αὐτοὶ (sc τὰ ἔθνη) καὶ ἀ..σονται

Rm 10:14 πῶς – πιστεύσωσιν οὖν οὐκ ἡ..σαν; πῶς
– ἀ..σωσιν χωρὶς κηρύσσοντος; 18 ἀλ-
λὰ λέγω, μὴ οὐκ ἡ..σαν;

15:21 „οἵ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν“

1 Co 2:9 δ – „οὖς οὐκ ἥκουσεν“

5:1 δλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία

Eph 1:13 ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθ.
4:21 τὸν Χόν, εἴ γε αὐτὸν ἥκούσατε

1 Ti 4:16 σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀ..οντάς σου

2 Ti 2:14 ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκ.

Hb 2:1 δεῖ – προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀ..σθεῖσιν

3:7 „ἔαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ..σητε“ 15:47

Jac 1:19 πᾶς ἄνθρ. ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι

2 Pe 1:18 τὴν φωνὴν – ἡ..σαμεν ἔξ οὐρανοῦ

1 Jo 1:1 δ ἀκηκόαμεν 3 δ – ἀκηκόαμεν, ἀπαγ-
γέλλομεν καὶ ὑμῖν 5 ἔστιν αὕτη ἡ ἀγ-
γελία ἦν ἀκηκόαμεν ἀπ’ αὐτοῦ

2:7 δ λόγος δν ἡ..σατε 24 δ ἡ..σατε ἀπ’
ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. κτλ 3:11 ἡ ἀγ-
γελία ἦν ἡ..σατε ἀπ’ ἀρχῆς

– 18 καθὼς ἡ..σατε δτι ἀντίχριστος ἔρχε-
ται 4:3 δ ἀκηκόατε δτι ἔρχεται

4:5 δ κόσμος αὐτῶν ἀκούει ε δ γινώσκων
τὸν θεὸν ἀ..ει ὑμῶν, δς οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ θεοῦ οὐκ ἀ..ει ὑμῶν

1 Jo 5:14 ἔαν τι αἰτώμενα – ἀκούει ἡμῶν 15
ἀκούει ἡμῶν δ ἔαν αἰτώμενα

Ap 2:7ss 3:6ss 13:9 → Mat 11:15

ἀκρασία *incontinentia* Mat 23:25 γέμουσιν ἔξ
– ἀ..ας (vl ἀκαθαρσίας vg *immunditia*)
– 1 Co 7:5 ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς δ σατα-
νᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν [ὑμῶν]

ἀκρατής *incontinentis* 2 Ti 3:3 ἀκρατεῖς

ἀκρατος (οίνος) *merum* Ap 14:10

ἀκρίβεια *veritas* Act 22:3 τοῦ – νόμου

ἀκριβής *certus* Act 26:5 αἵρεσις

ἀκριβοῦν S^o – ^a *diligenter discere* ^b *exquire-re* Mat 27 ἡ..ωσεν^a – τὸν χρόνον 16^b

ἀκριβῶς, ..έστερον *diligenter* ^b *diligentius*
^c *caute* ^d *certius* ^e *certissime*

Mat 28 Luc 1:3 Act 18:25,26^b 23:15^d 20^d 24:22^e
Eph 5:15 βλέπετε – ἀκ.^c πῶς (vl πῶς ἀκ. vg)
περιπατεῖτε – 1 Th 5:2 ἀκ. oīδατε

ἀκρίδες *locustae* Mat 3:4 Mar 1:6 Ap 9:3,7

ἀκροατήριον S^o – *auditorium* Act 25:23

ἀκροατής *auditor* Rm 2:13 οὐ γὰρ οἱ ἀκ.
νόμου δίκαιοι – Jac 1:22 γίνεσθε δὲ – μὴ
ἀ..αὶ μόνον 23 εἰ τις ἀ..ῆς λόγου ἔστιν 25
οὐκ ἀ..ῆς ἐπιλησμονῆς γενόμενος

ἀκροβυστία *praeruptum*

Act 11:3 εἰσῆλθες πρὸς ἄνδρας ἀ..αν ἔχοντας

Rm 2:25 ἡ περιτομή σου ἀκ. γέγονεν 26 ἔαν –
ἡ ἀκ. τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυ-
λάσσῃ, οὐχ ἡ ἀκ. αὐτοῦ εἰς περιτο-
μὴν λογισθήσεται; 27 καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ
φύσεως ἀκ. τὸν νόμον τελοῦσα σὲ
τὸν – παραβάτην νόμου

3:30 δικαιώσει – ἀ..αν διὰ τῆς πίστεως

4:9 δ μακαρισμὸς – ἐπὶ τὴν ἀκ.; 10 πῶς –
ἔλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὅντι ἡ ἐν ἀ..
α.; – ἐν ἀ..α 11 σφραγίδα τῆς δικαιο-
σύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκ., εἰς
τὸ εἶναι – πατέρα – τῶν πιστευόντων
δι’ ἀ..ας 12 τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἔχνε-
σιν τῆς ἐν ἀ..α πίστεως τοῦ – Ἀβραάμ

1 Co 7:18 ἐν ἀ..α κέκληται τις; 19 ἡ ἀκ. οὐδέν

ἐστιν, – ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν
Gal 2 7 ὅτι πεπίστευμα τὸ εὐαγγ. τῆς ἀκρ.
5 6 ἐν – Χῷ οὗτε περιτομή τι ἰσχύει οὕτε
ἀκ., ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργου-
μένη 6 15 ἀλλὰ καινὴ κτίσις
Eph 2 11 ὑμεῖς τὰ ἔθνη –, οἱ λεγόμενοι ἀκ.
Col 2 13 ὑμᾶς νεκροὺς – τῇ ἀκ. τῆς σαρκός
3 11 ὅπου οὐκ ἔνι – περιτομὴ καὶ ἀκ.

ἀκρογωνιαῖος (λίθος) *summus angularis*
1 Pe 2 6 Eph 2 20 ὅντος „ἄ..ου“ αὐτοῦ Χοῦ ՚.

ἀκροθίνια, τά S° – *praecipua* Hb 7 4

ἄκρον *summum* ^b*extremum* ^c*fastigium*
^d*terminus* Mat 24 31^a et ^d || Mar 13 27 –
Luc 16 24^b τοῦ δακτύλου Hb 11 21^c

Ἄκυλας Act 18 2.18.26 Rm 16 3 1 Co 16 19 2 Ti 4 19

ἀκυροῦν *irritum facere* ^b*rescindere*
Mat 15 6 ἡκυρώσατε τὸν λόγον (v1 νόμον ετ
τὴν ἐντολὴν) τοῦ θεοῦ || Mar 7 13^b
Gal 3 17 διαθήκην – ὁ – νόμος οὐκ ἀκυροῖ

ἀκωλύτως S° – *sine prohibitione* Act 28 31

ἄκων *invitus* 1 Co 9 17 εἰ δὲ ἄκων

ἀλάβαστρος, ..ον μύρου *alabaster*
Mat 26 7 || Mar 14 3 τὴν (v1 τόν, τό) ἀ. Luc 7 37

ἀλαζονεία *superbia* Jac 4 16 καυχᾶσθε ἐν
ταῖς ἀλ. ὑμῶν 1 Jo 2 16 ἢ ἀλ. τοῦ βίου

ἀλαζόνες *elati* Rm 1 30 2 Ti 3 2

ἀλαλάζειν ^a*eiulare* ^b*tinnire* Mar 5 38^a πολ-
λά 1 Co 13 1 γέγονα – κύμβαλον ἀ..ον^b

ἀλάλητος S° – *inexhibitabilis* Rm 8 26 τὸ
πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀ..οις

ἄλαλος *mutus* Mar 7 37 ποιεῖ – ἀ..ους λαλεῖν
9 17 πνεῦμα ἀ..ον 25 τὸ ἄ. πνεῦμα

ἄλας (v1 ὄλα) *salt* Mat 5 13 ὑμεῖς ἐστε τὸ
ἄλας τῆς γῆς· ἔὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῆ
|| Luc 14 34 καλὸν – τὸ ἄλας· ἔὰν δὲ καὶ
τὸ ἄλ. μωρ. Mar 9 50 καλὸν τὸ ἄλας· ἔὰν
δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται –; ἔχετε ἐν
ἔσυτοῖς ἄλα (49 v1 πᾶς – πυρὶ ἀλισθήσε-

ται καὶ πᾶσα δυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται νg,
ν1 om ἀλὶ)

Col 4 2 ὁ λόγος ὑμῶν –, ἀλατὶ ἡρτυμένος

ἀλεεύς *piscator* Mat 4 18 Mar 1 16 Luc 5 2

Mat 4 19 ἀλεεῖς ἀνθρώπων || Mar 1 17

ἀλείφειν *ungere*

Mat 6 17 νηστεύων ἀλειψάι σου τὴν κεφαλήν

Mar 6 13 ἥλειφον ἐλαίω – ἀρρώστους καὶ ἐθε-
ράπευόν Jac 5 14 ἀλείψαντες ἐλαίω

16 1 – Luc 7 38 ἥλ..εν – μύρω 46 Joh 11 2 12 3

ἀλεκτοροφωνία S° – *galli cantus* Mar 13 35

ἀλέκτωρ *gallus* Mat 26 34.74s || Mar 14 30.68.
72 Luc 22 34.60s Joh 13 38 18 27

Ἄλεξανδρεύς Act 6 9 18 24 Ἀπολλῶς

Ἄλεξανδρῖνον (πλοῖον) Act 27 6 28 11

Ἄλεξανδρος Mar 15 21 Simonis Cyrenaei
filius – Act 4 6 ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ
– 19 33 Judaeus quidam Ephesius –
1 Ti 1 20 περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὃν
ἐστιν – Ἄλ. 2 Ti 4 14 Ἄλ. ὁ χαλκεύς

ἄλευρον *farina* Mat 13 33 || Luc 13 21

ἀλήθεια *veritas* ^b(ἐπ' ἀ..ας) *vere*

Mat 22 16 τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀ..ᾳ διδάσκεις
|| Mar 12 14 ἐπ' ἀ..ας Luc 20 21 – Mar
12 32 ἐπ' ἀλ. εἶπες Luc 4 25 ἐπ' ἀλ.
λέγω ὑμῖν 22 59 ἐπ' ἀλ. ^b καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦν Act 4 27 συνήχθησαν –
ἐπ' ἀλ. ^b – ἐπὶ τὸν – παῖδα σου 10 34
ἐπ' ἀλ. καταλαμβάνομαι

Mar 5 33 εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν

Joh 1 14 πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας 17 ἡ
χάρις καὶ ἡ ἀλ. διὰ ՚. Χοῦ ἐγένετο

3 21 ὁ – ποιῶν τὴν ἀλ. 1 Jo 1 6 οὐ ποιοῦμεν

4 23 προσκυνήσουσιν – ἐν πνεύματι καὶ ἀλ.
24 ἐν πν. καὶ ἀλ. δεῖ προσκυνεῖν

5 33 μεμαρτύρηκεν (sc ՚.ω.) τῇ ἀληθείᾳ
cfr 18 37 ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀλ. 3 Jo 3
μαρτυρούντων σου τῇ ἀλ.

8 32 γνώσεοθε τὴν ἀλ., καὶ ἡ ἀλ. ἐλευθε-
ρώσει ὑμᾶς 2 Jo 1 οἱ ἐγνωκότες τ. ἀλ.

– 40 δις τὴν ἀλ. ὑμῖν λελάληκα, ἦν ἱκου-
σα 45 ὅπι τὴν ἀλ. λέγω 46 εἰ ἀ..αν λέ-
γω, διὰ τί –; 16 7 τὴν ἀλ. λέγω ὑμῖν

Joh 8:44 ἐν τῇ ἀλ. οὐκ ἔστηκεν, διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀληθεια ἐν αὐτῷ – 1 Jo 1:8 ἡ ἀλ. οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν 2:4 ἐν τούτῳ ἡ ἀλ. οὐκ ἔστιν

14:6 ἐγώ εἰμι ἡ δόδος καὶ ἡ ἀληθεια
– 17 δύσει ὑμῖν – τὸ πνεῦμα τῆς ἀλ. 15:26
16:13 τὸ πν. τῆς ἀλ., δοδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλ. πᾶσαν 1 Jo 4:6 γινώσκομεν τὸ πν. τῆς ἀλ. καὶ τὸ πν. τ. πλάνης

17:17 ἀγίασσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀλ.: ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθειά ἔστιν 19 ἵνα ὤσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθειᾳ

18:37 πᾶς ὁ ὥν ἐκ τῆς ἀληθειας ἀκούει μου τῆς φωνῆς 1 Jo 2:21 πᾶν ψεύδος ἐκ τῆς ἀλ. οὐκ ἔστιν 3:19 γνωσθεῖα ὅτι ἐκ τῆς ἀλ. ἐσμέν

– 38 ὁ Πιλάτος· τί ἔστιν ἀληθεια;

Act 26:25 ἀ..ας καὶ σωφροσύνης ῥήματα

Rm 1:18 ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλ. (νι + τοῦ θεοῦ νγ) ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων

– 25 μετήλλαξαν τὴν ἀλ. τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει 3:7 εἰ δὲ ἡ ἀλ. τ. θ. ἐν τῷ ἐμῷ ψεύδησαι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ 15:8 Χὸν διάκονον γεγενηθεῖαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθειας θεοῦ

2:2 τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἔστιν κατὰ ἀ..αν
– 8 τοῖς – ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθειᾳ
– 20 ἔχοντας τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθειας ἐν τῷ νόμῳ

9:1 ἀ..αν λέγω ἐν Χῷ 1 Ti 2:7 ἀ..αν λέγω

1 Co 5:8 ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀ..ας
13:6 συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθειᾳ

2 Co 4:2 φανερώσει τῆς ἀλ. συνιστάνοντες ἐαυτούς 6:7 ἐν λόγῳ ἀληθειας

7:14 ὡς πάντα ἐν ἀ..α ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, – ἡ καύχησις ἡμῶν – ἀλ. ἐγενήθη

11:10 ἔστιν ἀλ. Χοῦ ἐν ἐμοί, διὰ ἡ καύχ.
12:6 οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀ..αν γὰρ ἔρω
13:8 οὐ γὰρ δυνάμενά τι κατὰ τῆς ἀληθειας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθειας

Gal 2:5 ἵνα ἡ ἀλ. τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς 14 διὰ τοῦτο οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀληθειαν τοῦ εὐαγγελίου
5:7 τίς – ἐνέκοψεν ἀ..α μὴ πείθεσθαι;

Eph 1:13 ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀ..ας
4:21 καθὼς ἔστιν ἀληθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ
– 24 κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν – δοιότητι τῆς ἀλ. 25 „λαλεῖτε ἀ..αν – μετά”
5:9 καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ – ἀ..α
6:14 „περιζωσάμενοι τὴν δσφὺν – ἐν ἀ..α”

Phl 1:18 παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἰ. ἀ..α
Col 1:5 ἐλπίδα –, ἦν προηκούσατε ἐν τῷ λό-

γῳ τῆς ἀλ. τοῦ εὐαγγ. 6 ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀ..α

2 Th 2:10 τὴν ἀγάπην τῆς ἀλ. οὐκ ἐδέξαντο
– 12 οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀλ. 13 εἴλατο ὑμᾶς δι θεὸς – ἐν – πίστει ἀ..ας

1 Ti 2:4 2 Ti 2:25 3:7 Tit 1:1 → ἐπίγνωσις
– 7 διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλ.
3:15 στῦλος καὶ ἔδραίωμα τῆς ἀληθειας
4:3 τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλ.
6:5 ἀνθρώπων – ἀπεστερημένων τῆς ἀλ.
2 Ti 3:8 ἀνθίστανται τῇ ἀλ. 4:4 ἀπὸ
– τῆς ἀλ. τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν
Tit 1:14 ἀποστρεφομένων τὴν ἀληθ.
2 Ti 2:15 ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀλ.
– 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλ. ἡστόχησαν

Hb 10:28 → ἐπίγνωσις 1 Ti 2:4

Jac 1:18 ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθειας
3:14 μὴ – ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθειας
5:19 ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τ. ἀλ.
1 Pe 1:22 τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀλ. (νγ *charitatis*)

2 Pe 1:12 ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀλ.
2:2 δι’ οὓς ἡ δόδος τῆς ἀλ. βλασφημηθήσεται

1 Jo 1:6.8 24 → Joh 3:21 8:44
2:21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν διὰ οὐκ οἰδατε τὴν ἀλ., ἀλλ’ διὰ οἰδ. αὐτήν → Joh 18:37
3:18 ἀγαπῶμεν – ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθειᾳ
– 19 → Joh 18:37 – 1 Jo 4:6 → Joh 14:17
5:6 διὰ τὸ πνεῦμά ἔστιν ἡ ἀληθεια

2 Jo 1:1 οὓς – ἀγαπῶ ἐν ἀ..α, – καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλ. – 3 Jo 1
2 διὰ τὴν ἀλ. τὴν μένουσαν ἐν ὑμῖν
3 ἔσται μεδύη ἡμῶν χάρις – ἐν ἀ..α
4 περιπατοῦντας ἐν ἀ..α 3 Jo 3:4

3 Jo 3 → Joh 5:33 – 8 συνεργοὶ γινώμενα τῇ ἀλ.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθειας

ἀληθειν *molere* Mat 24:41 || Luc 17:35

ἀληθεύειν ^a*verum dicere* ^b*veritatem facere*

Gal 4:18 ἀνθρώπος ὑμῶν γέγονα ἀ..ων^a ὑμῖν;
Eph 4:15 ἀ..οντες^b – ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν

ἀληθής *veras* ^b*verax* ^c*vere*

Mat 22:16 οἶδαμεν διὰ ἀληθής^b εἰ // Mar 12:14^b

Joh 3:33 διὰ δι θεὸς ἀλ.^b ἔστιν 8:28 δι πέμψας με ἀλ.^b ἔστιν Rm 3:4 γινέσθω – δι θ.
ἀλ.^b, „πᾶς δὲ ἀνθρ. ψεύστης”

4:18 τοῦτο ἀ..ες^c εἰρηκας 10:41 δσα εἰπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀ..ῆ ἦν 19:35
ἐκεῖνος οἶδεν διὰ ἡ λέγει

Joh 5:31 ἐὰν — περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀλ. 32 οἶδα ὅτι ἀλ. ἔστιν ἡ μαρτ. 8:13 ἡ μαρτ. σου οὐκ ἔστιν ἀλ. 14 καν — περὶ ἐμαυτοῦ, ἀλ. ἔστιν ἡ μαρτ. μου 17 ὅτι δύο ἀνδρῶπων ἡ μαρτ. ἀλ. ἔστιν 21:24 ἀλ. αὐτοῦ (sc τοῦ μαθητοῦ) ἡ μαρτ. ἔστιν 3 Jo 12 οἶδας ὅτι ἡ μαρτ. ἡμῶν ἀλ. ἔστιν Tit 1:13 ἡ μαρτ. αὕτη ἔστιν ἀλ.
 6:55 ἡ — σάρξ μου ἀ..ῆς (vl ..ῶς^c) ἔστιν βρῶσις, καὶ τὸ αἷμα μου ἀ..ῆς (vl ..ῶς^c) ἔστιν πόσις
 7:18 δ — ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀλ.^b ἔστιν
 Act 12:9 οὐκ ἥδει ὅτι ἀ..ές ἔστιν τὸ γινόμενον
 2 Co 6:8 ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς^b
 Phl 4:8 ὅσα ἔστιν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά
 1 Pe 5:12 ταύτην εἶναι ἀ..ῆ χάριν τοῦ θεοῦ
 2 Pe 2:22 συμβέβηκεν — τὸ τῆς ἀ..οῦς παροιμίας
 1 Jo 2:8 δ ἔστιν ἀ..ές ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν
 — 27 τὸ — χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς —, καὶ ἀ..ές ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος

ἀληθινός *verus* ^b*verax*
 Luc 16:11 τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
 Joh 1:9 ἦν τὸ φῶς τὸ ἀ..ὸν 1 Jo 2:8 τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἥδη φαίνει
 4:23 νῦν ἔστιν, ὅτε οἱ ἀ..οὶ προσκυνηταί — 37 ἐν — τούτῳ δ λόγος ἔστιν ἀ..ὸς ὅτι
 6:32 τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀ..ὸν 7:28 ἀλλ' ἔστιν ἀ..ὸς δ πέμψας με
 8:16 ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινὴ ἔστιν
 15:1 ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή
 17:3 γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀ..ὸν θεόν
 19:35 ἀ..ῆ αὐτοῦ ἔστιν ἡ μαρτυρία
 1 Th 1:9 δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ
 Hb 8:2 λειτουργὸς — τῆς σκηνῆς τῆς ἀ..ῆς
 9:24 οὐ γάρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἄγια —, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν
 10:22 προσερχώμεθα μετὰ ἀ..ῆς καρδίας
 1 Jo 5:20 ἴνα γινώσκομεν τὸν (vl τὸ) ἀ..ὸν (vl θεόν, vng *verum Deum*)· καὶ ἔσμεν ἐν τῷ ἀλ., ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ —. οὗτος ἔστιν δ ἀλ. θεός καὶ ζωὴ αἰώνιος
 Ap 3:7 τάδε λέγει δ ἄγιος, δ ἀλ. 6:10 δ δεσπότης δ ἄγ. καὶ ἀλ. — 3:14 δ ἀμήν, δ μάρτυς δ πιστὸς καὶ ἀλ. 19:11 πιστὸς καλούμενος καὶ ἀλ.^b
 15:3 „δίκαιαι καὶ ἀ..αὶ αἱ δόδοι” σου 16:7 „αἱ κρίσεις σου” 19:2 „αὐτοῦ”
 19:9 οὗτοι οἱ λόγοι (vl+οἱ) ἀλ. τοῦ θεοῦ εἰσιν 21:5 πιστοὶ καὶ ἀ..οί 22:6

ἀληθῶς *vere*
 Mat 14:33 ἀλ. θεοῦ υἱὸς εἰ 27:54 ἦν οὗτος || Mar 15:39 ἀλ. οὗτος — υἱὸς θεοῦ ἦν 26:73 || Mar 14:70 — Luc 9:27 12:44 21:3
 Joh 1:47 ἵδε ἀλ. Ἰσραηλίτης, ἐν φύσει δόλος οὐκ 4:42 οὗτός ἔστιν ἀλ. δ σωτήρ τοῦ κόσμου 6:14 δ προφήτης δ ἐρχόμ. 7:40 δ προφ. 7:26 — 8:31 ἐὰν —, ἀλ. μαθηταί μού ἔστε 17:8 ἔγνωσαν ἀλ. δτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον Act 12:11 — 1 Th 2:13 ἐδέξασθε — καθὼς ἀλ. ἔστιν λόγον θεοῦ — 1 Jo 2:5 ἀλ. ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται

ἀλιεύειν *piscari* Joh 21:3 ὑπάγω ἀ..ειν

ἀλίζειν *salire* (vl *sallire*) Mat 5:13 ἐν τίνι ἀλισθήσεται — Mar 9:49 → ἄλας

ἀλίσγημα S^o — *contaminatio* Act 15:20

ἀλλάσσειν *mutare* ^b*immutare*
 Act 6:14 ἀλλάζει τὰ ἔθη δ παρέδωκεν — Μωϋ. Rm 1:23 „ἵλλασαν τὴν δόξαν” τοῦ — θεοῦ „ἐν” 1 Co 15:51 πάντες δὲ ἀλλαγησόμενα^b 62^b Gal 4:20 ἥθελον — ἀ..ξι τ. φωνήν μου — Hb 1:12

ἀλλαχόδεν *aliunde* Joh 10:1 ἀναβαίνων — ἀλλαχοῦ S^o — vg^o Mar 1:38 ἀγωμεν ἀλλ.

ἄλλεσθαι ^a*salire* ^b*exilire* Joh 4:14 πηγὴ δατος ἀ..ομένου^a εἰς ζωὴν αἰώνιον Act 3:8 περιπατῶν καὶ ἀ..όμενος^b 14:10^b

ἀλληγορεῖν S^o — *per allegoriam dicere*
 Gal 4:24 ἄτινά ἔστιν ἀλληγορούμενα·

ἀλληλουϊά *alleluia* Ap 19:1.3.4.6

ἀλλήλων κτλ *invicem* (ab i., ad i., in i., pro i.) ^b*alter*, *alterius* ^c*alteruter* ^d*inter se*, *intra se*
 ἀγαπᾶν ἀλλήλους → ἀγαπᾶν
 Mat 24:10 ἀ..οὺς παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀ. — 25:32 ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλ.
 Mar 4:41 ἔλεγον πρὸς ἀ..οὺς^c 8:16^c 9:34^d — Luc 2:15 ἐλάλουν πρὸς ἀ..οὺς 4:38 6:11 8:25 20:14^d 24:14.17 οἱ λόγοι — οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀ..οὺς 32:7 32 παιδίοις — προσφωνοῦσιν ἀ..οῖς — Joh 4:33 ἔλεγον — πρὸς ἀ..οὺς 11:56 μετ' ἀ..ων 16:17 19:24 — Act 26:31 28:4
 9:50 εἰρηνεύετε ἐν ἀ..οῖς^d (*inter vos*)

Mar 15:31 οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀ.^c
 Luc 12:1 ὥστε καταπατεῖν ἀ..ους (*se invicem*)
 23:12 ἐγένοντο – φίλοι – μετ' ἀ..ῶν (*ad in.*)
 Joh 5:44 δόξαν παρὰ ἀ..ῶν λαμβάνοντες
 6:43 μὴ γογγύζετε μετ' ἀ..ῶν (*in in.*)
 – 52 ἐμάχοντο – πρὸς ἀ..ους 16:19^d
 13:14 ἀ..ῶν^b νίπτειν τοὺς πόδας – 22
 – 35 ἔταν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀ..οις (*ad i.*)
 Act 4:15 συνέβαλλον πρὸς ἀ..ους – 15:39 ἀπο-
 χωρισθῆναι – ἀπ' ἀ..ῶν 28:25 (*ab in.*)
 – 19:38 ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις
 7:28 ἵνατι ἀδικεῖτε ἀ..οις; ^c (*alt..um*)
 21:6 ἀπηστασάμεθα ἀλλήλους
 Rm 1:12 διὰ τῆς ἐν ἀ..οις πίστεως ὑμῶν τε καὶ
 ἔμοῦ (*quae invicem est*)
 – 27 ἔξεκαύθησαν – εἰς ἀ..ους (*in in.*)
 2:15 μεταξὺ ἀλλήλων (*inter se in.*) τῶν
 λογισμῶν κατηγορούντων ή καὶ ἀπο-
 λογισμένων
 12:5 τὸ – καθ' εἰς ἀ..ῶν^b μέλη Eph 4:25 ὅτι
 ἐσμὲν ἀ..ῶν (*in. v1 in in.*) μέλη
 – 10 τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀ.. φιλόστορογοι, τῇ
 τιμῇ ἀ..ους προηγούμενοι 16 τὸ αὐτὸ
 εἰς ἀ..ους φρονοῦντες 15:5^c
 14:13 μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν
 – 19 τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀ..ους
 15:7 προσλαμβάνεσθε ἀ..ους, καθώς.
 – 14 δυνάμενοι καὶ ἀ..ους^c νουθετεῖν
 16:16 ἀσπάσασθε ἀ..ους ἐν φιλήματι ἀγίῳ
 1 Co 16:20 2 Co 13:12 1 Pe 5:14
 1 Co 7:5 μὴ ἀποστερεῖτε ἀ..ους, εἰ μῆτι ἔν
 11:33 συνερχόμενοι – ἀ..ους ἐκδέχεσθε
 12:25 ἵνα – τὸ αὐτὸν ὑπὲρ ἀ..ῶν (*pro in.*)
 μεριμνῶσιν τὰ μέλη
 Gal 5:13 διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀ..οις
 6:2 ἀ..ῶν^b τὰ βάρη βαστάζετε
 – 15 εἰ δὲ ἀ..ους δάκνετε –, βλέπετε μὴ
 ὑπ' ἀ..ῶν (*ab in.*) ἀναλωθῆτε 26 μὴ
 γινώμεθα – ἀ..ους προκαλούμενοι, ἀ..
 οις φυδονοῦντες
 – 17 ταῦτα γάρ ἀ..οις (*sibi in.*) ἀντίκειται
 Eph 4:2 ἀνεχόμενοι ἀ..ῶν ἐν ἀγάπῃ Col 3:13
 – 32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀ..ους χρηστοί
 5:21 ὑποτασσόμενοι ἀ..οις ἐν φόβῳ Χοῦ
 Phil 2:3 ἀ..ους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἔαυτ.
 Col 3:9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους
 1 Th 3:12 περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀ.. (*in in.*)
 4:18 παρακαλεῖτε ἀ..ους 5:11 καὶ οἰκοδομ.
 5:15 τὸ ἀγαθὸν διώκετε εἰς ἀ..ους (*in i.*)
 2 Th 1:3 πλεονάζει ἡ ἀγάπη – εἰς ἀ.. (*in in.*)
 Tit 3:3 ἡμεν γάρ ποτε – μισοῦντες ἀ..ους
 Hb 10:24 κατανοῶμεν ἀ..ους εἰς παροξυσμὸν

ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων
 Jac 4:11 μὴ καταλασθῆτε ἀ..ῶν^c 5:9 μὴ στενά-
 ζετε κατ' ἀ..ῶν^c (*in alterutrum*)
 5:16 ἔξομολογεῖσθε – ἀ..οις^c τὰς ἀμαρ-
 τίας, – προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀ..ῶν
 1 Pe 4:9 φιλόξενοι εἰς ἀ.. ἄνευ γογγυσμοῦ
 5:5 πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφρο-
 σύνην ἐγκομβώσασθε
 1 Jo 1:7 κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀ..ῶν (*ad in.*)
 Ap 6:4 ἵνα ἀλλήλους (*in. se*) σφάξουσιν
 11:10 δῶρα πέμψουσιν ἀ..οις (v1 *ad in.*)

ἀλλογενής *alienigena* Luc 17:18 εὶ μὴ δ ἀ.

*ἀλλος *alius* ^b*alter* ^c*alienus*

Mat 5:39 στρέψων αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην^b || Luc
 6:29 πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην^b
 27:42 ἄλλους ἔσωσεν || Mar 15:31 Luc 23:35
 – 61 καὶ ἡ ἄλλη ^b Μαρία 28:1
 Mar 12:31 μείζων – ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν
 Luc 7:19 ἡ ἄλλον (v1 ἔτερον) προσδοκῶμεν; 20
 Joh 4:37 ἄλλος ἔστιν δ σπείρων καὶ ἔ. δ ὁ θερί-
 ζων 38 ἄλλοι κεκοπιάκασιν
 5:32 ἄλλος ἔστιν δ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ
 10:16 καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω δ οὐκ ἔστιν
 14:16 ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν
 18:15 καὶ ἔ. μαδητής 16 δ μαδ. δ ἔ. 20:2.3
 δ ἔ. μαδ. (*ille alius*) 4 (*ille al.*) 8
 Act 4:12 οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία
 1 Co 3:10 ἄλλος – ἐποικοδομεῖ 11 θεμέλιον –
 ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι
 9:27 μὴ πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδό-
 κιμος γένωμαι
 10:29 ἵνατι – ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ
 ἄλλης^c συνειδήσεως;
 2 Co 1:13 οὐ γάρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἄλλ' ἡ
 11:4 εἰ – δ ἐρχόμ. ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
 Gal 1:7 εἰς ἔτερον εὐαγγ., δ οὐκ ἔστιν ἄλλο
 5:10 πέποιθα – δτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε
 Hb 4:8 οὐκ δν περὶ ἄλλης ἐλάλει – ἡμέρας
 Ap 17:10 δ εἰς ἔστιν, δ ἄλλος οὕπω ἥλθεν

ἀλλοτριεπίσκοπος S^o – *alienorum appeti-*
tor 1 Pe 4:15 μή – τις – πασχέτω – ώς ἄλλ.

ἀλλότριος *alienus* ^b(ἀ..οι) *exteril*

Mat 17:25 ἀπὸ τῶν ιῶν – ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλ.; 26
 Luc 16:12 εἰ ἐν τῷ ἄλλ. πιστοὶ οὐκ ἔγενεσθε
 Joh 10:5 ἀ..ίῳ – οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, – δτι
 οὐκ οἰδασιν τῶν ἄλλ. τὴν φωνήν
 Act 7:6 „ἐν γῇ ἀ..ίᾳ“ Hb 11:9 „παρώκησεν“
 εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ως ἀ..ίαν

Rm 14 4 τίς εἴ δικίων άλλότριον οἰκέτην;
 1520 ἵνα μὴ ἐπ' ἀ..ιον διεμέλιον οἰκοδομῶ
 2 Co 1015 οὐκ – καυχώμενοι ἐν ἀ..ιοις κόποις
 – 16 οὐκ ἐν ἀ..ιῷ κανόνι – καυχήσασθαι
 1 Ti 522 μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀ..ιαῖς
 Hb 925 ἐν αἵματι ἀ..ιῷ – 119 → Act 76
 1134 παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀ..ιών^b

άλλόφυλος *alienigena* Act 1028

ἄλλως *aliter* 1 Ti 525 τὰ ἄλλως ἔχοντα

ἀλοᾶν *triturare* 1 Co 99.10 1 Ti 518

ἄλογος ^a*irrationabilis* ^b*sine ratione* ^c*timidus* Act 2527 ἄλογον^b γάρ μοι δοκεῖ
 2 Pe 212 ὡς ἄλογα^a ζῷα γεγεννημένα – εἰς
 ξλωσιν Jud 10 ὡς τὰ ἄλογα^c ζῷα

ἄλόη *aloë* Joh 1939 σμύρνης καὶ ἄλόης

ἄλυκός *salsus* Jac 312 ἄλυκὸν – ὕδωρ

ἄλυπος S^o – *sine tristitia* Phl 228 ἀ..ότερος

ἄλυσις *catena* Mar 53.4 || Luc 829 – Act 12
 6.7 2133 2820 εἶνεκεν γάρ τῆς ἐλπίδος τοῦ
 Ἰσραὴλ τὴν ἄλ. ταύτην περίκειμαι

Eph 620 εὐαγγ., ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀ..ει
 2 Ti 116 τὴν ἄ. μου οὐκ ἐπαισχύνθη – Ap 201

ἄλυσιτελής S^o – *non expedit* Hb 1317 ἀ..ές

ἄλφα, τό S^o – vg α Ap 18 216 2213

Ἄλφαιος Mat 103. Ἰάκωβος δι τοῦ Ἀ. || Mar
 318 Luc 615 Ἰάκ. Ἀλφαίου Act 113 – Mar
 214 Λευιν τὸν τοῦ Ἀλφαίου

ἄλων *area* Mat 312 τὴν ἄ..α αὐτοῦ || Luc 317

ἄλωπηξ *vulpes* Mat 820 || Luc 958 – 1332

ἄλωσις *captio* 2 Pe 212 γεγεννημ. – εἰς ἄ..iv

ἀμαδής S^o – *inductus* 2 Pe 316 οἱ ἀ..εῖς

ἀμᾶν *metere* Jac 54 τὰς χώρας ὑμῶν

ἀμαράντινος S^o – *immarcescibilis* 1 Pe 54
 κομιεῖσθε τὸν ἀ..ον τῆς δόξης στέφανον

άμαραντος *immarcescibilis* 1 Pe 14 εἰς κλη-
 ρονομίαν – ἀμίαντον καὶ ἀμ..τον

άμαρτάνειν *peccare* ^b*delinquere*

Mat 1815 ἐὰν δὲ ἀ..τήσῃ (vl εἰς σέ vg) δι ἀδελ-
 φός σου 21 ποσάκις ἀ..τήσει εἰς ἐμὲ
 δι ἀδελφός μου –; || Luc 173 ἐὰν ἀ..
 τῇ δι ἀδ. σου (vg *in te* vl^o) 4 ἐὰν
 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀ..τήσῃ εἰς σέ
 27 4 ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶν

Luc 1518 ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρ. καὶ ἐνώπιον 21

Joh 514 μηκέτι ἀ..ανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοι γέ-
 νηται [811 ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀ..ανε]

9 2 τίς ἡμαρτεν; 3 οὕτε οὗτος ἡμ. οὕτε

Act 25 8 οὕτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδ. οὕτε εἰς
 τὸ ιερὸν οὕτε εἰς Καίσ. τι ἡμαρτον

Rm 212 θσοι γάρ ἀνόμως ἡμαρτον – καὶ θ-
 σοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον

323 πάντες – ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται

512 ἐφ' ὃ (in quo) πάντες ἡμαρτον 14 θά-
 νατος – καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀ..ήσαντας
 ἐπὶ τῷ διοιώματι τῆς παραβ. Ἀδ.

– 16 οὐχ ὡς δι ἐνὸς ἀ..ήσαντος (vl ..ἡμα-
 τος, vg p..tum vl p..antem) τὸ δώρ.

615 ἀ..ήσωμεν (vl ..σομεν, vg ..bimus vl
 ..nimus), δτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμ. –;

1 Co 618 δι – πορνεύων εἰς τὸ ἴδ. σῶμα ἀ..νει
 728 ἐὰν – γαμήσῃς, οὐχ ἡμαρτεις, καὶ ἐὰν
 γῆμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἡ..τεν

– 36 δι θέλει ποιείτω· οὐχ ἀ..ει· γαμείτω.

812 οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀ-
 δελφοὺς – εἰς Χόν ἀμαρτάνετε

1534 ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀ..άνετε

Eph 426 „δργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε“

1 Ti 520 τοὺς ἀ..οντας ἐνώπ. πάντων ἔλεγχε

Tit 311 ἀμαρτάνει^b ὣν αὐτοκατάκριτος

Hb 317 „προσώχθισεν“ –; οὐχὶ τοῖς ἀ..ήσα-
 1026 ἐκουσίως γάρ ἀ..όντων ἡμῶν [σιν –;

1 Pe 220 ποιον – κλέος εἰ ἀ..οντες – ὑπομενείτε;

2 Pe 24 ἀγγέλων ἀ..ήσαντων οὐκ ἐφείσατο

1 Jo 110 ἐὰν εἴπωμεν δτι οὐχ ἡ..ήκαμεν

21 γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. καὶ ἐάν
 τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν

36 δι ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀ..νει· πᾶς δ
 ἀ..νων οὐχ ἐώρακεν αὐτὸν οὐδέ

– 8 δτι ἀπ' ἀρχῆς διάβιος ἀμαρτάνει

– 9 οὐ δύναται ἀμ., δτι ἐκ τοῦ θεοῦ γε-
 γέννηται 518 πᾶς δ γεγεννημένος ἐκ
 τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει

516 ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν – ἀ..οντα –
 μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει
 αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἀ..ουσιν μὴ πρ. θάν.

άμαρτημα ^a*peccatum* ^b*delictum*

- Mar 3:28 πάντα ἀφεθήσεται—τὰ ἀ..τα^a 29 ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἀ..τος^b (v1 κρίσεως et ἀμαρτίας)
- Rm 3:25 διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἀ..των^b — (5:16 v1 δι' ἐνδὸς ἀ..τος^a)
- 1 Co 6:18 πᾶν ἄμ.^a—ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν (2 Pe 1:9 v1 τῶν πάλαι αὐτῶν ἀ..των^b)

άμαρτία *peccatum* ^b*delictum*

- (άμαρτία cum ἀφεσις, ἀφίέναι vide ibi)
- Mat 1:21 σώσει τὸν λαὸν—ἀπὸ τῶν ἄμ. αὐτῶν 3:6 ἔξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν || Mar 1:5 — cfr Jac 5:18
- Joh 1:29 ὁ αἵρων τὴν ἄμ. τοῦ κόσμου 1 Jo 3:5 ἵνα τὰς ἄμ. (v1 + ἡμῶν vng) ἄρῃ 8:21 ἐν τῇ ἄμ. ὑμῶν ἀποθανεῖσθε 24 ταῖς — 34 πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἄμ. δοῦλος ἐστιν τῆς ἄμ. (v1 om τῆς ἄμ.) → Rm 6:16.17 — 46 τίς—ἐλέγχει με περὶ ἀ..ας; → 16:8.9 9:34 ἐν ἀ..αις σὺ ἐγεννήθης ὅλος,—; — 41 εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἀν εἴχετε ἀ..αν· νῦν δὲ λέγετε—· ἡ ἄμ. ὑμῶν μένει 15:22 εἰ μὴ ἥλθον,—, ἀ..αν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἄμ. αὐτῶν 24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα,—, ἀ..αν οὐκ εἴχοσαν 16:8 ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀ..ας 9 19:11 ὁ παραδούς μέ σοι μείζονα ἄμ. ἔχει
- Act 3:19 πρὸς τὸ ἔξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἄμ. 7:60 μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν ἄμ. 22:16 βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἄμ. σου
- Rm 3:9 προητιασάμενα — Ἰουδαίους τε καὶ “Ἐλληνας πάντας ὑφ’ ἀ..ίαν εἶναι
- 20 διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀ..ίας 4:7 „μακάριοι—ῶν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἄμ. 8 οδ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἀ..αν” 5:12 δι’ ἐνδὸς—ἡ ἄμ. εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἄμ. δὲ ὑμάτιος 13 ἄμ. ἦν ἐν κόσμῳ, ἄμ. δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὅντος νόμου 20 οδ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἄμ.^b 21 ὕσπερ ἐβασιλευσεν ἡ ἄμ. ἐν τῷ ὑματίῳ 6:1 ἐπιμένωμεν τῇ ἄμ., ἵνα ἡ χάρις—; — 2 οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἄμ., πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; — 6 ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἄμ., τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἄμ. — 7 δ—ἀποθανὼν δεδικάιωται ἀπὸ τ. ἄμ. — 10 δ—ἀπέθανεν, τῇ ἄμ. ἀπέθ. ἐφάπαξ 11 ἐσυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἄμ. — 12 μὴ—βασιλεύετω ἡ ἄμ. ἐν τῷ ὑματίῳ

ὑμῶν σώματι 13 μηδὲ—τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἄμ. 14 ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει

- Rm 6:16 δοῦλοι ἐστε—, ἢτοι ἀ..ας εἰς ὑματίον — 17 χάρις—δεῶ διὰ τῆς ἄμ. 18 ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἄμ. 20 δτε γὰρ δοῦλοι ἢτε τῆς ἄμ. 22 νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἄμ. — 23 τὰ γὰρ δψώνια τῆς ἄμ. ὑματίος 7:5 τὰ παθήματα τῶν ἄμ.—ἐνηργεῖτο ἐν — 7 δ νόμος ἀμαρτία;—ἀλλὰ τὴν ἄμ. οὐκ ἔγνων 8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσσα ἡ ἄμ. —· χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά 11:9 ἐλθούσης — τῆς ἐντολῆς ἡ ἄμ. ἀνέζησεν — 13 ἀλλὰ ἡ ἄμ., ἵνα φανῇ ἀμαρτία,—, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἄμ. διὰ τῆς ἐντολῆς — 14 ἐγὼ δὲ—πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἄμ. — 17 οὐκέτι ἐγὼ — ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσσα ἐν ἐμοὶ ἄμ. 20 οἰκοῦσσα 23 βλέπω δὲ ἔτερον νόμον — αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἄμ. 25 τῇ δὲ σαρκὶ (sc δουλεύω) νόμῳ ἀ..ας 8:2 ἡλευθέρωσέν σε (v1 με) ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἄμ. καὶ τοῦ ὑματίου 8:3 τὸν ἐσυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν δμοιώματι σαρκὸς ἀ..ας καὶ περὶ ἀ..ας κατέκρινεν τὴν ἄμ. ἐν τῇ σαρκὶ — 10 τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν 11:27 „δταν ἀφέλωμαι τὰς ἄμ. αὐτῶν” 14:23 πᾶν—δ οὐκ ἐκ πίστεως ἄμ. ἐστίν 1 Co 15:3 Χὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἄμ. ἡμῶν — 17 ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν — 56 τὸ δὲ κέντρον τοῦ ὑματίου ἡ ἄμ., ἡ δὲ δύναμις τῆς ἄμ. δὲ νόμος 2 Co 5:21 τὸν μὴ γνόντα ἀ..αν ὑπὲρ ἡμῶν ἀ..αν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεδα 11:7 ἀ..αν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν—; Gal 1:4 Χοῦ, τοῦ δόντος ἐσυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ψπως ἔξεληται ἡμᾶς 2:17 ἄρα Χὸς ἀ..ας διάκονος; μὴ γένοιτο 3:22 συνέκλεισεν—τὰ πάντα ὑπὸ—ἀ..αν Eph 2:1 ὑμᾶς δντας νεκροὺς—ταῖς ἄμ. ὑμῶν 1 Th 2:16 εἰς τὸ „ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἄμ.” (2 Th 2:3 v1 δ ἄνθρ. τῆς ἄμ. vng *peccati*) 1 Ti 5:22 μηδὲ κοινώνει ἀ..αις ἀλλοτρίαις — 24 τινῶν—αὶ ἄμ. πρόδηλοι εἰσιν 2 Ti 3:6 γυναικάρια σεσωρευμένα ἀ..αις Hb 1:3 καθαρισμὸν τῶν ἄμ. ποιησάμενος 2:17 εἰς τὸ Ιλάσκεσθαι τὰς ἄμ.^b τ. λαοῦ 3:13 μὴ σκληρυνθῇ τις—ἀπάτῃ τῆς ἄμ.

- Hb 4:15 πεπειρασμένον δὲ – χωρὶς ἀμαρτίας
 5:1 ἵνα προσφέρῃ – θυσίας ὑπὲρ ἀ..ῶν 3 περὶ ἀ..ῶν 7:27 ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμ.^b
 θυσίας ἀναφέρειν 10:6 „περὶ ἀ..ας οὐκ εὑδόκησας” 8:18 ὅπου δὲ ἄφεσις –, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀ..ας
 8:12 „τῶν ἀμ. αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ” 10:17 cfr 3 ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀ..ῶν
 9:26 εἰς ἀδέτησιν τῆς ἀμ. – πεφανέρωται
 28 ἄπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ „πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας”
 – 28 ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀ..ας ὁφθήσεται
 10:2 μηδεμίαν ἔχειν – συνείδησιν ἀ..ῶν
 – 4 ἀδύνατον – αἷμα ταύρων – ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας 11 περιελεῖν ἀμαρτίας
 – 12 μίαν ὑπὲρ ἀ..ῶν προσενεγκεῖν θυσίαν
 – 28 οὐκέτι περὶ ἀ..ῶν ἀπολείπεται θυσία
 11:25 πρόσκαιρον ἔχειν ἀ..ας ἀπόλαυσιν
 12:1 ἀποθέμενοι – τὴν εὐπερίστατον ἀμ.
 – 4 πρὸς τὴν ἀμ. ἀνταγωνίζομενοι
 13:11 „εἰσφέρεται – τὸ αἷμα περὶ ἀ..ας εἰς”
 Jac 1:15 ἡ ἐπιδυμία – τίκτει ἀ..αν, ἡ δὲ ἀμ. ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον
 2:9 εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἀ..αν ἐργάζεσθε (pecc. operamini)
 4:17 εἰδότι – καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμ. αὐτῷ ἐστ.
 5:15 καν ἀ..ίας ἡ πεποιηκώς (vng in peccatis sit), ἀφεθήσεται αὐτῷ
 – 16 ἔξομολογεῖσθε – ἀλλήλοις τὰς ἀμ.
 – 20 „καλύψει” πλῆθος „ἀ..ῶν 1 Pe 4:8 „ἀγάπη καλύπτει” πλῆθος „ἀ..ῶν”
 1 Pe 2:22 δς ἀ..αν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ – δόλος
 – 24 τὰς ἀμ. ἡμῶν „αὐτὸς ἀνήνεγκεν”
 3:18 Χός ἄπαξ περὶ ἀ..ῶν ἀπέθανεν
 4:1 δ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἀ..ίας
 2 Pe 1:9 λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀ..ῶν^b (v1 ἀμ.μάτων)
 2:14 ὁφθαλμοὺς – ἀκαταπαύστους ἀ..ίας^b
 1 Jo 1:7 αἷμα Ἰησοῦ – καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀ..ίας 8 ἐὰν εἴπωμεν δτι ἀ..αν οὐκ ἔχομεν 9 ἐὰν διμολογῶμεν τὰς ἀμ. ἡμῶν, πιστός ἐστιν –, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας
 2:2 αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἀμ. ἡμῶν 4:10 τὸν υἱὸν ἱλ..ὸν περὶ τῶν ἀμ.
 3:4 δ ποιῶν τὴν ἀμ. καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμ. ἐστὶν ἡ ἀν. – 5 → J oh 1:29
 – 5 ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστιν
 – 8 δ ποιῶν τὴν ἀμ. ἐκ τοῦ διαβ. ἐστιν
 – 9 δ γεγενν. ἐκ –θεοῦ ἀ..αν οὐ ποιεῖ
 5:16 ἀ..αν μὴ πρὸς θάνατον –. ἐστιν ἀμ. πρὸς θάν. 17 πᾶσα ἀδικία ἀμ. ἐστίν,

- καὶ ἔστιν ἀμ. οὐ (v1^a vg^c) πρὸς θάν.
 Ap 1:5 τῷ – λύσαντι (v1 λούσ. vg) ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀμ. ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ
 18:4 ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμ.^b αὐτῆς 5 ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ

ἀμάρτυρος S^a – *sine testimonio* Act 14:17 οὐκ ἀ..ον αὐτὸν ἀφῆκεν ἀγαθουργῶν

ἀμαρτωλός *peccator* ^b*p..trix* ^c*peccans*

- Mat 9:10 τελῶναι καὶ ἀ..οὶ – συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ 11 || Mar 2:15.16 Luc 5:30 – Mat 11:19 τελωνῶν φίλοις καὶ ἀ..ῶν || Luc 7:34 – 15:1.2 ἀ..οὺς προσδέχεται
 – 13 οὐ – καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀ..ούς || Mar 2:17 Luc 5:32 εἰς μετάνοιαν
 26:45 εἰς χεῖρας ἀ..ῶν || Mar 14:41 Luc 24:7
 Mar 8:38 ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ – ἀ..ῷ^b
 Luc 5:8 ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, δτι ἀνήρ ἀμ. είμι
 6:32 οἱ ἀμ. τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν 33 οἱ ἀμ. τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν 34 καὶ ἀ..οὶ ἀ..οῖς δανείζουσιν
 7:37 ἴδού γυνὴ – ἀ..ός^b 39 δτι ἀμ.^b ἐστιν
 13:2 ἀ..οὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλ. ἐγέν. –;
 15:1 ἐγγίζοντες πάντες – οἱ ἀμ. ἀκούειν αὐτοῦ 2 οὗτος ἀ..οὺς προσδέχεται
 – 7 χαρὰ – ἐπὶ ἐνὶ ἀμ. μετανοοῦντι 10
 18:13 δ θεός, ἱλάσθητι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ
 19:7 παρὰ ἀ..ῷ – εἰσῆλθεν καταλῦσαι
 Joh 9:16 πῶς δύναται ἀνθρωπος ἀμ. τοιαύτα σημεῖα ποιεῖν; 24 οἰδαμεν δπι – ἀμ. ἐστιν 25.31 δ θεός ἀ..ῶν οὐκ ἀκούει
 Rm 3:7 τί ἔτι κάγῳ ως ἀμ. κρίνομαι;
 5:8 ἔτι ἀ..ῶν ὄντων ἡμῶν Χός ὑπὲρ ἡμ.
 – 19 ὥσπ. – ἀ..οὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί 7:13 ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμ.^c ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς
 Gal 2:15 ἡμεῖς – οὐκ ἔξ ἐθνῶν ἀ..οί 17 εὶ δὲ – εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀ..οί, ἄρα
 1 Ti 1:9 ἀσεβέσι καὶ ἀ..οῖς (sc νόμος κείται)
 – 15 ἥλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀ..οὺς σῶσαι
 Hb 7:26 ἀρχιερ., – κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμ.
 12:3 τοιαύτην – ὑπὸ τῶν ἀμ. – ἀντιλογίαν
 Jac 4:8 καθαρίσατε χεῖρας, ἀμαρτωλοί
 5:20 δ ἐπιστρέψας ἀ..ὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ
 1 Pe 4:18 „δ ἀσεβής καὶ ἀμ. ποῦ φανεῖται;”
 Jud 15 ὣν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀ..οί

ἀμαχος S^a – *non litigiosus*

- 1 Ti 3:3 δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον – εἶναι – ἀ..ον
 Tit 3:2 ὑπομίμησκε αὐτοὺς – ἀ..ουσ εἶναι

άμεδυστος *amethystus* Ap 21 20

άμελειν *negligere* Mat 22 5 οἱ δὲ ἀ..ήσαντες
1 Ti 4 14 μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος
Hb 2 3 τηλικαύτης ἀ..ήσαντες σωτηρίας
8 9 „κάνγι ἡμέλησα αὐτῶν”

άμεμπτος, ἀ..ως *sine querela* ^b(άμεμπτον
εἶναι) *culpa vacare*

Luc 1 6 ἐν – δικαιώμασιν τοῦ κυρίου ἀ..οι

Phl 2 15 ἵνα γένησθε ἀ..οι καὶ ἀκέραιοι

3 6 κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ – ἄμ.

1 Th 2 10 ὡς – ἀ..ως ὑμῖν – ἔγενηθμεν 5 23 ὑ-
μῶν τὸ πνεῦμα – ἀ..ως ἐν τῇ παρου-
σίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν – τηρηθείη

3 13 εἰς τὸ στηρίζαι – τὰς καρδίας ἀ..ους
ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ

Hb 8 7 εἰ – ἡ πρώτη (sc διαθ.) – ἡν ἀ..ος^b

άμεριμνος ^a*securus* ^b*sine solicitudine*

Mat 28 14^a 1 Co 7 32 θέλω – ὑμᾶς ἀ..ους^b εἶναι

άμετάθετος ^a*immobilis* ^b(τὸ ἀ..ον) *immo-
bilis* Hb 6 17 τὸ ἀ..ον^b τῆς βουλῆς αὐ-
τοῦ 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀ..ων^a, –,
ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν

άμετακίνητος S^o – *immobilis* 1 Co 15 58

άμεταμέλητος S^o – ^a*sine poenitentia* ^b*sta-
bilis* Rm 11 29 ἀ..α^a – τὰ χαρίσματα καὶ
ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ 2 Co 7 10 μετάνοιαν εἰς
σωτηρίαν ἀ..ον^b ἐργάζεται

άμετανόητος S^o – *impoenitens* Rm 25 κα-
τὰ – τὴν – ἀ..ον καρδίαν ὅησαυρίζεις

εἰς τὰ **άμετρα** S^o – *in immensum*
2 Co 10 13 οὐκ εἰς τὰ ἄ. καυχησόμεθα 15

***άμήν, δ ἀμήν, τὸ ἀμήν** *amen*
(ἀμήν λέγω *et* ἀ. ἀ. λέγω → λέγειν)
Rm 1 25 δις ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας·
· ἀμήν 95 11 36 αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰ. ἀμήν 15 33 θεὸς – μετὰ πάντων
ὑμῶν· ἀμήν 16 27

1 Co 14 16 πῶς ἐρεῖ τὸ ἀ. ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ;
2 Co 1 20 δι' αὐτοῦ τὸ ἀ. τῷ θεῷ – δι' ἡμῶν

Gal 1 5 ὦ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰ. – ἀμήν
6 18 ἡ χάρις τοῦ κυρίου – μετὰ τοῦ πνεύ-
ματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν

Eph 3 21 αὐτῷ ἡ δόξα – εἰς πάσας τὰς γενεὰς

τοῦ αἱ. τῶν αἱ. ἀμήν Phl 4 20 1 Ti 1 17
6 18 2 Ti 4 18 – Hb 13 21 – 1 Pe 4 11
ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος 5 11 αὐτῷ τὸ
κράτος Jud 25 Ap 1 8 7 12

Ap 1 7 ναί, ἀμήν 5 14 ἔλεγον· ἀμήν 7 12 ἀ-
μήν, ἡ εὐλογία – τῷ θεῷ 19 4 λέγον-
τες· ἀμήν ἀλληλουϊά 22 20 ἀμήν, ἔρ-
χου κύριε
3 14 τάδε λέγει δ ἀμήν, „δ μάρτυς δ πι-
στὸς” καὶ ἀληθινός

άμήτωρ S^o – *sine matre* Hb 7 3 ἀπάτωρ, ἀμ-

άμιαντος ^a*immaculatus* ^b*impollutus* ^c*in-
contaminatus* Hb 7 26^b ἀρχιερεύς

Hb 13 4 τίμιος δ γάμος – καὶ ἡ κοίτη ἀμ.^a

Jac 1 27 θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμ.^a παρά

1 Pe 1 4 εἰς κληρονομίαν – ἀ..ον^c καὶ ἀμάρ.

Ἄμιναδάβ Mat 1 4 Luc 3 33

ἄμμος *arena* (vl *harena*)

Mat 7 26 φύκοδόμησεν – ἐπὶ τὴν ἄμμον

Rm 9 27 „ώς ἡ ἄ. τῆς θαλ.” Hb 11 12 Ap 20 8

Ap 12 18 ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄ. τῆς θαλάσσης

άμνός *agnus* Joh 1 29 ἕδε δ ἀ. τ. θεοῦ 36

Act 8 32 „ώς ἀμνός ἐναντίον τ. κείροντος”

1 Pe 1 19 τιμίῳ αἵματι ως ἀ..οῦ ἀμώμου

άμοιβή S^o – *mutuam vicem (reddere)*

1 Ti 5 4 μανδανέτωσαν (sc τὰ τέκνα) πρῶτον
– ἀ..ὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις

άμπελος *vitis* ^b*vinea*

Mat 26 29 οὐ μὴ πίω – ἐκ – τοῦ γενήματος τῆς

άμπελου ἔως || Mar 14 25 Luc 22 18

Joh 15 1 ἐγώ εἰμι ἡ ἄμ. ἡ ἀληθινή 4 ἐὰν μὴ
μένῃ ἐν τῇ ἀμ. 5 ἐγώ εἰμι ἡ ἄμ.

Jac 3 12 μὴ δύναται – ποιῆσαι – ἄμ. σῦκα;

Ap 14 18 τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμ.^b τῆς
γῆς 19 ἐτρύγησεν τὴν ἄμ.^b τῆς γῆς

άμπελουργός *cultor vineae* Luc 13 7

άμπελών *vinea*

Mat 20 1 μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀ..ῶνα
αὐτοῦ 2. 4. 7. 8 δ κύριος τοῦ ἀ..ῶνος

21 28 σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι
– 33 „ἔφύτευσεν ἀ..ῶνα” 39 αὐτὸν ἔξεβα-
λον ἔξω τοῦ ἀ. 40 ὅταν – ἔλθῃ δ κύ-
ριος τοῦ ἀ. 41 τὸν ἀ. ἐκδώσεται ἄλλοις

Mar 12.1.2.8.9 Luc 20.9.10.13.15.16	Mat 14.23 κατ' Ἰδίαν προσεύξασθαι 15.29
Luc 13.6 συκῆν εἰχέν τις – ἐν τῷ ἀμπ. αὐτοῦ	Mar 3.13 ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤδειν Luc 9.28 ἀνέβη – προσεύξασθαι
1 Co 9.7 τίς φυτεύει ἀ..ῶνα καὶ – οὐκ ἔσθιει;	20.17 μέλλων – ἀν.– εἰς Ἱεροσ. 18 ἀ..ομεν Mar 10.32.33 Luc 18.31
Ἄμπλιάτος (v1 Ἄμπλιᾶς) Rm 16.8	Luc 2.4 εἰς πόλιν Δαυὶδ 42 ἀναβαίνοντων αὐτῶν (v1 εἰς Ἱερ. vg) 18.10 δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ Ἱερόν 19.28 ἀ..ῶν εἰς Ἱερ.
ἀμύνεσθαι <i>vindicare</i> Act 7.24	24.38 διὰ τί διαλογισμοὶ ἀ..ουσιν – ; Act 7.23 ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ
ἀμφιάζειν <i>vestire</i> Luc 12.28 τὸν χόρτον	Joh 1.51 ὅψεσθε – τοὺς ἀγγέλους – ἀ..οντας
ἀμφιβάλλειν <i>mittere (retia)</i> Mar 1.16	2.13 ἀνέβη εἰς Ἱεροσ. 5.1 11.55 πολλοί
ἀμφίβληστρον <i>rete</i> Mat 4.18 βάλλοντες ἀ.	3.13 οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρ. εἰ μή 6.62 τὸν υἱὸν – ἀ..οντα δόπου ἦν τὸ πρότ.
ἀμφιεννύναι <i>vestire b induere</i>	7.8 ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτήν· ἔγω οὕπω ἀναβαίνω εἰς 10 ὡς δὲ ἀνέβησαν – εἰς τ. ἔο., – καὶ αὐτὸς ἀνέβη 14 ἀνέβη – εἰς τὸ Ἱερόν 12.20 ἐκ τῶν ἀ..οντων ἵνα προσκυνήσωσιν
Mat 6.30 τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ – 11.8 ἀνθρώπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον Luc 7.25 b	20.17 οὕπω γάρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· – ἀναβαίνω πρ. τ. πατέρα μου
Ἄμφιπολις Act 17.1 διοδεύσαντες – τὴν Ἀ.	Act 2.34 οὐ – Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐραν.
ἄμφοδον <i>bivium</i> Mar 11.4 (Act 19.28 v1)	3.1 ἀνέβαινον εἰς τὸ Ἱερόν ἐπὶ τ. ὥραν
ἀμώμητος S ^o – <i>inviolatus</i> 2 Pe 3.14	10.4 αἱ προσευχαὶ σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον
ἀμωμον S ^o – (v1 <i>amotum</i>) Ap 18.13	11.2 ἀνέβη – εἰς Ἱερουσ. 15.2 18.22 ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλ. 21 (4 ἐπιβαίνειν) 12.15 24.11 – 25.1.9
ἄμωμος <i>immaculatus b sine macula c sine reprehensione</i>	Rm 10.6 „τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;”
Eph 1.4 εἶναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀ..ους Col 1.22 5.27 ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμ. (sc ἡ ἐκκλησία)	1 Co 2.9 ἀ – ἐπὶ τοις ἀνθρώποις οὐκ ἀνέβη
Phl 2.15 „τέκνα θεοῦ ἄ..α” (v1 ἀμώμητα) ^c	Gal 2.1 πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσ. 2
Hb 9.14 ἐαυτὸν προσήνεγκεν ἄ..ον τῷ θεῷ	Eph 4.8 „ἀναβὰς εἰς ὕψος” ο τὸ δὲ „ἀνέβη” τι ἐστιν εἰ μή ὅτι καὶ κατέβη – ; 10 δ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ δ „ἀναβάς”
1 Pe 1.19 τιμίω αἴματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου	Ap 4.1 „ἀνάβαται” ὥδε, καὶ δεῖξω σοι 11.12 ἀναβατε ὥδε· καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανόν
Jud 24 ὑμᾶς – στῆσαι – ἀ..ους ἐν ἀγαλλιάσει	ἀναβάλλεσθαι <i>differre</i> Act 24.22 αὐτούς
Ap 14.5 παρθένοι γάρ εἰσιν. – ἀ..οι ^b εἰσιν	ἀναβιβάζειν <i>educere</i> Mat 13.48 σαγήνην
Ἄμως Mat 1.10 (v1 Ἄμών) Luc 3.25	ἀναβλέπειν 1) <i>oculos tollere</i> – ^a <i>aspicere</i>
ἀνά <i>ἀνὰ μέσον et ἀνὰ μέρος</i> → μέσος et μέρος; hic ἀνὰ cum numeralibus vi distributionis <i>singuli, bini etc</i>	^b <i>intuēti</i> ^c <i>respicere</i> ^d <i>suspicere</i>
Mat 20.9 ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον 10 τὸ ἀνὰ δην.	Mat 14.19 ^a εἰς τὸν οὐρ. Mar 6.41 ^b Luc 9.16 ^c
Luc 9.3 μήτε ἀνὰ (v1 ^o vg ^o) δύο χιτῶνας 14 ἀνὰ πεντήκοντα 10.1 ἀνὰ δύο	Mar 7.34 ^d εἰς τὸν οὐρ. – 8.24 ^a 16.4 ^c
Joh 2.6 ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς	Luc 19.5 ^d 21.1 ^c Act 22.13 ἀνάβλεψον ^c . κάγῳ – ἀνέβλεψα ^c εἰς αὐτόν (nisi ad 2)
Ap 4.8 „ἀνὰ πτέρυγας ἔξ” 21.21 ἀνὰ εἰς ἔκαστος τῶν πυλώνων – ἔξ ἐνὸς μαργαρίτ.	2) <i>visum recipere</i> – <i>vidēre b respicere c visum recipere</i>
ἀναβαθμός <i>gradus</i> Act 21.35.40	Mat 11.5 „τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν” Luc 7.22
*ἀναβαίνειν <i>ascendere</i>	3
Mat 3.16 ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὄδατος Mar 1.10 5.1 ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· – καὶ – ἐδίδασκεν	

Mat 20³⁴ εύθέως ἀνέβλεψαν || Mar 10⁵¹ ἵνα
ἀναβλέψω 52 Luc 18^{41.42} ἀνάβλεψον^b
43 — Joh 9¹¹ νιψάμενος ἀνέβλεψα
(video *vl vidi*) 15.18
Act 9¹² δπως ἀναβλέψῃ^c 17.18^c — 22¹³^b

ἀνάβλεψις *visus* Luc 4¹⁸ „τυφλοῖς ἀ..ιν”

ἀναβοᾶν *clamare* Mat 27⁴⁶ (Jesus)

ἀναβολή *dilatio* Act 25¹⁷

ἀνάγαιον S^o — *coenaculum*
Mar 14¹⁵ ἀν. μέγα ἐστρωμένον || Luc 22¹²

ἀναγγέλλειν *appunciare* ^b*nunciare*
^c*referre* → ἀπαγγέλλειν
Joh 4²⁵ ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἄπαντα (515 *vl b*)
16¹³ τὰ ἔρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν 14.15
Act 14²⁷ ἀνήγγελον^c δσα ἐποίησεν ὁ θεὸς
μετ’ αὐτῶν 154 — 1918 2020.27 τοῦ
μὴ ἀναγγείλαι — τὴν βουλὴν τοῦ ὑ.
Rm 15²¹ „δψονται οἰς οὐκ ἀνηγγέλῃ περί”
2 Co 7⁷ ἀ..ων^c ἡμῖν τὴν υμῶν ἐπιπόθησιν
1 Pe 1¹² οὐ νῦν ἀνηγγέλῃ^b ὑμῖν — 1 Jo 15 καὶ
ἀ..ομεν ὑμῖν, δτι ὁ θεὸς φῶς ἐστιν

ἀνάγειν, ..εσθαι ^a*ascendere* ^b*ducere* ^c*edu-*
cere ^d*ferre* ^e*navigare* ^f*offerre* ^g*per-*
ducere ^h*producere* ⁱ*proficisci* ^k*tollere*
^l*revocare*
Mat 4¹ ἀνήχθη^b εἰς τὴν ἔρημον || Luc 4⁵^b
Luc 22²²^d εἰς Ἱεροσόλ. 822 ἀνήχθησαν^a
Act 7⁴¹ „ἀνήγαγον^f θυσίαν” τῷ εἰδώλῳ
939^b 1634^g — 124 ἀναγαγεῖν^h — τῷ λαῷ
1313 ἀναχθέντες^e — ἀπὸ τῆς Πάφου 1611^e
1821ⁱ Ἐφέσου 203^e εἰς τὴν Συρίαν
13^e ἐπὶ τὴν Ἀσσον 211^e 272^k 4^k
12^e 21 μὴ ἀνάγεσθαι^k ἀπὸ τῆς Κρή-
της 2810^e 11^e ἐν πλοίῳ — Ἀλεξανδρ.
Rm 10⁷ Χόν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν^l
Hb 13²⁰ „δ ἀναγαγών^c” ἐκ νεκρῶν „τὸν ποι-
μένα τῶν προβάτων” τὸν μέγαν

ἀναγεννᾶν ^a*regenerare* ^b*renasci*
1 Pe 1³ δ — ἡσας^a ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν
— 23 ἀναγεννημένοι^b — ἐκ σπορᾶς — ἀ-
φθάρτου διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ

ἀναγινώσκειν *legere*

Mat 12³ οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυίδ —;
|| Mar 2²⁵ Luc 6³ — Mat 12⁵ ἐν τῷ

νόμῳ —; 194 δτι ὁ κτίσας 2116 δτι
„ἐκ στόματος νηπίων” 42 ἐν ταῖς γρα-
φαῖς· „λίθον δν” || Mar 12¹⁰ — Mat
22³¹ τὸ ρήθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ||
Mar 12²⁸ ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ
τοῦ βάτου — Luc 10²⁶ ἐν τῷ νόμῳ —
πῶς ἀναγινώσκεις;

Mat 24¹⁵ δ ἀναγινώσκων νοείτω || Mar 13¹⁴
Luc 4¹⁶ καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι Act 13²⁷ τὰς
φωνὰς τῶν προφ. τὰς κατὰ πᾶν σαββ. —
ἀ..ομένας 1521 Μωϋσῆς — ἀ..όμενος
Joh 19²⁰ τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν
Act 8^{28.30} δρά γε γινώσκεις δ ἀ..εις; 32
1531 ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν — 2334
2 Co 1¹³ οὐ γάρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἡ
δ ἀ..κετε ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε
3 2 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἔστε — γινω-
σκομένη καὶ ἀ..ομένη ὑπὸ πάντων
— 15 ἡνίκα διν ἀ..ηται Μωϋσῆς κάλυμμα
(Gal 4²¹ *vl* τὸν νόμον οὐκ ἀ..ετε; vg *legistis*)
Eph 3⁴ δύνασθε ἀ..οντες νοῆσαι τὴν σύνεσιν
Col 4¹⁶ δταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστ.,
— ἦνα καὶ ἐν τῇ Λαοδ. ἐκκλ. ἀναγνω-
σθῇ καὶ τὴν ἐκ Λαοδ.— ύμεις ἀνα-
γνῶτε — 1 Th 5²⁷ ἀναγνωσθῆναι τὴν
ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς
Ap 1³ μακάριος δ ἀ..ων καὶ οἱ ἀκούοντες

ἀναγκάζειν *cogere* ^b*compellere*
Mat 14²²^b || Mar 6⁴⁵ — Luc 14²³ ἀ..ασον^b εἰσ-
Act 26¹¹ ἡνάγκαζον^b βλασφημεῖν [ελθεῖν
2819 ἡ..άσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα
2 Co 12¹¹ γέγονα δφρων· ύμεις με ἡ..άσατε
Gal 2³ οὐδὲ Τίτος — ἡ..άσθη^b περιτμῆθηναι
612 ἀ..ουσιν ύμᾶς περιτέμνεσθαι
— 14 πῶς τὰ ἔδνη ἀ..ζεις Ιουδαῖζειν;

ἀναγκαῖος *necessarius* — (ἀ..όν ἐστιν):
^b*necesse est* ^c*oportet*

Act 10²⁴ τοὺς ἀν. φίλους 1346 ὑμῖν ἦν ἀ..ον^e
πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τ. θεοῦ
1 Co 12²² μέλη Tit 3¹⁴ εἰς τὰς ἀν..ας χρείας
2 Co 9⁵ ἀ..ον — ἡγησάμην Phl 1²⁴ τὸ — ἐπιμέ-
νειν τῇ σαρκὶ ἀ..ότερον δι ύμᾶς 2²⁵
Hb 8³ δθεν ἀ..ον^b ἔχειν — δ προσενέγκη

ἀναγκαστῶς S^o — *coacte* 1 Pe 5² μὴ ἀν.

ἀνάγκη *necessitas* ^b*necessitatem habēre*
^c*necesse est* ^d*necesse habēre*
^e*pressura*

Mat 18⁷ ἀν..^c γάρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλήν

Luc 14:18 ἔχω ἀ..ην^d – ἰδεῖν αὐτόν (sc ἀγρόν)
 21:23 ἔσται γάρ ἀν.^e μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς
 Rm 13:5 διὸ ἀν. ὑποτάσσεσθαι (v1 ..εσθὲν εγενέντες τοις οὐδένας τοις διαβόλοις), οὐ μόνον
 1 Co 7:26 καλὸν – διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀ..ην
 – 37 δὲ ἔστηκεν –, μή ἔχων ἀ..ην^b
 9:16 ἀν. – μοι ἐπίκειται (sc εὐαγγελίζ.)
 2 Co 6:4 ἐν ὅλιψεσιν, ἐν ἀ..αἰς 12:10 εὑδοκῶ –
 ἐν ἀ..αἰς 1 Th 3:7 παρεκλήθημεν – ἐπὶ
 πάσῃ τῇ ἀν. καὶ ὅλιψει ἡμῶν
 9:7 μὴ ἐκ λύπης ἢ ἔξ ἀ..ην^c „ἱλαρὸν γάρ
 δότην“ Phm 14 ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀ..ην
 (ex necessitate) τὸ ἀγαθόν σου ἢ
 Hb 7:12 ἔξ ἀ..ην^c καὶ νόμου μετάθεσις γίνε-
 ται 27 δὲ οὐκ ἔχει – ἀ..ην^b – ἀναφέρ.
 9:16 ὅλατον ἀνάγκη^c φέρεσθαι 23:6
 Jud 3 ἀ..ην ἔσχον^d γράψαι – παρακαλῶν
 (ἀναγνωρίζεσθαι v1 cognosci Act 7:13)

ἀνάγνωσις lectio Act 13:15 νόμου κ. προφ.
 2 Co 3:14 ἐπὶ τῇ ἀν. τῆς παλαιᾶς διαθήκης
 1 Ti 4:13 πρόσεχε τῇ ἀν., τῇ παρακλήσει
 ἀναδεικνύναι ^adesignare ^bostendere
 Luc 10:1^a Act 1:24 ἀνάδειξον^b δν ἔξελέξω

ἀνάδειξις ostensio Luc 1:80 (ἰωάννου)

ἀναδέχεσθαι suscipere Act 28:7 ἡμᾶς
 Hb 11:17 δ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος

ἀναδιδόναι tradere Act 23:33 ἐπιστολήν

ἀναζῆν S^o – revivere Luc 15:24 ὅτι οὗτος
 διώσις μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν
 Rm 7:9 ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέδαν.

ἀναζητεῖν requirere ^bquaerere
 Luc 24:45 (Jesum) Act 11:25^b Σαῦλον

ἀναζώνυμυσθαι succingi 1 Pe 1:13 δσφύας

ἀναζωπυρεῖν resuscitare 2 Ti 1:6 χάρισμα

ἀναθάλλειν reflorescere Phl 4:10 ὅτι ἥδη ποτὲ
 ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν

ἀνάθεμα anathema ^bdevotio
 Act 23:14 ἀναθέματι^b ἀνεθεμάτισαν ἐαυτούς
 Rm 9:3 ηὐχόμην – ἀν. είναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ^c
 τοῦ Χοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου

1 Co 12:3 οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέ-
 γει· ἀν. Ἰησοῦς 16:22 εἴ τις οὐ φιλεῖ
 τὸν κύριον, ἥτω ἀνάθεμα

Gal 1:8 ἀν. ἔστω 9 εἴ τις –, ἀνάθεμα ἔστω

ἀναθεματίζειν anathemate ^b(se) devouere
 Mar 14:71 δ δὲ ἤρξατο ἀν. καὶ δμνύναι
 Act 23:12^b 14^b → ἀνάθεμα 21^b μήτε φαγεῖν

ἀναθεωρεῖν S^o – ^aintuēri ^bvidēre
 Act 17:23 ἀ..ῶν^b τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὔρον
 Hb 13:7 ἀ..οῦντες^a τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστρ.

ἀνάθημα donum Luc 21:5 ἀ..σιν κεκόσμηται
 ἀναιδεία improbitas Luc 11:8 διὰ – τὴν ἀν.

ἀναιρεῖν interficere ^boccidere ^cinterimere
^dtollere ^eauferre

Mat 2:16 ἀνείλεν^b – τοὺς παῖδας – ἐν Βηθλέ.
 Luc 22:2 ἐζήτουν – τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν
 23:32 ἥγοντο – σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι

Act 2:23 προσπήξαντες ἀνείλατε^c 10:39 ἀνεί-
 λαν^b „κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου“ 13:28
 5:33.38^b 7:28 9:23 (Saulum) 24:29^b 122^b
 (Jacobum) 16:27 22:20 (Stephanum)
 23:15 (Paulum) 21:27 25:3 26:10^b

7:21 „ἀνείλατο^d αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαρ.“
 2 Th 2:8 „δ ἄνομος“, δν δ κύριος – „ἀνελεῖ
 τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ“

Hb 10:9 ἀναιρεῖ^e τὸ πρῶτον ἵνα – στήσῃ

ἀναίρεσις nex Act 8:1 (Stephani)

ἀναίτιος ^asine criminе ^binnocens
 Mat 12:5 σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀ..οί^a εἰσιν
 – 7 οὐκ ἀν κατεδικάσατε τοὺς ἀν.^b

ἀνακαδίζειν S^o – residēre Luc 7:15 Act 9:40

ἀνακαινίζειν renovare Hb 6:6 ἀδύνατον –
 τοὺς – παραπεσόντας, – ἀν. εἰς μετάνοιαν

ἀνακαινοῦσθαι S^o – renovari
 2 Co 4:16 ἀλλ’ δ ἔσω ἡμῶν (sc ἄνθρ.) ἀ..οῦται
 Col 3:10 ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀ..ούμενον
 εἰς ἐπίγνωσιν κατ’ εἰκόνα τοῦ κτίσ.

ἀνακαίνωσις S^o – ^apouitas ^brenovatio

Rm 12:2 μεταμορφοῦσθε τῇ ἀν.^a τοῦ νοός
 Tit 3:5 διὰ λουτροῦ – ἀ..εως^b πνεύμ. ἀγίου

ἀνακαλύπτειν revelare 2 Co 3:14 κάλυμμα

ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον 18 ἡμεῖς δὲ – ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ „τὴν δόξαν κυρίου” κατοπτριζόμενοι

ἀνακάμπτειν *reverti* ^b*redire*

Mat 212 μὴ ἀ..ψαι^b πρὸς Ἡρ. – Act 1821
Luc 10 6 ἐφ' ὑμᾶς ἀ..ψει (sc ή εἰρήνη ὑμῶν)
Hb 1115 εἶχον δὲ καιρὸν ἀνακάμψαι

ἀνακεῖσθαι *discumbere* ^b*recumbere*

Mat 910 αὐτοῦ ἀ..μένου ἐν τῇ οἰκίᾳ 267^b
2210 ἐπλήσθη δὲ νυμφῶν ἀ..μένων 11
2620 ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα || Mar 1418
Mar 626 διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς ἀ..μένους
1614 ἀ..μένοις^b – τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη
Luc 2227 τίς – μεῖσων, δὲ ἀ..μενοῖς^b ή δὲ διακο-
νῶν; οὐχὶ δὲ ἀ..μενοῖς^b; ἐγὼ δέ
Joh 611 διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις
12 2 Λάζ.- ἦν ἐκ τῶν ἀ..μένων σὺν αὐτῷ
1323 ἦν ἀ..μενοῖς^b εἰς – ἐν τῷ κόλπῳ – Ἰη-
σοῦ 28 οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀ..μένων

ἀνακεφαλαιοῦσθαι S^o – *instaurare*

Rm 13 9 ἐν τ. λόγῳ – ἀ..οῦται – „ἄγαπήσεις”
Eph 110 ἀ..ώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χῷ

ἀνακλίνειν, ..εσθαι ^a*accumbere* ^b*accumb.*
^c*facere* ^c*discumbere* ^d*disc. facere*
^e*reclinare* ^f*recumbere*
Mat 811 ἀ..ιδήσονται^f μετὰ Ἀβρ. || Luc 1329
ἀ..ιδήσονται^a ἐν τῇ βασιλ. τοῦ θεοῦ
1419 ἀ..ιδήναι^c ἐπὶ τοῦ χόρτου || Mar 639^b
Luc 2 7 ἀνέκλινενε αὐτὸν ἐν φάτνῃ
1237 ἀνακλινεῖ^d αὐτοὺς (sc τοὺς δούλους)
καὶ – διακονήσει αὐτοῖς

ἀνακράζειν *exclamare*

Mar 123 || Luc 433 cfr 828 – Mar 649 Luc 2318

ἀνακρίνειν *iudicare* ^b*dijudicare*
^c*interrogare* ^d*interrogationem habēre*
^e*examinare* ^f*inquisitionem facere*
^g*scrutari*

Luc 2314 ἐγὼ – ἀ..ας^c οὐδὲν εὔρον – αἴτιον
Act 4 9 εἰ ἡμεῖς – ἀ..δμενα^b (v1^a) ἐπὶ εὔερ-
γεσίᾳ – 1219^f 248 2818^d
1711 ἀ..οντες^g τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι – οὔτ.
1 Co 214 δτι πνευματικῶς ἀ..εται^e 15 δὲ πνευ-
ματικὸς ἀ..ει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ
ὑπ' οὐδενὸς ἀ..εται
4 3 ἐμοὶ – εἰς ἐλάχιστὸν ἐστιν ἵνα ὑφ'

ὑμῶν ἀ..ιδῶ – ἀλλ’ οὐδὲ ἐμαυτὸν
ἀ..ω 4 δ δὲ ἀ..ων με κύριός ἐστιν
1 Co 9 3 ή ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀ..ουσιν^c
1025 τὸ – πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνα-
κρίνοντες^c διὰ τὴν συνείδησιν 27^c
1424 ἐλέγχεται –, ἀ..εται^b ὑπὸ πάντων

ἀνάκρισις *interrogatio* Act 2526ἀνακυλίειν S^o – *revolvere* Mar 164 λίθονἀνακύπτειν *respicere* (Luc 1311 *sursum r.*)
^b*se erigere*

Luc 1311 μὴ δυναμένη ἀ..ψαι [Joh 87^b 10^b]
2128 ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλάς

ἀναλαμβάνειν *assumere* ^b*suscipere*

^c*recipere* ^d*accipere* ^e*sumere*
Mar 1619 „ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρ.” Act 12.11
δὲ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν 22 ἔως τῆς
ἡμέρας ής ἀνελ. 1 Ti 316 ἀνελ. ἐν δόξῃ
Act 743 „ἀνελάβετε^b τὴν σκηνὴν τοῦ Μόλοχ”
1016 ἀνελήμφθη^c τὸ σκεῦος – 2013^b Παῦ-
λον 14 2331 – 2 Ti 411 Μᾶρκον

Eph 613 ἀναλάβετε^d τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ

– 16 ἀναλαβόντες^e τὸν υἱερὸν τῆς πίστης.

ἀνάλημψις S^o – *assumptionis* Luc 951 (Jesu)ἀναλίσκειν (ἀναλοῦν) *consumere*

Luc 954 „πῦρ καταβήναι – καὶ ἀ..ῶσαι” αὐτ.
Gal 515 βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωμῆτε
(2 Th 2 8 v1 ὃν δὲ κύριος – ἀναλοῖ vel ἀναλώ-
σει νγ *interficiet*, → ἀναιρεῖν)

ἀναλογία S^o – *ratio* Rm 126 τῆς πίστεωςἀναλογίζεσθαι *recogitare* Hb 123ἀναλος S^o – *insulsus* Mar 950 ἄλαςἀναλύειν ^a*reverti* ^b*dissolvi*

Luc 1236 πότε ἀναλύσῃ^a ἐκ τῶν γάμων
Phl 123 ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι^b

ἀνάλυσις S^o – *resolutio*

2 Ti 4 6 δὲ καιρὸς τῆς ἀ..εώς μου ἐφέστηκεν

ἀναμάρτητος *qui sine peccato est*

[Joh 8 7 δ ἀν. ὑμῶν πρῶτος – βαλέτω λίθον]

ἀναμένειν *expectare*

1 Th 110 ἀν. τὸν οὐλὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν

ἀναμιμνήσκειν, ..εσθαι ^a*admonere*
^b*commonefacere* ^c*recordari* ^d*rememo-
rari* ^e*reminisci*
Mar 11:21 ἀναμνησθεὶς ^c δ Πέτρ. 14:72^c τὸ φῆμα
1 Co 4:17 δς ὑμᾶς ἀναμνήσει ^b τὰς δόδούς μου
2 Co 7:15 ἀ..ομένου ^e τὴν – ὑμῶν ὑπακοήν
2 Ti 1:6 ἀ..ω^a σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα
Hb 10:32 ἀ..εσθε ^d – τὰς πρότερον ἡμέρας

ἀνάμνησις *commemoratio*
Luc 22:19 ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀν. 1 Co 11:24.25
Hb 10:3 ἐν αὐταῖς ἀν. ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν
ἀνανεοῦσθαι *renovari* Eph 4:23 τῷ πνεύ.

ἀνανήφειν S^o – *resipiscere* 2 Ti 2:26

Ἀνανίας Act 5:1 (christ. Hieros.) 3:5 – 9:10
(christ. Damasc.) 12:13.17 22:12 – 23:2 δὲ
ἀρχιερεὺς Ἀνανίας 24:1

ἀναντίρρητος S^o – *cui contradici non potest*
Act 19:36 ἀ..ων οὖν ὄντων τούτων δέον ἔστιν

ἀναντίρρητως S^o – *sine dubitatione* Act 10:29

ἀνάξιος *indignus*
1 Co 6:2 ἀνάξιοί ἔστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

ἀναξίως *indigne* 1 Co 11:27 δς ἀν ἐσθίη τὸν
δρπτον ἡ πίνῃ τὸ ποτήριον – ἀναξίως

ἀναπαύειν, ..εσθαι *requiescere* ^b*reficere*
Mat 11:28 δεῦτε πρός με –, καγὼ ἀ..σω ^b ὑμᾶς
26:45 καθεύδετε – καὶ ἀ..εσθε || Mar 14:41
Mar 6:31 ἀ..σασθε δλίγον Luc 12:19 ἀ..ou
1 Co 16:18 ἀνέπαυσαν ^b – τὸ ἐμὸν πνεῦμα
2 Co 7:13 ἀναπέπαυται ^b τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
Phm 7 τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαυ-
ται διὰ σοῦ 20 ἀ..σόν ^b μου τὰ σπλ.
1 Pe 4:14 μακάριοι, ὅτι – „τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα“
ἐφ' ὑμᾶς „ἀναπαύεται“

Ap 6:11 ἵνα ἀ..σωνται ἐπι χρόνον μικρόν
14:13 ἵνα ἀ..αήσονται ἐκ τ. κόπων αὐτῶν

ἀνάπαυσις *requies*
Mat 11:29 „εὑρήσετε ἀ..ιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν“
12:43 ζητοῦν ἀ..ιν, κ. οὐχ εὑρίσκ. || Luc 11:24
Ap 4:8 ἀ..ιν οὐκ ἔχουσιν – λέγοντες 14:11

ἀναπείδειν *persuadere* Act 18:13 παρὰ τὸν
νόμον ἀ..ει – τοὺς ἀνδρ. σέβεσθαι – θεόν

ἀναπέμπειν S^o – *remittere* ^b*mittere*
Luc 23:7.11.15 Act 25:21^b Phm 12 δν ἀνέπεμψα

ἀναπηδᾶν *exilire* Mar 10:50 ἀ..ήσας ἥλθεν
ἀνάπηρος *debilis* Luc 14:13 κάλει ἀ..ους 21

ἀναπίπτειν *discumbere* ^b*recumbere*
Mat 15:35 ἀ..σεῖν ἐπὶ – γῆν || Mar 8:6.40 Joh 6:10
Luc 11:37 εἰσελθὼν – ἀνέπεσεν ^b 22:14 ἀνέπεσεν
καὶ οἱ ἀπόστολοι Joh 13:12^b 25^b 21:20
δς ἀνέπεσεν ^b – ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ
14:10 ἀνάπεσε ^b εἰς τὸν ἔσχατον τόπον
17:7 τὶς – ἐρεῖ – ἐύθέως – ἀνάπεσε ^b – ;

ἀναπληροῦν ^a*adimplēre* ^b*implēre*
^c*supplēre*

Mat 13:14 ἀ..οῦται ^a αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσ.
1 Co 14:16 δ ἀ..ῶν ^c τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου
16:17 τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα – ἀνεπλήρω-
σαν ^c Phl 2:30 ἵνα ἀ..ώσῃ ^b τὸ ὑμ. ὑστ.
Gal 6:2 οὕτως ἀ..ώσετε ^a τὸν νόμον τοῦ Χοῦ
1 Th 2:16 εἰς τὸ „ἀ..ῶσαι ^b αὐτῶν τὰς ἀμαρτ.“

ἀναπολόγητος S^o – *inexcusabilis*
Rm 1:20 εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀ..ους 2:1 ἀν. εἴ

ἀνάπτειν ^a*accendere* ^b*incendere*
Luc 12:49 τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη ^a (sc πῦρ)
Jac 3:5 ἡλίκον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει ^b

ἀναρίθμητος *innumerabilis* Hb 11:12

ἀνασείειν S^o – ^a*commovēre* ^b*concitare*
Mar 15:11^b τὸν ὄχλον Luc 23:5^a τὸν λαόν

ἀνασκευάζειν S^o – *evertere* Act 15:24 ψυχάς

ἀνασπᾶν S^o – ^a*extrahere* ^b*recipere*
Luc 14:5 οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει ^a αὐτόν – ;
Act 11:10 ἀνεσπάσθη ^b πάλιν – εἰς τὸν οὐρανόν

ἀνάστασις *resurrectio*
Mat 22:23 λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν || Mar
12:18 Luc 20:27 ἀντιλέγοντες Act 23:8
– 28 ἐν τῇ ἀν. οὖν τίνος – ἔσται γυνή; ||
Mar 12:23 Luc 20:33 γίνεται γυνή;
– 30 ἐν γὰρ τῇ ἀν. οὖτε γαμοῦσιν 31 περὶ
δὲ τῆς ἀν. τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνω-
τε – ; || Luc 20:35 οἱ δὲ καταξιωθέν-
τες – τυχεῖν – τῆς ἀν. τῆς ἐκ νεκρῶν
οὖτε γαμοῦσιν 36 υἱοί εἰσιν θεοῦ τῆς
ἀναστάσεως υἱοὶ 37 τε

Luc 234 κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀ..ιν πολλῶν
 1414 ἀνταποδομήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀνα-
 στάσει τῶν δικαίων

Joh 529 εἰς ἀ..ιν ζωῆς, – εἰς ἀ..ιν κρίσεως
 1124 ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀν. ἐν τῇ ἐσχάτῃ
 ἡμέρᾳ 25 ἔγώ εἰμι ἡ ἀν. καὶ ἡ ζωή

Act 122 μάρτυρα τῆς ἀν. αὐτοῦ σὺν ἡμῖν
 231 προϊδὼν ἐλάλ. περὶ τῆς ἀν. τοῦ Χοῦ
 4 2 καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀν.
 τὴν ἑκ νεκ. 33 τὸ μαρτύριον – τῆς ἀν.
 1718 τὸν Ἰησ. καὶ τὴν ἀν. εὐηγγελίζετο
 – 32 ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν
 23 6 περὶ – ἀ..εως νεκρῶν κρίνομαι 2421
 2415 ἀ..ιν ἔσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων
 2623 εἰ πρῶτος ἔξ ἀναστάσεως νεκρῶν

Rm 1 4 τοῦ δρισθέντος υἱοῦ ὑεοῦ ἐν δυνά-
 μει – ἔξ ἀναστάσεως νεκρῶν
 6 5 καὶ τῆς ἀν. ἐσόμενα (sc σύμφυτοι)

1 Co 1512 πᾶς λέγουσιν – δτι ἀν. νεκρῶν οὐκ
 ἔστιν; 13 εἰ δὲ ἀν. ν. οὐκ ἔστιν, οὐδὲ
 Χός ἐγήγερται 21 καὶ δι' ἀνθρώπου
 ἀν. ν. 42 οὕτως καὶ ἡ ἀν. τῶν νεκρῶν

Phl 310 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν
 τῆς ἀν. αὐτοῦ → ἔξανάστασις

2 Ti 218 (νι τὴν) ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι

Hb 6 2 ὑμελίον – ἀ..εως (νι τε) νεκρῶν
 1135 ἔλαβον – ἔξ ἀ..εως τοὺς νεκροὺς αὐτ.
 – – ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν

1 Pe 1 3 ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν
 δι' ἀ..εως Ἱ. Χοῦ ἐκ νεκρῶν
 321 σώζει βάπτισμα – δι' ἀ..εως Ἱ. Χοῦ

Ap 20 5 αὕτη ἡ ἀν. ἡ πρώτη ε μακάριος – δ
 ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀν. τῇ πρώτῃ

ἀναστατοῦν ^aconcitare ^btumultum con-
 citare ^cconturbare Act 176 οἱ τὴν οἰκου-
 μένην ἀ..ώσαντες^a 2138 δ – ἀ..ώσας^b
 Gal 512 ἀποκόψονται οἱ ἀ..οῦντες^c ὑμᾶς

ἀνασταυροῦν S^o – rursum crucifigere
 Hb 6 6 ἀ..οῦντας ἔαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ ὑεοῦ

ἀναστενάζειν ingemiscere Mar 812 τῷ πνεύ.

ἀναστρέφειν, ..σθαι conversari ^breverti
 Act 522^b 1516 „ἀ..έψω^b καὶ ἀνοικοδομήσω”
 2 Co 112 ἐν ἀγιότητι – ἀνεστράφημεν ἐν τῷ
 Eph 2 3 ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειδείας· ἐν οἷς
 καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε
 ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκός
 1 Ti 315 πᾶς δεῖ ἐν οἴκῳ ὑεοῦ ἀ..εσθαι
 Hb 1033 κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀ..ομένων

Hb 1318 ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀ..εσθαι
 1 Pe 117 ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν
 χρόνον ἀναστράφητε
 2 Pe 218 τοὺς δλίγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν
 πλάνῃ ἀναστρεφομένους

ἀναστροφή. *conversatio*

Gal 113 τὴν ἐμὴν ἀν. ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ
 Eph 422 ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν πρωτέραν
 ἀ..ήν τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν
 1 Ti 412 τύπος γίνου τῶν πιστῶν – ἐν ἀ..ῆ
 Hb 13 7 ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀν.
 Jac 313 δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀν. τὰ ἔργα
 1 Pe 115 αὐτοὶ ἄγιοι ἐν πάσῃ ἀν. γενήθητε
 – 18 ἐκ τῆς ματαίας – ἀν. πατροπαραδότ.
 212 τὴν ἀν. ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχον-
 τες καλήν 318 οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν
 τὴν ἀγαθὴν ἐν Χῷ ἀ..ήν
 3 1 ἵνα – διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀ..ῆς –
 κερδηθήσονται 2 ἐποπτεύοντες τὴν
 ἐν φόβῳ ἀγνήν ἀν. ὑμῶν
 2 Pe 2 7 ὑπὸ τῆς – ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς
 311 ἐν ἀγίαις ἀ..αῖς καὶ εὐσεβείαις

ἀνατάσσεσθαι S^o – ordinare Luc 11 διήγ.

ἀνατέλλειν oriri ^bexoriri ^coriri facere
 Mat 416 „φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς”
 545 τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀ..ει^c ἐπὶ πονηρούς
 13 6 ἥλιού δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη
 || Mar 46^b – Jac 111 ἀνέτειλεν^b – δ
 ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἔξήρανεν
 Mar 16 2 μιᾷ τῶν σαββ. – ἀνατείλαντος τ. ἥλ.
 Luc 1254 ὅταν ἴδητε νεφέλην ἀ..ουσαν
 Hb 714 ἔξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν δ κύριος
 2 Pe 119 ἔως οὐ – φωσφόρος ἀνατείλη ἐν ταῖς
 καρδίαις ὑμῶν

ἀνατίθεσθαι ^aindicare ^bconferre cum
 Act 2514^a Gal 22 ἀνεθέμην^b αὐτοῖς τὸ εύαγγ.

ἀνατολή, ἀνατολάι oriens ^bortus
 Mat 2 1 μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν 2 εἶδομεν – αὐ-
 τοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ 9
 811 „ἀπὸ ἀ..ῶν καὶ δυσμῶν” ἤξουσιν ||
 Luc 1329 – [Mar brev. claus. ἀπὸ
 ἀ..ῆς καὶ ἕχρι δύσεως ἔξαπέστειλεν
 – τὸ ιερὸν καὶ ἄφθαρτον κήρυγμα]
 2427 ὕστερ – ἡ ἀστραπὴ ἔξέρχεται ἀπὸ
 ἀ..ῶν καὶ φαίνεται ἔως δυσμῶν
 Luc 178 ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀν. ἔξ ὕψους
 Ap 7 2 ἀπὸ ἀ..ῆς^b ἥλιου 1612 ἡ δδὸς τῶν

βασιλέων τῶν „άπὸ ἀ..ῆς^b ἡλίου”
Ap 21.13 „άπὸ ἀ..ῆς πυλῶνες τρεῖς – καὶ ἀπὸ
δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς”

ἀνατρέπειν *sabvertere*

Joh 2.15 τὰς τραπέζας ἀνέτρεψεν (v1 ..στρεψ.)
2 Ti 2.18 ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν
Tit 1.11 ὅλους οἴκους ἀ..ουσιν διδάσκοντες

ἀνατρέφεσθαι *nutrire, ..ri* (v1 Luc 4.16 Jesus)
Act 7.20 (Moyses) 21 (v1 *enutr.*) 223 (Paulus)

ἀναφαίνειν, ..εσθαι ^a*apparēre* (v1 *parēre*)
^b*manifestari* Luc 19.11 ὅτι παραχρῆμα
μέλλει ἡ βασ. τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι^b
Act 21.3 ἀναφάναντες (v1 ..έντες^a) – Κύπρον
(v1 *cum apparuissemus* v1 *par. Cyprio*)

ἀναφέρειν *offerre* ^b*perferre* ^c*exhaurire*
^d*ducere* ^e(ἀ..εσθαι) *ferri*
Mat 17.1 ἀναφέρει^d αὐτοὺς εἰς ὅρος || Mar 9.2^d
Luc 24.51 (v1 ἀνεφέρετο^e εἰς τὸν οὐρανόν)
Hb 7.27 θυσίας ἀναφέρειν – τοῦτο – ἐποίη-
σεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας
9.28 εἰς τὸ „πολλῶν ἀνενεγκεῖν^c ἀμαρτίας
13.15 „ἀ..ωμεν θυσίαν αἰνέσεως – τῷ θεῷ”
Jac 2.21 „ἀνενέγκας Ἰσαὰκ – ἐπὶ τ. θυσιαστ.”
1 Pe 2.5 ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας
– 24 „τὰς ἀμαρτίας” ἡμῶν „αὐτὸς ἀνή-
νεγκεν”^b ἐν τῷ σώματι – ἐπὶ τὸ ξύλον

ἀναφωνεῖν *exclamare* Luc 1.42

ἀνάχυσις S^o – *confusio*
1 Pe 4.4 εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀ..iv

ἀναχωρεῖν *secedere* ^b*recedere* ^c*reverti*
Mat 2.12^c 13^b 14(v1^b) 22 4.12 εἰς τὴν Γαλιλαίαν
9.24^b 12.15^b (v1^a) || Mar 3.7 – Mat 14.13
15.21 εἰς τὰ μέρη Τύρου – 27.5^b (Judas)
Joh 6.15 ἀνεχώρησεν (v1 φεύγει νγ) πάλιν
εἰς τὸ ὅρος αὐτὸς μόνος
Act 23.19 26.31 ἀ..ῆσαντες ἐλάλουν πρὸς ἄλλήλ.

ἀνάψυξις *refrigerium*

Act 3.20 ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀ..εως

ἀναψύχειν *refrigerare* 2 Ti 1.16 μὲ ἀνέψυξεν

ἀνδραποδιστής S^o – *plagiarius* 1 Ti 1.10

Ἄνδρεας Mat 4.18 || Mar 1.16 – Mat 10.2 ||

Mar 3.18 Luc 6.14 – Mar 12.9 13.3 – Joh
14.0.44 6.8 12.22 – Act 1.13

ἀνδρίζεσθαι *viriliter agere* 1 Co 16.13

Ἄνδρονίκος Rm 16.7 ἀσπάσασθε Ἄ..ον

ἀνδροφόνος *homicida* 1 Ti 1.9 ἀ..οις, πόρν.

ἀνέγκλητος ^a*irreprehensibilis* ^b*sine cri-
mine* ^c*nullum crimen habens*

1 Co 1.8 ἀ..ους^b ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρ. Col 1.22
παραστῆσαι ὑμᾶς – ἀ..ους^a κατενώπ.

1 Ti 3.10 εἴτα διακονείτωσαν ἀ..οι^c ὅντες

Tit 1.6 πρεσβυτέρους –, εἴ τις ἔστιν ἀν.^b
– 7 δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον ἀ..ον^b εἶναι

ἀνεκδίηγητος S^o – *inenarrabilis*
2 Co 9.15 χάρις – ἐπὶ τῇ ἀ..ήτῳ αὐτοῦ δωρεῇ

ἀνεκλάλητος S^o – *inenarrabilis*
1 Pe 1.8 ἀγαλλιάσθε χαρᾶς ἀ..ήτῳ καὶ δεδοξ.

ἀνέκλειπτος S^o – *non deficiens*
Luc 12.33 θησαυρὸν ἀ..ον ἐν τοῖς οὐρανοῖς

ἀνεκτότερον ἔσται S^o – ^a*remissius erit*
^b*tolerabilius erit*

Mat 10.15^b γῆ Σοδόμων 11.22^a Τύρω καὶ Σι-
δῶν 24^a || Luc 10.12^a Σοδ. 14^a Τ. κ. Σ.

ἀνελεήμων *sine misericordia* Rm 1.31

ἀνέλεος S^o – *sine misericordia*
Jac 2.13 ἡ – κρίσις ἀν. τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος

ἀνεμίζεσθαι S^o – *a vento moueri* Jac 1.6

ἄνεμος *ventus*

Mat 7.25 ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσαν 27
8.26 ἐπετίμησεν τοῖς ἀν. 27 ὅτι καὶ οἱ ἄν.

– αὐτῷ ὑπακούουσιν; || Mar 4.37.39
ἐκόπασεν δ ἄν. 41 Luc 8.23.24.25

11.7 κάλαμον ὑπὸ ἀ..ου σαλευόμενον; ||
Luc 7.24

14.24.30 βλέπων – τὸν ἄν. ἐφοβήθη 32 ἐκό-
πασεν δ ἄν. || Mar 6.48.51 – Joh 6.18

24.31 „Ἐκ τῶν τεσσάρων ἀν. || Mar 13.27

Act 27.4.7.14.15 τῷ ἀν. ἐπιδόντες ἐφερόμεδα
Eph 4.14 κλυδωνίζομενοι καὶ περιφερόμενοι
παντὶ ἀ..ῳ τῆς διδασκαλίας

Jac 3.4 πλοῖα, – ὑπὸ ἀ..ων σκληρῶν ἐλαυνόμ.

Jud 12 νεφέλαι – ὑπὸ ἀ..ων παραφερόμεναι
Ap 6 13 ὡς συκῆ – ὑπὸ ἀ..ου μεγάλου σειομένη – 7ι ἀγγέλους – κρατοῦντας „τοὺς τέσσας. ἀν.” τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄν.

ἀνένδεκτόν ἐστιν S^o – *impossibile est*
Luc 17 1 ἀν. ἐστ. τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν

ἀνεξερεύνητος S^o – *incomprehensibilis*
Rm 11 33 ὡς ἀν..εύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ

ἀνεξίκακος S^o – *patiens*
2 Ti 2 24 δοῦλον – κυρίου – δεῖ – εἶναι – ἀ..ον

ἀνεξιχνίαστος *investigabilis*
Rm 11 33 ὡς – ἀ..οι αἱ δοἱ αὐτοῦ [Χοῦ
Eph 3 8 εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀν. πλοῦτος τοῦ

ἀνεπαίσχυντος S^o – *inconfusibilis*
2 Ti 2 15 σεαυτὸν – παραστῆσαι – ἐργάτην ἀν.

ἀνεπίλημπτος S^o – *irreprehensibilis*
1 Ti 3 2 (ἐπίσκοπος) 57 (χήρα) 6 14 (ἐντολή)

ἀνέρχεσθαι ^a*subire* ^b*venire*
Joh 6 3^a (v1 ἀπῆλθεν) Gal 1 17^b (v1 ἀπ.) 18^b

ἀνεσις *requies* ^b*remissio* Act 24 23
2 Co 2 13 οὐκ ἔσχηκα ἀνεσιν τῷ πνεύματι 7 5
8 13 οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ^a^b, ὑμῖν ὑλῆψις
2 Th 1 7 ἀνταποδοῦναι – ὑμῖν – ^a.ιν μεđ' ἥμῶν

ἀνετάζειν *torquere* Act 22 24. 29

ἀνευ *sine* 1 Pe 3 1 ἀ. λόγου 4 9 γογγυσμοῦ
Mat 10 29 ἔν – οὐ πεσεῖται – ἀ. τοῦ πατρὸς ὑμ

ἀνεύδετος S^o – *non aptus* Act 27 12

ἀνευρίσκειν *invenire* Luc 2 16 Act 21 4

ἀνέχεσθαι ^a*pati* ^b*sufferre* ^c*supportare*
^d*sustinēre* Mat 17 17 ἔως πότε ἀνέξομαι^a
ἥμῶν; || Mar 9 19^a Luc 9 41^a – Act 18 14
κατὰ λόγον ἀν ἀνεσχόμην^d ὑμῶν

1 Co 4 12 διωκόμενοι ἀνεχόμενα^d, δυσφημούμ.
2 Co 11 1 ὅφελον ἀνείχεσθέ^d μου μικρόν τι
ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀ..σθέ^c μου 4
εἰ – ἀλλον Ἰησοῦν κηρύσσει –, καλῶς
ἀνέχεσθε (v1 ἀνείχεσθε, ἀν εἰχεσθε)^a
– 19 ἥδεως γὰρ ἀνέχεσθε^b τῶν ἀφρόνων
– 20 ἀ..σθέ^d γὰρ εἰ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ

Eph 4 2 ἀνεχόμενοι^c ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ Col
3 13 ἀν.^c ἀλλ. καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
2 Th 1 4 ἐν – ταῖς ὑλίψειν αἵς ἀνέχεσθε^d
2 Ti 4 3 ἔσται – καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης
διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται^d

Hb 13 22 ἀ..σθέ^b τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως
ἀνεψιός *consobrinus* Col 4 10 ὁ ἀ. Βαρναβᾶ
ἄνηθον S^o – *anethum* Mat 23 23 (Luc 11 42v1)

ἀνήκει, ἀνήκεν, τὸ ἀνήκον ^a*oportet* ^b*quod*
ad rem pertinet Eph 5 4 ἢ οὐκ ἀνήκεν^a
Col 3 18 ὡς ἀνήκεν^a ἐν κυρίῳ Phm 8 παρ-
ρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνήκον^b

ἀνήμερος S^o – *immitis* 2 Ti 3 3 ἀν..οι

ἄνηρ *vir* ^b*homo*

1) *vir*, a femina distinctus

Mat 1 18 Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας 19 ὁ ἀ. αὐ-
τῆς, δίκαιος ὃν Luc 1 27 ἐμνηστευμέ-
νην ἄνδρι 34 ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω
14 21 || Mar 6 44 Luc 9 14 (Joh 6 10) – Mat 15 38^b
Mar 10 2 εἰ ἔξεστιν ἄνδρι γυναικα ἀπολύσαι
12 ἐὰν αὐτὴ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα
αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον || Luc 16 18 ὁ
ἀπολελυμένην ἀπὸ ἄνδρὸς γαμῶν
μοιχεύει

Luc 2 36 ζήσασα μετὰ ἄνδρὸς ἔτη ἐπτά
Joh 1 13 οὐδὲ ἐκ θελήματος ἄνδρὸς – ἐγενή-
4 16 φώνησον τὸν ἄνδρα σου 17. 18 [Θησαν
Act 5 9. 10. 14 8 3. 12 9 2 17 12 22 4
Rm 7 2 τῷ ζῶντι ἄνδρι δέδεται – · ἐὰν δὲ ἀπο-
θάνῃ ὁ ἄνηρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ
νόμου τοῦ ἄνδρός 3 ζῶντος τοῦ ἄν-
δρὸς μοιχαλὶς – ἐὰν γένηται ἄνδρι
ἔτέρῳ · ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἄνηρ, ἐ-
λευθέρα –, τοῦ μὴ εἶναι μοιχαλίδα
γενομένην ἄνδρι ἔτέρῳ

1 Co 7 2 καὶ ἐκάστη τὸν ἕδιον ἄνδρα ἔχέτω
– 3 τῇ γυναικὶ ὁ ἄνηρ τὴν διφειλὴν ἀπο-
διδότω, – καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἄνδρι
– 4 ἡ γυνὴ τοῦ ἕδιον σώματος οὐκ ἔξου-
σιάζει ἀλλὰ ὁ ἄνηρ · διμοίως δὲ καὶ
ὁ ἄνηρ τοῦ ἕδιον σώμ. οὐκ ἔξουσ.
– 10 γυναικα ἀπὸ ἄνδρὸς μὴ χωρισθῆναι
11 καὶ ἄνδρα γυναικα μὴ ἀφίέναι
– 11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος
ἡ τῷ ἄνδρὶ καταλλαγήτω
– 13 ἡπις ἔχει ἄνδρα ἀπιστον, – μὴ ἀφιέτω

τὸν ἄνδρα 14 ἡγίασται γάρ δ ἀνὴρ
δ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ^a

1 Co 7:16 τί—οἶδας—, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ή
τί οἶδας, ἀνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώ.;
— 34 ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ—, πῶς ἀρέ-
σῃ τῷ ἄνδρι
— 39 γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον—ζῆ δ ἀνὴρ
αὐτῆς· ἔαν δὲ κοιωθῇ δ ἀνὴρ
11 3 παντὸς ἄνδρὸς ἡ κεφαλὴ δ Χός ἐ-
στιν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς δ ἀνὴρ
— 4 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος τὸν ἄνὴρ—
οὐκ διφείλει κατακαλύπτεσθαι.—· ἡ
γυνὴ δὲ δόξα ἄνδρος ἐστιν
— 8 οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ
γυνὴ ἔξ ἄνδρος οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ
διὰ τὴν γυν., ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα
— 11 οὕτε γυνὴ χωρὶς ἄνδρὸς οὕτε ἀνὴρ
χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· 12 ὥσπερ—
ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἄνδρος, οὕτως καὶ δ
ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός
— 14 ἀνὴρ—ἔαν κομῆ, ἀπιμία αὐτῷ ἐστιν
14:35 τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν

2 Co 11:2 ἡρμοσάμην—ύμᾶς ἐνὶ ἄνδρι

Gal 4:27 „μᾶλλον ἡ τῆς ἔχουσης τὸν ἄνδρα”

Eph 5:22 αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἄνδράσιν ὡς
τῷ κυρίῳ 23 ὅτι ἀνὴρ ἐστιν κεφαλὴ
τῆς γυναικός 24 Col 3:18 1 Pe 3:1.5
— 25 οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυν. 28 οὕ-
τως διφείλουσιν [καὶ] οἱ ἄνδρες ἀγα-
πᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναικας Col 3:19
— 33 ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβήται τὸν ἄνδρα

1 Ti 2:8 προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ^b
— 12 οὐδὲ (sc ἐπιτρέπω) αὐθεντεῖν ἄνδρος

3:2 ἐπίσκοπον—, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρας
12 διάκονοι ἐστωσαν μι. γυν. ἄνδρες

Tit 1:6 πρεσβυτέρους,— εἴ τις ἐστιν
ἀνέγκλητος, μι. γυν. ἀνὴρ 1 Ti 5:9 χή-
ρα καταλεγέσθω,—, ἐνὸς ἄνδρὸς γυνὴ

Tit 2:5 τὰς νέας φιλάνδρους είναι,— ὑπο-
τασσομένας τοῖς ἰδίοις ἄνδράσιν

1 Pe 3(1.5 → Eph 5:22) 7 οἱ ἄνδρες—συνοικοῦν-
τες κατὰ γνῶσιν ὡς ἀσθενεστ. σκεύει

Ap 21:2 ἡτοιμασμένην „ώς νύμφην κεκοσμη-
μένην” τῷ ἄνδρὶ αὐτῆς

*2) = homo, sexus ratione non habita

Mat 7:24 δομοιωθήσ. ἄνδρι φρονίμῳ 26 μωρῷ
12:41 ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσ. || Luc 11:32

Mar 6:20 Ἰωάννην,—ἄνδρα δίκαιον καὶ ἄγιον

Luc 5:8 ἀνὴρ^b ἀμαρτωλός εἰμι 197 ὅτι παρὰ
ἀμ..ῷ ἄνδρὶ^b εἰσῆλθεν 23:50 ἀν. δνό-
ματι Ἰωσὴφ—, ἀν. ἀγαθὸς καὶ δίκαιο-

ος 24:19 δις ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης
Luc 8:27 ἀνὴρ πις—ἔχων δαιμόνια 38
9:30 ἄνδρες δύο—, Μωύσῆς καὶ Ἡλίας 32
11:31 μετὰ τῶν ἄνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης
24:4 ἴδού ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς
Joh 1:30 δρίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ δις ἔμπρ.
Act 1:10 ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς
2:5 ἄνδρες εὐλαβεῖς 3:14 ἄνδρα φονέα
6:5 Στέφ., ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ
πνεύμ. ἀγ. 8:2 ἄνδρες εὐλαβεῖς 10:22
Κορν.—, ἀν. δίκ. καὶ φοβούμ. τὸν θεόν 11:24 (Barn.) ἦν ἀν. ἀγαθός 13:7
Σεργίω Π., ἀνδρὶ συνετῷ 15:22 ἐκλε-
ξαμένους ἄνδρας—, ἄνδρας ἡγουμέ-
νους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς 18:24 Ἀπολ-
λῶς—ἀν. λόγιος 22:12 Ἀνανίας—, ἀν.
εὐλαβῆς κατὰ τὸν νόμον
10:28 ἀνθέμιτόν ἐστιν ἄνδρι Ἰουδαίῳ 11:3 εἰσ-
ῆλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβ. ἔχοντας
— 30 ἴδού ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιον μου 16:9
ἀνὴρ Μακεδών τις ἦν ἐστώς
13:6 εὗρον ἄνδρα πινά μάγον φευδοπροφ.
— 22 „ἄνδρας κατὰ τὴν καρδίαν μου”
17:31 κρίνειν τὴν οἰκ.—, ἐν ἄνδρι φῶρισεν
25:23 σὺν—ἄνδράσιν τοῖς κατ’ ἔξοχήν
Rm 4:8 „μακάριος ἀν. οὐ μὴ λογίσηται”
11:4 „κατέλιπον—ἐπτακισχιλίους ἄνδρας”
1 Co 13:11 ἐλογιζόμην ὡς νήπιος· ὅτε γέγονα ἀ.
Eph 4:13 καταντήσωμεν—, εἰς ἄνδρα τέλειον
Jac 1:8 ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος
— 12 μακάριος ἀν. δις ὑπομένει πειρασμῷ
— 20 δργὴ γάρ ἄνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ
— 23 ἔοικεν ἄνδρι κατανοοῦντι τὸ πρόσ.
2:2 ἔαν—εἰσέλθῃ—ἀν. χρυσοδακτύλιος
3:2 οὗτος τέλειος ἀν., δυνατὸς χαλιναγ.

ἀνθιστάναι, ..ασθαι *resistere*

Mat 5:39 μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ
Luc 21:15 σοφίαν, η̄ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι
Act 6:10 οὐκ ἵσχυον ἀ. τῇ σοφίᾳ
Act 13:8 ἀ..ατο—αὐτοῖς Ἐλύμας δ μάγος
Rm 9:19 βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν;
13:2 τῇ τ. θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ
δὲ ἀνθέστηκοτες ἑαυτοῖς κρίμα
Gal 2:11 κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην
Eph 6:13 ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρῷ
2 Ti 3:8 δν τρόπον—ἀντέστησαν Μωύσεῖ, οὕ-
τως—οὗτοι ἀ..νται τῇ ἀληθείᾳ
4:15 λίαν—ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις
Jac 4:7 ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ 1 Pe 5:8

ἀνθομολογεῖσθαι *confitēri* Luc 2:38 θεῷ

ἄνθος *flos* Jac 1.10 χόρτου 11.1 Pe 1.24

ἄνθρακιά *prunae* Joh 18.18 21.9

ἄνθραξ *carbo* Rm 12.20 „Ἄ..ας πυρός”

ἄνθρωπάρεσκος *hominibus placens*

Eph 6.6 μὴ – ὡς ἀ..οι, ἀλλ’ ὡς δοῦλοι Χ. Col 3.22

ἄνθρωπινος *humatus*

Act 17.25 οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀ..ων θεραπεύεται

Rm 6.19 ἀ..ον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν – ὑμῶν

1 Co 2.13 οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀ..ησ σοφίας λόγοις

4.3 ἵνα – ἀνακριθῶ – ὑπὸ ἀν..ης ἡμέρας

10.13 πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ
ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός

Jac 3.7 δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀν..η

1 Pe 2.13 ὑποτάγητε πάσῃ ἀν..η κτίσει διά

ἄνθρωποκτόνος S° – *homicida*

Joh 8.44 ἀ..οις ἦν ἀπ’ ἀρχῆς 1 Jo 3.15 δ μισῶν

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀν..η. ἔστιν, καὶ οἱδατε
ὅτι πᾶς ἀν..η οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν

***ἄνθρωπος** *homo*

διείδος τοῦ ἀνθρώπου → υἱός

Mat 4.4 „οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ – ζήσεται ὁ ἄ..” || Lc 4.4

– 19 ἀλεεῖς ἀ..ων || Mar 1.17 cfr Luc 5.10

5.16 οὔτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμ-
προσθεν τῶν ἀν..η. cfr Phl 4.5

6.1 τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμ-
προσθεν τῶν ἀν..η. 2 ὅπως δοξασθῶ-
σιν ὑπὸ τῶν ἀν..η. 5 φανῶσιν τοῖς ἀν..η.
16.18 ὅπως μὴ φανῆς 23.5 πρὸς τὸ
θεατῆναι τοῖς ἀν..η. 7.28

– 14 ἐὰν – ἀφῆτε τοῖς ἀν..η. 15 ἐὰν δὲ μὴ
7.12 ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀν..η. || Luc 6.31

8.9 ἐγὼ ἀν..η. εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν || Luc 7.8

9.8 τὸν θεὸν τὸν δόντα ἔξουσίαν τοιαύ-
την τοῖς ἀνθρώποις

10.17 προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
– 32 δοτισ διμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν

τῶν ἀν..η. 33 ἀρνήσηταί με || Luc 12.8.9

12.12 πόσῳ – διαφέρει ἀν..η. προβάτου
– 31 πᾶσα ἀμαρτία – ἀφεθήσεται τοῖς ἀν..η.

|| Mar 3.28 τοῖς υἱοῖς τῶν ἀ..ων

– 35 δ ἀγαθὸς ἀν..η. – ἐκβάλλει ἀγαθά, – δ
πονηρὸς ἀν..η. – ἐκβ. π..ά || Luc 6.45

15.9 „ἐντάλματα ἀ..ων || Mar 7.7.8 κρα-
τεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρ.

– 11 οὐ – κοινοῖ τὸν ἀν..η., ἀλλὰ –, τοῦτο
κοι. τ. ἀν..η. 18.20 || Mar 7.15.18.20.21.23

16.13 || Mar 8.27 τίνα με λέγουσιν οἱ ἀν..–;

Mat 16.23 φρονεῖς – τὰ τῶν ἀν..η. || Mar 8.33

– 28 τί – ὥφεληθήσεται ἀν..–; τί δώσει ἀν..η.

ἀντάλλαγμα –; || Mar 8.36.37 Luc 9.25

17.22 εἰς χεῖρας ἀ..ων || Mar 9.31 Luc 9.44

– 24.7 ἀ..ων ἀμαρτωλῶν

19.5 „καταλείψει ἀνθρωπος τὸν πατέρα

καὶ τὴν μητέρα” || Mar 10.7 – Eph 5.31

– 6 ἀνθρωπος μὴ χωριζέτω || Mar 10.8

– 10 ἡ αἰτία τοῦ ἀν..η. μετὰ τῆς γυναικός

– 12 οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀν..η.

– 26 παρὰ ἀ..οις τοῦτο ἀδύνατον || Mar 10.27

Luc 18.27 τὰ δύνατα παρὰ ἀν..η. δυν.

21.25 ἔξ οὐρανοῦ ἡ ἔξ ἀνθρώπων; 26 ||

Mar 11.30.32 Luc 20.4.6

22.16 οὐ γάρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀ..ων
|| Mar 12.14

26.24 οὐδὲ δὲ τῷ ἀν..η. ἐκείνῳ δι’ οὗ – παρα-
δίδοται || Mar 14.21 Luc 22.22

– 72 οὐκ οἶδα τὸν ἄν..η. 74 || Mar 14.71 τοῦτ.

Mar 2.27 τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄν..η. ἐγένετο, καὶ
οὐχ ὁ ἄν..η. διὰ τὸ σάββατον

8.24 βλέπω τὸν ἄν..η., δητὶ ὡς δένδρα δρῦ

15.39 ἀληθῶς οὗτος δ ἄν..η. υἱὸς θεοῦ ἦν ||

Luc 23.47 ὄντως – δίκαιος ἦν

Luc 1.25 ἀφελεῖν ὅνειδός μου ἐν ἀ..οις

2.14 εἰρήνη ἐν ἀ..οις (vg *hominibus vī in ho.*) εὔδοκίας (*bonae voluntatis*)

– 52 „χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀ..οις”

6.22 δταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄν..η. 26 δταν
καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄν..η.

16.15 οἱ δικαιοῦντες ἔαυτοὺς ἐνώπ. τῶν ἀν..η.
– δτι τὸ ἐν ἀ..οις ὑψηλὸν βδέλυγμα

18.2 κριτῆς – ἀ..ον μὴ ἐντρεπόμενος 4

– 11 οὐκ εἰμι ὕσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρ.

Joh 1.4 ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων 9 δ
φωτίζει πάντα ἀνθρωπον

2.25 οὐ χρείαν εἰχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ ἀνθρώπου – ἐγίνωσκεν τί
ἡν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ

3.19 ἡγάπησαν οἱ ἄν..η. μᾶλλον τὸ σκότος

– 27 οὐ δύναται ἄν..η. λαμβάνειν οὐδέν

5.34 οὐ παρὰ ἀ..ου τὴν μαρτυρίαν λαμ-
βάνω 1 Jo 5.9 εὶ τὴν μ. τῶν ἀν..η. λαμβ.

– 41 δόξαν παρὰ ἀ..ων οὐ λαμβάνω 12.43
ἡγάπησαν – τὴν δ. τῶν ἀν..η. μᾶλλον

7.22.23 εὶ περιτομὴν λαμβάνει [δ] ἄν..η. ἐν
στιβάτῳ –, – δτι δλον ἀ..ον ὑγιῆ ἐπ.

8.17 δύο ἀ..ων ἡ μαρτυρία ἀληθῆς ἔστιν

10.33 σὺ ἄν..η. ὃν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν

11.50 ἵνα εἰς ἄν..η. ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ

18.14 ἕνα ἀ..ον ἀποθανεῖν

16.21 δτι ἐγενήθη ἄνθρ. εἰς τὸν κόσμον

- Joh 17:6 ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν.
οὐσὶς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου
18:17 ἐκ τῶν μαθητῶν – τοῦ ἀν. τούτου;
– 29 τίνα κατηγορίαν φέρετε τοῦ ἀν. τούτου; 19:5 ἴδού δὲ ἄνθρωπος
- Act 5:4 οὐκ ἔψευσα ἀ..οις ἀλλὰ τῷ θεῷ
– 29 πειθαρχεῖν – θεῷ μᾶλλον ἢ ἀ..οις
– 38 ἐὰν ἡ ἔξ ἀ..ων ἡ βουλὴ αὕτη
10:26 καὶ ἔγω αὐτὸς ἀν. εἰμι 14:15 δόμοιο-
παθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀ..οι cfr Jac 5:17
– 28 μηδένα κοινὸν – λέγειν ἀ..ον
- 12:22 θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἄνθρωπου
14:11 οἱ θεοὶ δόμοιωθέντες ἀ..οις κατέβησαν
17:26 ἐξ ἐνὸς πᾶν ἔθνος ἀ..ων κατοικεῖν
– 29 τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀ..ου
- 21:39 ἄν. – εἰμὶ Ἰουδαῖος 22:25 εἰ ἀ..ον Ρω-
μαῖον – ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;
- 24:18 πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἄνθρωπους
- Rm 1:18 ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν κ. ἀδικίαν ἀ..ων
– 29 ἐν δόμοιωθατι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀ..ου
- 2:1 ὡς ἀ..ε 3:9 – Jac 2:20 ὡς ἀ..ε κενέ
– 9 θλῖψις – ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀ..ου τοῦ
κατεργαζομένου τὸ κακόν
– 16 κρίνει δὲ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθ.
– 29 οὐ δὲ παίνος οὐκ ἔξ ἀ..ων ἀλλ’ ἐκ
3:4 θεὸς ἀληθῆς, „πᾶς δὲ ἄν. ψεύστης”
– 5 κατὰ ἄνθρωπον λέγω Gal 3:15 1 Co
9:8 μὴ κατὰ ἄν. ταῦτα λαλῶ; – 15:32
εἰ κατὰ ἄν. ἐδηριομάχησα – cfr 3:3.4
– 28 λογιζόμεθα – δικαιοῦσθαι πίστει ἀ..ον
Jac 2:24 ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄν.
- 5:12 δι’ ἐνὸς ἀν. ἡ ἀμαρτία –, καὶ οὔτως
εἰς πάντας ἀν. δὲ διάνατος διῆλθεν
– 15 ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀν.
Ἴησοῦ Χοῦ εἰς τοὺς πολλούς
– 18 ὡς – εἰς πάντας ἀν. εἰς κατάκριμα,
οὔτως – εἰς π. ἀν. εἰς δικαιώσιν ζωῆς
– 19 διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀ..ου
- 6:6 δὲ παλαιὸς ἡμῶν ἄν. συνεσταυρώθη
Eph 4:22 ἀποθέσθαι υἱὸς – τὸν παλ.
ἄν. Col 3:9 ἀπεκδυσάμενοι τὸν π. ἄν.
- 7:22 συνήδομαι – τῷ νόμῳ – κατὰ τὸν ἔσω
ἄνθρ. Eph 3:16 κραταιωθῆναι – εἰς
τὸν ἔσω ἄν. – 2 Co 4:16 εἰ καὶ δὲ ἔξω
ἡμῶν ἄν. διαφθείρεται, ἀλλ’ δὲ ἔσω
ἡμῶν ἀνακαινοῦται
– 24 ταλαιπωρος ἔγω ἄνθρωπος
- 12:17 „προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων
ἀ..ων“ (2 Co 8:21 „προνοοῦμεν“) 19
μετὰ πάντων ἀ..ων εἰρηνεύοντες
- 14:18 εὐάρεστος τῷ θ. καὶ δόκιμος τοῖς ἀν.
- 1 Co 1:25 σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, –

- ισχυρότερον τῶν ἀνθρώπων
- 1 Co 2:5 ἵνα ἡ πίστις – μὴ ἡ ἐν σοφίᾳ ἀ..ων
– 11 τίς γὰρ οἶδεν ἀ..ων τὰ τοῦ ἀ..ου εἰ
μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀν. τὸ ἐν αὐτῷ
– 14 ψυχικὸς δὲ ἄνθρ. οὐ δέχεται τὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ θεοῦ
3:3 οὐχὶ – κατὰ ἀ..ον περιπατεῖτε; 4 οὐκ
ἄνθρωποί ἐστε;
– 21 ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀ..οις
4:1 οὔτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος
– 9 θέατρον – ἀγγέλοις καὶ ἀ..οις
7:1 καλὸν ἀ..ω γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι 26
καλ. ἀ..ω τὸ οὔτως εἴναι cfr 7 πάν-
τας ἀ..ους είναι ὡς καὶ ἐμαυτόν
– 23 μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἄνθρωπων
11:28 δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἔαυτόν
13:1 ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀν. λαλῶ
14:2 δὲ – λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀ..οις λαλεῖ
3 δὲ – προφητεύων ἀ..οις λ. οίκοδομήν
15:21 δι’ ἀ..ου διάνατος, καὶ δι’ ἀ..ου ἀνά-
στασις νεκρῶν – 32 → Rm 3:5
– 39 ἀλλῃ μὲν ἄνθρωπων (sc σάρξ)
– 45 δὲ πρῶτος ἄνθρωπος Ἄδαμ 47 δὲ
πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, δὲ
δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ
- 2 Co 4:16 → Rm 7:22 – 5:11 ἀ..ους πείθομεν
12:2 οἴδα ἀ..ον ἐν Χῷ 3 τὸν τοιοῦτον ἄν.
– 4 βήματα, δὲ οὐκ ἔξον ἀ..ω λαλεῖν
- Gal 1:1 ἀπόστολος, οὐκ ἀπ’ ἀ..ων οὐδὲ δι’
ἀ..ου 11 τὸ εὐαγγέλιον – οὐκ ἐστίν
κατὰ ἀ..ον 12 οὐδὲ γὰρ ἔγω παρὰ ἀ..
ου παρέλαβον αὐτὸν οὐτε ἐδιδάχθην
– 10 ἀ..ους πείθω ἡ τὸν θεόν; ἡ ζητῶ ἀ..
οις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀ..οις ἡρεσκον
2:6 πρόσωπον [δ] θεός ἀ..ου οὐ λαμβάνει
3:15 κατὰ ἀ..ον λέγω. – ἀ..ου κεκυρωμένην
διαδήκην οὐδεὶς ἀνέτετε
- Eph 2:15 τοὺς δύο κτίση – εἰς ἔνα καινὸν ἄ..ον
3:5 οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀ..ων
– 16 → Rm 7:22 – Eph 4:22 Col 3:9 → Rm 6:6
4:8 „ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀ..οις“
– 14 περιφερόμενοι – ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀν.
– 24 ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀ..ον τὸν κατά^τ
5:31 → Mat 19:5 – Eph 6:7 δουλεύοντες ὡς
τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀ..οις Col 3:23 δὲ
ἐὰν ποιῆτε, – ὡς τῷ κυρ. καὶ οὐκ ἀν.
- Phl 2:7 ἐν δόμοιωθατι ἀ..ων γενόμενος· καὶ
σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος
4:5 τὸ ἐπιεικὲς – γνωσθήτω πᾶσιν ἀ..οις
- Col 2:8 κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀ..ων
– 22 κατὰ – „διδασκαλίας τῶν ἀ..ων“
- 1 Th 2:4 οὐχ ὡς ἀ..οις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ θεῷ

- 1 Th 2 6 οὗτε ζητοῦντες ἔξ ἀ..ων δόξαν
 – 13 ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀ..ων ἀλλὰ – θεοῦ
 – 15 Ἰουδαίων, – πᾶσιν ἀ..οις ἐναντίων
 4 8 ὁ ἀδυτῶν οὐκ ἄ..ον ἀδετεῖ ἀλλά
 2 Th 2 3 ἐὰν μὴ – πρῶτον – ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄν.
 τῆς ἀνομίας (v1 ἀμαρτίας vng)
 1 Ti 2 1 δεήσεις – ὑπέρ πάντων ἀ..ων, ὑπέρ
 – 4 δς πάντας ἀ..ους ὅτελει σωθῆναι
 – 5 εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀ..ων, ἄν-
 θρωπος Χός Ἰησοῦς
 4 10 θεῷ –, ὃς ἐστιν σωτήρ πάντων ἀ..ων
 6 11 σὺ δέ, ὡς ἄνθρωπε θεοῦ, ταῦτα φεῦγε
 2 Ti 2 2 ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀ..οις, οἵτινες
 ἴκανοι ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι
 3 2 ἔσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι
 – 17 ἵνα ἄρτιος ἥ δ τοῦ θεοῦ ἄ..ος
 Tit 2 11 ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀ..
 3 10 αἱρετικὸν ἄνθρωπον – παραιτοῦ [οις
 Hb 2 6 „τί ἐστιν ἄν. ὅτι μιμήσκῃ αὐτοῦ;”
 5 1 ἀρχιερεὺς ἔξ ἀ..ων λαμβανόμενος ὑ-
 πέρ ἀ..ων καθίσταται 7 28 ὁ νόμος – ἀ..
 ους καθίστησιν ἀρχιερέας ἔχοντας
 ἀσθένειαν
 6 16 ἀ..οι – κατὰ τοῦ μείζονος δύμνύουσιν
 8 2 ἦν ἔπηξεν ὁ κύριος, οὐκ ἄνθρωπος
 9 27 ἀπόκειται τοῖς ἄν. ἄπαξ ἀποθανεῖν,
 μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις [ἄν.:]
 13 6 „κύριος – βοηθός, – τί ποιήσει μοι
 Jac 1 7 μὴ γάρ οἱέσθω ὁ ἄν. ἐκεῖνος ὅτι
 – 19 ἔστω δὲ πᾶς ἄν. ταχὺς εἰς τ. ἀκοῦσαι
 2 20 → Rm 2 1 – Jac 2 24 → Rm 3 28
 3 8 γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀ..ων
 – 9 ἐν αὐτῇ καταρώμενθα τοὺς ἀ..ους τοὺς
 „καθ’ δμοίωσιν θεοῦ” γεγονότας
 5 17 Ἡλίας ἄν. ἦν δμοιοπαθῆς ἡμῖν
 1 Pe 2 4 ὑπὸ ἀ..ων – ἀποδεδοκιμασμένον
 3 4 ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος
 4 2 μηκέτι ἀ..ων ἐπιθυμίαις – βιώσαι
 – 6 ἵνα κριθῶσι – κατὰ ἀ..ους σαρκί
 2 Pe 1 21 οὐ – θελήματι ἀ..ου ἡνέχθη προφη-
 τεία ποτέ, – ὑπὸ πνεύματος ἀγίου
 φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἀ..οι
 2 16 ὑποζύγιον – ἐν ἀ..ου φωνῇ φθεγξάμ.
 1 Jo 5 9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἄν. λαμβάνομεν
 Ap 4 7 ἔχων „τὸ πρόσωπον” ὡς ἀ..ου 9 7
 9 15 ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἄν. 18. 20
 11 13 δύναματα ἀ..ων χιλιάδες ἐπτά
 13 18 ἀριθμὸς γάρ ἄνθρωπου ἔστιν
 16 18 ἀφ’ οὐ ἀ..οις ἐγένετο (v1 ..οι ..οντο)
 18 13 οὐδεὶς ἀγοράζει –, καὶ „ψυχᾶς ἀ..ων”
 21 3 ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνδρ.
 – 17 μέτρον ἄνθρωπου, ὃ ἐστιν ἀγγέλου

- ἀνθύπατος S° – *proconsul* Act 13 7. 8. 12
 18 12 19 38 (vg v1 *pro consulibus sunt*)
- ἀνιέναι ^a*solvare* (num ex v1 ἀνελύθη)
 ^b*laxare* ^c*remittere* ^d*deserere*
 Act 16 26 τὰ δεσμὰ ἀνέθη^a – 27 40^b ζευκτηρίας
 Eph 6 9 οἱ κύριοι, – ἀνιέντες^c τὴν ἀπειλὴν
 Hb 13 5 „οὐ μή σε ἀνῶ^a οὐδ’ – ἐγκαταλίπω”
- ἀνιπτος S° – *non lotus*
 Mat 15 20 τὸ – ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν || Mar 7 2
- ἀνιστάναι, ἀνίστασθαι cfr ἐγείρειν
- 1) transitive: ἀναστῆσαι, ἀνέστησαι
 ^a*suscitare* ^b*resuscitare* ^c*erigere*
- Mat 22 24 „ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ”
 Joh 6 39 ἀναστῆσαι ^b αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ
 40^b αὐτόν 44^b αὐτόν 54^b αὐτόν
 Act 2 24 δν ὁ θεὸς ἀνέστησεν 32^b 13 33 ἀναστή-
 σας^b Ἰησοῦν 34 ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐ-
 τὸν ἐκ νεκρῶν 17 31 ἀναστήσας αὐτὸν
 ἐκ νεκρῶν
 3 22 „προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος” 7 37
 – 26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας – τὸν παῖδα
 9 41 δοὺς – αὐτῇ χειρα ἀνέστησεν^c αὐτήν
- 2) intransitive: ἀνέστην et formae medii
- a) ad vitam redire
 resurgere ^b*surgere* ^c*exurgere*
- Mar 8 31 ὅτι δεῖ – μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι
 9 9 εἰ μὴ ὅταν διὸς τοῦ ἀνδρ. ἐκ νεκρῶν
 ἀναστῇ 10 τί ἐστιν τὸ ἐκ ν. ἀναστῆναι
 – 31 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται 10 34
 || Luc 18 33 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
 12 23 ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσιν (v1
 οἱ δτ. ἄν.), τίνος – ἔσται γυνή; 25 δ-
 ταν γάρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν
- [16 9 ἀναστὰς^b δὲ πρωΐ – ἐφάνη πρῶτον]
- Luc 9 8 προφήτης τις τ. ἀρχαίων ἀνέστη^b 19^b
 16 31 ἔάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ
 24 7 ὅτι δεῖ – τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι
 46 γέγραπται – ἀναστῆναι Joh 20 9
- Joh 11 23 ἀναστήσεται δ ἀδελφός σου 24 οἶδα
 ὅτι ἀναστήσεται – ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ
- Act 9 40 Ταβιθά, ἀνάστηθι^b
 10 41 οἵτινες συνεφάγομεν – αὐτῷ μετὰ τὸ
 ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
 17 3 τ. χριστὸν ἔδει – ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν
- Eph 5 14 καὶ ἀνάστα^c ἐκ τῶν νεκρῶν
- 1 Th 4 14 ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη
 – 16 οἱ νεκροὶ ἐν Χῷ ἀ..ήσονται πρῶτον

*b) *existere, prodire, exoriri*
^a*existere* ^b*surgere* ^c*exurgere*
^d*consurgere*

- Mat 12:41 Νινευῖται ἀναστήσονται^b || Luc 11:32^b
 Mar 3:26 εἰ δὲ σατανᾶς ἀνέστη^d ἐφ' ἑαυτόν
 14:57 τινὲς ἀναστάντες^b ἔψευδομαρτύρουν
 Luc 10:25 νομικός τις ἀνέστη^b ἐκπειράζων
 Act 5:36 ἀνέστη^a Θεοῦδας 37^a Ἰούδας ὁ Γαλιλ.
 6 9 ἀνέστησαν^b δέ τινες τῶν – Λιθερτίν.
 7:18 „ἀνέστη^b βασιλεὺς ἔτερος ἐπ' Αἴγ.“
 20:30 ἔξι ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται^c – λα-
 λοῦντες διεστραμένα
 Rm 15:12 „δὲ ἀνιστάμενος^c ἄρχειν ἐθνῶν“
 Hb 7:11 ἔτερον ἀνίστασθαι Ἱερέα^b 15^c

“Αννα Luc 2:36 προφῆτις, θυγάτηρ Φανουῆλ

“Αννας Luc 3:2 Joh 18:13.24 Act 4:6 (5:17 vi)

ἀνόητος ^a*insensatus* ^b*insipiens* ^c*stultus*
 Luc 24:25 ὡς ἀνόητοι^c καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ
 Rm 1:14 σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις^b ὅφειλέτης
 Gal 3:1 ὡς ἀ..οἱ^a Γαλάται 3 οὕτως ἀ..οἱ^c ἐστε;
 1 Ti 6:9 εἰς – ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνόητους (νg
inutilia ex vī ἀνονήτους) καὶ βλαβῆ.
 Tit 3:3 ἡμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι^b

ἀνοια *insipientia*

Luc 6:11 – 2 Ti 3:9 ἡ – ἀν. αὐτῶν ἔκδηλος ἐσται

ἀνοίγειν *aperire* (pass:) *apertum esse* ^b*patēre*
 Mat 2:11 ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν
 3:16 ἡνεῳχθησαν οἱ οὐρανοί || Luc 3:21
 5:2 ἀνοίξας τὸ στόμα – ἐδίδασκεν 13:35
 „ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα
 μου“ – Act 8:35 10:34 18:14 – Ap 13:6 ἡ-
 νοίξειν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας
 7:7 κρούετε, καὶ ἀ..ήσεται ὑμῖν 8 || Lc 11:9s
 9:30 ἡνεῳχθησαν αὐτῶν οἱ ὁφειλαμοί 20:33
 17:27 ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ (sc ἰχθύος)
 25:11 κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν || Luc 13:25
 27:52 τὰ μνημεῖα ἡνεῳχθησαν

Mar 7:35 ἡνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί
 Luc 1:64 ἡνεῳχθῇ δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ
 4:17 ἀνοίξας (νl ἀναπτύξας νg ut revol-
 nūtē) τὸ βιβλίον εὑρεν [τὸν] τόπον
 12:36 ἵνα – εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ
 Joh 1:51 δψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεψγότα
 9:10 πῶς ἡνεῳχθησάν σου οἱ ὁφειλαμοί;
 14.17.21.26.30.32 10:21 μὴ δαιμόνιον δύ-
 ναται τυφλῶν ὁφ. ἀνοίξαι; 11:37 οὖ-
 τος δὲ ἀνοίξας τοὺς ὁφ. τοῦ τυφλοῦ

Joh 10:3 τούτῳ δὲ θυρωρὸς ἀνοίγει
 Act 5:19 ἥνοιξε τὰς θύρας (*ianuas*) τῆς φυλα-
 κῆς 23 12:10 αὐτομάτῃ ἥνοιγη 14.16
 16:26 (*ostia*) 27 (*ianuae*)
 8:32 „οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα“
 9:8 ἀνεψγμένων – τῶν ὁφ. 40 ἥνοιξεν
 10:11 θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεψγμένον Ap
 19:11 „εἶδον τὸν οὐρ. ἡνεῳχμένον“
 14:27 δτι ἥνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν (*os-
 tium*) πίστεως 1 Co 16:9 θύρα (*ost.*)
 μοι ἀνέψγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής 2 Co
 2:12 θύρας (*ost.*) μοι ἀνεψγμένης Col
 4:3 ἵνα δὲ θέσις ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν (*ost.*)
 τοῦ λόγου – Ap 3:8 δέδωκα ἐνώπιόν
 σου θύραν (*ost.*) ἡνεῳχμένην
 26:18 „ἀνοίξαι δοφειλαμοὺς αὐτῶν“ (sc ἐθν.)
 Rm 3:13 „τάφος ἀνεψγμένος^b δὲ λάρυγξ“
 2 Co 6:11 τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέψγεν^b πρὸς ύμᾶς
 Ap 3:7 „δὲ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ
 κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει“
 – 20 ἐάν τις – ἀνοίξῃ τὴν θύραν (*ian.*)
 4:1 θύρα (*ost.*) ἡνεῳχμένη ἐν τῷ οὐρ.
 5:2 τίς ἄξιος ἀνοίξαι τὸ βιβλίον 3.4 οὐ-
 δεῖς ἄξιος εὐρέθη ἀνοίξαι 5.9 ἄξιος
 εἰ – ἀνοίξαι τὰς σφραγίδας 6:1.3.5.7.9.
 12:81 – 102 βιβλαρίδιον ἡνεῳχμένον
 8 τὸ βιβλίον τὸ ἡνεῳχμένον – 20:12
 „βιβλία ἡνοίχθησαν“ καὶ ἄλλο „βι-
 βλίον“ ἡνοίχθη, δὲ ἐστιν „τῆς ζωῆς“
 9:2 ἥνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου
 11:19 ἡνοίγη δὲ ναὸς τ. θεοῦ δὲ ἐν τῷ οὐρ.
 15:5 „τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου“
 12:16 ἥνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
 13:6 → Mat 5:2 – Ap 3:8 → Act 14:27

ἀνοικοδομεῖν *reaedificare* Act 15:16 „σκηνήν“

ἀνοιξις S^o – *apertio* Eph 6:19 στόματος

ἀνομία *iniquitas*

Mat 7:23 „οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀν.“ 13:41 „τὰ
 σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀν.“

23:28 ἐστὲ μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας

24:12 διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀν. ψυγήσ.

Rm 4:7 „μασκάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι“

6:19 τὰ μέλη – δοῦλα – τῇ ἀν. εἰς τὴν ἀν.

2 Co 6:14 τίς – μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀ..ία, –;

2 Th 2:3 ἐάν μη – ἀποκαλυφθῇ δὲ ἀνθρωπος
 τῆς ἀν. (νl ἀμαρτίας, νg *peccati*) .

– 7 τὸ – μιστήριον ἡδη ἐνεργεῖται τῆς ἀν.

Tit 2:14 „λυτρώσηται“ ἡμᾶς „ἀπὸ πάσης ἀν.“

Hb 1:9 „καὶ ἐμίσησας ἀ..ίαν“ (νl ἀδικίαν)

Hb 10:17 τῶν ἀν. αὐτῶν „οὐ μὴ μνησθήσομαι”
1 Jo 3:4 πᾶς δὲ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀν.
ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία

ἀνομος *iniquus* ^b*iniustus* ^c*sine lege*
Luc 22:37 „μετὰ ἀνόμων (vg vi ^b) ἔλογίσθη”
Act 2:23 διὰ χειρὸς ἀνόμων – ἀνείλατε
1 Co 9:21 τοῖς ἀνόμοις^c ὡς ἄνομος^c, μὴ ὅν
ἄν. ^c θεοῦ –, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀν.^c
2 Th 2:8 ἀποκαλυφθήσεται „ὁ οὗ.” (*ille iniquus*)
1 Ti 1:9 δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις^b δέ
2 Pe 2:8 ψυχὴν – ἀ..οις ἔργοις ἔβασαντεν

ἀνόμως *sine lege* Rm 2:12 δοἱ – ἀν. ἥμαρτον,
ἀν. καὶ ἀπολοῦνται. καὶ δοἱ ἐν νό.

ἀνορθοῦν *erigere* Luc 13:13 Act 15:16
Hb 12:12 „τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀ..ώσατε”

ἀνόσιος ^a*sceleratus* ^b*scelestus*
1 Ti 1:9 νόμος – κεῖται – ἀ..οις^a καὶ βεβήλοις
2 Ti 3:2 ἔσονται – οἱ ἄνθρωποι – ἀνόσιοι^b

ἀνεχή ^a*patientia* ^b*sustentatio*
Rm 2:4 ἡ τοῦ πλούτου – τῆς ἀ..καταφρονεῖς;
3:26 διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων
ἀμαρτημάτων ἐν τῇ ἀν.^b τοῦ θεοῦ

ἀνταγωνίζεσθαι *repugnare*
Hb 12:4 πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀ..όμενοι

ἀντάλλαγμα *commutatio*
Mat 16:26 ἀντ. τῆς ψυχῆς αὐτοῦ || Mar 8:37

ἀνταναπληροῦν *S^o* – *adimplēre*
Col 1:24 ἀ..ῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ
Χοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος.

ἀνταποδιδόναι *retribuere*
Luc 14:14 οὐκ ἔχουσιν ἀ..δοῦναι σοι· ἀνταποδο-
θήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει
Rm 11:35 „καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;”
12:19 „ἴγε ἀ..δώσω” Hb 10:30 (vl *reddam*)
1 Th 3:9 τίνα – εὐχαριστίαν – τ. θεῷ ἀ..δοῦναι –;
2 Th 1:6 δίκαιον παρὰ θεῷ ἀ..δοῦναι τοῖς θλί-
βουσιν ὑμᾶς θλῖψιν καὶ ὑμῖν τοῖς θλι-
βομένοις δίνεσιν

ἀνταπόδομα *retributio*
Luc 14:12 μήποτε – γένηται ἀντ. σοι – Rm 11:9

ἀνταπόδοσις *retributio* Col 3:24 κληρονομίας

ἀνταποκρίνεσθαι *respondere* Luc 14:6
Rm 9:20 σὺ τίς εἶ δὲ ἀ..όμενος τῷ θεῷ;

ἀντειπεῖν *contradicere* Luc 21:15 Act 4:14

ἀντέχεσθαι ^a*adhaerēre* ^b*amplecti*
^c*suscipere* ^d*sustinēre*
Mat 6:24 ἐνὸς ἀνθέξεται^d καὶ τοῦ ἑτέρου κα-
ταφρονήσει || Luc 16:13^a
1 Th 5:14 ἀντέχεσθε^c τῶν ἀσθενῶν
Tit 1:9 (ἐπίσκ.) ἀ..όμενον^b τοῦ – πιστοῦ λόγου

ἀντί ^a*pro* ^b*propter* ^c*quoniam*
Mat 2:22 βασιλεύει – ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
5:38 „δόφιναλμὸν ἀντὶ δ..οῦ κ. δδόντα δ. δ.”
17:27 δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ
20:28 διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν || Mar 10:45
Luc 1:20 ἀνδ’ ὅν (*pro eo quod*) οὐκ ἐπίστευ-
σας 19:44 ἀνδ’ ὅν (*eo quod*) οὐκ ἐ-
γνως Act 12:23 ἀ. ὁ. (*eo quod*) οὐκ ἐ-
δωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ 2 Th 2:10 ἀ.
ὅ. (*eo quod*) τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθ.
οὐκ ἐδέξαντο – Luc 12:3^c Eph 5:31
„ἀντὶ^b τούτου καταλείψει ἄνθρωπος
[τὸν] πατέρα”

11:11 μὴ ἀντὶ ἰχθύος δοφιν αὐτῷ ἐπιδώσει;
Joh 1:16 ἐλάβιομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος
Rm 12:17 μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόν-
τες 1 Th 5:15 1 Pe 3:9 ἡ λοιδ. ἀντὶ λοιδ.
1 Co 11:15 ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται
Hb 12:2 ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς
(*proposito sibi gaudio*) – σταυρὸν
– 16 ἀντὶ^b βρώσεως μιᾶς „ἀπέδοτο”
Jac 4:15 ἀντὶ τοῦ λέγειν (*pro eo ut dicatis*)

ἀντιβάλλειν *conferre* Luc 24:17 λόγους

ἀντιδιατίθεσθαι *S^o* – *resistere veritati* (vl
om *ver.*) 2 Ti 2:25 ἐν πραῦτηπι παιδεύον-
τα τοὺς ἀ..θεμένους, μήποτε δώῃ – θεός

ἀντίδικος *adversarius* Mat 5:25 οὐδὲ εὔνοῶν
τῷ ἀν. σου ταχύ – μήποτέ σε παραδῷ δ
ἀν. || Luc 12:58 ὡς – ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀν.
σου ἐπ’ ἄρχοντα

Luc 18:3 ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀν. μου
1 Pe 5:8 δὲ ἀν. ὑμῶν διάβολος „ώς λέων”

ἀντίδεσις *S^o* – *oppositio* 1 Ti 6:20 γνώσεως

ἀντικαθιστάναι *resistere* Hb 12:4 μέχρις αἵμ.

ἀντικαλεῖν S^o – *reinvitare* Luc 14:12

ἀντικεῖσθαι *adversari* – (part) *adversarius* Luc 13:17 κατησχύνοντο – οἱ ἀ..μενοὶ αὐτῷ 21:15 οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι – οἱ ἀ..μενοὶ 1 Co 16:9 καὶ ἀ..μενοὶ πολλοί Phil 1:28 μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀ..μένων Gal 5:17 ταῦτα γάρ ἀλλήλοις ἀντίκειται 2 Th 2:4 ὁ ἀ..μενος (*qui adū...tur*) „καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα – θεόν” 1 Ti 1:10 εἴ τι ἔτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται 5:14 μηδεμίαν ἀφορμὴν – τῷ ἀντικειμένῳ

ἀντικρυς *contra* Act 20:15 ἄ. Χίου

ἀντιλαμβάνεσθαι *suscipere* b *participem esse* Luc 1:54 „ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ” Act 20:35 ὅτι οὕτως – δεῖ ἀντ. τῶν ἀσθενούντων 1 Ti 6:2 οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι b

ἀντιλέγειν *contradicere* b *negare* Luc 2:34 οὗτος κεῖται – εἰς σημεῖον ἀ..όμενον 20:27 οἱ ἀ..οντες b ἀνάστασιν μὴ εἶναι Joh 19:12 ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι Act 13:45 ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Π. λαλουμένοις 28:19 ἀ..όντων – τῶν Ἰουδαίων ἡγαγκάσθην – 22 πανταχοῦ ἀντιλέγεται (sc ἡ αἵρεσις) Rm 10:21 „πρὸς λαὸν ἀπειδοῦντα καὶ ἀ..οντα” Tit 1:9 δυνατὸς – τοὺς ἀ..οντας ἐλέγχειν 2:9 δούλους –, μὴ ἀντιλέγοντας

ἀντίλημψις *opitulatio*

1 Co 12:28 ἀ..εις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν

ἀντιλογία *contradictio* b *controversia*

Hb 6:16 πάσης – ἀ..ας b πέρας – δ ὄρκος – 7:12 3 τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς ἐαυτὸν ἀντιλογίαν Jud 11 τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο

ἀντιλοιδορεῖν S^o – (ex vī) *maledicere*

1 Pe 2:23 οὐκ ἀντελοιδόρει (vī ἐλοιδόρει)

ἀντίλυτρον S^o – *redemptio*

1 Ti 2:6 δ δοὺς ἐαυτὸν ἀντίλ. ὑπὲρ πάντων

ἀντιμετρεῖν S^o – *remetiri* Luc 6:38 ὑμῖν

ἀντιμισθία S^o – a *merces* b *remuneratio*

Rm 1:27 τὴν ἀ..αν^a ἦν ἔδει – ἀπολαμβάνοντες

2 Co 6:13 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν^b, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς

Ἀντιόχεια τῆς Συρίας: Act 11:19.20.22.25.26.27 13:1 14:26 15:22.23.30.35 18:22 Gal 2:11 – ἡ Πισιδία: Act 13:14 14:19.21 2 Ti 3:11

Ἀντιοχεύς Act 6:5 Νικόλαον προσήλ. Ἐ..έα **ἀντιπαρέρχεσθαι** a *pertransire* b *praeterire* Luc 10:31 ἰδὼν αὐτὸν ἀ..ῆλθεν^b 32^a

Ἀντιπᾶς Ap 2:13 δ μάρτυς μου δ πιστός

Ἀντιπατρίς Act 23:31 εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα

ἀντιπέρα S^o – *contra* Luc 8:26 τῆς Γαλιλ.

ἀντιπίπτειν *resistere* Act 7:51 τῷ πνεύματι

ἀντιστρατεύεσθαι S^o – *repugnare* Rm 7:23 ἀ..όμενον τῷ νόμου τοῦ νοός μου

ἀντιτάσσεσθαι a *contradicere* b *resistere* Act 18:6 ἀ..ομένων^a – αὐτῶν καὶ βλασφημούν. Rm 13:2 δ ἀντιτασσόμενος^b τῇ ἔξουσίᾳ Jac 4:6 „θεὸς ὑπερηφάνοις ἀ..εται”^b 1 Pe 5:5 5:6 ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀ..εται^b (*restitit* vī *resistit*) ὑμῖν

ἀντίτυπος, -ον a *exemplar* b *similis formae*

Hb 9:24 χειροποίητα – ἄγια –, ἀ..α^a τῶν ἀληθ.

1 Pe 3:21 δ – ὑμᾶς ἀ..ον^b νῦν σῷζει βάπτισμα

ἀντίχριστος S^o – *antichristus*

1 Jo 2:18 ἡκούσατε δτὶ ἀν. ἔρχεται, καὶ νῦν ἀ..οι πολλοὶ γεγόνασιν 22 οὗτός ἐστιν δ ἀν. 4:3 τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀ..ου

2 Jo 7 οὗτός ἐστιν δ πλάνος καὶ δ ἀντίχρ.

ἀντλεῖν *haurire* Joh 2:8.9 4:7.15

ἀντλημα S^o – *in quo haurias* Joh 4:11

ἀντοφθαλμεῖν (ἀνέμω) *conari in* Act 27:15

ἄνυδρος a *aridus* b *inaquosus* c *sine aqua*

Mat 12:43 δι' ἀνύδρων^a τόπων || Luc 11:24^b

2 Pe 2:17 εἰσὶν πηγαὶ ἄνυδροι^c Jud 12^c νεφέλαι

ἀνυπόκριτος a *non fictus* b *simplex*

c *sine simulatione*

Rm 12:9 ἡ ἀγάπη ἀν. c 2 Co 6:8 ἐν ἀγ. ἀ..ω^a

1 Ti 1 5 ἀγάπη ἐκ – πίστεως ἀνυποκρίτου^a
 2 Ti 1 5 ὑπόμνησιν – τῆς ἐν σοὶ ἀ..ου^a πίστεως
 Jac 3 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία –, ἔπειτα – ἀ..ος^c
 1 Pe 1 22 τὰς ψυχὰς – εἰς φιλαδελφίαν ἀ..ον^b

ἀνυπότακτος *S^o* – ^a*inobedientis* ^b*non subditus* ^c*non subiectus*
 1 Ti 1 9 νόμος – κεῖται, ἀνόμοις – καὶ ἀ..οις^b
 Tit 1 6 τέκνα ἔχων πιστά, μὴ – ἀ..τα^b
 – 10 εἰσὶν γάρ πολλοὶ ἀ..τοι^a, ματαιολόγοι
 Hb 2 8 οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀ..τον^c

ἄνω ^a*sursum* ^b*supernus* ^c*ad summum*
 Joh 2 7 ἐγέμισαν – ἔως ^c*ἄ.* ^a*τοὺς ὁφ.* ^c*ἄ.*^a
 8 23 ἐγώ ἐκ τῶν ἄνω^b (*de supernis*) εἰμί^a
 Act 2 19 „δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω”^a
 Gal 4 26 ἡ δὲ ἄνω^a Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα
 Phl 3 14 εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω^b κλήσεως
 Col 3 1 τὰ ἄνω^a ζητεῖτε 2 τὰ ^c*ἄ.*^a φρονεῖτε
 Hb 12 15 „μή τις ρίζα πικρίας ἄνω^a φύουσα”

ἄνωθεν ^a*ab initio* ^b*a principio* ^c*a summo*
^d*denuo* ^e*desuper* ^f*desursum*
 Mat 27 51^c || Mar 15 38^c – Luc 1 3^b Joh 19 23^e
 Joh 3 3 ἐὰν μή τις γεννηθῇ (vg *renatus furerit* v1 *natus*) ἄνωθεν^d 7 δεῖ – γεννηθῆναι (*nasci*) ἄνωθεν^d
 – 31 δ ἄν.^f ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
 19 11 εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν^e
 Act 26 5^a – Gal 4 9 πάλιν ἄν.^d δουλεῦσαι – ;
 Jac 1 17 ἄν.^f ἐστιν καταβαῖνον ἀπὸ τ. πατρός
 3 15 οὐκ ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἄν.^f κατερχομένη 17 ἡ δὲ ἄν.^f σοφία – ἀγνή ἐστ.

ἀνωτερικός *S^o* – *superior* Act 19 1 μέρη

ἀνώτερον *superius* Luc 14 10 Hb 10 8 λέγων

ἀνωφελής *inutilis* ^b(τὸ ἀ..ές) *inutilitas*
 Tit 3 9 μωρᾶς δὲ ζητήσεις – εἰσὶν γάρ ἀ..εῖς
 Hb 7 18 ἀδέτησις – γίνεται – διὰ τὸ – ἀ..ές^b

ἀξίνη *securis* Mat 3 10 || Luc 3 9 κεῖται

ἀξιός *dignus* ^b*condignus*
 Mat 3 8 καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας || Luc 3 8 καρπούς – Act 26 20 ^c*ἄ.*α τῆς μετ. ἔργα
 10 10 ^c*ἄ.* – δ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ||
 Luc 10 7 τοῦ μισθοῦ 1 Ti 5 18 τ. μισθοῦ
 – 11 ἔξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ^c*ἄ.* ἐστιν 13 ἐὰν
 μὲν ἡ ἡ οἰκία ἄξια, – μὴ ἡ ἄξια
 – 37 οὐκ ἐστιν μου ἄξιος (bis) 38

Mat 22 8 οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἤσαν ἄξιοι
 Luc 7 4 ἄξιός ἐστιν ὃ παρέξῃ τοῦτο
 12 48 δ –, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν
 15 19 οὐκέτι – ^c*ἄ.* κληθῆναι υἱός σου 21
 23 15 οὐδὲν ἄξιον θανάτου – Act 23 29 ἡ
 δεσμῶν 25 11. 25 26 31 ἡ δεσμῶν

– 41 ἄξια – ὃν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν
 Joh 1 27 οὐκ οὐκ εἰμὶ – ^c*ἄ.* ίνα λύσω Act 13 25
 Act 13 46 ἐπειδὴ – οὐκ ἄξιος (*indignos*) κρίνετε ἔαυτοὺς τῆς αἰώνιου ζωῆς

Rm 1 32 οἱ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου
 8 18 οὐκ ἄξια^b τὰ παθήματα τοῦ γῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν

1 Co 16 4 ἐὰν δὲ ἄξιον ἡ τοῦ κάμε πορεύεσθαι
 2 Th 1 3 εὐχαριστεῖν διείλομεν – περὶ ύμῶν,
 καθὼς ἄξιόν ἐστιν

1 Ti 1 15 δ λόγος – πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος 4 9
 6 1 πάσης τιμῆς ἄξιος ήγείσθωσαν
 Hb 11 38 ὃν οὐκ ἦν ἄξιος δ κόσμος
 Ap 3 4 περιπατήσουσιν μετ’ ἐμοῦ ἐν λευκοῖς,
 ὅτι ἄξιοί εἰσιν – 16 6 (sc κρίσεως)
 4 11 ^c*ἄ.* εī, δ κύριος –, λαβεῖν – δόξαν 5 12
 5 2 τίς ^c*ἄ.* ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον – ; 4. 9

ἄξιοῦν ^a*dignari* ^b*dignum* ^c*arbitrari* ^e*di- gnūm habēre* ^d*rogare* ^e(pass.) *merēri*
 Luc 7 7 οὐδὲ ἐμαυτὸν ἡξίωσα^b πρὸς σὲ ἐλθ.
 Act 15 38^d 28 22 ἀξιοῦμεν^d – παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι
 2 Th 1 11 ἵνα ύμᾶς ἡξιώσῃ^a τῆς κλήσεως δ θεός
 1 Ti 5 17 διπλῆς τιμῆς ἄξιούσθωσαν^c
 Hb 3 3 πλείονος – δόξης – ἡξιώται^c
 10 29 χείρονος ἄξιωθήσεται^e τιμωρίας

ἄξιως *digne*

Rm 16 2 αὐτὴν προσδέξησθε – ἀ. τῶν ἀγίων
 Eph 4 1 ἀ. περιπατῆσαι τῆς κλήσεως
 Phl 1 27 ἀ. τοῦ εὐαγγελίου – πολιτεύεσθε
 Col 1 10 περιπατῆσαι ἀ. τοῦ κυρίου 1 Th 2 12
 3 Jo 6 προπέμψας ἄξιως τοῦ θεοῦ

ἀόρατος *invisibilis*

Rm 1 20 τὰ γάρ ἀόρατα αύτοῦ – καθορᾶται
 Col 1 15 ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου
 – 16 ἐκτίσθη –, τὰ δρατὰ καὶ τὰ ἀδ.α
 1 Ti 1 17 ἀφδάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ θεῷ
 Hb 11 27 τὸν γάρ ἀδ. ως δρῶν ἐκαρτέρησεν

***ἀπαγγέλλειν** *appunziare* ^b*nunciare*
^c*pronunciare* ^d*renunciare*
 Mat 11 4 ἀ..είλατε^d Ἰωάννη || Luc 7 22^d (v1 b)
 12 18 „κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ”^b
 Joh 16 25 ἀλλὰ παρρησίᾳ – ἀπαγγελῶ ύμιν

Act 17:30 θεός τὰ νῦν ἀπαγγέλλει – μετανοεῖν
26:20 τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν

1 Co 14:25 ἀ..ων^c δtti „δοντως δ θεός εν ύμιν”

Hb 2:12 „ά..λω^b τὸ δονομά σου τοῖς ἀδελφοῖς”

1 Jo 1:2 ἀ..ομεν ύμιν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον

– 3 δ ἐωράκαμεν –, ἀ..ομεν καὶ ύμιν

*ἀπάγειν ^aducere ^b(ἀ..εσθαι) ire

Mat 7:13 ἡ δόδος ἡ ἀπάγουσσα^a εἰς τὴν ἀπώλειαν 14 ἡ ἀπάγουσσα^a εἰς τὴν ζωήν

1 Co 12:2 πρὸς τὰ εἴδωλα – ώς δὲν ἥγεσθε ἀπαγόμενοι^b (ducebamini eentes)

ἀπάγχεσθαι laqueo se suspendere Mat 27:5

ἀπαίδευτος sine disciplina 2 Ti 2:23 ζητήσεις

ἀπαίρεσθαι auferri Mat 9:15 δταν ἀπαρθῆ – δ νυμφίος || Mar 2:20 Luc 5:35

ἀπαιτεῖν repetere Luc 6:30 μὴ ἀπαίτει – 12:20 τὴν ψυχήν σου ἀ..οῦσιν ἀπὸ σοῦ

ἀπαλγεῖν S^o – Eph 4:19 ἀπηλγηκότες (v1 ἀπηλπικότες desperantes)

ἀπαλλάσσειν ^aliberare, ..ri ^brecedere
Luc 12:58 δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι^a ἀπ’ αὐτ.

Act 19:12 ἀ..εσθαι^b ἀπ’ αὐτῶν τὰς νόσους

Hb 2:15 ἵνα – ἀπαλλάξῃ^a τούτους, δσοι φόβῳ θανάτου – ἔνοχοι ἡσαν δουλείας

ἀπαλλοτριοῦσθαι alienari (alienati)
Eph 2:12 ἡτε – ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ 4:18 τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ

Col 1:21 ύμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους

ἀπαλός tener Mat 24:32 || Mar 13:28 κλάδος

ἀπαντᾶν occurrere Mar 14:13 Luc 17:12

ἀπάντησις (εἰς ἀπ.) obviātum ^boccurrere

Mat 25:6 – Act 28:15 ἡλθαν εἰς ἀπ.^b ύμιν

1 Th 4:17 ἀρπαγησόμενα – εἰς ἀπ. τοῦ κυρίου

ἄπαξ semel 2 Co 11:25 Phl 4:16 1 Th 2:18

Hb 6:4 τοὺς ἄ. φωτισθέντας –, κ. παραπεσόν.

9:7.26.27 ἀπόκειται – ἄ. ἀποθανεῖν 28 οὔ-

τως καὶ δ Χρ., ἄπαξ προσενεχθείς

10:2 τ. λατρεύοντας ἄπ. κεκαθαρισμένους;

12:26 „ἔτι ἄ. ἐγώ σείσω” 27 τὸ δὲ „ἔτι ἄ.”

1 Pe 3:18 Χρ. ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν

Jud 3 τῇ ἄ. παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει 5 ύμᾶς –, εἰδότας ἄπαξ πάντα

ἀπαράβατος S^o – sempiternus Hb 7:24

ἀπαρασκεύαστος S^o – imparatus 2 Co 9:4

ἀπαρνεῖσθαι negare ^babnegare ^cdenegare

Mat 16:24 ἀ..ησάσθω^b ἐαυτόν || Mar 8:34^c

– Mat 26:34 τρὶς ἀ..ήσῃ με 35 οὐ μή σε ἀ..ήσομαι 75 || Mar 14:30 S.72 Luc 22:34 τρίς με ἀπ.^b μὴ εἰδέναι 61

Luc 12:9 ἀ..ηδήσεται (v1c) ἐνώπ. τῶν ἀγγέλ.

ἀπ’ ἄρτι → ἄρτι

ἀπαρτισμός S^o – (εἰς ἀ..όν) ad perficiendum

Luc 14:28 εὶ ἔχει εἰς ἀ..ον; (sc πύργου)

ἀπαρχή primitiae ^bprimitivus ^cinitium
^ddelibatio

Rm 8:23 τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες 11:16 εὶ – ἡ ἀπ.^d ἀγία, καὶ τὸ φύραμα

16:5 δς ἔστιν ἀπ.^b τῆς Ἀσίας εἰς Χόν

1 Co 15:20 Χὸς –, ἀπ. τῶν κεκοιμημένων 23

16:15 δti ἔστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας

(2 Th 2:13 v1 εἴλατο ύμᾶς δ θεός ἀ..ήν)

Jac 1:18 εἰς τὸ εἶναι ύμᾶς ἀπαρχὴν^c τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων

Ap 14:4 ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ

*ἄπας omnis ^buniversus

Mat 6:32 δti χρήζετε τούτων ἀπάντων

[Mar 16:15 πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἀπ.^b]

Luc 4:6 σοὶ δῶσω τὴν ἔξουσ. ταύτην ἄπασαν^b

Act 2:44 εἶχον ἄπαντα κοινά (4:32 v1)

(Gal 3:28 v1 ἄπαντες γὰρ εἰς ἔστε ἐν Χῷ)

Eph 6:13 ἄπαντα κατεργασάμενοι στῆναι

Jac 3:2 πολλὰ γὰρ πταίομεν ἄπαντες

ἀπασπάζεσθαι valefacere Act 21:6 ἀλλήλους

ἀπατᾶν seducere cfr ἔξαπατᾶν

Eph 5:6 μηδεὶς ύμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις

1 Ti 2:14 Ἄδαμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνή

Jac 1:26 ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν ἔαυτοῦ

ἀπάτη ^adeceptio ^berror ^cfallacia ^dseductio

Mat 13:22 ἡ ἀπάτη^c τοῦ πλούτου || Mar 4:19^a

Eph 4:22 κατὰ τὰς ἐπιδυμίας τῆς ἀπάτης^b

Col 2:8 διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀ..ησ^c

2 Th 2:10 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ^d ἀδικίας

Hb 3:13 μὴ σκληρυνθῆ τις – ἀ..η^c τῆς ἀμαρτ.

2 Pe 2:13 ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις (v1 ἀγά-
παις, vg *convinilos*) αὐτῶν

ἀπάτωρ S^o – *sine patre* Hb 7:3 ἀ., ἀμήτωρ

ἀπαύγασμα *splendor* Hb 1:3 τῆς δόξης

ἀπείδεια *incredulitas* b *dissidentia*
Rm 11:30 ἡλεήμητε τῇ τούτων ἀπειδείᾳ
– 32 συνέκλεισεν – τοὺς πάντας εἰς ἀ..αν
Eph 2:2 ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀ..είας^b 5:6 ἔρχεται
ἡ δργὴ – ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀ..είας^b
Hb 4:6 οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀ..αν 11 ἵνα μὴ ἐν τῷ
αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀ..ας

ἀπειδεῖν ^a*incredulum esse* b *infidelem esse*
c *non acquiescere* d *non credere*
Joh 3:36 δ – ἀ..ῶν^a τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν
Act 14:2 οἱ δὲ ἀπειδήσαντες^a Ἰουδαῖοι
19:9 τινὲς ἐσκληρύνοντο καὶ ἡπείδουν^d
Rm 2:8 τοῖς δὲ – ἀπειδοῦσι^c τῇ ἀληθείᾳ
10:21 „πρὸς λαὸν ἀ..οὖντα^d καὶ ἀντιλέγ·”
11:30 ὑμεῖς ποτε ἡπειδήσατε^d τῷ θεῷ
– 31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἡπείδησαν^d
15:31 ἀπὸ τῶν ἀ..οὖντων^b ἐν τῇ Ἰουδαΐᾳ
Hb 3:18 εὶ μὴ τοῖς ἀπειδήσασιν;^a 11:31 οὐ
συναπώλετο τοῖς ἀπειδήσασιν^a
1 Pe 2:(7v)^d 8 προσκόπουσιν τῷ λόγῳ ἀ..οὖν-
τες^a 31 εἴ τινες ἀ..οὖσιν^d τῷ λόγῳ
3:20 ἀπειδήσασιν^a ποτε – ἐν ἡμέραις Νῦν
4:17 τί τὸ τέλος τῶν ἀπειδούντων^d τῷ τοῦ
θεοῦ εὐαγγελίῳ;

ἀπειδής ^a*incredulus* b *incredibilis*
c *non obediens* (v1 *inobediens*)
Luc 1:17 ἐπιστρέψαι – ἀπειδεῖς^a (v1^b) ἐν φρο-
νήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαόν
Act 26:19 οὐκ – ἀπ.^a τῇ οὐρανῷ ὁπτασίᾳ
Rm 1:30 γονεῦσιν ἀπειδεῖς^c 2 Ti 3:2^c
Tit 1:16 βδελυκτοὶ δοντες καὶ ἀπειδεῖς^b
3:3 ἥμεν γάρ ποτε – ἀνόητοι, ἀπειδεῖς^a

ἀπειλεῖν *commenari* Act 4:17 μηκέτι λαλεῖν
1 Pe 2:23 πάσχων οὐκ ἡπειλεῖ, παρεδίδου δέ

ἀπειλή *mina*
Act 4:29 κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν
Act 9:1 Σαῦλος ἔπι ἐμπνέων ἀ..ῆς καὶ φόνου
Eph 6:9 οἱ κύριοι, – ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν

ἀπεῖναι, ἀπών *abesse, absens*
1 Co 5:3 2 Co 10:11 13:2.10 Phl 1:27 Col 2:5

ἀπειπεῖν (med) *abdicare* 2 Co 4:2 τὰ κρυπτά

ἀπείραστος S^o – *intentator* Jac 1:13 δ γάρ
θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δέ

ἀπειρος *expers* Hb 5:13 λόγου δικαιοσύνης

ἀπεκδέχεσθαι S^o – *expectare* cfr ἐκδέχεσθαι
Rm 8:19 τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ
ἀ..εται 23 στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀ..ό-
μενοι 25 δι' ὑπομονῆς ἀπ..όμενα

1 Co 1:7 ἀ..ομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρ.

Gal 5:5 ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπ..όμενα

Phl 3:20 ἔξ οὐ καὶ σωτῆρα ἀ..όμενα κύριον

Hb 9:28 ὁφήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπ..ομένοις

1 Pe 3:20 ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τ. θεοῦ μακροθυμία
(vg *expectabant – patientiam*, v1 ..bat ..ia)

ἀπεκδύεσθαι S^o – *expoliare (se)*

Col 2:15 ἀ..σάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ – ἔχουσίας
3:9 ἀ..σάμενοι (νος) τὸν παλαιὸν ἄνθρ.

ἀπέκδυσις S^o – *expoliatio*

Col 2:11 ἐν τῇ ἀ..ει τοῦ σώματος τῆς σαρκός

ἀπελαύνειν *minare* Act 18:16 ἀπὸ τ. βήματος

ἀπελεγμός S^o – *redargutio* Act 19:27 εἰς ἀ..όν

ἀπελεύθερος S^o – *libertas* 1 Co 7:22 κυρίου

*Ἀπελῆς Rm 16:10 ἀσπάσασθε Ἀ..ῆν

ἀπελπίζειν *inde sperare* cfr ἀπαλγεῖν v1

Luc 6:35 δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες

ἀπέναντι ^a*ante* b *in conspectu* c *contra*

Mat 27:61^c Act 3:16^b 17:7^c Rm 3:18^a cfr κατέναντι

ἀπέραντος *interminatus* 1 Ti 1:4 γενεαλογία

ἀπερισπάστως (S ἀ..ος) – *sine impedimento*

1 Co 7:35 πρὸς τὸ εὑπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερι.

ἀπερίτμητοι *incircumcisi* Act 7:51 καρδίαις

*ἀπέρχεσθαι *abire* b *ire* c (ἀπ..όπισω) *sequi*
d *vadere*

Mat 8:19 ὅπου ἔαν ἀπέρχῃ^b || Luc 9:57^b

19:22 ἀπῆλθεν λυπούμενος || Mar 10:22

21:29 ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν^b 30 οὐ
θέλω, – μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν

Mar 120 ἀπῆλθον^c δούσω αὐτοῦ Joh 1219
 Joh 66 πολλοὶ – ἀπῆλθον εἰς τὰ δούσω (186)
 – 68 κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμενα^b;
 16 7 συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγώ ἀπέλθω^d

Jud 7 ἀπελθοῦσαι δούσω σαρκὸς ἔτέρας
 Ap 21 1 ὁ – πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ
 ἀπῆλθαν 4 τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν

ἀπέχειν, ..εσθαι^a ^arecepisse ^bhabere ^clonge
 esse ^a ^din spatio esse ^a ^esufficit
^f(ἀπέχεσθαι) (se) abstinere

Mat 6 2 ἀπέχουσιν^a τὸν μισθὸν αὐτῶν 5^a 16^a
 1424 σταδίους πολλοὺς – ἀπεῖχεν (vg^o) cfr
 Luc 76^c 1520^c 2413^d σταδ. ἔξήκοντα

15 8 „καρδία – πόρρω ἀπέχει”^c || Mar 76^c

Mar 1441 ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἥλθεν ἡ ὥρα

Luc 624 ἀπέχετε^b τὴν παράκλησιν ὑμῶν

Act 1520^f 29 ἀπέχεσθαι^f εἰδωλοθύτων

Phl 418 ἀπέχω^b δὲ πάντα καὶ περισσεύω

1 Th 4 3 ἀπέχεσθαι^f ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας
 522 „ἀπὸ παντὸς” εἴδους „πονηροῦ ἀπ-
 ἔχεσθε”^f

1 Ti 4 3 (cj κελευόντων) ἀ..σθαι^f βρωμάτων

Phm 15 ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης (reciperes)

1 Pe 211 ἀπέχεσθαι^f τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν

ἀπιέναι introire Act 1710 εἰς τ. συναγωγήν

ἀπιστεῖν non credere cfr ἀπειθεῖν

[Mar 1611 ἀκούσαντες ὅτι ζῇ – ἡπίστησαν
 – 16 δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται]

Luc 2411 ἡπίστουν αὐταῖς 41 ἀπὸ τῆς χαρᾶς

Act 2824 οἱ δὲ ἡπίστουν (sc τοῖς λεγομένοις)

Rm 3 3 εἰ ἡ..ησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν
 τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει;

2 Ti 213 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει

1 Pe 2 7 ἀ..οῦσιν δὲ – „λίθος προσκόμματος”

ἀπιστία incredulitas ^bdiffidentia

Mat 1358 οὐκ ἐποίησεν – δυνάμεις πολλὰς διὰ
 τὴν ἀπ. αὐτῶν || Mar 6 6 ἐναύμασεν
 διὰ – [1614 ὠνείδισεν τὴν –]

Mar 924 πιστεύω· βιοήδει μου τῇ ἀπιστίᾳ

Rm 3 3 → ἀπιστεῖν – 420 εἰς – τὴν ἐπαγγε-
 λίαν – οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ^b

1120 καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἔξεκλάσθησαν
 – 23 κάκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπ.

1 Ti 113 δτὶ ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ

Hb 312 μήποτε ἔσται – καρδία πονηρὰ ἀ..ας

– 19 οὐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι’ ἀ..αν

ἀπιστος infidelis ^bincredulus ^cincredibilis

Mat 1717 ὡ γενεὰ ἀπ.^b || Mar 919^b Luc 941

Luc 1246 τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπ. θήσει
 Joh 2027 μὴ γίνου ἄπιστος^b ἀλλὰ πιστός
 Act 26 8 τί ἄπιστον^c κρίνεται παρ’ ὑμῖν εἰ δ
 θεός νεκροὺς ἐγείρει;

1 Co 6 6 κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;
 712 εἴ τις – γυναῖκα ἔχει ἄπιστον 13 γυνὴ
 ἥπις ἔχει ἀνδρα ἄπιστον 14.15 εἰ δὲ δ
 ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω

1027 εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων

1422 αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖον – τοῖς ἀπ., ἥ

δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις

– 23 εἰσέλθωσιν δὲ ίδιῶται ἢ ἄπιστοι 24

2 Co 4 4 ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀ..ων

614 μὴ γίνεσθε ἐτεροζυγοῦντες ἀ..οις

– 15 τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

1 Ti 5 8 καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων

Tit 115 τοῖς δὲ – ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν

Ap 21 8 τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀ..οις^b – τὸ μέρος

ἀπλότης simplicitas

Rm 12 8 δ μεταδιδοὺς ἐν ἀπλότηπι

2 Co (112 vl vide sub ἀγιότης)

8 2 εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν

911 πλουτίζομενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα

– 13 ἐπὶ τῇ – ἀπλ. τῆς κοινωνίας εἰς αὐτούς

11 3 ἀπὸ τῆς ἀπλότητος – τῆς εἰς Χόν

Eph 6 5 ἐν ἀ..τι τῆς καρδίας ὑμῶν Col 322

ἀπλοῦς simplex

Mat 622 ἐπαν – ἥ δ ὁ διδάσκαλος σου ἀ. || Luc 1134

ἀπλῶς affluenter Jac 15 αἰτείτω παρὰ τοῦ
 διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ

ἀποβαίνειν descendere ^bcontingere in
^cprovenire

Luc 5 2 οἱ δὲ ἀλεεῖς – ἀποβάντες Joh 219

2113 ἀποβήσεται^b ὑμῖν εἰς μαρτύριον

Phl 119 „τοῦτό μοι ἀποβήσεται^c εἰς σωτηρ.”

*ἀπό a, ab, abs ^bde ^cex ^dprae ^epro

Usum praepositionis ἀπό vide imprimis sub
 his vocabulis:

ρύεσθαι, σώζειν, θεραπεύειν, λύειν, λού-
 ειν, ἀθῶσ, ὑγιής

δικαιοῦν, δικαιοῦσθαι

ἀπέχειν (..εσθαι), ἀποχωρεῖν, ἀφιστάναι,
 παρέρχεσθαι, φεύγειν, φοβεῖσθαι,
 φυλάσσειν

μετάνοια, μετανοεῖν

αἴρειν, ἀπαίρεσθαι, ἀφαιρεῖν, ἐκζητεῖν,
 ἐκλέγεσθαι

- ἀποκαλύπτειν, ἀποκρύπτειν, κρύπτειν
ἀκούειν, ἐπιγινώσκειν, μανθάνειν
- Mat 3 4 ἔνδυμα – ἀπὸ τριχῶν καμήλου
5 29 βάλε ἀπὸ σοῦ 30 188.9
- 12 38 θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν
13 44 ἀπὸ τῆς χαρᾶς 14 26 ἀπὸ φύσου
28 4 d Luc 21 26 d 22 45 d τῆς λύπης
24 41 d τῆς χαρᾶς (Act 12 14 d) – Luc
19 3 d τοῦ δχλου Joh 21 6 d τοῦ πλήθους
Act 22 11 d τῆς δόξης
- 16 21 πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
|| Luc 9 22 17 25 ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης
- 17 25 ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη; 26
- 18 7 οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων
– 35 μὴ ἀφῆτε – ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν.
- 27 21 τίνα – ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν;
- Mar 7 33 ἀπὸ τοῦ δχλου κατ’ ἴδιαν
8 11 σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ Luc 21 11 b
- 12 38 βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων
- Luc 6 29 ἀπὸ τοῦ αἱροντός σου τὸ ἴματιον –
μὴ κωλύσῃς 30 (vg o) μὴ ἀπαίτει
- 12 57 τί – ἀφ’ ἔαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; 21 30 ἀφ’ ἔαυτῶν γινώσκετε
- 14 18 ἥρξαντο ἀπὸ μιᾶς (vg simul) πάντες παραπτεῖσθαι
- 16 30 ἔάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευεῖται
- Joh 5 19 οὐ δύναται διὰ σιδὸς ποιεῖν ἀφ’ ἔαυτοῦ οὐδὲν 30 ἀπὸ ἐμαυτοῦ 7 17 Ἡ ἐγὼ ἀπὸ ἐμαυτοῦ λαλῶ 8 28 ἀπὸ ἐμοῦ ποιῶ οὐδὲν 11 51 τοῦτο δὲ ἀφ’ ἔαυτοῦ οὐκ εἰπεν 14 10 16 13 οὐ γάρ λαλήσει (sc τὸ πνεῦμα) ἀφ’ ἔαυτοῦ – 18 34 ἀφ’ ἔαυτοῦ (v1 ἀπὸ σεαυτοῦ) σὺ τοῦτο λέγεις, –;
- 10 18 ἐγὼ τίθημι αὐτὴν (sc ψυχήν) ἀπὸ ἐμοῦ.
- Act 2 22 ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ
11 19 οἱ – διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως
- 12 1 κακῶσαί τινας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
15 5 τινὲς ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρ. 27 44 τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου
- 17 2 διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν
- Usum praepositionis ἀπὸ in epistolis vide (praeter vocabula supra allata) sub:
εἰρήνη, ἐλευθερία, ἐλεύθερος, ἐλευθεροῦν, λυτροῦν, καθαρίζειν, ῥαντίζειν, καταργεῖν, χωρίζειν, ἀνάθεμα εἶναι, μέρος (ἀπὸ μέρους)
- 1 Co 1 30 δις ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ
11 23 ἐγὼ γάρ παρέλασθον ἀπὸ τοῦ κυρίου
- 2 Co 2 3 λύπην – ἀφ’ ὧν ἔδει με χαίρειν 35 οὐχ διτὶ ἀφ’ ἔαυτῶν ίκανοί ἐσμεν
- 2 Co 3 18 μεταμορφούμενα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος
5 6 ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου
7 13 ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν
- 11 3 μὴ πως – φθαρῇ τὰ νοήμα. ὑμῶν ἀπὸ τ. ἀπλότητος (vg et excidant a simpl.)
- Gal 1 1 οὐκ ἀπ’ ἀνθρώπων οὐδὲ δι’ ἀνθρώπου
- Phl 1 28 ἔνδειξις – σωτηρίας, κ. τούτο ἀ. θεοῦ
- Col 2 20 ἀπεθάνετε – ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ
- 1 Th 2 6 δόξαν, οὕτε ἀφ’ ὑμῶν οὕτε ἀπ’ δλλων
- 2 Th 1 7 ἐν τῇ ἀποκαλύψει Ἰησ. ἀπ’ οὐρανοῦ – 9 δλεθρον – „ἀπὸ προσώπου τ. κυρίου καὶ ἀπὸ τ. δόξης τῆς ισχύος αὐτοῦ”
- 2 2 μὴ – σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός
- 1 Ti 3 7 μαρτυρίαν καλὴν – ἀπὸ τῶν ἔξωθεν
- 6 10 ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως
- Hb 5 7 εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας
– 8 ἔμαθεν ἀφ’ ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν
- 11 34 ἐδυναμώθησαν ἀπὸ δόσθενείας
- 12 15 μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ (vg ne quis desit gratiae)
- 25 τὸν ἀπ’ οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι
- Jac 1 13 δτι ἀπὸ (v1 ὑπὸ) θεοῦ πειράζομαι
– 17 ἀπὸ (v1 παρὰ) τοῦ πατρὸς τῶν φώτων
– 27 ἀσπιλον ἔαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τ. κόσμου
- 5 4 δ „μισθὸς“ – δ ἀφυστερημένος „ἀφ’ ὑμῶν κράζει“
- 19 ἔάν τις – πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας
- 1 Jo 1 1 δ ἢν ἀπ’ ἀρχῆς 2 13 ἐγνώκατε τὸν ἀπ’ ἀρχῆς 14 (vg v1) cfr ἀρχή
- 2 20 χρῆσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου 27 ἐλάβ.
- 28 ἵνα – μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ’ αὐτοῦ
- 3 17 κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ
- Jud 23 τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς (vg quae carnalis est) ἀσπιλωμένον χιτῶνα
- Ap 1 4 ἀπὸ δ ὧν καὶ δ ἢν καὶ δ ἐρχόμενος,
καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων –, καὶ ἀπὸ Ι. Χοῦ, δ μάρτυς δ πιστός
- 9 18 ἀπὸ τῶν – πληγῶν – ἀπεκτάνθησαν
- 12 6 ἔχει – τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τ. θεοῦ
- 18 14 ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, – ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ
– 15 οἱ πλουτήσαντες ἀπ’ αὐτῆς
- ἀποβάλλειν** ^aproiicere ^bamittere
Mar 10 50 ἀποβαλὼν τὸ ἴματιον αὐτοῦ
Hb 10 35 μὴ ἀποβάλητε – τὴν παρρησίαν ὑμῶν
- ἀποβλέπειν** aspicere in
Hb 11 26 ἀπέβλεπεν γάρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν
- ἀπόβλητος** S° – reiciendus 1 Ti 4 4 οὐδέν

ἀποβολή S° – *amissio* Act 2722 ψυχῆς
Rm 1115 εἰ – ἡ ἀπ. αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου

ἀπογίνεσθαι S° – *mori* 1 Pe 224 ἵνα ταῖς
ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ

ἀπογράφεσθαι ^a*describi* ^b*conscribi*
^c*profitēri* Luc 21^a οἴκου μένην 3^c 5^c
Hb 1223 πρωτοτόκων ἀπογεγραμ.^b ἐνούρανοῖς

ἀπογραφή *descriptio* (Luc 22) ^b*professio*
Act 537 ἀνέστη – ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπ.^b

ἀποδεικνύναι ^a*approbare* ^b*probare*
^c*ostendere*
Act 222 ἀποδειγμένον^a ἀπὸ – θεοῦ εἰς ὑμᾶς
25 7 αἰτιώματα –, δὲ οὐκ ἴσχυον ἀ..δεῖξαι^b
1 Co 4 9 ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχά-
τους ἀπέδειξεν^c ὡς ἐπιθανατίους
2 Th 2 4 ἀ..δεικνύντα^c ἐαυτὸν δτὶ ἐστὶν θεός

ἀπόδειξις *ostensio* 1 Co 24 πνεύματος καί

ἀποδεκατεύειν (Luc 1812), **ἀποδεκατοῦν**
^a*decimare* ^b*decimas dare* ^c*dec. sumere*
Mat 2323^a || Luc 1142^a – 1812^b Hb 75^c

ἀπόδεκτος S° – *accepitus* 1 Ti 23 τοῦτο
καλὸν καὶ ἀ..ον 54 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

ἀποδέχεσθαι ^a*excipere* ^b*recipere* ^c*suscipere*
Luc 840^a 911^a Act 1827^c 2117^a 243^c 2830^c
Act 241 οἱ – ἀποδεξάμενοι^b τὸν λόγον αὐτοῦ

ἀποδημεῖν ^a*peregre esse* ^b*peregre proficisci*
ἀπόδημος S° – ^c*peregre prefectus*
Mat 2133^b || Mar 121^b Luc 209^a ἀπεδήμησεν
2514^b 15^b (om *peregre*) || Mar 1334^c
Luc 1513 ὁ νεώτερος – ἀπεδήμησεν^b εἰς χώραν

ἀποδιδόναι, ..οσθαι *reddere* ^b(med) *vendere*
(ἀποδ. λόγον *reddere rationem* →
λόγος 3) sub Mat 1236)
Mat 526 ἔως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράν-
την || Luc 1259 τὸ ἔσχατον λεπτόν
– 33 „ἀποδώσεις – τῷ κυρ. τοὺς δρκους σου”
6 4 ὁ πατήρ σου – ἀποδώσει σοι 6.18

1627 τότε „ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν
πρᾶξιν αὐτοῦ” Rm 26 τὰ ἔργα 2 Ti
414 (Alexandro) Ap 2212 „ἀποδοῦναι
ἐκάστῳ ως τὸ ἔργον” ἐστὶν „αὐτοῦ”
1825 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐ-

κέλευσεν αὐτὸν – πραδῆναι –, καὶ
ἀποδοθῆναι 26 πάντα ἀποδώσω σοι
28 ἀπόδοσις εἴ τι ὀφείλεις 29 καὶ ἀπο-
δώσω σοι 30 ἔως ἀποδῷ τὸ ὀφειλό-
μενον 34 πᾶν τὸ ὀφειλόμενον

Mat 20 8 ἀπόδοσις τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπό
21 41 οἵτινες ἀποδώσουσιν – τοὺς καρπούς
22 21 ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι
|| Mar 1217 Luc 2025

27 58 ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι
Luc 4 20 9 42 ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ
7 42 μὴ ἔχοντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφο-
τέροις ἔχαριστα

10 35 ὅ τι ἀν προσδαπανήσης ἔγω – ἀπο-
19 8 ἀποδίδωμι τετραπλοῦν [δώσω σοι

Act 4 33 δυνάμει – ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον
5 8 εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε^b;
7 9 „τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο^b εἰς Αἴγυπτον”

Rm 2 6 → Mat 1627
12 17 μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόν-
τες 1 Th 5 15 μὴ τις – ἀποδῷ 1 Pe 3 9

13 7 ἀπόδοτε πᾶσιν τὰς ὀφειλάς, – φόρον,
1 Co 7 3 τῇ γυναικὶ δ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀπο-
διδότω, δομοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ

1 Ti 5 4 ἀμοιβάς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις
2 Ti 4 8 δ – στέφανος, δν ἀποδώσει μοι δ κύ-
– 14 Ap 2212 → Mat 1627 [ριος

Hb 12 11 καρπὸν εἰρηνικὸν – ἀποδίδωσιν δικ.
– 16 Ἡσαῦ, – „ἀπέδοτο^b τὰ πρωτοτόκια”

Ap 18 6 „ἀπόδοτε αὐτῇ ως καὶ αὐτῇ ἀπέδω-
κεν” (vl + ὑμῖν vg *vobis*)
22 2 ξύλον ζωῆς – ἀποδιδοῦν τὸν καρπόν

ἀποδιορίζειν S° – *segregare* (se, v1^o)
Jud 19 οὗτοί εἰσιν οἱ ἀ..οντες, ψυχικοί

ἀποδοκιμάζειν *reprobare*

Mat 21 42 „λίθον δν ἀπεδοκίμασσαν” || Mar 12 10
Luc 20 17 – 1 Pe 2 4 ὑπὸ ἀνθρώπων
μὲν ἀποδεδοκιμασμένον 7

Mar 8 31 δεῖ – παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων || Luc 9 22 ἀπὸ
τῶν – 17 25 ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης
Hb 12 17 ἴστε γάρ δτὶ – ἀπεδοκιμάσῃ (Esau)

ἀποδοχή S° – *acceptio*

1 Ti 1 15 πάσης ἀ..ῆς δξιος (sc δ λόγος) 49

ἀπόθεσις S° – *depositio*

1 Pe 3 21 οὐ σαρκὸς ἀπ. βύπου δλλὰ – ἐπερώτ.
2 Pe 1 14 ταχινὴ ἐστιν ἡ ἀπ. τοῦ σκηνώματος

ἀποδήκη *horreum* Mat 3:12 || Luc 3:17
Mat 6:26 || Luc 12:24 – Mat 13:30 Luc 12:18

ἀποδησαυρίζειν *thesaurizare*
1 Ti 6:19 ἀ..οντας ἐαυτοῖς θεμέλιον καλόν

ἀποδλίβειν *affligere* Luc 8:45 Jesum

***ἀποδηνήσκειν** *mori* ^b*defungi* → **θνήσκειν**
ex Evv et Act loci delecti, omnes e
reliquis libris

Mat 9:24 οὐ γάρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον || Mar
5:35 ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν 39 τὸ
παιδίον οὐκ ἄπ. Luc 8:42 αὕτη ἀπέ-
θνησκεν 52.53 εἰδότες δτὶ ἀπέθανεν

Luc 20:36 οὐδὲ γάρ ἀποθανεῖν ἔπι δύνανται
Joh 6:50 ἵνα τις – φάγη καὶ μὴ ἀποθάνῃ 58

8:21 ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε 24

11:18 ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ

– 25 δ πιστεύων – καν ἀποθάνῃ ζήσεται

26 πᾶς δ ζῶν καὶ πιστ. – οὐ μὴ ἀ..άνῃ

– 50 ἵνα εἰς ἄνθρ. ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ

51 ἐπροφήτευσεν δτὶ ἔμελλεν Ἰησ. ἄπ.

ὑπὲρ τοῦ ἔθνους 18:14 δτὶ συμφέρει
ἔναται ἄνθρωπον ἀ..εῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ

12:24 ἐὰν μὴ δ κόκκος – ἀποθάνῃ

– 33 ποιώ θανάτῳ ἔμελλεν ἀ..κειν 18:32

19:7 κατὰ τὸν νόμον διφείλει ἀποθανεῖν

21:23 ἔξηλθεν – δ λόγος – δτὶ δ μαθητῆς –

οὐκ ἀ..κει. οὐκ εἶπεν δὲ – δτὶ οὐκ ἀ..

κει, ἀλλ’ ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν

Act 21:13 ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν – ἐτοίμως ἔχω

ὑπὲρ τοῦ δινόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ

25:11 οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν

Rm 5:6 ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν 7 μόλις – ὑ-

πὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται. ὑπὲρ

γάρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾶ

ἀποθανεῖν 8 δτὶ ἔτι ἀμαρτωλῶν δητῶν

ἡμῶν Χός ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν

– 15 εἰ γάρ τῷ τοῦ ἐνδὸς παραπτώματι οἱ

πολλοὶ ἀπέθανον

6:2 οἵτινες ἀπευδάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ 7 δ

γάρ ἀ..ών δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτ.

– 8 εἰ δὲ ἀπευδάνομεν σὺν Χῷ 9 Χός ἐ-

γερθεῖς – οὐκέτι ἀποθηνήσκει 10 δ γάρ

ἀπέθανεν, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθ. ἐφάπαξ

7:2 ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ δ ἀνήρ 3.8 ἀποδα-

νόντες ἐν φι κατειχόμεθα 10 ἡ ἀμαρ-

τίᾳ ἀνέζησεν, ἔγω δὲ ἀπέθανον

8:13 εἰ – κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀ..ειν

– 34 Χός Ἰ. δ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ ἐγ.

14:7 καὶ οὐδεὶς ἐαυτῷ ἀ..κει 8 ἐάν τε ἀ..

κωμεν, τῷ κυρίῳ ἀ..κομεν. ἐάν τε οὖν
ζῶμεν, ἐάν τε ἀ..κωμεν, τοῦ κυρίου
ἐσμέν 9 εἰς τοῦτο γάρ Χός ἀπέθανεν
καὶ ἔζησεν, ἵνα

Rm 14:15 μὴ τῷ βρώματι σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε,
ὑπὲρ οὐ Χός ἀπέθανεν

1 Co 8:11 ἀπόλλυται – δ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώ-
σει, δ ἀδελφὸς δι’ δν Χός ἀπέθανεν
9:15 καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἡ –
15:3 δτὶ Χός ἀπέθανεν ύπὲρ τῶν ἀμαρτι-
ῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς

– 22 ὥσπερ – ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀ..ουσιν

– 31 καθ’ ἡμέραν ἀποθηνήσκω

– 32 „αὔριον γάρ ἀποθηνήσκομεν”

– 36 σὺ δ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐάν
μὴ ἀποθάνῃ

2 Co 5:14 δτὶ εἰς ύπὲρ πάντων ἀπέθανεν· δρα
οὶ πάντες ἀπέθανον· 15 καὶ ύπὲρ πάν-
των ἀπέθανεν ἵνα – ζῶσιν – τῷ ύπὲρ
αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι

6:9 ὡς „ἀποθηνῆσκοντες” κ. ιδοὺ „ζῶμεν”

Gal 2:19 ἔγω – διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον

– 21 δρα Χός δωρεάν ἀπέθανεν

Phl 1:21 ἐμοὶ γάρ – καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος
Col 2:20 εὶ ἀπευδάνετε σὺν Χῷ ἀπὸ τῶν στοι-
χείων τοῦ κόσμου 3:3 ἀπευδάνετε γάρ,
καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται – ἐν τ. θεῷ

1 Th 4:14 δτὶ Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη
5:10 διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοῦ, τοῦ

ἀποθανόντος περὶ (νι ύπὲρ) ἡμῶν

Hb 7:8 δεκάτας ἀ..κοντες ἄνθρ. λαμβάνουσιν
9:27 ἀπόκειται τοῖς ἄνθρ. ἄπαξ ἀ..νεῖν

10:28 „ἐπὶ – τρισὶν μάρτυσιν ἀποθηνήσκει”

11:4 „Ἄβελ – ἀποθανὼν δτὶ λαλεῖ

– 13 κατὰ πίστιν ἀπέθανον δτὶ οὗτοι πάντες

– 21 πίστει Ἰακὼβ ἀ..σκων – εὐλόγησεν

– 37 ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον

1 Pe 3:18 Χός ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν
(νι ἐπαθεν), δίκαιος ύπὲρ ἀδίκων

Jud 12:6 ἐνδρα – ἄκαρπα δὶς ἀποθανόντα

Ap 3:2 στήρισον – δ ἔμελλον ἀποθανεῖν

8:9 ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων

– 11 πολλοὶ – ἀπέθανον ἐκ τῶν ύδατων

9:6 οἱ ἄνθρ. – ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν

14:13 μακάριοι – οἱ ἐν κυρίῳ ἀ..σκοντες

16:3 πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν

ἀποκαθιστάναι, ..άνειν *restituere*

Mat 12:13 ἀπεκατεστάθη ύγιης || Mar 3:5 ἡ χεὶρ

αὐτοῦ Luc 6:10 – Mar 8:25 ἀπεκατέστη

17:11 „Ἡλίας – ἀποκαταστήσει” πάντα ||

Mar 9:12 „ἀποκαθιστάνει” πάντα

Act 1 6 ἀ..άνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;
Hb 13 19 ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν

ἀποκαλύπτειν *revelare*
Mat 10 26 δὲ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται || **Luc 12 21**
 11 25 ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις || **Luc 10 21**
 – 27 ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι
 || **Luc 10 22**

16 17 σᾶρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι
Luc 2 35 δόπιος ἂν ἀ..φθῶσιν – διαλογισμοί
 17 30 ἡ ἡμέρα δὲ υἱὸς τοῦ ἀνδρός ἀ..εταί
Joh 12 38 „βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;”
Rm 1 17 δικαιοσύνη – θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀ..εταί
 – 18 ἀ..εταί γὰρ δργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ
 8 18 οὐκ ἄξια τὰ παθήματα – πρὸς τὴν
 μέλλουσαν δόξαν ἀ..φθῆναι εἰς ἡμᾶς

1 Co 2 10 ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν δὲ θεός διὰ τοῦ
 πνεύματος (v1 + αὐτοῦ, vng *suum*)
 3 13 δηλώσει, διτὶ ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται
 14 30 ἐὰν δὲ ἄλλω ἀ..φθῆ καθημένῳ

Gal 1 18 δόπιος δὲ εὑδόκησεν – ἀποκαλύψαι τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἔμοι
 3 23 εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀ..φθῆναι

Eph 3 5 ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη (*sc myst. Christi*)
 τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις – καὶ προφήτῃ.

Phl 3 15 καὶ τοῦτο δὲ θεός ὑμῖν ἀποκαλύψει
2 Th 2 3 ἐὰν μὴ – πρῶτον – ἀποκαλυφθῆ δὲ ἀν-
 θρωπος τῆς ἀνομίας 8 εἰς τὸ ἀποκα-
 λυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ
 8 τότε ἀποκαλυφθήσεται δὲ ἀνομος

1 Pe 1 5 εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι
 ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ
 – 12 οἶς ἀπεκαλύφθη διτὶ οὐχ ἐσυτοῖς
 ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά
 5 1 δὲ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτε-
 σθαι δόξης κοινωνός

ἀποκάλυψις *revelatio* ^b*apocalypsis*
Luc 2 32 „φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐδνῶν”

Rm 2 5 ἐν ἡμέρᾳ – ἀ..εως δικαιοκρίσιας
 8 19 ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν
 ἀπ. τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται

16 25 κατὰ ἀ..ιν μυστηρίου – σεσιγημένου

1 Co 1 7 ἀπεκδεχομένους τὴν ἀπ. τοῦ κυρίου

14 6 τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λα-
 λήσω ἡ ἐν ἀ..ει ἡ ἐν γνώσει – ;
 – 28 ἔκαστος – ἀ..iv^b ἔχει, γλῶσσαν ἔχει

2 Co 12 1 ἐλεύσομαι δὲ εἰς – ἀ..εις κυρίου
 – 7 καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀ..εων. (vng *ne magnitudo r..um extollat me*)

Gal 1 12 παρέλαβον αὐτὸ – δι’ ἀ..εως Ἱ. Χοῦ
 2 2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀ..ιν καὶ ἀνενθέμην

Eph 1 17 δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀ..εως
 3 3 κατὰ ἀ..ιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριο.
2 Th 1 7 ἐν τῇ ἀπ. τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρ.
1 Pe 1 7 εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν
 ἀ..ει Ἰησοῦ Χοῦ 13 ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν
 φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀ..ει Ἱ. Χοῦ
 4 13 ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης
 αὐτοῦ χαρῆτε

Ap 1 1 ἀπ. ^b Ἰησ. Χοῦ, ἣν ἔδωκεν – δὲ θεός

ἀποκαραδοκία *S^o* (Aequ.) – *expectatio*
Rm 8 19 → ἀποκάλυψις
Phl 1 20 κατὰ τὴν ἀποκαρ. καὶ ἐλπίδα μου

ἀποκαταλλάσσειν *reconciliare*
Eph 2 16 ἵνα – ἀ..άξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ^a
 σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ

Col 1 20 δι’ αὐτοῦ ἀ..άξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν
 22 νυνὶ δὲ ἀ..ηλλαζεν (v1 ..ηλλάγητε
 ετ ἀ..αγέντες) ἐν τῷ σώματι τῆς σαρ-
 κὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου

ἀποκατάστασις *S^o* – *restitutio*
Act 3 21 ἕχρι χρόνων ἀ..εως πάντων

ἀποκεῖσθαι *repositum esse* ^b*statutum esse*
Luc 19 20 ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀ..μένην ἐν

Col 1 5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀ..μένην ὑμῖν ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς 2 Ti 4 8 ἀπόκειται μοι
 δὲ τῆς δικαιοσύνης στέφανος

Hb 9 27 ἀπόκειται ^b τοῖς ἀνδρό. – ἀποθανεῖν

ἀποκεφαλίζειν *decollare*
Mat 14 10 Ἰωάννην || **Mar 6 16.27** **Luc 9 9**

ἀποκλείειν *claudere* (v1 *clud.*) **Luc 13 25**

ἀποκόπτειν *abscidere* (..in.) ^b*amputare*
Mar 9 43 ἡ χείρ – , ἀπόκοψον αὐτὴν 45^b αὐτόν

Joh 18 10 τὸ ὕταριον 26 **Act 27 32** τὰ σχοινία

Gal 5 12 ὄφελον καὶ ἀποκόψονται

ἀπόκριμα *S^o* – *responsum* **2 Co 1 9** ἐν ἐαυ-
 τοῖς τὸ ἀπ. τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν

***ἀποκρίνεσθαι** *respondere*
Mat 15 23 δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον
 22 46 οὐδεὶς ἐδύνατο ἀ..θῆναι – λόγον
 26 62 οὐδὲν ἀ..η, – ; 27 12 οὐδὲν ἀπεκρίνατο
 14 οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν
 ῥῆμα || **Mar 14 60.61** 154.5 – **Luc**
 22 68 ἐὰν δὲ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκρί-
 θῆτε 23 9 οὐδὲν ἀπεκρίνατο

Mar 11:29 ἐπερωτήσω ὑμᾶς –, – ἀ..κρίθητέ μοι
12:28 εἰδώς ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς 34
ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη
Col 4:6 πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἔκάστῳ ἀ..εσθαι

ἀπόκρισις *responsum* Luc 2:47 20:26
Joh 1:22 19:9 ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ

ἀποκρύπτειν *abscondere*

Luc 10:21 ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
1 Co 2:7 ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυ-
στηριώ, τὴν ἀποκεκρυμμένην
Eph 3:9 τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου
ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ Col 1:26

ἀπόκρυφος *absconditus* ^b *occultus*

Mar 4:22 οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον^b, ἀλλ' ἵνα
ἴληθη εἰς φανερόν || Luc 8:17
Col 2:3 „οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας – ἀ..οι”

ἀποκτείνειν, ἀποκτέννειν

occidere ^b *interficere* ^c *perdere*

Mat 10:28 ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα,
τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀπο-
κτεῖναι || Luc 12:4.5 φοβήθητε τὸν
μετὰ τὸ ἀ..εῖναι ἔχοντα ἔξουσίαν
14:5 θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι || Mar 6:19
16:21 ὅτι δεῖ αὐτὸν – παθεῖν – καὶ ἀποκτα-
νθῆναι || Mar 8:31 Luc 9:22
17:23 καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν || Mar 9:31 id.
καὶ ἀποκτανθεῖς – ἀναστήσεται
21:35 δν δὲ ἀπέκτειναν 38 δεῦτε ἀποκτεί-
νωμεν αὐτὸν 39 ἔξέβαλον – καὶ ἀπ-
έκτειναν || Mar 12:5.7.8 Luc 20:14.15
22:6 τοὺς δούλους – ὕβρισαν κ. ἀπέκτειναν
23:34 ἔξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε 37 ἡ ἀποκτεί-
νουσα τοὺς προφήτας || Luc 11:47
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐ-
τούς 48.49 13:34 ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφ. – Act 7:52 Rm 11:3 „τοὺς προ-
φήτας σου ἀπέκτειναν” → 1 Th 2:15
24:9 τότε – ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς

26:4 ἵνα τὸν Ἰησοῦν – ἀ..είνωσιν || Mar 14:1
Mar 3:4 ψυχὴν σῶσαι ἡ ἀποκτεῖναι; ^c
10:34 καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἀπο-
κτενοῦσιν^b || Luc 18:33

Luc 13:4 ἔπεσεν ὁ πύργος – κ. ἀπέ..εν αὐτούς
– 31 Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι

Joh 5:18 μᾶλλον ἔζήτουν αὐτὸν – ἀποκτεῖναι^b
71^b 19 τί με ζητεῖτε ἀπ.; ^b 20 τίς σε
ζητεῖ ἀπ.; ^b 25^b 8:37 ζητεῖτε με ἀπ. ^b
40^b – 11:53 ἔβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτεί-

νωσιν^b αὐτόν – 12:10 καὶ τὸν Λάζ.^b

Joh 8:22 μήτι ἀποκτενεῖ^b ἐαυτόν –;
16:2 πᾶς ὁ ἀ..είνας^b ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν

18:31 ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι^b οὐδένα
Act 3:15 τὸν – ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε^b
21:31 ζητούντων τε αὐτὸν (sc Παῦλον) ἀ..
εῖναι 23:12.14 – 27:42 τοὺς δεσμώτας

Rm 7:11 ἡ γὰρ ἀμαρτία – διὰ τῆς ἐντολῆς
ἔξηπάτησέν με καὶ – ἀπέκτεινεν

2 Co 3:6 τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει (v1 ..εννει)
Eph 2:16 ἀποκτείνας^b τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ

1 Th 2:15 τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων
‘Ιησοῦν καὶ τοὺς προφήτας

Ap 2:13 Ἀντιπᾶς –, δς ἀπεκτάνθη παρ’ ὑμῖν
– 23 τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ^b ἐν θανάτῳ
6:8 ἐδόθη αὐτοῖς ἔξουσία – ἀποκτεῖναι^b
– 11 οἱ ἀδελφοὶ – οἱ μέλλοντες ἀπ..σθαι^b
9:5.15.18.20 11:5.7.13 13:15 19:21

13:10 „εἴ τις ἐν μαχαίρῃ” ἀποκτενεῖ, δεῖ
αὐτὸν „ἐν μαχαίρῃ” ἀποκτανθῆναι

ἀποκύειν ^a *generare* ^b *gl̄gnere*

Jac 1:15 ἀμαρτία – ἀποκύει (v1 ..εῖ)^a θάνατον
– 18 ἀπεκύησεν^b ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας

ἀποκυλίειν *revolnere*

Mat 28:2 ἀπεκύλισεν τ. λίθον || Mar 16:3 Luc 24:2

ἀπολαμβάνειν, ..εσθαι *recipere* ^b *accipere* ^c(med) *apprehendere*

Mar 7:33 ἀπολαβόμενος^c αὐτὸν – κατ’ ίδιαν

Luc 6:34 δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἵσα
15:27 δτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν
16:25 ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ
23:41 ἄξια – ὃν ἐπράξαμεν ἀ..άνομεν

Rm 1:27 τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης
αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες

Gal 4:5 ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν
Col 3:24 ἀπὸ κυρίου ἀπολήμψεσθε^b τὴν ἀντ-
απόδοσιν τῆς κληρονομίας

2 Jo 8:3 ἵνα – μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε^b

ἀπόλαυσις ^a *ad fruendum* ^b *iucunditas*

1 Ti 6:17 παρέχοντι ἡμῖν πάντα – εἰς ἀ..ιν^a

Hb 11:25 πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀ..ιν^b

ἀπολείπειν *relinquere* ^b *derelinquere* ^c(pass) *superesse*

2 Ti 4:13.20 Tit 1:5 ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ

Hb 4:6 ἀ..εται^c τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν (sc
τὴν κατάπαυσιν) 9 ἄρα ἀ..εται σαβ-
βατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ

Hb 10:26 οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀ..εται θυσία
Jud 6 ἀγγέλους τε τοὺς – ἀπολιπόντας^b τὸ
τίδιον οἰκητήριον

ἀπολλύειν, ..ύναι – ἀπόλλυσθαι

1) vi activa vel transitiva *perdere*

Mat 2:13 ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό
10:28 τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ Jac 4:12 ὁ δυνά-
μενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι
– 39 ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέ-
σει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τ. ψ. αὐ.
ἔνεκεν ἐμοῦ εὑρῆσει αὐτήν 16:25 δς
– ἔαν θέλῃ τ. ψ. αὐ. σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· δς δ’ ἀν ἀπολέσῃ –, εὑρῆσει
αὐτήν || Mar 8:35 Luc 9:24 17:33 – Joh
12:25 ὁ φιλῶν τ. ψ. – ἀπολλύει αὐτήν
– 42 δς ἔαν ποτίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν –, οὐ
μὴ ἀπολέσῃ τ. μισθὸν αὐτοῦ || Mar 9:41
12:14 ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν || Mar 3:6 –
11:18 ἔζητον πῶς || Luc 19:47 ἀπολέσαι
21:41 κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς ||
Mar 12:9 ἀπ. τοὺς γεωργούς Luc 20:16
22:7 ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἑκείνους
27:20 ἵνα –, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν
Mar 1:24 ἡλμῆς ἀπολέσαι ἡμᾶς || Luc 4:34 –;
9:22 καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν
Luc 6:9 εἰ ἔξεστιν – ψυχὴν σῶσαι ἡ ἀπολέσαι;
9:25 κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἔαυτὸν
δὲ ἀπολέσας ἡ ζημιωθεῖς; cfr Mat 10:39
(– 56 v1 οὐκ ἡλμεν ψυχὰς ἀνθρώπων (vg
οτ ἀνθρ.) ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι)
15:4 ἀπολέσας ἔξ αὐτῶν ἐν οὐ – πορεύ-
εται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός ἔως εὕρῃ –;
– 8 ἔαν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν 9
17:27 καὶ ἀπώλεσεν (sc diluvium) πάντας 29
Joh 6:39 ἵνα πᾶν δ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω
ἔξ αὐτοῦ 18:9 οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ
ἀπώλεσα ἔξ αὐτῶν οὐδένα
10:10 ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ
Rm 14:15 μὴ τῷ βρώματί σου ἑκεῖνον ἀπόλλυε
1 Co 1:19 „ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν”
Jac 4:12 → Mat 10:28
2 Jo 8 ἵνα μὴ ἀπολέσῃτε (v1 ..σωμεν) δ ἡρ-
γασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν – ἀπολάβητε
Jud 5 τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν

2) vi passiva *perire* ^b*deperiire*

Mat 5:29 ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου 30
8:25 σῶσον, ἀπολλύμενα || Mar 4:38 οὐ μέ-
λει σοι δτι ἀπ.; Luc 8:24 ἀπ..ύμενα
9:17 οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται || Mar 2:22 δ οἱ-

νος ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοὶ Luc 5:37

Mat 10:6 πορεύεσθε – πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπο-
λωλότα οἴκου Ἰσρ. 15:24 ἀπεστάλην
18:14 ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μικρῶν τούτων
26:52 πάντες – ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται

Luc 11:51 Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξύ
13:3 πάντες ὅμοιῶς ἀπολεῖσθε 5 ὠσαύτως
– 33 δτι οὐκ ἔνδέχεται προφήτην ἀπολέ-
σθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ

15:4 τίς ἀνθρωπος – οὐ – πορεύεται ἐπὶ τὸ
ἀπολωλὸς ἔως εὕρῃ αὐτό; ε δτι εὔ-
ρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός
– 17 ἔγω – λιμῷ ὥδε ἀπόλλυμαι 24
ἥν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη 32

19:10 „ζητῆσαι” καὶ σῶσαι „τὸ ἀπολωλός”
(Mat 18:11 v1, vg in textu)

21:18 θρίξ – οὐ μὴ ἀπόληται Act 27:34

Joh 3:16 ἵνα πᾶς δ πιστεύων – μὴ ἀπόληται
6:12 τὰ – κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται

– 27 μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην

10:28 οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα

11:50 ἵνα – μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται

17:12 οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ δ

Act 5:37 κάκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες δσοι
Rm 2:12 ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται

1 Co 1:18 τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν
8:11 ἀπόλλυται γάρ δ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ

γνώσει, δ ἀδελφὸς δι’ δν Χὸς ἀπέθανεν

10:9 καὶ ὑπὸ τῶν ὅφεων ἀπώλλυντο

– 10 καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ δλεθρευτοῦ

15:18 οἱ κοιμηθέντες ἐν Χῷ ἀπώλοντο

2 Co 2:15 Χοῦ εὐωδία – καὶ ἐν τοῖς ἀ..υμένοις

4:3 ἐν τοῖς ἀπ. ἐστὶν κεκαλυμμένον

4:9 καταβαλλόμενοι ἀλλ’ οὐκ ἀ..ύμενοι

2 Th 2:10 οὐ ἐστὶν ἡ παρουσία – ἐν πάσῃ ἀπά-

τῇ ἀδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις

Hb 1:11 „αὐτοὶ (sc οἱ οὐρανοὶ) ἀπολοῦνται”

Jac 1:11 ἡ εὐπρέπεια – αὐτοῦ ἀπώλετο^b

1 Pe 1:7 πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυ-
μένου (vg^o, v1 F quod perit)

2 Pe 3:6 δ τότε κόσμος – ἀπώλετο

– 9 μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι

Jud 11 τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο

Ap 18:14 τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ

‘Ἀπολλύων’ Ap 9:11 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ – ‘Απ.

‘Ἀπολλωνία’ Act 17:1 διοδεύσαντες – ‘Α..ν

‘Ἀπολλῶς’ Act 18:24 Ἰουδαῖος –, ‘Ἀλεξανδρεὺς

τῷ γένει 19:1 – 1 Co 1:12 3:4 ss. 22 4:6 16:12

περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ Tit 3:13

ἀπολογεῖσθαι ^a*defendere, se defendere*
^b*se excusare* ^c*rationem reddere*
^d*respondere* ^e*satisfacere pro*
 Luc 12:11 μὴ μεριμνήσῃτε πῶς ἡ τί ἀπολογή-
 σησθε^d 21:14 θέτε – ἐν ταῖς καρδίαις
 ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι^d
 Act 19:33 ἥθελεν ἀπ.^c τῷ δήμῳ 24:10 τὰ περὶ^e
 ἔμου ἀ..οῦμαι^e 25:8^c 26:1^c 2^a 24^c
 Rm 2:15 μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατ-
 ηγορούντων ἡ καὶ ἀπολογουμένων^a
 2 Co 12:19 δοκεῖτε δτὶ ύμιν ἀπολογούμενα^b

ἀπολογία *defensio* ^b*defendere*
^c*rationem reddere* ^d*satisfactio*
 Act 22:1^c 25:16 πρὶν ἡ – τόπον – ἀ..ασ^b λάβοι
 1 Co 9:3 ἡ ἐμὴ ἀπολογία – ἐστὸν αὕτη
 2 Co 7:11 κατειργάσατο ύμιν –, ἀλλὰ ἀ..ίαν
 Phil 1:7 ἐν τῇ ἀ..ίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγ.
 – 16 δτὶ εἰς ἀ..ίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμαι
 2 Ti 4:16 ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀ..ίᾳ οὐδεὶς μοι
 1 Pe 3:15 ἔτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀ..αν^d παντὶ τῷ αι-
 τοῦνπι ύμᾶς λόγον περὶ τῆς – ἐλπίδος

ἀπολούεσθαι ^a*abluere* ^b*ablui*
 Act 22:16 ἀπόλουσαι^a τὰς ἀμαρτίας σου
 1 Co 6:11 ἀλλὰ ἀπελούσασθε^b, ἀλλὰ ἡγιάσθητε

ἀπολύειν, ..εσθαι *dimittere* ^b*discedere*
 Mat 1:19 ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτὴν
 5:31 „δς ἀν ἀπολύῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
 τοῦ“ 32 πᾶς ὁ ἀπολύων –, καὶ δς ἐὰν
 ἀπολελυμένην γαμῆσῃ || Luc 16:18 –
 Mat 19:3-9 || Mar 10:2.4.11s ἐὰν αὐτὴ
 ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα – γαμῆσῃ ἄλλον
 14:15 ἀπόλυσον – τοὺς ὅχλους 22s 15:39 ||
 Mar 6:36.45 8:9 Luc 9:12 – Mat 15:32
 ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω ||
 Mar 8:3 – Mat 15:23 ἀπόλυσον αὐτὴν
 18:27 σπλαγχνισθεὶς – ἀπέλυσεν αὐτόν
 27:15 εἰώθει – ἀπολύειν ἔνα τῷ ὅχλῳ 17:21.
 26 || Mar 15:6.9.11.15 Luc 23:16 παι-
 δεύσας – αὐτὸν ἀπολύσω 18 ἀπόλυσον
 – ύμιν τὸν Βαρ. 20.22.25 Joh 18:39 –
 19:10 ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαι σε 12
 ἔζητε ἀπολῦσαι αὐτόν – – ἐὰν τοῦτον
 ἀπολύσῃς – Act 3:13 κρίναντος ἐκεί-
 νου (sc Πιλάτου) ἀπολύειν
 Luc 2:29 νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου
 6:37 ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε
 8:38 14:4 ίάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν
 13:12 γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου
 22:68 ἐὰν δὲ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε

(vl + μοὶ ἡ ἀπολύσῃτε vg)
 Act 4:21 ἀπέλυσαν αὐτούς 23:5-10 17:9 28:18 ἀνα-
 κρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι
 13:3 ἐπιθέντες τὰς χεῖρας – ἀπέλυσαν
 15:30 ἀπολυθέντες κατῆλθον εἰς Ἀντόχ.
 – 33 ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης
 16:35 ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους 36
 19:40 ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν
 23:22 δ – χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον
 26:32 ἀπολελύσθαι ἐδύνατο δ ἀνθρωπος
 28:25 ἀσύμφωνοι – δητες – ἀπελύοντο^b
 Hb 13:23 γινώσκετε – Τιμόδεον ἀπολελυμένον

ἀπολύτρωσις *redemptio*
 Luc 21:28 διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ύμῶν
 Rm 3:24 διὰ τῆς ἀ..εως τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 8:23 στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι,
 τὴν ἀ..ιν τοῦ σώματος ἡμῶν
 1 Co 1:30 δς ἐγενήθη – ύμιν – ἀγιασμὸς καὶ ἀπ.
 Eph 1:7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπ. διὰ τοῦ αἵματος
 αὐτοῦ Col 1:14 ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν
 – 14 εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποίησεως
 4:30 ἐσφραγίσθητε εἰς ήμέραν ἀ..εως
 Hb 9:15 θανάτου γενομένου εἰς ἀ..ιν τῶν ἐπὶ
 τῇ πρώτῃ διαδήκη παραβάσεων
 11:35 οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν

ἀπομάσσεσθαι *extergere* Luc 10:11 κονιορτόν
ἀπονέμειν *impartire* (vl ..per.) 1 Pe 3:7 πιμήν
ἀπονίπτεσθαι *lavare* Mat 27:24 χεῖρας
ἀποπίπτειν *cadere* Act 9:18 ὡς λεπίδες

ἀποπλανᾶν, ..σθαι ^a*seducere* ^b*errare* ^a
 Mar 13:22 πρὸς τὸ ἀ..ᾶν^a – τοὺς ἐκλεκτούς
 1 Ti 6:10 ἀπεπλανήθησαν^b ἀπὸ τῆς πίστεως

ἀποπλεῖν S^o – *navigare* Act 1:34 εἰς Κύ-
 προν 14:26 Ἀντιόχειαν 20:15 27:1 Ἰταλίαν

ἀποπνίγειν *suffocare* Mat 13:7 || Luc 8:7 – 8:33

ἀπορεῖν, ..σθαι ^a*aporiari* ^b*confundi*
^c*mente consternari* ^d*haesitare*
 Mar 6:20 ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἡπόρει (vl ἔ-
 ποίει, vg *multa faciebat*)
 Luc 24:4 ἐν τῷ ἀ..εῖσθαι^c αὐτάς – Joh 13:22^d
 Act 25:20 ἀ..ούμενος^d – τὴν περὶ τούτ. ζήτησιν
 2 Co 4:8 ἀ..ούμενοι^a ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι
 Gal 4:20 δτὶ ἀποροῦμαι^b ἐν ύμιν

ἀπορία *confusio* Luc 21,25 ἐν ἀπορίᾳ (v1 καὶ ἀπορία) ἥχους θαλάσσης καὶ σάλου

ἀπορίπτειν *se emittere* (v1 *mi.*) Act 27,43

ἀπορφανίζεσθαι S^o – *desolatum esse*
1 Th 2,17 ἀ..ισθέντες ἀφ' ὑμῶν – προσώπῳ

ἀποσκίασμα S^o – *obumbratio* Jac 1,17 παρ'
ῷ οὐκ ἔνι παραλλαγῇ ἢ τροπῆς ἀπ.

ἀποσπᾶν, ..ᾶσθαι ^a*abducere* ^b*abstrahi*
^c*avelli* ^d*eximere*

Mat 26,51^d τὴν μάχαιραν αὐτοῦ – Luc 22,41 ἀπε-

σπάσθη^c ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βιολήν

Act 20,30 τοῦ ἀποσπάν^a τοὺς μαθητὰς δόπισω
ἔαυτῶν – 21,1 ἀ..ισθέντες^b ἀπ' αὐτῶν

ἀποστασία *discessio*

Act 21,21 ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωυσέως
2 Th 2,3 ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἢ ἀποστασία πρῶτον

ἀποστάσιον (*libellus*) *repudii*

Mat 5,31 „δότω αὐτῇ ἀ..ον” 19,7 || Mar 10,4

ἀποστεγάζειν S^o – *nudare* Mar 24 στέγην

ἀποστέλλειν *mittere* ^b*dimittere* ^c*expellere*

Mat 2,16 14,35 21,1,3^b 22,16 27,19 ἀπέστ. – ἡ γυνή
8,31 ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων || Mar 5,10 Ἰνα μὴ αὐτὰ ἀπο-

στείλῃ^c ἔξω τῆς χώρας

10,5 τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν 16
ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ||
Luc 10,3 ὡς ἄρνας – Mar 3,14 Ἰνα
ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν Luc 9,2
ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν

– 40 δέχεται τὸν ἀποστεῖλαντά με || Mar
9,37 Luc 9,48 – 10,16 ἀδετεῖ τὸν ἀπ. με

11,10 „ἄ..ω τὸν ἄγγελόν μου” || Mr 12 Lc 7,27

13,41 ἀποστελεῖ – τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ 24,31
μετὰ σάλπιγγος || Mar 13,27

15,24 οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ

20,2 ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα

21,34 ἀπέστειλεν τοὺς δούλους 38 ἄλλους
δούλους πλείονας 37 τὸν υἱὸν αὐτοῦ

|| Mar 12,2 δοῦλον 3 ἀπέστειλαν^b

κενόν 4 ἄλλον δοῦλον 5,6 Luc 20,10

22,3 ἀπέστειλεν τοὺς δούλους – καλέσαι
– εἰς τοὺς γάμους 4 || Luc 14,17

Mat 23,34 ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας 37
ἡ – λιθοβιοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους
πρὸς αὐτήν || Luc 11,49 13,34

Mar 3,31 4,29 (ἀποστέλλει τὸ δρέπανον) 6,17,27
8,26 11,1,3^b (πῶλον) 12,13 14,13

6,7 ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο
|| Luc 10,1 ἐτέρους ἐβδομήκοντα –
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο

Luc 1,19 ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ 28
4,18 „ἀπέσταλκέν με, κηρῦξαι αἰχμαλώ-
τοις ἄφεσιν –, ἀποστεῖλαι^b τεθραυ-
σμένους ἐν ἀφέσει”

– 43 ἐπὶ τοῦτο ἀπεστάλην (sc εὐαγγελίσ.)
7,3 9,52 14,32 19,14,29,32 20,20 22,8

– 20 Ἰωάννης – ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ
22,35 δτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἀτερ βαλλαντίου

Joh 1,6 ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ
3,28 ἀπεσταλ. εἰμὶ ἔμπροσθεν ἔκεινου

– 19,24 7,32 – 11,3 18,24 ἀπέστ. – Ἀννας
3,17 οὐ γάρ ἀπέστειλεν διθέδις τὸν υἱὸν

– ἵνα κρίνῃ 34 δν γάρ ἀπέστειλεν δι-
θέδις τὰ βήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ

4,38 ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν διούχον
5,33 ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην

– 38 δτι δ πατήρ με ἀπέσταλκεν 38 δν
ἀπέστειλεν ἔκεινος 6,29 πιστεύητε εἰς
δν ἀπέστ. ἐκ. 57 καθὼς ἀπέστ. με δ
ζῶν πατήρ 7,29 κάκεινός με ἀπέστ.

8,42 10,38 δν – ἀπέστ. εἰς τὸν κόσμον
9,7 Σιλωάμ (δ ἐρμηνεύ. ἀπεσταλμένος)

11,42 δτι σύ με ἀπέστειλας 17,8,21,23,25
17,3 καὶ δν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χόν

– 18 καθὼς ἔμετε ἀπέστειλας εἰς τὸν κό-
σμον, κάγω ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τ. κ.

20,21 καθὼς ἀπέσταλκέν με δ πατήρ, κάγω
πέμπω (mittō) ὑμᾶς

Act 3,20 δπως – ἀποστεῖλη τὸν – χριστὸν Ἰησ.

– 26 δμῖν – τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν
5,21 7,14,34,35 8,14 9,38 10,8,17 11,11,13,30 13,15

15,27,33 16,35,36 19,22
9,17 δ κύριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς

10,20 ἐγὼ (sc τὸ πνεῦμα) ἀπέσταλκα αὐτούς
– 36 „τὸν λόγον” δν „ἀπέστειλεν” – υἱοῖς

26,17 „εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε” [Ἰσρ.

28,28 „τοῖς ἔθνεσιν” ἀπεστάλη τοῦτο „τὸ
σωτήριον τοῦ θεοῦ”

Rm 10,15 πῶς – κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν;
1 Co 1,17 οὐ γάρ ἀπέστειλέν με Χός βαπτίζειν

ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι

2 Co 12,17 μή τινα ὥν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς

2 Ti 4,12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον

Hb 1,14 πνεύματα εἰς διακονίαν ἀ..όμενα

1 Pe 1:12 ἐν πνεύματι ἀγ. ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρ.
 1 Jo 4:9 τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν 10 ἀπέστειλεν – Ἰλασμόν
 – 14 ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα
 Ap 1:1 ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγ.
 5:6 τὰ ἔπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
 22:6 ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι

ἀποστερεῖν, ..εῖσθαι ^a*fraudare* ^b*fraudem facere* ^c*fraudem pati* ^d*privari*
 Mar 10:19 μὴ ἀποστερήσῃς^b, „τίμα τ. πατέρα”
 1 Co 6:7 διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀ..εῖσθε; c 8 ἀλλὰ
 ὑμεῖς – ἀ..εἴτε^a, καὶ τοῦτο ἀδελφούς
 7:5 μὴ ἀποστερεῖτε^a ἀλλήλους, εἰ μήπι ἔν
 1 Ti 6:5 ἀνθρώπων–ἀπεστερημένων^d τῆς ἀληθείας – (Jac 5:4 vi → ἀφυστερεῖν)

ἀποστολή *apostolatus*

Act 1:25 τὸν τόπον τῆς διακονίας – καὶ ἀ..ῆς
 Rm 1:5 δί' οὐ ἐλάβισμεν χάριν καὶ ἀποστολήν
 1 Co 9:2 ἡ – σφραγίς μου τῆς ἀ..ῆς ὑμεῖς ἔστε
 Gal 2:8 ὁ γάρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς – ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη

ἀπόστολος (S semel vi) – *apostolus*

Mat 10:2 τῶν – δώδεκα ἀ..ων τὰ δνόματα || Luc 6:13 δώδ., οὓς καὶ ἀ..ους ὠνόμασεν
 Mar 6:30 συνάγονται οἱ ἀπ. πρὸς τὸν Ἰησ. ||
 Luc 9:10 – 17 22:14 οἱ ἀπ. σὺν αὐτῷ 24:10
 Luc 11:49 ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας κ. ἀπ.
 Joh 13:16 οὐδὲ ἀ..ος μείζων τοῦ πέμψαντος
 Act 1:2 ἐντειλάμενος τοῖς ἀπ. διὰ πνεύματος
 – 26 συγκατεψήσθη μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀπ.
 23:7 4:36 5:29 8:1.14 9:27 11:1 14:4.14
 – 42 προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀπ.
 – 43 σημεῖα διὰ τῶν ἀποστ. ἐγίνετο 5:12
 4:33 ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι
 – 35 ἐτίθουν παρὰ τ. πόδας τῶν ἀπ. 36:37
 5:2 μέρος τι π. τ. π. τῶν ἀπ. ἔδηκεν
 5:18 ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀπ. 40
 6:6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων
 8:18 Ἰδὼν – ὅπι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀπ. δίδοται τὸ πνεῦμα
 15:2 πρὸς τοὺς ἀπ. καὶ πρεσβυτέρους 4:6
 22 ἔδοξε τοῖς ἀπ. καὶ τοῖς πρ. σὺν
 ὅλῃ τῇ ἐκκλ. 23 16:4 τὰ δόγματα τὰ
 κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀπ. καὶ πρεσβυτ.
 Rm 1:1 Παῦλος –, κλητὸς ἀπ. 1 Co 1:1 Χοῦ
 Ἰησοῦ 2 Co 11:ἀπ. Χοῦ Ἰησοῦ Gal 1:1
 ἀπ., οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χοῦ καὶ θεοῦ

πατρός Eph 1:1 ἀπ. Χ. Ἰ. Col 1:1 1 Ti
 1:1 2 Ti 1:1 Tit 1:1 δοῦλος θεοῦ, ἀπ.
 δὲ Ἰησοῦ Χοῦ

Rm 11:13 ἐφ' ὅσον μὲν – εἰμὶ ἔθνῶν ἀπόστολος
 16:7 οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀπ.
 1 Co 4:9 ἡμᾶς τοὺς ἀπ. ἐσχάτους ἀπέδειξεν
 9:1 οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; 2 εἰ ἄλλοις οὐκ
 εἰμὶ ἀπ., ἀλλὰ γε ὑμῖν 5 γυναῖκα
 περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπ.
 12:28 οὓς μὲν ἔθετο – πρῶτον ἀ..ους Eph
 4:11 ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀ..ους, – προφ.
 – 29 μὴ πάντες ἀ..οι; μὴ πάντες προφ.;
 15:7 ὕφθη –, εἰτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν
 – 9 ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀπ., δις
 οὐκ εἰμὶ ικανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος
 2 Co 8:23 ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπ..οι ἐκκλησιῶν
 11:5 λογίζομαι – μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν
 ὑπερλίαν ἀ..ων 12:11 οὐδὲν – ὑστέρησα τῶν ὑπ..άπ. 12 τὰ μὲν σημεῖα τοῦ
 ἀ..ου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν
 – 13 μετασχηματίζομενοι εἰς ἀ..ους Χοῦ
 Gal 1:17 οὐδὲ ἀνῆλθον – πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ
 ἀ..ους 19 ἐτερον – τῶν ἀπ. οὐκ εἶδον
 Eph 2:20 ἐπὶ τῷ θεμελίᾳ τῶν ἀπ. καὶ προφ.
 3:5 νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀπ..οις
 αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι
 Phl 2:25 Ἐπαφρόδιτον τὸν –, ὑμῶν – ἀ..ον
 1 Th 2:7 ἐν βάρει εἰναι ὡς Χοῦ ἀπόστολοι
 1 Ti 2:7 εἰς δ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος 2 Ti 1:11 καὶ διδάσκαλος
 Hb 3:1 κατανοήσατε τὸν ἀπ. καὶ ἀρχιερέα
 τῆς διμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν
 1 Pe 1:1 Πέτρος ἀπ. Ἰησοῦ Χοῦ 2 Pe 1:1 Συμεών Π. δοῦλος καὶ ἀπ. Ἰησοῦ Χοῦ
 2 Pe 3:2 μνησθῆναι – τῆς τῶν ἀ..ων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου Jud 17 τῶν δημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀ..ων
 Ap 2:2 ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἐαυτοὺς
 ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσίν
 18:20 καὶ οἱ ἄγιοι καὶ οἱ ἀπ. καὶ οἱ προφ.
 21:14 ἐπ' αὐτῶν δώδεκα δνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου

ἀποστοματίζειν S^o – os alicuius opprimere
 Luc 11:53 ἥρξαντο – ἀπ. αὐτὸν (vi συμβάλλειν
 αὐτῷ) περὶ πλειόνων

ἀποστρέφειν, ..εῖσθαι ^a*avertere, averti*
^b(se) *aversari* ^c(se) *convertere*
 Mat 5:42 τὸν δέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι
 μὴ ἀποστραφῆς^a (ne avertaris)
 26:52 ἀπόστρεψον^c τὴν μάχαιράν σου εἰς

Luc 23:14 ὡς ἀποστρέφοντα^a τὸν λαόν
 Act 3:26 ἐν τῷ ἀποστρέφειν^c ἔκαστον ἀπὸ
 τῶν πονηρῶν ὑμῶν
 Rm 11:26 „ἀποστρέψει^a ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβῳ”
 2 Ti 1:15 ἀπεστράφησάν^a με (*aversi sunt a me*) πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 4:4 ἀπὸ – τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀπο-
 στρέψουσιν^a Tit 1:14 ἀνθρώπων ἀπο-
 στρεφομένων^b τὴν ἀληθείαν
 Hb 12:25 ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπὸ οὐρανῶν ἀ..όμενοι^a
 (*qui – nobis avertimus v1 ..mūr*)

ἀποστυγεῖν S^o – *odire* Rm 12:9 τὸ πονηρόν

ἀποσυνάγωγος S^o – *extra synagogam (fieri,)*
 e (v1 de) sy..a (*eiici*), absque sy..is (*fa-
 cere*) Joh 9:22 ἵνα –, ἀπ. γένηται 12:42 ἵνα
 μὴ ἀ..οι γένωνται 16:2 ἀ..ους ποιήσουσιν

ἀποτάσσεσθαι^a *dimittere b renuntiare (re-
 nunciare) c valefacere*
 Mar 6:46 ἀποταξάμενος^a αὐτοῖς ἀπῆλθεν
 Luc 9:61 ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι^b τοῖς εἰς
 τὸν οἶκόν μου 14:33 δις οὐκ ἀποτά-
 σσεται^b πᾶσιν τοῖς ἐαυτοῦ ὑπάρχουσιν
 Act 18:18^c τοῖς ἀδελφοῖς 21^c 2 Co 2:13^c

ἀποτελεῖν, ..σθαι^a *perficere b consummari*
 Luc 13:32 ἱάσεις ἀποτελῶ^a σήμερον καὶ αὔριον
 Jac 1:15 ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα^b

ἀποτίθεσθαι^a *abiciere b deponere c ponere*
 Mat 14:3^c ἐν φυλακῇ Act 7:58^b Ἰμάτια
 Rm 13:12 ἀποθώμεθα^a (v1 ..βιαλώμεθα) οὖν
 τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα
 Eph 4:22 ἀποθέσθαι^b ὑμᾶς – τὸν παλαιὸν ἀν-
 θρωπὸν 25 ἀποθέμενοι^b τὸ ψεῦδος
 Col 3:8 ἀπόθεσθε^b καὶ ὑμεῖς –, δργήν, θυμόν
 Hb 12:1 ὅγκον ἀποθέμενοι^b πάντα Jac 1:21^a
 πᾶσαν ῥυπαρίαν 1 Pe 2:1^b πᾶ. κακίαν

ἀποτινάσσειν *excutere* Luc 9:5 Act 28:5

ἀποτίνειν *reddere* Phm 19 ἐγὼ ἀποτίσω

ἀποτολμᾶν S^o – *audere* Rm 10:20 Ἡσαΐας

ἀποτομία S^o – *severitas*
 Rm 11:22 ἕδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν
 θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀ..ία

ἀποτόμως^a *dure b durius*
 2 Co 13:10 ἵνα – μὴ ἀπ..^b χρήσωμαι Tit 1:13^a

ἀποτρέπεσθαι *devitare* 2 Ti 3:5 ἀποτρέπου
 ἀπουσία S^o – *absentia* Phl 2:12 ἐν τῇ ἀπ.
 ἀποφέρειν, ..εσθαι^a *a auferre b deferri
 cducere d perferrere e portari f tollere*
 Mar 15:1^c Ἰησοῦν Luc 16:22^e (Laz.) Act 19:12^b
 1 Co 16:3 πέμψω ἀπενεγκεῖν^d τὴν χάριν ὑμῶν
 Ap 17:3 ἀπήνεγκεν^a με εἰς ἔρημον ἐν πνεύ-
 ματι 21:10^f ἐπὶ δρος μέγα

ἀποφεύγειν *a effugere b fugere c refugere*
 2 Pe 1:4 ἀποφυγόντες^b τῆς ἐν τῷ κόσμῳ –
 φυδρᾶς 2:18 τοὺς δλίγως ἀ..οντας^a 20
 ἀποφυγόντες^c τὰ μιάσματα τ. κόσμου

ἀποφθέγγεσθαι^a *a eloqui b loqui*
 Act 2:4 καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἀπ..^a αὐτοῖς
 – 14^b 26:25 σωφροσύνης φήματα ἀ..ομαί^b

ἀποφορτίζεσθαι S^o – *exponere* Act 21:3

ἀπόχρησις S^o – *usus* Col 2:22 εἰς φθορὰν τῇ ἀ.

ἀποχωρεῖν *discedere* Mat 7:23 „ἀ..εῖτε ἀπ’
 ἔμοι” – Luc 9:39 Act 13:13 Ἰωάν. – ἀ..ήσας

ἀποχωρίζεσθαι^a *discedere b recedere*
 Act 15:39^a – Λρ 6:14 δ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη^b

ἀποψύχειν *arescere* Luc 21:26 ἀπὸ φόβου

Ἄππιου φόρον Act 28:15 ἄχρι Ἄππιου φόρου

ἀπρόσιτος S^o – *inaccessibilis*
 1 Ti 6:16 φῶς οἰκῶν ἀπ..ον, δν εἶδεν οὐδείς

ἀπρόσκοπος^a *a sine offendiculo b sine offen-
 sione c sine offensa*
 Act 24:16 ἀ..ον^a συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θ.
 1 Co 10:32 ἀ..οι^b καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε κ. “Ἐλλ.
 Phl 1:10 ἵνα ἥτε – ἀ..οι^c εἰς ήμέραν Χοῦ

ἀπροσωπολήμπτως S^o – *sine acceptione
 personarum* 1 Pe 1:17 τὸν ἀπρ. κρί-
 νοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον

ἀπταιστος *sine peccato* Jud 24 ὑμᾶς ἀ..ους

ἄπτειν *accendere* Luc 8:16 11:33 15:8 Act 28:2

ἄπτεσθαι *tangere*
 Mat 8:3 ἤψατο αὐτοῦ – – καθαρίσθητι || Mar
 14:1 Luc 5:13 – Mat 8:15 ἤψ. τῆς χειρός

Mat 920 ἥψατο τοῦ κρασπέδου – αὐτοῦ 21 ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἴματίου αὐτοῦ ||
 Mar 5.27.28.30 τίς μου ἥψατο τῶν ἴματίων; 31 Luc 8.44-47 – Mat 14.36 ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου – καὶ δοσοὶ ἥψαντο διεσώθησαν || Mar 6.56 – 29 ἥψατο τῶν δοφθαλμῶν 20.34 – Mar 7.33 τῆς γλώσσης Luc 22.51 τοῦ ὡτίου 17.7 ἀψάμενος – ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβ. Mar 3.10 ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται || Luc 6.19 – Mar 8.22 10.13 παιδία ἵνα αὐτῶν ἄψηται || Luc 18.15 Luc 7.14 ἥψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες – 39 ποταπὴ ἡ γυνὴ ἡτις ἄπτεται αὐτοῦ Joh 20.17 μὴ μου ἄπτου, οὕπω γάρ ἀναβέβ. 1 Co 7.1 καλὸν – γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι 2 Co 6.17 „ἀκαδάρτου μὴ ἄπτεσθε“ Col 2.21 μὴ ἄψῃ (vg *tetigeritis* v1 *tetigeris*) μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς 1 Jo 5.18 ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ

Ἄπφια Phm 2 Ἀπφία τῇ ἀδελφῇ

ἀπωθεῖσθαι *repellere* Act 7.27.39
 Act 13.46 ἐπειδὴ ἀ..σθε αὐτόν (sc λόγον θεοῦ)
 Rm 11.1 „μὴ ἀπώσατο δὲδος τ. λαὸν αὐτοῦ;“
 2 „οὐκ ἀπώσατο – τὸν λαὸν αὐτοῦ“
 1 Ti 1.19 ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν

ἀπώλεια *perditio* ^b*interitus*

Mat 7.13 ἡ δόδος δὲ ἀπάγουσσα εἰς τὴν ἀπώλειαν 26.8 εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὔτη; || Mar 14.4 Joh 17.12 οὐδεὶς – ἀπώλετο εἰ μὴ διὰ τὸν θεόν της ἀπ. Act 8.20 τὸ ἀργύριον σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπ. Rm 9.22 „σκεύη δργῆς“ κατηρτ. εἰς „ἀ..αν“^b Phil 1.28 αὐτοῖς ἔνδειξις ἀ..ας, ὑμῶν δὲ σωτηρ. 3.19 ὃν τὸ τέλος ἀπ. ^b, ὃν δὲ δεδος ἡ κοιλ. 2 Th 2.3 ἀποκαλυφθῇ –, διὰ τὸν θεόν της ἀ..ας 1 Ti 6.9 βιδίζουσιν – εἰς δλεθρον καὶ ἀ..αν Hb 10.39 οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπ..αν 2 Pe 2.1 παρεισάχουσιν αἱρέσεις ἀπωλείσας –, ἐπάγοντες ἐσυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν 3 ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει 3.7 εἰς ἡμέραν – ἀ..ας τῶν ἀσεβῶν ἀνδ. – 16 πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν Ap 17.8 τὸ θηρίον – εἰς ἀ..αν^b ὑπάγει 11^b

ἀρά *maledictio* Rm 3.14 „ἀρᾶς – γέμει“

„Ἀραβες, Ἀραβία Act 2.11 – Gal 1.17 4.25

Ἀράμ Mat 13.4 (v1 Luc 3.33 et vg)

ἀργεῖν *cessare* 2 Pe 2.3 τὸ κρίμα – οὐκ ἀ..εῖ

ἀργός *otiosus* ^b*piger* ^c*nasci*

Mat 12.36 πᾶν ῥῆμα ἀργὸν δὲ λαλήσουσιν 20.3 ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς ε 1 Ti 5.13 ἅμα δὲ καὶ ἀργαῖ (vg v1 *otiose*) –, οὐ μόνον δὲ ἀργαῖ ἀλλὰ κ. φλύαροι Tit 1.12 Κρῆτες ἀεὶ –, γαστέρες ἀργαῖ^b Jac 2.20 δτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή (v1 νεκρά vg *morta* v1 *otiosa*) –; 2 Pe 1.8 οὐκ ἀργούς^c οὐδὲ ἀκάρπους – εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν – ἐπίγνωσιν

ἀργύριον *pecunia* ^b*argentum* ^c*argenteus*

Mat 25.18 ἔκρυψεν τὸ ἀργ. 27 βαλεῖν τὰ ἀργ. μου τοῖς τραπεζίταις || Luc 19.15.23 26.15 „ἐστησαν“ αὐτῷ „τριάκοντα ἀργύρια“^c 27.3 ἔστρεψεν τὰ τριάκ. ἀργ.^c 5^c 6^c 9 „ἔλαβιον τὰ τριάκ. ἀργ.“^c || Mar 14.11 ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι Luc 22.5 συνέθεντο

28.12 ἀ..ια ἱκανὰ – τοῖς στρατιώταις 15

Luc 9.3 μήτε ἀργ. μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας Act 3.6 ἀργ.^b καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι 7.18 τιμῆς ἀ..ίου^b 19.19 ἀ..ίου μυρ. πέντε 8.20 τὸ ἀργ. σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν 20.33 ἀ..ίου^b ἡ χρυσ. – οὐδενὸς ἐπεδύμησα 1 Co 3.12 εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ – ἀργύριον^b 1 Pe 1.18 οὐ φθαρτοῖς, „ἀργυρίῳ^b“ ἡ χρυσίω, „ἔλυτρώθητε“ ἐκ τῆς ματαίας

ἀργυροκόπος *argentarius* Act 19.24

ἀργυρος *argentum*

Mat 10.9 μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἀργυρον Act 17.29 Jac 5.3 δ ἀργυρος κατίωται Ap 18.12

ἀργυροῦς *argenteus* Act 19.24 Ap 9.20

2 Ti 2.20 οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη – ἀργυρᾶ

Ἀρειος πάγος Act 17.18.22

Ἀρεοπαγίτης Act 17.34 Διονύσιος δ Ἀρ.

ἀρεσκεία Col 1.10 περιπατῆσαι – εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν *per omnia placentes*

ἀρέσκειν *placere*

Mat 14.6 Ἡρώδη || Mar 6.22 – Act 6.5 δ λόγος

Rm 8.8 θεῶ ἀρέσαι οὐ δύνανται

15.1 διφείλομεν – μὴ ἐσυτοῖς ἀρ. 2 ἔκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀ..έτω 3 καὶ γὰρ δ Χὸς οὐχ ἐσυτῷ ἤρεσεν

1 Co 7:32 δ ἄγαμος μεριμνᾶτε, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ εἰδὼς δὲ γαμήσασα, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικὶ εἰδὼς δὲ γαμήσασα, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρὶ

10:33 καθὼς κάγω πάντα πᾶσιν ἀρέσκων Gal 1:10 ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χοῦ δούλος οὐκ

1 Th 2:4 οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες – 15 Ἰουδαίων, τῶν – θεῷ μὴ ἀ..όντων 4:1 πῶς δεῖ – περιπατεῖν καὶ ἀ..ειν θεῷ

2 Ti 2:4 ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ

ἀρεστόν (**ἐστιν**) ^a*aequum (est)* ^b*placet* ^c*quod placitum est*

Joh 8:29 δτι – τὰ ἀρ. ^c αὐτῷ ποιῶ πάντοτε

Act 6:2 οὐκ ἀρ. ^a ἐστιν ^a ἡμᾶς – διακονεῖν τραπέζαις 12:3 δπι ἀρ. ^b ἐστιν ^b τοῖς Ἰουδ.

1 Jo 3:22 τὰ ἀρ. ^c ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν

Ἀρέτας 2 Co 11:32 δ ἐθνάρχης Ἀ..α τοῦ βασ.

ἀρετή *virtus*

Phl 4:8 εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος

1 Pe 2:9 „ὅπως τὰς ἀρ. ἔξαγγειλητε” τοῦ ἐκ

2 Pe 1:3 τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ (νι διὰ – ἀ..ῆσ) 5 ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τῇ ἀρετῇ, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν

ἀρήν *agnus* Luc 10:3 ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ

ἀριθμεῖν ^a*numerare* ^b*dinumerare*

Mat 10:30^a || Luc 12:7^a (τρίχες) – Ap 7:9^b

ἀριθμός *numerus* Luc 22:3 (vg^o)

Joh 6:10 Act 4:4 5:36 6:7 11:21 16:5 Rm 9:27

Ap 5:11 7:4 ἡκουσα τὸν ἀρ. τῶν ἐσφραγισμένων 9:16 13:17 (τὸ δνομα τοῦ θηρίου ἡ τὸν ἀρ. τοῦ δνόματος αὐτοῦ 15:2) 13:18 τὸν ἀρ. τοῦ θηρίου ἡρ. γάρ ἀνθρώπου ἐστίν. καὶ δ ἀρ. αὐτοῦ ἔξακόσιοι ἔχοντα ἔξ – 20:8

Ἀριμαθαία

Mat 27:57 || Mar 15:43 Luc 23:51 Joh 19:38

ἀριστᾶν *prandere* Luc 11:37 Joh 21:12.15

Ἀρίσταρχος Act 19:29 20:4 27:2 – Col 4:10 Ἀ.. ὁ συναιχμάλωτός μου Phm 24 συνεργ.

ἀριστερός *sinister*

Mat 6:3 μὴ γνώτω ἡ ἀ..ά σου τί ποιεῖ ἡ δεξ.

Mar 10:37 εῖς ἔξ ἀ..ῶν || Luc 23:33 δν δὲ ἔξ ἀ.. διὰ τῶν δπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν (*a sinistris*)

Ἀριστόβουλος Rm 16:10 τοὺς ἐκ τῶν Ἀ..ου

ἄριστον *prandium* Mat 22:4 Luc 11:38 14:12

ἀρκεῖν, ..σθαι *sufficere* ^b*contentam esse*

Mat 25:9 Luc 3:14^b Joh 6:7 14:8 ἀ..ει ἡμῖν 3 Jo 10

2 Co 12:9 ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γάρ δύν.

1 Ti 6:8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα^b

Hb 13:5 ἀρκούμενοι^b τοῖς παροῦσιν

ἀρκετός, ..όν S^o – *sufficit*

Mat 6:34 ἀ..όν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς

10:25 ἀ..όν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς

1 Pe 4:3 ἀ..ός – δ παρεληλυθώς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι

ἄρκος *ursus* Ap 13:2 πόδες – ὡς ἄρκου

ἄρμα *currus* Act 8:28.29.38 Ap 9:9

Ἀρμαγεδών Ap 16:16 (vI "Ἀρ Μαγ.)

ἄρμόζεσθαι *despondere* 2 Co 11:2 ἡρμοσάμην – ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν

ἄρμός *compages* Hb 4:12 ἀ..ῶν – κ. μυελῶν

Ἄρνι Luc 3:33 (vI Ἀράμ)

ἀρνεῖσθαι *negare* ^b*abnegare*

Mat 10:33 δστις δ' ἀν ἀρνήσηται με ἔμπρ. τῶν ἀνδρ., ἀρνήσομαι κάγω αὐτὸν ἔμπρ. τοῦ πατρός μου || Luc 12:9 δ – ἀρνήσαμενός με – ἀπαρνηθήσεται

26:70 δ δὲ ἡρνήσατο ἔμπρ. πάντων 72 πάλιν ἡρν. μετά ὄρκου || Mar 14:68.70 Luc 22:57 Joh 13:38 ἔως οὐ ἀρνήσῃ με τρίς

18:25 ἡρνήσατο 27 πάλιν ἡρνήσατο

Luc 8:45 ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν – Πέτρ. 9:23 ἀρνησάσθω ἐαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν στ.

Joh 1:20 ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἡρνήσατο

Act 3:13 δν ὑμεῖς – ἡρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου 14 τὸν ἄγιον – ἡρνήσασθε

4:16 φανερόν, καὶ οὐ δυνάμενα ἀ..σθαι

7:35 Μωυσῆν, δν ἡρνήσαντο

1 Ti 5:8 τὴν πίστιν ἡρνηται καὶ ἐστιν ἀπίστου

2 Ti 2:12 εὶ ἀρνησάμενα, κάκεῖνος ἀρνήσεται

ἡμᾶς 13 εἰ ἀπιστοῦμεν,—πιστὸς μένει,
ἀρνήσασθαι γάρ ἐστὸν οὐ δύναται
2 Ti 3 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ
δύναμιν αὐτῆς ἡρημένοι^b
Tit 1 18 τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται (sc θεόν)
2 12 ἵνα ἀρνησάμενοι^b τὴν ἀσέβειαν καὶ
τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας
Hb 11 24 ἡρησατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρός
2 Pe 2 1 τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς—ἀρνούμενοι
1 Jo 2 22 δ ἀρνούμενος δπὶ Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν
δ χριστός;—δ ἄρν. τὸν πατέρα καὶ
τὸν υἱόν 23 πᾶς δ ἀρνούμενος τὸν
υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει
Jud 4 τὸν —κύριον ἡμῶν Ἰ. Χὸν ἀρνούμενοι
Ap 2 13 οὐκ ἡρησα τὴν πίστιν μου
3 8 οὐκ ἡρησω τὸ δονομά μου

ἀρνίον *agnus*

Joh 21 15 βόσκε τὰ ἀρνία (v1 πρόβατα) μου
Ap 5 6 ἀ. ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον 12 13 8
— 8 οἱ —πρεσβ.—ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἄρ.
— 13 τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία 7 10 ἡ σωτηρία
15 3 ἄδουσιν—τὴν ὁδὴν τοῦ ἀρνίου
6 1 ἤνοιξεν τὸ ἄρ. μίαν ἐκ τῶν —σφραγ.
— 16 „πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς”
— ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου
7 9 ὅχλος πολύς,—ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου
— 14 ἐλεύκαναν—ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου
— 17 τὸ ἀ. τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ ὑρόνου ποι-
μανεῖ αὐτοὺς καὶ δηγήσει
12 11 ἐνίκησαν — διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου
13 11 εἶχεν κέρατα δύο δμοισα ἀρνίῳ
14 1 τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ δρος Σιών
— 4 οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ —
— ἡγοράσθησαν—ἀπαρχῇ —τῷ ἀρνίῳ
— 10 βασανισθήσεται —ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου
17 14 μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν καὶ
τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς

19 7 ἥλθεν δ γάμος τοῦ ἀ..ου; καὶ ἡ γυ-
νὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἐστήν 9 μακά-
ριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ
ἀρνίου κεκλημένοι 21 9 δεῖξω σοι τὴν
νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου
21 14 δνόματα τῶν—ἀποστόλων τοῦ ἀ..ου
— 22 ναὸς αὐτῆς ἐστιν, καὶ τὸ ἀρνίον 23
καὶ δ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον
— 27 ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου
22 1 ποταμὸν —, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ
ὑρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου 3

ἀροτριῶν *arare* Luc 17 7 δοῦλον ἀ..ιῶντα
1 Co 9 10 δφείλει ἐπ' ἐλπίδι δ ἀροτριῶν ἀ..ιῶν

ἄροτρον *aratrum* Luc 9 62 χεῖρα ἐπ' ἄροτρον
ἀρπαγή *rapina* Mat 23 25 || Luc 11 39
Hb 10 34 τὴν ἀρ. τῶν ὑπαρχόντων—προσεδέξ.
ἄρπαγμός S° — *rapina* Phl 2 6 οὐχ ἀρπα-
μὸν ἡγήσατο τὸ εἰναι ἵσα θεῷ, ἀλλά

ἀρπάζειν *rapere* b *diripere*

Mat 11 12 καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν [σαι^b]
12 29 τὰ σκεύη αὐτοῦ (sc τοῦ Ισχ.) ἀρπά-
13 19 ἀ..ει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ
Joh 6 15 δτι μέλλουσιν —άρ. αὐτόν (sc Ἰησοῦν)
10 12 δ λύκος ἀ..ει αὐτὰ καὶ σκορπίζει
— 28 οὐχ ἀ..σει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου
29 οὐδεὶς δύν. ἀρ. ἐκ τ. χ. τοῦ πατρός
Act 8 39 πνεῦμα — ἡρπασεν τὸν Φίλιππον
23 10 ἐκέλευσεν —ἀ..σαι αὐτόν (sc Παῦλ.)
2 Co 12 2 ἀρπαγέντα — ἔως τρίτου οὐρανοῦ
— 4 δπὶ ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον
1 Th 4 17 ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάν-
τησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα
Jud 23 σώζετε „ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες”
Ap 12 5 ἡρπάσθη τὸ τέκνον—πρὸς τὸν θεόν

ἄρπαξ *rapax* b *raptor*

Mat 7 15 ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἀρπαγες
Luc 18 11 οὐκ εἰμὶ ὕσπερ —, ἀρπαγες^b, ἄδικοι
1 Co 5 10 μὴ συναναμγυσθαι —, —ἀρπαξιν
— 11 ἔάν τις ἀδελφὸς δνομαζόμενος ἡ
πόρνος — ἡ ἀρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδέ
6 10 οὐχ ἀρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρον.

ἀρραβών *pignus*

2 Co 1 22 θεός, δ — δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν 5 5
Eph 1 14 δς ἐστιν ἀ. τῆς κληρονομίας ἡμῶν

ἀρραφος S° — *inconsutilis* Joh 19 23 χιτώνἀρρητος S° — *arcanus*

2 Co 12 4 ἥκουσεν ἀ..α ρήματα, δ οὐκ ἔξον

ἀρρωστος ^a*aeger* (v1 *aegrotus*) b *imbecillus*
^c*infirmus* d *languidus*

Mat 14 14 ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρωστους^d αὐτῶν
Mar 6 5 δλίγοις ἀ..οις^c ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας
[16 18^a]—6 13 ἥλειφον—πολλοὺς ἀ..ους^a

1 Co 11 30 διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ —ἀρρωστοι^b

ἀρσενοκοίτης S° — *masculorum concubitor*
1 Co 6 9 1 Ti 1 10

ἄρσην, ..εν *masculus*, ..um ^b*masculinum*
Mat 19.4 || Mar 10.6 – Luc 2.23 πᾶν ἄρσεν^b
Rm 1.27 – Gal 3.28 οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ
Ap 12.5 ἔτεκεν υἱὸν ἄρσεν ις τὸν ἄρσενα

Ἄρτεμāς Tit 3.12 πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ

Ἄρτεμις Act 19.24.27.28.34.35

ἄρτεμων S^o – *artemon* Act 27.40

*ἄρτι *pups* *ἀπ' ἄρτι *amodo*
Mat 23.39 οὐ μή με ἔδητε ἀπ' ἄρτι ἔως ὃν
26.29 οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι – ἔως τῆς ἡμέρ.
– 64 ἀπ' ἄρτι δψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρ.
Joh 13.19 ἀπ' ἄρτι λέγω – πρὸ τοῦ γενέσθαι
14.7 ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν κ. ἑωράκ.
1 Co 13.12 βλέπομεν γάρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου –
ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δέ
1 Pe 1.6 δλίγον ἄρτι – λυπηθέντες 8 εἰς δν
ἄρτι μὴ δρῶντες πιστεύοντες δέ
Ap 14.13 οἱ ἐν κυρίῳ ἀποδημήσκοντες ἀπ' ἄ.

ἄρτιγέννητος S^o – *modo genitus*
1 Pe 2.2 ώς ἀ..α βρέφη – γάλα ἐπιποδήσατε

ἄρτιος S^o – *perfectus*
2 Ti 3.17 ἵνα ἄρτιος ἦ δ τοῦ θεοῦ ἀνθρωπος

ἄρτος *panis*
Mat 4.3 ἵνα οἱ λίθοι – ἀ..οι γένωνται || Luc 4.3
– 4 „οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται” || Luc 4.4
6.11 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡ-
μῖν σήμερον || Luc 11.3 τὸ καθ' ἡμέραν
7.9 δν αἰτήσει δ υἱὸς – ἀ..ον (Luc 11.11 v1)
12.4 „τὸὺς ἄρτους τῆς προιδέσεως” ἔφαγον
|| Mar 2.26 Luc 6.4 – Hb 9.2 ἡ πρ. τῶν ἄ.
14.17 οὐκ ἔχομεν ώδε εἰ μὴ πέντε ἄρ-
τους 19 || Mar 6.37.38.41.44 Luc 9.13.16
Joh 6.5 πόδεν ἀγοράσωμεν ἄρτους – ;
7.9.11 ἐλαβεν – τοὺς ἄρτους – καὶ εὐ-
χαριστήσας διέδωκεν 13.23
15.2 οὐ γάρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν
ἄρτον ἔσθιωσιν || Mar 7.2.5
– 26 λαβεῖν τὸν ἄ. τῶν τέκνων || Mar 7.27
– 33 πόδεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦ-
τοι – ; 34.36 ἐλαβεν τοὺς ἐπτὰ ἄρ-
τους || Mar 8.4.5.6
16.5 ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν 7.8.9 οὐδὲ
μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους – ;
10.11 οὐ νοεῖτε δτι οὐ περὶ ἄρτων εἰ-

πον – ; 12 οὐκ – ἀπὸ τῆς ζύμης [τῶν
ἄρτων] || Mar 8.14.16.17.19 – cfr 652
Mat 26.26 λαβὼν δ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογή-
σας ἔκλασεν || Mar 14.22 Luc 22.19 εύ-
χαριστήσας – 1 Co 11.23 εύχ. ἔκλασεν
Mar 3.20 ώστε μὴ δύνασθαι – μηδὲ ἄ..ον φαγεῖν
6.8 μὴ ἄρτον, μὴ πήραν || Luc 9.3
– 52 οὐ γάρ συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις
Luc 7.33 Ἰωάννης – μὴ ἐσθίων ἄρτον
11.5 φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους
14.1 φαγεῖν ἄ..ον 15 μακάριος δστις φά-
γεται ἄ..ον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ
15.17 πόσοι μίσθιοι – περισσεύονται ἄ..ων
24.30 λαβὼν τὸν ἄ. εὐλόγησεν καὶ κλάσας
ἐπεδίδου 35 ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου
Joh 6.23.28 ζητεῖτε με – δπι ἐφάγετε ἐκ τῶν
ἄρτων 31 „ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς” 32 οὐ Μωϋσῆς
δέδωκεν – τὸν ἄ. ἐκ τοῦ οὐρ., ἀλλ' ὁ
πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄ. ἐκ τ.
οὐρ. τὸν ἀληθινόν 33 δ γάρ ἄ. τοῦ
θεοῦ ἐστιν δ καταβαίνων 34 πάντο-
τε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον
– 35 ἐγώ εἰμι δ ἄρτος τῆς ζωῆς 48
– 41 ἐγώ εἰμι δ ἄρτος δ καταβάς ἐκ τοῦ
οὐρ. 50 οὐτός ἐστιν δ ἄ. – δ καταβά-
ινων 51 ἐγώ εἰμι δ ἄ. δ ζῶν δ – κατα-
βάς· ἔαν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄ.
– καὶ δ ἄ. δὲ δν ἐγώ δώσω ἡ σάρξ
μού ἐστιν ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς
58 οὐτός ἐστιν δ ἄ. δ – καταβάς – δ
τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζῆσει εἰς
τὸν αἰώνα
13.18 „δ τρώγων μου (v1 μετ' ἔμοῦ) τὸν ἄρ.”
21.9 δψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον
– 13 λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν
Act 2.42 προσκαρτεροῦντες – τῇ κλάσει τοῦ
ἄρ. 48 κλῶντές τε κατ' οἰκον ἄρτον
20.7 συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον 11
κλάσας τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος
27.35 λαβὼν ἄρτον εὐχαριστησεν – κ. κλάσ.
1 Co 10.16 τὸν ἄ. δν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία – ;
– 17 εἰς ἄ., ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ
γάρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄ. μετέχομεν
11.23 ἐλαβεν ἄ..ον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλα-
σεν 26 δσάκις γάρ ἔαν ἐσθίητε τὸν ἄ.
τοῦτον 27 δς δν ἐσθίητε τὸν ἄ. (v1 τοῦ.
vg) 28 οὐτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω
2 Co 9.10 δ – ἐπιχορηγῶν – „ἄρτον εἰς βρῶσιν”
2 Th 3.8 οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά
τινος 12 ἵνα μετὰ ήσυχίας ἐργαζόμε-
νοι τὸν ἔαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν

ἌΡΤΥΕΙΝ Sº – *condire*

Mar 9:50 ἐν τίνι αὐτὸς ἀρτύσετε; || Luc 14:34
Col 4:6 ὁ λόγος ὑμῶν — ἀλλατὶ ἡρτυμένος

Ἄρφαξάδ Luc 3:36 τοῦ Σήμ

ἀρχάγγελος S^o – *archangelus*

1 Th 4:16 ἐν φωνῇ ἀ..ου – Jud 9 „Μιχαὴλ ὁ ἄ..”

ἀρχαῖος *antiquus* **b** *originalis* **c** *prior* **d** *vetus*
Mat 5 21 ἡκούσατε δὲ ἐπρέδη τοῖς ἀ..οις 33
Luc 9 8 προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη 19^c
Act 15 7 ἀφ' ἡμερῶν ἀ..ων 21 ἐκ γενεῶν ἀ..ων
21 16 Μνάσωνί τινι –, ἀρχαῖω μαθῆτῃ
2 Co 5 17 τὰ ἀρχ.^d παρῆλθεν, – γέγονεν καινά
2 Pe 2 5 ἀρχαίους^b κόσμου οὐκ ἔφείσατο
Ap 12 9 δὲ ὄφις δὲ ἀρχαῖος 202

ἀρχεῖν ^a*principari* ^b*regere* cfr **ἀρχω**

Mar 10⁴² οἱ δοκοῦντες ἄ.^a τῶν ἐθνῶν Rm 15¹²^b

*ἀρχεσθαι *incipere* b *coepisse*

Mat 20 8 ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἔως
Luc 23 5 ἀπὸ – Γαλιλαίας 24 27 Μωυσέως
47 Ἱερουσαλήμ [Joh 8 9 τῶν πρεσβυτέ-
ρων] Act 1 22 ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰω-
άννου 8 35 ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης
Luc 3 8 μὴ ἄρξησθε^b λέγειν ἐν ἑαυτοῖς
– 23 ἦν Ἰησοῦς ἀ..όμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκ.
Act 1 1 ὃν ἤρξατο^b δ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
11 4 ἀρξάμενος – Πέτρος ἔξειθετο αὐτοῖς
2 Co 3 1 ἀρχόμενα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάν·;
1 Pe 4 17 δτι [δ] καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα
ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ

Ἄρχέλαος Mat 2:22 δτὶ Ἀ. βασιλεύει τῆς Ἰου.

ἀρχή 1) initium, origo

*initium b principium c exordium
d inchoatio*

Mat 19, 4 ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς „ἄρσεν καὶ θῆλυ”
|| Mar 10, 6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως – Mat
19, 8 ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὔτε
24, 8 ἀρχὴ (*initia*) ὠδίνων || Mar 13, 8
– 21 „θλῖψις –, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς
κόσμου ἔως” || Mar 13, 19 ἡ κτίσεως”

Mar 1:1 ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χοῦ
Luc 1:2 οἱ ἀπόστολοι αὐτούς πάντας καὶ ὑπηρέτας

Εὐαγγελίον της Αγίας Μαρίας της Ελισάβετ
Joh 1:1 ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος 2^ο πρὸς τ. Θεόν
2:11 ταύτην ἐποίησεν ἡμεῖς τῶν σημείων
6:64 ἥδει γάρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες
8:25 τὴν ἀρχὴν δι τι καὶ λαλῶ ὑμῖν

Joh 844 ἀνθρωποκτόνος ἡν ἀπ' ἀρχῆς
 1527 δτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε
 16 4 ταῦτα .. ὑμῖν ἔξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον

Act 1011 τέσσαριν ἀρχαῖς καθιέμενον 115
 1115 ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα – ἐπ' αὐτοὺς ὥσ-
 περ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ
 26 4 βίωσίν μου – τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην.

Phl 415 ἐν ἀρχῇ^b τοῦ εὐαγγ., δτε ἔξηλθον

Col 118 ὅς ἐστιν (v1 ἡ) ἀρχῇ^b, πρωτότοκος
 ἐκ τῶν νεκρῶν, – ἐν πᾶσιν – πρωτεύων

2 Th 213 εἴλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς (v1
 ἀπαρχήν vg *primitias*) εἰς σωτηρίαν

Hb 110 „κατ' ἀρχὰς^b – γῆν ἐδεμελίωσας”
 2 3 ἡτις (sc σωτηρία) ἀρχὴν λαβιοῦσα
 314 ἔανπερ τὴν ἀ. τῆς ὑποστάσεως μέ-
 χρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν
 512 τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς^c τῶν λογίων
 6 1 ἀφέντες τὸν τῆς ἀ. τοῦ Χοῦ λόγον
 7 3 μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν – ἔχων (sc Μελχ.)

2 Pe 3 4 οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως

1 Jo 1 1 δ ἡν ἀπ' ἀρχῆς 213 ἐγνώκατε τὸν ἀπ'
 ἀρχῆς 14 (vg v1)
 2 7 ἐντολὴν παλαιὰν ἡν εἰχετε ἀπ' ἀρχῆς
 24 δ ἡκούσατε ἀπ' ἀ. 311 ἡ ἀγγελία
 ἡν ἡκ. ἀπ' ἀ. 2 Jo 5 ἐντολὴν – ἡν ει-
 χομεν ἀπ' ἀ. 6 καθὼς ἡκούσ. ἀπ' ἀ.
 3 8 ἀπ' ἀρχῆς δ διάβολος ἀμαρτάνει

Ap 314 „ἡ ἀρχῇ^b τῆς κτίσεως” τοῦ θεοῦ
 21 6 ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ω, ἡ ἀ. καὶ τὸ
 τέλος 2213^b (textus rec 18, vg^b)

2) potestas, potestates
principatus b principes c magistratus

Luc 1211 ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς^c
 2020 παραδοῦναι – τῇ ἀ. – τοῦ ἡγεμόνος

Rm 838 οὕτε ἄγγελοι οὕτε ἀρχαῖ

1 Co 1524 δταν καταργήση πᾶσαν ἀρχήν

Eph 121 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς Col 210 δς
 ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀ. καὶ ἔχουσ.

310 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς (v1^b)
 612 ἡμῖν ἡ πάλη – πρὸς τὰς ἀ.^b, πρὸς τὰς
 ἔχουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας

Col 116 ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα – , – εἴτε
 ἀρχαὶ εἴτε ἔχουσίαι

215 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀ. κ. τὰς ἔχουσίας

Tit 3 1 ἀρχαῖς^b (v1 καὶ) ἔχουσίαις ὑποτάσσ.

Jud 6 ἀγγέλους – τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν
 ἔσυτῶν ἀρχήν

ὕψωσεν Ηβ 2 10 τὸν ἀ.^a τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι
Ηβ 12 2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀ..όν^a
άρχιερατικός S^o – sacerdotalis Act 4 6 γένος
άρχιερεύς

1) aetatis Jesu et apostolorum

princeps sacerdotum ^b*summus*
sacerdos ^c*pontifex*

Mat 2 4 τοὺς ἄρχ. καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
16 21 παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβ. καὶ ἀ. καὶ γρ.
|| Mar 8 31^b Luc 9 22 – Mat 20 18 παραδοθήσεται τοῖς ἀ. καὶ γρ. || Mar 10 33
21 15 Ἰδόντες – οἱ ἀ. καὶ οἱ γρ. τὰ ὅντα
– 23 προσῆλθον αὐτῷ – οἱ ἀ. καὶ οἱ πρ. τοῦ λαοῦ || Mar 11 27^b Luc 20 1 (v1 ιερεῖς)
– Mar 11 18 ἡκουσαν οἱ ἀ. καὶ οἱ γρ.
|| Luc 19 47 ἔζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι
– 45 ἀκούσαντες οἱ ἀ. καὶ οἱ Φαρ. τὰς παραβολάς || Luc 20 19 οἱ γραμμ. καὶ οἱ ἀ.
26 3 συνήχθησαν οἱ ἀ. καὶ οἱ πρεσβ. τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀ. || Mar 14 1 οἱ ἄρχ.^b καὶ οἱ γραμματεῖς Luc 22 2
– 14 Ἰούδας – πρὸς τοὺς ἀ. || Mar 14 10^b Luc 22 4 συνελάλησεν τοῖς ἀ. καὶ στρατηγ.
– 47 ὄχλος – ἀπὸ τῶν ἀ. καὶ πρεσβ. τοῦ λαοῦ || Mar 14 43^b – Joh 18 3 ἐκ τῶν ἀ.^c καὶ – Φαρισαίων ὑπηρέτας
– 51 τὸν δοῦλον τοῦ ἀ. || Mar 14 17^b Luc 22 5 Joh 18 10^c – 26 ἐκ τῶν δούλ. τοῦ ἀ.^c
– 57 ἀπήγαγον πρὸς – τὸν ἀ. 62 ἀναστὰς ὁ ἀ. 63.65 ὁ ἀ. διέρρηξεν τὰ ἱμάτια || Mar 14 53^b 60^b 61 ὁ ἀ.^b ἐπηρώτα αὐτόν 63^b Luc 22 54
– 58 Πέτρος ἡκολούθει – ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀ. || Mar 14 54^b 66^b Joh 18 15 καὶ ἄλλος μαθητής. – γνωστὸς τῷ ἀ.^c κτλ 16 ὁ γνωστὸς τοῦ ἀ.^c 26^c
– 59 οἱ δὲ ἀ. καὶ τὸ συνέδρ. – ἔζήτουν ψευδομαρτ. || Mar 14 53 (sacerdotes) 55^b
27 1 συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀ. καὶ οἱ πρεσβ. || Mar 15 1^b Luc 22 66 τὸ πρεσβυτέριον –, ἀ..εῖς τε καὶ γρ.
– 3 τὰ – ἀργύρια τοῖς ἀ..εῦσιν καὶ πρ. 6 – 12 ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι – ὑπὸ τῶν ἀ. καὶ πρεσβ. 20.41 || Mar 15 3^b 10 διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀ.^b 11^c 31^b – Luc 23 10 οἱ ἀ. καὶ οἱ γρ. εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ – 62 συνήχθησαν οἱ ἀ. καὶ οἱ Φαρισαῖοι

Mat 28 11 ἀπήγγειλαν τοῖς ἀ. – τὰ γενόμενα Luc 3 2 ἐπὶ ἀρχιερέως “Ἄννα καὶ Καϊαφᾶ 22 52 εἶπεν – πρὸς τοὺς – ἀ..εῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους 23 4 Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀ. καὶ τοὺς ὄχλους 13 συγκαλεσάμενος τοὺς ἀ. καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν 24 20 ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀ.^b καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν

Joh 7 32 ἀπέστειλαν οἱ ἀ. (*principes*) καὶ οἱ Φαρισαῖοι 45^c 11 47^c 57^c

11 49 Καϊαφᾶς, ἀ.^c ὧν τοῦ ἐνιαυτοῦ 51 ἀ.^c ὧν – ἐπροφήτευσεν 18 13 δς ἥν ἀ.^c 12 10 ἐβουλεύσ. – οἱ ἀ. ἵνα καὶ τὸν Λάζαρ. 18 19 ὁ – ἀ.^c ἡρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τ. μαθητῶν – καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ – 22 οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἄρχιερεῖ;^c – 24 δεδεμένον πρὸς Καϊαφᾶν τὸν ἄρχ.^c – 35 τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀ.^c παρέδωκάν σε ἐμοὶ – 19 6^c 21 οἱ ἀ.^c

19 15 οἱ ἀ..εῖς^c. οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ

Act (4 1 v1) 46 “Ἄννας ὁ ἀ. καὶ Καϊαφᾶς – καὶ δοσοὶ ἡσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ 423 δσα – οἱ ἀ. καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἴπαν 5 17 ἀναστὰς δὲ ὁ ἀ. 21.24 ὁ τε στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀ., διηπόρουν περὶ αὐτῶν 27 ἐπηρώτησεν – ὁ ἀ. 7 1

9 1 Σαῦλος – προσελθὼν τῷ ἀ. ἥτήσατο – ἐπιστολάς 14 ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀ. 26 10.12 – 9 21 ἀγάγη ἐπὶ τοὺς ἀ.

19 14 Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀ..έως ἐπτὰ υἱοί

22 5 ὡς καὶ ὁ ἀ. μαρτυρεῖ μοι 30 συνελθεῖν τοὺς ἀ. (*sacerdotes*) καὶ – τὸ συνέδ.

23 2 ὁ δὲ ἀ. Ἄνανιας 4 τὸν ἀ.^b τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; 5 24 1 κατέβη ὁ ἀ. Ἄναν.

– 14 προσελθόντες τοῖς ἀ..εῦσιν κ. τοῖς πρ.

25 2 οἱ ἀ. καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδ. 15 οἱ ἀ. καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων

2) *summus sacerdos Veteris Testamenti, typus Christi in epist. ad Hebr.*

pontifex ^b*princeps sacerdotum*
^c*sacerdos*

Mar 2 26 πῶς εἰσῆλθεν (sc Δαυιδ) εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιαθάρ ἀ..έως^b

Hb 2 17 ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἄρχιερεύς τὰ πρὸς τὸν θεόν

3 1 τὸν ἀπόστολον καὶ ἀ..έα τῆς δμολογίας 4 14 ἔχοντες οὖν ἀ..έα μέγαν

4 15 οὐ γάρ ἔχομεν ἀ..έα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν 5 1 πᾶς – ἀ. ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος

Hb 5 5 Χός οὐχ ἐαυτὸν ἔδόξασεν γενηθῆναι
ἀ..έα 10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ ὅντος
οὐ δ. „κατὰ τὴν τάξιν Μελχισ.” 6 20
7 26 τοιοῦτος – ἡμῖν – ἔπρεπεν δ., δοσος
– 27 δς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
ώσπερ οἱ ἄ.c, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἴδιων
– 28 δ νόμος – ἀνθρώπους κανίστησιν δ..
εἰς (vl Ἱερεῖς, vg^c) ἔχοντας ἀσθένειαν
8 1 τοιοῦτον ἔχομεν δ..έα 3 πᾶς γάρ δ.
εἰς τὸ προσφέρειν – θυσίας κανίσταται
9 7 ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος δ ἀρχιερεύς
– 11 Χός – δ. τῶν γενομένων (vl μελλόν-
των) ἀγαθῶν – εἰσῆλθεν ἐφάπαξ
– 25 οὐδ' ἵνα πολλάκις –, ὡσπερ δ ἀρχ.
13 11 εἰσφέρεται – αἷμα – διὰ τοῦ ἀρχιερέως

ἀρχιποίμην S^o – *princeps pastorum*
1 Pe 5 4 φανερωθέντος τοῦ δ..ενος κομιεῖσθε
Ἄρχιππος Col 4 17 Phm 2 τῷ συστρατιώτῃ ἥμ.
ἀρχισυνάγωγος S^o – *archisynagogus*
^b *princeps synagogae* Mar 5 22 Ἰάιρος 35s.
38 || Luc 8 49^b – 13 14 Act 13 15^b – 18^a
(Corinthi) Κριστός 17^b Σωσθένης

ἀρχιτέκτων *architectus*
1 Co 3 10 ως σοφὸς δ. θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος
ἀρχιτελώνης S^o – *princeps publicanorum*
Luc 19 2 Ζακχαῖος. – δ., καὶ αὐτὸς πλούσιος
ἀρχιτρίκλινος S^o – *architriclinus* Joh 28 9

ἄρχων *princeps* ^b *magistratus*
1) homines, Christus
Mat 9 18 δ. προσελθῶν προσεκύνει αὐτῷ 23 ||
Luc 8 41 δ. τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν
20 25 οἱ δ. τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν
Luc 12 58 μετὰ τοῦ ἀντιδίκου – ἐπ’ ἄρχοντα
14 1 εἰς οἰκόν τινος τῶν δ..των τῶν Φαρ.
18 18 ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων
23 13 τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας^b
– 35 ἔξεμπτήριζον – καὶ οἱ ἄρχοντες
24 20 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ δ..τες ἡμῶν εἰς
Joh 3 1 Νικόδημος –, ἄρχων τῶν Ιουδαίων
7 26 ἔγνωσαν οἱ δ. δτι οὗτος – δ χριστός;
– 48 μή τις ἐκ τῶν δ. ἐπίστευσεν εἰς αὐτ.;
12 42 καὶ ἐκ τῶν δ. πολλοὶ ἐπίστευσαν
Act 3 17 κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὡσπερ καὶ
οἱ ἄρχοντες ὑμῶν 13 27 αὐτῶν

Act 4 5 συναχθῆναι – τοὺς δ. καὶ τοὺς πρεσβ.
8 ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβ. 26
7 27 „τίς σε κατέστησεν δ..τα καὶ δικα-
στήν –; 35 τοῦτον δ ὑεδός καὶ ἄρχον-
τα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν
14 5 16 19 23 5 „ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου”
Rm 13 3 οἱ γάρ δ. οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ
Ap 1 5 Χοῦ –, „δ δ. τῶν βασιλέων τῆς γῆς”
2) τῶν δαιμονίων, τοῦ κόσμου, τοῦ αἰῶνος
Mat 9 34 ἐν τῷ δ. τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια 12 24 ἐν τῷ Βεεζεβοὺλ δ..τι
τῶν δαιμονίων || Mar 3 22 Luc 11 15
Joh 12 31 νῦν δ δ. τοῦ κόσμου τούτου ἐκβλη-
θήσεται 16 11 κέκριται 14 30 ἔρχεται
– καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν
1 Co 2 6 σοφίαν – οὐδὲ τῶν δ. τοῦ αἰῶνος τού-
του 8 ἡν οὐδεῖς τῶν δ. τοῦ αἰῶνος
τούτου ἔγνωκεν· εἰ γάρ ἔγνωσαν
Eph 2 2 περιεπατήσατε – κατὰ τὸν δ. τῆς ἔξ-
ουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος
ἄρωματα *aromata*
Mar 16 1 || Luc 23 56 24 1 Joh 19 40
ἀσάλευτος *immobilis* Act 27 41
Hb 12 28 βασιλείαν δ..ον παραλαμβάνοντες
Ἄσάφ (vl Ἀσά) Mat 17 8
ἄσβεστος *inextinguibilis*
Mat 3 12 πυρὶ δ..ῳ || Luc 3 17 – Mar 9 43 εἰς τὸ π.
ἀσέβεια *impietas*
Rm 1 18 δργὴ θεοῦ – ἐπὶ πᾶσαν δ. καὶ ἀδικ.
11 26 „ἀποστρέψει δ..ας ἀπὸ Ἰακώβ”
2 Ti 2 16 ἐπὶ πλεῖον – προκόψουσιν ἀσεβείας
Tit 2 12 ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν
Jud 15 ἐλέγχαι – περὶ – τ. ἔργων δ..ας αὐτῶν
18 κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας πορευό-
μενοι τῶν ἀσεβειῶν
ἀσεβεῖν *impie agere* 2 Pe 2 6 Jud 15
ἀσεβής *impious*
Rm 4 5 ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ
5 6 Χός – ἔπι – ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπένθανεν
1 Ti 1 9 νόμος – κεῖται, – ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτ.
1 Pe 4 18 „δ δ. καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;”
2 Pe 2 5 κατακλυσμὸν κόσμῳ δ..ῶν ἐπάξας
3 7 ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων
Jud 4 15 ἐλέγχαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς

ἀσέλγεια *impudicitia* ^b *luxuria*
 Mar 7:22 ἀσέλγεια, ὁφθαλμὸς πονηρός
 Rm 13:13 ὡς ἐν ἡμέρᾳ – περιπατήσωμεν, – μὴ κοίταις καὶ ἀ..αἰς Gal 5:19 τὰ ἔργα τῆς σαρκός, – ἀκανθαρσία, ἀσέλγεια
 2 Co 12:21 μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ – ἀ. ἦ- πραξαν Eph 4:19 ἐαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀ. εἰς ἔργασίαν ἀκανθαρσίας
 1 Pe 4:3 πεπορευμένους ἐν ἀσέλγειασ^b
 2 Pe 2:2 πολλοὶ ἔξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀ..αἰς^b 7 Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς – ἐν ἀ..φ (*luxuriosa*) ἀναστροφῆς – 18 δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀ..αἰς^b (v1 ..ας, vg *luxuriae*) τούς
 Jud 4 τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μεταπ- θέντες εἰς ἀσέλγειαν^b

ἀσημος *ignotus* Act 21:39 οὐκ ἀ..όυ πόλεως

Ἄσήρ Luc 2:36 ἐκ φυλῆς Ἀ. Ap 7:6

ἀσθένεια *infirmitas*

1) *morbis, aegrotatio*

Mat 8:17 „τὰς ἀσθένειας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν”
 Luc 5:15 θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀ..ῶν αὐτῶν 8:2 γυναῖκες – τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευ- μάτων πονηρῶν καὶ ἀσθένειῶν 13:11 γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθένειας 12 ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθένειας σου
 Joh 5:5 τριάκοντα – ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀ. αὐτοῦ 11:4 αὕτη ἡ ἀ. οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον
 Act 28:9 οἱ – ἔχοντες ἀ..ας – ἐθεραπεύοντο
 Gal 4:13 δι’ ἀ..αν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην
 1 Ti 5:23 διὰ – τὰς πυκνάς σου ἀσθένειας
 Hb 11:34 ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθένειας

2) *imbecillitas, imperfectio*

Rm 6:19 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν 8:26 συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθένειᾳ ἡμῶν 1 Co 2:3 ἐν ἀ..φ καὶ – φόβῳ – ἐγενόμην πρὸς ὑ. 15:43 σπείρεται ἐν ἀ..φ, ἐγείρεται ἐν δυν. 2 Co 11:30 τὰ τῆς ἀ..ας μου καυχήσομαι 12:5 ὑπὲρ δὲ ἔμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀ. (v1 + μου vg) 9 ἡ γὰρ δύναμις ἐν ἀ..φ τελεῖται. – μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀ. 10 εὔδοκῶ ἐν ἀσθένειαις –, ὑπὲρ Χοῦ 13:4 ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθένειας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ

Hb 4:15 μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀ. ἡμῶν 5:2 αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν 7:28 ἀνθρώπους – ἔχοντας ἀσθένειαν

ἀσθενεῖν *infirmari* ^b *infirmum (esse)*
^c *languēre* ^d *languidum (esse)*

1) *aegrotare*

Mat 10:8 ἀσθενοῦντας^b θεραπεύετε, νεκρούς 25:36 ἡσθένησα^b καὶ ἐπεσκέψασθέ με – 39 πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενοῦντα^b

Mar 6:56 ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθε- νοῦντας^b Luc 4:40 ὅσοι εἶχον ἀσθεν.^b

Joh 4:46 βασιλικὸς οὖ διὸς ἡσθένει 5:3 κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενοῦντων^c 7 ἀπεκρίθη αὐτῷ δ ἀσθενῶν^d

6:2 τὰ σημεῖα – ἐπὶ τῶν ἀσθενοῦντων

11:1 ἦν δέ τις ἀσθενῶν^c 2 Λάζαρος ἡσθέ- νει 3 διν φιλεῖς ἀσθενεῖ^c 6

Act 9:37 ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποδανεῖν 19:12 ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας^d – σουδάρια

Phl 2:26 διότι ἥκουσατε ὅπι ἡσθένησεν 27

2 Ti 4:20 ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα^b

Jac 5:14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω

2) *inopem esse, egenum esse*

Act 20:35 ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβά- νεσθαι τῶν ἀσθενοῦντων^b

3) *invalidum esse animo, fide, vi*

Rm 4:19 μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει 14:1 τὸν δὲ ἀ..οῦντα^b τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε 8:3 τὸ – ἀδύνατον τ. νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει

14:2 δ δὲ ἀσθενῶν^b λάχανα ἐσθίει

(– 21 v1 ἐν ᾧ δ ἀδελφός σου – σκανδαλίζε- ται ἡ ἀ..εῖ) 1 Co 8:11 ἀπόλλυται – δ ἀ..ῶν^b ἐν τῇ σῇ γνώσει, δ ἀδελφός

1 Co 8:12 τύπτοντες – τὴν συνείδησιν ἀ..οῦσαν^b

2 Co 11:21 ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήκαμεν^b – 29 τίς ἀσθένει, καὶ οὐκ ἀσθενῶ;

12:10 δταν – ἀσθενῶ, τότε δυνατός είμι

13:3 Χοῦ, δς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν 4 ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν^b ἐν αὐτῷ 9 χαίρομεν – δταν ἡμεῖς ἀ- σθενῶμεν^b, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε

ἀσθένημα *imbecillitas* Rm 15:1 διεθίλομεν – τὰ ἀ..τα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν

ἀσθενής *infirmus* (Hb ..itas) ^b *aeger*

1) *invalidus corpore, aegrotus*

Mat 25:43 ἡμην – ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ 44

Luc 10:9 ὑεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς
Act 4:9 ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς
5:15 ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν
τοὺς ἀ..εῖς 16 ἀ..εῖς^b καὶ δχλουμένους
1 Co 11:30 ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀ..εῖς καὶ ἄρρωστοι

2) *inbecillus, incōstantis, contemptus*

Mat 26:41 ἡ δὲ σάρξ ἀσθενῆς || Mar 14:38
Rm 5:6 εἴ γε Χὸς δητῶν ὑμῶν ἀσθενῶν ἔτι
1 Co 1:25 τὸ ἀ..ἐς τοῦ θεοῦ ἴσχυρότερον τῶν
- 27 τὰ ἀ..ῆ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ θεός
4:10 ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἴσχυροι
8:7 ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὖσα
- 9 μὴ πως ἡ ἔξουσία ὑμῶν – πρόσκομ-
μα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν 10 ἡ συν-
είδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς δητος
9:22 ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενῆς,
ίνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω

12:22 τὰ δοκοῦντα μέλη – ἀσθενέστερα

2 Co 10:10 ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀ..ής
Gal 4:9 ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα
1 Th 5:14 ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν
Hb 7:18 ἀδέτησις – γίνεται – ἐντολῆς διὰ τὸ
αὐτῆς ἀσθενές (*infirmitatem*)
1 Pe 3:7 ὡς ἀ..εστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ

Ἀσία Act 29:69 (v1^a) 168 19(1 v1) 10.22.28.
27 20(4 v1) 16.18 21.27 24.19 27.2
Rin 16:5 δς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χόν
1 Co 16:19 αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας Αρ 14 ταῖς
ἐπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ
2 Co 1:8 2 Ti 1:15 – 1 Pe 1:1 ἐκλεκτοῖς παρεπιδή-
μοις διασπορᾶς –, Ἀσίας καὶ Βιθυν.

Ἀσιανοί Act 20:4 Ἀ. δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος

Ἀσιάρχαι *Asiae principes* Act 19:31

ἀσιτία S^a – *ieiunatio* Act 27:21

ἀσιτος S^a – *ieiunus* Act 27:33

ἀσκεῖν *studēre*

Act 24:16 ἀσκῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν

ἀσκός *uter* Mat 9:17 || Mar 2:22 Luc 5:37.39

ἀσμένως *libenter* Act 21:17 ἀπεδέξαντο

ἄσοφος *insipiens* Eph 5:15 μὴ ὡς ἄσοφοι

ἀσπάζεσθαι *salutare* ^b*valedicere*

Mat 5:47 ἐὰν ἀσπάσῃσθε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν,
μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε;

Mat 10:12 ἀσπάσασθε αὐτήν (sc τὴν οἰκίαν)
Mar 9:15 ἡσπάζοντο αὐτόν 15:18 ἡρξαντο ἀ..
Luc 1:40 ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ

10:4 μηδένα κατὰ τὴν ὅδὸν ἀσπάσησθε
Act 18:22 τὴν ἐκκλησίαν 21:7 τοὺς ἀδελφούς

20:1^b 21:19 (*Jacobum et seniores*) – 25:13
Rm 16:3-15 *quindecies* ἀσπάσασθε 2 Ti 4:19

- 16 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀ-
γίῳ 1 Co 16:20 2 Co 13:12 1 Th 5:26 τ. ἀδελ-
φούς πάντας 1 Pe 5:14 ἐν φ. ἀγάπης

- 16 ἀ..ονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ
Χοῦ 1 Co 16:19 αἱ ἐκ. τῆς Ἀσίας 20 οἱ

ἀδελφοὶ πάντες Phl 4:21 οἱ σὺν ἐμοὶ
ἀδελφοί – 2 Co 13:12 οἱ ἄγιοι πάντες Phl
4:22 – Tit 3:15 σὲ οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες

- 21 ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος κτλ 23 bis
1 Co 16:19 ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ
πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα Col 4:10.

12:14 2 Ti 4:21 Phm 23

- 22 ἀ..ομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας
Phl 4:21 ἀσπάσασθε πάντας ἄγιον ἐν Χῷ

Col 4:15 ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδ. ἀδελφούς
Tit 3:15 ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν

Hb 11:13 μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλ-
λὰ πόρρωθεν – ἰδόντες καὶ ἀ..σάμενοι

13:24 ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους
ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἄγιους. ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας

1 Pe 5:13 ἀ..εται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβ. συνεκλεκτή
2 Jo 1:13 ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς

σου 3 Jo 1:15 ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι.
ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' δνομα

ἀσπασμός S^a – *salutatio* ^b*salutarī*

Mat 23:7 φιλοῦσιν – τοὺς ἀ. ἐν ταῖς ἀγοραῖς
|| Mar 12:38 βλέπετε ἀπὸ τῶν – δε-
λόντων – ἀσπασμοὺς^b Luc 11:43 20:46

Luc 1:29 ποταπὸς εἴη ὁ ἀ. οὗτος 41 Μαρίας 44

1 Co 16:21 ὁ ἀ. τῇ ἐμῇ χειρὶ Col 4:18 2 Th 3:17

ἀσπιλος S^a – *immaculatus* ^b*sine macula*
^c*incontaminatus* (vl *immaculatus*)

1 Ti 6:14 τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον^b
Jac 1:27 ἄ..ον ἐσαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου

1 Pe 1:19 ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου^c Χοῦ

2 Pe 3:14 ἄ..οι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι

ἀσπίς *aspis* Rm 3:13 „ἰὸς ἀσπίδων ὑπό”

ἀσπονδος S^a – *sine pace* ^b*absque foedere*
2 Ti 3:3 ἀστοργοι, ἀσπονδοι Rm 1:31
ἀστόργους (vl add ἀσπόνδους^b)

ἀσσάριον, ἀσσάρια δύο^b S^o – ^aas ^bdipon-dium Mat 10^{29^a} || Luc 12^{6^b}

ἀσσον (= *propius*) S^o – per errorem de Asson Act 27¹³ ἀ.. παρελέγοντο – Κρήτην

Ἄσσος Act 20¹³ ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἀ. 14

ἀστατεῖν S^o – *instabilem esse* 1 Co 4¹¹

ἀστεῖος ^agratus ^belegans

Act 7²⁰ „ἀ.^a” τῷ θεῷ Hb 11²³ „ἀ.^b” τὸ παιδίον

ἀστήρ *stella* ^bsidus

Mat 2² εἰδομεν – αὐτοῦ τὸν ἀστέρα καὶ τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος 9.10

24²⁹ „οἱ ἀστέρες πεσοῦνται” Mar 13²⁵

1 Co 15⁴¹ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστήρ γάρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ

Jud 1³ ἀστέρες^b πλανῆται (*sidera errantia*)

Ap 1¹⁶ ἐν τῇ δεξιᾷ – ἀστέρας ἑπτά τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀ..ων – οἱ ἑπτὰ ἀ.. ἄγγελοι τῶν ἐ. ἐκκλησιῶν εἰσιν 21 ὁ κρατῶν τοὺς ἐ. ἀ. 31 ὁ ἔχων – τ. ἐ. ἀ.

2²⁸ δώσω αὐτῷ τὸν ἀ. τὸν πρωΐνόν 22¹⁶ ἔγώ εἰμι – ὁ ἀ. δ λαμπρὸς ὁ πρωΐνός

6¹³ „οἱ ἀ. τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν” 8¹⁰ „ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀ.” μέγας καιόμενος 11 τὸ ὄνομα τοῦ ἀ.–δ “Ἀψιθος 9¹ εἶδον ἀ..α ἐκ τοῦ οὐρ. πεπτώκοτα 12⁴ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀ..ων

8¹² ἐπλήγη – τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων

12¹ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς (sc τῆς γυναικός) στέφανος ἀστέρων δώδεκα

ἀστήρικτος S^o – *instabilis* 2 Pe 2¹⁴ δελεάζοντες ψυχὰς ἀ..ους 3¹⁸ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀ.

ἀστοργος S^o – *sine affectione*

Rm 1³¹ ἀστόργους, ἀνελέμονας 2 Ti 3³

ἀστοχεῖν ^aaberrare ^bexcidere a, circa

1 Ti 1⁶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, ὃν τινες ἀστοχήσαντες^a 6²¹ περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν^b 2 Ti 2¹⁸ περὶ τὴν ἀλήθειαν (*a veritate*) ἡστόχησαν^b

ἀστραπή *fulgor*

Mat 24²⁷ ὥσπερ – ἡ ἀ. ἔξερχεται ἀπὸ ἀνατολῶν || Luc 17²⁴ ἡ ἀ. ἀστράπτουσα

28³ ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή Luc 10¹⁸ τὸν σπανᾶν ὡς ἀστραπὴν – πεσόντα

Luc 11³⁶ Ap 4⁵ 8⁵ 11¹⁹ 16¹⁸

ἀστράπτειν ^acoruscare ^bfulgēre
Luc 17^{24^a} 24⁴ ἄνδρες – ἐν ἐσθῆτι ἀ..ούσῃ^b

ἄστρον *stella* ^bsidus

Luc 21²⁵ ἔσονται σημεῖα ἐν ἥλιῳ – καὶ ἄστροις Act 7^{43^b} 27^{20^b} Hb 11¹², „καθὼς τὰ ἄ..^b τ. οὐρ.”

Ἄσυγκριτος Rm 16¹⁴ ἀσπάσασθε Ἀ..ον

ἀσύμφωνοι non consentientes Act 28²⁵

ἀσύνετος *insipiens* ^bimprudens ^csine intellectu Mat 15¹⁶ ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοι^c ἔστε; || Mar 7^{18^b} – Rm 12¹ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία 31 10¹⁹

ἀσύνδετος *incompositus* Rm 1³¹

ἀσφάλεια ^averitas ^bdiligentia ^csecuritas
Luc 1⁴ ἵνα ἐπιγνῶς – τὴν ἀ.^a Act 5^{23^b} – 1 Th 5³ εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια^c

ἀσφαλής ^acertus ^b(adv.) *diligentius*
^cnecessarius ^dtutus

Act 21³⁴ γνῶναι τὸ ἀ.^a 22^{30^b} 25^{26^a}

Phl 3¹ τὰ αὐτὰ γράφειν –, ὑμῖν – ἀσφαλές^c Hb 6¹⁹ ὡς ἄγκυραν – τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ^d

ἀσφαλίζεσθαι ^acustodire ^bmunire ^cstringere
Mat 27^{64^a} 65^a 66^b Act 16^{24^c}

ἀσφαλῶς ^acaute ^bcertissime ^cdiligenter
Mar 14⁴⁴ ἀπάγετε ἀ.^a – Act 2^{36^b} 16^{23^c} τηρεῖν

ἀσχημονεῖν ^aturpem vidēri ^bambitiosum esse
1 Co 7³⁶ ἀσχημονεῖν^a ἐπὶ τὴν παρθένον – 13⁵ ἡ ἀγάπη – οὐκ ἀσχημονεῖ^b

ἀσχημοσύνη *turpitude* Rm 1²⁷ Ap 16¹⁵

ἀσχήμων *inhonestus* 1 Co 12²³ (μέλη)

ἀσωτία *luxuria* Eph 5¹⁸ Tit 1⁶ 1 Pe 4⁴

ἀσώτως S^o – *luxuriose* Luc 15¹³ ζῶν ἀσώτως

ἀτακτεῖν S^o – *inquietum esse*

2 Th 3⁷ δτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν

ἄτακτος *inquietus* 1 Th 5¹⁴ νουθετεῖτε τούς

άτακτως S^o – ^a*inordinate* ^b*inquiete*
2 Th 3 6 ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀ..^a περιπατοῦν-
τος 11 ἀκούομέν—τινας περιπατοῦντας—ά..^b

ἄτεκνος ^a*sine liberis* ^b*sine filiis*
Luc 20^{28a} (vl *sine filiis*) 29 ἀπέθανεν ἄτεκνος^b

ἀτενίζειν *intuēri* ^b*intendere in*
Luc 4²⁰ πάντων οἱ ὄφθαλμοὶ – ἡσαν ἀ..οντες^b
αὐτῷ 22⁵⁶ Act 1¹⁰ (εἰς τὸν οὐρανόν 7^{55b})
34.12 6¹⁵ 10⁴ 11⁶ 13⁹ 14⁹ 23¹^b

2 Co 3 7 μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι^b – εἰς τὸ πρόσ-
ωπον Μωϋσέως 13 πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι^b
– εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου

ἄτερ *sine* Luc 22⁶ ὅχλου ^{as} βαλλαντίου

ἀτιμάζειν ^a*contumeliis afficere* ^b(pass.) *con-*
tumelias pati ^c*exhonorare* ^d*inhonorare*
Mar 12 4^a || Luc 20^{11a} – J oh 8⁴⁹ ὑμεῖς ἀ..ετέ με^d
Act 5⁴¹ ὑπὲρ τοῦ δνόματος ἀτιμασθῆναι^b
Rm 1²⁴ τοῦ ἀ..εσθαι^a τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς 2²³ τὸν θεὸν ἀτιμάζεις^d;
Jac 2 6 ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε^c τὸν πτωχόν

ἀτιμία ^a*contumelia* ^b*ignobilitas* ^c*ignominia*
Rm 1²⁶ παρέδωκεν – ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀ..ασ^c
9²¹ δὲ (sc σκεῦος) εἰς ἀ..αν^a; 2 Ti 2^{20a}
1 Co 11¹⁴ ἀνήρ μὲν ἔαν κομῆ, ἀ..c αὐτῷ ἔστιν
15⁴³ σπείρεται ἐν ἀτιμᾳ^b, ἔγείρεται ἐν
2 Co 6 8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας^b | δόξῃ
11²¹ κατὰ ἀτιμίαν^b λέγω, ὡς δτι ἡμεῖς

ἀτιμος ^a*sine honore* ^b*ignobilis*
Mat 13⁵⁷ οὐκ ἔστιν προφήτης ἀτιμος^a εὶ μὴ ἐν
τῇ πατρίδι || Mar 6^{4a}
1 Co 4¹⁰ ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἀτιμοι^b
12²³ δὲ δοκοῦμεν ἀ..ότερα^b εἶναι (sc μέλη)

ἀτμίς *vapor* Act 2¹⁹ „ἀτμίδα καπνοῦ“
Jac 4¹⁴ ἀ.. γάρ ἔστε ἡ πρὸς δλίγ. φαινομένη

ἄτομος S^o – *momentum* 1 Co 15⁵² ἐν ἀ..ῳ

ἄτοπος, ..ον ^a*malum* ^b*crimen* ^c*importunus*
Luc 23⁴¹ οὐδὲν ἄτοπον^a ἔπραξεν Act 25^{5b}
Act 28 6 δεωρούντων μηδὲν ἀ..ον^a – γινόμενον
2 Th 3 2 ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀ..c – ἀνθρώπ.

Ἄτταλεια Act 14²⁵ κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν

αύγάζειν *fulgere* 2 Co 4⁴ εἰς τὸ μὴ αύγάσαι
τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου

αύγη *lux* Act 20¹¹ ὁμιλήσας ἄχρι αύγης

Αὔγουστος Luc 21 δόγμα παρὰ Καίσαρος Ἀ.

αύθιδης ^a*superbus* ^b*sibi placens*
Tit 1 7 ἐπίσκοπον—μὴ ἀ..η^a – 2 Pe 2¹⁰ ἀ..ει^b

αύθιάρετος S^o – ^a*voluntarius* ^b*sua voluntate*
2 Co 8³ αύθιάρετοι^a 17^b

αύθεντεῖν S^o – *dominari* 1 Ti 2¹² ἀνδρός

αύλειν S^o – ^a*canere* ^b*cantare*
Mat 11¹⁷ ηὐλήσαμεν^a ὑμῖν καὶ οὐκ || Luc 7^{32b}
1 Co 14 7 πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον^a –;

αύλή *atrium* ^b*ovile*
Mat 26 3 τοῦ ἀρχιερέως 58.69 || Mar 14^{54.68} Luc
22⁵⁵ Joh 18¹⁵ – Mar 15¹⁶ *praetorii*
Luc 11²¹ δταν δισχυρὸς–φυλάσση τὴν ἔαν. αὐ.
Joh 10 1^b τῶν προβάτων 16 δὲ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς
αύλης^b ταύτης – Ap 11² τοῦ ναοῦ

αύλητής S^o – ^a*tibicen* ^b*tibia canens*
Mat 9^{23a} Ap 18²² φωνὴ – αὐ..ῶν^b – οὐ μὴ ἀκ.

αύλίζεσθαι ^a*manēre* ^b*morari*
Mat 21^{17a} Luc 21^{37b} εἰς τὸ δρός – ἐλαιών

αύλός *tibia* 1 Co 14⁷ εἴτε αὐ. εἴτε κιθάρα

αύξανειν, αύξειν *crescere* ^b*augēre*
^c*incrementum dare*

Mat 6²⁸ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αύξανουσιν
13³² δταν δὲ αύξηθῆ, μεῖζον || Luc 13¹⁹

Mar 4 8 ἐδίδου καρπὸν–αύξανόμενα (vl ..νον)

Luc 1⁸⁰ τὸ δὲ παιδίον ηὕξανεν 2⁴⁰

Joh 3³⁰ ἔκεινον δεῖ αύξανειν, ἐμὲ δὲ ἐλαπτ.

Act 6 7 δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ηὕξανεν 12²⁴ τοῦ
κυρίου 19²⁰ ηὕξανεν καὶ ἴσχυεν

7¹⁷ „ηὕξησεν“ δὲ λαὸς „καὶ ἐπληθύνθη“

1 Co 3 6 δὲ θεὸς ηὕξανεν^c 7 δὲ αύξανων^c θεός

2 Co 9¹⁰ αύξησει^b (*augebit incrementa*), „τὰ
γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν“

10¹⁵ αύξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν

Eph 2²¹ πᾶσα οἰκοδομὴ – αύξει εἰς ναὸν ἄγιον

4¹⁵ αύξησαμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα

Col 1 6 τοῦ εὐαγγ. –, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ

κόσμῳ ἔστιν – αύξανόμενον

– 10 αύξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ

2¹⁹ πᾶν τὸ σῶμα – αύξει τὴν αύξησιν τοῦ

θεοῦ (*crescit in augmentum Dei*)

1 Pe 2 2 τὸ λογικὸν – γάλα – , ἵνα ἐν αὐτῷ
αὔξηθῆτε εἰς σωτηρίαν

2 Pe 3 18 αὔξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ
κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰ. Χοῦ

αὔξησις augmentum

Eph 4 18 πᾶν τὸ σῶμα – τὴν αὔξησιν ποιεῖται
Col 2 19 → αύξάνειν

αὔριον, εἰς, ἐπὶ τὴν αὕ. *cras ^bcrastinum*
(in cr., cr..o) ^ccrastinus (..a) dies ^daltera die Mat 6 30 αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον (|| Luc 12 28) 34 μὴ – μεριμνήσῃτε εἰς τὴν αὔριον^b, ἡ – αὔριον^c μεριμνήσει ἑαυτῆς
Luc 10 35 ἐπὶ τὴν αὕ.^d 13 32 Ιάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὕ. 33 αὕ. καὶ τῇ ἔχομένῃ
Act 4 3 εἰς τὴν αὕ.^b 5 ἐπὶ τὴν αὕ.^b 23 20^c 25 22
1 Co 15 32 „αὔριον γὰρ ἀποδνήσκομεν“
Jac 4 13 σήμερον ἡ αὔριον^b πορευσόμενα 14 οὐκ ἐπίστασθε (vl + τὸ) τῆς αὔριον^b

αύστηρός *austerus* (vl ..is) Luc 19 21. 22

αύτάρκεια S^o – *sufficientia*

2 Co 9 8 ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐ. ἔχοντες
1 Ti 6 6 πορισμὸς – ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐ..ας

αύτάρκης *sufficiens* Phl 4 11 ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αύτάρκης εἶναι

αύτοκατάκριτος S^o – *proprio iudicio condemnatus* Tit 3 11 ἀμαρτάνει ὃν αὐ.

αύτόματος *ulstro* Mar 4 28 Act 12 10

αύτόπται S^o – *qui ipsi viderunt* Luc 12

ἐπ' αύτοφώρῳ S^o – *modo* [Joh 8 4]

αύτόχειρες S^o – *suis manibus* Act 27 19

αύχειν S^o – *exaltare* (vl *exultare*) Jac 3 5 ἡ γλῶσσα – μεγάλα αύχει (vl μεγαλαυχεῖ)

αύχμηρός S^o – *caliginosus* 2 Pe 1 19 προσέχοντες ὡς λύχνῳ – ἐν αύχμηρῷ τόπῳ

ἀφαιρεῖν, ..εῖσθαι *auferre ^bamputare*
^cdiminuere (vl *deminuere*)

Mat 26 51^b τὸ ώτίον || Mar 14 47^b Luc 22 50^b

Luc 1 25 ἐπεῖδεν ἀφελεῖν ὅνειδός μου ἐν ἀνθ. 10 42 τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἔξελέξατο, ἥτις

οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς (*ab ea*)
Luc 16 3 ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἔμοι
Rm 11 27 „ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτό.“
Hb 10 4 ἀδύνατον – αἷμα ταύρων – ἀ. ἀμαρτ.
Ap 22 19 ἐάν τις „ἀφέλῃς ἀπὸ“ τῶν λόγων –,
ἀφελεῖ δὲ ὅτεος τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

ἀφανής *invisibilis* Hb 4 13

ἀφανίζειν, ..εσθαι *^ademoliri ^bdisperdi*
^cexterminare

Mat 6 16 ἀ..ουσιν^c (vl ^a) – τὰ πρόσωπα αὐτῶν – 19 ὅπου σῆς – ἀ..ει^a 20^a – Act 13 41^b
Jac 4 14 ἀτμὶς – φαινομένη, ἔπειτα – ἀ..ομένη^c

ἀφανισμός *interitus* Hb 8 13 ἐγγὺς ἀ..οῦ

ἀφαντος ἐγένετο *evanuit* Luc 24 31

ἀφεδρών S^o – *secessus* Mat 15 17 || Mar 7 19

ἀφειδία *non parcere* Col 2 23 σώματος

ἀφελότης S^o – *simplicitas*

Act 2 46 ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀ..ότητι καρδίας

ἀφεσις *remissio*

Mat 26 28 ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν

Mar 1 4 βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀ..ιν ἀμαρτιῶν || Luc 3 3 – 24 47 μετάνοιαν εἰς (vl καὶ vg *et*) ἀ..άμ. Act 2 38 μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἔκαστος – εἰς ἀ..άμ. 3 29 οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα

Luc 1 77 γνῶσιν σωτηρίας – ἐν ἀ..ει ἀμαρτιῶν 4 18 „κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν“ –, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἄφέσει

Act 5 31 μετάνοιαν τῷ Ἰσρ. καὶ ἀ..ιν ἀμαρτιῶν 10 43 ἀ..ιν ἀμαρτ. λαβεῖν διὰ τοῦ δνόματος αὐτοῦ 26 18 – 13 38 διὰ τούτου (sc Ἰησοῦ) ὅμιν ἄφ. ἄμ. καταγγέλλεται

Eph 1 7 ἐν ὧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν –, τὴν ἀ..τῶν παραπτωμάτων Col 1 14 ἀμαρτ.

Hb 9 22 χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφ. 10 18 ὅπου δὲ ἄφ. τούτων (sc τῶν ἀμαρτιῶν), οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας

ἀφή *^aiunctura ^bnexus* Eph 4 16^a Col 2 19^b

ἀφθαρσία *incorruptio ^bincorruptela*

Rm 2 7 τοῖς – τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν 1 Co 15 42 ἐγείρεται ἐν ἀ..α 50 οὐδὲ ἡ φθορὰ

τὴν ἀφδαρσίαν^b κληρονομεῖ 53 δεῖ γάρ τὸ φδαρτὸν – ἐνδύσασθαι ἀφδαρσίαν (vg v1 b) 54 ὅταν – τὸ φδαρτὸν – ἐνδύσηται ἀφδαρσίαν (v1 et vg^c)

Eph 624 μετὰ – τῶν ἀγαπῶντων – Χὸν ἐν ἀ..φ 2 Ti 110 φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀ..αν διά

ἄφδαρτος *incorruptibilis* ^b*incorruptus*
^c*incorruptibilitas*

Mar brevior clausula τὸ ἱερὸν καὶ ἄφδαρτον κήρυγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας, vg^c
Rm 123 ἥλασξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀ..ου θεοῦ
1 Co 925 ἡμεῖς δὲ ἀφδαρτον^b (sc στέφανον)
1552 οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφδαρτοι^b
1 Ti 117 ἀφδάρτῳ (v1 ἀδανάτῳ, vg *immortalis*) ἀφδάρτῳ μόνῳ θεῷ τιμῇ καὶ δόξᾳ
1 Pe 14 εἰς κληρονομίαν ἀ..ον καὶ ἀμίαντον – 23 ἐκ σπορᾶς – ἀ..ου διὰ λόγου ζῶντος
3 4 ἐν τῷ ἀφδάρτῳ^c τοῦ πραέος καὶ ἡ- συχίου πνεύματος

ἀφδορία S^a – *integritas*

Tit 27 παρεχόμενος –, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀ- φδορίαν (vg *in doctr.*, *in integritate*)

ἀφιέναι, ἀφίειν

1) ἀφιέναι δφειλήματα, παραπτώματα, ἀ- μαρτίας etc *dimittere* ^b*remittere*

Mat 612 ἄφεις ἡμῖν τὰ δφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν (v1 ..ίομεν, ..ίε- μεν, vg *praes.*) || Luc 114 τὰς ἀμαρ- τίας ἡμῶν, καὶ γάρ αὐτοὶ ἀφίομεν – 14 ἐὰν – ἀφῆτε τοῖς ἀνθρ. τὰ παραπτώ- ματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πα- τὴρ ὑμῶν 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε –, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παρ. ὑμῶν

9 2 ἀφίενται^b σου αἱ ἀμαρτίαι 5.6 ἔχου- σίαν ἔχει – ἀφίεναι ἀμαρτίας || Mar 25.7 τίς δύναται ἀφίεναι ἀμαρτίας –; 9.10 Luc 520 ἀφέωνται^b σοι αἱ ἀμ. σου 21 τίς δύναται ἀμαρτ. ἀφείναι –; 23.24

1231 πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφ- εύθησται^b τοῖς ἀνθρ., ἡ δὲ τοῦ πνεύ- ματος βλασφημ. οὐκ ἀφεθήσεται^b 32 δῆς ἐὰν εἶπῃ λόγον –, ἀφεθήσεται^b αὐτῷ· δῆς δὲ ἂν εἶπῃ κατὰ τοῦ πνεύ- ματος –, οὐκ ἀφεθήσεται^b αὐτῷ || Mar 328 Luc 1210^b

1821 ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς ἔμε – καὶ ἀφ- ήσω αὐτῷ; 27 τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐ- τῷ 32 πᾶσαν τὴν δφειλὴν – ἀφῆκά σοι

35 ἐὰν μὴ ἀφῆτε^b – τῷ ἀδελφῷ || Luc 173 ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφεις αὐτῷ 4 καὶ ἐὰν ἐπτάκις –, ἀφήσεις αὐτῷ *[τοῖς]*

Mar 412 „μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῆ αὐ- 1125 ταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πα- τὴρ – ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑ- μῶν (26 v1 εἰ – οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πα- τὴρ – ἀφήσει τὰ παραπτ. ὑμῶν, vg)

Luc 747 ἀφέωνται^b (vg *praes.*, v1 *fut.*) αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί – · ὃ δὲ δλίγον ἀφίεται, δλίγον ἀγαπᾶ 48 ἀφ- ἀφέωνται^b σου οἱ ἀμαρτίαι. 49 τίς οὐ- τός ἐστιν, δς καὶ ἀμαρτίας ἀφίσιν;

[2334 πάτερ, ἄφεις αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδασιν]

Joh 2023 ἀν τινων ἀφῆτε^b τὰς ἀμ., ἀφέωνται^b αὐτοῖς· ἀν τινων κρατῆτε, κεκράτ.

Act 822 δεήθητι τοῦ κυρίου εἱ ἄρα ἀφεθή- σεται^b σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου

Rm 47 „μακάριοι ὧν ἀφέθησαν^b αἱ ἀνομίαι”

Jac 515 καν ἀμαρτίας ἡ πεποιηκώς, ἀφεθή- σεται^b (v1 *dim.*) αὐτῷ

1 Jo 19 πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ^b ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας 212 ἀφέωνται^b ὑ- μῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ δνομα αὐτοῦ

2) *reliqui loci.* – *relinquere* ^b*sinere*
^c*dimittere* ^d*omitt.* ^e*emitt.* ^f*admitt.*
^g*permitt.* ^h*remitt.* ⁱ*intermittere*

Mat 315 ἄφεις^b ἄρτι· – τότε ἀφίησιν^c αὐτόν

411 τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος

– 20 ἀφέντες τὰ δίκτυα || Mar 118 – Luc 511

ἀφ. πάντα ἡκολούθησαν – Mat 422

ἀφ. τὸ πλοῖον καὶ τ. πατέρα || Mar 120

524 ἄφεις ἔκει τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσ.

– 40 ἄφεις^c (v1 h) αὐτῷ καὶ τὸ ἴμάτιον

7 4 ἄφεις^b ἐκβάλω τὸ κάρφος || Luc 642

815 ἀφῆκεν^c αὐτὴν ὁ πυρετός || Mar 131^c

Luc 439^c – Joh 452 ἀφῆκεν αὐτόν

– 22 ἄφεις^c τοὺς νεκροὺς θάψαι || Luc 960^b

1330 ἄφετε^b συναυξάνεσθαι ἀμφότερα

– 36 ἄφεις^c τοὺς δχλους Mar 436^c 813^c

1514 ἄφετε^b αὐτούς· τυφλοί εἰσιν δδηγοί

1812 οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα –;

1914 ἄφετε^b τὰ παιδία || Mar 1014 ἄφετε^b

– ἔρχεσθαι πρός με Luc 1816^b

– 27 ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα 29 πᾶς δστις

ἀφῆκεν οἰκίας || Mar 1028^c 29 οἰ- κίαν Luc 1828 ἀφέντες^c τὰ ἴδια 29

2222 ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν || Mar 1212

– 25 ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα – τ. ἀδελφῷ αὐτοῦ

|| Mar 1219 „ἐάν τινος ἀδελφὸς – μὴ

ἀφῆ τέκνον” 20 οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα 22
Mat 23:13 οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε^b
 εἰσελθεῖν
 – 23 ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου. –
 – κάκεῖνα (sc ἔδει) μὴ ἀφεῖναι^d
 – 38 „ἀφίεται (vg fut., vl praes.) ύμῖν δὲ
 οἶκος ύμῶν” (vl + ἔρημος) **Luc 13:35**
24 2 οὐ μὴ ἀφεθῇ ὅδε λιθος ἐπὶ λιθον ||
Mar 13:2 **Luc 19:44** οὐκ ἀφήσουσιν 21^c
 – 40 καὶ εἰς ἀφίεται 41 μία ἀφίεται || **Luc 17:34** δὲ ἔτερος ἀφεθήσεται 35 ἡ δὲ ἔτ.
26:44 ἀφεῖς αὐτοὺς πάλιν – προσηγύζατο
 – 56 ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον || **Mar 14:50**
27:49 ἄφεις^b ἕδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας ||
Mar 15:36 ἄφετε^b ἕδωμεν
 – 50 ἀφῆκεν^c τὸ πνεῦμα || **Mar 15:37** ἀφεῖς^c
 φωνὴν μεγάλην ἔξεπνευσεν
Mar 1:34 οὐκ ἥφιεν^b λαστεῖν τὰ δαιμόνια
5:19 οὐκ ἀφῆκεν^f αὐτὸν (sc μετ' αὐτοῦ εἶ-
 ναι) 37 οὐκ ἀφῆ^f οὐδένα μετ' αὐτοῦ
 συνακολουθῆσαι || **Luc 8:51** – **Mar 11:16**
 οὐκ ἥφιεν^b ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος 14^c
 ἄφετε^b αὐτήν – 11^c ἀφῆκαν^c αὐτούς
7:8 ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ
 – 12 οὐκέτι ἀφίετε^c αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι
 τῷ πατρὶ ἡ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες
 – 27 ἄφεις^b πρῶτον χορτασθῆναι τ. τέκνα
13:34 ὡς ἀνθρωπος – ἀφεῖς τὴν οἰκίαν
Luc 10:30 ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ
12:39 οὐκ ἂν ἀφῆκεν^b διορυχθῆναι τ. οἴκ.
13:8 ἄφεις^c αὐτήν καὶ τούτο τὸ ἔτος
Joh 4:3 ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν
 – 23 ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή
8:29 δὲ πέμψας με – οὐκ ἀφῆκεν με μόνον
10:12 ἀφίησιν^c τὰ πρόβατα καὶ φεύγει
11:44 ἄφετε^b αὐτὸν ὑπάγειν 18^b τούτους
 – 48 ἐὰν ἀφῶμεν^c αὐτὸν οὕτως, πάντες
12:7 ἄφεις^b (vg plur., vl sing.) αὐτήν, ἵνα
14:18 οὐκ ἀφῆσω ύμᾶς δρφανούς, ἔρχομαι
 – 27 εἰρήνην ἀφίημι ύμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμήν
16:28 πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορ.
 – 32 ἔρχεται ὥρα – ἵνα σκορπισθῆτε – κάμε
 μόνον ἀφῆτε

Act 5:38 ἄφετε^b αὐτούς (sc τοὺς ἀποστόλους)
14:17 οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν

Rm 1:27 ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλ.
1 Co 7:11 ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι^c 12 μὴ
 ἀφιέτω^c αὐτήν (sc γυναῖκα ἀπιστον)
 13 μὴ ἀφιέτω^c τὸν ἄνδρα (sc ἀπιστον)

Hb 2:8 οὐδὲν ἀφῆκεν^c αὐτῷ ἀνυπότακτον
6:1 ἀφέντεςⁱ τὸν τῆς ἀρχῆς τ. Χοῦ λόγον

Ap 2:4 τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας

Ap 2:20 ὅτι ἀφεῖς^c τὴν γυναῖκα Ἱεζάβελ
 11 9 τὰ πτώματα – οὐκ ἀφίουσιν^b (vl ἀφή-
 σουσι vg, vl praes.) τεθῆναι εἰς μνῆμα
ἀφικνεῖσθαι *divulgari* (vl *prov.*) **Rm 16:19**
ἀφιλάγαδος *S^o* – *sine benignitate*
2 Ti 3:3 ἔσονται – οἱ ἄνθρ. – ἀνήμεροι, ἀ..οι
ἀφιλάργυρος *S^o* – ^a*non cupidus* ^b*sine
 avaritia* **1 Ti 3:3** δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον
 – εἶναι ἀ..ον^a **Hb 13:5** ἀ..^b δ τρόπος
ἄφιξις *discessio* **Act 20:29** μετὰ – ἀ..ίν μου
ἀφιστάναι *discedere* ^b*recedere* ^c*avertere*
Luc 2:37 ἡ (sc “Ἀννα”) οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ
4:13 διάβολος ἀπέστη^b ἀπ’ αὐτοῦ
8:13 ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται^b
13:27 „ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ – ἐργάται ἀδικ.”
Act 5:37 ἀπέστησεν^c λαὸν δπίσω αὐτοῦ
 – 38 ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων
12:10 εὐθέως ἀπέστη δ ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ
15:38 ἥξιον, τὸν ἀποστάντα ἀπ’ αὐτῶν (sc
 Μᾶρκον) – μὴ συμπαραλαμβάνειν
19:9 ἀποστὰς ἀπ’ αὐτῶν **22:29** ἀπέστησαν
2 Co 12:8 παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ’ ἐμοῦ
1 Ti 4:1 ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως
 (6:5 vl ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων, vg^o)
2 Ti 2:19 ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς δ δνομ.
Hb 3:12 ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος
ἄφνω ^a*repente* ^b*subito* **Act 22:2^a** **16:26^b** **28:6^b**
ἀφόβως *sine timore* **1 Co 16:10** **Jud 12**
Luc 1:74 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως – λατρεύειν
Phl 1:14 ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ λαλεῖν
ἀφομοιοῦσθαι *assimilari*
Hb 7:3 ἀφωμοιωμένος – τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ
ἀφορᾶν ^a*vidēre* ^b*aspicere* **Phl 2:23^a**
Hb 12:2 ἀ..ῶντες^b εἰς τὸν τῆς πίστ. ἀρχηγόν
ἀφορίζειν *segregare (se)* ^b*separare*
Mat 13:49 ἀ..ιοῦσιν^b (sc οἱ ἄγγ.) τοὺς πονηρούς
25:32 ἀφορίσει^b αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, ὥσ-
 περ δ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα
Luc 6:22 μακάριοι – δταν ἀφορίσωσιν^b ύμᾶς
Act 13:2 ἀφορίσατε (vl^b) δή μοι τ. Βαρναβᾶν
19:9 ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς
Rm 1:1 ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ

2 Co 6:17 „ἔξέλυπτε – καὶ ἀφορίσθητε^b“
 Gal 1:15 ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός
 2:12 ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἔαυτόν

ἀφορμή occasio
 Rm 7:8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία 11
 2 Co 5:12 ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος
 11:12 ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφ. τῶν θελόντων
 ἀ..ήν 1 Ti 5:14 μηδεμίαν ἀ..ήν διδό-
 ναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν
 Gal 5:13 μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ
 σαρκὶ (vg ne – in occasionem detis)

ἀφρίζειν, ἀφρός S^o – spumare, spuma Mar
 9:18, 20 ἐκυλίετο ἀ..ων || Luc 9:39 μετὰ ἀ..οῦ

ἀφροσύνη insipientia b stultitia
 Mar 7:22 βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη^b
 2 Co 11:1 δικελον ἀνείχεσθε μου μικρόν τι ἀ..ῆς
 – 17 δ λαλῶ, – ὥς ἐν ἀ..ῃ 21 ἐν ἀ..ῃ λέγω

ἀφρων insipiens b imprudens c stultus
 Luc 11:40 ἀ..εσ^c 12:20^c 1 Co 15:36 ἄ., σὺ δ σπείρ.
 Rm 2:20 σεαυτὸν – εἶναι – παιδευτὴν ἀφρόνων
 2 Co 11:16 μῆτις με δόξῃ ἀφρονα εἶναι – καν
 ὡς ἀφρονα δέξασθε με, ἵνα
 – 19 ἡδέως γάρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων
 12:6 οὐκ ἔσομαι ἄ., ἀλλήθειαν γάρ ἔρω
 – 11 γέγονα ἀφρων· ὑμεῖς με ἡναγκάσατε
 Eph 5:17 μὴ γίνεσθε ἀφρονες^b, ἀλλὰ συνίετε
 1 Pe 2:15 φιλοῦν τὴν τῶν ἀ..ων^b – ἀγνωσίαν

ἀφυπνοῦν S^o – obdormire Luc 8:23

ἀφυστερεῖν fraudare Jac 5:4 (μισθόν)

ἀφωνος^a sine voce b mutus
 Act 8:32^a, „ἀμνός“ – 2 Pe 2:16 ὑποζύγιον ἀ..ον^b
 1 Co 12:2 πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἀφωνα^b 14:10^a

Ἄχας Mat 1:9

Ἄχαια Act 18:12, 27 19:21 Rm 15:26
 1 Co 16:15 οἰκίαν Στεφανᾶ, δτι – ἀπαρχὴ τῆς Ἀ.
 2 Co 1:1 σὺν τοῖς ἀγίοις – ἐν ὅλῃ τῇ Ἀ. 9:2 Ἀ.
 παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι 11:10
 1 Th 1:7 γενέσθαι ὄμᾶς τύπον – τοῖς πιστεύ-
 ουσιν – ἐν τῇ Ἀ. 8 ἀφ' ὑμῶν γάρ ἔξ-
 ἤχηται δ λόγος – ἐν τῇ Μακ. καὶ Ἀ.

Ἄχαϊκός 1 Co 16:17 ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ – Ἄ..οῦ
ἀχάριστος ingratus Luc 6:35 χρηστός ἐστιν
 ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς
 2 Ti 3:2 ἔσονται – οἱ ἀνθρωποι – ἀ..οι, ἀνόσιοι

Ἄχιμ Mat 1:14

ἀχειροποίητος S^o – πον ταπι factus
 Mar 14:58 ἄλλον ἀ..ον οἰκοδομήσω (sc ναόν)
 2 Co 5:1 οἰκίαν ἀ..ον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐραν.
 Col 2:11 ἐν ᾧ – περιετμήθητε περιτομῇ ἀ..ω

ἀχλύς S^o – caligo Act 13:11 ἐπ' αὐτόν

ἀχρεῖος inutilis
 Mat 25:30 τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς
 Luc 17:10 λέγετε δτι δοῦλοι ἀ..οί (v1^o) ἐσμεν
ἀχρειοῦσθαι inutilem fieri Rm 3:12

ἀχρηστος inutilis Phm 11 τόν ποτέ σοι ἄ..ον

***ἄχρι, ἄχρις usque ad, in b donec**
 Luc 4:13 δ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄ. και-
 ροῦ – Act 13:11 ἔσῃ τυφλὸς – ἄ. καιρ.
 21:24 ἄχρι οὖ^b πληρωθῶσιν καιροὶ ἔθνῶν
 Act 3:21 ἄ. χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων
 Rm 1:13 ἐκωλύθη ἄ. τοῦ δεῦρο 1 Co 4:11 ἄ.
 τῆς ἄρτι ὥρας – πεινῶμεν καὶ διψῶμεν
 5:13 ἄ. γάρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ
 8:22 ἡ κτίσις συστενάζει – ἄχρι τοῦ νῦν
 11:25 ἄ. οὖ^b τὸ πλήρωμα τ. ἔθνῶν εἰσέλθῃ
 1 Co 11:26 ἄχρι οὖ^b ἔλθῃ (sc δ κύριος)
 15:25 ἄχρι οὖ^b θῇ πάντας τοὺς ἔχθρούς
 Gal 3:19 ἄχρις^b ἄν ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγ.
 Phl 1:6 ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χοῦ Ἰησοῦ
 Hb 3:13 ἄχρις οὖ^b τὸ „σήμερον“ καλείται
 Ap 2:25 δ ἔχετε κρατήσατε ἄ. οὖ^b ἄν ἥξω
 – 26 δ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου
 17:17 ἄ..^b τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ

ἄχυρον paleae Mat 3:12 || Luc 3:17

ἀψευδῆς qui non mentitur Tit 1:2 θεός

Ἄψινθος, ὁ et ἄψ., ἡ absinthium Ap 8:11

ἄψυχα, τὰ quae sine anima sunt

1 Co 14:7 ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα

B

Βάσαλ Rm 11:4 „οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Β.”

Βαβυλών Mat 11:12.17 – Act 7:43
1 Pe 5:13 ἡ ἐν Β..ῶνι (vl + ἐκκλ.) συνεκλεκτή
Ap 14:8 „ἔπεσεν Β. ἡ μεγάλη” 18:2 – 16:19 17:5
δνομα–, μυστήριον, Β. ἡ μεγάλη 18:10.21

βαθμός *gradus* 1 Ti 3:13 βαθμὸν – καλόν

βάθος *altitudo* ^b*altum* ^c(δ κατὰ βάθους)
altissimus ^d*profundum*
Mat 13:5 διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς || Mar 4:5
Luc 5:4 ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος^b
Rm 8:39 οὕτε ὑψωμα οὕτε β.^d οὕτε τις κτίσ.
11:33 ὁ β. πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσ.
1 Co 2:10 πάντα ἐρευνᾶ, καὶ τὰ β.^d τοῦ θεοῦ
2 Co 8:2 ἡ κατὰ βάθους^c πτωχεία αὐτῶν
Eph 3:18 τί τὸ – μῆκος καὶ ὑψός καὶ βάθος^d

βαθύνειν *cum* σκάπτειν *fodere in altum*
Luc 6:48 οἰκοδομοῦντι –, δς ἔσκαψεν κ. ἐβ..εν

βαθύς ^a*altus* ^b(τὰ βαθέα) *altitudines* ^c*gravis* ^d(δρθρου βαθέως) *valde diluculo*
Luc 24:1^d Joh 4:11^a τὸ φρέαρ Act 20:9^c Ὂπνῳ
Ap 22:4 οὐκ ἔγνωσαν τὰ β..έα^b τοῦ σατανᾶ

βαῖον *ramus* Joh 12:13 τῶν φοινίκων

Βαλαάμ 2 Pe 2:15 Jud 11 Ap 2:14

Βαλάκ Ap 2:14 ἐδίδασκεν τῷ Βαλάκ

βαλλάντιον *sacculus* Luc 10:4 12:33 βαλλάντια μὴ παλαιούμενα 22:35 ὅτε ἀπέστειλα ύμᾶς ἀτερ βαλλαντίου 38 ἀλλὰ νῦν δ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, δμοίως – πήραν

***βάλλειν** *mittere* ^b*proiicere* ^c*iactare* ^d*iacere*
Mat 3:10 εἰς πῦρ βάλλεται || Luc 3:9 – Mat 7:19 J oh 15:6 – Mat 18:8 τὸ αἰώνιον
4:6 βάλε σεαυτὸν κάτω || Luc 4:9
5:25 εἰς φυλακὴν βλημῆσῃ || Luc 12:58 – Mat 18:30 Luc 23:19.25 J oh 3:24 Act 16:23.24.37 – Ap 2:10 μέλλει βάλλειν δ διάβολος ἔξ ύμῶν εἰς φυλακήν
– 29 βάλε^b ἀπὸ σοῦ 30^b 188^b 9^b
5:29 μὴ δλον τὸ σῶμά σου βλημῆ εἰς γέ – ενναν 18:9 τὴν γ. τ. πυρός Mar 9:45.47

Mat 7:6 μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ύμῶν
9:17 οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς – ἀλλὰ β. οἱ. νέον || Mar 2:22 Luc 5:37.38
10:34 ὅτι ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἡ. β. εἰρ. ἀλλὰ μάχαιραν
Luc 12:49 πῦρ ἥλθον βαλεῖν ἐπὶ τ. γ.
27:35 „βάλλοντες κλῆρον” || Mar 15:24 τίς τί ἄρη Luc 23:34 J oh 19:24 „ἐπὶ τὸν ιματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον”

Mar 12:41 πῶς δ ὅχλος βάλλει^c χαλκόν – καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον^c πολλά 42 μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο 43 πλεῖον πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων 44 πάντα δσα εἶχεν ἔβαλεν || Luc 21:1-4

Joh [8:7 πρῶτος ἐπ’ αὐτὴν βαλέτω λίθον]
– 5:9 ἡραν – λίθους ἵνα βάλωσιν^d ἐπ’ αὐτόν
12:6 (Ἰούδας) τὰ βαλλόμενα ἔβάσταζεν
13:2 τοῦ διαβόλου ἡδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτόν

18:11 βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην
20:25 ἐὰν μὴ – βάλω τὸν δάκτυλόν μου 27

Jac 3:3 τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα β..ομεν
1 Jo 4:18 ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τ. φόβον

Ap 8:5 δ ἄγγελος – ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν 7:12.4.
9 ἐβλήθη δ δράκων – καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ ἐβλήθησαν 10^b 13^b
14:16 ἔβαλεν – τὸ δρέπανον – ἐπὶ τὴν γῆν 19
– 19 ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ
18:19 „ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τ. κεφαλὰς αὐτῶν”
19:20 ζῶντες ἐβλήθησαν – εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός 20:10 δ διάβολος 14 δ θάνατος καὶ δ ἄδης ἐβλήθησαν 15 εἴ τις οὐχ εύρεθη – γεγραμμένος, ἐβλήθη – 20:3 ἔβαλεν αὐτὸν (sc τὸν διάβ.) εἰς τὴν ἀβύσσον

βάπτειν ^a*aspergere* ^b*intingere*

Luc 16:24 ἵνα βάψῃ^b τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου
Joh 13:26 ὁ ἔγω βάψω^b τὸ ψωμίον – βάψας^b
Ap 19:13 περιβεβλημένος ιμάτιον βεβαμένον (vl ῥερανπισμένον et al vll)^a αἵματι

βαπτίζειν, ..εοδαι *baptizare*, ..ari

Mat 3:6 ἐβ..ίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ || Mar 15
– 11 ἔγω μὲν ύμᾶς β..ω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν – αὐτὸς ύμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγ. καὶ πυρί || Mar 18 3δ.
– πνεύμ. ἀγ. Luc 3:16 – J oh 1:26 ἔγω

- β..ω ἐν ὅδατι 31.33 – Act 15 Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὅδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ 11.16
- Mat 3.13 τοῦ β..ισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 14 ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι 16 β..ισθεὶς – ἀνέβη || Mar 19 ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδ. – Luc 3.7 τοῖς εἰσπορευομένοις ὄχλοις β..ισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 12 ἥλθον – καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι 21 ἐν τῷ βαπτισθῆναι – τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος 28.19 βαπτίζοντες (vl ..ίσαντες) αὐτοὺς εἰς τὸ δνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
- Mar 1.4 ἐγένετο Ἰω. δ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ (*in deserto baptizans*) 6.14 Ἰω. δ βαπτίζων (*Baptista*) ἐγήγερται 24 κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ β..οντος (B..ae) 10.38.39 Luc 12.50 → βάπτισμα [16.16 δ πιστεύσας καὶ β..ισθεὶς σωθήσεται]
- Luc 7.29 βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου 30 οἱ – Φαρ. – μὴ β..ισθέντες ὑπ' αὐτοῦ 11.38 δτι οὐ πρῶτον ἐβ..ισθη πρὸ τοῦ ἀρίστου (Mar 7.4 vl ἐὰν μὴ β..ισωνται)
- Joh 1.25 τί οὖν β..εις εἰ σὺ οὐκ εἶ δ χρ. –; – 28 δπου ἦν δ Ἰω. β..ων 10.40 τὸ πρῶτον 3.22 ἥλθεν δ Ἰησοῦς – καὶ ἐβάπτιζεν 23 ἦν δὲ καὶ Ἰω. β..ων – καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβ..οντο 28 ἵδε οὗτος βαπτίζει 4.1 δτι Ἰησοῦς πλείονας – βαπτίζει δ Ἰω. – 2 καίτοι γε Ἰησ. αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν
- Act 2.38 βαπτισθήτω ἔκαστος – ἐπὶ (vl ἐν) τῷ δνόματι Ἰ. Χοῦ εἰς ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν cfr 10.48 ἐν τ. δν. – βαπτισθῆναι – 41 οἱ – ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβ..ισθησαν 8.12 δτε δὲ ἐπίστευσαν – ἐβ..οντο 13 18.8 ἐπίστευον κ. ἐβ..οντο 8.16 μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ δνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ – 36 τί κωλύει με βαπτισθῆναι; 10.47 – 38 ἐβάπτισεν αὐτόν 9.18 ἐβαπτίσθη 16.15 ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ δ οἰκος αὐτῆς – 33 ἐβ..ισθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἄπαντες 19.3 εἰς τί οὖν ἐβ..ισθητε; 4 Ἰω. ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας 5 ἐβ..ισθησαν εἰς τὸ δνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ 22.16 ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος
- Rm 6.3 δσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χὸν Ἰ., εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;
- 1 Co 1.13 εἰς τὸ δνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; – 14 δτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ – 15 ἵνα μὴ τις εἴπῃ δτι εἰς τὸ ἐμὸν δνομα ἐβαπτίσθητε 16 ἐβάπτισα δὲ καὶ

τὸν Στεφανᾶ οἰκον· – οὐκ οἶδα εἴ τινα δλλον ἐβάπτισα

- 1 Co 1.17 οὐ γάρ ἀπέστειλέν με Χὸς βαπτίζειν 10.2 πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο (vl ἐβαπτίσθησαν) ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ 12.13 ἐν ἐνὶ πνεύματι – εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἐλληνες 15.29 οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; – τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; Gal 3.27 δσοι γάρ εἰς Χὸν ἐβαπτίσθητε, Χὸν ἐνεδύσασθε

βάπτισμα S^o – *baptismus* (vl ..um) b b..ma

- Mat 3.7 ἰδών – ἐρχομένους ἐπὶ τὸ β. (vl αὐτοῦ) 21.25 τὸ β. τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; || Mar 11.30 ἔξ οὐρανοῦ ἦν ἦ ξ ἀνθρώπων; Luc 20.4 – 7.29 δ λαὸς καὶ οἱ τελῶναι –, βαπτισθέντες τὸ β. Ἰωάννου Mar 1.4 κηρύσσων β. μετανοίας || Luc 3.3 – Act 13.24 19.4 Ἰω. ἐβάπτισεν β. μεταν. 10.38 δύνασθε – τὸ βάπτισμα δ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; 39 τὸ βάπτισμα – βαπτισθήσεσθε || Luc 12.50 βάπτισμα (vg vl^b) δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἔως δτου τελεσθῇ
- Act 1.22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ β..ατος^b Ἰωάννου 10.37 μετά τὸ β. δ ἐκήρυξεν Ἰωάννης 18.25 ἐπιστάμενος (sc Ἀπόλλως) μόνον τὸ β.^b Ἰω. 19.3 εἰς τί ἐβαπτίσθητε; – εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτ.^b
- Rm 6.4 συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ β. εἰς τὸν θάνατον Col 2.12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι (vl βαπτισμῷ)
- Eph 4.5 εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα^b
- 1 Pe 3.21 δ – ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτ.^b

βαπτισμός S^o – *baptisma* b *baptismus*

- Mar 7.4 ἀπαρέλαβον κρατεῖν, β..οὺς ποτηρίων Hb 6.2 β..ῶν διδαχήν 9.10 διαφόροις β..οῖς (vl^b)

βαπτιστής S^o – *Baptista*

- Mat 3.1 11.11.12 14.2.8 (Mar 6.25) 16.14 (Mar 8.28 Luc 9.19) 17.13 Luc 7.20.33

Βαραββᾶς Mat 27.16 (vl Ἰησοῦν Βαραββᾶν)

- 17.20 S.26 Mar 15.7.11.15 Luc 23.18 Joh 18.40

Βαράκ Hb 11.32

Βαραχίας Mat 23.35

βάρβαρος *barbarus* Act 28.2.4

- Rm 1.14 Ἐλλησίν τε καὶ β..οῖς – ὁφειλέτης εἰμί

1 Co 14:11 ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ
δὲ λαλῶν ἐν (v1^o) ἐμοὶ βάρβαρος
Col 3:11 ὅπου οὐκ ἔνι – βάρβαρος, Σκύθης

βαρεῖσθαι *gravari*

Mat 26:43 οἱ διδασκαλοὶ βεβαρημένοι – Luc 9:32
Luc 21:34 μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι
2 Co 1:8 ὅτι – ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν
5:4 στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ' ὃ οὐ
1 Ti 5:16 καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία

βαρέως *graviter* Mat 13:15 „ἡκουσ.” Act 28:17

Βαρυολομαῖος Mt 10:3 Mr 3:18 Lc 6:14 Act 1:13

Βαριησοῦς Act 13:6 ψευδοπροφήτην Ἰουδαίον

Βαριωνά (v1 βὰρ Ἰωνά) Mat 16:17 Σίμων Β.

Βαρναβᾶς Act 4:35 Ἰωσὴφ – δὲ ἐπικληθεὶς Β.
Act 9:27 11:22.30 12:25 13:1.2.7.43.46.50 14:12
ἐκάλουν – τὸν Β. Δία 14:20 15:2.12.22.25.35.
36.37.39 1 Co 9:6 μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς
–; Gal 2:9 δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρ-
ναβᾶ 13 καὶ Βαρναβᾶς συναπήχθη Col 4:10

βάρος ^a*onus* ^b*pondus*

Mat 20:12 τοῖς βαστάσασι τὸ β. τῆς ἡμέρας
Act 15:28 μηδὲν πλέον ἐπιπίθεσθαι ὑμῖν β.^a
2 Co 4:17 αἰώνιον β.^b δόξης κατεργάζεται ἡμῖν
Gal 6:2 ἀλλήλων τὰ βάρη ^a βαστάζετε
1 Th 2:7 δυνάμενοι ἐν βάρει ^a εἶναι ὡς Χοῦ
Ap 22:4 οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος ^b

Βαρσαββᾶς Act 1:23 (Joseph) 15:22 (Judas)

Βαρτιμαῖος Mar 10:46 τυφλὸς προσαίτης

βαρύς *gravis* ^b*rapax*

Mat 23:4 δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα
– 23 ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου
Act 20:29 εἰσελεύσονται – λύκοι βαρεῖς ^b (v1^a)
25:7 βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες
2 Co 10:10 αἱ ἐπιστολαὶ μὲν – βαρεῖαι κ. Ισχυραὶ
1 Jo 5:3 αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν

βαρύτιμος S^o – *pretiosus* Mat 26:7 μύρον

βασανίζειν *cruciare* ^b*torquere*
(pass.) ^c*iactari* ^d*laborare*

Mat 8:6 παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος ^b
– 29 ἥλθες – πρὸς καιροῦ β..ίσαι ^b ἡμᾶς; ||

Mar 5:7 μή με βασανίσῃς ^b Luc 8:28 ^b
Mat 14:24 πλοῖον –, βασανίζομενον ^c || Mar 6:48 ^d
2 Pe 2:8 δὲ δίκαιος (Lot) – ψυχὴν δικαίαν ἀνό-
μοις ἔργοις ἐβασάνιζεν

Ap 9:5 ἵνα βασανισθονται (vg *cruciarent*,
v1 ..τιτρ) μῆνας πέντε
11:10 οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς
κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς
12:2 „ἀδίνουσα καὶ” β..ομένη „ΤΕΚΕΙΝ”
14:10 βασανισθεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ
20:10 βασανισθονται – εἰς τοὺς αἰῶνας

βασανισμός ^a*cruciatus* ^b*t tormentum*

Ap 9:5 δὲ βασ. ^a αὐτῶν ὡς βασ. ^a σκορπίου
14:11 δὲ καπνὸς τοῦ β. ^b αὐτῶν – ἀναβαίνει
18:7 τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν ^b
– 10 μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον
τοῦ β. ^b αὐτῆς (sc Βαβυλῶνος) 15: ^b

βασανιστής S^o – *tortor* Mat 18:34 τοῖς β.

βάσανος *t tormentum*

Mat 4:24 προσήνεγκαν – β..οις συνεχομένους
Luc 16:23:28 εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς β..ου

βασιλεία *regnum*

1) *regna mundi*, *regna saecularia*

Mat 4:8 δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς β. τοῦ
κόσμου || Luc 4:5 τῆς οἰκουμένης
12:25 πᾶσα β. μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς ἐρη-
μοῦται || Mar 3:24 Luc 11:17
24:7 „ἐγερθήσεται – βασιλεία ἐπὶ βασιλεί-
αν” || Mar 13:8 Luc 21:10

Mar 6:23 δῶσω „σοι ἔως ἡμίσους τῆς β. μου”
Luc 19:12 ἐπορεύθη – λαβεῖν ἐαυτῷ β..αν 15
(Act 1:6 ἀποκαθιστάνεις τὴν β. τῷ Ἰσραὴλ;)
Hb 11:33 διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο β..ας

2) *regnum caelorum*, *Dei, Christi*

a) ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
Mat 3:2 ἡγγικεν – ἡ β. τῶν οὐρανῶν 4:17 10:7
5:3 ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ β. τῶν οὐρ. 10:19
14 τῶν – τοιούτων ἐστὶν ἡ β. τῶν οὐρ.
– 19 ἐλάχιστος –, – μέγας κληδήσεται ἐν
τῇ β. τ. οὐρ. 11:11 δὲ μικρότερος ἐν
τῇ – 18:1 τίς ἄρα μείζων ἐστὶν –; 4
– 20 οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν β. τ. οὐρ.
18:3 7:21 οὐ πᾶς – εἰσελεύσεται εἰς τὴν
– 19:23 πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν – (Joh 3:5 v1)
8:11 ἀνακλιθήσονται – ἐν τῇ β. τῶν οὐρ.

Mat 11:12 ἔως ἅρτι ἡ β. τῶν οὐρανῶν βιάζεται
 13:11 γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς β. τῶν οὐ.
 – 24 ὡμοιώθη ἡ β. τ. οὐ. ἀνθρώπῳ σπεί-
 ραντι 18:23 βασιλεῖ 22:25:1 ὅμοιωθή-
 σεται – δέκα παρθένοις
 – 31 ὅμοιά ἔστιν ἡ β. τῶν οὐρ. κόκκῳ σι-
 νάπεως 33 ζύμῃ 44 θησαυρῷ 45 ἐμ-
 πόρῳ 47 σαγήνῃ 20:1 οἰκοδεσπότῃ
 – 52 γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασι. –
 16:19 δώσω σοὶ τὰς κλεῖδας τῆς βασιλ. –
 19:12 εύνοούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασι. –
 23:13 κλείετε τὴν β. – ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρ.

b) ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ

Mat 12:28 ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ β. τ. θ. || Luc 11:20
 19:24 εἰσελθεῖν ἡ πλούσιον εἰς τὴν β. τοῦ
 θεοῦ (v1 τῶν οὐρανῶν, vg *caelorum*)
 21:31 πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν –
 – 43 ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ β. τοῦ θεοῦ
 Mar 1:15 ἥγγικεν ἡ β. τ. θ. Luc 10:9 ἐφ' ὑμᾶς
 11 ἥγγικεν 21:31 διτι ἔγγυς ἔστιν ἡ –
 4:11 ὑμῖν τὸ μυστήριον δέδοται τῆς βασι.
 τ. θ. Luc 8:10 γνῶναι τὰ μυστ. τῆς –
 – 26 οὕτως ἔστιν ἡ β. τ. θ., ὡς ἀνθρω-
 πος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς
 – 30 πῶς ὅμοιώσωμεν τὴν – || Luc 13:18 τί-
 νι ὅμοιά ἔστιν ἡ – 20 ὅμοιώσω τὴν –;
 9:1 ἔως δὲ ἴδωσιν τὴν β. τ. θεοῦ ἐληλυ-
 θυῖσαν ἐν δυνάμει || Luc 9:27 τ. β. τ. θ.
 – 47 μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν β.
 τ. θ. 10:23 πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρή-
 ματα ἔχοντες εἰς τὴν β. τοῦ θεοῦ
 εἰσελεύσονται 24:25 || Luc 18:24-25
 10:14 τῶν γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ β. τ. θ. 15
 δις δὲ μὴ δέξηται τὴν β. τ. θεοῦ ὡς
 παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ || Luc 18:16-17
 12:34 οὐ μακρὰν εἴ ἀπὸ τῆς β. τοῦ θεοῦ
 14:25 δταν αὐτὸν πίνω ἐν τῇ β. τοῦ θεοῦ
 15:43 ἦν προσδεχόμενος τὴν – || Luc 23:51

Luc 4:43 εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν β. τ.
 θ. 8:1 16:16 ἀπὸ τότε (sc ἀπὸ Ἰωάν-
 νου) ἡ β. τ. θ. εὐαγγελίζεται Act 8:12
 εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς β. τ. θεοῦ
 6:20 οἱ πτωχοί, διτι ὑμετέρᾳ ἔστιν ἡ β. τ. θ.
 7:28 δ δὲ μικρότερος ἐν τῇ β. τ. θ. μείζων
 9:2 κηρύσσειν τὴν β. τοῦ θεοῦ Act 28:31
 – 11 ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς β. τοῦ θεοῦ
 – 60 διάγγελε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
 – 62 οὐδεὶς – εὗνετός ἔστιν τῇ β. τ. θεοῦ
 13:28 δταν ὄψησθε Ἀβρ. – ἐν τῇ β. τ. θεοῦ
 – 29 ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ β. τοῦ θεοῦ
 14:15 μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ –

Luc 17:20 πότε ἔρχεται ἡ β. τ. θ., – ὡς οὐκ ἔρχε-
 ται ἡ β. τ. θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως
 – 21 ίδού γὰρ ἡ β. τ. θ. ἐντὸς ὑμῶν ἔστιν
 18:29 δις ἀφῆκεν οἰκίαν – εἶνεκεν τῆς –
 19:11 διὰ τὸ – δοκεῖν αὐτοὺς διτι παραχρῆ-
 μα μέλλει ἡ β. τ. θεοῦ ἀναφαίνεσθαι
 22:16 ἔως δτου πληρωθῆ ἐν τῇ β. τοῦ θεοῦ
 18 ἔως οὖ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ
Joh 3:3 οὐ δύναται ίδειν τὴν βασι. τοῦ θεοῦ 5
εἰσελθεῖν εἰς τὴν – (v1 τῶν οὐρανῶν)
Act 1:3 λέγων τὰ περὶ τῆς – 19:8 πειθῶν πε-
ρὶ τῆς – 28:23 διαμαρτυρόμενος τὴν –
14:22 διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

Rm 14:17 οὐ γάρ ἔστιν ἡ β. τ. θεοῦ βρῶσις καὶ
πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη
1 Co 4:20 οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θε-
οῦ, ἀλλ’ ἐν δυνάμει
6:9 ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονο-
μήσουσιν 10:15:50 σάρξ καὶ αἷμα βα-
σιλείαν θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνα-
ται Gal 5:21 Eph 5:5 πόρνος – οὐκ ἔ-
χει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Χοῦ καὶ θεοῦ

Col 4:11 οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν β. τ. θ.
1 Th 2:12 τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς
τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν
2 Th 1:5 εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς β. τ. θ.

c) regnum patris

Mat 6:10 ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου || Luc 11:2
– 33 ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασι. (v1+τοῦ
θεοῦ, vg *Dei*) καὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ || Luc 12:31 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
13:43 τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥ-
λιος ἐν τῇ βασι. τοῦ πατρὸς αὐτῶν
26:29 δταν αὐτὸν πίνω μεδ' ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου

d) regnum filii, Christi

Mat 13:41 συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
(sc τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου) πάντα
τὰ σκάνδαλα
16:28 ἔως δὲ ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
20:21 καὶ εἰς ἔξ εύωνύμων ἐν τῇ βασι. σου
Luc 1:33 τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος
22:29 καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βα-
σιλείαν 30 ίνα ἔσθητε καὶ πίνητε ἐπὶ
τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου
23:42 δταν ἐλθῆς εἰς τὴν β. (v1 ἐν τῇ) σου
Joh 18:36 ἡ βασι. ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κάσμου

τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἡν
ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, –· νῦν δὲ ἡ βα-
σιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν
Eph 5 5 πόρνος – οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Χοῦ καὶ θεοῦ
Col 1 13 δς – ἡμᾶς – μετέστησεν εἰς τὴν βασ.
τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ
2 Ti 4 1 διαμαρτύρομαι – καὶ (v1 κατὰ, vg *per*)
τὴν ἐπιφάνειαν – καὶ τὴν βασ. αὐτοῦ·
– 18 δ κύριος – σώσει (sc με) εἰς τὴν βασ.
αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον

Hb 1 8 „ράβδος τῆς βασ.” αὐτοῦ (v1 σου)
2 Pe 1 11 ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασ. τοῦ
κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος ὁ Ι. Χοῦ

e) reliqui loci

Mat 4 23 κηρύσσων τὸ εὐαγγ. τῆς βασ. 9 35 24 14
– 13 19 ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς β.
8 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασ. ἐκβληθήσονται
13 38 οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας
12 26 πῶς – σταθῆσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ
(sc τοῦ σατανᾶ); || Luc 11 18

25 34 κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ύ-
μῖν βασ. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου

Mar 11 10 ἡ ἔρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡ-
μῶν Δαυΐδ Act 1 6 ἀποκαθιστάνεις
τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

Luc 12 32 μὴ φοβοῦ, –· δτι εὑδόκησεν δ πατήρ
ὑμῶν δοῦναι ύμῖν τὴν βασιλείαν

Act 20 25 ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασι-
λείαν (v1 + τοῦ Ἰησοῦ, – θεοῦ, vg *Dei*)

1 Co 15 24 δταν παραδιδοῖ τὴν βασ. τῷ θεῷ

Hb 12 28 β..αν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες

Jac 2 5 τοὺς πτωχοὺς – κληρονόμους τῆς β.
ἥς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτ.;

Ap 1 6 ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν 5 10 αὐτούς
– 9 συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασι-
λείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ

11 15 ἐγένετο ἡ β. τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου
ἡμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ 12 10

16 10 ἐγένετο ἡ βασ. αὐτοῦ ἐσκοτωμένη
17 12 οἵτινες βασιλείαν οὕπω ἔλασθον
– 17 δοῦναι τὴν βασ. αὐτῶν τῷ θηρίῳ
– 18 ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν β..έων

βασίλειος *regalis* τὰ βασίλεια *domus regum* Luc 7 25 οἱ ἐν – τρυφῇ ὑπάρχοντες
ἐν τοῖς β..οις εἰσίν – 1 Pe 2 9 ύμεῖς δὲ –
„βασίλειον ἱεράτευμα, ἔδνος ἄγιον”

βασιλεύειν *regnare* ^b(part) *rex*
Mat 2 22 δτι Ἀρχέλαος β..ει τῆς Ἰουδαίας

Luc 1 33 „βασιλεύσει” ἐπὶ τὸν οἶκον Ὁικώβ
19 14 οὐ ὑέλομεν τοῦτον β..σαι ἐφ' ἡμᾶς 27

Rm 5 14 ἐβ..σεν διάνατος ἀπὸ Ἀδάμ 17 εἰ
– τῷ τοῦ ἐνδὸς παραπτώματι διά-
νατος ἐβ..σεν –, πολλῷ μᾶλλον – ἐν
ζωῇ β..σουσιν διὰ τοῦ ἐνδὸς ὉΙ. Χοῦ
– 21 ἵνα ὕσπερ ἐβ..σεν ἡ ἀμαρτία –, οὐ-
τως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ – εἰς ζωὴν
6 12 μὴ – β..έτω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ δημητῷ
1 Co 4 8 χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὅφε-
λόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς
ύμῖν συμβασιλεύσωμεν
15 25 δεῖ – αὐτὸν βασ. ἄχρι οὗ δη πάντας

1 Ti 6 15 δ βασιλεὺς τῶν β..όντων ^bκ. κύριος
Ap 5 10 βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς 22 5
11 15 „βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας”
– 17 εἴληφας τὴν δύναμιν – καὶ „ἐβασί-
λευσας” 19 6 „ἐβ..σεν κύριος” δι δεός
20 4 ἐβ..σαν μετὰ τοῦ Χοῦ χίλια ἔτη 6
β..σουσιν μετ' αὐτοῦ [τὰ] χίλια ἔτη

βασιλεύς rex

1) terrae domini

Mat 1 6 Δαυΐδ Act 13 22 τὸν Δ. – εἰς βασιλέα
2 1 Herodes Magnus 3 9 Luc 15
10 18 ἐπὶ – β..εῖς ἀχθήσεσθε Mr 13 9 Lc 21 12
11 8 ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων
14 9 λυπηθεὶς δ βασ. Mar 6 14. 22. 25. 26. 27
17 25 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμ-
βάνουσιν τέλη ἡ κῆγνσον;
18 23 ὠμοιώθη – ἀνθρώπῳ βασιλεῖ 22 2. 7 δ
δὲ βασιλεὺς ὥργισθη 11. 13

Luc 10 24 πολλοὶ – βασιλεῖς ἡδέλησαν ίδειν
14 31 τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἔτέρῳ βα-
σιλεῖ συμβαλεῖν εἰς πόλεμον –;
22 25 οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν κυριεύουσιν

Joh 19 12 πᾶς δ βασιλέα ἔστιν ποιῶν

Act 4 26 „παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς”
7 10 Pharaos 18 βασιλεὺς ἔτερος Hb 11 23. 27
9 15 ἐνώπιον – ἔθνῶν τε καὶ βασιλέων
12 1 Herodes Agrippa 20 – 25 13 Agrip-
pa II 14. 24. 26 26 2. 7. 13. 19. 26. 27. 30
13 21 ἡτήσαντο (sc Ἰσραηλῖται) βασιλέα

2 Co 11 32 δ ἔθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως

1 Ti 2 2 ποιεῖσθαι δεήσεις – ὑπὲρ βασιλέων

Hb 7 1. 2 βασιλεὺς δικαιοσύνης, – καὶ „βασι-
λεὺς Σαλήμ”, δ ἔστιν βασ. εἰρήνης
– 1 „ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν β.”

1 Pe 2 13 ὑποτάγητε – εἴτε β..εῖ ὡς ὑπερέχοντι
– 17 „τὸν δεὸν φοβεῖσθε”, τὸν β. τιμάτε

Ap 1 5 „δ ἄρχων τῶν β. τῆς γῆς” 6 15 „οἱ

(Ap) β. τῆς γῆς – ἔκρυψαν ἑαυτούς” 16.14 ἐπὶ τοὺς β. τῆς οἰκουμένης δλῆς 17.2. 18 ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ „τῶν βασ. τῆς γῆς” 18.3.9 19.19 21.24 „οἱ βασ. τῆς γῆς φέρουσιν τὴν δόξαν” αὐτῶν	Ap 18.7 „κάθημαι βασ. καὶ χήρα οὐκ εἰμί” βάσις basis Act 3.7 ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις βασκαίνειν fascinare Gal 3.1 τίς – ἐβ..ανεν;
Ap 10.11 „προφητεῦσαι ἐπὶ – β..εῦσιν” πολλοῖς 16.12 ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ δόδος τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου 17.9 β..εῖς ἐπτά εἰσιν 12 „δέκα β..εῖς ει- σιν” –, – ἔχουσίαν ὡς β..εῖς – λαμβ. 19.18 ἵνα „φάγητε” σάρκας „βασιλέων”	βαστάζειν portare ^b baiulare ^c sustinēre ^d tollere Mat 3.11 οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα β..σαι 8.17 „ἡμῶν – τὰς νόσους ἐβάστασεν” 20.12 τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας Mar 14.13 κεράμιον ὅδατος β..ων ^b Luc 22.10 Luc 7.14 οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν 10.4 μὴ βαστάζετε βαλλάντιον 11.27 μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε 14.27 ὅστις οὐ β..ει ^b τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ Joh 19.17 β..ων ^b ἑαυτῷ τὸν σταυρόν
2) Christus rex, Deus rex, rex inferni	Joh 10.31 ἐβάστασαν ^d – λίθους οἱ Ἰουδαῖοι 12.6 τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν (Judas) 16.12 ἀλλ’ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι 20.15 εἰ σὺ ἐβ..σας (v1 ἥρες, vg ^d) αὐτόν
Mat 2.2 δ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων 5.35 „πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως” 21.5 „δ βασ. σου ἔρχεται σοι” Joh 12.15 25.34 ἐρεῖ δ β. τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 40 27.11 σὺ εἶ δ β. τῶν Ἰουδαίων 29 χαῖρε, β..εῦ τ. Ἰ. 37 Mar 15.2.9 ἀπολύσω ὑμῖν τὸν β. τ. Ἰ.; 12 τί οὖν ποιήσω [δν] λέγετε τὸν β. τ. Ἰουδ.; 18.26 Luc 23.37 εἰ σὺ εἶ δ β. τῶν Ἰουδ., σῶσον σεαυτόν 38 Joh 18.33.39 19.3.14 ἴδε δ βασ. ὑμῶν 15 τὸν β. ὑμῶν σταυρώσω; – οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσα- ρα 19.21 μὴ γράφε· δ β. τ. Ἰ., ἀλλ’ δτι – εἰπεν· βασ. εἰμι τῶν Ἰουδαίων – 42 β. Ἰσραήλ ἐστιν, καταβάτω Mar 15.32 δ χριστὸς δ β. Ἰσρ. – Joh 1.49 σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ	Act 3.2 ἀνὴρ χωλὸς – ὑπάρχων ἐβαστάζετο ^b 9.15 τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον 15.10 ἐπιθεῖναι ζυγὸν –, δν οὔτε οἱ πατέρες ἥμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι 21.35 β..εσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
Luc 19.38 „δ ἔρχόμενος” δ β. „ἐν δνόματι κυ- ρίου” Joh 12.13 καὶ δ β. τοῦ Ἰσραήλ 23.2 λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν β..έα εἶναι	Rm 11.18 οὐ σὺ τὴν ρίζαν β..εις ἀλλὰ ἡ ρίζα 15.1 τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων β. ^c
Joh 6.15 ἀρπάζειν – ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα 18.37 Πλιάτος· οὐκοῦν β. εἰ σύ; – σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς είμι (v1 + ἐγώ, vg ego)	Gal 5.10 βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἐὰν ἦ 6.2 ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε – 5 ἔκαστος – τὸ ἕδιον φορτίον βαστάσει – 17 τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ – βαστάζω
Act 17.7 β..έα ἔτερον λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν	Ap 2.2 δτι οὐ δύνῃ βαστάσαι ^c κακούς – 3 ἐβάστασας ^c διὰ τὸ ὄνομά μου 17.7 τοῦ ὑηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν
1 Ti 1.17 τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων – τιμῇ 6.15 δ βασ. τῶν βασιλεύοντων καὶ κύριος	βάτος, δ (Mar) et ἡ rufus
Ap 9.11 ἔχουσιν ἐπ’ αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγ- γελον τῆς ἀβύσσου	Mar 12.26 Luc 20.37 – Act 7.30.35
15.3 „δ β. τῶν ἐθνῶν” (v1 αἰώνων, vg)	Luc 6.44 οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν
17.14 τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, δτι – „ἐστιν – βασιλεὺς βασιλέων” 19.16	βάτος, δ catus Luc 16.6 ἐλαίου
βασιλικός ^a regulus ^b regius ^c regalis	βάτραχος rana Ap 16.13 ὡς „βάτραχοι”
Joh 4.46 ἦν τις βασ. ^a 49 ^a (v1 bis βασιλίσκος)	βατταλογεῖν S ^o – multum loqui Mat 6.7 προσ- ευχόμενοι μὴ βατταλογήσητε (Luc 11.2 v1)
Act 12.20 ἀπὸ τῆς βασιλικῆς (vg ab illo) 21 ^b	βδέλυγμα abominatio
Jac 2.8 εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν ^c	Mat 24.15 „τὸ βδ. τῆς ἐρημώσεως” Mar 13.14 Luc 16.15 Ap 17.4.5 ἡ μήτηρ τῶν βδελυγ. 21.27
βασίλισσα regina	βδελυκτός abominatus Tit 1.16 βδελυκτοί
Mat 12.42 νότου Luc 11.31 – Act 8.27 Αἰδηόπων	

βδελύσσεσθαι ^a*abominari* ^b*execrari*
Rm 222 δ β..όμενος^a τὰ εῖδωλα ἱεροσυλεῖς;
Ap 21 8 τοῖς δὲ – ἔβ..γμένοις^b καὶ φονεῦσιν

βέβαιος *firmus* ^b*confirmatus* ^c*certus*
Rm 416 εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν
2 Co 1 7 ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν
Hb 2 2 εἰ – δ δι’ ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος
ἔγενετο βέβαιος 2 Pe 119 ἔχομεν βε-
βαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον
3 6 ἐὰν τὴν παρρησίαν – [μέχρι τέλους
βεβαίαν] κατάσχωμεν 14 ἔανπερ τὴν
ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως –
619 ὡς ἄγκυραν – τῆς ψυχῆς – βεβαίαν
917 διαθήκη γάρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία^b
2 Pe 110 β..αν^c ὑμῶν τὴν κλῆσιν – ποιεῖσθαι

βεβαιοῦν *confirmare* ^b*stabilire*
[Mar 1620 τοῦ κυρίου – τὸν λόγον βεβαιοῦντος
διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων]
Rm 15 8 εἰς τὸ β..ῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
1 Co 1 6 τὸ μαρτύριον τ. Χοῦ ἐβ..ώθη ἐν ὑμῖν
– 8 δι – βεβαιώσει ὑμᾶς – ἀνεγκλήτους
2 Co 121 δ δὲ β..ῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χόν
Col 2 7 βεβαιούμενοι (vl + ἐν) τῇ πίστει
Hb 2 3 σωτηρίας, ἡτις – εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη
13 9 χάριπι βεβαιοῦσθαι^b (*stabilire* vl ..iri)
τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν

βεβαιώσις *confirmatio*
Phl 1 7 ἐν τῇ – βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου
Hb 616 ἀντιλογίας πέρας εἰς β..ιν δ ὅρκος

βέβηλος ^a*profanus* ^b*contaminatus* ^c*ineptus*
1 Ti 19 ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις^b 47 βεβή-
λους^c – μύθους 620 βεβήλους^a κενοφωνίας
2 Ti 216^a – Hb 1216 βέβηλος^a ὡς Ἡσαῦ

βεβηλοῦν *violare* Mat 125 οἱ Ἱερεῖς ἐν τῷ
ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν – Act 246
δις καὶ τὸ Ἱερὸν ἐπείρασεν βεβηλῶσαι

Βεεζεβούλ (vl ..λζ.) *Beelzebub*
Mat 1025 1224.27 Mar 322 Luc 1115.18.19

Βελιάρ (vl ..ίαλ) *Belial* 2 Co 615

βελόνη S^o – *acus* Luc 1825 τρῆμα β..ης

βέλος *telum* Eph 616 τὰ β. τοῦ πονηροῦ

βέλτιον *melius* 2 Ti 118 βέλτιον σὺ γινώσκεις

Βενιαμίν *Act 1321 Rm 111 Phl 35 Ap 78*

Βερνίκη *Act 2513.23 2630*

Βέροια, Βέροιαῖος *Act 1710.13 – 204*

Βεώρ (vl Βοσόρ, vg *ex Bosor*) *2 Pe 215*

Βηδανία *Mat 2117 266 Mar 111.11.12 143 Luc 1929 2450 Joh 111.18 121 – πέραν τοῦ
Ἰορδάνου: Joh 128 (vl Βηδαβαρά)*

Βηδζαδά (vl Βηδεσδά) *Joh 52*

Βηδλέεμ *Mat 21.5.6.8.16 Luc 24.15 Joh 742*

Βηδσαϊδά, -δάν (Mar) *Mat 1121 Mar 645 822
Luc 910 1013 Joh 144 1221 τῆς Γαλιλαίας*

Βηδφαγή *Mat 211 Mar 111 Luc 1929*

βῆμα *tribunal* ^b*passus* *Mat 2719 Joh 1913
Act 75^b 1221 1812.16.17 256.10.17*

Rm 1410 παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ
2 Co 510 πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμ-
προσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χοῦ

βήρυλλος *beryllus* *Ap 2120 δ ὅγδοος βήρ.*

βία *vis* *Act 526 2135 (247 vl) 2741*

βιάζεσθαι ^a*vim pati* ^b*vim facere in*
Mat 1112 ἡ βασιλεία τῶν οὐρ. βιάζεται^a, καὶ
(vl + οἱ) βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν ||
Luc 1616 πᾶς εἰς αὐτήν βιάζεται^b

βίαιος *vehemens* *Act 22 πνοῆς βιαίας*

βιαστής S^o – *violentus* → βιάζεσθαι

βιβλαρίδιον S^o – *liber* ^b*libellus*
Ap 10 2 βιβλαρίδιον^b ἡνεῳγμένον (vl 8) 9.10

βιβλίον *liber* ^b*libellus*

Mat 19 7 „δοῦναι β..^b ἀποστασίου“ || Mar 104^b
Luc 417 βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου 17.20
Joh 2030 ἂ οὐδὲ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ 2125 οὐδὲ αὐτὸν οἷμαι τὸν κό-
σμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία

Gal 310 „τοῖς γεγραμμ. ἐν τῷ β. τοῦ νόμου“

2 Ti 413 φέρε – τὰ β., μάλιστα τὰς μεμβράνας

Hb 919 107 „ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται“

Αρ 111 δ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον	βιωτικός <i>S^o</i> – ^a <i>huius vitae</i> ^b <i>saecularis</i>
5 1 „β. γεγραμμένον ἔσωθεν κ. ὅπισθεν”	Luc 21 34 ^a μέριμναι 1 Co 6 3 ^b 4 ^b κριτήρια
– 2 τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ β. –; 3. 4 οὐδεῖς ἄξ. εὑρέθη ἀν. τὸ β. 5 ἐνίκησεν – ἀνοῖξαι τὸ β. 8 δτε ἔλαβεν τὸ β. 9 ἄξιος εἰ λαβεῖν τὸ βιβλ. καὶ ἀνοῖξαι	
6 14 „δ οὐρανὸς – ὡς βιβλ. ἐλισσόμενον”	
10 8 λάβε τὸ β. τὸ ἡνεῳγμένον ἐν – χειρί	βλαβερός <i>nocivus</i> 1 Ti 6 9 ἐπιθυμίαι
13 8 „ἐν τῷ β. τῆς ζωῆς” τοῦ „ἀρνίου”	βλάπτειν <i>nocēre</i> Mar 16 18 Luc 4 35
17 8 ἐπὶ τὸ βιβλίον 21 27 – 20 12 ἄλλο βιβλίον ἡνοίχθη, δ ἐστιν τῆς ζωῆς	βλαστάνειν, βλαστᾶν ^a <i>crescere</i> ^b <i>frondēre</i>
20 12 „βιβλία ἡνοίχθησαν” – ἐκριθήσαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμ. ἐν τοῖς βιβλ.	^c <i>germinare</i> ^d <i>dare</i>
22 7 δ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ β. τούτου 9. 10 μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους – 18 τῷ ἀκούοντι τοὺς λ. – 19 ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λ. –	Mat 13 26 ^a Mar 4 27 ^c Hb 9 4 ^b Jac 5 18 ^d
– 18 τὰς πληγὰς „τὰς γεγρ. ἐν τῷ β. τούτῳ” 19 ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τ. πόλεως –, τῶν γεγρ. ἐν τῷ β. τούτῳ	
βίβλος <i>liber</i>	
Mat 1 1 βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χοῦ	βλασφημεῖν <i>blasphemare</i>
Mar 12 26 οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως –; Luc 3 4 ὡς γέγραπται ἐν β. λόγων Ἡσαΐου 20 42 ψαλμῶν Act 1 20 ψαλμῶν 7 42 τῶν προφητῶν (Amos)	Mat 9 3 οὗτος βλασφημεῖ Mar 2 7
Act 19 19 συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον	26 65 ἐβλασφήμησεν Joh 10 36 δν δ πατήρ ἡγίασεν – ὑμεῖς λέγετε δτι β..εῖς –;
Phl 4 3 ὃν τὰ δόνοματα „ἐν βίβλῳ ζωῆς”	27 39 ἐβ..ουν αὐτόν Mar 15 29 Luc 22 65
Ap 3 5 οὐ μὴ ἔξαλείψω τὸ δονομα – ἐκ τῆς β. τῆς ζωῆς” 20 15 εἰ τις οὐχ „εὔρεθη ἐν τῇ β. τῆς ζωῆς γεγραμμένος”	23 39 εις – τῶν – κακούργων ἐβ..ει αὐτ.
βιβρώσκειν <i>manducare</i> Joh 6 13	Mar 3 28 ἀφεθήσεται –, δσα ἐὰν β..ήσωσιν 29 δσ δ’ ἀν β..ήση εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν Luc 12 10
Βιθυνία Act 16 7 1 Pe 1 1 διασπορᾶς – Β..ας	Act 13 45 18 6 – 19 37 οὗτε β..οῦντας τὴν θεόν
βίος ^a <i>vita</i> ^b <i>victus</i> ^c <i>substantia</i>	26 11 τιμωρῶν αὐτοὺς ἡνάγκαζον β..εῖν
Mar 12 44 δσα εἶχεν ἔβαλεν, δλον τὸν βίον ^b αὐτῆς Luc 21 4 ^b – (8 43 v1 Ιατροῖς προσαναλώσασα δλον τὸν βίον ^c)	Rm 2 24 „δνομα τοῦ θεοῦ δι’ ὑμᾶς β..εῖται”
Luc 8 14 ὑπὸ – ἡδονῶν τοῦ β. ^a πορευόμενοι	3 8 μὴ καθὼς β..ούμεθα κ. καθὼς φασιν
15 12 διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον ^c zo δ καταφαγών σου τὸν βίον ^c (vg <i>suam</i>)	14 16 μὴ βλασφημείσθω – ὑμῶν τὸ ἀγαθόν
1 Ti 2 2 ἵνα – ἡσύχιον βίον ^a διάγωμεν	1 Co 10 30 τί β..οῦμαι ὑπὲρ οδ ἐγὼ εὐχαριστῶ;
2 Ti 2 4 ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις (vg <i>negottis saecularibus</i>)	1 Ti 1 20 τῷ σατ., ἵνα παιδευθῶσιν μὴ β..εῖν
1 Jo 2 16 ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου ^a	6 1 ἵνα μὴ τὸ δονομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία β..ηται Tit 2 5 δ λόγος τ. θ.
3 17 δσ δ’ ἀν ἔχῃ τὸν βίον ^c τοῦ κόσμου	Tit 3 2 ὑπομίνησκε αὐτοὺς –, μηδένα β..εῖν
βιοῦν <i>vivere</i> 1 Pe 4 2 θελήματι θεοῦ	Jac 2 7 οὐκ αὐτοὶ β..οῦσιν τὸ καλὸν δονομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ’ ὑμᾶς; – 1 Pe 4 4
βίωσις <i>vita</i> Act 26 4 τὴν – β..ίν μου – ἴσασι	2 Pe 2 2 ἡ δόδος τῆς ἀληθείας „β..ηθήσεται”
	– 10 δόξας οὐ τρέμουσιν β..οῦντες Jud 8
	– 12 ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν β..οῦντες Jud 10
	Ap 13 6 β..ησαι τὸ δονομα αὐτοῦ (sc τοῦ θεοῦ) καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ 16 9. 11. 21
	βλασφημία <i>blasphemia</i>
	Mat 12 31 πᾶσα – βλ. ἀφεθήσεται –, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλ. οὐκ ἄφεθ. Mar 3 28
	15 19 ἐκ τῆς καρδίας ἔξερχονται – ψευδομαρτυρίαι, β..ίσι Mar 7 22 β..ίσα
	26 65 νῦν ἡκούσατε τὴν βλ. Mar 14 64 τῆς
	Luc 5 21 τίς ἐστιν οὗτος δσ λαλεῖ β..ίσας;
	Joh 10 33 περὶ βλασφημίας (sc λιθάζομέν σε)
	Eph 4 31 κραυγὴ καὶ βλ. ἀρδήτω ἀφ’ ὑμῶν
	Col 3 8 ἀπόθεσθε – θυμόν, κακίαν, β..ίσαν
	1 Ti 6 4 ἐξ ὃν γίνεται φθόνος, ἔρις, β..ίσα
	Jud 9 οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν β..ίσας

Ap 2 9 οἶδά σου – τὴν βλ. (vg *blasphemaris*)
 13 1 ὄντος πατέρα β..ίας 17 3 γέμοντα δν. βλ.
 – 5 „στόμα λαλοῦν μεγάλα” καὶ β..ίας
 (v1 β..ίαν et βλάσφημα, vg v1 *blasphemiae*)
 – 6 ἔνοιξεν τὸ στόμα – εἰς β..ίας πρὸς – θ.

βλάσφημος ^a*blasphemus* ^b*execrabilis*
 Act 6 11 ῥήματα β..α (v1 β..ίας, vg *blasphemiae*) εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν θεόν
 1 Ti 1 13 τὸ πρότερον ὅντα β..ον^a κ. διώκτην
 2 Ti 3 2 ἔσονται γάρ οἱ ἀνθρωποι – β..οι^a
 2 Pe 2 11 οὐ φέρουσιν – β..ον^b κρίσιν (Ap 13 5 v1)

βλέμμα S^o – *aspectus* 2 Pe 28

βλέπειν *vidēre* ^b(τὸ βλ.) *visus* ^c(β..όμενος)
visibilis ^d*aspicere* ^e*respicere*
^f(βλέπεσθαι) *apparēre* – ^g*cavēre*

*1) = oculis cernere, intueri, spectare

Mat 5 28 πᾶς δ β..ων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυ-
 6 4 δ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ 6. 18 Ἰμῆσαι
 7 3 τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος –; || Luc 6
 41. 42 αὐτὸς τὴν – δοκὸν οὐ βλέπων
 11 4 ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ δ – β..ετε 15 31
 12 22 ὡστε τὸν κωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν
 13 13 δτι β..οντες οὐ β..ουσιν Mar 8 18 „δ-
 φθαλμοὺς ἔχοντες οὐ β..ετε – Mat
 13 14 „β..οντες β..ψετε καὶ οὐ μὴ ἰδη-
 τε“ || Mar 4 12 Luc 8 10 – Act 28 26
 – 16 ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ δοφθαλμοὶ δτι
 β..ουσιν 17 πολλοὶ – ἐπεθύμησαν ἰδεῖν
 δ βλέπετε || Luc 10 23 μακάριοι οἱ
 δοφθαλμοὶ οἱ βλέποντες δ βλέπετε 24
 14 30 βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη
 18 10 οἱ ἄγγελοι αὐτῶν – διὰ παντὸς β..ου-
 σι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου
 22 16 οὐ – β..εις^e εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων
 || Mar 12 14 (*non vides in faciem*)

Mar 8 23 ἐπηρώτα αὐτὸν· εἴ τι β..εις (v1 ..ει);
 24 βλέπω τοὺς ἀνθρ., δτι ὡς δένδρα

Luc 7 21 τυφλοῖς πολλοῖς ἔχαρισατο β..ειν^b
 8 16 ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ
 φῶς 11 33 τὸ φέγγος ἱερότεος
 9 62 οὐδεὶς – β..ων^e (v1^d) εἰς τὰ δόπισω

Joh 5 19 ἂν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα
 9 7 ἐνίψατο, καὶ ἤλθεν β..ων 15. 19. 21. 25
 – 39 ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ
 βλέποντες τυφλοὶ γένωνται
 – 41 νῦν δὲ λέγετε δτι βλέπομεν
 11 9 δτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει

Joh 13 22 ἔβλεπον^d εἰς ἀλλήλους – ἀπορούμ.
 Act 1 9 βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη 11 τί ἐστή-
 κατε βλέποντες^d εἰς τὸν οὐρανὸν;
 3 4 βλέψον (v1 ἀτένισον)^e εἰς ἡμᾶς
 9 8 οὐδὲν ἔβλεπεν 9 ἦν – μὴ βλέπων
 27 12 λιμένα – βλέποντα^e κατὰ λίβα
 Rm 7 23 βλέπω δὲ ἔτερον νόμον ἐν τοῖς μέλ.
 8 24 ἐλπὶς δὲ β..ομένη οὐκ ἐστιν ἐλπὶς· δ
 γάρ β..ει τις, τί καὶ ἐλπίζει; 25 εἰ δὲ
 δ οὐ β..ομεν ἐλπίζομεν, δι’ ὑπομονῆς
 11 8 „δοφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν“ 10
 1 Co 1 26 βλέπετε γάρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν
 10 18 βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα
 13 12 βλέπομεν γάρ ἄρτι δι’ ἐσόπτρου ἐν
 2 Co 4 18 μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ β..όμενα ἀλ-
 λὰ τὰ μὴ β..όμενα· τὰ γάρ β..όμενα
 πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ β..όμενα αἰώνια
 10 7 τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. (;) ;
 12 6 μὴ τις εἰς ἔμει λογίσηται υπὲρ δ βλέ-
 πει με ἡ ἀκούει ἔξ ἔμοι
 Phl 3 2 βλέπετε τοὺς κύνας κτλ
 Hb 11 1 πραγμάτων ἔλεγχος οὐ β..ομένων^f (v1
 parentum) 3 εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων
 τὸ β..όμενον^g γεγονέναι 7 χρηματι-
 σθεὶς Νῷε περὶ τῶν μηδέπω β..ομένων
 Jac 2 22 βλέπεις δτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς
 Ap 1 11 δ βλέπεις γράψον 22 8 κάγῳ Ἰωάν-
 νης δ – βλέπων ταῦτα. καὶ δτε – ἔ-
 βλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι
 – 12 ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνήν
 3 18 ἐγχρῖσαι τοὺς δοφ. σου ἵνα βλέπῃς
 9 20 „τὰ εἰδωλα –, δ οὔτε βλ.“ δύνανται
 17 8 βλεπόντων τὸ θηρίον δτι ἦν καὶ οὐκ
 ἐστιν καὶ παρέσται – 189

2) = providere, cavere, curare

Mat 24 4 βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ || Mar
 13 5 Luc 21 8 μὴ πλανηθῆτε

Mar 4 24 β..ετε τί ἀκούετε || Luc 8 18 πῶς ἀκ.
 8 15 βλέπετε^g ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρ.
 12 38 βλέπετε^g ἀπὸ τῶν γραμματέων
 13 9 βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἔσυτούς – 2 Jo 8
 – 23 ὑμεῖς δὲ βλέπετε 33 β.., ἀγρυπνεῖτε

Act 13 40 βλέπετε – μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον
 1 Co 3 10 ἔκαστος – βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ
 8 9 β..ετε – μὴ πως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη
 πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν
 10 12 δ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ
 16 10 β..ετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς

Gal 5 15 βλέπετε μὴ ὑπ’ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε
 Eph 5 15 βλέπετε – ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε
 Col 2 8 β..ετε μὴ τις ὑμᾶς ἐσται δ συλαγωγ.

Col 4:17 βλέπε τὴν διακονίαν ἡν παρέλαβες
 Hb 3:12 βλέπετε – μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν
 καρδία πονηρὰ ἀπιστίας
 12:25 β..ετε μὴ παραιτήσῃσθε τὸν λαλοῦντα

βοῶν *clamare* ^b*exclamare* ^c*acclamare*
 Mat 3:3 „φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἑρήμῳ” || Mar
 13:13 Luc 3:4 Joh 1:23
 Mar 15:34 ἔβόησεν^b δὲ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
 Luc 9:38 ἀνὴρ – ἔβόησεν^b – διδάσκαλε 18:38
 18:7 βοῶντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός
 Act 8:7 πνεύματα – βοῶντα – ἔξήρχοντο
 17:6 25:24 βοῶντες^c μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν
 Gal 4:27 „βόησον, ή οὐκ ὠδίνουσα”

Βοσηργές (v1 Βανηρεγές) Mar 3:17

Βόες (v1 Βόος) Mat 1:5

βοή *clamor* Jac 5:4 αἱ β. τῶν θερισάντων

βοήθεια ^a*adiutorium* ^b*auxilium*
 Act 27:17^a – Hb 4:16 χάριν – εἰς εὔκαιρον β.^b

βοηθεῖν *adiuvare* ^b*auxiliari*

Mat 15:25 κύριε, β..ει μοι Mar 9:22 β..ησον ἡμῖν
 Mar 9:24 πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ
 Act 16:9 διαβάσεις εἰς Μακεδονίαν β..ησον ἡμῖν
 21:28 ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε
 2 Co 6:2 „ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἔβοήθησά σοι”
 Hb 2:18 δύναται τοῖς πειραζομένοις β..ησαι^b
 Ap 12:16 ἔβοήθησεν ή γῆ τῇ γυναικί

βοηθός *adiutor* Hb 13:6 „κύριος ἐμοὶ β.”

βόδυνος *fouea* Mat 12:11 15:14 Luc 6:39

βολή *iactus* Luc 22:41 ὥσει λίθου βολήν

βολίζειν S^o – *summittere bolidem* Act 27:28

Βόος (v1 Βόος) Luc 3:32

βόρβορος *Iutum* 2 Pe 2:22 εἰς κυλισμὸν β..ου

βορρᾶς *aquilo* Luc 13:29 Ap 21:13

βόσκειν *pascere* ^b(β..ων) *pastor*
 Mat 8:30 ἀγέλη – β..ομένη || Mar 5:11 Luc 8:32
 – 33 οἱ δὲ β..οντες^b || Mar 5:14 Luc 8:34
 Luc 15:15 ἔπειμψεν αὐτὸν – βόσκειν χοίρους
 Joh 21:15 βόσκει τὰ ἀρνία μου 17 τὰ προβάτια

βοτάνη *herba* Hb 6:7 τίκτουσα βοτάνην

βότρυς *botrus* Ap 14:18 τρύγησον τοὺς β..ας

***βούλεσθαι** *velle* ^b*voluntarie* ^c(μὴ β.) *nolle*
 Mat 11:27 φέρεται βούληται δὲ οὐδὲς ἀποκαλύψαι
 || Luc 10:22

Luc 22:42 εἰ βούλει παρένεγκε – τὸ ποτήριον
 1 Co 12:11 διαιροῦν – ἐκάστῳ καθὼς βούλεται

Phl 1:12 γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι
 1 Ti 2:8 βούλομαι – προσεύχεσθαι τ. ἄνδρας
 5:14 νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν
 6:9 οἱ δὲ βούλομενοι πλουτεῖν

Tit 3:8 βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα
 Hb 6:17 βούλομενος δὲ θεός ἐπιδεῖξαι – τὸ
 ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ
 Jac 1:18 βουληθεῖς^b ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ
 2 Pe 3:9 μὴ βούλομενός^c τινας ἀπολέσθαι

βουλεύεσθαι *cogitare* Luc 14:31 Joh 11:53
 12:10 Act (v1 5:33) 27:39 2 Co 1:17 ή ἢ βου-
 λεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, –;

βουλευτής *decurio* Mar 15:43 Luc 23:50

βουλή *consilium* ^b*voluntas*

Luc 7:30 τὴν β. τοῦ θεοῦ ἡδέτησαν εἰς ἔαυτ.
 23:51 οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ

Act 2:23 τῇ ὥρισμένῃ βουλῇ – τοῦ θεοῦ
 4:28 ὅσα – ή βουλή (v1 + σου) προώρισεν
 5:38 ἐὰν ή ἐξ ἀνθρώπων ή βουλὴ αὕτη
 13:36 τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ^b „ἔκοιμήθῃ”
 20:27 ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν β. τοῦ θεοῦ
 27:12 ἔθεντο βουλήν 42 βουλὴ ἐγένετο

1 Co 4:5 φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν
 Eph 1:11 τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν
 βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ

Hb 6:17 τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ

βούλημα *voluntas* Act 27:43 (vg^o)

Rm 9:19 τῷ γάρ β..τι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν;
 1 Pe 4:3 τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι

βουνός *collis* Luc 3:5 23:30

βοῦς *bos* Luc 13:15 14:5.19 Joh 2:14.15

1 Co 9:9 „οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα” (1 Ti
 5:18). μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ;

βραβεῖον S^o – *bravium* 1 Co 9:24 οὐκ οἴ-
 δατε ὅτι – πάντες –, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ β.;
 Phl 3:14 εἰς τὸ βρ. τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ

βραβεύειν *exultare* Col 3:15 ἡ εἰρήνη τοῦ
Χοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν

βραδύνειν *tardare* 1 Ti 3:15 ἔαν – βραδύνω
2 Pe 3:9 οὐ βραδύνει κύριος τῆς ἐπαγγελίας

βραδυπλοεῖν S^o – *tarde navigare* Act 27:7

βραδύς S^o – *tardus*

Luc 24:25 ὁ – βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν
Jac 1:19 βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, β. εἰς δργῆν

βραδύτης S^o – 2 Pe 3:9 β..τα (vg^o) ἡγοῦνται

βραχίων *brachium* Luc 1:51 Joh 12:38
Act 13:17 „μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἔξηγαγεν”

βραχύ ^aad breve ^b(post) *pusillum* ^cmo-
dicum ^dmodico ^epaulominus ^f(διὰ βρα-
χέων) *perpaucis* Luc 22:58^b Joh 6:7^c Act
5:34^a 27:28^b Hb 2:7 „βραχύ τι^e παρ' ἀγγέ-
λους” ^gd – 13:22^f

βρέφος *infans* ^b(ἀπὸ β..ους) *ab infantia*
Luc 1:41.44 2:12.16 18:15 προσέφερον – τὰ β..η
Act 7:19 – 2 Ti 3:15^b Ἱερὰ γράμματα οἶδας
1 Pe 2:2 ὡς ἀρτιγένητα β..η – γάλα ἐπιποδ.

βρέχειν *pluere* ^brigare

Mat 5:45 βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους
Luc 7:38 δάκρυσιν – βρέχειν^b τοὺς πόδας 44^b
17:29 „πῦρ καὶ θεῖον” – Jac 5:17 προσηύ-
ζατο τοῦ μὴ βρέξαι κτλ Ap 11:6

βροντή *tonitruum*

Mar 3:17 Βοσηργές, δ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς
Joh 12:29 βροντὴν γεγονέναι – Ap 4:5 6:1 8:5
10:3.4 11:19 (vg^o) 14:2 16:18 19:6

βροχή *pluvia* Mat 7:25.27 κατέβῃ ἡ βροχή

βρόχος *laqueus*

1 Co 7:35 οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω

βρυγμός τῶν ὁδόντων *stridor dentium*

Mat 8:12 13:42.50 22:13 24:51 25:30 Luc 13:28

βρύειν S^o – *emanare* Jac 3:11 γλυκὺ καὶ

βρύχειν *stridere* Act 7:54 τοὺς ὁδόντας ἐπὶ

βρῶμα *esca* ^bcibus

Mat 14:15 Mar 7:19 Luc 3:11 9:13

Joh 4:34 ἐμὸν βρ.^b ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ ὄντημα
Rm 14:15 εἰ – διὰ βρῶμα^b δ ἀδελφός σου λυ-
πεῖται –. μὴ τῷ βρώματί^b σου ἐκεῖ-
νον ἀπόλλυε 20 μὴ ἔνεκεν βρώματος
κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ ὄντος

1 Co 3:2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα
6:13 τὰ βρ. τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοι. τοῖς βρ.
8:8 βρῶμα – ἥμᾶς οὐ παραστήσει τῷ ὄντῳ
– 13 εἰ βρ. σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου,
οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα

10:3 τὸ αὐτὸν πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον

1 Ti 4:3 ἀπέχεσθαι β..των^b, δ – ὄντος ἔκτισεν
Hb 9:10^b 13:9 χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδί-
αν, οὐ β..σιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν

βρώσιμον *quod manducetur* Luc 24:41

βρῶσις *esca* ^bcibus ^cmanducare ^d(σῆς
καὶ βρῶσις) *aerugo et tinea*

Mat 6:19 δπου σῆς καὶ βρῶσις^d ἀφανίζει 20^d

Joh 4:32 ἐγὼ β..ιν^b ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ
6:27 ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρ.^b τὴν ἀπολλυ-
μένην, ἀλλὰ τ. βρ. (vg^o) τ. μένουσαν
– 55 ἡ γάρ σάρξ μου ἀληθῆς ἐστιν βρ.^b

Rm 14:17 οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασ. τοῦ ὄντος βρῶσις

1 Co 8:4 περὶ τῆς β..εως – τῶν εἰδωλοθύτων

2 Co 9:10 „ἄρτον εἰς β..ιν^c” (ad m..andum)

Col 2:16 μὴ – τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν β..ει^b καὶ

Hb 12:16 δς ἀντὶ β..εως μιᾶς „ἀπέδοτο τὰ πρ.”

βυδίζειν, ..εσθαι *mergere*, *mergi* Luc 5:7

1 Ti 6:9 εἰς – ἐπιθυμίας –, αἵτινες βυδίζουσιν
τοὺς ἀνθρ. εἰς δλεθρον καὶ ἀπώλειαν

βυθός *profundum maris* 2 Co 11:25 ἐν τῷ βυθῷ

βυρσεύς S^o – *coriarius* Act 9:43 10:6.32

βύσσινος ^abyssinus ^bbyssus

Ap 18:12^b 16^b (vl^a) 19:8^a 14^a

βύσσος *byssus* Luc 16:19 πορφύραν κ. β..ον

βωμός *ara* Act 17:23 εὔρον – βωμὸν ἐν ὕ

Γ

Γαββαθά Joh 19:13 Λιθόστρωτον, 'Εβρ. δὲ Γ.

Γαβριήλ Luc 1:19 ἐγώ εἰμι Γ. 26 δὲ ἄγγελος Γ.

γάγγραινα S° – *cancer*

2 Ti 2:17 δὲ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγρ. νομὴν ἔχει

Γάδ Ap 7:5 ἐκ φυλῆς Γ. δώδεκα χιλιάδες

Γαδαρηνοί Geraseni Mat 8:28 **Γάζα** Act 8:26

γάζα gaza Act 8:27 ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης

γαζοφυλακεῖον gazophylacium

Mar 12:41.43 || Luc 21:1 – Joh 8:20 ἐν τῷ γαζῷ

Γάϊος Act 19:29 20:4 Rm 16:23 1 Co 1:14 3 Jo 1:

γάλα lac 1 Co 3:2 γάλα ὑμᾶς ἐπόπισα

1 Co 9:7 ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ –;

Hb 5:12 γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος – 13 δὲ μετέχων γάλακτος ἅπειρος λόγου

1 Pe 2:2 τὸ λογικὸν ἄδολον γ. ἐπιποδήσατε

Γαλάται Gal 3:1 ὡς ἀνόητοι Γαλ., τίς ὑμᾶς –;

Γαλατία 1 Co 16:1 Gal 1:2 2 Ti 4:10 (v1 Γαλ-

λίαν vg v1) 1 Pe 1:1 – **Γαλατική** χώρα

Act 16:6 (G..tiae regio) 18:23 (G..tica regio)

γαλήνη S° – *tranquillitas* Mat 8:28 ἐγένετο

γαλήνη μεγάλη || Mar 4:39 Luc 8:24

Γαλιλαία

Mat 2:22 (εἰς τὰ μέρη τῆς Γ.) 3:13 4:12 (ἀνεχώ-

ρησεν εἰς τὴν Γ.) 15 („Γ. τῶν ἐθνῶν“) 18

(τὴν δάλασσαν τῆς Γ. 15:29 Mar 1:16 7:31

Joh 6:1) 4:23.25 17:22 19:1 21:11 (δὲ ἀπὸ Να-

ζαρὲν τῆς Γ. Mar 1:9 cfr Luc 1:26 24:39)

26:32 (προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γ. Mar 14:28

16:7) 27:55 28:7.10.16

Mar 1:14.28 (εἰς δληγ τὴν περίχωρον τῆς Γαλ.)

39 3:7 6:21 9:30 15:41

Luc 3:1 (τετραρχοῦντος τῆς Γ. Ἡρώδου) 4:14.

31 (Καφαρν. πόλιν τῆς Γ.) 5:17 8:26 17:11 23:5.

(6 v1).49:55 24:6 ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὥν ἐν τῇ Γ.

Joh 1:43 2:1 (Κανὰ τῆς Γ. 11:4-46 21:2 δὲ ἀπὸ

Κ. τῆς Γ.) 4:3.43.45.47.54 7:1.9.41 (μὴ γάρ

ἐκ τῆς Γ. δὲ χριστὸς ἔρχεται;) 52 (μὴ καὶ

σὺ ἐκ τῆς Γ. (Galilaeus) εἰ; – ἐκ τῆς Γαλ.

προφήτης οὐκ ἐγείρεται) 12:21 Βηθσαΐδα

τῆς Γαλιλαίας

Act 9:31 ἡ – ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς – Γ. 10:37

ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς Γ. 13:31 ὠφθη –

τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γ.

Γαλιλαῖος

Mat 26:69 καὶ σὺ ἡσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλ.

Mar 14:70 καὶ γάρ Γαλιλ. εἰ // Luc 22:59 ἐστιν

Luc 13:1.2 ὅτι οἱ Γαλιλ. οὗτοι ἀμαρτωλοὶ πα-

ρὰ πάντας τοὺς Γαλιλ. ἐγένοντο, –;

23 εἰ ἐπηρώτησεν εἰ δὲ ἄνθρωπ. Γαλ. ἐστιν

Joh 4:45 ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλ., – ἐωρακότες

Act 1:11 ἀνδρες Γ..οι, τί ἐστήκατε βλέποντες –;

2:7 οὐχὶ – πάντες οὗτοι εἰσιν – Γαλιλαῖοι;

5:37 ἀνέστη Ἰούδας δ Γαλιλαῖος

Γαλλία v1 2 Ti 4:10 → Γαλατία

Γαλλίων Act 18:12.14.17 **Γαμαλιήλ** Act 5:34 22:3

γαμεῖν ducere ^buxorem ducere ^cuxorem
accipere ^dcum uxore esse ^enubere
^fnuptam esse ^gmatrimonio iungere,
iungi

Mat 5:32 δις ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ // Luc 16:18 δ – γαμῶν ἐτέραν –, καὶ δ ἀπο-

λελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν

19:9 δις ἐὰν ἀπολύσῃ – καὶ γαμήσῃ ἄλλην
|| Mar 10:11.12 καὶ ἐὰν αὐτὴ ἀπολύσα-

σα τὸν ἀνδρα αὐτῆς γαμήσῃ^e ἄλλον

– 10 εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνδρώπου
μετὰ τῆς γυν., οὐ συμφέρει γ..ῆσαι^e

22:25 δ πρῶτος γήμασ^b ἐτελεύτησεν

– 30 οὕτε γαμοῦσιν^e (nubent) οὕτε γαμί-
ζονται^e (nubentur) || Mar 12:25^e Luc

20:34 οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γα-
μοῦσιν^e (nubunt) καὶ γαμίσκονται
(traduntur ad nuptias) 35 οἱ δὲ – –

οὕτε γαμοῦσιν^e οὕτε γαμίζονται^b
24:38 ἡσαν – γαμοῦντες^e καὶ γαμίζοντες

(nuptui tradentes) || Luc 17:27 ἐγά-
μουν^b, ἐγαμίζοντο (dabantur ad pur-
tias), ἄχρι ἡς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε

Mar 6:17 ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν (sc Ἡρῳδιάδα)

Luc 14:20 γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ

1 Co 7:9 εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτω-

σαν^e κρείττον γάρ έστιν γαμεῖν^e

- 1 Co 7:10 τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν^b παραγγέλλω
 – 28 ἐὰν – γαμήσῃς^c, οὐχ ἡμαρτεῖς, καὶ
 ἐὰν γῆμη^e ἡ παρθένος, οὐχ ἡμαρτεῖν
 – 33 ὁ δὲ γαμήσας^d μεριμνᾷ τὰ τοῦ κό-
 σμου 34 ἡ δὲ γαμήσασσα^f μ. τὰ τοῦ κ.
 – 36 ὁ θέλει ποιείτω· οὐχ ἀμαρτάνει· γα-
 μείτωσαν (v1 ..είτω, νg πιθατ)
 – 38 ὁ γαμίζων^e τὴν ἑαυτοῦ παρθένον
 καλῶς ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων^e
 κρείσσον ποιεῖ
 – 39 ἐλευθέρα ἔστιν ὡς θέλει γαμηθῆναι^e
- 1 Ti 4:3 κωλυόντων γαμεῖν^e
 5:11 γαμεῖν^e θέλουσιν (sc νεώτ. χήραι)
 – 14 βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν^e

γαμίζειν S^a, γαμίσκεσθαι S^a → γαμεῖν Mat 22:30 //, Mat 24:38 //, 1 Co 7:38

- γάμος, γάμοι *nuptiae* ^b*connubium* (v1 *co-*
nubium) ^c(γάμου) *nuptialis*
 Mat 22:2 ἐποίησεν γάμους τῷ ιδίῳ αὐτοῦ
 – 3 καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς
 γάμους 4 δεῦτε εἰς τοὺς γ. 8 ὁ μὲν
 γάμος ἔτοιμός ἔστιν 9 δσους ἐὰν εὔ-
 ρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους (10 v1
 ἐπλήσθη ὁ γ.) 11 ἔνδυμα γάμου^c 12^c
 25:10 εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους
 Luc 12:36 πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων
 14:8 δταν κλημῆς ὑπό τινος εἰς γάμους
 Joh 2:1 γάμος ἐγένετο ἐν Κανά 2 ἐκλήθη δὲ
 καὶ ὁ Ἰησοῦς – εἰς τὸν γάμον
 Hb 13:4 τίμιος ὁ γάμος^b ἐν πᾶσιν
 Ap 19:7 δτι ἦλθεν ὁ γ. τοῦ ἀρνίου 9 οἱ εἰς τὸ
 δεῖπνον τοῦ γ. τοῦ ἀρν. κεκλημένοι

- γαστήρ *uterus* ^b*venter* ^c(ἐν γαστρὶ ἔχου-
 σσι Mat 24 //) *praegnantes* (v1 ..ates)
 Mat 1:18 εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα 23 „παρθέ-
 νος; ἐν γαστρὶ ἔξει” Luc 1:31 συλλήμ-
 ψη ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ οὐλόν
 24:19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχουσαις^c //
 Mar 13:17^c Luc 21:23^c

- 1 Th 5:3 ὥσπερ ἡ ὡδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἔχουσῃ
 Tit 1:12 Κρῆτες ἀεὶ –, γαστέρεις^b ἀργαὶ
 Ap 12:2 γυνὴ – ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ κράζει

Γεδεών Hb 11:32 διηγούμενον – περὶ Γεδεών

- γέεννα S^a – *gehenna*
 Mat 5:22 ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γ. τοῦ πυρός
 – 29 μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βλημῆ εἰς γέ-
 ενναν 30 ἀπέλθη 18:9 ἡ δύο δφθαλ-

- μοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γ. τοῦ
 πυρός // Mar 9:43 τὰς δύο χεῖρας ἔχον-
 τα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν 45:47
 Mat 10:28 τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
 ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ // Luc 12:5 ἔχοντα
 ἔξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν
 23:15 ποιεῖτε αὐτὸν οὐλὸν γεέννης διπλότ.
 – 33 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γ.;
 Jac 3:6 φλογίζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης

Γεδσημανί Mat 26:36 Mar 14:32

- γείτων *vicinus, vicina*
 Luc 14:12 μὴ φώνει – μηδὲ γ..ονας πλουσίους
 15:6 συγκαλεῖ τοὺς 9 τὰς – γείτ. – J oh 9:8

γελᾶν *ridere* Luc 6:21.25 οὐαί, οἱ γελῶντες νῦν

γέλως *risus* Jac 4:9 γέλως ὑμῶν εἰς πένθος

- γέμειν *plenum esse, (part.) plenus*
 Mat 23:25 ἔσωθεν δὲ γέμουσιν (*pleni estis v1 sunt*) ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας 27
 δστέων νεκρῶν καὶ – ἀκαθαρσίας //
 Luc 11:39 τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει
 ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας
 Rm 3:14 „τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει”
 Ap 4:6 „τέσσερα ζῶα γέμοντα δφθαλμῶν” 8
 – 17:3 ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμοντα
 δνόματα βλασφημίας
 5:8 φιάλας – γεμούσας δυμιαμάτων 15:7
 τοῦ δυμοῦ τοῦ θεοῦ 17:4 ποτήριον
 χρυσοῦν – γέμον βδελυγμάτων
 21:9 τῶν ἔχοντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, τῶν
 γεμόντων (v1 τὰς γεμούσας) τῶν
 ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων

γεμίζειν *implēre*

- Mar 4:37 ὥστε γ..εσθαι τὸ πλοῖον – 15:36 σπόγ-
 Luc 14:23 ἵνα γεμισθῇ μου δοίκος – 15:16 |γον
 Joh 2:7 ὑδρίας 6:13 κοφίνους – Ap 8:5
 Ap 15:8 „ἐγεμίσθη δ ναὸς καπνοῦ ἐκ τ. δόξης”

γενεά *generatio* ^b*natio* ^c*progenies*
^d*tempora*

1) homines aetatis Jesu

- Mat 11:16 τίνι – δμοιώσω τὴν γ. ταύτην; // Lc 7:31
 12:39 γ. πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπι-
 ξητεῖ // Luc 11:29 ἡ γ. αὕτη γ. πονη-
 ρά ἔστιν σημεῖον ζητεῖ – Mat 16:4 //
 Mar 8:12 τί ἡ γ. αὕτη ζητεῖ σημεῖον;

— εἰ δοδήσεται τῇ γ. ταύτῃ σημεῖον
Mat 12⁴¹ Νινευῖται ἀναστήσονται — μετὰ τῆς γ.
 ταύτης 42 βασιλ. νότου ἐγερθήσεται
 45 οὔτως ἔσται καὶ τῇ γ. ταύτῃ τῇ
 πονηρῷ || Luc 11³⁰ οὔτως ἔσται καὶ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρ. τῇ γ. ταύτῃ 31.32
17¹⁷ ὡς γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμμένη ||
 Mar 9¹⁹ ἄπ. Luc 9⁴¹ ἄπ. καὶ διεστρ.
23³⁶ ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γ. ταύτην
 || Luc 11⁵⁰ ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα —
 τῶν προφητῶν — ἀπὸ τῆς γ. ταύτης 51
24³⁴ οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γ. αὕτη ἔως ἀν —
 ταῦτα γένηται || Mar 13³⁰ Luc 21³²
Mar 8³⁸ δος — ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με — ἐν τῇ γ.
 ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ
Luc 17²⁵ ἀποδοκιμασθήναι ἀπὸ τῆς γ. ταύτης

2) voces γενεά et γενεάι latius conceptae

Mat 1¹⁷ πᾶσαι αἱ γ. ἀπὸ Ἀβρ. ἔως Δαυ. κτλ
Luc 1⁴⁸ „μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεάι
 — 50 „ἔλεος αὐτοῦ εἰς γ..άσει καὶ γ..άσει”
16⁸ φρονιμώτεροι — εἰς τὴν γ. τὴν ἑαυτῶν
Act 2⁴⁰ σωθῆτε ἀπὸ τῆς γ. τῆς σκολιᾶς ταύ —
 της cfr Phl 2¹⁵ „τέκνα θεοῦ ἄμωμα”
 μέσον „γ..άσει σκολιᾶς καὶ διεστραμμ.”
8³³ „τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;”
13³⁸ Δαυὶδ — ἴδια γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ
 τοῦ θεοῦ βουλῇ — **14¹⁶** ἐν ταῖς παρω —
 χημέναις γ. 15²¹ ἐκ γ..ῶν ἀρχαίων
Eph 3⁵ δὲ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη
 τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνδρώπων 21 αὐτῷ ἡ
 δόξα — εἰς πάσας τὰς γ. τοῦ αἰῶνος
Col 1²⁶ τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ
 τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν
Hb 3¹⁰ διὸ „προσώχθισα τῇ γενεᾷ” ταύτῃ

γενεαλογούμενος *cuius generatio appuntem — ratur in* (aliqua gente) Hb 7⁶ δὲ μὴ γ.
 (sc Melchis.) ἐξ αὐτῶν (sc in filiis Levi)

γενεαλογία S^o — *genealogia* 1 Ti 1⁴ Tit 3⁹

γενέσια S^o — (*dies*) *natalis* Mat 14⁶ || Mar 6²¹

γένεσις *generatio* b) *nativitas*

Mat 1¹ βίβλος γ..εως Ἰησοῦ Χοῦ 18 Ἰησοῦ
 Χοῦ ἡ γένεσις (v1 γέννησις) οὔτως ἦν
Luc 1¹⁴ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει^b (v1 γέννησει)
 αὐτοῦ χαρήσονται

Jac 1²³ ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσ —
 ωπον τῆς γεν.^b αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ
3⁶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γ..εως^b

γενετή *nativitas* Joh 9¹ τυφλὸν ἐκ γενετῆς

γένημα a) *genimen* b) *generatio*
 c) *incrementum frugum*

Mat 26²⁹ a) τῆς ἀμπέλου || Mar 14²⁵ a) Luc 22¹⁸^b
 (Luc 12¹⁸ v1 τὰ γ. μου, vg *quae nata sunt mihi*)
2 Co 9¹⁰ αὐξήσει „τὰ γ.^c τῆς δικαιοσ. ὑμῶν”

γεννᾶν (pass.) *nasci* b) *gignere* c) *parere*
 d) *generare*

1) *proprie dictum*

a) γεννᾶν (active), de *viro* dictum:
Mat 12-16 b) (16 v1 Ἰωσὴφ δέ, —, ἐγέννησεν Ἰη —
 σοῦν) Act 7⁸ b) 29^d — de *matre* dictum: (Mat
 1 16 v1 παρθένος Μαρ. ἐγέννησεν Ἰησοῦν) Luc
 1 13 Ἐλισάβετ γεννήσει^c υἱόν σοι 57^c 23²⁹ αἱ
 κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν^b — Joh 16²¹ δταν
 δὲ γεννήσῃ^c τὸ παιδίον — Gal 4²⁴ μίσα μὲν
 —, εἰς δουλείαν γεννῶσα^d, ἡτις ἔστιν Ἄγάρ

b) γεννᾶσθαι (vi passiva) *nasci*
Jesu de natu dictum

Mat 1¹⁸ ἐξ ἡς ἐγεννήθη Ἰησοῦς 20 τὸ γάρ ἐν
 αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν
 ἀγίου 21 τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος
 ἐν Βηθλέεμ 4 ποὺ δὲ χριστὸς γεννᾶται

Luc 1³⁵ διὸ καὶ τὸ γεννώμενον (v1 + ἐκ σοῦ,
 vg *quod nasceretur ex te*) „ἄγιον κλη —
 θήσεται” υἱὸς θεοῦ

Joh 18³⁷ ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ — ἐλήλ.
aliorum de natu dictum

Mat 19¹² εἰσὶν — εύνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας
 μητρὸς ἐγεννήσαν οὔτως

26²⁴ καλὸν ἡν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη δὲ
 ἀνδρωπος ἐκείνος || Mar 14²¹

Joh 3⁴ πῶς δύναται ἀνδρωπος γεννηθῆναι
 γέρων ὃν; μὴ δύναται — δεύτερον —
 γεννηθῆναι; (vg *renasci*, v1 *nasci*)
 — 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ

8⁴¹ ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεννήθημεν

9² τίς ἡμαρτεν —, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;
 19 δτι τυφλὸς ἐγεννήθη 20 idem 32
 τυφλοῦ γεγενημένου 34 ἐν ἀμαρτί —
 αῖς σὺ ἐγεννήθης δλος, —;

16²¹ δτι ἐγεννήθη ἀνδρωπος εἰς τ. κόσμ.

Act 2⁸ Ιδίᾳ διαλέκτῳ — ἐν ἡ ἐγεννήθημεν

7²⁰ ἐν ὧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωϋσῆς

22³ γεγενημένος ἐν Τάρσῳ 28 ἐγὼ δὲ
 καὶ γεγέννημαι (sc Ὦματος)

Rm 9¹¹ μήπω γάρ γεννηθέντων μηδὲ πραξ.

Gal 4²³ δ [μὲν] — κατὰ σάρκα γεγέννηται 29
 δ κατὰ σάρκα γεννηθείς

(Hb 11:12 v1 ἀφ' ἐνὸς ἐγ..ἡδησαν νγ orti sunt)	Mar 9:29 τοῦτο τὸ γ. ἐν οὐδενὶ δύναται ἔξελθεῖν (Mat 17:21 γες οὐκ ἐκπορεύεται)
- 23 πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβῃ	Act 4:6 οὗτοι ήσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ
2 Pe 2:12 ἄλογα ζῶα γεγεννημένα (v1 ..γενη.. νγ ^o) φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν	7:13 φανερὸν ἐγένετο - τὸ γένος Ἰωσήφ - 19 οὗτος „κατασοφισάμενος τὸ γ.” ἡμῶν 13:26 υἱοὶ γένους Ἀβρ. καὶ οἱ - φοιτούμενοι 17:28 τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν 29 γένος οὐν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ
2) γεννᾶν, ..ἀσθαι - metaphorice	1 Co 12:10 ἐτέρῳ γένη γλωσσῶν 28 γένη γλωσσ.
Joh 1:13 τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ δνομα αὐτοῦ, οἱ - ἐκ θεοῦ ἐγεννηθεῖσαν (v1 qui - natus est Ju Ir Tert)	14:10 τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσιν
3:3 ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ (renatus v1 natus fuerit) ἄνωθεν (denuo) τ δεῖ υμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν (denuo)	2 Co 11:26 κινδύνοις ἐκ γένους, - ἐξ ἐθνῶν
- 5 ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ (v1 ἀναγ., νγ renatus fuerit) ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος	Gal 1:14 ὑπὲρ πολλοὺς - ἐν τῷ γένει μου
- 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος 8 οὕτως ἔστιν πᾶς ὁ γεγ. ἐκ τ. πνεύμ.	Phl 3:5 ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν
Act 13:33 „υἱός μου εἰ σύ, ἐγώ σήμερον γεγένηκά ^b σε” Hb 1:5 ^b 5:5 ^b	1 Pe 2:9 ὑμεῖς δὲ „γένος ἐκλεκτόν”
1 Co 4:15 διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγώ υἱός ἐγένηντας ^b Phm 10 δν ἐγέννησα ^b ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὁνήσιμον	Ap 22:16 ἐγώ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος Δαυίδ
2 Ti 2:23 ζητήσεις - , - δτι γεννῶσιν ^a μάχας	
1 Jo 2:29 ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἔξ αὐτοῦ γεγέννηται 3:9 πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ - καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, δτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται 5:18 ὁ γεγ. - οὐχ ἀμ..ει	
4:7 ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται 5:1 ὁ πιστεύων δτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται	
5:1 ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ^b ἀγαπᾶ (v1 + καὶ) τὸν (v1 τὸ) γεγεννημένον ἔξ αὐτοῦ 4 πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾶ τὸν κόσμον	
- 18 ἀλλ' ὁ γεννηθεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ (v1 η γέννησις τοῦ θεοῦ νγ generatio Dei) τηρεῖ αὐτὸν (v1 ἔστιν)	27:34 γευσάμενος οὐκ ἡδέλησεν πιεῖν
γεννήματα ἔχιδνῶν ^a progenies viperarum ^b genimina v. Mat 37 ^a 12:34 ^a 23:33 ^b Luc 37 ^b	Luc 14:24 οὐδεὶς - γεύσεται μου τοῦ δείπνου
Γεννησαρέτ (v1 Mat Mar ..σάρ)	Joh 2:9 τὸ ὕδωρ Act 10:10 ἡδελεν γεύσασθαι
Mat 14:34 Mar 6:53 Luc 5:1 παρὰ τ. λίμνην Γεν.	20:11 23:14 μηδενὸς γεύσασθαι ἔως οὗ
(γέννησις v1 → γένεσις Mat 1:18 Luc 1:14 et γεννᾶν 2) sub finem 1 Jo 5:18)	Col 2:21 μὴ ἄψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς
γεννητοὶ γυναικῶν nati mulierum	Hb 6:4 γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου 5 καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ρῆμα δυνάμεις τε μέλλ. αἰώνος
Mat 11:11 οὐκ - ἐν γ..οῖς γυν. μείζων Luc 7:28	1 Pe 2:3 εἰ „έγεύσασθε δτι χρηστὸς ὁ κύριος”
γένος genus ^b natio Mat 13:47 (sc Ιχθύων)	
Mar 7:26 Συροφοινίκισσα τῷ γένει Act 4:36 Κύπριος 18:2 Ποντικός 24 Ἀλεξανδρεύς (v1 ^b)	
γεωργός agricola ^b colonus ^c cultor	
Mat 21:33 ἔξεδοτο αὐτὸν γεωργοῖς 34.35.38.40 τί ποιήσει τοῖς γ. ἐκείνοις; 41 ἐκδώσεται ἄλλοις γ. Mat 12:1.2.7 ^b 9 ἀπολέσει τοὺς γεωργ. ^b Luc 20:9 ^b 10 ^c 14 ^b 16 ^b	
Joh 15:1 καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἔστιν	
2 Ti 2:6 τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν	
Jac 5:7 ίδοὺ δ. γ. ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροδυμῶν ἐπ' αὐτῷ	

γῆ *terra* (βασιλεῖς τῆς γῆς → βασιλεύς)

1) *caelum et terra (coniuncta et adversa)*

- Mat 5:18 ἔως δὲ παρέλθῃ ὁ οὐρ. καὶ ἡ γῆ ||
 Luc 16:17 εὐκοπώτερον—τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν — Mat 24:35
 δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται,
 οἱ δὲ λόγοι μου || Mar 13:31 Luc 21:33
 — 34.35 μὴ δμόσαι — μήτε ἐν τῷ οὐρα-
 νῷ, — μήτε ἐν τῇ γῇ Jac 5:12 μὴ δ-
 μνύετε, μήτε τὸν οὐρ. μήτε τὴν γῆν
 6:10 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ (νῦν + τῆς) γῆς
 — 19 μὴ — θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς 20 θη-
 σαυροὺς ἐν οὐρανῷ
 9:6 ἔξουσίαν ἔχει — ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι
 ἀμαρτίας || Mar 2:10 ἀφίεναι ἀμαρτίας
 ἐπὶ τῆς γῆς Luc 5:24
 11:25 κύριε τοῦ οὐρ. καὶ τῆς γῆς || Luc
 10:21 cfr Act 17:24 οὐρ. καὶ γῆς ὑπάρ-
 χων κύριος 4:24 δὲ „ποιήσας τὸν
 οὐρ. καὶ τὴν γῆν“ 14:15 Ap 14:7 —
 Ap 10:6 „δις ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν —
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ“
 16:19 δὲ ἐὰν δῆσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδε-
 μένον ἐν τοῖς οὐρ., καὶ δὲ ἐὰν λύσῃς
 ἐπὶ τ. γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τ. οὐρ.
 18:18 δῆσητε — οὐρανῷ, — λύσητε — οὐρ.
 18:19 ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν — ἐπὶ τῆς γῆς
 περὶ — οὐδὲ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται
 αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
 οὐρανοῖς
 23:9 πατέρα μὴ καλέσητε — ἐπὶ τῆς γῆς·
 εἰς γάρ ἔστιν ὑμῶν δὲ π. δ οὐράνιος
 28:18 πᾶσα ἔξουσία ἐν οὐρ. καὶ ἐπὶ [τ.] γῆς
 Mar 13:27 „ἄπ' ἄκρου“ γῆς „ἔως ἄκ. οὐρανοῦ“
 Luc 2:14 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας
 12:58 τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρα-
 νοῦ οἴδατε δοκιμάζειν
 Joh 3:31 δὲ ὃν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τ. γῆς ἔστιν καὶ
 ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἔστιν
 12:32 κάργά ἐὰν ψυχῶ ἐκ τῆς γῆς
 17:4 ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς
 Act 2:19 „τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ“ ἄνω καὶ ση-
 μεῖα „ἐπὶ τῆς γῆς“ κάτω
 7:49 „δὲ οὐρ. μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδ.“
 10:11 τὸν οὐρ. ἀνεῳγμένον καὶ — σκεῦός τι
 — καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς 12 τὰ τετρά-
 ποδα — τῆς γ. καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρ. 11:6
 1 Co 8:5 εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν
 οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς

- 1 Co 15:47 δὲ πρῶτος „ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊ-
 κός“, δὲ δεύτερος ἄνθρ. ἔξ οὐρανοῦ
 Eph 1:10 τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρ. καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
 3:15 πᾶσα πατριὰ ἐν οὐ..οῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
 4:9 δὲ καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη
 τῆς γῆς; 10 δὲ „ἀναβὰς“ ὑπεράνω
 πάντων τῶν οὐρανῶν
 Col 1:16 τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρ. καὶ ἐπὶ τ. γ. 20
 3:2 τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
 — 5 νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τ. γῆς
 Hb 1:10 „γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χει-
 ρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί“
 8:4 εἰ — ἡν ἐπὶ γῆς, οὐδὲ διν ἡν Ιερεύς
 11:13 „ξένοι καὶ παρεπίδημοι — ἐπὶ τῆς γ.“
 12:25 ἐπὶ γῆς παραπιθησάμενοι τὸν χρη-
 ματίζοντα, πολὺ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ
 τὸν ἀπ’ οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι
 — 26 οὐ δὲ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε —
 „σείσω“ οὐ μόνον „τὴν γῆν“ ἀλλὰ καὶ
 „τὸν οὐρανόν“ — Jac 5:12 → Mat 5:35
 Jac 5:18 δὲ οὐρ. ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλά-
 στησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς
 2 Pe 3:5 οὐρανοὶ ἡσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕ-
 δατος 7 οἱ δὲ νῦν οὐρ. καὶ ἡ γῆ — τη-
 ρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως 10 οἱ
 οὐρ. — παρελεύσονται, — καὶ γῆ καὶ
 τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὑρεθήσεται 12 οὐρα-
 νοὶ — λυθήσονται 13 „καινοὺς δὲ οὐρ.“
 καὶ „γῆν καινὴν“ — προσδοκῶμεν
 Ap 5:3 οὐδεὶς — ἐν τῷ οὐρ. οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς
 οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς 13 πᾶν κτίσμα
 δὲ ἐν τῷ οὐρ. καὶ ἐ. τ. γ. κ. ὑ. τῆς γῆς
 6:13 „οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρ. ἔπεσαν“ εἰς τ. γῆν
 12:4 — 9:1 ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρ. πεπτωκό-
 τα εἰς τὴν γῆν — 10:6 14:7 → Mat 11:25
 12:9 ἐβλήμη δὲ δράκων — εἰς τὴν γῆν 13 —
 16 ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ
 ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
 13:13 πῦρ — ἐκ τοῦ οὐρ. καταβαίν. εἰς τ. γῆν
 20:11 „ἔφυγεν ἡ γῆ“ καὶ δὲ οὐρανός
 21:1 εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν και-
 νήν· δὲ γάρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ
 πρώτη γῆ ἀπῆλθαν
 2) *terra sedes hominum (non singulae
 terrae, neque solum vel ager)*
 Mat 5:5 „κληρονομήσουσιν τὴν γῆν“
 — 13 ὑμεῖς ἔστε τὸ ἄλας τῆς γῆς
 9:6 || Mar 2:10 Luc 5:24 → 1) sub Mat 9:6
 10:34 βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν || Luc 12:49
 πῦρ ἥλθον β. ἐ. τ. γῆν 51 δοκεῖτε δὲ
 εἰρ. παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ;

Mat 12:42 ἥλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γ. || Luc 11:31 – Act 1:8 μάρτυρες – ἔως ἐσχάτου τοῦ τῆς γ. 13:47 „εἰς σωτηρίαν ἔως κτλ” 23:35 αἷμα – ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς 24:30 „κόψονται – αἱ φυλαὶ τῆς γῆς” Ap 1:7
Mar 9:3 οἵσα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γ. οὐδὲναται
Luc 18:8 ἀρα εύρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; 21:23 ἔσται – ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γ. 25 ἐπὶ τῆς γ. (*in terris*) συνοχῇ „έθνῶν” – 35 „τοὺς καθημένους ἐπὶ” πρόσωπον πάσης „τῆς γῆς” Act 17:26 ἐπὶ – πρ..ου
Act 3:25 „ἐνευλογηθήσονται – αἱ πατριάτ. γ.” 8:33 „αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ” 22:22 αἱρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον
Rm 9:17 „διαγγελῇ τὸ δνομά μου ἐν πάσῃ τ. γῇ” – 28 „λόγον – συντελῶν – ποιήσει – ἐπὶ τ. γ.” 10:18 „εἰς πᾶσαν τὴν γ. ἔξηλθεν δ φθόγγος”
1 Co 10:26 „τοῦ κυρίου – ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα” Eph 6:3 „καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γ.”
Hb 11:13 „ζένοι καὶ παρεπιδήμοι ἐπὶ τῆς γῆς”
Jac 5:5 ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γ. καὶ ἐσπαταλ. – 17 οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς 18 ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς
Ap 3:10 πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γ. 6:10 ἐκ τῶν κατ. – 8:13 οὐαὶ τοὺς – 11:10 οἱ κατ. – χαίρουσιν 13:8 προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατ. – 12 ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατ. Ίνα προσκυν. τὸ θηρίον 14 πλανᾶ τοὺς κατ. – 17:2 ἐμεδύσθησαν οἱ κατ. τὴν γ. 8 δασμασθήσονται οἱ κατ. – 14:6 εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς
5:6 τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀπεσταλμένοι „εἰς πᾶσαν τὴν γῆν” – 10 καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς
6:4 ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τ. εἰρήνην ἐκ τ. γ. – 8 ἔξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γ., ἀποκτεῖναι – ὑπὸ τῶν „θηρίων τῆς γῆς”
7:1 ἐστῶτας „ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς” (20:8 τὰ ἔδνη τὰ ἐν ταῖς κτλ.), κρατοῦντας „τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γ., ίνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γ. 2 οἱς ἐδόθη – ἀδικήσαι τὴν γ. 3 μὴ ἀδικήσητε τὴν γ. 9:4 „τὸν χόρτον τῆς γῆς”
8:5 ἔβαλεν (sc τὸ πῦρ) εἰς τὴν γ. 7 ἐβλήθη „εἰς τὴν γ.”· καὶ τὸ τρίτ. τῆς γ. κατεκάη – 9:3 ἔξηλθον „ἀκρίδες εἰς τὴν γ.”. – ὡς ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ σκορπίοι τ. γ.
11:4 „ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γ. ἐστῶτες” – 6 πατάξαι τὴν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ

Ap 11:18 διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γ. 13:3 ἐθαυμάσθη δλη ἡ γ. δπίσω τοῦ θηρ. 14:3 εἰ μὴ – οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς – 15 ἔξηράνθη ὁ θεισμὸς τῆς γ. 16 ἔβαλεν – τὸ δρέπανον – ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ – 18 τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς 19 16:1 „ἐκχέετε” τὰς ἐπτὰ φιάλας „τοῦ θυμοῦ” τοῦ θεοῦ „εἰς τὴν γῆν” 2 – 18 „ἄφ’ οὐ” ἄνθρ. „έγένετο ἐπὶ τῆς γῆς” 17:5 „μήτηρ – τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς” 18:1 ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ – 3 „οἱ βασιλεῖς τῆς γ. μετ’ αὐτῆς ἐπόρνευσαν”, – οἱ ἐμποροι τῆς γ. – ἐπλούτησαν 11:23 ἡσαν „οἱ μεγιστᾶνες τῆς γ.” – 24 ἐν αὐτῇ αἷμα – εὐρέθη – „πάντων τῶν ἐσφαγμένων” ἐπὶ „τῆς γῆς” 19:2 τὴν πόρνην – ήτις ἔφθειρεν τὴν γῆν 20:9 ἀνέβησαν „ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς”
3) terra, aridum (opp aqua, mare)
Mat 14:34 Mar 4:1 6:47.53 Luc 5:3.11 8:27 Joh 6:21 21:8.9.11 Act 27:39.43.44 Hb 11:29 Ap 12:12
Ap 10:2 τὸν δὲ εὐώνυμον (sc πόδα) ἐπὶ τ. γῆς 5:8 13:11 ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τ. γῆς
4) solum, ager, humus
Mat 10:29 ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν 12:40 ἔσται – ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γ. τρεῖς ἡμέ. 13:5 ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, – διὰ τὸ μὴ εἶχεν βάθος γῆς 8 ἐπεσεν ἐπὶ τὴν γ. τὴν καλήν 23 || Mar 4:5.8.20 Luc 8:8 εἰς τὴν γ. τὴν ἀγαθήν 15 τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γ. 15:35 ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γ. || Mar 8:6 – 9:20 14:35 Act 9:4.8 ἡγέρθη – ἀπὸ τῆς γ. 26:14 25:18 ὤρυξεν γῆν 25 ἔκρυψα – ἐν τῇ γῇ 27:51 ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθη.
Mar 4:26 ὡς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γ. 28 αὐτομάτῃ ἡ γ. καρποφορεῖ – 31 δταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γ., μικρότερον δν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γ.
Luc 6:49 οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου 13:7 ίνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; 14:35 οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εύθετ. 22:44 θρόμβοι – καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γ. 24:5 κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν Joh [8:6 κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν 8 ἔγραφεν] 12:24 ἐὰν μὴ δ κόκκος – πεσὼν εἰς τὴν γῆν Act 7:33 „δ γὰρ τόπος – γῆ ἀγία ἐστίν” 1 Co 15:47 „δ” πρῶτος „ἄνθρ. ἐκ γῆς χοϊκός” Hb 6:7 „γῆ” γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν – ὑετόν 11:38 ἐπὶ – ταῖς δπαῖς τῆς γ. (sc πλανώμενοι)

- Jac 5 7 ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς
— 17.18 → sub parte 2)
- 5) singulae terrae (nominatae)
- Mat 2 6 „Βηθλέεμ”, γῆ (v1 γῆς) Ἰουδαία
— 20 πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ 21 εἰσῆλθεν εἰς
4 15 „γῆ Ζαβιουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλίμ”
9 26 εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην 31 ἐν ὅλῃ —
10 15 γῆ Σοδόμων καὶ Γομ. 11 24 γῆ Σοδ.
27 45 σκότος — ἐπὶ πᾶσαν τὴν γ. || Mar 15 33
ἔφ' ὅλην Luc 23 44 — 425 λιμός
- Joh 3 22 ἥλθεν δὲ Ἰησοῦς — εἰς τὴν Ἰουδαίαν γ.
- Act 7 3 „ἔξελθε ἐκ τῆς γ. σου, — εἰς τὴν γ. ἣν
ἄν σοι δεῖξω” 4 ἐκ γῆς Χαλδαίων —.
— μετώκισεν αὐτὸν εἰς τ. γ. ταύτην
— 6 „ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν
γῇ ἀλλοτρίᾳ” 29 „Μωϋσῆς —, ἐγέ-
νετο πάροικος ἐκ γῆς Μαδιάμ”
— 36 „σημεῖσται ἐν γ. Αἴγ.” 40 „ἔξαγαγεν — ἐκ γ.”
13 17 ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου
— 19 „καθελὼν ἔδην ἐπτὰ ἐν γῇ Χανάαν
κατεκληρονόμησεν” τὴν γῆν αὐτῶν
- Hb 8 9 „ἔξαγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγ.”
11 9 „παρώκησεν” εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας
- Jud 5 κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας
- γῆρας** *senectus* (v1 ..ta) Luc 13 6 ἐν γήρει
- γηράσκειν** *senescere* Hb 8 13 τὸ — γηράσκον
- Joh 21 18 δταν δὲ γηράσῃς, — ἄλλος ζώσει σε
- ***γίνεσθαι** *fieri* b *esse* c (μὴ γένοιτο) *absit*
- Mat 1 22 τοῦτο — γέγονεν ἵνα πληρωθῇ 21 4
26 56 cfr 54 πῶς — πληρωθῶσιν αἱ γρα-
φαὶ δτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; 24 6 ||
Mar 13 7 Luc 21 9 — Joh 19 38
- 5 18 Ἰῶτα ἐν — οὐ μὴ παρέλθῃ —, ἔως ἂν
πάντα γένηται — 24 34 οὐ μὴ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη ἔως — || Mr 13 30 Lc 21 32
- 6 10 γενηθῆτω τὸ θέλημά σου cfr 26 42 || Lc
22 42 μὴ τ. θ. μου ἀλλὰ τ. σὸν γινέσθω
- 8 13 ὡς ἐπίστευσας γενηθῆτω σοι
- 9 29 κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθῆτω ὑ-
μῖν 15 28 μεγάλη σου ἡ πίστις γενη-
θῆτω σοι ὡς θέλεις
- 18 19 ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν —, γενήσεται
αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου
- 21 19 οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται
(vng *nascatur*) εἰς τὸν αἰῶνα
- 21 κἄν τῷ δρει — εἰπητε· ἄρθητι —, γενή-
σεται || Mar 11 23 δς ἄν — πιστεύῃ δτι
δ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ
- 42 „παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη || Mr 12 11
- Luc 1 38 γένοιτο μοι κατὰ τὸ φῆμά σου
14 22 γέγονεν δὲ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος
19 19 καὶ σὺ ἐπάνω γίνου^b πέντε πόλεων
20 16 μὴ γένοιτο^c, item^c: Rm 3 4.6.31 6.2.
15 7 7.13 9 14 11 1.11 1 Co 6 15 Gal 2 17
3 21 — 6 14 ἐμοὶ δὲ μὴ γένει^c καυχᾶσθαι
- Joh 21 7 τί τὸ σημεῖον δταν μέλλῃ — γίνεσθαι;
- 1 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς
αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν δὲ γέγονεν
10 καὶ δὲ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο
— 6 ἐγένετο^b ἀνθρωπος, ἀπεσταλμένος
— 15 ἐμπροσθέν μου γέγονεν 30
— 17 ἡ χάρις — διὰ Ἰησοῦ Χοῦ ἐγένετο
8 58 πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί^c
10 35 πρὸς οὓς δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο
13 19 λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πι-
στεύητε δταν γένηται 14 29
14 22 τί γέγονεν δτι ήμιν μέλλεις ἐμφανί-
ζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
15 7 αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν
- Act 21 14 τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω
- Rm 1 3 τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυίδ
Gal 4 1 τὸν οὐλὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ
γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου
3 4 γινέσθω^b (vng *est*) δὲ δὲ θεὸς ἀληθῆς
7 3 ἐὰν γένηται^b (*fuerit cum*) ἀνδρὶ ἐτέρῳ
4 εἰς τ. γενέσθαι^b ὑμᾶς ἐτέρῳ (*alterius*)
16 7 οἵ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν^b ἐν Χῷ
1 Co 4 5 δὲ ἐπαινος γενήσεται^b ἐκάστῳ ἀπό
9 15 οὐκ ἔγραψα — ἵνα οὔτ. γένηται ἐν ἐμοὶ^c
15 37 οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον^b σπείρ.
— 54 τότε γενήσεται δὲ λόγος δὲ γεγραμμ.
- 2 Co 1 19 Χὸς Ἰησοῦς —, οὐκ ἐγένετο^b ναὶ καὶ
οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν^b
- Gal 3 14 ἵνα εἰς τὰ ἔδην ἡ εὐλογία — γένηται
4 12 γινέσθε^b ὡς ἔγώ, δτι κάγὼ ὡς ὑμεῖς
- Eph 6 3 „ἵνα εὖ σοι γένηται^b”
- 1 Th 1 5 τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη^b
εἰς (v1 πρὸς) ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον
- 2 Th 2 7 δὲ κατέχων — ἔως ἐκ μέσου γενήσεται
- Hb 11 3 εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπό-
μενον (v1 τὰ βλ..να vng) γεγονέναι
— 12 ἀφ' ἐνὸς ἐγενήθησαν (v1 ἐγένν., vng *orti sunt*) —, „καθὼς τὰ διστρα τοῦ οὐρ.”
- Jac 3 10 οὐ χρή, —, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι
- 2 Jo 12 ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι^b πρὸς ὑμᾶς
- Ap 1 1 „ἄν δεῖ γενέσθαι” ἐν τάχει 22 6 — 1 19
„ἄν μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα” 4 1
11 15 ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου „τοῦ
κυρίου” ἡμῶν, καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ”
12 10 ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις
16 17 φωνὴ — λέγουσα· γέγονεν 21 6 γέ..αν

- γινώσκειν** *cognoscere* ^b *nosse (notum esse, fieri)* ^c *scire* ^d *agnoscere* ^e *intelligere* ^f *sentire* – (οὐ γιν.) ^g *ignorare* ^h *nescire*
- Mat** 1:25 οὐκ ἔγ..εν αὐτήν *Luc 1:34* ἀνδρα οὐ γ..ω 6:3 μὴ γνώτω^h ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ 7:23 δτι οὐδέποτε ἔγνων^b ὑμᾶς cfr 1 Co 8:3 9:30 δρᾶτε μηδεὶς γ..έτω^c *Mar 5:43*^c 10:26 οὐδὲν – κρυπτὸν δ οὐ γνωσθήσεται^c || *Luc 12:2*^c 8:17 δ οὐ μὴ γνωσθῇ 12:7 εἰ δὲ ἔγνωκειτε^c τί ἐστιν· „Ἐλεος” – 15 Ἰησ. γνοὺς^c ἀνεχώρησεν – 16:8^c || *Mar 8:17* – *Mat 22:18* τὴν πονηρίαν – 26:10^c – 33 ἐκ – τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γ..εται^d || *Luc 6:44* ἐκ τοῦ ιδίου καρποῦ γ..εται 13:11 ὑμῖν δέδοται γνῶναι^b τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρ. || *Luc 8:10*^b [16:3 τὸ – πρόσωπον τοῦ ούρανοῦ γ..ετε^b διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε (v1 + γνῶναι vgc v1^o)]; 21:45 ἔγνωσαν δτι περὶ αὐτῶν λέγει || *Mar 12:12* *Luc 20:19* 24:32 γ..ετε (v1 ..εται)^c δτι ἔγγυς τὸ θέρος 33^c ἔγγυς ἐστιν ἐπὶ θύραις 39 οὐκ ἔγνωσαν ἔως ἥλθεν ὁ κατακλυσμός || *Mar 13:28, 29*^c *Luc 21:30*^{c, 31}^c – 43 γ..ετε^c δτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης || *Luc 12:39*^c – *Mat 24:50* ἤξει – ἐν ὥρᾳ ἡ οὐ γινώσκει^g || *Luc 12:46*^h 25:24 ἔγνων^c σε δτι σκληρὸς εἰ ἀνθρωπος
- Mar** 4:13 πῶς πάσας τ. παραβολὰς γνώσεσθε; 5:29 ἔγνω^h τῷ σώματι δτι ἵαται cfr *Luc 8:46* ἔγνων^b δύναμιν ἔξειληλυθῆταιν 6:38 καὶ γνόντες λέγουσιν· πέντε (sc ἄρτ.) 7:24 οὐδένα ἥδειν γνῶναι^c 9:30 καὶ οὐκ ἥδειν ἴνα τις γνοῖ^c 15:10 ἔγίνωσκεν^c γὰρ δτι διὰ φθόνον – 45 γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος
- Luc** 1:18 „κατὰ τί γνώσομαι^c” τοῦτο; 2:43 οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ 7:39 ἔγίνωσκεν^c ἀν τίς καὶ ποταπή ἡ γυνή 9:11 ὅι δὲ ὄχλοι γνόντες ἥκολούθησαν 10:11 πλὴν τοῦτο γ..ετε^c, δτι ἥγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ 21:20 γνῶτε^c δτι ἥγγικεν ἡ ἕρμωσις αὐτῆς (sc Ἱερουσ.). – 22 οὐδεὶς γ..ει^c τίς ἐστιν δ υἱὸς εἰ μὴ 12:47 δ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου 48 16:4 ἔγνων^c τί ποιήσω, ἴνα – δέξωνται – 15 δ δὲ θεός γ..ει^b τὰς καρδίας ὑμῶν 18:34 οὐκ ἔγίνωσκον^c τὰ λεγόμενα 19:15 ἴνα γνοῖ^c τίς τί διεπραγματεύσατο – 42 εἰ ἔγνως – καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην – 44 ἀνδ’ ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρόν
- Luc** 24:18 σὺ μάνος – οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα –; – 35 ὃς ἔγνωσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει
- Joh** 1:10 καὶ δ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω – 48 πόθεν με γ..εις^b; – 224 διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν^b πάντας 25 αὐτὸς γὰρ ἔγίνωσκεν^c τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ 3:10 σὺ εἰ δ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις^c; 4:1 ὃς οὖν ἔγνω δ κύριος δτι ἥκουσαν – 53 ἔγνω – δ πατήρ δτι ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ 5:6 γνοὺς δτι πολὺν ἥδη χρόνον ἔχει – 42 ἔγνωκα ύμᾶς δτι τὴν ἀγάπην τ. θεοῦ 6:15 γνοὺς δτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι – 69 πεπιστεύκαμεν καὶ ἔγνωκαμεν δτι σὺ εἰ δ ἄγιος τοῦ θεοῦ 10:38 τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε (v1 πιστεύσητε, vgc *credatis*) δτι ἐν ἐμοὶ δ πατήρ 17:8 ἔγγωσαν ἀληθῶς δτι παρὰ σοῦ ἔξηλθον, καὶ ἐπίστευσαν – 1 Jo 4:16 ἔγνωκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν (v1 ..ομεν) τὴν ἀγάπην ἦν ἔχει δ θεός 7:17 γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ – 26 μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν – δτι οὗτος –; – 27 οὐδεὶς γ..ει^c πόθεν ἐστίν (sc δ χριστ.) – 49 δ ὄχλος οὗτος δ μὴ γ..ων^b τὸν νόμον – 51 μὴ δ νόμος ἥμῶν κρίνει τὸν ἀνθρώπον ἐάν μὴ – πρῶτον – γνῶ τι ποιεῖ; 8:27 οὐκ ἔγνωσαν δτι τὸν πατέρα – ἔλεγεν – 28 τότε γνώσεσθε δτι ἔγώ εἰμι – 32 γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλ. – 43 διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γ..ετε; – 52 νῦν ἔγνωκαμεν δτι δαιμόνιον ἔχεις – 55 οὐκ ἔγνώκατε αὐτόν, ἔγω – οἶδα αὐτ. 10:6 οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἡ ἐλάλει αὐτοῖς – 14 καὶ γ..ω τὰ ἐμὰ καὶ γ..ουσί με τὰ ἐμά 15 καθὼς γ..ει^b με δ πατήρ κἀγώ γ..ω^d τὸν πατέρα 27 κἀγώ γ..ω αὐτά 11:57 ἴνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστιν – 12:9 12:16 οὐκ ἔγνωσαν – οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον 13:7 οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ^c δὲ μετὰ ταῦτα 12 γ..ετε^c τί πεποίηκα ύμῖν; – 28 οὐδεὶς ἔγνω^c τῶν ἀνακειμένων – 35 ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες δτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐάν ἀγάπην ἔχητε 14:7 εἰ ἔγνωκειτε με (v1 ἐ..ατε ἐμέ, vgc *cognovissetis*), καὶ τὸν πατέρα ἀν ἦδειτε (v1 γνώσεσθε). ἀπ’ ἄρτι γινώσκετε (vgc *cognoscetis*, v1 ..*itis*) αὐτὸν καὶ ἑωράκατε – 9 καὶ οὐκ ἔγνωκάς (vgc ..*istis*) με –; – 17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δ δ κόσμος –, δτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸν οὐδὲ γ..ει^c.

- ύμεῖς γινώσκετε (vg *cognoscetis vi..it is*) αὐτό → 1 Co 2.11.14
- Joh 14.20 γνώσεσθε – δτὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου
 – 31 ἵνα γνῶ δι κόσμος δτὶ ἀγαπῶ τὸν πα.
 15.18 γ..ετε^c δτὶ ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσῃ.
 16.3 δτὶ οὐκ ἔγνωσαν^b τὸν πατ.^a οὐδὲ ἐμέ
 – 19 ἔγνω Ἰησ. δτὶ ἥθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν
 17.3 ἵνα γ..ωσιν σὲ τὸν μόνον – θεὸν καὶ
 – 7 νῦν ἔγνωκαν δτὶ πάντα δσα δέδω-
 κάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν 8 → 6.69
 – 23 ἵνα γινώσκῃ δι κόσμος δτὶ σύ με
 – 25 δι κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε
 ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν δτὶ σύ με
 19.4 ἵνα γνῶτε δτὶ οὐδεμίαν αἰτίαν εὔρ.
 21.17 σὺ γινώσκεις^c δτὶ φιλῶ σε
- Act 1.7 γνῶναι^b – κατιροὺς οὐσ δι πατήρ ἔθετο
 2.36 ἀσφαλῶς – γ..έτω^c πᾶς οἶκος Ἰσρ.
 8.30 ἀρά γε γ..εις^e δι ἀναγινώσκεις;
 9.24 ἔγνωσθη (*notae factae sunt*) – Σαύ-
 λω ἡ ἐπιβούλη – 17.13 20.34^c 21.24^c 34
 γνῶναι τὸ ἀσφαλές 22.30^c 23.6^c
 17.19 δυνάμεντα γνῶναι^c τίς ἡ καινὴ αὔτη
 – διδαχῇ; 20^c τίνα θέλει ταῦτα εἶναι
 19.15 Ἰησοῦν γ..ω^b καὶ – Παῦλον ἐπίσταμαι
 – 35 τίς – ἐστιν – δς οὐ γ..ει^h τὴν Ἐφεσ.
 21.37 Ἐλληνιστὶ γινώσκεις^b;
 22.14 προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα
- Rim 1.21 γνῶντες τὸν θεὸν οὐχ ως θεὸν ἐδόξ.
 2.18 καυχᾶσαι ἐν θεῷ καὶ γ..εις^b τὸ θέλημα
 3.17 „δόδον εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν“
 6.6 γ..οντες^c δτὶ δι παλαιὸς ὑμῶν ἀνθρ.
 7.1 γινώσκουσιν^c γάρ νόμον λαλῶ
 – 7 τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διά
 – 15 δι γάρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω^e
 10.19 μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; – 11.34 „τίς –
 ἔγνω νοῦν κυρίου;“ 1 Co 2.16
- 1 Co 1.21 ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω δι
 κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν
 2.8 θεοῦ σοφίαν – δι οὐδεὶς τῶν ἀρχόν-
 των τοῦ αἰῶνος – ἔγνωκεν^c εἰ γάρ
 ἔγνωσαν, οὐκ ἄν τὸν κύριον – ἐσταύρ.
 – 11 τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τό
 – 14 ψυχικὸς – ἀνθρ. – τὰ τοῦ πνεύματος
 τοῦ θεοῦ – οὐ δύναται γνῶναι^e
 3.20 „γ..ει^b τοὺς διαλογισμοὺς τῶν“ σοφῶν
 4.19 γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιω-
 μένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν
 8.2 εἴ τις δοκεῖ ἔγνωκέναι^c τι, οὕπω ἔγνω
 καθὼς δεῖ γνῶναι^c 3 εἰ δέ τις ἀγαπᾷ
 τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ’ αὐτοῦ
 13.9 ἐκ μέρους γάρ γ..ομεν 12 ἄρτι γ..ω
 14.7 πῶς γνωσθήσεται^c τὸ αὐλούμενον –;
- 9 πῶς γνωσθήσεται^c τὸ λαλούμενον;
 2 Co 2.4 τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε^c ἡν ἔχω – εἰς
 – 9 ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν
 3.2 ἐπιστολὴ –, γ..ομένη^c καὶ ἀναγινω-
 σκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων
 5.16 εἰ καὶ ἔγνωκαμεν κατὰ σάρκα Χόν,
 ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν^b
 – 21 τὸν μὴ γνόντα^b ἀμαρτίαν ὑπὲρ ἡμ.
 8.9 γ..ετε^c – τὴν χάριν τοῦ κυρίου ὑμῶν
 13.6 γνώσεσθε δτὶ – οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι
 Gal 2.9 γνῶντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι
 3.7 γ..ετε ἄρα δτὶ οἱ ἐκ πίστεως, – υἱοί
 4.9 γνῶντες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες
 ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν –;
- Eph 3.19 γνῶναί^c τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς
 γινώσεως ἀγάπην τοῦ Χοῦ
 5.5 τοῦτο – ιστε γ..οντες^e δτὶ πᾶς πόρνος
 6.22 ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν Col 4.8
- Phl 1.12 γινώσκειν^c δὲ ὑμᾶς βούλομαι
 2.19 ἵνα – εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν
 – 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε
 3.10 τοῦ γνῶναι (vg v1^d) αὐτὸν καὶ τὴν
 δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ
 4.5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω (*mode-
 stia – nota sit*) πᾶσιν ἀνθρώποις
- 1 Th 3.5 εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν
 2 Ti 1.18 δσα – διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γ..εις^b
 2.19 „ἔγνω κύριος τοὺς δντας αὐτοῦ“
 3.1 τοῦτο δὲ γ..ε^c, δτὶ ἐν ἐσχάταις ἡμέρ.
 Hb 3.10 „οὐκ ἔγνωσαν τὰς δδούς μου“
 8.11 „λέγων· γνῶθι τὸν κύριον“
 10.34 γ..οντες^e ἔχειν – κρείσσονα ὑπαρξιν
 13.23 γ..ετε – Τιμόθεον ἀπολελυμένον
- Jac 1.3 γ..οντες^c δτὶ τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς
 πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν
 2.20 θέλεις δὲ γνῶναι^c, – , δτὶ ἡ πίστις
 5.20 γ..ετε^c (v1 ..έτω, vg *scire debet*) δτὶ
 δι ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν – σώσει
- 2 Pe 1.20 πρῶτον γ..οντες^e, δτὶ πᾶσα προφη-
 τεία 3.3^c δτὶ ἐλεύσονται – ἐμπαίκται
- 1 Jo 2.3 ἐν τούτῳ γ..ομεν^c δτὶ ἔγνωκαμεν αὐ-
 τόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν
 – 4 δι λέγων δπ ἔγνωκα^b αὐτόν, καὶ τάς
 – 5 ἐν τούτῳ γ..ομεν^c δτὶ ἐν αὐτῷ ἐσμεν
 3.24^c δτὶ μένει ἐν ἡμῖν 4.13 (v1^e) δτὶ
 ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν
 – 13 ἔγνώκατε τὸν ἀπ’ ἀρχῆς 14 τὸν πα-
 τέρα. – τὸν ἀπ’ ἀρχῆς (vg v1)
 – 18 δθεν γ..ομεν^c δτὶ ἐσχάτη ὥρα ἐστίν
 – 29 γινώσκετε^c δτὶ πᾶς δ ποιῶν τὴν δι-
 καιοσύνην ἔξ αὐτοῦ γεγέννηται
 3.1 δι κόσμος οὐ γ..ει^b ἡμᾶς (v1 ὑμᾶς),

- δτι ούκ ἔγνω^b αύτόν ε πᾶς δ ἀμαρτάνων ούχ ἐώρακεν αύτὸν ούδε ἔγνωκεν
- 1 Jo 3:16 ἐν τούτῳ ἔγνωκαμεν τὴν ἀγάπην
 – 19 ἐν τούτῳ γνωσόμεθα δτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν 20 δ θεός – γ..ει^b πάντα
 4:2 ἐν τούτῳ γ..ετε (vl ..εται vg) τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ε γ..ομεν τὸ πν. τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πν. τῆς πλάνης
 – 6 δ γ..ων^b τὸν θεόν ἀκούει ἡμῶν 7 δ ἀγαπῶν – γ..ει τὸν θεόν 8 δ μὴ ἀγαπῶν ούκ ἔγνω^b τὸν θεόν, δτι δ θ. ἀγάπη
 – 18 → Joh 6:9 – 1 Jo 5:2 ἐν τούτῳ γ..ομεν δτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν
 5:20 διάνοιαν ἵνα γ..ομεν τὸν ἀληθινόν
- 2 Jo 1 πάντες οἱ ἔγνωκότες τὴν ἀληθείαν
- Ap 2:23 γνώσονται^c πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
 – 24 ούκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ
 3:3 οὐ μὴ γνῶσῃ (vl γνώσῃ, vg *nescies*) ποίαν ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ
 – 9 ποιήσω αὐτοὺς ἵνα – γνῶσιν^c (vl γνώσῃ) δτι „ἐγὼ ἡγάπησά σε”

γλεῦκος *mustum* Act 2:13 γ..ους μεμεστωμένοι

γλυκύς *dulcis* Jac 3:11 τὸ γλυκύ 12 Ap 10:9,10

γλῶσσα, ..αι *lingua, ..ae* ^b*sermones*

1) *lingua, flamina similis linguae*

Mar 7:33 ἤψατο τῆς γλώσσης αύτοῦ 35 ἐλύθη δ δεσμὸς τῆς γλ. αύτοῦ – Luc 1:64

Luc 16:24 ἵνα – καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου

Act 2:3 διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσει πυρός
 – 26 „διὰ τοῦτο – ἡγαλλιάσατο ἡ γλ. μου”

Rm 3:13 „ταῖς γλώσσαις αύτῶν ἐδολοῦσαν” 14:11 „πᾶσα γλ. ἔξομολογήσεται τῷ θεῷ”

Phl 2:11 ἕνα – „πᾶσα γλ. ἔξομ..ηται” δτι κύριος

Jac 1:26 μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν ἐσυτοῦ

3:5 οὕτως καὶ ἡ γλ. μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλα αὐχεῖ ε καὶ ἡ γλ. πῦρ, δ κόσμος τῆς ἀδικίας, ἡ γλ. καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν

– 8 τὴν δὲ γλ. οὐδεὶς δαμάσαι δύναται

1 Pe 3:10 „παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ”

1 Jo 3:18 μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ

Ap 16:10 ἐμασῶντο τὰς γλ. αύτῶν ἐκ τ. πόνου

2) *sermo, oratio vel precatio divinitus inspirata*

[Mar 16:17 γ..αις λαλήσουσιν καιναῖς (vl^o κ.)]

Act 2:4 ἤρχαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις 11 ἀκούομεν λαλούντων αύτῶν ταῖς ἡμετέραις γ..αις τὰ μεγαλεῖα τ. θεοῦ

- Act 10:46 ἥκουον – αύτῶν λαλούντων γλώσσαις 19 ε ἐλάλουν τε γ..αις καὶ ἐπροφήτευον 1 Co 12:10 ἐτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνείᾳ γλωσσῶν^b 28 γένη γ..ῶν (vg add *interpretationes sermonum*, v1^o)
 – 30 μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν;
 13:1 ἐὰν ταῖς γλ. τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων 8 εἴτε γ..αι, παύσονται
 14:2 δ – λαλῶν γλώσσῃ ούκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἄλλὰ θεῷ 4 ἐαυτὸν οἰκοδομεῖ 5 θέλω δὲ πάντας – λαλεῖν γ..αις – μείζων δὲ δ προφητεύων ἡ δ λαλῶν γ..αις
 – 6 ἐὰν ἔλθω – γ..αις λαλῶν 9 διὰ τῆς γλ. ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς –; 13 δ λαλῶν γ..η προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ 14 ἐὰν – προσεύχωμαι γ..η, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, δ δὲ νοῦς
 – 18 πάντων – μᾶλλον γ..αις (vl γ..η vg) λαλῶ 19 ἄλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλῆσαι – ἡ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ
 – 22 αἱ γλ. εἰς σημεῖόν εἰσιν – τοῖς ἀπίστοις, ἡ δὲ προφητεία – τοῖς πιστεύ.
 – 23 ἐὰν – πάντες λαλῶσιν γλώσσαις, – ούκ ἐροῦσιν δτι μαίνεσθε;
 – 26 ἔκαστος – γ..αν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει
 – 27 εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἡ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνεύέτω
 – 39 τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις

3) *gentes sermone dissonae*

- Ap 5:9 ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης 7:9 10:11 „προφητεῦσαι ἐπὶ – ἔθνεσιν καὶ γ..αις” 11:9 13:7 ἔχουσία ἐπὶ πᾶσαν – γ..αν καὶ ἔθνος 14:6 εὐαγγελίσαι – ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ γ..αν 17:15 τὰ ὅδατα – εἰσὶν – ἔθνη καὶ γ..αι

γλωσσόκομον *loculi* Joh 12:6 13:29 τὸ γλ. εἶχεν

γναφεύς *fullo* Mar 9:3 οὐ δύναται – λευκᾶναι

γνήσιος ^a*germanus* ^b(τὸ γνήσιον) *ingenium* ^c*bonum* ^c*dilectus* 2 Co 8:8 τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον^b δοκιμάζων

Phl 4:3 ἐρωτῶ καὶ σέ, γ..ε^a σύζυγε (vl Σ.)

1 Ti 1:2 γ..ω^c τέκνῳ ἐν πίστει Tit 1:4 Τίτῳ γνησίῳ^c τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν

γνησίως *sincera affectione* Phl 2:20

γνόφος *turbo* Hb 12:18 „γνόφῳ καὶ ζόφῳ”

γνώμη *consilium* ^b*placitum* ^c*sententia*
 Act 20 ³ ἐγένετο γ..ης τοῦ ὑποστρέφειν διὰ M.
 1 Co 10 κατηρπισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν
 τῇ αὐτῇ γνώμῃ^c (v1 *scientia*)
 725 γνώμην δὲ δίδωμι (2 Co 810 ἐν τού-
 τῷ) 40 κατὰ τὴν ἔμην γνώμην
 Phm 14 χωρὶς δὲ τῆς σῆς γ..ης οὐδὲν ἥθέλ.
 Ap 1713 μίαν γνώμην ἔχουσιν 17 θεός ἔδωκεν
 εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν
 γνώμην^b αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν
 γνώμην (vg^o καὶ – μίαν γνώμην)

γνωρίζειν *notum facere* ^b*ostendere* ^c*co-*
gnoscere, ..*sci* ^d(pass) *innescere*
^e*agnosci* ^f(οὐ γν.) *ignorare*
 Luc 215 δὸς κύριος ἐγνώρισεν^b ἡμῖν
 – 17 ἐγνώρισαν^c (v1 διεγν.) περὶ τοῦ βῆμ.
 Joh 1515 πάντα δὲ ἡκουσα – ἐγνώρισα ὑμῖν
 1726 ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ δονομά σου καὶ
 γνωρίσω, ἵνα δὲ ἀγάπη – ἐν αὐτοῖς δὲ
 Act 228 „ἐγνώρισάς μοι δόδοις ζωῆς”
 713 „ἐγνωρίσθη^c (v1 ἀνεγ.) Ἰωσὴφ τοῖς”
 Rm 922 θέλων δὲ θεός – γνωρίσαι τὸ δυνα-
 τὸν αὐτοῦ 23 ἵνα γ..η^b τὸν πλοῦτον
 τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέους
 1626 μυστηρίου –, – εἰς ὑπακοὴν πίστεως
 εἰς πάντα τὰ ἔδνη γνωρισθέντος^c
 1 Co 12 ³ γνωρίζω ὑμῖν δὲ οὐδεὶς ἐν πνεύματι
 θεοῦ λαλῶν λέγει· ἀνάθεμα Ἰησοῦς
 15 ¹ γνωρίζω δὲ ὑμῖν – τὸ εὐαγγέλιον –,
 – τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν
 2 Co 8 ¹ γ..ομεν δὲ ὑμῖν – τὴν χάριν τοῦ θεοῦ
 τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 Gal 111 γ..ίζω – ὑμῖν – τὸ εὐαγγ. τὸ εὐαγγελ-
 ισθὲν ὑπ’ ἐμοῦ δὲ οὐκ ἔστιν κατὰ δινθρ.
 Eph 1 ⁹ γνωρίσας (v1 ..ίσαι, vg *ut p. faceret*)
 ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος
 αὐτοῦ 33 κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγ..ίσθη
 μοι τὸ μυστ. 5 δὲ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ
 ἐγ..ίσθη^e 10 ἵνα γ..ίσθη^d νῦν ταῖς ἀρ-
 χαῖς – δὲ πολυποίκιλος σοφία τ. θεοῦ
 619 ἐν παρρησίᾳ γ..ίσαιτὸ μυστ. τοῦ εὐαγγ.
 – 21 πάντα γ..ίσει ὑμῖν Τύχικος Col 47.9
 Phil 122 καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω!
 46 ἐν – τῇ δεήσει – τὰ αἰτήματα ὑμῶν
 γνωριζέσθω^d πρὸς τὸν θεόν
 Col 127 οἷς ἡθέλησεν δὲ θ. γ..ίσαι τί τὸ πλ.
 2 Pe 116 οὐ – μύθοις ἔξακολουθήσαντες ἐγνω-
 ρίσαμεν ὑμῖν τὴν – Χοῦ δύναμιν

γνῶσις *scientia* ^b*notitia* ^c*cognitio*
 Luc 177 δοῦναι γ..ιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ

Luc 1152 δὲ ἡρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως
 Rm 220 ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως
 καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ
 1133 ὃ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ
 γνώσεως θεοῦ
 1514 πεπληρωμένοι (sc ἔστε) πάσης τῆς γν.
 1 Co 15 ἐπλουτίσθητε –, ἐν – πάσῃ γνώσει
 81 πάντες γνῶσιν ἔχομεν. δὲ γν. φυσιοί,
 δὲ ἀγάπη 7 ἀλλ’ οὐκ ἐν πᾶσι δὲ
 γν. 10 ἔάν – τις ἕδη σὲ (v1^o, vg *eum*)
 τὸν ἔχοντα γνῶσιν 11 ἀπόλλυται – δὲ
 ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει
 128 ἀλλω δὲ (sc δίδοται) λόγος γ..εως
 132 καὶ ἔαν – εἰδὼ – πᾶσαν τὴν γνῶσιν
 – 8 εἴτε γνῶσις (v1..εις), καταργηθήσεται
 146 ἔαν μὴ ὑμῖν λαλήσω – ἐν γνώσει
 2 Co 214 δομὴν τῆς γν.^b αὐτοῦ φανεροῦντι.
 46 πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δό-
 ξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χοῦ
 66 ἐν ἀγνότητι, ἐν γ..ει, ἐν μακροδυμίᾳ
 87 ὠσπερ – περισσεύετε, – λόγῳ καὶ γ..ει
 105 καθαιροῦντες – πᾶν ὄψιμα ἐπαιρό-
 μενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ
 116 εὶ δὲ καὶ ίδιωτης τῷ λόγῳ, ἀλλ’ οὐ
 τῇ γνώσει
 Eph 319 γνῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς
 γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χοῦ
 Phil 38 διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γν. Χοῦ Ἰησοῦ
 Col 23 ἐν ὃ εἰσιν πάντες „οἱ θησαυροὶ τῆς
 σοφίας” καὶ γνώσεως „ἀπόκρυφοι”
 1 Ti 620 τὰς – ἀντιδέσεις τῆς ψευδωνύμου γν.
 1 Pe 37 συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν ὡς ἀσθε-
 νεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ
 2 Pe 15 ἐπιχορηγήσατε –, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν
 γν. 6 ἐν δὲ τῇ γ..ει τὴν ἐγκράτειαν
 318 αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει^c
 τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος

γνώστης *sciens* Act 263 τῶν κατὰ Ἰουδ. ἐθῶν

γνωστός *notus*

Luc 244 ἀνεξήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς γ..οῖς 2349
 Joh 1815 ἦν γν. τῷ ἀρχιερεῖ 16 δὲ γν. τοῦ ἀρχ.
 Act 119 γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι 214 γνωστὸν
 ἔστω 410 942 1338 1917 2822.28
 416 γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι’ αὐτῶν
 1518 „γ..ὰ ἀπ’ αἰῶνος” (v1 γ..ὸν – κυρίῳ τὸ
 ἔργον αὐτοῦ, vg *domino opus suum*)
 Rm 119 τὸ γν. τοῦ θεοῦ φανερόν ἔστιν ἐν αὐ-
 τοῖς – θεός – αὐτοῖς ἐφανέρωσεν

γογγύζειν *murmurare*

Mar 2011 κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου Lc 530 οἱ Φαρ.

— πρὸς τοὺς μαθητάς Joh 6:41 οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ 7:32 δχλου γ..οντος περὶ αὐτοῦ Joh 6:43 μὴ γ..ετε μετ' ἀλλήλων — εἰ οἱ μαθ. 1 Co 10:10 μηδὲ γ..ετε καθάπερ τινὲς — ἐγ..υσαν

γογγυσμός ^a*murmur* ^b*murmuratio*
Joh 7:12 γο.^a περὶ αὐτοῦ ἡν πολὺς ἐν τ. δχλοις
Act 6:1 γο.^a τῶν Ἐλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἐβρ.
Phl 2:14 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν^b
1 Pe 4:9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γ..οῦ^b

γογγυστής S^o — *murmurator* Jud 16 γ..αι

γόης S^o — *seductor* 2 Ti 3:13 γόητες

Γολγοθά Mat 27:33 Mar 15:22 Joh 19:17

Γόμορρα Mat 10:15 Rm 9:29 2 Pe 26 Jud 7

γόμος ^a*onus* ^b*merces* Act 21:3^a
Ap 18:11 τὸν γ.^b—ούδεις ἀγοράζει 12^b χρυσοῦ

γονεῖς *parentes*
Mat 10:21 „τέκνα ἐπὶ γ.” || Mar 13:12 Luc 21:16
Luc 22:7.41 ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ 43
8:56 ἔξεστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς
18:29 δις ἀφῆκεν — γο. — εἶνεκεν τῆς βασιλ.
Joh 9:2 τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἡ οἱ γο. αὐτοῦ, — ;
3 οὕτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ 18. 20. 22. 23
Rm 1:30 γονεῦσιν ἀπειδεῖς 2 Ti 3:2
2 Co 12:14 οὐ γὰρ δοφείλει τὰ τέκνα τοῖς γο. θη-
σαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γο. τοῖς τέκνοις
Eph 6:1 ὑπακούετε τοῖς γο. Col 3:20 κατὰ πάντα

γόνυ *genu, ponere genua* ^b*genua flectuntur* (vl *flectunt*) ^c*curvare genua*
Mar 15:19 τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν
Luc 5:8 προσέπεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ
22:41 δεῖς τὰ γό. προσηγένεσθε Act 7:60 ἔκρα-
ξεν 9:40 προσηγένεσθε 20:36 21:5 θέντες
τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν
Rm 11:4 „οὐκ ἔκαμψαν γόνυ^c τῇ Βάσαλ”
14:11 „ἔμοι κάμψει πᾶν γόνυ^b”
Eph 3:14 κάμπτω τὰ γό. μου^b πρὸς τὸν πατέρα
Phl 2:10 ἴνα — „πᾶν γόνυ κάμψῃ^b” ἐπουρανί-
ων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων
Hb 12:12 „τὰ παραλελυμένα γό. ἀνορθώσατε”

γονυπετεῖν S^o — ^a(γ..ῶν) *genibus provolu-*
tus ^b(γ..ῆσας) *genu flexo*
Mat 17:14^a Mar 14:0^b λεπρός 10:17^b
27:29 γ..ῆσαντες^b ἔμπρ. αὐτοῦ ἐνέπαιξαν

γράμμα, ..τα *littera, ..ae* ^b*cautio*
Luc 16:6 δέξαι σου τὰ γρ.^b καὶ — γράψου 7
(23:38 vl γράμμασιν Ἐλληνικοῖς κτλ vng)

Joh 5:47 εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γρ. οὐ πιστεύετε
7:15 πῶς — γ..τα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς;
Act 26:24 τὰ πολλά σε γ..τα εἰς μανίαν περιτρ.
28:21 οὕτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμενα
Rm 2:27 σὲ τὸν διὰ γ..τος καὶ περιτομῆς πα-
ραβάτην νόμου 29 περιτομὴ καρδί-
ας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι

7:6 δουλεύειν — οὐ παλαιότητι γράμματος
2 Co 3:6 διακόνους καινῆς διαδήκης, οὐ γ..τος
ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γρ. ἀπο-
κτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ
— 7 ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμα-
σιν (vl ..ατι) ἐντευπωμένη λίθοις
Gal 6:11 πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα
2 Ti 3:15 ἀπὸ βρέφους (vl τὰ) Ιερὰ γ..τα οἶδας

γραμματεύς *scriba*

Mat 2:4 συναγαγὼν — τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γρ.
5:20 ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιο-
σύνη πλεῖον τῶν γρ. καὶ Φαρισαίων
7:29 οὐχ ὡς οἱ γραμμ. αὐτῶν || Mar 1:22
8:19 εἴς γρ. εἴπεν — — ἀκολουθήσω σοι
9:3 τινὲς τῶν γρ. εἴπαν ἐν ἑαυτοῖς οὖ-
τος βλασφημεῖ || Mar 2:6 Luc 5:21
12:38 τινὲς τῶν γρ. καὶ Φαρ. λέγοντες· —
θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν
13:52 πᾶς γρ. μαθητευθεὶς τῇ βασ. τ. οὐρ.
15:1 Φαρ. καὶ γρ. λέγοντες· διὰ τί οἱ μα-
θηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παρά-
δοσιν τῶν πρεσβυτέρων || Mar 7:1.5
16:21 παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβ. καὶ ἀρχι. καὶ
γρ. || Mar 8:31 Luc 9:22 — Mat 20:18 παρα-
δοθήσεται τοῖς ἀρχι. καὶ γρ. || Mar
10:33 — 11:18 ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέ-
σωσιν || Luc 19:47 — Mar 14:1 || Luc 22:2
17:10 τί οὖν οἱ γρ. λέγουσιν δτὶ Ἡλίαν δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον; || Mar 9:11
21:15 ιδόντες — οἱ ἀρχι. καὶ οἱ γρ. τὰ θα-
μάσια ἢ ἐποίησεν — , ἡγανάκτησαν
23:2 ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθι-
σαν οἱ γρ. καὶ οἱ Φαρ. 13 οὐαὶ δὲ
ὑμῖν, γρ. καὶ Φαρ. [14]. 15. 23. 25. 27. 29
|| Mar 12:38 βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμμ.
Luc 20:46 προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμμ.
23:34 ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ
σοφοὺς καὶ γρ.. ἔξ αὐτῶν ἀποκτε-
νεῖτε καὶ σταυρώσετε
26:57 ὅπου οἱ γρ. καὶ οἱ πρεσβ. συνήχη-
σαν || Mar 14:43.53 — Mat 27:41 Mar

- 151.31 || Luc 22:66 – 20:19 23:10
 Mar 2:16 οἱ γραμμ. τῶν Φαρ. ἰδόντες δτὶ ἐσθίει
 μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν || Luc 5:30 15:2
 3:22 οἱ γρ. οἱ ἀπὸ Ἱεροσολ. καταβάντες
 9:14 γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς
 11:27 οἱ ἄρχι. καὶ οἱ γρ. καὶ οἱ πρεσβ. –
 ἐν ποίᾳ ἔχουσιά – ποιεῖς; Luc 20:1
 12:28 εἰς τῶν γρ. – ποίᾳ ἐστὶν ἐντολὴ πρώ-
 τη πάντων; 32 – Luc 20:39
 – 35 πῶς λέγουσιν οἱ γρ. δτὶ δ χριστός
 Luc 6:7 παρετηροῦντο – αὐτὸν οἱ γρ. καὶ οἱ
 Φαρ. εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ ὅραπειν
 11:53 ἤρξαντο οἱ γρ. (v1 νομικοὶ νγ legis-
 periti) καὶ οἱ Φαρ. δεινῶς ἐνέχειν
 [Joh 8:3 ἄγουσιν – οἱ γρ. καὶ οἱ Φαρ. γυναῖκα]
 Act 4:5 συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας κ.
 τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γρ. 6:12
 19:35 καταστείλας δὲ δ γραμμ. τὸν ὄχλον
 23:9 τινὲς τῶν γρ. τοῦ μέρους τῶν Φαρ.
 (νγ quidam Pharisaorum)
 1 Co 1:20 „ποῦ γρ.; ποῦ” συζητήτης τοῦ αἰῶ.
γραπτός *scriptus* Rm 2:15 ἐνδείκνυνται τὸ ἔρ-
 γον τοῦ νόμου γ..δὸν ἐν ταῖς καρδίαις
γράφειν *scribere*
- 1) ubi affertur *vetus testamentum*
 - a) γέγραπται *scriptum est*
- Mat 2:5 οὕτως γάρ γέγρ. διὰ τοῦ προφήτου
 4:4 γέγρ. „οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ” 6 γέγρ.
 γάρ δτὶ „τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ” 7 πά-
 λιν γέγρ. „οὐκ ἐκπειράσεις” 10 „κύ-
 ριον – προσκυνήσεις” || Luc 4:4.8.10
 11:10 οὗτός ἐστιν περὶ οὐ γέγρ. || Luc 7:27
 cfr Mar 1:2 καθὼς γέγρ. ἐν τῷ Ἡσ. ||
 Luc 3:4 ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσ. τ. προφ.
 21:13 γέγρ. „δοϊκός μου” || Mr 11:17 οὐ γέγρ.
 –; Luc 19:48 „καὶ ἐσται δοϊκός μου”
 26:24 ὑπάγει καθὼς γέγρ. περὶ αὐτοῦ 31
 γέγρ. γάρ „πατάξω τὸν ποιμένα” ||
 Mar 14:21.27 – Luc 24:48 οὕτως γέγρ.
 παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι
 Mar 7:6 ὡς γέγρ. δτὶ „οὗτος δ λαὸς τοῖς χείλ.”
 9:12 πῶς γέγρ. ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνδρ.,
 ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἔχουσενηδῆ;
 – 13 Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ
 –, καθὼς γέγρ. ἐπ’ αὐτόν
- Luc 2:23 καθὼς γέγραπτ. ἐν νόμῳ κυρίου δτὶ
 10:26 ἐν τῷ νόμῳ τί γέγρ.; πῶς ἀναγινώσ.;
 Joh 8:17 ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπτ.
 Act 1:20 γέγραπτ. – ἐν βίβλῳ ψαλμῶν 7:42 τῶν

- προφητῶν 13:33 ἐν τῷ ψαλμῷ γέγρ.
 τῷ δευτέρῳ „υἱός μου εἰ σύ” 15:15
 Act 23:5 γέγρ. – δτὶ „ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου”
 Rm 1:17 καθὼς γ. „δ δὲ δίκαιος” 2:24 „βλασ-
 φημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν”, καθὼς γ.
 3:10 καθ. γ. δτὶ „οὐκ ἔστιν δίκαιος”
 4:17 „πατέρα πολλῶν ἔθνῶν” 8:36 „ἔ-
 νεκεν σοῦ ὑπαντούμεθα” 9:33 καθ. γ.·
 – τίθημι „ἐν Σιών λίθον προσκόμμα-
 τος” 11:26 „ἵξει ἐκ Σιών δ ύψομενος”
 15:3 „οἱ δινειδισμοί” 9:21 „δψονται οἱς
 οὐκ ἀνηγγέλη” – 34 καθάπερ γέγρ.·
 „δπως ἂν δικαιωθῆς” 9:13 „τὸν Ἰα-
 κὼβ ἡγάπησα” 10:15 „ώς ώραῖοι οἱ
 πόδες” 11:8 „ἔδωκεν αὐτοῖς – πνεῦμα
 κατανύξεως”
 12:19 γέγρ. γάρ· „ἔμοι ἐκδίκησις” 14:11 „ζῶ
 ἐγώ, –, δτὶ ἔμοι κάμψει πᾶν γόνυ”
 1 Co 1:19 γέγρ. γάρ· „ἀπολῶ τὴν σοφίαν” 3:1
 καθὼς γέγρ. „δ καυχώμενος ἐκ κυ-
 ρίῳ καυχάσθω” 3:19 γέγρ. γάρ· „δ
 δρασσόμενος τοὺς σοφούς”
 2:9 καθὼς γέγρ.· δ „δφναλμὸς οὐκ εἰ-
 δεν” 10:7 ὕσπερ γέγρ.· „ἐκάθισεν δ
 λαός” 15:45 οὕτως καὶ γέγρ.· „ἔγ-
 νετο δ” πρῶτος „ἄνθρωπος”
 4:6 ἵνα – μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ δ γέγραπται
 9:9 ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγρ.· „οὐ
 κημώσεις” 14:21 ἐν τῷ νόμῳ γέγρ. δτὶ
 „ἐν ἐτερογλώσσοις – λαλήσω τῷ λ.”
 2 Co 8:15 καθὼς γέγρ.· „δ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλε-
 ὄνασεν” 9:9 „ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς”
 Gal 3:10 γέγρ. γάρ δτὶ „ἐπικατάρατος πᾶς” 13:
 4:22 γέγρ. γάρ δτὶ „Ἀβρ. δύο υἱοὺς ἔσχεν
 – 27 γέγρ. γάρ· „εὐφράνθητι, στείρα”
 Hb 10:7 „ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρ. περὶ ἐμοῦ”
 1 Pe 1:16 διότι γέγρ.· [δτὶ] „ἄγιοι ἔσεσθε”
 b) ἔγραψεν (*Μωϋσῆς*), ἔγραφη, γεγραμ-
 μένον ἐστίν, ἥν, – τὸ γεγραμμένον,
 δ λόγος δ γεγραμμένος
- Mar 10:5 πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγρα-
 ψεν (*sc Μωϋ.*) ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύ-
 την (*sc γράψαι βιβλίον ἀποστασίου*)
 12:19 Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν δτὶ „έάν τι-
 νοις ἀδελφὸς ἀποδάνη” || Luc 20:28
 Luc 4:17 τόπον οὐ δὴ γέγρ.· „πνεῦμα κυρίου”
 18:31 τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγρ. διὰ τῶν
 προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνδρ. 21:22 τοῦ
 πλησθῆναι πάντα τὰ γεγρ. 22:37 τοῦ-
 τὸ γεγρ. δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί,
 τό· „καὶ μετὰ ἀνόμων” 24:44 δεῖ πλη-

ρωθῆναι πάντα τὰ γεγρ. ἐν τ. νόμῳ – καὶ τοῖς προφ. καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ
 Luc 20,17 τί οὖν ἔστιν τὸ γεγρ. τοῦτο· „λίθον δν ἀπεδοκίμασαν –;”
 Joh 1,45 δν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν – 5,46 περὶ γάρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν
 2,17 ὅτι γεγρ. ἔστιν· „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου”
 6,31 καθὼς ἔστιν γεγρ.: „ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ” 12,14 „μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ”
 – 45 ἔστιν γεγρ. ἐν τοῖς προφήταις· „ἐσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ”
 10,34 οὐκ ἔστιν γεγρ. ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι „έγὼ εἰπα· θεοί οἱ ἔστε”;
 12,16 ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἡν ἐπ’ αὐτῷ γεγραμμένα 15,25 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγρ. ὅτι „ἐμίσησάν με δωρεάν”
 Act 13,29 ὥς – ἐτέλεσαν – τὰ περὶ αὐτοῦ γεγρ.
 24,14 πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγρ..οις
 Rm 4,23 οὐκ ἔγραφη – δι’ αὐτὸν μόνον ὅτι „ἐλογίσθη αὐτῷ”, ἀλλὰ καὶ δι’ ἡμᾶς –
 1 Co 9,10 δι’ ἡμᾶς γάρ ἔγραφη, ὅτι 10,5 Μωϋσῆς γάρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσ.
 15,4 δσα γάρ προεγράφη (v1 ἐγρ. vng), εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἔγραφη
 1 Co 10,11 τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἔγραφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν
 1 Co 15,54 τότε γενήσεται ὁ λόγος ὃ γεγραμμένος „κατεπόδη ὁ θάνατος”
 2 Co 4,13 κατὰ τὸ γεγρ.· „ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλ.”
 Gal 3,10 „δις οὐκ ἔμμένει πᾶσιν τοῖς γεγρ. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου”

2) non habita Veteris Testamenti ratione

Mat 27,37 τὴν αἵτιαν αὐτοῦ γεγραμμένην Joh 19,19 ἔγραψεν – τίτλον – ἡν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς – ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰ. 20 ἡν γεγρ. Ἐβραϊστί 21 μὴ γράφε· ὁ βασιλεὺς 22 δ γέγραφα, γέγραφα
 Mar 10,4 „βιβλίον ἀποστασίου γράψαι”
 Luc 1,3 ἔδοξε κάμοι – καθεξῆς σοι γράψαι – 63 ἔγραψεν λέγων· Ἰωάννης ἔστιν ὄνομα 16,6 ταχέως γράψον πεντήκ. 7 διδοήκ.
 Joh [8,8 κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν]
 20,30 ἀλλα σημεῖα –, ἢ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ 31 ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύητε ὅτι Ἰησ. 21,24 ἔστιν ὁ μαθητής – ὁ γράψας ταῦτα – 25 ὅτινα ἔαν γράφηται καθ’ ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσειν

τὰ γραφόμενα βιβλία (v1 om vers)
 Act 15,23 18,27 23,25 25,26 ἀσφαλές τι γράψαι
 Rm 15,15 τολμηροτέρως δὲ ἔγραψα ὑμῖν
 16,22 ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν
 1 Co 4,14 οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα
 5,9 ἔγραψα ὑμῖν – μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις 11 νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν
 7,1 περὶ δὲ ὧν ἔγραψατε (v1 + moi, vng mīhi, v1°), καλὸν ἀνθρώπῳ
 9,15 οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένη.
 14,37 ἐπιγινωσκέτω ἢ γράφω ὑμῖν δτι
 2 Co 1,13 οὐ γάρ ἀλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ’ ἢ
 2,3 ἔγραψα (v1 + ὑμῖν vng, v1°) τοῦτο αὐτὸν ἵνα μὴ ἐλθῶν λύπην σχῶ ἀφ’ ὧν
 – 4 ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων
 – 9 εἰς τοῦτο γάρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ
 7,12 εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἐνεκεν τοῦ
 9,1 περισσόν μοί ἔστιν τὸ γράφειν ὑμῖν
 13,10 ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μῆ
 Gal 1,20 ἢ δὲ γράφω ὑμῖν, – οὐ ψεύδομαι
 6,11 πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ Phm 19 2 Th 3,17 σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω
 Phl 3,1 τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ – οὐκ
 1 Th 4,9 οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν 5,1
 1 Ti 3,14 ταῦτα σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν
 Phm 2,1 πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ – ἔγραψά σοι
 1 Pe 5,12 διὰ Σιλου. ὑμῖν – διὸ δλίγων ἔγραψα
 2 Pe 3,1 δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν
 – 15 καθὼς καὶ – Παῦλος – ἔγραψεν ὑμῖν
 1 Jo 1,4 ταῦτα γράφομεν (v1 + ὑμῖν vng) ἡμεῖς
 ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη
 2,1 γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε 7 οὐκ
 ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν 8 πάλιν
 ἐντ. καιν. γράφω ὑμῖν 2 Jo 5 οὐχ ὡς
 ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν
 – 12 γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται 13
 γ. ὑ., πατέρες, ὅτι ἐγγνώκατε –. γ. ὑ.,
 νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε 14 ἔγραψα
 ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγγνώκατε –. ἐγρ. ὑ.,
 πατέρες, ὅτι ἐγν. –. ἐγρ. ὑ., νεανίσκοι,
 ὅτι ἰσχυροί ἔστε
 – 21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἰδατε
 – 26 ἔγραψα ὑμῖν περὶ τ. πλανώντων ὑμᾶς
 5,13 ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωήν
 2 Jo 12 πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἔβουλήν διὰ χάρτου καὶ μέλανος 3 Jo 13
 3 Jo 9 ἔγραψά (v1 ἄν) τι (vng scripsisset forsitān) τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ’ ὁ φιλοπρ.
 Jud 3 σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν

Ap 1 3 τὰ ἐν αὐτῇ (sc τῇ προφ.) γεγραμμένα
 – 11 δ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον 19 14 13
 199 215 – 104 ἡμελον γράφειν· –
 σφράγισον·, καὶ μὴ αὐτά γράψῃς
 2 1 τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας
 γράψον· 8. 12. 18 31. 7. 14
 – 17 ἐπὶ τὴν ψῆφον δνομα καινὸν γεγραμ-
 μένον – 312 γράψω ἐπ’ αὐτὸν (sc
 τὸν νικῶντα) τὸ δν. τοῦ θεοῦ μου –
 141 τὸ δν. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ (sc τοῦ
 ἀρνίου) γεγραμμ. ἐπὶ τῶν μετώπων
 175 ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς δνομα
 γεγραμμένον, μυστήριον, Βαθυλών
 5 1 εἶδον – „βιβλίον γεγραμμένον ἔσω-
 θεν καὶ δπισθεν”
 13 8 „ού” ού „γέγραπται” τὸ δνομα – „ἐν
 τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς” 178 2015 2127
 1912 ἔχων δνομα γεγραμμένον δ ούδεις
 οἶδεν ἐν μὴ αὐτός 16 ἐπὶ τὸν μηρόν
 2012 ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμ-
 μένων ἐν τοῖς βιβλίοις
 2218 τὰς πληγὰς τὰς γεγρ. ἐν τῷ βιβλίῳ
 τούτῳ 19 ἀφελεῖ δ θεὸς – ἀπὸ τοῦ
 ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως –,
 τῶν γεγρ. ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ

γραφή *scriptura*

Mat 21 42 ούδεποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς·
 „λίθον δν –”; || Mar 12 10 τὴν γρ. –;
 22 29 μὴ εἰδότες τὰς γραφάς || Mar 12 24
 26 54 πῶς – πληρωθῶσιν αἱ γρ. –; 56 γέγο-
 νεν ἵνα πλ. αἱ γρ. τῶν προφητῶν ||
 Mar 14 49 ἀλλ’ ἵνα πλ. αἱ γρ. – (Mar
 15 28 v1 ἐπληρώθη ἡ γρ. ἡ λέγουσα·
 „καὶ μετὰ ἀνόμων” vg cfr Luc 22 37)
 Luc 4 21 σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη
 24 27 διηρμήνευσεν – ἐν πάσαις ταῖς γρ.
 τὰ περὶ ἑαυτοῦ 32 διήνοιγεν – τὰς γρ.
 45 τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς
 Joh 2 22 ἐπίστευσαν τῇ γρ. 209 ούδέπω γάρ
 ἥδεισαν τὴν γρ., δτι δεῖ – ἀναστῆναι
 5 39 ἐρευνᾶτε τὰς γρ., δτι – δοκεῖτε ἐν αὐ-
 ταῖς ζωὴν – ἔχειν· καὶ ἔκειναι εἰσιν
 αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ
 7 38 καδὼς εἶπεν ἡ γρ., ποταμοὶ ἐκ τῆς
 – 42 ούχ ἡ γρ. εἶπεν δτι ἐκ – σπέρμ. –;
 10 35 οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή
 13 18 ἀλλ’ ἵνα ἡ γρ. πληρωθῇ 17 12 19 24 – ·
 „διεμερίσαντο” 28 ἵνα τελειωθῇ ἡ γρ.,
 λέγει· „διψῶ” 36 πλ.: „δοτοῦν οὐ” 37
 καὶ πάλιν ἐτέρα γρ. λέγει· „δψονται”
 Act 1 16 ἔδει πληρωθῆναι τὴν γρ. (v1 + ταύτην)

Act 8 32 ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς – ἦν αὕτη·
 – 35 ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης
 17 2 διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν
 – 11 ἀνακρίνοντες τὰς γρ. εἰ ἔχοι – οὕτως
 18 24 δυνατὸς ὅν ἐν ταῖς γρ. 28 ἐπιδεικνὺς
 διὰ τῶν γρ. εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν
 Rm 1 2 δ προεπηγγείλατο – ἐν γ..αῖς ἀγίαις
 4 3 τί γάρ ἡ γρ. λέγει; „ἐπίστευσεν δὲ
 Ἄβρ.” 9 17 λέγει γάρ ἡ γρ. τῷ Φαρα-
 ω 10 11 11 2 ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γρ. –;
 15 4 διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν
 16 26 μυστηρίου –, φανερωθέντος – νῦν διά
 τε γραφῶν προφητικῶν – εἰς πάντα
 τὰ ἔθνη γνωρισθέντος
 1 Co 15 3 Χός ἀπέδανεν – κατὰ τὰς γραφάς 4
 Gal 3 8 προϊδοῦσα δὲ ἡ γρ. δτι ἐκ πίστεως
 – 22 συνέκλεισεν ἡ γρ. τὰ πάντα ὑπὸ ἄμ.
 4 30 τί λέγει ἡ γρ.; „ἐκβαλε τὴν παιδίσκ.”
 1 Ti 5 18 λέγει γάρ ἡ γρ. „βοῦν ἀλοῶντα οὐ”
 2 Ti 3 16 πᾶσα γρ. θεόπνευστος καὶ ὀφέλιμος
 Jac 2 8 εἰ – νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν
 γρ. „ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου”
 – 23 ἐπληρώθη ἡ γρ. ἡ λέγουσα· „ἐπίστευ.”
 4 5 κενῶς ἡ γρ. λέγει· „πρὸς φθόνον” –;
 1 Pe 2 6 διότι περιέχει ἐν γραφῇ „ἰδίου τίθημι”
 2 Pe 1 20 πᾶσα προφητεία γραφῆς ίδιας ἐπι-
 λύσεως οὐ γίνεται
 3 18 δυσνόητά τινα, δοὶ οἱ ἀμαθεῖς – στρε-
 βλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς
γραώδης S^o – *anilis* 1 Ti 4 7 γ..εις μύθους
γρηγορεῖν *vigilare*
 Mat 24 42 γ..εῖτε οὖν, δπι ούκ οἴδατε 25 13 τὴν ἡ-
 μέραν || Mar 13 34 τῷ θυρωρῷ ἐνετεί-
 λατο ἵνα γ..η 35 γ..εῖτε οὖν 37 πᾶσιν
 λέγω, γ..εῖτε – Mat 24 43 εἰ ἥδει δοι-
 κοδεσπότης –, ἐγ..ησεν ἄν (Lc 12 39 v1)
 26 38 γ..εῖτε μετ’ ἐμοῦ 40 οὔτως ούκ ισχύσα-
 τε – γ..ησαι μετ’ ἐμοῦ; 41 γ..εῖτε καὶ
 προσεύχεσθε || Mar 14 34. 37 Πέτρῳ –
 ούκ ισχυσας – γ..ησαι; 38 γ..εῖτε
 Luc 12 37 οἷς ἐλύτων δ κύριος εὐρήσει γ..οῦντας
 Act 20 31 διὸ γ..εῖτε, μνημονεύοντες δτι τριετ.
 1 Co 16 13 γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει
 Col 4 2 τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γ..οῦν-
 τες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ
 1 Th 5 6 γ..ῶμεν καὶ νήφωμεν 1 Pe 5 8 γ..ησατε
 – 10 ἵνα εῖτε γ..ῶμεν εῖτε καθεύδωμεν
 Ap 3 2 γίνου γρηγορῶν τοῦ ἔαν – μὴ γρηγορή-
 σης, ἡξω ὡς κλέπτης 16 15 μακάριος
 δ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια

γυμνάζειν, γεγυμνασμένος *exercere, exercitatus* γυμνασία *exercitatio*
 1 Ti 4⁷ γύμναζε – σεαυτὸν πρὸς εὔσεβειαν
 8 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς
 δλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος
 Hb 5¹⁴ τῶν – τὰ αἰσθητήρια γ..σμένα ἔχοντων
 πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ
 12¹¹ τοῖς δι' αὐτῆς (sc παιδείας) γ..σμένοις
 2 Pe 2¹⁴ καρδίαν γ..σμένην πλεονεξίας ἔχοντες
γυμνιτεύειν S^o – *nudum esse* 1 Co 4¹¹ γ..ομεν

γυμνός *nudus* (Mar 14⁵¹ γυμνόν)
 Mat 25³⁸ ἥμην – γυ. καὶ περιεβάλετέ με 38.43
 καὶ οὐ περιεβ. με 44 – Jac 2¹⁵ ἐὰν
 ἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ γ..οὶ ὑπάρχωσιν
 Mar 14⁵¹ ἐπὶ γ..οῦ 52 – Joh 2¹⁷ – Act 19¹⁸
 1 Co 15³⁷ ἀλλὰ γ..ὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου
 2 Co 5³ εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι (sc τὸ ἔξ οὐρ.
 οἰκητήριον) οὐ γ..οὶ εὐρεμησόμενα
 Hb 4¹³ πάντα δὲ γ..ὰ – τοῖς δφθαλμ. αὐτοῦ
 Ap 3¹⁷ οὐκ οἶδας διτὶ σὺ εἴ δ – γυμνός
 16¹⁵ μακάριος δ – τηρῶν τὰ Ιμάτια αὐτοῦ,
 ίνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ
 17¹⁶ ποιήσουσιν αὐτὴν (sc πόρνην) – γ..ήν

γυμνότης *nuditas*
 Rm 8³⁵ ἡ διωγμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης –;
 2 Co 11²⁷ ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι
 Ap 3¹⁸ μὴ φανερωθῆ ἡ αἰσχ. τῆς γ..τός σου
γυναικάριον S^o – *muliercala* 2 Ti 3⁶ γ..ια
γυναικεῖος *muliebris* 1 Pe 3⁷ (σκεῦος)

γυνή *mulier* ^b*auxor* ^c*coniux*
 Mat 1²⁰ Μαρίαν τὴν γυναικά^c σου 24^c αὐτοῦ
 5²⁸ δ βλέπων γ..κα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι
 – 31 „δις ἄν ἀπολύσῃ τὴν γ..κα^b αὐτοῦ“
 32^b 19³ εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γ..^b
 αὐτοῦ –; 5 „κολληθῆσεται τῇ γ..κι^b
 αὐτοῦ“ 8 ἐπέτρεψεν – ἀπολῦσαι τὰς
 γ..ας^b ὑμῶν 9 δις ἄν ἀπολύσῃ τὴν γ..^b
 αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἀλ-
 λην 10 εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀν-
 θρώπου μετὰ τῆς γ..^b (v1 *muliere*) ||
 Mar 10² εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γ..κα^b ἀπο-
 λῦσαι 11^b (v1 7^b 12^b) Luc 16^{18b}
 9²⁰ γυνὴ αἱμορροοῦσα 22 ἐσώθη ἡ γυνή
 || Mar 5^{25.33} φοβηθεῖσα Luc 8^{43.47}
 11¹¹ οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναι-
 κῶν μείζων || Luc 7²⁸ οὐδείς ἐστιν

Mat 13³³ ζύμῃ, ἦν – γυνὴ ἐνέκρυψεν || Luc 13²¹
 14³ διὰ Ἡρῳδίας τὴν γ..κα^b Φιλίππου
 || Mar 6^{17b} 18 οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν
 τὴν γ..^b τοῦ ἀδελφοῦ σου Luc 3^{19b}
 – 21 χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων 15³⁸
 15²² γυνὴ Χαναναίας 28 ὡ γύναι || Mar 7²⁵
 ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ 28 ἡ δὲ
 γυνὴ ἦν Ἐλληνίς, Συροφοινίκισσα
 18²⁵ αὐτὸν – πραδῆγαι καὶ τὴν γ..κα^b
 22²⁴ „ἐπιγαμβρεύσει δ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
 γ..^b αὐτοῦ“ 25 ἀφῆκεν τὴν γ..^b αὐτοῦ
 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 27 ἀπέδανεν ἡ γυ-
 νὴ 28 τίνος – ἔσται γυνὴ^b; || Mar
 12¹⁹ ἐὰν – καταλίπῃ γ..κα^b –, ἵνα
 „λάβῃ δ ἀδ. αὐτοῦ τὴν γ..^b“ 20 ἔλα-
 βειν γ..κα^b 22.23^b Luc 20^{28b} 29^b 32.33
 ἡ γυνὴ (vg^o) οὖν – τίνος – γίνεται γυ-
 νὴ^b; οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γ..κα^b
 26⁷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον || Mar 14³
 – 10 τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί;
 27¹⁹ ἀπέστειλεν – ἡ γυνὴ^b αὐτοῦ λέγουσα
 – 55 γυναικεῖς – ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι
 || Mar 15⁴⁰ Luc 23²⁷ αἵ – ἐθρήνουν
 αὐτόν 49.55 κατακολουθήσασαι
 28⁵ δ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναιξίν
 Luc 1⁵ γυνὴ^b αὐτῷ –, – Ἐλισάβετ 13^b 18^b 24^b
 – 42 εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν
 2⁵ σὺν Μαριάμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ
 (vl + γυναικί vg *uxore*)
 4²⁶ „εἰς Σάρεπτα – πρὸς γ..κα χήραν“
 7³⁷ γυνὴ – ἀμαρτωλός 39 τίς καὶ ποταπὴ ἡ
 γ. 44 στραφεῖς πρὸς τὴν γ.. – βλέπεις
 ταύτην τὴν γ..; 50 εἶπεν – πρὸς τὴν γ..
 8² γυναικεῖς τινες αἵ ήσαν τεθεραπευμέ-
 ναι 3 Ἰωάννα γυνὴ^b Χουζᾶ
 10³⁸ γυνὴ δέ τις δνόματι Μάρθα ὑπεδέξ.
 11²⁷ ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τ. δχλου
 13¹¹ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας 12
 γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθεν. σου
 14²⁰ γυναικα^b ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ
 – 26 εἰ τις – οὐ μισεῖ – τὴν γυναικα^b καὶ
 15⁸ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα –;
 17³² μνημονεύετε τῆς γυναικὸς^b Λώτ
 18²⁹ οὐδεὶς – δις ἀφῆκεν οἰκίαν ἡ γ..κα^b
 22⁵⁷ ἡρνήσατο – οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι
 24²² γ..κές τινες ἔξ ἡμῶν ἔξεστησαν ἡμ. 24
 Joh 2⁴ „τί ἔμοι καὶ σοί,“ γύναι; 19²⁸ γύναι,
 ἴδε ὁ υἱός σου – 20¹³ γύναι, τί κλαί-
 εις; 15 γ., τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς;
 4⁷ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας 9 ἡ γ.. ἡ Σα-
 μαρīτις – παρ' ἐμοῦ – γ..κὸς Σ..ιδος
 ούσης; 15.17.19.21.25.27 διτὶ μετὰ γ..κὸς

έλαλει 28.39 διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός 42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον
Joh [8 3 γ..κα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην 4.9
 ἡ γ. ἐν μέσω 10 γύναι, ποῦ εἰσιν;]
 16.21 ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει
Act 1 14 σὺν γυναιξὶν καὶ Μαριάμ τῇ μητρὶ⁵
 5 1 σὺν Σαπφίρῃ τῇ γ.^b αὐτοῦ 2^b 7^b
 – 14 πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γ..κῶν 8.3.12 9.2
 17.12 τῶν Ἐλληνίδων γυναικῶν τῶν
 εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν 22.4
 13.50 τὰς σεβομένας γ..κας τὰς εὐσχήμ.
 16 1 Τιμ., υἱὸς γ..κός Ἰουδαίας πιστῆς
 – 13 ἐλασοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυν.
 – 14 καὶ τις γυνὴ δνόματι Λυδία
 17 4 γ..κῶν τε τῶν πρώτων οὐκ δλίγαι
 34 γυνὴ δνόματι Δαμαρίς
 18 2 καὶ Πρίσκιλλαν γυναικα^b αὐτοῦ
 21 5 προπεμπόντων – σὺν γ..ξι^b καὶ τέκν.
 24.24 σὺν – τῇ Ἰδίᾳ γ..κι^b οὕσῃ Ἰουδαίᾳ
Rm 7 2 ἡ – ὑπανδρός γ. τῷ ζῶντι – δέδεται
1 Co 5 1 ὥστε γ..κά^b τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν
 7 1 καλὸν – γ..κός μὴ ἄπτεσθαι 2 ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γ..κα^b ἔχέτω 3 τῇ γ..κὶ^b δ ἀνὴρ τὴν διφειλὴν ἀποδιδότω,
 – καὶ ἡ γ.^b τῷ ἀνδρὶ 4 ἡ γυνὴ τοῦ
 ἰδίου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει – –
 καὶ δ ἀνὴρ – οὐκ ἔξουσ. ἀλλὰ ἡ γυνὴ
 – 10 γυναικα^b ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι 11 καὶ ἀνδρα γ..κα^b μὴ ἀφίεναι
 – 12 εἴ τις ἀδελφὸς γ..κα^b ἔχει ἄπιστον 13
 γυνὴ ἡτις ἔχει ἀνδρα ἄπιστον 14 ἡγίασται γάρ δ ἀνὴρ δ ἄπ. ἐν τῇ γ..κί, καὶ – ἡ γυνὴ ἡ ἄπ. ἐν τῷ ἀδελφῷ
 – 18 τί γάρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἀνδρα
 σώσεις; ἡ τί οἶδας, ἀνερ, εἰ τὴν γυναικα σώσεις;
 – 27 δέδεσαι γ..κί^b; μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γ..ός^b; μὴ ζήτει γυναικα^b
 – 29 ἵνα – οἱ ἔχοντες γυναικα^b ως μὴ ἔχοντες ὕσιν
 – 33 μεριμνᾶ – πῶς ἀρέσῃ τῇ γ..κί^b 34 ἡ
 γυνὴ ἡ ἀγαμος – μερ. τὰ τοῦ κυρίου
 – 39 γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ δ
 9 5 ἀδελφὴν γυναικα (νι γ..κα ἀδελφὴν,
 νγ mul. sor. νι sor. mul.) περιάγειν
 11 3 κεφαλὴ δὲ γυναικὸς δ ἀνὴρ
 – 5 γυνὴ προσευχομένη ἡ προφητεύουσα
 ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ 6 εἰ γάρ
 οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν τῇ γυναικὶ τὸ
 κείρασθαι –, κατακαλυπτέσθω
 – 7 ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν 8 οὐ

γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γ..κός, ἀλλὰ γυνὴ
 ἔξ ἀνδρός 9 οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ
 τὴν γ..κα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἀνδρα
1 Co 11.10 διφειλει ἡ γυνὴ ἔξουσίαν ἔχειν ἐπί[–]
 – 11 οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνὴρ
 χωρὶς γ..κός ἐν κυρίῳ· 12 ὕσπερ γάρ
 ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ
 δ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός
 – 13 κρίνατε· πρέπον ἐστὶν γ..κα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; 15 γυνὴ δὲ ἔαν κομῆ, δόξα αὐτῇ ἐστιν
 14.34 αἱ γ..κες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν 35 αἰρχρὸν γάρ ἐστιν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ → 1 Ti 2.12
Gal 4 4 γενόμενον ἐκ γ..κός, γεν. ὑπὸ νόμον
Eph 5.22 αἱ γ..κες τοῖς Ἰδίοις ἀνδράσιν 23 δτι
 ἀνὴρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γ..κός 24 καὶ
 αἱ γ..κες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί Col
 3.18 αἱ γ..κες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδ.
 – 25 ἀγαπᾶτε τὰς γ..κας^b 28 ἀγαπᾶν τὰς
 ἔαυτῶν γ..κας^b –. δ ἀγαπῶν τὴν ἔαυτοῦ γ..κα^b ἔαυτὸν ἀγαπᾶ 33 ἔκαστος
 τὴν ἔαυτοῦ γ..κα^b οὕτως ἀγαπάτω ώς
 ἔαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ^b ἵνα φοβῆται τὸν
 ἀνδρα Col 3.19 ἀγαπᾶτε τὰς γ..κας^b
 – 31 „προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναικα^b (νι τῇ γυναικὶ) αὐτοῦ”
1 Ti 2 9 γυναικας ἐν καταστολῇ κοσμιῷ 10 δ
 πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις
 θεοσέβειαν
 – 11 γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ 12 διδάσκειν δὲ γ..κὶ οὐκ
 ἐπιτρέπω 14 ἡ δὲ γυνὴ ἔξαπατηθεῖσα
 ἐν παραβάσει γέγονεν
 3 2 ἐπίσκοπον –, μιᾶς γ..δσ^b ἀνδρα 12 διάκονοι – μιᾶς γ..κός^b ἀνδρες 5θ χήρα –, ἐνδις ἀνδρὸς γυνὴ^b Tit 1.6 πρεσβυτέρους –, εἴ τις ἐστιν – μιᾶς γυναικὸς^b ἀνὴρ
 – 11 γυναικας ώσαύτως σεμνάς
Hb 11.35 ἔλαβον γ..κες – τοὺς νεκροὺς αύτῶν
1 Pe 3 1 δομοίως γ..κες, ὑποτασσόμεναι τοῖς
 Ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα – διὰ τῆς τῶν
 γ..κῶν ἀναστροφῆς – κερδηθήσονται
 – 5 οὕτως – αἱ ἀγιαὶ γ..κες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμουν ἔαυτάς
Ap 2.20 δτι ἀφεῖς τὴν γ..κα Ἱεζάβελ, ἡ λέγουσα
 ἔαυτὴν προφῆτιν, καὶ διδάσκει
 9 8 εἶχον τρίχας ώς τρίχας γυναικῶν
 12 1 γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον
 – 4 ἐνώπιον τῆς γ..κός τῆς μελλούσης
 τεκεῖν 6 ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρη-

(Ap 12) μον 13 δ δράκων – ἔδιωξεν τὴν γυναῖκα 14 ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἱ δύο πτέρυγες 15.16 Ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ 17 ὥργισθη δ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί	Ap 19 7 ἡ γυνὴ ^b αὐτοῦ (sc τοῦ ἀρνίου) ἡτοίμασεν ἑαυτήν 21 9 δεῖξα σοι τὴν νύμφην τὴν γυναικὰ ^b τοῦ ἀρνίου
Ap 14 4 οἵ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν 17 3 εἶδον γυναικὰ καθημένην ἐπὶ θηρίον 4 ἡ γυνὴ ἣν περιβεβλημένη πορφυροῦν 6 εἶδον τὴν γυναικὰ μεθύουσαν 7 ἔρω σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικός 9 ἐπτὰ ὅρη εἰσίν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ’ αὐτῶν 18 ἡ γυνὴ ἣν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη	Γώγ Ap 208 „τὸν Γώγ” καὶ „Μαγώγ”
	γωνία angulus
	Mat 6 5 ἐν ταῖς γω. τῶν πλαστειῶν ἐστῶτες 21 42 „οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας” Mar 12 10 Luc 20 17 – Act 4 11 1 Pe 27
	Act 26 28 οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον
	Ap 7 1 „ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς” 20 8 τὰ ἔθνη τὰ ἐν „ταῖς τέσσ. γω. –”

Δ

δαιμονίζεσθαι S° – <i>daemonium</i> , ..a habere b a <i>daemonio</i> vexari	Mar 13 4 δ..ια πολλὰ ἔξεβαλεν, καὶ οὐκ ἦφιεν λαλεῖν τὰ δ. (vg ea) 39 Luc 4 41 ἔξηρχετο – δ..ια – κραυγάζοντα καὶ λέγοντα ὅτι σὺ εἶ δούλος τοῦ θεοῦ 7 26 ἵνα τὸ δ. ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρός 29 ἔξελήλυθεν – τὸ δ. 30 τὸ δ. ἔξ..θός 9 38 εἴδομέν τινα ἐν τῷ δύναματί σου ἐκβάλλοντα δ..ια Luc 9 49
Mat 4 24 προσήνεγκαν – δ..ομένους 8 16 Mar 13 2 – Mat 9 32 κωφὸν δ..όμενον 12 22 προσηνέχθη – δ..όμενος τυφλὸς καὶ κωφός 8 28 δύο δ..όμενοι 33 τὰ τῶν δ. Mar 5 15 τὸν δ..όμενον ^b – σωφρονοῦντα 16.18 παρεκάλει αὐτὸν δ..ισθεῖς ^b ἵνα μετ’ αὐτοῦ ἡ Luc 8 36 ἀπήγγειλαν – αὐτοῖς πῶς ἐσώθη δ δ..ισθεῖς (vg quomodo sanus factus esset a legione)	[16 9 παρ’ ἡς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ δ..ια] Luc 8 2 ἀφ’ ἡς δ..ια ἐπτὰ ἔξεληλύθει [– 17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν – ἐν τῷ δύναματί μου δ..ια ἐκβαλοῦσιν]
Joh 10 21 ταῦτα τὰ φῆματα οὐκ ἔστιν δ..ομένου	Luc 4 33 ἔχων πνεῦμα δ..ίου ἀκαθάρτου (vg <i>habens daemonium immundum</i>) – 35 δῆψαν αὐτὸν τὸ δ. εἰς τὸ μέσον ἔξηλθεν 9 42 ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δ. καὶ συνεσπάραξεν
δαιμόνιον <i>daemonium</i> b <i>daemon</i>	8 27 ἀνὴρ – ἔχων δ..ια (vg d..ium) 29 ἡλαύνετο ἀπὸ (vl ὑπὸ) τοῦ δ..ίου εἰς τὰς ἐρήμους 30 λεγιών, ὅτι εἰσῆλθεν δ..ια πολλὰ εἰς αὐτὸν 33 ἔξελθόντα δὲ τὰ δ. – εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους 35.38 ἔδειτο – δ ἀνὴρ ἀφ’ οὗ ἔξεληλύθει τὰ δ. εἶναι σὺν αὐτῷ
Mat 7 22 οὐ – τῷ σῷ δύνῳ δ..α ἔξεβάλομεν – ; 9 33 ἐκβληθέντος τοῦ δ. (vg vl ^b) ἐλάλ. – 34 ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δ. ἐκβάλλει τὰ δ. b 12 24 οὐκ ἐκβάλλει τὰ δ. b εἰ μὴ ἐν τῷ Βεεζ. ἄρχοντι τῶν δ. (vl ^b) 27 εἰ ἔγω ἐν Β. ἐκβάλλω τὰ δ. b 28 εἰ δὲ ἐν πνεύματι δεοῦ ἔγω ἐκβ. τὰ δ. b Mar 3 22 ἐν τῷ ἄρχ. τῶν δ. (vg vl ^b) ἐκβάλλει τὰ δ. Luc 11 14 ἡν ἐκβάλλων δ..ον, – τοῦ δ..ου ἔξελθόντος ἐλάλησεν 15 ἐν Βεεζ. τῷ ἄρχ. τῶν δαιμ. ἐκβάλλει τὰ δ. 18.19.20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ δεοῦ [ἔγω] ἐκβάλλω τὰ δ.	10 17 καὶ τὰ δ. ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ δν. 13 32 ἴδου ἐκβάλλω δ..ια καὶ ίάσεις ἀποτ.
10 8 δ..ια ^b ἐκβάλλετε Mar 3 15 ἔχειν ἔξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δ. Luc 9 1 ἔξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δ. – Mar 6 13 δ..ια πολλὰ ἔξεβαλλον (sc οἱ δώδεκα)	Joh 7 20 δ..ιον ἔχεις 8 48 οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι – δ..ιον ἔχεις; 49 ἔγω δ..ιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου 52 νῦν ἔγνωκαμεν ὅτι δ..ιον ἔχεις 10 20 δ..ιον ἔχει καὶ μαίνεται 21 ἄλλοι ἔλεγον· – μὴ δ..ιον δύναται τυφλῶν δοθαλμοὺς ἀνοίξαι;
11 18 δ..ιον ἔχει (sc Ἰωάννης) Luc 7 33 17 18 ἔξηλθεν ἀπ’ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον	Act 17 18 ξένων δ..ίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι

1 Co 10:20 ὃς θύσιον, „δ..ίοις καὶ οὐ θεῷ θύσιν·” οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοῦνταν δ. γίνεσθαι 21 – καὶ ποτήριον δ..ίων· – καὶ τραπέζης δ..ίων (sc μετέχ.)

1 Ti 4:1 προσέχοντες – διδασκαλίας δ..ίων
Jac 2:19 καὶ τὰ δαιμόνια^b πιστεύουσιν καὶ φρίσσουσιν

Ap 9:20 ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια
16:14 πνεύματα δ..ίων ποιοῦντα σημεῖα
18:2 ἐγένετο „κατοικητήριον δαιμονίων”

δαιμονιώδης S^o – *diabolicus*
Jac 3:15 ἐπίγειος, ψυχική, δ..ης (sc σοφία)

δαίμων *daemon* Mat 8:31 οἱ – δαί. παρεκάλουν αὐτόν – εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς,
ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην

δάκνειν *mordere* Gal 5:15 εἰ – ἀλλήλους δ..τε

δάκρυ, δάκρυον *lacryma*
Luc 7:38 τοῖς δ..σιν – βρέχειν τοὺς πόδας 44
Act 20:19 δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ – δακρύων
31 μετὰ δ. νουθετῶν ἔνα ἔκαστον
2 Co 2:4 ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων
2 Ti 1:4 μεμνημένος σου τῶν δακρύων
Hb 5:7 μετὰ κραυγῆς ἴσχυρᾶς καὶ δακρύων
12:17 καίπερ μετὰ δ..ῶν ἐκζητήσας (Esau)
Ap 7:17 „ἔξαλείψει δ. θεὸς πᾶν δάκρυον” 21:4

δακρύειν *lacrymari* Joh 11:35 Ἰησοῦς

δακτύλιος *annulus* Luc 15:22 δότε δ..ον

δάκτυλος *digitus*

Mat 23:4 τῷ δ. αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι ||
Luc 11:46 ἐνὶ τῶν δ.–οὐ προσψαύετε
Mar 7:33 ἔβαλεν τοὺς δ.–εἰς τὰ ὤτα αὐτοῦ
Luc 11:20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ – ἐκβάλλω
16:24 ἵνα βάψῃ τὸ δάκρον τοῦ δ. – ὅδατος
Joh [8:6] τῷ δ. κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν]
20:25 ἐὰν μὴ – βάλω τὸν δ. μου εἰς τὸν τόπον τῶν ἥλων 27 φέρε τὸν δ. σου ὕδε

Δαλμανουθά Mar 8:10 εἰς τὰ μέρη Δ.

Δαλματία 2 Ti 4:10 ἐπορεύθη – Τίτος εἰς Δ.

δαμάζειν *domare* Mar 5:4 – Jac 3:7.8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται

δάμαλις *vitula* Hb 9:13 σποδὸς δαμάλεως

Δαμαρίς Act 17:34 γυνὴ δνόματι Δαμαρίς

Δαμασκηνός 2 Co 11:32 τὴν πόλιν Δ..ῶν

Δαμασκός Act 9:2 ἐπιστολὰς εἰς Δ. πρὸς τὰς συναγωγάς 3.8.10 μαθητὴς ἐν Δ. 19.22.27
22:5.6.10.11 26:12.20 2 Co 11:32 Gal 1:17 εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δ.

δανείζειν, ..εσθαι ^a*mutuum dare* ^b*mutuari*
^c*foenerari* Mat 5:42 τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι^b μὴ ἀποστραφῆς || Luc 6:34^a ετ^c.35 δανείζετε^a μηδὲν ἀπελπίζοντες

δάνειον *debitum* Mat 18:27 τὸ δάν. ἀφῆκεν

δανειστής *foenerator* Luc 7:41

Δανιήλ Mat 24:15 τὸ ῥηθὲν διὰ Δ. τοῦ πρ.

δαπανᾶν ^a*consummare* ^b*erogare*
^c*impendere* ^d*insumere*

Mar 5:28 δαπανήσασα^b τὰ παρ’ αὐτῆς πάντα
Luc 15:14^a πάντα Act 21:24 δ..ησον^c ἐπ’ αὐτοῖς
2 Co 12:15 ἐγὼ δὲ ἡδιστα δ..ήσω^c καὶ ἐκδαπανηθήσομαι (*superimpendar ipse*) ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
Jac 4:3 ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δ..ήσητε^d

δαπάνη *sumptus* Luc 14:28 ψηφίζει τὴν δαπ.

Δαυίδ

1) υἱὸς Δ., βίζα Δ. (nomen Messiae)

Mat 1:1 Ἰησοῦ Χοῦ υἱοῦ Δ. υἱοῦ Ἀβραάμ
9:27 ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δ. 15:22 ἐλ. με,
κύριε υἱὸς Δ. 20:30.31 || Mar 10:47 υἱὲ
Δ. Ἰησοῦ, ἐλ. με 48 Luc 18:38.39
12:23 μήπι οὗτός ἐστιν δ υἱὸς Δαυίδ;

21:9 ώσαννα τῷ υἱῷ Δαυίδ 15

22:42 τίνος υἱός ἐστιν (sc δ χριστός); λέγουσιν αὐτῷ τοῦ Δ. 45 || Mar 12:35.37
πόδιν αὐτοῦ ἐστιν υἱός; Luc 20:41 πῶς λέγουσιν τὸν χρ. εἶναι Δ. υἱόν; 44

Luc 1:32 „τὸν θρόνον Δ.” τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Joh 7:42 δτι ἐκ „τοῦ σπέρματος Δ.”, καὶ „ἀπὸ Βηθλέεμ” – δπου ἦν Δ., ἔρχεται δ χρ.

Rm 1:3 γενομένου ἐκ σπέρματος Δ. κατὰ σάρκα 2 Ti 28 Ἰησοῦν Χὸν –, ἐκ σπ. Δ.

Ap 5:5 ἐνίκησεν –, ἡ βίζα Δ. 22:18 ἐγώ εἰμι
ἡ βίζα καὶ τὸ γένος Δ., δ ἀστήρ

2) reliqui loci

- Mat 1 ε ἐγέννησεν τὸν Δ. τ. βασιλέα. Δ. – τὸν Σολ. 17 ἔως Δ. –, καὶ ἀπό Δ. || Luc 3 31 – 20 Ἰωσὴφ υἱὸς Δ. || Luc 1 27 ἐξ οἴκου Δ. 12 3 τί ἐποίησεν Δ. || Mar 2 25 Luc 6 3 22 43 πῶς – Δ. καλεῖ αὐτὸν κύριον –; 45 || Mar 12 36 Δ. εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι 37 Δ. λέγει αὐτὸν κύριον Luc 20 42 Δ. λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν⁴⁴
- Mar 11 10 ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρ. ἡ. Δ.
- Luc 1 69 ἐν οἴκῳ Δ. παιδὸς αὐτοῦ 2 4 εἰς πόλιν Δ. – διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δ. 11 ἐν πόλει Δ.
- Act 1 16 προεῖπεν – διὰ στόματος Δ. 2 25.34 425 – Rm 4 6 καθάπερ καὶ Δ. λέγει τ. μακαρισμόν 119 Hb 4 7 ἐν Δ. λέγων 2 29 εἰπεῖν – περὶ τοῦ πατριάρχου Δ. – 34 7 45 13 22.34 δώσω „ὑμῖν τὰ δσια Δ. τὰ πιστά” 36 Δ. – εἶδεν διαφθοράν 15 18 „ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δ.”
- Hb 11 32 περὶ – Δ. τε καὶ – τῶν προφητῶν
- Ap 3 7 ὁ ἔχων „τὴν κλεῖν Δ., ὁ ἀνοίγων”

- δέησις** *obsecratio* ^b*deprecation* ^c*oratio* ^d*preces*
- Luc 1 13 διότι „εἰσηκούσθη” ἡ δέησίς ^b „σου” 2 37 νηστείας καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα 5 33 νηστεύουσιν πυκνὰ κ. δ..εἰς ποιοῦνται
- Rm 10 1 ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν (vg fit pro illis) εἰς σωτηρίαν
- 2 Co 1 11 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡ- μῶν τῇ δεήσει^c, ἵνα 9 14 δεήσει ὑπὲρ ὑμ. ἐπιποδούντων ὑμᾶς
- Eph 6 18 διὰ πάσης προσευχῆς^c καὶ δεήσεως, – ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ – δεήσει πε- ρὶ – τῶν ἀγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
- Phil 1 4 ἐν πάσῃ δεήσει^c μου ὑπὲρ – ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν^b ποιούμενος – 19 „τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν” διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως^c
- 4 6 τῇ προσευχῇ^c καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐ- χαριστίας τὰ αἰτήματα – γνωριζέσθω
- 1 Ti 2 1 ποιεῖσθαι (vg fieri) δ..εἰς, προσευχ.^c 5 5 προσμένει ταῖς δ. καὶ ταῖς προσευχ.^c
- 2 Ti 1 3 ἐν ταῖς δ.^c μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας
- Hb 5 7 δεήσεις^d τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σψεῖν – προσενέγκας
- Jac 5 16 πολὺ ισχύει δ.^b δικαίου ἐνεργουμένη
- 1 Pe 3 12 „ῶτα αὐτοῦ εἰς δέησιν^d αὐτῶν”

δεῖ, δέον ἐστίν, τὰ δέοντα, ἔδει oportet, ..ebat etc ^b*debet* ^c*necessse est*, *erat*

- Mat 16 21 ὅτι δεῖ αὐτὸν – πολλὰ παθεῖν || Mar 8 31 Luc 9 22 17 25 καὶ ἀποδοκιμασθῆ- ναι 24 7 παραδοῦναι 26 οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστόν –; (46 v1, vg)
- Act 17 3 ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν 17 10 ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον || Mar 9 11 18 33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι –;
- 23 23 ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀ- φεῖναι || Luc 11 42 μὴ παρεῖναι 24 6 „δεῖ – γενέσθαι”, ἀλλ’ οὕπω ἐστὶν τὸ τέλος 26 54 || Mar 13 7 Luc 21 9 25 27 ἔδει σε – βαλεῖν τὰ ἀργύρια μου τοῖς 26 35 κἄν δέῃ με – ἀποθανεῖν || Mar 14 31 Mar 13 10 πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλ. – 14 βιδέλυγμα – ἐστηκότα δπου οὐ δεῖ^b
- Luc 2 49 ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναι με; 4 43 ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με 12 12 διδάξει ὑμᾶς – ὃ δεῖ εἰπεῖν [δεῖ 13 14 ἔξ ήμέραι – ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι – 16 ταύτην – οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπό –; – 33 δεῖ με σήμερον κ. αὔρ. – πορεύεσθαι 15 32 χαρῆναι ἔδει, δπι ὃ ἀδελφός σου 18 1 πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι 19 5 σήμερον – ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι 22 7 ἡμέρα –, ἥτις ἔδει^c θύεσθαι τὸ πάσχα – 37 τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ 24 44 δεῖ^c πληρωθῆναι
- Joh 3 7 δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν – 14 ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τ. ἀνθρ. 12 34 – 30 ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦ. 4 4 ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ – Σαμ. – 20 δπου προσκυνεῖν δεῖ 24 ἐν πνεύμα- τι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν
- 9 4 ὑμᾶς (v1 ἐμὲ vg) δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με (v1 ἡμᾶς)
- 10 16 κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν (sc πρόβατα)
- Act 20 9 ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι 1 16 ἔδει (v1 δεῖ vg) πληρωθῆναι τὴν γρα- φὴν ἡν προεῖπεν τὸ πνεῦμα – 21 δεῖ οὖν – μάρτυρα – γενέσθαι ἔνα 3 21 Ἰησοῦν, δν δεῖ – οὐρανὸν – δέξασθαι 4 12 ὄνομα – ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς 5 29 πειθαρχεῖν δεῖ θεῶ μᾶλλον ἡ ἀνθρ. 9 6 ὅ τι σε δεῖ ποιεῖν (106 v1, vg, v1^o) – 16 δσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ δν. – παθεῖν 14 22 διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελ- θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
- 15 5 ὅτι δεῖ περιέμνειν αὐτούς 16 30 κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; (1821 v1 δεῖ με πάντως τὴν ἐορτὴν τὴν ἐρ- χομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσ., vg^o) 19 21 δεῖ με καὶ Ἄριμην ἰδεῖν

Act 19:36 δέον ἔστιν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν – (21:22 v^l, vg)

20:35 δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντ.

23:11 σὲ δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι

24:19 25:10 οὐ με δεῖ κρίνεσθαι 24 μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι 26^b 27:21,26

27:24 Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι

Rm 1:27 τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης
8:26 τί προσευξώμεντα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδ.
12:3 μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' δ δεῖ φρονεῖν

1 Co 8:2 οὕπω ἔγνω καθὼς δεῖ γγῶναι
11:19 δεῖ γάρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι
15:25 δεῖ γάρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρι οὐ – 53 δεῖ – τὸ φυλαρτὸν – ἐνδύσ. ἀφθαρσίαν

2 Co 2:3 λύπην – ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν
5:10 ὑμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν
11:30 εἰ καυχᾶσθαι δεῖ 12:1 καυχᾶσθαι δεῖ

Eph 6:20 ἵνα – παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι Col 4:4 – 6 εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι

1 Th 4:1 παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ

2 Th 3:7 οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ὑμᾶς

1 Ti 3:2 δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι 7 δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν Tit 1:7 ἀνέγκλητον εἶναι
– 15 πῶς δεῖ ἐν οἰκῷ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι
5:13 λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα

2 Ti 2:6 τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν
– 24 δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας

Tit 1:11 οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, – διδάσκοντες δὲ μὴ δεῖ

Hb 2:1 δεῖ – προσέχειν – τοῖς ἀκουσθεῖσιν
9:26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν
11:6 πιστεῦσαι γάρ δεῖ τὸν προσερχόμενον [τῷ] θεῷ, δτι ἔστιν καὶ – μισθαπόδ.

1 Pe 1:6 δλίγον ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες

2 Pe 3:11 ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν [ὑμᾶς]

Ap 1:1 „δὲ δεῖ γενέσθαι” ἐν τάχει 4:1 μετὰ ταῦτα 22:6 ἐν τάχει
10:11 „δεῖσε” πάλιν „προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς”
11:5 οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι 13:10
17:10 ὅταν ἔλθῃ δλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι
20:3 δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον

δεῖγμα S^o – *exemplum* Jud 7 πρόκεινται δ.

δειγματίζειν S^o – *traducere*

Mat 1:19 μὴ θέλων αὐτὴν δ..ίσαι (v^l παραδ.)

Col 2:15 τὰς ἔξουσίας ἐδ..ίσεν ἐν παρρησίᾳ

δεικνύναι, δεικνύειν *ostendere* ^b *demonstrare* ^c *monstrarre* ^d *palam facere*

Mat 4:8 δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου || Luc 4:5 ἐν στιγμῇ χρόνου 8:4 σεαυτὸν „δεῖζον τῷ Ἱερεῖ” καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον || Mar 1:44 Luc 5:14 16:21 ἤρξατο – δ..ειν τοῖς μαθηταῖς – δτι δεῖ Mar 14:15 ὑμῖν δεῖξει ^b ἀνάγαιον || Luc 22:12

Luc 20:24 δεῖζατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει (24:40 v^l ἔδειξεν – τὰς χεῖρας) Joh 20:20

Joh 2:18 τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, δτι – ; 5:20 πάντα δείκνυσιν ^b αὐτῷ δ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα – δεῖξει ^b αὐτῷ ἔργα 10:32 πολλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν καλὰ ἔκ 14:8 δεῖζον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ 9

Act 7:3 „δεῦρο εἰς τ. γῆν ἦν ἄν σοι δεῖξω”
10:28 κάμοι δ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἀνθρωπον

1 Co 12:31 καδ’ ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι ^b

1 Ti 6:15 τῆς ἐπιφανείας – Χοῦ, ἦν καιροῖς ίδιοις δεῖξει δ – μόνος δυνάστης

Hb 8:5 „κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι”

Jac 2:18 δεῖζόν μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, κάγω σοι δεῖξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν 3:13 δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτητι σοφίας

Ap 1:1 δεῖσαι ^d τοῖς δούλοις αὐτοῦ „δὲ δεῖ γενέσθαι” 22:6 4:1 δεῖξω σοι – 17:1 δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης 21:9 τὴν νύμφην 10 ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν 22:1 „ποταμὸν ὄδατος ζωῆς” λαμπρὸν 22:8 τοῦ ἀγγέλου τ. δεικνύοντός μοι ταῦτα

δειλία *timor* 2:Ti 1:7 οὐ – πνεῦμα δειλίας

δειλιάν *formidare* Joh 14:27 μηδὲ δειλιάτω

δειλός *timidus*

Mat 8:26 τί δειλοί ἔστε, δλιγόπιστοι; || Mar 4:40

Ap 21:8 τοῖς δὲ δ..οῖς – τὸ μέρος ἐν τῇ λίμνῃ

δεῖν *alligare* ^b *ligare* ^c *vincire*

Mat 12:29 ἐὰν μὴ – δήσῃ τὸν ἰσχυρόν || Mar 3:27 13:30 δήσατε αὐτὰ εἰς (v^l°, vg, v^l°) δεσμάς 14:3 Ἰωάννην ἔδησεν || Mar 6:17^c ἐν φυλακῇ 16:19 δ ἐὰν δήσῃς ^b ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ^b ἐν τοῖς οὐρ. 18:18 δσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τ. γ. ἔσται δεδεμένα ^b ἐν οὐ..ῷ 21:2 δνον δεδεμένην || Mar 11:2^b.4^b Luc 19:30 22:13 δήσαντες ^b αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας 27:2 δήσαντες ^c αὐτὸν ἀπήγαγον || Mar 15:1^c Joh 18:12^b 24^b

- Mar** 5 3 οὐδεὶς ἔδύν. αὐτὸν δῆσαι^b 4^c – 15^c
Luc 13 18 ἦν ἔδησεν δ σατανᾶς Ἰδοὺ δέκα – ἔτη
Joh 11 44^b κειρίας 19 40^b δῦνοίοις
- Act** 9 2^c 14. 21^c 22 5^c 12 8 Πέτρος – δεδεμένος^c
 20 22 δεδεμένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομ.
 21 11 δῆσας ἐαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας – – οὖν ἐστιν ἡ ζώνη – οὕτως δῆσουσιν 13 δεθῆναι – ἐτοίμως ἔχω 33 22 29 ἐφοβήθη – δτι αὐτὸν ἦν δεδεκώς 24 27 κατέλιπε τὸν Παύλον δεδεμένον^c
- Rm** 7 2 ἡ – γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ
1 Co 7 27 δέδεσαι γυναικί; 39 γυνὴ δέδεται (νl + νόμῳ νg) ἐφ' ὅσον – ζῇ δ ἀνήρ
- Col** 4 3 μυστήριον τ. Χοῦ, δ' δ καὶ δέδεμαι^c
2 Ti 2 9 ἀλλὰ δ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται
- Ap** 9 14 λῦσον τοὺς – ἀγγέλους τ. δεδεμένους 20 2 ἔδησεν^b αὐτὸν (sc τὸν δράκ.) χίλια ἔτη
- δεῖνα** *quidam* Mat 26 18 πρὸς τὸν δεῖνα
- δεινῶς** *male* Mat 8 6, *graviter* Luc 11 53
- δειπνεῖν** *coenare* Luc 17 8 τί δειπνήσω
 Luc 22 20 μετὰ τὸ δειπνῆσαι 1 Co 11 25
 Ap 3 20 δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ'
- δεῖπνον** *coena* ^b*conūniūm*
 Mat 23 6 φιλοῦσιν – τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις || Mar 12 39 Luc 20 46^b
Mar 6 21 δ. ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ
Luc 14 12 δταν ποιῆσ – δ., μὴ φώνει τοὺς φίλους 18 ἐποίει δ. μέγα 17. 24 οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν – γεύσεται μου τοῦ δείπνου
- Joh** 12 2 ἐποίησαν – αὐτῷ δ. – 13 2. 4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δ. 21 20 ἀνέπεσεν ἐν τῷ δ. ἐπί 1 Co 11 20 οὐκ ἐστιν κυριακὸν δ. φαγεῖν 21 ἐκαστος γάρ τὸ ἴδιον δ. προλαμβάνει
- Ap** 19 9 εἰς τὸ δ. τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλ. – 17 συνάχθητε εἰς τὸ δ. τὸ μέγα τ. θεοῦ
- δεῖσθαι** *rogare* ^b*obsecrare* ^c*orare* ^d*precari* ^e*deprecari*
 Mat 9 38 δεήμητε – τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἔργάτας || Luc 10 2
- Luc** 5 12 ἔδεήθη αὐτοῦ 8 38 ἔδεῖτο – αὐτοῦ 8 28 δέομαί^b σου, μὴ με βασανίσῃς 9 38 δ. δ. ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου 40 ἔδεήθη τῶν μαθητῶν σου 21 36 δεόμενοι^c ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν 22 32 ἐγὼ δὲ δεήμηην περὶ σοῦ ἵνα μή
- Act** 4 31 δεημέντων^c αὐτῶν ἔσαλεύθη δ τόπος 8 22 δεήμητι τοῦ κυρίου εἰ – ἀφεθῆσεται – 24 δεήμητε^d ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν
- Act** 8 34 δέομαί^b σου, περὶ τίνος 21 39 δ. – σ., ἐπίτρεψόν μοι 26 3 δ. – ἀκοῦσαι μου 10 2 δεόμενος^e τοῦ θεοῦ διὰ παντός
- Rm** 1 10 δεόμενος^b εἰ πως – εύοδωθήσομαι 2 Co 5 20 δεόμεθα^b ὑπὲρ Χοῦ, καταλλάγητε 8 4 δεόμενοι^b ὑμῶν τὴν χάριν – τῆς διακ. 10 2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν δαρρῆσαι
- Gal** 4 12 γίνεσθε ως ἐγώ, –, δέομαι^b ὑμῶν 1 Th 3 10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι^c εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον
- δεισιδαίμων** *S^o* – *superstitiosus* Act 17 22 κατὰ πάντα ως δ..ονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ
- δεισιδαιμονία** *S^o* – *superstition*
Act 25 19 ζητήματα – περὶ τῆς Ἰδίας δ. εἶχον
- δέκα** *decem*
Mat 20 24 οἱ δέκα ἡγανάκτησαν || Mar 10 41 25 1 δ. παρθένοις – 28 τὰ δ. τάλαντα || Luc 19 13 δ. δούλους – δ. μνᾶς 16. 17 ἐπάνω δ. πόλεων 24. 25 ἔχει δ. μνᾶς
- Luc** 14 31 – 15 8 γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα 17 12 δ. λεπροί 17 οὐχὶ οἱ δ. ἐκαδηρίσθ.; Act 25 6 – Ap 2 10 ἔξετε ὑλῖψιν „ἡμερῶν δ.” Ap 12 3 „κέρατα δέκα” 13 1 17 3. 7. 12 „τὰ δ. κέρατα” ἢ εἶδες „δ. βασιλεῖς εἰσιν” 16
- δεκαοκτώ, δ. καὶ δ.** Luc 13 4 οἱ δ. – 11 ἔτη 16
- δεκαπέντε** Joh 11 18 Act 27 28 Gal 1 18 ἡμέρας
- Δεκάπολις** Mat 4 25 Mar 5 20 7 31
- δεκατέσσαρες** Mat 1 17 – 2 Co 12 2 Gal 2 1
- δεκάτη** *decima* Hb 7 2. 4. 8. 9
- δέκατος** *decimus* Joh 1 39 – Ap 11 13 21 20
- δεκατοῦν** *decimas sumere ab* Hb 7 6 δεδ..ωκεν ‚Αβρ. – (pass.) *decimari* Hb 7 9 δεδ..ωται
- δεκτός** *acceptus*
Luc 4 19 „κηρῦξαι ἐναυτὸν κυρίου δεκτόν” – 24 οὐδεὶς προφήτης δ. – ἐν τῇ πατρίδι
- Act** 10 35 δ φοιούμενος αὐτὸν – δ. αὐτῷ ἐστιν 2 Co 6 2 „καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου”
Phl 4 18 θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ θεῷ
- δελεάζειν** *S^o* – ^a*illicere* ^b*pellicere* (νl *pelic.*)
Jac 1 14 ὑπὸ τῆς Ἰδίας ἐπιθυμίας – δ..όμενος^a

2 Pe 214 δελεάζοντες^b ψυχὰς ἀστηρίκτους 18
δελεάζουσιν^b ἐν – ἀσελγείαις

δένδρον *arbor*

Mat 310 ἡ ἄξινη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων
κεῖται· πᾶν οὖν δ. μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλόν (7.19) || Luc 39

7.17 πᾶν δ. ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ,
τὸ δὲ σαπρὸν δ. – πονηρούς 18 οὐ δύ-
ναται δ. ἀγ. καρπ. πον. ἐνεγκεῖν, οὐ-
δὲ δ. σαπρὸν – καλούς 19 || Luc 6.43

12.33 ποιήσατε τὸ δ. καλὸν καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ δ. σα-
πρὸν – ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δ.
γινώσκεται || Luc 6.44

13.32 γίνεται δ., ὥστε || Luc 13.19 ἐγέν. εἰς
21.8 ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων

Mar 8.24 ὅτι ὡς δένδρα δρῶ περιπατοῦντας

Luc 21.29 ἵδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα

Jud 12 εἰσὶν – δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα

Ap 7.1.3 8.7 τὸ τρίτον τῶν δ. κατεκάη 9.4

δεξιολάβοι S° – *lancearii* Act 23.23

δεξιός *dexter* (..ra, ..era) ^bad *d..eram*
^ca *d..ris* ^din *d..era*, ..*ris* ^ede *d..era*

1) *dextra Dei, Messiae*

Mat 20.21 ἵνα καθίσωσιν – εἰς ἐκ δεξιῶν^b – σου
ἐν τῇ βασ. σου 23^b || Mar 10.37^b 40^b

22.44 „κάθου ἐκ δεξιῶν^c μου” || Mar 12.36^c
Luc 20.42^c – Act 23.4 Hb 1.13^c

25.33 τὰ – πρόβατα ἐκ δ..ῶν^c αὐτοῦ 34 ἐρεῖ
ὅ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν^c αὐτοῦ

26.64 „καθήμενον ἐκ δ..ῶν^c τῆς δυνάμεως
|| Mar 14.62^c Luc 22.69^c

[Mar 16.19 „ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν^c τοῦ θεοῦ”]

Act 2.33 τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς
5.31 τοῦτον δ. θεὸς – ὑψωσεν τῇ δ. αὐτοῦ
7.55 εἶδεν – Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δ..ῶν^c τοῦ
θεοῦ 56 τὸν οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου^c

Rm 8.34 δς ἐστιν ἐν δεξιᾷ^b τοῦ θεοῦ

Eph 1.20 „καθίσας ἐν δεξιᾷ^b αὐτοῦ” Col 3.1 δ
Χός – „ἐν δ..φ^d τοῦ θεοῦ καθήμενος”

Hb 1.3 „ἐκάθισεν ἐν δ..φ^b” τῆς μεγαλωσύνης
ἐν ὑψηλοῖς 8.1^d τοῦ θρόνου τῆς μεγ.
ἐν τοῖς οὐρ. 12.2 ἐν δ..φ^d τε τοῦ θρό-
νου τοῦ θεοῦ „κεκάθικεν” 10.12 „ἐκά-
θισεν ἐν δεξιᾷ^d τοῦ θεοῦ”

1 Pe 3.22 δς ἐστιν ἐν δεξιᾷ^d θεοῦ, πορευθείς

Ap 5.1 ἐπὶ τὴν δ..ὰν^d τοῦ „καθημένου ἐπὶ^e
τοῦ θρόνου βιβλίον” 7 ἐκ τῆς δ..ῆς^e

2) reliqui loci

Mat 5.29 εὶ – δ ὁφθαλμός σου δ δεξιὸς σκαν-
δαλίζει σε 30 εὶ ἡ δεξιά σου χείρ 39
ὅστις σε ῥαπίζει εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα
6.3 μὴ γνώτω – τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου

27.29 κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ
– 38 εἰς ἐκ δ..ῶν^c || Mar 15.27^c Luc 23.33^c

Mar 16.5 νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς^d
Luc 1.11 ἑστὼς ἐκ δεξιῶν^c τοῦ θυσιαστηρίου

6.6 ἡ χεὶρ – ἡ δ. ἦν ξηρά – 22.50 τὸ οὖς
αὐτοῦ τὸ δ. || Joh 18.10 – 21.6 εἰς τὰ
δεξιὰ μέρη (*in dexteram*) τοῦ πλοίου

Act 2.25 „ὅτι ἐκ δεξιῶν^c μού ἔστιν” – 37
2 Co 6.7 διὰ τῶν δπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν
δεξιῶν^c καὶ ἀριστερῶν

Gal 2.9 δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ – κοινωνίας

Ap 1.16 ἐν τῇ δ. χεὶρι αὐτοῦ ἀστέρας 20.21
– 17 ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ’ ἐμέ

10.2.5 „ἥρεν τὴν χεῖρα – τὴν δεξιὰν (vg^o)
εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὥμοσεν”

13.16 χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς – τῆς δεξιᾶς

δέος *metus* Hb 12.28 λατρεύωμεν – τῷ θεῷ,
μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους (v1 αἰδοῦς)

Δερβαῖος Act 20.4 Δέρβη Act 14.6.20 16.1

δέρειν *caedere* ^bverberare ^c(pass) *vapulare*

Mat 21.35 δν μὲν ἔδειραν || Mr 12.3.5 Lc 20.10.11

Mar 13.9 εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε^c

Luc 12.47 δαρήσεται^c πολλάς 48^c δλίγας
22.63 ἐνέπαιζον αὐτῶ (Jesu) δέροντες

Joh 18.23 εὶ δὲ καλῶς (sc ἐλάλησα), τί με δ..εις;

Act 5.40 δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν
16.37 δείραντες ἡμᾶς – ἀκατακρίτους

22.19 ἡμην – δέρων – τοὺς πιστεύοντας

1 Co 9.26 οὔτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων^b

2 Co 11.20 εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει

δέρμα *pellis* Hb 11.37 ἐν αἰγείοις δέρμασιν

δερμάτινος *pelliceus* (v1 ..ius) Mat 3.4 || Mar 1.6

δεσμεύειν *alligare* ^bvincire

Mat 23.4 δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα

Luc 8.29 ἐδ..ετο^b ἀλύσεσιν κ. πέδαις – Act 22.4

δέσμη *fasciculus* Mat 13.30 δήσατε εἰς δέσμας

δέσμιος *vincitus* ^bqui *in custodia est*

Mat 27.15 ἀπολύειν ἔνα – δέσμιον 16 || Mar 15.6

Act 16.25^b.27 νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δ.

Act 23:18 ὁ δέσμιος Παῦλος 25:14.27 28:17
 Eph 3:1 ἐγώ—ὁ δέσμιος τ. Χοῦ 4:1 ἐν κυρίῳ
 2 Ti 1:8 μὴ—ἐπαισχυνθῆς—ἔμε τὸν δ. αὐτοῦ
 Phm 1 Παῦλος δέσμιος Χοῦ 1. 9 νυνὶ δὲ καὶ
 Heb 10:34 καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαδήσατε
 13:3 μιμησκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδε-
 δεμένοι (*tamquam simul vinciti*)

δεσμός (pl. ..οί et ..ά) *vinculum*
 Mar 7:35 ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ
 Luc 8:29 διαρήσσων τὰ δεσμὰ ἡλαύνετο — εἰς
 13:16 οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ —;
 Act 16:26 πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέδη (vI ἀνελύθη)
 20:23 ὅτι δεσμὰ καὶ ὑλίψεις με μένουσιν
 23:29 μηδὲν—δξιον—δεσμῶν—ἔγκλημα 26:31
 26:29 ὅποιος—ἐγώ—, παρεκτὸς τῶν δ. τούτ.
 Phl 1:7 ἐν τε τοῖς δ. μου καὶ—τῇ ἀπολογίᾳ
 — 13 τοὺς δ. μου φανεροὺς ἐν Χῷ γενέ-
 σθαι 14 ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δ.
 μου 17 ὑλίψιν ἐγείρειν τοῖς δ. μου
 Col 4:18 μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν
 2 Ti 2:9 κακοπαθῶ μέχρι δ..ῶν ὡς κακοῦργος
 Phm 10 δν ἐγέννησα ἐν τοῖς δ., Ὁνήσιμον
 13 ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου
 Heb 11:36 πετραν ἔλαβον,—δ..ῶν καὶ φυλακῆς
 Jud 6 δ..οῖς ἀτίδιοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν

δεσμοφύλαξ S° — *custos carceris* b *custos*
 Act 16:23^b 27 ἔξυπνος γενόμενος δ. 36

δεσμωτήριον *carcer* b *vincula*
 Mat 11:2^b (Ιωάννης) Act 5:21.23 16:26

δεσμώται *custodiae* Act 27:1 ἐτέρους δ..ας 42

δεσπότης *dominus* (Dom.) b *dominator*
 Luc 2:29 ἀπολύεις τ. δοῦλόν σου, δέσποτα Act
 4:24 δ..α., σὺ δ „ποιήσας τὸν οὐρανόν.”
 1 Ti 6:1 τοὺς—δεσπότας—τιμῆς ἀξίους ἡγεί-
 σθωσαν 2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δ..ας
 2 Ti 2:21 ἔσται σκεῦος—εὔχρηστον τῷ δ..ῃ
 Tit 2:9 ἰδίοις δ..αῖς ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν
 1 Pe 2:18 ὑποτασσόμενοι ἐν—φόβῳ τοῖς δ..αῖς
 2 Pe 2:1 τὸν ἀγοράσσαντα αὐτοὺς δ..ην^b καὶ κύ-
 ριον—’Ιησοῦν Χὸν ἀρνούμενοι
 Ap 6:10 „ἔως πότε, δ δ.” δ ἄγ. καὶ ἀληθινός, —;

δεῦρο *veni* b (ἄχρι τοῦ δ.) *usque adhuc*
 Mat 19:21 δ. ἀκολούθει μοι || Mar 10:21 Luc 18:22
 Joh 11:43 Λάζαρε, δ. ἔξω Act 7:34 Ap 17:1 21:9
 Rm 1:13 καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο^b

δεῦτε *venite*

Mat 4:19 δεῦτε ὁπίσω μου || Mar 1:17
 11:28 δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες
 21:38 || Mar 12:7 — Mat 22:4 δ. εἰς τ. γάμους
 25:34 δ. οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου
 28:6 Mar 6:31 Joh 4:29 21:12 δ. ἀριστήσατε
 Ap 19:17 „δ. συνάχθητε” εἰς τὸ δεῖπνον—θεοῦ

δευτεραῖος S° — *secunda die* Act 28:13

(**δευτερόπρωτος** vI Luc 6:1 ἐν σαββάτῳ δ..ω
secundo primo vI *secundoprimo*)

***δεύτερος** *secundus*

Mat 22:39 δευτέρα δμοία αὐτῇ || Mar 12:31
 Joh 4:54 τοῦτο—πάλιν δ..ον σημεῖον ἐποίήσεν
 1 Co 15:47 δ. δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ
 2 Co 1:15 πρὸς ὑμὲν ἐλθεῖν ἵνα δ..αν χάριν σχῆτε
 Tit 3:10 μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν
 Ap 2:11 οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ
 δ. 20:6 ἐπὶ τούτων δ. δ. θάνατος οὐκ ἔχει
 ἔξουσίαν 14 οὗτος δ. θάν. δ. δ. ἔστιν 21:8

δέχεσθαι *recipere* b *suscipere* c *accipere*
 d *excipere* e *percipere* f *assumere*

Mat 10:14 δς ἀν μὴ δέξηται ὑμᾶς || Mar 6:11 δς
 ἀν τόπος Luc 9:5 δσοι ἀν μὴ δέχων-
 ται ὑμᾶς 10:8 εἰς ἥν ἀν πόλιν εἰσέρ-
 χησθε καὶ δέχωνται^b ὑμᾶς 10 καὶ μὴ
 δέχωνται^b (vI *rec.*) ὑμᾶς
 — 40 δ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ
 δ ἐμὲ δεχ. δέχεται τὸν ἀποστελλαντά
 με 41 δ δεχ. προφήτην εἰς δνομα πρ.
 —, καὶ δ δεχ. δίκαιον εἰς δν. δικαίου
 11:14 εὶ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἔστιν Ἡλ.
 18:5 δς ἐὰν δέξηται^b ἐν παιδίον τοιοῦτο
 ἐπὶ τῷ δνόματί μου, ἐμὲ δέχεται^b ||
 Mar 9:37 — καὶ δς ἀν ἐμὲ δέχηται^b,
 οὐκ ἐμὲ δέχεται^b ἀλλά Luc 9:48 δς
 ἐὰν δέξηται^b τοῦτο τὸ παιδίον κτλ

Mar 10:15 δς ἀν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον || Luc 18:17c

Luc 2:28 ἐδέξατο^c αὐτὸ δέχονται^b τὸν λόγον
 8:13 μετὰ χαρᾶς δέχονται^b τὸν λόγον
 9:53 οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, δτι τὸ πρόσωπον
 16:4 ἵνα—δέξωνται με εἰς τὸν οἶκον ἐ-
 αυτῶν 9 ἵνα δταν ἐκλίπῃ (vI ..ητε vg)
 δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰώνιους σκηνάς

— 6 δέξαι^c σου τὰ γράμματα 7^c
 22:17 δεξάμενος^c ποτήριον εὐχαριστήσας
 Joh 4:25 ἐδέξαντο^d αὐτὸν οι Γαλιλαῖοι
 Act 3:21 Ἰησοῦν, δν δεῖ οὐρανὸν—δέξασθαι^b

Act 7:38 δς ἐδέξατο^c λόγια ζῶντα δοῦναι ὑμῖν
— 59 κύριε Ἰησοῦ, δέξαι^b τὸ πνεῦμά μου
8:14 ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ 11:1 ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαν-
το τὸν λ. τ. θ. 17:11 οἵτινες ἐδέξαντο^b
τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας
22:5 ἐπιστολὰς δεξάμενος^c 28:21^c γράμμ.
1 Co 2:14 οὐ δέχεται^e τὰ τοῦ πνεύματος
2 Co 6:1 παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χά-
ριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς
7:15 ὡς μετὰ φόβου — ἐδέξασθε^d αὐτόν
8:17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο^b
11:4 εὐαγγέλιον ἔτερον δούκες ἐδέξασθε
— 16 κανὸς ὡς ἀφρονατ δέξασθε^c με
Gal 4:14 ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθε^d με
Eph 6:17 „περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου“ δέ-
Phl 4:18 δεξάμενος^c — τὰ παρ’ ὑμῶν [ζασθε]^f
Col 4:10 ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε^d αὐτόν
1 Th 1:8 δεξάμενοι^d τὸν λόγον ἐν θλίψει —
μετὰ χαρᾶς 2:13 λόγον ἀκοῆς — θεοῦ
ἐδέξασθε^c οὐ λόγον ἀνθρώπων
2 Th 2:10 ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο
Hb 11:31 δεξαμένη^d τοὺς κατασκόπους
Jac 1:21 ἐν πραῦτητι δέξασθε^b τὸν — λόγον

δῆλος *manifestus* ^b*sine dubio*
Mat 26:73 ἡ λαλιά σου δῆλον σε ποιεῖ
1 Co 15:27 δῆλον δτι^b Gal 3:11 δῆλον, δτι δ δίκ.

δηλοῦν *significare* ^b*declarare* ^c*manifestare*
1 Co 1:11 ἐδηλώθη — μοι περὶ ὑμῶν, —, δτι
3:13 ἡ γάρ ημέρα δηλώσει^b, δτι ἐν πυρί^c
Col 1:8 δο — δηλώσας^c ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπη.
Hb 9:8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος
12:27 τὸ — „εἴτι ἄπαξ“ δηλοῖ^b τὴν — μετάν.
1 Pe 1:11 εἰς τίνα — καιρὸν ἐδήλου τὸ — πνεῦμα
2 Pe 1:14 καθὼς καὶ δο κύριος — ἐδήλωσέν μοι

Δημᾶς Col 4:14 2 Ti 4:10 Phm 24

δημηγορεῖν *concionari* Act 12:21 (Herod.)

Δημήτριος Act 19:24 ἀργυροκόπος 38 — 3 Jo 12

δημιουργός *conditor* Hb 11:10 ἡς — δ. δ θεός

δῆμος *populus* Act 12:22 17:5 19:30.33

δημόσιος, δημοσία *publicus, publice*
Act 5:18 τήρησις — 16:37 18:28 20:20 διδάξαι — δ.

δηνάριον *S^o* — *denarius*
Mat 18:28 ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια

Mat 20:2 συμφωνήσας — ἐκ δ..ου τὴν ἡμέραν 9
ἔλαβιον ἀνὰ δ. 10 τὸ ἀνὰ δηνάριον 13
22:19 || Mar 12:15 φέρετέ μοι δ. Luc 20:24

Mar 6:37 || Joh 6:7 — Mar 14:5 || Joh 12:5

Luc 7:41 δ εἰς ὥφειλεν δηνάρια πεντακόσια
10:35 ἐκβαλὼν δύο δ..α ἔδωκεν τῷ πανδ.
Ap 6:6 χοῖνιξ σίτου δ..ου, τρεῖς — κριθῶν δ..ου

*διά

1) cum genetivo *per* ^b*abl. instr.* allati
sunt omnes loci, qui habent verba
διά (Ἰησοῦ) Χοῦ, αὐτοῦ etc. — δι’ δινό-
ματος, διὰ πίστεως, νόμου, πνεύ-
ματος, τοῦ προφήτου → δνομα etc

Joh 1:3 πάντα 10 δο κόσμος δι’ αὐτοῦ ἐγένετο
— 7 ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι’ αὐτοῦ
17:20 τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐμέ
— 17 δο νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χά-
ρις — διὰ Ἰ. Χοῦ ἐγένετο
3:17 ἵνα σωθῆ δο κόσμος δι’ αὐτοῦ
10:9 δι’ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ 14:6 οὐδεὶς
ἔρχεται πρὸς τὸν πατ. εἰ μὴ δι’ ἐμοῦ
11:4 ἵνα δοξασθῇ δο υἱὸς τοῦ θεοῦ δι’ αὐ-
τῆς (sc τῆς ἀσθενείας)

Act 2:22 σημείοις, οἷς ἐποίησεν δι’ αὐτοῦ δ
θεός 4:3 σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων
ἐγίνετο 4:16 5:12 14:3 15:12 19:11
3:16 ἡ πίστις ἡ δι’ αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ
10:36 „εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην“ διὰ Ἰ. Χοῦ
13:38 διὰ τούτου ὑμῖν ἀφεσις ἀμαρ-
τιῶν καταγγέλλεται
14:22 διὰ — θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς
15:11 διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
πιστεύομεν σωθῆναι
18:27 συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν
διὰ τῆς χάριτος (vg om διὰ τῆς χ.)
20:28 ἦν περιεποιήσατο διὰ^b τοῦ αἵματος
τοῦ Ιδίου (*sanguine suo*)

Rm 1:5 δι’ οὐ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολήν
— 8 εὐχαριστῶ — διὰ Ἰ. Χοῦ 7:25 χάρις
2:16 κρίνει δο θεός — διὰ Χοῦ Ἰησοῦ
— 27 σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς
παραβάτην 4:11 πατέρα πάντων τῶν
πιστευόντων δι’ ἀκροβυστίας
5:1 εἰρήνην ἔχωμεν — διὰ τοῦ κυρίου — Ἰ.
Χοῦ 2 δι’ οὐ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐ-
σχήκαμεν 9 σωθῆσόμεθα δι’ αὐτοῦ 10
κατηλλάγημεν — διὰ τοῦ θανάτου τοῦ
υἱοῦ 11 καυχώμενοι — διὰ — Ἰ. Χοῦ, δι’
οὐ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν

Rm 5:12 ὥσπερ δι' ἐνὸς – ἡ ἀμαρτία –, καὶ διὰ τῆς ἀμ. ὁ θάνατος 16 οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος 17 εἰ – δὲ θάν. ἔβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, – βασιλεύουσιν διὰ τοῦ ἐνός ՚Ι. Χοῦ 18 ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος –, οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος 19 διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός – ἀμαρτωλοὶ –, – διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι 21 ἵνα – καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης – διὰ ՚Ι. Χοῦ

7:4 ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χοῦ

8:3 ἐν ᾧ ἡσθένει (sc ὁ νόμ.) διὰ τ. σαρκός – 25 δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμενα – 37 ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος (v1 τὸν ..ντα, vg *propter eum*) ἡμᾶς

11:36 ἔξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ – τὰ πάντα

12:1 παρακαλῶ – διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τ. θεοῦ – 3 λέγω – διὰ τῆς χάριτος τῆς δούτείσης

14:14 οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ 20 κακὸν – τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι

15:30 παρακαλῶ – διὰ – Χοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος 2 Co 10:1 διὰ τῆς πραῦτητος κ. ἐπιεικείας τοῦ Χοῦ

16:27 μόνῳ – θεῷ, διὰ ՚Ι. Χοῦ, ᾧ ἡ δόξα

1 Co 8:6 εἰς κύριος ՚Ι. Χός, δι' οὐ (v1 δν) τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ

11:12 οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός

15:21 δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις 57 τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου – ՚Ι. Χοῦ

2 Co 1:5 διὰ τοῦ Χοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν

– 20 καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμήν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν (vg *nostram*)

2:4 ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων

3:4 πεποίθησιν – διὰ τοῦ Χ. πρὸς – θεόν

5:7 διὰ πίστεως – περιπατ., οὐ διὰ εἰδους

– 10 ἵνα κομίσηται ἔκαστος τὰ διὰ (v1 ἕδια vg *propria*) τοῦ σώματος

– 18 καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χοῦ

9:13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεόν

Gal 1:1 ἀπόστολος, – οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ ՚Ι. Χοῦ καὶ θεοῦ 12 παρέλαβον αὐτὸ – δι' ἀποκαλύψεως ՚Ι. Χοῦ

4:7 εἰ δὲ οὐλός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ

5:6 πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργούμενη 13 διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις

6:14 εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ – Χοῦ, δι' οὐ μοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγω κόσμῳ

Eph 1:5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ ՚Ι. Χοῦ εἰς αὐτόν

– 7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ Col 1:20 εύδόκησεν – δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα –, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ (v1 et vg^o) εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς

2:16 ἵνα – ἀποκαταλλάξῃ – τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ Col 1:22 διὰ τοῦ θανάτου

– 18 δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγήν

4:6 δὲ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων κ. ἐν Phl 1:11 καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ ՚Ι. Χοῦ

Col 1:16 τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν (vg in ipso) ἔκτισται → Rm 11:38 1 Co 8:6

3:17 εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ – δι' αὐτοῦ

1 Th 4:2 οἶδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ

– 14 τοὺς κοιμηθέντας διὰ τ. Ἰησοῦ ἄξει

5:9 εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοῦ

2 Ti 2:2 δὲ ἡκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων

Tit 3:5 ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγεν.

– 6 οὖν ἔχεεν ἐφ' ἡμᾶς – διὰ ՚Ι. Χοῦ

Hb 1:2 δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας

2:10 ἐπρεπεν – αὐτῷ, δι' δν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα → Col 1:16

7:25 τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θ.

13:15 δι' αὐτοῦ – „ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως – τῷ θεῷ“ 1 Pe 2:5 ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας – διὰ ՚Ι. Χοῦ

– 21 ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χοῦ

1 Pe 1:21 τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεόν

4:11 ἵνα – δόξαζηται δὲ θεός διὰ ՚Ι. Χοῦ

1 Jo 4:9 τὸν οἰλὸν – ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ

Jud 25 θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ ՚Ι. Χοῦ – δόξα

2) cum accusativo *propter* (*propterea*) omnes loci, qui habent verba διὰ (τὸν) Ἰησοῦν, Χόν. – διὰ τὸ δνομα → δνομα

Mat 13:21 διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον || Mar 4:17

27:19 πολλὰ – ἔπαδον – κατ' ὄναρ δι' αὐτόν

Mar 7:29 διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε

Joh 6:57 κάγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ δὲ τρώγων με κάκεινος ζήσει δι' ἐμέ

7:43 σχίσμα οὖν ἐγένετο – δι' αὐτόν

11:42 διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον

12:9 ἥλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον

– 27 διὰ τοῦτο ἥλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην

Joh 12³⁰ οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς
 14¹¹ διὰ τὰ ἔργα αὕτη πιστεύετε
 Rm 4²³ οὐκ ἐγράφη – δι' αὐτὸν (Abr.) μόνον
 24 ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς 1 Co 9¹⁰ δι' ἡμᾶς
 πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γάρ ἐγράφη
 – 25 „παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα” –
 καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαιίωσιν ὑμῶν
 8¹⁰ τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν,
 τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην
 – 20 οὐχ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τ. ὑποτάξαντα
 11²⁸ ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, –ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς
 πατέρας
 13⁵ ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὄρ-
 γήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν
 1 Co 4¹⁰ ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χόν, ὑμεῖς – φρόνιμ.
 8¹¹ διὰ δελφὸς δι' δν Χός ἀπέθανεν
 10²⁵ ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν
 συνείδησιν 27.28 μὴ ἐσθίετε διὰ – τὸν
 μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν
 11⁹ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα,
 ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα
 2 Co 4⁵ ἐαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰη-
 σοῦν (v1 Ἰησοῦ, vg per Jesum)
 – 11 εἰς θάνατον παραδιδόμ. διὰ Ἰησοῦν
 8⁹ δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὁν
 Gal 4¹³ οἴδατε – δι' δι' (vg per) ἀσθένειαν
 τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν
 Phl 3⁷ ἡγημαὶ διὰ τὸν Χόν ζημίαν 8 δι' δν
 τὰ πάντα ἔζημιώθην, – ἵνα Χόν κερδή.
 Hb 2¹⁰ δι' δν τὰ πάντα κ. δι' οδ τὰ πάντα
 1 Pe 2¹³ ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει
 διὰ τὸν κύριον 19 χάρις εἰ διὰ συν-
 είδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας
 Ap 1⁹ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρ-
 τυρίαν Ἰησοῦ 6⁹ 204 – 1211

διαβαίνειν *transire* Luc 16²⁸ Act 16⁹
 Hb 11²⁹ πίστει διέβησαν τὴν – θάλασσαν

διαβάλλειν *diffamare* Luc 16¹ διεβλήθη

διαβεβαιοῦσθαι S^o – ^a*affirmare* ^b*confirmare*
 1 Ti 1^{7^a} Tit 3⁸ περὶ τούτων βούλομαι σε δ. b

διαβλέπειν S^o – ^a*perspicere* ^b*vidēre* ^c*co-
 pissee vidēre* Mat 7^{5^b} || Luc 6^{42^a} – Mar 8^{25^c}

διάβολος *diabolus* ^b*detrahens* ^c*criminator,
 criminatrix*

Mat 4¹ πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ δ. 5.8.11 || Luc
 4² πειραζόμενος 3.6.13 συντελέσας

πάντα πειρασμὸν διάβολος ἀπέστη
 Mat 13³⁹ δ – ἐχθρὸς δ σπείρας αὐτά ἔστιν δ δ.
 25⁴¹ τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον
 τῷ δ. καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
 Luc 8¹² ἔρχεται δ δ. καὶ αἱρεῖ τὸν λόγον ἀπό
 Joh 6⁷⁰ καὶ ἔξ ὑμῶν εἰς διάβολος ἔστιν
 8⁴⁴ ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δ. ἔστε
 13² τοῦ δ. ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδ.
 Act 10³⁸ τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τ. δ.
 13¹⁰ υἱὲ δ..ου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης
 Eph 4²⁷ μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ
 6¹¹ στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ δ.
 1 Ti 3⁶ ἵνα μὴ – εἰς κρίμα ἐμπέσῃ – τοῦ δ.
 7 εἰς – παγίδα τοῦ δ. 2 Ti 2²⁸ ἀνα-
 νήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ δ. παγίδος
 – 11 γυναῖκας –, μὴ διαβόλους^b
 2 Ti 3³ ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι^c
 Tit 2³ πρεσβύπιδας –, μὴ διαβόλους^c
 Hb 2¹⁴ ἵνα – καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχον-
 τα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν δ.
 Jac 4⁷ ἀντίστητε δὲ τῷ δ., καὶ φεύξεται
 1 Pe 5⁸ δ ἀντίδικος ὑμῶν δ. – περιπατεῖ ζητῶν
 1 Jo 3⁸ δ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ δ. ἔ-
 στιν, διὰ ἀρχῆς δ δ. ἀμαρτάνει. –
 ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ δ. 10 ἐν τούτῳ
 φανερά ἔστιν – τὰ τέκνα τοῦ δ.
 Jud 9 Μιχαὴλ – τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος
 Ap 2¹⁰ μέλλει βάλλειν δ διάβολος ἐξ ὑμῶν
 εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε
 12⁹ ἐβλήθη δ δράκων δ μέγας, – δ κα-
 λούμενος „Διάβ.“ – εἰς τὴν γῆν 20²
 – 12 κατέβη δ δ. πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμόν
 20¹⁰ δ δ. – ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τ. πυρός

διαγγέλλειν *annunciare* (Mar 5¹⁹ v1)
 Luc 9⁶⁰ σὺ δὲ – δ..ε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
 Act 21²⁶ δ..ων τὴν ἐκπλήρωσιν – τοῦ ἀγνισμοῦ
 Rm 9¹⁷ „ὅπως δ..ελῇ τὸ δνομά μου ἐν πάσῃ“

διάγειν *agere* 1 Ti 2² ἡσύχιον βίον Tit 3³
 ἥμεν – ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ δ..οντες

διαγίνεσθαι *transire* ^b*transigi* ^c*peragi*
 Mar 16¹ σαββ. Act 25^{13^b} ἡμερῶν 27^{9^c} χρόνου

διαγινώσκειν ^a*cognoscere* ^b*audire*
 Act 23^{15^a} τὰ περὶ αὐτοῦ 24^{22^b} τὰ καθ' ὑμᾶς

διάγνωσις *cognitio* Act 25²¹ Σεβαστοῦ

διαγογγύζειν *tummarare* Luc 15² 19⁷

διαγρηγορεῖν S^o – *evigilare* Luc 9³²

διαδέχεσθαι *suscipere* Act 7:45 (sc σκηνήν)
διάδημα *diadema* Ap 12:3 13:1 19:12 δ..τα πολλά
διαδιδόναι *distribuere* ^b*dare* ^c*dividere*
 Luc 11:22 – 18:22 διάδος (vl δὸς)^b πτωχοῖς
 Joh 6:11 εὐχαριστήσας διέδωκεν (sc ἄρτους)
 Act 4:35 διεδίδοτο^c – καθότι ἀν τις χρέιαν εἶχεν
διάδοχος *successor* Act 24:27 ἔλαβεν δ..ον
διαζωννύναι *praecingere* ^b*succingere* se
 Joh 13:4 ἐαυτόν 5 – 21:7 διεζώσατο^b (Πέτρος)
διαδήκη *testamentum* → διατίθεσθαι
 Mat 26:28 „τὸ αἷμά” μου „τῆς (vl + καινῆς vg)
 διαδήκης” || Mar 14:24 Luc 22:20 ἡ και-
 νὴ δ. ἐν τῷ αἵματί μου – 1 Co 11:25 ἡ
 καινὴ „δ.” ἐστίν ἐν „τῷ” ἐμῷ „αἵματὶ”
 Luc 1:72 „μνησθῆναι δ..ης” ἀγίας „αὐτοῦ”
 Act 3:25 οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς δ..ης
 7:8 ἔδωκεν αὐτῷ „διαδήκην περιτομῆς”
 Rm 9:4 Ἰσραὴλίται, ὃν – αἱ δ..αι (vl ἡ δ., vg
 t..am vl t..a) καὶ ἡ νομοθεσία
 11:27 „αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαδήκη”
 2 Co 3:6 ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς δ..
 ης 14 τὸ αὐτὸν κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀνα-
 γνώσει τῆς παλαιᾶς δ..ης μένει
 Gal 3:15 ἀνθρώπου κεκυρωμένην δ..ην οὐδείς
 – 17 δ..ην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 4:24 αὗται γάρ εἰσιν δύο δ..αι, μία μέν
 Eph 2:12 ἡτε – ζένοι τῶν δ. τῆς ἐπαγγελίας
 Hb 7:22 κρείττονος δ..ης γέγονεν ἔγγυος Ἰη-
 σοῦς 8:8 ἐστίν – μεσίτης
 8:8 „συντελέσω – δ..ην καινήν ο οὐ κατὰ
 τὴν δ. ἡν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐ-
 τῶν –, δτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ
 δ. μου 10 αὕτη ἡ δ. ἡν διαδήσομαι τῷ
 οἴκῳ Ἰσραὴλ” 10:16
 9:4 τὴν κιβωτὸν τῆς δ., – αἱ πλάκες τ. δ.
 – 15 δ..ης καινῆς μεσίτης ἐστίν 12:24
 – τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ δ. παραβάσεων
 – 16 δπου γάρ δ., ὅταν αὐτὸν ἀνάγκη φέ-
 ρεσθαι 17 δ. γάρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία
 – 20 „τοῦτο τὸ αἷμα τῆς δ. ἡς ἐνετείλατο”
 10:29 „τὸ αἷμα τῆς δ.” κοινὸν ἡγισάμενος
 13:20 „ἐν αἵματι διαδήκης αἰωνίου”
 Ap 11:19 ὥφθη „ἡ κιβωτὸς τῆς δ.” αὐτοῦ

διαίρεσις *divisio* 1 Co 12:4 δι..εις – χαρισμά-
 των εἰσίν 5 διακονιῶν 8 ἐνεργημάτων
διακαθαίρειν, ..αρίζειν S^o – *purgare* ^b*per-*
mundare Luc 3:17 τὴν ἄλωνα || Mat 3:12^b
διακατελέγχεσθαι S^o – *revincere* Act 18:28
διακονεῖν S^o – *ministrare* ^b*administrare*
 Mat 4:11 ἄγγελοι – διηκόνουν αὐτῷ || Mar 1:13
 8:15 ἡγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ (vl αὐτοῖς
 vg) || Mar 1:31 αὐτοῖς Luc 4:39
 20:28 οὐκ ἦλθεν δ..ηθῆναι, ἀλλὰ δ..ησαι ||
 Mar 10:45 cfr Luc 22:26 ὁ ἡγούμενος
 (sc γινέσθω) ὡς δ..ῶν (*ministrator*)
 27 τίς γάρ μείζων, δ ἀνακείμενος ἢ
 δ δ..ῶν; – ἔγω δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν είμι
 ὡς δ διακονῶν (*qui ministrat*)
 25:44 πότε – οὐ διηκονήσαμέν σοι;
 27:55 αἵτινες ἡκολούθησαν – διακονοῦσαι
 αὐτῷ || Mar 15:41 cfr Luc 8:3 αἵτινες
 διηκόνουν αὐτοῖς (vl αὐτῷ vg) ἐκ
 τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς
 Luc 10:40 μόνην με κατέλειπεν δ..εῖν; J oh 12:2
 12:37 παρελθὼν (sc δ κύριος) διακονήσει
 αὐτοῖς 17:8 οὐχὶ ἐρεῖ – – διακόνει
 μοι ἔως φάγω καὶ πίω –;
 Joh 12:28 ἐὰν ἐμοὶ τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολου-
 θείτω – – ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμή-
 σει αὐτὸν δ πατήρ
 Act 6:2 οὐκ ἀρεστὸν – ἡμᾶς – δ..εῖν τραπέζαις
 19:22 δύο τῶν δ..ούντων αὐτῷ, Τιμόθεον
 Rm 15:25 πορεύομαι εἰς Ἱερουσ. δ..ῶν (vl ..η-
 σαι vg) τοῖς ἀγίοις Hb 6:10 δ..ησαν-
 τες τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦντες
 2 Co 3:3 φανερούμενοι δτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χοῦ
 διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν
 8:19 ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ 20 ἐν τῇ ἀδρότη-
 τι ταύτῃ τῇ δ..ουμένῃ ὑφ' ἡμῶν
 1 Ti 3:10 είτα δ..είτωσαν ἀνέγκλητοι δντες
 – 13 οἱ γάρ καλῶς δ..ησαντες βαθμόν
 2 Ti 1:18 δσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν (vl + μοι)
 Phm 13 ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι δ..η ἐν τ. δεσμοῖς
 1 Pe 1:12 οὐχ ἐαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν (sc
 οἱ προφῆται) αὐτά, δι νῦν ἀνηγγέλη
 4:10 εἰς ἐαυτοὺς αὐτὸν (sc τὸ ἐκάστου χά-
 ρισμα) δ..οῦντες^b 11 εἰ τις δ..εῖ, ὡς ἐξ
 Ισχύος ἡς χορηγεῖ (*admin.*) δ θεός

διακονία *ministerium* ^b*ministratio*
^c*administratio* ^d*obsequiū oblatio*
 Luc 10:40 Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν δ..αν

Act 117 ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακ. ταύτης
 25 λαβεῖν τὸν τόπον τῆς δ. ταύτης
 6 1 παρενθεωροῦντο ἐν τῇ δ. τῇ καθημερ.
 – 4 τῇ δ. τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν
 1129 εἰς δ..αν πέμψαι τοῖς – ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 ἀδελφοῖς 1225 πληρώσαντες τὴν δ.
 2024 ὡς τελειώσω – τὴν δ. (v1 + τοῦ λόγου
 vg, v1^o) ἦν ἔλαβον (v1 δν παρέλαβ.)
 2119 ἔκαστον ὧν ἐποίησεν δ ὑεὸς ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ
Rm 1113 τὴν δ. μου δοξάζω, εἴ πως παραζηλ.
 12 7 εἴτε δ..αν, ἐν τῇ δ. (in min..ando)
 1531 ἡ διακονία (v1 δωροφορία, vg^d, v1
 ministerium) μου ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ
1 Co 12 5 καὶ διαιρέσεις διακονιῶν^b εἰσιν
 1615 εἰς δ..αν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἔαυτούς
2 Co 3 7 εἰ δὲ ἡ διακ.^b τοῦ ὑανάτου – ἐγενήθη
 ἐν δόξῃ 8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ δ.^b τοῦ
 πνεύματος –; 9 ἡ διακ.^b (v1 τῇ δ.,
 vg v1 ministerio) τῆς κατακρίσεως
 δόξα, – ἡ διακ. τῆς δικαιοσύνης
 4 1 ἔχοντες τὴν διακ.^c (v1^b) ταύτην
 518 δόντος ἡμῖν τὴν δ. τῆς καταλλαγῆς
 6 3 ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ δ. (v1 + ἡμῶν vg)
 8 4 τὴν κοινωνίαν τῆς διακ. τῆς εἰς τοὺς
 ἀγίους 91.12 ἡ δ. τῆς λειτουργίας 13
 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακ. ταύτης
 11 8 λαβὼν δψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακ.
Eph 412 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων εἰς
 ἔργον διακονίας
Col 417 βλέπε τὴν διακ. ἦν παρέλαβες ἐν κυ.
1 Ti 112 πιστόν με ἡγήσατο ὑέμενος εἰς δ..αν
2 Ti 4 5 τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον
 – 11 ἔστιν γάρ μοι εὑχρηστος εἰς δ..αν
Hb 114 οὐχὶ – εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς
 διακονίαν ἀποστελλόμενα –;
Ap 219 οἶδά σου – τὴν πίστιν καὶ τὴν διακ.

διάκονος minister ^bquae est in ministerio
 ^cdiacon ^ddiaconus

Mat 2026 ἔσται (v1 ἔστω vg) ὑμῶν διάκ. 2311
 || Mar 1043 – 935 ἔσται πάντων διάκ.
 2213 δ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις

Joh 2 s λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακ. 9
 1226 ἐκεῖ καὶ δ διάκονος δ ἐμὸς ἔσται

Rm 13 4 ὑεὸν γάρ διάκονός ἔστιν σοὶ εἰς τὸ
 ἀγαθόν.–δ. γ. δ. ἐκδίκος εἰς δργήν
 15 8 Χὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς
 16 1 Φοίβην –, οὖσαν – δ..ον^b τῆς ἔκκλ.
1 Co 3 5 δ..οι δ' ὧν (vg eius, cui) ἐπιστεύσατε
2 Co 3 6 ἱκάνωσεν ἡμᾶς δ..ους καινῆς διαδῆ.
 6 4 συνιστάνοντες ἔαυτοὺς ὡς ὑεὸν δ..οι

2 Co 1115 εὶς καὶ οἱ διάκ. αὐτοῦ μετασχηματί-
 ζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης
 – 23 διάκονοι Χοῦ είσιν; – ὑπὲρ ἐγώ
Gal 217 ἀρα Χός ἀμαρτίας διάκονος;
Eph 3 7 εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθη διάκονος
 621 Τύχικος δ – πιστὸς διάκ. ἐν κυρίῳ Col
 47 δ – πιστὸς διάκ. καὶ σύνδουλος
Phl 1 1 σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις^c
Col 1 7 Ἐπαφρᾶ –, δς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ὑ-
 μῶν διάκ. τοῦ Χοῦ – 1 Th 32 Τιμό-
 θεον, τὸν – διάκ. (v1 συνεργόν) τοῦ
 ὑεοῦ (v1 om) ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τ. Χοῦ
 – 23 εὐαγγ. –, οὗ ἐγενόμην ἐγώ – διάκ.
 – 25 ἡ ἐκκλησία, ἡς ἐγενόμην ἐγώ διάκ.
1 Ti 3 8 διακόνους^d ὡσαύτως σεμνούς
 – 12 διάκονοι^d – μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες
 4 6 καλὸς ἔση διάκονος Χοῦ Ἰησοῦ

διακόσιοι ducenti Mar 637 || Joh 67
Joh 21 8 Act 2323 2737 Ap 113 126

διακούειν audire Act 2335 δ..σομαί σου

διακρίνειν

1) verbum activum: ^adijudicare
 ^bdiscernere ^ciudicare ^dhaesitare

[Mat 16 3 τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώ-
 σκετε διακρίνειν^a]
Act 1112 συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν δ..αντα^d
 15 9 ὑεὸς – οὐδὲν διέκρινεν^b μεταξὺ ἡμῶν
 τε καὶ αὐτῶν (sc τῶν ἔθνῶν)
1 Co 4 7 τίς γάρ σε διακρίνει^b;
 6 5 οὐκ ἔνι –, δς δυνήσεται διακρίναι^c
 ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;
 1129 μὴ δ..ων^a (v1^b) τὸ σῶμα (v1 + τοῦ κυρ.)
 – 31 εὶς δὲ ἔαυτοὺς διεκρίνομεν^a (v1^c), οὐκ
 ἄν ἐκρινόμεθα (iudicaremur)
 1429 καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν^a

2) medium et passivum: ^bdiscernere
 ^ciudicare ^dhaesitare ^edubitare
 ^fdisceptare ^gdisputare

Mat 2121 ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε^d
 || Mar 1123 δς ἀν εἴπῃ τῷ δρει – καὶ
 μὴ διακριθῇ^d ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
Act 1020 πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν δ..όμενος^e
 11 2 διεκρίνοντο^f πρὸς αὐτὸν (sc Πέτρον)
 οἱ ἐκ περιτομῆς
Rm 420 εἰς – τὴν ἐπαγγελίαν – οὐ διεκρίθῃ^d
 1423 δ δὲ διακρινόμενος^b ἐὰν φάγη κατ-
 κέριται, δτι οὐκ ἐκ πίστεως

Jac 1 6 αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος^d. ὁ γὰρ διακρινόμενος^d οἴκεν κλύδωνι – ἀνεμίζομένῳ
2 4 οὐ διεκρίθητε^c ἐν ἑαυτοῖς –;
Jude 9 Μιχαὴλ – τῷ διαβόλῳ δ..όμενος^e
22 οὓς μὲν ἐλεᾶτε (v1 ἐλέγχετε *vg aguite*) δ..ομένους^c (*iudicatos*)

διάκρισις *discretio* ^b*disceptatio*

Rm 14 1 μὴ εἰς διακρίσεις^b διαλογισμῶν
1 Co 12 10 ἄλλῳ – δ..εις (v1 ..ις *vg*) πνευμάτων
Hb 5 14 πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ

διακωλύειν *prohibere* Mat 3 14 διεκώλυεν

διαλαλεῖν S^o – ^a*divulgare* ^b*colloqui*
Luc 1 65 δ..εῖτο^a πάντα 6 11 δ..ουν^b πρὸς ἄλλήλ.

διαλέγεσθαι *disputare* ^b*disserner* ^c*altercari*
^d*loqui*

Mar 9 34 πρὸς ἄλλήλ. – διελέχησαν – τίς μεῖζ.
Act 17 2 διελέξατο^b αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν
17 διελέγετο – τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις 18 4. 19 19 8. 9 ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου 20 1. 9 24 12. 25 περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίμ.
Hb 12 5 ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἡτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται^d
Jude 9 διελέγετο^c περὶ τοῦ Μωϋσ. σώματος

διαλείπειν *cessare* Luc 7 45 οὐ διέλειπεν

διάλεκτος *lingua* Act 1 19 τῇ ἴδιᾳ δ..ῳ 26. 8
Act 21 40 τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ 22 2 26 14

διαλλάσσεσθαι *reconciliari*

Mat 5 24 πρῶτον δ..γηθὶ τῷ ἀδελφῷ σου

διαλογίζεσθαι *cogitare* ^b*tractare*

Mat 16 7. 8 || Mar 8 18. 17 – Mat 21 25 || Mar 11 31
Mar 2 6 δ..όμενοι – βλασφημεῖ 8 || Luc 5 21 s
9 33 τί ἐν τῇ δόψῃ διελογίζεσθε^b;
Luc 1 29 3 15 δ..ομένων περὶ – Ἰωάν. 12 17 20 14

διαλογισμός *cogitatio* ^b*haesitatio*
^c*disceptatio*

Mat 15 19 ἔχέρχονται δ..οὶ πονηροί || Mar 7 21
Luc 2 35 ὅπως ἄν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί
5 22 ἐπιγνοὺς – τοὺς δ. αὐτῶν 6 8 ἥδει 9 46.
47 εἶδὼς τὸν δ. τῆς καρδίας αὐτῶν
24 38 διὰ τί δ..οὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τ. καρ.

Rm 1 21 ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογ. αὐτῶν
14 1 μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν
1 Co 3 20 „γινώσκει τοὺς δ. τῶν” σοφῶν, ὅτι
Phl 2 14 ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ δ..ῶν^b
1 Ti 2 8 δσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δ..οῦ^c
Jac 2 4 ἐγένεσθε κριταὶ δ..ῶν πονηρῶν

διαλύειν *dissipare* Act 5 36 διελύθησανδιαμαρτύρεσθαι *testificari* ^b*testari*
^c*protestari*

Luc 16 28 ὅπως δ..ηταὶ^b αὐτοῖς (sc τοῖς ἀδελφ.)
Act 2 40 διεμαρτύρατο, καὶ παρεκάλει 8 25 10 42
ὅτι οὗτός ἐστιν δ – κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν 18 5 δ..όμενος τοῖς Ἰουδ. εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν 20 21 μετάνοιαν καὶ πίστιν 23 τὸ πνεῦμα – δ..εταί^c μοι – δτι δεσμά 24 διαμ. τὸ εὔαγγέλιον 23 11 ὡς – διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερου. 28 23 δ..όμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

1 Th 4 8 καθὼς – προείπαμεν – καὶ δ..άμεδα
1 Ti 5 21 δ..ομαι^b ἐνώπιον τοῦ θεοῦ – ἵνα
2 Ti 2 14 δ..όμενος ἐνώπ. τ. θεοῦ μὴ λογομαχεῖν 4 1 δισμαρτύρομαι ἐνώπ. τ. δ. καὶ Χοῦ Ἰησοῦ –, καὶ (v1 κατὰ *vg per*) τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ – κήρυξον τ. λόγον
Hb 2 6 διεμαρτύρατο^b δέ πού τις λέγων·

διαμάχεσθαι *pugnare* Act 23 9 λέγοντες

διαμένειν *permanēre* ^b*perseverare*
Luc 1 22 διέμενεν (..μειν.) κωφός (sc Ζαχαρ.)
22 28 ἐστὲ οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ
Gal 2 5 ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ (v1 ..μένῃ) πρὸς ὑμᾶς
Hb 1 11 „σὺ δὲ διαμένεις” (v1 ..νεῖς *vg*)
2 Pe 3 4 πάντα οὕτως διαμένει^b ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως

διαμερίζειν *divide* ^b*dispertire* ^c*partiri*
Mat 27 35 || Mar 15 24 Luc 23 34 Joh 19 24^c
Luc 11 17 βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν δ..ισθεῖσα 18 εἰ δὲ καὶ δ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη – 12 52 πέντε ἐν ἐνὶ οἰκῳ διαμεμερισμένοι 53 δύο ἐπὶ τρισίν
22 17 λάβετε – καὶ δ..ιστε εἰς ἑαυτούς
Act 2 3 ὕφθησαν αὐτοῖς δ..όμεναι^b γλῶσσαι – 45 διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἄν τις

διαμερισμός *separatio*

Luc 12 51 οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμόν

διανέμεσθαι *divulgari* Act 4¹⁷

διανεύειν *innuere* Luc 1²² (sc τῷ λαῷ)

διανόημα *cogitatio* Luc 11¹⁷ εἰδὼς – τὰ δ.

διάνοια *mens b sensus c cogitatio d intellectus*
Mat 22³⁷ „ἐν δλῃ τῇ διανοίᾳ σου” || Mar 12³⁰
„ἔξ δλης” Luc 10²⁷ „ἐν δλῃ”
Luc 15¹ ὑπερηφάνους δ..φ καρδίας αὐτῶν
Eph 2³ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν δ.^c
4¹⁸ ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ^d δντες
Col 1²¹ ὑμᾶς ποτε – ἔχθροὺς τῇ διανοίᾳ^b
Hb 8¹⁰ „διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν δ. αὐ-
τῶν” 10¹⁶ „ἐπὶ τὴν δ. – ἐπιγράψω”
1 Pe 1¹³ ἀναζωσάμενοι τὰς δσφύας τῆς δ.
2 Pe 3¹ διεγείρω ὑμῶν – τὴν εἰλικρινῆ δ.
1 Jo 5²⁰ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν^b ἵνα γινώσκο-
μεν τὸν ἀληθινόν (vl + θεόν vg)

διανοίγειν *aperire b adaperire*

Mar 7³⁴ ἐφφαδά, δ ἐστιν διανοίχθητι^b

Luc 2²³ „πᾶν ἄρσεν διανοίγον^b μήτραν”
24³¹ αὐτῶν – διηνοίχθησαν οἱ δφθαλμοί
– 32 ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς
– 45 διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν

Act 7⁵⁶ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς διηνοιγμένους
16¹⁴ ἦς δ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν
17³ διανοίγων^b καὶ παραπιθέμενος δτι
τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν

διανύειν *explēre* (vl *explicare*) Act 2¹⁷

διανυκτερεύειν *pernoctare* Luc 6¹²

διαπαρατριβή S^o – *conflictatio* 1 Ti 6⁵

διαπερᾶν *transfretare b transmeare c trans-
cendere* Mat 9¹ 14³⁴ Mar 5²¹^c 6⁵³^c
Luc 16²⁶^b ἐκεῖθεν Act 2¹²

διαπλεῖν S^o – *navigare* Act 2⁷⁵

διαπονεῖσθαι *dolere* Act 4² 16¹⁸

διαπορεῖν, ..σθαι S^o – *haesitare b mirari
c ambigere* Luc 9⁷ Act 2¹²^b 5²⁴^c 10¹⁷

διαπορεύεσθαι *praeterire b pertransire
c transire d ire – (Mar 2²³ vl)*
Luc 6¹^c διὰ σπορίμων 13²²^d 18³⁶ Act 16⁴^b
Rm 15²⁴ ἐλπίζω – δ..όμενος θεάσασθαι ὑμᾶς

διαπραγματεύεσθαι S^o – *negotiare* Luc 19¹⁵

διαπρίεσθαι *dissecari* Act 5³³ 7⁵⁴

διαρπάζειν *diripere* Mat 12²⁹ || Mar 3²⁷

διαρήσσειν *scindere b conscindere c rumpere*
Mat 26⁶⁵ || Mar 14⁶³ – Act 14¹⁴^b
Luc 5⁶ διερρήσσετο^c – τὰ δίκτυα 8²⁹^c δεσμά

διασαφεῖν *a edisserere (vl diss.) b narrare*
Mat 13³⁶ (vl φράσον, vg^a) παραβολήν – 18³¹^b

διασείειν *concutere* Luc 3¹⁴ μηδένα

διασκορπίζειν *dispergere b dissipare*

c spargere Mat 25²⁴^c 26^c
Mat 26³¹ „δ..σθήσονται τὰ πρόβ.” || Mar 14²⁷
Luc 15¹ „διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους”
15¹³^b τὴν οὐσίαν 16¹^b τὰ ὑπάρχοντα
Joh 11⁵² τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διε..ισμένα
Act 5³⁷ δσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διε..ισθησαν

διασπᾶν *a dirumpere b discerpere*

Mar 5⁴^a ἀλύσεις Act 23¹⁰ μὴ δ..σθῆ^b – Παῦ.

διασπείρεσθαι *dispergi* Act 8^{1.4} 11¹⁹

διασπορά *dispersio* Joh 7³⁵ τῶν Ἐλλήνων
Jac 1¹ ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ δ..φ
1 Pe 1¹ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις δ..ᾶς Πόντου

διαστέλλεσθαι *praecipere b mandare c dicere*
(τὸ δ..όμενον *quod dicebatur*)

(Mat 16²⁰ vl) Mar 5⁴³ 7³⁶ 8¹⁵ 9⁶ – Act 15²⁴^b
Hb 12²⁰ οὐκ ἔφερον γάρ τὸ διαστελλόμενον^c

διάστημα *spatium* Act 5⁷ ὡς ὥρῶν τριῶν

διαστολή *distinctio* 1 Co 14⁷ τοῖς φθόγγοις
Rm 3²² οὐ γάρ ἔστιν δ.. πάντες γάρ ἡμαρτον
10¹² οὐ γ. ἔστιν δ. Ἰουδαίου τε καὶ Ἐλλ.

διαστρέφειν (διεστραμμένος) *perversus
b subvertere c avertere*

Mat 17¹⁷ ὡς γενεά – διεστραμμένη || Luc 9⁴¹ –
Phl 2¹⁵ μέσον „γενεᾶς – διεστρα-
μένης”

Luc 23² δ..οντα^b τὸ ἔδνος Act 13⁸ ζητῶν δια-
στρέψαι^c – ἀπὸ τῆς πίστεως 10 δ..ων^b
„τὰς δόδοὺς τοῦ κυρίου τὰς εὐθείας”
Act 20³⁰ ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα

διασώζειν, ..εσθαι ^a*servare* ^b*salvare* (vl *sanare*) ^c*salvum perducere* ^d*salvum fieri* ^e*evadere*

Mat 14³⁸ ὅσοι ἡψαντο διεσώμησαν^d
Luc 7³ ὅπως – διασώσῃ^b τὸν δοῦλον αὐτοῦ
Act 23^{24c} – 27^{43a} 44^e ἐπὶ τὴν γῆν 28^{1e} 4^e
1 Pe 3²⁰ δλίγοι – διεσώμησαν^d δι' ὕδατος

διαταγή *dispositio* ^b*ordinatio*

Act 7⁵³ ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς (*in d..ne*, vl ..*nem*) ἀγγέλων
Rm 13² τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ^b ἀνθέστηκεν

διάταγμα *edictum* Hb 11²³ τοῦ βασιλέως

διαταράσσεσθαι S^o – *turbari* Luc 1²⁹

διατάσσειν, ..εσθαι ^a*praecipere* ^b*disponere* ^c*ordinare* ^d*iubēre* ^e*constituere* ^f*imperare* ^g*docēre*

Mat 11¹ διατάσσων^a τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
Luc 3¹³ μηδὲν – παρὰ τὸ διατεταγμένον^e ὑμῖν
8^{55d} 17^{9f} 10^a Act 7⁴⁴ καθὼς διετάξατο^b
„ὅ λαλῶν τῷ Μωϋσῆ” – 18^{2a} 20^{13b}
23^{31a} 24^{23d}

1 Co 7¹⁷ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις – δ..ομαι^e
16¹ ὥσπερ διέταξα^c ταῖς ἐκκλησίαις
11³⁴ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι^b

9¹⁴ οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν^c
Gal 3¹⁹ διαταγέσις^c δι' ἀγγέλων (sc ὁ νόμος)
Tit 1⁵ ὡς ἐγώ σοι διετάξαμην^b

διατελεῖν *permanēre* Act 27³³ ἄστοι

διατηρεῖν *conservare* ^b*custodire*

Luc 2⁵¹ διετήρει πάντα τὰ ρήματα ἐν τῇ καρ.
Act 15²⁹ ἔξ ὧν δ..οῦντες^b ἔαυτοὺς εὗ πράξ.

διατίθεσθαι *disponere* ^b*testari*
^c(διαθέμενος) *testator*

Luc 22²⁹ κάγὼ δ..εμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι
διατήρη μου βασιλείαν

Act 3²⁵ υἱοὶ – τῆς διαθήκης ἡς διέθετο πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν

Hb 8¹⁰ „ἡ διαθήκη ἡν διαθήσομαι” 10^{16b}
9¹⁶ ὅπου – διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου^c 17^b

διατρίβειν *demorari* ^b*commorari* ^c*morari*
^d*conferre* (vl *consistere*)

Joh 3²² ἐκεῖ διέτριβεν – καὶ ἐβάπτιζεν

Joh (11⁵⁴ vl^c) – Act 12^{19b} 14^{3.28c} 15³⁵ 16^{12d}
20⁶ 25^{6.14} (vl^c)

διατροφή *alimentum* 1 Ti 6⁸ ἔχοντες δ..άς

διαυγάζειν S^o – *elucescere* (vl *luc.*) 2 Pe 1¹⁹

διαυγής S^o – *perlucidus* Ap 21²¹ ὕαλος

διαφέρειν ^a*pluris esse* ^b*meliorem esse* ^c*differe*
^d*interesse* ^e*transferre* – διαφέρεσθαι: ^f*disseminari* ^g*navigare* – τὰ διαφέροντα: ^h*utiliora* ⁱ*potiora*

Mat 6²⁸ οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε^a αὐτῶν; ||
Lc 12^{24a} τῶν πετεινῶν – Mt 10³¹ πολ-
λῶν στρουθίων διαφέρετε^b || Lc 12^{7a}
12¹² πόσῳ – δ..ει^b ἄνθρωπος προβάτου

Mar 11^{16e} Act 13⁴⁹ δ..ετοⁱ – δ λόγος 27^{27g}

Rm 2¹⁸ δοκιμάζεις τὰ δ..οντα^h Phl 1¹⁰ⁱ

1 Co 15⁴¹ ἀστήρ – ἀστέρος δ..ει^c ἐν δόξῃ

Gal 2⁶ δποιοῖ ποτε ἦσαν οὐδέν μοι δ..ει^d
4¹ οὐδὲν δ..ει^c δούλου κύριος – ὃν

διαφεύγειν *effugere* Act 27⁴²

διαφημίζειν S^o – *diffamare* ^b*divulgare*

Mat 9³¹ διεφήμισαν αὐτόν (sc Jesum)
28¹⁵ διεφημίσθη^b δ λόγος οὗτος Mar 1⁴⁵

διαφθείρειν, ..εσθαι *corrumpere*, ..pi ^b*ex-terminare* ^c*interire*

Luc 12³³ ὅπου – οὐδὲ σῆς διαφθείρει

2 Co 4¹⁶ εὶ καὶ δ ἔξω ἄνθρωπος δ..εται

1 Ti 6⁵ διεφθαρμένων ἄνθρωπων τὸν νοῦν

Ap 8^{9c} 11¹⁸ δ..εῖραι^b τοὺς δ..οντας τὴν γῆν

διαφθορά *corruptio* Act 2²⁷ „τὸν δσιόν σου
ἰδεῖν δ..άν” 31 13^{35ss} – 34 ὑποστρέφειν

διάφορος, ..ώτερος *differens*, ..tior ^b*melior*
^c*varius*

Rm 12⁶ ἔχοντες δὲ χαρίσματα – διάφορα

Hb 1⁴ δσω δ..ώτερον – κεκληρονόμ. δνομα

8⁸ δ..ώτερας^b τέτυχεν λειτουργίας

9¹⁰ μόνον ἐπὶ – διαφόροις^c βαπτισμοῖς

διαφυλάσσειν *conservare* Luc 4¹⁰ σέ

διαχειρίζεσθαι S^o – ^a*interimere* ^b*interficere*
Act 5^{30a} Ἰησοῦν 26^{21b} (Paulum)

διαχλευάζειν S^o – *irridere* Act 2¹³

διαχωρίζεσθαι *discedere* Luc 9:33

διδακτικός *S^o* – ^a*doctor* ^b*docibilis*

1 Ti 3:2 δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον – εἶναι – δ..όν^a

2 Ti 2:24 δοῦλον – κυρίου – δεῖ – εἶναι – δ..όν^b

διδακτός ^a*docibilis* ^b*doctus* ^c*doctrina*

Joh 6:45 „ἔσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ”

1 Co 2:13 οὐκ ἐν δ..οῖς^b ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ’ ἐν δ..οῖς^c πνεύματος

διδασκαλία *doctrina* ^b(πρὸς δ..αν) *ad docendum*

Mat 15:9 „διδάσκοντες δ..ίας ἐντάλματα ἀνθρώπων” || Mar 7:7 – Col 2:22 κατὰ τὰ „ἐντάλματα καὶ δ..ίας τῶν ἀνθρ.”

Rm 12:7 εἴτε διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ 15:4 εἰς τὴν ἡμετέραν δ..ίαν ἐγράφη

Eph 4:14 περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς δ.

1 Ti 1:10 εἴ τι ἔτερον τῇ ὑγιαινούσῃ δ..ίᾳ ἀντικείται 2 Ti 4:3 δτε τῆς ὑγ. δ..ίας οὐκ ἀνέξονται Tit 1:9 δυνατὸς – παρακαλεῖν ἐν τῇ δ. τῇ ὑγ. 2:1 λάλει ἢ πρέπει τῇ ὑγ. διδασκαλίᾳ

4:1 πρόσεχοντες – δ..ίας δαιμονίων

- 6 τοῖς λόγοις – τῆς καλῆς διδασκαλίας
- 13 πρόσεχε – τῇ παρακλήσει, τῇ δ..ίᾳ
- 16 ἔπειχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδ., ἐπίμενε

5:17 οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ δ..ίᾳ

6:1 ἵνα μὴ – ἡ διδ. βλασφημῆται

- 3 τῇ κατ’ εὔσεβειαν διδασκαλίᾳ

2 Ti 3:10 παρηκολούμενος μου τῇ δ..ίᾳ

- 16 θεόπνευστος καὶ ὀφέλιμος πρὸς δ.^b

Tit 2:7 παρεχόμενος – ἐν τῇ διδ. ἀφερίαν

- 10 ἵνα τὴν διδ. τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν (sc δοῦλοι)

διδάσκαλος (*S bis*) *magister* ^b*praeceptor* ^c*doctor* .

1) **διδάσκαλε**, Jesu et Joannis appellatio

Mat 8:19 δ., ἀκολουθήσω σοι 12:38 δ., ὅτε λογοειδῶν ιδεῖν 19:18 δ. (v1 add ἀγαθέ vg), τί ἀγαθὸν ποιήσω –; || Mar 10:17 δ. ἀγαθέ, τί ποιήσω –; Luc 18:18 δ. ἀγαθέ, τί ποιήσας –; – Mat 22:16 δ., οἵδαμεν δτι ἀληθῆς εἰ || Mar 12:14 Luc 20:21 δτι δρῦς λέγεις – Mat 22:24 δ., Μωϋσῆς εἶπεν || Mar 12:19 Luc 20:28.39 δ., καλῶς εἶπας – Mat 22:36 δ., ποία ἐντολὴ μεγάλη || Luc 10:25 δ., τί ποιήσας ζωὴν αἰών. κληρονομήσω; cfr Mar 12:32 καλῶς, δ., ἐπ’ ἀληθείας εἶπες – Mar 4:38 δ., οὐ μέλει σοι –; 9:17 δ., ἥνεγκα τὸν υἱόν

μου πρὸς σέ || Luc 9:38 δ., δέομαι σου – Mar 9:38 δ., εἴδομέν τινα – ἐκβάλλοντα δαιμόνια 10:20 δ., ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην 35 δ., ὅτε λομεν ἕνα δὲ ἐὰν αἰτήσωμέν σε 13:1 δ., ἔτε ποταποὶ λίθοι – Luc 3:12 δ. (Joan.), τί ποιήσωμεν; 7:40 δ., εἰπέ 11:45 δ., ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις 12:13 δ., εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου 19:39 δ., ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου 21:7 δ. b, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; – Joh 1:38 ἡσθίει (δ λέγεται μεθερμ. διδ.) [84 δ., αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται] 20:16 ἡσθίουντι (δ λέγεται διδάσκαλε)

2) *reliqui loci*: διδάσκαλος, οἱ δ..οι

Mat 9:11 μετὰ τ. τελωνῶν – ἔσθιει δ. δ. ὑμῶν; 10:24 οὐκ ἔστιν μαθητῆς ὑπὲρ τὸν δ. 25 ἕνα γένηται ως δ. αὐτοῦ || Luc 6:40 οὐκ ἔ. μ. ὑπὲρ τὸν δ.· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ως δ. αὐτοῦ 17:24 δ. δ. ὑμῶν οὐ τελεῖ διδραχμα; 23:8 ὑμεῖς – μὴ κληδῆτε ἡσθίει· εἰς γάρ ἔστιν ὑμῶν δ. δ. (v1 καθηγητῆς) 26:18 δ. δ. λέγει· δ. καιρός μου ἐγγύς ἔστιν || Mar 14:14 Luc 22:11

Mar 5:35 τί ἔτι σκύλλεις τὸν δ.; || Luc 8:49 μηκέτι σκύλλει τὸν δ. (vg *illum*)

Luc 2:46 καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν δ..ων^c

Joh 3:2 ἡσθίει, – ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας δ..ος – 10 σὺ εἰ δ. τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα –;

11:28 δ. διδ. πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε

13:13 φωνεῖτέ με· δ. δ. καὶ δ. κύριος

– 14 εἰ – ἐγὼ ἔνιψι – δ. κύριος καὶ δ. δ.

Act 13:1 ἐν Ἀντιοχ. – προφῆται καὶ δ..οι^c

Rm 2:20 σεαυτὸν – εἶναι – δ..ον νηπίων

1 Co 12:28 οὗς μὲν ἔθετο δ. θεὸς –, τρίτον δ.. ους^c 29 μὴ πάντες διδάσκαλοι^c;

Eph 4:11 ἔδωκεν – τοὺς δὲ ποιμένας καὶ δ.^c

1 Ti 2:7 ἐτέθην ἐγὼ – δ.^c ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ 2 Ti 1:11 ἀπόστολος καὶ δ.

2 Ti 4:3 ἐαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν δ..ους

Hb 5:12 δοφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον

Jac 3:1 μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε

διδάσκειν *docēre* pass: ^b*edocēri* ^c*discere*

Mat 4:23 διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς 9:35

13:4 || Mar 6:2 – 1:21 Luc 4:15.31 ἐν

τοῖς σάββασιν 6:6 εἰσελθεῖν – εἰς τὴν συν. καὶ διδ. 13:10 δ..ων ἐν μιᾷ τῶν συν. – Joh 6:59 ἐν συναγωγῇ δ..ων ἐν Καφ. 18:20 ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἰερῷ

5:2 ἐδίδασκεν αὐτοῦ 11: μετέβη – τού δ.

- καὶ κηρύσσειν – Mar 2:13 ἐδίδ. αὐτούς
 4:1 ἥρξατο δ. παρὰ τὴν θάλασσαν 2
 ἐδίδ. αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά
 6:7 περιῆγεν – δ..ων 34 ἥρξατο δ. αὐ-
 τοὺς πολλά 10:1 ὡς εἰώθει πάλιν ἐ-
 δίδασκεν αὐτούς – Luc 5:3 ἐκ τοῦ
 πλοίου ἐδίδ. τοὺς ὅχλους 17 ἦν δ..ων
 13:22 διεπορεύετο – διδάσκων
- Mat 5:19 δς ἔαν – λύσῃ – καὶ διδάξῃ οὕτως –
 δς δ' ἄν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, – μέγας
 7:29 ἦν – διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν
 ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμμ. || Mar 1:22
 15:9 „διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα
 ἀνθρώπων“ || Mar 7:7
 21:23 προσῆλθον αὐτῷ δ..οντι οἱ ἀρχιερεῖς
 || Luc 20:1 ἐν τῷ ἱερῷ – Mat 26:55 καδ'
 ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμην δ..ων
 || Mar 14:49 – 12:35 11:17 Luc 19:47 21:37
 22:16 τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ δ..εις
 || Mar 12:14 Luc 20:21 ὀρθῶς δ..εις –,
 ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τ. θ. δ..εις
 28:15 ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν^b v1^a
 – 20 δ..οντες αὐτοὺς τηρεῖν – δσα ἐνετειλ.
 Mar 6:30 δσα ἐποίησαν καὶ δσα ἐδίδαξαν
 8:31 ἥρξατο δ. αὐτοὺς δτι δεῖ – πολλὰ πα-
 θεῖν 9:31 ἐδίδασκεν – τοὺς μαθητάς
 Luc 11:1 δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς
 καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητάς
 12:12 τὸ γάρ ἄγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς
 13:26 ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας
 23:5 δ..ων καδ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας
 Joh 7:14 ἀνέβη – εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν
 28 ἐν τῷ ἱερῷ δ..ων 8[2] καθίσας ἐδίδ.
 αὐτούς] 20 δ..ων ἐν τῷ ἱερῷ
 – 35 μέλλει – διδάσκειν τοὺς Ἔλληνας;
 8:28 καθὼς ἐδίδαξέν με δ. πατήρ
 9:34 καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς;
 14:26 ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα
- Act 1:1 ὃν ἥρξατο – ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν
 4:2 διαπονούμενοι διὰ τὸ δ. αὐτοὺς τὸν
 λαόν 5:21.25 11:26 ὅχλον ἰκανόν
 – 18 μηδὲ δ. ἐπὶ τῷ ὀνόματι – Ἰησοῦ 5:28
 5:42 οὐκ ἐπαύοντο δ..οντες καὶ εὐαγγελι-
 ζόμενοι τὸν χριστὸν Ἰ. 15:35 τὸν λό-
 γον τοῦ κυρίου 18:11 δ..ων – τὸν λό-
 γον τοῦ θεοῦ 25 ἐδίδ. ἀκριβῶς τὰ πε-
 ri τοῦ Ἰησοῦ 28:31 δ..ων – ἀκωλύτως
 15:1 ἐδίδ. τ. ἀδελφούς δτι ἔαν μὴ περιτμ.
 20:20 οὐδὲν ὑπεστειλάμην – τοῦ μὴ – διδά-
 ξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους
 21:21 ἀποστασίαν δ..εις ἀπὸ Μωϋσέως
 – 28 δ κατὰ – τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου
- τούτου πάντας πανταχῇ διδάσκων
 Rm 2:21 δ οὖν δ..ων ἔτερον σεαυτὸν οὐ δ..εις;
 12:7 εἴτε διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
 1 Co 4:17 καθὼς – ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκων
 11:14 οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς –;
 Gal 1:12 οὗτε ἐδιδάχθην^c (sc τὸ εὐαγγέλιον)
 Eph 4:21 εἴ γε – ἐν αὐτῷ (sc Χῷ) ἐδιδάχθητε^b
 Col 1:28 δ..οντες πάντα ἀνθρωπον ἐν πάσῃ
 σοφίᾳ 3:18 ἐν π. σο. δ..οντες – ἐσαυτούς
 2:7 βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδά-
 χθητε^c 2 Th 2:15 κρατεῖτε τὰς παρα-
 δόσεις δς ἐδιδάχθητε^c εἴτε διὰ λόγου
 1 Ti 2:12 διδάσκειν δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω
 4:11 παράγγελλε ταῦτα καὶ διδασκε 6:2
 2 Ti 2:2 οἵτινες ἰκανοὶ – καὶ ἐτέρους διδάξαι
 Tit 1:11 δ..οντες διὰ μὴ δεῖ – κέρδους χάριν
 Hb 5:12 χρείαν ἔχετε τοῦ δ. ὑμᾶς τινα (v1 δι-
 δάσκεσθαι ύ., τίνα νg) τὰ στοιχεῖα
 8:11 „οὐ μὴ διδάξωσιν – τὸν ἀδελφόν“
 1 Jo 2:27 οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑ-
 μᾶς – τὸ αὐτοῦ χρῆσμα διδάσκει ὑ-
 μᾶς περὶ πάντων, – καὶ καθὼς ἐδίδα-
 χειν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ
 Ap 2:14 Βαλαάμ, δς ἐδίδασκεν τῷ Βαλάκ βα-
 λεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον – Ἰσραήλ
 – 20 δ..ει καὶ πλανᾶ τοὺς ἐμοὺς δούλους
- διδαχή (Sept semel) doctrina**
- Mat 7:28 ἔξεπλήσσοντο – ἐπὶ τῇ δ. αὐτοῦ 22:33
 Mar 1:22 11:18 Luc 4:32 δτι ἐν ἔξουσίᾳ
 ἦν δ λόγος αὐτοῦ Mar 1:27 ἐθαμβή-
 θησαν ἄπαντες – διδαχὴ καινὴ κατ'
 ἔξουσίαν (v1 καινὴ κατ' ἔξ. καὶ τοῖς
 πνεύμασι – ἐπιτάσσει νg)
 16:12 προσέχειν – ἀπὸ τῆς δ. τῶν Φαρισ.
 Mar 4:2 ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ δ. αὐτοῦ 12:38
 Joh 7:18 ἡ ἐμὴ δ. οὐκ ἔστιν ἐμὴ 17 γνώσεται
 περὶ τῆς δ., πότερον ἐκ τ. θεοῦ ἔστιν
 18:19 ἤρώτησεν τὸν Ἰησ. – περὶ τῆς δ. αὐτοῦ
 Act 2:42 προσκαρτεροῦντες τῇ δ. τῶν ἀποστ.
 5:28 πεπληρώκατε τὴν Ἱερ. τῆς δ. ὑμῶν
 13:12 ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ δ. τοῦ κυρίου
 17:19 τίς ἡ καινὴ αὔτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλου-
 μένη διδαχή;
- Rm 6:17 ὑπηκούσατε – εἰς δν παρεδόθητε τύ-
 πον διδαχῆς 16:17 σκάνδαλα παρὰ
 τὴν δ. ἦν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας
 1 Co 14:6 ἔαν μὴ ὑμῖν λαλήσω – ἡ ἐν προφη-
 τείᾳ ἡ δ..η; 26 ἔκαστος – δ..ην ἔχει
 2 Ti 4:2 ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ
 μακροδυμίᾳ καὶ διδαχῇ
 Tit 1:9 τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου

- Hb 6 2 βαπτισμῶν διδαχήν (v1 ..ῆς vg)
 13 9 διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε (v1 περιφ.)
 2 Jo 9 δ—μὴ μένων ἐν τῇ δ. τοῦ Χοῦ—· κτλ
 10 εἴ τις—ταύτην τὴν δ. οὐ φέρει
 Ap 214 ἔχεις — κρατοῦντας τὴν δ. Βαλασάμ
 15 τὴν δ. τῶν Νικολαϊτῶν δμοίως
 — 24 δοι οὐκ ἔχουσιν τὴν δ. ταύτην

*διδόναι dare ^btribuere

- Mat 4 9 ταῦτά σοι πάντα δώσω || Luc 4 8 σοὶ δώσω τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἅπασαν —, — ὡς ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν
 5 42 τῷ αἰτοῦντί σε δός || Luc 6 30 παντὶ αἵτ. σε δίδου ^b 38 δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν—δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν
 7 6 μὴ δῶτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσίν, μηδέ — 7 αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν 11 δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον—δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν || Luc 11 9.13 πνεῦμα ἄγιον
 10 8 δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε — 19 δοθήσεται —ὑμῖν—τί λαλήσητε Mar 13 11 δ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν—, τοῦτο λαλεῖτε Luc 21 15 ἔγω γάρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν
 13 11 ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια—, ἔκείνοις δὲ οὐ δέδοται || Mar 4 11 τὸ μυστ. δέδοται τῆς βασιλ. Luc 8 10 — 12 δστις—ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ 25 29 || Mar 4 25 Luc 8 18 19 26 παντὶ τ. ἔχοντι
 19 11 οὐ πάντες—, ἀλλ' οīς δέδοται — 21 πώλησον—καὶ δὸς πτωχοῖς || Mar 10 21 Luc 12 33 π..ατε—καὶ δότε ἐλεημοσ.
 20 4 δ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω ὑμῖν 14 θέλω —τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὥς καὶ σοὶ — 23 οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι || Mar 10 37 δὸς ἡμῖν ἵνα—καθίσωμεν 40 — 28 δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν || Mar 10 45
 26 15 τί θέλετε μοι δοῦναι, κάγω—;
 28 18 ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς

- Luc 12 48 παντὶ—ὦ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητήσ.
 16 12 τὸ ἡμέτερον (v1 ὑμ.) τίς δώσει ὑμῖν;
 22 19 τὸ σῶμά μου [τὸ ὑπὲρ ὑμ. διδόμενον]
 Joh 3 27 ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τ. οὐρ.
 — 35 πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 13 3 δπι—ἔδωκεν αὐτῷ—εἰς τὰς χεῖρας
 5 36 τὰ—ἔργα δ δέδωκέν μοι δ πατήρ
 17 4 τὸ ἔργον—δ δέδωκάς μοι ἵνα

- Joh 6 37 πᾶν δ δίδωσίν μοι δ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἤξει 39 ἵνα πᾶν δ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἔξ αὐτοῦ
 — 65 ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τ. πατρ.
 10 29 δ πατήρ μου δ δέδωκέν μοι πάντων μεῖζον ἔστιν (v1 δς—μεῖζων)
 11 22 δσα ἀν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι δ θεός 15 16 ἵνα δ π ἀν αἰτήσῃτε—ἐν τῷ δνόμ. μου δῷ ὑμῖν 16 23 δώσει ὑμῖν
 14 27 εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς δ κόσμος δίδωσιν ἔγω δίδωμι
 17 2 ἔδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν δ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον ε οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἡσαν κάμοι αὐτοὺς ἔδωκας 7 δσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν 8 τὰ ῥήματα δ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς 9 περὶ ὃν δέδωκάς μοι (sc ἔρωτῷ)
 — 11 τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ δνόματί σου ὡς (v1 οὓς vg) δέδωκάς μοι 12
 — 14 ἔγω δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου
 — 22 τὴν δόξαν ἦν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς 24 πατήρ, δ (v1 οὓς vg) δέδωκάς μοι, θέλω—, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν—, ἦν δέδωκάς μοι
 18 9 οὓς δέδωκάς μου, οὐκ ἀπώλεσα
 19 11 εὶ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἀνωθεν
 Act 3 6 δ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι
 20 35 μακάριόν ἔστιν μᾶλλον διδόναι ἦ
 Rm 15 5 δῷ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλ.
 1 Co 3 5 ἕκαστω ὡς δ κύριος ἔδωκεν
 2 Co 8 5 ἐαυτοὺς ἔδωκαν—τῷ κυρ. καὶ ἡμῖν
 Gal 1 4 τοῦ δόντος ἐαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτ.
 Eph 3 16 ἵνα δῷ ὑμῖν—κραταιωθῆναι διά
 2 Th 3 9 ἵνα ἐαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν
 1 Ti 2 6 δ δοὺς ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντ.
 2 Ti 1 18 δῷ ἀυτῷ δ κύριος εύρειν ἔλεος 16
 Tit 2 14 δς ἔδωκεν ἐαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν
 Jac 1 5 παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς
 2 16 ἐὰν—, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδ.

δίδραχμα, τά didrachma (v1 ..gma) Mat 17 24

Δίδυμος Joh 11 16 δ λεγόμενος Δ. 20 24 21 2

- διεγείρειν ^asuscitare ^bexcitare
 διεγείρεσθαι ^cexurgere ^dsurgere
 Mar 4 39 δ..ερθείς ^c || Luc 8 24 ^aet ^d Joh. 6 18 ^c
 2 Pe 1 13 διεγείρειν ^a ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει
 3 1 ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ^b ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν

διενδυμεῖσθαι S^o – *cogitare* Act 10¹⁹ περὶ διέξοδος *exitus* Mat 22⁹ ἐπὶ τὰς διεξ.

διερμηνεύειν *interpretari* Luc 24²⁷ διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ – Act 9³⁸ δ..ομένη – Δορκάς 1 Co 12³⁰ μὴ πάντες δ..ουσιν; 14⁵ ἐκτὸς εἰ μὴ δ..ῃ 19 προσευχέσθω ἵνα δ..ῃ 27 εἰς δ..έτω

διερμηνευτής S^o – *interpres* 1 Co 14²⁸

διέρχεσθαι *transire* b^{pertransire} c^{ambulare} per d^{perambulare} e^{ire} f^{circuire} g^{praeterire} h^{penetrare} i^{peragrare} k^{transfretare} l^{venire}

Mat 12⁴³ δι' ἀνύδρων τόπων || Luc 11²⁴ v^l d^d Mar 4³⁵ διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν || Luc 8²² k^k

10²⁵ διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος

Luc 2¹⁵ ἔως Βηθλέεμ 4³⁰ διὰ μέσου αὐτῶν 9⁶ f^f κατὰ τὰς κώμας 17¹¹ διὰ μέσον Σαμαρείας 19¹ d^d τὴν Ἱεριχώ 4 ἐκείνης ἡμελλεν διέρχεσθαι

– 35 τὴν ψυχὴν διελεύσεται b^b δρυμφαία 5¹⁵ διήρχετο d^d – δ λόγος περὶ αὐτοῦ

Joh 4⁴ 4 ἔδει – αὐτὸν διέρχ. διὰ τῆς Σαμαρ. – 15 ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ δ..ωμαι (v^l ἔρχωμαι ν^g νεπιαμ) ἐνθάδε ἀντλεῖν

Act 8⁴ διῆλθον^b εὐαγγελιζόμενοι 40^b 9³² b³⁸ 10³⁸ δς διῆλθεν^b εὐεργετῶν καὶ ίώμενος 11¹⁹ d^d ἔως Φοινίκης καὶ Κύπρου – 12¹⁰ 13⁶ d^d (sc Cyprus) 14^b ἀπὸ τῆς Πέργης 14²⁴ Πισιδίαν 15³ b^b Φοινίκην 41^d Συρίαν 16⁶ Φρυγίαν 17²³ g^g (Athenis) 18²³ d^d Γαλ. 18²⁷ e^e εἰς τὴν Ἀχαΐαν 19¹ iⁱ τὰ ἀνωτερικά μέρη 21 Μακεδονίαν 20² d^d 25 πάντες ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασ.

Rm 5¹² οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους δ ὑάντας διῆλθεν^b

1 Co 10¹ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον 16⁵ δταν Μακεδονίαν διέλθω^b· κτλ^b

2 Co 1¹⁶ ἐβουλόμην – δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς M. Hb 4¹⁴ διεληλυθότα^h τοὺς οὐρανούς

διερωτᾶν S^o – *inquirere* Act 10¹⁷

διετῆς, ἀπὸ διετοῦς a^a *bimatu* Mat 2¹⁶

διετία S^o – *biennium* Act 24²⁷ 28³⁰

διηγεῖσθαι *narrare* b^{enarrare}

Mar 5¹⁶ 9⁹ ἵνα μηδενὶ δε εἶδον διηγήσωνται

Luc 8³⁹ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν δ ὅτεός 9¹⁰ Act 8³³ b^b 9²⁷ 12¹⁷ – Hb 11³² b^b περὶ Γεδεών

διήγησις *narratio* Luc 1¹

διηνεκές, εἰς τὸ S^o – a^a *in perpetuum* b^b *in sempiternum* c^c *indesinenter*

Hb 7³ z^z μένει „Ιερεὺς” εἰς τ. δ.^a 10¹ c^c 12 μίαν – προσενέγκας θυσίαν εἰς τ. δ.^b ἐκάθισεν 14 μιῆ – προσφορᾶς τετελείωκεν εἰς τ. δ.^b

διθάλασσος S^o – *dithalassus* (vl bi.) Act 27⁴¹

διϊκνεῖσθαι *pertingere* Hb 4¹²

διϊστάναι a^a *intervallum facere* b^b *recedere* c^c *separari* Luc 22⁵⁹ διαστάσης^a – ὕρας Luc 24⁵¹ διέστη^b ἀπ' αὐτῶν – Act 27²⁸ c^c

διϊσχυρίζεσθαι S^o – *affirmare*

Luc 22⁵⁹ Act 12¹⁵ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν

δικαιοκρισία S^o – *iustum iudicium* Rm 2⁵

δίκαιος *iustus*

1) *proprium Dei vel Christi*

Mat 27¹⁹ μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ (– 24 vl ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου ν^g *sanguine iusti huius*)

Luc 23⁴⁷ οὕτως δ ἄνθρωπος οὕτος δ. ἦν

Joh 17²⁵ πατήρ δίκαιε, καὶ δ κόσμος σε οὔκ

Act 3¹⁴ τὸν ἄγιον καὶ δ..ον ἡρνήσασθε 7⁵² προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δ., οὐ νῦν ὑμεῖς – φονεῖς 22¹⁴ ἴδειν τὸν δ. καὶ ἀκούσαι φωνήν

Rm 3²⁶ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δ..ον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ

2 Ti 4⁸ δ κύριος –, δ δίκαιος κριτής

1 Pe 3¹⁸ ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων

1 Jo 1⁹ πιστός ἐστιν καὶ δίκ., ἵνα ἀφῇ ἡμῖν 2¹ παράκλητον –, Ἰησοῦν Χ. δίκαιον

– 29 ἐάν εἰδῆτε δτι δίκαιος ἐστιν

3⁷ καθὼς ἐκεῖνος δίκαιος ἐστιν → 2)

Ap 16⁵ „δίκαιος εἰ, δ ών” καὶ δ ἦν

2) *homines iusti*

Mat 1¹⁹ Ἰωσὴφ –, δίκαιος ών καὶ μὴ θέλων 5⁴⁵ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους

9¹³ οὐ γάρ ἥλθον καλέσαι δ..ους ἀλλὰ ἄμαρτ. || Mar 2¹⁷ Luc 5³² εἰς μετάν.

10⁴¹ δ δεχόμενος δ..ον εἰς δνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται

Mat 13:17 πολλοὶ προφῆται καὶ δ..οι ἐπεδύμη. – 43 „οἱ δ..οι ἑκλάμψουσιν” – ἐν τῇ βασιλ. – 49 οἱ ἄγγελοι – ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων
 23:28 ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνδρ. δ..οι – 29 κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων – 35 ἀπὸ τοῦ αἵματος “Ἄβελ τοῦ δικαίου 25:37 ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δ..· κύριε – 46 οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον
 Mar 6:20 εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δ..ον καὶ ἄγιον
 Luc 1:6 ἡσαν – δ..οι ἀμφότεροι ἐναντ. τ. θεοῦ – 17 ἀπειδῆται ἐν φρονήσει δικαίων
 2:25 δ..ος καὶ εὐλαβῆς (Symeon) 23:50 ἀγάθὸς καὶ δ..ος (Joseph) Act 10:22 ἀνὴρ δ. καὶ φοβούμενος τὸν Θ. (Cornel.)
 14:14 ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δ. Act 24:15 ἀνάστασιν – ἔσεσθαι δ..ων τε καὶ ἀδίκων
 15:7 ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις
 18:9 τοὺς πεποιθότας – ὅπι εἰσὶν δίκαιοι
 20:20 ὑποκρινομένους ἐαυτοὺς δ..ους εἶναι
 Rm 1:17 „δ – δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται” Gal 3:11 Hb 10:38 „δ – δίκαιος μου”
 2:13 οὐ γάρ οἱ ἀκροσταὶ νόμου δίκαιοι παρὰ [τῷ] θεῷ, ἀλλ’ οἱ ποιηταὶ
 3:10 „Οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἰς”
 5:7 μόλις – ὑπὲρ δ..ου τις ἀποδανεῖται – 19 δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί
 1 Ti 1:9 εἰδὼς – δτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται
 Tit 1:8 δεῖ – ἐπίσκοπον – εἶναι – δ..ον, δσιον
 Hb 11:4 δι’ ἡς ἐμαρτυρήθη εἶναι δ..ος (Abel)
 12:23 πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων
 Jac 5:6 κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δ..ον – 16 πολὺ ἰσχύει δέσησις δ..ου ἐνεργουμένη
 1 Pe 3:12 „δόθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους” 4:18 „εἰ δ. μόλις σώζεται, δ – ἀσεβῆς – ;
 2 Pe 2:7 δ..ον Λώτ – ἐρρύσατο 8 δ δίκ. – ψυχὴν δ..αν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν
 1 Jo 3:7 δ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκ. ἔστιν
 Ap 22:11 δ δίκ. δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι
 3) res iustae – τὸ δίκαιον, δικαιόν ἔστιν
 Mat 20:4 δ ἐὰν ἢ δίκαιον δώσω ὑμῖν
 23:35 πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον (27:4 vi παραδούς αἱ. δίκαιον νγ)
 Luc 12:57 τί – ἀφ’ ἐστῶν οὐ κρίνετε τὸ δ.;
 Joh 5:30 ἢ κρίσις ἢ ἐμὴ δικαία ἔστιν
 7:24 ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε
 Act 4:19 εἰ δίκαιον ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
 Rm 7:12 ἢ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθὴ
 Eph 6:1 τοῦτο γάρ ἔστιν δίκαιον
 Phl 1:7 καθώς ἔστιν δ..ον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν
 4:8 δσα σεμνά, δσα δίκαια, δσα ἄγνα

Col 4:1 τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἴσοτητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε
 2 Th 1:5 ἔνδειγμα τῆς δ..ας κρίσεως τ. θεοῦ – 6 εἴπερ δ..ον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι
 2 Pe 1:13 δ..ον δὲ ἡγοῦμαι – διεγείρειν ὑμᾶς 2:8 ψυχὴν δικαίαν – ἐβασάνιζεν
 1 Jo 3:12 τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ (sc ἔργα) – δ..α
 Ap 15:3 „δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ” σου 16:7 „αἱ κρίσεις σου” 19:2 „κρίσεις”

δικαιοσύνη *iustitia* *taequitas* *ciustificatio*
 Mat 3:15 πρέπον – ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δ..ην
 5:6 οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικ.
 – 10 οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δ..ης
 – 20 ἐάν μὴ περρισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δ. πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισ.
 6:1 προσέχετε – τὴν δ. ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τό
 – 33 ζητεῖτε – τὴν βασιλ. καὶ τὴν δ. αὐτοῦ
 21:32 ἥλθεν – Ἰωάννης – ἐν δδῷ δ..ης
 Luc 1:75 λατρεύειν – ἐν δισιότητι καὶ δ..η
 Joh 16:8 ἐλέγχει τὸν κόσμον – περὶ δ..ης 10
 Act 10:35 δ – ἐργαζόμενος δ..ην δεκτὸς αὐτῷ
 13:10 ἔχθρε πάσης δ..ης (Bariesus)
 17:31 μέλλει „κρίνειν τὴν οἰκουμ. ἐν δ..η b”
 24:25 διαλεγομένου – αὐτοῦ περὶ δ..ης
 Rm 1:17 δικαιοσύνη – θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται 3:5 ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δ..ην συνίστησιν 21 χωρὶς νόμου δ. θεοῦ πεφανέρωται 22 δ. δὲ θεοῦ διὰ πίστεως – Χοῦ 25 εἰς ἔνδειξιν τῆς δικ. αὐτοῦ 26 103 ἀγνοοῦντες – τὴν τοῦ δ. δικ. καὶ τὴν ἴδιαν ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικ. τοῦ δ. οὐχ ὑπετάγησαν → 2 Co 5:21 Phl 3:9
 4:3 „ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δ..ην” 5 λογίζεται ἡ πίστις – εἰς δ..ην 9 „ἐλογίσθη κτλ” 22 Gal 3:6 Jac 2:23
 – 6 ὃ δ θεὸς λογίζεται δ..ην χωρὶς ἔργ. – 11 ἐλαβεν – σφραγίδα τῆς δικ. τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, – εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς [τὴν] δικ.
 – 13 ἡ ἐπαγγελία – διὰ δ..ης πίστεως 5:17 οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικ. λαμβάνοντες
 – 21 ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δ..ης εἰς ζω. 6:13 τὰ μέλη ὑμῶν διπλα δ..ης τῷ θεῷ
 – 16 δοῦλοι ἔστε – ἡ ὑποκοῆς εἰς δ..ην 18 ἐδουλώθητε τῇ δικ. 19 παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικ. εἰς ἀγιασμόν 20 ἐλεύθεροι ἤτε τῇ δικ.
 8:10 τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δ..ην c

Rm 9:30 ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δ..ην κατέλαβεν
δ..ην, δ..ην δὲ τὴν ἐκ πίστεως 31 Ἰσρα-
ὴλ – διώκων νόμον δ..ης εἰς νόμον
(v1 + δ..ης vg) οὐκ ἔφθασεν

10:4 τέλος – νόμου Χὸς εἰς δ..ην – τῷ πι-
στεύοντι 5 Μωϋσῆς γάρ γράφει ὅτι
τὴν δικ. τὴν ἐκ νόμου δ ποιήσας 6 ἡ
δὲ ἐκ πίστεως δικ.–λέγει· 10 καρδίᾳ
γάρ πιστεύεται εἰς δ..ην

14:17 δικ. καὶ είρηνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύ.

1 Co 1:30 δς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ,
δικ. τε καὶ ἀγιασμός

2 Co 3:9 περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικ. δόξῃ
5:21 ἵνα – γενώμεθα δικ. θεοῦ ἐν αὐτῷ
6:7 διὰ τῶν δπλων τῆς δ. τῶν δεξιῶν
– 14 τίς γάρ μετοχὴ δ..η καὶ ἀνομία;
9:9 „ἡ δικ. αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα”
– 10 αὐξήσει „τὰ γενήματα τῆς δ. ύμῶν”

11:15 μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δ..ης

Gal 2:21 εὶ – διὰ νόμου δικ., – Χὸς δωρεάν
3:21 δητῶς ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικ.
5:5 ἐκ πίστεως ἐλπίδα δ..ης ἀπεκδεχό.

Eph 4:24 τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιο-
σύνῃ καὶ δισιότητι τῆς ἀληθείας

5:9 ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δ..η κ. ἀλ.
6:14 „ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δ.”

Phl 1:11 πεπληρωμένοι καρπὸν δ..ης τὸν
διὰ Ἰησοῦ Χοῦ Ἡβ 12:11 καρπὸν εἰ-
ρηγικὸν – ἀποδίδωσιν δ..ης Jac 3:18
καρπὸς – δ..ης ἐν είρηνῃ σπείρεται

3:6 κατὰ δ..ην τὴν ἐν νόμῳ – ἀμεμπτος
9 μὴ ἔχων ἐμὴν δ..ην τὴν ἐκ νόμου,
ἀλλὰ – τὴν διὰ πίστεως Χοῦ, τὴν ἐκ
θεοῦ δικ. ἐπὶ τῇ πίστει

1 Ti 6:11 δίώκει δὲ δ..ην, εὐσέβειαν 2 Ti 2:22

2 Ti 3:16 ὥφελιμος – πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δ..η
4:8 ἀπόκειται μοι δ τῆς δικ. στέφανος

Tit 3:5 οὐκ ἔξ ἔργων τῶν ἐν δ..η δ ἐποιή-
σαμεν ἡμεῖς

Hb 1:9 „ἥγάπησας δ..ην καὶ ἐμίσησας ἀνο.”
5:13 ἄπειρος λόγου δ..ης, νήπιος γάρ ἐστιν
7:2 ἐρμηνεύμενος βασιλεὺς δ..ης

11:7 Νῶε – τῆς κατὰ πίστιν δ..ης ἐγένετο
κληρονόμος 33 οἱ διὰ πίστεως – ἡργά-
σαντο δ..ην – 12:11 Jac 3:18 → Phl 1:11

Jac 1:20 δργὴ – δ..ην θεοῦ οὐκ ἔργάζεται

1 Pe 2:24 ἵνα – τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν
3:14 εὶ καὶ πάσχοιτε διὰ δ..ην, μακάριοι

2 Pe 1:1 τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν
ἐν δ..η τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος

2:5 Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν
– 21 μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν δόδον τῆς δικ.

2 Pe 3:13 ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ

1 Jo 2:29 πᾶς δ ποιῶν τὴν δικ. 3:7.10 δ μὴ ποι-
ῶν δ..ην (v1 ὁν δικαιος vg)

Ap 19:11 „ἐν δ..η κρίνει” καὶ πολεμεῖ
22:11 δ δικαιος δ..ην ποιησάτω (v1 δικαιω-
θήτω vg, v1 *iustitiam faciat*) ἔτι

δικαιοῦν *iustificare*

Mat 11:19 ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων
(v1 τέκνων vg) αὐτῆς || Luc 7:35 τέκ.
12:37 ἐκ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ

Luc 7:29 καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν,
βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου

10:29 δ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἐαυτὸν εἶπεν

16:15 ὑμεῖς ἔστε οἱ δ..οῦντες ἐαυτοὺς ἐνώ-
πιον τῶν ἀνθρ., δ δὲ θεὸς γινώσκει

18:14 κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος – παρ’

Act 13:38.39 ἀπὸ πάντων ὃν οὐκ ἡδυνήθητε ἐν
νόμῳ Μωϋσέως δ..ωθῆναι, ἐν τούτῳ
πᾶς δ πιστεύων δ..οῦται

Rm 2:13 ἀλλ’ οἱ ποιηταὶ νόμου δ..ωθῆσονται

3:4 „ὅπως ἂν δ..ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου”
– 20 ἔξ ἔργων νόμου „οὐ δ..ωθήσεται πᾶ-
σα σάρξ” Gal 2:16

– 24 δ..ούμενοι δωρεάν τῇ αὐτοῦ χάριτι

– 26 εὶς τὸ εἶναι – δίκαιον καὶ δ..οῦντα

– 28 δ..οῦσθαι πίστει ἀνθρωπον χωρὶς ἔργ.
– 30 δς δ..ώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ
ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως

4:2 εὶ γάρ Ἀβρ. ἐκ ἔργων ἐδικαιώθη

– 5 τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ
ἐπὶ τὸν δ..οῦντα τὸν ἀσεβῆ

5:1 δ..ωθέντες οὖν ἐκ πίστεως ο μᾶλλον
δ..ωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ

6:7 δ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ¹
τῆς ἀμαρτίας

8:30 τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδι-
καίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν

– 33 τίς ἐγκαλέσει –; θεὸς „δ δ..ῶν”

1 Co 4:4 ἀλλ’ οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαί

6:11 ἐδ..ωθῆτε ἐν τῷ δνόματι – Ἱ. Χοῦ

Gal 2:16 οὐ δικαιοῦται ἀνθρ. – ἐὰν μὴ διὰ πί-
στεως Χοῦ, καὶ ἡμεῖς – ἐπιστεύσαμεν,
ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως

– 17 εὶ δὲ ζητοῦντες δ..ωθῆναι ἐν Χῷ

3:8 ὅτι ἐκ πίστεως δ..οῖ τὰ ἔθνη δ θεός

– 11 ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεῖς δικαιοῦται πα-
ρὰ τῷ θεῷ δῆλον

– 24 δ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν – εἰς Χόν,
ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν

5:4 οἵτινες ἐν νόμῳ δ..οῦσθε, – ἔξεπέσ.

1 Ti 3:16 ἐδ..ωθη (vg ..catum est) ἐν πνεύματι

Tit 3 τ δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι
Jac 221 Ἀθρ. – οὐκ ἔξ ἔργων ἐδικαιώθη –;
 – 24 δρᾶτε δτι ἔξ ἔργων δ..οῦται ἄνδρ. –;
 – 25 Ῥαձβ – οὐκ ἔξ ἔργων ἐδ..ώμη, –;
 (Ap 2211 v1 → δικαιοσύνη)

δικαίωμα ^a*iustificatio* ^b*iustitia* ^c*iudicium*
Luc 1 ε πορευόμενοι ἐν – δ..σιν^a τοῦ κυρίου
Rm 132 τὸ δικαίωμα^b τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες
 228 ἔαν – ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα^b
 τοῦ νόμου φυλάσσῃ
 516 τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτω-
 μάτων εἰς δικ.^a 18 δι' ἐνδὸς δ..τος^b εἰς
 πάντας – εἰς δικαίωσιν^a ζωῆς
 8 4 ἵνα τὸ δικ.^a τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν
 ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατ.
Hb 9 1 εἶχε – καὶ ἡ πρώτη δ..τα^a λατρείας
 – 10 δ..τα^b σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώ-
 σεως ἐπικείμενα
Ap 15 4 δτι τὰ δικ.^c σου ἐφανερώθησαν
 19 8 τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δ.^a τῶν ἀγίων

δικαίως *iuste*

Luc 2341 καὶ ἡμεῖς μὲν δ., ἄξια γὰρ ὅν ἐπράξ.
1 Co 1534 ἐκνήψατε δ. (vg *iusti* v1 *iuste*)
1 Th 210 ὡς δσίως καὶ δ. – ὑμῖν – ἐγενήθημεν
Tit 212 ἵνα – δ. καὶ εὑσεβῶς ζήσωμεν ἐν
1 Pe 223 παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως (v1
 ἀδίκως vg *iudicanti se iniuste*)

δικαίωσις *iustificatio*

Rm 425 ἡγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν
 518 εἰς πάντας ἄνδρ. εἰς δ..σιν ζωῆς

δικαστής *iudex* **Act** 727.35 (v1 **Luc** 1214)

δίκη *poena* ^b*ultio*
Act 28 4 δν – ἡ δίκη^b ζῆν οὐκ εἴασεν
2 Th 1 9 δίκην (..*pas*) τίσουσιν δλεθρον αιώ.
Jud 7 πυρὸς αἰώνιου δίκην ὑπέχουσαι

δίκτυον *rete*

Mat 420.21 || **Mar** 118.19 **Luc** 52.4.5.6
Joh 21 6.8.11 οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον

δίλογος **S^o** – *bilinguis* 1 **Ti** 38 μὴ δ..ους

διοδεύειν ^a*iter facere* ^b*perambulare*
Luc 8 1^a κατὰ πόλιν καὶ κώμην **Act** 171^b

Διονύσιος **Act** 1734 δ Ἄρεοπαγίτης**τὸ διοπετές** **S^o** – *Iouis proles* **Act** 1935

διορθώματα **S^o** γίνονται *multa corriguntur*
 Ap 242 τῷ ἔθνει τούτῳ

διόρθωσις **S^o** – *correctio*
Hb 910 μέχρι καιροῦ διορθώσεως

διορύσσειν *effodere* ^b*perfodere* (v1 ..*ire*)
Mat 619s – 2443 διορυχθῆναι^b || **Luc** 1239^b

Διόσκουροι *Castores* **Act** 2811**Διοτρέφης** 3 **Jo** 9 δ φιλοπρωτεύων**διπλοῦν** **S^o** – *duplicare* **Ap** 186 διπλᾶ

διπλοῦς ^a*duplex* ^b*duplus* ^c*duplo quam*
Mat 2315 υἱὸν γεέννης διπλότερον^c ὑμῶν
1 Ti 517 διπλῆς^a τιμῆς ἀξιούσθωσαν
Ap 18 ε διπλώσατε τὰ διπλᾶ^a „κατὰ τὰ ἔργα
 αὐτῆς”· ἐν τῷ ποτηρίῳ φ ἐκέρασεν
 κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν^b (*duplum*)

δίς *bis* ^b*iterum* **Mar** 1430.72

Luc 1812 νηστεύω δίς τοῦ σαββάτου
Phl 416 1 **Th** 218 ἄπαξ καὶ δίς^b **Jud** 12

δισμυριάς **S^o** – *vicies millies* **Ap** 916**διστάζειν** **S^o** – *dubitare*

Mat 1431 εἰς τί ἐδίστασας; 2817 οἱ δὲ ἐδίστ.

δίστομος *anceps* ^b*atraque parte acutus*

Hb 412 τομώτερος ὑπέρ – μάχαιραν δ..ον
Ap 116 φρομφαία δ.^b δξεῖα 212^b (v1 1915^b)

δισχίλιοι *duo millia* **Mar** 513 ὡς δισχ.**διύλιζειν** *excolare* **Mat** 2324 κώνωπα**διχάζειν** **S^o** – *separare* **Mat** 1035 ἄνθρωπον**διχοστασίαι** *dissensiones* **Gal** 520

Rm 1617 σκοπεῖν τοὺς τὰς δ..ας – ποιοῦντας

διχοτομεῖν *divide* **Mat** 2451 || **Luc** 1246**διψᾶν** *sitire*

Mat 5 6 οἱ διψῶντες τῇν δικαιοσύνῃν
 2535 ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με 37.42.44
Joh 413 διψήσει πάλιν 14 οὐ μὴ διψήσει εἰς
 τὸν αἰώνα 15 – 635 δ πιστεύων εἰς
 ἔμε οὐ μὴ διψήσει πώποτε

Joh 7:37 ἔάν τις διψᾶ, ἐρχέσθω πρός με καὶ
19:28 ὅνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· „διψῶ”
Rm 12:20 „ἔάν διψᾶ, πότιζε αὐτόν”
1 Co 4:11 πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνῖτ.
Ap 7:16 „ούδε διψῆσουσιν” ἔπι, οὐδὲ μὴ πέσῃ
21:6 ἔγώ „τῷ διψῶντι” δώσω ἐκ τῆς πη-
γῆς 22:17 „δ διψῶν ἐρχέσθω”

δίψος *sitis* 2 Co 11:27 ἐν λιμῷ καὶ δίψει

δίψυχος *S^o* – *duplex animo* Jac 18:48

διωγμός *persecutio*

Mat 13:21 διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον || Mar 4:17
Mar 10:30 ἔάν μὴ λάβῃ ἐκατονταπλασίονα νῦν
– μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰ. τ. ἐρχ.
Act 8:1 ἐγένετο – διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκ-
κλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις
13:50 ἐπήγειραν δ..δὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ
Rm 8:35 θλίψις ἡ στενοχωρία ἡ διωγμός –;
2 Co 12:10 εὔδοκῶ – ἐν διωγμοῖς – ὑπὲρ Χοῦ
2 Th 1:4 ὑπομονῆς – ἐν πᾶσιν τοῖς δ. ὑμῶν
2 Ti 3:11 παρηκολούθησάς μου – τοῖς δ. – οἴ-
ους δ..οὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων

διώκειν *persequi* ^b*sectari* ^c*sequi*

^d*persecutionem pati*

Mat 5:10 οἱ δεδιωγμένοι ^d ἔνεκεν δικαιοσύνης
11 δταν δνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξω-
σιν 12 οὕτως – ἐδίωξαν τοὺς προφή-
τας → Act 7:52

– 44 προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν δ..όντων ὑμᾶς
10:23 δταν δὲ δ..ωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει
23:34 ἔξ αὐτῶν – διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν || Luc 11:49 διώξουσιν

Luc 17:23 μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε ^b

21:12 πρὸ δὲ τούτων – διώξουσιν (sc ὑμᾶς)

Joh 5:16 ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν

15:20 εὶ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν

Act 7:52 τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν –;

9:4 τί με διώκεις; 5 ἔγώ εἰμι Ἰησοῦς δν
σὺ διώκεις 22:7.8 26:14.15

22:4 δς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θα-
νάτου 26:11 1 Co 15:9 διόπι ἐδίωξα τὴν
ἐκκλησίαν Gal 1:13 καδ' ὑπερβολὴν ἐ-
δίωκον τὴν ἐκκλ. 23 δ διώκων ἡμᾶς
ποτε Phl 3:6 κατὰ ζῆλος διώκων

Rm 9:30 ἔδην τὰ μὴ δ..οντα ^b δικαιοσύνην 31

Ἰσραὴλ – δ..ων ^b νόμον δικαιοσύνης

12:13 τὴν φιλοξενίαν διώκοντες ^b 14 εὐλο-
γεῖτε τοὺς διώκοντας (νι + ὑμᾶς νγ)

14:19 τὰ τῆς εἰρήνης δ..ομεν (νι ..ωμεν νγ) ^b

καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς – εἰς ἀλλήλους

1 Co 4:12 διωκόμενοι ^d ἀνεχόμενα
14:1 διώκετε ^b τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε
2 Co 4:9 δ..δμενοι ^d ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι
Gal 4:29 ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα
5:11 εὶ περιτομὴν ἔπι κηρύσσω, τί ἔτι διώ-
κομαι ^d; 6:12 ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς πε-
ριτέμνεσθαι, μόνον ὅνα τῷ σταυρῷ
τοῦ Χοῦ – μὴ διώκωνται ^d

Phl 3:12 διώκω ^c δὲ εὶ καὶ καταλάβω
– 14 κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον

1 Th 5:15 τὸ ἀγαθὸν διώκετε ^b εἰς ἀλλήλους

1 Ti 6:11 δίωκε ^b δὲ δικαιοσύνην 2 Ti 2:22 ^b
2 Ti 3:12 πάντες – οἱ θέλοντες ζῆν εὔσεβῶς ἐν
Χῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται ^d

Hb 12:14 „εἰρήνην διώκετε ^c” μετὰ πάντων

1 Pe 3:11 „δ – θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν – ζητησάτω
εἰρήνην καὶ διώξάτω ^c αὐτήν”

Ap 12:13 ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα (sc δ δράκων)

διώκτης *S^o* – *persecutor* 1 Ti 1:13

δόγμα ^a*decretum* ^b*edictum* ^c*dogma*

Luc 2:1 ^b παρὰ Καίσαρος Act 17:7 ^a (Hb 11:23 v1)

Act 16:4 φυλάσσεν τὰ δόγματα ^c τὰ κεκριμέ-
να ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτ.

Eph 2:15 τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν ^a
καταργήσας Col 2:14 ἔχαλείψας τὸ
καδ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμα-
σιν ^a (*decreti* v1 *decretis*)

δογματίζεσθαι *decernere*

Col 2:20 τί ώς ζῶντες ἐν κόσμῳ δ..εσθε –;

***δοκεῖν** *vidēri* ^b*existimare*, ..*ari* (Hb 4:1) ^c*pu-
tare* ^d*placēre* ^e(οὐ δ.) *nescire*

Mat 17:25 τί σοι δοκεῖ, Σίμων; 18:12 ὑμῖν –; 21

28 22:17 τί σοι δοκεῖ, ἔξεστιν δοῦναι
κῆνσον –; 42 τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ

χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστιν; 26:6 Joh
11:58 ^c – Luc 10:36 τίς – πλησίον δο-
κεῖ σοι γεγονέναι –; 12:51 δοκεῖτε ^c

ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι –;

24:44 ἢ οὐ δοκεῖτε ^e ὥρᾳ || Luc 12:40 ^c

Mar 10:42 οἱ δοκοῦντες ἀρχειν τῶν ἐθνῶν

Joh 5:39 ὅτι – δοκεῖτε ^c ἐν αὐταῖς ζωὴν – ἔχειν

Act 15:22 ἐδοξε ^d τοῖς ἀποστόλοις 25 ἐδοξεν ^d ἡ-
μῖν γενομένοις διμοθυμαδόν 28 ἐδοξεν
– τῷ πνεύματι – καὶ ἡμῖν – [34]

1 Co 3:18 εὶ τὶς δοκεῖ σοφὸς εἶναι – ἐν τῷ αἰῶνι
τούτῳ 8:2 εὶ τὶς δοκεῖ ^b ἐγνωκέναι πι
Gal 6:3 ^b εἶναι τι μηδὲν ὄν

1 Co 7:40 δοκῶ^c δὲ κάγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν
 10:12 ὁ δοκῶν^b ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ
 Gal 2:2 κατ' Ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν (vg add
aliquid esse, v1^o) εἰς ἀπὸ δὲ τῶν δοκ.
 εἶναι τι, – ἐμοὶ – οἱ δοκ. οὐδὲν προσ-
 ανέθεντο γοι δοκ. στῦλοι εἶναι
 Phl 3:4 εἴ τις δοκεῖ ἄλλ. πεποιθέναι ἐν σαρκὶ^a
 Hb 4:1 μήποτε – δοκῆ^b τις – ὑστερηκέναι
 12:11 παιδεία – οὐδὲ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι
 Jac 1:26 εἴ τις δοκεῖ^c θρησκὸς εἶναι

δοκιμάζειν *probare* ^b*comprobare*
 Luc 12:56 τὸ πρόσωπον τῆς γῆς – οἴδατε δοκ.,
 τὸν καιρὸν – τοῦτον πῶς οὐ δ..ετε;
 14:19 πορεύομαι δ..άσαι αὐτά (sc ζεύγη)
 Rm 1:28 καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔ-
 χειν ἐν ἐπιγνώσει
 2:18 δ..ειστὰ διαφέροντα Phl 1:10 ἐν – αἰσθή-
 σει, εἰς τὸ δ..ειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα
 12:2 τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δ..ειν
 ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ Eph 5:10
 δ..οντες τί ἔστιν εὑάρεστον τῷ κυρίῳ
 14:22 ὁ μὴ κρίνων ἐσυτὸν ἐν φ..δ..άζει
 1 Co 3:13 ἔκαστον τὸ ἔργον δποιόν ἔστιν τὸ
 πῦρ αὐτὸν δοκιμάσει
 11:28 δοκιμάζετω δὲ ἄνθρωπος ἐσυτόν
 16:3 οὐδὲς ἔαν δ..σητε, – τούτους πέμψω
 2 Co 8:8 τὸ τῆς ὑμετ. ἀγάπης γνήσιον δ..ων^b
 – 22 δν ἐδοκιμάσαμεν – σπουδαῖον ὅντα
 13:5 ἐσυτοὺς πειράζετε εἰ ἔστε ἐν τῇ πί-
 στει, ἐσυτοὺς δοκιμάζετε
 Gal 6:4 τὸ δὲ ἔργον ἐσυτοῦ δ..έτω ἔκαστος
 1 Th 2:4 καθὼς δεδοκιμάσμεδα ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 πιστευθῆναι τὸ εὔαγγ. – λαλοῦμεν –
 θεῶ τῷ „δ..οντι τὰς καρδίας“ ὑμῶν
 5:21 πάντα – δ..ετε, τὸ καλὸν κατέχετε
 1 Ti 3:10 δ..έσθωσαν –, εἴτα διακονείτωσαν
 1 Pe 1:7 χρυσίου –, διὰ πυρὸς – δ..ομένου
 1 Jo 4:1 δ..ετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ

δοκιμασία *probaverunt* ex v1 Hb 3:9 „οὖ δ..-
 πείρασσαν (v1 + με vg) οἱ πατέρες ὑ-
 μῶν ἐν δ..ια (v1 ἐδοκιμάσαν vg)“

δοκιμή S^o – ^a*experimentum* ^b*probatio*
 Rm 5:4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν^b (sc κατερ-
 γάζεται), ἡ δὲ δοκιμὴ^b ἐλπίδα
 2 Co 2:9 ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκ.^a ὑμῶν
 8:2 δτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ^a θλίψεως
 9:13 διὰ τῆς δοκ.^b τῆς διακονίας ταύτης
 13:3 ἐπεὶ δοκιμὴ^a ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ
 λαλοῦντος Χοῦ
 Phl 2:22 τὴν δὲ δοκιμὴν^a αὐτοῦ γινώσκετε

δοκίμιον, τό *probatio* Jac 1:3 τὸ δ. ὑμῶν τῆς
 πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν 1 Pe 1:7
 ἵνα τὸ δ. ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότε-
 ρον χρυσίου –, εύρεθῇ εἰς ἔπαινον – ἐν
 ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χοῦ

δόκιμος *probatus* ^b*probus* ^c*probabilis*
 Rm 14:18 εὐάρεστος – θεῶ κ. δόκ. τοῖς ἀνθρ.
 16:10 Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον^b ἐν Χῷ
 1 Co 11:19 ἵνα – οἱ δ. φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμ.
 2 Co 10:18 οὐ γάρ δ ἐσυτὸν συνιστάνων, ἐκεī-
 νός ἐστιν δ., ἀλλ’ δν δ κύρ. συνιστ.
 13:7 οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν
 2 Ti 2:15 σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον^c παρα-
 στῆσαι τῷ θεῷ
 Jac 1:12 δόκ. γενόμενος λήμψεται τὸν στέφ.

δοκός *trabs* (v1 ..bes) Mat 7:3ss || Luc 6:41s

δόλιος *subdolus* 2 Co 11:13 ἐργάται δ..οι

δολιοῦν *dolose agere* Rm 3:13 „γλώσσαις“

δόλος *dolus*

Mat 26:4 ἵνα – δόλω κρατήσωσιν || Mar 14:1 ἐν
 Mar 7:22 πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος
 Joh 1:47 Ἰσραηλίτης, ἐν φ δόλος οὐκ ἔστιν
 Act 13:10 φ πληρῆς παντὸς δόλου
 Rm 1:29 μεστοὺς – ἕριδος δόλου κακοηθείας
 2 Co 12:16 ἀλλὰ – δόλω ὑμᾶς ἔλαβον
 1 Th 2:3 ἡ – παράκλησις ὑμῶν – οὐδὲ ἐν δόλω
 1 Pe 2:1 ἀποθέμενοι – πάντα δόλον κ. ὑποκρ.
 – 22 „οὐδὲ εὑρέθῃ δ. ἐν τῷ στόματι αὐτ.“
 3:10 „χεὶλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον“

δολοῦν *adulterare* 2 Co 4:2 λόγον – θεοῦ

δόμα ^a*datum* ^b*donum*

Mat 7:11 δόματα^a (v1 vg^o) ἀγαθὰ διδόναι
 τοῖς τέκνοις ὑμῶν || Luc 11:13^a
 Eph 4:8 „ἔδωκεν δόματα^b τοῖς ἀνθρώποις“
 Phl 4:17 οὐχ δτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα^a, ἀλλά

δόξα *gloria* ^b*claritas* ^c*maiestas*
^d*honor* (2 Pe 2:10 *secta*)

Mat 4:8 πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ
 τὴν δόξαν αὐτῶν || Luc 4:6 σοὶ δώ-
 σω – τὴν δόξαν αὐτῶν
 [6:13 v1 δτι σοῦ ἔστιν – ἡ δόξα, vg^o]
 – 29 Σολ. ἐν πάσῃ τῇ δ. αὐτοῦ || Luc 12:27
 16:27 ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ || Mar 8:38 Luc 9:26 δ..^e αὐτοῦ

Mat 19:28 ὅταν καθίσῃ – ἐπὶ θρόνου δόξης^c αὐτοῦ 25:31 ἔλανθη – ἐν τῇ δ. αὐτοῦ –, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης^c αὐτοῦ
24:30 ἐρχόμενον – μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης^c πολλῆς || **Mar 13:28** **Luc 21:27^c**

Mar 10:37 ἵνα – καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου
Luc 2:9 δόξα^b κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς
– 14 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ 19:38
– 32 „δόξαν“ λαοῦ σου „ἰσραὴλ“
9:31 οἱ δοφθέντες ἐν δόξῃ^c ἔλεγον
– 32 εἶδαν τὴν δόξαν^c αὐτοῦ
14:10 τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων
17:18 δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ δ ἀλλογ.
24:26 εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ

Joh 1:14 ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός
2:11 ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ
5:41 δόξαν^b παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω
44 δόξαν παρὰ ἄλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν δ. τὴν παρὰ – θεῷ οὐ ζητεῖτε; 12:43 ἡγάπησαν – τὴν δ. τῶν ἀνθρ. μᾶλλον ἥπερ τὴν δ. τοῦ θεοῦ
7:18 δ ἀφ' ἔαυτοῦ λαλῶν τὴν δ. τὴν ιδίαν ζητεῖ· δ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθῆς ἐστιν
8:50 ἔγὼ – οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου, ἔστιν δ ζητῶν καὶ κρίνων 54 ἐὰν ἔγὼ δοξάσω ἐμαυτόν, η δόξα μου οὐδένεν ἐστιν
9:24 δὸς δόξαν τῷ θεῷ ήμεῖς οἴδαμεν
11:4 οὐκ ἐστιν πρὸς δάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δ. τοῦ θεοῦ 40 δψη τὴν δ. τοῦ θεοῦ
12:41 Ἡσαΐας δτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ
17:5 δόξασόν με σύ, – τῇ δόξῃ^b η εἶχον – παρὰ σοί 22 κάγὼ τὴν δόξαν^b ην δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς 24 ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν^b τὴν ἐμήν

Act 7:2 „δ θεὸς τῆς δ.“ ὠφθη τῷ πατρὶ ήμ. – 55 εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα
12:23 ἀνδ’ ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δ.^d τῷ θεῷ
22:11 ἀπὸ τῆς δόξης^b τοῦ φωτὸς ἐκείνου

Rm 1:23 „ἵλλαξαν τὴν δ.“ τοῦ ἀφθάρτου θ.
2:7 τοῖς μὲν – δόξαν καὶ τιμὴν – ζητοῦσιν
10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ – τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν
3:7 ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ
– 23 ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
4:20 δοὺς δόξαν τῷ θεῷ (sc. Ἀβραάμ)
5:2 καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης (vg add filiorum) τοῦ θεοῦ
6:4 ἡγέρθη Χρόνος – διὰ τῆς δ. τοῦ πατρός
8:18 πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι 21 εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς

δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ
Rm 9:4 ὃν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δ. καὶ αἱ ἐπαγγ.
– 23 ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δ. αὐτοῦ ἐπὶ σκεύῃ ἐλέους, ἢ προητοίμασεν εἰς δόξαν
11:36 αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας 16:27^d et^a (v1 d) Gal 1:5 Phl 4:20 τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δ. εἰς 2 Ti 4:18 Eph 3:21 αὐτῷ ἡ δ. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χῷ I. εἰς πάσας τὰς γενεάς – 1 Ti 1:17 θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
15:7 καθὼς καὶ δ Χρόνος προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν^d τοῦ θεοῦ
1 Co 2:7 ἡν προώρισεν δ θεὸς – εἰς δ..αν ἡμῶν – 8 οὐκ ἄν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν cfr Jac 2:1 τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χροῦ τῆς δόξης
10:31 πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε
11:7 ἀνὴρ –, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· η γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν
– 15 γυνὴ – ἐὰν κομῆ, δόξα αὐτῇ ἐστιν
15:40 ἐτέρα – ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα 41 ἄλλη δόξα^b ἥλιου, καὶ ἄλλη δόξα^b σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα^b ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δ.^b
– 43 σπείρεται ἐν ἀπιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ
2 Co 1:20 τὸ ἀμήν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν
3:7 εἰ – η διακονία τοῦ θανάτου – ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε – διὰ „τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ“ τὴν καταργουμένην 8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον η διακ. τοῦ πνεύμ. ἔσται ἐν δόξῃ; 9 εἰ – η διακ. τῆς κατακρίσεως δόξα, – περισσεύει η διακ. τῆς δικαιοσύνης δόξῃ 10 εἰνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης 11 εἰ – τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ
– 18 „τὴν δόξαν κυρίου“ κατόπτριζόμενοι – μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης^b εἰς δόξαν^b
4:4 τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χροῦ
– 6 πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης^b τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χροῦ
– 15 περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ
– 17 αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται
6:8 διὰ δόξης καὶ ἀπιμίας
8:19 πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν
– 23 ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χροῦ
Eph 1:6 εἰς ἐπαίνον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ 12 δόξης αὐτοῦ 14 τῆς δ. αὐτοῦ
– 17 δ πατὴρ τῆς δόξης
– 18 τίς δ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονο-

μίας Col 1:27 τῆς δ. τοῦ μυστηρίου – ,
δὶς ἐστιν Χός ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δ.
Eph 3:13 μὴ ἔγκακεῖν ἐν ταῖς ὑλίψεσίν μου ὑ-
περ ὑμῶν, ἡτις ἐστιν δόξα ὑμῶν
– 18 κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ
Col 1:11 τὸ κράτος τῆς δόξης^b αὐτοῦ
Phl 1:11 εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον ὑεοῦ 2:11 εἰς
δόξαν ὑεοῦ πατρός
3:19 ὃν – ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν
– 21 σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δ.^b αὐτοῦ
4:19 πληρώσει – ἐν δόξῃ ἐν Χῷ Ἰησοῦ
Col 1:11 → Eph 3:16 – Col 1:27 → Eph 1:18
3:4 καὶ ὑμεῖς – φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ
1 Th 2:6 οὕτε ζητοῦντες ἔξ ἀνθρώπων δόξαν,
οὕτε ἀφ' ὑμῶν οὕτε ἀπ' ἄλλων
– 12 εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν
– 20 ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν
2 Th 1:9 „ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ισχύος αὐτοῦ”
2:14 εἰς περιποίησιν δόξης – Ἰησοῦ Χοῦ
1 Ti 1:11 εὐαγγέλιον τῆς δ. τοῦ μακαρ. ὑεοῦ
3:16 ἀνελήμφη ἐν δόξῃ
2 Ti 2:10 σωτηρίας τύχωσιν – μετὰ δόξης αἰώ.
Tit 2:13 ἐπιφάνειαν τῆς δ. τοῦ μεγάλου ὑεοῦ
Hb 1:3 ὃν ἀπαύγασμα τῆς δόξης – αὐτοῦ
2:7 „δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας”^a
– 10 πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα
3:3 πλείονος – οὗτος δόξης – ἥξισται
9:5 ὑπεράνω – αὐτῆς Χερουβίν δόξης
13:21 Χοῦ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
1 Pe 4:11 καὶ τὸ κράτος 2 Pe 3:18 Jud
25 ὑεῷ – δόξα μεγαλωσύνη κράτος
Jac 2:1 → 1 Co 2:8
1 Pe 1:7 εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν
ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χοῦ
– 11 τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς
μετὰ ταῦτα δόξας
– 21 τὸν ἐγείραντα – καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα
– 24 „πᾶσα δόξα” αὐτῆς „ώς ἀνθρο. χόρ.”
4:13 ἵνα – ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης
αὐτοῦ χαρῆτε 5:1 τῆς μελλούσης ἀπο-
καλύπτεσθαι δόξης κοινωνός
– 14 τὸ τῆς δ.^d et^a (v1^a) καὶ „τὸ τοῦ ὑεοῦ
πνεῦμα” ἐφ' ὑμᾶς „ἀναπαύεται”
5:4 τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον
– 10 εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν
2 Pe 1:3 τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ
ἀρετῇ (v1 διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς)
– 17 παρὰ ὑεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν
– – ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης
2:10 δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες
(vg *sectas non metuunt introducere blasphemantes*) Jud 8 κυριότητα –

Jud 24 στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ
Ap 1:6 αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
4:9 δώσουσιν – δόξαν καὶ τιμὴν – τῷ καθ-
ημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ 11 ἕξιος εἴ-
λαβεῖν τὴν δόξαν 5:12,13 7:12 ἡ εὐλο-
γία καὶ ἡ δόξα^b – τῷ θεῷ ἡμῶν
11:13 ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ
14:7 δότε αὐτῷ δόξαν^d 19:1 ἡ δόξα
καὶ ἡ δύναμις τοῦ ὑεοῦ ἡμῶν τὸ δώ-
σομεν τὴν δόξαν αὐτῷ
15:8 „ἐγειμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ” ἐκ „τῆς
δόξης^c” τοῦ ὑεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμης
16:9 οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν
18:1 ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ
21:11 πόλιν – ἔχουσαν „τὴν δ.^b τοῦ ὑεοῦ”
– 23 „ἡ – δ.^b τοῦ ὑεοῦ ἐφωτίσεν” αὐτήν
– 24 „οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν
δόξαν” αὐτῶν εἰς αὐτήν 26 „οἵσουσιν
τὴν δ.” καὶ τὴν τιμὴν „τῶν ἐδνῶν”

δοξάζειν *glorificare* ^b *clarificare* ^c *magnifi-
care* ^d *honorificare* ^e *honorare* ^f (pass.)
gloriari ^g (perf. pass.) *claruisse*

Mat 5:16 ὅπως – δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν
6:2 ὅπως δοξασθῶσιν^d ὑπὸ τῶν ἀνθρώπ.
9:8 ἐδόξασαν τὸν θεόν || Mar 2:12^d Luc
5:25^c, 26^c – Mat 15:31^c τὸν θ. Ἰσραὴλ
Luc 2:20 δ..οντες καὶ αἰγοῦντες τὸν θεόν ἐπί^e
4:15 δοξαζόμενος^c ὑπὸ πάντων
7:16 ἐδόξαζον^c τὸν θεόν 13:13 17:15^c 18:43^c
23:47 – Act 11:18 ἐδόξασαν 21:20^c
Joh 7:39 ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη
8:54 ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτόν, – ἔστιν ὁ
πατήρ μου ὁ δοξάζων με
11:4 ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι’ αὐ-
τῆς (sc τῆς ἀσθενείας)
12:16 ἀλλ’ ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς 23 ἡ ὥρα
ἵνα δοξασθῇ^b (v1^a) ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ.
28 πάτερ, δοξασόν^b σου τὸ δόνομα. –
καὶ ἐδόξασα^b καὶ πάλιν δοξάσω^b
13:31 νῦν ἐδοξάσθη^b ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη^b ἐν αὐτῷ
32 εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη^b ἐν αὐτῷ, καὶ
ὁ θεὸς δοξάσει^b αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ
εὐθὺς δοξάσει^b αὐτόν
14:13 ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ
15:8 ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη^b ὁ πατήρ μου
16:14 ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει^b
17:1 δοξασόν^b σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς
δοξάσῃ^b σὲ 4 ἐγὼ σε ἐδόξασα^b ἐπὶ^e
τῆς γῆς 5 νῦν δοξασόν^b με σύ

Joh 17:10 δεδόξασμαι^b ἐν αὐτοῖς (sc τοῖς ἔμοῖς)
 21:19 ποιώ θανάτῳ δοξάσει^b τὸν θεόν
 Act 3:13 „ἔδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ” Ἰησοῦν
 4:21 ἔδόξασον^b τὸν θεόν ἐπὶ τῷ γεγονότι
 13:48 ἔδόξασον τὸν λόγον τοῦ κυρίου
 Rm 1:21 τὸν θεόν οὐχ ὡς θεόν ἔδόξασαν
 8:30 οὗτος δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἔδόξασεν
 11:13 ἐφ' ὅσον—εἰμὶ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω^a (v1 ..άσω vg)
 15:8 Ἰνα—ἐν ἑνὶ στόματι δ..ητε^d τὸν θεόν — 9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι^e τὸν θεόν
 1 Co 6:20 δοξάσατε δὴ τὸν θ. ἐν τῷ σώμ. ὑμῶν
 12:28 εἴτε δοξάζεται^f (*gloriatur*) μέλος
 2 Co 3:10 οὐ „δεδόξασται τὸ δεδοξασμένονες” (*quod claruit*) ἐν τούτῳ τῷ μέρει
 9:13 δοξάζοντες τὸν θεόν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ
 Gal 1:24 ἔδόξασον^b ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν
 2 Th 3:1 Ἰνα δὲ λόγος—τρέχῃ καὶ δοξάζηται^b
 Hb 5:5 καὶ δὲ Χός οὐχ ἔαυτὸν ἔδόξασεν^b γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ’ δὲ λαλήσ.
 1 Pe 1:8 ἀγαλλιᾶσθε χαρᾶ—δεδοξασμένη
 2:12 Ἰνα—δοξάσωσιν τὸν θεόν „ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς” → Mat 5:16
 4:11 Ἰνα ἐν πᾶσιν δ..ηται^d δὲ θ. διὰ—Χόν
 (- 14 v1 κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται, vg v1^d)
 - 16 δ..έτω δὲ τὸν θ. ἐν τῷ δινόματι τούτῳ
 Ap 15:4 „τίς οὐ—δοξάσει^c τὸ δόνομά σου;”
 18:7 ὅσα ἔδόξασεν αὐτήν (v1 ἔαυτήν)

Δορκάς Act 9:36.39 ὅσα ἐποίει—ἡ Δορκάς

δόσις *datum*

Phl 4:15 εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως
 Jac 1:17 πᾶσα δόσις ἀγαθή (*optimum*)

δότης *dator* 2 Co 9:7 „Ιλαρὸν—δότην”

δουλαγωγεῖν *S^o – in servitatem redigere*
 1 Co 9:27 ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δ..ῶ

δουλεία *servitus*

Rm 8:15 οὐ γάρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας
 - 21 ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φυλαρᾶς
 Gal 4:24 μία—, εἰς δουλείαν γεννῶσα
 5:1 μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε
 Hb 2:15 ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας

δουλεύειν *servire*

Mat 6:24 δυσὶ κυρίοις δουλεύειν—οὐ δύνασθε

θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ || Luc 16:13
 Luc 15:29 τοσαῦτα ἔτη δ..ῶ σοι καὶ οὐδέποτε
 Joh 8:33 οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε
 Act 7:7 „ἔθνος ὃ ἔτη δ..σουσιν κρινῶ ἐγώ”
 20:19 δ..ῶν τῷ κυρίῳ μετὰ—ταπεινοφροσ.
 Rm 6:6 τοῦ μηκέτι δ..ειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ
 7:6 ὥστε δ. [ἡμᾶς] ἐν καινότητι πνεύμ.
 - 25 τῷ—νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ
 9:12 „δὲ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι”
 12:11 τῷ κυρίῳ (v1 καιρῷ) δουλεύοντες
 14:18 δ—ἐν τούτῳ δ..ῶν τῷ Χῷ εὑάρεστος
 16:18 Χῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ—κοιλίᾳ
 Gal 4:8 ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς οἱ ἐπὶ τὰ—πτωχὰ στοιχεῖα, οἵ πάλιν ἄνωθεν δουλεύσαι θέλετε
 - 25 δουλεύει γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς
 5:13 διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις
 Eph 6:7 μετ’ εύνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις
 Phl 2:22 ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
 Col 3:24 τῷ κυρίῳ Χῷ δουλεύετε
 1 Th 1:9 δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ
 1 Ti 6:2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας—μᾶλλον δ..έτωσαν, διτὶ πιστοί εἰσιν
 Tit 3:3 δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς

δούλη *ancilla* Luc 1:38 κυρίου 48 – Act 2:18

δοῦλος, ..η, ..ον *servire* (infin. *finalis*)

Rm 6:19 παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαδαρσίᾳ—,—νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ

δοῦλος *servus*

Mat 8:9 || Luc 7:2 δοῦλος κακῶς ἔχων 3.8.10
 10:24 οὐδὲ δ. ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ 25 δ. ὡς δ κύριος αὐτοῦ Joh 13:16 οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου 15:20
 13:27.28 – 18:23 συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ 26.27.28.32 δ..ε πονηρέ
 20:27 δις διὰ θέλη—εἰναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος || Mar 10:44 πάντων δ.
 21:34 ἀπέστειλεν τοὺς δ. αὐτοῦ – λαβεῖν τοὺς καρπούς 35.36 ἄλλους δ. πλείονας || Mar 12:2 δοῦλον 4 Luc 20:10.11
 22:3 ἀπέστειλεν τοὺς δ. αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους 4 ἄλλους δ. ε κρατήσαντες τοὺς δ. 8.10
 || Luc 14:17 τὸν δοῦλον αὐτοῦ 21.22.23
 24:45 τίς ἀρα—δ πιστὸς δ. καὶ φρόνιμος —; 46 μακάριος δ δοῦλ. ἐκεῖνος 48 δ

- (Mat 24) κακὸς δ. 50 ἤξει δὲ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου || Luc 12:37 μακάριοι οἱ δ. ἐκ., οὓς – δὲ κύρ. εὐρήσει γρηγοροῦντας 43.45.46.47 δὲ δοῦλ. δὲ γνοὺς τὸ δέλημα τοῦ κυρίου – δαρήσεται πολλάς
- Mat 25:14 ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δ. καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς 19.21 δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ 23.28 πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ 30 τὸν ἀχρεῖον δ. ἐκβάλετε || Mar 13:34 δοὺς τοῖς δ. αὐτοῦ τὴν ἔξουσίαν Luc 19:13 δέκα δούλους ἑαυτοῦ 15.17 ἀγαθὲ δοῦλε 22 πονηρὲ δοῦλε
- 26:51 πατάξας τὸν δοῦλ. τοῦ ἀρχιερέως || Mar 14:47 Luc 22:50 Joh 18:10 cfr 18:28
- Luc 22:9 νῦν ἀπολύεις τὸν δ. σου, δέσποτα 15:22 17:7 δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα 9 μὴ ἔχει χάριν τῷ δ. –; 10 καὶ ὑμεῖς – λέγετε δὲ δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν
- Joh 4:51 οἱ δοῦλοι ὑπήντησαν αὐτῷ 8:34 δοῦλός ἐστιν τῆς ἀμαρτίας 35 δὲ δ. οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰώνα.
- 13:16 15:20 → Mat 10:24 – Joh 15:15 οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, δηποτὲ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ δὲ κύριος
- Act 2:18 „Ἐπὶ τοὺς δ. μου – ἐκχεῶ ἀπὸ τ. πν.” 4:29 δός τοῖς δ. σου – λαλεῖν τὸν λόγον
- 16:17 δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν
- Rm 1:1 Παῦλος δοῦλος Χοῦ Ἰ. Phl 1:1 Π. καὶ Τιμ. δοῦλοι Χοῦ Ἰ. Tit 1:1 Π. δ. θεοῦ – Gal 1:10 Χοῦ δ. οὐκ ἄν ἡμην
- 6:18 ὡς παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἔστε ὡς ὑπακούετε – 17 χάρις – τῷ θεῷ δὲ δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας 20 δὲ – δ. οἱ ἡτε τῆς ἀμαρτ.
- 1 Co 7:21 δοῦλος ἐκλήθης; 22 δὲ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· – δὲ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χοῦ 23 μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων
- 12:13 εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι
- 2 Co 4:5 ἑαυτοὺς δὲ δ..ους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν
- Gal 3:28 οὐκ ἔνι δ. οὐδὲ ἐλεύθερος Col 3:11
- 4:1 οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὅν 7 οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός
- Eph 6:5 οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε (Col 3:22) 8 ὡς δοῦλοι Χοῦ 8 κομίσεται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος
- Phl 2:7 μορφὴν δούλου λαβών
- Col 4:1 τὴν ἴσοτητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε – 12 Ἐπαφρᾶς –, δοῦλος Χοῦ Ἰησοῦ
- 1 Ti 6:1 δοσοὶ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι
- 2 Ti 2:24 δοῦλον – κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι
- Tit 2:9 δούλους – δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι
- Phm 16 οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον
- Jac 1:1 Ἱάκ. θεοῦ καὶ κυρίου Ἰ. Χοῦ δοῦλος
- 1 Pe 2:16 ὡς ἐλεύθεροι, – ἀλλ’ ὡς θεοῦ δοῦλοι
- 2 Pe 1:1 Συμ. Πέτρ. δ. καὶ ἀπόστολος Ἰ. Χοῦ 2:19 ἐλευθερίαν – ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς
- Jud 1:1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χοῦ δοῦλος
- Ap 1:1 δεῖξαι τοῖς δ. αὐτοῦ „δὲ δεῖ γενέσθαι” 22:6 – 11 τῷ δ. αὐτοῦ Ἰωάννῃ 2:20 πλανᾶτοὺς ἐμοὺς δούλους
- 6:15 πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος 13:16 19:18
- 7:3 σφραγίσωμεν τοὺς δ. τοῦ θεοῦ ἡμῶν
- 10:7 ὡς εὐηγγέλισεν „τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας” 11:18 δοῦναι τὸν μισθὸν „τοῖς δ. σου τοῖς προφήταις”
- 15:3 „Μωύσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ”
- 19:2 „ἔξεδίκησεν τὸ ἀίμα τῶν δ.” αὐτοῦ – 5 „αἰνεῖτε –, πάντες οἱ δοῦλοι” αὐτοῦ
- 22:3 οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ 6
- δουλοῦν** ^a*servituti subiicere* ^b*servum facere* ^c(pass.) *servire* ^d*servum esse*
- Act 7:6 „δ..ώσουσιν^a αὐτό” (sc σπέρμα Ἀβρ.)
- Rm 6:18 ἐδουλώθητε^b τῇ δικαιοσύνῃ 22 δουλωθήντες^b δὲ τῷ θεῷ
- 1 Co 7:15 οὐ δεδούλωται^a δὲ ἀδελφὸς ή ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις
- 9:19 πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα^b
- Gal 4:3 ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα δεδουλωμένοι^c
- Tit 2:3 μηδὲ οἰνῳ πολλῷ δεδουλωμένας^c
- 2 Pe 2:19 ὡς γάρ τις ἥππηται, τούτῳ (νι + καὶ) δεδούλωται^d
- δοχή** *convinium* Luc 5:29 14:19
- δράκων** *draco*
- Ap 12:3 δράκων μέγας πυρρός 4 δὲ δρ. ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικός 7 πόλεμος – μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ δὲ δρ. ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ 9 ἐβλήθη δὲ δρ. δὲ μέγας 13:16 τὸν ποταμὸν δν ἔβαλεν δὲ δρ. 17 ὠργίσθη δ. ἐπὶ τῇ γυναικί – 13:2 ἔδωκεν αὐτῷ (sc τῷ θηρίῳ) δὲ δρ. τὴν δύναμιν αὐτοῦ 4 προσεκύνησαν τῷ δρ. 11 ἐλάλει ὡς δράκων 16:13 – 20:2 ἐκράτησεν (sc δὲ ἄγγελος) τὸν δράκοντα – καὶ ἔδησεν αὐτόν
- δράσσεσθαι** *comprehendere* 1 Co 3:19 „σοφούς”
- δραχμή** *drachma* (νι ..gma) Luc 15:8.9

δρέπανον *falx* Mar 4:29 Ap 14:14-19

δρόμος *cursus*

Act 13:25 ώς – ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν δρόμον
20:24 ώς τελεώσω τὸν δρόμον μου καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον
2 Ti 4:7 τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν

Δρουσίλλα Act 24:24

δύναμις *virtus* ^b*potestas* ^c*fortitudo* ^d*impetus*
Mat (6:13 v1 δτι – σοῦ ἐστιν – ἡ δύναμις, vg^o)

7:22 οὐ – δυνάμεις πολλὰς ἐποίησαμεν;
11:20 ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δ..εις αὐτοῦ 21:23 || Luc 10:13 εἰ – ἐγενήθησαν
13:54 πόθεν τούτῳ – αἱ δυν.; 58 οὐκ ἐποίησεν ἕκεī δυνάμεις πολλάς || Mar 6:2
καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται 5 οὐκ ἔδυνατο ἕκεī ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν
14:2 διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ || Mar 6:14
22:29 μὴ εἰδότες – τὴν δ. τ. θεοῦ || Mar 12:24
24:29 „αἱ δ. τῶν οὐρανῶν“ σαλευμήσονται
|| Mar 13:25 αἱ ἐν τοῖς οὐρ. Luc 21:26
– 30 ἐρχόμενον – μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς || Mar 13:26 Luc 21:27^b
25:15 ἐκάστῳ κατὰ τὴν ίδιαν δύναμιν
26:64 „καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως“
|| Mar 14:62 Luc 22:69 τοῦ θεοῦ

Mar 5:30 ἐπιγνοὺς – τὴν ἔξ αὐτοῦ δύν. ἔξελθουσαν || Luc 8:46 cfr 6:19 δύναμις παρ’ αὐτοῦ ἔξηρχετο καὶ ἵστο πάντας
9:1 τὴν βασ. τ. θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δ..ει – 39 οὐδεὶς – ποιῆσει δ..ιν ἐπὶ τῷ δινόματί μου καὶ δυνήσεται – κακολογῆσαι με

Luc 1:17 ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου
– 35 δύναμις ψίστου ἐπισκιάσει σοι
4:14 ὑπέστρεψεν – ἐν τῇ δ. τοῦ πνεύματος
– 36 ἐν – δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς – πνεύμασιν 9:1 ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν – ἐπὶ τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν 10:19 ἔξουσίαν – ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθροῦ

5:17 δύν. κυρίου ἣν εἰς τὸ ἵσθαι αὐτόν
19:37 περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων
24:49 ἔως οὖν ἐνδύσθησθε ἔξ ψίους δύναμιν

Act 1:8 λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' ψίας
2:22 ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ψίας δυνάμεις 6:8 πλήρης χάριτος καὶ δ..εως^c ἐποίει τέρατα 8:13 θεωρῶν τε – δυνάμεις μεγάλας γινομένας

Act 3:12 ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἴδια δυνάμει – πεποιηκόσιν –; 4:7 ἐν ποίᾳ δυνάμει ἡ ἐν ποίᾳ δινόματι ἐποίησατε τοῦτο –; 4:33 δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον – Ἰησοῦ τῆς ἀναστάσεως
8:10 οὐτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ καλουμένη μεγάλῃ
10:38 Ἰησοῦν –, ώς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει

Rm 19:11 δ..εις τε οὐ τὰς τυχούσας δ. ἐποίει
– 16 δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν
– 20 ἡ τε ἀτίδιος αὐτοῦ δύν. καὶ θειότης
8:38 οὕτε δ..εις^c (vg sing, v1 plur) οὕτε ψψωμα οὕτε βάθος οὕτε τις κτίσις
9:17 „ὅπως ἐνδεξωμαι – τὴν δύναμιν μου“
15:13 ἐν δ..ει πνεύματος ἀγίου 19 ἐν δ. σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυν. πν. ἀγίου

1 Co 1:18 σωζόμενοι ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν
– 24 Χὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν
2:4 ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως
– 5 ἵνα ἡ πίστις ψίων μὴ ἡ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ’ ἐν δυνάμει θεοῦ
4:19 γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν
– 20 οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλ’ ἐν δυνάμει
5:4 σὺν τῇ δυν. τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
6:14 ἡμᾶς ἔχεγετι διὰ τῆς δυνάμης αὐτοῦ
12:10 ἀλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων
– 28 ἔθετο δ θεὸς –, ἐπειτα δυνάμεις
– 29 μὴ πάντες δυνάμεις;

14:11 ἐάν – μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς
15:24 δταν καταργήσῃ πᾶσαν – δύναμιν
– 43 ἐγείρεται ἐν δυνάμει
– 56 ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας δ νόμος

2 Co 1:8 ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν
4:7 ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἔξ ἡμῶν
6:7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ
8:3 κατὰ δύναμιν – καὶ παρὰ δύναμιν
12:9 ἡ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται.
– ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ

– 12 τὰ – σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ψίν ἐν – δυνάμεσιν
13:4 ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. – ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ψίας

Gal 3:5 δ – ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ψίν
Eph 1:19 τί τὸ – μέγεθος τῆς δ. αὐτοῦ εἰς ἡμ. – 21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς – καὶ δ..εως
3:7 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δ. αὐτοῦ 20

κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν Col 1:29 κατὰ τὴν ἐνέργειαν
αὐτοῦ τὴν ἐν..μένην ἐν ἐμοὶ ἐν δ..ει
Eph 3:16 ἵνα δῷ ὑμῖν—δυνάμει κραταιωθῆναι
Phl 3:10 γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς
ἀναστάσεως αὐτοῦ
Col 1:11 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι
1 Th 1:6 τὸ εὔαγγ. — οὐκ ἐγενήθη — ἐν λόγῳ
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καί
2 Th 1:7 μετ' ἄγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ
— 11 πληρώσῃ — ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει
2:9 ἐν πάσῃ δ..ει — καὶ τέρασιν ψεύδους
2 Ti 1:7 οὐ — πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως
καὶ ἀγάπης καὶ σωφροσύνης
— 8 συγκακοπάθησον — κατὰ δ..iv θεοῦ
3:5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ
δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι
Hb 1:3 τῷ φίματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
2:4 τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν
6:5 δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος
7:16 κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου
11:11 Σάρρα δ..iv εἰς καταβολὴν σπέρματος
ἔλαβεν 34 ἔσβεσαν δ..iv^d πυρός
1 Pe 1:5 τοὺς ἐν δ..ει θεοῦ φρουρούμενους
3:22 ἄγγέλων καὶ ἔξουσῶν καὶ δυνάμεων
4:14 τὸ τῆς δόξης (νι + καὶ δ..εως) — πνεῦ.
2 Pe 1:3 τὰ πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως
αὐτοῦ — δεδωρημένης
— 16 τὴν — Χοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν
2:11 ἄγγελοι ισχύῃ καὶ δυνάμει μεῖζονες
Ap 1:16 ὡς „δ ἥλιος — ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ”
3:8 δτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν
4:11 ἄξιος εἶ — λαβεῖν — τὴν δύν. 5:12 7:12
ἡ δύναμις — τῷ θεῷ ἡμῶν 12:10 19:1
11:17 εἱληφας τὴν δύν. σου τὴν μεγάλην
13:2 ἔδωκεν αὐτῷ δ δράκων τὴν δύν. αὐτοῦ 17:13 τὴν δ. — τῷ θηρίῳ διδόσασιν
15:8 ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυν.
18:3 ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν

δυναμοῦσθαι ^aconfortari ^bconvalescere
Col 1:11 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι^a
Hb 11:34 ἐδυναμώθησαν^b ἀπὸ ἀσθενείας

***δύνασθαι** posse ^bpotentem esse
Mat 3:9 δύναται^b (νι^a) δ θεὸς ἐκ τῶν λίθων
— ἐγεῖραι τέκνα || Luc 3:8^b (νι^a)
7:18 οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς
πονηροὺς ἐνεγκεῖν, κτλ 12:34 πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ δντες;
8:2 ἐὰν θέλῃς, δύνασσαι με καθαρίσαι ||

Mar 1:40 Luc 5:12 — Mat 9:28 πιστεύετε δτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;
Mat 17:16 οὐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι
19 διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; || Mar 9:28.29 Luc 9:40
19:25 τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; || Mar 10:26
Luc 18:26 — Act 15:1 ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε —, οὐ δύνασθε σωθῆναι
20:22 δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον δ ἐγὼ μέλλω πίνειν; — δυνάμεθα || Mar 10:38.39
26:1 δύναμαι καταλῦσαι τ. ναὸν τοῦ θεοῦ
27:42 ἐαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι || Mar 15:31
Mar 2:7 τίς δύναται ἀφίέναι ἀμαρτίας εἰ μὴ εἶς δ θεός; || Luc 5:21 μόνος δ θεός;
4:33 παραβολαῖς — ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἡδύναντο ἀκούειν
6:5 οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ δλίγοις ἀρρώστοις
9:22 ἀλλ’ εἴ τι δύνῃ, βοήθησον ἡμῖν 23 τὸ εὶ δύνῃ, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι
Luc 6:42 πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου
12:26 εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί 14:26 οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής 27:33
20:36 οὐδὲ γάρ ἀποδανεῖν ἔτι δύνανται
Joh 3:2 οὐδεὶς — δύναται — τὰ σημεῖα ποιεῖν
— 3 οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασ. τοῦ θεοῦ 4:
5 οὐ δύν. εἰσελθεῖν εἰς τὴν β. τοῦ θ.
5:19 οὐ δύναται διὰ τὸ ποιεῖν ἀφ’ ἐαυτοῦ οὐδέν 30 οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν
— 44 πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, — ;
6:44 οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με 85
— 60 τίς δ..ται αὐτοῦ (sc τ. λόγου) ἀκούειν;
7:34 ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν 38 8:21 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω — 22 13:33
8:43 δτι οὐ δ..σθε ἀκούειν τ. λόγον τ. ἐμόν
9:4 νὺξ δτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι
— 16 πῶς δύναται — ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; 33 εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν
10:21 μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν διθαλμοὺς ἀνοίξαι; 11:37 οὐκ ἐδύνατο -- ποιῆσαι ἵνα οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;
— 29 οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός
12:39 διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο πιστεύειν
15:5 χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν
16:12 ἀλλ’ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρπι
Act 20:32 τῷ κυρίῳ — τῷ δ..μένῳ^b οἰκοδομῆσαι
Rm 8:7 τῷ — νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γάρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται
16:25 τῷ — δυναμένῳ^b ὑμᾶς στηρίξαι Eph

320 τῷ δὲ δυναμένῳ^b ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι Jud 24 (vl^a) φυλάξαι ὑμᾶς
 1 Co 3 2 οὕπω γάρ ἐδύνασθε. ἀλλ' οὐδὲ—νῦν δύνασθε, ἔτι γάρ σαρκικοί ἐστε
 10 13 οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ δύνασθε, ὅλλα ποιήσει—καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν
 12 3 οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν· κύριος Ἰησοῦς
 2 Co 13 8 οὐ—δυνάμενά τι κατὰ τῆς ἀληθείας
 Gal 3 21 εἰ—ἐδόθη νόμος δυνάμενος ζωοποιῆσαι,—ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσ.
 Eph 6 11 πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου — 13.16
 Phl 3 21 τοῦ δύνασθαι—ὑποτάξαι—τὰ πάντα
 Hb 2 18 δ..ται^b τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι
 10 1 οὐδέποτε δύναται (vl ..νται) τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι 11 οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας
 Jac 4 12 δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι 1 Jo 3 9 οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, δητὶ ἐκ τ. θ.
 Ap 13 4 τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;
δυνάστης *potens* Luc 152 Act 827
 1 Ti 6 15 δικάριος καὶ μόνος δυνάστης
δυνατεῖν S^o — *potentem esse*
 Rm 14 4 δυνατεῖ γάρ δικόιος στῆσαι αὐτόν
 2 Co 9 8 δ..εῖ—δ.θ.—χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμ.
 13 3 Χοῦ, δις εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν
δυνατός *potens* ^b*possibilis* (*imposs.*) ^c*fieri potest* ^d*posse* ^e(τὸ δυνατόν) *potentia* ^f(οἱ δυνατοί) *firmiores*
 Mat 19 26 „παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά^b“ || Mar 10 27^b Luc 18 27^b
 24 24 πλανῆσαι, εἰ δυνατόν^c || Mar 13 22^c
 26 39 εἰ δυνατόν^b ἐστιν, παρελθάτω — τὸ ποτήριον || Mar 14 35^c ἡ ὥρα τοῦ πάντα δυνατά^b σοι· παρένεγκε τὸ ποτ.
 Mar 9 23 πάντα δυνατά^b τῷ πιστεύοντι
 Luc 1 49 ἐποίησέν μοι μεγάλα δυνατός
 14 31 εἰ δυνατός ἐστιν^d—ὑπαντῆσαι τῷ 24 19 δ..ὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ Act 7 22 (Moses) 18 24 (Apollos) δ.—ἐν τ. γραφαῖς
 Act 22 4 οὐκ ἦν δυνατὸν^b κρατεῖσθαι αὐτόν 11 17 ἐγὼ τίς ἤμην δ.^d κωλῦσαι τὸν θεόν;
 20 16 εἰ δυνατὸν^b εἴη αὐτῷ
 25 5 οἱ οὖν ἐν ὑμῖν—δυνατοί
 Rm 4 21 δ. ἐπήγγελται δυν. ἐστιν καὶ ποιῆσαι 9 22 θέλων δ. θεός—γνωρίσαι τὸ δ.^e αὐτοῦ
 11 23 δ.—ἐστιν δ. θεός πάλιν ἐγκεντρίσαι

Rm 12 18 εἰ δυνατόν^c, τὸ ἔξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες
 15 1 διφεῖλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ^f τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν
 1 Co 1 28 οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ π. εὐγενεῖς
 2 Co 10 4 τὰ—δύνατα τῷ θεῷ πρός
 12 10 δταν—ἀσθενῶ, τότε δυνατός είμι
 13 9 χαίρομεν γάρ δταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν,
 ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἔτε
 Gal 4 15 εἰ δυνατὸν^c τοὺς διφθαλμοὺς ὑμῶν
 2 Ti 1 12 δ..ὸς ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι Hb 11 19 ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν
 Tit 1 9 ἵνα δυν. ἡ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκ.
 Jac 3 2 δυνατὸς^d χαλιναγγῆσαι—τὸ σῶμα
δύνειν *occidere* Mar 1 32 || Luc 4 40
***δύο** *duo, duae* ^b*bini*
 Mat 18 19 ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν περὶ—οὐ δὲ ἐὰν αἰτήσωνται 20 οὐ γάρ εἰσιν δύο ἡ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν δνομα
 19 5 „ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο || Mar 10 8 — 1 Co 6 16 Eph 5 31
 21 1 ἀπέστειλεν δύο μαδητάς || Mar 11 1
 Luc 19 29
 24 40 ἔσονται δύο ἐν τῷ ἀγρῷ 41 δύο (*duae*) ἀλήθουσαι || Luc 17 34.35
 Mar 6 7 ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο^b || Luc 10 1 ἀνὰ δύο^b — Mar 14 13 δύο τῶν μαδητῶν — [16 12 δυσὶν—περιπατοῦσιν ἐφανερώθη] || Luc 24 13 — 7 18 δύο τινας τῶν μαδητῶν (sc. Ἰωάννου) — J oh 1 35 Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαδητῶν αὐτοῦ δύο 37.40 Ἀνδρέας—εἰς τῶν δύο 20 4 ἔτρεχον—οἱ δύο δμοῦ 21 2 ἄλλοι ἐκ τῶν μαδητ.—δύο Joh 8 17 δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθῆς 2 Co 13 1 „ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν” 1 Ti 5 19 Hb 10 28
 Eph 2 15 ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ—εἰς ἔνα καινόν
δυσβάστακτος ^a*importabilis* ^b*quae portare* (sc homines, vl ..tari) *non possunt* (Mat 23 4 vl vg^a) || Luc 11 46^b
δυσεντέριον S^o — *dysenteria* Act 28 8
δυσερμήνευτος S^o — *ininterpretabilis* Hb 5 11 πολὺς ἡμῖν δ. λόγος καὶ δυσ. λέγειν
δύσις vg^o [Mar brev. claus. ἔχρι δύσεως]

δύσκολος, δυσκόλως *difficilis, ..le*
Mat 19:23 πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται ||
Mar 10:23,24 πῶς δ..όν ἐστιν Luc 18:24

δυσμαί *occidens b occensus* Mat 8:11 || Luc 13:29 – Mat 24:27 Luc 12:54^b Ap 21:13^b

δυσνόητος S^o – *difficilis intellectu*
2 Pe 3:16 ἐν αἷς ἐστιν δυσνόητά τινα

δυσφημεῖν *blasphemare* 1 Co 4:12 δ..δύμενοι

δυσφημία *infamia* 2 Co 6:8 διὰ δυσφημίας

***δώδεκα** *duodecim*

Mat 10:1 προσκαλεσάμενος τοὺς δ. μαθητὰς αὐτοῦ || Mar 6:7 τοὺς δώδεκα Luc 9:1 – 2 τῶν δὲ δ. ἀποστόλων τὰ δύνοματα || Mar 3:14 ἐποίησεν δώδ. ἵνα ὡσιν μετ' αὐτοῦ 16 τοὺς δώδεκα Luc 6:13 ἐκλεξάμενος – δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν – Joh 6:10 οὐκ ἔγω ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἔξελεξάμην; – 5 τούτους τοὺς δ. ἀπέστειλεν δ. Ἰησοῦς 11:1 δτε ἐτέλεσεν – διατάσσων τοῖς δώδεκα 19:28 ἐπὶ δώδεκα υδρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ || Luc 22:30 20:17 παρέλαβεν τοὺς δώδεκα κατ' ἴδιαν || Mar 10:32 cfr 9:35 ἐφώνησεν Luc 18:31 26:14 πορευθεὶς εἰς τῶν δώδ. || Mar 14:10 δε εἰς τῶν δώδεκα 20:43 Luc 22:3 δηντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα 47 Joh 6:71 – 20:24 Θωμᾶς – εἱς ἐκ τῶν δώδεκα – 20 ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδ. [μαθητῶν] || Mar 14:17 ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα

Mar 4:10 ἥρωτῶν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν (vg^o v1 cum) τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς 11:11 ἔζηλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδ.

Luc 8:1 καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ – 9:12

Joh 6:67 τοῖς δ.: μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

Act 6:2 προσκαλεσάμενοι – οἱ δ. τὸ πλῆθος 7:8 περιέτεμεν – τοὺς δώδεκα πατριάρχας

1 Co 15:5 ὦφθη Κηφᾶς, εἴτα τοῖς δώδεκα (v1 ἔνδεκα vg undecim)

Jac 1:1 ταῖς δώδεκα φυλαῖς – ἐν τῇ διασπορᾷ

Ap 12:1 στέφανος ἀστέρων δώδεκα 21:12 ἔχουσα πυλῶνας δ., – ἀγγέλους δ., – δύνοματα – τῶν δ. φυλῶν 14 θεμελίους δ., καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα δύνοματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου

δωδέκατος *duodecimus* Ap 21:20 θεμέλιος

δωδεκάφυλον S^o – *duodecim tribus*
Act 26:7 τὸ δωδ. ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ – λατρεῦον

δῶμα *tectum b superiora*

Mat 10:27 κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων || Luc 12:3 24:17 δὲ ἐπὶ τοῦ δ..τος || Mar 13:15 Luc 17:31 Luc 5:19 Act 10:9 ἐπὶ τὸ δῶμα^b προσεύχασθαι

δωρεά *donum b donatio c gratia*

Joh 4:10 εἰ ἦδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ
Act 2:38 λήμψεσθε τὴν δ. τοῦ ἀγ. πνεύματος
8:20 δτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας
διὰ χρημάτων κτᾶσθαι

10:45 ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δ. τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐκκέχυται 11:17 εἰ – τὴν ἵσην δ. c
ἐδωκεν αὐτοῖς δ. θεὸς ὡς – ἡμῖν

Rm 5:15 ἡ δ. ἐν χάριτι – Ἰησοῦ – ἐπερίσσευσεν
– 17 οἱ τὴν περισσείαν – τῆς δωρεᾶς^b τῆς δικαιοισύνης λαμβάνοντες

2 Co 9:15 ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεῆ

Eph 3:7 κατὰ τὴν δ. τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ
4:7 κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς^b τοῦ Χρ.

Hb 6:4 γευσαμένους – τῆς δ. τῆς ἐπουρανίου

δωρεάν *gratis*

Mat 10:8 δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε

Joh 15:25 δτι „ἐβίσησάν με δωρεάν”

Rm 3:24 δικαιούμενοι δωρεάν τῇ αὐτοῦ χάριτι

2 Co 11:7 δτι δ. τὸ – εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην

Gal 2:21 ἄρτα Χός δωρεάν ἀπέθανεν

2 Th 3:8 οὐδὲ δ. ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος

Ap 21:6 „τῷ διψῶντι” δώσω ἐκ τῆς πηγῆς „τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν”

22:17 λαβέτω „ὕδωρ ζωῆς δωρεάν”

δωρεῖσθαι *donare* Mar 15:45 πτῶμα

2 Pe 1:3 τὰ πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ – δεδωρημένης (vg *donata sunt*, v1 *donavit F*) 4 τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται (vg *donavit*)

δώρημα *donum* Rm 5:16 καὶ οὐχ ὡς δι’ ἐνὸς ἀμαρτήσαντος (v1 ..ἡματος) τὸ δώρημα

Jac 1:17 καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστιν

δῶρον *tipus b donum*

Mat 2:11 προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα

5:23 ἔαν σὺν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου 24
ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου –, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου

8:4 προσένεγκον τὸ δῶρο. – εἱς μαρτύριον

15:5 δς ἀν εἶπη – δῶρον δ ἔαν ἔξ ἐμοῦ

ώφεληθῆς Mar 7:11 κορβᾶν, δέ ἐστιν δῶρον ^b , δέ ἂν ἔξι ἐμοῦ ὠφεληθῆς	Eph 2:8 οὐκ ἔξι ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον ^b
Mat 23:18 δέσ δέ ἀν δύμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ 19 τί—μεῖζον, τὸ δῶρον ^b ή τὸ ὑσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δ. ^b ;	Hb 5:1 ἵνα προσφέρῃ δῶρά ^b τε καὶ ὑσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν 8:3.4 9:9
Luc 21:1 εἰς τὸ γαζοφυλακεῖον τὰ δῶρα 4	11:4 μαρτυροῦντος „ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ (sc. Ἀβελ) τοῦ θεοῦ”
	Ap 11:10 δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις

E

ἔα <i>sine</i> Luc 4:34 ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ—;	Ἐβραϊστί <i>Hebraice</i>
ἔᾶν <i>sinere</i> ^b <i>permittere</i> ^c <i>pati</i> ^d <i>dimittere</i> ^e <i>se committere</i>	Joh 5:2 Βηθζαδά 19:13 Γαββαθά 17 Γολγοθά 20 Ἐβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἐλληνιστί 20:16 Ἐβραϊστί (vg ^o). Ῥαβιουνί — Ap 9:11 Ἀβαδδών 16:16 Ἀρμαγεδών
Mat 24:43 οὐκ ἄν εἴασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκ. Luc 4:41 ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτά λαλεῖν 22:51 Ἰησοῦς εἶπεν· ἔτετε ἔως τούτου	ἔγγιζειν <i>appropinquare</i> ^b <i>appropriare</i> ^c <i>prope esse</i> ^d <i>accedere</i> ^e <i>proximare</i>
Act 14:16 εἴασεν ^d — τὰ ἔθνη πορεύεσθαι τ. δόδοις 16:7 οὐκ εἴασεν ^b αὐτοὺς τ. πνεῦμα Ἰησοῦ 19:30 οὐκ εἴων ^b αὐτὸν οἱ μαθηταί 23:32 ἔάσαντες ^d τοὺς ἵππεις ἀπέρχεσθαι 27:32 ^c 40 εἴων ^e εἰς τὴν θάλασσαν 28:4 δν—ή δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν (<i>sinit</i>) 1 Co 10:13 πιστὸς—δ θεός, δς οὐκ ἔάσει ^e ὑμᾶς πειρασθῆναι υπὲρ δ δύνασθε	Mat 3:2 ἥγγικεν—ή βασιλεία τῶν οὐρανῶν 4:17 Mar 1:15 τοῦ θεοῦ — Mat 10:7 οὐρανῶν Luc 10:9 ἥγγ. ἐφ' ὑμᾶς — θεοῦ 11:3. 21:1 ἥγγισαν εἰς Ἱεροσ. Mar 11:1 Luc 19:41 — 34 ὅτε—ἥγγισεν δ καιρὸς τῶν καρπῶν 26:45 ἥγγικεν ἡ ὥρα 46 Ἰδοὺ ἥγγικεν δ παραδιδούς με Mar 14:42 (vl ἥγγισεν) ^c
ἔβδομήκοντα <i>septuaginta</i> Luc 10:1 ἐτέρους ἔβδ. [δύο] 17 ύπεστρεψαν οἱ ἔβδομήκ. [δύο] — Act 7:14 23:23 27:37	Luc 7:12 12:33 κλέπτης οὐκ ἔγγιζει ^b 15:1.25 18:35.40 19:29 εἰς Βηθφαγή 37:21:8 λέγοντες—δ καιρὸς ἥγγικεν· μή — 20 γνῶτε δτι ἥγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς — 28 διότι ἔγγιζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν 22:1.47 24:15 Ἰησοῦς ἔγγισας 28:2
ἔβδομηκοντάκις <i>septuagies</i> Mat 18:22	Act 7:17 ἥγγισεν δ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας 9:3 10:9 21:33 ^d 22:6 23:15 ^b
ἔβδομος, ..η <i>septimus</i> ^b <i>dies septima</i> Joh 4:52 ἔχθες ὤραν ἔβδόμην ἀφῆκεν αὐτόν Hb 4:4 εἴρηκεν — περὶ τῆς ἔβδόμης ^b — „κατέπαυσεν — ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔβδ.”	Rm 13:12 νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἥγγικεν
Jud 14:14 ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ Ap 8:1 τὴν σφραγίδα τὴν ἔβ. 10:7 τοῦ ἔβ. ἀγγέλου 11:15 16:17—21:20 δ ἔβ. (sc. θεμέλιος)	Phl 2:30 μέχρι θανάτου ἥγγισεν ^d (vg vl ^b)
“Ἐβερ” Luc 3:35	Hb 7:19 ἐλπίδος, δι’ ἡς ἔγγιζομεν ^e τῷ θεῷ 10:25 δσφ βλέπετε ἔγγιζουσαν τὴν ἡμέραν
(Ἐβραϊκός <i>Hebraicus</i> Luc 23:38 vl γράμμασιν Ἐβραϊκοῖς)	Jac 4:8 ἔγγισατε τῷ θεῷ, καὶ ἔγγισει ὑμῖν 5:8 ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἥγγικεν
“Ἐβραῖος” <i>Hebraeus</i> Act 6:1 τῶν Ἐλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἐ..ους 2 Co 11:22 Ἐβραῖοί εἰσιν; κάγω. Ἰσραηλῖται—; Phil 3:5 Ἐβραῖος ἔξι Ἐβραίων, κατὰ νόμον	1 Pe 4:7 πάντων δὲ τὸ τέλος ἥγγικεν
“Ἐβραῖς διάλεκτος <i>lingua Hebraea</i> ^b <i>lingua Hebraica</i> Act 21:40 22:2 26:14 ^b	ἔγγραφειν <i>scribere</i> Luc 10:20 δτι τὰ ὀνόματα ύμῶν ἔγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς
	2 Co 3:2 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ύμεῖς ἐστε, ἔγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν 3 „ἔγγεγραμμένη”—,—ἐν „πλαξίν καρδίαις σαρκίναις”
	ἔγγυος <i>sponsor</i> Hb 7:22 κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔ. Ἰησοῦς

έγγυς, ἐγγύτερον *prope (est)* ^b*proximus*
^c*in proximo* ^d*iuxta*

Mat 24:32 δι τὸν ἐγγὺς τὸν θέρος ^{αα} ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ^ε
 θύραις || Mar 13:28^c ^{29c} Luc 21:30.31
 ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ

26:18 δ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν

Luc 19:11 διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλ. αὐτόν

Joh 2:13 ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα ^{64b} ^{1155b} – 72
 ἦν δὲ ἐγγὺς^c – ἡ σκηνοπηγία

3:29 ἐγγὺς^d τοῦ Σαλίμ – ^{619b} ^{23d} ^{1118d}
 τῶν Ἱεροσ. ^{54d} τῆς ἑρήμου ¹⁹²⁰ τῆς
 πόλεως ⁴² ἐγγὺς^d ἦν τὸ μνημεῖον

Act 1:12^d Ἱερουσαλήμ ⁹³⁸ τῇ Ἰόπη ^{278d}

Rm 10:8 „ἐγγύς σου τὸ ρῆμά ἐστιν”

13:11 ἐγγύτερον (*propior*) ἡμῶν ἡ σωτηρία

Eph 2:13 ἐγενήθητε „ἐγγύς” ¹⁷ „εἰρήνην” ὑμῖν
 „τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς”

Phl 4:5 δ κύριος ἐγγύς (*prope est*)

Hb 6:8 „γῆ – ἐκφέρουσα ἀκάνθας – κατάρας”
 ἐγγύς^b – ⁸¹³ τὸ δὲ παλαιούμενον
 καὶ γηράσκον ἐγγύς ἀφανισμοῦ

Ap 1:3 δ γάρ καιρὸς ἐγγύς ^{22:10} ἐγγύς ἐστιν

ἔγείρειν, ἔγείρεσθαι

έγγυς, ἐγγύτερον <i>prope</i> (<i>est</i>) ^b <i>proximus</i>
^c <i>in proximo</i> ^d <i>iuxta</i>	Joh 222 ὅτε οὖν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν
52ι ὥσπερ – δι πατὴρ ἐγείρει ^b τοὺς νεκρούς
12 1 Λάζ., δὲ ἡγειρεν ^b ἐκ νεκρῶν 9 ^{b.} 17 ^b
Mat 2432 δτι ἐγγύς τὸ θέρος 39 ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις Mar 1328 ^c 29 ^c Luc 2130.31 ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ	Act 315 δν δι θεὸς ἡγειρεν ^b ἐκ νεκρῶν 410 ^b
530 ^b 1040 ^b ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ 1330 ^b
37 δν δὲ δι θεὸς ἡγειρεν ^b , οὐκ εἶδεν διαφοράν
2618 δ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν	26 8 τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ δι θεὸς νεκροὺς ἐγείρει ^b ;
Luc 1911 διὰ τὸ ἐγγύς εἶναι Ἱερουσαλ. αὐτὸν	Rm 424 τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα ^b
’Ιησοῦν – ἐκ νεκρῶν 1 Pe 121 πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα ^b αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
– 25 ἡγέρθη διὰ τὴν δικαιώσιν ἡμῶν
Joh 213 ἐγγύς ἦν τὸ πάσχα 64 ^b 1155 ^b – 72 ἦν δὲ ἐγγύς ^c – ἡ σκηνοπηγία	6 4 ὥσπερ ἡγέρθη ^c Χὸς ἐκ νεκρῶν
– 9 εἰδότες δτι Χὸς ἐγερθεὶς (v1 ^c) ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποδημήσκει
329 ἐγγύς ^d τοῦ Σαλίμ – 619 ^b 23 ^d 1118 ^d τῶν Ἱεροσ. 54 ^d τῆς ἐρήμου 1920 τῆς πόλεως 42 ἐγγύς ^d ἦν τὸ μνημεῖον	7 4 εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι
811 εὶ – τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος ^b τὸν Ἱησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, δι ἐγείρας ^b ἐκ νεκρῶν Χὸν Ἱησοῦν ζωποιήσει – τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν
– 34 Χὸς Ἱησοῦς δ ἀποδανών, μᾶλλον δὲ ἐγερθεὶς
Act 112 ^d Ἱερουσαλήμ 938 τῇ Ἰόππῃ 278 ^d	10 9 ἐὰν – πιστεύσῃς – δπι δι θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ^b (v1 ^d) ἐκ νεκρῶν
Rm 10 8 „ἐγγύς σου τὸ βῆμά ἐστιν“	1 Co 614 δ – δι θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν ^b καὶ ὑμᾶς ἔξεγερεī (suscitabit)
1311 ἐγγύτερον (<i>propior</i>) ἡμῶν ἡ σωτηρία	15 4 δτι ἐγήγερται (v1 ^c) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρ.
Eph 213 ἐγενήθητε „ἐγγύς“ 17 „εἰρήνην“ ὑμῖν „τοῖς μακράν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς“	– 12 εὶ – Χὸς κηρύσσεται δτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται 13 οὐδὲ Χὸς ἐγήγ. 14 εὶ δὲ Χὸς οὐκ ἐγήγ. 15 δτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ δτι ἡγειρεν ^b τὸν Χόν, δν οὐκ ἡγειρεν ^b εἴπερ – νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται 16 εὶ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρ., οὐδὲ Χὸς ἐγήγερται 17 εὶ δὲ Χὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαίς ἡ πίστις ὑμῶν
Phl 4 5 δ κύριος ἐγγύς (<i>prope est</i>)	– 20 νυνὶ δὲ Χὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν
Hb 6 8 „γῆ – ἐκφέρουσα ἀκάνθας – κατάρας“ ἐγγύς ^b – 813 τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγύς ἀφανισμοῦ	– 29 εὶ δλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ύπερ αὐτῶν;
Ap 1 3 δ γὰρ καιρὸς ἐγγύς 2210 ἐγγύς ἐστιν ἐγείρειν, ἐγείρεσθαι	– 32 εὶ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, „φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποδημήσκ.“
1) e morte revocare, excitari
vg <i>resurgere</i> ^b <i>suscitare</i> ^c <i>sargere</i>
^d <i>excitare</i> → ἀνιστάναι, συνεγείρειν	– 35 πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; 42 ἐγείρεται ^c ἐν ἀφθαρσίᾳ 43 ἐγείρεται ^c ἐν δόξῃ – ἐγ. ^c ἐν δυνάμει 44 ἐγείρεται ^c σῶμα πνευματικόν 52 οἱ νεκροὶ ἐγερθησονται ἀφθαρτοι καὶ ἡμεῖς
Mat 925 ἡγέρθη ^c τὸ κοράσιον Mar 541 ἐγειρε ^c Luc 854 ^c – 714 νεανίσκε – ἐγέρη ^c 10 8 νεκροὺς ἐγείρετε ^b [θητὶ ^c]	2 Co 1 9 ἵνα – πεποιθότες ώμεν – ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι ^b τοὺς νεκρούς
11 5 νεκροὶ ἐγείρονται Luc 722	414 δ ἐγείρας ^b τὸν κύριον Ἱησοῦν καὶ ὑμᾶς σὺν Ἱησοῦ ἐγερθε ^b
14 2 ἡγέρθη ^c ἀπὸ τῶν νεκρῶν (Joh.) Mar 614 ἐγήγερται 16 ἡγέρθη ^c Luc 97 ^c	
1621 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι Luc 922 – Mat 1723 ἐγερθῆσεται 2019 – 2763 δτι – εἰπεν – • μετὰ τρεῖς ἡμ. ἐγείρομαι	
17 9 ἔως οὖ δι υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἐγερθῇ (v1 ἀναστῇ)	
2632 μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω ύμᾶς εἰς τὴν Γαλιλ. Mar 1428 (v1 ^c)	
2752 σώματα τῶν – ἀγίων ἡγέρθησαν ^c – 64 εἴπωσιν – • ἡγέρθη ^c ἀπὸ – νεκρῶν	
28 6 ἡγέρθη ^c – καθὼς εἰπεν 7 εἴπατε – δτι ἡγέρθη ^c ἀπὸ τῶν νεκρῶν Mar 166 ἡγέρθη ^c , οὐκ ἐστιν ὡδε [Luc 246 ^c] – Mar 1614 [τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον] Luc 2434 λέγοντας δτι δοντως ἡγέρθη ^c – Joh 2114 τρίτον ἐφανερώθη – ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν	
Mar 1226 περὶ δὲ τῶν νεκρῶν δτι ἐγείρονται Luc 2037 δτι – ἐγείρονται οἱ νεκροί	

2 Co 5:15 ίνα οἱ ζῶντες – ζῶσιν – τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδανόντι καὶ ἐγερθέντι
 Gal 1:1 τοῦ ἐγείραντος^b αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
 Eph 1:20 ἐνέργειαν –, ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χῷ ἐγείρας^b αὐτὸν ἐκ νεκρῶν Col 2:12^b
 1 Th 1:10 ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, δν ἡγειρεν^b ἐκ τῶν νεκρῶν
 2 Ti 2:8 Ἰησοῦν Χόν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν
 Hb 11:19 δτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν^b δυνατὸς ὁ θεός – 1 Pe 1:21 → Rm 4:24

2) non habita mortis ratione
 vg *surgere* ^b*exurgere* (vl *exsurg.*)
^c*consurgere* ^d*excitare* ^e*suscitare*
^f*allevare* ^g*alleviare* ^h*elevare* ⁱ*levare* ^k*erigere*

Mat 1:24 ἐγερθεὶς^b – ἀπὸ τοῦ ὄπου
 2:13 ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον 14^c
 20.21^c (vl *surgens*)
 3:9 ἐγεῖραι^e τέκνα τῷ Ἀβραάμ || Luc 3:8^e
 8:15 ἡγέρθη, καὶ διηκόνει || Mar 1:31 ἡγειρεν^b αὐτήν – 9:27^h αὐτὸν
 – 25 ἡγειραν^e αὐτόν 26 ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις || Mar 4:38^d
 9:6 ἐγειρε καὶ περιπάτει ἐγειρε ἄρον 7
 ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν || Mar 29.11.12 Luc
 5:23.24 (cfr Mat 9:25 ἡγέρθη τὸ κοράσιον || Mar 5:41 Luc 8:54) – Mar 3:3
 ἐγειρε εἰς τὸ μέσον || Luc 6:8 – Joh
 5:8 ἐγειρε ἄρον τὸν κράβατόν σου
 – 19 ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἥκολούθει αὐτῷ
 11:11 οὐκ ἐγήγερται – μεῖζων Ἰωάννου cfr
 Luc 7:16 προφήτης μέγας ἡγέρθη ἐν
 ἥμīν Joh 7:52 ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἐγείρεται
 12:11 οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεⁱ;
 – 42 βασιλίσσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς || Luc 11:31
 17:7 ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε
 24:7 „ἐγερθήσεται^e – ἔθνος ἐπὶ ἔθνος” ||
 Mar 13:8^b Luc 21:10
 – 11 ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται 24 ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφ. || Mar 13:22^b
 25:7 ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι
 26:46 ἐγείρεσθε, ἄγωμεν || Mar 14:42 Joh
 14:31 ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεύθεν
 Mar 4:27 ἐγείρηται^b νύκτα καὶ ἡμέραν
 10:49 θάρσει, ἐγειρε, φωνεῖ σε
 Luc 1:69 „ἡγειρεν^k κέρας” σωτηρίας ἥμīν
 11:8 ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ δσων χρήζει
 13:25 ἀφ’ οὗ δν ἐγερθῇ (vl εἰσέλθῃ, vg
intraverit) δοικοδεσπότης

Joh 2:19 ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ^d αὐτόν 20
 σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς^d αὐτόν;
 11:29 ἐγείρεται ταχύ 13:4 ἐκ τοῦ δείπνου
 Act 3:7 πιάσας αὐτὸν – ἡγειρενⁱ αὐτόν
 9:8 ἡγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς
 10:26 Πέτρος ἡγειρεν^h (vlⁱ) αὐτόν 12:7 ἡγειρεν^d (vl^e) αὐτόν (sc Πέτρον)
 13:22 ἡγειρεν^e τὸν Δαυὶδ – εἰς βασιλέα (23
 v1 ἡγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν)
 Rm 13:11 ὥρα ἥδη ὑμᾶς ἔξ ὄπου ἐγερθῆναι
 Eph 5:14 ἐγειρε, δ καθεύδων
 Phl 1:17 θλῖψιν ἐγείρειν^e τοῖς δεσμοῖς μου
 Jac 5:15 καὶ ἐγερεῖς αὐτὸν δ κύριος (sc τὸν
 κάμνοντα)
 Ap 11:1 ἐγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναόν
 ἐγερσις *resurrectio* Mat 27:53 μετὰ τὴν ἔγ.
 ἐγκάθετος *insidiator* Luc 20:20
 ἐγκαίνια *encaenia* (vl *ence.*) Joh 10:22
 ἐγκαινίζειν ^a*dedicare* ^b*initiare*
 Hb 9:18 οὐδὲ ἡ πρώτη (sc διαθήκη) χωρὶς
 αἵματος ἐγκεκαίνισται^a
 10:20 εἰς τὴν εἰσόδον τῶν ἀγίων –, ἣν ἐνεκάνισεν^b ἥμīν δδὸν πρόσφατον
 ἐγκακεῖν S^o – *deficere*
 Luc 18:1 πάντοτε προσεύχεσθαι – καὶ μὴ ἐγκ.
 2 Co 4:1 ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, – οὐκ
 ἐγκακοῦμεν 16 διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν
 Gal 6:9 τὸ – καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐγκακῶμεν
 Eph 3:13 μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου
 2 Th 3:13 μὴ ἐγκακήσητε καλοποιοῦντες
 ἐγκαλεῖν *accusare* ^b*arguere* ^c*obiūcere*
 Act 19:38.40^b 23:28^c.29 26:2.7 περὶ ἡς ἐλπίδος
 ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων
 Rm 8:33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ;
 ἐγκαταλείπειν *derelinquere* ^b*relinquere*
^c*deserere*
 Mat 27:46 „ίνατι με ἐγκατέλιπες;” || Mar 15:34
 Act 2:27 „δτι οὐκ ἐ..είψεις τὴν ψυχήν μου εἰς
 φδην” 31 „οὔτε ἐ..ελείφθη” (sc Χρ.)
 Rm 9:29 „εὶ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν^b
 ἥμīν σπέρμα”
 2 Co 4:9 διωκόμενοι ἀλλ’ οὐκ ἐ..όμενοι
 2 Ti 4:10 Δημᾶς – με ἐγκατέλιπεν^b (vl *der.*)
 – 16 ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον
 Hb 10:25 μὴ ἐ..οντες^c τὴν ἐπισυναγωγήν
 13:5 „οὐδ’ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω”

έγκατοικεῖν S^o – *habitare* 2 Pe 28 ἐν αὐτοῖς
 έγκαυχᾶσθαι *gloriari* 2 Th 14 ἐν ὑμῖν
 έγκεντρίζειν *inserere* Rm 11.17.19.23.24
 έγκλημα *crimen* Act 23.29 25.16 περὶ τοῦ ἔγκλ.
 έγκομβοῦσθαι S^o – *insinuare*
 1 Pe 5.5 ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην ἔγ-
 κομβώσασθε, διτὶ „δὲ θεὸς ὑπερηφάνοις”
 έγκοπή S^o – *offendiculum* 1 Co 9.12 ἵνα μῆ-
 τινα ἔγκοπὴν δῶμεν τῷ εὑαγγ. τοῦ Χοῦ
 έγκόπτειν S^o – *impedire* b *protrahere*
 Act 24.4 ἵνα – μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἔγκόπτω b
 Rm 15.22 ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν
 Gal 5.7 τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθε-
 1 Th 2.18 ἐνέκοψεν ἡμᾶς δὲ σατανᾶς | συναι-
 1 Pe 3.7 εἰς τὸ μὴ ἐ..σθαι τὰς προσευχὰς ὑ..
 έγκράτεια *abstinentia* b *castitas* c *continentia*
 Act 24.25 περὶ δικαιοσύνης καὶ ἔγκρατείας b
 Gal 5.23 πίστις, πραῦτης, ἔγκρατειας c
 2 Pe 1.6 ἐν – τῇ γνώσει τὴν ἔγκρατειαν, ἐν δὲ
 τῇ ἔγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν
 έγκρατεύεσθαι *se abstineret* b *se contineret*
 1 Co 7.9 εἰ δὲ οὐκ ἐ..ονται b, γαμησάτωσαν
 9.25 πᾶς δὲ δὲ ὁ ἀγνοιζόμενος πάντα ἐ..εται
 έγκρατής *continens* Tit 1.8 ἐπίσκοπον – ἐ..η
 έγκρινειν S^o – *se inserere* → συγκρίνειν
 2 Co 10.12 οὐ – τολμῶμεν ἔγκριναι – ἔαυτούς
 έγκρύπτειν *abscondere* Mat 13.33 (ζύμην)
 έγκυος *praegnans* (vl ..as) Luc 2.5
 έγχριειν *inungere* Ap 3.18 διθαλμούς
 *έγώ et casus obliqui, ἡμεῖς *ego* etc
 (in sermone Jesu Christi de se ipso et
 de unitate patris filiique testimonium
 prohibentis. → πέμπειν, ὄνομα)
 Mat 5.22 ἔγώ δὲ λέγω ὑμῖν 28.32.34.39.44
 8.7 ἔγώ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν
 10.16 ἔγώ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα
 – 32 δστις ὅμολογησει ἐν ἐμοὶ –, ὅμολο-
 γήσω κάγω ἐν αὐτῷ 33 || Luc 12.8

Mat 10.37 ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ
 οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· κτλ 38.39
 – 40 ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ
 ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀπο-
 στείλαντά με || Luc 10.16 ὁ ἀκούων
 ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑ-
 μᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀ-
 θετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με
 11.27 πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός
 μου || Luc 10.22 – Mat 11.28 δεῦτε πρός
 με – οἱ – πεφορτισμένοι, κάγὼ ἀνα-
 παύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου
 – καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ κτλ
 14.27 ἔγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε || Mr 6.50 Jo 6.20
 16.18 κάγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος
 18.5 δς ἐὰν δέξηται – παιδίον – ἐπὶ τῷ ὄνό-
 ματί μου, ἐμὲ δέχεται || Mar 9.37 –
 καὶ δς ἐν ἐμὲ δέχηται, οὐκ ἐμὲ δέ-
 χεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλ. με Luc 9.48
 20.22 τὸ ποτήριον δ ἔγώ μέλλω πίνειν; 23
 τὸ – ποτ. μου πίεσθε κτλ || Mar 10.38.39
 21.24 ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ λόγον ἔνα, –,
 κάγὼ ὑμῖν ἐρω ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦ-
 τα ποιῶ 27 οὐδὲ ἔγώ λέγω ὑμῖν ἐν
 ποίᾳ ἔξουσίᾳ || Mar 11.33 Luc 20.3.8
 23.34 ἰδού ἔγώ ἀποστέλλω – προφήτας καὶ
 – 39 οὐ μὴ με ἔδητε ἀπ' ἄρτι ἔως ἂν εἴπ.
 24.5 πολλοὶ – ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄνόματί
 μου – ἔγώ εἰμι ὁ χριστός || Mar 13.6
 Luc 21.8 ἔγώ εἰμι, καὶ· ὁ καιρὸς ἥγγ.
 28.39 οὐχ ὡς ἔγώ θέλω ἀλλ' ὡς σύ || Mar
 14.36 Luc 22.42 μὴ τὸ θέλημά μου
 28.18 ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία – 19 πορευ-
 θέντες οὖν μαθητεύσατε – τὰ ἔθνη
 – 20 ἔγώ μεδ' ὑμῶν εἰμι – ἔως τῆς συντελ.
 Mar 9.25 ἔγώ ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ
 14.58 ἔγώ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον
 – 62 σὺ εἶ ὁ χριστὸς –; – ἔγώ εἰμι || Luc
 22.67.70 ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔγώ εἰμι
 Luc 4.18 „πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν
 ἔχρισέν με –, ἀπέσταλκέν με”
 22.32 ἔγώ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μή
 24.39 ἔδετε –, διτὶ ἔγώ εἰμι αὐτός
 – 49 ἔγώ ἔξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν
 τοῦ πατρός Act 1.4 ἦν ἡκούσατέ μου
 Joh 4.26 ἔγώ εἰμι (sc ὁ λεγόμενος χριστός
 vel 42 ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου)
 5.36 ἔγώ – ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεῖψα τοῦ
 Ἰωάννου· τὰ – ἔργα – μαρτυρεῖ περὶ
 ἐμοῦ 39 ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, – –
 ἔκειναι εἰσιν αἱ μ..οῦσαι περὶ ἐμοῦ
 6.35 ἔγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς 41 ὁ ἄρτος

(Joh 6) δό καταβάς 48.51 δό ἄρτος δό ζῶν 54
κάγω ἀναστήσω αὐτόν

Joh 7 29 ἔγὼ οἶδα αὐτόν, διτὶ παρ' αὐτοῦ εἰμι
8 12 ἔγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου 12 46

ἔγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα
— 23 ἔγὼ ἐκ τῶν ἅνω εἰμί· —, ἔγὼ οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου 24 ἐὰν — μὴ πι-
στεύσητε διτὶ ἔγὼ εἰμι 28 τότε γνώ-
σεοθε διτὶ ἔγὼ εἰμι 29 ἔγὼ τὰ ἀρεστὰ
αὐτῷ ποιῶ πάντοτε

9 39 εἰς κρίμα ἔγὼ εἰς τ. κόσμον — ἥλθον

10 7 ἔγὼ εἰμι ἡ ὁδύρα τῶν προβάτων 9 ἡ

ὁδύρα 10 ἔγὼ ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν

11 ἔγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός 14.17

ἔγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου 18

— 30 ἔγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἔν ἐσμεν 38 ἐν ἐμοὶ
ὁ πατὴρ κάγω ἐν τῷ πατρί 14 20 ἔγὼ
ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ
κάγω ἐν ὑμῖν

11 25 ἔγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ

14 3 ἵνα δόπου εἰμὶ ἔγὼ καὶ ὑμεῖς ἥτε

— 4 δόπου ἔγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν δδόν

— 6 ἔγὼ εἰμι ἡ δόδος καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ
ζωὴ 9 ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἔωρακεν τὸν

πατέρα 11 15 1 ἔγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή 5 ἔγὼ
εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. —
χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν

17 11 τήρησον αὐτοὺς —, ἵνα ὡσιν ἐν καθ-
ώς ἡμεῖς 21 ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν
ὦσιν 22 ἵνα ὡσιν ἐν καθώς ἡμεῖς ἐν
23 ἔγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί

18 5 ἔγὼ εἰμι 8.37 ἔγὼ εἰς τοῦτο γεγέννη-
μαι —, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ

Act 9 5 ἔγὼ εἰμι Ἰησοῦς 22 8 26 15

Ap 1 17 „ἔγὼ εἰμι“ [δό πρῶτος καὶ] δό ἔσχατος
καὶ δό ζῶν, καὶ ἔγενόμην νεκρός

2 23 ἔγὼ εἰμι δό „έρευνῶν νεφρούς“

— 28 ὡς κάγω εἰληφα (sc ἔξουσίαν) πα-
ρὰ τοῦ πατρός μου 3 21 ὡς κάγω
ἔνικησα καὶ ἐκάθισα — ἐν τῷ ὅρονῳ

3 9 ἵνα — γνῶσιν διτὶ „ἔγὼ ἡγάπησά σε“ 10
κάγω σε τηρήσω ἐκ τ. ὥρας τοῦ πειρ.

— 19 ἔγὼ „δόσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω“

22 13 „ἔγὼ“ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὄ, δό πρῶτος
καὶ δό ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος

— 16 ἔγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν
μου —. ἔγὼ εἰμι „ἡ βίβα“ καὶ τὸ γέ-
νος Δαυίδ, δό ἀστὴρ — δό πρωινός

ἔδαφίζειν ad terram prosternere Luc 19 44

ἔδαφος terra Act 22 7 ἔπεσα εἰς τὸ ἔδαφος

ἔδραῖος S^o — ^afirmus ^bstabilis

1 Co 7 37 δς — ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐ.^a

15 58 ἔδραῖοι ^b γίνεσθε, ἀμετακίνητοι

Col 1 23 τεθεμελιωμένοι καὶ ἔδραῖοι ^b

ἔδραίωμα S^o — firmamentum 1 Ti 3 15

Ἐζεκίας Ezechias Mat 19.10

(ἔθειν) εῖωθι ^aconsuevi ^b(κατὰ τὸ εἰωθός)

secundum consuetudinem Mat 27 15^a

Mar 10 1^a Luc 4 16^b Act 17 2^b

ἔδελοδρησκία S^o — superstition

Col 2 23 λόγον — ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθ..ίᾳ

ἔδιζειν, τὸ εἰδισμένον consuetudo

Luc 2 27 τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ εἰ. τοῦ νόμου

ἔδνάρχης praepositus gentis 2 Co 11 32

ἔδνικός S^o — ethnicus

Mat 5 47 οὐχὶ καὶ οἱ ἔδνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦ-
σιν; 6 7 μὴ βαπταλογήσητε ὥσπερ οἱ
ἔδνικοι — 18 17 ἔστω σοι ὥσπερ ὁ
ἔδνικός καὶ ὁ τελώνης

3 Jo 7 μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἔδνικῶν
(v1 ἔδνῶν, vg gentibus)

ἔδνικῶς S^o — gentiliter Gal 2 14 Κῆς

ἔδνος

1) sing.: ἔδνος gens ^bnatio ^cgenus

a) populus Judaeorum

Luc 7 5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔδνος ἡμῶν

23 2 διαστρέφοντα τὸ ἔδνος ἡμῶν

Joh 11 48 ἀροῦσιν ἡμῶν — καὶ τὸ ἔδνος 50 ἵνα
— μὴ δλον τὸ ἔδνος ἀπόληται 51 διτὶ
ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποδημήσκειν ὑπὲρ
τοῦ ἔδνους 52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔ-
δνους μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὰ τέκνα

18 35 τὸ ἔδνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς

Act 10 22 μαρτυρούμενός τε ὑπὸ δλου τοῦ ἔ-
δνους τῶν Ἰουδαίων

24 2 διορθωμάτων γινομένων τῷ ἔδνει
(vg^o) τούτῳ 10 κριτὴν τῷ ἔ. τούτῳ

— 17 ἐλεημοσύνας — εἰς τὸ ἔδνος μου

26 4 βίωσίν μου — ἐν τῷ ἔδνει μου

28 19 οὐχ ὡς τοῦ ἔδνους μου ἔχων τι
κατηγορεῖν

1 Pe 2 9 ὑμεῖς δὲ — „ἔδνος ἄγιον, λαὸς εἰς“

b) ἔθνος in universum

- Mat 21:43 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ – δοδήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς
 24:7 „έγερθησεται – ἔθνος ἐπὶ ἔθνος“ ||
 Mar 13:8 Luc 21:10
- Act 2:5 εἰς Ἱερουσ. κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι,
 ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους.^b
 7:7 „τὸ ἔθνος ὁ ἔαν δουλεύσουσιν“
 8:9 ἔξιστάνων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας
 10:35 ἐν παντὶ ἔθνει δο φιούμενος αὐτόν
 17:26 ἔξ ἐνὸς πᾶν ἔθνος ἔτεις ἀνθρώπων κατοικ.
 Rm 10:19 „παραζηλώσω“ ὑμᾶς „ἐπ’ οὐκ ἔθνει,
 ἐπ’ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργῶ“ ὑμᾶς
 1 Pe 2:9 „ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν“
 Ap 5:9 ἡγόρασας τῷ θεῷ – ἐκ πάσης φυλῆς
 – καὶ ἔθνους^b 7:9 13:7 14:6
- 2) plur.: τὰ ἔθνη, sive gentiles sive christiani e gentibus
gentes ^b*nationes* ^c*gentiles*
- Mat 4:15 „Γαλιλαία τῶν ἔθνῶν“
 6:32 πάντα – ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν
 || Luc 12:30 τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου
 10:5 εἰς δδὸν ἔθνῶν μὴ ἀπέλθητε
 – 18 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν
 12:18 „κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ“
 – 21 „τῷ δύναματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν“
 20:19 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνης. || Mar
 10:33 Luc 18:32 – Act 21:11 εἰς χεῖρ. ἔθνη
 – 25 οἱ ἄρχοντες τῶν ἔθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν || Mar 10:42 Luc 22:25
- 24:9 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν
 ἔθνη. 14 κηρυχθήσεται – τὸ εὐαγγέλιον
 – εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν
 || Mar 13:10 εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτὸν δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον
 25:32 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη
 28:19 μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη
 Mar 11:17 „οἶκος προσευχῆς – πᾶσιν τοῖς ἔθνης“
 Luc 2:32 „φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν“
 21:24 αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται „πατουμένη ὑπὸ ἔθνῶν,“ δχρι οὖ πληρωθῶσιν καιροὶ ἔθνῶν^b 25 καὶ ἐπὶ γῆς συνοχὴ „ἔθνῶν“ ἐν ἀπορίᾳ
 24:47 γέγραπται – κηρυχθῆναι – μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν – εἰς πάντα τὰ ἔθνη
 Act 4:25 „ἴνατι ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ“ – ;
 – 27 „συνήχθησαν“ – Ἡρώδ. τε καὶ – Πιλᾶτος σὺν „ἔθνεσιν καὶ λαοῖς“ Ἰσραήλ
 7:45 ἐν τῇ „κατασχέσει“ τῶν ἔθνῶν 13:19
 9:15 ἐνώπιον [τῶν] ἔθνῶν τε καὶ βασιλέων

- Act 10:45 ἔξεστησαν – δτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη^b ἡ δωρεὰ τοῦ – πνεύματος ἐκκέχυται
 11:1 δτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
 – 18 καὶ τοῖς ἔθνης τὴν μετάνοιαν – ἔδωκεν
 13:46 ίδοὺ στρεφόμενα εἰς τὰ ἔθνη 18:8 ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι
 – 47 „τέθεικά σε εἰς φῶς ἔθνῶν“
 – 48 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον
 14:2 ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἔθνων
 – 5 δρμὴ τῶν ἔθνων^c τε καὶ Ἰουδαίων
 – 16 δς – είασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὅδοῖς αὐτῶν
 – 27 ἥνοιχεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως
 15:3 ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνων
 – 7 ἀκούσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγ.
 – 12 δσα ἐποίησεν – τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 – 14 λαβεῖν ἔξ ἔθνων λαὸν τῷ δύναματι
 – 17 „πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ δύνομά μου ἐπ' αὐτούς“
 – 19 μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν
 – 23 τοῖς – ἀδελφοῖς τοῖς ἔθνων χαίρειν
 21:19 ὃν ἐποίησεν δο θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 – 21 τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους
 – 25 περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνων
 22:21 εἰς ἔθνη^b μακρὰν ἔξαποστελῶ σε
 26:17 „ἔξαιρούμενός σε – ἐκ τῶν ἔθνων, εἰς οὓς ἔγὼ ἀποστέλλω σε“
 – 20 καὶ τοῖς ἔθνης ἀπήγγελον μετανοεῖν
 – 23 φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ (ρορυίο) καὶ τοῖς ἔθνεσιν
 28:28 „τοῖς ἔθνης“ ἀπεστάλη – „τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ·“ αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται
- Rm 1:5 ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν 15:18 εἰς ὑπακοὴν ἔθνων 16:26 εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη
 – 13 ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθώς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν
 2:14 δταν γάρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα
 – 24 „βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν“
 3:29 ή Ἰουδαίων δο θεὸς μόνον; οὐχὶ καὶ ἔθνῶν; ναὶ καὶ ἔθνων
 4:17 „πατέρα πολλῶν ἔθνης τέθεικά σε“ 18:9 24 ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἔξ Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἔξ ἔθνων
 – 30 ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην
 11:11 τῷ αὐτῷ παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν 12: τὸ ἡγημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνων
 – 13 ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' δσον – οὖν εἰμι – ἔθνων ἀπόστολος

- Rm 11:25 πώρωσις – τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὐ τὸ πλήρωμα τῶν ἔθνῶν εἰσέλθῃ
- 15:9 τὰ δὲ ἔτ. ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν, – „ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσιν“ 10 „εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ“ 11 „αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον“ 12 „ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἔθνῶν· ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν“
- 16 εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χοῦ – εἰς τὰ ἔθνη, – ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνῶν εὐπρόσδεκτος
 - 27 εἰ γάρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη^c
- 16:4 οἶς – ἔγῳ – εὐχαριστῶ – καὶ πᾶσαι αἱ ἑκκλησίαι τῶν ἔθνῶν
- 1 Co 1:23 σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν
- 5:1 πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν
- 10:20 δὲ θύουσιν (νι τὸ θύει τὰ ἔθνη vg), δαιμονίοις θύουσιν (νι τὸ θύει)
- 12:2 ὅτε ἔθνη ἥτε πρὸς τὰ εἴδωλα
- 2 Co 11:26 κινδύνοις ἐκ γένους, – ἐξ ἔθνῶν
- Gal 1:16 ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν 2:2 δὲ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
- 2:8 ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη
- 9 ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς
 - 12 μετὰ τῶν ἔθνῶν συνήσθιεν 14 πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ιούδαιούς; 15 ἡμεῖς – οὐκ ἐξ ἔθνῶν ἀμαρτωλοί
- 3:8 ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη δὲ οὐ, – ὅτι „ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη“ 14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται
- Eph 2:11 ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, – ἥτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χοῦ
- 3:1 ἔγῳ Παῦλος δὲ σμικρὸς τοῦ Χοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνῶν
- 6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα – ἐν Χῷ
 - 8 ἐμοὶ – ἀδόθη – τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ – πλοῦτος τοῦ Χοῦ
- 4:17 καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν
- Col 1:27 τί τὸ πλοῦτος – τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔτ., διὰ ἐστίν Χός ἐν ὑμῖν
- 1 Th 2:16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι. λαλῆσαι
- 4:5 „τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν“
- 1 Ti 2:7 διδάσκαλος ἔθνῶν ἐν πίστει
- 3:16 ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη
- 2 Ti 4:17 ἵνα – ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη
- 1 Pe 2:12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι.
- 4:3 τὸ βούλημα τῶν ἔθνῶν κατειργάσθαι
- Ap 2:26 ἔξουσίαν ἐπὶ „τῶν ἔθνῶν“ 12:5 „ποι-

μαίνειν – τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ“
19:15 ἵνα – „πατάξῃ τὰ ἔθνη“

- Ap 10:11 „προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν“
- 11:2 αὐλὴν –, διπέρας ἀδόθη „τοῖς ἔθνεσιν“
- 9 βλέπουσιν ἐκ τῶν – ἔθνῶν τὸ πτῶμα
 - 18 καὶ „τὰ ἔθνη ὥργισθησαν“
- 14:8 ἦ – „πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη“ 18:3
- 15:3 „δὲ βασιλεὺς τῶν ἐτ. (νι αἰώνων vg)
- 4 πάντα τὰ ἔθνη – προσκυνήσουσιν“
- 16:19 αἱ πόλεις τῶν ἔθνῶν ἔπεσαν
- 17:15 τὰ ὕδατα – δχλοὶ εἰσὶν καὶ ἔθνη
- 18:23 ἐπλανήσθησαν πάντα τὰ ἔθνη 20:3 ἵνα μὴ πλανῆσῃ ἔτι τὰ ἔθνη 8 ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη
- 21:24 „περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς“ αὐτῆς 28 „οἴσουσιν τὴν δόξαν – τῶν ἔθνῶν“ εἰς αὐτήν
- 22:2 „τὰ φύλλα – εἰς θεραπείαν“ τῶν ἐτ.

ἔθνος *consuetudo b mos c traditio*

- Luc 1:9 κατὰ τὸ ἔθνος τῆς Ἱερατείας 2:42 τῆς ἱεροτῆς 22:39 ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν

- Joh 19:40 καθὼς ἔθνος^b ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις
- Act 6:14 ἀλλάζει τὰ ἔθνη^c δὲ παρέδωκεν – Μω.
- 15:1 περιτμηθῆτε τῷ ἔθει^b τῷ Μωϋσέως
- 16:21 ἔθη^b δὲ οὐκ ἔξεστιν – παραδέχεσθαι
- 21:21 λέγων – μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν
- 25:16 οὐκ ἔστιν ἔθνος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι
- 26:3 γνώστην – τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθνων
- 28:17 οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἡ τοῖς ἔθεσι^b τοῖς πατρώοις

- Hb 10:25 καθὼς ἔθνος (*cons..nis est*) τισίν

εἰδέα → Ιδέα

*εἰδέναι, οἶδα *scire b nosse, novi c videre*
neg.: *d nescire e ignorare*

- Mat 6:8 οἶδεν – ὃν χρείαν ἔχετε 32 ὅτι χρηζετε τούτων || Luc 12:30 ὅτι χρ. τούτ.
- 7:11 οἶδατε^b δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν || Luc 11:13^b
- 9:4 εἰδὼς (νι Ιδὼν^c) – τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν 12:25 || Luc 11:17^c τὰ διανοήματα – 6:8 διαλογισμούς
- 6 ἵνα – εἰδῆτε (νι Ιδῆτε) ὅτι ἔξουσίαν ἔχει – ἀφίέναι ἀμαρτίας || Mar 2:10 Luc 5:24
- 20:22 οὐκ οἶδατε^d τί αἰτεῖσθε || Mar 10:38^d
- 21:27 οὐκ οἶδαμεν^d || Mar 11:33^d Luc 20:7^d
- 22:16 οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς εἰ || Mar 12:14
- Luc 20:21 ὅρθῶς λέγεις – Joh 3:2 ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος cfr
- Act 2:22 καθὼς αὐτοὶ οἶδατε

- Mat 22²⁹ μὴ εἰδότες^d τὰς γραφὰς μὴδε τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ || Mar 12²⁴
- 24³⁸ περὶ δὲ τῆς ἡμέρας—οὐδεὶς οἶδεν 42
ὅτι οὐκ οἴδατε^d ποίᾳ ἡμέρᾳ 43 εἰ ἦ-
δει δὲ οἰκοδεσπότης 25¹³^d || Mar 13
32,33^d 35^d Luc 12³⁹ εἰ ἦδει
- 25¹² οὐκ οἶδα^d ὑμᾶς || Luc 13²⁵^d 27^d
- 26⁷⁰ οὐκ οἶδα^d τί λέγεις 72 οὐκ οἶδα^b τὸν ἄνθρωπον 74^b || Mar 14^{68.71}^d Luc 22³⁴ ἔως τρίς με ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέ-
ναι^b 57 οὐκ οἶδα^b αὐτὸν εο οὐκ οἶ-
δα^d δὲ λέγεις
- Mar 1²⁴ οἶδά σε τίς εἴ 34 οὐκ ἥφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, δότι ἥδεισαν αὐτόν || Luc 4^{34.41} ἥδεισαν τὸν χὸν αὐτὸν εἶναι
- 4¹³ οὐκ οἴδατε^d τὴν παραβολήν—;
6²⁰ εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἄγιον
9 ε οὐ γάρ ἥδει τί ἀποκριθῇ || Luc 9³³^d
- 10¹⁹ τὰς ἐντολὰς οἶδας^b || Luc 18²⁰^b
- 12²⁸ εἰδὼς (vl ίδων^c) δότι καλῶς ἀπεκρίθη
- Luc 2⁴⁹ οὐκ ἥδειτε^d δότι ἐν τοῖς τοῦ πατρός (6 5 D εἰ μὲν οἶδας τί ποιεῖς, — εἰ δὲ μὴ οἶδας—παραβάτης εἴ τοῦ νόμου, vg^o)
- (9⁵⁵ vl οὐκ οἴδατε^d ποίου πνεύματός 23³⁴ [οὐ γάρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν] |έστε;)
- Joh 1²⁶ δὸν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε^d (vl *non scitis*)
31 κάγω οὐκ ἥδειν^d αὐτόν 33^d
- 3¹¹ δὲ οἴδαμεν λαλοῦμεν καὶ δὲ ἑωράκαμ.
4²² ὑμεῖς προσκυνεῖτε δὲ οὐκ οἴδατε^d, ἥ-
μεῖς προσκυνοῦμεν δὲ οἴδαμεν
- 32 βρῶσιν ἔχω—ἥν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε^d (vl *non scitis*)
- 7¹⁵ πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν—;
— 27 τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· δὲ
- χριστὸς δόταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώ-
σκει πόθεν ἐστίν 28 κάμε οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί—ἐστιν ἀληθινὸς δὲ πέμψας με, δὸν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε^d 29
ἔγω οἶδα αὐτόν 85^b 15²¹^d
- 8¹⁴ οἶδα πόθεν ἥλθον—. ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε^d 19 οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἥδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἀν ἥδειτε 9²⁹ οἴδαμεν δότι Μωϋσῆτι λελάληκεν δὲ θέρος, τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν 30^d
- 14⁷ εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν πατέρα μου ἀν ἥδειτε (vl ἐγνώκειτε vg *cognovissetis*)
- 9²⁴ ἥμεῖς οἴδαμεν δότι—ἀμαρτωλός ἐστιν 25 οὐκ οἶδα^d. ἐν οἶδα 31 οἴδαμεν δότι δὲ θέρος ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει
- 10 4 οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ 5^b
- Joh 11⁴⁹ ὑμεῖς οὐκ οἴδατε^d οὐδέν
13 7 δὲ ἔγω ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας^d ἄρτι
— 17 εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι—ἔταν ποι.
14 4 δόπου ἔγω ὑπάγω οἴδατε τὴν δόδον
5 οὐκ οἴδαμεν^d ποῦ ὑπάγεις· πῶς
οἴδαμεν (*possimus scire*) τὴν δόδον;
16³⁰ νῦν οἴδαμεν δότι οἶδας πάντα
21¹⁵ σὺ οἶδας δότι φιλῶ σε 16.17 πάντα σὺ οἶ-
δας^b (vl *scis*), σὺ γινώσκεις δότι φιλῶ σε
— 24 οἴδαμεν δότι ἀληθῆς—ἥ μαρτυρία
- Act 26 4 τὴν—βίωσίν μου ἐκ νεότητος—ἴσα-
σι^b πάντες |ίουδαῖοι
- Rm 7 7 ἐπιθυμίαν οὐκ ἥδειν^d εἰ μὴ δὲ νόμος
13¹¹ εἰδότες τὸν καιρόν, δότι ὥρα ἥδη
- 1 Co 2 2 οὐ γάρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ
μὴ Ἰησοῦν Χόν—ἐσταυρωμένον
- 13 2 ἔταν—εἰδῶ^b τὰ μυστήρια πάντα
14¹¹ ἔταν—μὴ εἰδῶ^d τὴν δύναμιν τῆς φω-
νῆς 16 ἐπειδὴ δότι λέγεις οὐκ οἶδεν^d
- 2 Co 5¹¹ εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου
— 16 ἥμεῖς—οὐδένα οἴδαμεν^b κατὰ σάρκα
11¹¹ δὲ θέρος οἶδεν 31 δότι οὐ ψεύδομαι
12 2 οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χῷ—ἀρπαγέντα ε
- Gal 4⁸ τότε μὲν οὐκ εἰδότες^e θέρον 1 Th 4⁵
„τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα^e τὸν θέρον”
2 Th 1⁸ „τοῖς μὴ εἰδόσιν^b θέρον”
- Eph 1¹⁸ εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ᥩ ἐλπὶς
τῆς κλήσεως αὐτοῦ
5 5 τοῦτο γάρ ιστε γινώσκοντες, δότι πᾶς
πόρνος—οὐκ ἔχει κληρονομίαν
- Phl 4¹² οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ πε-
ρισσεύειν
- 1 Th 5¹² ἐρωτῶμεν—εἰδέναι^b τοὺς κοπιῶντας
- 2 Ti 1¹² οἶδα γάρ φε πεπίστευκα
3¹⁵ δότι—Ιερὰ γράμματα οἶδας^b
- Tit 1¹⁶ θέρον δημολογουσιν εἰδέναι^b, τοῖς δὲ
- Hb 8¹¹ „δότι πάντες εἰδήσουσιν μὲ” |έργοις
10³⁰ οἴδαμεν—τὸν εἰπόντα· „έμοι ἔκδικ.”
12¹⁷ ιστε γάρ δότι Jac 1¹⁹ ιστε, ἀδελφοί
- Jac 4¹⁷ εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποι.
2 Pe 2 9 οἶδεν^b κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρα-
σμοῦ ρύεσθαι, ἀδίκους δέ
- 1 Jo 2²⁰ οἴδατε^b πάντες (vl πάντα vg) 21 οὐκ
ἔγραψα ὑμῖν δότι οὐκ οἴδατε^e τὴν
ἀλήθειαν, ἀλλ’ δότι οἴδατε αὐτήν
- Jud 5 εἰδότας ἄπαξ πάντα 10 οὗτοι δὲ δσα
—οὐκ οἴδασιν^e βλασφημοῦσιν
- Ap 2 2 οἶδα τὰ ἔργα σου 9 τὴν θλίψιν 19^b
3 1.8.15 — 213 οἶδα ποῦ κατοικεῖς
— 17 „ὕνομα καινὸν—, δὲ οὐδεὶς οἶδεν εἰ
μὴ δὲ λαμβάνων 19¹²^b εἰ μὴ αὐτός
7 14 εἰρηκα—· κύριε μου, σὺ οἶδας

είδος *species*

- Luc 322 σωματικῷ εἴδει ώς περιστεράν
929 ἐγέν. – τὸ εἰ. τοῦ προσώπου – ἔτερον
Joh 537 οὗτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε
2 Co 5 7 διὰ πίστεως γάρ περιπατοῦμεν, οὐ
διὰ εἴδους
1 Th 522 „ἀπὸ παντὸς” εἴδους „πονηροῦ (*specie mala*) ἀπέχεσθε”

είδωλεῖον *idolium* 1 Co 810 ἔάν – τις ἕδη σε
– ἐν είδωλείῳ κατακείμενον

είδωλόθυτον *idolothytum* ^b*idolis immolatum* ^c*quae idolis sacrificantur* ^d*quae id. immolantur* ^e*immolata simulachrorum*
→ ἱερόθυτον

- Act 1529 ἀπέχεσθαι εἰδ..ων^e καὶ αἵματος 2125^b
1 Co 8 1 περὶ δὲ τῶν εἰδ..c, οἴδαμεν διὰ πάντες
γνῶσιν ἔχομεν 4 βρώσεως – τῶν εἰδ..d 7 ώς
εἰδ. ἐσθίουσιν 10 οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ
– οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ είδωλόθυτα
ἐσθίειν; 1019 διὰ είδωλόθυτον^b τί ἔστιν;
Ap 214 „φαγεῖν εἰ..a (vg^o) καὶ πορνεῦσαι” 20

είδωλολατρία *S^o* – ^a*idolorum cultus* ^b*id. cultura* ^c*id. servitus* ^d*simulacrorum servitus*

- 1 Co 1014 φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδ..b Gal 520 τὰ
ἔργα τῆς σαρκός, ἄτινα – εἰδ..c
Col 3 5 τὴν πλεονεξίαν ἡτις ἔστιν εἰδ..d
1 Pe 4 3 πεπορευμένους ἐν – ἀδεμίτοις είδω-
λολατρίαις^a

είδωλολάτρης *S^o* – *idolis serviens* ^b*idololatres* ^c*idolorum servitus*

- 1 Co 510 μὴ συναναμίγνυσθαι – εἰδ..αις 11 ἔάν
τις ἀδελφὸς δονομαζόμενος ἡ – εἰδ.. –,
τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν
6 9 οὗτε εἰδ..αι – βασ. θεοῦ κληρονομήσ.
10 7 μηδὲ εἰδ..αι^b (*id..ae* v1 *idolorum cul-
tores* F) γίνεσθε, καθὼς πινες
Eph 5 5 πλεονέκτης, δ ἔστιν είδωλολάτρης^c
Ap 21 8 εἰδ..αις^b (v1 *idolatris*) – τὸ μέρος –
ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρί^d
2216 ἔξω – οἱ εἰδ. καὶ πᾶς φιλῶν – ψεῦδος

είδωλον *simulacrum* ^b*idolum*

- Act 741 „ἀνήγαγον θυσίαν” τῷ εἰδώλῳ
1520 ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰ.
Rm 222 δ ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰ..b ἱεροσυλ.;
1 Co 8 4 οἴδαμεν διὰ οὐδὲν εἴδωλο. b ἐν κόσμῳ
– 7 τῇ συνηθείᾳ ἔως ἅρτι τοῦ είδώλου^b

1 Co 1019 τί οὖν φημι; – διὰ εἰδωλόν^b τί ἔστιν;
12 2 πρὸς τὰ εἰ. τὰ ἄφωνα ώς ἂν ἥγεσθε

- 2 Co 616 τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ
εἰδώλων^b; 1 Th 19 ἐπεστρέψατε πρὸς
τὸν θεόν ἀπὸ τῶν εἰδώλων

- 1 Jo 521 τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰ.
Ap 920 „τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰ. τὰ χρυσᾶ”

είκειν *cedere* Gal 25 τῇ ὑποταγῇ

εἰκῆ *sine causa* ^b*frustra*

Mat 522 πᾶς δ ὁ δργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ (v1 +
εἰκῆ, vg^o) ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει

Rm 13 4 οὐ γάρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ

1 Co 15 2 ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ^b ἐπιστεύσατε

Gal 3 4 τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ; εἴ γε καὶ εἰκῆ
411 μὴ πῶς εἰκῆ κεκοπίακα

Col 218 εἰκῆ^b φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοός

εἰκών *imago*

Mat 2220 τίνος ἡ εἰκών αὔτη –; || Mar 1216
Luc 2024 τίνος ἔχει εἰκόνα –;

Rm 129 ἥλλαζαν τὴν δόξαν – θεοῦ ἐν δμοιώ-
ματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου
829 συμμόρφους τῆς εἰκ. τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

- 1 Co 11 7 ἀνὴρ –, „εἰκὼν” καὶ δόξα „θεοῦ”
1549 καθὼς ἔφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ
χοϊκοῦ, φορέσωμεν (v1 ..σομεν) καὶ
τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου

2 Co 318 τὴν αὐτὴν εἰκ. μεταμορφούμεθα
4 4 Χοῦ, δ ἔστιν εἰκών τοῦ θεοῦ Col 115

εἰκών τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου

Col 310 „κατ’ εἰκόνα” τοῦ κτίσαντος αὐτόν

Hb 10 1 σκιάν – ἔχων δ νόμος τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα

- Ap 1314 ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ 15 δοῦναι
πνεῦμα τῇ εἰκ. –, ἵνα – λαλήσῃ ἡ εἰκ.
τοῦ θηρίου, – [ἵνα] „δοσοὶ ἔαν μὴ
προσκυνήσωσιν τῇ εἰκ.” τοῦ θηρίου
ἀποκτανθῶσιν 149.11

15 2 τοὺς νικῶντας – ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ

16 2 τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκ. 1920 204
οἴτινες οὐ προσεκύνησαν – τὴν εἰκόνα

είλικρινεια (S semel v1) *sinceritas*

1 Co 5 8 ἐν ἀζύμοις εἰ..ας καὶ ἀληθείας

2 Co 112 διὰ ἀγιότητος καὶ εἰλ. τοῦ θεοῦ –
ἀνεστράφημεν 217 ώς ἐξ είλικρινειας,
– ώς ἐκ θεοῦ – ἐν Χῷ λαλοῦμεν

είλικρινής *sinceritas*

Phl 110 ἵνα ἥτε εἰ..εῖς (v1 ..res) κ. ἀπρόσκοποι

2 Pe 3 1 διεγείρω ύμῶν – τὴν εἰ..η διάνοιαν

εἰπεῖν, ἔρειν cum formis derivatis: εἴρηκα
εἴρηται, ἔρρεθη, τὸ εἰρημένον, ῥῆθέν
dicere ^b(καλῶς εἶπ.) *benedicere* (νι
bene dicere) ^c(κακῶς) *maledicere*
^d*praecipere* ^e*praedicere*

1) *εἰπεῖν, εἶπον, εἶπα

- Mat 4 3 εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οῦτοι ἄρτοι γένωνται || Luc 4 3 — Mat 20 21 εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν—οἱ δύο υἱοί μου
5 22 δος δ' ἄν εἶπῃ τῷ ἀδελφῷ—φακά,—· δος δ' ἄν εἶπῃ μωρέ
8 4 δρα μηδενὶ εἴπῃς || Mar 1 14 Luc 5 14 — Mat 16 20 ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν δτι αὐτὸς—ὁ χριστός 17 9 μηδενὶ εἴπητε τὸ δραμα Mar (8 26 νι, vg) 16 8 οὐδενὶ οὐδὲν εἶπαν Luc 8 56
— 8 ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ || Luc 7 7
9 5 εἰπεῖν· ἀφίενται—, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; || Mar 2 9 Luc 5 23
10 27 εἴπατε ἐν τῷ φωτί || Luc 12 3 ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτί ἀκουσθήσεται (vg dicentur)
12 32 δος ἐὰν εἶπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ—· δος δ' ἄν εἶπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος || Luc 12 10 πᾶς δος ἔρει λόγον
15 4 ὁ—νεὸς εἶπεν· „τίμα τὸν πατέρα—” 5 ὑμεῖς δὲ λέγετε· δος ἄν εἶπῃ τῷ πατρὶ—· δῶρον || Mar 7 10.11
18 17 εἶπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ
21 5 „εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ιδού”
— 21 κἀν τῷ ὅρει—εἴπητε· || Mar 11 23
— 24 ἐρωτήσω ὑμᾶς—λόγον ἔνα, δον ἐὰν εἴπητε μοι, κάγὼ ὑμῖν ἔρω 25.26 || Mar 11 29.31.32 Luc 20 2 εἶπὸν ήμιν ἐν ποίᾳ ἔχουσίᾳ 3.5.6
23 3 ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν ποιήσατε
24 3 εἰπὲ ήμιν, πότε ταῦτα ἔσται || Mar 13 4
26 25 σὺ εἶπας — εῑ ἵνα ήμιν εἴπης εἰ̄ σὺ εἰ̄ δ χριστός 64 σὺ εἶπας· πλὴν λέγω
28 6 ἡγέρθη—καθὼς εἶπεν 7 εἴπατε τοῖς μαθηταῖς—ὅτι ἡγέρθη—. ίδού εἶπον εὑ̄ μῖν || Mar 16 7 καθὼς εἶπεν ὑμῖν
Luc 6 26 οὐσὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν^b 7 40 ἔχω σοί τι εἰπεῖν.—διδάσκαλε, εἶπέ 9 54 θέλεις εἴπωσιν „πῦρ καταβῆναι”
10 40 εἶπὸν—αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται 11 49 ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελώ
12 11 μὴ μεριμνήσῃτε—τί εἴπητε
Joh 2 22 ἐπίστευσαν—τῷ λόγῳ δον εἶπεν δ Ιησοῦς 4 50 — 7 36 τίς ἔστιν δ λόγος οὗτος δον εἶπεν—; 14 28 ὑπομνήσει

ὑμᾶς—δο εἶπον ὑμῖν 15 20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὖδε ἔγω εἶπον 16 4 ταῦτα—ὑμῖν ἔξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον 15 — 18 9 ἵνα πληρωθῇ δο λόγος δον εἶπεν 32 δον εἶπεν σημαίνων

- Joh 3 12 εἰ̄ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν—, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύετε; 7 38 καθὼς εἶπεν δο γραφή 42 οὐχ—εἶπ.—; 10 24 εἶπὸν ήμιν παρρησίᾳ 25 εἶπον (νι λαλῶ vg loquor) ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε — 34 „ἔγω εἶπα· θεοί ἔστε;” 35 εἶπεν 11 51 τοῦτο δὲ ἀφ' ἐαυτοῦ οὐκ εἶπεν 12 49 μοὶ ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω 13 24 εἰ̄πε (vg^c) τίς ἔστιν περὶ οὖ δο λέγει 14 2 εἰ̄ δὲ μῆ, εἶπον ἄν ὑμῖν 18 21 ἵδε οὗτοι οἵδασιν δο εἶπον ἔγω 19 21 ἀλλ' δοτι—εἶπεν· βασιλεύς εἰμι 1 Jo 1 6 ἐὰν εἴπωμεν δοτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ 8 δοτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν 10 δοτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν 4 20 ἐάν τις εἴπῃ δοτι ἀγαπῶ τὸν θεόν Ap 22 17 δο ἀκούων εἰπάτω· ἔρχου

2) *ἔρειν

- Mat 7 4 πῶς ἔρεις τῷ ἀδελφῷ σου—; — 22 πολλοὶ ἔροῦσιν μοι ἐν ἐκείνῃ τ. ήμέρᾳ 17 20 ἔρειτε τῷ ὅρει τούτῳ· μετάβα 21 24 → 1) Luc 4 23 πάντως ἔρειτε μοι τὴν παραβολήν 12 19 ἔρω τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις 17 21 οὐδὲ ἔροῦσιν· ιδού ὧδε 23 23 29 ήμέραι ἐν αἷς ἔροῦσιν· μακάριαι Act 23 5 „ἄρχοντα—οὐκ ἔρεις κακῶς^c” Rm 3 5 τί ἔροῦμεν; 4 1 εὐρηκέναι Άθρ. 6 1 7 7 8 31 τί οὖν ἔροῦμ πρὸς ταῦτα; 9 14.19 ἔρεις μοι οὖν 30 11 19 ἔρεις οὖν 1 Co 15 35 ἀλλὰ ἔρει τις Jac 2 18 1 Co 14 16 πῶς ἔρει τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαρ.; 2 Co 12 6 ἀληθειαν γάρ ἔρω· φείδομαι δο Phl 4 4 πάλιν ἔρω, χαίρετε

3) *εἴρηκα, εἴρηται, τὸ εἰρημένον

- Luc 2 24 κατὰ τὸ εἰρ. ἐν τῷ νόμῳ Act 2 16 διὰ τοῦ προφήτου Ἰωάλ 13 40 Rm 4 18 4 12 δοτι εἴρηται· „οὐκ ἐκπειράσεις κύριον” Joh 4 18 τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας 12 50 καθὼς εἴρηκέν μοι δο πατήρ 14 29 νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι 15 15 ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους 2 Co 12 9 εἴρηκέν μοι· ἀρκεῖ σοι δο χάρις μου Hb 1 13 πρὸς τίνα—τῶν ἀγγ. εἴρηκέν ποτε—; 4 3 καθὼς εἴρηκεν· „ώς ὥμοσα ἐν τῇ

(Heb 4) δοργῆ μου” 4 εἰρηκέν—που περὶ τῆς ἔβδομης 109.15 135 αὐτὸς γάρ εἴρ.

4) ἐρρέθη, δο φημείς, τὸ φημέν

Mat 122 ἵνα πληρωθῇ τὸ φημέν ύπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου 215.17.23 414 817 1217 1335 214 2231 οὐκ ἀνέγνωτε τὸ φημέν ύμιν ύπὸ τοῦ θεοῦ—; 2415 τὸ βδέλυγμα—τὸ φημέν 279 (35 v1)

3 3 οὗτος (sc Joh.) γάρ ἐστιν δο φημείς 521 ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις 33. 27. 31. 38. 43

Rm 912 ἐρρέθη αὐτῇ 28 „οδὸς ἐρρ. [αὐτοῖς]”

Gal 318 τῷ — Ἀβ. ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι

Ap 611 ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα 94^δ ἵνα μή

εἰρηνεύειν *pacem habere*

Mar 950 εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις 1 Th 513 ἐν εαυτοῖς (v1 αὐτοῖς vg *cum eis*)

Rm 1218 μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες 2 Co 1311 τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε

εἰρήνη *pax* ^b (1 Pe 514) *gratia*

Mat 1012 ἀσπάσασθε αὐτὴν (v1 + λέγοντες· εἰρήνη τῷ οἶκῳ τούτῳ vg, v1^o) 13 ἐλθάτω ἡ εἰρ. ύμῶν ἐπ’ αὐτήν·—, ἡ εἰρ. ύμῶν πρὸς ύμᾶς ἐπιστραφήτω || Luc 105 πρῶτον λέγετε· εἰρ. τῷ οἶκῳ τούτῳ εἰ ἔαν ἐκεῖ ἡ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαήσεται ἐπ’ αὐτὸν ἡ εἰρ. ύμῶν· εἰ δὲ μή γε, ἐφ’ ύμᾶς ἀνακάμψει

— 34 βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἥλθον β. εἰρ. || Luc 1251 δοῦναι ἐν τ. γῇ

Mar 534 ὑπαγε „εἰς εἰρήνην” || Luc 848 „πορεύου εἰς εἰρ.” 750 Act 1636 ἐν εἰρ. Jac 216 ὑπάγετε ἐν εἰρ. Act 1533 ἀπελύθησαν μετ’ εἰρήνης cfr Luc 229 ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου—ἐν εἰρ. 1 Co 1611 προπέμψατε—αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ

Luc 179 πόδας ἡμῶν εἰς „δόδὸν εἰρήνης”

214 ἐπὶ γῆς εἰρ. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας

1121 ἐν εἰρ. ἐστὶν τὰ ύπαρχοντα αὐτοῦ

1432 ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην (*quae pacis sunt*) Act 1220 ἥτουντο εἰρήνην

1938 ἐν οὐρανῷ εἰρ. καὶ δόξα ἐν ψίστοις

— 42 εἰ γνωσ—καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρ. (v1 + σου vel σοί, vg *quae ad pacem tibi*)

2436 (v1 εἰρήνη ύμιν vg) Joh 2019. 21. 26

Joh 1427 εἰρήνην ἀφίημι ύμιν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ύμιν· οὐ καθὼς

1633 λελάληκα—ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε

Act 728 συνήλλασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην

931 ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία—εἶχεν εἰρήνην

Act 1036 „εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην” διὰ—Χοῦ 24 2 πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σου

Rm 1 7 χάρις ύμιν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρός 1 Co 13 2 Co 12 Gal 13 Eph 12 Phl 12 Col 12 1 Th 11 2 Th 12 Tit 14 Phm 3 cfr Ap 14 ἀπὸ „δῶν” καὶ δὴν καὶ δὸν ἐρχόμενος

210 τιμὴ καὶ εἰρ.—τῷ ἐργαζομ. τὸ ἀγαθ. 317 „δόδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν”

5 1 εἰρήνην ἔχωμεν (v1 ἔχομεν, vg *habemamus*) πρὸς τὸν θεὸν διὰ—Χοῦ

8 6 φρόνημα τοῦ πνεύμ. ζωὴ καὶ εἰρήνη (1015 v1 „τῶν εὐαγγελιζομένων εἰ..ην” vg)

1417 ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἀγίῳ

— 19 τὰ τῆς εἰρ. διώκομεν (v1 ..ωμεν *secutemur*) καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς

1513 πληρώσαι ύμᾶς—χαρᾶς καὶ εἰρήνης — 33 δὲ θεὸς τῆς εἰρ. μετὰ πάντων ύμῶν 1620 συντρίψει τὸν σατανᾶν 2 Co

1311 δὲ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεδ’ ύμῶν Phl 49 1 Th 523 ἀγιάσαι ύμᾶς Hb 1320 καταρτίσαι ύμᾶς — 2 Th 316 δὲ κύριος τῆς εἰρήνης δῶῃ ύμιν τὴν εἰρήνην διὰ παντός

1 Co 715 ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ύμᾶς δὲ θεός 1433 οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας δὲ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης

Gal 522 ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία 616 „εἰρήνη” ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος

Eph 214 γάρ ἐστιν ἡ „εἰρήνη” ἡμῶν — 15 εἰς ἔνα καινὸν ἄνθρ. ποιῶν εἰρήνην

17 „εὐηγγελίσατο εἰρήνην” ύμιν „τοῖς μακράν καὶ εἰρήνην τοῖς ἔγγύς”

4 3 ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης

615 „ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγ. τῆς εἰρ.”

— 23 εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη

Phl 4 7 ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ύπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας

Col 315 ἡ εἰρ. τοῦ Χοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς

1 Th 5 3 ὅταν λέγωσιν· εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια

1 Ti 1 2 χάρις, ἔλεος, εἰρ. ἀπὸ θεοῦ πατρός

2 Ti 12 — 2 Jo 3 παρὰ θεοῦ πατρός

2 Ti 222 δίώκε—πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην

Hb 7 2 „βασιλεὺς Σαλῆμ”, δὲ ἐστιν β. εἰ..ης

1131 δεξαμένη τ. κατασκόπους μετ’ εἰ..ης

1214 „εἰρήνην διώκετε” μετὰ πάντων

Jac 318 καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην

1 Pe 1 2 χάρις ύμιν καὶ εἰρ. πληθυνθεί 2 Pe 12 Jud 2 ἔλεος ύμιν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθ. — 1 Pe 514 εἰρ.^b ύμιν

πᾶσιν τοῖς ἐν Χῷ 3 Jo 15 εἰρήνη σοι
1 Pe 3:11 „ζητησάτω εἰ..ην καὶ διωξάτω αὐτήν”
2 Pe 3:14 ἀμώμητοι – εὔρευθναι ἐν εἰρήνῃ
Ap 6:4 λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς

εἰρηνικός ^a*pacatissimus* ^b*pacificus*
Hb 12:11 καρπὸν εἰρηνικὸν^a – δικαιοσύνης
Jac 3:17 ἡ δὲ ἀνωδεν σοφία – εἰρηνική^b

εἰρηνοποιεῖν *pacificare* Col 1:20 εἰ..ήσας διὰ
τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ

εἰρηνοποιός S^o – *pacificus* Mat 5:9 μακάρ.

*εἰς, μία, ἐν ^a*unus* ^b*alius* ^c*primus* ^d*situs*
^e(καθ’ εἰς, εἰς ἔκαστος) *singuli* ^f(εἰς
κατὰ εἰς) *singulatim* (v1 *singill.*) ^g(ἐν
ἔκαστον) *upumquodque* ^h(οὐδὲ εἰς) *non*
– *quisquam* ⁱ(τὸ ἐν) *idipsum* ^k(μιᾶ
ψυχῆς) *upanimes* ^l(ἀπὸ μιᾶς) *simul*

Mat 5:18 ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραίᾳ || Luc 16:17
6:24 τὸν ἔνα μισήσει –, ἡ ἐνὸς ἀνθέξεται
|| Luc 16:13

19:5 „ἔσονται – εἰς σάρκα μίαν” σ ὥστε
οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία ||
Mar 10:8 – 1 Co 6:16 Eph 5:31

– 17 εἰς ἐστιν δ ἀγαθός || Mar 10:18 οὐδεὶς
ἄγ. εἰ μὴ εἰς δ ὑεός Luc 18:19^d [δ] θ.

23:8 εἰς γάρ ἐστιν ὑμῶν δ διδάσκαλος ο
εἰς – ὑμῶν δ πατήρ δ οὐράνιος 10 καθ-
ηγητής ὑμῶν – εἰς δ Χός

– 15 ποιῆσαι ἔνα προσήλυτον

24:40 εἰς παραλαμβάνεται καὶ εἰς ἀφίεται
41 μία – καὶ μία – || Luc 17:34.35

25:15 ψ δὲ ἔν (sc τάλαντον ἔδωκεν) 18:24
– 40 ἐφ’ δσον ἐποιήσατε ἐνί 45 οὐκ ἐποι.

26:14 εἰς τῶν δώδεκα 21 εἰς ἐξ ὑμῶν παρ-
δώσει με 22 ἡρξαντο λέγειν – εἰς ἔκα-
στος^e 47 || Mar 14:10 δ εἰς τῶν δώ-
δεκα 18:19 εἰς κατὰ εἰς^f 20:43 Luc 22:
47 Joh 13:21 – 6:70 ἐξ ὑμῶν εἰς διά-
βολός ἐστιν 71

– 40 οὐκ ἴσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι
μετ’ ἐμοῦ; || Mar 14:37 οὐκ ἴσχυσας –;

28:1 τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν^c σαββάτων
|| Mar 16:2 πρωῒ [τῇ] μιᾶ τῶν σ. Luc

24:1 Joh 20:1.19 – Act 20:7 1 Co 16:2

Mar 2:7 τίς δύναται ἀφίεναι ἀμαρτίας εἰ μὴ
εἰς^d δ ὑεός;

10:21 ἔν σε ὑστερεῖ || Luc 18:22 ἔν σοι λείπει

12:6 ἔτι ἔνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν
– 29 „κύριος δ ὁ. ὑμῶν κύριος εἰς ἐστιν”

Mar 12:32 ὅτι „εἰς ἐστιν καὶ οὐκ ἐστιν ἄλλος”
Luc 10:42 δλίγων δέ ἐστιν χρεία ή ἐνός (v1 ἐ-
νὸς δέ ἐστιν χρεία)

14:18 ἡρξαντο ἀπὸ μιᾶς¹ πάντ. παραιτεῖσθ.

15:7 ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι 10

Joh 8:41 ἔνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν
10:18 γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν
– 30 ἐγὼ καὶ δ πατήρ ἐν ἐσμεν 17:11 ἵνα
ῶσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς 21 ἵνα πάντες

ἐν ὕσιν, –, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν (v1 +
Ἐν νγ) ὕσιν 22 ἵνα ὕσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς
ἐν 23 ἵνα ὕσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν

11:50 ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ 18:14

– 52 ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διε-
σκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἐν

Act 4:32 ἡν καρδία καὶ ψυχὴ μία

17:28 ἐξ ἐνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων

Rm 3:10 „οὐκ ἐστιν δίκαιος οὐδὲ εἰς^h” 12

– 30 εἰπερ εἰς δ ὑεός δς δικαιώσει

5:12 ὥσπερ δι’ ἐνὸς ἀνθρώπου 15 εἰ – τῷ
τοῦ ἐνὸς παραπτώματι –, ἐν χάριτι
τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρ. Ἡ. Χοῦ 18 οὐχ ὡς
δι’ ἐνὸς ἀμαρτήσαντος (v1 ἀμ..ἡμα-
τος, vg *per unum peccatum*) τὸ δώ-
ρημα τὸ – κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατά-
κριμα 17 εἰ – τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώ-
ματι δ ὑάνατος ἐβασιλεύεσεν διὰ τοῦ
ἐνός, – ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν διὰ τοῦ
ἐνός Ἡ. Χοῦ 18 ὡς δι’ ἐνὸς παραπτώ-
ματος (*per unius delictum*) –, οὕτως

– δι’ ἐνὸς δικαιώματος 19 διὰ τῆς
παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρ. ἀμαρτω-
λοὶ – οἱ πολλοί, οὕτως – διὰ τῆς ὑπα-
κοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι – οἱ πολλοί

12:4 ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη σ οἱ πολ-
λοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χῷ, τὸ δὲ καθ’
εἰς^e ἀλλήλων μέλη → 1 Co 12:12

15:8 ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεόν

1 Co 4:6 ἵνα μὴ εἰς ὑπέρ τ. ἐνὸς^b φυσιοῦσθε
6:16 δ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμα 17

δ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεύμα
8:4 οὐδεὶς θεός εἰ μὴ εἰς ε ἀλλ’ ἡμῖν εἰς
θεός δ πατήρ, – καὶ εἰς κύριος

10:17 εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν.
οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου

μετέχομεν

12:9 χαρίσμ. Ιαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ πνεύματι

– 11 πάντα – ἐνεργεῖ τὸ ἐν κ. αὐτὸ πνεῦ.

– 12 τὸ σῶμα ἐν ἐστιν –, πάντα δὲ τὰ μέ-
λη – ἐν ἐστιν σῶμα 13 ἐν ἐνὶ πνεύμα-

τι – εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν – καὶ

– ἐν πνεύμα ἐποτίσθημεν

- 1 Co 12:14 σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος 18 θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἕκαστον – καθὼς ἡδέλησεν 19 εἰ – ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος 20 πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα – 28 εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει
- 2 Co 5:14 ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν
- Gal 3:18 ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός (*in uno*)^a (sc λέγει) – 20 ὁ – μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς εἰς ἔστιν
- 28 ὑμεῖς εἰς (*upum*) ἔστε ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- 5:14 ὁ – νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται –
- Eph 2:14 ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν – 15 ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ – εἰς ἔνα καινὸν ἀνθρώπον 16 καὶ ἀποκαταλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ 18 ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι
- 4:4 ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς – ἐκλήθητε ἐν μῷ ἐλπίδι 5 εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα^b 6 εἰς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων
- Phl 1:27 ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μῆτ ψυχῆ^c συναδλοῦντες τῇ πίστει
- 2:2 σύμψυχοι, τὸ ἐνὶ φρονοῦντες
- Col 3:15 ἡ εἰρήνη τοῦ Χοῦ –, εἰς ἥν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι
- 1 Ti 2:5 εἰς – θεός, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ
- 3:2 ἐπίσκοπον –, μῆτ γυναικὸς ἄνδρα
- 12 διάκονοι – μ. γ. ἄνδρες 59 χήρα –, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή Tit 1:6 πρεσβυτέρους –, εἰς τις – μῆτ γυναικὸς ἀνήρ
- Tit 3:10 μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουδεσίαν
- Hb 2:11 ὁ τε γάρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς πάντες
- 10:12 μίαν ὑπὲρ ἀμαρτίας – θυσίαν
- 14 μῆτ – προσφορᾶς τετελείωκεν – τούς
- Jac 2:10 δστις –, πταίσῃ δὲ ἐν ἐνὶ, – ἔνοχος
- 19 πιστεύεις δπι εἰς ἔστιν ὁ θεός;
- 4:12 εἰς ἔστιν νομοθέτης καὶ κριτής
- 2 Pe 3:8 ἐν – τοῦτο μῆτ λανθανέτω ὑμᾶς –, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ „χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα” μία
- 1 Jo 5:8 οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν (*upum*) εἰσιν
- Ap 17:12 ἔχουσίαν – μίαν ὥραν λαμβάνουσιν
- 13 οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν 17 (vg^d)
- 18:8 „ἐν μῆτ ἡμέρᾳ ἡξουσιν” αἱ πληγαὶ 10 ἤλθεν ἡ κρίσις σου 17 ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος 19 „ἡρημώθη”

*εἰς *in cum acc.* ^bin *cum abl.* ^cad ^dpro ^epropter
^fsine praepositione ^g(εἰς τὶ) quare ^h(εἰς τὶ) ⁱut quid → βαπτίζειν, βάπτισμα –

ἀμαρτάνειν, βλασφημεῖν, ἔνοχος, λόγον λέγειν – ἔλπις, ἔλπιζειν, θαρρεῖν, πεποιθέναι, πιστεύειν, πίστις – ἀγάπη, διακονία, κοινωνία – δμνύειν, μεριμνᾶν, μετανοεῖν, ἔχειν, καλεῖν, λογίζεσθαι – εἰς αἰῶνα, ἀνάμνησιν, ἄφεσιν, εἰρήνην, ζωήν, τὸν κόσμον, μαρτύριον, μνημόσυνον, δονομα, τέλος

- Mat 14:31 εἰς τίς ἐδίστασας; 26:8 εἰς τὶ^h ἡ ἀπώλεια αὕτη; || Mar 14:4^h – 15:4 „εἰς τὶ^h ἐγκατέλιπές με;”
- 19:5 „ἔσονται οἱ δύο εἰς^b σάρκα μίαν” || Mar 10:8^b 1 Co 6:16^b Eph 5:31^b
- 21:42 „ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας” || Mar 12:10 Luc 20:17 Act 4:11 1 Pe 2:7 – Rm 11:9 „ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα” – Luc 3:5 „ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας” (*in directa*) 13:19 ἐγένετο εἰς δένδρον Joh 16:20 λύπη – εἰς χαρὰν γενήσεται
- 22:16 οὐ – βλέπεις εἰς πρόσωπον (*non respicis personam*) ἀνθρώπων || Mar 12:14 (*nec vides in faciem*)
- Mar 13:9 κηρύσσων εἰς^b τὰς συναγωγάς || Luc 4:4^b Mar 13:10 εἰς – τὰ ἔθνη 14:9 εἰς^b – τὸν κόσμον Luc 24:47 εἰς – τὰ ἔθνη 1 Th 2:9 ἐκηρύξαμεν εἰς^b ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον – Mar 13:9 εἰς^b συναγωγὰς δαρήσεσθε
- 10:10 εἰς^b τὴν οἰκίαν – ἐπηρώτων αὐτόν
- 13:16 ὁ εἰς^b τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρεψάτω
- Luc 1:20 πληρωθήσονται εἰς^b τ. καιρὸν αὐτῶν
- 4:23 γενόμενα εἰς τὴν Καφαρναούμ
- 5:17 δύναμις κυρίου ἡν εἰς^c τὸ Ιασθαι
- 7:30 βουλὴν – θεοῦ ἡδέτησαν εἰς ἑαυτούς
- 9:61 τοῖς εἰς τὸν οἶκόν (*domi*) μου
- 11:7 τὰ παιδία – εἰς^b τὴν κοίτην εἰσίν
- 12:21 ὁ – μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν → Rm 10:12
- 16:16 πᾶς εἰς αὐτὴν (sc τὴν βασ.) βιάζεται
- Joh 1:18 ὁ ὡν εἰς^b τὸν κόλπον τοῦ πατρός
- 8:26 ταῦτα λαλῶ εἰς^b τὸν κόσμον
- 16:13 δόηγήσει ὑμᾶς εἰς (vl διηγήσεται ύμῖν vg *docebit vos*) τὴν ἀλήθειαν πᾶν
- 17:23 ἵνα ὡσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν |σάν
- 21:4 ἔστη Ἰησοῦς εἰς^b τὸν αἰγιαλόν
- Act 2:22 ἀποδεδειγμένον – εἰς^b ὑμᾶς δυνάμεσι 39 „τοῖς εἰς μακράν” (*quæ longe*)
- 7:4 γῆν – εἰς^b ἥν – νῦν κατοικεῖτε 8:40 εὐρέθη εἰς^b Ἀζωτον 14:25 λαλήσαντες εἰς^b (vl^a) τὴν Πέργην τὸν λόγον
- 53 ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς (*in dispositione* vl ..em) ἀγγέλων

Rm 10:12 κύριος—, πλουτῶν εἰς πάντας
 11:36 ἔξι αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς^b αὐτὸν τὰ πάντα Col 1:18 πάντα—εἰς^b
 αὐτὸν ἔκπισται 1 Co 8:6 ἔξι οὐ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν (*in illum*)
 1 Co 4:3 ἐμοὶ δὲ εἰς^a ἐλάχιστον ἐστίν
 14:22 αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν
 2 Co 2:12 ἐλδών—εἰς^c—Τρωάδα εἰς^e τὸ εὐαγγ.
 6:18 „ἔσομαι” ὑμῖν „εἰς πατέρα”— Hb 1:5
 8:10 „ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν”—
 7:15 τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ—εἰς^b ὑμᾶς ἔστ.
 9:11 πλουτιζόμενοι εἰς—ἀπλότητα
 10:18 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ εἰς^b τὰ ἔτοιμα καυχήσασθ.
 11:10 ἡ καύχησις—οὐ φραγήσεται εἰς ἐμέ
 Gal 3:24 παιδαγωγὸς ἡμῶν—εἰς^b Χόν
 Eph 2:15 ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ—εἰς ἔνα καινὸν
 3:18 κραταιωθῆναι—εἰς (vg v1b) τὸν ἔσω
 — 19 πληρωθῆντε εἰς πᾶν τ. πλήρω. [Ιανδρ.
 5:32 λέγω εἰς^b Χὸν καὶ εἰς^b τὴν ἐκκλησ.
 Col 1:20 ἀποκαταλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν
 Hb 10:39 οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν,
 ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ζωῆς
 12:7 εἰς^b (v1 εἰ) παιδείαν ὑπομένετε
 1 Pe 1:11 τὰ εἰς^b Χὸν παθήματα
 — 25 ῥῆμα—εὐαγγελισθὲν εἰς (v1b) ὑμᾶς
 2:8 εἰς^b δ καὶ ἐτέμησαν
 3:20 κιβωτοῦ, εἰς^b ἦν—διεσώθησαν
 — 21 συνειδήσεως—ἐπερώτημα εἰς θεόν
 5:12 χάριν τοῦ θεοῦ, εἰς^b ἦν στήτε [σα]
 2 Pe 1:17 „διύλος” μου—, „εἰς^b δν ἔγω εὐδόκη—
 3:9 μακροδυμεῖ εἰς (v1 δι' vg^e) ὑμᾶς
 1 Jo 5:8 οἱ τρεῖς εἰς^f τὸ ἐν (*upum*) εἰσιν

εἰσάγειν *introducere* ^b*inducere*

Luc 2:27^b παιδίον Ἰησοῦν 14:21 τυφλοὺς καὶ
 χωλούς 22:54 (vg^o)—Joh 18:16 Πέτρον
 Act 7:45^b 9:8 Σαῦλον 21:28^b “Ἐλληνας—εἰς τὸ
 Ἱερόν 29:37^b Παῦλος 22:24^b
 Hb 1:6 δταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτό-
 τοκὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει·

εἰσακούειν *exaudire*

Mat 6:7 δτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ—ἐ..σθήσονται
 Luc 1:13 „εἰσηκούσθη” ἡ δέησίς „σου” Act
 10:31 εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ
 1 Co 14:21 „οὐδὲ” οὕτως „εἰσακούσονται” μου
 Hb 5:7 εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας

εἰσδέχεσθαι *recipere* 2 Co 6:17 „ὑμᾶς”

*εἰσέρχεσθαι *intrare* ^b*introire* ^c*ingredi*
^d*incedere* ^e*transire*

Mat 5:20 οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασ. τῶν
 οὐρ. 7:21 οὐ πᾶς διάλεκτος μοι κύριε
 —, εἰσελεύσεται εἰς — 18:3 ἐὰν μὴ—
 γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλ-
 θητε εἰς — || Mar 10:15 διὰ μὴ δέ-
 ξηται τὴν βασιλείαν — ὡς παιδίον, οὐ
 μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν Luc 18:17
 7:13 εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης—
 πολλοὶ—οἱ εἰσερχόμενοι || Luc 13:24
 15:11 οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα
 18:8 εἰσελθεῖν^c εἰς τὴν ζωὴν κυλλόν 9
 μονόφθαλμον || Mar 9:43^b 45^b 47^b
 19:17 εἰ—δέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν^c
 — 23 πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς
 τὴν βασ. τ. οὐρ. 24 κάμηλον—εἰσ-
 έλθεῖν (v1 διελθ. vg^e) ἡ πλούσιον (v1
 εἰσελθ.) εἰς — || Mar 10:23 πῶς δυσκ.
 οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς—εἰσελεύ-
 σονται^b 24 πῶς δύσκολον—εἰσελθεῖν^b
 25^e ἡ πλούσιον εἰς—εἰσελθεῖν Luc
 18:25 (v1 διελθεῖν^e) ἡ πλούσιον εἰς—
 εἰσελθεῖν → Joh 3:5 Act 14:22
 22:12 πῶς εἰσῆλθες ὅδε μὴ ἔχων ἔνδυμα
 23:13 ὑμεῖς — οὐκ ἐ..εσθε, οὐδὲ τοὺς ἐ..ο-
 μένους^b ἀφίετε εἰσελθεῖν || Luc 11:52^b
 25:10 αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον—εἰς τοὺς γάμους
 — 21 εἰσελθε εἰς τ. χαρὰν τοῦ κυρ. σου 23
 26:41 ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν ||
 Luc 22:40 προσεύχεσθε μὴ ἐ..εῖν 46
 Mar 9:25 τὸ ἄλαλον—πνεῦμα,—μηκέτι εἰσέλ-
 θης^b εἰς αὐτόν Luc 8:30 λεγιών, ὅτι
 εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν
 32^c 33 εἰς τοὺς χοίρους 11:26 εἰσελθόν-
 τα^c κατοικεῖ ἐκεῖ 22:3 εἰσῆλθεν—σατα-
 νᾶς εἰς Ἰούδαν Joh 13:27^b δ σατανᾶς
 Luc 14:23 ἀνάγκασον (v1 ποίησον) εἰσελθεῖν
 24:26 ἔδει—εἰσελθεῖν εἰς τ. δόξαν αὐτοῦ;
 — 29 εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς
 Joh 3:5 οὐ δύναται εἰσελθεῖν^b εἰς τὴν β. τ. θ.
 10:1 δ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας 2
 δ δὲ εἰσερχ.—ποιμήν ἐστιν 9 δι' ἐμοῦ
 ἔάν τις εἰσέλθῃ^b,—εἰσελεύσεται^c καὶ
 Act 14:22 διὰ πολλῶν διλίψεων δεῖ ὑμᾶς εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
 Rm 5:12 ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία
 εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν
 11:25 ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τ. ἐδν. εἰσέλθῃ
 Hb 3:11 „εἰ εἰσελεύσονται^b εἰς τὴν κατάπαυ-
 σίν μου” 18^b 19^b 41^b 3 εἰσερχόμενα^c
 — εἰς τὴν κατ. οἱ πιστεύσαντες 3^b 5^b
 6 ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν^b 10^c
 11 σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν^c

Hb 6:19 ἐλπίδος· ἡν̄ ώς ἄγκυραν ἔχομεν – „εἰσερχομένην^d εἰς τὸ ἑστέρον”
 – 20 ὅπου πρόδρομος – εἰσῆλθεν^b Ἰησοῦς
 9:12 διὰ – τοῦ Ιδίου αἵματος εἰσῆλθεν^b
 – 24 οὐ γάρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν^b
 ἀγία Χός 25 ὥσπερ δ ἀρχιερ. εἰ..εταὶ
 10 5 εἰσερχόμενος^c εἰς τὸν κόσμον λέγει
 Ap 3:20 εἰσελεύσομαι (v1^b) πρὸς αὐτὸν καὶ
 δειπνήσω μετ' αὐτοῦ

εἰσιέναι *introire* ^b*intrare*Act 3:3 21:18,26^b Hb 9:6 εἰσάσιν οἱ ιερεῖςεἰσκαλεῖσθαι S^o – *introducere* Act 10:23εἴσοδος *introitus* ^b*adventus*

Act 13:24 πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου^b αὐτοῦ
 1 Th 1:9 δόποιαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς
 2:1 οἴδατε – τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς
 ὑμᾶς, διτὶ οὐ κενὴ γέγονεν

Hb 10:19 παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἀγίων
 2 Pe 1:11 πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ
 εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν

εἰσπηδᾶν *introgredi* Act 16:29

εἰσπορεύεσθαι *intrare* ^b*introire* ^c*ingredi*
 Mat 15:17 πᾶν τὸ εἰσπορεύομενον εἰς τὸ στόμα
 || Mar 7:15^b 18^b 19 οὐκ εἰσπορεύεται
 (v1^b) αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν

Mar 12:1^c 54:0^c 6:56^b – 11:2^b || Luc 19:30^b
 4:19 ἐπιθυμίαι εἰσ..όμεναι^b συμπνίγουσιν

Luc 8:16 ἵνα οἱ εἰσπορ. βλέπωσιν 11:33^c – 22:10
 18:24 πῶς δυσκόλως – εἰς τὴν βασιλείαν τ.

θεοῦ εἰσ..ονται → εἰσέρχ. Mat 19:23
 Act 3:2^b 8:3 Σαῦλος 9:28 28:30 ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσ..ομένους^c πρὸς αὐτόν

εἰστρέχειν *intro currere* Act 12:14εἰσφέρειν *inferre* ^b*inducere*

Mat 6:13 μὴ εἰσενέγκης^b ἡμᾶς εἰς πειρασμόν
 || Luc 11:4^b – 5:18,19 12:11^b

Act 17:20 ξενίζοντα – εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοάς
 1 Ti 6:7 οὐδὲν – εἰσαγένειαν εἰς τὸν κόσμον
 Hb 13:11 „εἰσφέρεται – αἷμα – εἰς τὰ ἄγια”

*ἐκ ^b*de* ^c*a* ^d*prae* ^e*ad*

→ ἀνιστάναι, ἀνάστασις, γεννᾶν (im-primitis γεννηθῆναι, γεγεννημένον εἶναι),
 ἐγείρειν – δικαιοῦν, δικαιοσύνη –
 ἐλεύθερος, λύειν, λυτροῦν, μετανοεῖν,

σώζειν, δύεσθαι – ἐξ ἐπαγγελίας, ἐξ
 ἔργων, ἐκ νόμου, ἐκ πίστεως – ἐκ τοῦ
 κόσμου, οὐρανοῦ – ἐκ (τοῦ) θεοῦ εἶναι
 → θεός Joh 8:42 Act 5:39 1 Jo 3:10 3 Jo 11

Mat 1:18 ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ^b πνεύματος ἀ-
 γίου 20 ἐκ^b πνεύματός ἐστιν ἀγίου
 5:37 τὸ δὲ περισσὸν – ἐκ^c τοῦ πονηροῦ
 cfr 1 Jo 3:12 Καίν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν

15:5 δ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς || Mar 7:11
 Luc 2:35 ὅπως ἀν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
 καρδιῶν διαλογισμοί

16:9 φίλους ἐκ^b τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας

Joh 3:31 δ ὃν ἐκ^b τῆς γῆς ἐκ^b τῆς γῆς ἐστιν
 καὶ ἐκ^b τῆς γ. λαλεῖ. δ ἐκ^b τοῦ οὐρ.

– 34 οὐ γάρ ἐκ^e μέτρου δίδωσιν τὸ πν.

4:22 ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν

5:24 μεταβεβήκεν ἐκ^c τοῦ θανάτου εἰς
 τὴν ζωήν 1 Jo 3:14^b μεταβεβήκαμεν

6:65 ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ^c τοῦ
 πατρός 12:49 ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα

8:23 ὑμεῖς ἐκ^b τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ^b
 τῶν ἄνω εἰμί· κτλ 42 ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξ-
 ηλθόν καὶ ἡκω 44 ὑμεῖς ἐκ τοῦ – δια-
 βόλου ἐστέ – ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ,
 διτὶ ψεύστης ἐστίν

10:32 ἔργα ἔδειξα – καλὰ ἐκ τοῦ πατρός

12:32 ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ^c τῆς γῆς

16:14 ἐκ^b τοῦ ἐμοῦ λήμψεται 15^b

– 28 ἐξῆλθον ἐκ^c τοῦ πατρός

18:37 πᾶς δ ὃν ἐκ τῆς ἀληθείας

Act 5:38 ἐὰν μὴ ἐξ ἀνδρώπων ἡ βουλὴ αὕτη
 39 εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστίν

Rm 11:36 ἐξ αὐτοῦ – τὰ πάντα 1 Co 8:6 – 11:12
 12:18 τὸ δὲ ὑμῶν, μετὰ πάντων – εἰρηνεύ.

1 Co 1:30 ἐξ αὐτοῦ – ὑμεῖς ἐστε ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 7:5 εἰ μήτι ἀν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρ.

10:17 ἐκ^b τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν

12:15 ἐὰν εἴπῃ δ πούς· – οὐκ εἰμὶ ἐκ^b τοῦ
 σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἐστίν
 ἐκ^b τοῦ σώματος 16^b

15:47 δ πρῶτος „ἄνδρ. ἐκ^b γῆς χοϊκός,”
 δ δεύτερος ἄνδρωπος ἐκ^b οὐρανοῦ

2 Co 3:5 λογίσασθαι τι ὡς ἐξ ἐσωτῶν, ἀλλ’ ἡ
 ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ 4:7

8:7 τῇ ἐξ ἡμῶν (v1 ὑμ., v2 *vestra*) ἐν ὑ-
 μῖν (v1 ἡμ.) ἀγάπῃ (9:2 v1 ἐξ ὑμ. v2

– 11 τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν [*vestra*)
 9:7 μὴ ἐκ λύπης ἡ ἐξ ἀνάγκης

11:26 κινδύνοις ἐκ γένους, – ἐξ ἐθνῶν

13:4 ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, – ζῆ ἐκ δυ-
 νάμεως θεοῦ. – ἡμεῖς – ζήσομεν σὺν
 αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ

Eph 2 8 τοῦτο οὐκ ἔξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον
 3 15 ἔξ οὗ πᾶντα πατριά - δύναμάζεται
 4 16 Χριστός. ἔξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον Col 2 19

Phl 1 16 οἱ μὲν ἔξ ἀγάπης 17 ἔξ ἐριθείας
 Col 4 9 Ὁνησίμῳ -, δος ἐστιν ἔξ ὑμῶν 12
 Tit 2 8 ἵνα δὲ ἔξ ἐναντίας ἐντραπῇ
 Hb 2 11 δὲ γὰρ ἀγιάσων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι
 ἔξ ἐνδέ πάντες

1 Jo 2 16 οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν
 - 19 ἔξ ὑμῶν ἔξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἡσαν ἔξ ὑμῶν 21 πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἐστιν 38 ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν 10 οὐκ ἕσπιν ἐκ (v1^b) τοῦ θεοῦ
 3 19 δὲτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν
 - 24 γινώσκομεν δὲτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ^b τοῦ πνεύματος οὐδὲ ἡμῖν ἔδωκεν 4 13 δὲτι ἐκ^b τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν
 Ap 15 2 τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου (accus.)
 16 10 ἐμασῶντο τὰς γλώσσας - ἐκ^d τοῦ πόνου 11 ἐβλασφήμησαν - ἐκ^d τ. πόνων

***ἔκαστος** *upuisquisque* ^b*singuli*
 Mat 16 27 „ἀποδώσει ἐ..ω κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ“ Rm 26 „τὰ ἔργα“ 2 Co 5 10 ἵνα κομίσηται ἐκ. - πρὸς δὲ ἐπραξεν 1 Pe 1 17 τὸν - κρίνοντα κατὰ τὸ ἐ..ου ἔργον
 18 35 ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἔκαστος τῷ ἀδελφῷ
 Act 20 31 οὐκ ἐπαυσάμην - νουμετῶν ἔνα ἐκ.
 Rm 12 3 ἐκάστῳ ὡς δὲθεός ἐμέρισεν μέτρον πίστεως → 1 Co 3 5 7 17 κτλ
 14 5 ἔκαστ. ἐν τῷ ιδίῳ νοῦ πληροφορείσθω
 - 12 ἐκ. ὑμῶν περὶ ἐαυτοῦ λόγον δώσει
 15 2 ἔκαστος ὑμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω

1 Co 3 5 ἐκάστῳ ὡς δὲ κύριος ἔδωκεν 8 ἐκ. δὲ τὸν ίδιον μισθὸν λήμψεται 10 ἐκ. δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ 13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται - ἐκάστου τὸ ἔργον - τὸ πῦρ - δοκιμάζει
 4 5 τότε δὲ ἐπαινος γενήσεται ἐ..ω ἀπό
 7 2 ἔκαστος τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα ἔχετω, καὶ ἐκάστη τὸν ίδιον ἄνδρα ἔχετω
 - 7 ἔκαστος ίδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ
 - 17 ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν δὲ κύριος, ἔκαστον ὡς κέκληκεν δὲθεός, οὕτως περιπατείτω 20 ἔκαστος ἐν τῇ κλήσει ἦ ἐκλήθη, - μενέτω 24
 12 7 ἐ..ω - δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον 11 πνεῦμα, διαιροῦν ίδια ἐ..ω^b 18 ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἔκαστον - καθὼς ἡθέλησεν

1 Cc 14 28 ἔκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει
 15 23 ἔκαστος δὲ ἐν τῷ ιδίῳ τάγματι
 2 Co 9 7 ἔκαστος καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ
 Gal 6 4 τὸ - ἔργον ἐαυτοῦ δοκιμαζέτω ἔκαστ.
 - 5 ἔκαστος - τὸ ίδιον φορτίον βαστάσει
 Eph 4 7 ἐνī - ἐκάστῳ ὑμῶν ἐδόθη ἡ χάρις
 - 16 ἐν μέτρῳ ἐνδέ ἐκάστου μέρους
 - 25 „λαλεῖτε ἀλήθ. ἐκ. μετὰ τοῦ πλησ.“
 5 33 ἔκαστ. τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα - ἀγαπάτω ὡς ἐαυτόν - 6 8 ἐκ. ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομίσεται παρά
 Phl 2 4 μὴ τὰ ἐαυτῶν ἔκαστοι^b σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἔκαστοι (vg^o)
 Col 4 6 πῶς δεῖ - ἐνī ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι
 1 Th 2 11 ἔνα ἔκαστον ὑμῶν - παρακαλοῦντες
 4 4 εἰδέναι ἔ..ον ὑμῶν τὸ ἐαυτοῦ σκευός κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ
 2 Th 1 3 πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνδέ ἐ..ου - ὑμῶν
 Hb 3 13 παρακαλεῖτε ἐαυτούς καθ' ἐκάστην^b ἡμέραν, ἄχρις οὐδὲ τὸ „σήμερον“
 Jac 1 14 ἐκ. δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ιδίας ἐπ.
 1 Pe 4 10 ἔκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα
 Ap 2 23 „δώσω“ ὑμῖν „ἐ..ω κατὰ τὰ ἔργα“
 20 13 ἐκριθήσαν ἔκαστος^b „κατὰ τὰ ἔργα“
 22 12 „ἀποδοῦνται ἐ..ω ὡς τὸ ἔργ. - αὐτοῦ“

ἐκάστοτε S^o - *frequenter* 2 Pe 1 15

ἐκατονταέτης *centum annorum* Rm 4 19

ἐκατονταπλασίων ^a*centies tantum*
^b*centuplus* Mar 10 30^a Luc 8 8^b καρπός

ἐκατόνταρχος, ..άρχης *centurio*
 Mat 8 5 προσῆλθεν αὐτῷ ἐκ. 8.13 || Luc 7 2.6
 27 54 || Luc 23 47 δὲ ἐκ. - ἐδόξαζεν τ. θεόν

Act 10 1 Κορνήλιος 22 - 21 32 22 25. 26 23 17. 23
 24 23 27 1 δύναματι Ἰουλίῳ 6.11.31. 43

ἐκβαίνειν *exitre* Hb 11 15 ἀπὸ πατρίδος

ἐκβάλλειν *eicere* ^b*expellere* ^c*emittere*
^d*mittere* ^e*proferre* ^f*iactare*

1) ἐκβάλλειν δαιμόνια, πνεύματα → δαιμόνιον, πνεῦμα 2); hic nonnulli loci illa nomina non continentur

Mat 8 31 οἱ δὲ δαιμονες παρεκάλουν αὐτὸν - εἰ ἐκβάλλεις ὥμας, ἀπόστειλον ὥμας
 12 26 εἰ δ σατανᾶς τὸν σατ. ἐκβάλλει || Mar
 3 23 πῶς δύναται σατανᾶς σ..αν ἐκβ.;
 - 27 εἰ ἔγω ἐν Βεεζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμ. ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν;

Mat 17:19 διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; || Mar 9:18 εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸς ἐκβάλωσιν 28
Luc 9:40 ἐδεήθην—ἵνα ἐκβάλωσιν

2) ceteri loci

Mat 7:4 ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος 5 ἐκβαλε πρῶτον—τὴν δοκόν, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος || Luc 6:42 — ἐκβαλεῖν (*ut educas*)
8:12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται || Luc 13:28 ὑμᾶς — ἔ..ομένους^b
9:25 ὅτε—ἔξεβλήμῃ ὁ δῦχος Mar 5:40 ἐκβαλών πάντας — Act 9:40 ὁ Πέτρος — 38 ὅπως ἐκβάλῃ^d (v)^a ἐργάτας || Lc 10:2^d
12:20 „ἔως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τ. κρίσιν” — 35 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρ.—ἐκβάλλει^e ἀγαθά, καὶ ὁ πονηρὸς — ἐκβάλλει^e πονηρά 13:52 οἰκοδεσπότη, δοτις ἐκβάλλει^e ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καὶ καὶ παλαιά 15:17 εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται^c
21:12 ἔξεβαλεν — τοὺς πωλοῦντας || Mar 11:15 Luc 19:45 J oh 2:15 τὰ πρόβατα — 39 ἔξεβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν || Mar 12:8 Luc 20:12,15
22:13 ἐκβάλετε^d αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον 25:30 τὸν ἀχρείον δούλον Mar 1:12 τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει^b εἰς τὴν ἔρημον — 43 ἔξεβαλεν αὐτὸν
9:47 ἐκβαλε αὐτόν (sc τὸν ὀφθαλμόν)
Luc 4:29 ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως 6:22 ὅταν—διενδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ δόνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν
10:35 ἐκβαλὼν^e δύο δηνάρια ἔδωκεν
Joh 6:37 τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω 9:34 καὶ ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω 35 [ἔξω 10:4 ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ^c
12:31 νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω
Act 7:58 ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν 13:50 16:37 νῦν λάθρα ὑμᾶς ἐκβάλλουσιν; — 27:38^f τὸν σῖτον
Gal 4:30 „ἐκβαλε τὴν πατιδίσκην καὶ τὸν υἱόν”
Jac 2:25 ἐτέρα ὁδῷ ἐκβαλοῦσα (sc Παάβ)
3:Jo 10 ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει
Ap 11:2 τὴν αὐλὴν—ἐκβαλε ἔξωθεν

ἐκβασις ^a*prouentus* ^b*exitus*

1 Co 10:13 ποιήσει σὸν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβασιν^a τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν
Hb 13:7 τῶν ἡγουμένων—, ὃν ἀναμεωροῦντες τὴν ἐκβασιν^b τῆς ἀναστροφῆς

ἐκβολή *iactas* Act 27:18 ἐκβολὴν ἐποιοῦντο
ἐκγονα *perofes* 1 Ti 5:4 εἰ—χήρα—ἔ. ἔχει
ἐκδαπανᾶσθαι S^o → δαπανᾶν 2 Co 12:15
ἐκδέχεσθαι *expectare* (Joh 5:3 νι πλῆθος—ἐκδεχομένων τὴν τοῦ Ὅστος κίνησιν vg)
Act 17:18 ἐκδεχομένου αὐτούς τοῦ Παύλου 1 Co 11:33 συνερχόμενοι—ἀλλήλους ἐ..σθε—16:11
Hb 10:13 11:10 τὴν—θεμελίους ἔχουσαν πόλιν Jac 5:7 γεωργὸς ἐ..εται τὸν τίμιον καρπόν

ἐκδηλος *manifestus* 2 Ti 3:9 ἡ—ἄνοια

ἐκδημεῖν S^o — ^a*peregrinari* ^b*abesse*
2 Co 5:6 ἐ..οῦμεν^a (vl ἀποδ.) ἀπὸ τοῦ κυρίου — 8 εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐ..ῆσαι^a ἐκ (a) τοῦ σώματος 9 εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐ..οῦντες^b (*absentes*—*praesentes*)

ἐκδίδοσθαι *locare* Mat 21:33 ἔξεδοτο αὐτὸν γεωργοῖς 41 || Mar 12:1 Luc 20:9

ἐκδιηγεῖσθαι ^a*enarrare* ^b*narrare*
Act 13:41^a 15:3^b τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν

ἐκδικεῖν *vindicare* ^b*defendere* ^c*ulcisci*
Luc 18:3 ἐ..ησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου 5 Rm 12:19 μὴ ἐσυτοὺς ἐκδικοῦντες^b
2 Co 10:6 ἐκδικῆσαι^c πᾶσαν παρακοήν Ap 6:10 „ἔως πότε”—οὐ „κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα” ἡμῶν ἐκ—; 19:2 „ἔξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων” αὐτοῦ „ἐκχειρὸς” αὐτῆς (sc τῆς πόρνης)

ἐκδίκησις *vindicta* ^b*ultio*

Luc 18:7 οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκ. τῶν ἐκλεκτῶν—; 8 ποιήσει τὴν ἐκδ. —ἐν τάχει 21:22 „ἡμέραι ἐκδικήσεως^b” αὗται εἰσιν

Act 7:24 ἐποίησεν ἐ..ιν^b τῷ καταπονουμένῳ Rm 12:19 „ἔμοὶ ἐκδ.” ἐγὼ „ἀνταποδ.” Hb 10:30 2 Co 7:11 πόσην κατειργάσατο ὑμῖν—ἐκδίκησιν 2 Th 1:8 „διδόντος ἐ..ιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεόν” 1 Pe 2:14 πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν

ἐκδίκος *vindex* Rm 13:4 ἐκδ. (sc ἡ ἔξουσία) εἰς ὀργὴν τῷ κακὸν πράσσοντι 1 Th 4:6 „ἐκδίκος κύριος” περὶ πάντων τούτων

ἐκδιώκειν *persequi* 1 Th 2:15 ἡμᾶς

ἐκδοτος *traditus* Act 2:23 βουλῇ—θεοῦ

ἐκδοχή S^o — *expectatio* Hb 10:27 κρίσεως

έκδύειν, ..εσθαι *exsere* ^b*despoliare* ^c*expoliari* Mat 2728 (Ιησοῦν) 31 || Mar 1520 – Luc 1030^b – 2 Co 54 ἐφ' ὃ οὐ θέλομεν ἔκδύσασθαι^c ἀλλ' ἐπενδύσασθαι

έκζητεῖν *inquirere* ^b*requirere* ^c*exquirere* Luc 1150 ὡνα ἐκζητηθῆ τὸ αἷμα – τῶν προφήτων – ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης 51^b Act 1517 „ὅπως δν ἐκ..ήσωσιν^b – τὸν κύριον“ Rm 311 „οὐκ ἔστιν δ ἐκζητῶν^b τὸν θεόν“ Hb 11 6 τοῖς ἐ..οῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίν. 1217 καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτὴν (sc τὴν μετάνοιαν) 1 Pe 110 περὶ ἡς σωτηρίας ἐξεζήτησαν^c καὶ ἐξηρεύνησαν (*scrutati sunt*) προφῆται

ἐκζήτησις S° – *quaestio* 1 Ti 14 ἐκζητήσεις
ἐκδαμβεῖσθαι ^a*stupefieri* ^b*pavēre* ^c*obstupescere* (vl ..*stipescere*) ^d*expavescere* Mar 915^a 1433 ἥρξατο ἐκδ.^b 165^c.6 μὴ ἐκδ.^d
ἐκδαμβος S° – *stupens* Act 311 δ λαός
ἐκδαυμάζειν *mirari* Mar 1217 ἐπ' αὐτῷ
ἐκδετον ποιεῖν S° – *exponere* Act 719 βρέφη
ἐκκαδαίρειν ^a*expargare* ^b*demundare* 1 Co 5 7^a τὴν παλαιὰν ζύμην 2 Ti 221^b ἐαυτὸν
ἐκκαίεσθαι *exardescere*
Rm 127 ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ δρέξει αὐτῶν
ἐκκεντεῖν ^a*transfigere* ^b*pungere*
Joh 1937 „ὅψονται εἰς δν ἐξεκέντησαν^a“ Ap 17 οἵτινες αὐτὸν „ἐξεκέντησαν^b“

ἐκκλᾶσθαι *frangi* Rm 1117.19.20
ἐκκλείειν *excludere* Rm 327 ποῦ – ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη – Gal 417 ἐκκλεῖσαι ύμᾶς θέλουσιν, ὡνα αὐτοὺς ζηλοῦτε

ἐκκλησία *ecclesia*
Mat 1618 οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκ., καὶ πύλαι 1817 ἔαν – παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκ.: ἔαν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ
Act 511 φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν 738 δ γενόμενος ἐν τῇ ἐκ. ἐν τῇ ἑρήμῳ 8 1 διωγμὸς – ἐπὶ τὴν ἐκ. τὴν ἐν Ίεροσ. 3 Σαῦλος – ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν 931 ἡ – ἐκ. – εἶχεν εἰρήνην οἰκοδομουμένη

Act 1122 ἡκούσθη – εἰς τὰ ὡτα τῆς ἐκ. – ἐν Ἱερουσαλήμ 121 κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκ. 5 προσευχὴ – ὑπὸ τῆς ἐκ..ίας – 26 συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκ. (Antiochiae) 131 κατὰ τὴν οὖσαν ἐκ. προφῆται 1423 κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους – 27 συναγαγόντες τὴν ἐκ. (Antiochiae) 15 3 προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκ. (Ant.) – 4 παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκ. (Ieros.) – 22 ἔδοξε – τοῖς πρεσβυτ. σὺν ὅλῃ τῇ ἐκ. – 41 Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας 16 5 αἱ – ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει 1822 ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν (Ieros.) 1932 ἡν γὰρ ἡ ἐκ. συγκεχυμένη 39 ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται 40 ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν 2017 μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτ. τῆς ἐκ. – 28 ποιμαίνειν „τὴν ἐκ. τοῦ θεοῦ,“ ἦν Rm 16 1 οὖσαν – διάκονον τῆς ἐκ. (Cenchr.) – 4 οἰς – ἐγὼ – εὐχαριστῶ – καὶ πᾶσαι αἱ ἐκ. τῶν ἔθνῶν 5 ἀσπάσασθε – καὶ τὴν κατ' οἰκον αὐτῶν ἐκ. 1 Co 1619 σὺν τῇ κατ' οἰκον αὐτ. ἐκ. Col 415 Phm 2 – 16 ἀσπάζονται ύμᾶς αἱ ἐκ. πᾶσαι τοῦ Χοῦ 23 δ ζένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκ. 1 Co 1 2 τῇ ἐκ. τοῦ θεοῦ τῇ οὖσῃ ἐν Κορίνθῳ 2 Co 11 σὺν τοῖς ἀγίοις – ἐν – Ἀχαΐᾳ 417 καθὼς – ἐν πάσῃ ἐκ..ίᾳ διδάσκω 717 6 4 τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκ., τούτους καθίζετε (vg + ad iudicandum); 1032 ἀπρόσκοποι – γίνεσθε – τῇ ἐκ. τ. θεοῦ 1116 ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ – 18 συνερχομένων ύμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ – 22 τῆς ἐκκλ. τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε – ; 1228 ἔθετο δ θεὸς ἐν τῇ ἐκ. – ἀποστόλους 14 4 δ – προφητεύων ἐκ..ίαν οἰκοδομεῖ 5 ἵνα ἡ ἐκκλ. οἰκοδομὴν λάβῃ 12 πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλ. ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε 19 ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλῆσαι – 23 ἔαν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλ. θλη ἐπὶ τὸ αὐτό 28 ἔαν δὲ μὴ ἡ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐαυτῷ – λαλεῖτω – 33 ώς ἐν πάσαις ταῖς ἐκ..ίαις τῶν ἀγίων – 34 αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλ. σιγάτωσαν – 35 αἰσχρὸν – γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ 15 9 διόπι ἐδίωξα τὴν ἐκ. τοῦ θεοῦ Gal 113 καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκ. Phl 36 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκ. 16 1 ὕσπερ διέταξα ταῖς ἐκ. τῇς Γαλατίας – 19 ἀσπάζονται ύμᾶς αἱ ἐκ. τῇς Ἀσίας

2 Co 8 1 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας
– 18 τὸν ἀδελφὸν οὐ δὲπαινος – διὰ πα-
σῶν τῶν ἐκκλ. 19 χειροτονηθεὶς ὑπὸ¹
τῶν ἐκκλ. συνέκδημος 23 ἀπόστολοι
ἐκκλησιῶν 24 εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλ.
11 8 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν δψ.
– 28 ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν
12 13 τί – ἡσώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκ. – ;
Gal 1 2 ταῖς ἐκ. τῆς Γαλατ. – 1 13 → 1 Co 15 9
– 22 ἥμην – ἀγνοούμενος – ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χῷ
Eph 1 22 αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν – τῇ ἐκκλησίᾳ
5 23 ὡς – δὲ Χὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας
Col 1 18 αὐτὸς ἐστιν ἡ κεφ. τοῦ σώ-
ματος, τῆς ἐκκλησίας 24 ὑπὲρ τοῦ
σώματος αὐτοῦ, δὲ ἐστιν ἡ ἐκκλησία
3 10 ἵνα γνωρισθῇ – διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ
πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ
– 21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκ..ίφ καὶ ἐν Χῷ
5 24 ὡς ἡ ἐκ. ὑποτάσσεται τῷ Χῷ 25 καθ-
ῶς καὶ δὲ Χὸς ἡγάπησεν τὴν ἐκ..ίαν
καὶ ἐσυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς
– 27 ἵνα παραστήσῃ – ἐαυτῷ ἔνδοξον τὴν
ἐκ. 28 καθὼς – δὲ Χὸς (sc θάλπει) τὴν
ἐκ. 32 τὸ μυστήριον – μέγα – , ἐγὼ δὲ
λέγω εἰς Χὸν καὶ [εἰς] τὴν ἐκκλησίαν
Phl 4 15 οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἔκοινώνησεν
3 6 → 1 Co 15 9 – Col 4 15 → Rm 16 4
Col 4 16 ἵνα καὶ ἐν τῇ Λασόδ. ἐκ. ἀναγνωσθῇ
1 Th 1 1 τῇ ἐκκλησίᾳ Θεοσπαλονικέων ἐν θεῷ
πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χῷ 2 Th 1 1
2 14 μιμηταὶ ἐγενήθητε – τῶν ἐκ. τοῦ θεοῦ
τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χῷ
2 Th 1 4 ἐγκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλ. τοῦ θεοῦ
1 Ti 3 5 πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;
– 15 ἡτις ἐστὶν ἐκκλ. θεοῦ ζῶντος, στῦλος
5 16 μὴ βαρείσθω ἡ ἐκ. – Phm 2 → Rm 16 4
Hb 2 12 „ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμήσω σε”
12 23 προσεληλύθατε – ἐκ..ίφ πρωτοτόκων
Jac 5 14 προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβ. τῆς ἐκ.
3 Jo 6 ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον
ἐκκλησίας 9 ἔγραψά τι τῇ ἐκ. 10 τοὺς
βιουλομένους – ἐκ τῆς ἐκκλ. ἐκβάλλει
Ap 1 4 ταῖς ἐπτὰ ἐκ..ίασις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ 11
– 20 ἀγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλ. εἰσιν, καὶ αἱ
λυχνίαι αἱ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν
2 1 τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφ. ἐκ. γράψον·
8 ἐν Σμύρ. 12 ἐν Περγ. 18 ἐν Θυατ.
3 1 ἐν Σάρδ. 7 ἐν Φιλαδ. 14 ἐν Λασόδ.
– 7 ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις 11.17.29 36.13.22

Ap 2 23 γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἴγι
22 16 μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκ.
ἐκκλίνειν declinare Rm 3 12 „πάντες ἔχεκλι-
ναν” 16 17 ἐκκλίνετε ἀπ’ αὐτῶν – 1 Pe 3 11
„ἐ..άτω ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν”
ἐκκολυμβᾶν S° – enatate Act 27 42
ἐκκομίζειν S° – efferre Luc 7 12
ἐκκόπτειν excidere b succidere c abscidere
(..ind.) d amputare
Mat 3 10 ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται 7 19
|| Luc 3 9 – 13 7 ἐκκοψον b αὐτήν 9 b
5 30 εἰ ἡ δεξιά σου – σκανδαλίζει σε, ἐκ-
κοψον c αὐτήν 18 8 ἡ δ πούς σου c
Rm 11 22 ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ 24 εἰ – ἐκ τῆς
κατὰ φύσιν ἔχεκόπης ἀγριελαίου
2 Co 11 12 ἵνα ἐκκόψω d τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντ.
ἐκκρέμασθαι suspensum esse Luc 19 48 δ
λαὸς – ἄπας ἔχεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων
ἐκλαλεῖν Iogui Act 23 22 μηδενί ἐκλαλῆσα,
ἐκλάμπειν fulgere Mat 13 43 „δίκαιοι ἐκλάμψ.”
ἐκλανδάνεσθαι S° – obliuisci
Hb 12 5 ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἡτις
ἐκλέγεσθαι eligere
Mar 13 20 διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἔχελέξατο
Luc 6 13 ἐκλεξάμενος – δώδεκα Act 1 2
9 35 „δι υἱός μου δ ἐκλεγμένος (νι ἀγα-
πητός νι diligitus), αὐτοῦ ἀκούετε”
10 42 τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἔχελέξατο
14 7 πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἔχελέγοντο
Joh 6 70 οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἔχελε-
ξάμην; 13 18 οἶδα τίνας ἔχελεξάμην
15 16 οὐχ ὑμεῖς με ἔχελέξασθε, ἀλλ’ ἐγὼ
ἔχελεξάμην ὑμᾶς 19 ἐκ τοῦ κόσμου
Act 1 24 ἀνάδειξον δν ἔχελέω ἐκ τούτων
6 5 ἔχελέξαντο Στέφανον, – καὶ Φίλιππ.
13 17 ἔχελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν
15 7 ἔχελέξατο δ θεὸς διὰ τοῦ στόματός
μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον
– 22 ἔδοξε – ἐκλεξαμένους ἀνδρας ἔξ αὐ-
τῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν 25
1 Co 1 27 τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔχελέξατο δ
θεὸς – , τὰ ἀσθενῆ – 28 τὰ ἀγενῆ
Eph 1 4 καθὼς ἔχελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ
Jac 2 5 οὐχ δ θεὸς ἔχελέξατο τ. πτωχούς – ;

ΈΚΛΕΙΠΕΙΝ *deficere*

Luc 18 9 ἵνα δταν ἐκλίπῃ (sc δ μαμωνᾶς) (v1 ἐκλίπητε *v.g.* *defeceritis*) – 23 45 τοῦ ἥλιου ἐκλιπόντος (v1 καὶ ἐσκοτίσθη δ ἥλιος *v.g.* *et obscuratus est sol*)
22 32 ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου
Hb 1 12 „τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν”

ΈΚΛΕΚΤΟΣ *electus*

Mat 22 14 πολλοὶ – κλητοί, δλίγοι δὲ ἐκλεκτοί
24 22 διὰ – τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωδήσονται αἱ ἡμέραι 24 πλανῆσαι – καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς 31 ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ || Mat 13 20. 22. 27
Luc 18 7 τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ –;
23 35 δ χριστὸς τοῦ θ. δ ἐκλ. (v1 Joh 1 34)
Rm 8 33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ;
16 13 Ὡροφόν τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ
Col 3 12 ἐνδύσασθε –, ὡς ἐ..οὶ τοῦ θεοῦ ἄγιοι
1 Ti 5 21 ἐνώπιον – τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων
2 Ti 2 10 πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς
Tit 1 1 κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ
1 Pe 1 1 ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
2 4 „λίθιον” –, – παρὰ δὲ θεῷ „ἐκλεκτὸν ἔντιμον” 8 „ἐν Σιών λίθον ἐκλεκτόν”
– 9 ὑμεῖς δὲ „γένος ἐ..όν, βασίλειον ἱερ.”
2 Jo 1 ἐκλεκτῇ (*v.g.* *Ei.* v1 *el.*) κυρίᾳ (*dominae*) 13 τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς (*v.g.* *Ei.* v1 *el.*)
Ap 17 14 οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοί

ΈΚΛΟΓΗ *electio*

Act 9 15 δτι σκεῦος ἐκλογῆς ἐστίν μοι οὗτος
Rm 9 11 ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόδεσις τοῦ θεοῦ
11 5 λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν
– 7 δ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, – οὐκ ἐπέτυχεν,
ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν 28 κατὰ – τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας
1 Th 1 4 εἰδότες – τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, δτι
2 Pe 1 10 σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι

ΈΚΛΥΕΣΘΑΙ *deficere* *b* *fatigari*

Mat 15 32 μῆποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ || Mar 8 3
Gal 6 9 καιρῷ – ίδιῳ θερίσομεν μὴ ἐ..όμενοι
Hb 12 3 μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς – ἐκλυθόμενοι
– 5 „μηδὲ ἐκλύουσθαι – ἐλεγχόμενος”

ΈΚΜΑΣΣΕΙΝ *a* *tergere* *b* *extergere*

Luc 7 38^a ταῖς θριξίν 44^a Joh 11 2^b 12^b
Joh 13 5^b τῷ λεντίῳ ὡς ἦν διεζωσμένος

ΈΚΜΥΚΤΗΡΙΖΕΙΝ *deridere* Luc 16 14 23 35ΈΚΝΕΥΕΙΝ *declinare* Joh 5 13 Ἰησοῦς ἔξενευσεν

ΈΚΝΗΦΕΙΝ *evigilare* 1 Co 15 34 δικαίως

ΈΚΟΥΣΙΟΣ *voluntarius* Phm 14 κατὰ ἐκούσιονΈΚΟΥΣΙΩΣ ^a *voluntarie* ^b *spontanee*

Hb 10 28 ἐκουσίως^a γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν
1 Pe 5 2 μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐ.^b κατὰ θεόν

ΈΚΠΑΛΑΙ *S^o* – *iam olim* 2 Pe 2 3, *prius* 3 5

ΈΚΠΕΙΡΑΖΕΙΝ *tentare*

Mat 4 7 „οὐκ ἐκπειράσεις κύριον” || Luc 4 12
Luc 10 25 ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτόν (*Jesum*)
1 Co 10 9 μηδὲ ἐκ..ζωμεν τὸν κύριον (v1 Χόν)

ΈΚΠΕΜΠΕΙΝ *mittere* Act 13 4, *dimittere* 17 10

ΈΚΠΕΡΙΣΣΩΣ *S^o* – *amplius* Mar 14 31 ἐλάλει

ΈΚΠΕΤΑΝΝΥΝΤΑΙ *expandere* Rm 10 21 χεῖρας

ΈΚΠΗΔΑΝ *exilire* Act 14 14 εἰς τὸν ὅχλον

ΈΚΠΙΠΤΕΙΝ *excidere* ^b *incidere* ^c *decidere*
^d *cadere* ^e *devenire*

Act 12 7^d 27 17^b 28^e 29^b 32
Rm 9 6 οὐχ – ὅτι ἐκπέπτωκεν δ λόγος τοῦ
Gal 5 4 τῆς χάριτος ἔξεπέσατε | θεοῦ
Jac 1 11 „τὸ ἄνθος – ἔξεπεσεν” 1 Pe 1 24^c
2 Pe 3 17 ἵνα μὴ – ἐκπέσητε τοῦ ιδίου στηριγμοῦ

ΈΚΠΛΕΙΝ *S^o* – *navigare*

Act 15 39 (v1 ἐπλευσεν) 18 18 (v1 ἐπλευσεν) 20 6

ΈΚΠΛΗΡΟΥΝ *adimplēre* Act 13 33 ἐπαγγελίαν

ΈΚΠΛΗΡΩΣΙΣ *expletio* Act 21 28 ἡμερῶν

ΈΚΠΛΗΣΣΕΣΘΑΙ *admirari* (v1 *ammirari*)

^b *mirari* ^c *stupere*

Mat 7 28 ἔξεπλήσσοντο – ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ
|| Mar 1 22^c Luc 4 32^c – Mat 22 33^b Mar
11 18 – Mat 13 54 ἐδίδασκεν – ὥστε ἐκπλ.^b
αὐτούς || Mar 6 2 – Mat 19 25 οἱ μαθηταὶ ἔξεπλήσσοντο ^b σφόδρα || Mar 10 26
περισσῶς – 7 37 ὑπερπερισσῶς

Luc 2 48 ιδόντες αὐτὸν ἔξεπλάγησαν
9 43 ἔξεπλήσσοντο^c – ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι

Act 13 12 ἐκ..όμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου

ΈΚΠΝΕΙΝ *S^o* – *expirare*

Mar 15 37 Ἰησοῦς – ἔξεπνευσεν 39 || Luc 23 46

έκπορεύεσθαι *procedere* ^b*exire* ^c*egredi* ^d*divulgari* ^e*eiici* ^f*proficisci*

Mat 3 5^b || Mar 15^c ἡ Ἰουδαία χώρα Luc 37^b
4 4 „ἐπὶ παντὶ ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ”

15 11 τὸ ἔ..όμενον ἐκ τοῦ στόματος – κοινοῖ 18 τὰ δὲ ἐκπ. ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἔξερχεται || Mar 7 15 τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρ. ἔ..όμενά ἔστιν τὰ κοινοῦντα 19 εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται^b (νι ἔξερχ., ἐκβάλλεται, χωρεῖ) 20 τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρ. ἔ..όμενον^b – κοινοῖ 21 ἔσωθεν – οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται 23 ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ (17 21 νι τοῦτο – τ. γένος οὐκ ἔ..εται^e εἰ μή)
20 29 ἔ..ομένων^c – ἀπὸ Ἱεριχώ || Mar 10 46^f

Mar 6 11 ἐκπορευόμενοι^b – ἐκτινάξατε – 10 17^c
11 19^c ἔξω τ. πόλεως 13 1^c ἐκ τ. Ἱεροῦ

Luc 4 22 ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ – 37 ἔξεπορεύετο^d ἥχος περὶ αὐτοῦ

Joh 5 29 ἐκπορεύονται – εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, – εἰς ἀνάστασιν κρίσεως
15 28 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας δι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται

Act 9 28^b εἰς Ἱερουσαλήμ – 19 12 τὰ δὲ πνεύματα τὰ πονηρὰ ἔ..εσθαι^c – 25 4^f

Eph 4 29 πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθω, ἀλλὰ εἴ τις

Ap 1 16 ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία διστομος – ἐκπορευομένη^b 19 15 φ. δξεῖσα
4 5 „ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ”
9 17 ἐκ τῶν στομάτων – ἐκπ. πῦρ 18 11 5^b
16 14 πνεύματα δαιμονίων –, ἢ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης
22 1 „ποταμὸν ὄδατος ζωῆς –, ἐκπορεύμενον” ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ

έκπορνεύειν *exfornicari* Jud 7 ὡς Σόδομα
έκπτύειν *S^o* – *respuere* Gal 4 14

έκριζοῦν, ..οῦσθαι *eradicare*, ..ri
Mat 13 29 15 13 Luc 17 6 ἐκριζώθητι Jud 12

έκστασις *stupor* ^b*stupor mentis* ^c*excessus mentis* ^d*extasis* ^e*pavor*
Mar 5 42 ἔξεστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ 16 8 εἶχεν – αὐτὰς τρόμος καὶ ἐκστασις^e
Luc 5 28 ἐκστασις ἔλαβεν ἕπαντας
Act 3 10 ἐπλήσθησαν δάμβους καὶ ἐκστάσεως^d

Act 10 10 ἐγένετο ἐπ’ αὐτὸν ἔκστασις^c 11 5 εἶδον ἐκ έ..εις^c δραμα, καταβαίνον σκεῦος 22 17 ἐγένετο – γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει^b

έκστρέφεσθαι (pass) *subverti* Tit 3 11 εἰδὼς ὅτι ἔξεστραπται ὁ τοιοῦτος (sc αἱρετικός)

έκταράσσειν *conturbare* Act 16 20 πόλιν

έκτείνειν *extendere*

Mat 8 3 ἐ..ας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ || Mar 14 1 Luc 5 13 – Mat 14 31 ἐπελάβητο αὐτοῦ – 12 49 ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ 12 13 ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα. καὶ ἔξετεινεν καὶ ἀπεκατεστάθη || Mar 3 5 Luc 6 10 26 51 ἐ..ας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχην. Luc 22 53 οὐκ ἔξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ’ ἐμέ Joh 21 18 ἐκτενεῖς τὰς χεῖρας σου, καὶ ἄλλος ζώει. Act 4 30 ἐν τῷ τὴν χεῖρα ἔ..ειν σε εἰς θασίν καὶ σημεῖα – γίνεσθαι διὰ τοῦ δνόματος. 26 1 – 27 30 ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν

έκτελεῖν ^a*perficere* ^b*consummare*

Luc 14 29 μὴ ἴσχυοντος ἔ..έσαι^a 30 οὐκ ἴσχυσ.^b

έκτενεία *vg^o* Act 26 7 ἐν ἐκτενείᾳ – λατρεῦον

έκτενής *continuus* 1 Pe 4 8 πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενή ἔχοντες

έκτενῶς, ἐκτενέστερον ^a*attentius* ^b*sine intermissione* ^c*prolixius*

Luc 22 44 γενόμ. ἐν ἀγωνίᾳ ἔ..ον^c προσηύχετο Act 12 5 προσευχὴ – ἦν ἔ..ῶς^b γινομένη ὑπό 1 Pe 1 22 ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς^a

έκτιθεσθαι *exponere* Act 7 21 (Moses)

Act 11 4 Πέτρος ἔξετιθετο αὐτοῖς – λέγων· 18 26 αὐτῷ ἔξεθεντο τὴν δόδον τοῦ θεοῦ 28 23 οἷς ἔξετιθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

έκτινάσσειν, ..εσθαι *excutere*

Mat 10 14 τὸν κονιορτόν || Mar 6 11 – Act 13 51 18 8

*έκτός, τὸ ἐκτός *extra* ^b*quod deforis est* Mat 23 28 ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτός^b – καθαρόν 1 Co 6 18 πᾶν ἀμάρτημα – ἐκτὸς τοῦ σώματος 2 Co 12 2 εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα

έκτρέπεσθαι *converti* ^b*devitare* ^c*errare*

1 Ti 1 8 ἔξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν

1 Ti 5:15 πινὲς ἔξετράπησαν δπίσω τοῦ σατανᾶ
6:20 ἐκτρεπόμενος^b τὰς – κενοφωνίας
2 Ti 4:4 ἐπὶ – τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται
Hb 12:13 θνατὸν ἐκτραπῆ^c, ιαδῆ δέ

ἐκτρέφειν ^aput̄ire ^beducare
Eph 5:29^a τὴν ἑαυτοῦ σάρκα 6:4^b ἐν παιδείᾳ

ἐκτρωμα *abortionum* 1 Co 15:8 ὥσπερεὶ τῷ ἐ.

ἐκφέρειν efferre ^bproferre ^cauferre ^deducere
^eeiicere

Mar 8:23 (vl ἔξήγαγεν)^d Luc 15:22^b στολήν

Act 5:8 ἔξενέγκαντες ἔθαψαν 9:10 – 15^e

1 Ti 6:7 οὐδὲ ἔξενεγκεῖν^c τι δυνάμεθα

Hb 6:8 „ἔκφέρουσα^b (sc γῆ) δὲ ἀκάνθας”

ἐκφεύγειν effugere ^bfugere

Luc 21:36 κατισχύσητε ἐκφυγεῖν^b ταῦτα πάντα

Act 16:27^b 19:18 – 2 Co 11:33 τὰς χείρας αὐτοῦ

Rm 2:3 δτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;

1 Th 5:3 καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν

Hb 2:3 πῶς ἡμεῖς ἐκφεύξόμεθα –;

12:25 εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔξεφυγον

ἐκφοβεῖν terrēre 2 Co 10:9 διὰ – ἐπιστολῶν

ἐκφοβος exterritus ^btimore exterritus

Mar 9:6^b Hb 12:21 „ἔκφοβός εἰμι” κ. ἐντρομος

ἐκφύειν Sº – nasci (ex lectione ἐκφυῆ)

Mat 24:32 δταν – τὰ φύλλα ἐκφύη (vl ἐκφυῆ) ||

Mar 13:28 (vg nata fuerint)

ἐκχέειν, ἐκχύννειν effundere ^bfundere
^cdiffundere

Mat 9:17 δοκίμων ἐκχεῖται || Luc 5:37 ἐκχυθήσε.

23:35 πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς || Luc 11:50 ἐκκεχυμένον

26:28 τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον || Mar 14:24 ὑπέρ π. [Luc 22:20^b ὑπέρ υμῶν]

Joh 2:15 τῶν κολλυβιστῶν ἔχέχεεν τὰ κέρματα

Act 1:18 ἔξεχύθη^c – τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ

2:17 „ἔχεω ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου” 18:33

10:45 δτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐκκέχυται

22:20 δτε ἔξεχύννετο^b τὸ αἷμα Στεφάνου

Rm 3:15 „δξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα”

5:5 ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται^c ἐν ταῖς καρδίαις ήμῶν διὰ πνεύματος

Tit 3:6 πνεύματος ἀγίου, οὐ ἔχέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χοῦ

Jud 11 τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ – ἔξεχύθησαν
Ap 16:1 „ἐκχέετε” τὰς ἐπτὰ φιάλας „τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ” 2.3.4.8.10.12.17
– 6 „αἷμα” ἀγίων καὶ προφ. „ἔχέχεαν”

ἐκχωρεῖν discedere Luc 21:21 ἐκχωρείτωσαν

ἐκψύχειν expirare Act 5:5 ἔξέψυξεν 10:12:23

ἐκών volens Rm 8:20 τῇ – ματαιότηπι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα

1 Co 9:17 εἰ – ἐκών τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω

ἐλαίασ oliva ^b(Mons) oliveti → ἐλαιών

Mat 21:1 εἰς τὸ δρός τῶν ἐλαιῶν^b (oliveti) ||

Mar 11:1 – Mat 24:3 ἐπὶ τοῦ δρους τῶν ἐλ.^b || Mar 13:3 – Mat 26:30 ἔξηλθον

εἰς τὸ δ. τῶν ἐλ.^b || Mar 14:26 Luc 22:

39 – 19:37 πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ δ.

τ. ἐλ.^b [Joh 8:1 εἰς τὸ δρός τῶν ἐλ.^b] Rm 11:17 συγκοινωνὸς τῆς βίζης τῆς πιότητος τῆς ἐλαιάσ ἐγένου 24

Jac 3:12 μὴ δύναται – συκῆ ἐλαιάσ (vg unas

vl olivas) ποιησαι –;

Ap 11:4 οὗτοί εἰσιν „αἱ δύο ἐλαιᾶ”

ἐλαιον oleum

Mat 25:3.4.8 δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαιού υμῶν

Mar 6:13 ἡλειφον ἐλαιώ πολλοὺς ἀρρώστους

Luc 7:46 ἐ..ω τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἡλειψας

10:34 ἐπιχέων ἐλαιον καὶ οἶνον

16:6 δ δὲ εἶπεν· ἐκατὸν βάτους ἐλαιόν

Hb 1:9 „ἔχρισέν σε – ἐλαιον ἀγαλλιάσεως”

Jac 5:14 προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες ἐλαιώ ἐν τῷ δνόματι τοῦ κυρίου

Ap 6:6 τὸ ἐλ. καὶ τ. οἶνον μὴ ἀδικήσης 18:13

ἐλαιών Olivetum (qui vocatur Oliveti)

Luc 19:29 πρὸς τὸ δρός τὸ καλούμενον ἐλαιών (vl ἐλαιών) 21:37 ηὐλιζέτο εἰς τὸ –

Act 1:12 ἀπὸ δρους τοῦ καλουμένου ἐλαιώνος

Ἐλαμῖται Aelamitae (vl Elamitae) Act 2:9

ἐλάσσων, ἐλαττον (neutr. et adv.)

minor ^bdeterior ^cminus (adv.)

Joh 2:10 τιθησιν, – τὸν ἐλάσσω^b (sc οἶνον)

Rm 9:12 „δ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι”

1 Ti 5:9 χήρα – μὴ ἐλαττον^c ἐτῶν ἔξήκοντα

Hb 7:7 τὸ ξ..ον ὑπὸ τ. κρείττονος εύλογεῖται

ἐλαττονεῖν minorare 2 Co 8:15 „οὐκ ἡλαπτ.”

έλαπτοῦν *minuere* ^b*minorare*

Joh 3:30 ἐμὲ δὲ (sc δεῖ) έλαπτοῦσθαι (...ui)
Hb 2:7 „ἡλάπτωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἄγγέλους” οἱ τὸν – „ἡλαπτωμένον^b”

έλαύνειν *remigare* ^b*agere* ^c*minare*

^d*exagitare* Mar 5:48 || Joh 6:19

Luc 8:29 ἡλαύνετο ^b ἀπὸ (v1 ὑπὸ) τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἔρήμους

Jac 3:4 πλοῖα – ὑπὸ ἀνέμων – έλαυνόμενα^c
2 Pe 2:17 διμίχλαι ὑπὸ λαῖλαπος έλαυνόμεναι^d

έλαφρία S^o – *levitas* 2 Co 1:17 τοῦτο – βουλόμενος μήτι ἅρα τῇ έλαφρίᾳ ἔχρησάμην;

έλαφρός *levis*

Mat 11:30 τὸ φορτίον μου έλαφρόν ἔστιν

2 Co 4:17 τὸ – παραυτίκα έλαφρὸν τῆς θλίψεως

έλάχιστος, ..ιστότερος *minimus* ^b(εἰς ἐ..ον)
pro minimo ^c*minor* ^d*modicus*

Mat 2:6 οὐδαμῶς „έλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἥγ.”

5:19 δις ἐὰν – λύση μίαν τῶν ἐντολῶν – τῶν έλαχίστων –, έλάχιστος κληδήσεται

25:40 ἐνὶ – τῶν ἀδελφῶν μου τῶν έλαχίστων
45 οὐκ – ἐνὶ τούτων τῶν έλαχίστων^c

Luc 12:26 εἰ – οὐδὲ έλάχιστον δύνασθε, –;

16:10 δι πιστὸς ἐν ἐ..ψ –, καὶ δι ἐν ἐ..ψ^d διδικος 19:17 ἐν ἐ..ψ^d πιστὸς ἐγένου

1 Co 4:3 ἐμοὶ δὲ εἰς έλάχιστον^b ἔστιν ἵνα

6:2 ἀνάξιοί ἔστε κριτηρίων έλαχίστων;

15:9 ἐγὼ γάρ είμι δι ἐλ. τῶν ἀποστόλων

Eph 3:8 ἐμοὶ τῷ έλαχιστοτέρῳ πάντων ἀγίων

Jac 3:4 μετάγεται ὑπὸ έλαχίστου^d πηδαλίου

Έλεαζάρ Mat 1:15

έλεαν *misereri* → έλεεῖνέλεγμός 2 Ti 3:16 πρὸς ἐ..όν *ad arguendum*έλεγξις *correptio* 2 Pe 2:16 έλεγξιν – ἔσχενέλέγχειν *arguere* ^b*redarguere* ^c*corripere*
^d*convincere* ^e*increpare*

Mat 18:15 έλεγξον^c αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου Luc 3:19 ἐ..όμενος^c ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρῳδίαδος – καὶ περὶ – ὅν

Joh 3:20 ἵνα μὴ έλεγχῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ
8:9 [v1 ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐ..όμενοι vg^o] 48 τίς – ἐ..ει με περὶ ἀμαρτίας;

16:8 έλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας

1 Co 14:24 έλέγχεται^d ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται

Eph 5:11 μᾶλλον – έλέγχετε^b (sc τὰ ἔργα τοῦ σκότους) 13 τὰ δὲ πάντα έλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται

1 Ti 5:20 τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων έλεγχε 2 Ti 4:2 έλεγξον, ἐπιτίμησον

Tit 1:9 δυνατὸς – τοὺς ἀντιλέγοντας ἐ..ειν
– 13 έλεγχε^e αὐτοὺς ἀποτόμως (*dure*)

2:15 έλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς

Hb 12:5 „μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐ..όμενος”

Jac 2:9 ἐ..όμενοι^b ὑπὸ τ. νόμου ὡς παραβ.

Jud 15 έλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ (22 v1 έλέγχετε διακρινομένους 23)

Ap 3:19 ἐγὼ „ὅσους ἐὰν φιλῷ έλέγχω”

έλεγχος *argumentum*

Hb 11:1 πραγμάτων έλεγχος οὐ βλεπομένων

έλεεῖν (έλεᾶν) *misereri* ^b(pass.) *misericordiam consequi*

Mat 5:7 οἱ έλεήμονες, ὅπι αὐτοὶ έλεημήσονται^b
9:27 έλέησον ἡμᾶς 20:30.31 || Mar 10:47 με

48 Luc 18:38.39 – Mat 15:22 με 17:15

μου τὸν υἱόν Luc 17:13 ἡμᾶς – 16:24 πάτερ Ἀβρ., έλέησόν με καὶ πέμψον 18:33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ έλεήσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κάγω σὲ ἡλέησα;

Mar 5:19 δσα δ κύριος – ἡλέησέν σε

Rm 9:15 „έλεήσω δν δν έλεω” 18 δν θέλει έλεεῖ, δν δὲ θέλει „σκληρύνει”

– 16 ἕρα ούν ού τοῦ θέλοντος ούδε τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ έλεωντος θεοῦ

11:30 νῦν – ἡλεήθητε^b τῇ τούτων ἀπειδείᾳ 31 ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν έλεημῶσιν^b 32 ἵνα τοὺς πάντας έλεήσῃ

12:8 δ έλεῶν ἐν Ιλαρότητι

1 Co 7:25 ως ἡλεημένος^b ὑπὸ κυρίου πιστὸς είναι 2 Co 4:1 ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν^b

Phl 2:27 ἀλλὰ δ θεὸς ἡλέησεν αὐτόν

1 Ti 1:13 ἀλλὰ ἡλεήθην^b, ὅπι ἀγνοῶν 18^b ΙΤΕΣ^b

1 Pe 2:10 οἱ „ούκ ἡλεημένοι^b,” νῦν δὲ έλεημέν-

Jud 22 οὓς μὲν έλεῆτε (v1 έλέγχετε νγ) διακρινομένους 23 οὓς δὲ έλεῆτε (v1 έλέγχετε νγ *miseremini*) ἐν φόβῳ

έλεεινός S^o – *miserabilis*

1 Co 15:19 ἐ..ότεροι πάντων ἀνθρώπων έσμέν

Ap 3:17 οὐκ οἵδας ὅπι σὺ εἰ δ – έλεεινός

έλεημοσύνη *eleemosyna* (v1 *elemosyna*)

Mat 6:2 δταν – ποιῆς έλεημοσύνην 3.4 δπως ή σου ή έλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ

Luc 11:41 πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐ..ην 12:33 πωλήσατε τὰ ὑπάρχ. ὑμῶν καὶ δότε ἐλ. Act 3:2 τοῦ αἵτειν ἐ..ην 3 ἡρώτα ἐ..ην λαβεῖν 10 ὁ πρὸς τὴν ἐ..ην καθῆμενος 9:38 αὕτη ἡν πλήρης – ἐ..ῶν ὅν ἐποίει 10:2 ποιῶν ἐ..ας πολλὰς τῷ λαῷ 4 αἱ ἐ.. σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον 31 ἐ.. μνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 24:17 ἐ..ας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου

ἔλεήμων *misericors*

Mat 5:7 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, δτι αὐτοί Ηb 2:17 ἵνα ἐλ. γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεύς

ἔλεος *misericordia*

Mat 9:13 „ἔλεος θέλω καὶ οὐ ψυσίαν“ 12:7 23:23 ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν Luc 1:50 „τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάς“ 54 „μνησθῆναι ἐλέους“ 58 ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς 72 ποιήσαι „ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν“ 78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν 10:37 ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ Rm 9:23 ἐπὶ σκεύῃ ἐλέους, οὐ προητοίμασεν 11:31 τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα – ἐλεύθωσιν 15:9 ἔδην ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν Gal 6:16 εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος Eph 2:4 δ – θεὸς πλούσιος ὃν ἐν ἐλέει 1 Ti 1:2 χάρις, ἔλεος, εἰρήνη 2 Ti 1:2 2 Jo 3 Jud 2 ἔλ. ὑμῖν καὶ εἰρ. – πλημνυθείη 2 Ti 1:16 δῶῃ ἔλεος δ κύριος τῷ Ὁνησ. οἴκῳ – 18 εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν – τ. ἡμέ. Tit 3:5 κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς Hb 4:18 ἵνα λάβωμεν ἔλ. καὶ χάριν εὑρωμεν Jac 2:13 κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλ. κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως 3:17 μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν 1 Pe 1:3 δ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλ. ἀναγενν. Jud 2:1 προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον

ἔλευθερία *libertas*

Rm 8:21 εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ 1 Co 10:29 ἴνατι – ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ διλῆς συνειδήσεως; 2 Co 3:17 οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία Gal 2:4 παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἦν ἔχομεν ἐν Χῷ 5:1 τῇ ἐλευθερίᾳ (νι μὴ ἐλευθ. νγ) ἡμᾶς Χριστὸς ἡλευθέρωσεν· στήκετε οὖν

Gal 5:13 ἐπ' ἐ..ίᾳ (*in I..tem*) ἐκλήθητε – – μὴ τὴν ἐλευθ. εἰς ἀφορμὴν τῆς σαρκί Jac 1:25 εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλ. 2:12 ὡς διὰ νόμου ἐ..ίας μέλλοντες κρίνεσθαι 1 Pe 2:16 μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν 2 Pe 2:19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι

ἔλευθερος *liber* ^b *liberatus*

Mat 17:26 ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί Joh 8:33 πῶς σὺ λέγεις δτι ἐλεύθεροι γενῆσεσθε; 38 ὅντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε Rm 6:20 ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ 7:3 ἐ..έρα^b ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου 1 Co 7:9 ἐλευθέρα^b ἐστὶν φῦ θέλει γαμηθῆναι 1 Co 7:21 εὶ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι – 22 δ ἐλεύθ. κληθεὶς δοῦλος ἐστιν Χοῦ 9:1 οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; 19 ἐλ. γὰρ ὃν ἐκ πάντων πᾶσιν ἔμαυτὸν ἔδούλωσα 12:13 εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι Gal 3:28 οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος 4:22 ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας 23:26 ἡ δὲ δύνω τερουσπλάκημ ἐλευθέρα ἐστίν 30 μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλ. 31 οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, διλὰ τῆς ἐλευθέρας Eph 6:8 κομίσεται –, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθ. Col 3:11 δπου οὐκ ἔνι – δοῦλος, ἐλεύθερος 1 Pe 2:16 ὡς ἐ..οι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχ. Ap 6:15 πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος 13:16 19:18

ἔλευθεροῦν *liberare*

Joh 8:32 ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει υμᾶς – 36 ἐὰν οὖν δ υἱὸς υμᾶς ἐλευθερώσῃ Rm 6:18 ἐλ..ωθέντες – ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ 22 τῷ θεῷ 8:2 δ – νόμος τοῦ πνεύμ. τῆς ζωῆς – ἡλεύθερωσέν σε (νι με νγ) ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου – 21 καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς Gal 5:1 τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χὸς ἡλευθέρωσεν

ἔλευσις *S°* – *adventus*

Luc 21:7 τί τὸ σημεῖον (Cod. D + τῆς σῆς ἐλεύσεως, νγ^o) 23:42 μνήσθητί μου (Cod. D ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐλ. σου, νγ^o) Act 7:52 περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου

ἔλεφάντινος *(vasa) eboris* Ap 18:12

Ἐλιακίμ Mat 1:13 Luc 3:30

Ἐλιέζερ Luc 3:29 Ἐλιούδ Mat 1:14.15

Ἐλισάβετ Luc 15.7.13.24.38.40.41.57

Ἐλισαῖος Luc 4:27 ἐπὶ Ἐ..ου τοῦ προφήτου

ἐλίσσειν *involvere* Hb 1:12 „ἐλίζεις (νι ἀλλάζεις, vg *mutabis*) αὐτούς Αρ 6:14 „δ οὐρανὸς – ως βιβλίον ἐλισσόμενον (νι ..ος)

Ἐλκειν, ἐλκύειν *trahere* ^b*educere* ^c*perducere*

Joh 6:44 ἐὰν μὴ δ πατήρ – ἐλκύσῃ αὐτόν
12:32 κάγω – πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν

18:10^b μάχαιραν 21:6 τὸ δίκτυον 11

Act 16:19^c εἰς τὴν ἀγοράν 21:30 ἔξω τοῦ ἱεροῦ
Jac 2:6 οὐχ – ἐλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

Ἐλκος ^a*alcas* ^b*vulnas* Luc 16:21 Ἐλκη^a
Αρ 16:2 „ἐγένετο ἔ.^b” κακόν 11 ἐκ τῶν ἐ..ῶν^b

ἐλκοῦσθαι S^o – εἰλκωμένος *ulceribus plenus* Luc 16:20 Λάζ. ἐβέβλητο – εἰλκ.

Ἐλλάς *Graecia* Act 20:2 εἰς τὴν Ἐλλάδα

Ἐλλην, “Ἐλληνες *Graecus*, ..i ^b*gentilis*, ..es ^c*gentes*

Joh 7:55 μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἐ.^c μέλλει πορεύ. καὶ διδάσκειν τοὺς Ἐ.^c;

12:20 “Ἐ..έσ^b πινες ἐκ τῶν ἀναβαίνοντων

Act 11:20 ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς Ἐλληνας
14:1 Ἰουδαίων τε καὶ Ἐλλήνων πολὺ πλῆθος 18:4 19:10^b 17^b 20:21^b

16:1^b 3 Ἐλλην^b δ πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν

17:4 τῶν τε σεβομένων Ἐλλήνων^b πλῆθος

21:28 Ἐλληνας^b εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν

Rm 1:14 “Ἐ..σίν τε καὶ βαρβάροις – δοφειλέτης
– 16 Ἰουδαίω τε πρῶτον καὶ Ἐ..ι 29:10

39 Ἡ..ους τε καὶ Ἐ..ας 10:12 οὐ γάρ
ἐστιν διαστολὴ Ἡ..ου τε καὶ Ἐ..ος

1 Co 1:22 Ἰουδαῖοι σημεῖα αἴτοῦσιν καὶ Ἐ..ες
σοφίαν ζητοῦσιν 24 τοῖς κλητοῖς, Ἡ..οις τε καὶ Ἐ..σιν, Χὸν – θεοῦ σοφίαν

10:32 ἀπρόσκοποι καὶ Ἡ..οις – καὶ Ἐ..σιν^c

12:13 εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰου-

δαῖοι εἴτε Ἐλληνες^b Gal 3:28 οὐκ ἔνι
Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἐλλην Col 3:11 ὅπου
οὐκ ἔνι Ἐλλην^b καὶ Ἰουδαῖος

Gal 2:3 οὐδὲ Τίτος δ σὺν ἐμοί, Ἐλλην^b ὃν

Ἐλληνικός *Graecus* (Luc 23:38 νι γράμμασιν
‘Ἐλληνικοῖς) Αρ 9:11 ἐν τῇ Ἐλληνικῇ
(*Graece*) ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων

Ἐλληνίς *gentilis* Mar 7:28 Act 17:12

Ἐλληνισταί *Graeci* Act 6:1 9:29 (11:20 vi)

Ἐλληνιστί *Graece* Joh 19:20 Act 21:37

ἐλλογεῖν, ..ᾶν S^o – *impartare*

Rm 5:13 ἀμαρτία – οὐκ ἐλλογεῖται (νι ἐνελογεῖτο vg) μὴ δυντος νόμου

Phm 18 τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα (νι ἐλλόγει)

Ἐλμαδάμ Luc 3:28

ἐλπίζειν *sperare*

Mat 12:21 „τῷ δύναμπι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν”
Rm 15:12 „ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν”

Luc 6:34 ἐὰν δανείσητε παρ’ ὅν ἐ..ετε λαβεῖν
23:8 ἡλπίζειν τι σημεῖον ίδειν ὑπ’ αὐτοῦ
24:21 ἡλπίζομεν ὅπι αὐτός ἔστιν δ μέλλων
λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ

Joh 5:45 Μωϋσῆς, εἰς δν ὑμεῖς ἡλπίκατε

Act 24:26 ἐλπίζων ὅπι χρήματα δοῦνησται
26:7 ἐπαγγελίας –, εἰς ἥν τὸ δωδεκάφυλον – λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι

Rm 8:24 δ γάρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;
– 25 εὶ δὲ δ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι’ ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμενα

15:24 ἐλπίζω – θεάσασθαι ὑμᾶς 1 Co 16:7
χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς
Phl 2:19 ἐλπίζω – ἐν κυρίῳ – Τιμόθεον
ταχέως πέμψαι 23 1 Ti 3:14 ἐλθεῖν
πρὸς σέ Phm 22 2 Jo 12 3 Jo 14

1 Co 13:7 ἡ ἀγάπη – πάντα ἐλπίζει

15:19 εὶ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἡλπίκοτες ἐσμὲν μόνον [βύσται

2 Co 1:10 θεῶ –, εἰς δν ἡλπίκαμεν [ὅπι] καὶ ἐπι – 13 ἐλπίζω – ὅπι ἔως τέλους ἐπιγνώσεσθε
5:11 ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν
ὑμῶν πεφανερῶσθαι

8:5 καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλά

13:6 ἐλπίζω δὲ ὅπι γνώσεσθε ὅπι ἡμεῖς οὐκ
ἐσμὲν ἀδόκιμοι

1 Ti 4:10 ὅπι ἡλπίκαμεν (*speramus* νι *speravimus*) ἐπὶ θεῷ ζῶντι

5:5 ἡ – δυντως χήρα – ἡλπικεν (*speret* νι *speravit*, *sperat*) ἐπὶ θεόν

6:17 μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου .ἀδηλότητι, ἀλλ’ ἐπὶ θεῷ (νι + ζῶντι vg)

Hb 11:1 πίστις ἐλπιζόμενων ὑπόστασις

1 Pe 1:13 τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην
ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἡησ. Χοῦ
3:6 γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεόν

έλπις *spes*

- Act 228 „ζτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι”
- 1619 ἔξηλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἑργασίας αὐτῶν
- 236 περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν κρίνομαι 2415 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, – ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι
- 266 ἐπ' ἐλπίδι τῆς – ἐπαγγελίας 7 περὶ ἡς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι 2820 εἶνεκεν – τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραήλ
- 2720 περιηρεῖτο ἐλπ. πᾶσα τοῦ σώζεσθαι
- Rm 418 παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν
- 52 καυχώμενα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης
- 4 ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα (sc κατεργάζεται)· 5 ἡ δὲ „ἐλπὶς οὐ καταισχύνει”
 - 820 ἡ κτίσις ὑπετάγη, – ἐφ' ἐλπίδι
 - 24 τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπὶς
- 1212 τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομ.
- 154 θνατία διὰ τῆς ὑπομονῆς – τὴν ἐλ. ἔχωμεν
- 13 δὲ θεὸς τῆς ἐλπ. πληρώσαι θμᾶς –, εἰς τὸ περισσεύειν – ἐν τῇ ἐλπίδι
- 1 Co 910 δοφεῖλει ἐπ' ἐλπίδι – ἀροτριῶν, καὶ δὲ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν
- 1313 μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη
- 2 Co 17 ἡ ἐλπὶς θμῶν βεβαία ὑπὲρ θμῶν
- 312 ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα θήναι
- 1015 ἐλπίδα δὲ ἔχοντες – ἐν θμῖν μεγαλυν-
- Gal 55 ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμενα
- Eph 118 τίς ἔστιν ἡ ἐλπ. τῆς κλήσεως αὐτοῦ
- 212 ἡτε – ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἀθεοί
- 44 ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως
- Phl 120 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι
- Col 15 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην θμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἡν προηκούσατε
- 23 μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου
 - 27 Χόστις ἐν θμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης
- 1 Th 13 μνημονεύοντες θμῶν – τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου θμῶν Ἰ. Χοῦ
- 219 τίς γὰρ θμῶν ἐλπὶς ἡ χαρά –;
- 413 οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα
- 58 „περικεφαλαίαν” ἐλπίδα „σωτηρίας”
- 2 Th 216 δοὺς – ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι
- 1 Ti 11 Χοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος θμῶν
- Tit 12 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, ἥν ἐπηγγ.
- 213 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης – θεοῦ
- 37 κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰώνιου
- Hb 38 ἐὰν – τὸ καύχημα τῆς ἐλ. – κατάσχω.
- 611 πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος

- Hb 618 κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος
- 719 ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείτονος ἐλπίδος
- 1023 τὴν διμολογίαν τῆς ἐλπίδος ὀκλινῆ
- 1 Pe 13 ἀναγεννήσας θμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν
- 21 ὥστε τὴν πίστιν θμῶν καὶ ἐλπίδα εἰναι εἰς θεόν
 - 315 αἵτοῦντι – λόγον περὶ τῆς ἐν θμ. ἐλπ.
- 1 Jo 33 δ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ

*Ελύμας Act 138 ἀνδίστατο – αὐτ. Ἐ. δ μάγος

έλωτι S^o – *eloi* (vl *helei*) (Mat 2746 vi) Mar 1534

*ἀπ', ἔξ, περὶ ἐμαυτοῦ, ἐμαυτόν *a, ex, de meipso, me ipsum, ad meipsum*

- Joh 530 οὐ δύναμαι – ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν 828 ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν
- 31 ἐὰν ἔγω μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ 814 18 ἔγω εἰμι δ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ 54 ἐὰν ἔγω δοξάσω ἐμαυτόν
 - 717 ἡ ἔγω ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ 1249 ἔξ ἐμ. οὐκ ἐλάλησα 1410 ἀπ' ἐμ. οὐ λαλῶ
 - 28 ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα 842
 - 1018 ἔγω τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ
 - 1232 πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν
 - 143 παραλήμψομαι θμᾶς πρὸς ἐμαυτόν
- 1 Co 43 ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω
- 77 θέλω – πάντας – εἶναι ώς καὶ ἐμαυτόν
- 2 Co 125 ὑπὲρ δὲ ἐ..οῦ (*pro me*) οὐ καυχήσ.
- Gal 218 παραβάτην ἐμαυτὸν (*me*) συνιστάνω
- Phl 313 ἔγω ἐμαυτὸν (*me*) οὕπω λογίζομαι κατειληφέναι

έμβαίνειν εἰς πλοῖον *ascendere*

- Mat 823 || Luc 822 – Mat 91 132 || Mar 41 – Mat 1422 || Mar 645 Joh 617 – Mat 1539 || Mar 810 – 518 || Luc 837 – Mar 813 Luc 53 Joh 624 213 Act 216 – (vl Joh 54 δ οὖν πρῶτος ἐμβὰς (*qui prior descendisset in piscinam*) – ὑγῆς ἐγίνετο)

έμβαλλειν *mittere* Luc 126 εἰς – γέενναν

έμβαπτειν, ..εσθαι S^o – *intingere*

- Mat 2623 δ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ || Mar 1420

έμβατεύειν *ambulare* Col 218 ἂν ἐδρακεν

έμβιβάζειν *transponere* Act 276 εἰς πλοῖον

έμβλέπειν ^a*aspicere* ^b*intuēri* ^c*respicere*
^d*vidēre*

- Mat 628 ἐμβλέψατε^c εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρ.

Mat 19²⁸^a || Mar 10²¹ Ἰησοῦς ἐμβλέψας^b αὐτῷ 27^b αὐτοῖς – Luc 20¹⁷^a 22⁶¹ ἐνέβλεψεν^c τῷ Πέτρῳ Joh 1⁴²^b
Mar 8²⁵ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέβλεψεν (v1 ὥστε ἀναβλέψαι^d) τηλαυγῶς ἄπαντα
14⁶⁷^a – Joh 1³⁸ ἐμβλέψας^c τῷ Ἰησοῦ
Act 22¹¹ ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον (v1 οὐδὲν ἔβλ.^d)
ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός – (1¹¹ v1^a)

ἐμβριμᾶσθαι *commixari* ^b*fremere* ^c*infremere*
Mat 9³⁰ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς Mar 1⁴³ αὐτῷ
Mar 14⁵ ἐνεβριμῶντο^b αὐτῇ, δὲ Ἰησοῦς
Joh 11³³ ἐνεβριμήσατο^c (v1^b) τῷ πνεύματι 38
πάλιν ἐμβριμώμενος^b ἐν ἑαυτῷ

ἐμεῖν *euomere* Ap 3¹⁶ ἐκ – στόματός μου

ἐμμαίνεσθαι S^o – *insanire* Act 26¹¹

Ἐμμανουὴλ Mat 1²³ Ἐμμαοῦς Luc 24¹³

ἐμμένειν *permanēre* ^b*manēre*

Act 14²² παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει
28³⁰ ἐνέμεινεν^b – διετίαν δλην ἐν ἴδιῳ
Gal 3¹⁰ „δι οὐκ ἐ..ει – τοῖς γεγραμμένοις”
Hb 8⁹ „οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ”

Ἐμμώρ Act 7¹⁸ „παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμώρ”

*ἐμός *meus* ^b*quod meum est*

Mat 20¹⁵ δὲ λέω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; (vg^o)
– 23 οὐκ ἔστιν ἐμὸν – δοῦναι || Mar 10⁴⁰
25²⁷ ἐκομισάμην ἀν τὸ ἐμὸν^b σὺν τόκῳ
Luc 15³¹ καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἔστιν
[22¹⁹ τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν]
1 Co 11^{24.25} ἡ καὶνὴ διαθήκη – ἐν τῷ
ἐμῷ αἴματι – εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν

Joh 5³⁰ οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν 6³⁸ οὐχ
ἴνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν
7⁶ δὲ καὶρὸς δὲ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν 8
– 18 ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ 14²⁴ δὲ
λόγος δν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
8⁵⁸ ίνα ἵδη τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν
10¹⁴ γινώσκω τὰ ἐμὰ (sc πρόβατα) καὶ
γινώσκουσι με τὰ ἐμὰ
14²⁷ εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι υμῖν
16¹⁴ ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται 15 λαμβάνει
– 15 δσα ἔχει δ πατήρ ἐμά ἔστιν
17¹⁰ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἔστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά
1 Co 1¹⁶ δὲ εἰς τὸ ἐμὸν δνομα ἔβαπτίσθητε
5⁴ συναχθέντων υμῶν καὶ τ. ἐμοῦ πνεύ-
ματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου

1 Co 16¹⁸ ἀνέπαυσαν – τὸ ἐμὸν πν. καὶ τὸ ύμῶν
– 21 δὲ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου
Gal 6¹¹ Col 4¹⁸ 2 Th 3¹⁷ – Phm 19
Phl 3⁹ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ

ἐμπαιγμονή S^o – *deceptio* 2 Pe 3³

ἐμπαιγμός *Iudibrium* Hb 11³⁶

ἐμπαίζειν *illudere*

Mat 2¹⁶ δὲ ἐνεπαίχθη ύπὸ τῶν μάγων
20¹⁹ εἰς τὸ ἐμπαῖξαι (vg v1 *deludere*) καὶ
μαστιγῶσαι || Mar 10³⁴ Luc 18³²
27²⁹ ἐνεπαίξαν αὐτῷ – χαῖρε 31.41 || Mar
15^{20.31} (vg v1 *Ludere*) Luc 22⁶³ 23^{11.36}
Luc 14²⁹ ίνα μὴ – ἀρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν

ἐμπαῖκται *illusores* 2 Pe 3³ Jud 1⁸

ἐμπεριπατεῖν *inambulare* 2 Co 6¹⁶

ἐμπιπλάναι, ἐμπιπλᾶν *implēre* ^b*saturare*
^c(pass.) *frui*

Luc 1⁵³ „πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν”
6²⁵ οὐαὶ υμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι^b νῦν, δὲ
Joh 6¹² ως δὲ ἐνεπλήσθησαν (sc οἱ ἀνακείμ.)
Act 14¹⁷ ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης
Rm 15²⁴ ἐὰν ύμῶν πρῶτον – ἐμπλησθῶ^c

ἐμπίπτειν *incidere* ^b*cadere in*

Mat 12¹¹^b εἰς βόδυνον Luc 6³⁹^b (sc τυφλοί)
Luc 10³⁶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς;
1 Ti 3⁶ ίνα μὴ – εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ δια-
βόλου τ εἰς δνειδισμὸν – καὶ παγίδα
τοῦ διαβόλου θεοὶ – βιούλομενοι πλου-
τεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
παγίδα καὶ ἐπιθυμίας
Hb 10³¹ φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ

ἐμπλέκεσθαι ^a*se implicare* ^b*implicari*

2 Ti 2⁴ ἐ..ταὶ^a ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις
2 Pe 2²⁰ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες^b (sc
τοῖς μιάσμασιν τοῦ κόσμου)

ἐμπλοκὴ τριχῶν S^o – *capillatura* 1 Pe 3³

ἐμπνεῖν *spirare* (v1 *asp.*) Act 9¹ ἀπειλῆς

ἐμπορεύεσθαι ^a*mercari* ^b*negotiari de*
Jac 4¹³^a – 2 Pe 2³ λόγοις υμᾶς ἐ..σονται^b

ἐμπορία *negotiatio* Mat 22⁵ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν

έμποριον *negotatio* Joh 218 οἰκον ἔμπορίου

έμπορος *mercator* ^b*negotiator* Mat 1345
ἔμπορω^b (vl ἀνθρώπῳ ἔμπορῳ) ζητοῦντι
καλοὺς μαργαρίτας Ap 183 οἱ ἔμποροι
τῆς γῆς 11^b κλαίουσιν – ἐπ' αὐτήν 15.23

έμπρηδειν *succendere* Mat 227 πόλιν

*έμπροσθεν *ante* ^b*coram* ^c*in conspectu*
^d(τὰ ἔμπροσθεν) *quae sunt priora*
Mat 6 1 μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν^b τῶν ἀνθρώπων
1032 διμολογήσει ἐν ἐμοὶ ^b τῶν ἀνθρ.,
διμολογήσω – ἐν αὐτῷ ^b τοῦ πα-
τρός μου 33^b || Luc 128 ἐμ.^b τ. ἀνθρ.,
– ἐμ.^b τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ – Mat
2670 δ δὲ ἡρνήσατο ἔμπρ.^b πάντων
1126 οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπρ. σου ||
Luc 1021 – Mat 1814 οὕτως οὐκ ἔ-
στιν θέλημα ἔμπρ. τοῦ πατρὸς ὑμῶν
2532 συναχθήσονται ἐμ. αὐτοῦ – τὰ ἔθνη
Luc 2136 ἵνα καπισχύσητε – σταθῆναι
ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
Joh 115 ἐμ. μου γέγονεν 30 δις ἐμ. μου γέγ.
328 ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου
Act 10 4 εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν^c τοῦ θεοῦ
2 Co 510 ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χοῦ
Gal 214 εἴπον τῷ Κηφᾷ ἔμπροσθεν^b πάντων
Phl 313 τοῖς δὲ ἔμπροσθεν^d ἐπεκτεινόμενος
1 Th 13 μνημονεύοντες – ἐμ. τοῦ θεοῦ 39 χαί-
ρομεν – ἐμ. τοῦ θεοῦ ἡμῶν 13 ἀμέμ-
πτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπρ. τοῦ θεοῦ
219 τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς – ἔμπροσθεν τοῦ
κυρίου – ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;
1 Jo 319 ἔμπρ.^c αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν

έμπτύειν *conspuere* ^b*expuere*

Mat 2667^b 2730^b || Mar 1465 1519

Mar 1034 ἔμπτύσουσιν αὐτῷ || Luc 1832

έμφανη γενέσθαι ^a*manifestum fieri*

^b*palam apparere*

Act 1040 ἔδωκεν αὐτὸν (sc Ιησ.) ἐ. γενέσθαι^a
Rm 1020 „έμφανής ἐγένόμην^b τοῖς ἐμὲ μὴ ἐ-
ερωτῶσιν”

έμφανίζειν ^a*manifestare* ^b*notum facere*
^c*significare* ^d*adire aliquem* ^e(pass)
apparere

Mat 2753 ἐνεφανίσθησαν^e πολλοῖς

Joh 1421 κάγω – έμφανίσω^a αὐτῷ ἔμαυτόν
– 22 τί γέγονεν δι τὴν ἡμῖν μέλλεις έμφανί-

ζειν^a σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
Act 2315^b 22^b 241^d τῷ ήγεμόνι 252^d 15^d
Hb 924 ἐ..ισθῆναι^e τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ
1114 ἐ.ζουσιν^c δι τι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν

ἔμφοβον γενέσθαι *timere* Luc 245, *conterreri*
37, *timore corripi* Act 104, *tremefieri* (vl
timef.) 2425, *in timorem mitti* Ap 1113

έμφυσαν *insufflare* (vl ..*sufl.*) Joh 2022

έμφυτος *insitus* Jac 121 τὸν ἔμφυτον λόγον

*ἐν *Imprimis sunt allati loci omnes hasce*
formulas complectentes: ἐν Χριστῷ,
Χῷ Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, ἐν κυρίῳ, αὐτῷ (sc
Χῷ), τούτῳ, ἐμοὶ (sc Χῷ), ἐν θεῷ, τῷ
πατρί. – μένειν ἐν, ἐλπίζειν ἐν, πιστεύειν
ἐν, σωθῆναι ~~ἐν~~ μένειν κτλ, – item
ἐν αἵματι, δόνματι, πνεύματι, σαρκὶ →
αἷμα κτλ in cum abl. ^bin cum acc.
c inter ^dintra ^ead ^fapud

Mat 623 τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ || Luc 1135
1020 τὸ πνεῦμα – τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν
142 διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν
αὐτῷ || Mar 614

1712 ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἡθέλησαν
2015 δ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς (vg^o)
– 28 οὐχ οὕτως ἔστιν ἐν^c ὑμῖν’ – δις ἐὰν
θέλῃ ἐν^c ὑμῖν μέγας γενέσθαι 27 ἐν^c
ὑμῖν εἶναι πρῶτος || Mar 1043.44

2330 οὐκ διημεδά αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ
αἵματι τῶν προφητῶν

Mar 219 ἐν ὧ (quamdiu) δ νυμφίος μετ' αὐ-
τῶν ἔστιν || Luc 534 (dum) – 1913 ἐν
ῷ (dum) ἔρχομαι – Joh 57 (dum)

Luc 117 ἀπειδεῖς ἐν^e φρονήσει δικαίων
948 εἰσῆλθεν – διαλογισμὸς ἐν^b αὐτοῖς
1215 οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωή
176 φυτεύθητι ἐν^b τῇ θαλάσσῃ
2237 δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ

2312 ἐν ἔχυρᾳ ὄντες (*inimici*) πρὸς αὐτ.

Joh 14 δ ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν 528 δ πατήρ ἔχει
ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, – καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν
ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ – 653 οὐκ ἔ-
χετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς

225 ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ

321 δι τι ἐν θεῷ ἔστιν εἰργασμένα

414 γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ θάλατος

542 τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν

ἑαυτοῖς – 1 Jo 412 ἡ ἀγ. αὐτοῦ τε-
τελειωμένη ἐν ἡμῖν ἔστιν 18 τὴν ἀγ.

ἡν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν 18 φόβος οὐκ

- John 681 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν^ι ἑαυτῷ
 718 ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
 1038 ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ κάγὼ ἐν τῷ
 πατρί 1410 ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ π. καὶ ὁ
 π. ἐν ἐμοὶ ἔστιν; 11.20 ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
 π. μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν
 ὑμῖν 1721 καθὼς σύ, πατέρ, ἐν ἐμοὶ
 κάγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν
 (νι+ὖν, νγ̄ υπωτ) ὠσιν 23 ἐγὼ ἐν αὐ-
 τοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ 28 ἵνα ἡ ἀγάπη
 – ἐν αὐτοῖς ἡ κάγὼ ἐν αὐτοῖς
 1110 τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ
 1235 ἔτι μικρὸν – τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἔστιν
 1417 ἐν ὑμῖν ἔσται (sc τὸ πνεῦ. τῆς ἀλ.)
 – 30 ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν
 15 2 πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν
 – 24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
 1633 ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε
- Act 4 2 καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνά-
 στασιν τὴν ἐκ νεκρῶν
 – 9 ἐν τίνι οὗτος σέσωσται 10 ἐν τῷ δνό-
 ματι Ἰησοῦ Χοῦ –, ἐν τούτῳ οὗτος
 – ὑγίης 12 οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ
 ἡ σωτηρία· οὐδὲ γάρ δνομά ἔστιν
 ἔτερον – ἐν φ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς
 1211 ἐν^ε ἑαυτῷ γενέμενος (*reversus*)
 1316 εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσ.
 – 30 ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται
 1728 ἐν αὐτῷ γάρ ζῶμεν καὶ – ἐσμέν
 – 31 μέλει „κρίνειν τὴν οἰκουμένην“ – ἐν
 ἀνδρὶ φ ὥρισεν
 2217 γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει
 2628 ἐν δλίγῳ με πείθεις 29 ἐν μεγάλῳ
- Rm 1 4 δρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει
 – 8 ἔδησιν –, ἐν οἷς ἔστε καὶ ὑμεῖς
 – 12 διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις (*in vicem*) πίστ.
 – 19 τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἔστιν
 ἐν αὐτοῖς
 – 27 τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης
 – ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες
 – 28 τὸν θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει (νι^β)
 319 τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ (sc ὁ νόμος)
 – 24 ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 611 ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 – 23 ζωὴ αἰώνιος ἐν Χῷ Ἡ. τῷ κυρίῳ ἡμῶν
 8 1 οὐδέν – κατάκριμα τοῖς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 – 2 δ – νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς
 ἐν Χῷ Ἰησοῦ ἥλευθέρωσέν σε
 – 10 εἰ – Χός ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρόν
 – 23 αὐτοὶ ἐν^δ ἑαυτοῖς στενάζομεν

- Rm 839 χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ
 τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν
 9 1 ἀλήθειαν λέγω ἐν Χῷ – συμμαρτυ-
 ρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν
 πνεύματι ἀγίῳ
 1125 ἵνα μὴ ἥγε ἐν (νγ^ο) ἑαυτοῖς φρόνιμοι
 12 3 λέγω – παντὶ τῷ ὄντι ἐν^ε ὑμῖν
 – 5 οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χῷ
 1414 πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ
 1517 ἔχω – τὴν καύχησιν ἐν Χῷ Ἰησοῦ τὰ
 πρὸς τὸν θεόν
 16 2 ἵνα αὐτὴν προσδέξῃσθε ἐν κυρίῳ
 – 3 τοὺς συνεργούς μου ἐν Χῷ Ἰησοῦ 9
 – 7 οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χῷ
 – 8 τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κυρίῳ
 – 10 τὸν δόκιμον ἐν Χῷ 11 τοὺς δητας ἐν
 κυρίῳ 12 τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. –
 ἡτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ 13
 τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ – 22 ἀσπά-
 ζομαι ὑμᾶς – ἐν κυρίῳ 1 Co 1619
 1 Co 1 2 ἡγιασμένοις ἐν Χῷ Ἰησοῦ → Phl 11
 – 4 χάριτι – τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 – 5 ἐν παντὶ ἐπλούτισθητε ἐν αὐτῷ
 – 30 αὐτοῦ – ὑμεῖς ἔστε ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 2 8 σοφίαν – λαλούμεν ἐν^ε τοῖς τελείοις
 7 θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ
 3 1 λαλῆσαι ὑμῖν – ὡς νηπίοις ἐν Χῷ
 410 ὑμεῖς μωροὶ διὰ Χόν, ὑμεῖς δὲ φρό-
 νιμοι ἐν Χῷ
 – 15 ἐὰν – μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν
 Χῷ, – · ἐν γάρ Χῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐ-
 αγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα
 – 17 τέκνον ἀγαπητὸν – ἐν κυρίῳ
 – – τὰς δόδούς μου τὰς ἐν Χῷ [Ἰησοῦ]
 6 2 εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος
 722 δ – ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος
 – 39 ἐλευθέρα ἔστιν φ θέλει γαμηθῆναι,
 μόνον ἐν κυρίῳ
 9 1 οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν κυ-
 ρίῳ; 2 ἡ γάρ σφραγίς μου τῆς ἀπο-
 στολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ
 1111 οὕτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ
 1425 ὅτι „δητας ὁ θεός ἐν ὑμῖν ἔστιν“
 1518 οἱ κοιμηθέντες ἐν Χῷ → 1 Th 416
 – 22 ἐν τῷ Ἀδάμ – ἀποδημήσουσιν, – ἐν
 τῷ Χῷ – ζωοποιηθήσονται
 – 28 ἵνα ἡ ὁ θεός πάντα ἐν πᾶσιν
 – 31 νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, – ἦν ἔχω
 ἐν Χῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν
 – 58 ὁ κόπος – οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ
 1624 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν
 Χῷ Ἰησοῦ

- 2 Co 1 10 ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν 20 δσαι γάρ ἐπ-
αγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ
- 2 12 ὑρας μοι ἀνεψημένης ἐν κυρίῳ
– 14 ὅριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χῷ
– 17 ἐν Χῷ λαλοῦμεν 12 19
- 3 14 ὅτι ἐν Χῷ καταργεῖται (sc V. Test.)
- 4 3 ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμ-
μένον 4 ἐν οἷς – ἔτυφλωσεν τὰ νοή-
ματα τῶν ἀπίστων
- 5 17 εἰ τις ἐν Χῷ, καὶνὴ κτίσις
– 19 ὅτεδις ἦν ἐν Χῷ κόσμον καταλλάσσων
ἐαυτῷ 21 ἵνα ὑμεῖς γενώμεθα δικαιο-
σύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ
- 8 7 τῇ ἔξ ἡμῶν ἐν^b ὑμῖν (v1 ἡμ. vng) ἀγάπῃ
- 11 6 ἐν παντὶ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν
(vng^a) εἰς ὑμᾶς
- 10 ἐστιν ἀλήθεια Χοῦ ἐν ἐμοὶ
- 12 2 οἶδα ἀνθρωπὸν ἐν Χῷ
- 13 3 τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χοῦ, δς – δυ-
νατεῖ ἐν ὑμῖν 4 ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ
5 οὐκ ἐπιγινώσκετε ἐαυτοὺς ὅτι Ἰη-
σοῦς Χός ἐν ὑμῖν;
- Gal 1 16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ
- 22 ταῖς ἐκκλησίαις – ταῖς ἐν Χῷ
- 24 ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν
- 2 4 κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν
ἥν ἔχομεν ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- 17 ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χῷ
- 20 ζῷ – οὐκέπι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χός
- 3 14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀ-
βραὰμ γένηται ἐν Ἰησοῦ Χῷ
- 28 υἱοὶ θεοῦ – διὰ τῆς πίστεως ἐν Χ. Ἡ.
- 28 πάντες – εἰς ἐστε ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- 4 19 μέχρις οὖ μορφωθῇ Χός ἐν ὑμῖν
- 5 6 ἐν – Χῷ Ἰησ. οὕτε περιτομή τι ισχύει
- Xῷ 7 10 ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ
- Eph 1 1 τοῖς ἀγίοις – καὶ πιστοῖς ἐν Χῷ Ἰησ.
8 9 – 3 ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς – ἐν τοῖς ἐπουρα-
νίοις ἐν Χῷ 4 καθὼς ἔξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ 6 ἔχαριτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡ-
γαπημένῳ 7 ἐν ὧ ἔχομεν τὴν ἀπολύ-
τρωσιν Col 1 14
- 9 κατὰ τὴν εὐδοκίαν – , ἥν προέδετο
ἐν αὐτῷ 10 ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ
πάντα ἐν τῷ Χῷ – ἐν αὐτῷ 11 ἐν ὧ
καὶ ἐκληρώθημεν 12 εἰναι ἡμᾶς – τοὺς
προηλπικότας ἐν τῷ Χῷ 13 ἐν ὧ καὶ
ὑμεῖς, –, ἐν ὧ – πιστεύσαντες ἐσφρα-
γίσθητε τῷ πνεύματι
- 15 πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ Col 1 14
- 20 ἥν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χῷ ἐγείρας
- 2 6 συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν

- Χῷ Ἰησοῦ 7 ἵνα ἐνδείχηται – τὸ
πλοῦτος τῆς χάριτος – ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- Eph 2 10 κτισθέντες ἐν Χῷ Ἡ. ἐπὶ ἔργοις δγ.
– 13 ἐν Χῷ Ἰησ. ὑμεῖς – ἐγενήθητε ἐγγύς
– 15 ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν (vng v1^b) αὐτῷ
εἰς ἓν καὶνὸν ἕννθρ. 18 ἀποκαταλ-
λάξῃ τ. ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ
θεῷ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ
- 20. 21 Χοῦ Ἰησοῦ, ἐν ὧ πᾶσα οἰκοδομή
– αἴξει εἰς ναὸν ἄγιον ἐν κυρίῳ, 22
ἐν ὧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε
- 3 6 συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χῷ Ἡ.
– 11 πρόθεσιν – ἥν ἐποίησεν ἐν τῷ Χῷ Ἡ.
τῷ κυρίῳ ἡμῶν
- 12 ἐν ὧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν
- 21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν
Χῷ Ἰησοῦ
- 4 1 ἐγὼ δ δέσμιος ἐν κυρίῳ
- 6 ὅτεδις –, δ – διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν
- 17 λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ
- 21 εὶ – ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθὼς ἐ-
στὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ
- 32 καθὼς – δ ὅτεδις ἐν Χῷ ἔχαρισατο ὑ.
- 5 8 νῦν δὲ φῶς (sc ἐστε) ἐν κυρίῳ
- 6 1 ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν – [ἐν κυρίῳ]
2 ἡτοὶ – ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ
- 10 ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ
- 21 πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ Col 4 7
- Phl 1 1 τοῖς ἀγίοις ἐν Χῷ Ἰησοῦ 4 21
- 13 δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χῷ
- 14 ἐν κυρίῳ πεποιθάτας τοῖς δεσμοῖς
- 26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν
Χῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ
- 30 ἀγῶνα – οἶον εἰδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν
ἀκούετε ἐν (de) ἐμοί 4 9
- 2 1 εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χῷ
- 5 φρονεῖτε ἐν ὑμῖν δ καὶ ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- 4 2 τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ
- 19 ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ – πέμψαι
- 24 πέποιθα – ἐν κυρίῳ ὅπι
- 29 προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ
- 3 1 χαίρετε ἐν κυρίῳ 4 4 χ. ἐν κ. πάντο-
τε 10 ἔχάρην – ἐν κυρίῳ μεγάλως
- 3 καυχῶμενοι ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- 9 ἵνα Χόν κερδήσω καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ
- 14 τῆς ἄνω κλήσεως – ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- 4 1 στήκετε ἐν κυρίῳ → 1 Th 3 8
- 7 φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν – ἐν Χῷ Ἡ.
- 11 ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἰναι 12
ἐν παντὶ (ubique) καὶ ἐν πᾶσιν μεμύ-
ημαι 13 πάντα ισχύω ἐν τῷ ἐνδυνα-
μοῦντί με

- Phl 4:19 πληρώσει – χρείαν ὑμῶν – ἐν Χῷ Ἰ.
 Col 1:2 ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χῷ
 – 18 ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα 17 συνέστηκεν 19 ἐν αὐτῷ εύδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι 20 ἐν αὐτῷ κατοικεῖ – τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
 – 27 τί τὸ πλοῦτος – τοῦ μυστηρίου τούτου –, δος ἐστιν Χὸς ἐν ὑμῖν
 – 28 πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χῷ
 2:3 Χοῦ, ἐν φῷ εἰσιν πάντες „οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας – ἀπόκρυφοι”
 – 6 ἐν αὐτῷ (sc Χῷ Ἰ.) περιπατεῖτε γέποικοι δομούμενοι ἐν αὐτῷ 10 ἔστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι 11 ἐν φῷ καὶ περιειμήθητε 12 ἐν φῷ καὶ συνηγέρθητε 15 θριαμβεύσας αὐτοὺς (sc τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας) ἐν αὐτῷ
 – 23 λόγον – ἔχοντα σοφίας ἐν ἐνελούθρησκίδ –, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς –
 3:3 ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χῷ ἐν τῷ θεῷ
 – 11 ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χός
 – 18 ὡς ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ 20 τοῦτο γάρ εὑρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ
 4:17 διακονίαν ἦν παρέλαβες ἐν κυρίῳ
 1 Th 1:1 τῇ ἐκκλησίᾳ – ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χῷ 2 Th 1:1
 2:2 ἐπαρρησιασάμεντα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν
 – 14 τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ιουδαϊᾳ ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 3:8 ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ
 4:1 παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ 2 Th 3:12 Ἰησοῦ Χῷ
 – 16 οἱ νεκροὶ ἐν Χῷ ἀναστήσονται
 5:12 τοὺς – προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ
 – 18 θέλημα θεοῦ ἐν Χῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς
 2 Th 1:12 „ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ δόνομα” – Ἰησοῦ „ἐν ὑμῖν,” καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ
 3:4 πεποιθαμεν – ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς
 1 Ti 1:14 μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ 3:13 2 Ti 1:13 ἐν πίστει – 3:15
 4:15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἵσθι
 2 Ti 1:1 ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 – 5 τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως 6
 – 9 χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χῷ Ἰησοῦ 21 χάριτι τῇ ἐν Χῷ Ἰ. 10 ἵνα σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 3:12 οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν Χῷ Ἰησ.
 Phm 6 ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χόν (vg *in Christo J.*)
 8 πολλὴν ἐν Χῷ παρρησίαν ἔχων
 16 ἀδελφὸν – καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρ.
- Phm 20 ἐγώ σου δναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χῷ.
 23 ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 1 Pe 1:11 εἰς – ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χοῦ
 2:12 ἐν φῷ καταλαλοῦσιν ὑμῶν 3:16 ἐν φῷ καταλαλεῖσθε 4:4 ἐν φῷ ζενίζονται
 3:16 τὴν ἀγαθὴν ἐν Χῷ ἀναστροφήν
 – 19 πνεύματι· ἐν φῷ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν – ἐκήρυξεν
 5:10 ὁ καλέσας ὑμᾶς – ἐν Χριστῷ
 – 14 εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χῷ
 2 Pe 1:4 ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ (vl vg *concupiscentiae*) φυδορᾶς
 1 Jo (→ μένειν) 2:8 δὲ ἐστιν ἀληθὴς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν
 3:5 ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστιν
 4:9 ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν 18 τὴν ἀγ. ἦν ἔχει ὁ θεός ἐν ἡμῖν
 5:10 ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ (se)
 – 11 ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν
 – 19 ὁ κόσμος – ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται
 – 20 ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ (vg *simus in vero Filio*) αὐτοῦ Ἰησοῦ Χῷ
 Jud 1 τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοις καὶ (vl + ἐν) Ἰησοῦ Χῷ τετηρημένοις
 Ap 1:9 ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ – ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ
 14:13 οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποδημήσκοντες
- ἐναγκαλίζεσθαι ^a*complecti* ^b*complexari*
 Mar 9:36^a παιδίον 10:18^b παιδία
- ἐνάλια, τὰ ^{S^o} – *cetera* (sic pro *ceti?*)
 Jac 3:7 πᾶσα – φύσις – ἐναλίων – δαμάζεται
- ἐναντι ^a*ante* ^b*coram* Luc 1:8 ἐναντι ^a τοῦ θεοῦ Act 8:21 οὐκ – εὐθεῖα ἐν. ^b τοῦ θεοῦ
- ἐναντίον, τούναντίον ^a*ante* ^b*coram* ^c*in conspectu* ^d*decontrario* ^e*econtra*
 Luc 1:8 ἐν. ^a τοῦ θεοῦ 24:19^b – 20:28^b τοῦ λαοῦ
 Act 7:10 ἐν. ^c Φαραὼ 8:32^b „τοῦ κείροντος”
 2 Co 2:7 τούναντ. ^d μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι
 Gal 2:7^e 1 Pe 3:9 τούναντίον^d δὲ εὐλογοῦντες
- ἐναντίος *contrarius* ^b(Ἐ..οι) *qui aduersantur*
^c*adversus* (praepos. c. acc.) ^d(δ ἐξ ἐναντίας) *qui ex adverso est*
 Mat 14:24 ἄνεμος Mar 6:48 – Act 27:4 ἄνεμοι
 Mar 15:39^d Act 26:9 πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι
 Act 28:17 οὐδὲν ἐναντίον^c ποιήσας τῷ λαῷ

1 Th 2:15 τῶν – πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων^b
Tit 2:8 ἵνα δὲ ἔξι ἐναντίας^a ἐντραπῇ

ἐνάρχεσθαι *coepisse* Gal 3:3 ἐναρξάμενοι
πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;
Phl 1:6 δὲ ἐναρξάμενος ἐν ὑπῖν ἔργον ἀγαθόν

ἐνατος (ἐνάτη ὥρα) *hora nona* ^b*nonas*
Mat 20:5 – 27:45,46 || Mar 15:33,34 Luc 23:44
Act 3:1 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐ-
νάτην 103:30 τὴν ἐν. προσευχόμενος

Ap 21:20 δὲ ἐνατος^b (sc θεμέλιος) τοπάζιον

ἐνδεής *egens* Act 4:34 οὐδὲ – ἐνδεής τις ἡν
ἐνδειγμα *S^o* – *exemplum* 2 Th 1:5 ἐν. (*in
ex.*) τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ

ἐνδείκνυσθαι *ostendere* ^b*ostentare*
Rm 2:15 ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γρα-
πτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
9:17 „ἐνδεῖχωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμιν μου”

– 22 ὅτεδε ἐνδεῖξασθαι τὴν ὄργήν

2 Co 8:24 τὴν – ἐνδείξιν (*ostensionem*) τῆς ἀγά-
πης ὑμῶν – εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι
εἰς πράσωπον τῶν ἐκκλησιῶν

Eph 2:7 ἵνα ἐνδεῖχται – τὸ ὑπερβάλλον πλοῦ-
τος τῆς χάριτος αὐτοῦ

1 Ti 1:18 ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδεῖχται Ἡ. Χόδος
τὴν ἄπασαν μακροδυμίαν

2 Ti 4:14 Ἀλέξ. – πολλά μοι κακὰ ἐνεδεῖχαστο

Tit 2:10 πᾶσαν πίστιν ἐ..υμένους ἀγαθήν 3:2
πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα

Hb 6:10 τῆς ἀγάπης ἡς ἐνεδεῖξασθε εἰς τὸ δν.
– 11 ἔκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐ..σθαι^b
σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφ. τῆς ἐλπ.

ἐνδειχις *S^o* – *ostensio* ^b*causa*
Rm 3:25 εἰς ἐνδείξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ 28
2 Co 8:24 → ἐνδείκνυσθαι – Phl 1:28 αὐτοῖς
ἐνδ. ^b ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας

ἐνδεκα, οἱ *undecim* Mat 28:18 μαθηταί [Mar
16:14] Luc 24:9,33 Act 1:26 2:14

ἐνδέκατος *undecimus* Mat 20:6 περὶ τὴν ἐν-
δεκάτην (sc ὥραν) ^a – Ap 21:20

ἐνδέχεσθαι *capere* Luc 13:33 οὐκ ἐνδέχεται

ἐνδημεῖν *S^o* – ^a*esse in* ^b*praesentem esse*
2 Co 5:8 ἐνδημοῦντες^a ἐν τῷ σώματι ^a εὑδο-

κοῦμεν μᾶλλον – ἐνδημῆσαι^b πρὸς τὸν
κύριον ^a εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦν-
τες (*absentes* – *praesentes*)

ἐνδιδύσκειν, ..εσθαι *induere* ^b*Indai*
Mar 15:17 αὐτὸν πορφύραν Luc 16:19^b βύσσον

ἐνδικος *S^o* – *iustus* Rm 3:8 ὃν τὸ κρίμα ἔν-
δικόν ἔστιν Hb 22 εἰ – πᾶσα παράβασις
– ἔλαβεν ἐνδικον μισθαποδοσίαν

ἐνδοξάζεσθαι ^a*glorificari* ^b*clarificari*
2 Th 1:10 „Ἐ..σθῆναι^a ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ”
– 12 „ὅπως ἐ..σθῆ^b τὸ δνομα” τοῦ κυρίου

ἐνδοξος *gloriosus* (Luc 13:17 *quae gloriose
siebant*) ^b*nobilis* ^c*pretiosus*

Luc 7:25 οἱ ἐν Ἰματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ
13:17 ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδ. τοῖς γινομένοις
1 Co 4:10 ὑμεῖς ἐνδοξοι^b, ἡμεῖς δὲ δτιμοι
Eph 5:27 ἵνα παραστήσῃ – ἐνδοξον τὴν ἐκκλη-
σίαν, – ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος

ἐνδύειν, ..εσθαι *induere* ^b*indui* ^c*vestire*
^d*vestiri*

Mat 6:25 τί ἐνδύσησθε^b || Luc 12:22^b (vl^d)
22:11 οὐκ ἐνδεδυμένον^d ἐνδυμα γάμου
27:31 ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ||
Mar 15:20

Mar 1:8 ἐνδεδυμένος^d τρίχας καμήλου
6:9 μὴ ἐνδύσησθε^b δύο χιτῶνας

Luc 8:27 χρόνῳ Ικανῷ οὐκ ἐνεδύσατο^b ἱμάτιον
15:22 στολὴν – καὶ ἐνδύσατε αὐτόν

24:49 ἔως οὗ ἐνδύσησθε^b ἐξ ὑψους δύναμιν

Act 12:21 ἐνδυσάμενος^d ἐσθῆτα βασιλικήν

Rm 13:12 ἐνδυσώμεθα^b – τὰ δπλα τοῦ φωτός
– 14 ἐνδύσασθε^b τὸν κύριον Ἰησοῦν Χόν

1 Co 15:53 δεῖ – τὸ φυστρὸν – ἐνδύσασθαι ἀφθαρ-
σίαν καὶ τὸ θνητὸν – ἐνδύσασθαι ἀθα-
νασίαν 5:4 δταν – τὸ φθ. – ἐνδύσηται
ἀφθ. καὶ (vg om τ. φθ. – ἐνδ. ἀφθ.
καὶ) τὸ θνητὸν ἐνδύσηται ἀθανασίαν

2 Co 5:3 εἰ γε καὶ ἐνδυσάμενοι^d οὐ γυμνοί

Gal 3:27 εἰς Χόν ἐβαπτίσθητε, Χόν ἐνεδύσασθε

Eph 4:24 ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνθρωπὸν

Col 3:10 ἐνδυσάμενοι τὸν νέον ἀνθρ.

6:11 ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ
– 14 „ἐνδυσάμενοι^b τὸν θώρακα τῆς δι-
καιοσύνης” 1 Th 5:8^b πίστεως

Col 3:12 ἐνδύσασθε – σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ

Ap 1:13 „ἐνδεδυμένον^d ποδήρη” 15:8 „ἐνδεδυ-

μένοι^d λίνον” καθαρόν 19:14^d βύστο-

νον λευκὸν καθαρόν

ἔνδυμα *vestimentum* ^b*vestis*

Mat 3 4 εἶχεν τὸ ἔνδ.—άπο τριχῶν καμῆλου
625 οὐχὶ—πλειόν ἔστιν—τὸ σῶμα τοῦ ἔν-
δύματος; 28 περὶ ἔνδυματος τί μερι-
μνᾶτε; || Luc 12 23
7 15 ἔρχονται—ἐν ἔνδυμασι προβάτων
22 11^b 12 μὴ ἔχων ἔνδυμα^b γάμου;
28 3 τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών

ἔνδυναμοῦν, ..οῦσθαι *confortare, ..ari*
^b*convalescere*

Act 9 22 Σαῦλος—μᾶλλον ἔνδυναμοῦτο^b
Rm 4 20 (Ἄβραὰμ) ἔνδυναμώθη τῇ πίστει
Eph 6 10 ἔνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ
κράτει τῆς Ἰσχύος αὐτοῦ
Phl 4 13 πάντα Ἰσχύα ἐν τῷ ἔνδυναμοῦντί με
1 Ti 1 12 χάριν ἔχω τῷ ἔνδυναμώσαντί με Χῷ
2 Ti 2 1 ἔνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χῷ Ἱ.
4 17 δὲ κύριος—ἔνδυνάμωσέν με

ἔνδυνειν *penetrare*

2 Ti 3 8 οἱ ἔνδυνοντες εἰς τὰς οἰκίας

ἔνδυσις *indumentum* 1 Pe 3 3 Ἰματίων

ἔνδωμησις *S^o* — *structura* Ap 21 18 τείχους

ἔνέδρα *insidiae* Act 23 16 25 3

ἔνεδρεύειν *insidiari* Luc 11 54 Act 23 21

ἐνειλεῖν *involvere* Mar 15 46 σινδόνι

ἔνειναι, τὰ ἔνόντα *quod superest*

Luc 11 41 πλὴν τὰ ἔνόντα δότε ἐλεημοσύνην

***ἔνεκεν, ἔνεκα, εἴνεκεν** *propter*

Mat 5 10 οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης 11
ὅταν—ὑμᾶς—διώξωσιν—ἔνεκεν ἐμοῦ ||
Luc 6 22 ἐν. τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
10 18 ἐπὶ ἡγεμόνας—ἀχθήσεσθε ἐν. ἐμοῦ
|| Mar 13 9 Luc 21 12 ἐν. τοῦ δόνμ. μου
— 29 δὲ ἀπολέσσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν
ἐμοῦ 16 25 || Mar 8 35 ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ
τοῦ εὐαγγελίου Luc 9 24

19 5 „ἔνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα καὶ τ. μητέρα” || Mar 10 7
— 29 δοτις ἀφῆκεν οἰκίας—ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ
δόνματος || Mar 10 29 ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ
ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου Luc 18 29 εἴ-
νεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ

ἔνενήκοντα ἔννέα *non agint anovem*

Mat 18 12 ἀφῆσει τὰ ἐ. ἐ. 13 χαίρει—μᾶλλον ἦ-

ἐπὶ τοῖς ἐ. ἐ. || Luc 15 4.7 ἐπὶ ἀ-
μαρτωλῷ—ἢ ἐπὶ ἐ. ἐ. δικαίοις

ἔνεός *stupor factus* Act 9 7.εἰστήκεισαν ἐνεοί

ἔνέργεια *operatio*

Eph 1 19 κατὰ τὴν ἔνέργειαν—τῆς Ἰσχύος αὐ-
τοῦ, 20 ἢν ἐνήργηκεν (*operatus est*)
ἐν τῷ Χῷ ἐγείρας αὐτὸν

3 7 κατὰ τὴν ἔνέργ. τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
4 16 κατ’ ἔνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκά-
στου μέρους τὴν αὔξησιν — ποιεῖται

Phl 3 21 κατὰ τὴν ἔνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐ-
τὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα

Col 1 29 κοπιῶ — κατὰ τὴν ἔνέργειαν αὐτοῦ
τὴν ἐνεργουμένην (*quam operatur*)
ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει

2 12 διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργ. τοῦ θεοῦ
2 Th 2 9 κατ’ ἔνέργ. τοῦ σατανᾶ ἐν—δυνάμει
— 11 πέμπει αὐτοῖς δὲ θεὸς ἐν..αν πλάνης

ἐνεργεῖν, ..οῖσθαι *operari* ^b*inoperari*
^c*perficere* ^d(ἐνεργουμένη) *assidua*

Mat 14 2 ἥγερθη —, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ || Mat 6 14 (v1^b)

Rm 7 5 τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν—ἐνηρ-
γεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν

1 Co 12 6 δὲ αὐτὸς θεὸς δὲ ἐνεργῶν τὰ πάν-
τα ἐν πᾶσιν Eph 1 11 τοῦ τὰ πάντα
ἐ..οῦντος κατὰ τὴν βιούλησιν — αὐτοῦ
— 11 πάντα — .ε..εī τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦ.

2 Co 1 6 παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν
ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων
4 12 δὲ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ
ζωὴ ἐν ὑμῖν

Gal 2 8 δὲ—ἐνεργήσας Πέτρω—ἐνήργησεν καὶ
ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη

3 5 δὲ—ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν

5 6 πίστις δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη

Eph 1 11 → 1 Co 12 6 — Eph 1 19.20 → ἐνέργεια
2 2 τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας
3 20 κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν — Col 1 29 → ἐνέργεια

Phl 2 13 θεός — ἔστιν δὲ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ
τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν^c

1 Th 2 13 λόγον θεοῦ, δος καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑ-
μῖν τοῖς πιστεύουσιν

2 Th 2 7 τὸ γὰρ μυστήριον ἡδη ἐνεργεῖται τῆς
ἀνομίας

Jac 5 18 πολὺ Ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργου-
μένη^d

ένέργημα S^o – *operatio*

1 Co 12 6 διαιρέσεις ένεργημάτων είσιν
– ιο ἄλλω δὲ ένεργήματα δυνάμεων (νι
ένέργεια δ..εως, vg *op..o virtutum*)

ένεργής S^o – ^a*efficax* ^b*evidens* (= έναργής?)

1 Co 16 9 θύρα – μοι ἀνέψην – ένεργής^b
Phm 6 δόπιος ή κοινωνία τῆς πίστεώς σου
ἐν.^b γένηται ἐν ἐπιγνώσει – ἀγαθοῦ
Hb 4 12 ζῶν – δ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ένεργής^a

ένευλογεῖν *benedicere* Act 3 25 Gal 3 8

ένέχειν, ..σθαι ^a*insidiari* ^b*binsistere* ^c*contineri*
Mar 6 19 Ἡρωδιάς ένειχεν^a αὐτῷ Luc 11 53^b
Gal 5 1 μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ένέχεσθε^c

ένθυμεῖσθαι *cogitare* Mat 1 20 94ένθυμησις S^o – *cogitatio*

Mat 9 4 εἰδὼς – τὰς ένθυμήσεις αὐτῶν 12 25
Act 17 29 χαράγματι – ένθυμήσεως ἀνθρώπου
Hb 4 12 κριτικὸς ένθυμήσεων καὶ έννοιῶν

οὐκ ἔνι *non est*

1 Co 6 5 οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν – σοφός, – ;
Gal 3 28 οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἐλλην, οὐκ
ἔνι δοῦλος –, οὐκ ἔνι ἄρσεν –
Col 3 11 τὸν νέον (sc ἄνδρ.) –, δόπου οὐκ ἔνι
“Ἐλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ
ἀκροβυστία, βάρβαρος
Jac 1 17 παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγή

ένιαυτός *annus* ^b*per singulos annos*

Luc 4 19 „κηρῦξαι ένιαυτὸν κυρίου δεκτόν”
Joh 11 49 ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ένιαυτοῦ 51 18 13
Act 11 26 ένιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ 18 11 ἐκάθισεν – ένιαυτὸν καὶ
μῆνας ἐξ διδάσκων ἐν αὐτοῖς
Gal 4 10 παρατηρεῖσθε – καιροὺς καὶ ἡ..οὺς
Hb 9 7 ἄπαξ τοῦ ἐν. 25 δ ἀρχιερεὺς εἰσέρχε-
ται – κατ' ένιαυτόν^b 101 κατ' ένιαυ-
τὸν^b ταῖς αὐταῖς θυσίαις εἰς αὐταῖς
ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ' ένιαυτόν^b
Jac 4 13 καὶ ποιήσομεν ἐκεī ένιαυτόν
5 17 οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἡ..οὺς τρεῖς
Ap 9 15 ἥτοι μασμένοι εἰς – μῆνα καὶ ένιαυτόν

ένιαυτάναι *instare* ^b(part.) *praesens*, ..*tia*
Rm 8 38 οὗτε ένεστῶτα (*instantia*) οὗτε μέλ-
λοντα 1 Co 3 22 εἴτε ἐν.^b εἴτε μέλλ.
1 Co 7 28 καλὸν – διὰ τὴν ένεστῶσαν ἀνάγκην

Gal 1 4 ὅπως ἔξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος
τοῦ ἐνεστῶτος^b πονηροῦ

2 Th 2 2 ὡς δτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου
2 Ti 3 1 ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί

Hb 9 9 ἡτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν
ἐνεστηκότα

ένισχύειν ^a*confortare* ^b*confortari*

Luc 22 43 [Ὥφθη – ἄγγελος – ένισχύων^a αὐτόν]
Act 9 19 λαβὼν τροφὴν ἐν..σεν (νι ένισχύθη)^b

έννέα *pouet* Luc 17 17 οἱ [δὲ] έννέα ποῦ;
→ ένενήκοντα έννέα

έννευειν *innuere* Luc 1 62 τῷ πατρίέννοια ^a*intentio* ^b*cogitatio*

Hb 4 12 κριτικὸς – έννοιῶν^a καρδίας
1 Pe 4 1 ὑμεῖς τὴν αὐτὴν έννοιαν^b διπλίσασθε

έννομος ^a*legitimus* ^b*in lege*

Act 19 39 ἐν τῇ ἐ..ῳ^a ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται
1 Co 9 21 μὴ – ἄνομος θεοῦ ἀλλ' έννομος^b Χοῦ

έννυχα *diluculo* Mar 1 35 έννυχα – ἀναστάςένοικεῖν *inhabitare* ^b*habitare*

Rm 7 17 ἡ ένοικοῦσα^b ἐν ἐμοὶ ἀμαρτίᾳ
8 11 διὰ τοῦ ένοικοῦντος αὐτοῦ πνεύμα-
τος ἐν ὑμῖν 2 Ti 1 14^b ἐν ἡμῖν

2 Co 6 16 εἶπεν δ θ. δτι „ένοικήσω ἐν αὐτοῖς”

Col 3 16 δ λόγος τοῦ Χοῦ ένοικείτω^b ἐν ὑμῖν
πλουσίως

2 Ti 1 5 τῆς – ἀνυποκρίτου πίστεως, ἡτις έν-
ώκησεν^b πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου

ένορκίζειν *adiurare aliquem per*

1 Th 5 27 ἐν..ῳ ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι

ένότης S^o – *unitas*

Eph 4 3 τηρεῖν τὴν ένότητα τοῦ πνεύματος
– 13 εἰς τὴν ἐν. τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπ-
γνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ

ένοχλεῖν, ..εῖσθαι ^a*impedire* ^b*vexari*

Luc 6 18 οἱ ἐ..ούμενοι^b ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθ.

Hb 12 15 „μὴ τις ῥίζα πικρίας – ένοχλη^a” (S
Deut 29 17 ἐν χολῇ, νι ένοχλῇ)

ένοχος *reus* ^b*obnoxius (servituti)*

Mat 5 21 δς δ' ἀν φονεύσῃ, ἐν. ἔσται τῇ κρίσει
22 δ ὁ δργιζόμενος – ένοχος ἔσται τῇ
κρίσει· – ρακά, ένοχος – τῷ συνεδρίῳ·
– μωρέ, ένοχος – εἰς τὴν γέενναν

Mat 26:66 ένοχος όντανάτου ἐστίν || Mar 14:64
 Mar 3:29 ένοχός ἐστιν αἰωνίου ἀμαρτήματος
 1 Co 11:27 ένοχος ἐσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ
 αἵματος τοῦ κυρίου
 Hb 2:15 δοσι φόβῳ όντανάτου διὰ παντὸς τοῦ
 ζῆν ένοχοι^b ἡσαν δουλείας
 Jac 2:10 γέγονεν πάντων ένοχος

ένταλμα *praeceptum* ^b*mandatum*
 Mat 15:9 „Ἐ..τα^b ἀνθρώπων” || Mar 7:7 – Col 2:22

ένταφιάζειν *sepelire* Mat 26:12 Joh 19:40

ένταφιασμός S^o – *sepultura*
 Mar 14:8 Joh 12:7 εἰς – ἡμέραν τοῦ ἐντ. μου

έντέλλεσθαι *mandare* ^b*praecipere*
 Mat 4:8 „τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται (*man-
 davit*, v1 ..bit) περὶ σοῦ” || Luc 4:10
 17:9 ἐνετείλατο^b αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς
 19:7 Μωϋσῆς ἐνετείλατο || Mar 10:3^b –
 [Joh 8:5 τὰς τοιαύτας λιθάζειν]
 28:20 τηρεῖν πάντα δσα ἐνετειλάμην ύμιν
 Mar 13:34 όντανάτο^b ἵνα γρηγορῇ
 Joh 14:31 καθὼς ἐνετείλατο (v1 ἐντολὴν έδωκέν
 νg *mandatum dedit*) μοι δὲ πατήρ
 15:14 δὲ γάρ ἐντέλλομαι^b ύμιν 17 ταῦτα ε..
 οιμαι ύμιν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους
 Act 1:2 ἐντειλάμενος^b τοῖς ἀποστόλοις
 13:47 οὕτως – ἐντέταλται^b ἡμῖν δὲ κύριος
 Hb 9:20 „τῆς διαδήκης ἡς ἐνετείλατο πρὸς υ-
 μᾶς δὲ θεός”
 11:22 περὶ τῶν ὁστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο

έντευξις ^a*postulatio* ^b*oratio*
 1 Ti 2:1 ποιεῖσθαι – ἐντεύξεις^a 4:5 ἀγιάζεται
 – διὰ λόγου όντος καὶ ἐντεύξεως^b
 (ἐντιθέναι *interponere* Act 18:4 v1 ἐντιθεῖς
 τὸ δνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ νg)

έντιμος ^a*honoratus* ^b*honorificatus* ^c*cum
 honore (habere)* ^d*pretiosus*
 Luc 7:2 δοῦλος –, δσ ἦν αὐτῷ ἔνπιμος^d
 14:8 μήποτε ἐ..ότερός^a σου ἡ κεκλημένος
 Phl 2:29 τοὺς τοιούτους ἐντίμους^c ἔχετε
 1 Pe 2:4 „λίθον” ζῶντα, – παρὰ δὲ θεῷ „έκ-
 λεκτὸν ἐντιμον^b” ε^d

έντολή *mandatum* ^b*praeceptum*
 Mat 5:19 δις ἐὰν – λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τού-
 των τῶν ἐλαχίστων

Mat 15:3 παραβιάνετε τὴν ἐντ. τοῦ όντος || Mar
 7:8 ἀφέντες τὴν ἐντ. τοῦ όντος ἡ κα-
 λῶς ἀνέτείτε τὴν ἐντολὴν^b τοῦ όντος
 19:17 τῆρει τὰς ἐντολάς || Mar 10:19 τὰς ἐν-
 τολὰς^b οἰδας Luc 18:20
 22:36 ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 38
 αὔτη ἐστὶν ἡ μεγ. καὶ πρώτη ἐντολὴ
 40 ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντ. || Mar
 12:28 ποία – ἐντ. πρώτη πάντων; (30
 vi) 31 μείζων – ἄλλη ἐντ. οὐκ ἐστιν
 Mar 10:5 ξεραψεν ύμιν τὴν ἐντολὴν^b ταύτην
 Luc 1:6 πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς
 15:29 οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον
 23:56 τὸ – σάββ. ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντ.
 Joh 10:18 ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ
 πατρός μου 12:49 δὲ – πατὴρ αὐτός
 μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἶπα 50 ἡ ἐν-
 τολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν
 11:57 δεδώκεισαν – οἱ ἀρχιερεῖς – ἐντολάς
 13:34 ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ύμιν 15:12 αύ-
 τη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ^b ἡ ἔμμη
 14:15 τὰς ἐντ. τὰς ἑμάς τηρήσετε 21 δὲ γάρ
 τὰς ἐντ. μου καὶ τηρῶν (31 vi) 15:10 ἐὰν
 τὰς ἐντ.^b μου τηρήσητε, – καθὼς ἐγὼ
 τοῦ πατρός μου τὰς ἐντ.^b τετήρηκα
 Act 17:15 λαβίόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σιλᾶν
 Rm 7:8 ἀφορμὴν – λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία διὰ
 τῆς ἐντολῆς 11 – 9 ἐλθούσης – τῆς
 ἐντ. ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν 10 εὐρέθη
 μοι ἡ ἐντ. ἡ εἰς ζωήν, – εἰς θάνατον
 – 12 ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθὴ
 – 13 ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτω-
 λὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς
 13:9 εἰ τις ἐτέρα ἐντ., ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ
 1 Co 7:19 ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν όντος
 14:37 ἡ γράφω – δτι κυρίου ἐστὶν ἐντολή^b
 Eph 2:15 τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν
 6:2 ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ
 Col 4:10 Μᾶρκος –, περὶ οὐ ἐλάβετε ἐντολάς
 1 Ti 6:14 τηρησάι σε τὴν ἐντολὴν δσπιλον
 Tit 1:14 μὴ προσέχοντες – ἐντολαῖς ἀνθρώπων
 Hb 7:5.18 κατὰ νόμον ἐ..ης σαρκίνης 18 ἀμέ-
 τησις – γίνεται προσαγούσης ἐ..ης 9:19
 2 Pe 2:21 ἐκ τῆς παραδοθείσης – ἀγίας ἐντολῆς
 3:2 μνησθῆναι – τῆς τῶν ἀποστόλων ύμῶν
 ἐντολῆς^b τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος
 1 Jo 2:3 ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν 4 δὲ
 τὰς ἐντ. μη τηρῶν 3:22 δτι τὰς ἐντο-
 λὰς αὐτοῦ τηροῦμεν 24 δὲ τηρῶν τὰς
 ἐντολὰς αὐτοῦ 5:2 δταν τὸν θεὸν ἀγα-
 πῶμεν 3 αὔτη – ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ όντος,

ίνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ
αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν
1 Jo 2,7 οὐκ ἐντολὴν καὶ νὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ᾽
ἐντολὴν παλαιάν·· ἡ ἐντολὴ ἡ πα-
λαιά ἐστιν δὲ λόγος διν ἡκουόσατε ε
πάλιν ἐντολὴν καὶ νὴν γράφω ὑμῖν
3,23 αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ίνα πι-
στεύσωμεν—καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους
καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν
4,21 ταύτην τὴν ἐντολ. ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ
2 Jo 4 καθὼς ἐ..ἡν ἐλάβομεν παρὰ τ. πατρός
5 οὐχ ὡς ἐ..ἡν γράφων σοι καὶ νὴν, ἀλ-
λα ἡν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ίνα ἀγαπ.
6 ίνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντ. αὐτοῦ·
αὕτη ἡ ἐντ. ἐστιν,—ίνα ἐν αὐτῇ περ.
Ap 12,17 πόλεμον μετὰ — τῶν τηρούντων τὰς
ἐντ. τοῦ θεοῦ 14,12 οἱ τηρ. τὰς ἐντ.

έντόπιοι S^o — *qui loci illius erant* Act 21,12

έντός ^aintus ^bintra

Mat 23,28 καθάρισον — τὸ ἐντὸς^a τοῦ ποτηρίου
Luc 17,21 ἡ βασιλεία τ. θεοῦ ἐντὸς^b ὑμῶν ἐστιν

έντρεπειν, ..εσθαι ^aconfundere, ..di ^bverēti
^creverēri

Mat 21,37 ἐντραπήσονται^b τὸν υἱόν μου || Mar
12,6^c Luc 20,13 ίσως τοῦτον ἐντρ. ^b

Luc 18,2 ἄνθρωπον μὴ ἐ..όμενος^c 4 ἐ..ομαι^c
1 Co 4,14 οὐκ ἐντρέπων^a ὑμᾶς γράφω ταῦτα
2 Th 3,14 τοῦτον σημειοῦσθε, μὴ συναναμίγνυ-
σθαι αὐτῷ, ίνα ἐντραπῇ^a

Tit 2,8 ίνα δὲ ἔξ ἐναντίας ἐντραπῇ^b
Hb 12,9 τοὺς — τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἰ-
χομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα^c

έντρεφειν S^o — *enutrire* 1 Ti 4,6 ἐντρεφό-
μενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως

έντρομος (ἔ. γενόμ.) *tremefactus* ^btremebun-
dus Act 7,32 Μωῦ. || Hb 12,21^b — Act 16,29

έντροπή ^averecundia ^breverentia
1 Co 6,5 πρὸς ἐντροπὴν^a ὑμῖν λέγω 15,34^b (v1^a)

έντρυφαν *deliciis affluere* 2 Pe 2,13

έντυγχάνειν *interpellare* ^bpostulare
Act 25,24 περὶ οὗ — τὸ πλήθος τῶν Ἰουδαίων
ἐνέτυχόν μοι —, βιώντες μὴ δεῖν
Rm 8,27 κατὰ θεὸν ἐ..νει^b (sc πνεῦμα) ὑπὲρ
ἄγιων 34 Χός Ἰησοῦς —, δος καὶ ἐ..νει

ὑπὲρ ἡμῶν 11,2 ὡς ἐντυγχάνει (sc
Ἡλίας) τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ
Hb 7,25 ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν
ἐντυλίσσειν S^o — *involvere* Mat 27,59 σιν-
δόνι || Luc 23,53 — Joh 20,7 σουδάριον

έντυποῦν *deformare* 2 Co 3,7 λίθοις

ένυθρίζειν S^o — *contumeliam facere alicui*
Hb 10,29 τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυθρίσας

ένυπνιάζεσθαι *somniare* Act 2,17
Jud 8 δομοίως — καὶ οὗτοι ἐ..όμενοι (vg^o)

ένύπνιον *somniam* Act 2,17

ένώπιον *coram bante cante faciem dīn conspectu e ante conspectum*

Luc 1,15 ἔσται (Ἰωάν.) — μέγας ἐνώπιον κυρίου
— 17 προελεύσεται ἐν.^b αὐτοῦ τε προπο-
ρεύσῃ γὰρ „ἐν.^c κυρίου ἔτοιμάσαι”
— 19 Γαβριὴλ δὲ παρεστηκὼς ἐν.^b τοῦ θεοῦ
— 75 λατρεύειν — ἐν — δικαιοσύνῃ ἐν. αὐτοῦ
4,7 ἐὰν προσκυνήσῃς ἐν. ἔμοι, ἔσται σοῦ
5,18 ἔζήτουν αὐτὸν — θεῖναι — ἐνώπιον^b αὐ-
τοῦ 25 ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν
8,17 ἀπῆγγειλεν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ
12,8 ἐν ἔξ αὐτῶν (sc τῶν στρουθίων) οὐκ
ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
— 9 δὲ δὲ ἀρνησάμενός με ἐν. τῶν ἀνθρ.
ἀπαρνηθήσεται ἐν. τῶν ἀγγ. τ. θεοῦ
13,28 ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν
14,10 ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων
15,10 χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
— 18 πάτερ, ἡμαρτον — ἐνώπιόν σου 21
16,16 ὑμεῖς ἔστε οἱ δικαιοῦντες ἐαυτοὺς
ἐν. τῶν ἀνθρ. — διπο τὸ ἐν ἀνθρώποις
ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον^b τοῦ θεοῦ
23,14 ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὔρον
24,11 ἐφάνησαν ἐνώπ. ^b αὐτῶν ὥσει λῆρος
— 43 λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἐφάγεν

Joh 20,30 σημεῖα ἐποίησεν — ἐν.^d τῶν μαδητῶν
Act 2,25 „προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιον^d
μου (vg v1^a) διὰ παντός”

4,10 οὗτος παρέστηκεν ἐνώπ. ὑμῶν ὑγιῆς
— 19 εἰ δίκαιον ἔστιν ἐνώπιον^d τοῦ θεοῦ
6,5 ἡρεσεν δὲ λόγος ἐν. — τοῦ πλήθους
— 6 οὗς ἔστησαν ἐνώπ.^e τῶν ἀποστόλων
7,46 δις εὑρεν χάριν ἐνώπιον^b τοῦ θεοῦ
9,15 βαστάσαι τὸ δνομά μου ἐνώπ. [τῶν]
ἐθνῶν καὶ βασιλέων σιῶν τε Ἰσραὴλ

Act 10:30 ἀνὴρ ἔστη ἐν^b μου ἐν ἑσθῆτι λαμπρῷ
 – 31 αἱ ἐλεμοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον^d τοῦ θεοῦ → **Ap 16:19**
 – 33 πάντες – ἐν^d τοῦ θεοῦ (νι ^a ἐν. σου, νγ *in consp. tuo*) πάρεσμεν ἀκοῦσαι
19 οἱ κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους **19** κατέκαιον ἐνώπ. πάντων
27:35 εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπ. πάντων
Rm 3:20 „οὐ δικαιωθήσεται – ἐνώπιον αὐτοῦ”
12:17 „προνοούμενοι καλὰ ἐνώπ.” πάντων „ἀνθρώπων” **2 Co 8:21** „προνοοῦμεν – καλὰ” οὐ μόνον „ἐνώπιον κυρίου” ἀλλὰ „καὶ” ἐνώπιον „ἀνθρώπων”
14:22 σὺ πίστιν ἦν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
1 Co 1:29 μὴ καυχήσηται – σάρξ ἐν^d τοῦ θεοῦ
2 Co 4:2 συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐν. τοῦ θεοῦ
7:12 φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν – πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
Gal 1:20 ἴδού ἐν. τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι
1 Ti 2:3 καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐν. τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ **5:4** ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
5:20 ἀμαρτάνοντας ἐνώπ. πάντων ἔλεγχε
– 21 διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ **Xoū** Ἡ. καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων
2 Ti 2:14 ἐν. τ. θεοῦ **4:1** ἐν. τ. θεοῦ καὶ **Xoū** Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν
6:12 ὠμολόγησας τὴν καλὴν δομολογίαν ἐν. πολλῶν μαρτύρων **13** παραγγέλων (νι + σοι) ἐν. τ. θεοῦ – καὶ **Xoū** Ἡ.
Hb 4:13 οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐν^d αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ – τοῖς δόθ. αὐτοῦ
13:21 ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ **Xoū**
Jac 4:10 ταπεινώθητε ἐνώπιον^d κυρίου
1 Pe 3:4 ὅ ἔστιν ἐνώπιον^d τοῦ θεοῦ πολυτελές
1 Jo 3:22 τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν
3 Jo 6:6 οἱ ἀμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον^d ἐκκλησίας
Ap 1:4 τῶν ἐπτὰ πνευμάτων δὲ ἐνώπιον^d τοῦ θρόνου αὐτοῦ **4:5** ἐπτὰ λαμπάδες – ἐν^b τοῦ θρόν. **6** ἐν^d τοῦ θρ. ὡς θάλασσα ὑαλίνη **10** βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους – ἐνώπιον^b τοῦ θρ. **7:9** δῆλος πολὺς –, ἐστῶτες ἐν^b τοῦ θρόν. καὶ ἐν^d τοῦ ἀρνίου **11** ἐπεσαν ἐν^d τοῦ θρόν. **15** διὰ τοῦτο εἰσιν ἐν^b τοῦ θρ. τοῦ θεοῦ **8:3** τὸ ὑψιστήριον – τὸ ἐν^b τοῦ θρ. **14:3** ἄδοντιν – ἐν^b τοῦ θρόν. καὶ ἐν^b τῶν – ζώων **20:12** τοὺς νεκροὺς – ἐστῶτας ἐν^d τοῦ θρόνου

Ap **2:14** βαλεῖν σκάνδαλον ἐν. – υἱῶν Ἰσραήλ
3:2 οὐ γάρ εὑρηκά σου ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου
– 5 διμολογήσω τὸ δηνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐν. τῶν ἀγγέλ.
– 8 δέδωκα ἐν. σου δύραν ἡνεῳγμένην
– 9 „προσκυνήσουσιν ἐν^b τῶν ποδῶν σ.”
4:10 πεσοῦνται ἐν^b τοῦ „καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου” **5:8** ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου
8:2 ἀγγέλους οἱ ἐν^d τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν
– 4 ἀνέβη δ καπνὸς – ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
9:13 τοῦ ὑσπαστηρίου – τοῦ ἐνώπιον (*ap-te oculos*) τοῦ θεοῦ
11:4 „αἱ ἐν^d τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶτ.”
– 16 οἱ ἐνώπιον^d τοῦ θεοῦ καθήμενοι
12:4 δράκων ἔστηκεν ἐνώπ. τῆς γυναικός
– 10 δ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐν^e τοῦ θεοῦ
13:12 τὴν ἔξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου – ποιεῖ ἐνώπιον^d αὐτοῦ **13** πῦρ – ἐκ τοῦ οὐρανοῦ – ἐνώπιον^d τῶν ἀνθρώπων
14:14 σημεῖα – ποιῆσαι ἐνώπιον^d τοῦ θηρίου **19:20** δ ψευδοπροφήτης δ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ
14:10 βασανισθήσεται – ἐνώπιον^d ἀγγέλων ἀγίων καὶ ἐνώπιον^e τοῦ ἀρνίου
15:4 „προσκυνήσουσιν ἐνώπιον^d σου,” δπι
16:19 Βαβυλὼν – ἐμνήσθη ἐνώπ. τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον – τῆς δργῆς

·**Ἐνώς** **Luc 3:38** τοῦ Ἐ. τοῦ Σήθ τοῦ Ἄδαμ
·**ἐνωτίζεσθαι** *auribus percipere* **Act 2:14**

·**Ἐνώχ** **Luc 3:37** **Hb 11:5** **Jud 14** ἐπροφήτευσεν
·**έξαγγέλλειν** *appunciare* [Mar brev. claus. νγ^o τοῖς περὶ τὸν Πέτρον – ἔξήγγειλαν]
1 Pe 2:9 „δπως τὰς ἀρετὰς ἔξαγγείλητε” τοῦ – ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τ. – αὐτοῦ φῶς

·**έξάγειν** *educere* ^b *ellicere*
Mar 15:20 ἔξαγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν
Luc 24:50 ἔξήγαγεν – αὐτοὺς ἔως πρὸς Βηθανίαν – **Joh 10:3** ἔξάγει αὐτά (πρόβ.)
Act 5:19 **12:17** ἐκ τῆς φυλακῆς **16:37** αὐτὸὶ ὑμᾶς ἔξαγαγέτωσαν^b **39** ἔξαγαγόντες
7:36.40 „ἐκ γῆς Αἴγυπτου” **13:17** **Hb 8:9**
21:38 εἰς τὴν ἔρημον (*sc σικαρίους*)

·**έξαγοράζειν**, ..εσθαι *redimere*
Gal 3:13 Χός ὑμᾶς ἔξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου **4:5** ἵνα τοὺς ὑπὸ

νόμον έξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν
Eph 5:16 έξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν Col 4:5

έξαιρεῖν, ..εἰσθαι eripere ^beruere ^cliberare
Mat 5:29 έξελε ^b αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ 189^b
Act 7:10 έξειλατο αὐτὸν ἐκ – τῶν θλίψεων
– 34 „κατέβην έξελέσθαις αὐτούς”
12:11 έξειλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου 23:27
26:17 „έξαπιρούμενός σε” ἐκ τοῦ λαοῦ
Gal 1:4 ὅπως έξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος
τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ

έξαίρειν auferre

1 Co 5:13 „έξάρατε τὸν πονηρὸν έξ ύμῶν”

έξαιτεῖσθαι S^o – expetere Luc 22:31 ὁ σα-
τανᾶς έξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι

έξαίφνης subito ^brepente Mar 13:38 μὴ ἐλ-
θῶν έξ.. ^b εὔρῃ ύμᾶς καθεύδοντας
Luc 2:13 9:39 κράζει – Act 9:3 φῶς 22:8

έξακολουθεῖν sequi

2 Pe 1:18 οὐ – σεσοφισμένοις μύθοις έξ..ήσαν-
τες 2:2 πολλοὶ έξ..ήσουσιν – ταῖς ἀσελγεί-
αις 1:6 έξ..ήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλασάμ

έξακόσιοι sexcenti Ap 13:18 14:20

έξαλείφειν delere ^babstergere

Act 3:19 πρὸς τὸ έξ..δῆναι ύμῶν τὰς ἀμαρτ.
Col 2:14 έξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον
Ap 3:6 οὐ μὴ „έξαλείψω” τὸ δονομα αὐτοῦ
„ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς”
7:17 „έξαλείψει ^b ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον έκ”
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν 21:4^b

έξαλλεσθαι exilire Act 3:8 έξαλλόμενος

έξανάστασις S^o – resurrectio

Phl 3:11 εἰ πῶς κατανῆσω εἰς τὴν έξανάστα-
σιν τὴν έκ νεκρῶν

έξανατέλλειν exoriri Mat 13:5 || Mar 4:5

έξανιστάναι ^aresuscitare ^bsuscitare ^c(aor. II.
act.) surgere Act 15:5 έ..έστησαν^c
Mar 12:18^a „σπέρμα – ἀδελφῶ” || Luc 20:28^b

έξαπατᾶν seducere

Rm 7:11 ἡ γὰρ ἀμαρτία – έξηπάτησέν με
16:18 έξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων

1 Co 3:18 μηδεὶς ἔσυτὸν έξαπατάτω
2 Co 11:3 ὡς „ὁ δόփις έξηπάτησεν” Εὐαν 1 Ti
2:14 ἡ δὲ γυνὴ έξαπατηθεῖσα

2 Th 2:3 μὴ τὶς ύμᾶς έξαπατήσῃ κατὰ μηδένα

έξάπινα statim Mar 9:8 οὐδένα εἶδον εἰ μὴ

έξαπορεῖσθαι taedet nos c. inf. ^bdestitui
2 Co 1:8 ὥστε έξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν
4:8 ἀπορούμενοι ἀλλ’ οὐκ έξ..ούμενοι^b

έξαποστέλλειν mittere ^bdimittere

[Mar brev. claus. έξαπέστειλεν δι' αὐτῶν τὸ
ἱερὸν καὶ ἄφθαρτον κήρυγμα vg^o]

Luc 1:63 „πλούτουντας έξαπέστειλεν^b κενούς”
2010 έξαπέστειλαν^b αὐτὸν – κενόν 11^b

24:49 ἐγὼ έξ..ω τὴν ἐπαγγελίαν – ἐφ' ύμᾶς

Act 7:12 9:30^b εἰς Τάρσον 11:22 Βαρναβᾶν ἔως
Ἀντιοχείας 17:14^b Παῦλον – έως ἐπὶ

τὴν θάλασσαν

12:11 έξαπέστειλεν ὁ κύρ. τὸν ἄγγ. αὐτοῦ
13:26 ἡμῖν „ὁ λόγος” τῆς σωτηρίας ταύ-
της „έξαπεστάλη”

22:21 εἰς ἔθνη μακρὰν έξαποστελῶ σε

Gal 4:4 έξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ
– 8 έξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν

έξαρτίζειν ^aexplere (vl ..plicare) ^binstruere

Act 21:5 ἐγένετο έξαρτίσαι^a ἡμᾶς τὰς ἡμέρας

2 Ti 3:17 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν έξηρτισμέ-
νος^b (sc δ τοῦ θεοῦ ἀνθρωπος)

έξαστράπτειν refulgēre Luc 9:29 ἴματισμός

έξαυτῆς S^o – confessim ^bmox ^cprotinus
^dstatim Mar 6:25 θέλω ἵνα έξ..^c δῶς μοι

Act 10:33 11:11 21:32^d 23:30 έξ. (vg^o) ἐπεμψα

Phl 2:23 ώς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ έξαυτῆς^b

έξεγείρειν ^aexcitare ^bsuscitare

Rm 9:17 „εἰς αὐτὸ τοῦτο έξήγειρά^a σε”

1 Co 6:14 τὸν κύριον ἥγειρεν καὶ ἡμᾶς έξεγε-
ρεῖ^b διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ

έξέλκεσθαι abstrahi (abstractus)

Jac 1:14 ὑπὸ τῆς ίδιας έπιδυμίας έξ..δμενος

έξέραμα S^o – vomitus 2 Pe 2:22 ἴδιον έξέραμα

έξερευνᾶν scrutari → έκητεῖν 1 Pe 1:10

***Έξέρχεσθαι** *exire b^eegredi c^cprocedere d^dproficiisci e^eabire f^fprodire g^gvenire*

Mat 2 6 „έκ σοῦ – έξελεύσεται ήγούμενος”
 (424 v1 έξηλθεν^e ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην)
 528 οὐ μὴ έξέληθης ἐκεῖθεν ἔων ἄν || **Luc**
 1259 – **Act** 1640 ἀπὸ τῆς φυλακῆς
 832 έξελθόντες (sc οἱ δαιμονες) ἀπῆλ-
 θον εἰς τοὺς χοίρους || **Mar** 58 έξελ-
 θε – ἐκ τοῦ ἀνθρώπου 13 **Luc** 8.29.33.
 35.38 ἀφ' οὗ έξεληλύθει τὰ δαιμόνια
 – **Mat** 1243 ὅταν δὲ τὸ ἀκάδαρτον
 πνεῦμα έξέληθη ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
 44 ἐπιστρέψω δύνεν έξηλθον || **Luc**
 1124 – **Mat** 1718 έξηλθεν ἀπ' αὐτοῦ
 τὸ δαιμόνιον || **Mar** 925 έξελθε έξ αὐ-
 τοῦ 26.29 ἐν οὐδενὶ δύναται έξελθεῖν
 εἰ μὴ ἐν προσευχῇ

1011 κάκει μείνατε ἕως διν έξέληθητε || **Mar**
 610 **Luc** 94 καὶ ἐκεῖθεν έξέρχεσθε

1349 έξελεύσονται οἱ ἄγγελοι
 1518.19 ἐκ – τῆς καρδίας έξέρχονται δια-
 λογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι
 2426 ἴδού ἐν τῇ ἑρήμω –, μὴ έξέληθητε 27
 ὥσπερ γάρ ἡ ἀστραπὴ έξέρχεται

Mar 125 φιλῳάθητι καὶ έξελθε έξ αὐτοῦ 28 ||
Luc 435 ἀπ' αὐτοῦ 36 ἐπιτάσσει τοῖς
 – πνεύμασιν καὶ έξέρχονται 41 έξ-
 ἥρχετο – δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν –
Mar 729.30 – **Luc** 82 ἀφ' ἡς δαιμόνια
 ἐπτὰ έξεληλύθει 1114 τοῦ δαιμ έξελ-
 θόντος (*cum eieciasset daemonium*)
 – 38 εἰς τοῦτο γάρ έξηλθον^e (*veni*)
 212 έξηλθεν^e (*abiit*) ἔμπροσθεν πάντων
 530 ἐπιγνοὺς – τὴν έξ αὐτοῦ δύναμιν έξ-
 ολθοῦσαν || **Luc** 846 – 619 ἀπτεσθαι
 αὐτοῦ, δη δύν. παρ' αὐτοῦ έξήρχετο

Luc 5 8 έξελθε ἀπ' ἔμοῦ, δτι – ἀμαρτωλός

Joh 8[9] έξήρχοντο εἰς καθ' εἰς]
 – 42 ἐκ τοῦ θεοῦ έξηλθον^c 133 εἰδὼς –
 δτι ἀπὸ θεοῦ έξηλθεν 1627 παρὰ τοῦ
 θεοῦ έξηλθον 28 έξηλθον ἐκ τοῦ πα-
 τρός 30 ἀπὸ θεοῦ έξηλθες 178 δη
 παρὰ σοῦ έξηλθον

10 9 εἰσελεύσεται (*ingredietur*) καὶ έξελεύ-
 σεται^b καὶ νομήν εὑρήσει

1834 έξηλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ύδωρ

Act 121 ἐν – χρόνῳ ὧ εἰσῆλθεν (*intravit*) καὶ
 έξηλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς
 8 7 βιώντα – έξήρχοντο (sc τὰ πνεύμα-
 τα) 1618 παραγγέλλω σοι – έξελθεῖν
 ἀπ' αὐτῆς· καὶ έξηλθεν 19 δη έξηλ-
 θεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν

1 Co 510 ὥφείλετε – ἐκ τοῦ κόσμου έξελθεῖν
 1438 ἀφ' ὑμῶν δ λόγος τ. θ. έξηλθεν^c –;
 2 Co 213 έξηλθον^d εἰς Μακεδονίαν **Phl** 415 ὅτε
 έξηλθον^d ἀπὸ Μακεδονίας
 617 „έξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν”
 817 αὐθαίρετος έξηλθεν^d πρὸς ὑμᾶς

1 Th 1 8 η πίστις ὑμῶν – έξελήλυθεν^d

Hb 316 οὐ πάντες οἱ έξελθόντες^d έξ Αἰγύπ.
 7 5 έξεληλυθότας ἐκ τῆς δσφύος Ἀβρ.
 11 8 Ἀβρ. ὑπήκουσεν „έξελθεῖν” –, καὶ
 „έξηλθεν” μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχ.
 1313 τοίνυν έξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν „έξω
 τῆς παρεμβολῆς”

Jac 310 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος έξέρχεται^c
 (*procedit*) εὐλογία καὶ κατάρα

1 Jo 219 έξ ἡμῶν έξηλθανⁱ (*prodierunt*), ἀλλ'
 οὐκ ἡσαν έξ ἡμῶν

4 1 ψευδοπροφῆται έξεληλύθασιν εἰς τὸν
 κόσμον 2 **Jo** 7 πλάνοι έξηλθον

3 Jo 7 ὑπὲρ – τοῦ δνόματος έξηλθαν^d

Ap 312 οὐ μὴ έξέληθη^b (*egredietur*) ἐπ
 6 2 έξηλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ 4
 1416 ἄγγελος έξηλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ 17.18
 ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου 156 ἐπτὰ ἄγγ.
 18 4 „έξέλθατε δ λαός μου έξ αὐτῆς”
 20 8 έξελεύσεται (sc δ σατανᾶς) πλανῆσαι
 τὰ ἔδνη –, τὸν Γώγ καὶ Μαγώγ

Έξεστιν, έξόν (έστιν) licet b liceat

Mat 12 2 δ οὐκ έξ. ποιεῖν ἐν σαββάτῳ 4 δ οὐκ
 έξὸν ἦν (*licebat*) αὐτῷ φαγεῖν || **Mar**
 224.26 (*licebat* v1 *licet*) **Luc** 62.4
 – 10 εἰ έξ. τοῖς σάββασιν θεραπεῦσαι; 12
 έξ. τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν ||
Mar 34 έξ. τοῖς σάββασιν ἀγαθὸν
 ποιῆσαι –; **Luc** 69 ἀγαθοποιῆσαι –;
 – 143 θεραπεῦσαι ἡ οὖ; → **Joh** 510

14 4 οὐκ έξ. σοι έχειν αὐτήν || **Mar** 618

19 3 εἰ έξ. ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
 κατὰ πᾶσαν αἵτιαν; || **Mar** 102

2015 οὐκ έξεστίν μοι δ θέλω ποιῆσαι ἐν –;
 2217 έξ. δοῦναι κῆρσον Καίσαρι ἡ οὖ; ||
Mar 1214 **Luc** 2022 έξεστιν ἡμᾶς –;

27 6 οὐκ έξ. βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν

Joh 510 οὐκ έξεστίν σοι ἀραι τὸν κράβατον

1831 ἡμῖν οὐκ έξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα

Act 229 έξὸν^b εἰπεῖν μετὰ παρρησίας 2137
 1621 ἔθη δ οὐκ έξεστιν ἡμῖν παραδέχε-
 σθαι – Ῥωμαίοις οὖσιν
 2225 εἰ – Ῥωμαῖον – έξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;

1 Co 612 πάντα μοι έξεστιν (*licent*), ἀλλ' οὐ
 πάντα συμφέρει. πάντα μοι έξεστιν,

ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἔξουσιασθήσομαι 10^ω
2 Co 12 4 φήμ, ἢ οὐκ ἔχον ἀνθρώπῳ λαλῆσαι

έξετάζειν *interrogare* Mat 28 Joh 21 12
Mat 10 11 ἔξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ διξός ἔστιν

έξηγεῖσθαι *narrare* ^b*enarrare*
Luc 24 35 ἔξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς
Joh 1 18 ὁ ὥν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός, ἐ-
κεῖνος ἔξηγήσατο^b (vl + ἡμῖν)
Act 10 8 15 12 ἔξηγουμένων δοσα ἐποίησεν ὁ
θεὸς σημεῖα 14 21 19 ἔξηγεῖτο καθ' ἐν

έξῆς τῇ ἔξῆς (ἡμέρᾳ): (*in*) *sequenti die*
^bἐν τῷ ἔξῆς: *deinceps*
Luc 7 11^b 9 37 Act 21 1 εἰς Ῥόδον 25 17 27 18

έξηχεῖσθαι *diffamari* 1 Th 1 8 ἀφ' ὑμῶν γάρ
ἔξηχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου

έξιέναι (έξειμι) *exire* ^b*proflicisci*
Act 13 42 17 15^b 20 7^b 27 43 ἐπὶ τὴν γῆν ἔξιέναι

έξις *consuetudo* Hb 5 14 διὰ τὴν ἔξιν

έξιστάναι, ..νειν, ἔξιστασθαι *stupere* ^b*ob-
stupescere* (vl ..ip.) ^c*mirari* (vl *adm.*)
^d*stupentem admirari* ^e*mente excedere*
^f*in furorem verti* ^g*terrere* ^h*seducere*
ⁱ*dementare*

Mat 12 23 ἔξισταντο – οἱ ὄχλοι – Mar 2 12^c

Mar 3 21 ἔλεγον γάρ ὅτι ἔξεστη^f
5 42 ἔξεστησαν^b – ἐκστάσει μεγάλῃ
6 51 λίαν – ἐν ἑαυτοῖς ἔξισταντο

Luc 2 47 ἔξισταντο – ἐπὶ τῇ συνέσει – αὐτοῦ
8 58 ἔξεστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς
24 22 γυναικές τινες – ἔξεστησαν ἡμᾶς

Act 2 7. 12 8 13^d 9 21 10 45^b 12 16^b
8 9 ἔξιστάνων^h τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας
11 διὰ τὸ – ταῖς μαγείαις ἔξεστακέ-
ναιⁱ αὐτούς

2 Co 5 13 εἴτε γάρ ἔξεστημεν, θεῷ εἴτε σω-
φρονοῦμεν, ὑμῖν

έξισχύειν *posse* Eph 3 18 καταλαβέσθαι

έξοδος ^a*excessus* ^b*profectio* ^c*obitus*
Luc 9 31 οἵ διδέντες – ἔλεγον τὴν ἔξ.^a αὐτοῦ
Hb 11 22 Ἰωσὴφ – περὶ τῆς ἔξ.^b τῶν υἱῶν Ἰσ.
2 Pe 1 15 μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον^c

έξολεντρεύεσθαι *exterminari* Act 3 23

έξομολογεῖν, ..εἰσθαι (med.) *confitēri*
^b(act.) *spondēre*

Mat 3 8 ἔξ..ούμενοι τὰς ἀμαρτίας || Mar 1 5
11 25 ἔξ..οῦμαί σοι, πάτερ, – διτι ἔκρυψας
ταῦτα ἀπὸ σοφῶν || Luc 10 21

Luc 22 6 ἔξωμολόγησεν^b καὶ ἔζητε εὐκαταρίαν
Act 19 18 ἥρχοντο ἔξ..ούμενοι καὶ ἀναγγέλλον-
τες τὰς πράξεις αὐτῶν

Rm 14 11 „πᾶσα γλῶσσα ἔξ..ήσεται τῷ θεῷ”
15 9 „έξομολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσιν”

Phl 2 11 „πᾶσα γλῶσσα ἔξ..ήσεται” δη τού-
ριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν „θεοῦ”

Jac 5 16 ἔξ..εἰσθε – ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας

έξορκίζειν *adūrare* Mat 26 63 ἔξορκίζω σε

έξορκιστής S^o – *exorcista* Act 19 13 Ἰουδ.

έξορύσσειν ^a*patefacere* ^b*eruere*
Mar 2 4^a (sc στέγην) – Gal 4 15^b δόθαλμούς

έξουδενεῖσθαι *contemni* Mar 9 12

έξουδενεῖν *spernere* ^b*aspernari* ^c*reprobare*
^d(prt. pf. pass.) *contemptibilis*

Luc 18 9 πρός τινας – ἔξ..οῦντας^b τοὺς λοιπ.

23 11 ἔξ..ήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σύν

Act 4 11 „ὁ λίθος ὃ ἔξ..ηδεῖς^c” ὑφ' ὑμῶν

Rm 14 3 τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἔξουδενείτω
– 10 σὺ τί ἔξουδενεῖς τὸν ἀδελφόν σου;

1 Co 1 28 τὰ ἔξουδενημένα^d ἔξελέξατο ὁ θεός
6 4 τοὺς ἔξουδενημένους^d ἐν τ. ἐκκλησίᾳ

16 11 μὴ τις – αὐτὸν (Tim.) ἔξουδενήσῃ

2 Co 10 10 καὶ ὁ λόγος (Pauli) ἔξουδενημένος^d

Gal 4 14 τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκὶ μου
οὐκ ἔξουδενήσατε

1 Th 6 20 προφητείας μὴ ἔξουδενεῖτε

έξουσία *potestas* ^b*licitentia*

Mat 7 29 διδάσκων – ὡς ἔξουσίαν ᔉχων Mar

1 22. 27 διδαχὴ καινὴ κατ' ἔξουσίαν·

(vel καινὴ· κατ' ἔξ. καὶ τοῖς πνεύμ. –

ἐπιτάσσει, vg *in pot. – imperat*) Luc

4 32 ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ 38
ἐν ἔξουσ. καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς

8 9 ἀνθρωπός είμι ὑπὸ ἔξουσίαν (vl +
τασσόμενος, vg *constitutas* vl^o) ||

Luc 7 8 τασσόμενος

9 6 ἔξουσίαν ᔉχει – ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίέναι
ἀμαρτίας || Mar 2 10 Luc 5 24 – Mat

9 8 ἐδόξασαν – τὸν δόντα ἔξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις

10 1 ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν πνευμάτων

- || Mar 6.7 (3.15 έχειν έξουσίαν έκβάλλειν τὰ δαιμόνια) Luc 9.1 ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια – 10.19 τὴν έξουσίαν τοῦ „πατεῖν ἐπάνω ὅφεων” – καὶ ἐπὶ – τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθροῦ
- Mat 21.23 ἐν ποίᾳ έξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν έξουσίαν ταύτην;
- 24.27 || Mar 11.28, 29, 33 Luc 20.2, 8
- 28.18 ἐδόθη μοι πᾶσα έξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς
- Mar 13.34 δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν έξουσίαν
- Luc 4.8 σοὶ δώσω τὴν έξουσίαν ταύτην
- 12.5 τὸν – ἔχοντα έξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν. – τοῦτον φοβήθητε
- 11 ὅταν – εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς – ἀρχὰς καὶ τὰς έξουσίας
- 19.17 ἵσθι ἐξ..αν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων
- 20.20 παραδοῦναι – τῇ έξουσ. τοῦ ἡγεμόνος
- 22.5 αὕτη ἐστὶν – ἡ έξουσία τοῦ σκότους
- 23.7 δι τὴς έξουσίας Ἡρώδου ἐστίν
- Joh 1.12 έξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι
- 5.27 έξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν
- 10.18 ἐξ..αν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ έξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν (sc ψυχήν)
- 17.2 ἔδωκας αὐτῷ έξουσίαν πάσης σαρκός
- 19.10 έξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαι σε καὶ έξουσ. ἔχω σταυρῶσαι σε; 11 οὐκ εἶχες ἐξ.. κατ’ ἐμοῦ – εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι
- Act 1.7 καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ έξουσίᾳ (*in sua potestate*)
- 5.4 οὐχὶ – πραδὲν ἐν τῇ σῇ ἐξ. ὑπῆρχεν;
- 8.19 δότε κάμοὶ τὴν έξουσίαν ταύτην ἵνα
- 9.14 έχει έξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων
- 26.10, 12 μετ’ έξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς
- 26.18 ἀπὸ – τῇς ἐξ. τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τ. θεόν
- Rm 9.21 οὐκ ἔχει έξουσίαν „δ. κεραμεὺς” – ;
- 13.1 ἐξ..αις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω.
- οὐ γάρ ἔστιν ἐξ. εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ 2 δ. ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξ. 3 θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν έξουσίαν;
- 1 Co 7.37 δὲ έστηκεν – , μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξ..αν δὲ έχει περὶ τ. ἰδίου θελήματος
- 8.9 μὴ πως ἡ έξουσία^b ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένεται τοῖς ἀσθενέσιν
- 9.4 μὴ οὐκ έχομεν έξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν; 5 ἐξ..αν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν – ; 6 ἐξ..αν μὴ ἐργάζεσθαι; (vg *hoc operandi*) 12 εἰ ἄλλοι τὴς ὑμῶν ἐξ. μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ’ οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξ. ταύτῃ 18 εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ έξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ .
- 1 Co 11.10 δοφείλει ἡ γυνὴ έξουσίαν έχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους
- 15.24 ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν έξουσίαν καὶ δύναμιν
- 2 Co 10.8 ἐὰν – καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξ..ας ἡμῶν, ἡς ἔδωκεν δ. κύριος εἰς οἰκοδομήν 13.10 κατὰ τὴν ἐξ..αν ἦν ἔδωκεν
- Eph 1.21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ έξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος 3.10 ἵνα γνωρισθῇ – ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξ.. ἐν τοῖς ἐπουρανίοις 6.12 ἡμῖν ἡ πάλη – πρὸς τὰς ἀ., πρὸς τὰς ἐξ., πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους
- 2.2 κατὰ τὸν ἔρχοντα τῆς ἐξ..ας τοῦ ἀέρος Col 1.13 ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς έξουσίας τοῦ σκότους
- Col 1.16 ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα – , εἴτε – ἀρχαὶ εἴτε έξουσίαι 2.10 κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ έξουσίας 16 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς έξουσίας
- 2 Th 3.9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν έξουσίαν
- Tit 3.1 ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς (νι + καὶ νγ) έξουσίας ὑποτάσσεσθαι
- Hb 13.10 ἐξ οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν έξουσίαν
- 1 Pe 3.22 ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ έξουσιῶν καὶ δυνάμεων
- Jud 25 μόνῳ θεῷ – δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ έξουσία
- Ap 2.26 δώσω αὐτῷ έξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν
- 6.8 έξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς
- 9.3 ἐδόθη αὐτοῖς έξουσία ὡς ἔχουσιν έξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς 10 ἡ ἐξ.. αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους
- 19 ἡ – έξουσία τῶν Ίππων ἐν τῷ στόματι
- 11.6 έξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, – καὶ έξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὄντων
- 12.10 ἐγένετο – ἡ ἐξ..α τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ
- 13.2 ἔδωκεν αὐτῷ (sc τῷ θηρίῳ) δ δράκων – έξουσίαν μεγάλην 4.5 ἐδόθη αὐτῷ έξουσία „ποιῆσαι” μῆνας τεσσεράκοντα δύο 7 έξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλήν 12 τὴν έξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ (sc ἄλλο θηρίον)
- 14.18 ἄγγελος – ἔχων ἐξ..αν ἐπὶ τοῦ πυρός
- 16.9 θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν έξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας
- 17.12 έξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν 13 τὴν – έξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδόσασιν
- 18.1 ἄγγελον – έχοντα έξουσίαν μεγάλην
- 20.8 ἐπὶ τούτων δ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει έξουσίαν

Ap 2214 ίνα ἔσται ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ „τὸ ξύλον τῆς ζωῆς”

ἔξουσιάζειν, ..εσθαι *potestatem habere*
b sub potestate (vl ..em) redigi

Luc 2225 οἱ ἔξ..οντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦν.
 1 Co 612 ἀλλ’ οὐκ – ἔξ..συμβομαι^b ὑπό τινος
 7 4 ἡ γυνὴ τοῦ ιδίου σώματος οὐκ ἔξου-
 σιάζει ἀλλὰ δὲ ἀνήρ κτλ

οἱ κατ’ ἔξοχήν *principales* Act 2523 πόλεως

ἔξυπνίζειν *a somno excitare* (vl *exsuscitare*)
 Job 1111 ἀλλὰ πορεύομαι ίνα ἔξυπνίσω αὐτόν

ἔξυπνος γενόμενος *expergesfactus* Act 1627

*ἔξω *foris b foras c extra*

Mar 411 τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς – γίνεται
 Luc 820 ἐστήκασιν ἔξω ίδειν θέλοντές σε
 1325 ἄρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν
 1 Co 512 τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνειν; 13 τοὺς
 δὲ ἔξω δὲ θεός κρινεῖ

2 Co 416 εἰ καὶ δὲ ἔ. ἡμῶν ἄνθρ. διαφθείρεται
 Col 45 ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω
 1 Th 412 περιπατ. εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω
 Hb 1311^c 12 ἔξω^c τῆς πύλης ἐπαθεν 13 ἔξερ-

χώμενα πρὸς αὐτὸν „ἔξω^c τῆς πα-
 ρεμβολῆς” τὸν δνειδισμὸν – φέροντες

1 Jo 418 ἡ – ἀγάπη ἔξω^b βάλλει τὸν φόβον
 Ap 2215 ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι

ἔξωθεν *expellere* Act 745 *elicere* 2739

ἔξωθεν ^aaforis ^bdeforis ^cforis ^dforas
^eextra ^fextrinsecus

Mat 2325 καθαρίζετε τὸ ἔ. ^b τοῦ ποτηρίου 27
 ἔ.^a μὲν φαίνονται ὡραῖοι 28 καὶ ὑμεῖς
 ἔ.^a μὲν φαίνεσθε – δίκαιοι || Luc 1139^b
 40 οὐχ δὲ ποιήσας τὸ ἔ. ^b καὶ τὸ ἔσω-
 θεν (*quod deintus est*) ἐποίησεν;

Mar 715 οὐδέν ἐστιν ἔξ.^e τοῦ ἄνθρ. εἰσπορευ-
 ούμενον εἰς αὐτὸν δὲ δύναται κοινω-
 σαι αὐτὸν 18 πᾶν τὸ ἔξ.^f εἰσπορευόμ.

2 Co 75 ἔξωθεν^c μάχαι, ἔσωθεν (*intus*) φόβοι

1 Ti 37 μαρτυρίαν καλήν – ἀπὸ τῶν ἔξωθεν^c

1 Pe 33 ὃν ἔστω οὐχ δὲ ἔξωθεν^f – κόσμος

Ap 112 αὐλὴν τὴν ἔξωθεν^c – ἔκβαλε ἔξωθεν^d

1420 „ἐπατήθη ἡ ληνὸς” ἔξ.^e τῆς πόλεως

ἔξωτερος *exterior*
 Mat 812 εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξ..ov 2213 2530

ἔοικέναι ^asimilem esse ^bcomparari
 Jac 18 ἔοικεν^a κλύδωνι 23^b ἀνδρὶ κατανο-
 οῦντι τὸ πρόσωπον – ἐν ἐσόπτρῳ

ἔορτάζειν *epulari*

1 Co 58 ἔορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιῷ μηδέ

ἔορτή *dies festus b dies sollemnis c festivitas*

Mat 265 μὴ ἐν τῇ ἔορτῇ || Mar 142

2715 κατὰ δὲ ἔορτὴν^b εἰώθει δὲ ἡγεμών ||

Mar 156 ἀπέλυεν αὐτοῖς ἔνα

Luc 241 κατ’ ἔτος – τῇ ἔορτῇ^b τοῦ πάσχα 42

221 ἤγγιζεν – ἡ ἔορτὴ τῶν ἀζύμων

Joh 223 ἦν – ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἔορτῇ

445 δοσα ἐποίησεν – ἐν τῇ ἔορτῇ· καὶ αὐ-

τοὶ γάρ ἥλθον εἰς τὴν ἔορτήν

51 ἦν ἔορτὴ τῶν Ἰουδ., καὶ ἀνέβη Ἰησ.

64 ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἔορτὴ τῶν Ἰουδ.

72 ἐγγὺς ἡ ἔορτὴ τῶν Ἰ. ἡ σκηνοπηγία

– 8 ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἔορτήν· ἐγὼ

οὗπω (vl οὐκ vg) ἀναβαίνω εἰς τὴν

ἔορτήν ταύτην 10 ὡς δὲ ἀνέβησαν –

εἰς τὴν ἔορτήν 11 οἱ – Ἰουδαῖοι ἔζη-

τουν αὐτὸν ἐν τῇ ἔορ. 14 τῆς ἔορτῆς

μεσούσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν

37 ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ

τῆς ἔορτῆς^c – ἔκραξεν

1158 θτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἔορτήν;

1212 δὲ όχλος – δὲ ἔλθων εἰς τὴν ἔορτήν

– 20 Ἐλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαίνοντων

ίνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἔορτῇ

131 πρὸ δὲ τῆς ἔορτῆς τοῦ πάσχα εἰδώς

– 29 ὃν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἔορτήν

Col 218 μὴ – τις ὑμᾶς κρινέτω – ἐν μέρει ἔορ-

τῆς ἡ νεομηνίας ἡ σαββάτων

έπαγγελία *promissio b repremissio c promis-*
sam d pollicitatio

Luc 2449 ἔξαποστέλλω τὴν ἐπ.^c τοῦ πατρός μ

Act 14 περιμένειν τὴν ἐπαγγ. τοῦ πατρός

233 τὴν – ἐπαγγ. τοῦ πνεύματος – λαβὼν

παρὰ τοῦ πατρὸς ἔξεχεεν τοῦτο

– 39 ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπ.^b καὶ τοῖς τέκν.

717 ἤγγιζεν δὲ χρόνος τῆς ἐπ. (vg vl b)

1323 κατ’ ἐπ..αν ἤγαγεν τῷ Ἰσρ. σωτῆρα

– 32 τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπ.^b γενομέ-

νην 286 ἐπ’ ἐλπίδι τῆς – ἐπ.^b γενομ

2321 προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγ.^c

Rm 413 οὐ – διὰ νόμου ἡ ἐπαγγ. τῷ Ἀβραάμ

– 14 κατήργηται ἡ ἐπ. 16 εἰς τὸ εἶναι βε-

βιαίαν τὴν ἐπαγγ. παντὶ τῷ σπέρματι

– 20 εἰς – τὴν ἐπ.^b τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη

Rm 9:4 Ἰσραηλῖται, ὃν—αἱ ἐπ.^c οἱ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα οἱ ἐπαγγελίας γάρ ὁ λόγος οὗτος·
 15:8 εἰς τὸ βεβαιώσαι τὰς ἐπ. τῶν πατέ.
 2 Co 1:20 δοσαι γάρ ἐπ..αἱ θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ 7:1 ταύτας—ἔχοντες τὰς ἐπ.,—καθαρίσ.
 Gal 3:14 ἵνα τὴν ἐπ.^d (νι^l εὐλογίαν) τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως
 — 16 τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἔρρεθησαν αἱ ἐπαγγ. — 17 εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν — 18 εἰ—ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπ..ίας (νι^g νι^b)· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι’ ἐπαγγελίας^b κεχάρισται ὁ θεός — 21 δοὺς νόμος κατὰ τῶν ἐπ.^c τ. θεοῦ; — 22 ἵνα ἡ ἐπ. ἐκ πίστεως Ἰησ. Χοῦ δοθῇ — 23 ἄρα—, κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι 4:23 δὸς δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπ.^b — 28 κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἔστε Eph 1:13 ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ
 2:12 ξένοι τῶν διαδηκῶν τῆς ἐπαγγελίας 3:6 τὰ ἔθνη—συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας 6:2 ἥπις ἔστιν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπ..ίᾳ 1 Ti 4:8 ἡ δὲ εὔσεβεια—, ἐπ..ίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης 2 Ti 1:1 κατ’ ἐπ..ίαν ζωῆς τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 Hb 4:1 καταλειπομένης ἐπ..ίας^d εἰσελθεῖν 6:12 τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας — 15 μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπ..ασ^b — 17 ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπ.^d 7:6 τὸν ἔχοντα τὰς ἐπ..ασ^b εὐλόγηκεν 8:6 διαθήκης—, ἥπις ἐπὶ κρείττονιν ἐπαγγελίαις^b νενομοθέτηται 9:15 ὅπως—τὴν ἐπ.^b λάβωσιν οἱ κεκλημ.
 10:36 ἵνα—κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν 11:9 εἰς γῆν τῆς ἐπ.^b—μετὰ—τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπ..ασ^b τῆς αὐτῆς — 13 ἀπέθανον—, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπ.^b
 39 οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν^b — 17 δὸς τὰς ἐπ.^b ἀναδεξάμενος (sc Ἀβρ.) — 33 οἱ διὰ πίστεως—ἐπέτυχον ἐπ..ιῶν 2 Pe 3:4 ποὺ ἔστιν ἡ ἐπ. τῆς παρουσίας αὐτοῦ; οὐ δοῦναι βραδύνει κύριος τῆς ἐπ..ασ (νι^g *promiseionem*, νι^l *promissis*) 1 Jo 2:25 αὕτη ἔστιν ἡ ἐπ.^b ἦν αὐτὸς ἐπηγγείλατο (*pollicitus est*) ἡμῖν, τὴν ζωήν

ἐπαγγέλλεσθαι *promittere* ^b *repromittere* ^c *pollicēti*

Mar 14:11 ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι Act 7:5 ἐπηγγείλατο^b „δοῦν.—εἰς κατάσχεσ.”

Rm 4:21 δὲ ἐπήγγελται δυνατός ἔστιν—ποιῆσαι Gal 3:19 προσετέθη (sc δὸς νόμος), ἄχρις δὲ ἔλητο τὸ σπέρμα ὃ ἐπήγγελται 1 Ti 2:10 γυναιξὶν ἐπ..ομέναις θεοσέβειαν 6:21 γνώσεως, ἡν τινες ἐπαγγελλόμενοι Tit 1:2 ζωῆς αἰώνιου, ἦν ἐπηγγείλατο Hb 6:13 τῷ—Ἀβραὰμ ἐπ..ειλάμενος δὸς θεός 10:23 πιστὸς γὰρ δὲ ἐπαγγειλάμενος^b 11:11 ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπ.^b (νι^a) 12:28 νῦν δὲ ἐπήγγελται^b λέγων· ἔπι ἄπαξ Jac 1:12 τὸν στέφανον—, δὲν ἐπηγγείλατο^b τ. ἀγαπῶσιν αὐτὸν 25 τῆς βασιλείας ἡς ἐπηγγείλατο^b (νι^a) τοῖς ἀγ. αὐτὸν 2 Pe 2:19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι 1 Jo 2:25^c → ἐπαγγελία

ἐπάγγελμα *S^o* — *promissum*

2 Pe 1:4 τὰ—μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται 3:13 „γῆν καινὴν” κατὰ τὸ ἐπ. (νι^g τὰ ἐπαγγ. νι^g) αὐτοῦ προσδοκῶμεν

ἐπάγειν *inducere* ^b *superducere*

Act 5:28 βιούεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ’ ἡμᾶς τὸ αἷμα 2 Pe 2:1 ἐ..οντες^b ἔαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν — 5 κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας

ἐπαγωνίζεσθαι *S^o* — *supercertari*

Jud 3 παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει

ἐπαδροίζεσθαι *S^o* — *concurrere* Luc 11:29

ἐπαινεῖν *laudare* ^b *magnificare*

Luc 16:8 ἐπήνεσεν δὸς κύριος τὸν οἰκονόμον

Rm 15:11 „ἐπαινεσάτωσαν^b αὐτὸν—οἱ λαοί”

1 Co 11:2 ἐπαινῶ—ὑμᾶς δὲ—μου μέμνησθε — 17 οὐκ ἐπαινῶ δὲ οὐκ εἰς τὸ κρείσσον — συνέρχεσθε 22 ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ

Ἐπαίνετος Rm 16:6 ἀπαρχὴ τῆς Ἰακώβου

ἐπαινος *laus*

Rm 2:29 οὐδὲ δὲ ἐπ. οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ’ ἐκ 13:3 τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις ἐπ..ον ἐξ αὐτῆς (sc τῆς ἔχουσας) 1 Pe 2:14 πεμπομένοις εἰς—ἐπαινον—ἀγαθοποιῶν

1 Co 4:5 τότε δὲ ἐπ. γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ—δ.

2 Co 8:18 ἀδελφὸν οὐδὲ δὲ ἐπ. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

Eph 1:8 εἰς ἐπ..ον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ — 12 εἶναι ἡμᾶς εἰς ἐπ..ον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χῷ 14

Phl 1:11 εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ
4:8 εἴ τις ἔπαινος (νι + ἐπιστήμης vg,
1 Pe 1:7 εὐρεῦται εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν [νιο])

ἔπαιρειν, ..εσθαι *levare* ^b*elevare*, ..i ^c*sable-vare* ^d*extollere*, ..i ^e*se extollere*

Mat 17:8 ἐπάραντες – τοὺς δόφινα λιμούς Luc 6:20 ἐπάρας ^b 16:23 ἐν τῷ ἕδη ἐπάρας ^b
18:13 οὐκ ἥδελεν οὐδὲ τοὺς δόφινα. ἐπάρ-
ραι εἰς τὸν οὐρανὸν Joh 4:35 ἐπάρα-
τε 6:5 ἐπάρας ^c (11:41 → αἱρεῖν) 17:1
ἐπάρας ^c τοὺς δόφινα λιμούς αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανὸν εἶπεν· πάτερ, ἐλήλυθεν

Luc 11:27 ^d φωνὴν Act 2:14 14:11 22:22
21:28 ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι
24:50 ἐπάρας ^b τὰς χεῖρας – εὐλόγησεν αὐτόν.
Joh 13:18 „ἐπῆρεν ἐπ’ ἐμὲ τὴν πτέρναν”
Act 1:9 βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη ^b
27:40 ἐπάραντες (*levato*) τὸν ἀρτέμωνα
2 Co 10:5 πᾶν ὄψιμα ἐπαιρόμενον ^e κατὰ τῆς
γνώσεως τοῦ θεοῦ
11:20 ἀνέχεσθε γάρ – εἴ τις ἐπαίρεται ^d

1 Ti 2:8 βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς
ἄνδρας – ἐπαίροντας δοσίους χεῖρας

ἔπαισχύνεσθαι ^a*confundi* ^b*erubescere*
Mar 8:38 δι – ἐὰν ἐπαισχυνθῇ ^a με (*me confusus fuerit*) καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους –, καὶ
διὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται ^a
αὐτόν || Luc 9:28 ^b^b

Rm 1:18 οὐ γάρ ἐπ..ομαι ^b τὸ εὐαγγέλιον
6:21 τίνα – καρπὸν εἰχετε τότε; ἐφ' οἷς
νῦν ἐπαισχύνεσθε ^b. τὸ γάρ τέλος

2 Ti 1:8 μὴ – ἐπαισχυνθῇ ^b τὸ μαρτύριον τοῦ
κυρίου μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμων αὐτοῦ
– 12 ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπ..ομαι ^a
– 18 τὴν ἀλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθῃ ^b

Hb 2:11 οὐκ ἐπ..εται ^a ἀδελφοὺς αὐτόν. – καλεῖν
11:18 οὐκ ἐπαισχύνεται ^a αὐτοὺς διὸς
θεός ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν

ἔπαιτεῖν *mendicare* Luc 16:3 18:35 (νι προσαι.)

ἔπακολουθεῖν *sequi* ^b*subsequi*
[Mar 16:20 διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων]
1 Ti 5:10 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκ..ησεν ^b
– 24 τισὶν – καὶ ἐπ..οῦσιν ^b (sc αἱ ἀμαρτίαι)
1 Pe 2:21 ἵνα ἐπ..ήσητε τοῖς ἱχνεσιν αὐτοῦ

ἔπακούειν *exaudire*
2 Co 6:2 „καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου”

ἐπακροᾶσθαι S^o – *audire* Act 16:25

ἐπανάγειν ^a*reverti* ^b*reducere* ^c*ducere*
Mat 21:18 ^a εἰς τὴν πόλιν Luc 5:3 ^b ἀπὸ – γῆς ^c

τὰ ἐπάναγκες *necessaria* (νι ..io) Act 15:28

ἐπαναμιμνήσκειν S^o – *in memoriam reducere* Rm 15:15 ὡς ἐπ..ων ὑμᾶς

ἐπαναπαύεσθαι *requiescere* Luc 10:6 ἐπανα-
παήσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν
Rm 2:17 εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος – ἐπαναπαύῃ νόμῳ

ἐπανέρχεσθαι *redire* Luc 10:35 19:15

ἐπανίστασθαι ^a*insurgere* ^b*consurgere*
Mat 10:21 ^a „τέκνα ἐπὶ γονεῖς” || Mar 13:12 ^b

πρὸς ἐπανόρθωσιν *ad corripiendum* (νι *ad corrigendum*) 2 Ti 3:18 γραφὴ θεόπνευ-
στος καὶ ὠφέλιμος – πρὸς ἐπανόρθωσιν

*ἐπάνω *super c. acc.* (Joh νι *supra*)
Joh 3:31 διὰ τὸ ἀνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
ἐστίν – διὰ τοῦ οὐρ. ἐρχ. ἐπ. πάντ. ἐστ.
Ap 20:3 ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπ. αὐτοῦ

ἐπάρατος S^o – *maledictus* Joh 7:49 διὰ τὸ

ἐπαρκεῖν *subministrare* ^b*sufficere*
1 Ti 5:10 εἰ διλιβούμενοις ἐπήρκεσεν (sc χήρα)
– 16 εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείω
αὐταῖς, –, ἵνα ταῖς δοντας χήραις ἐπ-
αρκέσῃ ^b (sc ἡ ἐκκλησία)

ἐπαρχεία *provincia* Act 23:34 (25: νι)

ἐπάρχειος, ἡ S^o – *provincia* Act 25:1

ἐπαυλις *commoratio* Act 1:20 „ἔρημος”

Ἐπαφρᾶς Col 1:7 4:12 διὰ τὸ ὑμῶν Phm 2:23 δι-
συναιχμάλωτός μου ἐν Χῷ Ἰησοῦ

ἐπαφρίζειν S^o – *despatare* Jud 1:3 αἰσχύνας

Ἐπαφρόδιτος Phil 2:25 ὑμῶν – ἀπόστολον 4:18

ἐπεγείρειν ^a*excitare* ^b*suscitare*
Act 13:50 ^a διωγμόν 14:2 ^b τὰς ψυχὰς τ. ἐθνῶν

ἐπεισαγωγή S^o – *introductio* Heb 7:19 Ἐλπίδος

ἐπεισέρχεσθαι *supervenire* Luc 21:35 ἡμέρα

- έπεκτείνεσθαι** S^o – *extendere seipsum*
Phl 3:13 τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος
- έπενδυεσθαι** S^o – ^a*superindui* ^b*supervestiri*
2 Co 5:2 τὸ οἰκητήριον – τὸ ἔξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι^a ἐπιποδοῦντες 4 ἐφ' ὧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι^b
- έπενδύτης** *tunica* Joh 21:7 τὸν ἐπ. διεζώσατο
- ἐπέρχεσθαι** *supervenire* ^b*venire (super)*
^c*advenire*
- Luc 1:35 πνεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ
11:22 ἐπάν – ἴσχυρότερος – ἐπελθὼν νικήσῃ
- 21:28 ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ
- Act 1:8 ἐπελθόντος τοῦ ἀγ. πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς
8:24 ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ^b ἐπ' ἐμὲ ὡν
13:40 βλέπετε – μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον
14:19 ἐπῆλθαν – ἀπὸ Ἀντιοχ. – Ἰουδαίοι
- Eph 2:7 ἐν τοῖς αἰώσιν τοῖς ἐπερχομένοις
- Jac 5:1 ἐπὶ – ταλαιπωρίαις ταῖς ἐπ..ομέναις^c
- ***ἐπερωτᾶν** *interrogare* ^b*rogare*
- Mat 16:1 ἐπηρώτησαν^b αὐτὸν σημεῖον
22:48 οὐδὲ ἐτόλμησέν τις – ἐπερωτήσαι αὐτὸν οὐκέπι || Mar 12:34 Luc 20:40
- Mar 9:32 ἡγνόουν –, καὶ ἐφοβοῦντο – ἐπ..ῆσαι
11:29 ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἔνα λόγον
- Luc 2:48 ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπ..ῶντα αὐτούς
6:9 ἐπ..ῶ ὑμᾶς εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ
- Rm 10:20 „ἔμφαντις – τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν”
- 1 Co 14:35 τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν
- ἐπερώτημα** (S *semel*) *interrogatio*
- 1 Pe 3:21 συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπ. εἰς θεόν
- ἐπέχειν** *intendere* ^b*attendere* ^c*continēre*
^d*remanēre*
- Luc 14:7 ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἔχειλέγοντο Act 3:6 ἐπεῖχεν αὐτοῖς
- Act 19:22 αὐτὸς ἐπέσχεν^d χρόνον εἰς τ. Ἀσίαν
- Phl 2:16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες^c
- 1 Ti 4:18 ἐπεχε^b σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ
- ἐπηρεάζειν** S^o – *calumniari* Luc 6:28 προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς
- 1 Pe 3:16 ἵνα – καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπ..οντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χῷ ἀναστροφῆν
- ***ἐπὶ** 1) **cum genitivo**
apud ^b*ante* ^c*ad* ^d*in* ^e*sub* ^f*super*
ἐπ' ἀληθείας → ἀλήθεια Mat 22:16
- Mar 13:9 ἐπὶ^b ἡγεμόνων καὶ βασ. σταθῆσθε –

- Act 24:18 ἐπὶ σοῦ παρεῖναι 20 ἐπὶ^d τοῦ συνεδρίου 25:9 θέλεις – κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; 10 ἐστὼς ἐπὶ^c τοῦ βήματος Καίσαρός εἰμι 26:2 ἐπὶ σοῦ μέλλων – ἀπολογεῖσθαι – 1 Co 6:1 κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; 8 καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;
- Joh 6:2 σημεῖα – ἐπὶ^c τῶν ἀσθενούντων
- Rm 1:10 ἐπὶ^d τῶν προσευχῶν μου Eph 1:18^d
1 Th 1:2^d Phm 4^d
- 9:5 δ ὃν ἐπὶ^f πάντων θεός Eph 4:6^f
- 2 Co 10:7 τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἐαυτοῦ
- Gal 3:16 οὐ λέγει· –, ὡς ἐπὶ^d πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ'^d ἐνός· – δις ἐστιν Χός
- 1 Ti 5:19 „ἐπὶ^e δύο ἡ τριῶν μαρτύρων”
- 2) **cum dativo**
- δνομα – πιστεύειν, πεποιθέναι, ἐλπίζειν, χάρειν, χαρά – εύχαριστεῖν, καυχᾶσθαι, θαυμάζειν, μακροθυμεῖν, παρηρησάζεσθαι, σπλαγχνίζεσθαι, ἐκπλήπτεσθαι, αἰσχύνεσθαι, μετανοεῖν
in c. acc. et abl. ^b*ob* ^c*sub* ^d(ἐφ' ὧ) *in quo* ^e(ἐφ' ὧ) *eo quod* ^f(ἐφ' ὧ) *sicut*
- Mat 19:9 δις δὲν ἀπολύσῃ – μὴ ἐπὶ^b πορνείδ
- Luc 12:52 τρεῖς ἐπὶ δυσὶν – διαμερισθήσονται, 53 πατήρ ἐπὶ υἱῷ κτλ
- Act 3:16 ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ δύναματος αὐτοῦ τοῦτον – ἐστερέωσεν τὸ δνομα αὐτοῦ
- 11:19 τῆς θλίψεως τ. γενομένης ἐπὶ^c Στεφ.
- 26:8 ἐπ' ἐλπίδι τῆς – ἐπαγγελίας – ἐστηκα κρινόμενος
- Rm 5:12 ἐφ' ὧ^d πάντες ἤμαρτον 2 Co 5:4 ἐφ' ὧ^e οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι Phl 3:12 ἐφ' ὧ^d καὶ κατελήμφθην 4:10 ἐφ' ὧ^f καὶ ἐφρονεῖτε, ηκαρεῖσθε δέ
- 14 μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ δμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἄδαμ
- 8:20 ἐφ' ἐλπίδι (*in spe v1 spem*) 1 Co 9:10 ἐπ' ἐλπίδι (*in spe*) – ἀροτριῶν, κτλ
- 10:19 „παραξηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔδνει –”
- 2 Co 9:14 διὰ τὴν – χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν
- Gal 5:13 ύμεις γάρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε
- 1 Th 4:7 οὐ γάρ ἐκάλεσεν – ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ
- Hb 9:10 θυσίαι –, μόνον ἐπὶ βρώμασιν
- 15 εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ^c τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων
- 3) **cum accusativo**
- πιστεύειν, πίστις, πεποιθέναι, ἐλπίζειν – σπλαγχνίζεσθαι – εἰρήνη, δργή, κρίμα, φόβος, χάρις *in b super c supra d ad* – ἐπὶ τὸ

αύτό: *in unum in idipsum & in eodem loco simul pariter*
 Mat 12²⁸ ὅρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ || Luc 11²⁰
 22³⁴ οἱ – Φαρ. – συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό^e
 23³⁵ ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα ^{36 b}
 27²⁵ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ὑμᾶς – Act 18⁶ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ^b τὴν κεφαλὴν ὑ.
 26⁵⁰ ἐταῖρε, ἐφ' δ^a πάρει. (; vg ad quid venisti? v1 ad quod)
 Luc 12⁵³ μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ „θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα” κτλ
 17³⁵ δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό^e
 Joh 1³² πνεῦμα –, καὶ ἔμεινεν ἐπ' ^b αὐτόν ^{33 b}
 33⁸ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' ^b αὐτόν
 Act 1¹⁵ ἡν τε ὅχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ^h
 ὥσει ἔκατὸν εἴκοσι 21 ἡσαν πάντες
 δμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό^g 44 οἱ πιστεύσαν-
 τες ἐπὶ τὸ αὐτόⁱ 47 προσετίθει τοὺς
 σωζομένους – ἐπὶ τὸ αὐτό^f
 4²⁶ „οἱ ἄρχ. συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό^e”
 15¹⁷ „ἐφ' ^b οὓς ἐπικέκληται τὸ δν. μου”
 1 Co 7⁵ ἵνα – πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸⁱ ἡτε
 11²⁰ συνερχομένων – ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό^e
 οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν
 14²³ ἔαν – συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία δλη ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ^e καὶ πάντες λαλῶσιν γλώσσαις
 2 Co 1²³ μάρτυρα τὸν θεόν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ^c
 τὴν ἐμὴν ψυχήν
 Phl 2²⁷ ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ^b λύπην σχῶ
 1 Th 2¹⁸ ἔφθασεν δὲ ἐπ' ^b αὐτοὺς ἡ ὀργὴ^d
 2 Th 1¹⁰ ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ὑμῶν
 ἐφ' ^b ὑμᾶς
 2 1 τῆς – ὑμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν
 – 4 δ – „ὑπεραιρόμενος ἐπὶ^c πάντα” λε-
 γόμενον „θεόν” ἡ σέβασμα
 1 Ti 1¹⁸ προσγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας
 Hb 6 1 ἐπὶ^d τὴν τελειότητα φερώμενα
 Jac 2 7 βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν δνομα τὸ
 ἐπικληθὲν ἐφ' ^b ὑμᾶς
 5 14 προσευξάσθωσαν ἐπ' ^b αὐτόν
 1 Pe 4¹⁴ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ^b ὑμᾶς ἀναπαύεται
 Ap 22¹⁸ ἔαν τις „ἐπιδῆ ἐπ'^d αὐτά,” ἐπιδῆ-
 σει δ θεός „ἐπ'^b αὐτὸν” τὰς πληγάς

ἐπιβαίνειν *ascendere b ingredi c venire*
 d (perf.) *sedēre* Mat 21^{5d} Act 20^{18b}
 21² 27² – 21⁴ – 25^{1c} τῇ ἐπαρχείῳ

ἐπιβάλλειν *inticere b mittere c immittere*
 d *imponere e contingere f coepisse*
 Mat 9¹⁶ οὐδεὶς – ἐ..ει^c ἐπιβλημα || Luc 5^{38c}

Mat 26⁵⁰ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ – Ἰησοῦν ||
 Mar 14⁴⁶ – Luc 20^{19b} 21¹² ἐπιβαλοῦ-
 σιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χ. Joh 7³⁰ οὐδεὶς
 ἐπέβαλεν^b ἐπ' αὐτὸν τὴν χ. 44^b –
 Act 4³ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χ. 5¹⁸
 ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους 12¹ ἐπέβαλεν^b
 ‘Ηρώδης – τὰς χ. κακῶσαι τινας 21²⁷
 Mar 4³⁷ κύματα ἐπέβαλλεν^b εἰς τὸ πλοῖον
 11 7 ἐπ..ουσιν^d αὐτῷ τὰ Ιμάτια αὐτῶν
 14⁷² (Πέτρος) ἐπιβαλὼν^f ἐκλαίειν (v1 ἤρ-
 ξατο κλαίειν)
 Luc 9⁶² ἐπιβαλὼν^b τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον
 15¹² δός μοι τὸ ἐ..ον^e μέρος τῆς οὐσίας
 1 Co 7³⁵ οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω
 ἐπιβαρεῖν S^o – *gravare b onerare* 2 Co 2⁵
 ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ^b – 1 Th 2⁹ πρὸς τὸ
 μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν 2 Th 3⁸
 ἐπιβιβάζειν *imponere* Luc 10³⁴ ἐπὶ – κτῆνος
 19³⁵ τὸν Ἰησοῦν Act 23²⁴ Παῦλον
 ἐπιβλέπειν *respicere b intendere*
 Luc 1⁴⁸ 9³⁸ ἐπὶ τὸν υἱόν μου – Jac 2^{3b}
 ἐπίβλημα *commissura b assumentum*
 Mat 9¹⁶ ἐπ. ῥάκους ἀγνάφου || Mar 2^{21b}
 Luc 5³⁶ ἐπ. ἀπὸ Ιματίου καινοῦ – – οὐ
 συμφωνήσει τὸ ἐπ. τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ
 ἐπιβουλή *insidia* Act 9²⁴ 20^{3.19} 23³⁰
 ἐπιγαμβρεύειν *ducere* Mat 22²⁴
 ἐπίγειος S^o – *terrenus b terrestre, ..ris*
 Joh 3¹² εὶ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστ.
 1 Co 15⁴⁰ καὶ σώματα ἐπίγεια^b – ἐτέρα δὲ ἡ
 τῶν ἐπίγειων^b (sc δόξα)
 2 Co 5 1 ἔαν ἡ ἐπ. ^b ὑμῶν οἰκία – καταλυθῆ
 Phl 2¹⁰ „πᾶν γόνυ κάμψῃ” ἐπουρανίων καὶ
 ἐπίγειων^b καὶ καταχθονίων
 3¹⁹ οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες
 Jac 3¹⁵ ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης
 (sc σοφία)
 ἐπιγίνεσθαι *flare* Act 28¹³ ἐπιγενομ. νότου
 ἐπιγινώσκειν (loci delecti e Luc et Act)
cognoscere b agnoscere c novisse
 Mat 7¹⁶ ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγινώσεσθε
 αὐτούς (sc τοὺς ψευδοπροφ.) 20
 11²⁷ οὐδεὶς ἐπ..ει^c τὸν υἱὸν εὶ μὴ δ πατήρ,

ούδε τὸν πατέρα της ἐπιγινώσκει^c εἰ Mat 14:35 ἐπιγνόντες αὐτὸν (Jesum) οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου || Mar 6:54

17:12 Ἡλίας ἡδη ἥλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίήσαν ἐν αὐτῷ Mar 2:8 ἐπιγνοὺς δὲ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ || Luc 5:22 τοὺς διαλογισμούς 5:30 ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν – δύν. ἔξελθ. 6:33 ἐπέγνωσαν (vl + αὐτοὺς) πολλοί *Luc 1:4 ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν 24:18 τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι^b αὐτόν 31 καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν (sc Ἰησοῦν)

*Act 4:13 ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν

Rm 1:32 τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες 1 Co 13:12 τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπέγνωσθην

14:37 ἐπιγινωσκέτω δὲ γράφω ὑμῖν ὅπι κυρίου ἐστὶν ἐντολή· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ 16:18 ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους

2 Co 1:13 ἡ δὲ ἀναγινώσκετε ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅπι ἔως τέλους ἐπιγνώσθη 14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους

6:9 ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι 13:5 ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χρόνος ἐν ὑμῖν;

Col 1:6 ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ

1 Ti 4:3 τοῖς – ἐπεγνωκόσι τὴν ἀληθείαν

2 Pe 2:21 κρείττον – ἡν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἡ ἐπιγνούσιν (post agnitionem) ὑποστρέψαι ἐκ τῆς – ἀγίας ἐντολῆς

ἐπίγνωσις cognitio ^bagnitio ^cnotitia ^dscientia

Rm 1:28 καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει^c, παρέδωκεν 3:20 διὰ γάρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας 10:2 ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν^d. ἀγνοοῦντες – τὴν τ. θ. δικαι.

Eph 1:17 πνεῦμα σοφίας – ἐν ἐπιγνώσει^b αὐτοῦ 4:13 εἰς τὴν ἐνότητα – τῆς ἐπ.^b τοῦ υἱοῦ

Phl 1:9 ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν – περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει^d καὶ πάσῃ αἰσθήσει

Col 1:9 ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπ.^b τοῦ θελήματος αὐτοῦ 10 αὐξανόμενοι τῇ ἐπ.^d τοῦ θεοῦ 22 συμβιβασθέντες – εἰς ἐπ.^b τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ, Χοῦ 3:10 τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν^b κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν

1 Ti 2:4 πάντας – θέλει – εἰς ἐπ..iv^b ἀληθείας ἔλθειν 2 Ti 3:7 μηδέποτε εἰς ἐπ..d ἀλ. ἔλθειν δυνάμενα – 2:25 μετάνοιαν εἰς ἐπ. (ad cognoscendam) ἀλ. Tit 1:1 ἀπόστολος – κατὰ – ἐπ..iv^b ἀλ. τῆς κατ' εύσέβειαν – Hb 10:28 μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν^c τῆς ἀληθείας Phm 6 ἐν ἐπίγνωσει^b παντὸς ἀγαθοῦ

2 Pe 1:2 εἰρήνη – ἐν ἐπ..ει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησ. – 3 διὰ τῆς ἐπ. τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς – 8 οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν – ἐπ..iv 2:20 ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπ..ει τοῦ κυρίου – Ἰησ. Χοῦ

ἐπιγράφειν inscribere ^bsuperscribere
^cscribere

Mar 15:28 ἐπιγραφὴ τῆς αἵτιας – ἐπιγεγραμμένη Act 17:23 ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο^c. ἀγνώστῳ θεῷ Hb 8:10 „ἐπὶ καρδίας – ἐπιγράψω^b αὐτούς” (sc νόμους) 10:16^b „ἐπὶ τ. διάνοιαν” Ap 21:12 ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα (vl^c), – τῶν δώδεκα φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

ἐπιγραφή S^o – *inscriptio* ^bsuperscriptio
(vl *suprascriptio*) ^ctitulus

Mat 22:20 τίνος – ἡ ἐπ.^b; || Mar 12:18 Luc 20:24 Mar 15:26 ἡ ἐπιγραφή^c τῆς αἵτιας || Luc 23:28^b

ἐπιδεικνύναι, ..υσθαι ostendere

Mat 18:1 σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι 22:19 ἐπιδεῖξατε μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου 24:1 ἐπ. αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ Ιεροῦ Luc 17:14 „ἔ..ξατε” ἑαυτοὺς „τοῖς Ιερεῦσιν” Act 9:39 Ιμάτια – 18:28 ἐ..νύς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν Hb 8:17 βουλόμενος δὲ θεός ἐπιδεῖξαι – τὸ ἀμετάνετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ

ἐπιδεῖν (ἐπεῖδόν) *respicere* Luc 1:25 ἀφελεῖν Act 4:29 ἐπιδεῖν τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν

ἐπιδέχεσθαι ^arecipere ^bsuscipere
3 Jo 9^a 10 οὕτως αὐτὸς ἐ..εται^b τ. ἀδελφούς

ἐπιδημοῦντες S^o – *advenae* Act 2:10 17:21

ἐπιδιατάσσεσθαι S^o – *superordinare*
Gal 3:15 διαδήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἡ ἐ..εται

ἐπιδιδόναι *porrigere* ^bdare ^ctradere ^dofferre
Mat 7:9 μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; 10 δοφιν – ;

|| Luc 11:11^b δόφιν – ; 12 σκορπίον;
Luc 4:17 ἐπεδόθη^c αὐτῷ βιβλίον – Ἡσαΐου
24:30 ἄρτον – ἐπεδίδου αὐτοῖς – 42^d
Act 15:30^c ἐπιστολήν 27:15 ἀνέμῳ ἐπιδόντες^b

έπιδιορθοῦν S^o – *corrigere* Tit 1:5 τὰ λείπ.

έπιδύειν *occidere* Eph 4:26 ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω

έπιείκεια^a *clementia* ^b*modestia*

Act 24:4 ἀκοῦσαι σε ἡμῶν – τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ^a

2 Co 10:1 παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς – ἐπ.^b τ. Χοῦ

έπιεικής *modestus* ^b(τὸ ἐπιεικές) *modestia*

Phl 4:5 τὸ ἐπ.^b ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρ.

1 Ti 3:3 δεῖ – ἐπίσκοπον – εἶναι – ἐ..ῆ., ἅμαχον

Tit 3:2 ὑπομίμησκε – ἀμάχους εἶναι, ἐ..εῖς

Jac 3:17 ἡ δὲ ἀνωδεν σοφία – εἰρηνική, ἐ..ῆς

1 Pe 2:18 δεσπόταις, – οὐ μόνον τοῖς – ἐ..έσιν

έπιέναι, ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα, νῦν *sequens*

Act 7:28 τῇ ἐ..ῃ ἡμ. 16:11 20:15 21:18 – 23:11 νυκτί

έπιζητεῖν *quaerere* ^b*inquirere* ^c*requirere*
^d*desiderare*

Mat 6:32 ταῦτα τὰ ἔθνη ἐ..οῦσιν^b || Luc 12:30
12:39 γενεὰ πονηρὰ – σημεῖον ἐπιζητεῖ 16:4

Luc 4:42 οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν^c αὐτόν

Act 12:19^c (Petrum) 13:7 ἐπεζήτησεν^d ἀκοῦσαι
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ – 19:39

Rm 11:7 δὲ ἐ..εῖ Ἰσραήλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν

Phl 4:17 οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπι-
ζητῶ^c τὸν καρπὸν – εἰς λόγον ὑμῶν

Hb 11:14 ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐ..οῦσιν^b
13:14 τὴν μέλλουσαν (sc πόλιν) ἐ..οῦμεν^b

έπιδιανάτιος *morti destinatus*

1 Co 4:9 ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους – ὡς ἐπι..ους

έπιδεσις (τῶν χειρῶν) *impositio* Act 8:18

1 Ti 4:14 τοῦ πρεσβυτερίου 2 Ti 1:8 μου Hb 6:2

έπιδυμεῖν *concupiscere*, (πρὸς τὸ ἐ.. ad c..en-
dum ^b*cupere* ^c*desiderare*)

Mat 5:28 ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιδυμῆ-
σαι [αὐτήν] (v1 αὐτῆς, vg eam)

13:17 πολλοὶ – ἐπεδύμησαν^b ἰδεῖν ἂν βλέπετε

Luc 15:16^b 16:21^b – Act 20:33 ἀργυρίου – οὐδενός

17:22 ἡμέραι δὲ ἐ..ήσετε^c μίση τῶν ἡμερῶν
τοῦ οἴου τοῦ ἀνθρώπου ιδεῖν

22:16 ἐπιδυμία (desiderio) ἐπεδύμησα^c τοῦ-
το τὸ πάσχα φαγεῖν μεδ' ὑμῶν

Rm 7:7 εἰ μὴ δὲ νόμος ἔλεγε· „οὐκ ἐπιδυμήσεις”
1 Co 10:6 καθὼς κάκεινοι „ἐπεδύμησαν” | 13:9
Gal 5:17 ἡ – σὰρξ ἐ..εῖ κατὰ τοῦ πνεύματος
1 Ti 3:1 εἴ πις ἐπισκοπῆς δρέγεται (*desiderat*),
καλοῦ ἔργου ἐπιδυμεῖ^c

Hb 8:11 ἐπιδυμοῦμεν^b – ἔκαστον ὑμῶν τὴν
αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδήν

Jac 4:2 ἐπιδυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε
1 Pe 1:12 εἰς δὲ ἐ..οῦσιν^c ἄγγελοι παρακαύψι
Ap 9:6 ἐ..ήσουσιν^c ἀποδανεῖν καὶ φεύγει

έπιδυμηταί *concupiscentes* 1 Co 10:6 κακῶν

έπιδυμία *desideriam* ^b*concupiscentia*
Mar 4:19 αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐ..αι^b – συμπνίγου-

σιν τὸν λόγον – Luc 22:15 → ἐπιδυμεῖν
Joh 8:44 τὰς ἐπιδυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέ-
λετε ποιεῖν

Rm 1:24 παρέδωκεν αὐτοὺς δὲ θεὸς ἐν ταῖς
ἐπ. τῶν καρδιῶν – εἰς ἀκαθαρσίαν

6:12 εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπ.^b αὐτοῦ
(sc τοῦ θνητοῦ ὑμῶν σώματος)
7:7 τὴν – ἐπ.^b οὐκ ἥδειν εἰ μὴ δὲ νόμος
ἔλεγεν· 8 ἡ ἀμαρτία – κατειργάσατο
ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιδυμίαν^b

13:14 τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς
ἐπιδυμίας (*in desideriis*)
Gal 5:16 ἐπιδυμίαν (vg d..ia v1 ..iuit) σαρκὸς
οὐ μὴ τελέσητε 24 σάρκα ἐσταύρω-
σαν σὺν – ταῖς ἐπιδυμίαις^b

Eph 2:3 ἐν οἷς – ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς
ἐπιδυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν
4:22 τὸν παλαιὸν ἄνθρ. τὸν φθειρόμενον
κατὰ τὰς ἐπιδυμίας τῆς ἀπάτης

Phl 1:23 τὴν ἐπιδυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι
Col 3:5 νεκρώσατε – πάνθος, ἐ..αν^b κακήν

1 Th 2:17 ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν Ι-
δεῖν ἐν πολλῇ ἐπιδυμίᾳ

4:5 μὴ ἐν πάντει ἐ..ας καθάπερ – τὰ ἔθνη
1 Ti 6:9 εἰς – ἐ..ας – ἀνοήτους καὶ βλαβεράς

2 Ti 2:22 τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιδυμίας φεῦγε
3:6 ἀγόμενα ἐπιδυμίας ποικίλαις

4:3 κατὰ τὰς ἴδιας ἐπιδυμίας ἐαυτοῖς ἐπι-
σωρεύσουσιν διδασκάλους

Tit 2:12 ἀρνησάμενοι – τὰς κοσμικὰς ἐπ. 3:3
ἡμεν – δουλεύοντες ἐπιδυμίας

Jac 1:14 ὑπὸ τῆς ἴδιας ἐπ.^b ἔξελκόμενος
– 15 ἡ ἐπ.^b συλλαβθοῦσα τίκτει ἀμαρτίαν

1 Pe 1:14 ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ – ἐ..αις
2:11 ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιδυμιῶν

4:2 μηκέτι ἀνθρώπων ἐ..αις – βιῶσαι εἰς
πεπορευμένους ἐν – ἐπιδυμίαις

2 Pe 1 4 ἀποφυγόντες τῆς – ἐν ἐ..α^b φθορᾶς
 210 τοὺς δόπισα σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ^b μι-
 ασμοῦ πορευομένους Jud 16 κατὰ τὰς
 ἐπ. αὐτῶν πορ..οι 18 τῶν ἀσεβειῶν
 – 18 δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς
 3 3 κατὰ τὰς Ιδίας ἐπ.^b – πορευόμενοι
 1 Jo 216 πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία^b
 τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία^b τῶν δ-
 φθοραλμῶν 17 δ κόσμος παράγεται καὶ
 ἡ ἐπιθυμία^b αὐτοῦ
 Ap 1814 ἡ διπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυ-
 χῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σου

ἐπικαθίζειν *sedēre facere* (ex v1 ἐ..ισαν)
 Mat 21 7 καὶ ἐπεκάθισεν ('Ιησ.) ἐπάνω αὐτῶν

ἐπικαλεῖν, ..σθαι *invocare* ^b*appellare* ^c*cognominari* ^d*vocare*
 Mat 1025 εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεεζεβούλ ἐπ-
 εκάλεσαν^d
 Act 123 δις ἐπεκλήθη^c Ἰοῦστος 436 δ ἐπικλη-
 θεὶς^c Βαρναβᾶς 105 δις ἐπικαλεῖται^c
 Πέτρος 18^c 32^c 1113^c 1212 Ἰωάννου
 τοῦ ἐπικαλουμένου^c Μάρκου 25^c

221 „δις ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸ δνομα κυ-
 ρίου“ Rm 1013 – Act 914 τοὺς ἐ..ου-
 μένους τὸ δνομά σου 21 τὸ δν. τοῦτο
 2218 ἐπικαλεσάμενος τὸ δν. αὐτοῦ
 1 Co 12 σὺν πᾶσιν τοῖς ἐ..ουμένοις
 τὸ δνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησ. Χοῦ
 759 Στέφανον, ἐ..ούμενον καὶ λέγοντα·
 1517 „ἔφ. οὗς ἐπικέκληται (*invocatum est*)
 τὸ δνομά μου ἔπ' αὐτούς“ → Jac 27

2511 Καίσαρα ἐ..οῦμαι^b 12 ἐπικέκλησαι^b
 21 τοῦ δὲ Παύλου ἐ..εσαμένου^b 25^b
 τὸν Σεβαστόν 2632 εἰ μὴ ἐπεκέκλη-
 το^b Καίσαρα 2819 ἡναγκάσθην ἐπι-
 καλέσασθαι^b Καίσαρα

Rm 1012 πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐ..ουμένους
 αὐτόν 13.14 πῶς οὖν ἐ..έσωνται – ;
 2 Co 123 μάρτυρα τὸν θεὸν ἐ..οῦμαι ἐπὶ τὴν
 2 Ti 222 μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον
 ἐκ καθαρᾶς καρδίας

Hb 1116 οὐκ ἐπαισχύνεται διθεὸς διθεὸς ἐπι-
 καλεῖσθαι (*vocari*) αὐτῶν

Jac 2 7 οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν
 δνομα τὸ ἐπικληθὲν ἔφ. ὑμᾶς;

1 Pe 117 εἰ „πατέρα ἐ..εῖσθε“ τὸν ἀπροσωπολ.

ἐπικάλυμμα *velamen* 1 Pe 218 κακίας

ἐπικαλύπτειν *tegere* Rm 47 „μακάριοι – ὃν
 ἐπεκαλύψθησαν αἱ ἀμαρτίαι“

ἐπικατάρατος *maledictus* Gal 310.13

ἐπικεῖσθαι ^a*irruere* ^b*instare* ^c*superpositum*
 esse ^d*imminēre* ^e*incumbere* ^f*impo-*
situm esse
 Luc 5 1 δχλον ἐπ.^a αὐτῷ 2323^b φωναῖς μεγ.
 Joh 1138 λίθος ἐπέκειτο^c – 219^c δψάριον
 Act 2720^d χειμῶνος – 1 Co 916^e ἀνάγκη – μοι
 Hb 910 δικαιώματα σαρκὸς μέχρι καιροῦ δι-
 ορθώσεως ἐπικείμενα^f

ἐπικέλλειν S^o – *impingere* Act 2741 ναῦν

Ἐπικούρειοι φιλόσοφοι Act 1718

ἐπικουρία *auxillum* Act 2622 ἀπὸ – θεοῦ

ἐπικρίνειν *adjudicare* Luc 2324 Πιλάτος

ἐπιλαμβάνεσθαι *apprehendere* ^b*capere*
^c*rehendere*
 Mat 1431 δ Ἰησοῦς – ἐπελάβετο αὐτοῦ
 Mar 823 ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ
 Luc 947 ἐπιλαβόμενος παιδίον 144 ἐπ. Ιάσατο
 2020 ἵνα ἐπιλάβωνται^b αὐτοῦ λόγου 28^c
 2328 ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά τινα Κυρηναῖον
 Act 927 1619 1719 1817 2130.33 2319 χειρός
 1 Ti 612 ἐπιλαβοῦ τῆς αἰώνιου ζωῆς 19 ἵνα
 ἐπιλάβωνται τῆς δντως ζωῆς
 Hb 216 οὐ – δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται,
 ἀλλὰ „σπέρματος Ἀβραὰμ ἐ..εταὶ“
 8 9 „ἐπιλαβομένου μου τ. χειρὸς αὐτῶν“

ἐπιλανθάνεσθαι *oblivisci* ^b → Luc 126

Mat 16 5 ἐπελάνοντο ἄρτους λαβεῖν || Mar 814

Luc 12 6 ἐν ἔξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμέ-
 νον (*est in oblivione*) ἐνώπ. τοῦ θεοῦ

Phl 313 τὰ μὲν δόπισα ἐπιλανθάνομενος

Hb 610 οὐ γάρ ἀδικος διθεὸς ἐπιλαθέσθαι
 τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης
 13 2 τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε 16
 εὐποίησις καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθ.

Jac 124 εὐθέως ἐπελάθετο δοποῖς ἦν

ἐπιλέγεσθαι ^a*cognominari* ^b*eligere*
 Joh 5 2 ἡ ἐ..ομένη^a Ἐβραϊστὶ Βηδζαδά
 Act 1540 Παῦλος – ἐπιλεξάμενος^b Σιλᾶν

ἐπιλείπειν S^o – *deficere* Hb 1132 χρόνος

ἐπιλείχειν S^o – *lingere* Luc 1621 τὰ ἔλκη
 ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς *obliviosas* Jac 125

έπίλοιπος *reliquas* 1 Pe 42 τὸν ἐ..ον χρόνον

έπιλύειν S^o – ^a*disserrere* ^b*absolvere*

Mar 434 τοῖς – μαθηταῖς ἐπέλυεν^a πάντα

Act 1939 ἐν τῇ ἑννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται^b

έπίλυσις S^o – *interpretatio* 2Pe 120 πᾶσα προ-
φητεία γραφῆς ίδιας ἐ..εως οὐ γίνεται

έπιμαρτυρεῖν S^o – *contestari* 1 Pe 512

έπιμέλεια *cura* Act 273 ἐπιμελείας τυχεῖν

έπιμελεῖσθαι ^a*curam agere, habere*

^b*diligentiam habere* Luc 1034^a 35^a
1 Ti 3 5 πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται^b;

έπιμελῶς *diligenter* Luc 158 ζητεῖ ἐπιμελῶς

έπιμένειν *permanēre* ^b*manēre* ^c*remanēre*
^d*perseverare* ^e*morari* ^f*instare*

[Joh 8 7 ὡς δὲ ἐπέμενον^d ἐρωτῶντες]

Act 1048^b 1216^d (1534 v1^c) 214^b 10^e 2812^b 14^b
1 Co 167^b 8 ἐν Ἐφέσῳ – Gal 118^b

Rm 6 1 ἐπιμένωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις –;
1122 ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι

– 23 ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ

Phl 124 τὸ δὲ ἐπ. τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον

Col 123 εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει

1 Ti 418 ἐπίμενε^f αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν

έπινεύειν *consentire* Act 1820 οὐκ ἐπέ..σεν

έπίνοια *cogitatio* Act 822 εἰ – ἀφενθήσεται σοι
ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου

έπιορκεῖν *periurare* (vl *peierare*)

Mat 533 „οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δέ”

έπίορκος *periurus* 1 Ti 110 ψεύσταις, ἐπ..οις

έπιούσιος S^o – ^a*supersubstantialis* ^b*quo-*
tidianus Mat 611^a ἄρτος || Luc 113^b

έπιπίπτειν *cadere* (*super, supra*) ^b*incumbere*
^c*irruere* ^d*procumbere* ^e*venire*

Mar 310 ὅτε ἐπ.^c αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται

Luc 112 φόβος ἐπέπεσεν^c Act 1917 Ap 1111

1520 ἐπέπεσεν ἐπὶ τ. τράχηλον αὐτοῦ Act

2037 ἐπιπεσόντες^d ἐ. τ. τρ. τοῦ Παύλ.

Act 818 οὐδέπω – ἥν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπε-
πτωκός^e (sc τὸ πνεῦμα) 1044 ἐπέ-

πεσεν – ἐπὶ πάντας 1115 (vl *decidit*)

Act 2010 Παῦλ. ἐπέπεσεν^b αὐτῷ (sc Εὐτύχῳ)

Rm 15 3 „οἱ δνειδιμοὶ – ἐπέπεσαν ἐπ' ἔμε”

έπιπλήσσειν S^o – *increpare* 1 Ti 51 μὴ ἐ..ξῆς

έπιποθεῖν *desiderare* ^b*cupere* ^c*concupiscere*

Rm 111 ἐ..ῶ γὰρ ίδειν ὑμᾶς 1 Th 36 2 Ti 14

2 Co 5 2 τὸ ἔξ ούρανοῦ (sc οἰκητήριον) ἐπεν-
δύσασθαι ἐπιποθοῦντες^b

914 αὐτῶν δεήσει – ἐπιποθούντων ὑμᾶς

Phl 1 8 ὡς ἐ..ῶ^b πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχ-
νοις Χοῦ Ἰ. – 228 ἐ..ῶν ἦν πάν. ὑμᾶς

Jac 4 5 πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ^c τὸ πνεῦμα
1 Pe 2 2 τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐ..ήσατε^c

έπιπόθησις S^o – *desiderium* 2 Co 77.11

έπιπόθητος S^o – *desideratissimus* (vl ..ant.)

Phl 4 1 ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐ..ητοὶ

έπιποθία S^o – *cupiditas*

Rm 1523 ἐ..αν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς

έπιπορεύεσθαι *properare* Luc 84 πρός

έπιπράπτειν S^o – *assuere* Mar 221 ἐπίβλημα

έπιπρίπτειν ^a*iactare* (*supra*) ^b*prolicere* in
Luc 1935^a Ἰμάτια – 1 Pe 57^b „τὴν μέριμναν”

έπισημος ^a*insignis* ^b*nobilis* Mat 2716^a δέ-
σμιον – Rm 167 ἐ..οι^b ἐν τοῖς ἀποστόλοις

έπισιτισμός *esca* Luc 912 ἵνα – εὕρωσιν ἐ..όν

έπισκεπτεῖσθαι *visitare* ^b*considerare*

Mat 2538 καὶ ἐπεσκέψασθε με 43 οὐκ ἐπεσκ.

Luc 168 ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν „λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ” 718 τὸν λαὸν αὐτοῦ

– 78 ἐπισκέψεται (vl ἐπεσκέψατο νγ) ἡ-
μᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους

Act 6 3 ἐ..ψασθε^b – ἀνδρας – μαρτυρουμέν.

723 ἐ..ψασθαι „τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ”

1514 δ ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν – λαόν
– 38 ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς

Hb 2 6 „υἱὸς ἀνδρ. δτι ἐπισκέπτη αὐτόν;”

Jac 127 ἐπ. δρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλ.

έπισκευάζεσθαι *praeparari* Act 2115

έπισκηνοῦν S^o – *inhabitare* in 2 Co 129

ἵνα ἐ..ώσῃ ἐπ' ἔμε ἡ δύναμις τοῦ Χοῦ

έπισκιάζειν *obumbrare*

Mat 17 5 νεφέλη φωτεινή || Mar 9 7 Luc 9 34
Luc 1 35 δύναμις ύψιστου έπισκιάσει σοι!
Act 5 15 ἵνα – καν δή σκιὰ ἐ..σῃ τινὶ αὐτῶν

έπισκοπεῖν *contemplari* Hb 12 15 έπισκοποῦν-
τες μὴ τις ύστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος
(1 Pe 5 2 v1 έπισκοποῦντες (*providentes*) μὴ
ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως)

έπισκοπή ^a*visitatio* ^b*episcopatus*
Luc 19 44 οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπ.^a σου
Act 1 20 „τὴν ἐπ.^b αὐτοῦ λαβέτω ἔτερος”
1 Ti 3 1 εἴ τις ἐ..ῆσθε δρέγεται, καλοῦ ἔργου
1 Pe 2 12 ἵνα – δοξάσωσιν τὸν θεόν „ἐν ἡμέρᾳ
έπισκοπῆς” (v1 58^a)

έπίσκοπος *episcopus*

Act 20 28 παντὶ τῷ ποιμνῷ, ἐνῷ ὑμᾶς τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἄγιον ἔθετο ἐπισκόπους
Phl 1 1 σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις
1 Ti 3 2 δεῖ – τὸν ἐπ. ἀνεπίλημπτον εἶναι Tit
1 7 ἀνέγκλητον – ὡς θεοῦ οἰκονόμον
1 Pe 2 25 ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα
καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν

έπισπασθαι *adducere praeputium* 1 Co 7 18έπισπείρειν S^o – *superseminare* Mat 13 25

έπίστασθαι *scire* ^b*nosse* – negative:
^c*ignorare* ^d*nescire*

Mar 14 68 οὕτε ἐπίσταμαι^b σὺ τί λέγεις
Act 10 28 ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀδέμιτόν ἔστιν
15 7 ἐ..σθε δτι – ἔξελέξατο δὲ θεός διὰ τοῦ
στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔννη
18 25 ἐ..άμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάν.
19 15 καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι^c ὑμεῖς δὲ
τίνες ἔστε; – 19 25 20 18 22 19 24 10 26 26
1 Ti 6 4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλά
Hb 11 8 ἔξηλθεν μηδὲν ἐ..μενος^d ποῦ ἔρχεται
Jac 4 14 οὐκ ἐπίστασθε^c (v1 + τὸ) τῆς αὔριον
Jud 10 δσα δὲ φυσικῶς – ἐπίστανται^b

έπιστασις (v1 ..σύστ.) ^a*concurrus* ^b*instantia*
Act 24 12 οὕτε – εὑρόν με – ἐ..ιν^a ποιοῦντα δχ.
2 Co 11 28 δή ἐπίστασίς^b μοι δή καθ' ἡμέραν

έπιστάτης *praeceptor* Luc 5 5 8 24.45 9 33.49
17 13 Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς

έπιστέλλειν *scribere*

Act 15 20 κρίνω – ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέ-

χεσθαι 21 25 ἐπεστείλαμεν κρίναντες
Hb 13 22 καὶ γάρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν

έπιστήμη *disciplina*

Phl 4 18 εἴ τις ἔπαινος (v1 + ἐπιστήμης, v4, v10)

έπιστήμων *disciplinatus*

Jac 3 13 τίς σοφὸς καὶ ἐπ. ἐν ὑμῖν; δειξάτω

έπιστηρίζειν *confirmare*

Act 14 22 ἐ..οντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν
15 32 τοὺς ἀδελφούς 41 τὰς ἐκκλησίας

έπιστολή *epistola*

Act 9 2 ἡτήσατο – ἐ..ὰς εἰς Δαμασκόν 225
ἐπιστολὰς δεξάμενος – 15 30 23 25.33

Rm 16 22 Τέρτιος δὲ γράψας τὴν ἐπιστολήν

1 Co 5 9 ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπ. μὴ συναναμ.
16 3 δι' ἐ..ῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν

2 Co 3 1 χρήζομεν – συστατικῶν ἐ..ῶν πρὸς ὑ-
μᾶς ἡ ἔξ ὑμῶν; 2 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν
ὑμεῖς ἔστε 3 δτι ἔστε ἐπιστολὴ Χοῦ
διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν

7 8 εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπ. – –
δπι ἡ ἐπ. ἐκείνη εἰ καὶ – ἐλύπησεν ὑ.

10 9 ἵνα μὴ δόξω ωσάν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς
διὰ τῶν ἐπ. 10 δτι αἱ ἐπ. μέν, φησίν,
βαρεῖσαι καὶ ἰσχυραί 11 οἵοι ἐσμεν τῷ
λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες

Col 4 18 ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπ. – –
ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλ. ἀνα-
γνωσθῇ 1 Th 5 27 ἀναγνωσθῆναι τὴν
ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς

2 Th 2 2 μηδὲ θροεῖσθαι, – μήτε διὰ λόγου μή-
τε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν 15 κρα-
τεῖτε τὰς παραδόσεις δτι ἐδιδάχθητε
εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐ..ῆσθε ἡμῶν

3 14 εἴ – τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν
διὰ τῆς ἐπ. – 17 δὲ ἔστιν σημεῖον ἐν
πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω

2 Pe 3 1 δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν
– 16 ὡς καὶ ἐν πάσαις (v1 + ταῖς) ἐ..αῖς

έπιστομίζειν S^o – *redarguere* Tit 1 11

έπιστρέφειν, ..εσθαι *converti* ^b*convertere*
^c*converti facere* ^d*reverti* ^e*redire*

Mat 10 13 δή εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐ..αφήτω^d

12 44 εἰς τὸν οἰκόν μου ἐπιστρέψω^d δθεν

13 16 „μήποτε – ἐπιστρέψωσιν, καὶ ίάσομαι
αὐτούς” || Mar 4 12 – Act 28 27

24 18 δὲ ἐν τῷ ἀγρῷ μηδὲν ἐπιστρεψάτω^d δπίσω

|| Mar 13:16 εἰς τὰ δύσια Luc 17:31^a
Mar 5:30 Ἰησοῦς – ἐπιστραφεῖς ἐν τῷ δχλῳ 8:33
Luc 1:16 πολλοὺς – ἐπιστρέψει^b ἐπὶ – τὸν θεόν
 – 17 „ἐ..έψαι^b καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκ.”
 2:39 ἐπέστρεψαν^d εἰς τὴν Γαλιλαίαν
 8:55 ἐπέστρεψεν^d τὸ πνεῦμα αὐτῆς
 17:4 ἐάν – ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ
 22:32 σύ ποτε ἐ..ψας στήρισον τοὺς ἀδελφούς
Joh 21:20 ἐπιστραφεῖς δ Πέτρος βλέπει Ἰφούς
Act 3:19 μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε
 9:35 οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύρ. 11:21
 – 40 ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν·
 14:15 ἐπιστρέψειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα 15:19 τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων ἐ..ουσιν ἐπὶ τὸν θεόν
 26:20 μετανοεῖν καὶ ἐπ. ἐπὶ τὸν θεόν
 15:38^d 16:18 – 26:18 τοῦ ἐπιστρέψαι „ἀπὸ σκότους εἰς φῶς” καὶ τῆς ἔξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν
2 Co 3:16 „ἥνικα – ἐάν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον”
Gal 4:9 πῶς ἐ..ετε – ἐπὶ τὰ – πτωχὰ στοιχεῖα –;
1 Th 1:9 πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τ. θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι
Jac 5:19 ἐάν τις πλανηθῇ – καὶ ἐπιστρέψῃ^b τις αὐτὸν ωδὴ ἐπιστρέψας^c ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης δδοῦ αὐτοῦ
1 Pe 2:25 ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα
2 Pe 2:22 „κύων ἐ..ψας^d ἐπὶ τὸ δ. ἔξεραμα”
Ap 1:12 ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνήν – καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ λυχνίας

έπιστροφή *conversio* Act 15:3 ἐθνῶν

έπισυνάγειν *congregare*

Mat 23:37 ἡδέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, δν τρόπον δρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία || **Luc** 13:34 ἐπισυνάξαι
 24:31 „ἐπισυνάξουσιν” τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ „ἐκ τῶν τεσσ. ἀνέμων” || **Mar** 13:27
Mar 1:33 ἦν δλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη
Luc 12:1 ἐ..αχθεισῶν τῶν μυριάδων (v1 δχλῶν συμπεριεχόντων *vg turbis circumstantibus*) – 17:37 ἀετοὶ ἐ..αχθήσονται

έπισυναγωγή ^a*congregatio* ^b*collectio*
2 Th 2:1 ὑπὲρ τῆς – ἡμῶν ἐ..ῆς^a ἐπ’ αὐτὸν
Hb 10:25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπ.^b ἐαυτῶν

έπισυντρέχειν *S^o* – *concurrere* Mar 9:25

έπισφαλής *non tutus* Act 27:9 (πλοῦς)

έπισχύειν *invalescere* **Luc** 23:5 λέγοντες

έπισωρεύειν *S^o* – *coacervare* 2 Ti 4:3 ἐαυτοῖς

έπιταγή *imperium* ^b*praescriptum*

Rm 16:26 κατ’ ἐπιταγὴν^b τοῦ αἰωνίου θεοῦ
 1 Co 7:6 λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ’ ἐπ. 2 Co 8:8 οὐ κατ’ ἐπ. (*quasi imperans*) – 25 περὶ – τῶν παρθένων ἐπιταγὴν^b κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι
1 Ti 1:1 ἀπόστολος – κατ’ ἐπ. θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν Tit 1:3 κηρύγματι δ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ’ ἐπ.^b τοῦ σωτ. ἡμ. θεοῦ
Tit 2:15 ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς

έπιτάσσειν *imperare* ^b*praecipere*

Mar 1:27 τοῖς πνεύμασι – ἐπιτάσσει || **Luc** 4:38 6:27^b 39 ἐπέταξεν^b αὐτοῖς ἀνακλιθῆναι 9:25 ἐγὼ ἐ..ω^b σοι, ἔξελθε **Luc** 8:31 ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπ. **Luc** 8:25 καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐ..ει καὶ τῷ ὕδατι 14:22 γέγονεν δ ἐπέταξας – **Act** 23:2^b
Phm 8 παρρησίαν ἔχων ἐπ. σοι τὸ ἀνῆκον

έπιτελεῖν, ..εῖσθαι *consummare* (Gal 3:3 ..ari)

^b*perficere* ^c(1 Pe 5:9) *fieri*
Rm 15:28 τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας – ἀπελεύσομαι
2 Co 7:1 ἐ..οῦντες^b ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ 8:6 ἵνα – ἐ..έσῃ^b εἰς ὑμᾶς – τὴν χάριν – 11 καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε^b, δπως – καὶ τὸ ἐπιτελέσαι^b ἐκ τοῦ ἔχειν

Gal 3:3 ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; (vg c..emini v1 ..amini)

Phl 1:6 δ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει^b ἅχρι ἡμέρας Χοῦ

Hb 8:5 Μωϋσῆς μέλλων ἐπ. τὴν σκηνήν 9:6 οἱ ιερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες

1 Pe 5:9 τὰ αὐτὰ τῶν παδημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐ..εῖσθαι^c

έπιτήδειος ^a*necessarius* ^b*opportunitas*

(Act 24:25 v1 καιρῷ – ἐ..ῳ^b μετακαλέσομαι σε)
Jac 2:18 μὴ δῶτε – αὐτοῖς τὰ ἐ..^a τοῦ σώματ.

έπιτιθέναι, ..εσθαι *imponere* ^b*apponere*, ..pi^c *ponere* ^d(ex v1) *linire*

Mat 9:18 ἐπίθεται τὴν χεῖρά σου ἐπ’ αὐτήν || **Mar** 5:23 ἵνα – ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ – 6:5 δλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας (Luc 4:40 ἐν ἐκάστῳ – τὰς χεῖρας ἐπιπιθεῖς ἐθεράπευεν)

Mar 7:32 ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα 8:23 ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας 25 πάλιν ἐπέθηκεν **Luc** 13:13 ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας. – [Mar 16:18 ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν] **Act** 28:8 ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας – Ιάσατω – non aegrotis: **Mat** 19:13

παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιδῇ αὐτοῖς 15 Act 66 προσευξάμενοι ἐπέδηκαν – τὰς χεῖρας 817 ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπί αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἄγιον 19 ἵνα φέρειν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας 912.17 133 196 – 1 Ti 522 χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει → τιθέναι
 Mat 21 7 ἐπέδηκαν – τὰ ίμάτια (vl + αὐτῶν)
 23 4 ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὥμους τῶν ἀνδρώπων (sc φορτία βαρέα)
 2729 ἐπέδηκαν^c ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Joh 192 – 37 ἐπέδηκαν – τὴν αἰτίαν – γεγραμμένην
 Mar 316 ἐπέδηκεν δόνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον
 17 αὐτοῖς δόνομα Βοσανηργές
 Luc 1030 πληγάς ἐπιδέντες Act 1629 αὐτοῖς 15 δ εὑρών ἐ..ησιν ἐπὶ τοὺς ὥμους αὐτοῦ
 2328 ἐπέδηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν
 Joh 9 8 ἐπέδηκεν (vl ἐπέχρισεν vg^d vl levit)
 – τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὅφθαλμούς 15^c
 Act 1510 ἐπιθεῖναι ζυγόν 28 μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος | 1623 → Luc 1030
 1810 οὐδεὶς ἐπιδήσεται^b (apponetur) σοι τοῦ κακῶσαί σε – 283 ἐπὶ τὴν πυράν
 2810 ἐπέδεντο τὰ πρὸς τὰς χρείας
 Ap 2218 ἔάν τις „ἐπιδῆ^b ἐπ’ αὐτά,” ἐπιδήσει^b δ θεὸς „ἐπ’ αὐτὸν” τὰς πληγάς

έπιτιμᾶν *increpare* ^b *committari* ^c *imperare*
^d *praecipere*

Mat 828 ἐπετίμησεν^c (vl *increparuit*) τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλ. || Mar 439^b Luc 824
 1218 ἐπετίμησεν^d αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν || Mar 312^b Luc 441
 – Mat 1620^d (vl διεστείλατο) || Mar 830^b Luc 921 μηδὲν λέγειν τοῦτο
 1822 Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ || Mar 832.33 ἐπετίμησεν^b Πέτρῳ
 1718 ἐπετίμησεν αὐτῷ –, καὶ ἔξηλθεν – τὸ δαιμ. || Mar 925^b Luc 942 – Mar 126^b || Luc 435 – 39 ἐπετίμησεν^c τῷ πυρετῷ
 1913 οἱ δὲ μαδηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς || Mar 1013^b Luc 1816
 2031 δχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς (sc τυφλοῖς)
 ἵνα σιωπήσωσιν || Mar 1048^b Luc 1839
 Luc 945 ἐπετίμησεν αὐτοῖς (sc τοῖς μαδηταῖς)
 17 3 ἐὰν ἀμάρτῃ δ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἀφεις
 1939 ἐπιτίμησον τοῖς μαδηταῖς σου
 2340 δ ἔτερος ἐπιπιμῶν αὐτῷ ἔφη· οὐδὲ – σύ
 2 Ti 4 2 ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον (vg inverso ordine: *obsecra*, *increpa*)
 Jud 9 Μιχαὴλ δ ἀρχάγγ.–εἴπεν· „ἐπιτίμησαι^c (nonne *increpet?*) σοι κύριος”

έπιτιμία *obiurgatio* 2 Co 26 τῶν πλειόνων
 έπιτρέπειν *permittere* ^b *concedere*
 Mat 821 ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον – θάψαι || Luc 959.61 ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τ. οἰκον
 19 8 Μωῦσ.–ἐπέ..ψεν – ἀπολῦσαι || Mar 104
 Mar 513 ἐπέτρεψεν^b αὐτοῖς || Luc 832
 Joh 1938 ἐπέτρεψεν δ Πιλᾶτος
 Act 2139.40 261 273 2816 μένειν καθ’ ἑαυτόν
 1 Co 1434 οὐδὲ γάρ ἐ..εται αὐταῖς λαλεῖν 1 Ti 212
 διδάσκειν δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω
 16 7 ἐὰν δ κύριος ἐπιτρέψῃ Hb 63 ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ δ θεός
 μετ’ ἐπιτροπῆς *cum permissu* Act 2612
 έπίτροπος *procurator* ^b *tutor*
 Mat 20 8 Luc 83 – Gal 42 ὑπὸ ἐ..ουσ^b ἐστίν
 (ἐπιτροπεύειν *procurare* Luc 31 vl)
 έπιτυγχάνειν *adipisci* ^b *consequi*
 Rm 11 7 δ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν^b, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν^b
 Hb 616 μακροδυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας (Abr.) 1133 ἐπέτυχον ἐπ..λιῶν
 Jac 4 2 ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν
 έπιφαίνειν *apparēre* ^b *illuminate*
 Luc 179 „ἐπιφάναι^b τοῖς ἐν σκότει – καθημ.”
 Act 2720 μήτε ἀστρων ἐπιφαινόντων
 Tit 211 ἐπεφάνη γάρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ – πᾶσιν 34 δὲ δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ – θεοῦ
 έπιφάνεια *adventus* ^b *illumination* ^c *illustratio*
 2 Th 2 8 δν δ κύριος – καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ^c τῆς παρουσίας αὐτοῦ
 1 Ti 614 μέχρι τῆς ἐπ. τοῦ κυρίου ἡμ. Ἡ. Χοῦ
 2 Ti 1 10 χάριν, – φανερωθεῖσαν – νῦν διὰ τῆς ἐπ.^b τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χοῦ Ἰησοῦ
 4 1 διαμαρτύρομαι –, καὶ (vl κατὰ vg per) τὴν ἐπ. – καὶ τὴν βασιλ. αὐτοῦ
 – 8 πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπ. αὐτοῦ
 Tit 213 προσδεχόμενοι τὴν – ἐλπίδα καὶ ἐπ. τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ
 έπιφανής *manifestus* Act 220 ἡμέρα κυρίου
 έπιφαύσκειν (vl ἐπιψαύειν) *illuminate*
 Eph 514 ἐπιφαύσει σοι (te vl tibi) δ Χός
 έπιφέρειν *inferre* (Act 2518 vl *deferre*)
 Rm 3 5 μὴ ἀδικος δ θ. δ ἐπιφέρων τ. δργήν;
 Jud 9 κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας

έπιφωνεῖν *acclamare* ^a*clamare* ^c*succlamare*
Luc 23:21^c Act 12:22 21:34^b 22:24

έπιφώσκειν ^a*lucescere* ^b*illucescere*
Mat 28:1 τῇ ἐ..ούσῃ^a εἰς μίαν σαββ. Luc 23:54^b

έπιχεῖν *infundere* Luc 10:34 ἔλαιον καὶ οἶνον

έπιχειρεῖν ^a*conari* ^b*quaerere* ^c*tentare*
Luc 1:1^a ἀνατάξασθαι διήγησιν Act 9:29^b 19:13^c

έπιχορηγεῖν ^a*administrare* ^b*ministrare*
^c*subministrare* ^d*tribuere*
2 Co 9:10 δὲ ἐ..ῶν^a „σπέρμα – καὶ ἄρτον”
Gal 3:5 δὲ οὖν ἐπιχορηγῶν^d ὑμῖν τὸ πνεῦμα
Col 2:19 τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν – ἐ..ούμενον^c
2 Pe 1:5 ἐ..ήσατε^b ἐν τῇ πίστει – τὴν ἀρετήν
– 11 πλουσίως ἐ..γηδήσεται^b ὑμῖν ἡ εἰσ-
οδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν

έπιχορηγία S^o – *subministratio* Eph 4:16
συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπ.
Phl 1:19 διὰ – ἐ..ίας τοῦ πνεύματος Ἰησ. Χοῦ

έπιχρίειν S^o – ^a*linire* (vl *linere*) ^b*ungere*
Joh 9:(6 vl^a πηλόν) 11^b τοὺς ὁφθαλμούς

έποικοδομεῖν S^o – *superaedificare*
1 Co 3:10 ἄλλος δὲ ἐ..εῖ. ἔκαστος δὲ βλεπέτω
πῶς ἐ..εῖ 12 εἰ δὲ τις ἐ..εῖ – χρυσίον
14 εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ δὲ ἐ..ησεν
Eph 2:20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν
ἀποστόλων καὶ προφητῶν
Col 2:7 ἔρριψαμένοι καὶ ἐ..ούμενοι ἐν αὐτῷ
(1 Pe 2:5 vl καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες ἐ..εἰσθε)
Jud 20 ἐ..οῦντες ἔαυτοὺς τῇ – ὑμῶν πίστει

έπονομάζεσθαι *cognominari* Rm 2:17 Ἰουδ.

έποπτεύειν S^o – *considerare*
1 Pe 2:12 ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες
3:2 ἐ..σαντες τὴν – ἀγνήν ἀναστροφὴν ὑμ

έπόπτης *speculator* 2 Pe 1:16 ἀλλ’ ἐπόπται γε-
νηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος

ώς ἔπος εἰπεῖν *ut ita dictum sit* Hb 7:9

έπουράνιος *caelstis* (Mat 18:35 vl)
Joh 3:12 πῶς ἔαν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπ. πιστεύσετε;
1 Co 15:40 καὶ σώματα ἐ..α – – ἐτέρα μὲν ἡ τῶν
ἐπ. δόξα – 48 οἷος δ ἐπ., τοιοῦτοι

καὶ οἱ ἐπουράνιοι 49 φορέσωμεν (vl
..σομεν) καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρ.

Eph 1:3 δὲ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ
πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουραν. ἐν Χῷ
– 20 καθίσας – ἐν τοῖς ἐπ. 26 συνήγειρεν
καὶ συνεκάδισεν ἐν τοῖς ἐπ. ἐν Χῷ
3:10 ἵνα γνωρισθῇ – ταῖς ἔξουσίαις ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις 6:12 πρὸς τὰ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις

Phl 2:10 ἵνα – „πᾶν γόνυ κάμψῃ” ἐπουρανίων
2 Ti 4:18 εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουρ.

Hb 3:1 κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι
6:4 γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπ.
8:5 οἵπνες – σκιᾶς λατρεύουσιν τῶν ἐπ.
9:23 τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς (*caelestium*) – , αὐτὰ δὲ τὰ ἐπ.
κρείτοσιν θυσίαις (sc καθαρίζεσθαι)
11:16 κρείτονος δρέγονται (sc πατρίδος),
τοῦτ’ ἔστιν ἐπουρανίου
12:22 προσεληλύθατε – Ἱερουσαλὴμ ἐ..ίω

έπτά *septem* ^b*septies* ^c*septimus*

Mat 12:45 ἐπτὰ ἔτερα πνεύματα || Luc 11:26
15:34 ἐπτά (sc ἄρτους) 36:37 σπυρίδας πλή-
ρεις 16:10 || Mar 8:5.6.8.20

18:22 ἔως ἐβδομηκοντάκις ἐπτά^b
22:25 ἥσαν – ἐ. ἀδελφοί 26^c 28 τίνος τῶν ἐ..
– ; || Mar 12:20.22.23 Luc 20:29.31.33

[Mar 16:9 παρ’ ἡς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ δαιμόνια]
Luc 8:2 ἀφ’ ἡς δαιμόνια ἐ. ἐξεληλύθει

Luc 2:36 ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἐπτά
Act 6:3 ἄνδρας ἔξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐ.

21:8 Φιλίππου – ὅντος ἐκ τῶν ἐπτά
13:19 „καθελών ἔθνη ἐπτὰ ἐν γῇ Χανάαν”

19:14 20:6 21:4.27 28:14 – Hb 11:30

Ap 1:4 ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις 11:20
– – ἀπὸ τῶν ἐ. πνευμάτων 31 θεοῦ 45:5b

– 12 ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς (13 vl) 20:21
– 16 ἀστέρας ἐ. 20 τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ

ἀστέρων – • οἱ ἐ. ἀστέρες ἀγγελοι τῶν
ἐ. ἐκκλ. εἰσιν 21 δὲ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ

ἀστέρας 31 δὲ ἔχων – τοὺς ἐ. ἀστέρας

4:5 ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι

5:1 σφραγῖσιν ἐ. 5:61 μίαν ἐκ τῶν ἐ. σφρ.

– 6 ἔχων κέρατα ἐ. καὶ δοφθαλμοὺς ἐπτά

8:2 εἶδον τοὺς ἐ. ἀγγέλους – , – ἐδόθησαν
αὐτοῖς ἐ. σάλπιγγες 8 – 15:1 ἀγγέ-
λους ἐ. ἔχοντας „πληγὰς ἐ.” τὰς ἐ-

σχάτας 8:7 τοῖς ἐ. ἀγγ. ἐπτὰ φιάλας

8:16:1 17:1 εἰς ἐκ τῶν ἐ. ἀγγ. κτλ 21:9

10:3 ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί 4

11:13 δονόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπτά

Ap 12 3 δράκων –, ἔχων κεφαλὰς ἑπτά – καὶ – ἑπτὰ διαδήματα 131 κεφαλὰς ἑπτά 173.7.9 αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ἑπτὰ ὅρη εἰσίν –, καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν 1711 ὅγδοος ἐστιν, καὶ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστιν

ἑπτάκις *septies* Mat 1821 ποσάκις – ἀφήσω αὐτῷ; ξως ἐ.; 22 || Lyc 174 ἐ. τῆς ἡμ.

ἑπτακισχίλιοι *septem millia* Rm 114

Ἐραστος Act 1922 Rm 1623 2 Ti 420

ἔργαζεσθαι *operari* ^b*facere*

Mat 723 „ἀποχωρεῖτε—οἱ ἐ..όμενοι τ. ἀνδρίαν” 2128 ὕπαγε – καὶ ἐ..ου ἐν τῷ ἀμπελῶνι 2516 ὁ τὰ πέντε – λαβὼν ἡ..σατο ἐν αὐτοῖς 2610 ἔργον – καλὸν ἤργασατο εἰς ἐμέ || Mar 148 ἐν ἐμοί

Luc 1314 ἔξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἔργαζεσθ. Joh 321 ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν ἔργασμένα^b

517 ὁ πατήρ μου ξως ἄρπ ἔργαζεται, κάγω ἔργαζομαι 627 ἔργαζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν – μένουσαν – 28 τί ποιῶμεν ἵνα ἔργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; – 30 τί – ποιεῖς σὺ σημεῖον –; τί ἔργαζῃ; 9 4 ἡμᾶς (v1 ἐμὲ νγ) δεῖ ἔργ. τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με – · ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἔργαζεσθαι

Act 1035 ὁ – ἐ..όμενος δικαιοσύνην δεκτός 1341 „ἔργον ἐ..ομαι – ἐν ταῖς ἡμέρ. ὑμῶν”

18 3 ἔμενεν πάρ' αὐτοῖς, καὶ ἔργαζοντο Rm 210 δόξα – παντὶ τῷ ἐ..ομένῳ τὸ ἀγαθόν 4 4 τῷ – ἐ..ομένῳ ὁ μισθὸς – κατὰ διείλημα 5 τῷ δὲ μὴ ἐ..ομένῳ, πιστεύοντι δὲ –, λογίζεται ἡ πίστις – εἰς δικ. 1310 ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον (vng *proximi*) κακὸν οὐκ ἔργαζεται

1 Co 412 κοπιῶμεν ἐ..όμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν 9 6 οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν μὴ ἐ..σδαι (vng *hoc operandi*); 13 οἱ τὰ Iερὰ ἐ..όμενοι τὰ ἐκ τοῦ Iεροῦ ἐσθίουσιν

1610 τὸ – ἔργον κυρίου ἐ..εται ὡς κάγω

2 Co 710 μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν – ἔργαζεται

Gal 610 ἐ..ώμεδα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας

Eph 428 κοπιάτω ἐ..όμενος ταῖς ἰδίαις χερσίν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι

Col 323 ἐκ ψυχῆς ἔργαζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ

1 Th 2 9 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐ..όμενοι 2 Th 38

411 ἔργ. ταῖς χερσὶν ὑμῶν 2 Th 310 εἴ τις

οὐ θέλει ἔργ., μηδὲ ἐσθιέτω 11 τινὰς – μηδὲν ἐ..ομένους 12 ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐ..όμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν

Hb 1133 διὰ πίστεως – ἤργασαντο δικαιοσύνην

Jac 120 δργὴ – δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐ..ται 2 9 εἰ – προσωπολημπτ., – ἀμαρτίαν ἐ..σδε

2 Jo 8 ἵνα μὴ ἀπολέσητε ὃ ἤργασάμεδα (v1 εἰργάσασθε νγ *operati estis*)

3 Jo 5 πιστὸν ποιεῖς δ ἐὰν ἔργασῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ζένους

Ap 1817 δσοι τὴν θάλασσαν ἔργαζονται

ἔργασία *quaestus* ^b*operatio* ^c*opera* ^d*artificium* Luc 1258 δὸς ἐ..αν^c ἀπηλλάχθαι

Act 1618 ἐ..αν πολλὴν παρεῖχεν 19 ἐλπὶς τῆς ἐ. 1924 παρείχετο – οὐκ δλίγην ἔργασίαν 25^d

Eph 419 εἰς ἐ..αν^b ἀκαδαρσίας – ἐν πλεονεξίᾳ

ἔργατης *operarius* ^b*opifex*

Mat 937 οἱ δὲ ἔργαται δλίγοι 38 δπως ἐκβάλῃ ἐ..ας εἰς τ. δερισμὸν αύτοῦ || Luc 102

1010 ἄξιος – ὁ ἔργ. τῆς τροφῆς αύτοῦ || Luc 107 τοῦ μισθοῦ 1 Ti 518 τ. μισθοῦ

20 1 μισθώσασθαι ἐ..ας 2 συμφωνήσας – μετὰ τῶν ἔργατῶν ἐκ δηναρίου 8 κάλεσον τοὺς ἔργ. καὶ ἀπόδος τ. μισθόν

Luc 1327 „ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ – ἐ..αι ἀδικίας”

Act 1925 καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργατας^b

2 Co 1113 ψευδαπόστολοι, ἔργάται δόλιοι

Phl 3 2 βλέπετε τοὺς κακοὺς ἔργατας

2 Ti 215 σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ, ἐ..ην ἀνεπαίσχυντον

Jac 5 4 μισθὸς τῶν ἔργ. – ὁ ἀφυστερημένος

ἔργον *opus* ^b*factum* ^c*operatio*

1) Χριστοῦ, θεοῦ, τοῦ κυρίου, τῆς σοφίας, – τοῦ διαβόλου

Mat 11 2 δ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας – τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ (v1 Ἰησοῦ)

– 19 ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων (v1 τέκνων νγ *a filiis*) αύτῆς

Luc 2419 δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ (Jesus)

Joh 434 ἵνα – τελειώσω αύτοῦ τὸ ἔργον

520 μεῖζοντα τούτων δεῖξει αύτῷ ἔργα

– 36 τὰ – ἔργα δ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αύτά, αύτὰ τὰ ἔργα δ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ 1025

(628 τί ποιῶμεν ἵνα ἔργαζώμεδα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; 29 τοῦτο ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς δν ἀπέστ.)

7 3 ἵνα – θεωρήσουσιν τὰ ἔργα σου δ π. – 21 ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ – θαυμάζετε

Joh 8:41 ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔ. τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 9:3 ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν
 – 4 ἡμᾶς (v1 ἐμὲ νg) δεῖ ἔργάζεσθαι τὰ
 ἔργα τοῦ πέμψαντός με
 10:32 πολλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν καλὰ ἐκ τοῦ
 πατρός· διὰ ποίον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ
 λιθάζετε; 33 περὶ καλοῦ ἔργου οὐ
 λιθάζομέν σε
 – 37 εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔ. τοῦ πατρός μου, μὴ
 πιστεύετέ μοι 38 εἰ δὲ ποιῶ, – τοῖς ἔρ-
 γοις πιστεύετε 14:10 δ – πατήρ ἐν ἐ-
 μοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ (v1
 αὐτός νg) 11 διὰ τὰ ἔ. αὐτὰ πιστεύετε
 14:12 δ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα δ ἐγὼ
 ποιῶ κάκείνος ποιήσει καὶ μεῖζονα
 15:24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς
 17:4 τὸ ἔργον τελειώσας δ δέδωκάς μοι
 Act 13:41 „ἔργον ἔργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις ὑμῶν, ἔργον δ οὐ μὴ πιστεύσῃτε”
 (15:18 v1 „γνωστὸν ἀπ' αἰῶνος – τῷ κυρίῳ
 τὸ ἔ. αὐτοῦ” vg, et γνωστά – τὰ ἔ.)
 Rm 14:20 μὴ – κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ
 1 Co 15:58 περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρ.
 16:10 τὸ – ἔργον κυρίου ἔργάζεται ὡς κάγω
 Phl 1:6 δ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγα-
 θὸν ἐπιτελέσει ἕχρι ἡμέρας Χοῦ Ἰ.
 2:30 διὰ τὸ ἔ. Χοῦ μέχρι θανάτου ἡγγισ.
 Hb 1:10 „ἔργα τῶν χειρῶν σου – οἱ οὐρανοί”
 3:9 „εἶδον τὰ ἔ. μου τεσσεράκοντα ἔτη”
 4:3 καίτοι „τῶν ἔργων” ἀπὸ καταβολῆς
 κόσμου γενηθέντων 4 „κατέπαυσεν
 – ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ” 10
 1 Jo 3:8 ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου
 Ap 2:28 δ τηρῶν ἕχρι τέλους τὰ ἔργα μου
 15:3 „θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, κύριε”

2) hominum opera
 ἔργον ἀγαθόν, ἔργα ἀγαθά → ἀγα-
 θός 2b) inde ab Act 9:38
 a) ἔργα, ἔργα νόμου ορρ πίστις, χά-
 ρις, ἔλεος, δῶρον, πρόθεσις

Rm 3:20 ἐξ ἔργων νόμου „οὐ δικαιωθήσεται
 πᾶσα σάρξ” 28 δικαιοῦσθαι πίστει ἀν-
 θρωπον χωρὶς ἔργων νόμου
 – 27 ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν
 ἔργων b; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νό. πίστεως
 4:2 εἰ – Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη
 – 8 ς δ. λογίζεται δικ..ην χωρὶς ἔργων
 9:12 ἵνα ἡ – πρόθεσις – μένη, οὐκ ἐξ ἔ..ων
 – 32 δι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ’ ὡς ἐξ ἔργων
 11:8 εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων (sc ἐκλογῇ)

Gal 2:16 οὐ δικαιοῦται ἄνθρ. ἐξ ἔργων νόμου
 –, καὶ ἡμεῖς – ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δι-
 καιωθῶμεν – οὐκ ἐξ ἔ. νόμου, δπ ἐξ
 ἔ. νόμου „οὐ δικαιωθήσεται π. σάρξ”
 3:2 ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε
 ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 5
 – 10 δοι γάρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν
 Eph 2:9 θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή
 2 Ti 1:9 οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ
 ιδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν
 Tit 3:5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ –,
 ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἐσωσεν
 Jac 2:14 ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ
 μὴ ἔχῃ; 17 ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔρ-
 γα, νεκρά ἐστιν καθ' ἐαυτήν 28
 – 18 σὺ πίστιν ἔχεις, κάγὼ ἔργα ἔχω· δεῖ-
 ξόν μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔ.,
 κάγὼ σοι δεῖξω ἐκ τῶν ἔργων μου
 τὴν πίστιν 20 ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔ.
 ἀργή (v1 νεκρά νg mortua v1 otiosa)
 – 21 Ἀβρ. – οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη –;
 25 καὶ Παῦλος ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔ. –;
 – 22 ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,
 καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη
 – 24 δρῦτε δι οὐκ ἐξ ἔ. δικαιοῦται ἄνθρωπος
 b) hominum ἔργον, ἔργα – collata
 verbo vel confessioni

Mat 23:3 κατὰ – τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε
 Luc 24:19 δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ Act 7:22
 δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ
 Rm 15:18 ὃν οὐ κατειργάσατο Χός δι' ἐμοῦ –,
 λόγῳ καὶ ἔργῳ (factis)
 2 Co 10:11 οἵοι ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν –,
 τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ
 Col 3:17 δ τι ἐὰν ποιήσεις ἐν λόγῳ ἡ ἐν ἔργῳ
 2 Th 2:17 στηρίζαι (sc ὑμῶν τὰς καρδίας) ἐν
 παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ
 Tit 1:16 τοῖς δὲ ἔργοις b ἀρνοῦνται (sc θεόν)
 1 Jo 3:18 μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσ-
 σῃ, ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ
 c) reliqui loci

Mat 5:16 δπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα
 23:5 πάντα – τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς
 τὸ θεατῆναι τοῖς ἀνθρώποις
 26:10 ἔ. – καλὸν ἡργάσατο εἰς ἐμέ || Mar 14:6
 Mar 13:34 δοὺς – ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ
 Luc 11:48 συνευδοκεῖτε τοῖς ἔ. τῶν πατέρ. ὑμῶν
 Joh 3:19 ἦν γάρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα
 – 20 ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ
 – 21 ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα δι οὐκ ἐν
 θεῷ ἐστιν εἰργασμένα

Joh 6:28.29 → supra sub 1)	Jac 1:4 ἡ – ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχέτω
7:7 μαρτυρῶ – διπά τὰ ἔργα αὐτοῦ (sc. τοῦ κόσμου) πονηρά ἔστιν	– 25 οὐκ ἀκροατῆς – ἀλλὰ ποιητῆς ἐ..οὐ
8:39 τὰ ἔ. τοῦ Ἀβρ. ποιεῖτε (v1 ἐποίεῖτε)	3:13 δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς
Act 5:38 ἡ βουλὴ αὐτῆς ἡ τὸ ἔργον τοῦτο	τὰ ἔ. c (v1 <i>operam</i> et <i>opera</i>) αὐτοῦ
7:41 εὐφρ. ἐν τοῖς ἔ. τῶν χειρῶν αὐτῶν	1 Pe 1:17 τὸν – κρίνοντα κατὰ τὸ ἔκαστον ἔ.
13:2 εἰς τὸ ἔργον δι προσκέλημαι αὐτούς	2:12 ἵνα – ἐκ τῶν καλῶν ἔ. (vg add <i>νος</i>)
14:26 εἰς τὸ ἔργον δι ἐπλήρωσαν	ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν θεόν
15:38 τὸν – μὴ συνελθόντα – εἰς τὸ ἔργον	2 Pe 1:10 σπουδάσατε (v1 + ἵνα διὰ τῶν καλῶν
26:20 δέξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας	ἔργων vg) βεβιάσαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν ποιεῖσθαι (v1 ποιεῖσθε vg <i>faciatis</i>)
Rm 2:6 „ἀποδώσει ἔκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ“ 2 Ti 4:14 αὐτῷ (Alexandro)	2:8 ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοιος ἔ. ἐβασάνιζεν
– 15 ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν	3:10 γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα
13:12 ἀποδώμεθα – τὰ ἔργα τοῦ σκότους	1 Jo 3:12 ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ – δίκαια
1 Co 3:13 ἔκάστου τὸ ἔ. φανερὸν γενήσεται – ἔκάστου τὸ ἔ. ὅποιόν ἔστιν τὸ πῦρ	2 Jo 11 κοινωνεῖ τοῖς ἔ. αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς
– δοκιμάσει 14 εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ 15 εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαῆσεται	3 Jo 10 ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα δι ποιεῖ
5:2 ἵνα ἀρδή – δ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας	Jud 15 περὶ πάντων τῶν ἔ. ἀσεβείας αὐτῶν
9:1 οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ;	Ap 2:2 οἶδα τὰ ἔργα σου 19 3:1.8.15
2 Co 11:15 ὃν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔ. αὐτῶν	– 5 τὰ πρώτα ἔργα ποίησον 19 τὰ ἔ. σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων
Gal 5:19 φανερά – ἔστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός	– 6 μισεῖς τὰ ἔ. b τῶν Νικολαϊτῶν, δι κάγγω
6:4 τὸ – ἔργ. ἐαυτοῦ δοκιμάζετω ἔκαστος	– 22 μὴ μετανοήσουσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς – 9:20 „τῶν χειρῶν αὐτῶν“ 16:11
Eph 4:12 καταρτισμὸν – εἰς ἔργον διακονίας	– 23 „δώσω – ἔκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα“ ὑμῶν
5:11 μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους	18:6 διπλώσατε τὰ διπλᾶ „κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς“ 20:12 ἐκρίθησαν – „κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν“ 13:22:12 „ἀποδοῦναι ἔκάστῳ ως τὸ ἔργον“ ἔστιν „αὐτοῦ“
Phil 1:22 τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου	3:2 οὐ γάρ εὔρακά σου ἔ. πεπληρωμένα
Col 1:21 ὑμᾶς ποτε – ἔχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς	14:13 τὰ γάρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ’ αὐτῶν
1 Th 1:3 ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως	
5:13 ἡγεῖσθαι αὐτοὺς – διὰ τὸ ἔργ. αὐτῶν	
2 Th 1:11 ἵνα – πληρώσῃ – ἔργον πίστεως	
1 Ti 3:1 ἐπισκοπῆς –, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ	
5:10 χήρα –, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυροῦμ. – 25 καὶ τὰ ἔργα b τὰ καλὰ πρόδηλα	
6:18 παράγγελλε – πλουτεῖν ἐν ἔ..οις κα-	
2 Ti 4:5 ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ λοιῆς – 18 ἥψεταί (vg <i>liberavit</i> v1 ..bit) με δι κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ	
Tit 2:7 σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔ.	
– 14 λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔ.	
3:8 ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι 14 μανθανέτωσαν – καλῶν ἔ. προΐστασθ. εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας	
Hb 4:10 δ – „εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ“ καὶ αὐτὸς „κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων“ αὐτοῦ, ὕσπερ – „δι θεός“	
6:1 μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων 9:14 καθαριεῖ τὴν συνείδησιν – ἀπὸ νεκρ. ἔ. – 10 ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔ. ὑμῶν καὶ τῆς ἀγ.	
10:24 εἰς παροξυσμὸν – καλῶν ἔργων	
	έρευνᾶν <i>scrutari</i>
Joh 5:39 ἐ..ατε τὰς γραφάς, διτι ὑμεῖς δοκεῖτε	Joh 7:52 ἐρεύνησον (vg + <i>scripturas</i> v1 ^o) καὶ ἵδε διτι ἐκ τῆς Γαλιλ. προφήτης οὐκ
	Rm 8:27 δ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδεν
1 Co 2:10 τὸ – πνεῦμα πάντα ἐ..ῆ, καὶ τὰ βάθη	1 Pe 1:11 ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἡ ποιῶν καιρόν
	Ap 2:23 ἐγώ εἰμι δ „ἐ..ῶν νεφροὺς κ. καρδ.“

έρημια *desertum* ^b*solitudo*

- Mat 15³³ πόθεν ἡμῖν ἐν Ἰ..ᾳ ἄρτοι –; || Mar 8⁴^b
 2 Co 11²⁶ κινδύνοις ἐν πόλει, – ἐν ἔρημίᾳ^b
 Hb 11³⁸ ἐπὶ ἔρημίαις^b πλανώμενοι καὶ δρεσιν
έρημος, ..ον et ή ἔρημος *desertus, ..a, ..um*
 – (ή ἔρ.) *desertum* ^b*solitudo*
 Mat 3¹ κηρύσσων ἐν τῇ ἐρ. τῆς Ἰουδαίας 3
 „φωνὴ βιωντος ἐν τῇ ἐρ.” || Mar 13⁴
 Luc 3^{2,4} Joh 1²³ – Mat 11⁷ τί ἔξηλ-
 θατε εἰς τὴν ἔρημον –; || Luc 7²⁴
 4¹ Ἰησ. ἀνήχθη εἰς τὴν ἐρ. || Mar 1^{12.}
 13 ἦν ἐν τῇ ἐρ. Luc 4¹ ἤγετο – ἐν
 14¹³ εἰς ἔρημον τόπον κατ’ ιδίαν 15 ἔρη-
 μός ἐστιν ὁ τόπος || Mar 6³¹ δεῦτε
 ὑμεῖς – εἰς ἐρ. τόπον καὶ ἀναπαύ-
 σασθε δλίγον 32.35 Luc 9¹²
 23³⁸ „ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν (vl + ἔ-
 ρημος vg) || Luc 13³⁵ (vl+ἔρ. vg, vl^o)
 24²⁶ ἐὰν – εἴπωσιν – Ιδοὺ ἐν τῇ ἐρ. ἐστίν
 Mar 1³⁵ εἰς ἐρ. τόπον, κάκει προσηγύχετο ||
 Luc 4⁴² ἐπορεύθη εἰς ἐρ. τόπον 5¹⁶
 ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρ. (vg *in de-*
sertum *vl* *deserto*) κ. προσευχόμενος
 – 45 ἀλλ’ ἔξω ἐπ’ ἔρημοις τόποις ἦν
 Luc 1⁸⁰ ἦν ἐν ταῖς ἐρ. (vg *vl* *deserto*) ἔως
 8²⁹ ἡλαύνετο ἀπὸ τοῦ δαιμ. εἰς τὰς ἐρ.
 15⁴ τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἔρημῳ
 Joh 3¹⁴ Μωϋσῆς ὑψώσεν τὸν δόφιν ἐν τῇ ἐρ.
 6³¹ τὸ μάννα τραφαγον ἐν τῇ ἔρημῳ 4⁹
 11⁵⁴ εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἔρημου
 Act 1²⁰ „γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος”
 7³⁰ „ἐν τῇ ἔρημῷ τοῦ δρους” Σινά 38.38
 ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἔρημῷ^b 42.44 ἡ σκηνὴ – ἦν τοῖς πα-
 τράσιν – ἐν τῇ ἔρημῷ – 13¹⁸ „ἐτρο-
 ποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἔρημῷ”
 8²⁸ αὕτη (sc ή ὅδος) ἐστὶν ἔρημος
 21³⁸ δ – ἔξαγαγὼν εἰς τὴν ἐρ. τοὺς – ἄνδρ.
 1 Co 10⁵ „κατεστρώθησαν – ἐν τῇ ἔρημῷ”
 Gal 4²⁷ „πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρ.” (*desertae*)
 Hb 3⁸ „ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἔρημῷ”
 – 17 ὃν „τὰ κῶλα ἐπεσεν ἐν τῇ ἔρημῷ”
 Ap 12⁶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον^b
 – 14 ἵνα πέτηται (sc ή γυνὴ) εἰς τὴν ἐρ.
 17³ ἀπήνεγκεν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι
έρημοῦσθαι *desolari* ^b*destitui*
 Mat 12²⁵ βασιλεία μερισθεῖσα καθ’ ἐαυτῆς ή..
 οῦται (vg fut, vl *praes*) || Luc 11¹⁷ (it.)
 Ap 17¹⁶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν
 18¹⁷ ἡρημώθη^b δ τοσοῦτος πλοῦτος 19
 μιᾶς ὥρας „ἡρημώθη” (sc ή πόλις)

έρημωσις *desolatio*

- Mat 24¹⁵ „τὸ βλέψυμα τῆς ή..εως” || Mar 13¹⁴
 Luc 21²⁰ ὅτι ἤγγικεν ή ἐρ. αὐτῆς (sc Ἱερουσ.)

έριζειν *contendere* Mat 12¹⁹ „οὐκ ἔρισει”

- έριθεία *S^o* – *contentio* ^b*dissensio* ^c*rixa*
 Rm 2⁸ τοῖς δὲ ἔξ ἔριθείας καὶ ἀπειθοῦσι
 2 Co 12²⁰ μή πως – δυμοί, ή..αι^b Gal 5²⁰ ή..αι^c
 Phl 1¹⁷ ἔξ ἔριθείας τὸν Χὸν καταγγέλλουσιν
 2³ τὸ ἐν φρονοῦντες, μηδὲν κατ’ ἔριθείαν
 Jac 3¹⁴ εὶ – ἔχετε – ἔριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑ-
 μῶν 16 ὅπου γάρ ζῆλος καὶ ἔριθεία

έριον *lana* Hb 9¹⁹ Ap 1¹⁴ λευκαὶ ώς έριονέρις *contentio*

- Rm 1²⁹ μεστοὺς φθόνου φόνου έριδος
 13¹³ μὴ ἔριδι (vl ἐν ἔρισι) καὶ ζήλω
 1 Co 1¹¹ ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν 3³ ὅπου –
 ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί
 2 Co 12²⁰ μή πως ἔρις (vl ἔρεις vg), ζῆλος
 Gal 5²⁰ ἔρις (vl ἔρεις vg), ζῆλος
 Phl 1¹⁵ τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν
 1 Ti 6⁴ ἔξ ων γίνεται – ἔρις (vl ἔρεις vg)
 Tit 3⁹ ἔριν (vl ἔρεις vg) καὶ μάχας νομικὰς
 περιπτάσσο

έριφιον, έριφος *hoedus* (vl *haed.*)

- Mat 25^{32.33} Luc 15²⁹ οὐδέποτε ἔδωκας έριφὸν

Έρμας Rm 16¹⁴ *Έρμῆς Act 14¹² Rm 16¹⁴έρμηνεία *interpretatio*

- 1 Co 12¹⁰ ἄλλω δὲ ἐρ. (vl διερμη.) γλωσσῶν
 14²⁶ ἔκαστος γλῶσσαν ἔχει, ή..αν ἔχει

έρμηνεύειν *interpretari* (vi *passiva*)

- Joh 1 (vl 38) 42 Κηφᾶς (δ ή..εται Πέτρος)
 9⁷ Σιλωάμ (δ ή..εται ἀπεσταλμένος)

- Hb 7² πρῶτον – ή..όμενος βασιλ. δικαιοσύν.

Έρμογένης 2 Ti 1¹⁵ ων ἐστιν Φύγ. καὶ Ἐ.έρπετόν, τὸ *serpens* ^b*reptile*

- Act 10¹² 11^{6^b} Rm 1²³ Jac 3⁷ (vl *repentium*)

έρυθρός *ruber* Act 7³⁶ θάλασσα Hb 11²⁹

*έρχεσθαι *venire* ^b*venturum esse* ^c(έρχο-
 μενος) *venturus* ^d*futurus* – ^e*per-*
venire ^f*reverti*

- έρχεσθαι *coniunctum* *cum verbis*
 βασιλεία, ήμέρα (ήμέραι), ωρα

→ ibi | ἡμέρα κυρίου → κύριος | → ἔξερχεσθαι (Mar 138)

Mat 3:11 ὁ δὲ δπίσω μου ἐρχόμενος^b || Mar 17 ἔρχεται δ ἰσχυρότερος Luc 3:16 (vg *veniet* v1 *venit*) Joh 1:15 ὁ δπίσω μου ἐρχόμενος^b ἔμπροσθέν μου γέγονεν 27^b 30 δπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ Act – 14 καὶ σὺ ἔρχη πρὸς μέ; [1325]

– 16 πνεῦμα –, ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν – Act 19:6 ἥλθε τὸ πν. τὸ ἄγ. ἐπ' αὐτούς 5:17 ὅτι ἥλθον καταλῦσαι – · οὐκ ἥλθ. κατ. ἀλλὰ πληρῶσαι – 6:10 → βασιλ. 2c)

8:9 καὶ ἄλλω· ἔρχου, καὶ ἔρχεται || Luc 7:8

– 29 ἥλθες –βασανίσαι ἡμᾶς; Mar 1:24 ἀπολέσαι ἡμᾶς. || Luc 4:34 ἡμᾶς;

9:13 οὐ γάρ ἥλθον καλέσαι δικαίους || Mar 2:17 Luc 5:32 οὐκ ἐλήλυθα

10:13 ἔλθάτω (vg *veniet* v1 *veniat*) ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν (sc τὴν οἰκίαν)

– 23 ἔως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

– 34 ὅτι ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην – οὐκ ἥλθον βαλεῖν εἰρ. ἀλλὰ μάχαιραν 35 ἡ. διχάσαι || Luc 12:49 πῦρ ἥλθ. βαλεῖν

11:3 σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος^b –; || Luc 7:19^b 20^b

– 14 αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι^b 17:10 τί – λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον; 11 Ἡλίας μὲν ἔρχεται^b 12 Ἡλίας ἡδη ἥλθεν || Mar 9:11.12.13 – Mat 27:49 εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν || Mar 15:38

– 18 ἥλθεν – Ἰωάννης 19 ἥλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων || Luc 7:33.34

13:19 ἔρχεται δ πονηρός || Mar 4:15 δ σατανᾶς Luc 8:12 – δ διάβολος – Mat 13:25 ἥλθεν αὐτοῦ δ ἔχθρος

14:25.28 κέλευσόν με ἔλθειν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα 29 εἶπεν· ἔλθε

16:24 εἰ τις θέλει δπίσω μου ἔλθειν (*post me venire*) || Mar 8:34 (v1 ἀκολουθεῖν vg *me sequi*) Luc 9:23 14:27

– 27 μέλλει –ἔρχεσθαι^b ἐν τῇ δόξῃ 28 ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ || Mar 8:38 9:1 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθίαν ἐν δυνάμει Luc 9:28 – Mat 25:31 ὅταν δὲ ἔλθῃ –ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ Luc 23:42 ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου (v1 ἐν τῇ βασιλείᾳ σου)

18:7 ἀνάγκη –ἔλθειν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ – δι' οὗ τὸ σκ. ἔρχεται || Luc 17:1

19:14 μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με || Mar 10:14 ἄφετε –ἔρχεσθαι Luc 18:16

20:28 οὐκ ἥλθεν διακονηθῆναι || Mar 10:45

Mat 21:5 „δ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πραῦς” Joh 12:15 „ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ –”

– 9 „δ ἐρχόμενος (vg v1^b) ἐν δνόματι κυρίου” || Mar 11:10 – Mat 23:39 || Luc 13:35 – 19:38 „δ ἔρχ.,” δ βασ. Joh 12:13 – 32 ἥλθεν – Ἰωάνν. – ἐν δδῷ δικαιοσύνης 22:3 καὶ οὐκ ἥδελον ἐλθεῖν || Luc 14:17.20 23:35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα

24:5 πολλοὶ –ἔλευσονται ἐπὶ τῷ δνόματί μου – ἔγώ εἰμι || Mar 13:6 Luc 21:8

– 30 „ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν || Mar 13:26 ἐν νεφέλαις Luc 21:27 νεφέλῃ – Mat 26:64 || Mar 14:62 μετὰ τῶν νεφ. – Ap 17 „ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελ.”

– 42 ποίᾳ ἡμέρᾳ δ κύριος ὑμῶν ἔρχεται^b 43 δ κλέπτης^b 44 δ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου^b 46 δν ἔλθων – εὑρήσει || Mar 13:35.36 Luc 12:38-40.43.46 χρονίζει δ κύριος μου ἔρχεσθαι

25:10 ἥλθεν δ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι

– 36 ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἥλθατε πρός με 39 πότε – ἥλθομεν πρὸς σέ;

Mar 4:22 οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν || Luc 8:17

5:28 ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἔλθοῦσα (*magis deterius habebat*)

10:30 ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἔρχομένῳ^d ζωὴν αἰώνιον || Luc 18:30^c

Luc 2:27 ἥλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν

6:47 πᾶς δ ἐρχόμενος πρός με 14:28 εἰ τις ἔρχεται πρός με καὶ οὐ μισεῖ

(11:2 v1 ἔλθέτω τ. – πνεῦμά σου – ἐφ' ἡμᾶς)

14:31 ὑπαντῆσαι τῷ – ἔρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

15:17 εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθων^f ἔφη· πόσοι

19:10 ἥλθεν – „ζητῆσαι” καὶ σῶσαι „τὸ ἀπολωλός” (|| Mat 18:11 v1 Luc 9:56 v1 οὐκ ἥλθεν – ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι)

Joh 1:9 ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, –, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον (vg *illuminat-hominem venientem in - mundum*)

3:19 τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον

12:46 ἔγὼ φῶς εἰς τ. κόσμον ἐλήλυθα

– 11 εἰς τὰ ἴδια ἥλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτόν

– 31 ἥλθον ἔγω ἐν ὕδατι βαπτίζων

– 39 ἔρχεσθε καὶ δψεσθε 46 ἔρχου κ. ἴδε

3:2 ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος

– 8 οὐκ οἶδας πόδεν ἔρχεται καὶ ποῦ

– 20 δ φαῦλα πράσσων – οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς 21 δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φαν.

– 26 καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν

– 31 δ ἄνωθεν ἐρχόμενος –. δ ἐκ τοῦ οὐ-

ρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντ. ἔστιν
Joh 4:25 οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται –· δταν
ἔλθῃ ἑκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἄπαντα
5:24 εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται → ὥρα
– 40 οὐ δέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωήν
– 43 ἕγώ ἐλήλυθα ἐν τῷ δύναμα τοῦ πα-
τρός μου –· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ
δύναμα τῷ ίδιῳ, ἑκεῖνον λήμψεσθε
6:14 οὗτός ἔστιν –· δι προφήτης δι ἐρχόμε-
νος^b εἰς τὸν κόσμον 11:27 σὺ εἰ δι
χριστὸς –· δι εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμε-
νος (vg *qui – venisti*)
– 35 δι ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινά-
σῃ 37 τὸν ἐρχ. πρὸς με οὐ μὴ ἐκβά-
λω 44 οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με
45 δι ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς –· ἔρ-
χεται πρὸς ἐμὲ εἰρηκα –· δι οὐδεὶς
δύναται ἐλθεῖν πρὸς με 7:37 ἔάν τις
διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω
7:27 δι δὲ χριστὸς δταν ἔρχηται 31 ἔλθῃ
41 μὴ γάρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας δι χρ.
ἔρχεται; 42 „ἀπὸ Βηθλ. –· ἔρχεται” –;
– 28 ἀπ’ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα 8:42
– 34 δπου εἰμὶ ἕγώ –· οὐ δύνασθε ἐλθεῖν
36 8:14 οἶδα πόδεν ἥλθον –· – οὐκ
οἶδατε πόδεν ἔρχομαι 21 δπου ἕγώ
ὑπάγω –· οὐ δύνασθε ἐλθεῖν 22 13:33
9:39 εἰς κρίμα –· εἰς τὸν κόσμον –· ἥλθον
10:8 δσοι ἥλθον πρὸς ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν
10 δι κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα –
ἀπολέσῃ· ἕγὼ ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν
12:27 διὰ τοῦτο ἥλθον εἰς τὴν ὥραν ταύ.
– 47 οὐ γάρ ἥλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον,
ἄλλ’ ἵνα σώσω τὸν κόσμον
14:3 πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψ. ὑμᾶς
– 6 οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ
– 18 ἔρχομαι (*veneriam*) πρὸς ὑμᾶς 28
– 23 πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονήν
– 30 ἔρχεται γάρ δι τοῦ κόσμου ἄρχων
15:26 δταν ἔλθῃ δι παράκλητος 16:7 δι πα-
ράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς 8:13
16:13 τὰ ἐρχόμενα^b ἀναγγελεῖ ὑμῖν
– 28 ἐλήλυθα εἰς τ. κόσμον· πάλιν ἀφίημ
17:11 κάγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι 13 νῦν δέ
18:4 εἰδὼς –· τὰ ἐρχόμενα^b ἐπ’ αὐτόν
– 37 εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ
20:19 ἥλθεν δι Ιησοῦς 26 ἔρχεται δι Ιησοῦς
21:22 ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι 23
Act 1:11 οὗτος δι Ιησοῦς – οὕτως ἐλεύσεται
3:20 δπως δι ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως
19:27 κινδυνεύει ἡμῖν –· εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν

Rm 3:8 μὴ (sc ἔστιν) –· δι ποιήσωμεν τὰ κα-
κὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά;
7:9 ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἀμαρτία
1 Co 4:5 μὴ –· πι κρίνετε, ἔως δι ἔλθῃ δι κύριος
– 21 ἐν βάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, –;
11:26 καταγγέλλετε, δχρι οὐ ἔλθῃ (sc δι κύρ.)
13:10 δταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρ.
15:35 ποίω δὲ σώματι ἔρχονται;
2 Co 2:1 μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν
12:1 ἐλεύσομαι –· εἰς δπτασίας – κυρίου
Gal 3:19 ἄχρις δι ἔλθῃ τὸ σπέρμα φ ἐπήγγ.
– 23 πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν 25 ἐλ-
θούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπό^c
4:4 δτε δὲ ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου
Eph 2:17 ἐλθῶν „εὐηγγελίσατο εἰρήνην”
5:6 ἔρχεται ἡ δργὴ τοῦ θεοῦ Col 3:6
Phl 1:12 τὰ κατ’ ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν
τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν
1 Th 1:10 ἐκ τῆς δργῆς τῆς ἐρχομένης^c
2 Th 1:10 „δταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι” (sc Ιησ.)
2:3 ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον
1 Ti 1:15 Χὸς Ι. ἥλθεν –· ἀμαρτωλοὺς σῶσαι
2:4 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
2 Ti 3:7 γυναικάρια – μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν^e δυνάμενα
Hb 10:37 δ „ἐρχόμενος^b ἥζει καὶ οὐ χρον.”
2 Pe 3:3 ἐλεύσονται –· ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαίκται
1 Jo 2:18 δτι ἀντίχριστος ἔρχεται 4:3 τὸ τοῦ
ἀντιχρίστου, δι ἀκηκόατε δι ἔρχεται
4:2 δμολογεῖ Ιησ. Χὸν ἐν σαρκὶ ἐλήλυ-
θότα (v1 ..δέναι) 2:Jo 7 ἐρχόμενον
5:6 δ ἐλθῶν δι’ ὅδατος καὶ αἴματος
2:Jo 10 εἰ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην
Ap 1:4 ἀπὸ –· δι ἐρχόμενος^b 8 „ἕγὼ εἰμὶ” –
δι ἐρχ.^b 48 „Ἄγιος” –· καὶ δι ἐρχόμ.^b
2:5 ει δὲ μὴ, ἔρχομαι σοι 16 ταχύ 3:11
Ἐ. ταχύ 22:7.12.20 16:15 ώς κλέπτης
6:1 ἔρχου 3:5.7 22:17.20 κύριε Ιησοῦ
– 17 ἥλθεν „ἡ ἡμέρα –· τῆς δργῆς” αὐτῶν
11:18 ἥλθεν „ἡ δργὴ” σου
7:13 τίνες εἰσὶν καὶ πόδεν ἥλθον; 14 εἰσὶν
οἱ ἐρχόμενοι (*qui venerunt v1 vener-
unt*) ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης
17:10 δι ἄλλος οὕπω ἥλθεν, καὶ δταν ἔλθῃ
δλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι
18:10 μιτ ὥρα ἥλθεν ἡ κρίσις σου
19:7 ἥλθεν δ γάμος τοῦ ἀρνίου
22:17 „δ διψῶν ἐρχέσθω,” δ θέλων λαβέτω

*έρωτάν *rogare* ^b *interrogare*

1) *quaerere ex aliquo*

Mat 16:13 ἥρωτα^b τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων

Mat 19:17 τί με ἔρωτᾶς^b περὶ τοῦ ἀγαθοῦ;
 21:24 ἔρωτᾶς^b ύμᾶς κάγῳ λόγον ἔνα ||
 Luc 20:3^b λόγον, καὶ εἴπατέ μοι
 Mar 4:10 ἡρώτων^b αὐτὸν—τὰς παραβολάς
 Luc 9:45 ἔφοβοῦντο ἔρωτᾶσαι^b αὐτὸν περὶ^c
 τοῦ ῥήματος τούτου
 22:68 ἐὰν δὲ ἐ..ήσω^b, οὐ μὴ ἀπόκριθητε
 Joh 16:5 οὐδεὶς ἔξ ύμῶν ἔρωτᾶς^b με· ποῦ ὑπάγ.
 — 23 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἔρωτῆ-
 σετε (rogabitis) οὐδέν οὐ οὐ χρείαν
 ἔχεις ἵνα τίς σε ἔρωτᾶς^b
 18:19 ἡρώτησεν^b τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μα-
 θητῶν—καὶ περὶ τῆς διδαχῆς 21 τί
 με ἔρωτᾶς^b; ἔρωτησον^b τοὺς ἀκηκο-
 ὄτας τί ἐλάλησα αὐτοῖς [τούτῳ]
 Act 1:6 ἡρώτων^b αὐτὸν—· εἰ ἐν τῷ χρόνῳ
 2) precari aliquid ab aliquo
 Mar 7:28 ἡρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόν. ἐκβάλῃ
 Luc 4:38 ἡρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς
 14:18 ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον 19
 — 32 ἔρωτᾶς^b τὰ πρὸς εἰρήνην
 16:27 ἔρωτῶ σε οὖν, πάτερ, ἵνα πέμψῃς
 Joh 14:16 κάγῳ ἔρωτᾶς τὸν πατέρα 16:26
 17:9 ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ
 κόσμου ἔρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκας
 — 15 οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἅρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ
 κόσμου 20 οὐ περὶ τούτων δὲ ἔρωτῶ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόν-
 των διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
 Act 3:3 ἡρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν
 Phil 4:3 ἔρωτῶ καὶ σέ,—, συλλαμβάνου αὐταῖς
 1 Th 4:1 ἔρωτῶμεν ύμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν
 5:12 ἐ..ῶμεν—ύμᾶς, —εἰδέναι τοὺς κοπιῶν-
 τας ἐν ύμῖν 2 Th 2:1 ἐ..ῶμεν—ύμᾶς—
 ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου —
 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ύμᾶς
 1 Jo 5:16 ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκεί-
 νης λέγω ἵνα (vl + τις) ἔρωτήσῃ
 2 Jo 5 νῦν ἔρωτῶ σε, κυρία,—ἵνα ἀγαπῶμεν
 ἀλλήλους

έσθής vestis b habitus
 Luc 23:11 περιβαλῶν ἔσθῆτα λαμπράν
 24:4 ἄνδρες δύο—ἐν ἔσθητι ἀστραπτού-
 σῃ Act 1:10 ἐν ἔσθήσει λευκαῖς 10:30
 ἀνὴρ ἔστη—ἐν ἔσθητι λαμπρᾷ
 Act 12:21 ἔσθητα βασιλικήν — Jac 22 ἐν ἔσθη-
 τι λαμπρᾷ,—ἐν ῥυπαρᾳ ἔσθητι^b 3

*ἔσθίειν, ἔσθειν manducare b edere c come-
 dere d consumere → φαγεῖν, τρώγειν
 Mat 9:11 διὰ τί μετὰ τῶν—ἀμαρτωλῶν ἔσθίει

— ; || Mar 2:16 Luc 5:30 ἔσθίετε — ;
 Mat 11:18 Ἰωάννης μήτε ἔσθίων μήτε πίνων 19
 διὰ τοῦ ἀνθρ. ἔσθίων καὶ πίνων ||
 Luc 7:33 μὴ ἔσθίων ἄρτον 34 ἔσθίων
 15:2 οὐ γάρ νίπτονται τὰς χεῖρας δταν
 ἄρτον ἔσθίωσιν || Mar 7:23.4^c 5 ΚΟΙ-
 ναῖς χερσὶν ἔσθίουσιν τὸν ἄρτον
 — 27 καὶ γάρ τὰ κυνάρια ἔσθίει^b ἀπὸ τῶν
 ψιχίων || Mar 7:28 ἔσθίουσιν^c
 Mar 1:6 ἔσθων^b ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον
 14:18 παραδώσει με, „δ ἐ..ίων μετ’ ἐμοῦ”
 Luc 5:33 οἱ δὲ σοὶ ἔσθίουσιν^b καὶ πίνουσιν
 10:7 μέντε, ἔσθοντες^b —τὰ παρ' αὐτῶν 8
 ἔσθίετε τὰ παρατιθέμενα ύμῖν
 17:27 ἥσθιον^b, ἔπινον, ἐγάμουν 28
 22:30 ἵνα ἔσθητε^b —ἐν τῇ βασιλείᾳ μου
 Rm 14:2 δ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἔσθίει (vl ..έτω
 vg) 3 δ ἔσθίων τὸν μὴ ἔσθίοντα μὴ
 ἔχουσθεντιώ, δ δὲ μὴ ἔσθίων τὸν ἔ-
 σθίοντα μὴ κρινέτω ε δ ἔσθίων κυρίῳ
 ἔσθίει —· καὶ δ μὴ ἔσθίων κυρίῳ οὐκ
 ἔσθίει 20 κακὸν —τῷ διὰ προσκόμμα-
 τος ἔσθίοντι
 1 Co 8:7 τινὲς—ώς εἰδωλόθυτον ἔσθίουσιν 10
 οὐχὶ—οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδ.
 ἔσθίειν; 10:18 οὐχ οἱ ἔσθίοντες^b τὰς
 θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου
 εἰσίν; 25 τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον
 ἔσθίετε 27 τὸ παρατιθέμενον —ἔσθίετε
 28 μὴ ἔσθίετε διὰ —τὸν μηνύσαντα 31
 εἴτε οὖν ἔσθίετε εἴτε πίνετε —, πάντα
 εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε
 9:13 οἱ τὰ ιερὰ ἔργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ
 ιεροῦ ἔσθίουσιν^b
 11:26 δσάκις —ἐὰν ἔσθίητε τὸν ἄρτον τοῦ-
 τον 27 δς ἀν ἔσθητι τὸν ἄρτον —άν-
 αξίως 28 καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἔ-
 σθιέτω^b 29 δ —ἔσθίων καὶ πίνων (vl
 + ἀναξίως vg) κρίμα ἔστω ἔσθίει
 2 Th 3:10 εὶ τις οὐ θέλει ἔργαζεσθαι, μηδὲ ἔ-
 σθιέτω 12 ἵνα μετὰ ήσυχίας ἔργαζόμε-
 νοι τὸν ἔστων ἄρτον ἔσθίωσιν
 Hb 10:27 „πυρὸς ζῆλος ἔσθίειν^a” μέλλοντος
 „τοὺς ὑπεναντίους”

*Εσλί Luc 3:25 *Εσρώμ Mat 1:3 Luc 3:33

ἔσοπτρον speculum
 1 Co 13:12 βλέπομεν —ἄρτι δι’ ἐ..ου ἐν αἰνίγματι
 Jac 1:23 κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον —ἐν ἐ..ῳ

ἔσπέρα vespera b advesperascat
 Luc 24:29 πρὸς ἔσπέραν ἔστιν^b Act 4:3 28:23

εσχατος *novissimus* ^b(adv έσχατον et ἐπ'

έσχάτου) *novissime* – (έσχατον:) ^c*ultimum* ^d*extremum* ^e(τὰ έσχα-

τα) *posteriora*

Mat 528 τὸν έσχατον κοδράντην || Luc 1259
 1245 γίνεται τὰ έσχ. τοῦ ἀνδρ. – χείρονα
 τῶν πρώτων || Luc 1128 → 2 Pe 220
 1930 έσονται πρῶτοι έσχατοι καὶ έσχατοι
 πρῶτοι || Mar 1031 Luc 1330 εἰσὶν έ-
 σχατοι οἱ έσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν
 πρῶτοι οἱ έσονται έσχατοι – Mat
 2018 οὕτως έσονται οἱ έσχατοι πρῶ-
 τοι καὶ οἱ πρῶτοι έσχατοι

20 8 ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν έσχ. 12 οἱ έσχ.
 μίαν ὥραν ἐποίησαν 14 θέλω δὲ τού-
 τῳ τῷ έσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοὶ

2764 ἡ έσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης

Mar 935 εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, έσται πάν-
 των έσχατος καὶ πάντων διάκονος

12 6 ἀπέστειλεν αὐτὸν ξ..ον πρὸς αὐτούς
 – 22 έσχατον (*pou..a*) – ἡ γυνὴ ἀπέδανεν

Luc 14 9 τὸν έσχ. τόπον κατέχειν 10 εἰς τὸν

Joh 639 ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ έσχάτῃ ἡμέρᾳ
 40 αὐτὸν 44.54 τῇ έσχάτῃ ἡμέρᾳ 11
 24 ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ έσχ. ἡμέρᾳ
 1248 κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ έσχάτῃ ἡμ.
 737 ἐν δὲ τῇ έσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ
 τῇς ἔορτῆς

Act 1 8 έως έσχάτου^c τῆς γῆς 1347^d
 217 έσται ἐν ταῖς έσχ. ἡμέραις – „Έκχεῶ“

1 Co 4 9 δὲ θεός ἡμᾶς – έσχάτους ἀπέδειξεν

15 8 έσχατον^b – πάντων – ὄφις κάμοι
 – 26 ξ..ος ἔχθρος καταργεῖται δὲ θάνατος
 – 45 δὲ έσχ. Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν
 – 52 ἀλλαγησόμενα, – ἐν τῇ έσχ. σάλπιγγι

2 Ti 3 1 ἐν έσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται και-
 ροὶ χαλεποί

Hb 1 2 ἐπ' έσχάτου^b τῶν ἡμερῶν τούτων

Jac 5 3 „ἔθησαυρίσατε“ ἐν έσχάταις ἡμέραις

1 Pe 1 5 εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆ-
 ναι ἐν καιρῷ έσχάτῳ

– 20 Χοῦ, – φανερωθέντος – ἐπ' ξ..ου (vl
 ..τῶν) τ. χρόνων (*pou..is temporibus*)

2 Pe 220 γέγονεν αὐτοῖς τὰ έσχατα^e χείρονα
 τῶν πρώτων → Mat 1245

3 3 ἐλεύσονται ἐπ' έσχάτων τῶν ἡμερῶν
 – ἐμπαῖκται Jud 18 ἐπ' ξ..ου τ. χρόν.

1 Jo 218 έσχάτη ὥρα ἐστίν bis

Ap 117 δὲ πρῶτος καὶ δὲ έσχατος 28 2213
 219 οἵδια – τὰ έργα σου τὰ έσχατα πλεί-
 ονα τῶν πρώτων

15 1 „πληγὰς ἐπτὰ“ τὰς έσχάτας 219

έσχάτως έχειν S^o – *in extremis esse*
 Mar 523 τὸ θυγάτριόν μου έσχάτως έχει

έσω *intus* ^b(δ ξ.) *interior* ^c*intro* ^d*in*
 Mat 2658^c Mar 1454^c 1516^d Joh 2026 Act 523
 Rm 722 συνήδομαι – τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ
 τὸν έσω^b ἀνθρωπον

1 Co 512 οὐχὶ τοὺς έσω ὑμεῖς κρίνετε;
 2 Co 416 ἀλλ' δὲ έσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται
 Eph 316 κραταιωθῆναι – εἰς τὸν ξ.^b ἀνθρωπον.

έσωθεν *intus* ^b*deintus* ^c*abintus* ^d*intrinsecas*
 Mat 716 έσωθεν^d δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες
 2325 έσωθεν δὲ γέμουσιν ξένοις ἄρπαγης 27
 δοτέων νεκρῶν 28 έστε μεστοὶ ὑπο-
 κρίσεως || Luc 1139 τὸ δὲ ξένοις γέ-
 μει ἄρπαγης 40 οὐχ δὲ ποιήσας τὸ έξ-
 θεν καὶ τὸ έσωθεν^b ἐποίησεν;

Mar 721 ξ.^c – ἐκ τῆς καρδίας – οἱ διαλογι-
 σμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται 23^c

Luc 11 7 κάκενος έσωθεν^b ἀποκριθεὶς εἰπη·
 2 Co 7 5 ξένωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι
 Ap 4 8 ξένοις „γέμουσιν δοφθαλμῶν“ 51 „βιβλί-
 ον γεγραμμένον έσωθεν καὶ δημοσίεν“

έσωτερος *interior* Act 1624 φυλακή
 Hb 619 ὡς ἄγκυραν – „εἰσερχομένην εἰς τὸ
 ξ..ον (*interiora*) τοῦ καταπετάσματος“

έταίρος *amicus* ^b*coaequalis*
 Mat(1118 v1 προσφωνοῦντα τοῖς έταίροις^b)
 2013 έταίρε, οὐκ ἀδικῶ σε 2212 έτ., πῶς
 εἰσῆλθες ὕδε –; 2650 έτ., έφ' δ πάρει

έτερόγλωσσοι S^o – 1 Co 1421 „ἐν ξ..οις (*in*
alii linguis) – λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ“

έτεροδιδασκαλεῖν S^o – *aliter docēre*
 1 Ti 1 3 μὴ έτεροδιδασκαλεῖν 63 εἴ τις έτ..εῖ

έτεροζυγεῖν S^o – *iugum ducere cum*
 2 Co 614 μὴ γίνεσθε ξ..οις ζυγοῦντες ἀπίστοις

***έτερος** *alius* ^b*alter* ^c*proximus* ^d*varius*
 Mat 624 τὸν έτερον^b ἀγαπήσει, – τοῦ έτέρου^b
 καταφρονήσει || Luc 1613^b
 1023 φεύγετε εἰς τὴν έτέραν (v1 ἄλλην)
 11 3 η έτερον (sc ἔρχόμ.) προσδοκῶμεν;
 – 16 προσφωνοῦντα τοῖς ξ..οις → έταίρος
 1245 παραλαμβάνει – ἐπτὰ έτερα πνεύμα-
 τα πονηρότερα ξαυτοῦ || Luc 1128
 [Mar 1612 έφανερώθη ἐν έτέρᾳ μορφῇ]

Luc 9:29 ἐγένετο – τὸ εἶδος – αὐτοῦ ἔτερον^b
 17:34 δὲ ἔτ.^b ἀφεδήσεται 35 ἡ – ἔτ.^b (38^b v1)
 Joh 19:37 καὶ πάλιν ἔτέρα γραφὴ λέγει·
 Act 2:4 λαλεῖν ἔτέραις^a (v1 *aliis*) γλώσσαις
 4:12 οὐδὲ – δνομά ἐστιν ἔτερον – ἐν ψ
 17:21 εἰς οὐδὲν ἔτερον ηὐκαίρουν ἡ λέγειν
 Rm 2:1 ἐν ψ γὰρ κρίνεις τὸν ἔτερον^b 21 δ
 – διδάσκων ἔτερον σεαυτὸν οὐ διδ.;
 7:3 ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἔτέρῳ – γενομέ-
 νην ἀνδρὶ ἔτέρῳ 4 εἰς τὸ γενέσθαι
 ὑμᾶς ἔτέρῳ^b, τῷ – ἐγερθέντι
 – 23 βλέπω δὲ ἔτερον νόμον ἐν τοῖς μέλ.
 13:8 δὲ – ἀγαπῶν τὸν ἔτ.^c νόμον πεπλήρ.
 – 9 καὶ εἴ τις ἔτέρα ἐντολή, ἐν – τούτῳ
 1 Co 4:6 ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε
 κατὰ τοῦ ἔτέρου^b 6:1 πρᾶγμα ἔχων
 πρὸς τὸν ἔτ.^b 10:24 μηδεὶς τὸ ἐαυτοῦ
 ζῆτείτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἔτ.^b 29 συνείδη-
 σιν – λέγω – τὴν τοῦ ἔτέρου^b 14:17
 ἀλλ’ δὲ ἔτερος^b οὐκ οἰκοδομεῖται
 2 Co 11:4 εἰ – πνεῦμα ἔτερον λαμβάνετε –, ἡ
 εὐαγγέλιον ἔτ.–, καλῶς ἀνέχεσθε
 Gal 1:6 θαυμάζω δπ – μετατίθεσθε – εἰς ἔτε-
 ρον εὐαγγέλιον, δ οὐκ ἔστιν ἄλλο
 6:4 εἰς ἐαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει
 καὶ οὐκ εἰς τὸν ἔτερον^b
 Eph 3:5 δὲ ἔτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη
 Phl 2:4 καὶ τὰ ἐ..ων ἔκαστοι (sc σκοποῦντες)
 1 Ti 1:10 εἴ τι ἔτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκα-
 λίᾳ ἀντίκειται
 2 Ti 2:2 οἵτινες ἱκανοὶ – καὶ ἔτέρους διδάξαι
 Jud 7 ἀπελθοῦσαι δπίσω σαρκὸς ἔτέρας^b

ἔτέρως S^o – *aliter* Phl 3:15 εἴ τι ἔτ. φρο-
 νεῖτε, – τοῦτο δὲ ὅτεδις ὑμῖν ἀποκαλύψει

ἔτοιμάζειν *parare* ^b*praeparare*

Mat 3:3 „ἔτοιμάστε τὴν ὁδὸν κυρίου” || Mar
 1:3 Luc 3:4 – 1:78 προπορεύσῃ – ἐ..σαι
 20:23 οὐκ ἔστιν ἐμὸν – δοῦναι, ἀλλ’ οἰς ἡ-
 τοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός || Mar 10:40
 22:4 ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμακα
 25:34 τὴν ἡτοίμασμένην ὑμῖν βασιλείαν
 – 41 εἰς τὸ πῦρ – τὸ ἡτοίμασμένον (vg v1^b
 – v1 δὲ ἡτοίμασεν δ πατήρ μου) τῷ
 διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
 26:17 ποῦ θέλεις ἔτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν
 τὸ πάσχα; 18 ἡτοίμασαν τὸ πάσχα
 || Mar 14:12.15 ἔτοιμάσατε ἡμῖν 18 Luc
 22:8.9.12 ἔκει ἔτοιμάσατε 13
 Mar 15:1 συμβούλιον ἔτοιμάσαντες (v1 ποιή-
 σαντες vg *facientes*) οἱ ἀρχιερεῖς

Luc 1:17 ἔτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμ.
 2:31 „τὸ σωτήριόν σου,” δὲ ἡτοίμασας
 9:52 εἰς κώμην Σαμ., ὥστε ἐ..άσαι αὐτῷ
 12:20 ἢ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;
 – 47 δὲ δοῦλος δ – μὴ ἔτοιμάσας^b
 17:8 ἔτοιμασον (v1 + μοι) τί δειπνήσω
 23:56 ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα 24:1
 Joh 14:2 ἔτοιμάσαι τόπον ὑμῖν 3 ἔτοιμάσω^b
 Act 23:23 ἔτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους
 1 Co 2:8 „ὅσα” ἡτοίμασεν^b „δὲδις τοῖς ἀγα-
 πῶσιν αὐτόν”
 2 Ti 2:21 ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, –, εἰς πᾶν
 ἔργον ἀγαθὸν ἡτοίμασμένον
 Phm 22 ἄμα δὲ καὶ ἔτοιμαζέ μοι ξενίσαν
 Hb 11:16 ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν
 Ap 8:6 ἡτοίμασαν^b (v1^a) αὐτοὺς ἵνα σαλπίσ.
 9:7 ἕπποις ἡτοίμασμένοις εἰς πόλεμον 15
 οἱ – ἀγγελοι οἱ ἡτοιμ. εἰς τὴν ὕραν
 12:6 ἔχει – τόπον ἡτ..σμένον ἀπὸ τ. θεοῦ
 16:12 ἵνα ἔτοιμασθῇ^b ἡ δόδος τῶν βασιλέων
 τῶν „ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου”
 19:7 ἡ γυνὴ αὐτοῦ (sc τοῦ ἀρνίου) ἡτοί-
 μασεν^b ἐκαπήγ 21:2 Ἱερ. καινὴν –,
 ἡτ..σμένην „ώς νύμφην κεκοσμημέν.”

ἔτοιμασία *praeparatio* Eph 6:15 ὑποδησάμε-
 νοι – „ἐν ἔτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου”

ἔτοιμος *paratus* ^b*praeparatus* ^c(ἐν ἔτοιμῳ
 ἔχειν) *in promptu habere*

Mat 22:4 πάντα ἔτοιμα 8 δὲν γάμος ἔτοιμός
 ἐστιν || Luc 14:17 ἡδη ἔτοιμά ἐστιν
 24:44 καὶ ύμεις γίνεσθε ἔτοιμοι || Luc 12:40
 – Mat 25:10 αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον
 Mar 14:15 ἀνάγαιον μέγα – ἔτοιμον (v1^o vg^o)
 Luc 22:33 μετὰ σοῦ ἔτοιμός είμι καὶ εἰς φυλα-
 κήν καὶ εἰς δάνατον πορεύεσθαι

Joh 7:6 δὲ καιρὸς δὲν μέτερος πάντοτε – ἔτ.
 Act 23:15 ἔτοιμοι ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν 21
 2 Co 9:5 ταύτην (sc εὐλογίαν) ἔτοιμην είναι
 10:8 ἐν ἔτοιμῳ ἔχοντες^c ἐκδικήσαι πᾶσαν
 παρακοήν
 – 16 οὐκ – εἰς τὰ ἔτ.^b (v1^a) καυχήσασθαι

Tit 3:1 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐ..ους είναι
 1 Pe 1:5 εἰς σωτηρίαν ἐ..ην ἀποκαλυφθῆναι
 3:15 ἔτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντί

ἔτοιμως ἔχειν *paratum esse*

Act 21:13 ἀποδινεῖν εἰς Ἱερ. – 2 Co 12:14 ἐλθεῖν

1 Pe 4:5 τῷ ἔτ. ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκ.

*ἔτος *annus*

Luc 12:19 ἔχεις – ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά

Luc 13 7 τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρ-
πόν 8 ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος
15 29 τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέπο.
Act 24 17 δί' ἔτῶν – πλειόνων ἐλεημοσύνας ποι-
ήσων εἰς τὸ ἔθνος μου
Rm 15 23 ἐπιποδίαν – ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑ-
μᾶς ἀπὸ ἱκανῶν (νι πολλῶν) ἔτῶν
2 Co 12 2 πρὸς ἔτῶν δεκατεσσο. – Gal 21 διά
Gal 1 18 μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλ.
1 Ti 5 9 χήρα καταλεγέσθω μὴ ἐλαπτον ἔτῶν
ἔξικοντα γεγονυῖα
Hb 1 12 „τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν”
2 Pe 3 8 μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη
καὶ „χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα” μία
Ap 20 2 ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη 3.4 ἐβασίλευ-
σαν μετὰ τοῦ Χοῦ χίλια ἔτη 5.6.7

εὖ, εὺ γε *euge b bene*

Mat 25 21 εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ 23 || Luc 19 17 εὖ γε
Mar 14 7 δύνασθε αὐτοῖς εὖ^b ποιῆσαι
Act 15 29 διατηροῦντες ἔαυτοὺς εὖ^b πράξετε
Eph 6 3 „ἴνα εὖ^b σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακ.”

Εὔα *Heva* 2 Co 11 3 1 Ti 2 13

εὐαγγελίζειν, ..εσθαι *evangelizare (alicui)
b evangelizari c annunciare (alicui)
d nunciare e praedicare evangelium*

1) εὐαγγελίζειν τινά, ἐπί τινα
Ap 10 7 ὡς εὐηγγέλισεν „τοὺς ἔαυτοῦ δού-
λους (vg *per servos suos*) τ. προφ.”
14 6 ἔχοντα εὐαγγέλιον – εὐαγγελίσαι ἐπὶ
τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς

2) εὐαγγελίζεσθαι (passivum)
Mat 11 5 „πτωχοὶ εὖ..ονται^b” || Luc 7 22^b
Luc 16 16 δό νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰω-
άννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
εὐαγγελίζεται^b

Gal 1 11 τὸ εὐαγγ. τὸ εὖ..ισθὲν^b ὑπ' ἔμοῦ
Hb 4 2 ἐσμὲν εὐηγγελισμένοι^d (*nobis nunc-
ciatum est*) καθάπερ κάκεινοι (*illis*)
6 οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες^c (*qui-
bus – ann. est*) οὐκ „εἰσῆλθον”
1 Pe 1 25 „τὸ ρῆμα” τὸ „εὐαγγελισθὲν^b” εἰς
ὑμᾶς (*in vos* νι *in nobis*)
4 6 καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη^b, ίνα

3) εὐαγγελίζεσθαι (medium)
Luc 1 19 ἀπεστάλην – εὖ..σασθαι σοι ταῦτα
(– 28 νι δ ἄγγ. εὐηγγελίσατο (vg^o) αὐτήν)
2 10 εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην
3 18 εὐη..ετο τὸν λαόν (vg dat νι acc)

Luc 4 18 „ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς”
– 43 καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐ..ισασθαί
με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ 8 1
εὐ..όμενος τὴν βασ. τ. δ. Act 8 12 τῷ
Φιλ. εὐ..ομένω περὶ τῆς βασ. τ. θεοῦ
9 6 εὐαγγελίζομενοι καὶ θεραπεύοντες
20 1 διδάσκοντος αὐτοῦ – καὶ εὐ..ομένου
Act 5 42 εὐ..όμενοι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν 8 35
εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν 11 20
εὐ..όμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν
8 4 διῆλθον εὐ..όμενοι τὸν λόγον 15 35
εὐ..όμενοι – τὸν λόγον τοῦ κυρίου
– 25 κώμας τῶν Σαμαριτῶν εὐηγγελίζον-
το 40 Φιλ. – εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις
14 21 εὐ..όμενοι – τὴν πόλιν ἐκείνην
10 38 „εὐ..όμενος^c εἰρήνην” διὰ Ἰησ. Χοῦ
13 32 ὑμᾶς εὐ..όμενα^c τὴν – ἐπαγγελίαν
14 7 κάκει εὐ..όμενοι ἥσαν (Lycaon.)
– 15 εὐ..όμενοι^c ὑμᾶς – ἐπιστρέφειν ἐπὶ
16 10 προσκέληται ὑμᾶς δ θεὸς εὐαγγελί-
σασθαι αὐτούς (eis)
17 18 διτὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν
εὐηγγελίζετο^c (vg add eis)
Rm 1 15 καὶ (νι + ἐν vg νι *in*) ὑμῖν τοῖς ἐν
‘Ρώμῃ εὐαγγελίσασθαι
10 15 „οἱ πόδες (νι + τῶν εὐ..ομένων εἰρή-
νην, vg) τ. εὐ..ομένων (νι + τὰ) ἀγαθά
15 20 φιλοτιμούμενον (νι ..οῦμαι) εὐ..εσθαι^e
οὐχ διπου ὠνομάσθη Χός
1 Co 1 17 οὐ – βαπτίζειν ἀλλὰ εὐ..ιζεσθαι
9 16 ἐὰν – εὐ..ιζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύ-
χημα – οὐαί – μοί ἔστιν ἐὰν μὴ εὐ..
ισωμαι (νι ..ιζωμαι)
– 18 τίς – μού ἔστιν δ μισθός; ίνα εὐ..ό-
μενος^e ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγ.
15 1 τὸ εὐαγγ. δ εὐηγγελισάμην^e ὑμῖν 2
τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην^e ὑμῖν
2 Co 10 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐ..ασθαι
11 7 ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα –, διτὶ δωρεὰν
τὸ – εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;
Gal 1 8 καὶ ἐὰν – ἄγγελος – εὐ..σηται [ὑμῖν]
παρ' δ εὐηγγελισάμενα ὑμῖν 9 εἰ τις
ὑμᾶς εὐ..ζεται παρ' δ παρελάβετε
– 16 ίνα εὐ..ζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
– 23 νῦν εὐ..ζεται τὴν πίστιν, ἡν ποτε
4 13 οἰδατε – διτὶ δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς
εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον
Eph 2 17 „εὐ..σατο εἰρήνην – τοῖς μακράν”
3 8 τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀν-
εξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χοῦ
1 Th 3 6 Τιμοδέου – εὐαγγελισμένου^c ἡμῖν
τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν

1 Pe 1:12 ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐ.. σαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ

εύαγγέλιον *evangelium*

Mat 4:23 κηρύσσων τὸ εὐ. τῆς βασιλείας 9:25
24:14 κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐ. τῆς βασ.
26:13 ὅπου ἔαν κηρυχθῇ τὸ εὐ. τοῦτο ἐν
ὅλῳ τῷ κόσμῳ || Mar 1:9

Mar 1:1 ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χοῦ
— 14 κηρύσσων τὸ εὐ. (v1 + τῆς βασιλείας
νγ) τοῦ θεοῦ 15 πιστεύετε ἐν τῷ εὐ.
8:35 ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου 10:29
13:10 εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κη-
ρυχθῆναι τὸ εὐ. [16:15 κηρύξατε τὸ
εὐαγγέλ. πάσῃ τῇ κτίσει] → Col 1:5

Act 15:7 διὰ τοῦ στόματός μου (sc Petri) ἀ-
κοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐ.
20:24 τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον —, διαμαρ-
τύρασθαι τὸ εὐ. τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ

Rm 1:1 ἀφωρισμένος εἰς εὐ. θεοῦ, δι προεπ-
ηγγείλατο — περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
— 9 ὃ λατρεύω — ἐν τῷ εὐ. τ. υἱοῦ αὐτοῦ
— 16 οὐ γάρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγ. (v1
+ τοῦ Χοῦ νγ^ο)· δύναμις γάρ θεοῦ
ἔστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τ. πιστεύοντι
2:16 κρίνει δὲος — κατὰ τὸ εὐ. μου διὰ
Χοῦ Ἰησοῦ 16:25 ὑμᾶς στηρίξαι κα-
τὰ τὸ εὐαγγέλιον μου → 2 Ti 2:8
10:16 ἀλλ' οὐ πάντες ὑπῆκουσαν τῷ εὐαγγ.
11:28 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγ. ἔχθροὶ δι' ὑμᾶς
15:16 ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλ. τοῦ θεοῦ
— 19 πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλ. τοῦ θεοῦ
— 20 ἐν πληρώματι εὐλογίας (v1 + τοῦ
εὐαγγελίου τοῦ Χοῦ νγ) ἐλεύσομαι

1 Co 4:15 διὰ τοῦ εὐαγγ. ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα
9:12 πάντα στέγομεν ἵνα μή πινα ἔγκο-
πὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χοῦ
— 14 δὲ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγ. κατ-
αγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν
— 18 ἵνα — ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον
(v1 + τοῦ Χοῦ νγ^ο), εἰς τὸ μὴ κατα-
χρήσασθαι τῇ ἔξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐ-
αγγελίῳ 23 πάντα — ποιῶ διὰ τὸ εὐ-
αγγ., ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι

15:1 γνωρίζω — ὑμῖν — τὸ εὐ. δὲ εὐηγγει-
σάμην ὑμῖν, δ καὶ παρελάβετε, ἐν ὃ
καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε

2 Co 2:12 ἐλθὼν — εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χοῦ
4:3 εἰ — ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐ. ήμῶν
— 4 εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι (v1 + αὐτοῖς) τὸν
φωτισμὸν τοῦ εὐ. τῆς δόξης τοῦ Χοῦ
8:18 τὸν ἀδελφὸν οὗ δ ἐπαινος ἐν τῷ εὐ.

2 Co 9:13 ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς διμολογίας ὑμῶν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χοῦ

10:14 ἄχρι γάρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ Χοῦ

11:4 εἰ — εὐαγγ. ἔτερον δὲ οὐκ ἐδέξασθε

— 7 ἀμαρτίαν ἐποίησα —, δη δωρεάν τὸ
τοῦ θεοῦ εὐ. εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

Gal 1:6 διτι — μετατίθεσθε — εἰς ἔτερον εὐαγ-
γέλιον, δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλο

— 7 οἰ — θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐ. τοῦ
Χοῦ 11 τὸ εὐ. τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ’
ἐμοῦ — οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον

2:2 ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐ. δὲ κηρύσσω

— 5 ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγ. διαμείνῃ

— 7 διτι πεπίστευματι τὸ εὐαγγ. τῆς ἀκρο-
βυστίας καθὼς Πέτρ. τῆς περιτομῆς

— 14 διτε εἶδον διτι οὐκ δρυποποδοῦσιν
πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου

Eph 1:13 ἀκούσαντες —, τὸ εὐ. τῆς σωτ. ὑμῶν
3:6 εἰναι τὰ ἔθνη — συμμέτοχα τῆς ἐπαγ-
γελίας ἐν Χῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγ-
γελίου, οὐδὲ ἐγενήθη διάκονος

6:15 „ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐ. τῆς εἰρήνης”

— 19 γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγ.

Phl 1:5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγ.

— 7 ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώ. τοῦ εὐ.

— 12 εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγ. ἐλήλυθεν

— 16 διτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγ. κεῖμαι

— 27 ἀξίως τοῦ εὐ. τοῦ Χοῦ πολιτεύεσθε,
— συναδλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγ.

2:22 σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐ. 4:3

αἵτινες ἐν τῷ εὐ. συνήθλησάν μοι

4:15 ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐ., διτε ἐξῆλθον ἀπό

Col 1:5 ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγ.

— 23 μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
τοῦ εὐαγγελίου οὐδὲ ἡκούσατε

1 Th 1:5 τὸ εὐ. ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς
ἐν λόγῳ μόνον

2:2 λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐ. τοῦ θεοῦ
ἐν πολλῷ ἀγῶνι 8 μεταδοῦναι ὑμῖν

οὐ μόνον τὸ εὐ. τοῦ θεοῦ 9 νυκτὸς
καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι — ἐκηρύξαμεν

εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ

— 4 καθὼς δεδοκιμάσμεντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ
πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλ. → 1 Ti 1:11

3:2 διάκονον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ εὐ. τ. Χοῦ

2 Th 1:8 „τοῖς μὴ ὑπακούουσιν” τῷ εὐαγγε-
λίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

2:14 ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγ. ἡμῶν

1 Ti 1:11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ
μακαρίου θεοῦ, δ ἐπιστεύθην ἐγὼ

2 Ti 1:8 ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ

2 Ti 1 10 φωτίσαντος δὲ ζωὴν – διὰ τοῦ εὐαγγ.
2 8 ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρμα-
τος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου
Phm 13 διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγ.
1 Pe 4 17 τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐ.
Ap 14 6 ἄγγελον –, ἔχοντα εὐ. αἰώνιον εὐ-
αγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ

εὐαγγελιστῆς S° – *evangelista*
Act 21 8 Φιλίππου τοῦ εὐ. ὅντος ἐκ τῶν ἑπτά
Eph 4 11 αὐτὸς „ἔδωκεν” –, τοὺς δὲ εὐ..άς
2 Ti 4 5 ἔργον ποίησον εὐ..οῦ, τὴν διακονίαν

εὐαρεστεῖν *placēre* ^b(pass) *promerēri*
Hb 11 5 μεμαρτύρηται „εὐ..ηκέναι τῷ θεῷ”
– ε χωρὶς – πίστεως ἀδύνατον „εὐ..ησαι”
13 16 τοιαύταις – θυσίαις εὐ..εῖται ^b δ θεός

εὐάρεστος, εὐαρέστως *placens* ^b*benepla-
cens* ^c*placitum* ^d*beneplacitum* ^e(τὸ εὐ.)
quod placeat ^f(εὐ..ον εἰναι) *placēre*
Rm 12 1 τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν – εὐάρεστον
– 2 τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ – εὐ..ον ^b
(*voluntas* – *beneplacens* v1 *placens*)
14 18 δ – ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χῷ εὐ.^f
τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις
2 Co 5 9 φιλοτιμούμεδα – εὐ..οι αὐτῷ εἰναι ^f
Eph 5 10 δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐ..ον ^d τῷ κυρ.
Phl 4 18 θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ θεῷ
Col 3 20 τοῦτο γάρ εὐ..όν ^e ἐστιν ἐν κυριώ
Tit 2 9 δούλους – δεσπόταις – εὐ..ους εἶναι
Hb 12 28 λατρεύωμεν εὐ..ως (*placentes*) τῷ
θεῷ 13 21 ποιῶν (sc δ θεὸς) ἐν ἡμῖν
τὸ εὐ..ον ^e ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἱ. Χοῦ

Εὕβουλος 2 Ti 4 21 ἀσπάζεται σε Εὕβουλος

εὐγενής *nobilis* Luc 19 12 Act 17 11

1 Co 1 26 οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐ..εῖς

εὐδία *serenum erit* [Mat 16 2 εὐ., πυρράζει]

εὐδοκεῖν (*bene*) *complacēre* (*sibi*) *in aliquo*
^b*placēre* (*sibi in*) ^c*beneplacitum esse in*
^d*bonam voluntatem habēre* ^e*consentire*
^f*cupide velle* ^g*probare*

Mat 3 17 „ἐν ᾧ εὐδόκησα” || Mar 1 11 ἐν σοί
Luc 3 22 ἐν σοί (v1 *complacuit*) –
Mat 17 5 ἐν ᾧ 2 Pe 1 17 „εἰς δὸν” Mat
12 18 „δὸν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου”
(v1 ^b *bene placuit animae meae*)
Luc 12 32 μὴ φοβοῦ, – δτι εὐδόκησεν δ πατήρ
ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν

Rm 15 26 ηύδοκησαν – κοινωνίαν τινὰ ποιή-
σασθαι εἰς τοὺς πτωχούς ^{27 b}

1 Co 1 21 εὐδόκησεν ^b δ ὑεὸς διὰ τῆς μωρίας
τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύ.

10 5 οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν – εὐδόκησεν ^c

2 Co 5 8 εὐδοκοῦμεν ^d μᾶλλον ἐκδημῆσαι

12 10 εὐδοκῶ ^b ἐν ἀσθενείαις – ὑπὲρ Χοῦ
Gal 1 15 δτε δὲ εὐδόκησεν ^b δ ἀφορίσας με –
ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν – ἐν ἐμοί

Col 1 19 ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα
κατοικῆσαι

1 Th 2 8 ηύδοκοῦμεν ⁱ μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μό-
νον τὸ εὐαγγ. ἀλλὰ καὶ τὰς – ψυχάς
3 1 ηύδοκήσαμεν ^b καταλειφθῆναι ἐν Ἀδ.

2 Th 2 12 οἱ – εὐδοκήσαντες ^e τῇ ἀδικίᾳ

Hb 10 6 „δλοκαυτώματα – οὐκ εὐ..ησας ^b” 8 ^b
– 38 „ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ^b ἡ
ψυχή μου ἐν αὐτῷ

εὐδοκία *voluntas* ^b*bona voluntas* ^c*proposi-
tum* ^d*beneplacitum* – ^e(εὐδοκία
ἐγένετο) *placuit* ^f*placitum fuit*

Mat 11 26 οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ^f ἔμπροσθέν
σου || Luc 10 21 ^e

Luc 2 14 ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ (v1 + καὶ) ἐν (vg ^o v1
ἰν) ἀνθρώποις εὐδοκίας ^b (v1 ..κία).

Rm 10 1 ἡ μὲν εὐδ. τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ
δέησις – ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν

Eph 1 5 κατὰ τὴν εὐδ. ^c τοῦ θελήματος αὐτοῦ
9 κατὰ τὴν εὐδοκίαν ^d (v1 *bouput
pl.*) αὐτοῦ, ἥν προέθετο ἐν αὐτῷ

Phl 1 15 τινὲς δὲ καὶ δι’ εὐδοκίαν ^b τὸν Χόν
κηρύσσουσιν 18 οἱ μὲν ἔξ ἀγάπης
2 13 δ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ

τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας ^b
2 Th 1 11 ἵνα – πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα-
θωσύνης καὶ ἔργον πίστεως

εὐεργεσία ^a*benefactum* ^b*beneficium*

Act 4 9 ἐπὶ εὐ..ία^a ἀνθρώπου ἀσθενοῦς

1 Ti 6 2 οἱ τῆς εὐ..ίας ^b ἀντιλαμβανόμενοι

εὐεργετεῖν *benefacere* (part. *b..iendo*)

Act 10 30 δς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ίώμενος

εὐεργέτης *beneficus* Luc 22 25 καὶ οἱ ἔξου-
σιάζοντες αὐτῶν εὐ..έται καλοῦνται

εὔθετος ^a*aptus* ^b*opportunus* ^c*utilis*

Luc 9 62 οὐδεὶς – εὐδ. ^a ἐστιν τῇ βασ. τ. θεοῦ

14 36 οὗτε εἰς κοπρίαν εὐθετον^c Hb 6 7 γῆ
– τίκτουσα βοτάνην εὐθετον^b

*εύθέως et adverbium *εύθύς *statim*
b *confestim* **c** *continuo* **d** *protinus*

Mat 4:20 εύθέως^c ἀφέντες τὰ δίκτυα 22 τὸ πλοῖον || Mar 1:18 εύθὺς^d—τὰ δίκτ.

8:3 εύθέως^b ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα || Mar 1:42 ἀπῆλθεν Luc 5:13^b

13:5 εύθέως^c ἔξαντειλεν || Mar 4:5
 — 20 εύθὺς^c μετὰ χαρᾶς λαμβάνων (sc τὸν λόγον) 21 εύθὺς^c σκανδαλίζεται || Mar 4:15 εύθὺς^b ἔρχ. δ σατ. 18.17^b

20:34 εύθέως^b ἀνέβλεψαν || Mar 10:52^b ἀ..εν

24:29 εύθέως—μετὰ τὴν ὄλιψιν τῶν ἡμερῶν ἔκεινων „δ ἥλιος σκοτ.” → Luc 21:9

25:15 εύθέως πορευθεὶς—ἥργάσατο

Mar 2:8 εύθὺς ἐπιγνοὺς δ Ἰησ. τῷ πνεύματι 5:30 ἐν ἑαυτῷ τὴν —δύν. ἔξελθοῦσαν
 — 12 εύθὺς ἅρας τὸν κράβατον 5:29 εύθὺς^b ἔξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος 42 εύθὺς^b ἀνέστη τὸ κοράσιον 7:35 εύθὺς (vng^o) ἐλύθη δ δεσμὸς τῆς γλώσσης

14:72 εύθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν Joh 18:27 εύθέως ἀλ. ἐφώνησεν

Luc 12:38 ἵνα—εύθέως^b ἀνοίξωσιν αὐτῷ
 — 54 εύθέως λέγετε διτὶ ὅμβρος ἔρχεται

14:5 οὐκ εύθέως^c ἀνασπάσει αὐτὸν—;
 17:7 τίς—ἐρεῖ—· εύθέως—ἀνάπτεσε—;
 21:9 ἀλλ’ οὐκ εύθέως τὸ τέλος

Joh 5:9 εύθέως ἐγένετο ὑγιῆς δ ἄνθρωπος
 8:21 εύθέως ἐγέν. τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς
 13:30 ἔξηλθεν εύθὺς^c. ἦν δὲ νύξ
 — 32 καὶ εύθὺς^c δοξάσει αὐτὸν

19:34 ἔξηλθεν εύθὺς^c αἷμα καὶ ὅδωρ

Act 9:18 εύθέως^b ἀπέπεσαν—ώς λεπίδες
 — 34 εύθέως^c ἀνέστη (sc Αἰνέας)

Gal 1:18 εύθέως^c οὐ προσανεθέμην σαρκί

Jac 1:24 εύθέως ἐπελάθετο δόποιος ἦν

3:Jo 14 ἐλπίζω δὲ εύθέως^d σε ἰδεῖν

Ap 4:2 εύθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι

εύθυδρομεῖν S^o — *recto cursu venire*
 Act 16:11 εἰς Σαμοθράκην 21:1 εἰς τὴν Κῶ

εύθυμεῖν S^o — *bono b aequo animo esse*
 Act 27:22 παραινῶ ὑμᾶς εύθ.. 25 διὸ εύθυμεῖτε
 Jac 5:13 εύθυμεῖ^b τις; ψαλλέτω

εύθυμος *animaequior* Act 27:38 εύθυμοι

εύθύμως S^o — *bono animo*

Act 24:10 εύθύμως (v1 ..ότερον) —ἀπολογοῦμαι

εύθύνειν *dirigere* Joh 1:23 „δόδον κυρίου”
 Jac 3:4 δπου ἡ δρμὴ τοῦ εὔ..οντος βούλεται

εύθύς, εύθεῖα, εύθύ *rectus* **b** *directas*
 (adverbium εύθύς → εύθέως)

Mat 3:3 „εύθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους” αὐτοῦ
 || Mar 1:3 Luc 3:4.5 „ἔσται τὰ σκολιὰ
 εἰς εύθείας^b” (*in directa*)

Act 8:21 ἡ γάρ „καρδία” σου „οὐκ ἔστιν εύθεῖα” ἔναντι τοῦ θεοῦ
 9:11 εἰς τὴν ρύμην τὴν καλουμ. εύθεῖαν
 13:10 „τὰς δόδον τοῦ κυρίου τὰς εύθ.;”
 2 Pe 2:16 καταλείποντες εύθεῖαν δόδον

εύθύτης *aequitas* Hb 1:8 „βάρδος — εὐ..τος”

εύκαιρεῖν S^o — **a** *spatium habere **b** *vacare*
c *vacuum mihi est**

Mar 6:31 καὶ οὐδὲ φαγεῖν εύκαιρουν^a
 Act 17:21 εἰς οὐδὲν ἔτερον ηύκαιρουν^b ή λέγ.
 1 Co 16:12 ἐλεύσεται δὲ ὅταν εύκαιρήσῃ^c

εύκαιρια *opportunitas*

Mat 26:16 ἔζήτει εύκ. ἵνα—παραδῷ || Luc 22:6

εύκαιρος *opportunitus* Mar 6:21 ἡμέρα

Hb 4:16 χάριν—εἰς εύκαιρον βοήθειαν

εύκαιρως *opportune* (Mar 6:31 v1 οὐδὲ φαγεῖν εύκ. είχον *spatium habebant*)

Mar 14:11 ἔζήτει πῶς αὐτὸν εύκαιρως παραδοῖ
 2 Ti 4:2 ἐπίστηθι εύκαιρως ἀκαίρως

εύκοπώτερον *facilius*

Mat 9:5 τί—ἔστιν εύκ., εἰπεῖν· ἀφίενται—, ἡ εἰπεῖν· ἔγειρε—; || Mar 2:9 Luc 5:23

19:24 εύκ. ἔστιν κάμηλον—εἰσελθεῖν ἡ πλούσιον || Mar 10:25 διελθεῖν Luc 18:25

Luc 16:17 εύκ.—τὸν οὐρ. καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν

εύλαβεια *reverentia*

Hb 5:7 εἰσακουσθεῖς ἀπὸ τῆς εύλαβείας
 12:28 λατρεύωμεν—, μετὰ εύλαβείας καὶ δέους (cum metu et reverentia)

εύλαβεῖσθαι *metuere* Hb 11:7 πίστει—Νῶε—,
 εύλαβηθεῖς κατεσκεύασεν κιβωτόν

εύλαβής *timoratus* **b** *religiosus*

Luc 2:25 Συμεὼν,—δίκαιος καὶ εύλαβής

Act 2:6 Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εύλαβεῖς^b 8:2
 22:12 Ἀνανίας—, ἀνὴρ εὐλ. (vng^o) κατὰ τὸν νόμον (vir sec. legem test. habens)

εύλογεῖν *benedicere* → ἐνευλ., κατευλογεῖν

Mat 14:19 ἀναβλέψας—εύλογησεν, καὶ κλάσας ἔδωκεν || Mar 6:41 (87) Luc 9:16

Mat 21 9 „εύλογημένος δ ἔρχόμενος” || Mar 11 9..10 εὐ..η ἡ ἔρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυίδ Luc 19 38 Joh 12 13 – Mat 23 39 || Luc 13 35
 25 34 δεῦτε οἱ εὐ..ημένοι τοῦ πατρός μου
 26 26 εύλογήσας ἔκλασεν || Mar 14 22
 Luc 1 42 εύλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐ..νος δ καρπὸς τῆς κοιλίας σου
 – 84 ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν 228
 234 εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών
 6 28 εὐ..εἶτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς
 24 30 λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν
 – 50 ἐπάρας τὰς χεῖρας – εὐλόγησεν αὐ..τούς 51 ἐν τῷ εὐλογεῖν – αὐτούς
 – 53 ἐν τῷ Ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν θεόν
 Act 3 26 ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς
 ἐν τῷ ἀποστρέφειν – ἀπὸ τ. πονηριῶν
 Rm 12 14 εὐ..εἶτε τοὺς διώκοντας (vl + ὑμᾶς vg, v1^o), εὐ..εἶτε καὶ μὴ καταράσθε
 1 Co 4 12 λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμ.
 10 16 τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας δ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν –;
 14 18 ἐὰν εὐλογῆς [ἐν] πνεύματι, – πῶς –;
 Gal 3 9 ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται (*benedicentur*) σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ
 Eph 1 3 δ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
 Hb 6 14 „εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογῆσω σε”
 7 1..6 τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας „εὐ..λόγηκεν” τὸ ἔλαπτον ὑπὸ τοῦ κρείτ..τονος εὐλογεῖται
 11 20 εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ 21
 Jac 3 9 ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον
 1 Pe 3 9 τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες

εύλογητός *benedictus*
 Mar 14 61 σὺ εἰ δ χριστὸς δ υἱὸς τοῦ εὐλογ.;
 Luc 1 68 „εὐλογ. κύριος δ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ”
 Rm 1 25 δ ἐστιν εὐλ. εἰς τοὺς αἰῶνας 95 δ
 διὰ τὴν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας 2 Co 11 31 δ ὁν εὐλογ.
 2 Co 1 3 εὐλ. δ θεὸς κ. πατέρ Eph 1 3 1 Pe 1 3

εὐλογία *benedictio* (Rm 16 18 ..nes)
 Rm 15 29 ἐν πληρώματι εὐ..ας Χοῦ ἐλεύσομαι
 16 18 διὰ τῆς χρηστολογίας (*per dulces sermones*) καὶ εὐλογίας ἔξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων
 1 Co 10 16 et Eph 1 3 → εὐλογεῖν
 2 Co 9 5 ἵνα – προκαταρτίσωσιν τὴν – εὐλογίαν ὑμῶν, – ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεον.
 – 6 δ σπείρων ἐπ’ εὐλογίαis (*in ben.*)

ἐπ’ εὐλογίαis (*de ben.*) καὶ θερίσει
 Gal 3 14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβρ.
 Hb 6 7 μεταλαμβάνει εὐ..ας ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 12 17 δέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν
 Jac 3 10 ἔξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα
 1 Pe 3 9 ἐκλήθητε ἵνα εὐ..αν κληρονομήσητε
 Ap 5 12 ἄξιός ἐστιν – λαβεῖν τὴν – εὐλογίαν
 – 13 τῷ „καυθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ” καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία 7 12 τῷ θεῷ ἡμῶν

εύμετάδοτον είναι S^o – *facile tribuere*
 1 Ti 6 18 εύμεταδότους είναι, κοινωνικούς

Εύνικη 2 Ti 1 5 ἐν – τῇ μητρὶ σου Εύνικη

εύνοεῖν *consentire*

Mat 5 25 ἵσθι εὔνοῶν τῷ ἀνπιδίκῳ σου ταχύ

εύνοια *bona voluntas* Eph 6 7 μετ’ εύνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ

εύνοῦχος et **εύνουχίζειν** S^o – *eupuchus*
 b *eupuchum facere* c *castrare*

Mat 19 12 εἰσὶν – εύνοῦχοι οἵτινες – ἐγεννήθησαν οὔτως, καὶ εἰσὶν εύνοῦχοι οἵτινες εύ..νουχίσθησαν^b ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εύνοῦχοι οἵτινες εύνούχισαν^c ἐαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν

Act 8 27 Αἰδίοψ εύνοῦχος δυνάστης 34.36.38.39

Εύοδία *Eudodia* (vl *Euhodia*) Phl 4 2

εύοδοῦσθαι a *prosperum iter habere* b *bene placere* c *prospere ingredi* d *prospere agere* Rm 1 10 εἴ πως – ποτὲ εύοδωμήσομαι^a – τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς

1 Co 16 2 ὅτι εὔοδωται^b
 3 Jo 2 εὔχομαι σε εύοδοῦσθαι^c καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εύοδοῦται^d σου ἡ ψυχή

τὸ εὐπάρεδρον S^o – τῷ κυρίῳ *quod facultatem praebeat – dominum obsecrandi* (vl *observandi*) 1 Co 7 35 πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ

εύπειδής *suadibilis* Jac 3 17 ἡ – ἀνωθεν σοφία –, ἔπειτα – ἐπιεικής, εύπειδής

εύπερίστατος S^o – *circumstans nos*
 Hb 12 1 ἀποδέμενοι – τὴν εὐ..ον ἀμαρτίαν

εύποιΐα S^o – *beneficentia* Hb 13 16 κ. κοιν.

εύπορεῖσθαι *habere* Act 11:29 καθὼς εὐ..τό τις
εύπορία S vi – *acquisitio* Act 19:25 ἡμῖν ἐστ.
εύπρέπεια *decor* Jac 1:11 ἡ εὐ. – ἀπώλετο
εύπρόσδεκτος S^o – *acceptus* b *acceptabilis*
Rm 15:16 ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνῶν εὐ..ος
– 31 ἵνα – ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσα-
λήμ εὐπ. τοῖς ἁγίοις γένηται
2 Co 6:2 ἴδού νῦν „καιρὸς εὐπρόσδεκτος^b“
8:12 καθὸ ἐὰν ἔχῃ εὐπ., οὐ καθὸ οὐκ ᔁχει
1 Pe 2:5 ἀνενέγκαι πνευματικὰς ψυχὰς εὐ-
προσδέκτους^b θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χοῦ
εύπροσωπεῖν S^o – *placere* Gal 6:12 ἐν σαρκὶ
εύρακύλων S^o – *euroaquilo* Act 27:14

***εύρισκειν** *invenire*

(omnes loci allati sunt ex epist. et Apc)
Mat 7:7 ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε 8 ὁ ζητῶν εὑρί-
σκει // Luc 11:9.10
– 14 ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτὴν
8:10 παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ εὑρον // Luc 7:9 οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσρ.
10:39 ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει
αὐτὴν, καὶ ὁ ἀπολέσας – ἔνεκεν ἐ-
μοῦ εὑρήσει αὐτὴν 16:25
11:29 „εὑρήσετε ἀνάπταυσιν ταῖς ψυχ. ὑμ.“
12:43 ζητοῦν ἀνάπταυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει 44
// Luc 11:24 καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει. 25
13:44 θησαυρῷ –, δν εὑρὼν ἀνθρ. ἔκρυψεν
– 46 εὑρὼν – ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην
18:13 ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό // Luc 15:5
20:6 ἔξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας
21:19 οὐδὲν εὗρεν – εἰ μὴ φύλακα μόνον //
Mar 11:13 εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ,
καὶ – οὐδὲν εὗρεν cfr Luc 13:6.7
22:9 δσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε 10
24:48 δν – ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτως
ποιοῦντα // Luc 12:43 – Mar 13:8
Luc 1:30 εὗρες γάρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ
15:4 τίς – οὐ – πορεύεται – ἔως εὕρῃ αὐτό;
5.8 εὗρον τὸ πρόβατόν μου 8 ζητεῖ
– ἔως οὐ εὕρῃ; 9 εὑροῦσα συγκαλεῖ
τὰς φίλας – – – εὗρον τὴν δραχμήν
24 ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη 32
17:18 οὐχ εὑρέθησαν – δοῦναι δόξαντ. θεῷ –;
18:8 ἄρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
23:4 οὐδὲν εὑρίσκω αἵτιον 14:22 Joh 18:38
19:4.6 Act 13:28 23:9 24:20

Joh 1:41 εὑρίσκει – Σίμωνα – εὑρήκαμεν τὸν

Μεσσίαν 45 εὑρίσκει – τὸν Ναθαναήλ
– δν ἔγραψεν Μωϋσῆς – εὑρήκαμεν
Joh 7:34 ζητήσετε με καὶ οὐχ εὑρήσετε 36
Act 4:21 μηδὲν εὐ..οντες τὸ πῶς κολάσωνται
5:39 μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε
7:46 Δαυΐδ· δς εὑρεν χάριν ἐνώπ. τ. θεοῦ
8:40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἀζωτον
17:27 ζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφή-
σειαν αὐτὸν καὶ εύροιεν, καί γε οὐ
Rm 4:1 τί – ἔροῦμεν εὑρηκέναι Ἀβραάμ –;
7:10 εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ – εἰς θάνατον
– 21 εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον –, δτι ἐμοὶ
10:20 „εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν“
1 Co 4:2 ζητεῖται – ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ
15:15 εὐ..ομένα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες
2 Co 2:13 τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν
5:3 εἴ γε – οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμενα
9:4 ἐὰν – εὕρωσιν ὑμ. ἀπαρασκευάστους
11:12 ἵνα – εὑρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς
12:20 μὴ πως – οὐχ οἶους θέλω εὕρω υμᾶς,
κάγῳ εὑρεθῶ υμῖν οἷον οὐ δέλετε
Gal 2:17 εἰ – εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί
Phl 2:7 σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος
3:9 ἵνα – εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ (sc Χῶ)
2 Ti 1:17 ἔζήτησέν με καὶ εὗρεν 18 δώῃ αὐτῷ
δ κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου
Hb 4:16 ἵνα – χάριν εὕρωμεν εἰς – βοήθειαν
9:12 αἰώνιαν λύτρωσιν εὑράμενος
11:5 Ἐνώχ – „οὐχ ηύρισκετο διόπι μετέ-
θηκεν αὐτὸν δ θεός“
12:17 μετανοίας γάρ τόπον οὐχ εὗρεν
1 Pe 1:7 ἵνα τὸ δοκίμιον υμῶν τῆς πίστεως
πολυτιμότερον χρυσίου – εὑρεθῇ
2:22 „οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ“ cfr Ap 14:5 αὐτῶν – „ψεῦδος“
2 Pe 3:10 γῇ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὑρεθήσε-
ται (v1 οὐχ εὑρ. et κατακαήσεται vg
exurentur, v1 om *terra* ... *exur.*)
– 14 ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ
2 Jo 4 ἔχάρην – δτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων
σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ
Ap 2:2 εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς 3:2 οὐ γάρ εὕ-
ρηκά σου ἔργα πεπληρωμένα
5:4 οὐδεὶς ἀξιος εὑρέθη ἀνοίξαι τὸ βίβλ.
9:6 οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν (sc θάνατ.)
12:8 16:20 18:14.21.22.24 20:11
20:15 εἴ τις οὐχ „εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς
ζωῆς γεγραμμένος“
εύρυχωρος *spatiosus* Mat 7:13 ἡ δόδος
εύσέβεια *pietas*
Act 3:12 ἡμῖν τί ἀτενίζετε ως ίδια – εύσεβεία

(*vng potestate, vl pietate*) πεποιηκό-
σιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

1 Ti 2 2 βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ
3 16 μέγα ἔστιν τὸ τῆς εὐσεβίης μυστήριον
4 7 γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν
— 8 ἡ δὲ εὔσ. πρὸς πάντα ὀφέλιμός ἐστ.
6 3 τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ
— 5 νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὔσ.
— 6 ἔστιν δὲ πορισμὸς — ἡ εὔσ. μετὰ αὐτ-
αρκείας 11 δίωκε — εὐσέβειαν, πίστιν

2 Ti 3 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ
δύναμιν αὐτῆς ἡρημένοι

Tit 1 1 ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὔ..αν

2 Pe 1 3 πάντα — τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν
— 8 ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν 7 ἐν
δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαστελφίαν

3 11 ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν [ὑμᾶς] ἐν ἀ-
γίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις

εὐσεβεῖν ^a*colere* ^b*regere*
Act 17 23 δὲ οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε^a
1 Ti 5 4 πρῶτον τὸν ἕδιον οἴκον εὐσεβεῖν^b

εὐσεβῆς ^a*religiosus* ^b*metuens dominum*
^c*pious* Act 10 2 Κορνήλ., — εὔσ.^a καὶ φο-
βούμενος τὸν θεόν 7 στρατιώτην εὔ..ἡ^b

2 Pe 2 9 οἵδεν κύριος εὐσεβεῖς^c ἐκ πειρασμοῦ
ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς

εὐσεβῶς *pie* 2 Ti 3 12 οἱ θέλοντες ζῆν εὔσ.
— διωχθήσονται Tit 2 12 ἵνα — εὔσ. ζήσωμ

εὔσημος *manifestas* 1 Co 14 9 εὔ..ον λόγον

εὔσπλαγχνος S^o — *misericors* Eph 4 32 εὔ..οι,
χαριζόμενοι ἑαυτοῖς 1 Pe 3 8 πάντες — εὔ..οι

εὐσχημόνως S^o — *honeste*
Rm 13 13 εὐσχημόνως περιπατήσωμεν 1 Th 4 12
1 Co 14 40 πάντα εὔσχ. καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω

εὐσχημοσύνη *honestas* 1 Co 12 23 τὰ ἀσχή-
μονα ἡμῶν εὔ..ην περισσοτέραν ἔχει

εὐσχήμων *honestus* ^b*nobilis*
Mar 15 43 Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀρ., εὔ..^b βουλευτής
Act 13 50 τὰς σεβομ. γυναῖκας τὰς εὔσχ. 17 12
1 Co 7 35 πρὸς τὸ εὐσχημόν καὶ εὐπάρεδρον
12 24 τὰ δὲ εὔ..ονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει

εὐτόνως ^a*constanter* ^b*vehementer*
Luc 23 10 εὐτόνως^a κατηγοροῦντες αὐτοῦ
Act 18 28 εὔτ. ^b — τοῖς Ἰουδαί. διακατηλέγχετο

εύτραπελία S^o — *scurrilitas* Eph 5 4

Εὕτυχος Act 20 9 νεανίας ὀνόματι Εὕτυχος

εὐφημία S^o — *bona fama* 2 Co 6 8 διὰ — εὔ..αςεὐφημος S^o — *bonae famae* Phl 4 8 ὅσα εὕ..αεὐφορεῖν S^o — *uberes fructus afferre* Luc 12 18εὐφραίνειν (2 Co) *laetificare* — εὔ..εσθαι:^a*epulari* ^b*laetari* ^c*exultare* ^d*iucundari*

Luc 12 19 φάγε, πίε, εὐφραίνου 15 23, 24, 29, 32

16 19 εὐφραίνομενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς

Act 2 26 „ἡὐφράνθη^b μου ἡ καρδία”7 41 εὔ..οντο^b ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶνRm 15 10 „εὐφράνθη^b ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ”

2 Co 2 2 τίς δὲ εὔ..ων με εἰ μὴ δ λυπούμενος

Gal 4 27 „εὐφράνθη^b, στεῖρα — , ρήξον”Ap 11 10^d — 12 12 „εὔ..εσθε^b, οὐρανοὶ” καὶ οἱἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες 18 20^c „οὐρανέ”Εὔφρατης *Euphrates* (vl *Eufr.*) Ap 9 14 16 12εὐφροσύνη ^a*iucunditas* ^b*laetitia*Act 22 8^a 14 17 ἐμπιπλῶν — εὔ..ης^b τὰς καρδίαςεὔχαριστεῖν *gratias agere*

Mat 15 38 εὔ..ήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου || Mar

8 6 — Joh 6 11, 23 εὔ..ήσαντος τοῦ κυρ.

26 27 ποτήριον — εὔ..ήσας ἔδωκεν αὐτοῖς ||

Mar 14 23 Luc 22 17 εὔ..ήσας εἶπεν·

λάβετε — καὶ διαμερίσατε 19 εὔ..ήσας

ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν 1 Co 11 24 εὔ..

ήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν· τοῦτό μου

Luc 17 16 εὔ..ῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρ.

18 11 δὲ θεός, εὔ..ῶ σοι δτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ

Joh 11 41 πάτερ, εὔ..ῶ σοι δτι ἥκουσάς μου

Act 27 35 λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ

28 15 εὔ..ήσας τῷ θεῷ ἔλαβε θάρσος

Rm 1 8 πρῶτον — εὔ..ῶ τῷ θεῷ μου διὰ "I.

Χοῦ περὶ — ὑμῶν, δτι 1 Co 14 τῷ θεῷ

πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι — ,

ὅπι Phl 1 3 τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ

μνείᾳ ὑμῶν Phm 4 πάντοτε μνείαν

σου ποιούμενος Eph 1 16 οὐ παύο-

μαι εὔ..ῶν ὑπὲρ ὑμῶν Col 1 3 εὐχαρι-

στοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου

1 Th 1 2 τῷ θεῷ πάντοτε περὶ — ὑμῶν

2 Th 1 3 εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ

θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν 2 13

— 21 οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἡ ηὐχ..ησαν

14 6 δὲ έσθίων κυρίῳ έσθιει, εὐχαριστεῖ γάρ

τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ
Rm 16.4 οἶς (sc Priscae et Aqu.) οὐκ ἔγω μόνος εὐ..ῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησι. 1 Co 1.14 εὐ..ῶ (vl + τῷ θεῷ νγ) διτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα – · ἵνα μὴ τις εἴπῃ 10.30 τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ – εὐ..ῶ; 14.17 σὺ – καλῶς εὐ..εῖς, ἀλλ' ὁ ἔτερος – 18 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶ 2 Co 1.11 ἵνα – τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν Eph 5.20 εὐ..οῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν δόνιματι τοῦ κυρίου – τῷ θεῷ καὶ π. Col 1.12 εὐ..οῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι ὡμᾶς 3.17 δ τι ἐὰν ποιῆτε –, πάντα ἐν δόνιματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ 1 Th 2.13 ἡμεῖς εὐ..οῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως 5.18 ἐν παντὶ εὐ..εῖτε· τοῦτο – θέλημα Ap 11.17 εὐ..οῦμέν σοι, κύριε δ θεός –, διτι

εὐχαριστία *gratiarum actio* **b** *benedictio*
Act 24.3 ἀποδεχόμεθα – μετὰ πάσης εὐ..ας 1 Co 14.16 πῶς ἔρει τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐ..α^b; 2 Co 4.15 διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν 9.11 ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ 12 ἡ διακονία – περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐ..ῶν τῷ θ. Eph 5.4 δούλος οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐ..α Phil 4.6 τῇ δεήσει μετὰ εὐ..ας τὰ αἰτήματα Col 2.7 περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ 4.2 γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ 1 Th 3.9 τίνα – εὐχαριστίαν δυνάμενα τῷ θεῷ ἀνταποδούναι περὶ ὑμῶν –; 1 Ti 2.1 παρακαλῶ – ποιεῖσθαι (*fieri*) – εὐ..ας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρ., ὑπὲρ βασιλέων 4.3 δούλος ἔκτισεν εἰς μετάλημψιν μετὰ εὐ..ας 4 μετὰ εὐχ. λαμβανόμενον Ap 4.9 δταν δώσουσιν – εὐ..αν^b τῷ καθημ. 7.12 ἡ εὐχαρ. καὶ ἡ τιμὴ – τῷ θεῷ ἡμῶν

εὐχάριστος *gratus* Col 3.15 εὐ..οι γίνεσθε
εὐχεσθαι *optare* **b** *orare* **c** *orationem facere*
Act 26.29 εὐχαίμην δν τῷ θεῷ – 27.29 Rm 9.3 ηὐχόμην – ἀνάθεμα είναι αὐτός 2 Co 13.7 εὐχόμεθα^b – πρὸς τὸν θεόν μὴ ποιῆσαι ὡμᾶς κακὸν μηδέν 9 τοῦτο καὶ εὐχόμεθα^b, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν 3 Jo 3 εὐχομαί^c σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίν.

εὔχη ^a *oratio* ^b *votum* Act 18.18^b 21.23^b Jac 5.15 ἡ εὐ..^a τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμν. **εὔχρηστος** *utilis* 2 Ti 2.21 4.11 εἰς διακ. Phm 11 **εύψυχεῖν** *S^o* – *bono animo esse* Phl 2.19 **εύωδία** ^a *bonus odor* ^b *suavitatis* 2 Co 2.15 Χοῦ εὐ..^a ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζ. Eph 5.2 „δυσίαν – εἰς δισμὴν εὐ..ας^b” Phl 4.18^b **εύώνυμος** *sinister* (*ad s..tram, a s..tris*) Mat 20.21 καὶ εἰς ἔξ εὐ..ων σου 23 || Mar 10.40 25.33 τὰ δὲ ἔριφια ἔξ εὐ..ων 41 τοῖς ἔξ εὐ.. 27.38 καὶ εἰς ἔξ εὐ..ων || Mar 15.27 αὐτοῦ Act 21.3 καταλιπόντες αὐτὴν (*Cyprum*) εὐ..ον Ap 10.2 τὸν δὲ εὐ..ον (sc πόδα) ἐπὶ τῆς γῆς **έφάλλεσθαι** *insilire* Act 19.16 ἐπ' αὐτούς **έφάπαξ** *S^o* – *semel* **b** *simul* Rm 6.10 τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἔφάπαξ 1 Co 15.6 ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἔφ.^b Hb 7.27 ἐποίησεν ἔφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας 9.12 εἰσῆλθεν ἔφάπαξ εἰς τὰ ἄγια 10.10 ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ – Ἰησ. Χοῦ ἔφ. **Ἐφέσιος** Act 19.28 ἡ Ἀρτ. Ἐφεσίων 34 – 35 Act 21.29 προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐ. – σύν **Ἐφέσος** Act 18.19.21.24 19.1.17.26 20.16.17 1 Co 15.32 ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ – 16.8 Eph 1.1 τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] 1 Ti 1.3 παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφ. 2 Ti 1.18 δσα ἐν Ἐφ. διηκόνησεν (*Onesiph.*) 4.12 Τύχικον – ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον Ap 11.1 21 τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφ. ἐκκλησίας **έφευρετής** *S^o* – *inventor* Rm 1.30 ἐ..ας κακῶν **έφημερία** ^a(gen.) *vicis* ^b *de vice* Luc 1.5 ἔξ ε..ας^b Ἀβιά 8 ἐν τῇ τάξει τῆς ἔφ.^a αὐτοῦ **έφήμερος** *S^o* – *quotidianus* Jac 2.15 λειπόμενοι τῆς ἔφημέρου τροφῆς **έφικνεισθαι** *pertingere* (*ad*) 2 Co 10.13.14 **έφιστάναι** (intrans.) *astare* ^b *stare* ^c *stare* ^d *iuxta* ^e *stare secus* ^f *stare (super)* ^g *instare* ^g *assistere* ^h *supervenire* ⁱ *convenire* ^k *concurrere* ^l *imminere* Luc 2.9 ἄγγελος κυρίου ἐπέστη^c αὐτοῖς 24.4

- δάνδρες δύο ἐπέστησαν^a αὐταῖς Act 12^c 23^b 11 ἐπιστὰς εἰς τῷ δὲ κύριος
Luc 2^b 38^a 4^c 39^b 10^a 40^b Μάρθα 20^c 1 ἀρχιερεῖς
21^c 34 μῆποτε – ἐπιστῆ^b ἐφ’ ὑμᾶς αἱφνίδιος
ἡ ἡμέρα ἔκεινη 1 Th 5^b 3 τότε αἱφνί-
διος αὐτοῖς ἐφίσταται^b δλεθρος
Act 4^c 1 ἐπέστησαν^b αὐτοῖς οἱ Ἱερεῖς 6^b 12^c 10
17 11^b 11 17^c 5^b 22^c 13.20 αὐτὸς ἡμην ἐφε-
στῶς καὶ συνευδοκῶν 23^b 27^c 28^b 1 ὑετός
2 Ti 4^c 2 ἐπίστηδι^b εὔκαίρως ἀκαίρως
– 6 δὲ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως μου ἐφέ-
στηκεν^b (*instat*)
- Ἐφράιμ Joh 11^b 54 εἰς Ἐφρ. λεγομένην πόλιν
ἐφφαδά S^c – *ephphetha* (v1 eff.) Mar 7^c
- *έχειν, ἔχεσθαι *habere* ^b*male*, *bene*, *me-*
lius (*se*) *habere* ^c*se habet* ^d*habere*
aliquid adversus (..*um*) ^e(ἔχόμε-
νος) *proximus*, *sequens*, *alius*, *po-*
sterus, *vicinior*
ἀμαρτίαν, ἀνάγκην, ἀνάπταυσιν ἔχειν, ἐν
γαστρὶ ἔχειν, εἰρήνην, ἐλπίδα, ἔξουσίαν
ἔχειν, ἐσχάτως, ἐν ἐτοίμῳ, ἐτοίμως ἔχειν,
ζωὴν (*αἰώνιον*), μωσῆν, νόμον, πίστιν,
συνείδησιν, τέλος, χρείαν ἔχειν → ἀμαρ-
τία, ἀνάγκη κτλ
- Mat 3^c 9 πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβρ. || Luc 3^c
424 τοὺς κακῶς ἔχοντας^b 8^b 16^b || Mar 1^c 32^b
34 (*qui vexabantur*) – Mat 9^b 12 ἀλλ’
οἱ κακῶς ἔχοντες^b || Mar 2^b 17^b Luc
5^b 31^b – Mat 14^b 35^b || Mar 6^b 55^b – Mat
17^b 15 κακῶς ἔχει (v1 κακῶς πάσχει
vg *male patitur*) Luc 7^b 2 – [Mar
16^b 18 καλῶς ἔχουσιν^b] Joh 4^b 52 τὴν
ώραν – ἐν ᾧ κομψότερον ἔσχεν^b
5^c 23 δτι δὲ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ
σοῦ^d Mar 11^b 25 ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κα-
τά τινος^d cfr Ap 2^b 4 ἔχω κατὰ σοῦ^d
δτι τὴν ἀγάπην – ἀφῆκας 14^d δλίγα
20^d – Act 24^b 19 εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ^d
8^c 20 οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφ. κλίνῃ || Luc 9^b 58
11^c 18 δαιμόνιον ἔχει || Luc 7^b 33 – Mar 3^b 22
Βεεζεβούλ ἔχει 30 πνεῦμα ἀκάδαρτον
ἔχει – Joh 7^b 20 ἀπεκρίθη δ δχλος·
δαιμόνιον ἔχεις 8^b 48.49 δαιμόνιον οὐκ
ἔχω 52 10^b 20 δαιμόν. ἔχει καὶ μαίνεται
13^c 12 δστις – ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ – δστις
δὲ οὐκ ἔχει, καὶ δ ἔχει ἀρθήσεται ||
Mar 4^b 25 Luc 8^b 18 – Mat 25^b 29 || Luc 19^b 26
– 44 πωλεῖ δσα ἔχει 46 πέπρακεν – δ. εἶχεν
14^c 4 οὐκ ἔχεστίν σοι ἔχειν αὐτήν || Mar 6^b 18
- Mat 14^c 5 δτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον 21^b 26.46
εἰς προφήτην Mar 11^b 32 εἶχον τὸν
ἰωάννην δντως δτι προφήτης ἦν
18^c 25 μὴ ἔχοντος – αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέ-
λευσεν – δ κύριος – πραδῆναι – δσα
ἔχει (v1 εἶχεν vg) Luc 7^b 42 14^b 14 δτι
οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι σοι
19^c 21 ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς || Mar
10^b 21 δσα ἔχεις πώλησον κτλ Luc 18^b
– 22 ἦν γὰρ ἔχων κτῆμα πολλά || Mar 10^b 22s.
22^c 28 πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν || Mar 12^b
ἔσχον αὐτήν γυναῖκα Luc 20^b 33 γυν.
26^c 11 πάντοτε – τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεδ’
ἐκαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε ||
Mar 14^b 7 Joh 12^b – Mar 2^b 19 δσον χρό-
νον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ’ αὐτῶν
- Mar 1^c 38 εἰς τὰς ἔχομένας^e (*prox.*) κωμοπό-
λεις – Luc 13^b 33 τῇ ἔχομένῃ^e (*sequenti*
die) Act 20^b 15^e (*alia*) 21^b 26^e (*postera*)
5^c 15 τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα (*qui a*
daemonio vexabatur) 7^b 25 ἦς εἶχεν
τὸ θυγάτριον – πνεῦμα ἀκάδαρτον
9^b 17 ἔχοντα πνεῦμα ἀλαλον Luc 4^b 33
ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαδάρτου
8^b 27 ἔχων δαιμόνια 13^b 11 πνεῦμα ἔ-
χουσα ἀσθενείας
12^c 44 πάντα δσα εἶχεν ἔβαλεν || Luc 21^b
14^c 8 δ ἔσχεν ἐποίησεν cfr 2 Co 8^b 11
16^c 8 εἶχεν (*invaserat*) – αὐτὰς τρόμος
- Luc 3^c 11 δ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ
μὴ ἔχοντι, καὶ δ ἔχων βρώματα 9^b
μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν
11^b 36 σῶμα –, μὴ ἔχον μέρος τι σκοτεινόν
12^b 50 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι
14^b 18 ἔχω ἀνάγκην – ἰδεῖν αὐτόν (sc τὸν
ἀγρόν) · – ἔχε με παρητημένον 19
- Joh 4^c 17 οὐκ ἔχω ἄνδρα. – καλῶς εἶπες δτι
ἄνδρα οὐκ ἔχω 18 πέντε – ἄνδρας
ἔσχεις, καὶ νῦν δν ᔁχεις οὐκ ἔστιν
5^c 38 τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν
μένοντα 42 τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς 8^b 12 ἔχει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς 12^b 35 περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔ-
χετε 36 13^b 35 ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν
ἀλλήλοις 16^b 33 ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην
ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ δλῖψιν ᔁχετε 17^b
ἵνα ᔁχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πε-
πληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς
- 6^c 68 ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ᔁχεις
8^c 41 ἕντα πατέρα ᔁχομεν τὸν θεόν
12^c 48 ᔁχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· δ λόγος
14^c 21 δ ᔁχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν

- Joh 14:30 ἐν ἐμοὶ (*in me*) οὐκ ἔχει οὐδέν
 16:15 πάντα δσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν
 17:6 τῇ δόξῃ ἡ εἶχον – παρὰ σοί
- Act 7:1 εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει^c; – 12:15^c 17:11
 ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι^c –
 οὕτως – 24:9 ταῦτα οὕτως ἔχειν^c
- 8:7 τῶν ἔχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα 16
 16 ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα 19:13 ἐπὶ
 τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρά
 15:36 ἐπισκεψώμεθα –, πῶς ἔχουσιν^c
 18:18 εἶχεν γάρ εὐχήν 21:23 ἔχοντες ἐφ' ἑαυ.
- Rm 1:13 ἵνα πινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν
 – 28 τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει
 5:2 δι' οὐ καὶ τ. προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν
 6:21 τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε; 22 ἔχε-
 τε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγίασμόν
- 8:9 εἰ δέ τις πνεῦμα Χοῦ οὐκ ἔχει 23
 τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πν. ἔχοντες 1 Co 6:19
 τοῦ ἐν ὑμῖν – πν., οὐδὲ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ
 7:40 δοκῶ δὲ κάγὼ πν. θεοῦ ἔχειν 2 Co
 4:13 ἔχοντες – τὸ αὐτὸν πν. τῆς πίστεως
 – 1 Co 2:18 „τίς – ἔγνω νοῦν κυρίου,
 –;” ἡμεῖς δὲ νοῦν Χοῦ ἔχομεν –
 Jud 19 ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες
- 1 Co 4:7 τί δὲ ἔχεις, δούκεις;
 11:22 ἡ – καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας;
 15:34 ἀγνωσίαν γάρ θεοῦ τινες ἔχουσιν
- 2 Co 1:15 ἵνα δευτέραν χάριν (νι χαράν) σχῆτε
 2:3 ἵνα μὴ – λύπην σχῶ ἀφ' ὣν ἔδει με
 χαίρειν Phil 2:27 λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ
 6:10 ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέ-
 χοντες (*possidentes*)
- 7:5 οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἀνεσιν ἡ σάρξ
 8:11 δπως – καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔ-
 χειν 12 καθὸ ἐὰν ἔχῃ εὑπρόσδεκτος,
 οὐ καθὸ οὐκ ἔχει 9:8 ἵνα – πᾶσαν
 αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς
 πᾶν ἔργον ἀγαθόν
- Gal 4:22 Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ
 Eph 1:7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν Col
 1:14 – Eph 2:18 τὴν προσαγωγὴν 3:12
 τὴν παρρησίαν καὶ προσαγωγὴν
 4:28 ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι
 (*necessitatem patienti*)
- Phil 1:7 διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς
 2:29 τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε (*cum
 honore habetote*)
- Col 2:23 ἄτινά ἐστιν λόγον – ἔχοντα σοφίας
 4:1 δτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρ.
- 1 Th 1:9 δποιάν εἰσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς
 1 Ti 6:16 δο μόνος ἔχων ἀνανασίαν
- Tit 2:8 μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμ. φαῦλον
- Phm 7 χαρὰν – πολλ. ἔσχον καὶ παράκλησιν
 8 πολλὴν ἐν Χῷ παρρησίαν ἔχων
 17 εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ
- Hb 4:14 ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν 15 οὐ
 γάρ ἔχομεν ἀρχ. μὴ δυνάμενον συμ-
 παθῆσαι 8:1 τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχ.,
 δς „ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ” τοῦ θρόνου
 6:9 πεπείσμεθα – περὶ ὑμῶν, –, τὰ κρεί-
 σσονα κ. ἔχόμενα^e (*vici in ora*) σωτηρ.
- 13 κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος δμόσαι
 – 18 ἵνα – Ισχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν
 – 19 ἡν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς
 10:19 ἔχοντες – παρρησίαν εἰς τὴν εἰσόδον
 – 34 γινώσκοντες ἔχειν ἐαυτοὺς κρείσσο-
 να ὑπαρξίν 35 τὴν παρρησίαν ὑμῶν,
 ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν
- Jac 4:2 ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· οὐκ ἔ-
 χετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς
- 2 Pe 1:19 ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφ. λόγον
 2:18 ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ίδιας παρανομίας
- 1 Jo 1:3 ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεδ'
 ἡμῶν 6 ἐὰν εἴπωμεν δπι κοινωνίαν ἔ-
 χομεν μετ' αὐτοῦ ?
- 2:1 παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέ-
 ρα 23 δ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ
 τὸν πατέρα ἔχει· δ ὁ δμολογῶν – καὶ
 τὸν πατέρα ἔχει 5:12 δ ἔχων τὸν
 υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· δ μὴ ἔχων τὸν
 υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει 13
 2:Jo 9 θεὸν οὐκ ἔχει· – τὸν πατέρα
 καὶ τὸν υἱὸν ἔχει
- 28 ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν
 3:21 παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τ. θεόν
 4:17 ἵνα π..αν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 5:10 ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ
 – 14 αὐτῇ ἐστὶν ἡ παρρ. ἡν ἔχομεν πρὸς
 αὐτόν, δπι ἐάν τι αἰτώμεθα 15
- Ap 1:18 ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ
 ἄδου 2:12 δ ἔχων τὴν δομφαίαν 3:1
 τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ 7 δ ἔχων
 „τὴν κλεῖν Δαυίδ” – 20:1 ἄγγελον –,
 ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου
- 2:6 τοῦτο ἔχεις, δπι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν
 – 14 ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν
 Βαλαὰμ 15 – 24.14.20 → Mat 5:23
 – 25 δ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οδ ἀν ἡξω
 3:11 κράτει δ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ
 3:1 δ ὄνομα ἔχεις δπι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ
 13:18 δ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμόν
 17:9 ὡδε δ νοῦς δ ἔχων σοφίαν
 21:11 „τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν” – ἔχουσαν
 „τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ” 12.14.23

έχθες *heri* Joh 4:52 Act 7:28
 Hb 13:8 Ἡ τοῦ Χότος έχθες καὶ σήμερον δὲ αὐτός
έχθρα *inimicitia* ^b(ἐν έχθρᾳ ὅντες) *inimici*
 Luc 23:12 ἐν έχθρᾳ ὅντες ^b πρὸς αὐτούς
 Rm 8:7 φρόνημα (*sapientia*) τῆς σαρκὸς ἔστιν
 εἰς θεόν (i..ca *Deo* v1 t..tia in *Deum*)
 Gal 5:20 ἔχθραι, ἔρις, ζῆλος, θυμοί
 Eph 2:14 τὸ μεσότοιχον—λύσας, τὴν έχθραν
 (in..tias v1 ..am), ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ
 — 16 ἀποκτείνας τὴν ἔριν (..tias v1 ..tiam)
 Jac 4:4 ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ
 (*inimica Dei* v1 *Deo*)

έχθρος *inimicus* ^b(1 Co 15:28) *inimica*
 Mat 5:43 καὶ μισήσεις τὸν έχθρόν σου
 — 44 ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθρους ὑμῶν || Luc 6:27.35
 10:36 „έχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοί”
 13:25 ἥλθεν αὐτοῦ δὲ έχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν
 28 έχθρὸς ἀνθρωπος — ἐποίησεν
 39 δὲ έχθρὸς — ἐστὶν δὲ διάβολος
 22:44 „ἔως ἂν ὁ θῶν τοὺς έχθρούς σου ὑποκάτω τοῦ ποδῶν σου” || Mar 12:36 Luc
 20:43 — Act 2:35 1 Co 15:25 Hb 1:13 10:13

Luc 17:1 σωτηρίαν „έξ έχθρῶν” ὑμῶν
 — 74 ἐκ χειρὸς έχθρῶν ὃς σθέντας
 10:18 ἔξουσίαν — ἐπὶ — τὴν δύναμιν τοῦ έχθρου
 19:27 τοὺς ἔχθρους τούτους — ἀγάγετε ὡδεῖς
 — 43 παρεμβαλοῦσιν οἱ ἔχθροι σου χάρακα
 Act 13:10 έχθρεὶς πάσῃς δικαιοσύνῃς
 Rm 5:10 έχθροὶ δοντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ
 11:28 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγ. έχθροὶ δι' ὑμᾶς
 12:20 ἀλλὰ „έὰν πεινᾷ δὲ έχθρός σου”
 1 Co 15:28 ἔσχατος έχθρὸς ^b καταργεῖται δὲ θάνατος (*novissima — inimica — mors*)
 Gal 4:18 έχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;
 Phl 3:18 τοὺς έχθρούς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χού
 Col 1:21 ὑμᾶς ποτε δοντας — έχθρούς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς
 2 Th 3:15 μὴ ὡς έχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ — ὡς
 Jac 4:4 έχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται
 Ap 11:5 „πῦρ — κατεσθίει τοὺς έχθρους” αὐτῶν
 — 12 ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ έχθροὶ αὐτῶν

έχιδνα *S^o* — *vipera*
 Mat 3:7 γεννήματα έχιδνῶν || Luc 3:7 — Mat
 12:34 23:33 ὄφεις, γεννήματα έχιδνῶν
 Act 28:3 έχιδνα — καθῆψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ

Ζ

Ζαβουλών Mat 4:13 ἐν δρίοις Ζαβ. 15 Ap 7:8
Ζακχαῖος Luc 19:2.5.8 **Ζάρα** Mat 13
Ζαχαρίας Mat 23:35 υἱὸς Βαραχίου || Luc
 11:51 — Luc 15.12.13.18.21.40.59.67 32
Ζεβεδαῖος Mat 4:21 || Mar 1:19.20 — Mat 10:2 ||
 Mar 3:17 — Mat 20:20 ἢ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζ..ou || Mar 10:35 οἱ — υἱοὶ Ζ..ou —
 Mat 26:37 27:56 καὶ ἢ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζ..ou Luc 5:10 Joh 21:2 οἱ τοῦ Ζ..ou

ζέειν τῷ πνεύματι *fervere spiritu*
 Act 18:25 Ἀπολλῶς Rm 12:11 τῷ πνεύματι ζέοντες

ζεστός *S^o* — *calidus* Ap 3:15 οὕτε ψυχρὸς
 εἴ οὕτε ζεστός. διφελον ψυχρὸς ἡς ή ζ. 16

ζεῦγος *par* Luc 2:24 „τρυγόνων” 14:19 βιῶν
ζευκτηρίαι *S^o* — *iuncturae* Act 27:40 πηδαλίων
Ζεύς *Iuppiter* Act 14:12 Βαρναβᾶν Δία 13

ζηλεύειν *S^o* — et ζηλοῦν *aemulari* ^b *zelare*
 Act 7:9 „ζηλώσαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο”
 17:5 ζηλώσαντες ^b δὲ οἱ Ιουδαῖοι
 1 Co 12:31 ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα 14:1 τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ
 ἵνα προφητεύητε 39 τὸ προφητεύειν
 13:4 χρηστεύεται ἡ ἀγάπη, οὐ ζηλοῖ
 2 Co 11:2 ζηλῶ γάρ ὑμᾶς θεοῦ ζῆλω
 Gal 4:17 ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, — ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε 18 καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι
 (v1 ..σθε νg) ἐν καλῷ πάντοτε
 Jac 4:2 φονεύετε καὶ ζηλοῦτε ^b, καὶ οὐ δύν.
 Ap 3:19 ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον

ζῆλος, δὲ τό *aemulatio* ^b *zelus* (masc.)
 Joh 2:17 „δὲ ζ. ^b τοῦ οἴκου σου καταφάγεται
 Act 5:17 ἐπλήσθησαν ζῆλους ^b 13:45 ^b Ιμείς
 Rm 10:2 ζῆλον θεοῦ ζηλουσιν, ἀλλ' οὐ
 13:13 μὴ ἔριδι καὶ ζῆλῳ (v1 ..οις νg sing)
 1 Co 3:3 ὅπου γάρ ἐν ὑμῖν ζῆλος ^b καὶ ἔρις
 2 Co 7:7 ἀναγγέλλων — τὸν ὑμῶν ζ. ὑπὲρ ἐμοῦ
 — 11 κατειργάσατο ὑμῖν —, ἀλλὰ ζῆλον
 9:2 τὸ ὑμῶν ζ. ἡρένισεν τοὺς πλείονας

2 Co 11 2 ζῆλω γάρ ύμᾶς θεοῦ ζῆλω
 12 20 μή πως ἔρις, ζῆλος (vl ..οι vg) Gal
 5 20 ἄτινά ἐστιν—ἔρις, ζ. (vl ..οι vg)
 Phl 3 8 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν
 Hb 10 27 „πυρὸς ζ. ἐσθίειν” μέλλοντος „τούς”
 Jac 3 14 εἰ δὲ ζῆλον^b πικρὸν ἔχετε καὶ ἔρι-
 θείαν 16 ὅπου γάρ ζ.^b καὶ ἔριθεία

ζηλωτής *aemulator* ^b*sextator* ^c*zelotes*
 Luc 6 15 Σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτήν^c
 Act 1 13 καὶ Σίμων ὁ ζηλωτής^c
 Act 21 20 πάντες ζ..αὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν
 22 3 ζ. ὑπάρχων τοῦ θεοῦ (vl νόμου vg)
 καθὼς πάντες ύμεις ἐστε σήμερον
 Gal 1 14 περισσοτέρως ζ. ὑπάρχων
 τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων
 1 Co 14 12 ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων
 Tit 2 14 „ἴνα—καθαρίσῃ ἔαυτῷ λαὸν περιού-
 σιον,” ζηλωτὴν^b καλῶν ἔργων
 1 Pe 3 13 τὶς δὲ κακώσων ύμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγα-
 θοῦ ζηλωταὶ γένησθε;

ζημία *damnum* ^b*detrimentum* ^c*iactura*
 Act 27 10 μετὰ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζ..ας 21^c
 Phl 3 7 ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χρ. ζημίαν^b
 (..ta) 8 ἥγοῦμαι πάντα ζημίαν^b εἶναι
 διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χοῦ

ζημιοῦσθαι *detrimentum facere* ^b*d. pati*
 Mat 16 26 τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ^b; || Mar
 8 36 Luc 9 25 ἔαυτὸν δὲ ἀπολέσας ή
 ζημιωθεῖς; (*d. sui faciat*)
 1 Co 3 15 ζημιωθήσεται^b, αὐτὸς δὲ σωθήσεται,
 οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός
 2 Co 7 9 ἴνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε^b ἕξ ἡμῶν
 Phl 3 8 Χοῦ—, δι' δν τὰ πάντα έζημιωθην

ζῆν *vivere* (*vivens, quia vivit*) ^b*reviviscere*
^c(ζῶν, δ ζῶν) *vivas* ^d(τὸ ζῆν) *vita*
 Mat 4 4 „οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται (*vivit*)
 δ ἄνθρ.” || Luc 4 4 (*vivit* vl *vivet*)
 9 18 ἐπίδεις τὴν χεῖρά σου—, καὶ ζήσε-
 ται || Mar 5 23 ἴνα σωθῆ καὶ ζῆσῃ
 16 16 σὺ εἰ—δ υἱός τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος^c
 22 32 οὐκ ἐστιν [δ] θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζῶν-
 των || Mar 12 27^c Luc 20 38^c · πάντες
 γάρ αὐτῷ ζῶσιν
 26 63 ἔξορκίω σε κατὰ τ. θεοῦ τ. ζῶντος^c
 27 63 ἐκεīνος δὲ πλάνος εἶπεν ἐπὶ ζῶν
 Mar [16 11] ὀνκούσαντες δι ζῆ καὶ ἐθεάθη
 Luc 2 38 ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἐπά-
 10 28 „τοῦτο ποίει καὶ ζῆσῃ”

Luc 15 13 ζῶν ἀσώτως 33 νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν
 (vl ἀνέζησεν vg ^b*revixit*)
 24 5 τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νε-
 κρῶν; 23 οὐ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν
 Joh 4 10 ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν^c 11 πόθεν—
 ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν^c 7 38 ποταμοὶ
 — φεύσουσιν ὕδατος ζῶντος^c (vl Ap
 7 17 ἐπὶ „ζώσας πηγὰς ὕδάτων”)
 — 50 δὲ υἱός σου ζῆι 51 δη δ παῖς—ζῆι 53
 525 καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν
 6 51 ἐγώ εἰμι δ ἄρτος δ ζῶν^c · ἐάν τις
 φάγῃ—, ζῆσει (vl ..εται) εἰς τ. αἰῶνα
 — 57 ἀπέστειλέν με δ ζῶν πατήρ κάγῳ ζῶ
 διὰ τὸν πατέρα, καὶ δ τρώγων με—
 ζῆσει δι' ἐμέ 58 δ τρώγων τοῦτον τὸν
 ἄρτον ζῆσει εἰς τὸν αἰῶνα
 11 25 καὶ ἀποθάνῃ ζῆσεται 28 καὶ πᾶς δ
 ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μή
 14 19 ἐγώ ζῶ καὶ ύμεις ζῆσετε (vl ..σθε)
 Act 1 3 οἰς—παρέστησεν ἔαυτὸν ζῶντα^c
 7 38 δις ἐδέξατο λόγια ζῶντα (*vitae*)
 9 41 παρέστησεν αὐτὴν (Tab.) ζῶσαν^c
 10 42 δὲ ὠρισμένος — κριτῆς ζῶντων καὶ
 νεκρῶν 2 Ti 4 1 τοῦ μέλλοντος κρί-
 νειν ζῶντας^c καὶ νεκρούς 1 Pe 4 5^c
 14 15 ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα^c
 17 28 ἐν αὐτῷ—ζῶμεν καὶ κινούμενα
 20 12 ἡγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα
 22 22 οὐ—καθῆκεν αὐτὸν ζῆν 25 24 βιῶντες
 μή δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι
 25 19 δν (sc Jesum) ἔφασκεν δ Παῦλος ζῆν
 26 5 διτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν—
 ζῆσα Φαρισαῖος
 28 4 δν—ή δίκη ζῆν οὐκ εἰασεν

Rm 1 17 „δ δέ δίκαιος (vl + μου) ἐκ πίστεως
 ζῆσεται” (*vivit*) Gal 3 11 Hb 10 38
 6 2 πῶς ἐπὶ ζήσομεν (vl ..ωμ.) ἐν αὐτῇ;
 — 10 δ δὲ ζῆι, ζῆι τῷ θεῷ 11 λογίζεσθε ἐαυ-
 τοὺς—ζῶντας—τῷ θεῷ ἐν Χῷ
 — 13 ἔαυτοὺς—ώσει ἐκ νεκρῶν ζῶντας
 7 1 ἐφ' δσον χρόνον ζῆι 2 τῷ ζῶντι ἀν-
 δρὶ δέδεται νόμῳ 3 ζῶντος τοῦ ἀν-
 δρὸς μοιχαλὶς — ἐάν 1 Co 7 39
 — 9 ἐγώ δὲ ζῶν χωρὶς νόμου ποτέ
 8 12 δοφειλέται ἐσμέν, οὐ—τοῦ κατὰ σάρ-
 κα ζῆι 13 εὶ γάρ κατὰ σάρκα ζῆτε—·
 εὶ δὲ —δανατοῦτε, ζήσεσθε
 9 26 „κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος^c”
 10 5 τὴν δικαιοσύνην—„δ ποιήσας — ζῆσε-
 ται ἐν” αὐτῇ Gal 3 12 „ζῆσ. ἐν αὐτοῖς”
 12 1 θυσίαν ζῶσαν ἀγίαν τῷ θεῷ
 14 7 οὐδεὶς γάρ ημῶν ἔαυτῷ ζῆι 8 ἐάν τε

γάρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν –. ἐάν τε οὖν ζῶμεν –, τούς κυρίους ἔσμεν

Rm 14 9 εἰς τοῦτο γάρ Χός ἀπέθανεν καὶ Ζῆσην (v1 ἀνέστη νg *resurrexit*), ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων^c κυριεύσῃ – 11 „ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, δτι ἔμοι?”

1 Co 9 14 διέταξεν – ἐκ τοῦ εὐαγγελίου Ζῆν 15 45 ἐγένετο – Ἀδάμ „εἰς ψυχὴν ζῶσαν”

2 Co 1 8 ὅστε ἔξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ Ζῆν 3 3 ἐστὲ ἐπιστολὴ Χοῦ –, ἐγγεγραμμένη – πνεύματι θεοῦ ζῶντος^c

4 11 ἀεὶ γάρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα

5 15 ἵνα οἱ ζῶντες μηκέπι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι 6 9 ὡς „ἀποθνήσκοντες” καὶ ἰδοὺ „ζῶμεν” – 16 ἡμεῖς – ναὸς θεοῦ ἔσμεν ζῶντος^c

13 4 Ζῆ έκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ – ἡμεῖς – Ζῆσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς (vng *in nobis*)

Gal 2 14 εἰ σὺ – ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδ. Ζῆς – 19 νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ Ζῆσω – 20 ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, Ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χός – δ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τ. οὐλῷ τ. θ. – 31.12 → Rm 11:7 10:5

5 25 εἰ ζῶμεν πνεύματι, πν. καὶ στοιχῶ.

Phl 1 21 ἡμοὶ γάρ τὸ Ζῆν Χός 22 εἰ δὲ τὸ Ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτο μοι καρπός

Col 2 20 τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε. μὴ δψῃ μηδὲ γεύσῃ –; 3 7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατε ποτε, ὅτε ἔζητε ἐν τούτοις

1 Th 1 9 δουλεύειν θεῷ ζῶντι^c καὶ ἀληθινῷ 3 8 νῦν ζῶψεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρ. 4 15 ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν 17 ἡμεῖς οἱ ζῶντες 5 10 ἵνα – ἄμα σὺν αὐτῷ Ζῆσωμεν

1 Ti 3 15 ἡτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος^c 4 10 οτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι^c (6:17 v1 ζῶντι νg, v1^o)

5 6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν

2 Ti 3 12 οἱ θέλοντες Ζῆν εὔσεβως ἐν Χῷ 4 1 → Act 10:42

Tit 2 12 ἵνα – δικαίως καὶ εὔσεβως Ζῆσωμεν

Hb 2 15 διὰ παντὸς τοῦ Ζῆν^d ἔνοχοι – δουλ. 3 12 ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος^c 4 12 ζῶν^c γάρ δ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐν. 7 8 ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος δτι Ζῆ – 25 πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπέρ 9 14 εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι – 17 μήποτε ισχύει ὅτε Ζῆ δ διαθέμενος 10 20 ἡμῖν δδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν

Hb 10:31 εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος – 38 → Rm 1 12 9 οὐ – μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ Ζῆσομεν; – 22 πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερ. ἐπουρανίω

Jac 4:15 καὶ Ζῆσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο

1 Pe 1 3 ἀναγεννήσας – εἰς ἐλπίδα ζῶσαν – 23 ἀναγεγεννημένοι – διὰ λόγου ζῶντος^c θεοῦ καὶ μένοντος 2 4 πρὸς δὲ προσερχόμ., λίθον ζῶντα^c – 5 ὡς λίθοι ζῶντες^c οἰκοδομεῖσθε – 24 ἵνα – τῇ δικαιοσύνῃ Ζῆσωμεν 4 5 (→ Act 10:42) εἰ ἵνα κριθῶσι μὲν – σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.

1 Jo 4 9 τὸν υἱὸν – ἵνα Ζῆσωμεν δι’ αὐτοῦ

Ap 1 18 δ πρῶτος καὶ δ ἔσχατος καὶ δ ζῶν^c, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ – ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας 2 8 δς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν (vivit)

3 1 δονομα ἔχεις δτι Ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ 4 9 „τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας” 10 10:6 „ῶμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς –” 15:7 7 2 ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος^c 13:14 δς ἔχει τὴν πληγὴν – καὶ ἔζησεν 19:20 ζῶντες^c ἐβλήθησαν – εἰς τὴν λίμνην 20 4 ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν – χίλια ἔτη 5 οἱ λοιποὶ τ. νεκρῶν οὐκ ἔζησαν (v1 ἀνέζησαν) ἕχρι τελεσθῇ τ. χίλια ἔτη

Ζηνᾶς δ νομικός Tit 3:13

Ζητεῖν *Joh Act quaerere b inquirere

Mat 2 13 μέλλει – Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον – 20 οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου Rm 11:3 „ζητοῦσιν τὴν ψ. μου” (Eliae) 6:33 ζητεῖτε – πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ || Luc 12:31 7 7 ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε 8 δ ζητῶν εὐρίσκει || Luc 11:9.10

12:43 ζητοῦν ἀνάπαυσιν || Luc 11:24 – 46 ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι [47 σέ] || Mar 3:32 ἔξω ζητοῦσίν σε

13:45 ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας 18:12 οὐχὶ – ζητεῖ τὸ πλανώμενον; || Luc 15:8 οὐχὶ – ζητεῖ ἐπιμελῶς ξως οὐδ εὕρῃ; 21:46 ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι || Mar 12:12 ἔζήτουν Luc 20:19 ἐπιβαλεῖν – χεῖρας

26:16 ἀπὸ τότε ἔζήτει εὐκαιρίαν || Mar 14:11 ἔζ., πῶς – εὐκαίρως παραδοῖ Luc 22:6 – 59 ἔζήτουν ψευδομαρτυρίαν || Mar 14:55 ἔζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν 28 5 Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε || Mar 16:6 Luc 24:5 τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

Mar 137 πάντες ζητοῦσίν σε Joh 624 ζ..οῦντες
 811 ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον 12 τί
 ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; Luc 11
 16.29 – cfr Joh 626
 1118 ἔζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν ||
 Luc 1947 – Mar 141 ἀποκτείνωσιν ||
 Luc 222 ἀνέλωσιν → Joh 518
 Luc 248 ὁδυνώμενοι ζητοῦμέν (v1 ἔζητοῦμέν
 vg) σε 49 τί δτι ἔζητείτε με;
 518 619 ἔζήτουν ἄπτεσθαι αὐτοῦ 99 ἔζή-
 τε (Herod.) ίδειν αὐτόν 193 (Zach.)
 1229 μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίητε
 – 48 πολὺ ζητηδήσεται παρ' αὐτοῦ
 13 6 ἥλθεν ζητῶν καρπόν 7 ἔρχομαι ζ..ῶν
 – 24 πολλοὶ–ζητήσουσιν (vg v1 *quaerunt*)
 εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ισχύσουσιν
 1733 δις ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πε-
 ριποιήσασθαι, ἀπολέσει αὐτήν
 1910 ἥλθεν – διὸς τοῦ ἀνθρώπου „ζη-
 τῆσαι“ καὶ σῶσαι „τὸ ἀπολωλός“
 *Joh 423 δι πατήρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσ-
 κυνοῦντας αὐτόν
 518 μᾶλλον ἔζήτουν αὐτὸν – ἀποκτεῖναι
 71.19 τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; 20 τίς
 σε ζ. ἀπ.; 25 οὐχ οὗτός ἐστιν δι ζη-
 τοῦσιν ἀποκτ.; 30 ἔζήτουν – αὐτὸν
 πιάσαι 837 ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι 40
 1039 ἔζήτουν – πιάσαι cfr 118 νῦν
 ἔζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι
 – 30 δτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν
 – 44 τὴν δόξαν τὴν παρὰ – θεοῦ οὐ ζη-
 τεῖτε 718 τὴν δόξαν τὴν ίδιαν ζητεῖ·
 δι δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαν-
 τος αὐτόν 850 οὐ ζητῶ τὴν δόξαν
 μου· ἐστιν δι ζητῶν καὶ κρίνων
 626 ζητεῖτε με οὐχ δτι εἰδετε σημεῖα, ἀλλ
 δτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων
 734 ζητήσετε (v1 *quaeritis*) με καὶ οὐχ
 εὑρήσετε 36 821 1333
 1619 περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων
 18 4 τίνα ζητεῖτε; 7.8 εἰ – ἐμὲ ζητεῖτε –
 2015 γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς;
 *Act1727 ζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε – εὔροιεν
 Rm 2 7 τοῖς – τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν
 10 3 τὴν ίδιαν ζητοῦντες στῆσαι (sc δικ.)
 – 20 „εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν“
 1 Co 122 ἐπειδὴ – “Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν
 4 2 ζητεῖται ἐν τ. οἰκονόμοις ἵνα πιστός
 727 μὴ ζήτει λύσιν· – μὴ ζήτει γυναῖκα
 1024 μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τό
 – 33 μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ σύμφορον ἀλ-
 λὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν

1 Co 13 5 ἡ ἀγάπη – οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς
 1412 ἐπεὶ ζηλωταί (*aemulatores*) ἐστε πνευ-
 μάτων, – ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε
 2 Co 1214 οὐ γάρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς
 13 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λα-
 λοῦντος Χοῦ
 Gal 110 ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν;
 217 εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χῷ
 Phl 221 πάντες – τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ
 Col 3 1 τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐδὲ οὐ Χριστός ἐστιν
 1 Th 2 6 οὕτε ζητοῦντες ἔξι ἀνθρώπων δόξαν
 2 Ti 117 σπουδαίως ἔζητησέν με καὶ εὑρεν
 Hb 8 7 οὐκ ἄν δευτέρας ἔζητεῖτο τόπος
 1 Pe 311 „ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω“
 5 8 περιπατεῖ ζητῶν τινα καταπιεῖν (v1
 τίνα καταπίη νγ *quem devoret*)
 Ap 9 6 „ζητήσουσιν – τὸν θάνατον καὶ οὐ“

ζήτημα (S *semel* v1) – *quaestio*
 Act 15 2 ἀναβαίνειν – εἰς Ἱερουσαλ. περὶ τοῦ
 ζ..τος τούτου 1815 εἰ δὲ ζ..τά ἐστιν περὶ
 – νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς 2329 περὶ ζ..των
 τοῦ νόμου αὐτῶν 2519 ζητήματα – περὶ
 τῆς ίδιας δεισιδαιμονίας – καὶ περὶ τίνος
 Ἰησοῦ 263 γνώστην – τῶν κατὰ Ἰουδαίους
 ἔδων τε καὶ ζητημάτων

ζήτησις S° – *quaestio* ^b*conquisitio*
 Joh 325 ἐγένετο – ζήτησις – περὶ καθαρισμοῦ
 Act 15 2 γενομένης – ζητήσεως (vg°) οὐκ δί-
 γης τῷ Πιάύλῳ 7^b – (2829 v1)
 2520 ἀπορούμενος – τὴν περὶ τούτων ζ..iv
 1 Ti 6 4 νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας
 2 Ti 223 τὰς δὲ μωρὰς – ζητήσεις παραιτοῦ
 Tit 3 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις – περιῆστασο

ζιζάνια, τά S° – *zizania*
 Mat 1325 δι ἔχθρὸς – ἐπέσπειρεν ζ. 26 ἐφάνη
 καὶ τὰ ζ. 27 πόδεν οὖν ἔχει (v1 + τὰ) ζ.; 29.
 30 συλλέξατε πρῶτον τὰ ζ. 36 διασάφησον
 ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζ..ῶν 38 τὰ δὲ
 ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ 40

Ζοροβαβέλ Mat 112.13 Luc 327

ζόφος S° – *caligo* ^b*infernum* ^c*procolla*
 Hb 1218 „γνόφω καὶ ζόφω καὶ θυέλλῃ“
 2 Pe 2 4 σιροῖς ζόφου^b ταρταρώσας
 – 17 οἵς δι ζόφος τοῦ σκότους τετήρηται
 Jud 13 δ ζ. c τοῦ σκ. εἰς αἰῶνα τετ.
 Jud 6 δεσμοῖς – ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν

ζυγός, δ *iugum* ^b*statera* (= libra)

Mat 11:29 ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς

— 30 δ γάρ ζ. μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον

Act 15:10 ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον
τῶν μαθητῶν, δν — οὕτε ἡμεῖς ισχ.

Gal 5:1 μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε

1 Ti 6:1 δοσοὶ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι

Ap 6:5 ἔχων ζυγὸν^b ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦζύμη *fermentum*Mat 13:33 δομοία ἐστὶν ἡ βασ. τῶν οὐρ. ζύμη,
ἥν — γυνὴ ἐνέκρυψεν || Luc 13:2118:6 προσέχετε ἀπὸ τῆς ζ. τῶν Φαρ. καὶ
Σαδδ. 11.12 συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζ. [τῶν ἄρτων],
ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς || Mar 8:15 τῶν
Φ. καὶ τῆς ζ. Ἡρώδου Luc 12:1 ἀπὸ
τῆς ζ., ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρ.1 Co 5:6 μικρὰ ζύμη δλον τὸ φύραμα ζυμοῖ
(v1 δολοῖ vg corruptit) Gal 5:9— 7 ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην
— 8 ἔορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιῷ μη-
δὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίαςζυμοῦν *fermentare* 1 Co 5:6 Gal 5:9 → ζύμη
Mat 13:33 ἔως οὐ ἔξυμώθῃ δλον || Luc 13:21ζωγρεῖν ^a*capere* ^b*captivum* (v1 ..*tum*) *tenēre*Luc 5:10 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζ..ῶν^a2 Ti 2:26 ἔξωγρημένοι^b ὑπ' αὐτοῦ (sc διαβ.)ζωή *vita* (ζωῆς): ^b*vivens* ^c*vivus*

βιβλίον, βίβλος ζωῆς → βιβλίον, βίβλος

Mat 7:14 ἡ δόδος ἡ ἀπάγουσσα εἰς τὴν ζωήν

18:8 εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλόν ε μον-
όφθαλμον || Mar 9:43.45 χωλόν19:16 τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰ-
ώνιον; 17 εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν
εἰσελθεῖν, τήρει || Mar 10:17 ἵνα ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω; Luc 18:18— 29 πολλαπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν
αἱ. κληρονομήσει || Mar 10:30 ἐὰν μὴ
λάβῃ —, καὶ ἐν τῷ αἰώνι τῷ ἐρχομέ-
νῳ ζωὴν αἱ. Luc 18:30 (v1 ἀπολάβῃ)

25:16 οἱ δὲ δίκαιοι „εἰς ζωὴν αἰώνιον“

Luc 10:25 τί ποιήσας ζωὴν αἱ. κληρονομήσω;

12:15 οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν — ή ζ. — ἐστίν

16:25 ἀπέλαβεις τὰ ἀγαθὰ —ἐν τῇ ζωῇ σου

Joh 1:4 ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν (v1 ἐστιν), καὶ ἡ ζωὴ
ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων → 8:123:15 ἵνα πᾶς δ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζω-
ὴν αἰώνιον 16 μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃJoh 3:26 δ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
αἱ. δ δὲ ἀπειθῶν —οὐκ δψεται ζωὴν4:14 πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἱ.
— 38 συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον5:24 δ τὸν λόγον μου ἀκούων —ἔχει ζωὴν
αἱ., καὶ —μεταβέβηκεν —εἰς τὴν ζωὴν— 26 ὥσπερ δ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἐαυτῷ,
— καὶ τ. υἱῷ ἔδωκεν ζω. ἔχ. ἐν ἐαυτῷ

— 29 ἐκπορεύσονται —εἰς ἀνάστασιν ζωῆς

— 39 δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν

— 40 οὐ δέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν
ἔχητε 10:10 ἡλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν

καὶ περισσὸν ἔχωσιν

6:27 τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον 33 δ —ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν

δ —ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ

— 35 ἐγὼ εἰμι δ ἄρτος τῆς ζωῆς 48

— 40 ἵνα πᾶς δ —πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον 47 δ πιστ. ἔχει ζωὴν αἱ.— 51 δ ἄρτος —δν ἐγὼ δώσω ἡ σάρξ μού
ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς— 53 ἐὰν μὴ φάγητε —καὶ πίητε —, οὐκ ἔ-
χετε (vg habebitis v1 ..etis) ζωὴν ἐν
ἐαυτοῖς 54 δ τρώγων —καὶ πίνων —ἔ-
χει ζωὴν αἱ., κάγῳ ἀναστήσω αὐτὸν— 55 τὰ βήματα δ ἐγὼ λελάηκα πνεῦμά
ἐστιν καὶ ζωή ἐστιν 68 βήματα ζωῆς
αἰώνιου ἔχεις8:12 δ ἀκολουθῶν μοι —ἔξει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς → 14

10:28 κάγῳ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον

11:25 ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή

12:25 δ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ —εἰς ζωὴν
αἰώνιον φυλάξει αὐτήν

— 50 ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν

14:6 ἐγὼ εἰμι —ἡ ἀληθεία καὶ ἡ ζωή

17:2 ἵνα —δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον

— 3 αὐτῇ δέ ἐστιν ἡ αἱ. ζωή, ἵνα γινώσκ.

20:31 ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ
δνόματι αὐτοῦ

Act 2:28 „ἐγνώρισάς μοι δόδοὺς ζωῆς“

3:15 τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζ. ἀπεκτείνατε

5:20 λαλεῖτε —τὰ βήματα τῆς ζωῆς ταύτης

8:33 „αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ“

11:18 ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν δ ὑεὸς τὴν με-
τάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν13:48 ἐπειδὴ —οὐκ ἀξίους κρίνετε ἔαυτοὺς
τῆς αἰώνιου ζωῆς 48 ἐπίστευσαν δ-

σοι ἡσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον

17:25 „διδοὺς“ πᾶσι ζωὴν καὶ „πνοήν“

Rm 2:7 „ἀποδώσει —· τοῖς μὲν —δόξαν —καὶ
ἀφδαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον

- Rm 5:10 σωμησόμενα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
 – 17 ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἑνός
 – 18 εἰς πάντας ἀνθρ. εἰς δικαιώσιν ζωῆς
 – 21 ἵνα – ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἱ. Χοῦ
 6:4 ἵνα – καὶ ἡμεῖς ἐν καίνοτητι ζωῆς περιπατήσωμεν
 – 22 ἔχετε –, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον
 – 23 τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος
 7:10 εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον
 8:2 δόνομος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς
 – 8 φρόνημα τοῦ πνεύμ. ζωὴ καὶ εἰρήνη
 – 10 τὸ δὲ πνεύμα ζωὴ (*vivit vel vita*) διὰ δικαιοσύνην
 – 38 διτο οὗτε θάνατος οὗτε ζ. – δυνήσεται
 11:15 τίς ἡ πρόσλημψις (sc τοῦ Ἰσραήλ) εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;
- 1 Co 3:22 πάντα – ὑμῶν ἐστιν, – εἴτε ζ. εἴτε θάν.
 15:19 εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χῷ ἡλπικότες ἐσμὲν μόνον
- 2 Co 2:18 οἵδε δὲ δομὴ ἐκ (*v10*) ζωῆς εἰς ζωὴν
 4:10 ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ 11 ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν 12 ὥστε δὲ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν
 5:4 ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζ.
 Gal 6:8 ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἱ.
 Eph 4:18 ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ
 Phl 1:20 μεγαλυνθήσεται Χός ἐν τῷ σώματι μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου
 2:16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες
- Col 3:3 ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χῷ ἐν τῷ θεῷ 4 διταν δὲ Χός φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν (*vl ὑμῶν vg*)
- 1 Ti 1:16 πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον
 4:8 εὐσέβεια –, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης
 6:12 ἐπιλαβοῦ τῆς αἱ. ζ., εἰς ἣν ἐκλήθης
 – 19 ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς
- 2 Ti 1:1 κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χῷ Ἱ.
 – 10 φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν
- Tit 1:2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἱων. 3:7 κατ' ἐλπίδα
- Hb 7:3 μήτε ἀρχὴν – μήτε ζωῆς τέλος ἔχων
 – 18 κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου
- Jac 1:12 λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς
 4:14 ποία (*vl + γάρ vg*) ἡ ζωὴ ὑμῶν (;
- 1 Pe 3:7 ὡς – συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς
 – 10 „δό – θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν”
- 2 Pe 1:3 τὰ πάντα – τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβ.
- 1 Jo 1:1 περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς 2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ – ἀπαγγέλλομεν

- 1 Jo 2:25 ἡν – ἐπιγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζ. τὴν αἱ.
 3:14 διτι μεταβεβίκαμεν – εἰς τὴν ζωὴν
 – 15 πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν
 5:11 ζωὴν αἱών. ἔδωκεν δὲ θεός ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν
 – 12 δὲ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· δὲ μὴ ἔχων τ. υἱ. τ. θεοῦ τὴν ζ. οὐκ ἔχει
 – 13 ἵνα εἰδῆτε διτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον
 – 16 αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν
 – 20 οὗτός ἐστιν δὲ ἀληθινὸς θεός καὶ ζωὴ αἰώνιος
- Jud 2:1 προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον
- Ap 2:7 δώσω αὐτῷ „φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς” 22: „ξύλον ζωῆς” ποιοῦν καρπούς δώδεκα 14 ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ „τὸ ξύλον τῆς ζωῆς” 19 ἀφελεῖ δὲ θεός τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ „τοῦ ξύλου (vg libro vel ligno) τῆς ζωῆς”
 – 10 δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς
 7:17 „δόδηγήσει – ἐπὶ ζωῆς (vl ζώσας) πηγὰς ὑδάτων” 21:6 δώσω ἐκ τῆς πηγῆς „τοῦ ὕδ. τῆς ζωῆς (vg vl c) δωρεάν” 22:1 „ποταμὸν ὕδατος ζωῆς” λαμπρόν 17 δὲ θέλων λαβέτω „ὕδωρ ζωῆς δωρεάν”
 11:11 „πνεῦμα ζωῆς” ἐκ τοῦ θεοῦ
 16:3 πᾶσα ψυχὴ ζωῆς (vl ζώσα b) „ἀπέθανεν, τὰ ἐν” τῇ θαλάσσῃ
- ζώνη zōna
- Mat 3:4 εἶχεν – ζώνην δερματίνην || Mar 1:6
 10:9 μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας || Mar 6:8
- Act 21:11 ἄρτας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, – τὸν ἄνδρα οὖ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη
- Ap 1:13 ζώνην „χρυσᾶν” 15:6 ζώνας χρυσᾶς
- ζωννύναι, ..ύειν *cingere b praecingere*
- Joh 21:18 ἐζώννυες σεαυτὸν – – ἄλλος ζώσει σε καὶ οἴσει διπου οὐ θέλεις
- Act 12:8 ζώσαι b καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια
- ζωογονεῖν (1 Ti vl ζωόποιεῖν) *vivificare*
- Luc 17:33 δις ἀν ἀπολέσει, ζωογονήσει αὐτήν
- Act 7:19 εἰς τὸ μὴ „ζ..εῖσθαι” (sc τὰ βρέφη)
- 1 Ti 6:13 θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα
- ζῷον animal b *pecas (pecora)*
- Hb 13:11 ὄν – „εἰσφέρεται” ζῷων „τὸ αἴμα”
- 2 Pe 2:12 ὡς ἄλογα ζῷα b Jud 10 ὡς τὰ ἄ. ζῷα
- Ap 4:6 „τέσσερα ζῷα γέμοντα διφαλμῶν”

(Ap 4) ? τὸ ζῶον τὸ πρῶτον κτλ 8.9 δώσουσιν
τὰ ζῶα δόξαν – τῷ „καθημένῳ ἐπὶ τῷ
θρόνῳ 56.8.11.14 τὰ τέσσερα ζῶα ἔλε-
γον· ἀμήν 61.3.5.8.7 711 143 157 194

ζωοποιεῖν *nivisificare*

Joh 521 ὕσπερ – δι πατὴρ ἐγείρει – καὶ ζ..εῖ,
οὕτως καὶ δι υἱὸς οὗτος θέλει ζωοποιεῖ
663 τὸ πνεῦμα ἔστιν τὸ ζ..οῦν, ή σάρξ

Rm 417 θεοῦ τοῦ ζ..οῦντος τοὺς νεκρούς
811 ζ..ήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν
1 Co 1522 ἐν τῷ Χῷ πάντες ζωοποιηθήσονται
– 36 σὺ δι σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν
μη ἀποδάνῃ (νγ + prius)
– 45 δι ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζ..οῦν
2 Co 38 τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ
Gal 321 εἰ – ἐδόθη νόμος δι δυνάμενος ζ..ήσαι
1 Pe 318 Χός –, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι

Η

ἡγεῖσθαι *arbitrari* ^b*aestimare* ^c*credere*
^d*ducere* ^e*existimare* ^f*habere* –
ἡγούμενος ^g*dux* ^h*praecessor*
ⁱ*praepositus* ^k*primus*

Mat 28 „ἐκ σοῦ – ἔξελεύσεται ἡγούμενος^g“
Luc 2226 καὶ δι ἡγούμενος^h ὡς δι διακονῶν
Act 710 „ἡγούμενονⁱ ἐπ' Αἴγυπτον“

1412 ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν δι ἡγ.^g τοῦ λόγου
1522 ἄνδρας ἡγ..ους^k ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
262 ἡγημαι^b ἐμαυτὸν μακάριον

2 Co 95 ἀναγκαῖον – ἡγησάμην^e Phil 225^e
Phil 23 ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας
– εἰ οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ίσα
37 ταῦτα ἡγημαι – ζημίαν 8 καὶ ἡγοῦμαι^e
πάντα ζημίαν εἶναι –, καὶ ἡγοῦμαι
σκύβαλα ίνα Χόν κερδήσω

1 Th 513 ἡγεῖσθαι^f αὐτοὺς ὑπερεκπερισσῶς ἐν
ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν

2 Th 315 μη ὡς ἔχθρὸν ἡγεῖσθε^e, ἀλλὰ νουθ.
1 Ti 112 πιστόν με ἡγήσατο^e θέμενος εἰς δι.

61 πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν
Hb 1029 δ – „τὸ ἀίμα τῆς διαθήκης“ κοινὸν
ἡγησάμενος^d, ἐν ᾧ ἡγιάσθη

1111 πιστὸν ἡγήσατο^c τὸν ἐπαγγειλάμενον
– 26 μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος^b – „τὸν
δινειδισμὸν τοῦ Χοῦ“

137 μνημονεύετε τῶν ἡγουμένωνⁱ ὑμῶν
17 πείθεσθε τοῖς ἡγ.ⁱ ὑμῶν 24 ἀσπά-
σασθε πάντας τοὺς ἡγ.ⁱ ὑμῶν

Jac 12 πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε^e, –, δταν
2 Pe 113 δίκαιον δὲ ἡγούμαι, – διεγείρειν ὑμᾶς

213 ἡδονὴν ἡγούμενοι^e τὴν ἐν ἡμ. τρυφήν
39 ὡς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται^e
– 15 τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροδυμίαν
σωτηρίαν ἡγεῖσθε

ἡγεμονεύειν: S^o – ^a*procurare* ^b(ἡ..ων) *prae-*
ses Luc 22^b τῆς Συρίας 31^a τῆς Ἰουδ.

ἡγεμονία *imperium* Luc 31 Τιβερίου Καίσ.

ἡγεμών *praeses* ^b*princeps* ^c*dux*
Mat 28 „ἐν τοῖς ἡγεμόσιν^b Ἰούδα“

1018 ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθή-
σεσθε || Mar 139 Luc 2112
272 παρέδωκαν Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι 11.14.
15.21.27 2814 Luc 2020 παραδοῦναι –
τῇ ἔχουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος

Act 2324 Felix 28.33 24.1.10 – 2630 Festus
1 Pe 214 ὑποτάγητε – εἴτε βασιλεῖ –, εἴτε ἡ-
γεμόσιν^c ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις

ἡδέως, ἡδιστα *libenter* ^b*libentissime*

Mar 620 ἡδέως αὐτοῦ (sc Joh.) ἡκουεν – 1237
2 Co 1119 ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων
129 ἡδ. – καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις
– 15 ἐγὼ δὲ ἡδ.^b δαπανήσω καὶ ἐκδαπαν.

ἡδονή ^a*concupiscentia* ^b*voluptas*

Luc 814 ὑπὸ μεριμνῶν καὶ – ἡδονῶν^b τοῦ βίου
πορευόμενοι συμπνίγονται

Tit 33 δουλεύοντες – ἡδοναῖς^b ποικίλαις
Jac 41 οὐκ – ἐκ τῶν ἡδ.^a ὑμῶν τῶν στρατευο-
μένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
– 3 ίνα ἐν ταῖς ἡδ.^a ὑμῶν δαπανήσητε

2 Pe 213 ἡδονὴν^b ἡγούμενοι τὴν – τρυφήν

ἡδύοσμον S^o – *mentha* (vl ..ta) Mat 2323
ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον || Luc 1142

ἡδος *mos* 1 Co 1533 φθείρουσιν ἡδη χρηστά

ήκειν *venire* ^b*advenire*

Mat 811 πολλοὶ „ἄπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν“
ἡξουσιν || Luc 1329 καὶ ἀπὸ βορρᾶ
2336 ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεάν
2414 τότε ἥξει τὸ τέλος (*consummatio*)

Mat 24:50 ἥξει δὲ κύριος τοῦ δούλου || Luc 12:46
(Mar 8:3 καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν εἰσίν,
νῦν ἡκαστιν *vg nenerunt*)

Luc 13:35 ἔως ἥξει δὲ εἰπῆτε· „εὐλογημένος
15:27 δὲ ἀδελφός σου ἥκει | δὲ ἐρχόμ.”
19:43 δὲτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ (Jerus.)

Joh 2:4 οὕτω ἥκει ἡ ὥρα μου
4:47 δὲτι Ἰησοῦς ἥκει^b – εἰς τὴν Γαλιλαίαν
6:37 δὲ δίδωσιν μοι δὲ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἥξει,
καὶ τὸν ἐρχόμενον – οὐ μὴ ἐκβάλω
8:42 ἐγὼ – ἐκ τοῦ θεοῦ ἔχηλθον καὶ ἥκω
(Act 28:23 νῦν ἡκον πρὸς αὐτὸν – πλείονες)

Rm 11:26 „ἥξει ἐκ Σιών δὲ ρύμενος”

Hb 10:7 „τότε εἰπον· ίδου ἥκω οὐ τοῦ ποιῆσαι”
– 37 „δὲ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει”

2 Pe 3:10 ἥξει^b – ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης

1 Jo 5:20 οἴδαμεν – δὲτι δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει

Ap 2:25 δὲ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἥξω
3:3 ἥξω ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶσ
ποίαν ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ
– 9 „ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν” 15:4
18:8 ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος

ἥλιος (νῦν ἐλωί) S^a – *eli* (νῦν *helī*) Mat 27:48

῾Ηλίος Luc 3:23 ὕν υἱός, –, Ἰωσήφ, τοῦ ᾿Ηλίου

῾Ηλίας *Elias* (νῦν *Helias*)

Mat 11:14 αὐτός ἐστιν ᾿Ηλ. δὲ μέλλων ἐρχεσθαι
16:14 ἄλλοι δὲ ᾿Ηλίαν || Mar 8:28 Luc 9:19
– 8 δὲτι ᾿Ηλ. ἐφάνη || Mar 6:16 ἐστίν

17:3 ὥφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ ᾿Ηλ. 4 καὶ
῾Ηλίας μίαν || Mar 9:4 ᾿Ηλ. σὺν Μωϋ-
σεῖ 5 Luc 9:30 Μωϋσῆς καὶ ᾿Ηλίας 33
– 10 ᾿Ηλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον 11 ᾿Ηλ. μὲν
ἐρχεται καὶ „ἀποκαταστήσει” πάντα
12 ᾿Ηλ. ἡδη ἥλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνω-
σαν αὐτὸν || Mar 9:11.12.13 ἐλήλυθεν

27:47 ᾿Ηλίαν φωνεῖ οὗτος 49 εἰ ἐρχεται ᾿Η-
λίας σώσων || Mar 15:35.36 καθελεῖν

Luc 1:17 ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ᾿Ηλίου
4:25 πολλαὶ χήραι ἵσαν ἐν ταῖς ἡμέραις
῾Ηλίου 26 πρὸς οὐδεμίαν – ἐπέμφθη
῾Ηλ. εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα – πρὸς – χήρ.
(9:54 νῦν ὡς καὶ ᾿Ηλίας ἐποίησεν *vg o*)

Joh 1:21 [σὺ] ᾿Ηλ. εἶ; 25 τί – βαπτίζεις εἰ σὺ
οὐκ εἰ δὲ χριστὸς οὐδὲ ᾿Ηλίας –;

Rm 11:2 ἐν ᾿Ηλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, –;
Jac 5:17 ᾿Ηλ. ἄνθρωπος ἦν διμοιοπαθὴς ἡμῖν

ἥλικία *aetas* ^b*statura*

Mat 6:27 προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ᾿Ηλ.^b || Luc 12:25^b

Luc 2:52 προέκοπτεν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ
19 εἰ δὲτι τῇ ἡλικίᾳ^b μικρὸς ἦν

Joh 9:21 αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει 23

Eph 4:13 μέχρι καταντήσωμεν – εἰς μέτρον ἡλι-
κίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χοῦ

Hb 11:11 καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας (Sara)

ἥλικος S^a – ^a*qualis* ^b*quantus* ^c*quam*
magnus Col 2:1 ἡλίκον^a ἀγῶνα ἔχω ύπερ

Jac 3:5 ἡλίκον^b πῦρ ἡλίκην^c ὑλην ἀνάπτει

ἥλιος *sol* *quoad ortum solis* → ἀνατέλλειν

Mat 13:43 „οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν” ὡς δὲ ἡλιος
17:2 ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς δὲ ᾿Η.
24:29 „δὲ ἡλιος σκοτισθήσεται” || Mar 13:24
Luc 21:25 ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ

Mar 13:2 δὲτι ἔδυσεν δὲ ἡλιος || Luc 4:40

Luc 23:45 τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος (νῦν ..λείπ.)

Act 2:20 „δὲ ᾿Η. μεταστραφήσεται εἰς σκότος”
13:11 ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἡλιον
26:13 ύπερ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου
27:20 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαίν.

1 Co 15:41 ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη – σελήνης

Eph 4:26 δὲ ἡλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ

Ap 1:16 ἡ δύψις αὐτοῦ ὡς δὲ ἡλιος φαίνει 10:1
6:12 δὲ ἡλιος ἐγένετο μέλας 8:12 ἐπλήγη τὸ
τρίτον τοῦ ᾿Ηλ. 9:2 „ἔσκοτώθη δὲ ἡλιος
7:2 ἀπὸ ἀνατολῆς (νῦν ..ῶν) ἡλίου 16:12
– 16 „οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ’ αὐτοὺς δὲ ἡλιος”
12:1 γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἡλιον
16:8 ἔξέχεεν τὴν φιάλην – ἐπὶ τὸν ἡλιον
19:17 εἶδον – ἀγγελον ἔστωτα ἐν τῷ ᾿Ηλίῳ
21:23 ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ᾿Ηλ. 22:5
οὐκ ἔχουσιν χρείαν – „φωτὸς ἡλίου”

ἥλος, ὁ *clavus* Joh 20:25 ἐὰν μὴ ἔδω – τὸν
τύπον τῶν ᾿Η. καὶ – εἰς τὸν τόπον τῶν ᾿Η.

ἡμέρα *dies* ^b(τρεῖς ἡμέραι) *triduum* – τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας →
sub ἐγείρειν et ἀνιστάναι

1) in sermone propheticō de novissimo
die vel tempore adventus Christi

Mat 7:22 πολλοὶ ἐροῦσιν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμ.
9:15 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι –, καὶ τότε νη-
στεύσουσιν || Mar 2:20 ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ Luc 5:35 ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμ.
10:15 ἀνεκτότερον ἔσται – ἐν ἡμέρᾳ κρίσε-
ως 11:22.24 || Luc 10:12 ἐν τῇ ἡμ. ἐκ.
12:36 ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ (sc βῆμα-
τος ἀργοῦ) λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως
– 40 „Ιωνᾶς – τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύ-

κτας,” οὕτως ἔσται δικαῖος ἀνδρός ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας. κ. τ. ν. Mat 24:19 οὐαὶ – ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἑκείναις ταῖς ἡμέραις 22 εἰ μὴ ἐκολοθώθησαν αἱ ἡμέραι ἑκεῖναι – διὰ δὲ τοὺς ἑκλεκτοὺς κολοθώσονται αἱ ἡμέραι ἑκ. 29 μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμέρων ἐκ. 36 περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἑκείνης – οὐδεὶς οἶδεν || Mar 13:17.19 ἔσονται – αἱ ἡμέραι ἑκεῖναι θλῖψις 20.24.32 Luc 21:22 „ἡμέραι ἑκδικήσεως” αὐταὶ εἰσιν 23 – 37 ὥσπερ – αἱ ἡμέραι τοῦ Νῦν 38 ὡς – ἡσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκ. – ἕχρι ἡς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῦν 42 οὐκ οἴδατε ποία ἡμέρα δικαῖος ὑμῶν ἔρχεται 50 ἤξει δικαῖος τοῦ δούλου ἑκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἡ οὐ προσδοκᾶ || Luc 17:26 καθὼς ἔγενετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῦν, οὕτως ἔσται – ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου 27.28 ἐν ταῖς ἡμέραις 29.30 κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρα δικαῖος τοῦ δούλου τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται 31 ἐν ἑκ. τῇ ἡμέρᾳ δικαῖος ἔπι τοῦ δώματος 12:46 – 1 Pe 3:20 ἐν ἡ..αῖς Ν. 25:13 οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν 26:29 οὐ μὴ πίω – ἔως τῆς ἡμέρας ἑκείνης διταν αὐτὸν πίνω || Mar 14:25 καινόν – 81 τὸν ναὸν – διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι 27:40b || Mar 14:58b 15:29 – Joh 2:19 ἐν τρισὶν ἡμέραις ἔγερω αὐτόν 20 27:34 ἀσφαλισθήναι τὸν τάφον ἔως τῆς τρίτης ἡμέρας → ἔγειρειν, ἀνιστάναι 28:20 μεδ' ὑμῶν είμι πάσας τὰς ἡμέρας. ἔως Luc 6:23 χάρητε ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. καὶ σκιρτήσ. 17:22 ἐλεύσονται ἡμέραι διταν αὐτὸν μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρ. Ιδεῖν 24 ὥσπερ – ἡ ἀστραπὴ –, οὕτως ἔσται δικαῖος τοῦ ἀνθρ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ 19:42 εἰ ἔγνως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην 43 ἤξουσιν ἡμέραι ἔπι σέ 21:8 ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἔπι λίθῳ 21:34 μήποτε – ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἑκείνη ὡς παγίς 23:29 ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἔροῦσιν. (– 42 D μνήσθητί μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐλεύσεώς σου)

Joh 6:39 ἵνα – ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ 40.44.54 11:24 ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ 12:48 δικαῖος –, κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ 8:56 ἡγαλλιάσαστο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν

τὴν ἐμήν, καὶ εἰδεν καὶ ἔχάρη Joh 14:20 ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε – διπέρα 16:23 ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδένεν 26 ἐν τῷ δύναματί μου αἰτήσεσθε Act 2:17 „ἔσται” ἐν ταῖς ἑσχάταις ἡμέραις, – „ἐκχεῶ” 18:20 „πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ” 17:31 ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἡ μέλλει κρίνειν Rm 2:5 ἐν ἡμέρᾳ δργῆς καὶ δικαιοκρισίας – 16 ἐν ἡμέρᾳ κρίνει διδεσ τὰ κρυπτά 13:12 νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν 1 Co 1:8 ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου 3:13 ἡ – ἡμέρα δηλώσει, διπέρα ἐν πυρὶ ἀποκαλ. 5:5 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου (v1 + ὑμῶν Ἱ. Χοῦ νγ)

2 Co 1:14 καύχημα – ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Eph 4:30 τὸ πνεῦμα – τοῦ διεοῦ, ἐν φρεσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως Phl 1:6 ἐπιτελέσει ἕχρι ἡμέρας Χοῦ Ἰησοῦ – 10 ἵνα ἡτε – ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χοῦ 2:18 εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χοῦ 1 Th 5:2 ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης – ἔρχεται 4 ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ 2 Pe 3:10 ἤξει – ὡς κλέπτης 2 Th 1:10 „διταν ἔλην ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ – ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἑκείνῃ” 2:2 ὡς διτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου 2 Ti 1:12 τὴν παραδήκην μου φυλάξαι εἰς ἑκ. τὴν ἡμέραν 18 εὐρεῖν ἔλεος – ἐν ἑκ. τ. ἡμέραν 3:1 ἐν ἑσχάταις ἡμέραις – καιροὶ χαλεποί 4:8 δι ποδώσει μοι – ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Hb 4:7 πάλιν τινὰ δρίζει ἡμέραν, „σήμερον” 8 οὐκ δι περὶ ἀλλης ἐλάλει – ἡμέρας 8:8 „ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, – καὶ συντελέσω – διαδήκην καινήν” 10:10 10:16 10:25 δισω βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν Jac 5:3 „ἐθῆσαυρίσατε” ἐν ἑσχάταις ἡμέραις 1 Pe 2:12 ἵνα – διοξάσωσιν (sc τὰ ἔδνη) τὸν διεδών „ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς” 3:10 „δ – δέλων – Ιδεῖν ἡμέρας ἀγαθάς” 2 Pe 1:19 ἔως οδ (v1 + ἡ) ἡμέρα διαυγάσῃ 2:9 ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως – τηρεῖν 3:7 τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως 3:3 ἐλεύσονται ἐπ’ ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν – 10 ἤξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης – 12 τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ διεοῦ ἡμέρας – 18 αὐτῷ ἡ δόξα – εἰς ἡμέραν αἰῶνος 1 Jo 4:17 παρρησίαν – ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Jud 6 εἰς κρίσιν μεγάλης ἡ..ας – τετήρηκεν Ap 2:10 ἔξετε θλῖψιν „ἡμερῶν (v1 ..ρας) δέκα” 6:17 ἥλθεν „ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς δργῆς” 9:6 ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκ. „ζητήσουσιν” οἱ ἄν-

- ὑρωποί „τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ” εύρ. (Joh)
- Ap 10 7 ἐν ταῖς ἡμ. τῆς φωνῆς τοῦ ἔβδ. ἀγγ.
11 3 προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας κτλ. 6
τὰς ἡμ. τῆς προφητείας αὐτῶν – 126
– 9 ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ 11
16 14 εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς με-
γάλης τοῦ θεοῦ
18 8 „ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἥξουσιν” αἱ πληγαὶ
2) καθ’ ἡμέραν, ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ, ἡμέραν
ἔξ ἡμέρας κτλ.
- dies (de die in diem, per singulos dies etc.) b quotidianus (vl cot.) c quotidianus*
- Mat 26 55 καθ’ ἡμ. ἐν τῷ ιερῷ ἐκαθεύδμην ||
Mar 14 49^b Luc 22 53^b – 19 47 ἦν δι-
δάσκων τὸ καθ’ ἡμ. 21 37 τὰς ἡμ..ας
- Luc 9 23 ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ’ ἡμ.^b
11 3 τὸν ἄρτον – δίδου ἡμῖν τὸ καθ’ ἡμέ-
ραν (vl σήμερον *vg hodie* vl *cotidie*)
16 19 εὐφραινόμενος καθ’ ἡμ.^b λαμπρῶς
17 4 ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμ. ἀμαρτήσῃ εἰς
- Act 2 46 καθ’ ἡμ.^b – διδούμασθαν ἐν τῷ ιερῷ
– 47 προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ’ ἡμ.^b
3 2^b 5 42 πᾶσάν τε ἡμέραν – διδάσκοντες
18 5 ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ’ ἡμέραν^b
17 11 [τὸ] καθ’ ἡμ.^b ἀνακρίνοντες τὰς γρ.
– 17 διελέγετο – κατὰ πᾶσαν ἡμέραν 19^b
- 1 Co 15 31 καθ’ ἡμέραν^b ἀποδημήσκω
2 Co 4 18 ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρᾳ
11 28 ἡ ἐπίστασίς μοι ἡ καθ’ ἡμέραν^c
- Hb 3 13 παρακαλεῖτε ἔαυτοὺς καθ’ ἑκάστην
ἡμ., ἔχρις οὗ τὸ „σήμερον” καλεῖται
7 27 οὐκ ἔχει καθ’ ἡμ.^b ἀνάγκην – δυσίας
ἀναφέρειν 10 11 καθ’ ἡμ.^b λειτουργῶν
- 2 Pe 2 8 ἡμέραν ἔξ ἡμέρας – ἐβασάνιζεν
– 13 τὴν ἐν ἡμέρᾳ (*diei*) τρυφήν
- 3) ἡμέρα, ἡμέραι cum genitivo hominum
insignium, rei gestae vel gerendae,
sollemnitatis etc. praeter locos sub
1) allatos
- Mat 2 1 ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασ. Luc 1 5
11 12 ἀπὸ – τῶν ἡμ. Ἰωάννου – ἔως ἄρτι
23 30 εἰ ἡμεδα ἐν ταῖς ἡμ. τῶν πατέρων
24 37 αἱ ἡμ. τοῦ Νῶε → sub 1) Mat 24 37
- Mar 14 12 τῇ πρώτῃ ἡμ. τῶν ἀζύμων || Luc 22 7
ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων – Act 12 3 20 6
- Luc 1 80 ἔως ἡ..ας ἀναδεῖξεως αὐτοῦ (Joh)
4 18 ἐν τῇ ἡμ. τῶν σαββάτων 13 14 ἔξ
ἡ..αι εἰσὶν ἐν αἷς – – μὴ τῇ ἡμ. τοῦ σ.
16 14 5 οὐκ – ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡ..α
τοῦ σ.; cfr Joh 5 9 ἦν δὲ σάββατον
- (Joh) ἐν ἐκ. τῇ ἡμ. 9 14 19 31 ἦν – μεγάλῃ ἡ
ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου 20 19
Act 13 14 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββ. 16 13
- Luc 4 25 πολλαὶ χῆραι – ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου
9 51 ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας
τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ Act 1 22
- Joh 7 37 ἐν – τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς
ἔορτῆς εἰστήκει δὲ Ἰησοῦς
- 12 7 εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου
- Act 2 1 τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς 20 16
5 37 ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς
7 45 ἔως τῶν ἡμερῶν Δαυΐδ
13 41 „ἴδετε, – δοτὶ ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν”
- 21 28 ἐκπλήρωσιν „τῶν ἡμ. τοῦ ἀγνισμοῦ”
- Hb 3 8 „κατὰ τὴν ἡμ. τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ”
5 7 ἐν ταῖς ἡμ. τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις
8 9 „ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς
χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτούς”
- Jac 5 5 (vl ὡς) „ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς”
- Ap 2 13 ἐν ταῖς ἡμ. Ἀντιπᾶς δὲ μάρτυς μου
11 6 τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν
- *4) ex iis, qui restant, insigniores loci:
- Mat 4 2 νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα ||
Mar 1 13 πειρασόμενος Luc 4 2
6 34 ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς
- 20 2 συμφωνήσας – ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέ-
ραν (ex den. *diurno*) 6 τί ὅδε ἐστή-
κατε δλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; 12 τοῖς
βαστάσσαι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας
- 26 2 δοτὶ μετὰ δύο ἡμέρας (*biduum*) τὸ
πάσχα γίν. || Mar 14 1 (*bid.*) 12 Luc 22 7
- Mar 4 27 ὡς – ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν
cfr 5 5 Luc 2 37 18 7 βιώντων αὐτῷ
ἡμέρας καὶ νυκτός Act 9 24 20 31 26 7
1 Th 2 9 ἐργαζόμενοι 3 10 δεόμενοι
2 Th 3 8 ἐργαζόμενοι 1 Ti 5 5 προσ-
μένει – ταῖς προσευχαῖς 2 Ti 1 3 Ap
4 8 7 15 12 10 δὲ κατηγορῶν – ἡμέρας
καὶ νυκτός 14 11 20 10
- Luc 9 12 ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν 24 29
– 38 οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκ. ταῖς ἡμέρ. 13 14
ἔξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι
21 37 ἦν – τὰς ἡμέρας – διδάσκων, τὰς δὲ
νύκτας ἔξερχόμενος ηὐλίζετο
23 54 ἡμέρα ἦν παρασκευῆς
- Joh 9 4 δεῖ ἐργάζεσθαι – ἔως ἡμέρα ἐστίν
11 9 οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσὶν τῆς ἡμέρας;
έάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
- Rm 8 38 „θανατούμενα δλην τὴν ἡμέραν”
10 21 „δλην τὴν ἡμ. ἔξεπέτασσα τὰς χεῖρ.”

Rm 11 8 „τοῦ μὴ ἀκούειν, ἔως τῆς σήμ. ἡμ.”
 13 12 ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν 13 ὡς ἐν ἡμέρᾳ
 εὐσχημόνως περιπατήσωμεν
 14 5 δς μὲν – κρίνει ἡμέραν παρ’ ἡμέραν,
 δς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν εὸν φρο-
 νῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ
 1 Co 4 3 ἵνα – ἀνακριθῶ – ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡ.
 2 Co 6 2 „ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι.”
 – ἴδιον νῦν „ἡμέρα σωτηρίας”
 Gal 1 18 ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡ..ας δεκαπέντε
 4 10 ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας
 Eph 5 16 δτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν
 6 13 ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ
 Phl 1 5 ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἅχρι τοῦ νῦν
 Col 1 6 ἀφ’ ἡς ἡμέρας ἡκουύσατε οἱ ἡκουύσαμεν
 1 Th 5 5 πάντες – ὑμεῖς υἱοί – ἔστε – ἡμέρας
 – 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας δηντες νήφωμεν
 Hb 1 2 ἐπ’ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων
 4 4 „κατέπαυσεν – ἐν τῇ ἡμ. τῇ ἐβδόμῃ”
 7 πάλιν τινὰ δρίζει ἡμέραν, „σήμερον”
 7 3 μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν – ἔχων
 10 32 ἀναμιμησκεσθε – τὰς πρότερον ἡμ.
 11 30 κυκλωθέντας ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας
 12 10 οἱ μὲν – πρὸς δλίγας ἡμ. – ἐπαίδευον
 2 Pe 3 8 μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χλια ἔτη
 καὶ „χλια ἔτη ὡς ἡμέρα” μία
 Ap 1 10 ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ
 8 12 ἵνα – ἡ ἡμ. μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς
 9 15 οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν κ. ἡμ.
 21 25 „οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας”

ἡμέτερος *noster*

Luc 16 12 τὸ ἡμέτερον (νι. νγ.) τίς δώσει
 ὑμῖν; – Act 2 11 (νι. 24 6) 265
 Rm 15 4 εἰς τὴν ἡ..αν διδασκαλίαν ἐγράφη
 2 Ti 4 15 λίαν – ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις
 Tit 3 14 μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι
 καλῶν ἔργων προΐστασθαι
 1 Jo 1 3 ἡ κοινωνία – ἡ ἡμ. μετὰ τοῦ πατρός
 2 2 οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλά

ἡμιδιανής *semidivinus* Luc 10 30 ἀφέντες ἡ..ἡ

ἡμισυ *dimidium* (ἔως ἡμίσους *licet di.*)
 Mar 6 23 „ἔως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου”
 Luc 19 8 τὰ ἡ..η (νι. ..σιά) μου τῶν ὑπαρχόντων
 Ap 11 9 ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡ. 11 12 14 ἡ. καιροῦ
 ἡμιώριον *S^o* – *media hora* Ap 8 1 σιγὴ – ὡς
 ἡπιος *S^o* – *mansuetus* (ἡπιότης *S*)
 1 Th 2 7 ἀλλὰ ἐγενήθημεν ἡπιοι (νι. νήπιοι
 νγ *parvuli*) ἐν μέσῳ ὑμῶν

2 Ti 224 δοῦλον δὲ κυρίου – δεῖ – ἡπιον εἶναι

Ἡρ *Herod*

ἥρεμος *S vi* – *quietus* 1 Ti 22 ἥρεμον – βίον

Ἡρώδης

- 1) Herodes Magnus Mat 21.3 (δ βασιλ.) 7. 12. 13. 15. 16. 19. 22 Luc 15 (βασ.) – Act 23 35
- 2) Herodes Antipas Mat 14 1 (δ τετράρχης) 3. 6 Mar 6 14 (δ βασ. cfr Mat 14 9) 16. 17. 18. 20. 21. 22 8 15 Luc 3 1. 19 83 97. 9 13 31 23 7. 8. 11. 12. 15 Act 4 27 13 1
- 3) H. Agrippa I Act 12 1 (δ βασ.) 6. 11. 19. 21

Ἡρῳδιανοί *Mat 22 16* || *Mar 12 13* – 36

Ἡρῳδιάς *Mat 14 3. 6* || *Mar 6 17. 19. 22* *Luc 3 19*

Ἡρῳδίων *Rm 16 11* Ἡ..να τὸν συγγενῆ μου

Ἡσαῖας *Mat 3 3* || *Mar 1 2* *Luc 3 4* *Joh 1 23*
Mat 4 14 8 17 12 17 13 14 (35 νι) 15 7 || *Mar 7 6*
Luc 4 17 βιβλίον τοῦ πρ. Ἡ. – *Joh 12 38. 39. 41*
Act 8 28 ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσ. 30
 28 25 – *Rm 9 27. 29* 10 16. 20 15 12

Ἡσαῦ *Rm 9 13* „ἐμίσησα” *Hb 11 20* 12 16

τὸ ἡσσον *deterius*, ἡσσον (adv.) *minus*

1 Co 11 17 δτι – εἰς τὸ ἡσσον συνέρχεσθε
 2 Co 12 15 εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ (νι ἀ..
 ᾧ, ομ εἰ, νγ), ἡσσον ἀγαπῶμαι;

ἡσσοῦσθαι *S^o* – *minus habere*

2 Co 12 13 τί – ἔστιν δ ἡσσώθητε (νι ἡπτήθητε)

ἡσυχάζειν ^a*quiescere* ^b*quietum esse* ^c*silēre*
^d*tacēre*

Luc 14 4 οἱ δὲ ἡσυχασαν^d Act 11 18^d καὶ ἐδόξ.
 23 56 τὸ μὲν σάββατον ἡσυχασαν^c κατά^a
 Act 21 14 μὴ πειθομένου – αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν^a
 1 Th 4 11 παρακαλοῦμεν – φιλοπιμεῖσθαι ἡσ.^b

ἡσυχία *silentium* Act 22 2 παρέσχον ἡ..αν

2 Th 3 12 ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι
 1 Ti 2 11 γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω
 – 12 οὐκ ἐπιτρέπω, –, ἀλλ ἐίναι ἐν ἡσυχίᾳ

ἡσύχιος ^a*quietus* ^b*tranquillus*

1 Ti 2 2 ἵνα ἥρεμον καὶ ἡ..ον^b βίον διάγωμεν

1 Pe 3 4 ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡ-
συχίου^a πνεύματος

ἡττᾶσθαι *superari* → ἡσσοῦσθαι

2 Pe 2 19 ὃ γάρ τις ἡττηται, τούτῳ (νι + καὶ)
δεδούλωται 20 εἰ – τούτοις δὲ (sc τοῖς
μιάσμασιν) πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται

ἡττημα ^a*delictum* ^b*diminutio* (νι *dem.*)

Rm 11 12 εἰ – τὸ ἡ.^b αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν

1 Co 6 7 ὅλως ἥπτημα^a ὑμῖν ἔστιν ὅτι κρίματα
ἥχειν *sonare* 1 Co 13 1 γέγονα χαλκὸς
ἥχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον

ἥχος, ὁ et τό ^a*fama* ^b*sonitus* ^c*sonus*
Luc 4 37 ἥχος^a περὶ αὐτοῦ 21 25 ἐν ἀπορίᾳ
„ἥχους^b θαλάσσης” καὶ „σάλου”

Act 2 2 ἥχος^c ὥσπερ φερομένης πνοῆς
Hb 12 19 „σάλπιγγος ἥχω^c καὶ φωνῇ ῥημ.”

Θαδδαῖος (νι Λεβιθαῖος) Mat 10 3 Mar 3 18

θάλασσα *mare*

Mat 4 15 „δόδὸν θαλάσσης” (*via maris*)

– 18 παρὰ τὴν θάλ. τῆς Γαλιλαίας || Mar
1 16 – Mat 15 29 || Mar 7 31 – Joh 6 1 πέ-
ραν τῆς θαλ. τῆς Γαλ. τῆς Τιβεριάδος
21 1 ἐφανέρωσεν – ἐπὶ τῆς θ. τῆς Τιβ.
– – βάλλοντας ἀμφιβληστρον εἰς τὴν θ.
|| Mar 1 18 ἀμφιβάλλοντας ἐν τῇ θ. –
Mat 13 47 σαγήνη βληθείσῃ εἰς τὴν θ.
8 24 σεισμὸς – ἐν τῇ θαλ. 28 ἐπετίμησεν –
τῇ θ. 27 διτὶ καὶ οἱ ἀνεμοὶ καὶ ἡ θάλ.
αὐτῷ ὑπακούουσιν; || Mar 4 39 εἶπεν
τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο 41

– 32 ὠρμησεν – ἡ ἀγέλη – εἰς τὴν θ. || Mar
5 13 – καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ
13 1 ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλ. || Mar (2 13)
41 ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θ. –,
ῶστε αὐτὸν – καθησθαι ἐν τῇ θ. 5 21

14 (24 νι μέσον τῆς θαλ. ἦν) 25 περιπατῶν
ἐπὶ τὴν θ. 26 || Mar 6 47 ἦν τὸ πλοῖ-
ον ἐν μέσῳ τῆς θ. 48 περιπατῶν ἐπὶ^c
τῆς θ. 49 – Joh 6 16 κατέβησαν – ἐπὶ^c
τὴν θάλ. 17 πέραν τῆς θ. εἰς Καφ. 18
ἢ τε θάλ. – διηγείρετο 19 δεωροῦσιν
τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θ.

17 27 πορευθεὶς εἰς θάλ. βάλε ἀγκιστρον
18 6 ἵνα – καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς
θ. || Mar 9 42 εἰ – βέβληται εἰς τὴν θ.
Luc 17 2 εἰ – ἔρριπται εἰς τὴν θάλ.

21 21 βλήθητι εἰς τὴν θάλ. || Mar 11 23 Luc
17 6 φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ

23 15 περιάγετε τὴν θάλ. καὶ τὴν ξηράν

Mar 3 7 Ἰησοῦς – ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλ.

5 1 ἥλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης

Luc 21 25 ἐν ἀπορίᾳ „ἥχους θαλάσσης”

Joh 6 22 ὁ ὄχλος ὁ ἔστηκὼς πέραν τῆς θαλ.
25 εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλ.

21 7 Πέτρος – ἔβαλεν ἐαυτὸν εἰς τὴν θάλ.

Act 4 24 σὺ δὲ „ποιήσας – τὴν γῆν καὶ τὴν θ.”

14 15 Ap 10 6 „δῆ ἔκτισεν” 14 7

7 36 „τέρατα” – ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ

10 6 ὃ ἔστιν οἰκία παρὰ θαλάσσαν 32

17 14 τὸν Παῦλον – ἔως ἐπὶ τὴν θαλάσσαν

27 30.38.40 284 διασωθέντα ἐκ τ. θαλάσσης

Rm 9 27 „ώς ἡ ἄμμος τῆς θ.” Hb 11 12 Ap 20 8
1 Co 10 1 οἱ πατέρες ἡμῶν – διὰ τῆς θαλ. δι-
ῆλθον 2 ἔβαπτίσαντο – ἐν τῇ θαλ.

2 Co 11 28 κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ

Hb 11 29 πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλ.

Jac 1 6 ἔσικεν κλύδωνι θ..ης ἀνεμιζομένῳ

Jud 13 κύματα ἀγρια θαλάσσης

Ap 4 6 ὡς θαλάσσα σύαλινη 15 2

5 13 πᾶν κτίσμα δ – ἐπὶ τῆς θαλάσσης

7 1 ἵνα μὴ πνέῃ ἀνεμος – ἐπὶ τῆς θαλ.

– 2 οἷς ἐδόθη – ἀδικῆσαι – τ. θαλάσσαν 3

8 8 „ώς δρος” – ἐβλήθη εἰς τὴν θαλασ-
σαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλ.

„αἴμα” 9 ἀπέδανεν τὸ τρίτον τῶν κτι-
σμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ 16 3 ἔξ-
έχεεν – εἰς τὴν θάλ. – πᾶσα ψυχὴ

ζῶσης ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ
10 2 ἔδηκεν τὸν πόδα – ἐπὶ τῆς θαλ. 5 8

12 12 οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θαλάσσαν

– 18 ἐστάθη (νι ..θην, ad initium sequen-
tis capituli, 13 1) ἐπὶ τ. ἄμμον τῆς θ.

13 1 „ἔκ τῆς θαλ. θηρίον ἀναβαῖνον”

18 17 „ναῦται καὶ ὅσαι τὴν θ.” ἐργάζον-
ται 19 οἱ ἔχοντες „τὰ πλοῖα ἐν τῇ θ.”

– 21 λίθον –, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλ.

20 13 ἔδωκεν ἡ θαλάσσα τοὺς νεκροὺς
τοὺς ἐν αὐτῇ

21 1 ἡ θαλάσσα οὐκ ἔστιν ἔτι

θάλπειν *fouēre* Eph 5:29 ἀλλὰ – θάλπει αὐτήν
(sc τὴν ἑαυτοῦ σάρκα), καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, διτὶ μέλη ἐσμέν
1 Th 2:7 ὡς ἔαν τροφὸς θ..η τὰ ἑαυτ. τέκνα

Θαμάρ Mat 13 καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ

θαμβεῖσθαι ^a*mirari* ^b*obstupescere* ^c*stupēre*
Mar 12:7^a 10:24^b ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ 32^c

θάμβος *stupor* ^b*pavor* Luc 4:36^b
Luc 5:9 θ.. – περιέσχεν αὐτ. (Petrum) Act 3:10

θανάσιμόν τι S° – *mortiferum quid*
[Mar 16:18 κἀν θαν. τι πίωσιν οὐ μὴ – βλάψῃ]

θανατηφόρος *mortifer*
Jac 3:8 μεστὴ Ιοῦ θανατηφόρου (sc γλῶσσα)

θάνατος *mors* (2 Co 11:23 θ..οι *mortes*)
θανάτου γεύεσθαι → γεύεσθαι

Mat 4:18 „ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου“ (*in re-gione umbrae* v1 *reg. et umbra mor-tis* || Luc 1:79 „ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θ.“)

10:21 ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θ. || Mar 13:12

15:4 „θανάτῳ τελευτάτῳ“ || Mar 7:10

20:18 κατακρινοῦσιν αὐτὸν εἰς θανάτον (v1 θανάτῳ, *morte*) || Mar 10:33 θανάτῳ

26:38 περίλυπτος – ἔως θανάτου || Mar 14:34

– 68 ἔνοχος θανάτου ἐστίν || Mar 14:64

Luc 2:26 μὴ ἰδεῖν θανάτον πρὶν ἢ ἀν τοῦ θανάτῳ τὸν Χριστὸν κυρίου → Hb 11:5

22:33 μετὰ σοῦ – εἰς θανάτον πορεύεσθαι

23:15 οὐδὲν ἄξιον θ..ου ἐστίν πεπραγμένον αὐτῷ 22 οὐδὲν αἴπον (v1 οὐδεμίαν αἰτίαν, *causam*) θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ – Act 23:29 25:11.25 26:31

24:20 παρέδωκαν αὐτὸν – εἰς κρίμα θ..ου

Joh 5:24 μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θ. εἰς τὴν ζωήν
1 Jo 3:14 οἴδαμεν διτὶ μεταβεβήκαμεν

8:51 θ..ον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰώνα

11:4 ἡ ἀσθένεια οὐκ ἐστίν πρὸς θανάτον

– 13 εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησ. περὶ τοῦ θ. αὐτοῦ

12:33 σημαίνων ποιώ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν 18:32 – 21:19 ποιώ θανάτῳ δοξάσει (sc δ Πέτρος) τὸν θεόν

Act 2:24 δν ὁ θεός ἀνέστησεν λύσας τὰς ὡδῖνας τοῦ θανάτου (v1 ἥδου, *inferni*)

13:28 μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου 28:18

22:4 ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θ..ου

Rm 1:32 οἱ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θ..ου

5:10 κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ

- Rm 5:12 διὰ τῆς ἀμαρτίας δ θάν., – εἰς πάντας ἀνθρώπους δ θάνατος διῆλθεν
– 14 ἐβασίλευσεν δ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως 17 τῷ τοῦ ἐνὸς παραπόματι δ θ. ἐβασ. διὰ τοῦ ἐνὸς 21 ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ
6:3 εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν
– 4 συνετάφημεν – διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον 5 σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ διοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ
– 9 θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει
– 16 δοῦλοι –, ἡτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον
– 21 τὸ γάρ τέλος ἐκείνων θάνατος
– 23 τὰ γάρ δψώνια τῆς ἀμαρτίας θάν.
7:5 εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θαν. (v1 ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ θανάτου vg)
– 10 εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ – εἰς θάνατον
– 13 τὸ οὖν ἀγαθὸν ἔμοι ἐγένετο θάνατος; – ἡ ἀμαρτία, – διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον
– 24 ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θαν. τούτου;
8:2 ἡλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου
– 6 τὸ γάρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάν.
– 38 οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ – δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης
1 Co 3:22 πάντα – ύμῶν ἐστιν, – εἴτε θάνατος
11:28 τὸν θάν. τοῦ κυρίου καταγγέλλετε
15:21 δι’ ἀνθρώπου θάν., καὶ – ἀνάστασις
– 26 ἔσχατος ἔχθρὸς καταργεῖται δ θάν.
– 54 „κατεπόθη δ θανάτος εἰς νίκος 55 ποὺ σου θάνατε τὸ νίκος; ποὺ σου θάνατε τὸ κέντρον; 56 τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία
2 Co 1:9 τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἔσχήκαμεν
– 10 δς ἐκ τηλικούτου θανάτου (v1 ..των θανάτων vg *tantis periculis*) ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται
2:16 οἰς μὲν δομὴ ἐκ (v1 οτι ἐκ) θανάτου εἰς θανάτον, οἰς δὲ δομὴ
3:7 ἡ διακονία τοῦ θαν. ἐν γράμμασιν
4:11 εἰς θ..ον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν
– 12 ὤστε δ θανάτος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται
7:10 ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θανάτον κατεργάζεται
11:23 ἐν θανάτοις πολλάκις
Phl 1:20 ὅτι – καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χός ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου
2:8 γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου,
θανάτου δὲ σταυροῦ
– 27 ἡσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ

Phl 230 ὅτι διὰ τὸ ἔργον Χοῦ μέχρι θανάτου
ἥγγισεν
310 συμμορφίζομενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ

Col 122 ἀποκατήλλαξεν – διὰ τοῦ θανάτου

2 Ti 110 Χου Ἰ., καταργήσαντος μὲν τὸν θ.
Hb 2 9 διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου „δόξῃ
καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον”
– 14 ἵνα διὰ τοῦ θαν. καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θαν. 15 καὶ ἀπ-
αλλάξῃ τούτους, δοσοὶ φόβῳ θανά-
του – ἔνοχοι ἡσαν δουλείας

5 7 δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου
723 διὰ τὸ θ..φ κωλύεσθαι παραμένειν
915 θ..ου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν
– 16 ὅπου γάρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου

11 5 Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ίδειν θ..ον

Jac 115 ἡ δὲ ἀμαρτία – ἀποκύει θάνατον
520 σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου

(1 Pe 322 vg *deglutiens mortem* v1^o)

1 Jo 314 μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου – δ
μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ

518 ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἴτήσει,
καὶ δώσει – ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνουσιν
μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἀμαρτία πρὸς
θ..ον 17 καὶ ἔστιν ἀμαρτία οὐ πρ. θ.

Ap 118 τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου
210 γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου 1211 οὐκ
ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θ.
– 11 οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ
δευτέρου 208 ἐπὶ τούτων δεύτερος
θάνατος οὐκ ἔχει ἔξουσίαν 14
οὗτος δ θάνατος δ δεύτερος ἔστιν
218 δ ἔστιν δ θάνατος δ δεύτερος
– 23 τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενὼ ἐν θαν.
6 8 ὄνομα αὐτῷ „[δ] θάνατος. – ἀπο-
κτεῖναι – ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ”

9 6 „Ζητήσουσιν – τὸν θάνατον” – καὶ φεύ-
γει δ θάνατος ἀπ’ αὐτῶν

13 3 μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν – ἐσφαγμένην
εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανά-
του αὐτοῦ ἐθεραπεύθη 12

18 8 θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός
2013 δ θάνατος καὶ δ ἄδης ἔδωκαν τοὺς
νεκρούς 14 δ θάνατος καὶ δ ἄδης
ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός

21 4 δ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι

θανατοῦν *mortificare* ^b*morte afficere*
^c*morti tradere*

Mat 1021 „τέκνα ἐπὶ γονεῖς” καὶ θ..ώσουσιν^b
αὐτούς || Mar 1312^b Luc 2118 ὑπὸ –

φίλων, καὶ θανατώσουσιν^b ἐξ ὑμῶν
Mat 2659 ὅπως αὐτὸν θ..ώσωσιν^c || Mar 1455
εἰς τὸ θανατῶσαι^c – Mat 271^c

Rm 7 4 καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ
813 εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώ-
ματος θανατοῦτε, ζήσεοθε
– 36 „ἔνεκεν σοῦ θανατούμενα ὅλην τὴν”

2 Co 6 9 ὡς „παιδεύομενοι καὶ μὴ θανατού-
μενοι,” ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίρ.

1 Pe 318 θανατωθεὶς (sc Χός) μὲν σαρκὶ ζω-
ποιηθεὶς δὲ πνεύματι

θάπτειν *sepelire*

Mat 821 θάψαι τὸν πατέρα μου 22 ἀφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐσυτῶν νεκρούς
|| Luc 959.60 σὺ δὲ – διάγγελε
1412 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ – ἔθαψαν αὐτόν

Luc 1622 δ πλούσιος – ἐτάφη. (vg + *in infer-*
no.) – Act 229 56.9.10

1 Co 15 4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται

Θάρα Luc 334 τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ Θάρα

θαρρεῖν *audēre* ^b*confidere*

2 Co 5 6 θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες
– 8 θαρροῦμεν δὲ καὶ εύδοκοῦμεν
716 χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῷ^b ἐν ὑμῖν
10 1 ἀπῶν δὲ θαρρῷ^b εἰς ὑμᾶς (vg *in uo-*
bis) 2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρ-
ρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἡ λογίζομαι

Hb 13 6 ὥστε θαρροῦντας (*confidenter*) ἡμᾶς
λέγειν „κύριος ἐμοὶ βοηθός”

θαρσεῖν *confidere* ^b*fiduciam habēre* ^c*ani-* *taequiorem esse* ^d*constantem esse*

Mat 9 2 θάρσει, τέκνον, ἀφίενται σου αἱ ἄμ.
– 22 θάρσει, δύγατε· ἡ πίστις σου
1427 θαρσεῖτε^b, ἔγω εἰμι || Mar 650

Mar 1049 θάρσει^c, ἔγειρε, φωνεῖ σε

Joh 1633 ἐν τῷ κόσμῳ ἀλιψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρ-
σεῖτε, ἔγω νενίκηκα τὸν κόσμον

Act 2311 ἐπιστὰς – δ κύριος εἶπεν· θάρσει^d

θάρσος *fiducia* Act 2815 ἔλαβε θάρσος

θαῦμα ^a*mirum* ^b*admiratio*

2 Co 1114 οὐ θαῦμα^a Ap 176 θαῦμα^b μέγα

θαυμάζειν *mirari* ^b*admirari* ^c(pass.) *ad-* *mirabilem fieri*

Mat 810 δ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν || Luc 79 αὐτὸν
– Mar 68 διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν

Mat 827 οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν || Luc 825 φοβηθέντες – ἔθ. – Mat 933 ἐθαύμασαν οἱ ὅχλοι || Luc 1114^b

1531 ὥστε τὸν ὅχλον θαυμάσαι 2120 οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν 2222 ἀκούσαντες ἔθ. || Luc 2026 ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ – Mar 520 πάντες ἐθαύμαζον – Luc 422 ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος 943 ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει

2714 ὥστε ὁ τὸν ἡγεμόνα λίαν || Mar 155

Mar 1544 ἐθαύμασεν εἰς ἡδη τέμνηκεν

Luc 121 ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν – αὐτόν – 63 ἐθαύμασαν πάντες 218 περὶ τῶν λαληθέντων 33 ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ (sc Ἰησοῦ)

1138 ἰδὼν ἐθαύμασεν (v1 ἦρξατο διακρινόμενος ἐν ἑαυτῷ λέγειν vg)

(2412 v1 πρὸς αὐτὸν ὁ..ζῶν τὸ γεγονός) – 41 ἀπιστούντων αὐτῶν – καὶ ὁ..όντων

Joh 37 μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἴπόν σοι· δεῖ ὑμᾶς 427 ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει 520 δεῖξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε 28 μὴ θαυμάζετε τοῦτο

715 ἐθαύμαζον – πῶς οὗτος γράμματα – 21 ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. (v1 θαυμάζετε διὰ τοῦτο.)

Act 27 ἔξισταντο – καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες· 312 τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, –;

413 ἐθαύμαζον^b, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτούς

731 Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμαζεν^b τὸ δραματικόν „θαυμάσατε^b καὶ ἀφανίσθητε”

Gal 16 θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθ.

2 Th 110 „ὅταν ἔλθῃ – θαυμασθήναι^c” ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν

1 Jo 313 μὴ θαυμάζετε, –, εἰ μισεῖς ὑμᾶς ὁ κόσ.

Jud 16 θ..ζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν

Ap 133 ἐθαυμάσθη (v1 ..ασεν)^b δλη ἡ γῆ δπίσω τοῦ θηρίου

176 ἐθαύμασα ιδών αὐτὴν θαῦμα (*admiratio*) μέγα 7 διὰ τί ἐθαύμασας; – 8 θαυμασθήσονται (v1 ..άσονται) οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς

θαυμάσια, τά mirabilia Mat 2115 ιδόντες

θαυμαστός *mirabilis* ^b*admirabilis*

Mat 2142 „ἔστιν ὁ..ἡ (vg *mirabile*) ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν” || Mar 1211

Joh 930 ἐν τούτῳ – τὸ ὁ. ἔστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ 1 Pe 29 εἰς τὸ θαυμαστὸν^b αὐτοῦ φῶς

Ap 151 σημεῖον – μέγα καὶ θαυμαστόν – 3 „μεγάλα καὶ ὁ..ὰ τὰ ἔργα σου”

θεά, ἡ S^o vg^o – Act 1927 τῆς μεγάλης ὁ.

θεᾶσθαι *vidēre* ^b*perspicere*

Mat 61 πρὸς τὸ θεαθῆναι (*ut videamini*) αὐτοῖς 235 τοῖς ἀνθρώποις

117 τί ἔξηλθατε – θεάσασθαι; || Luc 724 2211 θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους

Mar 16[11 ὅτι ζῆ καὶ ἐδεάθη ὑπ’ αὐτῆς] – [14 τοῖς θεασαμένοις – ἐγηγερμένον]

Luc 527 ἐθεάσαστο τελώνην – καθήμενον 2355 ἐθεάσαστο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη

Joh 114 ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ – 32 τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον – 38 θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας 435 θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί 65 θεασάμενος ὅτι – ὄχλος ἔρχεται

1145 θεασάμενοι δ ἐποίησεν, ἐπίστευσαν

Act 111 δν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορεύομενον εἰς τὸν οὐρανόν

2127 θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ Ιερῷ

229 τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, τὴν δὲ φωνήν

Rm 1524 ἐλπίζω γάρ – θεάσασθαι ὑμᾶς

1 Jo 11 δ ἐωράκαμεν (*vidimus*) τοῖς ὄφθ. –, δ ἐθεασάμεθα^b καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν 412 θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται – 14 τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι δ πατήρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα

θεατρίζεσθαι S^o – *spectaculum fieri*

Hb 1033 τοῦτο μὲν δνειδισμοῖς τε καὶ δλίψειν θεατριζόμενοι

θεατρον S^o – *theatrum* ^b*spectaculum*

Act 1929.31 μὴ δοῦναι ἔσατὸν εἰς τὸ θέατρον

1 Co 49 θέατρον^b ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις

θεῖον *sulphur* Luc 1729 „ἔβρεξεν – θεῖον”

Ap 917.18 1410 1920 2010 218

θεῖος, ..α, ..ον (τὸ θεῖον S^o) *divinus*

Act 1729 χρυσῷ – τὸ θεῖον εἶναι δμοιον

2 Pe 13 τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ – 4 γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως

θειότης *divinitas* → θεότης

Rm 120 ἡ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ δ.

θειώδης S^o – *sulphureus* Ap 917 θώρακας

***θέλειν** (ἥθελον, ἥθέλησα) *velle* ^b(οὐ δ.) *nolle* ^c(τὸ δ.) *voluntas*

Mat 712 δσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν

- οἱ ἄνθρωποι || Luc 6:1 καθὼς θέλετε | Joh 21:23 ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι
 Mat 8:2 κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι τοῦ θεοῦ θέλοντος | Act 18:21 ἀνακάμψω – τοῦ θεοῦ θέλοντος
 41 Luc 5:12,13 | Rm 1:13 οὐ θέλω^b – ὑμᾶς ἀγνοεῖν 11:25^b 1 Co
 9:13 „ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν“ 12:7 | 10:1^b 12:1^b 2 Co 1:8 1 Th 4:13^b – 1 Co
 11:14 εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν ἡλίος | 11:3 θέλω – ὑμᾶς εἰδέναι Col 2:1
 15:28 γενηθήτω σοι ως θέλεις | 7:15 οὐ γάρ δ θέλω τοῦτο πράσσω 16 εἰ
 16:24 εἴ τις θέλει δοπίσω μου ἐλθεῖν 25 δις | δὲ δ οὐ θέλω^b τοῦτο ποιῶ 18 τὸ
 – ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι | θέλειν παράκειται μοι 19 οὐ γάρ δ
 || Mar 8:34,35 Luc 9:23,24 | 19:17 θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ δ οὐ θέλω^b
 17:12 ἐποίησαν ἐν αὐτῷ (Elia) δοσα ἡδελησαν || Mar 9:13 δοσα ἡδελον | κακόν 20 εἰ δὲ δ οὐ θέλω^b ἐγώ τοῦτο ποιῶ 21 εὑρίσκω – τὸν νόμον τῷ
 18:30 δ δὲ οὐκ ἡδελεν^b 21:30 (νγ 29) οὐ θέλω^b 22:3 οὐκ ἡδελον^b ἐλθεῖν | 21:16 οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ
 19:17 εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν | – 18 ἄρα οὖν δι θέλει ἐλεεῖ, δι δὲ θέλει
 21: εἰ θέλεις τέλειος εἰναι | „σκληρύνει“
 20:14 θέλω – τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ως καὶ σοὶ | – 22 θέλων δ θεός ἐνδειξασθαι τὴν δργήν
 15 οὐκ ἔξεστίν μοι δ θέλω ποιῆσαι | 13:3 θέλεις – μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἔξουσίαν
 ἐν τοῖς ἔμοισι; | 16:19 θέλω – ὑμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν
 – 21 τί θέλεις; 28 δις ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι 27 εἰναι πρῶτος || Mar 10:35,36,43,44 9:35 | 1 Co 4:19 ἐὰν δ κύριος θελήσῃ
 – 32 τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; || Mar 10:51 | 7:32 θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι
 τί σοι θέλεις ποιήσω; Luc 18:41 | 12:18 ἔθετο τ. μέλη – καθὼς ἡθέλησεν 15:38
 23:37 ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, –, καὶ οὐκ ἡθέλησατε^b (nolueritis) || Luc 13:34^b | 2 Co 5:4 ἐφ' ὃ οὐ θέλομεν^b ἐκδύσασθαι
 26:39 πλὴν οὐχ ως ἐγώ θέλω ἀλλ' ως σύ || Mar 14:38 τί ἐγώ θέλω ἀλλὰ τί σύ | 8:10 οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν (uelle) προενήρξασθε 11 καθάπερ ἡ προδυμία τοῦ θέλειν^c
 27:34 γευσάμενος οὐκ ἡθέλησεν^b πιεῖν | 12:20 μὴ πως ἐλθὼν οὐχ οἶους θέλω εὕρω
 – 43 „ὕψασθω“ νῦν „εἰ θέλει αὐτόν“ | 7:32 θέλως, κάγω εὑρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλ.
 Mar 3:13 προσκαλεῖται οὗς ἡθελεν αὐτός | Gal 4:9 στοιχεῖα, οἳς πάλιν – δουλεῦσαι θέλετε 21 ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι
 6:22 αἵτησόν με δ ἐὰν θέληστ 25,28^b | 5:17 ἵνα μὴ δ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε
 7:24 οὐδένα θέλειν (νι ηθέλησεν) γνῶναι | Phl 2:13 δ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν
 9:30 οὐκ ἡθελεν ἵνα τις γνοῖ (uelle) καὶ τὸ θέλειν
 14:7 δταν θέλητε δύνασθε – εῦ ποιῆσαι | Col 1:27 οἷς ἡθέλησεν δ θεός γνωρίσαι
 Luc 4:6 ὃ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν | 2:18 θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ
 9:54 θέλεις εἴπωμεν „πῦρ καταβῆναι“ | 2 Th 3:10 εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι
 10:24 ἡθέλησαν ίδεῖν δι ύμεις βλέπετε | 1 Ti 1:7 θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι
 – 29 δ δὲ θέλων δικαιωσαι ἐαυτόν | 2:4 δις πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι
 12:49 καὶ τί θέλω εἰ ηδη ἀνήφθη | Hb 10:5 „θυσίαν – οὐκ ἡθέλησας^b“ 8^b
 Joh 3:8 τὸ πνεῦμα δπου θέλει πνεῖ | Jac 4:15 ἐὰν δ κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν
 5:6 θέλεις ύγιης γενέσθαι; | 1 Pe 3:10 „δ – θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν“
 – 21 καὶ δ υιὸς οὗς θέλει ζωοποιεῖ | – 17 εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ
 – 40 οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν | 2 Pe 3:5 λανθάνει – αύτοὺς τοῦτο θέλοντας δτι
 6:67 μὴ καὶ ύμεις θέλετε ύπαγειν; | Ap 2:21 οὐ θέλει μετανοήσαι ἐκ τῆς πορνείας
 7:17 ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς | 22:17 δ θέλων λαβέτω „ύδωρ ζωῆς“
 15:7 δ ἐὰν θέλητε αἵτησασθε, καὶ γενήσ. | Θέλημα voluntas → βούλημα
 17:24 θέλω ἵνα δπου εἰμὶ ἐγώ κάκεῖνοι | Mat 6:10 γενηθήτω τὸ δ. σου, ως ἐν ούρανῷ
 21:18 περιεπάτεις δπου ηθελεσ· – ζώσει σε καὶ οἴσει δπου οὐ θέλεις | 7:21 ἀλλ' δ ποιῶν τὸ δ. τοῦ πατρός μου
 12:50 δστις – δν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου || Mar 3:35 θέλ. τοῦ θεοῦ

Mat 18:14 ούκ ἔστιν θ. ἔμπροσθεν τοῦ πατρ. ὑμ
21:31 τίς – ἐποίησεν τὸ θέλ. τοῦ πατρός;
26:42 γενηθήτω τὸ θ. σου || Luc 22:42 μὴ
τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω
Luc 12:47 δὲ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου – καὶ
μὴ – ποιήσας πρός τὸ θέλημα αὐτοῦ
23:25 παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν
Joh 1:13 οἵ – οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ
ἐκ θελήματος ἀνδρὸς – ἐγεννήθησαν
4:34 ἐμὸν βρῶμά ἔστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω
5:30 οὐ ζητῶ τὸ θ. τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλ.
τοῦ πέμψαντός με 6:38.39 τοῦτο δέ
ἔστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
40 τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου
7:17 ἔάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν
9:31 ἔάν τις – τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ-
Act 13:22 δις „ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου”
21:14 τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω
22:14 γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ίδειν
Rm 1:10 εἴ πως – εύοδωθήσομαι ἐν τῷ θελή-
ματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς
2:18 εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος – γινώσκεις τὸ θέλ.
12:2 τί τὸ θέλ. τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν –
καὶ τέλειον (v.g. *bona* – *et perfecta*)
15:32 ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς διὰ θ..τος θεοῦ
1 Co 1:1 ἀπόστολος – διὰ θελήματος θεοῦ 2 Co
11 Eph 1:1 Col 1:1 2 Ti 1:1
7:37 ἔξουσίαν – ἔχει περὶ τοῦ ίδιου θ..τος
16:12 πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ
2 Co 8:5 ἀσυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ
καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ
Gal 1:4 κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρός
Eph 1:5 κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θ..τος αὐτοῦ
– 9 τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ
– 11 κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήμ. αὐτοῦ
2:3 ποιοῦντες τὰ θελήματα (*voluntatem*)
τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν
5:17 ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλ. τοῦ κυρίου
6:6 ποιοῦντες τὸ θέλ. τ. θεοῦ ἐκ ψυχῆς
Col 1:9 ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ
4:12 τέλειοι – ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ
1 Th 4:3 τοῦτο γάρ ἔστιν θέλημα τοῦ θεοῦ, δ
ἀγίασμὸς ὑμῶν 5:18 τοῦτο γάρ θέλη-
μα θεοῦ ἐν Χῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς
2 Ti 2:26 ἔζωγρημένοι – εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα
Hb 10:7 „τοῦ ποιῆσαι δὲ θεὸς τὸ θέλ. σου” 9
– 10 ἐν ᾧ „θελήματι” ἡγιασμένοι ἐσμέν
– 38 ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες
13:21 εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ
1 Pe 2:15 οὕτως ἔστιν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ

1 Pe 3:17 εἰ θέλοι τὸ θέλ. τοῦ θεοῦ, πάσχειν
4:2 ἀλλὰ θελήματι θεοῦ – βιῶσαι (3 v1)
– 19 οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλ. τοῦ θεοῦ
2 Pe 1:21 οὐ – θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη προ-
φητεία ποτέ
1 Jo 2:17 δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τ. θεοῦ μένει
5:14 ἔάν τι αἰτώμενα κατὰ τὸ θέλ. αὐτοῦ
Ap 4:11 διὰ τὸ θέλ. σου ἡσαν καὶ ἐκτίσθησαν
θέλησις *voluntas* Hb 2:4 κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλ.
θεμέλιος et θεμέλιον *fundamentum*
Luc 6:48 ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν
– 49 οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιου
14:29 θέντος αὐτοῦ θ..ον καὶ μὴ ίσχύοντος
Act 16:26 σαλευθῆναι τὰ θεμ. τοῦ δεσμωτηρίου
Rm 15:20 ἵνα μὴ ἐπ’ ἀλλότριον θ..ον οἰκοδομῶ
1 Co 3:10 θ..ον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ
– 11 θεμέλιον – ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖ-
ναι 12 εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν
θεμέλιον χρυσίον, – καλάμην
Eph 2:20 ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων
1 Ti 6:19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλόν εἰς τὸ μέλλον
2 Ti 2:19 δ – στερεὸς θεμέλ. τοῦ θεοῦ ἔστηκεν
Hb 6:1 μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι
μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων
11:10 τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν
Ap 21:14 τεῖχος – ἔχων θεμελίους δώδεκα 19
θεμελιοῦν *fundare*
Mat 7:25 τεθεμελίωτο γάρ ἐπὶ τὴν πέτραν (Luc
6:48 v1 et vg)
Eph 3:17 ἐν ἀγάπῃ – τεθεμελιωμένοι Col 1:23
τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι
Hb 1:10 „κατ’ ἀρχὰς – τὴν γῆν ἐθεμελίωσας”
1 Pe 5:10 σθενώσει, θεμελιώσει (v1° vg°)
θεοδίδακτοί ἔστε S° – *a deo didicistis*
1 Th 4:9 αὐτοὶ – θ..οί ἔστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν
θεομάχος S° – *qui deo repugnat*
Act 5:39 μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε
θεόπνευστος S° – *divinitus inspiratus*
2 Ti 3:16 πᾶσα γραφὴ θ. καὶ (v1 om, vg°, v1)
ώφελιμος πρὸς διδασκαλίαν
θεός, ἥ S° – *dea* Act 19:37 τὴν θεὸν ἡμῶν
θεός, ὁ — θεοί *Deus* – *dii*
sub titulis hic latius scriptis (ἀγα-

πᾶν, ἀγάπη aliisque) has quaeras dictiones:

ἀγαπᾶν τὸν θεόν | ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἄγγελος, ἄγγελοι τοῦ θεοῦ αἰνεῖν τὸν θεόν | ἀλήθεια τοῦ θεοῦ βασιλεία τοῦ θεοῦ | δεξιὰ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ δόξα τοῦ θεοῦ | δοξάζειν τὸν θεόν δύναμις τοῦ θεοῦ | ἐκκλησία τοῦ θ. ἔμπροσθεν, ἐναντίον, ἐναντι, κατέναντι, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐντολή, ἐντολαὶ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ εὐλογεῖν τὸν θ. | εὐχαριστεῖν τῷ θ. ὁ θεός ὁ ζῶν → ζῆν θέλημα τοῦ θεοῦ | θρόνος τοῦ θεοῦ θυμὸς τοῦ θεοῦ κύριος ὁ θεός (σου κτλ.) λόγος, λόγοι τοῦ θ. | ναὸς τοῦ θεοῦ δός τοῦ θεοῦ | οἶκος τοῦ θεοῦ δργὴ τοῦ θεοῦ | θεός cum πατήρ πνεῦμα, πνεύματα θεοῦ σέβεσθαι τὸν θεόν | στόμα θεοῦ τέκνον, τέκνα τ. θ. | υἱός, υἱοὶ τ. θ. φοβεῖσθαι τὸν θ. | φόβος τοῦ θεοῦ χάρις τοῦ θεοῦ, παρά θεῷ, χάρις θεῷ

Mat 123 „Ἐμμανουὴλ, — μεδ' ἡμῶν ὁ θεός” 3 9 δύναται ὁ θεός ἐκ τῶν λίθων — ἐγείραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ || Luc 38 5 8 ὅτι αὐτοὶ τὸν θεόν δύνονται 624 οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμώνα || Luc 16:13

- 30 εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ — ὁ θεός οὐτως ἀμφιέννυσιν || Luc 12:28
- 15 4 ὁ — θεός εἶπεν· „τίμα τὸν πατέρα”
- 16:23 οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ || Mar 8:33
- 19 6 δοὺς δὲ θεός συνέζευξεν || Mar 10:9
- 28 „παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά” || Mar 10:27 παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γάρ δυν. π. τῷ θεῷ Luc 18:27 — 137 „οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα”
- 21:12 εἰς τὸ ἱερόν (νι + τοῦ θεοῦ vg dei)
- 22:21 ἀπόδοτε — τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ || Mar 12:17 Luc 20:25
- 31 τὸ ῥῆμά τοῦ θεοῦ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
- 32 „ἐγώ εἰμι ὁ θεός Ἀβραάμ κτλ.; οὐκ ἔστιν [δ] θ. νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων || Mar 12:26.27 Luc 20:37.38 → Act 3:13
- 27:43 „πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, βυσσάσθω”
- 48 „δεέ μου θεέ μου, Ινατί με ἐγκατέλιπες;” || Mar 15:34 δοὺς μου

Mar 124 οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ θεοῦ || Luc 4:34 → Joh 6:69 ὅτι σὺ εἶ ὁ 2 7 τίς δύναται ἀφίέναι ἀμαρτίας εἰ μὴ εἶς ὁ θ.; || Luc 5:21 μόνος ὁ θεός;

5 7 ὀρκίω σε τὸν θ., μὴ με βασανίσῃς 10:18 οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἶς ὁ θεός (Mat 19:17 νι vg) Luc 18:19 [δ] θεός 11:22 λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ 13:19 κτίσεως ἦν ἔκπισεν ὁ θεός

Luc 1:26 ἀπεστάλη — Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ — 47 „ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου” — 48 „κύριος ὁ θεός τοῦ Ἰσραήλ” — 78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν 2:14 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ 3:2 ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην — 6 „ὅψεται πᾶσα σάρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ” Act 28:28 „τοῖς ἔθνεσιν” ἀπεστάλη τοῦτο „τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ” — 38 τοῦ Σήμητοῦ Ἄδαμ τοῦ θεοῦ 6:12 διανυκτερεύ. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θ. 7:16 ἐπεσκέψατο ὁ θεός τὸν λαὸν αὐτοῦ — 29 καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν — 30 τὴν βιουλὴν τοῦ θεοῦ ἡδέτησαν εἰς 8:39 διηγού δσα σοι ἐποίησεν δούλος 9:20 Πέτρ. — εἶπεν· τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ — 43 ἔξεπλήσσοντο — πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ → Act 2:11 11:20 εἰ — ἐν δακτύλῳ θεοῦ [έγῳ] ἐκβάλλω — 49 ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελὼ 12:20 εἶπεν — αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρων, ταύτῃ — 21 οὗτως δ — μὴ εἶς θεόν πλουτῶν — 24 δ. τρέφει αὐτούς (sc τοὺς κόρακ.) 16:15 δ δὲ θ. γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν 17:18 δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ δ ἀλλογ. 18:7 δ δὲ θεός οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ — ; — 11 δ θεός, εὐχαριστῶ σοι 13 δ θεός, Ιλάσμητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ — 43 πᾶς δ λαὸς — ἔδωκεν αἴνον τῷ θεῷ 23:35 σωσάτω ἔαυτόν, εἰ οὗτός ἔστιν δ χριστὸς τοῦ θεοῦ, δ ἐκλεκτός

Joh 1:1 δ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεός ἦν δ λόγος 2 οὗτος ἦν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν Αρ 19:13 δ λόγος τοῦ θεοῦ — 6 ἀνθρωπος, ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ — 13 οἶ — ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν — 18 θεόν οὐδεὶς ἐώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεός (νι δ μονογενὴς υἱὸς vg) —, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο (νι + ἡμῖν) — 29 ἕδε δ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ δ αἴρων 38 3 2 ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος — ἐὰν μὴ ἦ δ θεός μετ' αὐτοῦ

- Joh 3:16 ούτως – ἡγάπησεν δὲ οὐτοῦ τὸν κόσμον
 17 οὐ γάρ ἀπέστειλεν δὲ οὐτοῦ τὸν
 υἱὸν – ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον
 – 21 δτὶ ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα
 – 33 ἐσφράγισεν δτὶ δὲ οὐτοῦ ἀληθῆς ἐστιν
 34 δν – ἀπέστειλεν δὲ οὐτοῦ τὰ ρήματα
 τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γάρ ἐκ μέτρου
 διδωσιν (v1 + δὲ οὐτοῦ νγ) τὸ πνεῦμα
 4:10 εἰ ἥδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ
 – 24 πνεῦμα δὲ θ., καὶ τοὺς προσκυνοῦν.
 5:18 δτὶ – καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν
 θεόν, ἵσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ
 – 44 τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ
 οὐ ζητεῖτε; → δόξα Joh 12:43
 6:27 τοῦτον – δ πατήρ ἐσφράγισεν δὲ οὐτοῦ
 – 28 τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμενα τὰ ἔργα
 τοῦ θεοῦ; 29 τοῦτο ἐστιν τὸ ἔργον
 τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύητε
 – 33 δ – ἄρτος τοῦ θ. ἐστιν δ καταβαίνων
 – 45 „ἔσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ”
 – 46 δ ὃν παρὰ τοῦ θ., – ἐώρακεν τ. πατ.
 – 49 ἐγνώκαμεν δτὶ σὺ εἰ δ ἄγιος τοῦ θεοῦ
 (v1 δ υἱὸς τοῦ θεοῦ νγ)
 7:17 διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν
 8:40 ἀλήθειαν –, ἵνα ἱκουσα παρὰ τοῦ θ.
 – 41 ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν 42 εἰ δὲ
 θεός πατήρ ὑμῶν ἡν
 – 42 ἐγὼ – ἐκ τοῦ θεοῦ ἔξηλθον 47 δ ὃν
 ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ρήματα τοῦ θεοῦ ἀ-
 κούει· – ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, δτὶ ἐκ
 τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ 54 δν ὑμεῖς λέγε-
 τε δτὶ θεός ἡμῶν ἐστιν
 9:3 ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν
 – 18 οὐκ ἐστιν – παρὰ θεοῦ δ ἀνθρωπος
 – 24 δὸς δόξαν τῷ θεῷ → δόξα, δοξάζειν
 – 28 δτὶ Μωϋσεῖ λελάληκεν δὲ οὐτοῦ
 – 31 δτὶ δὲ οὐτοῦ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει
 – 33 εἰ μὴ ἡν οὗτος παρὰ θεοῦ
 10:33 σὺ ἀνθρωπος ὃν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν
 34 „ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε” 35 εἰ ἐκεί-
 νους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς δ λόγος
 τοῦ θεοῦ ἐγένετο → λόγος
 11:22 νῦν οἶδα δτὶ δσα ἀν αἰτήσῃ τὸν θεόν
 δώσει σοι δὲ οὐτοῦ
 13:3 δτὶ ἀπὸ θεοῦ ἔξηλθεν καὶ πρὸς τὸν
 θεόν υπάγει – 16:27.30
 14:1 πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμέ
 16:2 δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ
 17:3 γινώσκ. σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν
 20:17 ἀναβαίνω πρὸς τὸν – θεόν μου καὶ
 θεόν υμῶν
 – 28 δ κύριός μου καὶ δὲ οὐτοῦ μου

- Act 2:11 λαλούντων – τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ
 – 17 λέγει δ θ., „ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος.”
 – 22 ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ – ση-
 μεῖοις, οἷς ἐποίησεν – δὲ οὐτοῦ
 – 23 τῇ ωρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει
 τοῦ θεοῦ ἔκδοτον
 – 24 δν δὲ οὐτοῦ ἀνέστησεν 32 3:15 Ἡγει-
 ρεν 28 4:10 10:40 13:30.37
 – 30 εἰδὼς δτὶ – „ῶμοσεν αὐτῷ” δὲ οὐτοῦ
 – 38 δτὶ καὶ κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐ-
 ποίησεν δὲ οὐτοῦ
 3:13 „δὲ οὐτοῦ Ἀβραάμ –, δὲ οὐτοῦ τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν” 5:30 7:32 22:14
 – 18 δ δὲ οὐτοῦ δ προκατήγγειλεν 21
 – 25 τῇ διαθήκῃς ἡς δὲ οὐτοῦ διέθετο
 4:19 ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἡ τοῦ θεοῦ
 – 24 ἡραν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν
 5:4 οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ
 – 28 πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἡ διάνθρ.
 – 31 τοῦτον δὲ οὐτοῦ – σωτῆρα ψιωσεν
 – 32 τὸ πνεῦμα – δ ἔδωκεν δὲ οὐτοῦ
 – 39 εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστιν (sc τὸ ἔργον)
 6:11 βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν θεόν
 7:2 „δὲ οὐτοῦ τῇ δόξῃς” ὠφθη – Ἀβραάμ
 – 6 ἐλάλησεν – οὕτως δὲ οὐτοῦ?
 – 9 „ἡν δὲ οὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ” 10:38 (Jes.)
 – 17 τῇ ἐπαγγελίᾳς ἡς ὡμολόγησεν δ θ.
 – 20 ἡν „ἀστείος” τῷ θεῷ (Moses)
 – 25 δτὶ δὲ οὐτοῦ – διδωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς
 – 35 τοῦτον δ θ. – λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν
 – 40 „ποιήσον ἡμῖν θεοὺς οἵ προπορεύ.”
 – 42 ἔστρεψεν δὲ δὲ οὐτοῦ καὶ παρέδωκεν
 – 43 „τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ‘Ρομφά’”
 – 45 τῶν ἐδυῶν, ὃν ἔξωσεν δὲ οὐτοῦ
 8:20 δτὶ τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας
 διὰ χρημάτων κτᾶσθαι
 10:2 καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός
 – 15 δ δὲ οὐτοῦ ἐκαδάρισεν σὺ μή 11:9
 – 28 κάμοι δὲ οὐτοῦ ἔδειξεν μηδένα κοινόν
 – 34 „οὐκ ἐστιν προσωπολήμπτης δ
 θεός” Rm 2:11 οὐ γάρ ἐστιν πρ.ψία
 παρὰ τῷ θεῷ Gal 2:8 „πρόσωπον [δ] θεός” ἀνθρώπου „οὐ λαμβάνει”
 – 38 „ἔχρισεν” αὐτὸν „δὲ οὐτοῦ πνεύματι”
 – 41 προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 – 42 ωρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτής
 – 48 μεγαλυνόντων τὸν θεόν
 11:17 εἰ – τὴν ἵσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς
 δὲ οὐτοῦ –, ἐγὼ τίς ἡμην δυνατὸς κω-
 λῦσαι τὸν θεόν;
 – 18 καὶ τοῖς ἐθνεσιν δὲ οὐτοῦ τὴν μετάνοι-
 αν εἰς ζωὴν ἔδωκεν

- Act 12 5 προσευχή – πρὸς τὸν θ. περὶ αὐτοῦ
 – 22 θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου
 – 23 οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ
13 17 ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ
 – 21 ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαούλ
 – 23 ὁ θεὸς – ἥγαγεν – σωτῆρα Ἰησοῦν
 – 33 ταύτην (sc τὴν ἐπαγγελίαν) ὁ θεὸς
 ἐκπεπλήρωκεν – ἀναστήσας Ἰησοῦν
 – 36 „Δαυὶδ” – τῇ τ. θ. βουλῇ „έκοιμήθη”
14 11 οἱ θεοὶ δμοιωθέντες ἀνθρώποις κατ-
 έβησαν πρὸς ἡμᾶς
 – 27 δσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν 154
 – 12 σημεῖα – δι' αὐτῶν
15 7 ἔξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός
 μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον
 – 8 ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν
 – 10 νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν –;
 – 14 ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν – λαόν
 – 19 τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων ἐπιστρέφουσιν
 ἔπι τὸν θεόν 26.18.20
16 10 ὅτι προσκέληται ἡμᾶς ὁ θεός
 – 17 δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν
 – 25 προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν
 – 34 πανοικεὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ
17 23 ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· ἀγνώστῳ θεῷ
 – 24 „ὁ θεὸς ὁ ποιῆσας” τὸν κόσμον
 – 27 ζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσ.
 – 29 γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ
 – 30 ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει
18 21 ἀνακάμψω – τοῦ θεοῦ θέλοντος
19 11 δυνάμεις – ὁ θ. ἐποίει διὰ – Παύλου
 – 26 οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμεν.
20 21 διαμαρτυρ. – τὴν εἰς θεόν μετάνοιαν
 – 27 ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τ. θ.
 – 28 ποιμάνειν „τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ”
21 19 ὃν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν
22 3 ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ (v1 νό-
 μου vg) → Rm 10.2
23 1 συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ
 θεῷ δχρι ταύτης τῆς ἡμέρας
 – 3 τύπτειν σε μέλλει δ θεός
 – 4 τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς;
24 14 λατρεύω τῷ πατρῷ θεῷ 15 ἐλπίδα
 ἔχων εἰς τὸν θεόν 16 ἀσκῶ ἀπρόσ-
 κοπον συνειδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θ.
26 6 ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 – 8 ἀπιστον – εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;
 – 22 ἐπικουρίας – τυχών τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 – 29 εὐξαίμην ἀν τῷ θεῷ
27 24 κεχάρισται σοι ὁ θεὸς πάντας τούς
 – 25 πιστεύω – τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται
28 6 μεταβαλόμ. ἔλεγον αὐτὸν εἶναι θεόν

- Act 28.28 τοῦτο „τὸ σωτήριον τ. θ.” → Luc 36
Rm 1 7 τοῖς – ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ
 – 9 μάρτυς – μού ἔστιν ὁ θεός Phil 1.8
 1 Th 2.5 θεὸς μάρτυς 10 ὑμεῖς μάρ-
 τυρες καὶ δ θεὸς – 2 Co 1.23 μάρ-
 τυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι
 – 19 τὸ γνωστὸν τοῦ θ. φανερόν ἔστιν ἐν
 αὐτοῖς· δ θεὸς – αὐτοῖς ἐφανέρωσεν
 – 21 γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδό-
 ξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν
 – 23 τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ
 – 24 παρέδωκεν αὐτοὺς δ θεὸς – εἰς ἀκα-
 θαρσίαν 28 εἰς πάθη ἀτιμίας 28 καθ-
 ῶς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν
 ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς δ
 θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν
 – 32 τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες
2 2 τὸ κρίμα τοῦ θ. ἔστιν κατὰ ἀληθει-
 αν ἡ δτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρ. τοῦ θ.;
 – 4 ἀγνοῶν δτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς
 μετάνοιάν σε ἀγει;
 – 5 δργὴν ἐν ἡμέρᾳ δργῆς καὶ ἀποκα-
 λύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ
 – 11 οὐ – προσωπολ. Gal 2.6 → Act 10.34
 – 13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροσταὶ νόμου δίκαιοι
 παρὰ [τῷ] θεῷ
 – 16 ἐν ἡ ἡμέρᾳ κρίνει (v1 κρινεῖ vg) δ
 θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων
 – 17 εἰ – σὺ Ἰουδαῖος – καυχᾶσαι ἐν θεῷ
 – 23 διὰ τῆς παραβάσεως – τὸν θεὸν ἀπ-
 μάζεις; 24 „τὸ – δνομα τοῦ θεοῦ δι'
 ὑμᾶς βλασφημεῖται” 29 δ ἐν τῷ κρυ-
 πτῷ Ἰουδαῖος, –, οὐ δ ἐπαινος οὐκ
 ἔξ ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐκ τοῦ θεοῦ
3 2 ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ
 – 3 τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει;
 – 4 γινέσθω δὲ δ θεὸς ἀληθῆς
 – 5 μὴ ἄδικος δ θεός –; 6 πῶς κρινεῖ δ
 θεὸς τὸν κόσμον;
 – 11 „οὐκ ἔστιν δ ἐκζητῶν τὸν θεόν”
 – 19 ὑπόδικος – πᾶς δ κόσμος τῷ θεῷ
 – 25 δν προέθετο δ θεὸς ἰλαστήριον
 – 26 πάρεσιν – ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ
 – 29 ἡ Ἰουδαίων δ θεὸς μόνον;
 – 30 εἰπερ εἰς δ θεὸς δς δικαιώσει περιτο.
4 2 ἔχει καύχημα· ἀλλ’ οὐ πρὸς θεόν
 – 3 „ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ” 17
 κατέναντι οὐ δ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ
 ζωοποιούντος τοὺς νεκρούς
 – 6 δ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην
 – 20 εἰς – τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ
 διεκρίθη –, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ

- Rm 5 1 είρήνην ἔχωμεν (v1 ἔχομεν, vg *ha-beamus*) πρὸς τὸν θεόν
- 8 συνίστησιν – τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός → ἀγάπη
 - 10 ἔχθροι ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ
 - 11 ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ
 - 6 10 δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ 11 ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χῷ Gal 2 19 Ἰνα τῷ θεῷ ζήσω
 - 13 παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὥσει ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ
 - 22 δουλωδέντες δὲ τ. θεῷ, ἔχετε τ. καρπ.
 - 23 τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος
 - 7 4 Ἰνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ
 - 22 συνήδομαι – τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ 25 τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ
 - 8 7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ – νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται 8 οἱ – ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐδὲ δύνανται
 - 17 κληρονόμοι μὲν θεοῦ → Gal 4 7
 - 27 κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει (sc τὸ πνεῦμα) ὑπὲρ ἀγίων
 - 31 εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; 33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; θεὸς „ὁ δικαιῶν“
 - 9 5 δῶν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
 - 11 Ἰνα ἡ – πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη
 - 14 μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; 16 ἄρα οὖν – τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ 20 σὺ τίς εἰ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ;
 - 22 θέλων δὲ θεὸς ἐνδεῖσασθαι τὴν δργήν
 - 10 1 ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν
 - 2 ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν → 2 Co 11 2
 - 9 δτὶ δὲ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν → 1 Co 6 14
 - 11 1 μὴ „ἀπώσατο δὲ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ;“ 2 „οὐκ ἀπώσατο δὲ θεός –“
 - 2 ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσρ.
 - 8 „ἔδωκεν αὐτοῖς δὲ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως“
 - 21 εἰ – δὲ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο 22 ἵδε – χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ –, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης θεοῦ 23 δυνατὸς – δὲ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς
 - 28 ἀμεταμέλητα γάρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ
 - 30 ὕσπερ – ὑμεῖς – ἡ πειθήσατε τῷ θεῷ
 - 32 συνέκλεισεν – δ. τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν Ἰνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ
 - 33 ὁ βάθος – σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ

- Rm 12 1 παρακαλῶ – διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα – θυσίαν ζῶσαν ἀγίαν τῷ θεῷ εὐάρεστον
- 3 ὡς δὲ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως
 - 13 1 οὐ γάρ ἔστιν ἔξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι 2 τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν 4 θεοῦ – διάκονός ἔστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. – ὁ θεοῦ – διάκονός ἔστιν ἔκδικος 6 λειτουργοὶ – θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες
 - 14 3 δὲ θεὸς γάρ αὐτὸν προσελάβετο
 - 10 παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ (v1 Χοῦ vg Christi, v1 dei) 11 „πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσεται τῷ θεῷ“ 12 ἔκαστος – λόγον δώσει [τῷ θεῷ]
 - 18 εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς
 - 20 μὴ – κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ
 - 15 5 δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς 13 τῆς ἀλπίδος 33 τῆς εἰρήνης 16 20 Phl 4 9 1 Th 5 23 Hb 13 20 – 2 Co 1 3 δ – θεὸς πάσης παρακλήσεως 13 11 τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης
 - 15 διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς τὸ εἶναι – λειτουργόν
 - 17 τὴν καύχησιν – τὰ πρὸς τὸν θεόν
 - 30 ταῖς προσευχαῖς – πρὸς τὸν θεόν
 - 16 28 κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ αἰώνιου θεοῦ
 - 27 μόνῳ σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χοῦ
 - 1 Co 1 9 πιστὸς δὲ θεός, δι’ οὖν ἐκλήθητε
 - 20 οὐχὶ „ἔμώρασνεν“ δὲ θεὸς „τὴν σοφίαν“ τοῦ κόσμου; 21 ἐπειδὴ – ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω δὲ κόσμος – τὸν θεόν, εὑδόκησεν δὲ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι
 - 24 Χόν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν 25 τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ –, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ 27 τὰ μωρὰ – ἔξελέξατο δὲ θεός –, καὶ τὰ ἀσθενῆ – ἔξελέξατο δὲ θεός 28 τὰ ἀγενῆ – καὶ τὰ ἔξουδενημένα ἔξελέξατο δὲ θεός
 - 30 δις ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ
 - 2 1 καταγγέλλων – τὸ μαρτύριον τοῦ θ.
 - 7 λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν –, μὴ προώρισεν δὲ θεός 9 „δσα“ ἡτοίμασεν „δὲ θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν“
 - 10 ἡμῖν – ἀπεκάλυψεν δὲ θεός – τὸ γάρ πνεῦμα πάντας ἐρευνᾶ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ 11 τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ
 - 12 ἐλάβιομεν – τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τ. θ. Ἰνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τ. θ. χαρισθέντα ἡμῖν

- 1 Co 3 ε ὁ θεὸς ηὗξανεν τὸ σὺνανων θεός
 – 9 θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γε-
 ῥώγιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε
 – 17 φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός → ναός
 – 19 μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν
 – 23 Χός δὲ θεοῦ (sc ἐστιν) → 113
 4 1 ὡς – οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ
 – 5 τότε ὁ ἔπαινος – ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θ.
 – 9 δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀπο-
 στόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν
 513 τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ
 613 δ δὲ θεὸς καὶ ταύτην (sc κοιλίαν)
 καὶ ταῦτα καταργήσει
 – 14 δ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ
 ἡμᾶς ἔξεγερει 1515 ψευδομάρτυρες
 τοῦ θεοῦ, δτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ
 τοῦ θεοῦ δτι ἡγειρεν τὸν Χόν
 – 19 πνεύματος –, οὐδὲ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ
 7 7 ἔκαστος ἕδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ
 – 15 ἐν – εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς δ θεός
 – 17 ἔκαστον ὡς κέκληκεν δ θεός 24 ἐν ᾧ
 ἐκλήθη –, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ
 8 4 δτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἰς 5 εἰπερ εἰ-
 σὶν λεγόμενοι θεοί –, ὥσπερ εἰσὶν
 θεοὶ πολλοί ε ἀλλ' ἡμῖν εἰς θ. δ πα-
 τήρ, ἔξ οὐδ τὰ πάντα καὶ ἡμ. εἰς αὐτ.
 – 8 βρῶμα – ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ
 → Rm 1417 sub βασιλεία τοῦ θ.
 9 9 μὴ τῶν βιών μέλει τῷ θεῷ;
 – 21 μὴ ὅν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔνομος Χ.
 10 5 οὐκ ἐν τοῖς πλείσιν αὐτῶν (sc τῶν
 πατέρων) εὐδόκησεν δ θεός
 – 13 πιστὸς δὲ δ θεός, δς οὐκ ἔσει
 – 20 „δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ θύουσιν”
 11 3 κεφαλὴ δὲ τοῦ Χοῦ δ θεός
 – 12 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ
 – 13 πρέπον ἐστιν γυναικα ἀκατακάλυ-
 πτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι;
 12 6 δ δὲ αὐτὸς θεὸς δ ἐνεργῶν τὰ πάντα
 – 18 νῦν δὲ δ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἔκ.
 – 24 ἀλλ' δ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα
 – 28 οὖς μὲν ἔθετο δ θεός – ἀποστόλους
 14 2 οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ
 – 25 προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων
 δτι „δόντως δ θεός ἐν ὑμῖν ἐστιν”
 – 28 ἔστιν δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ
 – 33 οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας δ θεὸς
 ἀλλὰ εἰρήνης | 1515 → 1 Co 614
 1524 δταν παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ
 – 28 ἵνα ἦ δ θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν
 – 34 ἀγνωσίαν γάρ θεοῦ τινες ἔχουσιν
 – 38 δ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθώς

- 2 Co 1 4 διὰ τῆς παρακλήσεως ἡς παρακα-
 λούμενα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 – 9 ἵνα – πεποιθότες ὥμεν – ἐπὶ τῷ θεῷ
 τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς
 – 12 ἐν ἀγιότητι καὶ εἰλικρινείᾳ τοῦ θεοῦ
 – 18 πιστὸς δὲ δ θεὸς δτι δ λόγος ἡμῶν
 – 20 δσαι – ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ
 ναι· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμήν τῷ
 θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν
 – 21 δ δὲ – χρίσας ἡμᾶς θεός
 215 δτι Χοῦ εύωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ
 – 17 ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χῷ
 λαλοῦμεν | → λόγος τοῦ θεοῦ
 3 4 πεποιθησιν – ἔχομεν – πρὸς τὸν θεόν
 – 5 ἀλλ' ἡ Ικανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
 4 4 δ θ. τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν
 – – Χοῦ, δς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ
 – 6 δ θεὸς δ εἰπών· ἐκ σκότους φῶς
 – 7 ἵνα ἡ ψηφιστὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ
 θεοῦ καὶ μὴ ἔξ ἡμῶν
 5 1 δτι – οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν
 – 5 δ – κατεργασάμενος ἡμᾶς – θεός
 – 11 θεῷ δὲ πεφανερώμενα· ἐλπίζω δέ
 – 13 εἴτε – ἔξεστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρον.
 – 18 ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡ-
 μᾶς ἔστι τῷ 19 θεὸς ἦν ἐν Χῷ κόσμον
 καταλλάσσων ἔστι τῷ 20 ὡς τοῦ θεοῦ
 παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν – καταλλά-
 γητε τῷ θεῷ
 6 4 ὡς θεοῦ διάκονοι 7 ἐν λόγῳ ἀληθεί-
 ας, ἐν δυνάμει θεοῦ
 – 16 εἴπεν δ θεὸς – „ἔσομαι αὐτῶν θεός”
 7 6 παρεκάλεσεν ἡμᾶς δ θεὸς ἐν τῇ
 – 9 ἐλυπήθητε – κατὰ θεόν 10 ἡ – κατὰ
 θεόν λύπη 11 τὸ κατὰ θ. λυπήθηναι
 9 7 „Ιλαρὸν – δότην” ἀγαπᾶ „δ θεός”
 – 8 δυνατεῖ – δ θεὸς – χάριν περισσεῦσαι
 – 11 κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὔχαριστίαν
 τῷ θεῷ 12 περισσεύουσα διὰ πολλῶν
 εὔχαριστιῶν τῷ θεῷ
 10 4 τὰ – ὅπλα – δυνατὰ τῷ θεῷ
 – 5 ἐπαιρόμεν. κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θ.
 – 13 οὐδ ἐμέρισεν ἡμῖν δ θεὸς μέτρου
 11 2 ζηλῶ γάρ ὑμᾶς θεοῦ ζῆλω
 – 11 δ θεὸς οἶδεν 122.3
 1221 μὴ – ταπεινώσῃ με δ θεός μου πρός
 13 7 εὐχόμενα δὲ πρὸς τὸν θ. μὴ ποιῆσαι
 Gal 1 1 διὰ – θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος
 – 10 ἄρπι – ἀνθρώπους πείθω ἡ τὸν θεόν;
 219 νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζῆσθαι
 3 6 Ἀβραὰμ „ἐπίστευσεν τῷ θεῷ”
 – 8 ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη δ θεός

- Gal 3:11 ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τ. θ.
 – 17 διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θ.
 – 18 δί’ ἐπαγγελίας κεχάρισται δὲ θεός
 – 20 δὲ δὲ θεός εἰς ἐστιν 21 δὲ οὖν νόμος
 κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν [τοῦ θεοῦ];
 4:4 ἔξαπέστειλεν δὲ θεός τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 – 7 εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ
 – 8 οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς
 φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς οὐκέτες δὲ γνόν-
 τες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ¹
 θεοῦ, πῶς ἐπιστρέψετε; –;
 6:7 θεός οὐ μωκτηρίζεται
 – 16 „εἰρήνη – ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ” τοῦ θεοῦ
 Eph 1:17 δὲ θεός τοῦ κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χοῦ
 2:4 δὲ θεός πλούσιος ὃν ἐν ἐλέει
 – 8 οὐκ ἔξ ημῶν, θεοῦ τὸ δῶρον
 – 10 ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οὓς προητοίμα-
 σεν δὲ θεός ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσῃ
 – 18 ἵνα-ἀποκαταλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους
 ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ
 – 19 ἀλλὰ ἐστὲ – οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ
 – 22 εἰς κατοικητήριον τοῦ θ. ἐν πνεύματι
 3:9 μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου – ἐν
 τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι
 – 10 ἡ πολυυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ
 – 19 ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα
 τοῦ θεοῦ
 4:8 εἰς θεός καὶ πατήρ πάντων, δὲ ἐπὶ
 πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν
 – 18 ἀπηλλωτριώμενοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ
 – 24 τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσ.
 – 32 καθὼς καὶ δὲ θεός – ἔχαρισατο ήμīν
 5:1 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ
 – 2 παρέδωκεν ἑαυτὸν – θυσίαν τῷ θεῷ
 6:11 τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ 13
 – 17 „τὴν μάχαιραν” –, δὲ ἐστιν „ῥῆμα θ.”
 Phl 1:11 εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ
 – 28 σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ
 2:6 διὸ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρ-
 παγμὸν ἤγήσατο τὸ εἶναι ίσα θεῷ
 – 9 διὸ καὶ δὲ θεός αὐτὸν ὑπερύψωσεν
 – 19 θεός – ἐστιν δὲ ἐνεργῶν ἐν ήμīν
 – 27 ἀλλὰ δὲ θεός ἥλεησεν αὐτὸν
 3:3 ήμεῖς – ἐσμεν δὲ περιτομή, οἱ πνεύματι
 θεοῦ (νι θεῷ νγ) λατρεύοντες
 – 9 ἔχων – τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην
 – 14 τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χῷ
 – 15 τοῦτο δὲ θεός ήμīν ἀποκαλύψει
 – 19 ὃν δὲ θεός ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ
 4:8 τὰ αἰτήματα – γνωριζέσθω πρὸς τὸν θ.
 – 7 ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα

- Phl 4:18 θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ θεῷ
 – 19 δὲ δὲ θεός μου πληρώσει – χρείαν
 Col 1:10 αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ
 – 15 ὃς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀστράτου
 – 25 κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ
 – 27 οἵς ἥλεησεν δὲ θεός γνωρίσαι
 2:2 εἰς ἐπιγνώσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ,
 Χοῦ, ἐν φῷ εἰσιν – „οἱ θησαυροί”
 – 12 διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ
 θ. τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
 – 19 αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ
 3:3 ἀπεδάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ήμῶν κέ-
 κρυπταὶ σὺν τῷ Χῷ ἐν τῷ θεῷ
 – 12 ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἄγιοι
 – 16 ἔδοντες ἐν ταῖς καρδίαις – τῷ θεῷ
 4:3 ἵνα δὲ θεός ἀνοίξῃ ήμīν θύραν
 1 Th 1:4 ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] θεοῦ
 – 8 ἡ πίστις ήμῶν ἡ πρὸς τὸν θεόν
 – 9 πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεόν –
 δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ
 2:2 ἐπαρρησιασάμεδα ἐν τῷ θεῷ ήμῶν
 λαλῆσαι – τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ
 – 4 καθὼς δεδοκιμάσμεδα ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 – 5 ἀλλὰ θεῷ (sc ἀρέσκοντες) τῷ „δο-
 κιμάζοντι τὰς καρδίας” ήμῶν
 – 12 περιπατεῖν – ἄξιως τοῦ θεοῦ 3 Ιο:6
 – 13 παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς – τοῦ θ.
 – 15 Ἰουδαίων, – θεῷ μὴ ἀρεσκόντων
 3:2 διάκονον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
 – 9 τίνα – εὐχαριστίαν δυνάμεδα τῷ θεῷ
 ἀνταποδοῦνται περὶ ήμῶν –;
 4:1 πῶς δεῖ – περιπατ. καὶ ἀρέσκειν θεῷ
 – 5 „τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν”
 – 7 οὐ γάρ ἐκάλεσεν ήμᾶς δὲ θεός ἐπὶ
 ἀκαθαρσίᾳ
 – 8 ἀθετεῖ – τὸν θεόν τὸν καὶ „διδόντα
 τὸ πνεῦμα αὐτοῦ – εἰς ήμᾶς”
 – 14 οὕτως καὶ δὲ θεός τοὺς κοιμηθέντας
 διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ
 – 16 ἐν σάλπιγgi θεοῦ, καταβήσεται
 5:9 οὐκ ἔθετο ήμᾶς δὲ θεός εἰς δργήν
 2 Th 1:5 ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θ.
 – 6 εἰπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦν.
 – 8 „ἔκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεόν”
 – 11 ἵνα ήμᾶς ἄξιωσῃ τῆς κλήσεως δὲ θεός
 ήμῶν 12 → χάρις θεοῦ
 2:4 „ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα” λεγόμε-
 νον „θεόν” ἡ σέβασμα, –, ἀποδει-
 κνύντα ἑαυτὸν δη τὸν „θεόν”
 – 11 πέμπει αὐτοῖς δὲ θ. ἐνέργειαν πλάνης
 – 13 εἴλατο ήμᾶς δὲ θεός ἀπ’ ἀρχῆς (νι
 ἀπαρχήν νγ) εἰς σωτηρίαν

- 1 Ti 1:1 κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 23 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ 4:10 ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς ἔστιν σωτήρ πάντων ἀνθρώπων → Tit 1:3 etc.
- 4 οἰκονομίαν (νι οἰκοδομὴν νγ *aedificationem*) θεοῦ τὴν ἐν πίστει
 - 11 εὐαγγέλ. τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θ.
 - 17 ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ θεῷ
 - . 2:5 εἰς—θεός, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
 - . 3:15 πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέψεσθαι
 - . 4:3 βρωμάτων, ἢ δὲ θεός ἔκτισεν εἰς μετάλημψιν 4 πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν
 - . 5:5 δυντας χήρα—ἥλπικεν ἐπὶ θεόν
 - . 6:1 ίνα μὴ τὸ δονομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται
 - 11 σὺ δέ, ὡς ἀνθρωπε θεοῦ,—φεῦγε
 - 17 ἥλπικέναι—ἐπὶ θεῷ (νι + ζῶντι νγ, νι^ο) τῷ παρέχοντι—πάντα πλουσίως

2 Ti 1:6 ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ

 - 7 οὐ—ἔδωκεν ἡμῖν δὲ θ. πνεῦμα δειλίας
 - . 2:15 σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ
 - 19 δὲ θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν
 - 25 μήποτε δῷη αὐτοῖς δὲ θεός μετάνοιαν
 - . 3:17 ίνα δρπιος ἡ δ τοῦ θεοῦ ἀνθρωπος

Tit 1:1 δοῦλος θεοῦ 1 Pe 2:18 ὡς θεοῦ δοῦλοι Ap 7:3 δχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν 15:3 „Μωσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ”

 - — κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ
 - 2 ἦν ἐπηγγείλατο δὲ ἀψευδῆς θεός
 - 3 κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ 2:10 τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ 13 τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμ. Χοῦ Ἰησοῦ 34 ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ → Jud 25
 - 7 ἐπίσκοπον—ώς θεοῦ οἰκονόμον
 - 16 θεὸν δμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ 3:8 οἱ πεπιστευκότες θεῷ |έργοις

Hb 1:1 πάλαι δὲ θεός λαλήσας τοῖς πατράσιν

 - 9 „έχρισέν σε, δὲ θεός, δὲ θεός σου”
 - . 2:4 συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις 11:4 μαρτυροῦντος—τοῦ θεοῦ
 - 13 „τὰ παιδία αἱ μοι ἔδωκεν δὲ θεός”
 - 17 πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θ. 5:1
 - . 3:4 δὲ πάντα κατασκευάσας θεός
 - . 4:4 „κατέπαυσεν δὲ θ.—ἀπὸ—τῶν ἔργων” 10 ὥσπερ ἀπὸ τῶν ιδίων δὲ θεός
 - 9 σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ
 - . 5:4 ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 - 10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχ-

- Iερεὺς „κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ”
- Hb 5:12 τὰ στοιχεῖα—τῶν λογίων τοῦ θεοῦ
- 3 ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ δὲ θεός
 - 5 καλὸν γευσαμένους θεοῦ ἥμασ
 - 7 „γῆ”—τίκτουσα „βιοτάνην” εὔθετον—, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θ.
 - 10 οὐ γάρ ἄδικος δὲ θεός ἐπιλαθέσθαι
 - 13 τῷ—Ἀβρ. ἐπαγγειλάμενος δὲ θεός, —, „ῶμοσεν καθ' ἑαυτοῦ” 17 βουλόμενος δὲ θεός ἐπιδεῖξαι—τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ 18 ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν

7:1 „Ιερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου”

 - 19 ἐλπίδος, δι' ἣς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ
 - 25 τοὺς προσερχομ. δι' αὐτοῦ—τῷ θεῷ
 - . 8:10 „ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν”
 - . 9:14 ἔαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ
 - 20 „τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἣς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς δὲ θεός”
 - 24 ἐμφανισθήναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ

11:3 πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ἥματι θεοῦ

 - 4 πλείονα θυσίαν—προσήνεγκεν τῷ θ.
 - 5 „μετέθηκεν αὐτὸν δὲ θεός.”—μεμαρτύρηται „εὑαρεστηκέναι τῷ θεῷ”
 - 6 πιστεῦσαι—δεῖ τὸν προσερχόμενον [τῷ] θεῷ, δητὶ ἔστιν καὶ—μισθαποδότ.
 - 10 πόλιν, ἣς—δημιουργὸς δὲ θεός
 - 16 οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς δὲ θεός θεός ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν
 - 19 καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς δὲ θ.
 - 25 συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ
 - 40 τοῦ θ.—κρείττον τι προβλεψιμένου

12:7 ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται δὲ θεός

 - 23 προσεληλύθατε—κριτῇ θεῷ πάντων
 - 28 δι' ἣς λατρεύωμεν εὑαρέστως τῷ θεῷ
 - 29 „δὲ θεός” ἡμῶν „πῦρ καταναλίσκον”

13:4 πόρνους—καὶ μοιχοὺς κρινεῖ δὲ θεός

 - 15 „θυσίαν αἰνέσεως—τῷ θεῷ” 18 τοιαύταις γάρ θυσίαις εὑαρεστεῖται δὲ θ.

Jac. 1:1 θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χοῦ δοῦλος

 - 5 παρὰ τ. διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς
 - 13 δητὶ ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι· δὲ γάρ θεός ἀπείραστός ἔστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα
 - 27 θρησκεία—ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ
 - . 2:5 οὐχ δὲ θ. ἔξελέξατο τοὺς πτωχούς—;
 - 19 πιστεύεις δητὶ εἰς ἔστιν δὲ θεός;
 - 23 „ἐπίστευσεν—Ἀβραὰμ τῷ θεῷ,”—καὶ „φίλος θεοῦ” ἐκλήμη
 - . 3:9 τοὺς „καθ' δμοίωσιν θεοῦ” γεγονότας

- Jac 4 4** ἔχθρα (*v.g. inimica*) τοῦ θεοῦ ἐστιν;
— ἔχθρος τοῦ θεοῦ καθίσταται
- 6 „δὸς θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται”
7 ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ 1 Pe 5 5 „δ.
θ. ὑπερηφ. ἀντίτ.” εἰς ταπεινώθητε οὖν
ὑπὸ τὴν κρατιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ
 - 8 ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγίσει ὑμῖν
- 1 Pe 1 2** κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός
- 21 τοὺς δι’ αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν —,
ώστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εί-
ναι εἰς θεόν
 - 23 διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος
- 2 4** παρὰ δὲ θεῷ „ἐκλεκτὸν ἔντιμον”
- 5 θυσίας εὐπροσδέκτους θεῷ
 - 10 οἴ ποτε „οὐλαός,” νῦν δὲ λαὸς θεοῦ
 - 16 → Tit 1 1 — 19 εἰ διὰ συνείδησιν θε-
οῦ ὑποφέρει τις λύπας
 - 3 5 γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεόν
 - 18 Ίνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ
 - 20 δτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θ. μακροθυμία
 - 21 συνειδήσεως — ἐπερώτημα εἰς θεόν

4 6 Ίνα —, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι

 - 11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγισ θεοῦ· εἴ τις δια-
κονεῖ, ὡς ἔξι ισχύος ἡς χορηγεῖ δ. θ.
 - 5 2 τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ —, ἀλλὰ
ἐκουσίως κατὰ θεόν — 5.6 → Jac 4 6
 - 10 δὲ θεὸς πάσης χάριτος, δ. καλέσας

2 Pe 1 2 ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ

 - 21 ὑπὸ πνεύμ.—φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ
θεοῦ (*v.l. ἄγιοι θεοῦ v.g.*) ἀνθρώποι

2 4 εἰ — δὲ θεὸς ἀγγέλων —οὐκ ἐφείσατο

3 12 τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας

1 Jo 1 5 δὸς φῶς ἐστιν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ

3 9 δὲ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρ-
τίαν οὐ ποιεῖ, — δτι ἐκ τοῦ θεοῦ
γεγέννηται 4 7 5 1.4 πᾶν τὸ γεγεννημ.
18 πᾶς δὲ γεγ. ἐκ τ. θ. οὐχ ἀμαρτά-
νει, ἀλλ᾽ δὲ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ (*v.l.*
ἡ γέννησις τοῦ θ. v.g.) τηρεῖ αὐτόν

 - 10 φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ —.
— οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ θεοῦ 4 3.6 — 4 1
τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν 2.4
ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε β. ἡμεῖς ἐκ
τοῦ θεοῦ ἐσμεν 5 19 οἵδαμεν δτι — —
 - 20 μείζων ἐστὶν δ. θ. τῆς καρδίας ἡμῶν
 - 21 παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν

4 6 δὲ γινώσκων τὸν θεόν ἀκούει ἡμῶν

 - 7 ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, καὶ πᾶς
δὲ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θ. γεγέννηται καὶ
γινώσκει τὸν θ. 8 δὲ μὴ ἀγ. οὐκ ἔγνω
τὸν θ., δτι δ. ἀγάπη ἐστίν 16 δ. θ.
ἀγάπη ἐ., καὶ — ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ

- δὲ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει 15 δὲ θεὸς ἐν
αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ
- 1 Jo 4 9** τὸν υἱὸν — ἀπέσταλκεν δὲ θεὸς εἰς
- 10 οὐχ δπι ἡμεῖς ἡγαπήκαμεν τὸν θεόν
 - 11 εἰ οὕτως δὲ θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς
 - 12 θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀ-
γαπῶμεν ἀλλήλ., δὲ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει
 - 16 τὴν ἀγάπην ἦν ἔχει δὲ θεὸς ἐν ἡμῖν
 - 20 τὸν δ. δν οὐχ ἔώρασκεν οὐδὲ δύναται

5 9 ἡ μαρτυρία τοῦ δ. μείζων ἐστίν, δτι
αὐτῇ ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ 10

 - 10 δὲ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ (v.l. υἱῷ v.g.)
ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν
 - 11 ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν δὲ θεὸς ἡμῖν
 - 20 οὗτός ἐστιν δὲ ἀληθινὸς δ. καὶ ζωὴ

2 Jo 9 δ — μὴ μένων — θεὸν οὐκ ἔχει

3 Jo 6 οὓς — προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ

11 δὲ ἀγαθόποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· δὲ
κακοποιῶν οὐχ ἔώρασκεν τὸν θεόν

Jud 25 μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν — δόξα

Ap 1 1 ἀποκάλυψις —, ἦν ἔδωκεν αὐτῷ δ. δ.

 - 6 ἐποίησεν ἡμᾶς — „ἱερεῖς τῷ θεῷ”
 - 2 7 „ἐν τ. παραδείσῳ τοῦ δ.” (v.l. + μου v.g.)
 - 3 12 γράψω ἐπ’ αὐτὸν τὸ δνομα τοῦ θεοῦ
μου καὶ „τὸ δνομα τῆς πόλεως” τοῦ
θεοῦ μου —, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου
 - 14 „ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως” τοῦ θεοῦ
 - 4 11 ἄξιος εἰ, δ. κύριος καὶ δὲ θεὸς ἡμῶν,
λαβεῖν τὴν δόξαν —, δτι σὺ ἔκτισας
 - 5 9 ἡγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου
 - 10 „τῷ θεῷ” ἡμῶν „βασιλείαν” καὶ
 - 7 2 ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος 3 ἀχρι
σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ
ἡμῶν 9 4 οἶπινες οὐκ ἔχουσιν τὴν
σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων
 - 10 ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν 12 10 ἐγένετο
ἡ σωτηρία — τοῦ θεοῦ ἡμῶν 19 1
 - 11 προσεκύνησαν τῷ θεῷ 11 16 19 4.10
τῷ θεῷ προσκύνησον 22 9
 - 12 ἡ δύναμις καὶ ἡ Ισχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν
 - 17 „ἔξαλείψει δὲ θεὸς πᾶν δάκρυον”

10 7 ἐτελέσθη „τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ”

11 11 „πνεῦμα ζωῆς” ἐκ τοῦ δ. „εἰσῆλθεν”

 - 13 ἔδωκαν δόξαν „τῷ δ. τοῦ οὐρανοῦ”
 - 12 5 ἡρπάσθη τὸ τέκνον — πρὸς τὸν θεόν
 - 6 τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 - 13 6 εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν
 - 14 4 ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ
 - 10.19 15 1.7 16 1.19 19 15 → θυμός
 - 15 2 ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ
 - 16 9 ἐβλασφήμησαν τὸ δνομα τοῦ θεοῦ

11 „τὸν θ. τοῦ οὐρανοῦ” 21 τὸν θεόν
 Ap 16.14 τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ
 17.17 δ – θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ
 18.5 ἐμνημόνευσεν δ ὁ θεός τὰ ἀδικήματα
 – 8 „ἰσχυρὸς κύριος” δ ὁ θεός δ „κρίνας”
 αὐτήν 20 „ἔκρινεν” δ ὁ θεός τὸ κρίμα
 ὑπὸν ἐξ αὐτῆς
 19.17 εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ
 20.6 ἔσονται „ἱερεῖς τοῦ θ.” καὶ τοῦ Χοῦ
 21.2 καταβαίνουσαν – ἀπὸ τοῦ θεοῦ 10
 – 3 „ἴδου ἡ σκηνὴ” τοῦ θεοῦ –, καὶ αὐτὸς δ ὁ θεός „μετ’ αὐτῶν ἔσται”
 – 7 „ἔσομαι αὐτῷ θεός καὶ αὐτὸς ἔσται”
 22.18 ἐπιθήσει δ ὁ θεός ἐπ’ αὐτὸν τὰς πληγάς 19 ἀφελεῖ δ ὁ θεός τὸ μέρος αὐτοῦ

Θεοσέβεια *pietas* 1 Ti 2.10 ἀλλ’ δ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν

Θεοσεβής *dei cultor* Joh 9.31 ἀλλ’ ἔαν τις θεοσεβής ή –, τούτου ἀκούει

Θεοστυγής S° – *deo odibilis* Rm 1.30

Θεότης S° – *divinitas* (→ Ap 5.12 vg)
 Col 2.9 κατοικεῖ – τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος

Θεόφιλος Luc 1.3 κράτιστε Θεόφιλε Act 1.1

Θεραπεία ^a*cura* ^b*sanitas* ^c*familia*
 Luc 9.11 τοὺς χρείαν ἔχοντας θ..ας^a ἵστο
 12.42 καταστήσει – ἐπὶ τῆς θ..ας^c αὐτοῦ
 Ap 22.2 „εἰς θεραπείαν^b” τῶν ἐθνῶν

Θεραπεύειν *curare* ^b*sanare* ^c*colere*
 Mat 4.23 θεραπεύων^b πᾶσαν νόσον 24 ἐθεράπευσεν αὐτούς 9.35 – 8.16 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεραπεύσεν ||
 Mar 1.34 πολλοὺς Luc 4.40
 8.7 ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν(;)?
 10.1 ἔξουσίαν – θεραπεύειν πᾶσαν νόσον (Mar 3.15 v1 θερ. τὰς νόσους vg) 8 ασθενοῦντας θ..ετε || Luc 9.1 10.9
 12.10 εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν θ..εῦσαι; || Mar 3.2 παρεπήρουν – εἰ – θ..σει αὐτόν Luc 6.7 θ..ει – 13.14 δι τῷ σαββάτῳ ἐθ..ευσεν – ἐν αὐταῖς ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε 14.9 ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι ή οὖ;

– 15 ἐθ..ευσεν – πάντας || Mar 3.10 πολλοὺς – ἐθεραπεύσεν^b Luc 6.18 οἱ ἐνοχλού-

μενοι ἀπὸ πνευμάτων – ἐθεραπεύοντο
 Mat 12.22 ἐθεράπευσεν αὐτόν 14.14 τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν 15.30 αὐτούς
 17.16 οὐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι
 18 καὶ ἐθεραπεύθη δ παῖς
 19.2 ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ (in Judaea)
 21.14 ἐθ..σεν^b αὐτούς (in templo)
 Mar 6.5 εἰ μὴ δλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν
 – 13 ἥλειφον – πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθ..ον^b || Luc 9.8 θ..οντες πανταχοῦ
 Luc 4.23 ἰστρέ, θεράπευσον σεαυτόν
 5.15 συνήρχοντο – ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενεῶν αὐτῶν
 7.21 ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων
 8.2 γυναῖκές τινες – τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενεῶν
 – 43 ἡτις οὐκ ἴσχυσεν – θεραπευθῆναι
 Joh 5.10 τῷ τεθ..μένῳ^b σάββατόν ἔστιν
 Act 4.14 βλέποντες – ἔστωτα τὸν τεθ..μένον
 5.18 οἵτινες ἐθ..οντο ἄπαντες 8.7 χωλοὶ ἐθ..ησαν 28.9 ἔχοντες ἀσθενείας
 17.25 οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται^c προσδεόμενός τινος
 Ap 13.3 ἡ πληγὴ – αὐτοῦ ἐθεραπεύθη 12

Θεράπων *famulus* Hb 3.5 Μωϋσῆς – ὡς θερ.

Θερίζειν *metere* ^b*demetere*
 Mat 6.28 οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θ..ουσιν || Lc 12.24
 25.24 θερίζων δπου οὐκ ἔσπειρας 28 δπ θ..ζω δπου οὐκ ἔσπειρα || Luc 19.21.22
 Joh 4.36 ἡδη δ θερίζων μισθὸν λαμβάνει –, ίνα δ σπείρων δμοῦ χαίρῃ καὶ δ θερίζων 37 καὶ ἄλλος δ θερίζων
 – 38 ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν δ οὐχ ὑμεῖς
 1 Co 9.11 ει – ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἔσπειραμεν,
 μέγα ει – ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;
 2 Co 9.6 φειδομένως καὶ θερίσει, – ἐπ’ εύλογίαις καὶ θερίσει
 Gal 6.7 δ – ἐὰν σπείρῃ ἄνθρ., τοῦτο καὶ θερίσει 8 ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, – ἐκ τοῦ πνεύμ. θ..ει ζωὴν αἰών.
 – 9 καιρῷ – ιδιῷ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι
 Jac 5.4 αἱ βοσὶ τῶν θερισάντων (vg eorum v1 ipsorum sc τῶν ἐργατῶν) „εἰς τὰ ὅτα κυρίου” – εἰσελήλυθαν
 Ap 14.15 θέρισον, „ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα θερίσαι” 16 καὶ ἐθερίσθη^b (v1^a) ή γῇ

Θερισμός *messis* **Θεριστής** *messor* (Mat 13)
 Mat 9.37 δ μὲν θ. πολύς 38 δεήθητε οὖν τοῦ

κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ
ἔργάτας εἰς τὸν θ..δὸν αὐτοῦ || Luc 10:2

Mat 13:30 ἔφετε συναυξάνεσθαι – ἕως τοῦ θ.:
– ἐν καιρῷ τοῦ θ. ἔρω τοῖς θερισταῖς
39 ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός
ἐστιν, οἱ –θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν

Mar 4:29 „ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός”

Joh 4:35 ὅτι – δ. ἔρχεται; – θεάσασθε τὰς
χώρας, ὅτι λευκάι εἰσιν πρὸς θ..δόν

Ap 14:15 ἔξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς

θερμαίνεσθαι *se calefacere* ^b*calefieri*

Mar 14:54 θ..όμενος πρὸς τὸ φῶς 87 Πέτρον
θερμαίνομενον Joh 18:18 (vl b) 25

Jac 2:16 θερμαίνεσθε ^b καὶ χορτάζεσθε

θέρμη *calor* Act 28:3 ἀπὸ τῆς θέρμης

θέρος *aestas* Mat 24:32 || Mar 13:28 Luc 21:30

Θεσσαλονικεύς Act 20:4 27:2 1 Th 1:1 2 Th 1:1

Θεσσαλονίκη Act 17:1.11.13 Phl 4:16 2 Ti 4:10

Θευδᾶς *Theodas* Act 5:36

θεωρεῖν *vidēre* ^b*aspicere* ^c*intuēri* ^d*spectare*

Mat 27:55 γυναῖκες – ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦ-
σαι (vg^o) 281 θεωρήσαι τὸν τάφον
|| Mar 15:40^b 47^b ποῦ τέθειται – 16:4
θεωροῦσιν ὅτι ἀνακεκύλισται ὁ λίθος

Mar 3:11 τὰ πνεύματα –, ὅταν αὐτὸν ἐθ..ουν
5:15 θ..οῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον – σωφρο-
νοῦντα – 38 θεωρεῖ θόρυβον

12:41 ἐθεώρει^b πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκ.

Luc 10:18 ἐθ..ουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπήν
14:29 οἱ θεωροῦντες ἀρξωνται – ἐμπαίζειν
21:6 ταῦτα δὲ θεωρεῖτε, – οὐκ ἀφεθῆσται
λίθος ἐπὶ λίθῳ

23:35 εἰστήκει δὲ λαός „θεωρῶν” ^d
– 48 θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες

24:37 ἔδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν 39 σάρκα –
οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα

Joh 2:23 θ..οῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα 7:3 τὰ ἔρ-
γα σου Act 8:13 σημεῖα καὶ δυνάμεις

4:19 θεωρῶ δηπι προφήτης εἰς σύ

6:19 θ..οῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα
– 40 πᾶς δὲ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων
– 62 ἐὰν – θ..ῆτε τὸν υἱὸν – ἀναβαίνοντα

8:51 θάνατον οὐ μὴ θ..ήσῃ εἰς τ. αἰῶνα
9:8 οἱ θ..οῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι

10:12 θεωρεῖ τὸν λύκον ἔρχόμενον

12:19 θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν

Joh 12:45 δὲ θ..ῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με
14:17 ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό (sc τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας) οὐδὲ γινώσκει
– 19 ἔπι μικρὸν καὶ δὲ κόσμος με οὐκέπι
θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με
16:10 ὑπάγω καὶ οὐκέπι θεωρεῖτε με 18 μι-
κρὸν καὶ οὐκέπι θεωρεῖτε με 17:19

17:24 ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν

20:6 θεωρεῖ τὰ δύναμις κείμενα 12 δύο ἀγ-
γέλους 14 τὸν Ἰησοῦν ἔστωτα

Act 3:16 τοῦτον, δν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε
4:13 θ..οῦντες – τὴν τ. Πέτρου παρρησίαν
7:56 τοὺς οὐρανοὺς διηνοιγμένους 10:11
9:7 ἀκούοντες –, μηδένα δὲ θεωροῦντες
17:16 θεωροῦντος κατείδωλον – τὴν πόλιν
– 22 δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ
19:26 20:38 21:20 25:24 27:10 28:6

Hb 7:4 θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος

1 Jo 3:17 δις δὲ θ..θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν – χρεί-
αν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα

Ap 11:11 φόβος – ἐπὶ τοὺς θ..οῦντας αὐτούς
– 12 ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἔχθροὶ αὐτῶν

θεωρία *spectaculum* Luc 23:48 εἰς τ. θεωρίαν

θήκη *vagina* Joh 18:11 μάχαιραν εἰς τὴν θ.

θηλάζειν ^a*lactere* (vl ..are) ^b*nutrire* ^c*sugere*

Mat 21:16 „ἐκ στόματος νηπίων καὶ θ..όντων^a”
24:19 οὐαὶ – ταῖς θ..ούσαις^b ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις || Mar 13:17^b Luc 21:23^b

Luc 11:27 καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας^c

θῆλυς, ..εια, ..υ *femina*

Mat 19:4 „ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς”
|| Mar 10:6 – Gal 3:28 οὐκ ἔνι ἄ. καὶ θ.

Rm 1:28 αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν
27 οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν
χρῆσιν τῆς θηλείας

θήρα *captio* (θήρα Ps 69:23 non in Sept)

Rm 11:9 „γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς πα-
γίδα καὶ εἰς θήραν”

θηρεύειν *capere* Luc 11:54 θηρεῦσαι π ἐκ
τοῦ στόματος (de vl ex ore) αὐτοῦ

θηριομαχεῖν S^o – *ad bestias pugnare*

1 Co 15:32 εἰ κατὰ ἄνδρωπον ἐθ..ησα ἐν Ἐφέσῳ

θηρίον *bestia*

Mar 1:13 ἥν μετὰ τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγγελοι

Act 11 6 εἶδον – τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά
28 4 κρεμάμενον τὸ θηρό. ἐκ τῆς χειρός 5
Tit 1 12 Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία
Hb 12 20 „κἀνθηρίον θηρίον θηρίον“
Jac 3 7 πᾶσα – φύσις θηρίων – δαμάζεται
Ap 6 8 „ἀποκτεῖναι“ – ὑπὸ τῶν „θ. τῆς γῆς“
11 7 τὸ „θηρίον“ τὸ „ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου“ 17 8 μέλλει „ἀναβαίνειν“
13 1 „ἐκ τῆς θαλάσσης θηρό. ἀναβαῖνον“
2.8.4.11 ἄλλο θ. ἀναβαῖν. ἐκ τῆς γῆς
12.14.15 δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου 17 τὸ χάραγμα τὸ δυνομα τοῦ θ. 18 ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θ.
14 9 εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον 11 20 4 οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον
15 2 εἶδον – τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου
16 2 ἐπὶ – τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θ. 10 ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου 13 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θ. – πνεύματα
17 3 καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον 7.8 „τὸ θ.“ – ἡν καὶ οὐκ ἔστιν 11.12 ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς – μετὰ τοῦ θ. 13 τὴν – ἔξουσίαν τῷ θηρ. διδόσασιν 16.17 δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρ.
19 19 εἶδον τὸ θηρ. καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς 20 ἐπιάσθη τὸ θ. καὶ ὁ ψευδοπροφήτης 20 10 εἰς τὴν λίμνην –, δπου καὶ τὸ θ. καὶ ὁ ψευδοπροφήτης

θησαυρίζειν *thesaurizare* **b** *reponere*
c *recondere*
Mat 6 19 μὴ θ..ετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς 20 θ..ετε – ὑμῖν θ..οὺς ἐν οὐρανῷ
Luc 12 21 οὕτως δὲ θησαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θέδον πλούτων
Rm 2 5 θ..εις σεαυτῷ δργὴν ἐν ἡμέρᾳ δργ.
1 Co 16 2 ἔκαστος – πιθέτω θ..ων^c δ π εάν εύοδ.
2 Co 12 14 οὐ – τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θ..ειν
Jac 5 3 „ἔθησαυρίσατε“ (vg + *iram* vi^o) ἐν ἔσχάταις ἡμέραις
2 Pe 3 7 οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ – τεθησαυρισμένοι^b εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι

θησαυρός *thesaurus*

Mat 21 1 ἀνοίξαντες τοὺς θ. (vi τὰς πήρας)
6 19.20 → θ..ίσειν 21 δπου γάρ ἔστιν δ θ. σου || Luc 12 33 ποιήσατε ἔαυτοῖς –, θ..ὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς
34 δπου γάρ ἔστιν δ θ. ὑμῶν, ἐκεῖ
12 35 ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θ..οῦ –, – ἐκ τοῦ πονηροῦ θ..οῦ || Luc 8 45 ἐκ τ. ἀγαθοῦ θ..οῦ τ. καρδίας –, – ἐκ τοῦ πονηροῦ

Mat 13 44 δμοία – θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ – 52 ἐκ τοῦ θ. αὐτοῦ καὶνὰ καὶ παλαιά 19 21 ἔξεις θ..ὸν ἐν οὐρανοῖς (vi ..ῷ vg) || Mar 10 21 ἐν οὐ..ῷ Luc 18 22 οὐ..οῖς 2 Co 4 7 τὸν θ. τοῦτον ἐν δστρακίνοις σκεύε. Col 2 3 ἐν ᾧ εἰσιν πάντες „οἱ θ..οὶ τῆς σοφίας“ καὶ γνώσεως „ἀπόκρυφοι“ Hb 11 28 μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν (vg *thesauro*)

θιγγάνειν ^a *contrectare* (vi ..tract.) **b** *tangere*
Col 2 21 μὴ ἕψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃ^a (*contrectaveritatis* vi c..averis)
Hb 11 28 ἵνα μὴ „δὲ δλεθρεύων“ τὰ πρωτοτόκια θίγῃ^b αὐτῶν 12 20 „κἀνθηρίον θίγῃ^b τοῦ θρούς“

θλίβειν ^a *angustiare* **b** (τεθλιμμένος) *arctas* (vi *artus*) ^c *comprimere* ^d *tribulare* ^e (pass) *tribulationem* (..es) *patti*
Mat 7 14 τεθλιμμένη^b ή δδὸς ή – εἰς τὴν ζωήν
Mar 3 9 ἵνα μὴ θλίβωσιν^c αὐτόν
2 Co 1 8 εἴτε – θλιβόμεθα^d, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας
4 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι^e ἀλλ' οὐ 7 5^e
1 Th 3 4 προελέγομεν – δτι μέλλομεν θ..σθαι^e
2 Th 1 6 ἀνταποδοῦναι τοῖς θ..ουσιν^d ὑμᾶς θλίψιν 7 ὑμῖν τοῖς θ..ομένοις^d δνεστιν
1 Ti 5 10 εἰ θλιβομένοις^e ἐπήρκεσεν (sc χήρα)
Hb 11 37 θλιβόμενοι^a, κακουχούμενοι

θλῖψις *tribulatio* **b** *pressura* **c** *passio*
Mat 13 21 γενομένης δὲ θλίψεως ή διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον || Mar 4 17
24 9 παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν 21 ἔσται – τότε θλ. μεγάλη 29 μετὰ τὴν θλ. τῶν ἡμερῶν ἐκείν. || Mar 13 19.24
Joh 16 21 οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως^b – 33 ἐν τῷ κόσμῳ θ..ιν^b ἔχετε (vi έξ. vg)
Act 7 10 ἔξειλατο αὐτὸν ἐκ – τῶν θλ. αὐτοῦ – 11 ἡλθεν – λιμὸς – καὶ θλῖψις μεγάλη
11 19 οἱ – διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως 14 22 διὰ πολλῶν θλ. δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν
20 23 δεσμὰ καὶ θλίψεις με μένουσιν
Rm 2 9 θλῖψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχήν 8 35 θλ. ή στενοχ. ή διωγμός –; 5 3 καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες δτι ή θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται
12 12 τῇ θλίψει ὑπομένοντες
1 Co 7 28 θλῖψιν – τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτ.
2 Co 1 4 δ παρακαλῶν ημᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ήμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ημᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει^b

2 Co 1 ε ύμᾶς ἀγνοεῖν – ὑπὲρ τῆς θλίψ. ἡμῶν
 2 4 ἐκ – πολλῆς θλ. καὶ συνοχῆς καρδίας
 4 17 τὸ – παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως
 6 4 ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στένο.
 7 4 τῇ χαρᾶ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν
 8 2 ἐν πολλῇ δοκιμῇ (*experim.*) θλίψεως
 – 13 οὐ – ἵνα ἄλλοις ἀνεστις, ὑμῖν θλίψις
 Eph 3 13 διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν
 Phl 1 17 θλῖψιν^b ἔγειρειν τοῖς δεσμοῖς μου
 4 14 συγκοινωνῆσαντές μου τῇ θλίψει
 Col 1 24 τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψ.^c τοῦ Χοῦ
 1 Th 1 ε δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῆς
 – 3 μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλ. ταύταις
 – 7 παρεκλήθημεν – ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ
 ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν
 2 Th 1 4 πίστεως ἐν – ταῖς θλ. αἷς ἀνέχεσθε
 – 6 δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦνται τοῖς
 θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν
 Hb 10 33 δνειδισμοῖς καὶ θ..εσιν θεατριζόμενοι
 Jac 1 27 ἐπισκέπτεσθαι – χήρας ἐν τῇ θλίψει
 Ap 1 9 συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλ. καὶ βασιλείᾳ
 2 9 οἰδά σου τὴν θλ. καὶ τὴν πτωχείαν
 – 10 ἔξετε θλῖψιν „ἡμερῶν δέκα“
 – 22 βάλλω – εἰς θλῖψιν μεγάλην
 7 14 οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλ. τῆς μεγάλης

θνήσκειν *defungi* ^b*mori* ^c*obire*
 Mat 2 20 τεθνήκασιν – οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
 Mar 15 44 ἐθαύμασεν εἰ ἡδη τέθνηκεν^c
 Luc 7 12 ἔξεκομίζετο τεθνηκώς μονογενῆς υἱός
 8 49 τέθνηκεν^b ἡ θυγάτηρ σου, μηκέπι
 Joh 11 44 ἔξηλθεν δ τεθνηκώς^b δεδεμένος
 19 33 ὡς εἶδον ἡδη αὐτὸν τεθνηκότα^b
 Act 14 19 νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι^b
 25 19 περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος
 1 Ti 5 ε ἡ – σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν^b

θνητός *mortalis* (cfr vg Act 14 15)
 Rm 6 12 μὴ οὖν βασιλεύετω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ
 θνητῷ ὑμῶν σώματι
 8 11 ζωοποιήσει καὶ τὰ θν. σώματα ὑμῶν
 1 Co 15 53 δεῖ – τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
 ἀδιανασίαν 54 δταν τὸ θνητὸν τοῦτο
 ἐνδύσηται ἀδιανασίαν
 2 Co 4 11 ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ
 ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν
 5 4 ἵνα καταποθῇ τὸ θν. ὑπὸ τῆς ζωῆς

θρούβαζεσθαι S^o – *turbari* (*erga vi circa*)
 Luc 10 41 μεριμνᾶς καὶ θρούβαζῃ περὶ πολλά

θρούβειν, ..εῖσθαι ^a*concitare* ^b*tumultuari*
^c*turbari*
 Mat 9 23 τὸν δχλον θ..ούμενον^b || Mar 5 38^c
 Act 17 5^a πόλιν 2010 μὴ θ..σθε^c ἡ – ψυχή

θρόρυβος *tumultus*
 Mat 26 5 ἵνα μὴ θρ. γένηται 27 24 || Mar 14 2
 Mar 5 38 θεωρεῖ θ..ov – Act 20 21 34 24 18

θραύεσθαι *confringi* Luc 4 18 „τεθ..σμένους“

θρέμματα S^o – *pecora* Joh 4 12 αὐτοῦ

θρηνεῖν *lamentare, ..ri* ^b*flēre*
 Mat 11 17 ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ || Luc 7 32
 Luc 23 27 αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν
 Joh 16 20 θ..ήσετε^b ὑμεῖς, δ δὲ κόσμος χαρήσ.

θρησκεία *religio*

Act 26 6 αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας
 Col 2 18 ἐν – θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων
 Jac 1 28 τούτου μάταιος ἡ θρ. 27 θρησκεία
 καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ

θρησκός S^o – *religiosus* Jac 1 28 εἴ τις δοκεῖ θρ. εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν

θριαμβεύειν S^o – *triumphare aliquem*

2 Co 2 14 τῷ – θεῷ – τῷ πάντοτε θ..οντι ἡμᾶς
 Col 2 15 θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ

θρίξ, τρίχες *capillus* ^b*pilus* ^c(ἐμπλοκὴ τριχῶν) *capillatura*

Mat 3 4 ἀπὸ τριχῶν^b καμήλου || Mar 16^b
 5 38 μίαν τρίχα λευκήν ποιῆσαι ἡ μέλαιν. 10 30 ὑμῶν – καὶ αἱ τρίχες – πᾶσαι ἡριθμημέναι || Luc 12 7 21 18 θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται

Luc 7 38 ταῖς θριξὶν – αὐτῆς ἔξεμασσεν 44
 Joh 11 2 Μαριάμ ἡ – ἐκμάξασσα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς 12 3

Act 27 34 οὐδενὸς – ὑμῶν θρίξ – ἀπολεῖται
 1 Pe 3 3 οὐχ δ – ἐμπλοκῆς τριχῶν^c – κόσμος
 Ap 11 14 „αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον“ λευκόν 9 8 εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν

θροεῖσθαι ^a*turbari* ^b*timere* ^c*terreri*

Mat 24 6 δρᾶτε, μὴ θροεῖσθε^a || Mar 13 7^b

2 Th 2 2 μηδὲ θρ.^c, μήτε διὰ πνεύματος

θρόμβος S^o – *gutta* Luc 22 44 θ..οι αἴματ.

θρόνος *sedes* ^b*thronus* ^c*sedile*

Mat 5:34 μήτε ἐν „τῷ οὐρανῷ”, δτι „θρ. ^b ἔστιν τοῦ θεοῦ” 23:22 δ δύμόσας ἐν τῷ οὐρ. δύμνει ἐν τῷ θρόνῳ ^b τοῦ θεοῦ

19:28 ὅταν καθίσῃ – ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε – ἐπὶ δώδεκα θ..ους || Luc 22:30^b – Mat 25:31 τότε καθίσει

Luc 1:32 δώσει αὐτῷ κύριος – „τὸν θρ. Δαυίδ” – 52 „καθεῖλεν δυνάστας” ἀπὸ θρόνων

Act 2:30 „έκ καρποῦ τῆς δοσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ”

7:49 „ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ”

Col 1:18 εἴτε θρόνοι ^b, εἴτε κυριότητες

Hb 1:8 „δ θρ. ^b σου δ θεός εἰς τὸν αἰῶνα” 4:16 προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ ^b τῆς χάριτος

8:1 ἐν δεξιᾷ τοῦ θρ. τῆς μεγαλωσύνης 12:2 ἐν δεξιᾷ – τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ

Ap 1:4 ἀπὸ τῶν – πνευμάτων οὐ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ^b αὐτοῦ 4:5 ἐπτά λαμπάδες – ἐν. τ. θρ. ^b 8 ἐν. τ. θρ. ὡς θάλασσα ὑαλίνη 10 βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους – ἐν. τ. θρ. ^b 7:9 δχλος πολὺς – ἐν. τ. θρ. ^b 11 οἱ ἄγγελοι – ἐπεσαν ἐν. τ. θρ. ^b 15 εἰσὶν ἐν. τ. θρ. ^b τοῦ θεοῦ

8:3 τὸ θυσιαστήριον – τὸ ἐν. τ. θρ. ^b 14:3 ἄδουσιν – ἐν. τ. θρ. 20:12 τοὺς νεκροὺς – ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου ^b

2:13 ὅπου δ θρόνος τοῦ σατανᾶ

3:21 καθίσαι μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ ^b μου, ὡς κάγω – ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ ^b αὐτοῦ

4:2 θρόνος ἔκειτο –, καὶ „ἐπὶ τὸν θρ. καθήμενος” 3 „ἱρις κυκλόδεν τοῦ θρ.” 4 κυκλόδεν τοῦ θρ. θρόνους ^c εἴκοσι τέσσαρας, καὶ ἐπὶ τοὺς θρ. ^b 5 ἐκ τοῦ θρ. ^b – ἀστραπαί 6 „ἐν μέσῳ τοῦ θρ. καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσερα ζῷα”

– 9 τῷ „καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ ^b” 10^b 51^b 7^b 13^b 6:18^b 7:10^b 15 „δ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου ^b” σκηνώσει ἐπ’ αὐτούς 19:4^b 21:5

5:8 ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου ^b – ἀρνίον ἐστηκός 11^b 7:11^b 17 τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ^b 22:1 ποταμὸν – ἐκ τοῦ θρ. τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου 3:11:16 οἱ – πρεσβύτεροι, οἱ – καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν – 20:4 „εἶδον θρόνους”, καὶ „ἐκάθισαν” ἐπ’ αὐτούς

12:5 ἡρπάσθη τὸ τέκνον πρὸς τὸν θεόν καὶ πρὸς τὸν θρ. ^b αὐτοῦ – 16:17 φωνὴ μεγάλη – ἀπὸ τοῦ θρόνου ^b 19:5^b

Ap 13:2 ἔδωκεν αὐτῷ (sc τῷ θηρίῳ) δ δράκων – τὸν θρ. (νγ^o) αὐτοῦ 16:10 φιάλην – ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου 20:11 „εἶδον θρόνον ^b” μέγαν λευκόν

Θυάτιρα, ..ων Act 16:14 Ap 1:11 2:18.24

θυγάτηρ et θυγάτριον S^o (Mar 5:23 7:25) – filia

Mat 9:18 ἡ θ. μου ἤρτι ἐτελεύτησεν || Mar 5:23 τὸ θ..όν μου ἐσχάτως ἔχει 35 ἡ θ. σου ἀπέδαγεν Luc 8:42 θ. μονογενῆς ἦν αὐτῷ 49 τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου – 22 θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου || Mar 5:34 θυγάτηρ, ἡ πίστις σου Luc 8:48 10:35 διχάσαι – „θυγατέρα κατὰ τῆς μητρός” || Luc 12:53 διαμερισθήσονται – μήτηρ ἐπὶ θ..α καὶ „θ. ἐπὶ τὴν μητ.” – 37 δ φιλῶν υἱὸν ή θυγατέρα ύπερ ἐμέ 14:6 ἡ θυγάτ. τῆς Ἡρῳδίαδος || Mar 6:22 15:22 ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται 28 Ιάνη ἡ θ. αὐτῆς || Mar 7:25 ἡς εἶχεν τὸ θ..ον – πνεῦμα ἀκάθαρτον 28 ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγ. 29 ἔξελήλυθεν ἐκ τῆς θ. σου τὸ δαιμόν. 21:5 „εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών” Joh 12:15 „μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών”

Luc 1:5 γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θ..τέρων Ἀσρών 2:38 „Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ 13:16 ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ ούσαν – οὐκ ἔδει λυθῆναι –; 23:28 θυγατέρες Ἱερ., μὴ κλαίετε ἐπ’ ἐμέ Act 2:17 „προφητεύσουσιν – αἱ θ..ες ύμῶν” 7:21 „ἡ θυγ. Φαραὼ” Hb 11:24 υἱὸς θ..ός 21:9 τούτῳ – ἡσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθένοι προφητεύουσαι

2 Co 6:18 ἔσεσθε „μοι εἰς υἱοὺς” καὶ θ..τέρας

θύειν occidere ^b immolare ^c mactare
^d sacrificare

Mat 22:4 τὰ σιτιστὰ τεθυμένα – Luc 15:23 θύσατε 27 ἔθυσεν δ πατήρ σου 30

Mar 14:12 ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον ^b || Luc 22:7 Joh 10:10 ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ ^c καὶ ἀπολέσῃ Act 10:13 θύσον καὶ φάγε 11:7 – 14:13^d 18^b 1 Co 5:7 „τὸ πάσχα” ύμῶν „έτύθη ^b” Χόσ 10:20 οὐ θύουσιν ^b (v1 θύει τὰ ἔθνη νγ), „δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ θύουσιν ^b”

θύελλα procella Hb 12:18 „ζόφῳ καὶ θ..ῃ”

θύινος S^o – thyinus Ap 18:12 ξύλον θ..ον

Δυμίαμα *incensum b odoramentum*

Luc 110 προσευχόμενον – τῇ ὥρᾳ τοῦ θ..ατος
– 11 ἐκ δεξιῶν τοῦ Δυσιαστηρίου τοῦ θ.

Ap 58 φιάλας – γεμούσας θ..των^b 83.4 ἀνέβη δι καπνὸς „τῶν θ. ταῖς προσευχαῖς” τῶν ἀγίων 1813 θ..τα^b καὶ μύρον

Δυμιᾶν *incensum ponere* Luc 19Δυμιατήριον *thuribulum* (vl *ta.*) Hb 94Δυμομαχεῖν S^o – *irasci* Act 1220 ΤυρίοιςΔυμός *ira b animositas c indignatio d iracundia e furor*

Luc 428 ἐπλήσθησαν – θ..οῦ Act 1928 πλήρεις
Rm 28 τοῖς – ἀπειδοῦσι τῇ ἀληθείᾳ –, δργὴ καὶ Δυμός^c

2 Co 1220 μὴ πως – Δυμοί^b, ἔριθεῖαι Gal 520
Eph 431 πᾶσα πικρία καὶ Δυμός^c Col 38^c
Hb 1127 μὴ φοβηθεῖς τὸν θ.^b τοῦ βασιλέως
Ap 1212 δι ιάβιολος – ἔχων Δυμὸν μέγαν
148 Βαβ. –, ἡ „ἐκ τοῦ οἴνου” τοῦ Δυμοῦ τῆς πορνείας „αὐτῆς πεπότικεν – τὰ ἔδνη” 183 „πέπωκαν – τὰ ἔδνη”
– 10 „πίεται ἐκ τοῦ οἴνου” τοῦ Δυμ. τοῦ θεοῦ 1619 „τὸ ποτήριον τ. οἱ. τοῦ Δυμοῦ^c – αὐτοῦ” – 1419 ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ Δυμοῦ τοῦ θεοῦ 1916 „πατεῖ τὴν ληνὸν” τοῦ οἴνου τοῦ Δυμοῦ^e τῆς δργῆς τοῦ θεοῦ
151 ἐν αὐταῖς (sc πληγαῖς) ἐτελέσθη δ Δυμὸς τοῦ θεοῦ 7 ἐπτὰ φιάλας – γεμούσας τοῦ Δυμοῦ^d τοῦ θεοῦ 161

Δυμοῦσθαι *irasci* Mat 216 ἐδυμώθη λίανΔύρα *ostium b Ianua c fores d porta*
Δύρα cum ἀνοίγειν → ἀνοίγειν

Mat 68 „κλείσας τὴν Δύραν σου πρόσευξαι”
2433 ἔγγυς – ἐπὶ Δύραις^b || Mar 1329
2510 καὶ ἐκλείσθη ἡ Δύρα^b Luc 1325 ἀφ’ οὗ ἀν – ἀποκλείσῃ τὴν Δύραν, καὶ ἀρξησθε – κρούειν τὴν Δύραν
2780 τῇ Δύρᾳ τοῦ μνημείου || Mar 1546 ἐπὶ τὴν Δύραν 163 ἐκ τῆς Δύρας

Mar 133 πρὸς τὴν Δύραν^b 22^b 114^b
Luc 117 ἡδη ἡ Δύρα κέκλεισται καὶ τὰ παιδία 1324 ἀγωνίζεοθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς Δύρας (vl πύλης *vgd*)

Joh 101 δ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θ. 2 δὲ εἰσερχ. διὰ τῆς Δύρας 7 ἔγω εἰμι ἡ θ. τῶν προβάτων 9 ἔγω εἰμι ἡ Δύρα
1818 Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ Δύρᾳ ἔξω

Joh 2019 τῶν Δυρῶν^c κεκλεισμένων 28^b

Act 32 δν ἐτίθουν – πρὸς τὴν θ.^d τοῦ Ιεροῦ 59 οἱ πόδες τῶν Δαψάντων – ἐπὶ τῇ Δύρᾳ – 23^b 126.13 κρούσαντος – τὴν Δύραν 2130 ἐκλεισθησαν αἱ Δύραι^b

Jac 59 δ κριτής πρὸ τῶν Δυρῶν^b ἔστηκεν
Ap 320 ἔστηκα ἐπὶ τὴν Δύραν καὶ κρούω

Δυρεός *scutum* Eph 618 τῆς πίστεωςΔυρίς *fenestra* Act 209 2 Co 1133Δυρωρός *aianitor b ostiarius c ostiaria*

Mar 1334^a Joh 103 δ θ.^b ἀνοίγει 1816^c.17^c

Δυσία *hostia b sacrificium c victima*

Mat 4913 „ἔλεος θέλω καὶ οὐ Δυσίαν^b“ 127^b

Mar (949) vl πᾶσα – Δυσία^c – ἀλισθήσεται)
1233 περισσότερόν ἔστιν – „τῶν – Δυσιῶν^b“

Luc 224 τοῦ δοῦναι Δυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον
131 ἔμιξεν μετὰ τῶν Δυσιῶν^b αὐτῶν

Act 741 „ἀνήγαγον Δυσίαν“ τῷ εἰδώλῳ
– 42 „μὴ – Δυσίας προσηνέγκατέ μοι –“

Rm 121 παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν Δυσίαν ζῶσαν ἀγίαν τῷ θεῷ εὐάρεστον

1 Co 1018 οὐχ οἱ ἐσδίοντες τὰς Δυσίας κοινωνοὶ τοῦ Δυσιαστηρίου εἰσίν;

Eph 52 παρέδωκεν ἐσαυτὸν – „Δυσίαν“ τῷ θεῷ

Phl 217 εὶ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ Δυσίᾳ^b καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν

418 τὰ παρ’ ὑμῶν, –, Δυσίαν δεκτήν

Hb 51 Ἰνα προσφέρῃ – Δυσίας^b ὑπὲρ ἀμαρτιῶν 727 ὑπὲρ τῶν Ιδίων ἀμ. Δυσίας ἀναφέρειν 83 εἰς τὸ προσφέρειν – Δυσίας καθίσταται 99 1011 τὰς αὐτὰς πολλάκις – Δυσίας 12 οὗτος δὲ μίαν – Δυσίαν 114 πλείονα θυ. “Ἄβελ 923 τὰ ἐπουράνια κρείττοσιν Δυσίας (sc καθαρίζεσθαι) παρὰ ταύτας

– 26 εἰς ἀδέτησιν τῆς ἀμαρτίας διὰ τῆς Δυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται

101 κατ’ ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς Δυσίαις – οὐδέποτε δύναται – τελειώσαι

– 5 „Δυσίαν – οὐκ ἡδέλησας“ 8 „Δυσίας“ – 26 οὐκέτι περὶ ἀμαρτ. ἀπολείπεται Δυσία

1315 δι’ αὐτοῦ – „ἀναφέρωμεν Δυσίαν αἰνέσεως“ διὰ παντὸς „τῷ θεῷ“

– 16 τοιαύταις – θ..αῖς εὐαρεστεῖται δ θεός

1 Pe 25 ἀνενέγκαι πνευματικὰς Δυσίας

Δυσιαστήριον *altare* (vl *altarium*)

Mat 523 ἐὰν – προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θ. 24 ἀφες – τὸ δῶρο. ἔμπρ. τοῦ θ.

Mat 23:18 δις δὲ δύμόσῃ ἐν τῷ θ. 19 τί γάρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἡ τὸ θ. τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; 20 δὲ οὖν δύμόσας ἐν τῷ δυσι. – 25 μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ δυσιαστ. ||
 Luc 11:51 τοῦ δυσιαστ. καὶ τοῦ οἴκου
 Luc 11:11 ἐκ δεξιῶν τοῦ δυσ. τοῦ δυμιάματος
 Rm 11:3 „τὰ δυσιαστήριά σου κατέσκαψαν“
 1 Co 9:13 οὐκ οἴδατε δπι – οἱ τῷ δυσ. παρεδρεύοντες τῷ δυσιαστηριώ συμμερίζονται;
 10:18 οὐχ οἱ ἑσδίοντες τὰς δυσίας κοινωνοὶ τοῦ δυσιαστηρίου εἰσίν;
 Hb 7:13 φυλῆς – μετέσχηκεν, ἀφ' ἣς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ δυσιαστηριώ
 13:10 ἔχομεν θ. ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν
 Jac 2:21 „ἀνενέγκας Ἰσαὰκ – ἐπὶ τὸ δυσιαστ.“
 Ap 6:9 ὑποκάτω τοῦ δυσ. τὰς ψυχὰς τῶν
 8:3 ἄγγελος – „ἔσταθη ἐπὶ τοῦ θ.“ –, ίνα

δώσει – ἐπὶ τὸ δυσιαστ. τὸ χρυσοῦν
 Ap 8:5 ἐκ „τοῦ πυρὸς τοῦ δυσιαστηρίου“
 9:13 φωνὴν – ἐκ τῶν – κεράτων τοῦ δυσ.
 11:1 μέτρησον τὸν ναὸν – καὶ τὸ δυσιαστ.
 14:18 ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δυσιαστηρ.
 16:7 ἥκουσα τοῦ θ..ίου (vg *alterum ab altari*, v1 *altare*) λέγοντος· ναί

Θωμᾶς Mat 10:3 Mar 3:18 Luc 6:15 Act 1:13
 Joh 11:16 δ λεγόμενος Δίδυμος 14:5 20:24 δ λεγ.
 Δίδ. 26.27.28 21:2 δ λεγόμενος Δίδ.

Θώραξ *Iorica*

Eph 6:14 „ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης“ 1 Th 5:8 πίστεως καὶ ἀγάπης
 Ap 9:9 εἶχον θώρακας ὡς θ..ας σιδηροῦς 17 θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους

Ιάϊρος Mar 5:22 Luc 8:41

Ιακώβ 1) auctor gentis Israel

Mat 1:2 Luc 3:34 Joh 4:5.6 πηγὴ τοῦ Ἰ. 12 μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰ. –;
 Act 7:8.12.14.15.46 „τῷ οἴκῳ Ἰακώβῳ“
 8:11 ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβρ. καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ // Luc 13:28 ὅταν δψησθε Ἀβρ. καὶ Ἰσ. καὶ Ἰ. καὶ – τοὺς προφ.
 22:32 „καὶ δὲ δεός Ἰακ.“ // Mar 12:26 Luc 20:37 Act 3:13 7:32 (48 v1 „δεῶ Ἰακ.“)
 Luc 1:33 βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς
 Rm 9:13 „τὸν Ἰακώβ ἡγάπησα“ – 11:26 „ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβῳ“
 Hb 11:8.20 πίστει – εὐλόγησεν – τὸν Ἰ. 21:1 – ἔκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσῆφ εὐλόγησεν

2) Josephi pater Mat 1:15.16

Ιάκωβος 1) Zebedaei filius

Mat 4:21 // Mar 1:19 – Luc 5:10 9:54
 10:2 // Mar 3:17 Luc 6:14 Act 1:13a
 17:1 Πέτρον καὶ Ἰ. καὶ Ἰωάννην Mar 5:37
 9:2 14:33 Luc 8:51 9:28 – Mar 1:29 μετὰ Ἰ..ου καὶ Ἰω. 10:35.41 13:3 Πέτρος καὶ Ἰάκ. καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας
 Act 12:2 ἀνεῖλεν – Ἰάκωβον – μαχαίρῃ

2) Alphaei filius

Mat 10:3 // Mar (214 v1) 3:18 Luc 6:15 – Act 1:13b

– idem esse videtur: Mat 27:56 Mar 15:40 Ἰακώβου τοῦ μικροῦ – μήτηρ 16:1 Luc 24:10

3) apostoli Judae pater

Luc 6:16 Ἰούδαν Ἰακώβου Act 1:13c

4) domini Jesu frater

Mat 13:55 // Mar 6:3 – Act 12:17 15:13 21:18 εἰσήγει δ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον 1 Co 15:7 ὄφθη Ἰακώβῳ Gal 1:19 ἔτερον – οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου 29 Ἰάκ. καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης 12 ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου -- eundum dicere videntur: Jac 1:1 Jud 11 Ἰούδας – ἀδελφὸς Ἰακώβου

Ιαμα ^acuratio ^bsanitas

1 Co 12:9 ἄλλῳ – χαρίσματα Ιαμάτων ^b 28^a 30^a

Ιανναί Luc 3:24 Ἰάρετ (pot. ..εδ) Luc 3:37

Ιάννης (vg v1 Jamnes) καὶ Ἰαμβρῆς (v1 Μαμ. vg) 2 Ti 3:8 ἀντέστησαν Μωύσεῖ

Ιᾶσθαι ^asanare, ..ri ^bsalvare, ..ri
 c (Ιαδῆναι) sanum effici

1) formae medii = mederi alicui

Mat 13:15 „μήποτε – ἐπιστρέψωσιν, καὶ ίάσομαι αὐτούς“ Joh 12:40 Act 28:27

Luc 4:18 „ἀπέσταλκέν με (v1 + ίάσασθαι τοὺς συντετριμένους τ. καρδίαν vg, v1^o)“

Luc 5:17 δύναμις κυρίου ἡν̄ εἰς τὸ ιασθαι αὐτὸν (v1 αὐτούς, vg ad sanandum eos) **6:19** ιαστὸ πάντας **9:2** ἀπέστειλεν αὐτοὺς – ιασθαι (v1 + τοὺς ἀσθενεῖς vel ..οῦντας vg) **11** τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ιαστὸ **42** ιασατὸ τὸν παῖδα **14:4** αὐτὸν **22:51**

Joh 4:47 ἡρώτα ἵνα – ιάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν **Act 9:34** Αἰνέα, ιατρὸι σε Ἰησοῦς Χριστός

10:38 δις διηλθεν εὐεργετῶν καὶ ιώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου – **28:8** Παύλος – ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας – ιασατὸ b αὐτὸν

2) *formae passivi = sanum fieri*

Mat 8:8 καὶ ιαθήσεται δι παῖς μου **13** ιάθῃ δι παῖς. || **Luc 7:7** ιαθήτω (v1 ..ήσεται) **15:28** ιάθῃ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς

Mar 5:29 ἔγω – δη ιαται || **Luc 8:47** ἀπήγγειλεν – ώς ιάθῃ παραχρῆμα – **17:15** ιδὼν δη ιαθῇ (v1 έκαθαρίσθη vg)

Luc 6:18 ἥλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ιαθῆναι

Joh 5:13 δὲ ιαθεῖς c οὐκ ἥδει τίς ἔστιν

Hb 12:13 ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ιαθῇ δὲ μᾶλλον

Jac 5:16 προσεύχεσθε (v1 εὔχεσθε) ὑπὲρ ἀλλήλων, δπως ιαθῆτε b. πολὺ ισχύει **1 Pe 2:24** οδ „τῷ μώλωπι ιάθητε”

Ιασίς *sanitas*

Luc 13:32 ιάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον

Act 4:22 τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ιάσεως **30**

Ιασπις *iaspis* Ap 4:3 21:11.18.19 θεμέλιος

Ιάσων *Act 17:5.6.7.9 (21:18 v1)* Rm 16:21

Ιατρός *medicus*

Mat 9:12 οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ισχύοντες i..οῦ || **Mar 2:17** **Luc 5:31** οἱ ύγιαίνοντες

Mar 5:28 πολλὰ παθοῦσσα ὑπὸ πολλῶν ια. || **Luc 8:43** ἡτις (v1 + ιατροῖς προσαναλώσασσα ὅλον τὸν βίον) οὐκ ισχυσεν

Luc 4:23 ιατρέ, θεραπευσον σεαυτόν

Col 4:14 Λουκᾶς δι ιατρὸς δι ἀγαπητός

Ιδέα (minus recte εἰδέα) *aspectus*

Mat 28:3 ἦν δὲ ἡ ιδέα αὐτοῦ ώς ἀστραπῆ

***Ιδεῖν, εἶδον** *vidēre* b *perspicere* c *invenire*
d (ιδε) *ecce*

Mat 9:2 ιδὼν – τὴν πίστιν || **Mar 2:5** **Luc 5:20**

Mat 11:8 τί ἔξήλθατε ιδεῖν; **9** τί ἔξήλθατε; προφήτην ιδεῖν; || **Luc 7:25.28**

12:38 θέλομεν – σημεῖον ιδεῖν – **Luc 23:8**

13:14 „καὶ οὐ μὴ ἔδητε” **15** „μήποτε ἴδωσιν τοῖς διθαλμοῖς” || **Mar 4:12** **Joh 12:40**

Act 28:28 b (v1 εἰδῆτε) **27**

– 17 ἐπεδύμησαν ιδεῖν δι βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν || **Luc 10:24** ήδελησαν ιδεῖν

16:28 ξῶς διν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον || **Mar 9:1** τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθίαν **Luc 9:27**

17:8 οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν μόνον || **Mar 9:8.9** ἵνα μηδενὶ δι εἶδον διηγήσωνται

21:32 ύμεις – ιδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε

23:39 οὐ μὴ με ἔδητε ἀπ’ ἄρτι || **Luc 13:35**

24:15 διταν οὖν ἔδητε „τὸ βιδέλυγμα” **33** πάντα ταῦτα || **Mar 13:14.29** **Luc 21:20**

κυκλούμενην – ιερουσαλήμ **29** ἔδετε τὴν συκῆν **31** διταν δι. ταῦτα γινόμενα

27:48 ιδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας || **Mar 15:36**

28:6 ἔδετε τὸν τόπον διπου ἔκειτο || **Mar 16:6** δι δι τόπος διπου ἔθηκαν

Mar 2:12 οὕτως οὐδέποτε εἶδαμεν || **Luc 5:28** εἶδομεν παράδοξα σήμερον

5:14 ήλθον ιδεῖν τί ἔστιν τὸ γεγονός

6:49.50 πάντες – αὐτὸν εἶδαν καὶ ἐταράχθ.

9:38 εἶδομέν πινα ἐν τῷ δινόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια || **Luc 9:49**

12:34 ιδὼν αὐτὸν δη η νουνεχῶς ἀπεκρίθη

15:32 ἵνα ιδωμεν καὶ πιστεύσωμεν

Luc 2:15 ιδωμεν τὸ βῆμα – τὸ γεγονός **17**

– 28 μὴ ιδεῖν θάνατον πρὶν ή δι τὸν χριστὸν κυρίου – **Hb 11:5** θάνατον

– 30 δη „εἶδον” οἱ διθαλμοί μου „τὸ σωτήριον σου”

7:22 ιιώαννη δι εἶδετε καὶ ἡκούσατε

9:32 εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ

– 47 εἶδως (v1 ιδὼν vg) τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν

10:31 ιδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν **32.33** ήλθεν κατ’ αὐτὸν καὶ ιδὼν ἐσπλαγχνίσθη

17:22 μίαν τῶν ήμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ιδεῖν καὶ οὐκ δψεσθε

19:3 έξήτει ιδεῖν τὸν ιησοῦν τίς ἔστιν

– 37 περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων

23:8 Ηρώδης ιδὼν τὸν ιησ. – ήν – θέλων ιδεῖν αὐτὸν – καὶ ήλπιζέν τι σημεῖον ιδεῖν υπ’ αὐτοῦ γινόμενον

24:24 αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον (vgc v1 νιδ.)

– 39 ιδετε τὰς χεῖράς μου – ψηλαφήσατέ με καὶ ιδετε, δη πνεῦμα

Joh 139.48 ἔρχου καὶ ἴδε – 429 1134
 – 48 ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε 50
 3 3 οὐ δύναται ίδεῖν τὴν βασ. τοῦ θεοῦ
 448 ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἵδητε 630
 τί – ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ
 πιστεύσωμέν σοι;
 614 ιδόντες δὲ ποιήσεν σημεῖον 28 ζητεῖτε
 με οὐχ ότι εἰδετε σημεῖα
 856 ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν
 ἡμήν, καὶ εἰδεν καὶ ἔχάρη
 20 8 εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν 25 ἐὰν μὴ ἴδω –
 τὸν τύπον τῶν ἥλων 27 ἴδε τὰς χεῖ-
 ράς μου 29 μακάριοι οἱ μὴ ιδόντες
 καὶ πιστεύσαντες

Act 227 „ιδεῖν διαφθοράν“ 31 1335.38.37
 420 οὐ δυνάμεθα – δε εἰδαμεν καὶ ἡκού-
 σαμεν μὴ λαλεῖν
 15 6 συνήχθησαν – ίδεῖν περὶ τοῦ λόγου
 τούτου
 2616 μάρτυρα ὃν τε εἶδες με (v1^o vg^o)
 ὃν τε δοφθήσομαι (apparebo) σοι

Rm 111 ἐπιποθῶ – ίδεῖν ὑμᾶς cfr 1 Co 167
 Phl 127 228 1 Th 217 36.10 2 Ti 14
 3 Jo 14

1 Co 2 9 δε „δόθηκαλμὸς οὐκ εἶδεν“

Gal 611 ίδετε πηλίκοις – γράμμασιν ἔγραψα

Phl 130 ἀγῶνα – οἴον εἰδετε ἐν ἐμοί
 4 9 δε – εἰδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε

1 Ti 616 δν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ίδεῖν
 δύναται – Hb 115 → Luc 228

Jac 511 τὸ τέλος κυρίου εἰδετε

1 Pe 1 8 δν οὐκ ίδόντες (v1 εἰδότες) ἀγαπᾶτε
 310 „δ – θέλων – ίδεῖν ἡμέρας ἀγαθάς“

1 Jo 3 1 ίδετε ποταπήν ἀγάπην δέδωκεν

Ap 18 7 „καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω“

Ιδιος, – adv. κατ' ίδιαν, ίδια

1) ίδιος, τὸ ίδιον, τὰ ίδια
 vg plerumque pronomine reddit:
tuis, suis, noster, vester b proprieis

Mat 9 1 ἡλθεν εἰς τὴν ίδιαν πόλιν 225 εἰς τὸν
 ίδιον ἄγρόν 2514 ἐκάλεσεν τοὺς ίδι-
 ους δούλους 15 ἐκάστῳ κατὰ τὴν ίδι-
 αν δύναμιν Mar 434 τοῖς ίδιοις μα-
 θηταῖς ἐπέλυεν πάντα

Luc 641 τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ ίδιῷ δόθηκαλμῷ
 – 44 δένδρον ἐκ τοῦ ίδ. καρποῦ γινώσκετ.
 1034 ἐπιβιβάσας – ἐπὶ τὸ ίδιον κτῆνος
 1828 ἡμεῖς ἀφέντες τὰ ίδια (vg *omnia*)

Joh 111 εἰς τὰ ίδια δηλεν καὶ οἱ ίδιοι (*sui*)
 αὐτὸν οὐ παρέλαβον

Joh 141 τὸν ἀδελφὸν τὸν ίδιον Σίμωνα
 444 προφήτης ἐν τῇ ίδιᾳ πατρίδι
 518 πατέρα ίδιον ἔλεγεν τὸν θεόν
 – 43 ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ δύναμα τῷ
 ίδιῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε
 718 τὴν δόξαν τὴν ίδιαν^b ζητεῖ
 844 ἐκ τῶν ίδιων^b (*ex propriis*) λαλεῖ
 10 3 τὰ ίδια^b πρόβατα φωνεῖ κατ' θνομα
 4^b 12 οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ίδια^b
 13 1 ἀγαπήσας τοὺς ίδ. τοὺς ἐν τ. κόσμῳ
 1519 δ κόσμος ἦν τὸ ίδιον (*quod sicut
 erat*) ἐφίλει
 1632 σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς τὰ ίδια^b
 1927 ἔλαβεν – αὐτὴν εἰς τὰ ίδια (*in sua*)

Act 1 7 καιροὺς οὓς δε πατήρ ἔθετο ἐν τῇ
 ίδιᾳ ἔξουσίᾳ (*posuit in sua potest.*)
 – 18 τῇ ίδ. (v1^o vg^o) διαλέκτῳ αὐτῶν 26
 εἰς ἔκαστος τῇ ίδ. διαλέκτῳ 8 (vg^o)
 – 25 Ίουδας – εἰς τὸν τόπον τὸν ίδιον
 312 ώς ίδιφ (v1 ήμῶν τῇ vg *nostra*) δυ-
 νάμει – πεποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν
 423 ἡλθον πρὸς τοὺς ίδίους 2423 μηδένα
 κωλύειν τῶν ίδιων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν
 – 32 οὐδὲ εἰς τὶ – ἔλεγεν ίδιον εἶναι
 1338 Δαυὶδ – ίδια γενεᾶ ὑπηρετήσας
 2028 „τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, ἣν περι-
 εποιήσατο“ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ίδι-
 ου (*sanguine suo*)
 21 6 ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ίδια (*in sua*)
 2424 σὺν Δρουσίλῃ τῇ ίδιᾳ γυναικί
 2519 περὶ τῆς ίδιας δεισιδαιμονίας
 2830 ἐνέμεινεν – ἐν ίδιῳ μισθώματι

Rm 832 τοῦ ίδίου^b (v1 *suo*) υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο
 10 3 τὴν ίδ. (sc δικαιοσ.) ζητοῦντες στῆσαι
 1124 ἐγκεντρισθήσονται τῇ ίδιᾳ ἐλαίᾳ
 14 4 τῷ ίδιῳ κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει
 – 5 ἔκαστος ἐν τῷ ίδ. νοῦ πληροφορείσθω

1 Co 3 8 ἔκαστος – τὸν ίδιον^b μισθὸν λήμψε-
 ται κατὰ τὸν ίδιον (*suum*) κόπον
 412 ἐργαζόμενοι ταῖς ίδ. (*nostris*) χερσίν
 Eph 428 ἐ..όμενος ταῖς ίδ. (vg v1^o)
 618 εἰς τὸ ίδιον σῶμα ἀμαρτάνει | χερσίν
 7 2 ἐκάστη τὸν ίδιον ἄνδρα ἔχέτω
 – 4 γυνὴ τοῦ ίδίου σώματος οὐκ ἔξουσι-
 άζει – δομοίως – δ ἀνήρ τοῦ ίδ. σώ.
 – 7 ἔκαστος ίδιον^b ἔχει χάρισμα ἀπό
 – 37 ἔξουσίαν – ἔχει περὶ τοῦ ίδίου θελή-
 ματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ίδιᾳ
 καρδίᾳ (*in corde suo*)
 9 7 τίς στρατεύεται ίδιοις δψωνίοις –;
 1121 ἔκαστος – τὸ ίδ. δεῖπνον προλαμβάνει
 1435 τοὺς ίδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν

- 1 Co 15:23 ἔκαστος – ἐν τῷ ίδιῳ τάγματι
– 38 ἔκάστῳ τῶν σπερμάτων ίδιον^b σῶμα
- 2 Co 5:10 Ὅντα κομίσηται ἔκαστος τὰ διὰ (v1 ίδια νvg^b) τοῦ σώματος πρὸς ἢ ἐπράξεν
- Gal 6:5 ἔκαστος – τὸ ίδιον φορτίον βαστάσει
– 9 καιρῷ γάρ ίδιῳ (suo) θερίσομεν
- Eph 5:22 αἱ γυναῖκες τοῖς ίδιοις ἀνδράσιν Tit 2:5 ὑποτασσομένας τοῖς ίδιοις ἀνδράσιν
1 Pe 3:1.5 τοῖς ίδιοις^b ἀνδράσιν
- 1 Th 2:14 ὑπὸ τῶν ίδιων (*vestris*) συμφυλετῶν
4:11 ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ίδ. (*vest.*)
- 1 Ti 2:8 τὸ μαρτύριον καιροῖς ίδιοις 6:15 ἐπιφανείας –, ἢν καιροῖς ίδιοις δεῖξει
3:4 τοῦ ίδιου οἴκου καλῶς προϊστάμενον 5 εἰ δέ τις τοῦ ίδιου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν 12:4 μανθανέτωσαν – τὸν ίδιον οἴκον εὔσεβεῖν
4:2 κεκαυστηριασμένων τὴν ίδ. συνείδηστον
5:8 εἰ δέ τις τῶν ίδιων – οὐ προνοεῖ
6:1 τοὺς ίδιους δεσπότας – τιμῆς ἀξίους Tit 2:9 ίδιοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι
- 2 Ti 1:9 κατὰ ίδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν
4:3 κατὰ τὰς ίδ. ἐπιθυμίας – διδασκάλους
- Tit 1:3 ἐφανέρωσεν – καιροῖς ίδιοις τὸν λόγον
– 12 εἶπέν τις – ίδιος^b αὐτῶν προφήτης
- Hb 4:10 ὥσπερ ἀπὸ τ. ίδιων (sc ξργων) ὁ δεός
7:27 ὑπὲρ τῶν ίδιων ἀμαρτιῶν θυσίας
9:12 διὰ – τοῦ ίδιου^b αἵματος εἰσῆλθεν
13:12 Ὅντα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ίδιου αἵματος
- Jac 1:14 ὑπὸ τῆς ίδιας ἐπιθυμίας ἔξελκόμενος
– 1 Pe 3:1 → Eph 5:22
- 2 Pe 1:3 τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ίδιᾳ^b δόξῃ (v1 διὰ δόξης) καὶ ἀρετῇ (v1 ἀρετῆς)
– 20 ίδιας^b ἐπιλύσεως οὐδὲ γίνεται
2:16 ἔλεγξιν – ἔσχεν ίδιας παρανομίας
– 22 „ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ίδιον ἔξέραμα“
3:3 κατὰ τὰς ίδ.^b ἐπιθυμίας – πορευόμ.
– 18 ἢ οἱ ἀμαρτεῖς – στρεβλοῦσιν – πρὸς τὴν ίδιαν (*suum ipsorum*) ἀπώλειαν
– 17 Ὅντα μὴ – ἐκπέσητε τοῦ ίδ.^b στηριγμοῦ
- Jud 6 ἀπολιπόντες τὸ ίδιον οἰκητήριον
- 2) κατ’ ίδιαν, ίδιᾳ
seorsum^b secreto^c separatim
d solus e (ίδιᾳ ἔκάστῳ) singulis
- Mat 14:13 εἰς ἔρημον τόπον κατ’ ίδιαν || Mar 6:31.32 Luc 9:10 εἰς πόλιν – Βηθσαΐδα
– 23 εἰς τὸ δρός κατ’ ίδ.^d προσεύξασθαι
17:1 ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς δρός ὑψηλὸν κατ’ ίδ. || Mar 9:2 κατ’ ίδιαν μόνους
– 19 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ’ ίδιαν^b || Mar 9:28^b ἐπηρώτων
- Mat 20:17 παρέλαβεν τὸὺς δώδεκα κατ’ ίδιαν^b
24:3 προσῆλθον αὐτῷ – κατ’ ίδιαν^b || Mar 13:3 ἐπηρώτα αὐτὸν κατ’ ίδ.^c Πέτρος
Mar 4:34 κατ’ ίδιαν – τοῖς ίδιοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα – 7:33 ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ δχλου κατ’ ίδιαν
- Luc 10:23 στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ’ ίδ. (v1^o vg^o) εἶπεν· μακάριοι οἱ ὄφι. Act 23:19 ἀναχωρήσας κατ’ ίδιαν ἐπυνθάνετο
- 1 Co 12:11 διαιροῦν ίδιᾳ^e ἔκάστῳ καθὼς βιούλ. Gal 2:2 κατ’ ίδιαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν
- Ιδιώτης *idiotā b imperitus*
Act 4:13 ὅπ – ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ίδιῶται
1 Co 14:16 ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ίδιώτου – 23 ἐὰν – εἰσέλθωσιν δὲ I..αι ή ἄπιστοι 24
- 2 Co 11:8 εἰ δὲ καὶ ίδιώτης^b τῷ λόγῳ, ἀλλ’ οὐ τῇ γνώσει
- Ιδουμαία Mar 3:8 ἀπὸ τῆς ίδουμ – πλῆθος
- Ιδρώς *sudor* Luc 22:44 ὥσει θρόμβοι αἷμ.
- Ιεζάβελ Ap 2:20 τὴν γυναῖκα (v1+σου) Ιεζάβ.
- Ιεράπολις Col 4:13 καὶ ὑπὲρ – τῶν ἐν Ι..ει
- Ιερατεία *sacerdotium* Luc 1:9 Hb 7:5
- Ιερατεύειν *sacerdotio fungi* Luc 1:8 (Zach.)
- Ιεράτευμα *sacerdotium*
1 Pe 2:5 εἰς ιεράτ. ἄγιον 9 „βασιλειον ιεράτ.“
- Ιερεμίας Mat 2:17 16:14 27:9 (v1 Ζαχαρίου)
- Ιερεύς *sacerdos b princeps sacerdotum*
Mat 8:4 σεαυτὸν „δεῖξον τῷ ιερεῖ“ || Mar 14:4^b Luc 5:14 – 17:14 „τοῖς ιερεῦσιν“
12:4 δούλον ήν – φαγεῖν – εἰ μὴ τοῖς ιερεῦσιν μόνοις || Mar 2:26 Luc 6:4
– 5 δπι – οἱ ιερεῖς – τὸ σάββ. βεβηλοῦσιν
- Luc 1:5 ιερεύς τις δόματι Ζαχαρίας
10:3ι κατὰ συγκυρίαν ιερ. τις κατέβαινεν
- Joh 1:19 ἀπέστειλαν – ιερεῖς καὶ Λευίτας
- Act 4:1 ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ιερεῖς (v1 ἀρχιερεῖς) καὶ δοστρατηγὸς τοῦ ιεροῦ
6:7 δχλος τῶν ιερέων ὑπήκουουν τῇ πίστει
14:13 δ τε ιερεύς τοῦ Διός – ἤδειεν θύειν
- Hb 5:8 „σὺ ιερεύς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχ.“ 7:17.21 – 1 „Μ. – ιερεύς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου“ 3 μένει ιερεὺς

- εὶς τὸ διηγεῖται 11 τίς ἔπι χρεία „κατὰ τὴν τάξιν Μ.” ἔτερον ἀνίστασθαι ιερέα –; 15 εἰ κατὰ τὴν ὅμοιότητα Μ. ἀνίσταται ιερεὺς ἔτερος
- Hb 714 ἔξι Ιούδα –, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ιερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν
– 20 οἱ μὲν – χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ιερεῖς γεγονότες, ὃ δὲ μετά – 23
8 4 εἰ – ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ιερεύς
9 6 εἰσίασιν οἱ Ἰ. 1011 πᾶς – Ἰ. (v1 ἀρχι.) ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν
1021 ἔχοντες – „ιερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ”, προσερχώμεθα
- Ap 1 6 ἐποίησεν ἡμᾶς – „ιερεῖς τῷ θεῷ”
5 10 ἐποίησας αὐτοὺς „τῷ θεῷ – ιερεῖς”
20 6 ἔσονται „ιερεῖς τοῦ θεοῦ” καὶ τ. X.
- Ιεριχώ** Mat 2029 Mar 1048 Luc 1030 1835 191
Hb 1130 πίστει τὰ τείχη Ιεριχώ ἔπεισαν
- Ιερόθυτον** (v1 εἰδωλόθ.) S^o – *immolatum* (v1 ..*tūcium*) *idolis* 1 Co 1028 τοῦτο ιερ. ἐστιν
- Ιερόν, τό templum b^asacrarium** (1 Co 913)
Mat 4 6 ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ιεροῦ || Luc 49
12 5 ἐν τῷ ιερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν
– 6 δτι τοῦ ιεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὥδε
2112 εἰσῆλθεν – εἰς τὸ Ἰ. (v1 + τοῦ θεοῦ vg) καὶ ἔξέβαλεν – τοὺς πωλοῦντας
– ἐν τῷ Ἰ. || Mar 1111 εἰς τὸ Ἰ.· καὶ περιβλεψάμενος πάντα 15.18 οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ιεροῦ Luc 1845 J oh 214.16
– 14 προσῆλθον αὐτῷ – χωλοὶ ἐν τῷ Ἰ. 15 τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ Ἰ.
– 23 ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ Ἰ. || Mar 1127 ἐν τῷ Ἰ. περιπατοῦντος Luc 201 διδάσκοντος – Mar 1235 διδάσκων ἐν τῷ Ἰ. Luc 1947 τὸ καθ' ἡμέραν 2137 ἥν – τὰς ἡμέρας ἐν τῷ Ἰ. διδάσκων 38 ὃ λαὸς ὢρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ Ἰ. ἀκούειν αὐτοῦ – Mat 2655 καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ιερῷ ἐκαθεζόμην || Mar 1449 πρὸς ὑμᾶς Luc 2253
24 1 ἔξελθὼν – ἀπὸ τοῦ Ἰ. –, – ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ Ἰ. || Mar 131.3 κατέναντι τοῦ ιεροῦ Luc 215
Luc 227 ἤλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ιερόν
– 37 χήρα –, ή οὐκ ἀφίστατο τοῦ ιεροῦ
– 48 εὑρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἰ. καθεζόμενον
1810 ἀνδρῶποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ιερόν
2252 πρὸς τοὺς – στρατηγοὺς τοῦ Ἰ. Act

- 41 ὁ στρ. τοῦ Ἰ. 524 ὁ τε στρ. τοῦ Ἰ.
Luc 2459 ἡσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ιερῷ εὐλογ. Joh 514 εὐρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ιερῷ
714 ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἰ. καὶ ἐδίδασκεν 28 ἐν τῷ ιερῷ διδάσκων 8[2]20.58 ἔξῆλθεν ἐκ τοῦ ιεροῦ 1023 περιεπάτει ἐν τῷ ιερῷ ἐν τῇ στοᾷ – Σολομῶνος 1156 ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ιερῷ,
1820 ἐδίδασξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ιερῷ,
ὅπου πάντες οἱ Ἰουδ. συνέρχονται
Act 246 καθ' ἡμέραν – διμοθυμαδὸν ἐν τῷ ιερῷ
3 1 ἀνέβαινον εἰς τὸ Ἰ. 2 ἐτίθουν – πρὸς τὴν θύραν τοῦ Ἰ. – τοῦ αἵτειν – παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ιερόν 3.
8 εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ιερόν 10 520 λαλεῖτε ἐν τῷ ιερῷ τῷ λαῷ 21.25.42 ἐν τῷ Ἰ. καὶ κατ' οἶκον – διδάσκοντες 1927 τὸ τῆς – θεᾶς Ἀρτέμιδος ιερόν
2126 Παῦλος – εἰσήγει εἰς τὸ Ἰ. 27 θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ιερῷ 28 “Ελληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ιερόν 29.30 εἼλκον – ἔξω τοῦ Ἰ. 246 τὸ ιερόν ἐπείρασεν βεβηλῶσαι 12.18 εὑρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ Ἰ. 258 οὕτε εἰς τὸ ιερόν – πικραπτον 2621 συλλαβθόμενοι ἐν τῷ Ἰ.
2217 προσευχομένου μου ἐν τῷ ιερῷ 1 Co 913 οὐκ οἴδατε δτι οἱ τὰ ιερὰ ἐργαζόμενοι (qui in sacrario operantur) τὰ ἐκ τοῦ ιεροῦ b ἐσθίουσιν –;
- Ιεροπρεπής sanctus** Tit 23 πρεσβύτιδας – ἐν καταστήματι Ἰ.εῖς (v1 ..εῖ vg)
- Ιερός, ..ά, ..όν sacer** [Mar brev. claus. τὸ ιερὸν καὶ ἄφθαρτον κήρυγμα vg^o] 1 Co 913 → ιερόν, τό – 2 Ti 316 δτι ἀπὸ βρέφους (v1 + τὰ) ιερὰ γράμματα οἰδας
- Ιεροσόλυμα, ιεροσολυμῖται** (Mr 15 Jo 725)
Ierosolyma (ntr. pl.) b^a*Ierosolyma*, ..ae (fem. sing.) c^a*Ierusalem* d^a*Ierosolymitae*
Mat 2 1 παρεγένοντο εἰς Ἰ. b^a 3 ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἰ. b^a – 35 ἔξεπορεύετο – Ἰ. b^a || Mar 15 οἱ Ἰ..πται d^a πάντες – J oh 119
425 δχοὶ πολλοὶ ἀπὸ – Ἰ..ων || Mar 38 535 μῆτε (sc δμόσαι) εἰς ιεροσόλυμα b^a
15 1 ἀπὸ Ἰ..ων Φαρισαῖοι || Mar 71 – 322 1621 δεῖ αὐτὸν εἰς ιεροσόλυμα b^a ἀπελθεῖν 2017 μέλλων – ἀναβαίνειν – εἰς Ἰ. b^a 18 Ιδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἰ. b^a || Mar 1032 b (v1^a) 33 b (v1^a) Luc 1322 εἰς ιεροσόλυμα c^a
21 1 δτε ἤγγισαν εἰς Ἰ. 10 εἰσελθόντος

αύτοῦ εἰς Ἰ. b || Mar 11 b 11 b 15 b 27
 ἔρχονται πάλιν εἰς Ἰ. b Luc 19 28 b
 Mar 15 41 πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἰ. b
 Luc 222 ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἰ. c παραστῆσαι
 23 7 Ἡρώδην, δοντα καὶ αὐτὸν ἐν Ιεροσ.
 Joh 213 ἀνέβη εἰς Ἰ. b (v1 a) 23 ώς δὲ ἦν ἐν
 τοῖς Ἰ. 51 ἀνέβη—εἰς Ἰ. b (v1 a) 12 12
 ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ιεροσόλυμα b (v1 a)
 420 δτι ἐν Ἰ..οις ἐστὶν ὁ τόπος 21 οὗτε ἐν
 Ἰ..οις προσκυνήσετε τῷ πατρί
 — 45 δσα ἐποίησεν ἐν Ἰ..οις ἐν τῇ ἑορτῇ
 5 2 ἐστιν — ἐν τοῖς Ἰ..οις — κολυμβήθρα
 7 25 ἔλεγον—τινὲς ἔκ τῶν Ἰ..ιτῶν d
 10 22 τότε τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἰ..οις
 11 18 ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἰ. b (v1 a)
 — 55 ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἰ. b (v1 a)
 Act 1 4 ἀπὸ Ἰ..ων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλά
 8 1 ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἰ..οις
 — 14 ἀκούσαντες οἱ ἐν Ἰ..οις ἀπόστολοι
 — 25 ὑπέστρεφον εἰς Ιεροσόλυμα b 13 13 b
 11 27 κατῆλθον ἀπὸ Ἰ..ων προφῆται εἰς
 15 4 παραγενόμενοι—εἰς Ἰ. (v1 Ιερουσα-
 λήμ vg b) 19 21 εἰς Ιεροσόλυμα b
 16 4 τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων
 καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἰ..οις
 20 16 ἐσπευδεῖν—γενέσθαι εἰς Ἰ. (v1 Ιερου-
 σαλήμ) 21 4 μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἰ. b 15
 ἀνεβαίνομεν εἰς Ἰ. c 17 γενομένων—
 ἡμῶν εἰς Ιεροσόλυμα b
 25 1 Φῆστος—ἀνέβη εἰς Ἰ. b 7 οἱ ἀπὸ Ἰ. b
 9 εἰς Ἰ. b 15 εἰς Ἰ. 20 εἰς Ἰ. b 24
 26 4 βίωσίν μου — ἐν τῃ Ἰ. ἵσσαι πάντες
 — 10 δ καὶ ἐποίησα ἐν Ιεροσολύμοις
 — 20 τοῖς ἐν Δαμασκῷ — τε καὶ Ἰ..οις
 28 17 δέσμιος ἔξ Ιεροσολύμων παρεδόθην
 Gal 1 17 οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἰ. b 18 ἐπειτα με-
 τὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἰ. b
 2 1 πάλιν ἀνέβην εἰς Ἰ. b μετὰ Βαρναβᾶ

Ιεροσυλεῖν *sacrilegium facere* (v1 *execrari*)
 Rm 222 δ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα Ἰ..εῖς;

Ιερόσυλος *sacrilegus* Act 19 37 τοὺς ἄνδρας
 — οὗτε Ἰ..ους οὗτε βλασφημοῦντας

Ιερουργεῖν S° — *sanctificare*
 Rm 15 16 Ἰ..οῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ

Ιερουσαλήμ *Ierusalem* b *Ierosolyma*
 Mat 23 37 Ἰ. Ἰ., ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφή-
 τας || Luc 13 34 — 39 δτι οὐκ ἐνδέχε-
 ται προφήτην ἀπολέσθαι ἔχω Ἰ.
 Luc 225.41 κατ' ἔτος εἰς Ἰ. 43 ὑπέμεινεν — δ

παῖς ἐν Ἰ. 45 — 49 ἥγαγεν — εἰς Ἰ.
 Luc 238 τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἰ. (v1
 Ἰσραὴλ vg, v1 *Hierusalem*)
 517 οἱ ἡσαν ἐληλυθότες ἐκ — Ἰ. 6 17
 931 ἔξοδον —, ἦν ἡμελεν πληροῦν ἐν Ἰ.
 — 51 τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἰ. 53 17 11 19 11
 διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἰ. αὐτόν
 1030 κατέβαινεν ἀπὸ Ἰ. εἰς Ιεριχώ
 13 4 δοκεῖτε δτι — δφειλέται ἐγένοντο παρὰ
 πάντας — τοὺς κατοικοῦντας Ἰ.;
 18 31 ἰδού ἀναβαίνομεν εἰς Ἰ. b, καὶ τελεσθ.
 21 20 δταν — ἔδητε κυκλουμένην — Ἰ. 24 „Ἰ.”
 ἐσται „πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν”
 23 28 θυγατέρες Ἰ., μὴ κλαίετε ἐπ’ ἔμε
 24 13. 18 σὺ μόνος παροικεῖς Ἰ. καὶ οὐκ —;
 — 33 ὑπέστρεψαν εἰς Ἰ. 52 Act 1 12 b
 — 47 ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἰ. b Act 1 8 ἐσεσθὲ
 μου μάρτυρες ἐν τῃ Ἰ. καὶ 5 28 πεπλη-
 ρώκατε τὴν Ἰ. τῆς διδαχῆς ὑμῶν
 Act 1 12 ἀπὸ ὅρους —, δ ἐστιν ἐγγὺς Ἰ. σαββ.
 — 19 γνωστὸν — τοῖς κατοικοῦσιν Ἰ. 2 14
 4 16 13 27 21 31 δλη συγχύννεται Ἰ.
 2 5 εἰς Ἰ. κατοικοῦντες Ιουδαῖοι 4 5 συν-
 αχθῆναι — τοὺς ἀρχοντας — ἐν Ἰ. 5 18
 6 7 8 28. 27 προσκυνήσων εἰς Ἰ.
 9 2 δπως — δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἰ. 22 5
 — 13 δσα κακὰ τοῖς ἀγίοις σου ἐποίησεν
 ἐν Ἰ. 21 δ πορθήσας εἰς Ἰ. τούς
 — 26. 28 10 39 11 2 (v1 Ι..υμα) b 12 25 b 13 31
 11 22 τῆς ἐκκλησίας τῆς οῦσης ἐν Ἰ. b
 15 2 πρὸς τοὺς ἀποστ. καὶ πρεσβυτ. εἰς Ἰ.
 20 22 δεδεμένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύ-
 ομαι εἰς Ἰ. 21 11 δήσουσιν ἐν Ἰ. οἱ
 Ιουδαῖοι 12 μὴ ἀναβαίνειν — εἰς Ἰ. b
 13 ἀποδανεῖν εἰς Ἰ. ἐτοίμως ἔχω
 22 17. 18 σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἔξ Ἰ.
 23 11 ώς — διεμπρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς (vg
 in, v1 o) Ἰ. — 24 11 προσκυνήσων εἰς
 Ιερουσαλήμ 25 3

Rm 15 19 ἀπὸ Ἰ. καὶ — μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ
 — 25 πορεύομαι εἰς Ἰ. 26 εἰς τοὺς πτωχοὺς
 τῶν ἀγίων — ἐν Ἰ. 31 ἴνα — ἡ διακονία
 μου ἡ εἰς Ἰ. εύπρόσδεκτος — γένηται

1 Co 16 3 ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἰ.
 Gal 4 25 συστοιχεῖ — τῇ νῦν Ἰ. 28 ἡ δὲ ἀνω Ἰ.
 Hb 12 22 πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἰ. ἐπουρανίῳ
 Ap 3 12 τὸ ὄνομα —, τῆς καινῆς Ἰ. ἡ κατα-
 βαίνουσα 21 2 „τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν
 Ἰ.” καινὴν — καταβαίνουσαν 10

Ιερωσύνη *sacerdotiam* Hb 7 11. 12. 24 δ δὲ —
 ἀπαράβατον ἔχει τὴν Ιερωσύνην

Ἰεσσαί Mat 15.6 Luc 332 Act 1322
Rm 1512 „ἔσται ἡ δίξα τοῦ Ἰεσσαί”

Ἰεφθάε Hb 1133 **Ἰεχονίας** Mat 111.12

Ἴησοῦς Nazarenus

Ἴησοῦς Χριστός, κύριος Ἰησοῦς → Χριστός, κύριος – Ἰησοῦς cum διὰ et ἐν → διά, ἐν

*1) delecti ex evangeliis loci

Mat 118 ἔξ ἣς ἐγεννήθη Ἰ. δ λεγόμενος χρ.
– 21 καλέσεις τὸ δνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν
αὐτὸς γὰρ σώσει 25 Luc 131 221
2 1 τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλ.
313 παραγίνεται δὲ Ἰ. – ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην
15.16 βαπτισθεὶς δὲ δὲ Ἰ. || Mar 19
Luc 321 – Joh 129 βλέπει τὸν Ἰησ.
ἐρχόμενον 38 τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι
4 1 δὲ Ἰ. ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον 7.10 ||
Luc 41 Ἰ. δὲ πλήρης πνεύματος –,
καὶ ἤγετο – ἐν τῇ ἔρημῳ 4.8.12
– 17 ἤρξατο δὲ Ἰησ. κηρύσσειν || Mar 114
Luc 414 ὑπέστρεψεν δὲ Ἰησ. – εἰς τὴν
Γαλιλαίαν – Mat 935 περιῆγεν δὲ Ἰ.
τὰς πόλεις – διδάσκων
10 5 τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν δὲ
Ἰ. 111 δτε ἐτέλεσεν δὲ Ἰ. διατάσσων
1215 δὲ Ἰ. γνοὺς δνεχώρησεν ἐκεῖθεν
14 1 ἥκουσεν Ἡρώδης – τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ
– 29 Πέτρος – ἥλθεν πρὸς τὸν Ἰ. 31 δὲ Ἰ.
ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ
1529 μεταβὰς ἐκεῖθεν δὲ Ἰ. 1613 ἔλθων – δὲ
Ἰ. εἰς τὰ μέρη Καισαρείας 17.21 ἤρξα-
το Ἰ. Χρ. (v1 δὲ Ἰ.) δεικνύειν τοῖς μα-
θηταῖς – δτι δεῖ αὐτὸν 24 || Mar 827
17 8 οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν
μόνον || Mar 98 Luc 938 εὑρέθη Ἰ. μ.
2017 μέλλων δὲ ἀναβαίνειν δὲ Ἰ. εἰς Ἱεροσ.
|| Mar 1032 ἦν προάγων – δὲ Ἰησοῦς
– 30 δτι Ἰ. παράγει || Mar 1047 δτι Ἰ. δ
Ναζαρηνός ἐστιν – υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ
Luc 1837 δτι Ἰησοῦς δὲ Ναζωραῖος
παρέρχεται 38
2111 οὗτός ἐστιν δὲ προφήτης Ἰησοῦς δὲ
ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας
2651 εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ – ἀπέσπασεν τὴν
– 69 καὶ σὺ ἡσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλι-
λαίου 71 τοῦ Ναζωραίου 75 ἐμνήσθη
– τοῦ βῆματος Ἰησοῦ || Mar 1467
μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἡσθα τοῦ Ἰ. 72
27(16 v1) 17 (v1 Ἰησοῦν) [τὸν] Βαραββᾶν

ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν; 22
τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγ. χρ.;
Mat 2737 οὗτός ἐστιν Ἰ. δ βασιλεὺς τῶν Ιουδ.
– 58 ἤτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰ. || Mar 1543
Luc 2352 Joh 1938.40.42 2012
28 5 Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε ||
Mar 166 Ἰησοῦν – τὸν Ναζαρηνόν
Mar 124 τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; 57
τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ
|| Luc 434 Ἰ. Ναζαρηνέ; 828 Ἰ. υἱὲ
τοῦ θεοῦ (v1 Mat 829 Ἰησοῦ νγ, v1^o)
520 δσα ἐποίησεν αὐτῷ δ Ἰησ. || Luc 839
– 27 ἀκούσασα τὰ περὶ τοῦ Ἰησ. Luc 73
1021 δ δὲ Ἰησ. ἐμβλέψας αὐτῷ ἡγάπησεν
αὐτόν 27 ἐμβλέψας αὐτοῖς δ Ἰησοῦς
λέγει· παρὰ ἀνδρῶποις ἀδύνατον
[1619 δ – κύριος [Ἰησοῦς] – ἀνελήμφη]
[brev. claus. αὐτὸς δ Ἰησ. – ἔξαπέστειλεν
δι' αὐτῶν τὸ ιερόν – κήρυγμα]
Luc 227 ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παι-
δίον Ἰησοῦν 43 Ἰ. δ παῖς 52 Ἰησοῦς
προέκοπτεν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ
323 αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐ-
τῶν τριάκοντα
611 τί ἄν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ
7 3 ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰ. ἀπέστειλεν
1713 Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς
19 3 ἔζητε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν
2342 Ἰησοῦ, μνήσθητί μου δταν ἔλθῃς
2419 τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ
Joh 145 Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Να-
ζαρέθ 642 Ἰησοῦς δ υἱὸς Ἰωσήφ
911 δ ἄνδρωπος δ λεγόμενος Ἰησοῦς
1151 δπι εἵλετεν Ἰησ. ἀποδημήσκειν ὑπέρ
– 54 δ – Ἰησ. οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει
12 9 ἥλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον 11
πολλοὶ δι' αὐτὸν – ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰ.
– 16 δτε ἔδοξάσθη Ἰησοῦς – 739
– 21 κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν
1323 εῖς – ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰ., δν ἡγάπα
δ Ἰ. 25 202 ἐφίλει 217 ἡγάπα 20 ἡγ.
18 5 τίνα ζητεῖτε; – Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον
7 1919 Ἰ. δ Ναζωρ. δ βασ. τῶν Ιουδ.
– 32 Ἰνα δ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ
1918 ἐντεῦθεν καὶ ἐντ., μέσον δὲ τὸν Ἰησ.
2014 θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ
ἥδει δτι Ἰησοῦς ἐστιν – 214
– 31 Ἰνα πιστεύητε (v1 ..σητε) δτι Ἰησοῦς
ἐστιν δ χριστὸς δ υἱὸς τοῦ θεοῦ
21 1 ἐφανέρωσεν ἐαυτὸν πάλιν Ἰ. (2019.
28) 2114 τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς
– 25 καὶ ἄλλα πολλὰ δ ἐποίησεν δ Ἰησοῦς

2) loci e ceteris libris omnes

δνομα 'Ιησοῦ → δνομα, – πιστεύειν εἰς Ἰ., ἐπὶ Ἰ. → πιστεύειν, – πίστις 'Ιησοῦ, ἐν Ἰ., εἰς 'Ιησοῦν → πίστις, – χάρις 'Ιησοῦ → χάρις

- Act** 1 1 ὃν ἤρξατο δ Ἰ. ποιεῖν τε καὶ διδάσκ. – 11 οὗτος δ Ἰ. δ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν – 14 σὺν – Μαριάμ τῇ μητρὶ [τοῦ] 'Ιησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ – 16 τοῦ – δῆδηγοῦ τοῖς συλλαβισιν 'Ιησ. 222 'Ιησοῦν τὸν Ναζωραῖον, – ἀνειλατε – 32 τοῦτον τὸν 'Ιησοῦν ἀνέστησεν δὲος 1333 ἀναστήσας 'Ιησοῦν 530 δὲος τῶν πατέρων ὑμῶν ἡγειρεν 'Ιησοῦν – 38 τοῦτον τὸν Ἰ. δν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε 313 „έδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ“ 'Ιησοῦν 427 ἐπὶ τὸν ἄγιον παῖδα σου 'Ιησ. 30 4 2 διὰ τὸ – καταγγέλλειν ἐν τῷ 'Ιησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν – 13 ἐπεγίνωσκόν τε – δητὶ σὺν τῷ Ἰ. ἥσαν 614 Ἰ. δ Ναζωρ. οὗτος καταλύσει τ. τόπον 755 'Ιησοῦν ἔστωτα ἐκ δεξιῶν τοῦ δεοῦ 835 εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν 'Ιησοῦν 1718 τὸν Ἰ. καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγ..ζετο 9 5 ἐγώ εἰμι Ἰ. δν σὺ διώκεις 228 'Ιησοῦς δ Ναζωραῖος 2615 Ἰ. δν σὺ διώκεις – 17 'Ιησοῦς δ ὁφθεῖς σοι ἐν τῇ δῦῳ – 20 ἐκήρυξσεν τὸν 'Ιησοῦν, δητὶ οὗτος ἐστιν δ υἱὸς τοῦ δεοῦ 1038 οἵδατε – 'Ιησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ 1323 ἥγαγεν τῷ 'Ισραὴλ σωτῆρα 'Ιησοῦν 16 7 οὐκ εἴασσεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰ..οὐ 17 3 οὗτός ἐστιν δ χριστός, δ Ἰ., δν ἐγώ – 7 βασιλέα ἔτερον – εἶναι 'Ιησοῦν 18 5 διαμαρτυρ. – εἶναι τὸν χριστὸν Ἰ. 28 – 25 ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ 'Ιησ. 1913 δρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰ. δν Παῦλος κηρύσσει 15 τὸν [μὲν] 'Ιησοῦν γινώσκω 2519 περὶ τίνος 'Ιησοῦ τεθνηκότος 2823 πειθῶν τε αὐτοὺς περὶ τοῦ 'Ιησοῦ **Rm** 811 τοῦ ἐγείραντος τὸν 'Ιησ. ἐκ νεκρῶν 1 Co 12 3 οὐδεὶς ἐν πνεύματι δεοῦ λαλῶν λέγει· ἀνάθεμα 'Ιησοῦς, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν· κύριος 'Ιησοῦς, εἰ μὴ ἐν 2 Co 4 5 δούλους ὑμῶν διὰ 'Ιησοῦν (νι..οῦ) – 10 τὴν νέκρωσιν τοῦ 'Ιησοῦ –, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ. 11 εἰς δάνατον παραδίδομεθα διὰ 'Ιησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ 'Ιησοῦ φανερωθῇ 14 καὶ ἡμᾶς σὺν 'Ιησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει 11 4 εἰ – δ ἐρχόμ. ἄλλον 'Ιησοῦν κηρύσσει

- Gal** 617 τὰ στίγματα τοῦ 'Ιησοῦ – βαστάζω **Eph** 421 καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ 'Ιησοῦ 1 Th 1 10 'Ιησοῦν τὸν δύσμενον ἡμᾶς ἐκ τ. δργ. 414 εἰ – πιστεύομεν δητὶ 'Ιησοῦς ἀπέδανεν καὶ ἀνέστη, – δὲος τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ 'Ιησοῦ ἔξει σὺν αὐτῷ **Hb** 2 9 τὸν δὲ „βραχύ πι παρ“ ἀγγέλους ἡλαπτωμένον” βλέπομεν 'Ιησοῦν – „δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον“ 3 1 τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς δμολογίας ἡμῶν 'Ιησοῦν 414 ἀρχιερέα μέγαν –, 'Ιησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ δεοῦ 620 πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν 'Ιησ. 722 κρείττονος διαθήκης γέγ. ἔγγυος Ἰ. 1224 διαθήκης νέας μεσίτη 'Ιησοῦ 1019 παρρησίαν – ἐν τῷ αἵματι 'Ιησοῦ 12 2 εἰς τὸν τῆς πίστεως – τελειωτὴν Ἰν 1312 διὸ καὶ 'Ιησ. – ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν **1 Jo** 1 7 τὸ αἷμα 'Ιησοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 222 δητὶ 'Ιησοῦς οὐκ ἔστιν δ χριστός 4 3 πᾶν πνεῦμα δ μὴ δμολογεῖ (νι δ λύει νγ) τὸν Ἰ. 15 δς ἐὰν δμολογήσῃ δητὶ 'Ιησοῦς ἔστιν δ υἱὸς τοῦ δεοῦ 51 ἔστιν δ χριστός ε δ υἱὸς τοῦ δεοῦ **Ap** 1 9 συγκοινωνὸς ἐν τῇ – ὑπομονῇ ἐν 'Ιησοῦ, ἐγενόμην ἐν – Πάτμῳ διὰ – τὴν μαρτυρίαν 'Ιησοῦ 1217 πόλεμον μετὰ τῶν – ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν 'Ιησοῦ 1910 τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἔχόντων τὴν μαρτ. Ἰ..–. ἡ γὰρ μαρτυρία 'Ιησ. ἔστιν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας 204 τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτ. 'Ιησοῦ 17 6 ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰ..οὐ 2216 ἐγώ 'Ιησοῦς ἐπεμψα τὸν ἄγγελόν μου
- 'Ιησοῦς (Mosis successor) Act 745 Hb 48
'Ιησοῦς τοῦ 'Ελιέζερ Luc 329
('Ιησοῦς Βαραββᾶς νι Mat 2716.17)
'Ιησοῦς δ λεγόμενος 'Ιοῦστος Col 411
- ικανός** *maltus* ^b*copiosus* ^c*dignus* ^d*idoneus* ^e*magnus* ^f*plurimus* ^g(τὸ ίκ. ποιεῖν) ^h*satisfacere* ^h(τὸ ίκ.) *satisfactio*, (Ικ..όν) ⁱ*satis* ⁱ(Ικ..όν) *sufficit* ^k*sufficiens*
Mat 311 οὐδὲν εἰμὶ ικανὸς^c τὰ υποδήματα βαστάσαι || Mar 17^c Luc 316^c 8 8 οὐκ εἰμὶ ικανὸς^c ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθης || Luc 76^c

Mat 2812 ἀργύρια ίκανὰ^b ἔδωκαν τοῖς στρατ. Mar 1046 δχλου I.oū^f Luc 712 δ. τῆς πόλ. ίκ.
 1515 τῷ δχλῷ τὸ ίκανὸν ποιήσαις
 Luc 827 χρόνῳ ίκανῷ 20^a χρόνους ίκανούς
 23^a ἔξ ίκανῶν χρ. Act 811 ίκανῷ χρ.
 14^a ίκανὸν χρ. 27^a ίκανοῦ – χρόνου
 διαγενομένου – 923 ἐπληροῦντο ἡ-
 μέραι ίκ. 43 ἡμέρας ίκανᾶς 1818 277
 – 32 ἡν – ἑκεὶ ἀγέλῃ χοίρων ίκανῶν βοσκ.
 2238 ίκανόν^h (*satis*) ἔστιν (vl ἀρκεῖ)
 23 9 ἐπηρώτα – αὐτὸν ἐν λόγοις ίκανοῖς
 Act 1124 προσετέθη δχλος ίκ. τῷ κυρίῳ 26 δι-
 δάξαι δχλον ίκ. 1926 μετέστησεν I. δ.
 1212 ήσαν ίκανοὶ συνηθροισμένοι 1421 μα-
 θητεύσαντες ίκανούς 1919 ίκανοὶ –
 τῶν τὰ περίεργα πραξάντων
 17 9 λαβόντες τὸ ίκ.^h (vl *accepto satis*)
 20 8 λαμπάδες ίκανα^b 37 ίκανός^e – κλαυθ-
 μός 228 φῶς ίκανὸν^b περὶ ἐμέ
 – 11 ἐφ' ίκανόν (*satis*) τε διμιλήσας ἄχρι
 Rm 1523 ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
 ὑμᾶς ἀπὸ ίκανῶν (vl πολλῶν) ἔτῶν
 1 Co 1130 ἐν ὑμῖν – καὶ κοιμῶνται ίκανοί
 15 9 οὐκ εἰμὶ ίκ.^c καλεῖσθαι ἀπόστολος
 2 Co 2 8 ίκανὸνⁱ τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιπίμα αὕτη
 – 16 πρὸς ταῦτα τίς ίκανός^d; (*tam id.*)
 3 5 οὐχ δπι ἀφ' ἐαυτῶν ίκανοί^k ἔσμεν
 2 Ti 2 2 πιστοῖς ἀνθρώποις οἵτινες ίκανοὶ^d
 ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι

Ικανότης S^o – *sufficientia*
 2 Co 3 5 ἀλλ' ἡ ίκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ

ίκανοῦν ^a*idoneum facere* ^b*dignum facere*
 2 Co 3 6 δς καὶ ίκάνωσεν^a ἡμᾶς διακόνους
 καινῆς διαδήκης

Col 112 τῷ ίκανώσαντι^b ὑμᾶς (vl ἡμᾶς vg)
 εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων

ίκετηρία *supplicatio* Hb 57 δεήσεις καὶ ίκετη-
 ρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῷζειν αὐ-
 τὸν – προσενέγκας

ίκμας *humor* Luc 88 διὰ τὸ μὴ ἔχειν I..δα

Ίκόνιον Act 1351 141.19.21 162 2 Ti 311

ίλαρός *hilaris* 2 Co 97 „Ι..δν – δότην” ἀγα.

ίλαρότης *hilaritas* Rm 128 δ ἐλεῶν ἐν Ιλ.

ιλάσκεσθαι ^a*propitium esse* ^b*repropitiare*
 Luc 1813 ιλάσθητί^a μοι τῷ ἀμαρτωλῷ
 Hb 217 εἰς τὸ Ιλ.^b τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ

ιλασμός *propitatio* 1 Jo 22 αὐτὸς ίλασμός
 ἔστιν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν 410
 ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ίλασμὸν
 περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν

ιλαστήριον ^a*propitatio* (vl *propitiator* =
 ίλαστήριος) ^b*propitiatorium*
 Rm 325 δν προέθετο δ θεὸς ίλαστήριον^a
 Hb 9 5 Χερουβίν – κατασκιάζοντα τὸ ίλαστ.^b

ἴλεως ^a(Τ. σοὶ) *absit a te* ^b*propitius*
 Mat 1622 Υλεώς σοι^a, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι
 Hb 812 „Ιλ.^b ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν”

Ιλλυρικόν Rm 1519 κύκλῳ μέχρι τοῦ Ιλλυρ.

ίμας *corrigia* (vl *corr.*) ^b*lorum*
 Mar 1 7 || Luc 316 Joh 127 – Act 2225^b

ίματίζειν S^o – *vestire* Mar 515 || Luc 835

ίματιον *vestimentum* ^b*pallium* ^c*tunica*
^d*vestis*

Mat 540 ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ίματιον^b || Luc 629
 916 ἐπὶ ίματιῷ παλαιῷ· αἱρεῖ – ἀπὸ τοῦ
 ίματίου || Mar 221 Luc 538 ἀπὸ ίμα-
 τίου καινοῦ σχίσας – ἐπὶ ίμ. παλαιόν
 – 20 γυνὴ – ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ίμ.
 αὐτοῦ 21 || Mar 527.28.30 Luc 844 –
 Mat 1438 Υνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρα-
 σπέδου τοῦ ίματίου || Mar 656

17 2 τὰ – ίμ. αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ
 φῶς || Mar 93 στίλβοντα λευκὰ λίαν
 21 7 ἐπέδηκαν – τὰ ίμάτια 8 ἔστρωσαν – τὰ
 ίμ. ἐν τῇ δδῷ || Mar 117.8 Luc 1935s
 2418 μὴ ἐπιστρεψάτω δπίσω ἀραι τὸ ίμά-
 τιον^c αὐτοῦ || Mar 1316

2665 διέρρηξεν τὰ ίμάτια αὐτοῦ Act 1414^c
 2731 ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ίμ. αὐτοῦ || Mar
 1520 – Joh 192 ίμ.^d πορφυροῦν περι-
 ἔβαλον αὐτόν 5 φορῶν – τὸ πορφ. ίμ.
 – 35 „διεμερίσαντο τὰ ίμ.” αὐτοῦ (vl +
 „ινα πληρωθῆ – „διεμερίσαντο τὰ ίμ.
 μου ἐσυτοῖς” vg) || Mar 1524 Luc
 2334 Joh 1923.24 „διεμερ. τὰ ίμ. μου”

Mar 1050 ἀποβαλὼν τὸ ίμάτιον αὐτοῦ – ἡλθεν
 Luc 725 ἀνθρωπὸν ἐν μαλακοῖς ίματίοις – ;
 827 οὐκ ἐνεδύσατο ίματιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ
 2236 πωλησάτω τὸ ίμ.^c αὐτοῦ καὶ ἀγορ.
 Joh 13 4 τίθησιν τὰ ίμ. 12 ἔλαβεν τὰ ίμ. αὐτοῦ

Act 758 ἀπέθεντο τὰ ίμάτια αὐτῶν παρά 2220
 939 ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ίματια^d
 12 8 περιβαλοῦ τὸ ίμ. σου καὶ ἀκολούθει

Act 16.22 περιρήξαντες αὐτῶν τὰ ίμάτια^c
 18 ἡ ἐκτιναξάμενος τὰ ίμάτια εἶπεν πρός
 22.23 αὐτῶν – ῥιπτούντων τὰ ίμάτια
 Hb 1.11 „ώς ίμ. παλαιωθήσονται“ 12 ώς ίμ.
 Jac 5.2 τὰ ίμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν
 1 Pe 3.3 ὧν – οὐχ δ – ἐνδύσεως ί..ων κόσμος
 Ap 3.4 δ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ίμάτια αὐτῶν
 – 5 περιβαλεῖται ἐν ί..οις λευκοῖς 18.44
 πρεσβυτέρους – ἐν ίματίοις λευκοῖς
 16.15 μακάριος δ – τηρῶν τὰ ίμάτια αὐτοῦ
 19.13 περιβεβλημ. ίμ.^d βεβαμένον αἴματι
 – 18 ἐπὶ τὸ ίμάτιον – δνομα γεγραμμένον

ίματισμός vestis ^bvestitas

Luc 7.25 οἱ ἐν ίματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ
 9.29 δ ίμ.^b αὐτοῦ λευκὸς ἔξαστράπτων
 Joh 19.24 „ἐπὶ τὸν ίμ. μου ἔβαλον κλῆρον“
 Act 20.33 χρυσίου ή ί..οῦ οὐδενὸς ἐπεδύμησα
 1 Ti 2.9 μὴ ἐν – ίματισμῷ πολυτελεῖ

Ιόππη Act 9.36.38.42.43 105.8.23.32 115.13**Ιορδάνης**

Mat 3.5 πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ ί..ου || Luc 3.3
 – 8 ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ί.. ποταμῷ || Mar
 15 – Mat 3.13 παραγίνεται δ ίησ. ἐπὶ
 τὸν ί.. || Mar 19 ἐβαπτίσθη εἰς τὸν ί..
 4.15.25 19.1 Mar 38 10.1 Luc 4.1
 Joh 1.28 ἐν Βηθανίᾳ – πέραν τοῦ ί.. 3.28 10.40

Ιός *venerari* ^baerugo

Rm 3.13 „Ιός ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χειλη αὐτῶν“
 Jac 3.8 μεστὴ ίοῦ θανατηφόρου. ἐν αὐτῇ
 5.3 δ ίός^b αὐτῶν εἰς μαρτύρ. ὑμīν ἔσται

Ιουδαία *Iudea* ^b*Iuda* indecl. ^c*Iude*

Mat 2.1 ἐν Βηθλέεμ τῆς ί..ασ^b (v1^c) 5^c (v1^b)
 – 22 ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς ίουδ.
 3.1 κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ίουδαίας
 5 πᾶσα ἡ ί.. || Mar 15 → ίουδαῖος
 4.25 ὄχλοι – ἀπὸ – ί..ας || Mar 3.7 Luc 6.17
 19.1 ἥλιδεν εἰς τὰ δρις τῆς ί.. πέραν τοῦ
 Ιορδ. || Mar 10.1 καὶ (v1^c vg^c) πέραν
 24.16 οἱ ἐν τῇ ίουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ
 δρη || Mar 13.14 Luc 21.21

Luc 1.5 Ἡρώδου βασιλέως τῆς ί.. 31 ἡγεμο-
 νεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς ίουδ.
 – 65 ἐν – τῇ δρεινῇ τῆς ίουδ. διελαλεῖτο
 2.4 εἰς τὴν ίουδαίαν εἰς πόλιν Δαυΐδ
 4.44 ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγάς τῆς
 ίουδαίας (v1 Γαλιλαίας vg) – 23.5
 5.17 ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλ. καὶ ίουδ.

Luc 7.17 ἔξηλθεν δ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ ί..
 Joh 3.22 → ίουδαῖος 4.3 ἀφῆκεν τὴν ίουδ. 47
 ἥκει ἐκ τῆς ί.. 54 ἐλθὼν ἐκ τῆς ίουδ. εἰς
 τὴν Γαλ. 7.1 οὐ γάρ ἤθελεν ἐν τῇ ίουδαίᾳ
 περιπατεῖν 3 ὑπαγε εἰς τὴν ίουδ.
 11.7 ἄγωμεν εἰς τὴν ίουδαίαν πάλιν
 Act 1.8 μάρτυρες – ἐν πάσῃ τῇ ί.. καὶ Σαμ.
 2.9 οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν,
 ίουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν
 8.1 διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς ί..
 καὶ Σαμ. 9.31 ἡ – ἐκκλησία καθ' ὅλης
 τῆς ίουδ. καὶ Γαλιλ. καὶ Σαμαρείας
 10.37 τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς ί..
 11.1 οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν ίουδ.
 – 29 τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ ί.. ἀδελφοῖς
 12.19 κατελθὼν ἀπὸ τῆς ί.. εἰς Καισάρειαν
 15.1 τινὲς κατελθόντες ἀπὸ τῆς ίουδαίας
 21.10 κατῆλθεν τις ἀπὸ τῆς ί.. προφήτης
 26.20 πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς ί.. – ἀπῆγ-
 γελλον μετανοεῖν
 28.21 οὕτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμενα
 ἀπὸ τῆς ίουδαίας

Rm 15.31 ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ ίουδαίᾳ
 2 Co 1.16 ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν ί..
 Gal 1.22 ἡμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ
 ταῖς ἐκκλησίαις τῆς ί.. ταῖς ἐν Χῶ
 1 Th 2.14 μιμητὰ ἐγενήθητε – τῶν ἐκκλησῶν –
 τῶν οὖσῶν ἐν τῇ ίουδαίᾳ ἐν Χῶ

Ιουδαῖζειν *Iudaizare* Gal 2.14

Ιουδαϊκός *Iudaicus* Tit 1.14 ί..οῖς μύθοις

Ιουδαϊκῶς S^o – *Iudaice* Gal 2.14 ζῆν

Ιουδαῖος, ..αία et adj. **Ιουδαῖος**, ..αία, ..ον

Iudeus, *Iudea*

Mat 2.2 ποῦ ἐστιν δ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ί..;
 27.11 σὺ εὶ δ βασιλεὺς τῶν ί..; 29 χαῖρε,
 βασιλεὺς τῶν ί.. 37 ίησοῦς δ β. τ. ί..
 || Mar 15.2.9 ἀπολύσω ὑμῖν τὸν β. τ.
 ί..; 12 τί οὖν ποιήσω [δν] λέγετε τὸν
 β. τ. ί..; 18 χαῖρε, β. τ. ί.. 26 Luc 23.3.
 37 εὶ σὺ εὶ δ β. τ. ί.., σῶσον σεαυτόν
 38 Joh 18.33.39 19.3.14 λέγει τοῖς ί..
 ίδε δ β. ὑμῶν 19.21 ἔλεγον – οἱ ἀρχ-
 ιερεῖς τῶν ί..· μὴ γράφε· δ β. τ. ί..,
 ἀλλ' ὅτι – εἶπεν· βασ. εἰμι τῶν ίουδ.
 28.15 διεφημίσθη δ λόγος – παρὰ ί..οῖς

Mar 1.5 ἔξεπορεύετο – πᾶσα ἡ ί..αία χώρα
 7.3 πάντες οἱ ίουδ. ἔαν μὴ – νίψωνται
 Luc 7.3 ἀπέστειλεν – πρεσβυτέρους τῶν ί..
 23.51 ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν ίουδ.

Joh 1:19 ἀπέστειλαν – οἱ Ἰουδαῖοι – ἱερεῖς
 2:8 κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων
 – 13 ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰ. 5:1 ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰ. – 6:4 τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰ. – 7:2 ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰ. ἡ σκηνοπηγία 11:55 τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων – 19:31 οἱ οὖν Ἰ., ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν 42 διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων – 18 ἀπεκριθῆσαν οὖν οἱ Ἰουδ. 20 εἶπαν 3:1 Νικόδημος –, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων – 22 ἥλθεν – εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν – 25 ζῆτησις – μετὰ Ἰ..ου (v1 Ἰ..ων vg)
 4:9 πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὔν –; [οὐ γάρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις]
 – 22 δτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν 5:10 ἔλεγον – οἱ Ἰ. – σάββατόν ἐστιν 16 – 16 ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν 18 ἔζήτουν αὐτὸν – ἀποκτεῖναι 7:1
 6:41 ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδ. περὶ αὐτοῦ – 52 ἐμάχοντο – πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδ.
 7:11 οἱ – Ἰ. ἔζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ – 13 διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδ. 19:38 (Jos. ab Arim.) 20:19 (discipuli) 9:22 δτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰ. (parentes caeci). ἢδη γάρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδ.
 – 15 ἐθαύμαζον – οἱ Ἰουδ. – πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν –; 35 εἶπον – οἱ Ἰ. πρὸς ἑαυτούς ποῦ – μέλλει πορεύεσθαι –; 8:22 μήπι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν –;
 8:31 πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰ. – 48:52.57 – 9:18 οὐκ ἐπίστευσαν – οἱ Ἰ. περὶ αὐτοῦ δτι ἦν τυφλός
 10:19 σχίσμα πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδ.
 – 24 ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὶδον οἱ Ἰουδαῖοι – 31 ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδ. 33 11:8 νῦν ἔζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδ.
 11:19 πολλοὶ – ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν 31.33.38.45 ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν 12:9.11 ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν – 54 δοὺς Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις
 13:33 καθὼς εἶπον τοῖς Ἰ. δτι δπου ἐγώ 18:12 οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδ. συνέλαβον 14 Καϊαφᾶς δούμβιον λιθούς παρεύεισας τοῖς Ἰ.
 – 20 δπου πάντες οἱ Ἰουδ. συνέρχονται – 31 οἱ Ἰ..· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι – 35 μήπι ἐγώ Ἰουδαῖός εἰμι; – 36 ἵνα μή παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις – 38 19:7.12.20 – 40 καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν

Act 2:5 εἰς Ἱερουσ. κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, – ἀπὸ παντὸς ἔθνους 11 Ἰουδαῖοί τε

Act 9:22 συνέχυννεν Ἰ..ους τοὺς – ἐν Δαμασκῷ 18:28 τοῖς Ἰουδ. διακατηλέγχετο – 23 συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰ. ἀνελεῖν αὐτὸν 10:22 μαρτυρούμενος – ὑπὸ δλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰ. (Corin.) 22:12 (Απαν.) – 28 ἀνέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ – 39 ὃν ἐποίησεν ἐν τῃ χώρᾳ τῶν Ἰ. 11:19 μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον (v1 μόνοις vg) Ἰουδαίοις 12:3 ἴδων – δτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς Ἰουδ. – 11 ἐκ – τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰ. 13:5 κατήγγελλον τὸν λόγον – ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰ. 14:1 17:1.10.17 διελέγετο – ἐν τῇ συναγ. τοῖς Ἰ. καὶ τοῖς σεβομένοις 18:4 ἐπειδέν τε Ἰ..ους καὶ Ἐλλ. (vg v1o) 19 διελέξατο τοῖς Ἰουδ. – 6 εὔρον – ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον – 43 ἡκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων – 45 ἴδοντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς δχλους – 50 οἱ δὲ Ἰ. παρώτρυναν τὰς σεβομένας 14:1 ὥστε πιστεῦσαι τῶν Ἰ. τε καὶ Ἐλλ. – πλῆθος 18:4 19:10 ἀκοῦσαι τὸν λόγον –, Ἰ..ους τε καὶ Ἐλλ. 20:21 διαμαρτυρόμενος Ἰ..οις τε καὶ Ἐλλησιν – 2 οἱ δὲ ἀπειδήσαντες Ἰ. 4 οἱ μὲν ἡσαν σὺν τοῖς Ἰουδ. 5 δρυμὴ τῶν ἔθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων 19 ἀπὸ – Ἰκονίου Ἰ..οι 16:1 Τιμόδ., υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς 3 περιέτεμεν αὐτ. διὰ τοὺς Ἰ. – 20 Ἰ..οι ὑπάρχοντες 19:34 δτι Ἰ. ἐστιν 17:5 ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰ. 13 οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσ. Ἰ..·, ἥλθον κάκει σαλεύοντες 18:2 εὑρών τινα Ἰ..ον δύναμι τόκολαν – χωρίζεσθαι – τοὺς Ἰ. ἀπὸ τῆς Ρώμης – 5 διαμαρτυρ. τοῖς Ἰ. εἰναι τὸν χριστόν – 12 κατεπέστησαν – οἱ Ἰ. τῷ Παύλῳ 14 – 24 Ἰ. δέ τις Ἀπολλῶς –, Ἀλεξανδρεύς 19:13 τινὲς – τῶν – Ἰουδαίων ἔχορκιστῶν 14 Σκευᾶ Ἰ..ου ἀρχιερέως ἐπτὰ υἱοί 17 ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰ. τε καὶ Ἐλλ. – 33 προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων 20:3 ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδ. 19:21:11 οὕτως δήσουσιν ἐν Ἱερουσ. οἱ Ἰουδ. – 20 πόσαι μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰ. τῶν πεπιστευκότων 21 δτι ἀποστασίαν διδάσκεις – τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη – Ἰ..ους – 27 οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰ. θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ 24:19 ἀπὸ τῆς Ἀ. Ἰ..οι – 39 ἄνθρωπος – εἰμὶ Ἰ. 22:3 ἀνὴρ Ἰ..οι 22:30 τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰ. 24:9 25:8 οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰ. – τι

- (Act 25) ἡμαρτον 10 Ἰουδαίους ούδὲν ἥδικηκα
262 ὃν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰ..ων 7 πε-
ρὶ ἡς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰ..ων
- Act 23.12 οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἔαυτούς
— 20.27 — 245 κινοῦντα στάσεις — τοῖς Ἰ.
τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην 2524 2621
2424 σὺν Δρουσίλῃ — οὕσῃ Ἰουδαίᾳ
— 27 χάριτα καταθέσθαι τοῖς Ἰ. 259 χάριν
25 2 οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδ. 7.15 — 2817.19
26 3 γνώστην δοντα σε πάντων τῶν κατὰ
Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων
— 4 τὴν — βίωσίν μου — ἵσσαι πάντες Ἰ.
(2829 v1 ἀπῆλθον οἱ Ἰ., πολλὴν ἔχοντες ἐν
ἔαυτοῖς συζήτησιν vel ζήτησιν, vg)
- Rm 116 τῷ πιστεύοντι, Ἰ..ω τε πρῶτον καὶ Ἐλ-
ληνι 29.10 — 39 Ἰ..ους τε καὶ Ἐλλη-
νας — ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι 1012 οὐ γάρ
ἐστιν διαστολὴ Ἰ..ου τε καὶ Ἐλληνος
217 εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ
— 28 οὐ γάρ δὲ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδ. ἐστιν
29 ἀλλ᾽ δὲ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος
3 1 τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, —;
— 29 ἡ Ἰ..ων δὲ θεός μόνον (v1 μόνων);
924 ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαί-
ων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν
- 1 Co 122 ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἴτοῦσιν
— 23 Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, ἐθνεσιν δὲ
— 24 τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἐλλ.
920 ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαί-
οις, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω
1032 ἀπρόσκοποι καὶ Ἰ..οις γίνεσθε καὶ
“Ἐλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ
1213 εἰς ἐν σῶμα —, εἴτε Ἰ..οι εἴτε “Ἐλλ.
2 Co 1124 ὑπὸ Ἰ..ων πεντάκις τεσσεράκοντα
- Gal 213 συνυπεκρίθησαν — οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι
— 14 εἰ σὺ Ἰ. ὑπάρχων ἐθνικῶς — ζῆς 15 ἡ-
μεῖς φύσει Ἰουδαῖοι
328 οὐκ ἔνι Ἰ. οὐδὲ “Ἐλλην Col 311 δ-
που οὐκ ἔνι “Ἐλλην καὶ Ἰουδαῖος
- 1 Th 214 τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς —, καθὼς
καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων
- Ap 2 9 βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰ..ους
εἶναι ἔαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν 39
- Ἰουδαϊσμός *Judaismus* Gal 113.14 ἐν τῷ Ἰ.
Ἰούδας, ..α *Iudas, Iuda*
- 1) filius Jacob, tribus Juda
- Mat 12.3 26 Βηδλέεμ, γῆ Ἰούδα Luc 139 εἰς
πόλιν Ἰούδα 333 Hb 714 ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλ-
κεν δὲ κύριος ἡμῶν 88 „ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα
- διαυθήκην καινήν” Ap 55 δ „λέων” δὲ ἐκ τῆς
φυλῆς „Ἰούδα” 75 ἐκ φυλῆς Ἰούδα
- 2) nomen e genealogia Jesu: Luc 330
- 3) apostolus: Luc 618 Ἰούδαν Ἰακώβου
- Act 113 Joh 1422 Ἰούδας, οὐχ δὲ Ἰσκαριώτης
- 4) Judas Iscariotes — vg *Iscariotes*, ..ta
(Joh 132.26) ^b *Scariotes*, ..is ^c *Scarioth*
Mat 104 Ἰ. δὲ Ἰσκαριώτης (v1b) || Mar 319 Ἰ.
Ἰσκαριώθ (v1c) Luc 618 Ἰ. Ἰ..ώθ (v1c) — Mat
2614 δὲ λεγόμενος Ἰ. Ἰσ..ης (v1c) 25 Ἰούδας δὲ
παραδίδοντας αὐτὸν 47 273 Ἰ. δὲ παραδούς || Mar
1410 Ἰ. Ἰ..ώθ (v1b) 43 Ἰούδας (vg add^a v1c)
Luc 223 εἰς Ἰ..αν τὸν καλούμενον Ἰσ..ην (v1c)
47 Ἰ. 48 Ἰούδα — Joh 671 Ἰ..αν Σίμωνος Ἰσ..
του (v1 ἀπὸ Καρυώτου) 124 Ἰ. δὲ Ἰσ..της (v1b)
132 Ἰ. Σίμωνος Ἰσ..της (v1 ἀπὸ Καρ.) 26.29 Ἰ.
182.3.5 — Act 116.25
- 5) Jesu frater: Mat 1355 || Mar 63, eun-
dem dicere videtur Jud 1 ἀδελφὸς — Ἰακώβου
- 6) Judas Galilaeus: Act 537 ἀνέστη
- 7) Barsabbas: Act 1522.27.32 (v1 34)
- 8) Damascenus quidam: Act 911
- Ιουλία Rm 1615 Ιούλιος Act 271.3
- Ιουνιᾶς Rm 167 Ἰουνιᾶν (v1 Ἰουνίαν)
- Ιοῦστος 1) Joseph Barsabbas: Act 123
2) Titius Justus: Act 187
3) Jesus Justus: Col 411
- Ιππεύς *eques* Act 2323.32
- Ιππικός *equester* Ap 916 στρατεύμ. τοῦ Ιππ.
- Ιππος *equus*
Jac 3 3 τῶν Ἰ. τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα
Ap 6 2 „Ιππος λευκός” 4 „Ιππος πυρρός” 5
„μέλας” 8 χλωρός 97 „δμοιοι Ιπποις”
ἡτοιμασμένοις „εἰς πόλεμον” 9.17.19 14
20 1813 1911 ίδοὺ Ιππ. λευκός 14 ἐφ' Ιπ-
ποις λευκοῖς 18.19 ποιῆσαι τὸν πόλεμον
μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ Ιππού 21
- Ιρις *iris* Ap 43 Ιρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου” 101
ἄγγελον —, καὶ ἡ Ι. ἐπὶ τὴν κεφαλήν
- Ισαάκ Mat 12 || Luc 334 — Act 78
Mat 811 μετὰ Αβρ. καὶ Ἰσ. καὶ Ἰακ. || Luc 1328

Mat 22:32 καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ” || Mar 12:26 Luc 20:37 Act 3:19 7:32

Rm 9:7 „ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα”
Hb 11:18 — Rm 9:10 καὶ Ῥεβέκκα ἔξ
ἔνδος —, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν

Gal 4:28 κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἔστε
Hb 11:9.17 πίστει „προσενήνοχεν Ἀβρ. τ. Ἰσ.”
— 20 πίστει — εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ
Jac 2:21 „ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ”

Ισάγγελος S^o — *aequalis angelis*
Luc 20:38 οὐδὲ — ἀποδανεῖν ἐπι δύνανται, Ισ-
άγγελοι γάρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ — θεοῦ

“Ισκαριώθ, ..ώτης → Ἰούδας 4) et 3)

Ισος et **Ισα** (adv.) *aequalis* b *conveniens*
c *par*, *paris* d *idem*, *eadem*

Mat 20:12 Ἰσους^c αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας τοῖς
Mar 14:58 Ἰσαι^b αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἡσαν^{εθ}
Luc 6:34 δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ Ἰσα
Joh 5:18 Ἰσον ἔαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ
Act 11:17 εἰ — τὴν Ἰσην^d δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς
ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν
Phl 2:6 οὐχ ἀρπαγμὸν ἥγήσατο τὸ εἶναι Ἰσα
(*esse se aequalem*) θεῷ
Ap 21:16 τὸ πλάτος καὶ τὸ ὑψος αὐτῆς Ἰσα

Ισότης *aequalitas* b *quod aequum est*
2 Co 8:13 ἀλλ’ ἔξ Ἰ..τος 14 ὅπως γένηται Ισότης
Col 4:1 τὴν Ισότητα^b τοῖς δούλοις παρέχεσθε

Ισότιμος S^o — *coaequalis*
2 Pe 1:1 τοῖς Ισότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν

Ισόψυχος *upanīmis* Phl 2:20 οὐδένα γάρ ἔχω
ἰσόψυχον, δοτις γνησίως τὰ περὶ ὑ-
μῶν μεριμνήσει

Ισραήλ
Mat 2:6 „ποιμανεῖ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραήλ”

— 20 πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ 21
8:10 παρ’ οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰ.
εὗρον (v1 οὐδὲ ἐν τῷ Ἰ. vγ) || Luc
7:9 οὐδὲ ἐν τῷ Ἰ. τοσ. πίστιν εὗρον
9:33 οὐδέποτε ἔφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ
10:6 πορεύεσθε — μᾶλλον πρὸς τὰ πρό-
βατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰ. 15:24
οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβ.—
— 23 οὐ μὴ τελέσῃτε τὰς πόλεις [τοῦ] Ἰ.
15:31 ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰ. Luc 1:68 „κύ-
ριος δ. τοῦ Ἰ.” Act 13:17 λαοῦ — Ἰ.

Mat 19:28 κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰ.
|| Luc 22:30 — → Ap 7:4 21:12

27:9 „δν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ”
— 42 βασιλεὺς Ἰσρ. ἐστιν || Mar 15:32 — Joh
1:49 σὺ βασ. εἰ τοῦ Ἰ. 12:13 ὁ β. τοῦ Ἰ.

Mar 12:28 „ἄκουε, Ἰσρ., κύριος δ ὁ θεὸς ἡμῶν”

Luc 1:18 πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰ. ἐπιστρέψει ἐπὶ
— τὸν θεὸν αὐτῶν 2:34 εἰς πτῶσιν καὶ
ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ

— 54 „ἀντελάβετο Ἰσραήλ παιδὸς αὐτοῦ”

— 80 ἔως — ἀναδεξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰ.

2:25 προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσρ.
(v1 38 τοῖς προσδεχ. λύτρωσιν Ἰ. vγ)

— 32 καὶ „δόξαν” λαοῦ σου „Ἰσραήλ”

4:25 πολλαὶ χῆραι 27 π. λεπροὶ — ἐν τῷ Ἰ.

24:21 ἐστίν δ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσρ.

Joh 1:31 ἀλλ’ ἴνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ

3:10 σὺ εἰ διδάσκαλος τοῦ Ἰσρ. καὶ —;

Act 1:8 εἰ — ἀποκαθιστάνεις τὴν βασ. τῷ Ἰ.;

2:38 γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσρ. 4:10 γνω-

στὸν ἔστω — παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ

4:27 σὺν „ἕδνεσιν καὶ λαοῖς” (v1 λαὸς) Ἰ.

5:21 πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσρ.

— 31 τοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραήλ

7:23 „τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τ. υἱοὺς Ἰ.”

— 37 Μωυσῆς δ εἴπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·

— 42 „μὴ — δυσίας προσηνέγκατέ μοι — ἐν

τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ —;”

9:15 ἐνώπιον — βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ

10:38 „λόγον” δν „ἀπέστειλεν — υἱοῖς Ἰσρ.”

13:23 ἤγαγεν τῷ Ἰσραήλ σωτῆρα Ἰησοῦν

— 24 βάπτισμα μετανοίας — τῷ λαῷ Ἰσρ.

28:20 εἶνεκεν γάρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραήλ

Rm 9:6 οὐ γάρ πάντες οἱ ἔξ Ἰσραήλ, οὗτοι

Ἰσραήλ (v1 Ἰσραηλῖται vγ)

— 27 Ἡσ. — κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰ.· „ἐὰν ἦ δ
ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσρ. ως” — 10:21

— 31 Ἰ. δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς

νόμον οὐκ ἔφθασεν

10:19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραήλ οὐκ ἔγνω;

11:2 ως ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσρ.

— 7 δ ἐπιζητεῖ Ἰσρ., τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν

— 25 πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰ. γέγονεν

— 26 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραήλ σωθήσεται

1 Co 10:18 βλέπετε τὸν Ἰσραήλ κατὰ σάρκα

2 Co 3:7 μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱ. Ἰ. 13

Gal 6:16 „εἰρήνη” ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ

„ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ” τοῦ θεοῦ

Eph 2:12 ἡτε τῷ καιρῷ ἔκεινω χωρὶς Χοῦ, ἀπ-

ηλοτριώμενοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσρ.

Phl 3:5 ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμίν

Hb 8:8 „συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰ. — δια-

θήκην καινήν” 10 „τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ”
 Hb 11:22 περὶ τῆς ἔξοδου τῶν σιῶν Ἰσραὴλ
 Ap 2:14 βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰ.
 7:4 ἐκ πάσης φυλῆς σιῶν Ἰσραὴλ
 21:12 „δόνοματα – τῶν – φυλῶν σιῶν Ἰσρ.”

Ισραηλίτης *Israelita*

Joh 1:47 ἵδε ἀληθῶς Ἰ., ἐνῷ δόλος οὐκ ἔστιν
 Act 2:22 ἄνδρες Ἰ..αι., ἀκούσατε 3:12 5:35 13:18
 καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν 21:28
 Rm 9:4 οἵτινές εἰσιν Ἰ..αι., ὃν ἡ σιωνισμός
 (– 6 v1 vg) 11:1 καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰ. εἰμί
 2 Co 11:22 Ἐβραῖοί εἰσιν; κάγω. Ἰ..αιί εἰσιν; κάγω

Ισσαχάρ Ap 7:7 ἐκ φυλῆς Ἰ. δώδεκα χιλιάδες

ιστάναι, ιστάνειν

1) ιστάνω, στήσω, ἔστησα (transitive)
statuere ^b*constituere*

Mat 4:5 ἔστησεν (v1 ἔστησιν) αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ || Luc 4:9 ἔστησεν
 18:2 ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν || Mar 9:38 Luc 9:47 πάρ’ ἔστητῷ – [Joh 8:3 στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ] Act 4:7
 25:33 στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν
 26:15 „ἔστησαν”^b αὐτῷ „τριάκ. ἀργύρια”

(Mar 7:9 v1 ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν στήσητε)

Act 1:23 ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ – καὶ Μαθθίαν
 5:27 αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ
 6:8 οὗτοις ἔστησαν ἐνώπ. τῶν ἀποστόλων
 – 13 ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς
 7:60 μὴ στήσῃς αὐτοῖς – τὴν ἀμαρτίαν
 17:31 ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾧ μέλλει κρίνειν
 22:30 τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς

Rm 3:31 μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ιστάνομεν
 10:3 τὴν Ἰδίαν (sc δικ.) ζητοῦντες στήσαι

14:4 δυνατεῖ – δικύριος στήσαι αὐτόν
 Hb 10:9 ἀναιρεῖ τὸ πρώτον ἵνα τὸ δεύτερον
 (vg *sequens*) στήσῃ

Jud 24 τῷ δὲ δυναμένῳ – ὑμᾶς – στήσαι^b κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους

2) ἔστηκα (ἔστηκώς et ἔστως, ἔστηκέναι et ἔστάναι), εἰστήκειν, ἔστην (intransitive) *stare* ^b*assistere* ^c*praesto esse* ^d*statuere* → στήκειν

*selecti loci ex Evang. et Act.

Mat 6:5 ἔστωτες προσεύχεσθαι cfr Luc 18:11
 12:46 εἰστήκεισαν ἔξω 47 ἔστηκασιν || Luc 8:20 ἔστηκασιν ἔξω ἰδεῖν θέλοντές σε
 16:28 εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἔστωτων οἵτινες

οὐ μὴ γεύσ. θαν. || Mar 9:1 Luc 9:27
 Mat 20:3 ἄλλους ἔστωτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς
 ε εδρεν ἄλλους ἔστωτας – τί ὧδε
 ἔστηκατε – ἀργοί;

24:15 „βδέλυγμα” – ἔστὸς „ἐν τόπῳ ἀγίῳ”
 || Mar 13:14 ἔστηκότα δπου οὐ δεῖ

Mar 3:24.25 οὐ δυνήσεται ἡ οἰκία – στῆναι (νι σταθῆναι et ἔσταναι) 28 οὐ δύναται
 στῆναι (sc δ σατ.) ἀλλὰ τέλος ἔχει

Luc 1:11 ἄγγελος – ἔστως ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου Act 7:55 Ἰησοῦν ἔστωτα
 ἐκ δεξ. τοῦ θεοῦ ss τὸν υἱ. τοῦ ἀνδρ.

6:8 ἀναστάς ἔστη Act 3:8

13:25 ἄρξησθε ἔξω ἔσταναι καὶ κρούειν
 (Joh 8:44 v1 ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν)

Act 8:38 ἐκέλευσεν στῆναι τὸ ἄρμα
 25:10 ἔστως ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρός
 είμι 26:6 ἔστηκα κρινόμενος

26:22 ἔστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ
 Rm 5:2 εἰς τὴν χάριν – ἐν ᾧ ἔστηκαμεν

11:20 σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας

1 Co 7:37 δς δὲ ἔστηκεν^d ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 έδραῖος 10:12 δ δοκῶν ἔσταναι

15:1 τὸ εὐαγγέλιον –, ἐνῷ καὶ ἔστηκατε

2 Co 1:24 τῇ γὰρ πίστει ἔστηκατε
 Eph 6:11 στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου 13 ἵνα δυνηθῆτε – ἀπαντα κατεργασάμενοι στῆναι 14 στῆτε οὖν
 „περιζωσάμενοι – ἐν ἀληθείᾳ”

(Col 4:12 v1 ἵνα στῆτε τέλειοι → 3)

2 Ti 2:19 δ – δεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν

Hb 10:11 Ἱερεὺς ἔστηκεν^c καθ' ἡμέραν λειτουρ.

Jac 2:3 σὺ στήθη ἐκεῖ μὴ κάθου ὑπὸ τὸ ὑπ.
 5:9 δ κριτής πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν^b

1 Pe 5:12 ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ,
 εἰς ᾧ στῆτε (v1 ἔστηκατε vg *statis*
 v1 *state*)

Ap 3:20 ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω

5:6 εἰδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου – ἀρνίον
 ἔστηκός (v1 ..κώς) 14:1 Ιδοὺ τὸ ἀρνίον ἔστὸς ἐπὶ τὸ δρός Σιών

7:1 τέσσ. ἀγγέλους ἔστωτας 10:5.8 19:17

– 9 ἔστωτες ἐνώπ. τοῦ θρόνου 11:8 2:6 οἱ
 ἐνώπ. τοῦ θεοῦ ἔστηκασιν 11:4 20:12

11:11 „ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν”

12:4 δ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυν.

15:2 ἔστωτας ἐπὶ τὴν θάλασ. τὴν ὑαλίνην
 18:10 ἀπὸ μακράθεν ἔστηκότες 17

3) στήσομαι (med.), – ἔσταθην, σταθῆσομαι (intrans.) *stare*

Mat 2:9 ἔως – ἔσταθη ἐπάνω οὖ δην τὸ παιδ.

Mat 12²⁵ οίκια μερισθεῖσα – οὐ σταθήσεται 28 πῶς – στ. ἡ βασ. αὐτοῦ (sc τοῦ σατ.); || Mar 3²⁴ Luc 11¹⁸ → 2) Mar 3²⁴s
 18¹⁶ Ἰνα „ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἡ τριῶν σταθῆ πᾶν ἥημα” 2 Co 13¹
 27¹¹ ἐστάθη (vl ἔστη) ἐμπρ. τ. ἡγεμόνος
 Mar 13⁹ ἐπὶ – βασιλέων σταθήσεσθε ἔνεκεν
 Luc 18¹¹ ὁ Φαρ. σταθείς (cfr 13 ὁ δὲ τελώνης μακρόδεν ἐστώς) 40 19⁸
 21³⁸ Ἰνα κατισχύσητε – σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
 24¹⁷ τίνες οἱ λόγοι – οὓς ἀντιβάλλετε – περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί. (vl τίνες – περιπατοῦντες καὶ ἐστε σκ.; vg et estis tristes)
 Act 2¹⁴ σταθείς 5²⁰ 11¹³ 17²² 25¹⁸ 27²¹
 Rm 14⁴ τῷ Ιδίῳ κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει· σταθήσεται δέ, δυνατεῖ γάρ → 1)
 Col 4¹² Ἰνα σταθῆτε (vl στήτε) τέλειοι
 Ap 6¹⁷ „καὶ τίς δύναται σταθῆναι;”
 8 3 12¹⁸ 18¹⁵ ἀπὸ μακρόδεν στήσονται

ιστορεῖν *vidēre* Gal 1¹⁸ ιστορῆσαι Κηφᾶν

ισχύειν *posse b valere c (ισχύων) sanus d invalescere e confirmari*

Mat 5¹³ εἰς οὐδὲν ισχύει^b ἔτι εἰ μὴ βληθέν
 8²⁸ ὕστε μὴ ισχύειν τινὰ παρελθεῖν
 9¹² οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ισχύοντες^b ίστροῦ || Mar 2¹⁷c
 26⁴⁰ οὕτως οὐκ ισχύσατε – γρηγορῆσαι –; || Mar 14³⁷ καθεύδεις; οὐκ ἡ..σας –;
 Mar 5⁴ καὶ οὐδεὶς ισχυεν αὐτὸν δαμάσαι
 9¹⁸ οὐκ ισχυσαν (sc ἐκβαλεῖν οἱ μαθ.)
 Luc 6⁴⁸ οὐκ ισχυσεν σαλεῦσαι αὐτήν
 8⁴³ ἡτις οὐκ ισχυσεν – θεραπευθῆναι
 13²⁴ καὶ οὐκ ισχύσουσιν (sc εἰσελθεῖν)
 14⁶ οὐκ ἡ..σαν ἀνταποκριθῆναι 28 μὴ I..οντος ἐκτελέσαι 30 οὐκ ισχυσεν
 16³ σκάπτειν οὐκ ισχύω^b – Joh 21⁸b
 20²⁶ οὐκ ἡ..σαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ἥημ
 Act 6¹⁰ οὐκ ισχυν ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ
 15¹⁰ ζυγὸν –, δν – οὗτε ἡμεῖς ισχύσαμεν βαστάσαι; 19¹⁶ ισχυσεν^d κατ’ αὐτῶν
 25⁷ οὐκ ισχυν ἀποδεῖται 27¹⁶
 19²⁰ δ λόγος ηὔξανεν καὶ ισχυεν^e
 Gal 5⁸ ἐν – Χῷ – οὕτε περιτομή τι ισχύει^b
 Phl 4¹³ πάντα ισχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με
 Hb 9¹⁷ μῆποτε ισχύει^b δτε ζῆ διαδέμενος
 Jac 5¹⁸ πολὺ ισχύει^b δέησις δικαίου ἐνεργου.
 Ap 12⁸ δ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι –, καὶ οὐκ ισχυσεν (vl ..σαν vg)^b

Ισχυρός *fortis b magnus c validus*

Mat 3¹¹ ισχυρότερός μού ἔστιν || Mar 1⁷ ἔρχεται δι ισχυρότερός μου Luc 3¹⁶
 12²⁹ εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ισχυροῦ –, ἐὰν μὴ – δήσῃ τὸν ισχυρόν || Mar 3²⁷ Luc 11²¹ ὅταν δι ισχ. – φυλάσσῃ 22 ἐπὰν δὲ I..ότερος αὐτοῦ – νικήσῃ 14³⁰ βλέπων – τὸν ἄνεμον (vl + I..όν vg^c)
 Luc 15¹⁴ ἐγένετο λιμὸς I..ά^c κατὰ τὴν χώραν 1 Co 1²⁵ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ I..ότερον τῶν ἀνθρώπων 27 Ἰνα καταισχύνῃ τὰ Ισ. 4¹⁰ ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ισχυροί 10²² μὴ ισχυρότεροι αὐτοῦ ἔσμεν;
 2 Co 10¹⁰ αἱ ἐπιστολαὶ – βαρεῖαι καὶ ισχυραὶ Hb 5⁷ μετὰ κραυγῆς I..ᾶς^c καὶ δακρύων 6¹⁸ Ἰνα – ισχυρὰν παράκλησιν (*fortissimum solatium*) ἔχωμεν 11³⁴ ἐγενήθησαν ισχυροὶ ἐν πολέμῳ 1 Jo 2¹⁴ ὑμῖν, νεανίσκοι, δτι ισχυροί ἔστε Ap 5² εἶδον ἄγγελον ισχυρόν 10¹ 18²¹ 6¹⁵ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ Ισ. 19¹⁸ „Ισχυρῶν” 18² ἔκραξεν ἐν ισχυρῷ φωνῇ (vl ἐν ισχύῃ vg *in fortitudine* vl *forti voce*) – 8 „Ισχυρὸς κύριος” δι θεός δ „κρίνας” – 10 οὐδαὶ – „Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ισχυρά” 19⁶ ἥκουσα – ως φωνὴν βροντῶν I..ῶν^b

ισχύς *virtus b vires c fortitudo*

Mar 12³⁰ „ἔξ δλης τῆς ισχύος σου” 33 ισχύος^c || Luc 10²⁷ „ἐν δλῃ τῇ ισχύι^b σου” Eph 1¹⁹ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς Ισ. αὐτοῦ 6¹⁰ ἐν τῷ κράτει τῆς ισχ. 2 Th 1⁹ „ἄπὸ τῆς δόξης τῆς ισχύος αὐτοῦ” 1 Pe 4¹¹ εἴ τις διακονεῖ, ως ἔξ ισχύος ἡς χορηγεῖ δι θεός 2 Pe 2¹¹ δπου ἄγγελοι ισχύι^c – μείζονες Ap 5¹² ἄξιός ἐστιν – λαβεῖν – ισχύν^c 7¹² ἀμήν, – ἡ ισχύς^c τῷ θεῷ ἡμῶν

ισως *forsitan* Luc 20¹³ Ι. τοῦτον ἐντραπήσ.

Ιταλία Act 18² 27^{1.8} Hb 13²⁴ οἱ ἀπὸ τῆς Ι.

Ιταλική Act 10¹ ἐκ σπείρης τῆς καλ. Ι..ῆς

Ιτουραία Luc 3¹ τῆς Ιτουραίας – χώρας

ιχθύδιον S^o – *pisciculus* Mat 15³⁴ || Mar 8⁷

ιχθύς *piscis* → δψάριον

Mat 7¹⁰ ἡ καὶ ιχθὺν αιτήσει || Luc 11¹¹ τίνα – αιτήσει δι ιδίου ιχθύν, μὴ ἀντὶ ιχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; 13⁴⁷ ἐκ παντ. γένους (vg add *piscium* vlo)

Mat 14:17 καὶ δύο ἰχθύας 19 15:38 τοὺς ἰχθύας
 || Mar 6:38.41.43 Luc 9:13.16
 17:27 τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον
 Luc 5:6 πλῆθος ἰχθύων πολύ 9 Joh 21:6.8.11
 Ἰ..ων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκ. τριῶν
 24:42 ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος διπτοῦ μέρος
 1 Co 15:39 ἄλλῃ δὲ (sc σάρξ) ἰχθύων

ἴχνη, τά vestigia

Rm 4:12 τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἔχνεσιν τῆς ἐν
 ἀκροβυστίᾳ πίστεως
 2 Co 12:18 οὐ τοῖς αὐτοῖς ἔχν.; (sc περιεπατήσ.)
 1 Pe 2:21 ὡντα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἔχν. αὐτοῦ
'Ιωαδάμ Mat 19 **'Ιωανάν** Luc 3:27
'Ιωάννα Luc 8:3 γυνὴ Χουζᾶ 24:10

'Ιωάννης 1) δ βαπτιστής

Mat 3:1 παραγίνεται Ἰ. δ βαπτιστής 4 || Mar
 14 δ βαπτίζων 8 Luc 3:2 ἐγένετο ἥη-
 μα θεοῦ ἐπὶ Ἰ..ην τὸν Ζαχαρίου υἱόν
 – 13 δ Ἰησοῦς – πρὸς τὸν Ἰ. τοῦ βαπτισθῆ-
 ναι || Mar 1:9 ἐβαπτίσθη – ὑπὸ Ἰ..ου
 4:12 δτὶ Ἰ. παρεδόθη || Mar 1:14 μετὰ τὸ π.
 9:14 οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου || Mar 2:18 ἦσαν
 οἱ μαθηταὶ Ἰ. – νηστεύοντες. – διὰ τί
 οἱ μαθ. Ἰ. – νηστεύουσιν, – ; Luc 5:33
 11:2 δ δὲ Ἰ. ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ 4
 ἀπαγγείλατε Ἰ..η || Luc 7:18.20.22
 – 7 ἤρξατο δ Ἰησοῦς λέγειν – περὶ Ἰ..ου
 11 οὐκ ἐγήγερται – μείζων Ἰ..ου τοῦ
 βαπτ. 12 ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰ..ου
 τοῦ βαπτ. 13 ἕως Ἰ..ου ἐπροφήτευ-
 σαν 18 ἥλθεν – Ἰ. μῆτε ἐσθίων μῆτε
 πίνων || Luc 7:24.28.29 οἱ τελῶναι –,
 βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
 22 Ἰ. δ βαπτιστής μὴ ἐσθίων 16:16 δ
 νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰ..ου
 14:2 Ἰ. δ βαπτ.· αὐτὸς ἡγέρθη εἰς κρατή-
 σας τὸν Ἰ. ἔδησεν 4.8 τὴν κεφαλὴν
 Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ 10 ἀπεκεφά-
 λισεν Ἰωάννην || Mar 6:14 Ἰ. δ βαπτί-
 ζων ἐγήγερται 16 δν ἐγὼ ἀπεκεφά-
 λισα Ἰωάννην 17.18.20 ἐφοβεῖτο τὸν
 Ἰωάννην 24.25 Luc 9:7 διηπόρει διὰ
 τὸ λέγεσθαι – δτὶ Ἰωάννης ἡγέρθη 9
 16:14 οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτ. || Mar 8:28
 Luc 9:19 – Mat 17:13 συνήκαν – δτὶ
 περὶ Ἰ..ου τοῦ βαπτ. εἶπεν αὐτοῖς
 21:25 τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόδεν ἦν;
 28 ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰ..ην ||
 Mar 11:30.32 Luc 20:4.6

Mat 21:32 ἥλθεν γάρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν
 ὅδῷ δικαιοσύνης cfr Luc 7:29
 Luc 1:13 καλέσεις τὸ δνομα αὐτοῦ Ἰ..ην 60.63
 3:15 διαλογίζομένων – περὶ τοῦ Ἰ., μήποτε
 αὐτὸς εἴη δ χριστός 16 Joh 1:19 αὕτη
 ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου 28
 – 20 κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν φυλακῇ
 11:1 καθὼς καὶ Ἰ. ἐδίδαξεν τοὺς μαθητάς
 Joh 1:8 ἐγένετο ἀνθρωπος, ἀπεσταλμένος πα-
 ρὰ θεοῦ, δνομα αὐτῷ Ἰωάννης
 – 15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ 19.26.32.35.40
 – 28 δπου ἦν δ Ἰωάννης βαπτίζων 10:40
 3:23 ἦν δὲ καὶ Ἰ. βαπτίζων ἐν Αἰγαίῳ 24.25
 ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου με-
 τὰ Ἰουδαίου 28.27 ἀπεκρίθη Ἰωάννης
 4:1 πλείονας – βαπτίζει ἡ Ἰωάννης
 5:33 ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰ..ην 38 ἐγὼ – ἔχω
 τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου
 10:41 Ἰ. μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, – δσα
 εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν
 Act 1:5 Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν Σδαπι 11:16
 – 22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰ..
 ου 10:37 13:24 προκηρύξαντος Ἰωάν-
 νου – βάπτισμα μετανοίας 25 ὡς δὲ
 ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν δρόμον
 18:25 ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτ. Ἰ..ου
 19:3 εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα 4
 2) Zebedaei filius (eundem dicere vide-
 tur apocalypsis)
 Mat 4:21 || Mar 1:19 – Mat 10:2 || Mar 3:17 Luc
 6:14 Act 1:13 – Mat 17:1 παραλαμβά-
 νει – τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰ..
 ην || Mar 9:2 Luc 9:28 – Mar 14:33
 Mar 1:29 μετὰ Ἰακ. καὶ Ἰ..ου 5:37 Πέτρον καὶ
 Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην || Luc 8:51
 9:38 ἔφη αὐτῷ δ Ἰωάννης || Luc 9:49
 10:35 προσπορεύονται αὐτῷ Ἰακ. καὶ Ἰ..ης
 41 ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακ. καὶ
 Ἰωάννου – 13:3 ἐπηρώτα αὐτὸν κατ'
 Ιδίαν Πέτ. καὶ Ἰακ. καὶ Ἰ. καὶ Ἀνδ.
 Luc 5:10 Ἰάκ. καὶ Ἰ..ην 9:54 22:8 Πέτ. καὶ Ἰ..ην
 Act 3:1 Πέτρος – καὶ Ἰωάννης 3.4.11 4:13.19
 8:14 ἀπέστειλαν – Πέτρον καὶ Ἰωάννην
 12:2 Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου
 Gal 2:9 Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης,
 οἱ δοκούντες στῦλοι εἶναι
 Ap 1:1 ἐσήμανεν – τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννη
 4 Ἰωάννης ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ 9 ἐγὼ Ἰωάννης, δ ἀδελ-
 φὸς ὑμῶν 22:8 κάγὼ Ἰωάννης δ ἀκού-
 ων καὶ βλέπων ταῦτα

3) pater Petri (→ Βαριωνά)

Joh 142 σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου (v1 'Ιωνά vg) 2115 Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾶς με πλέον τούτων; 16 ἀγ. με; 17 φιλεῖς με;

4) Johannes Marcus

Act 1212.25 135.13 1537

5) vir quidam de genere sacerdotali

Act 4 ε Καιαφᾶς καὶ Ἰωάννης (v1 'Ιωνάθας)

'Ιώβ Jac 511 τὴν ὑπομονὴν Ἰ. ἡκούσατε

'Ιωβήδ Mat 15 Luc 332 (v1 'Ωβήδ vg)

'Ιωδά Luc 328 Ἰωήλ Act 216 Ἰωνάμ Luc 330

'Ιωνᾶς Mat 1239 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶς τοῦ προφήτου 40 „ἥν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κῆτους“ 41 μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶς, καὶ – πλεῖον Ἰωνᾶς ὥδε || Luc 11 29.30 ἐγένετο [δ] Ἰωνᾶς τοῖς Νινευῖταις σημεῖον 32 εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶς, καὶ – πλεῖον Ἰωνᾶς ὥδε – Mat 164 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶς → Ἰωάννης 3)

'Ιωράμ Mat 18 Ἰωρίμ Luc 329

'Ιωσαφάτ Mat 18 Ἰωσίας Mat 110.11

'Ιωσῆς 1) Jesu frater

Mar 6 ε ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆτος (v1 'Ιωσῆ et 'Ιωσῆφ vg) || Mat 1355 οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκ. καὶ Ἰωσῆφ (vg, v1 'Ιωσῆς)

2) Jacobi minoris frater

Mar 1540 Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆτος (v1 'Ιωσῆ, vg Joseph) μῆτηρ 47 Μαρία ἡ Ἰωσῆτος (v1 'Ιωσῆ et 'Ιωσῆφ vg) || Mat 2758 Ἰωσῆφ (v1 'Ιωσῆ vg Joseph)

'Ιωσῆφ 1) patriarchae Jacobi filius

Joh 4 5 δ ἔδωκεν Ἰακώβῳ [τῷ] Ἰωσῆφ Act 79 „ζηλώσαντες τὸν Ἰ.“ 13.14.18 „δις οὐκ ἦδει τὸν Ἰ.“ Hb 1121.22 Ap 78 ἐκ φυλῆς Ἰωσ.

2) maiores Jesu Luc 324.30

3) maritus Mariae, matris Jesu

Mat 116 Ἰωσῆφ τὸν ἄνδρα Μαρίας 18 μνηστευθείσης – τῷ Ἰωσ. 19 Ἰ. δὲ δ ἀνήρ αὐτῆς, δίκαιος ὃν 20 Ἰ. υἱὸς Δαυΐδ 24 213 ἄγγελος – φαίνεται – τῷ Ἰωσ. 19 ἐν Αἰγύπτῳ

Luc 127 ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ φόνομα Ἰωσ. 2 4 ἀνέβη – Ἰ. – εἰς πόλιν Δαυΐδ 16 (33 v1) 323 ὃν νιός, ὡς ἐνομίζετο, Ἰωσῆφ 422 οὐχὶ νιός ἐστιν Ἰωσῆφ οὗτος;

Joh 145 Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσῆφ 542 οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσῆφ –;

4) Jesu frater → Ἰωσῆς 1)

5) Joseph ab Arimathaea

Mat 2757.59 || Mar 1543.45 Luc 2350 Joh 1938

6) Joseph Barsabbas Act 123

7) Joseph Barnabas Act 436

'Ιωσῆχ Luc 326 (vg Joseph, v1 Iosech)

ἰῶτα S^o – iota Mat 518 Ἰ. ἐν ἧ μία κεραία

Κ

(κάδος, δ v1 Luc 168 vg cadus)

καθαιρεῖν deponere b destruere

Mar 1536 εὶ ἐρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτὸν – 48 καθελὼν αὐτὸν (sc Ἰησ.) || Luc 2353 –

Act 1329 καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου

Luc 152 „καθείλεν δυνάστας“ ἀπὸ θρόνων 1218 καθελὼ b μου τὰς ἀποδήκας

Act 1318 „καθελὼν b ἔθνη ἐπτὰ ἐν γῇ Χαν.“ 1927 κ..εῖσθαι b τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς

2 Co 10 4 λογισμοὺς καθαιροῦντες b

καθαίρειν purgare Joh 152 πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει (purgabit) αὐτό

καθαίρεσις destructio 2 Co 104 πρὸς κ..ινόχυρωμάτων 8 ἔξουσίας –, ἡς ἔδωκεν – εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν 1310 καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν

καθάπτειν S^o – invadere Act 283 τ. χειρός

καθαρίζειν mundare b emundare c purgare d purificare

Mat 8 2 δύνασαι με κ..ίσαις 3 κ..ίσθητι. καὶ ἐκ..ίσθη – ἡ λέπρα || Mar 140.41.42 ἐκ..ίσθη Luc 512.13 καθαρίσθητι

10 8 λεπροὺς κ..ετε – 115 λεπροὶ κ..ονται || Luc 722 – 427 οὐδεὶς αὐτῶν

έκ..ίσθη εὶ μὴ Ναιμάν – Luc 17,14 ἐν τῷ ὑπάγειν – ἐκαθαρίσθησαν 17 οὐχ οἱ δέκα ἔκ..ίσθησαν; οἱ – ἐννέα ποῦ; Mat 23,25 ὅτι κ..ετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου 26 κ..ισον πρῶτον τὸ ἐντός || Luc 11,39 Mar 7,19 καθαρίζων^c πάντα τὰ βρώματα (Luc 11,2 v1 ἐλθέτω τὸ ἄγ. πνεῦμά σου – καὶ καθαρισάτω ἡμᾶς vg^o) Act 10,15 ὃ δὲ θεός ἐκαθάρισεν^d σὺ μὴ 11,9 15,9 τῇ πίστει καθαρίσας^d τὰς καρδίας 2 Co 7,1 κ..ίσωμεν ἐσυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος Eph 5,28 καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν Tit 2,14 ἵνα – „κ..ίσῃ ἐσυτῷ λαὸν περιούσ.”
Hb 9,14 τὸ αἷμα τοῦ Χ. – καθαριεῖ^b τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων – 22 σχεδὸν ἐν αἷμαπι πάντα καθαρίζεται – 23 ἀνάγκη – τὰ – ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι 10,2 λατρεύοντας ἄπαξ κεκαθαρισμένους Jac 4,8 καθαρίσατε^b χεῖρας, ἀμαρτωλοί 1 Jo 1,7 τὸ αἷμα Ἰησοῦ – καθαρίζει^b (v1^a) ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας ο πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν – καὶ καθαρίσῃ^b ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας

καθαρισμός *emundatio* ^b*purgatio* ^c*purificatio*
Mar 1,44 προσένεγκε περὶ τοῦ κ. σου || Luc 5,14
Luc 2,22 „ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ κ..οῦ^b”
Joh 2,8 ὑδρίαι ἔξ κατὰ τὸν κ..τὸν Ἰουδαίων 3,25 ζήτησις μετὰ Ἰουδαίου περὶ κ..οῦ^c
Hb 1,3 κ..ὸν^b τῶν ἀμαρτιῶν ποιησάμενος
2 Pe 1,9 λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ^b τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν

καθαρός *mundus* ^b*parus* ^c*candidus*
Mat 5,8 μακάριοι „οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ”
23,28 ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς – κ..όν || Luc 11,41 Ιδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν 27,59 ἐνετύλιξεν – [ἐν] σινδόνι καθαρᾶ Joh 13,10 ἀλλ’ ἐστιν καθ. δλος· καὶ ὑμεῖς κ..οἱ ἐστε 11 οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε 15,3 κ..οἱ ἐστε διὰ τὸν λόγον δν λελάληκα
Act 18,6 καθαρὸς – εἰς τὰ ἔδην πορεύομαι 20,28 κ..ός είμι ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων Rm 14,20 πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ κακὸν τῷ – διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι
1 Ti 1,5 ἀγάπη ἐκ κ..ᾶς^b καρδίας καὶ συνειδῆσεως ἀγαθῆς 2 Ti 2,22 ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ κ..ᾶς^b καρδίας 3,9 ἔχοντας τὸ μυστ. τῆς πίστ. ἐν κ..ᾶ^b

συνειδήσει 2 Ti 1,3 ὃ λατρεύω – ἐν^b Tit 1,15 πάντα καθαρὰ τοῖς καθ.· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν κ..όν Hb 10,22 λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ Jac 1,27 ὑρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος 1 Pe 1,22 ἐκ (v1 + καθαρᾶς, vg v1^b) καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς Ap 15,6 „ἐνδεδυμένοι λίνον” (v1 λίθον vg) κ..όν 19,8 βύσσινον – καθαρόν^c 14,21,18 ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν δμοιον ὑάλῳ καθαρῷ 21 χρυσίον καθαρόν

καθαρότης *emundatio* Hb 9,13 τῆς σαρκός

καθέδρα *cathedra* Mat 21,12 || Mar 11,15
Mat 23,2 ἐπὶ τῆς Μωυσέως καθέδρας ἐκάθισαν

καθέζεσθαι *sedere*

Mat 26,55 ἐν τῷ ιερῷ ἐκαθεζόμην διδάσκων
Luc 2,48 ἐν τῷ ιερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Joh 4,6 11,20 20,12 δύο ἀγγέλους – κ..ομένους
Act 6,15 οἱ κ..όμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ – 20,

καθεξῆς S^o – *deinceps* ^b*ex ordine* ^c*ordinem*
Luc 1,3 κ..^b σοι γράψαι 8,1 Act 3,24 11,4^c 18,23^b

καθεύδειν *dormire*

Mat 8,24 αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν || Mar 4,38 κ..ων 9,24 ἀλλὰ καθεύδει || Mar 5,39 Luc 8,52 13,25 ἐν – τῷ καθ. τοὺς ἀνθρ. ἥλιθεν – δ ἔχ. 25,5 ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον
26,40 εύρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας 43,45 κ..ετε λοιπόν || Mar 14,37 Σίμων, κ..εις; 40,41 Luc 22,48 τί καθεύδετε;

Mar 4,27 ὡς ἀνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται 13,36 μὴ ἐλθὼν – εύρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας Eph 5,14 ἔγειρε, δ κ..ων, καὶ ἀνάστα ἐκ τ. νε. 1 Th 5,6 μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλά – 7 οἱ – καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν – 10 ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἄμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν

καθηγητής S^o – *magister* Mat 23,(8)v1) 10 μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί, δτι καθηγητής ὑμῶν ἐστιν εἰς δ Χριστός

καθήκει S^o – *fas est* ^b*convenit*
Act 22,22 Rm 1,28 ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα^b

καθημερινός *quotidianus* Act 6,1 διακονία

καθήσθαι *sedēre* (→ καθίζειν)

- Mat 4:16 „ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ –, καὶ τοῖς καθ. ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θάνατου” Luc 1:19 „ἐπιφᾶναι τοῖς – καθ.”
 9:9 ἐπὶ τὸ τελώνιον || Mar 2:14 Luc 5:27
 11:16 ἐν ταῖς ἀγοραῖς || Luc 7:32
 13:1 παρὰ τὴν θάλασσαν 2 || Mar 4:1 ἐν
 15:29 ἀναβὰς εἰς τὸ ὅρος ἐκάθητο ἐκεῖ
 19:28 καθήσεσθε καὶ αὐτοὶ ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες || Luc 22:30
 20:30 τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν || Mar 10:46 τυφλὸς προσαίτης Luc 18:35
 cfr Joh 9:8 ὁ κ..μενος καὶ προσαιτῶν
 Act 3:10 ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην κ.. μενος 14:8 ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας
 22:44 „κάθου ἐκ δεξιῶν μου” || Mar 12:38
 Luc 20:42 – Act 2:34 Hb 1:13 – Mat 26:84 „καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως” || Mar 14:62 Luc 22:69 → Col 3:1
 23:22 δύνεται ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ
 24:3 ἐπὶ τοῦ ὅρους τῶν ἑλαῖων || Mar 13:3
 26:58.60 ἐν τῇ αὐλῇ || Luc 22:66.68
 27:19 ἐπὶ τοῦ βῆματος cfr Act 2:33 σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον
 – 36:61 28:2 ἄγγελος – ἐκάθητο Mar 16:5
 Mar 2:6 || Luc 5:17 ἡσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι
 3:32 ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὅχλος 34
 5:15 || Luc 8:35 καθήμ..–παράτ..πόδας–’Ιησ.
 Luc 10:13 ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι
 21:35 „ἐπὶ – τοὺς καθημένους. ἐπὶ – τῆς γῆς”
 Ap 14:8 εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς –
 Joh 2:14 τοὺς κερματιστὰς καθημένους
 6:3 ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν
 12:15 „ὅ βασιλεύς σου –, καθήμ.. ἐπὶ πῶλον”
 Act 2:2 – 8:28 καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος
 1 Co 14:30 ἔτιν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ κ..μένῳ
 Col 3:1 οὗ δὲ Χός ἐστιν „ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος”
 Jac 2:3 σὺ κάθου ὕδε καλῶς – σὺ στῆθι ἐκεῖ ἡ κάθου ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου
 Ap 4:2 καὶ „ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος” 3:9.
 10 5:1.7.13 6:16 7:10.15 19:4 20:11 21:5
 – 4 ἐπὶ τοὺς θρόνους – πρεσβυτέρους καθημένους 11:18
 6:2 „ἴππος λευκός”, καὶ δὲ καθημένος ἐπ’ αὐτὸν 4:5.8 9:17 τοὺς καθημένους ἐπ’ αὐτῶν 19:11.18 ἐπ’ αὐτῶν 19:21
 14:14 ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον 15:16
 17:1 τῆς πόρνης – τῆς καθημένης „ἐπὶ δάτων πολλῶν” 15 οὐ – κάθηται
 – 3 γυναῖκα καθήμ.. ἐπὶ θηρίον κόκκινον

Ap 17:9 ἐπτὰ ὅρη –, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται
 18:7 „λέγει ὅπι κάθημαι βασιλισσα”

καθιέναι *summittere* (*subm.*) ^b *dimittere*

- Luc 5:19 διὰ τῶν κεράμων καθήκαν αὐτόν
 Act 9:25 καθήκαν^b αὐτόν (Saul.) – 10:11 11:5

καθίζειν *sedēre* ^b *considerē* ^c *residēre*
^d(trans.) *constituere*

- Mat 5:1 13:48 – 26:36 κ..σατε αὐτοῦ || Mar 14:32
 19:28 δταν καθίσῃ διὰ τοῦ ἀνθρώπ. ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθήσεσθε (v1 κ..ίσεσθε) καὶ αὐτοὶ 25:31 τότε κ..ίσει 20:21 εἰπὲ Ὕνα καθίσωσιν – εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἔξ εὐωνύμων σου 23 || Mar 10:37 δός ἡμῖν Ὕνα – καθίσωμεν 40
 23:2 ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκ..σαν Mar 9:35 καθίσας^c ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα 11:27 || Luc 19:30 ἐφ’ δν οὐδεὶς – ἐκάθισεν 12:41 καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακ. [16:19 „ἐκάθισεν (vg *sedet* v1 *sedit*) ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ”] Eph 1:20 „καθίσας^d ἐν δεξιᾳ αὐτοῦ” Hb 1:3 „ἐκάθισεν (vg *sedet* v1 *sedit*) ἐν δ. τῆς μεγαλωσύνης 8:1 „ἐκάθ..^b ἐν δ.” τοῦ θρόνου τῆς μεγ. 10:12 εἰς τὸ διηγεκὲς „ἐκάθισεν ἐν δεξιᾳ τοῦ θεοῦ” 12:2 „ἐν δεξιᾳ” – τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ „κεκάθικεν” (vg *sedet* v1 *sedit*)

- Luc 4:20 (in *synagoga*) 5:3 14:28.31 16:8
 24:49 καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἔως οὗ ἐνδύ. Joh [8:2 καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς] – 12:14 19:13 ἐπὶ βῆματος – Act 12:21 26:17
 Act 2:3 ἐκάθισεν (v1 ..σαν) ἐφ’ ἔνα ἔκαστον – 30 „καθίσαι ἐπὶ τ. θρόνον αὐτοῦ” (Dav.) 8:31 13:14 (in *synag.*) 16:13 18:11 (Corinthi)
 1 Co 6:4 τοὺς ἔξουθενημένους –, τούτους καθίζετε^d (vg + ad *iudicandum*);
 10:7 „ἐκάθισεν δ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν”
 2 Th 2:4 „εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσαι”
 Ap 3:21 δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κάγω – ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ 20:4 θρόνους, καὶ „ἐκαθίσαν” ἐπ’ αὐτούς

καθιστάναι, ..ειν *constituere* ^b *deducere*

- Mat 24:45 δν κατέστησεν δ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ 47 ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν || Luc 12:42 ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ 44 25:21 ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω 23
 Luc 12:14 τίς με κατέστησεν κριτὴν – ἐφ’ ὑμᾶς;

- Act 6** 3 οὗς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας
 710 „κατέστησεν – ἡγούμενον ἐπ’ Αἴγυπτον –“
 – 27 „τίς σε κατέστησεν – δίκαστήν –;“ 35
1715 οἱ δὲ καθιστάνοντες^b τὸν Παῦλον
- Rm 519** ὕσπερ – ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ – δίκαιοι καταστάθησονται οἱ πολλοί
- Tit 15** ἴνα – καταστήσῃς – πρεσβυτέρους
- Hb 51** ἀρχιερεὺς – ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν 728 83
- Jac 36** ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν
44 ἔχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται
- 2 Pe 18** οὐκ ἄργοντο οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν – Ἰησοῦ Χοῦ ἐπίγνωσιν
- καθόλου** *omnino* **Act 418** μὴ φθέγγεσθαι
- καθοπλίζεσθαι** *armari* **Luc 1121**
- καθορᾶν** *conspicere* **Rm 120** τὰ γὰρ ἀδρατα αὐτοῦ – νοούμενα καθορᾶται
- Καϊαφᾶς** **Mat 263.57** **Luc 32** **Joh 1149 1813.14 24.28** **Act 46**
- καίειν, ..εσθαι** (pass.) *ardēre* ^b(κεκαυμένος) *accensibilis* ^c(act.) *accendere*
- Mat 515** οὐδὲ καίουσιν^c λύχνον καὶ τιθέασιν
- Luc 1235** ἔστωσαν ὑμῶν – οἱ λύχνοι κ..όμενοι
2432 οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν –;
- Joh 535** ἦν δὲ λύχνος δι καιόμενος καὶ φαίνων
156 εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται
- 1 Co 133** ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἴνα καυθήσομαι (v1 ..σωματι et καυχήσωμαι)
- Hb 1218** οὐ – προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ (v1 + ὅρει vg, v1^o) καὶ „κεκαυμένῳ πυρὶ”
- Ap 45** ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι
88 „ώς ὅρος” μέγα „πυρὶ καιόμενον”
 – 10 ἀστήρ – καιόμενος ὡς λαμπάς
1920 εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆς „καιομένης ἐν θείῳ” 218
- Κάϊν** **Hb 114 1 Jo 312** **Jud 11** τῇ δδῷ τοῦ Κάϊν
- Καΐναμ** **Luc 336.37**
- καινός** *nous*
- Mat 917** οἶνον νέον εἰς δάσκοὺς καινούς || **Mar 221** αἴρει – τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ [22]
Luc 538 ἀπὸ Ἰματίου καινοῦ σχίσας –
 – καὶ τὸ καινὸν σχίσει – τὸ ἐπίβλημα

- τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ 38 εἰς ἀσκ. καὶ.
Mat 1352 ἐκβάλλει – καινὰ καὶ παλαιά
- 2628** τὸ αἷμά μου „τῆς (v1 + καινῆς vg) διαθήκης” 29 ἔως – δταν αὐτὸ πίνω – καινόν || **Mar 14(24 v1, vg)25**
- 2780** ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ **Joh 1941**
- Mar 127** διδαχὴ καινὴ κατ’ ἔξουσίαν.
 [1617] γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς (v1^o)]
- Luc 2220** ἡ καινὴ „διαθήκη” ἐν „τῷ αἵμ. μου”
- Joh 1334** ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν 1 **Jo 27** οὐκ ἐντ. καινὴν γράφω ὑμῖν 8 πάλιν ἐντ. καὶ. 2 **Jo 5** οὐχ ὡς ἐντολὴν καιν.
- Act 1719** τίς ἡ καινὴ αὕτη – διδαχὴ; 21 λέγειν τι ἡ ἀκούειν τι καινότερον
- 1 Co 1125** τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ „διαθήκη” ἐστὶν ἐν „τῷ“ ἐμῷ „αἷματι“
- 2 Co 36** ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης
517 εἴ τις ἐν Χῷ, καινὴ κτίσις – ἰδού γέγονεν καινά **Gal 616** καινὴ κτίσις
- Eph 215** ἴνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἔνα καινὸν ἀνθρωπὸν ποιῶν εἰρήνην
424 ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνθρωπὸν
- Hb 88** „συντελέσω – διαθήκην καινήν“ 19 ἐν τῷ λέγειν „καινὴν“ πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην 915 διαθήκης κ..ῆς μεσίτης
- 2 Pe 313** „καινούς δὲ οὐρανούς καὶ γῆν καινὴν“ – προσδοκῶμεν **Ap 211** εἶδον „οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν“
- Ap 217** „δόνομα καινὸν“ γεγραμμένον 312
312 τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ 212
59 „Ἄδουσιν ὥδην καινὴν“ 143
215 „ἰδοὺ καινὰ ποιῶ“ πάντα
- καιγότης** *pouitas* **Rm 64** ἴνα καὶ ἡμεῖς ἐν κ..τι ζωῆς περιπατήσωμεν 76 ὥστε δουλεύειν [ἡμᾶς] ἐν καινότητι πνεύματος
- καιρός** *tempus* ^b*momentum*
- Mat 829** ἡλθες – πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;
1125 ἐν ἐκείνῳ τῷ κ. 121 141 – **Luc 131**
1330 ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ 2134 δτε – ἡγγισεν δ κ. τῶν καρπῶν 41 τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς κ. αὐτῶν || **Mar 122** τῷ καιρῷ **Luc 2010** καιρῷ – **Mar 1113** δὲ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων
- [163] τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; || **Luc 1256** τὸν καιρὸν δὲ τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;
- 2445** τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; || **Luc 1242** τὸ σιτομέτριον
- 2618** δὲ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν
- Mar 115** πεπλήρωται δ κ. καὶ ἡγγικεν ἡ βασ.

Mar 10:30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ κ. τούτῳ || Luc 18:30 πολλαπλ. 13:33 οὐκ οἴδατε γὰρ πότε δὲ καιρός ἔστιν

Luc 1:20 πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρό. αὐτῶν 4:13 ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ 8:13 οἵ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται 19:44 ἀνδ' ὧν οὐκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου 21:8 λέγοντες·—δὲ καιρὸς ἡγγικεν — 24 ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν — 36 ἀγρυπνεῖτε — ἐν παντὶ καὶ δεόμενοι

Joh (5:4 v1) ἄγγελος—κατὰ καιρὸν κατέβαινεν) 7:6 δὲ καιρὸς δὲ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, δὲ κ. δὲ ὑμέτ. πάντοτε ἔστιν ἔτοιμος — 8 δὲ ἐμὸς καιρὸς οὕπω πεπλήρωται

Act 1:7 οὐχ ὑμῶν ἔστιν γνῶναι χρόνους (*tempora*) ἢ καιροὺς^b οὓς δὲ πατήρ ἔθετο 3:20 ὅπως δὲν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως 7:20 ἐν φ. κ. 12:1 κατ' ἐκείνον τὸν κ. 19:23 13:11 ἔσῃ τυφλός—ἄχρι καιροῦ 14:17 ὑετοὺς — καὶ καιροὺς καρποφόρους 17:28 δρίσας προστεταγμένους καιρούς 24:25 καιρὸν δὲ μεταλαβών (v1 καιρῷ δὲ ἐπιτιθείω νγ *tempore oportuno*)

Rm 3:28 πρὸς—ἔνδειχιν τῆς δικαιοσ. αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ 8:18 τὰ παθήματα τοῦ νῦν κ. 11:5 καὶ ἐν τῷ νῦν κ. λεῖμμα 2 Co 8:14 ἐν τῷ νῦν κ. τὸ ὑμῶν περίσσ. 5:6 ἔπι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν (8 νγ *secundum tempus*, v1^a) 9:9 „κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι” (12:11 v1 τῷ καιρῷ δουλεύοντες, νγ *domino*) 13:11 εἰδότες τὸν καιρόν, διτὶ ὥρα ἡδη

1 Co 4:5 ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε 7:5 εἰ μήτι δὲν—πρὸς καιρόν — 1 Th 2:17 ἀπορφανισθέντες—πρὸς καιρὸν ὥρας — 29 δὲ καιρὸς συνεσταλμένος ἔστιν

2 Co 6:2 „καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου”—· Ιδοὺ νῦν „καιρὸς εὐπρόσδεκτος”

Gal 4:10 παρατηρεῖσθε — μῆνας καὶ καιρούς 6:9 καιρῷ — Ιδίως θερίσομεν 10 ὡς καιρὸν ἔχωμεν (v1 ἔχομεν), ἔργαζώμενα

Eph 1:10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώμ. τῶν καὶ 2:12 διτὶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χοῦ 5:18 ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν Col 4:5 6:18 προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ

1 Th 5:1 περὶ — τῶν χρόνων (*temp.*) καὶ τῶν κ.^b—οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι

2 Th 2:6 εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ

1 Ti 2:6 τὸ μαρτύριον καιροῖς Ιδίοις

1 Ti 4:1 ἐν ὑστέροις κ..οῖς ἀποστήσονται τινες 6:15 ἐπιφανείας — Χοῦ, ἣν καιροῖς Ιδίοις δεῖξει δὲ—μόνος δυνάστης

2 Ti 3:1 ἐνστήσονται κ..οὶ χαλεποί 4:3 ἔσται—καιρὸς διτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται 4:6 δ. κ. τῆς ἀναλύσεως μου ἐφέστηκεν

Tit 1:3 ἐφανέρωσεν — κ..οῖς Ιδίοις τὸν λόγον

Hb 9:9 παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστήκότα 10 μέχρι καιροῦ διορθώσεως 11:11 παρὰ καιρὸν ἡλικίας — 15 εἶχον δὲν καιρὸν ἀνακάμψαι

1 Pe 1:5 εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ 11 εἰς τίνα ἡ ποιῶν καιρὸν ἐδήλου τὸ — πνεῦ. Χοῦ 4:17 [δ] καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα 5:6 ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ (v1 + ἐπισκοπῆς νγ *visitationis*)

Ap 1:3 δὲ γὰρ καιρὸς ἔγγυς 22:10 11:18 ἥλθεν — δ. καὶ τῶν νεκρῶν κριθῆναι 12:12 εἰδὼς διτὶ δλίγον καιρὸν ἔχει — 14 „καιρὸν καὶ κ..οὺς καὶ ἡμισυ κ..οῦ”

Καῖσαρ *Caesar*

Mat 22:17 δοῦναι κῆνσον Κ..ι ἢ οὗ; 21 λέγουσιν· Κ..ος.—ἀπόδοτε — τὰ Κ..ος Κ..ι || Mar 12:14.16.17 Luc 20:22 Κ..ι φόρον δοῦναι 24. 25 — 23:2 κωλύοντα φόρους Κ..ι διδόναι

Luc 2:1 δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου 3:1 τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος

Joh 19:12 οὐκ εἴ φίλος τοῦ Κ.:—ἀντιλέγει τῷ Κ. 15 οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Κ..α

Act 17:7 ἀπέναντι τῶν δογμάτων Κ..ος πράσσουσιν 25:8 οὗτε εἰς Κ..ά τι ἡμαρτον 10 ἔστως ἐπὶ τοῦ βήματος Κ..ός εἰμι 11 Κ..α ἐπικαλοῦμαι 12 26:32 28:10 — 25:21 27:24

Phl 4:22 μάλιστα — οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας

Καισάρεια 1) ἡ Φιλίππου Mat 16:13 || Mar 8:27 2) Caes. Palaestinae Act 8:40 9:30 10:1.24 11:11 12:19 18:22 21:8.16 23:23.33 25:1.4.6.13

κακία *malitia* ^b *nequitia*

Mat 6:34 ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς

Act 8:22 μετανόησον — ἀπὸ τῆς κακίας^b σου

Rm 1:29 πεπληρωμένους πάσῃ — κακίᾳ^b

1 Co 5:8 μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας 14:20 ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε

Eph 4:31 ἀρδήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ

Col 3:8 ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς — ὑμόν, κακίαν

Tit 3:3 ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες

Jac 1:21 ἀποθέμενοι — περισσείαν κακίας

1 Pe 2 1 ἀποδέμενοι – πᾶσαν κ..αν καὶ – δόλον
– 16 μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κα-
κίας τὴν ἐλευθερίαν

κακοήθεια *malignitas* Rm 1 29 μεστούς – κ..ας

κακολογεῖν *maledicere* (v1 *male dicere*) *ali-
cui b male loqui de*

Mat 15 4 „δ κ..ῶν πατέρα ἡ μητέρα” || Mar 7 10
Mar 9 39 οὐδεὶς – δυνήσεται ταχὺ κ..ῆσαι^b με
Act 19 9 κ..οῦντες τὴν δόλον ἐνώπ. τοῦ πλήν.

κακοπαθεῖν *laborare b tristari*

2 Ti 2 9 ἐν ᾧ (sc εὐαγγ.) κ..ῶ μέχρι δεσμῶν
4 5 κ..ησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ
Jac 5 13 κ..εῖ^b τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω

κακοπαθία *labor* Jac 5 10 ὑπόδειγμα λάβετε,
–, τῆς κ..ίας – τοὺς προφήτας, οἵ

κακοποιεῖν *malefacere (male facere)*

Mar 3 4 ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθὸν ποιῆ-
σαι ἡ κακοποιῆσαι –; || Luc 6 9

1 Pe 3 17 κρείττον – ἀγαθοποιοῦντας, –, πά-
σχειν ἡ κακοποιοῦντας

3 Jo 11 δ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακεν τὸν θεόν

κακοποιός *malefactor b maledicus (..flic.?)*

1 Pe 2 12 ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κ..ῶν
– 14 πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κ..ῶν
4 16 μὴ – τις – πασχέτω ὡς κακοποιός^b

κακός *malus et malum b saevus*

1) *personis attributum*

Mat 21 41 κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς
24 48 ἐὰν δὲ εἴπῃ δ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος
Phl 3 2 βλέπετε τοὺς κακοὺς ἔργατας
Tit 1 12 κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί
Ap 2 2 δη οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς

2) *de rebus dictum*

Mar 7 21 οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακ. ἐκπορεύονται
Rm 13 3 όρκοι εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ (v1
ἀγαθοεργῷ) ἀλλὰ τῷ κακῷ

1 Co 15 33 φθείρουσιν ἥδη χρηστὰ διμιλίαι κακαί
Col 3 5 νεκρώσατε – πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν
Ap 16 2 ἐγένετο ἔλκος κακὸν^b καὶ πονηρόν

3) **κακόν, τὸ κακόν**

Mat 27 23 τί γάρ κακὸν ἐποίησεν; || Mar 15 14
Luc 23 22 cfr Joh 18 30 εὶ μὴ ἦν οὗτος κα-
κὸν ποιῶν (v1 κακοποιός vg *malefactor*)

Luc 16 25 Λάζαρ. δόμοις τὰ κ. (sc ἀπέλαβεν)

Joh 18 23 μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εὶ δέ

Act 9 13 ὅσα κακὰ τοῖς ἁγίοις – ἐποίησεν ἐν
16 28 μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν

23 9 οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθ.

28 5 (Παῦλος) ἔπαθεν οὐδὲν κακόν

Rm 1 30 ἀλαζόνας, ἐφευρετάς κακῶν

2 9 τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν

3 8 ποιήσωμεν τὰ κ. ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά
7 (15 vg *quod odi malum v1°*) 19 δ οὐ

θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω 21 εὔρι-
σκω ἄρα –, δη μοὶ τὸ κ. παράκειται

12 17 μηδὲνί κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδι-
δόντες 1 Th 5 15 μὴ τις κακὸν ἀντὶ

κακοῦ τινι ἀποδῷ 1 Pe 3 9

– 21 μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα
ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν

13 4 ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆσι, φοβοῦ· – ἔκ-
δικος εἰς ὁργὴν τῷ τὸ κ. πράσσοντι

– 10 τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἔργάζεται

14 20 πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ κακὸν – τῷ
διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι

16 19 ὑμᾶς – εἶναι – ἀκεραίους – εἰς τὸ κακ.

1 Co 10 6 μὴ εἶναι ὑμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν
13 5 ἡ ἀγάπη – „οὐ λογίζεται τὸ κακόν”

2 Co 13 7 μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν

1 Ti 6 10 ῥίζα – πάντων τῶν κ. – ἡ φιλαργυρία

2 Ti 4 14 Ἀλέξ. – πολλά μοι κακὰ ἐνεδεξάτο

Hb 5 14 πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ

Jac 1 13 δ – θεός ἀπείραστός ἐστιν κακῶν

3 8 ἀκατάστατον κακόν, μεστὴ Ιοῦ

1 Pe 3 9 → Rm 12 17 – 1 Pe 3 10 „παυσάτω
τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ” 11 „ἐκκλινάτω
– ἀπὸ κακοῦ” 12 „ἐπὶ ποιοῦντας κακά”

3 Jo 11 μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν

κακοῦν *affligere b male tractare c nocēre
d ad iracundiam concitare*

Act 7 6^b 19 12 1 κακῶσαι τινας ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας 14 2 ἐκάκωσαν^d τὰς ψυχὰς τῶν
ἔθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν 18 10 οὐδεὶς
ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαι^c σε

1 Pe 3 13 τίς δ κακώσων^e ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγα-
θοῦ ζηλωταὶ γένησθε;

κακοῦργος *latro b nequam c male operans*

Luc 23 32 ἔτεροι κακοῦργοι^b δύο 33.39

2 Ti 2 9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ – ὡς κακοῦργος^c

κακουχεῖσθαι *affligi b laborare*

Hb 11 37 ὀλιβόμενοι, κακουχούμενοι

13 3 μιμνήσκεσθε –, τῶν κακουχουμένων^b

κακῶς *male, (κ. ἔχειν) male (se) habere* ^b(κ. ἔχ.) *vexari* ^c(κ. εἰπεῖν) *maledicere*

Mat 4:24 προσήγεγκαν – τοὺς κ. ἔχοντας 8:16 // Mar 13:2.34^b – Mat 14:35 // Mar 6:55 – Mat 17:15 κ. ἔχει (νὶ πάσχει νγ) Luc 7:2
9:12 ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες (sc χρείαν ἔχουσιν ἱατροῦ) // Mar 2:17 Luc 5:31
15:22 ἡ δυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται
21:41 κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς

Joh 18:23 εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον

Act 23:5 „ἄρχοντα τοῦ λαοῦ – οὐκ ἔρεις κ. ^c“

Jac 4:3 οὐ λαμβάνετε, διόπι κακῶς αἴτεσθε

κάκωσις *afflictio* Act 7:34 „ἐν Αἰγύπτῳ“

καλάμη *stipala* 1 Co 3:12 χόρτον, καλάμην

κάλαμος *arando (har.)* ^b*calamus*

Mat 11:7 κ..ον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμ. // Luc 7:24
12:20 „κ..ον συντετριμένον οὐ κατεάξει“

27:29 κ..ον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ 30 // Mar 15:19
– 48 σπόγγον – περιθεὶς κ..ω // Mar 15:38^b

3 Jo 1:13 οὐ δέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου^b

Ap 11:1 ἐδόθη μοι κ.^b 21:15 „μέτρον κ..ον“ (*mensura arundinea*) χρυσοῦν 18

καλεῖν *vocare* ^b*invitare* ^c*appellare* ^d*citare*
^e*cognominare* ^f*nominare*

1) *ad vocare, arcere, invocare*

Mat 2:7 λάθρα καλέσας τοὺς μάγους – 15 „ἔξ Αἰγύπτου ἐκάλεσε τὸν υἱόν μου“

4:21 καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς // Mar 1:20
9:13 οὐ γάρ ἥλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἄμαρτωλούς // Mar 2:17 Luc 5:32 ἀμαρτ.
(νὶ ἀσεβεῖς) εἰς μετάνοιαν

20:8 κάλεσον τοὺς ἐργάτας 22:9 καλέσαι τοὺς κεκλημένους^b εἰς τοὺς γάμους
4^b 8 οἱ δὲ κεκλ.^b οὐκ ἤσαν ἄξιοι 9
δοσους ἐὰν εὔρητε καλέσατε // Luc 14:16
ἐκάλεσεν πολλούς 17 εἰπεῖν τοῖς κεκλ.^b 24 οὐδεὶς – τῶν κεκλ. γεύσεται μου τοῦ δείπνου

25:14 ἐκάλεσεν τοὺς – δούλους // Luc 19:13

Mar 3:31 καλοῦντες (νὶ φωνοῦντες) αὐτόν

Luc 7:39 δ Φαρισαῖος δ καλέσας αὐτόν
14:7 πρὸς τοὺς κεκλημένους^b 8 ὅταν κλη-
θῆσ^b ὑπό τινος – –, μήποτε ἐντιμό-
τερός σου ἢ κεκλ.^b 9.10.10^b.12 ἔλεγεν – τῷ κεκληκότι^b 13 ὅταν δοχὴν ποι-
ῆσ, κάλει πτωχούς – 18 → Mat 20:8

Joh 2:2 ἐκλήθη – καὶ δ Ἰησ. καὶ οἱ μαθηταί

Act 4:18 24:2 κληθέντος^d δὲ [αὐτοῦ]

Rm 4:17 τοῦ – καλοῦντος τὰ μὴ ὅντα ὡς ὅντα
8:30 τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὗς ἐκά-
λεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν

9:12 οὐκ ἔξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ κ..οῦντος
– 24 οὗς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἔξ
Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἔξ ἔθνῶν

1 Co 1:9 θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν
7:15 ἐν – εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς δ θεός
– 17 ἔκαστον ὡς κέκληκεν δ θεός, οὕτως
περιπατείτω 18 περιτεμμένος τις
ἐκλήθη; – ἐν ἀκροβυστίᾳ κέκληται
τις; 20 ἐν τῇ κλήσει δὲ ἐκλήθη, ἐν
ταύτῃ μενέτω

– 21 δοῦλος ἐκλήθης; 22 δ – ἐν κυρίῳ κλη-
θεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου –
– δ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐσπιν
Χοῦ 24 ἐν φ ἐκλήθη, – μενέτω

10:27 εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων

Gal 1:6 ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ
τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς 5:8 ἡ πεισμονὴ^c
οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς
– 15 δ ἀφορίσας με – καὶ καλέσας
5:13 ὑμεῖς – ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε

Eph (1:11 νι ἐν φ καὶ ἐκλήθημεν)
4:1 ἀξίως – τῆς κλήσεως ἡδὲ ἐκλήθητε
– 4 ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως

Col (1:12 νι τῷ καλέσαντι ὑμᾶς εἰς τ. μερίδα)
3:15 ἡ εἰρήνῃ τοῦ Χοῦ –, εἰς ἣν καὶ ἐ-
κλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι

1 Th 2:12 τοῦ καλοῦντος (νὶ καλέσαντος νγ)
ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασ. καὶ δόξαν
4:7 οὐ γάρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς δ θεός ἐπὶ^c
ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ

5:24 πιστὸς δ καλῶν (νγ νοσανίτ) ὑμᾶς

2 Th 2:14 εἰς δ καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐ.

1 Ti 6:12 αἰών. ζωῆς, εἰς ἣν (νι + καὶ) ἐκλήθης

2 Ti 1:9 τοῦ – ἡμᾶς – καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ

Hb 5:4 ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
9:15 ὅπως – τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ
κεκλημένοι τῆς αἰώνιου κληρονομίας

11:8 πίστει καλούμενος Ἀβρ. ὑπήκουσεν

1 Pe 1:15 κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον
2:9 τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς
τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς
– 21 εἰς τοῦτο – ἐκλήθητε (sc εἰς τὸ πά-
σχοντας ὑπομένειν) 3:9 εἰς τοῦτο ἐ-
κλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε

5:10 δ καλέσας ὑμᾶς (νι ἡμᾶς νγ) εἰς
τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χῷ

2 Pe 1:3 τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ

Ap 19:9 μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου
τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι

- *2) nomen alicui dare, appellare
- Mat 5 9 υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται 19 ἐλάχιστος κληθήσεται –· μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
- 21.13 „Οἶκος προσευχῆς κληθήσεται” // Mar 11.17 „πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν”
- 22.43 πῶς – Διαυδή ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον –; 45 // Luc 20.44
- 23.7 φιλοῦσιν – καλεῖσθαι – βαβίθι 8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε βαβίθι οὐ καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς 10 μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί
- Luc 1.32 υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται 35 θεοῦ – 76 προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ
- 2.23 „ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται”
- 6.48 τί – με καλεῖτε· κύριε κύριε
- 15.19 οὐκέτι εἰμι ἄξ. κληθῆναι υἱός σου 21
- 22.25 οἱ ἔχουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται
- Act 8.10 οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ καλούμενη (νῦν λεγομένη) μεγάλη
- Rm 9.7 „ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα”
- Heb 11.18 – Rm 9.25 „καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου” 28 „κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος”
- 1 Co 15.9 οὐκ εἰμὶ ἴκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος
- Hb 2.11 δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται „ἀδελφοὺς” αὐτοὺς καλεῖν
- 3.13 ἄχρις οὗ τὸ „σήμερον” καλεῖται^{οὐ}
- Jac 2.23 καὶ „φίλος θεοῦ” ἐκλήθη^ε
- 1 Pe 3.6 Σάρρα –, „κύριον αὐτὸν καλοῦσα”
- 1 Jo 3.1 ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν – ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν^ι, καὶ ἐσμέν
- Ap 11.8 ἡτις καλεῖται πνευματικῶς „Σόδομα” καὶ Αἴγυπτος 12.9 ὁ ὄφις – ὁ καλούμενος „Διάβολος” καὶ „ὁ Σατανᾶς”
- 16.16 τόπον τὸν καλούμ. Ἐβρ. Ἀρμαγεδών
- 19.11 πιστὸς καλούμενος καὶ ἀληθινός – 13 κέκληται τὸ δνομα αὐτοῦ ὁ λόγος (vel Λόγος) τοῦ θεοῦ
- καλλιέλαιος** S^o – *bona oliva* Rm 11.24
- καλοδιδάσκαλος** S^o – *bene docens* Tit 2.3
- Καλοὶ λιμένες** *Boniportus* Act 27.8
- καλοποιεῖν** S^o – *benefacere*
- 2 Th 3.13 μὴ ἐγκακήσητε καλοποιοῦντες
- καλός** *bonus* ^b*optimus* (Hb 13.9)
- 1) personis attributum
- Joh 10.11 ἔγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν

- δ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν 14
- 1 Ti 4.6 καλ. ἐσῃ διάκονος Χοῦ 2 Ti 23 συγκακοπάθησον ὡς κ. στρατιώτης Χοῦ
- 1 Pe 4.10 ὡς καλοὶ οἰκονόμοι – χάριτος θεοῦ
- 2) rebus attributum
- ἔργον καλόν, ἔργα καλά → ἔργον 1)
- Joh 10.32 et 2c) Mat 5.16 26.10 1 Ti 3.1 5.10.25 6.18 Tit 27.14 38.14 Hb 10.24 1 Pe 2.12 – vg ubique *bonum*, *bona* habet
- Mat 3.10 δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν || Luc 3.9 (vñ om καλόν, vg *bonum* vñ^o)
- 7.17 δένδρον ἀγαθὸν καρπούς καλούς ποιεῖ 18.19 δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν Mat 12.33 ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν || Luc 6.43 οὐ – δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν, οὐδὲ – δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν
- 13.8 ἐπὶ τὴν γῆν τὴν κ. 23 || Mar 4.8.20 Luc 8.15 τὸ – ἐν τῇ κ. γῇ, – οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῆ – τὸν λόγον κατέχουσιν
- 24 σπείραντι καλὸν σπέρμα 27.37.38
- 45 ζητοῦντι καλούς μαργαρίτας
- 48 συνέλεξαν τὰ κ. (vg *bonos*) εἰς ἄγγη
- Mar 9.60 καλὸν τὸ ἄλας || Luc 14.34
- Luc 6.38 μέτρον καλὸν πεπιεσμένον σεσαλευ.
- 21.5 ὅτι λίθοις καλοῖς – κεκόσμηται
- Joh 2.10 πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν, – σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον
- Rm 7.16 σύμφωνοι τῷ νόμῳ ὅτι καλός 1 Ti 1.8
- 1 Co 5.6 οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν
- 1 Ti 1.18 ἵνα στρατεύῃ – τὴν καλὴν στρατείαν
- 2.3 τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ – θεοῦ Tit 3.8 ταῦτά ἐστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις
- 3.7 δεῖ – καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν
- 13 βαθὺμὸν ἔσωτοῖς καλὸν περιποιοῦνται
- 4.4 ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν
- 6 τοῖς λόγοις – τῆς καλῆς διδασκαλίας
- 6.12 τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστ. 2 Ti 4.7
- – τὴν καλὴν διμολογίαν 13 (Jesu)
- 19 ἔσωτοῖς θεμέλιον καλ. εἰς τὸ μέλλον
- 2 Ti 1.14 τὴν καλὴν παραδήκην φύλαξον
- Hb 6.5 καλὸν γευσαμένους θεοῦ ἥματα
- 13.18 πειθόμεδα γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν
- Jac 2.7 οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν δνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;
- 3.13 δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς
- 1 Pe 2.12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν

3) (τὸ) καλόν, (τὰ) καλά (subst.)

- Rm 7:18 τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ
— 21 τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν
12:17 „προνοούμενοι καλὰ ἐνώπ.“ πάντων
2 Co 8:21 „προνοοῦμεν — καλὰ — ἐνώπ. κυρίου“
13:7 ἀλλ' ἵνα ύμεις τὸ καλὸν ποιῆτε
Gal 4:18 καλὸν — ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε
6:9 τὸ — καλὸν ποιοῦντες μὴ ἔγκακωμεν
1 Th 5:21 πάντα — δοκιμάζετε, τὸ κ. κατέχετε
Hb 5:14 πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ
Jac 4:17 εἰδότι — καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι
- 4) καλόν (ἐστιν) sequ. inf., ἔαν, εἰ
- Mat 15:28 οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων || Mar 7:27
17:4 καλόν ἔστιν ἡμᾶς ὅδε εἶναι || Mar 9:5
καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς Luc 9:33
18:8 καλόν σοί ἔστιν εἰσελθεῖν — κυλλὸν ἥ
χωλόν οἱ μονόφθαλμον || Mar 9:43, 45, 47
26:24 καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ
ἄνδρωπος ἐκεῖνος || Mar 14:21
Mar 9:42 καλόν ἔστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκει-
ται μύλος — περὶ τὸν τράχηλον
Rm 14:21 καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδέ
1 Co 7:1 καλὸν ἀνδρώπῳ γυναικὶδος μὴ ἀπτε-
σθαι 8 καλὸν αὐτοῖς (sc τοῖς ἀγά-
μοις καὶ ταῖς χήραις) ἐὰν μείνωσιν
ώς κάγω 26 νομίζω — τοῦτο καλὸν ὑπ-
άρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην,
ὅτι καλὸν ἀνδρώπῳ τὸ οὔτως εἶναι
9:15 καλόν — μοι μᾶλλον ἀποδινεῖν ἥ
Gal 4:18 καλὸν — ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ
Hb 13:9 καλὸν^b — χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρ-
δίαν, οὐ βρώμασιν
- κάλυμμα** *velamen* 2 Co 3:13, 14, 15, 18

καλύπτειν *operire*

- Mat 8:24 πλοῖον Luc 8:18 λύχνον 23:30 „ἡμᾶς“
10:26 οὐδέν — ἔστιν κεκαλυμμένον δούλοις
(Luc 24:32 vI D οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν κεκαλυμ-
μένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν —;)
2 Co 4:3 εἰ — καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγ-
γέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις
ἔστιν κεκαλυμμένον
- Jac 5:20 „καλύψει“ πλῆθος, „ἀμαρτιῶν“
1 Pe 4:8 „ἀγάπῃ καλύπτει“ πλῆθος, „ἀμ.ῶν“

καλῶς, κάλλιον *bene* — (κ. ποιεῖν) *bene-*
facere et bene facere — (κ. εἰπεῖν, λέ-
γειν) *benedicere* (b. d.) *brecte* ^c*melius*
Mat 12:12 ἔχεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν
15:7 καλῶς ἐπροφήτευσεν — Ἡσαΐ. || Mr 7:6

- Mar 7:9 καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τ. θεοῦ
— 37 καλῶς πάντα πεποίηκεν
12:28 εἰδὼς ότι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς
— 32 καλῶς, διδάσκαλε Rm 11:20 καλῶς.
[16:18 καὶ καλῶς ἔξουσιν] (sc aegroti)
Luc 6:26 οὐδὲ διάνοιαν καλῶς ύμᾶς εἴπωσιν
— 27 καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ύμᾶς
— 48 διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι αὐτήν (vI
τεθεμελίωτο γάρ ἐπὶ τὴν πέτραν vg)
20:39 καλῶς εἶπας Joh 4:17 8:48 οὐ καλῶς
λέγομεν —; 13:13 καλῶς λέγετε·
Joh 18:23 εἰ δὲ καλῶς (sc ἐλάλησα), τί με —;
Act 10:33 κ. ἐποίησας παραγενόμενος cfr Phl
4:14 κ. ἐποίησατε συγκοινωνήσαντές
μου τῇ θλίψει 2 Pe 1:19 ὃ (sc λόγῳ)
κ. ποιεῖτε προσέχοντες — 3 Jo 8 οὐδὲς
κ. ποιήσεις προπέμψας (vI καλ. ποι-
ήσας πρ..εις vg *beneficiens, deduc-*
ces vI bene facies deducens)
25:10 ὡς καὶ σὺ κάλλιον^c ἐπιγινώσκεις
28:25 καλῶς τὸ πνεῦμα — ἐλάλησεν διὰ Ἡσ.
1 Co 7:37 δοῦλος — τοῦτο κέκρικεν —, τηρεῖν τὴν ἐ-
αυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει 38 ὁ
γαμίζων — καλῶς ποιεῖ, καὶ δοῦλος γα-
μίζων κρείσσον (*melius*) ποιήσει
14:17 σὺ μὲν — κ. εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἔτερος.
2 Co 11:4 εἰ — εὐαγγ. ἔτερον —, καλ.^b ἀνέχεσθε
Gal 4:17 ζηλοῦσιν ύμᾶς οὐ καλῶς
5:7 ἐτρέχετε καλ. τίς ύμᾶς ἐνέκοψεν —;
1 Ti 3:4 τοῦ ιδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον
12 τέκνων 13 οἱ — κ. διακονήσαντες 5:17
οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι
Hb 13:18 καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι
Jac 2:3 ἔαν — εἰπητε· σὺ κάθου ὡδε καλῶς
— 8 εἰ — νόμον τελεῖτε βασιλικὸν —, καλῶς
ποιεῖτε 19 πιστεύεις —; καλῶς ποιεῖς

κάμηλος *camelus* Mat 3:4 || Mar 1:6

- Mat 19:24 κάμηλον διὰ τρήματος ῥαφίδος εἰσ-
ελθεῖν || Mar 10:25 Luc 18:25
23:24 τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες

κάμινος *caminus* ^b*fornax*

- Mat 13:42 πυρός 50 Ap 1:15 ἐν κ..ῳ 92^b μεγάλ.

καμμύειν *claudere* (*clud.*) ^b*comprimere*

- Mat 13:15 „δόφιαλμούς — ἐκάμμυσαν“ Act 28:27^b

κάμνειν *fatigari* ^b(κάμνων) *infirmus*

- Hb 12:3 ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς — ἐκλυσ-
μενοι — Jac 5:16 σώσει τὸν κ..οντα^b

κάμπτειν γόνυ, γόνατα → γόνυ

Κανά τῆς Γαλιλαίας Joh 21.11 448 212

Καναναῖος (v1 ..νίτης) Mar 104 Mar 318

Κανδάκη Act 827 δυνάστης Κανδάκης
κανών *regula*

2 Co 1013 κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κ. οὗ ἐμέρισεν
— 15 μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
— 18 οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κ. — καυχήσασθαι

Gal 616 ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν
(**Phl 318** v1 τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι vg)

καπηλεύειν (S κάπηλος) *adulterare*

2 Co 217 οὐ — ἐσμὲν — κ..οντες τὸν λόγον τ. θ.
καπνός *fumus* Act 219 Ap 84 92.3.17.18 1411
158 189.18 (vg *locum incendii*) 193

Καππαδοκία Act 29 1 Pe 11

καρδία *cor*

Mat 5 8 μακάριοι „οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ“
— 28 ἥδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ

621 ἔκει ἔσται καὶ ἡ κ. σου || Luc 1234
9 4 Ἰναίτι ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν; || Mar 26.8 Luc 522 — 315

1129 πρᾶσις εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ
1234 ἐκ γάρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρ-
δίας τὸ στόμα λαλεῖ || Luc 645

— 40 ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας
1315 „ἐπαχύνθη — ἡ κ.—, μήποτε — τῇ καρ-
δίᾳ συνῶσιν“ Act 2827 → Joh 1240

— 19 ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ κ. αὐ-
τοῦ || (v1 Mar 415 vg) Luc 812 αἴρει
τὸν λόγον ἀπὸ τῆς κ. 15 ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ — τ. λόγον κατέχουσιν

15 8 „ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ“ || Mar 76

— 18 ἐκ τῆς κ. ἔξερχεται 19 ἐκ γάρ τῆς κ.
ἔξερχονται διαλογισμοὶ πονηροί ||

Mar 721 ἔσωθεν — ἐκ τῆς καρ. 19 οὐκ
εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν

1835 ἐὰν μὴ ἀφῆτε — ἀπὸ τῶν καρδ. ὑμῶν
2237 „ἀγαπήσεις κύριον — ἐν δλῃ τῇ καρδ.
σου“ || Mar 1230.33 ἐξ δλῆς — Luc 1027

2448 ἐὰν δὲ εἰπῃ — ἐν τῇ καρδ. || Luc 1245

Mar 3 5 ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν
652 ἡν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη

817 πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδ. ὑμῶν;
1123 δις ἄν — μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ ἀλλὰ ποτεύῃ δπ — γίνεται

Luc 117 „ἐπιστρέψαι κ.ας πατέρων ἐπὶ τέκ.“
— 51 ὑπερηφάνους διανοίᾳ κ.ας αὐτῶν

Luc 188 ἔθεντο πάντες — ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
219 συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
— 35 ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
καρδιῶν διαλογισμοί

— 51 διετήρει — τὰ φήματα ἐν τῇ κ. αὐτῆς
645 ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδ.

9(44 vg *ponite* — *in cordibus vestris*)
— 47 εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς κ. αὐτῶν

1615 θεδ̄ς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν
2114 θέτε — ἐν ταῖς κ. ὑμῶν μὴ προμελετᾶν

— 34 μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι
2425 ὡ — βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν

— 32 οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν —;
— 38 διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν

τῇ κ. (v1 ταῖς κ. vg *in corda*) ὑμῶν;

Joh 1240 „ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρ., ἵνα μὴ —
νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ“ → Mat 1315

13 2 διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν κ.

14 1 μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία 27 μὴ
ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ κ. μηδὲ δειλιάτω

16 8 ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδ.

— 22 καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία

Act 228 „διὰ τοῦτο ηὐφράνθη μου ἡ καρδία“

— 37 ἀκούσαντες — κατενύγησαν τὴν καρδ.

— 48 ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότηπι καρδίας
432 τοῦ — πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν

καρδία καὶ ψυχὴ μία

5 3 διὰ τί ἐπλήρωσεν δ σατανᾶς τὴν κ.

σου —; 4 τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ κ. σου —;

723 ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδ. αὐτοῦ ἐπισκέψ.

— 39 ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν

— 51 „ἀπερίτμητοι καρδίαις (v1 καρδίας)“

— 54 διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν

821 „ἡ —, καρδία“ σου „οὐκ ἔστιν εὐθεῖα“

ἔναντι τοῦ θεοῦ 22 μετανόησον οὖν —

εἰ ἄρα ἀφενήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς

καρδίας σου

(837 v1 εἰ πιστεύεις ἐξ δλ. τῆς κ. vg, v1^o)

1123 παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς
καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ

1322 „ἄνδρα κατὰ τὴν καρ. μου“ (David)

1417 ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης
τὰς καρδίας ὑμῶν (vg *nostra*)

15 9 τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρ. αὐτῶν

1614 ἡς δ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν

2113 συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν;

Rm 121 ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία

— 24 παρέδωκεν αὐτοὺς δ σεδ̄ς ἐν ταῖς
ἐπιδυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς

2 5 κατὰ δὲ τὴν — ἀμετανόητον καρδίαν

— 15 ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου

γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν

- Rm 229 περιτομὴ κ..ας ἐν πνεύματι οὐ γρ. 5 5 ἔκκεχυται ἐν ταῖς κ. ἡμῶν διὰ πνεύ. 6 17 ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς δν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς 8 27 δ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας → Ap 223 9 2 ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου 10 1 ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας – 6 „μή εἴπης ἐν τῇ κ. σου· τίς ἀναβ.“ – 8 „ἐγγύς σου τὸ βῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματι – καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου“ – 9 ἐὰν – πιστεύσῃς „ἐν τῇ καρδίᾳ σου“ – 10 καρδίᾳ γάρ πιστεύεται εἰς δικαιοσ. 16 18 ἔξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων 1 Co 2 9 δ – ἐπὶ κ..αν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη 4 5 φανερώσει τὰς βιουλὰς τῶν καρδιῶν 7 37 δς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος –, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἴδιᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν τὴν – παρθένον 14 25 τὰ κρυπτὰ τῆς καρδ. αὐτοῦ φανερά 2 Co 1 12 δπι ἐν ἀγιότητι (v1 ἀπλότητι vg *simplicitate cordis* v1 om *cordis*) – ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ – 22 θεός, δ – δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν 2 4 ἐκ γὰρ – συνοχῆς καρδίας ἔγραψα 3 2 ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς κ. ἡμῶν 3 ἐν „πλαξὶν κ..αις (v1 ..ας vg) σαρκίναις“ – 15 κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδ. αὐτῶν κεῖται 4 8 δς ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν 5 12 ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ 6 11 „ἡ καρδία“ ἡμῶν „πεπλάτυνται“ 7 3 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε → Phl 1 7 8 16 διδόντι – σπουδὴν – ἐν τῇ καρ. Τίτου 9 7 ἔκαστος καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ Gal 4 6 τὸ πνεῦμα – εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν Eph 1 18 δώῃ ὑμῖν – πεφωτισμένους τοὺς δοφθαλμοὺς τῆς καρδίας [ὑμῶν] 3 17 κατοικῆσαι τὸν Χ. – ἐν ταῖς κ. ὑμῶν 4 18 διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν 5 19 ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ (v1 ἐν ταῖς κ. vg) ὑμῶν τῷ κυρίῳ Col 3 16 ἄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ 6 5 ὑπακούετε – ἐν ἀπλότητι τῆς κ. ὑμῶν Col 3 22 ἐν ἀπλότητι κ..ας φοβιούμενοι – 22 ἵνα – παρακαλέσῃ τὰς κ. ὑμῶν Col 4 8 22 παρακληθῶσιν αἱ καρδ. ὑμῶν Phl 1 7 διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς 4 7 ἡ εἰρ. τοῦ δ. – φρουρήσει τὰς κ. ὑμῶν Col 3 16 ἡ εἰρήνη τοῦ Χοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν → Eph 5 19 65.22 1 Th 2 4 θεῷ τῷ „δοκιμάζοντι τὰς κ.“ ἡμῶν 1 Th 2 17 ἀπορφανισθέντες – προσώπῳ οὐ κ..α 3 13 στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδ. ὀμέμπτους 2 Th 2 17 δ δ. – παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδ. 3 5 δ – κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ 1 Ti 1 5 ἀγάπῃ ἐκ καθαρᾶς καρδίας 2 Ti 2 22 μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας Hb 3 8 „μὴ σκληρύνητε τὰς κ. ὑμῶν“ 15 4 7 – 3 10 „ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ“ – 12 μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι 4 12 δ λόγος τοῦ θεοῦ –, κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας 8 10 „ἐπὶ κ..ας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς“ 10 16 „διδοὺς νόμους μου ἐπὶ κ..ας αὐτ.“ – 22 προσερχώμενα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας –, βεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς 13 9 καλὸν – χάριτι βεβαιούσθαι τὴν καρ. Jac 1 28 ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν ἔαυτοῦ 3 14 εἰ δὲ ζῆλον – ἔχετε – ἐν τῇ καρ. ὑμῶν 4 8 ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι 5 5 ἐθρέψατε τὰς καρδ. ὑμῶν „ἐν ἡμέρᾳ – 8 στηρίζατε τὰς καρ. ὑμῶν Ισφαγῆς“ 1 Pe 1 22 ἐκ (v1 + καθαρᾶς vg) καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἔκτενῶς 3 4 δ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἀνθρωπος – 15 „κύριον – ἀγιάσατε“ ἐν ταῖς κ. ὑμῶν 2 Pe 1 19 ἔως οὖ – φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 2 14 καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας (vg *avaritia* v1 ..iae) ἔχοντες 1 Jo 3 19 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν κ. (v1 τὰς κ. vg) ἡμῶν 20 δτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ κ., δτι μείζων – δ θεὸς τῆς κ. ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα 21 ἐὰν ἡ κ. (v1 + ἡμῶν vg) μὴ καταγινώσκῃ (v1 + ἡμῶν vg) Ap 2 23 δ „ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας“ 17 17 δ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ 18 7 „ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει δτι κάθημαι βασίλισσα“
- καρδιογνώστης** S^o – *qui corda novit*
Act 1 24 σὺ κύριε κ..α (*nostri*) 158 δ κ. θεός
- Κάρπος** 2 Ti 4 13 ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπω
- καρπός** *fructus*
Mat 3 8 ποιήσατε οὖν καρπὸν ἔχιον τῆς με-

- τανοίας || Luc 3^a καρπούς → ἔργον
 Mat 3¹⁰ πᾶν – δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται || Luc 3^a (v1 et vg v1 om καλόν) – Mat 7¹⁹
- 7¹⁶ ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς 20 – 17 δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ 18 οὐ δύναται δ. ἀγ. καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δ. σαπ. καρποὺς καλ.
 19 || Luc 6^{43.44} ἔκαστον – δένδρον ἐκ τοῦ ιδίου καρποῦ γινώσκεται
- 12³³ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ – τὸ δ. σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γάρ τοῦ κ..οῦ τὸ δ. γινώσκεται
- 13⁸ ἐδίδου καρπόν, δ μὲν ἑκατόν || Mar 4⁸ καρπὸν ἀναβαίνοντα Luc 8⁸
 – 28 δτε δὲ – καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη
 21¹⁹ οὐ μηκέτι ἔκ σοῦ καρπὸς γένηται || Mar 11¹⁴ μηδεὶς καρπὸν φάγοι
 – 34 δτε – ἡγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν,
 ἀπέστειλεν – λαβεῖν τοὺς κ. αὐτοῦ || Mar 12² ἀπὸ τῶν κ. Luc 20¹⁰ τοῦ κ.
 – 41 οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς 43 ἡ βασ. τοῦ θεοῦ – δοθήσεται
 ἔδνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς
- Mar 4⁷ καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν
 – 29 δταν δὲ παραδοῖ δ καρπός
- Luc 1⁴² εὐλογημένος δ καρ. τῆς κοιλίας σου
 12¹⁷ οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρ. μου
 13⁶ ἥλθεν ζητῶν καρπὸν 7.9 καν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον· εἰ δὲ μή
 21³⁰ δταν προβάλωσιν (v1 + τὸν κ. vg)
- Joh 4³⁶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον
 12²⁴ ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν κ..δν φέρει
 15² πᾶν κλῆμα – μὴ φέρον καρπόν, – καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, – ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ 4 τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἐσυτοῦ
 – 5 οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν 8 ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε 18 ἔθηκα ύμᾶς ἵνα – κ. φέρητε καὶ δ καρπὸς ύμῶν μένη
- Act 2³⁰ „έκ κ..οῦ τῆς δσφύος αὐτοῦ καθίσαι”
- Rm 1¹³ ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ύμīν
 6²¹ τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε; ἐφ' οἷς – 22 ἔχετε τὸν καρπὸν ύμῶν εἰς ἀγιασμόν
 15²⁸ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν κ. τοῦτον
- 1 Co 9⁷ καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει;
 Gal 5²² δ δὲ κ. τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη Eph 5⁹ δ – κ. τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ
 Phil 1¹¹ ἵνα ἡτε –, πεπληρωμένοι καρπὸν δι-

- καιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 Phl 1²² εὶ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μoi καρπὸς ἔργου, – τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω
 4¹⁷ ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ύμῶν
- 2 Ti 2⁶ δεῖ πρῶτον τῶν καρπ. μεταλαμβάνειν
 Hb 12¹¹ καρπὸν εἰρηνικὸν – ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης Jac 3¹⁸ καρπὸς – δικαιοσύνης
 ἐν εἰρήνῃ σπείρεται
 13¹⁵ „καρπὸν χειλεων” δμολογούντων τῷ
 Jac 3¹⁷ μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν
 5⁷ ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς
 – 18 ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς
 Ap 22² „ξύλον ζωῆς” ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, „κατὰ μῆνα” – ἀποδιδοῦν „τὸν καρπὸν αὐτοῦ”

καρποφορεῖν *fractificare* b *fructum afferre*
 Mat 13²³ δς δὴ κ..εῖb || Mar 4²⁰ οἴτινες – κ..οῦσιν Luc 8¹⁵ κ..οῦσινb ἐν ύπομονῇ
 Mar 4²⁸ αὐτομάτῃ ἡ γῆ κ..εῖ, πρῶτον χόρτον
 Rm 7⁴ ἵνα καρποφορῆσωμεν τῷ θεῷ
 – 5 εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ
 Col 1⁶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστίν κ..ούμενον
 καὶ αὐξανόμενον (sc τὸ εὐαγγέλιον)
 – 10 ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ κ..οῦντες

καρποφόρος *fructifer*

Act 14¹⁷ ύετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς κ..ους

καρτερεῖν *sustinere* Hb 11²⁷ τὸν γὰρ ὀδράτον ώς δρῶν ἐκαρτέρησεν (Moses)

κάρφος ἐν τῷ δφθαλμῷ *festuca*

Mat 7^{3.4} ἄφεις ἐκβάλω τὸ κ. 5 || Luc 6^{41.42}

*κατά cum genitivo (om cum accus.)

ἔχειν τι κατά τινος *habere aliquid aduersus* (..sum) *aliquem* Mat 5²³ δτι δ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ || Mar 11²⁵ ἀφίετε εἰ τι ἔχετε κατά τινος – Ap 24 ἔχω κατὰ σοῦ δτι τὴν ἀγάπην – ἀφῆκας 20 δτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ 14 δλίγα, δτι ἔχεις ἔκει κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ

εἰναι κατά τινος *esse contra vel aduersus* (..sum) *aliquem* Mat 12³⁰ δ μὴ ών μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν || Luc 11²³ – Mar 9⁴⁰ δς – οὐκ ἐστιν καθ' ἡμῶν, ύπερ ἡμῶν ἐστιν || Luc 9⁵⁰ ύμῶν – Rm 8³¹ εὶ δ θεὸς ύπερ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Gal 3²¹ δ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελῶν –; 5²³ κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστιν νόμος *adversus*:

Rm 8:33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἑκλεκτῶν θεοῦ;
2 Co 13:8 οὐ – δυνάμενά τι κατὰ τῆς ἀληθείας
Col 2:14 ἔξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον

*καταβαίνειν *descendere* ^b*demergi*
Mat 3:16 πνεῦμα – καταβαῖνον ώσει περιστεράν || Mar 1:10 εἰς (vl ἐπ') αὐτὸν Luc 3:22 σωματικῷ εἶδει Joh 1:32.33
11:23 „ἔως ἥδου καταβήσῃ (vl καταβιβαθήσῃ)" || Luc 10:15 (ead. vl^b, ..*gēris*)
24:17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας || Mar 13:15 Luc 17:31
27:40 κατάβηδι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ 42 καταβάτω νῦν || Mar 16:30.32 Ινοῦ
28:2 ἄγγελος – κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ || 5:4 vl ἄγγελος – κατὰ καιρὸν – κατέβ..εν)
6:33 ὁ – ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβάνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 38 καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρ. 41 ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τ. οὐρ. 42 πῶς – λέγει ὅτι – καταβέβηκα; 50.51.58
Act 7:34 „καὶ κατέβην ἔξελέσθαι αὐτούς"
8:38 κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ
10:11 θεωρεῖ – καταβαῖνον σκεῦός τι 11:5
Rm 10:7 „τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον;"
Eph 4:9 τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; 10 ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ „ἀναβάς"
1 Th 4:18 αὐτὸς ὁ κύρ. – καταβήσεται ἀπ' οὐρ.
Jac 1:17 πᾶν δώρημα τέλειον ἄγνωστόν ἐστιν κ..ον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων
Ap 3:12 τῆς καινῆς Ἱερουσ. ἡ κ..ουσα ἐκ τοῦ οὐρ. 21:2.10 – 101 ἄγγελον ἴσχυρὸν κ..οντα ἐκ τ. οὐραν. 18:1.20:1 – 13:13
Ἴνα καὶ πῦρ ποιῇ ἐκ τ. οὐρ. κ..ειν 20:9 – 16:21 „χάλαζα μεγάλη" – καταβάνει – ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους
12:12 ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς

καταβάλλεσθαι ^a(pass) *delici* ^b(med) *iacere*
2 Co 4:9 κ..όμενοι^a ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι
Hb 6:1 μὴ πάλιν θεμέλιον κ..όμενοι^b μετανοί.

καταβαρεῖν *S^o* – *gravare* 2 Co 12:16 ὑμᾶς

καταβαρύνειν *gravare* (vl *ingr.*) Mar 14:10

κατάβασις *descensus* Luc 19:37 ὅρους τ. ἐλαι.

καταβιβάζεσθαι → καταβαίνειν Mat 11:23

καταβολή *constitutio* ^b*institutio* ^c*origo* – ^d*conceptio*

Mat 13:35 κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς (vl + κόσμου vg) 25:34 τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ κ..ῆς κόσμου

Luc 11:50 αἴμα – τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ κ..ῆς κόσ.

Joh 17:24 ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ κ..ῆς κόσμου

Eph 1:4 ἔξελέξατο ἡμᾶς – πρὸ κ..ῆς κόσμου

Hb 4:3 τῶν ἔργων ἀπὸ κ..ῆς^b κ. γενηθέντων

9:26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κ..ῆς^c κόσμου – 11:11 δύναμιν εἰς καταβολὴν^d σπέρματος Ἐλαβεν (Sara)

1 Pe 1:20 Χοῦ, προεγγνωσμένου – πρὸ κ..ῆς κόσ.

Ap 13:8 οὐ δύναμιν γέγραπται τὸ ὄνομα – ἐν τ. βιβλίῳ τῆς ζωῆς – ἀπὸ κ..ῆς^c κόσ. 17:8

καταβραβεύειν *seducere*

Col 2:18 μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω

καταγγελεύς *S^o* – *annunciator* Act 17:18 ξένων δαιμονίων δοκεῖ κατ..εὺς εἶναι

καταγγέλλειν *appunciare* ^b*praedicare*

Act 3:24 οἱ προφῆται – κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας 42 καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν

13:5 κατήγγειλον^b τ. λόγον τ. θεοῦ 15:36^b κυρίου 17:13 ὅτι – κατηγγέλη^b – δ λόγ. – 38 ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται

16:17 κ..ουσιν ὑμῖν δόδον σωτηρίας 21 ἔθη ἢ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι

17:3 οὗτος – δ Ἰησοῦς, δν ἐγὼ κ..ω ὑμῖν – 23 δ – ἀγνοοῦντες εὔσεβεῖτε, – κ..ω ὑμῖν

26:23 εὶ – φῶς μέλλει κ..ειν τῷ τε λαῷ

Rm 1:8 ἡ πίστις ὑμῶν κ..εται ἐν δλῷ τ. κόσ.

1 Co 2:1 κ..ων ὑμῖν τὸ μαρτύριον (vl μυστήριον) τοῦ θεοῦ (vg *Christi*)

9:14 διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κ..ουσιν

11:28 τὸν δάνατον τοῦ κυρίου κ..ετε (vg *ann..bitis* vl *adnuntiatis*), ἅχρι οὗ

Phl 1:17 οἱ δὲ ἔξεριθείας τὸν Χὸν κ..ουσιν – 18 πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ – Χὸς κ..εται

Col 1:28 (Χός) δν ἡμεῖς κ..ομεν νουθετοῦντες

κατάγειν, ..εσθαι *deducere* ^b*producere*

^c*subducere* – pass: ^d*devenire* ^e*venire*

Luc 5:11^c πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν – Act 9:30 22:30^b

Act 23:15^b 20^b εἰς τὸ συνέδριον 28 27:3^d 28:12^e

Rm 10:8 τοῦτ' ἐστιν Χριστὸν καταγαγεῖν

καταγελᾶν *deridēre* ^b*irridēre*

Mat 9²⁴ κατεγέλων αὐτοῦ || Mar 5^{40b} Luc 8⁵³

καταγινώσκειν *reprehendere* ^b(part prf pass) *reprehensibilis* (vel lat *r..sus*)

Gal 2¹¹ ὅτι κατεγνωσμένος^b ἦν (sc Κηφᾶς)

1 Jo 3^{20.21} → καρδία sub 1 Jo 3^{19.20.21}

καταγνύναι *frangere* ^b*confringere*

Mat 12^{20b} „κάλαμον συντετριψμένον” Joh 12³¹⁻³³ σκέλη

καταγράφειν *scribere* [Joh 8⁸ εἰς τὴν γῆν]

καταγωνίζεσθαι S^o – *vincere* (vl *devinc.*)

Hb 11³³ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας

καταδεῖν *alligare* Luc 10³⁴ τὰ τραύματα

κατάδηλος S^o – *manifestus* Hb 7¹⁵

καταδικάζειν *condemnare* ^b*addicere*

Mat 12⁷ οὐκ ἔν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους
– 37 ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ

Luc 6³⁷ μὴ κ..άζετε, καὶ οὐ μὴ κ..ασθῆτε

Jac 5⁶ κατεδικάσατε^b, – τὸν δίκαιον

καταδίκη *damnatio* Act 25¹⁶ κατ’ αὐτοῦ

καταδιώκειν *prosequi* (vl *pers.*) Mar 1³⁸

καταδουλοῦν *in servitatem redigere*

2 Co 11²⁰ ἀνέχεσθε – εἴ πις ὑμᾶς καταδουλοῖ

Gal 2⁴ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν

καταδυναστεύειν ^a*opprimere* ^b*per poten-*

tiam opprimere Act 10³⁸ Ἰώμενος – τοὺς

κ..ομένους^a ὑπὸ τοῦ διαβόλου Jac 2⁶

οὐχ οἱ πλούσιοι κ..ουσιν^b ὑμῶν –;

κατάδεμα S^o – *maledictum* Ap 2²³

καταδεματίζειν S^o – *detestari* Mat 26⁷⁴

καταισχύνειν, ..εσθαι *confundere*, ..di-

^b*deturpare* ^c*erubescere*

Luc 13¹⁷ κατησχύνοντο^c – οἱ ἀντικείμενοι

Rm 5⁵ ἡ δὲ „ἐλπὶς οὐ καταισχύνει”

9³³ „ὅ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ κ..δήσεται”

10¹¹ 1 Pe 2⁶ „οὐ μὴ καταισχυνθῇ”

1 Co 1²⁷ ἵνα κ..νῇ τοὺς σοφούς, – τὰ ἴσχυρά

11⁴ ἀνήρ – κατὰ κεφαλὴς ἔχων κ..νει^b

τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ^s γυνὴ – ἀκατα-
καλύπτω τῇ κεφ. κ..νει^b τὴν κ. αὐτῆς

1 Co 11²² καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας;

2 Co 7¹⁴ ὅτι εἴ τι αὐτῷ – κεκαύχημαι, οὐ κα-
ησχύνθην – 9⁴ μὴ πως – κ..δῶμεν^a

1 Pe 3¹⁶ ἵνα – κ..ῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες

κατακαίειν, ..εσθαι *comburrere*, ..i ^b*ardēre*
^c*concremare* ^d*cremari* ^e*exuri*

Mat 3¹² τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέ-
στῳ || Luc 3¹⁷ – Mat 13³⁰ τὰ ζιζάνια 40

Act 19¹⁹ τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπ. πάντων

1 Co 3¹⁵ εἴ τινος τὸ ἔργον κατακάήσεται^b

Hb 13¹¹ σώματα „κ..εται^d ἔξω τῆς παρεμβολ.”
2 Pe 3¹⁰ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὑρεθήσεται

(vl κατακαήσεται^e *exurentur* vl^o)

Ap 8⁷ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ
τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη^c (vl^a),
καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη

17¹⁶ αὐτὴν κατακαύσουσιν^a [ἐν] πυρί

18⁸ καὶ ἐν πυρὶ κ..καυδήσεται (sc ἡ πόρνη)

κατακαλύπτεσθαι *velare*, *velari*

1 Co 11⁸ εἰ – οὐ κ..εται γυνὴ – εἰ δὲ –, κ..έσθω
– 7 ἀνήρ – οὐκ δοφείλει κ. τὴν κεφαλήν

κατακαυχᾶσθαι *gloriarī (adversus)* ^b*super-*
exaltare (vl ..*exultare*) *aliquid*

Rm 11¹⁸ μὴ κ..χῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κ..χᾶσαι

Jac 2¹³ κατακαυχᾶσται^b ἔλεος κρίσεως

3¹⁴ εἰ – ζῆλον πικρὸν ἔχετε –, μὴ κ..ᾶσθε
καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας

κατακείσθαι *iacēre* ^b*accumbere* ^c*decumbere*
^d*discumbere* ^e*recumbere*

Mar 1³⁰ κατέκειτο^c πυρέσσουσα 24 ὅπου δ
παραλυτικὸς κατέκειτο Luc 5²⁵ δρας

ἔφ’ δ κατέκειτο Joh 5^{3.6} Act 9³³ 28⁸

2¹⁵ κ..σθαι^b αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ (Le-
vi) || Luc 5²⁹ μετ’ αὐτῶν κ..μενοί^d

14³ κατακειμένου^e αὐτοῦ ἥλθεν γυνὴ

Luc 7³⁷ γυνὴ – ἐπιγνοῦσα δτι κατάκειται^b ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου

1 Co 8¹⁰ ἔαν – τις ἕδη σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν
ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον^e

κατακλᾶν *frangere* Mar 6⁴¹ ἄρτους || Luc 9¹⁸

κατακλείειν *includere* Luc 3²⁰ Act 26¹⁰

κατακληρονομεῖν *sorte distribuere* Act 13¹⁹

κατακλίνειν *facere discumbere* – **κατακλί-**
νεσθαι ^b*discumbere* ^c*recumbere*

Luc 7³⁶ κατεκλίθη^b 9¹⁴ κ..ατε αὐτούς 15 καὶ

κατέκλιναν (v1b) ἅπαντας 148 μὴ κατα- κλιθῆσ ^b εἰς τὴν πρωτοκλισίαν 2430 ^c	1 Pe 212 ἐν ὧ κ..οῦσιν ^b ὑμῶν ὡς κακοποιῶν 318 ἵνα ἐν ὧ κ..σθε καταισχυνθῶσιν
κατακλύζεσθαι <i>inundari</i> 2 Pe 36 ὕδαπι	καταλαλιάι <i>detractio</i> nes 2 Co 1220 1 Pe 21
κατακλυσμός <i>diluvium</i> Mat 2438 ἐν ταῖς ἡ- μέραις – πρὸ τοῦ κ. 39 // Luc 1727 – 2 Pe 25	κατάλαλος S ^o – <i>detractor</i> Rm 130 κ..ους
κατακολουθεῖν <i>subsequi</i> Luc 2355 Act 1617	καταλαμβάνειν, ..εσθαι <i>comprehendere</i> ^b <i>apprehend.</i> ^c <i>depreh.</i> ^d <i>comperire</i>
κατακόπτειν <i>concidere</i> Mar 55 ἔσυτ. λίθοις	Mar 918 ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ ^b
κατακρημνίζειν <i>praecipitare</i> Luc 429 (Ἰησον)	Joh 15 ή σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν (617 v1 κατέλαβεν – αὐτοὺς ή σκοτία vg ^c) [8 3 ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην ^c 4 ^c] 1236 ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ
κατάκριμα <i>condemnatio</i> ^b <i>damnatio</i> Rm 516 τὸ – κρίμα ἔξ ἐνδὸς εἰς κατάκριμα 18 8 1 οὐδὲν ἄρα νῦν κατ. ^b τοῖς ἐν Χῷ Ἰησ.	Act 413 κ..βόμενοι ^d δτι – ἀγράμματοι είσιν 1034 ἐπ’ ἀληθείας κ..ομαι ^d δτι – 2525 ^d
κατακρίνειν <i>condemnare</i> ^b <i>damnare</i> Mat 1241 Νινευῖται – κ..οῦσιν αὐτήν 42 βασί- λισσα νότου – κ..εῖ αὐτήν // Luc 1131s 2018 κ..οῦσιν αὐτὸν εἰς θάνατ. // Mar 1033 ^b 27 3 ἰδὼν Ἰούδας – δτι κατεκρίθη ^b Mar 1464 οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνο- χον εἶναι θανάτου [1618 ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται] [Joh 810 οὐδείς σε κατέκρινεν; 11 οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω vg <i>condemnabo</i>]	Rm 930 ἔθνη – κατέλαβεν ^b δικαιοσύνην 1 Co 924 οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε Eph 318 καταλαβέσθαι – τί τὸ πλάτος καὶ μῆ. Phl 312 διώκω – εὶ καὶ καταλάβω, ἐφ’ ώ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χοῦ 13 ἐγὼ ἐμαυ- τὸν οὕπω λογίζομαι κατειληφέναι
Rm 21 ἐν ώ – κρίνεις (<i>iudicas</i>) τὸν ἔτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις 8 3 κατέκρινεν ^b τὴν ἀμαρτ. ἐν τῇ σαρκὶ ^c – 34 ὅτεος „δικαιῶν· τίς ὁ κατακρινῶν;“ 1423 ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ κατα- κέκριται ^b , δτι οὐκ ἐκ πίστεως	1 Th 54 οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ή ἡμέρα ὑμᾶς ώς κλέπτης καταλάβῃ
1 Co 1132 ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κ..ιδῶμεν ^b Hb 117 δι’ ἡς κατέκρινεν ^b τὸν κόσμον (Noe) 2 Pe 26 πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τε- φρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν ^b	καταλέγειν <i>elligere</i> 1 Ti 59 χήρα κ..έσθω μὴ ἔλαπτον ἐτῶν ἔξήκοντα γεγονυῖα
κατάκρισις S ^o – ^a <i>condemnatio</i> ^b <i>damnatio</i> 2 Co 39 εἰ – ἡ διακονία τῆς κ..εως ^b δόξα 7 3 πρὸς κατάκρισιν ^a οὐ λέγω	καταλείπειν <i>relinquere</i> ^b <i>derelinquere</i> ^c <i>di- mittere</i> ^d <i>reicere</i> ^e (pass.) <i>remanēre</i> Mat 413 καταλιπὼν τὴν Ναζαρά – 164 2117 19 5 „καταλείψει ^c ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα“ // Mar 107 Eph 531
κατακύπτειν <i>se inclinare</i> [Joh 88 κ..ψας]	Mar 1219 ^c 21 ἀπέδανεν μὴ καταλιπὼν σπέρμα Luc 2031 – Mar 1452 ^d τὴν σινδόνα Luc 528 καταλιπὼν πάντα – ἤκολούθει αὐτῷ 1040 δτι – μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν; 15 4 οὐ κ..ει ^c τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα –;
κατακυριεύειν <i>dominari</i> Mat 2025 (ἔθνῶν) // Mar 1042 – Act 1916 1 Pe 53 μηδ’ ώς κ..οντες τῶν κλήρων ἀλλά	[Joh 89 κατελείφθῃ ^e μόνος, καὶ ή γυνὴ ἐν] Act 62 ήμᾶς κ..ψαντας ^b τ. λόγον – διακονεῖν 1819 213 2427 Παῦλον δεδεμένον 2514 ^b Rm 114 „κατέλιπον“ ἐμαυτῷ „ἐπτακισχίλ.“ Eph 531 → Mt 195 – 1 Th 31 κ..φθῆναι ^e ἐν Ἀδ. Hb 41 κ..ομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς 1127 πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβ. 2 Pe 216 κ..οντες ^b εὐθεῖαν δόδον ἐπλανήμησαν
καταλιθάζειν S ^o – <i>lapidare</i> Luc 206 ήμᾶς	καταλλαγή <i>reconciliatio</i> Rm 511 δι’ οὐ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν 1115 εὶ – ή ἀποβολὴ αὐτῶν κ..γὴ κόσμου
καταλαλεῖν <i>detrahere</i> ^b <i>detrectare</i> (v1 ..act.) Jac 411 μὴ κ..εῖτε ἀλλήλων –. δ κ..ῶν ἀδελ- φοῦ ή κρίνων τὸν ἀδ. – κ..εῖ νόμου	

2 Co 5:18 δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς κατ.
— 19 ὑδέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς κατ.

καταλλάσσειν, ..εσθαι *reconciliare*, ..*ri*
Rm 5:10 εἰ — κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ
θανάτου τοῦ υἱοῦ —, μᾶλλον κ..γέν-
τες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ

1 Co 7:11 ἡ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω
2 Co 5:18 ὑεοῦ τοῦ κ..άξαντος ἡμᾶς ἔσυτῷ
— 19 ὑεὸς ἦν Χρόνον καταλλάσσων
ἔσυτῷ 20 καταλλάγητε τῷ θεῷ

κατάλοιποι *ceteri* Act 15:17 „οἱ κ. τῶν ἀνθρ.”

καταλύειν *destruere* ^b*dissolvere* ^c*divertere*
(*vi dev.*) ^d*solvere*

Mat 5:17 κ..ῦσαι^d τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας·
οὐκ ἥλθον κ..ῦσαι^d ἀλλὰ πληρώσαι
24:2 οὐ μὴ ἀφεθῇ — λίθος ἐπὶ λίθον διὸ οὐ
καταλυθήσεται || Mar 13:2 Luc 21:6
25:8 δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ ὑε-
οῦ 27:40 δὲ καταλύσων τὸν ναὸν || Mar
14:58^b 15:29 — Act 6:14 Θτὶ Ἰησοῦς —
καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον

Luc 9:12 ἴνα — εἰς τὰς — κώμας — καταλύσωσιν^c
19:7 παρὰ ἀμαρτωλῷ — εἰσῆλθεν κ..ῦσαι^c

Act 5:38 ἐὰν ἡ ἔξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ —, κατα-
λυθήσεται^b 39 εἰ δὲ ἐκ ὑεοῦ ἔστιν,
οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι^b αὐτούς

Rm 14:20 μὴ — κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ
2 Co 5:1 ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία κ..λυθῇ^b
Gal 2:18 εἰ — δὲ κατέλυσα — πάλιν οἰκοδομῶ

κατάλυμα *diversorium* ^b*refectio*
Mar 14:14 ποῦ ἔστιν τὸ κ.^b μου —; || Luc 22:11
Luc 2:7 οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κ..απι-

καταμανδάνειν *considerare* Mat 6:28 κρίνα

καταμαρτυρεῖν *testificari adversum* ^b*testi-
monium dicere adv.* ^c*obligere alicui*

Mat 26:62 τί οὗτοί σου κ..οῦσιν 27:13^b || Mr 14:60^c

καταμένειν *manēre* Act 1:13 1 Co 16:6

καταναλίσκειν *consumere* Hb 12:29 „πῦρ”

καταναρκᾶν S^o — ^a*gravare* ^b*gravem esse*
^c*onerosum esse* 2 Co 11:9 οὐ κατενάρκη-
σα^c οὐδενός 12:13^a 14 οὐ καταναρκήσω^b

κατανεύειν S^o — *appicare* Luc 5:7 κατέ..σαν

κατανοεῖν *considerare* ^b*vidēre*
Mat 7:3 τὴν — δοκὸν οὐ κ..εῖς^b; || Luc 6:41

Luc 12:24 κ..ήσατε τοὺς κόρακας 27 τὰ κρίνα
20:23 κ..ήσας — αὐτῶν τὴν πανουργίαν

Act 7:31.32 οὐκ ἐτόλμα κ..ήσαι 11:6 ἀτενίσας
κατενόουν 27:39 κόλπον κατενόουν

Rm 4:19 μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει (νι + οὐ νγ
νεc) κατενόησεν τὸ ἔαυτοῦ σῶμα
νενεκρωμένον

Hb 3:1 κατανοήσατε τ. ἀπόστολον καὶ ἀρχ-
ιερέα τῆς διμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν
10:24 κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυ-
σμὸν ἄγαπης καὶ καλῶν ἔργων

Jac 1:23 κ..οῦντι τὸ πρόσωπον — ἐν ἐσόπτρῳ
— 24 κατενόησεν — ἔαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν

καταντᾶν *devenire* ^b*pervenire* ^c*venire*
^d*occurrere* ^e*descendere*

Act 16:1^b εἰς Δέρβην 18:19 Ἔφ. 24:20 15:5 ἀντι-
κρυψ Χίου 21:7 κατηντήσαμεν (νι κατ-
έβημεν νγ)e εἰς Πτολ. 25:13^e Καισ.
27:12 Φοίνικα 28:13 Ῥήγιον

28:7 τῆς ἐπαγγελίας —, εἰς ἦν τὸ δωδεκά-
φυλον ἡμῶν — ἐλπίζει καταντῆσαι

1 Co 10:11 ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων
κατήντηκεν 14:38 ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους
κατήντησεν^b (sc δ λόγος τοῦ ὑεοῦ);

Eph 4:13 μέχρι καταντήσωμεν^d οἱ πάντες εἰς
τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως

Phl 3:11 εἴ πως καταντήσω^d εἰς τὴν ἔξανά-
στασιν τὴν ἐν νεκρῶν

κατάνυξις *comprunctio* Rm 11:8 „πνεῦ. κ..εως”

κατανύσσεσθαι *compungi* Act 2:37 τὴν καρδ.

καταξιοῦσθαι *dignum haberi*

Luc 20:35 οἱ — κ..ωθέντες τοῦ αἰώνος ἐκείνου
τυχεῖν — 21:36 ἴνα κατισχύσῃτε (νι
καταξιωθῆτε νγ) ἐκφυγεῖν — τὰ μέλ-
λοντα γίνεσθαι

Act 5:41 χαίροντες —, δηπ κατηξιώθησαν ὑπὲρ
τοῦ δινόματος ἀτιμασθῆναι

2 Th 1:5 εἰς τὸ κ..ωθῆναι ύμᾶς τῆς βασιλείας

καταπατεῖν *concilcare*

Mat 5:13 εἰ μὴ βληδὲν ἔξω καταπατεῖσθαι
7:6 μήποτε κ..ήσουσιν αὐτούς (sc μαργ.)

Luc 8:5 παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατεπατήθη
12:1 ὅχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους

Hb 10:29 δ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας

καταπαύειν *requiescere* ^b*requiem praestare*
^c*sedare* Act 14:18 μόλις κατέπαυ-

σαν^c τοὺς δχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς
 Hb 4 4 „κατέπαυσεν – ἀπὸ – τ. ἔργων αὐτοῦ”
 – 8 εἰ γάρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν^b
 – 10 δ – „εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ” καὶ αὐτὸς „κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων” αὐτοῦ, ὥσπερ – „δ θεός”

κατάπαυσις requies ^bquietio

Act 7 49 „τίς τόπος τῆς καταπαύσεως^b μου;”
 Hb 3 11 „εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κ..ίν μου”
 43.5 – 3 18 τίσιν – „ῶμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κ..ίν αὐτοῦ” –;
 4 1 ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κ..ίν
 – 3 „εἰσερχόμεθα – εἰς [τὴν] κατάπαυσιν” οἱ πιστεύσαντες 10 → καταπαύειν
 – 11 σπουδάσωμεν οὖν „εἰσελθεῖν εἰς ἑκείνην „τὴν κατάπαυσιν”

καταπέτασμα velum ^bvelamen ^cvelamentum Mat 27 51 τὸ κατ. τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη || Mar 15 38 εἰς δύο Luc 23 45 μέσον
 Hb 6 19 „εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτ. τοῦ κ..β”
 9 3 μετὰ – τὸ δεύτερον κατ.^c σκηνὴ ἡ λεγ.
 10 20 ἐνεκαίνισεν – δόδον – ζῶσαν διὰ τοῦ κατ.^b, τοῦτ’ ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

καταπίνειν absorbere ^bdevorare ^cglutire
 Mat 23 24 τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες^c
 1 Co 15 54 „κατεπόθη δ ὅνατος εἰς νῖκος”
 2 Co 2 7 μὴ πως τῇ – λύπῃ καταποθῇ δ τοιοῦτ.
 5 4 Ἱνα καταποθῇ τὸ ὅνητὸν ὑπὸ τ. ζωῆς
 Hb 11 29 οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν^b
 1 Pe 5 8 ζητῶν τινα καταπιεῖν^b (v1 τίνα καταπίῃ vg quem devoret)
 Ap 12 18 ἡ γῆ – κατέπιεν τὸν ποταμόν

καταπίπτειν cadere ^bdecidere Luc 8 6 ἐπὶ τ. πέτραν Act 26 14^b εἰς τὴν γῆν 28 6 νεκρόν

καταπλεῖν S^o – navigare (v1 enav.) Luc 8 28

καταπονεῖσθαι iniuriam sustinēre ^bopprimi
 Act 7 24 2 Pe 2 7 Λῶτ κ..ούμενον^b

καταποντίζεσθαι mergi ^bdemergi Mat 14 30
 Mat 18 6 Ἱνα κ..ισθῆ^b ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλ.

κατάρα maledictum ^bmaledictio
 Gal 3 10 ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται γάρ
 – 13 ἡμᾶς ἔχηγόρασεν ἐκ τῆς κατ. τοῦ νόου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα
 Hb 8 8 ἀδόκιμος (sc γῆ) καὶ „κ..ας ἐγγύς”

Jac 3 10 ἔξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα^b

2 Pe 2 14 κατάρας^b τέκνα

καταρᾶσθαι maledicere

Mat 25 41 πορεύεσθε ἀπὸ ἐμοῦ κατηραμένοι
 Mar 11 21 ἵδε ἡ συκῆ ἡν κατηράσω ἔξήρανται
 Luc 6 28 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς
 Rm 12 14 εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε
 Jac 3 9 ἐν αὐτῇ κ..ώμενα τοὺς ἀνθρώπους

καταργεῖν evanescere ^bdestruere ^cabolēre

Luc 13 7 Ἰνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ^d;

Rm 3 3 μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο

– 31 νόμον οὖν κ..οῦμεν^b διὰ τ. πίστεως;

4 14 κατήργηται^c ἡ ἐπαγγελία

6 6 Ἱνα κ..ηθῆ^b τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας

7 2 κατήργηται^e ἀπὸ τ. νόμου τ. ἀνδρός

– 8 νυνὶ – κατηργήθημεν^e ἀπὸ τ. νόμου

1 Co 1 28 τὰ μὴ ὄντα, Ἱνα τὰ ὄντα καταργήσῃ^b

2 6 σοφίαν – οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος τούτου τῶν καταργουμένων^b

6 13 θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα κ..ήσει^b

13 8 εἴτε – προφητεῖαι, κ..ηθῆσονται^c – εἴτε γνωσίς, κ..ηθῆσεται^b (v1 ..εις, ..ονται)

– 10 τὸ ἐκ μέρους καταργηθῆσεται

– 11 κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου

15 24 ὅταν κ..ήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ – ἔξουσ.

– 26 ἐσχατος ἔχθρος κ..εῖται^b δ ὕνατος

2 Co 3 7 διὰ „τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ” τὴν κ..οῦμένην 11 εἰ – τὸ κ..ούμενον

διὰ δόξης 13 μὴ δτενίσαι – εἰς τὸ τέλος (v1 πρόσωπον vg) τοῦ κ..οῦμένου

– 14 ὅτι ἐν Χῷ κ..εῖται (sc τὸ κάλυμμα)

Gal 3 17 εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν

5 4 κατηργήθητε ἀπὸ Χοῦ οὕτινες ἐν νό.

– 11 ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδ. τ. σταυροῦ

Eph 2 15 τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν – καταργήσας

2 Th 2 8 δν δ κύριος – κ..ήσει^b τῇ ἐπιφανείᾳ

2 Ti 1 10 Χοῦ Ἰ., κ..ήσαντος^b – τὸν ὕνατον

Hb 2 14 Ἱνα διὰ τοῦ ὕνατου καταργήσῃ^b

τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ ὕνατου

καταριθμεῖν connaturare Act 1 17 ἐν ἡμῖν

καταρτίζειν, ..εσθαι perficere ^baptare (Rm

9 22 aptus) ^ccomplēre ^dcomponere

^einstruere ^freficere

Mat 4 21 κ..ίζοντας^f τὰ δίκτυα || Mar 1 19^d

21 16 „ἐκ στόμ. νηπίων – κατηρτίσω αἰνον”

Luc 8 40 κατηρτισμένος – πᾶς ἔσται ως δ διδ.

Rm 9:22 „ήνεγκεν – σκεύη δργῆς” κατηρπισμένα^b (*apta vñ aptata*) εἰς „άπωλειαν”
 1 Co 1:10 ἡτε – κατηρπισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ
 2 Co 13:11 χάριτε, κ..ίζεσθε (*perfecti estote*)
 Gal 6:1 κ..ετε^e τ. τοιοῦτον ἐν πνεύ. πραΰτητος
 1 Th 3:10 εἰς τὸ – καταρτίσαι^c τὰ ὑστερήματα
 τῆς πίστεως ὑμῶν
 Hb 10:5 „σῶμα δὲ κατηρπίσω^b μοι”
 11:3 κατηρπίσθαι^b τοὺς αἰῶνας δήματι θ.
 13:21 θέδος – καταρτίσαι^b ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀ-
 γαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλ. αὐτοῦ
 1 Pe 5:10 θέδος – αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει

κατάρτισις S^o – *consummatio*
 2 Co 13:9 τοῦτο καὶ εὐχόμενα, τὴν ὑμῶν κ..iv

καταρτισμός S^o – *consummatio*
 Eph 4:12 πρὸς τὸν κατ. τῶν ἀγίων εἰς ἔργον

κατασείειν τῇ χειρί, τὴν χεῖρα *appuere*
 b *silentium indicere* c *silent. postulare*
 Act 12:17 σιγᾶν 13:16^b 19:33^c 21:40 τῷ λαῷ

κατασκάπτειν *suffodere* Rm 11:3 „δυσιαστήρ.”

κατασκευάζειν *praeparare* b *aptare* c *com-
 ponere* d *creare* e *fabricare* f *facere* g (κατ-
 εσκευασμένος) *perfectus*
 Mat 11:10 „κ..άσει τ. δόδον σου” || Mar 12 Luc 7:27
 Luc 11:17 ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κ..μένονε
 Hb 3:3 πλείονα τιμὴν ἔχει τ. οἴκου δ κ..ά-
 σας^e αὐτὸν 4 πᾶς – οἶκος κ..εται^e
 ὑπό τινος, δ δὲ πάντα κ..άσας^d θεός
 9:2 σκηνὴ – κατεσκευάσθη^f ἡ πρώτη
 – 6 τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων^c
 11:7 κατεσκεύασεν^b κιβωτόν 1 Pe 3:20^e

κατασκηνοῦν *habitare* b *requiescere*
 Mat 13:32 „ἐν τ. κλάδοις” || Mar 4:32 „ὑπὸ τὴν
 σκιὰν αὐτοῦ” Luc 13:19^b „ἐν τ. κλάδοις”
 Act 2:28 „ἐπι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώ-
 σει^b ἐπ’ ἐλπίδι”

κατασκήνωσις *nidus* Mat 8:20 ἔχουσιν – κ..
 εις (vg vñ *tabernacula*) || Luc 9:58

κατασκιάζειν S^o – *obumbrare* Hb 9:6

κατασκοπεῖν *explorare* Gal 24 τὴν ἐλευθερ.

κατάσκοπος *explorator* Hb 11:31 δεξ. τοὺς κ..

κατασοφίεσθαι *circumvenire* Act 7:19

καταστέλλειν *sedare* Act 19:35 ὅχλον 38

κατάστημα (S ..στε.) *habitus* Tit 2:3 Ἱεροπρ.

καταστολή *habitus* 1 Ti 2:9 ἐν κ..ῆ κοσμίῳ

καταστρέφειν *evertere* b *diruere*
 Mat 21:12 τραπέζας || Mar 11:15 – Act 15:16^b

καταστρηνιᾶν S^o – *luxuriari* 1 Ti 5:11 Χοῦ

καταστροφή a *eversio* b *subversio* 2 Pe 2:6^a
 2 Ti 2:14 λογομαχεῖν, – ἐπὶ κ..ῆ^b τῶν ἀκουόντ.

καταστρώννυσθαι *prosterni* 1 Co 10:5

κατασύρειν *trahere* Luc 12:58 πρὸς τ. κριτήν

κατασφάζειν *interficere* Luc 19:27 ἔχθρούς

κατασφραγίζειν *signare* Ap 5:1 βιβλίον

κατάσχεσις *possessio* Act 7:5 „εἰς κ..iv” 45

κατατιθέναι, ..εσθαι *ponere* b *praestare*
 Mar 15:46 κατέθηκεν (vñ ἔθ.) αὐτὸν ἐν μνήματι
 Act 24:27 χάριτα καταθέσθαι^b τοῖς Ίουδ. 25:9^b

κατατομή S^o – *concisio* Phl 3:2 βλέπετε τὴν κ..

κατατρέχειν *decurrere* Act 21:32 ἐπ’ αὐτούς

καταφαγεῖν → κατεσθίειν

καταφέρειν, ..εσθαι a *deferre* b *obiicere* c *mer-
 gi* d *ducī* (vñ *educī*) Act 20:9 κ..όμενος^c
 Ὁπνῷ βαθεῖ, –, κατενεχθεῖς^d ἀπὸ τοῦ
 Ὁπνου – 25:7 βαρέα αἰτιώματα κ..οντες^b
 26:10 ἀναιρουμένων – κατήνεγκα^a ψῆφον

καταφεύγειν *configere* Act 14:8 εἰς – Λύστρ.

Hb 6:18 οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προ-
 κειμένης ἐλπίδος

καταφθείρειν *corrumpere*
 2 Ti 3:8 ἄνδρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν

καταφιλεῖν *osculari*
 Mat 26:49 || Mar 14:45 – Luc 7:38 τοὺς πόδας 45
 Luc 15:20 Act 20:37 κατεφθισούν αὐτὸν (Παῦλον)

καταφρονεῖν *contempnere*
 Mat 6:24 καὶ τοῦ ἐτέρου κ..ῆσει || Luc 16:13

Mat 18:10 δρᾶτε μὴ κ..ήσητε ἐνδός τῶν μικρῶν
Rm 2:4 ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς – καταφρονεῖς, –;

1 Co 11:22 ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ κ..εῖτε; –
1 Ti 4:12 μηδείς σου τῆς νεότητος κ..είτω

6:2 μὴ κ..είτωσαν, δητὸς ἀδελφοί εἰσιν
Hb 12:2 ἀφορῶντες – Ἰησοῦν, δις – ὑπέμεινεν

σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας

2 Pe 2:10 τοὺς – κυριότητος καταφρονοῦντας

καταφρονητής *contemptor* Act 13:41 „οἱ κ..”

καταχεῖν *effundere* Mat 26:7 || Mar 14:3

καταχθόνιοι S^o – *infernī* Phl 2:10 „πᾶν γόνυν”

καταχρῆσθαι ^a*atti* ^b*abutī* 1 Co 7:31 οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ κ..ώμενοι^a (v1 παραχρ.) 9:18 εἰς τὸ μὴ κ..ήσασθαι^b τῇ ἔξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

καταψύχειν *refrigerare* Luc 18:24 γλῶσσαν

κατείδωλος S^o – *idololatriæ* (v1 *idolat.*)
deditus

Act 17:18 θεωροῦντος κ..ον οὖσαν τὴν πόλιν

κατέναντι *contra* ^b*ante* ^c*coram*

Mat 21:2 κώμην τὴν κ..ύμ. || Mar 11:2 Luc 19:30
27:24 κ..c τοῦ ὅχλου Mar 12:41 13:3 τ. Ἱεροῦ

Rm 4:17 κατέναντι^b οὐ ἐπίστευσεν θεοῦ

2 Co 2:17 κ..c θεοῦ ἐν Χῷ λαλοῦμεν 12:19:c

κατενώπιον ^a*in conspectu* ^b*ante conspectum* ^c*coram* Eph 1:4 εἶναι ἡμᾶς – ἀμώμους κατ.^a αὐτοῦ Col 1:22 παραστῆσαι ὑμᾶς – ἀμώμους – κατ.^c αὐτοῦ Jud 24 στῆσαι κατ.^b τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους

κατεξουσιάζειν S^o – ^a*potestatem exercere*
^b*pot. habere* Mat 20:25:a || Mar 10:42:b

κατεργάζεσθαι *operari* ^b*efficere* ^c*facere*
^d*perficere* ^e*consummare*

Rm 1:27 τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι 2:9
ἀνθρώπου τοῦ κ..ομένου τὸ κακόν

4:16 ὁ – νόμος δργὴν κ..εῖται 5:3 ἡ θλῖψις
ὑπομονὴν κ..εῖται, ἡ – ὑπ. δοκιμὴν

7:8 ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιδυμίαν 13 διὰ

τοῦ ἀγαθοῦ μοι κ..ομένη θάνατον
– 15 δ – κ..ομαι οὐ γινώσκω 17 οὐκέτι ἔγω

κ..ομαι αὐτὸ δὲ ἄλλὰ ἡ – ἀμαρτία 18 τὸ
δὲ κ..εσθαι^d τὸ καλὸν οὐ (sc παρά-
κειται μοι) 20 οὐκέτι ἔγω κ..ομαι

Rm 15:18 οὐ – τολμήσω τι λαλεῖν ὃν οὐ κατειργάσατο^b Χὸς δι’ ἐμοῦ – λόγῳ καὶ ἔρ.

1 Co 5:3 κέκρικα – τὸν – τοῦτο κ..σάμενόν

2 Co 4:17 αἰώνιον βάρος δόξης κ..εῖται ἡμῖν
5:5 δὲ κατεργασάμενος^b (v1 ..ζόμενος
vg) ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός

7:10 ἡ – τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κ..εῖται

11 πόσην κατειργάσατο ύμιν σπουδὴν

9:11 ἥτις κ..εῖται – εὐχαριστίαν τῷ θεῷ

12:12 τὰ – σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη^c ἐν ύμιν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ

Eph 6:13 ἵνα δυνηθῆτε – ἀπαντά κ..σάμενοι^d
(*in omnibus perfecti*) στῆναι

Phl 2:12 τὴν ἔαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε

Jac 1:3 δητὸ δοκίμιον ύμῶν τῆς πίστεως
κατεργάζεται ύπομονήν

1 Pe 4:3 τὸ βούλημα τῶν θανάτων κατειργάσθαι^e

κατέρχεσθαι *descendere* ^b*venire* ^c*super-*
venire ^d*devenir* ^e*abire*

Luc 4:31 9:37 Act 8:5 9:32:d 11:27:c 12:19 13:4:e 15:
1:30 18:5:b 22 (v1 19:b) 21:3:b 10:c 27:5:b

Jac 3:15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος

κατεσθίειν, **κατέσθειν**, **καταφαγεῖν** *comedere*
^b*devorare* Mat 13:4 || Mar 4:4 Luc 8:5

Mar 12:40 οἱ κατέσθοντες^b τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν || Luc 20:47:b (v1 Mat 23:14 vg, v1^o)

Luc 15:30 δ καταφαγών^b σου (*suam*) τὸν βίον

Joh 2:17 „δ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με (v1 κατέφαγέν με vg)”

2 Co 11:20 ἀνέχεσθε – εἰ τὶς ύμᾶς – κατεσθίει^b

Gal 5:15 εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κ..ίετε

Ap 10:9 λάβε, „καὶ κατάφαγε”^b αὐτό 10:b
11:5 „πῦρ – κ..ίει^b τοὺς ἔχθρούς” 20:8:b

12:4 ἕνα – τὸ τέκνον αὕτης καταφάγη^b

κατευδύνειν *dirigere*

Luc 1:79 κ..αι τοὺς πόδας – εἰς δόδον εἰρήνης

1 Th 3:11 δ θεός – κ..αι τὴν δόδον ἡμ πρὸς ύμ

2 Th 3:5 δὲ κύριος κατευδύναι ύμῶν τὰς
καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ

καὶ εἰς τὴν ύπομονὴν τοῦ Χοῦ

κατευλογεῖν *benedicere* Mar 10:16 (sc παιδία)

κατεφιστάναι S^o – *insurgere in aliquem*
Act 18:12 κατεπέστησαν διοδυμαδὸν – τ. Παύλῳ

κατέχειν *tenēre* ^b*detinēre* ^c*retinēre* ^d*pos-*
sidēre ^e*tendere* (*Act 27.40*)
Luc 4.42 οἱ ὄχλοι—κατεῖχον^b αὐτὸν τοῦ μὴ
 πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν
8.15 ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν^c
14.9 ὅρξῃ—τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν
 (*Joh 5.4* νὶ οἰωδηποτοῦν κατείχετο^b νοσήματι)
Act 27.40 κατεῖχον^e εἰς τὸν αἰγιαλόν
Rm 1.18 τῶν τὴν ἀληθείαν ἐν ἀδικίᾳ κ..όντων^b
7.6 ἀποδανόντες ἐν ᾧ κατειχόμενα^b
1 Co 7.30 οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες^d
11.2 δπ—τὰς παραδόσεις κατέχετε
15.2 τίνι λόγῳ εὑγγελισάμην ὑμῖν εἰ κ..ετε
2 Co 6.10 ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κ..οντες^d
1 Th 5.21 πάντα—δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κ..ετε
2 Th 2.8 τὸ κατέχον^b οἴδατε τι μόνον δ κατέ-
 χων ἄρπι ἔως ἐκ μέσου γένηται (vg
 qui *tenet* *punc*, *teneat*, *donec* —)
Phm 13 δν—ἔβουλόμην πρὸς ἔμαυτὸν κ..ειν^b
Hb 3.8 ἐὰν τὴν παρρησίαν—[μέχρι τέλους
 βεβαίαν] κατάσχωμεν^c **14** τὴν ἀρχὴν
 τῆς ὑποστάσεως (νι + αὐτοῦ vg) —κ..c
10.23 κατέχωμεν τὴν δμολογίαν —ἀκλινῆ

κατηγορεῖν *accusare*
Mat 12.10 Ἰνα κ..ήσωσιν αὐτοῦ || **Mar 3.2** **Luc 6.7**
 εὔρωσιν κ..ειν — [*Joh 8.6* ἔχωσιν κ..ειν]
27.12 ἐν τῷ κ..σθαι αὐτὸν || **Mar 15.3.4** ἵδε
 πόσα σου κ..οῦσιν **Luc 23.2.10** εὐτόνως
 κ..οῦντες αὐτοῦ **14** οὐδὲν εὔρον—αἴ-
 τιον ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ
Joh 5.45 μὴ δοκεῖτε δτι ἔγω κ..ήσω ὑμῶν πρὸς
 τὸν πατέρα· ἔστιν δ κ..ῶν ὑμῶν **Mw.**
Act 22.30 τὸ τί κ..εῖται ὑπὸ τῶν Ἰουδ. **24.2** ἥρ-
 ξατο κ..ειν **8.13.19** **25.5** κ..είτωσαν αὐ-
 τοῦ **11.16** πρὶν ἡ δ κ..ούμενος κατὰ
 πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους
28.19 οὐχ ὡς τοῦ ἔδνους μου ἔχων τι κ..ειν
Rm 2.15 μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατ-
 ηγορούντων ἡ καὶ ἀπολογουμένων
Ap 12.10 δ κ..ῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τ. θεοῦ ἡμῶν

κατηγορία *S^o* — *accusatio* *Joh 18.20* τίνα κ..
 αν φέρετε (νι + κατὰ) τοῦ ἀνδρ. τούτου;
1 Ti 5.19 κατὰ πρεσβυτέρου κ..αν μὴ παραδέ-
 χου, ἐκτὸς εἰ μὴ „ἐπὶ δύο—μαρτύρων”
Tit 1.8 τέκνα —, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας

κατήγορος *accusator* *Act 23.30.35* **25.16.18**

κατήγωρ *S^o* — *accusator* *Ap 12.10* δ κ.. τῶν ἀδ.

κατήφεια *S^o* (S κατηφής) — *moeror*
Jac 4.9 μετατραπήτω—ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν

κατηχεῖν, ..εἰσθαι *S^o* — ^a*edocēre* ^b*erudire*
^c*instruere* ^d*catechizare* ^e(pass.) *audire*
Luc 1.4 περὶ ὧν κατηχήμησ^b λόγων τὴν ἀσφ.
Act 18.25 ἦν κ..ημένος^a τὴν ὁδὸν τὴν κυρίου
21.21 κ..ήδησαν^e—περὶ σοῦ δτι **24** δτι ὧν
 κατήχηνται^e περὶ σοῦ οὐδέν ἔστιν
Rm 2.18 κατηχούμενος^c ἐκ τοῦ νόμου
1 Co 14.19 Ἰνα καὶ ἄλλους κατηχήσω^c
Gal 6.6 κοινωνείτω—δ κ..ούμενος^d τὸν λόγον
 τῷ κατηχοῦντι^d ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς

κατιοῦσθαι *aeruginare* *Jac 5.3* δ χρυσὸς ὑμ.

κατισχύειν ^a*praevalēre* *advers.* ^b*invalescere*
Mat 16.18 πύλαι φύδου οὐ κ..ύσουσιν^a αὐτῆς
Luc 21.36 Ἰνα κ..ύσητε (νι καταξιωθῆτε νγ *di-
 gni habeamini*) ἐκφυγεῖν ταῦτα
23.23 κατίσχυον^b αἱ φωναὶ αὐτῶν

κατοικεῖν *habitare* ^b*inhabitare* ^c*cohabitare*
^d*morari*

Mat 2.23 εἰς πόλιν — **Naζαρ.** **4.13** εἰς Καφαρν.
Act 25 εἰς Ἱερουσαλήμ **7.4** εἰς ἤν (sc
 γῆν) ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε

12.45 κ..εῖ ἔκει (sc πνεύματα) || **Luc 11.28**
23.21 δμνύει—ἐν τῷ κ..οῦντι (νι^b) αὐτόν
Luc 13.4 παρὰ πάντας — τ. κ..οῦντας Ἱερουσ.
Act 1.19 **2.14** **4.16** — **29** τὴν Μεσοπ. **9.32** Λύδα
35 **19.10** τὴν Ἀσίαν **17** Ἔφεσον
 — **20** μὴ ἔστω δ κ..ῶν^b (νι^a) ἐν αὐτῇ”
7.2^d ἐν Χαρράν **4.9.22** ἐν Δαμασκῷ **11.29**
 ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ **13.27** ἐν Ἱερουσαλήμ
 — **48** οὐχ δ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κ..εῖ
17.24 ἐν χειροπ. ναοῖς κ..εῖ (vg νι^b)
17.26 ἐποίησεν — πᾶν ἔθνος — κ..ειν^b ἐπί^e
22.12 ὑπὸ — τῶν κ..οῦντων^c (νι^a) Ἰουδαίων

Eph 3.17 κατοικῆσαι τὸν Χὸν διὰ τῆς πίστεως
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν

Col 1.19 ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρω-
 μα κ..ησαι^b (νι^a) **2.9** κ..εῖ^b πᾶν τὸ
 πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς

Hb 11.9 ἐν σκηναῖς κ..ήσας (sc Ἀβραάμ)

2 Pe 3.13 ἐν οἷς δικαιούσῃ κατοικεῖ

Ap 2.13 οἶδα ποῦ κατοικεῖς—ἀπεκτάνθη παρ'
 ὑμῖν, δπου δ σατανᾶς κατοικεῖ

3.10 πειράσαι τοὺς κ..οῦντας ἐπὶ τῆς γῆς
6.10 **8.13** **11.10^b** **13.8^b** **12.14** **17.2^b** **8^b**

κατοίκησις *domicilium* **Mar 5.3** ἐν—μνήμασιν

κατοικητήριον ^a*habitatulum* ^b*habitatio*

Eph 2.22 εἰς κατοικ.^a τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι

Ap 18.2 ἐγένετο „κατοικητήριον^b δαιμονίων”

κατοικία *habitatio* Act 17:28 δροῦεσ. τῆς κ.
κατοικίζειν Jac 4:5 τὸ πνεῦμα δὲ κατώκισεν
 (v1 ..κησεν vg *habitat* v1 *inhab.*) ἐν ἡμῖν
κατοπτρίζεσθαι S^o – *speculari*
 2 Co 3:18 ἡμεῖς – „τὴν δόξαν κυρίου” κ..δύμενοι
κάτω *deorsum* – **κατωτέρω** *infra*
 Mat 2:18 παῖδας – ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω
 4:6 βάλε σεαυτὸν κάτω || Luc 4:9
 27:51 [ἀπ'] ἄνωθεν ἔως κάτω || Mar 15:38
 Mar 14:88 κάτω ἐν τῇ αὐλῇ – [Joh 8:6 κ. κύψας]
 Joh 8:23 ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἔγω ἐκ
 Act 2:19 δώσω – σημεῖα „ἐπὶ τῆς γῆς” κάτω
 20:9 ἐπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω
κατώτερος *inferior* Eph 4:9 δπι καὶ κατέβη
 (v1 + πρῶτον) εἰς τὰ κ..α μέρη τῆς γῆς;
καῦμα *aestus* Ap 7:16 „οὐδὲ πᾶν κ.” 16:9
καυματίζειν, ..εσθαι S^o – ^a*aestu affligere*
 (v1 *afficere*) ^b*aestuare* ^c*exaestuare*
 Mat 13:8 ἐκαυματίσθη^b || Mar 4:8c (sc σπόρος)
 Ap 16:8 καυματίσαι^a τοὺς ἀνδρ. ἐν πυρὶ θ^b
καῦσις *combustio* Hb 6:8 ἡς τ. τέλος εἰς κ..iv
καυσοῦσθαι S^o – 2 Pe 3:10 στοιχεῖα – καυ-
 σούμενα (vg *calore*) λυθήσεται 12 κ..ούμε-
 να (*ignis ardore*) τήκεται (v1 τακήσεται)

καυστηριάζειν (v1 **καυτ.**) S^o – 1 Ti 4:2 ψευ-
 δολόγων, κεκαυστηριασμένων (*cauteria-
 tam habentium*) τὴν ἴδιαν συνείδησιν

καύσων *aestus* ^b*ardor* Mat 20:12 ἡμῖν – τοῖς
 βαστάσασι – τὸν καύσωνα (sc τῆς ἡμέρ.)
 Luc 12:55 καύσων ἔσται, καὶ γίνεται Jac 1:11^b

καυχᾶσθαι *gloriari* ^b*exultare*
 Rm 2:17 εἰ – ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι
 ἐν θεῷ 29 δις ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, –;
 5:2 καυχῶμενται ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης 3 ἐν
 ταῖς θλίψεσιν 11 κ..ώμενοι ἐν τῷ θεῷ
 1 Co 1:29 δπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρξ
 – 31 „δὲ καυχῶμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω”
 3:21 μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις
 4:7 εἰ – ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;
 (13:3 v1 ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυ-
 χῆσωμαι)
 2 Co 5:12 ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ
 καυχωμένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ

2 Co 7:14 εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι
 9:2 οἶδα γὰρ τὴν προδυμίαν ὑμῶν ἦν ὑ-
 πὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόνιν
 10:8 ἐάν τε γὰρ περισσότερόν τι καυχή-
 σωμαι περὶ τῆς ἔξουσίας ἡμῶν
 – 13 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα 15
 ἐν ἀλλοτρίοις κόποις 16 οὐκ ἐν ἀλλο-
 τρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα κ..ήσασθαι
 17 „δ – κ..ώμενος ἐν κυρίῳ κ..άσθω”
 11:12 ἵνα ἐν ᾧ κ..ῶνται εύρεθῶσιν καθὼς
 – ἡμεῖς 18 ἵνα κάγῳ μικρόν τι κ..ή-
 σωμαι 18 ἐπεὶ πολλοὶ κ..ῶνται κατὰ
 [τὴν] σάρκα, κάγῳ καυχήσομαι
 – 30 εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας
 μου καυχήσομαι
 12:1 κ..ᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μέν τοῦτο
 τοῦ τοιούτου κ..ήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐ-
 μαυτοῦ οὐ κ..ήσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς
 ἀσθενείαις 6 ἐάν – θελήσω κ..ήσασθαι
 οὐκ ἔσομαι ἀφρων θ ἥδιστα – καυχή-
 σομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις (v1 + μου)
 Gal 6:13 ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ κ. ἡσωνται
 14 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ
 μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου
 Eph 2:9 οὐκ ἔξ ἔργων, ἵνα μὴ τις κ..ήσηται
 Phl 3:3 ἡμεῖς –, οἱ – κ..ώμενοι ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 Jac 1:9 καυχάσθω – δὲ ἀδελφὸς δὲ ταπεινὸς
 ἐν τῷ ὄψει αὐτοῦ, 10 δὲ πλούσιος
 ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ
 4:16 νῦν – κ..ᾶσθε^b ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμ.

καύχημα *gloria* ^b*gloriatio* ^c*gloriari*
^d*gratulatio*
 Rm 4:2 ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν
 1 Co 5:6 οὐ καλὸν τὸ καύχημα^b ὑμῶν
 9:16 τὸ καύ. μου οὐδεὶς κενώσει 18 ἐάν –
 εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχ.
 2 Co 1:14 καύ. ὑμῶν ἔσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς
 ἡμῶν 5:12 ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυ-
 χήματος^c (*gloriandi*) ὑπὲρ ἡμῶν
 9:3 ἵνα μὴ τὸ κ.ε. ἡμῶν (*quod gloriatur*)
 τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῆ ἐν τῷ μέρει
 Gal 6:4 εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει
 Phl 1:26 ἵνα τὸ καύχημα^d ὑμῶν περισσεύῃ ἐν
 Χῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί
 2:16 εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χοῦ
 Hb 3:6 ἐάν – τὸ κ. τῆς ἐλπίδος – κατάσχωμεν

καύχησις *gloria* ^b*gloriatio* ^c*exultatio*
 Rm 3:27 ποῦ οὖν ἡ καύχησις^b; ἔξεκλείσθη
 15:17 ἔχω – τὴν κ. ἐν Χῷ – τὰ πρὸς τ. θεόν
 1 Co 15:31 νὴ τὴν ὑμετέραν κ. –, ἦν ἔχω ἐν Χῷ

2 Co 112 ἡ—καύχησις ἡμῶν αὕτη ἔστιν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν
 7 4 πολλὴ μοι κ.^b ὑπὲρ ὑμῶν 14 ἡ κ.^b ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη
 824 τὴν—ἐνδειξιν τῆς—ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι
 1110 ἡ κ.^b (vl^a) αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἔμε 17 ὡς ἐν ἀφροσύνῃ (sc λαλῶ), ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς κ..εως
 1 Th 219 τίς γὰρ ἡμῶν—στέφανος κ..εως—; Jac 416 πᾶσα καύχ.^a τοιαύτη πονηρά ἔστιν

Καφαρναούμ Mat 413 τὴν παραδαλασσίαν—
 85 || Luc 71 — Mat 1123 μὴ „ἔως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ”; || Luc 1015 — Mat 1724 — Mar 121 || Luc 431 — Mar 21 πάλιν εἰς Κ. 933 — Luc 429 δσα ἡκούσαμεν γενόμενα εἰς τὴν Κ. — Joh 212 448 (βασιλικός) 617.24.59 ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ

Κεγχρεαί Act 1818 Rm 161 ἐκκλησ. — ἐν Κ.

Κεδρών Joh 181 πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κ.

κείρειν, ..εσθαι *tendere*, ..ēri Act 832 1818
 1 Co 11 6 εἰ—οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν—τὸ κείρασθαι

κειρία *instita* Joh 1144 δεδεμένος — κ..ίαις

κεῖσθαι *positam esse*
 Mat 310 ἡ ἀξίνη πρὸς τ. δίζαν—κεῖται || Luc 39
 514 πόλις — ἐπάνω δρους κειμένη
 28 6 ἔδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο Joh 2012

Luc 212 εὐρήσ. βρέφος—κείμενον ἐν φάτνῃ 16 — 34 κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν—καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον
 1219 ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη 2363 οὐ οὐκ ἡν οὐδεὶς οὕπω κείμενος

Joh 2 6 ὑδρίαι—κείμεναι 1929 205 κείμενα τὰ θύρων 6.7 219 ἀνθρακιάν κειμένην

1 Co 311 θεμέλιον—θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον
 2 Co 315 κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν—κεῖται
 Phl 118 εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμαι
 1 Th 3 3 οἴδατε ότι εἰς τοῦτο κείμεθα
 1 Ti 1 9 εἰδὼς—, δπ δικαίω νόμος οὐ κεῖται
 1 Jo 519 δ κόσμος δλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται
 Ap 4 2 ίδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ
 2118 ἡ πόλις „τετράγωνος” κεῖται

κελεύειν *inbere* Mat 818 149.19.28 (κέλευσόν με ἐλθεῖν πρὸς σέ) 1825 (ἐκέλευσεν αὐ-

τὸν — πραδῆναι) 2759.64 — Luc 1840 —
 Act 415 534 838 1219 1622 2133.34 2224.30
 233 (παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;) 10.35 258.17.21.23 2743

κέλευσμα *missas* 1 Th 416 ἐν κ..τι—καταβήσ.

κενοδοξία *inanis gloria* Phl 23 μηδὲν κατ’ ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κ..αν, ἀλλὰ τῇ ταπ.

κενόδοξος S^o — *inanis gloriae cupidus*
 Gal 528 μὴ γινώμεθα κενόδοξοι

κενός *inanis* ^b*nasciis* ^c*in vacuitate*
 Mar 12 3 ἀπέστειλαν κενόν^b || Luc 2010.11
 Luc 153 „πλούτουντας ἔξαπέστειλεν κενούς”
 Act 425 „ἰνατί—λασοὶ ἐμελέτησαν κενά;”
 1 Co 1510 ἡ χάρις αὐτοῦ — οὐ κενὴ^b ἐγενήθη
 — 14 κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν (vl ἡμῶν)
 — 58 δ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κ. ἐν κυρ.

2 Co 6 1 μὴ εἰς κενὸν^c τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς Gal 22 μήπως εἰς κενὸν^c τρέχω ἡ ἔδραμον Phl 218 δπ οὐκ εἰς κενὸν^c ἔδραμον οὐδὲ „εἰς κενὸν^c ἐκοπίσασα” 1 Th 36 μή πως—εἰς κενὸν γένηται δ κόπος ἡμῶν

Eph 5 6 μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις

Col 2 8 δ συλαγωγῶν διὰ—κενῆς ἀπάτης
 1 Th 2 1 οἴδατε—τὴν εἰσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, δπ οὐ κενὴ γέγονεν

Jac 220 θέλεις δὲ γνῶναι, ὃ ἀνθρωπε κενέ

κενοῦν *envacuare* ^b*exinanire*

Rm 414 κεκένωται^b ἡ πίστις καὶ κατήργηται
 1 Co 117 ἵνα μὴ κενωθῇ δ σταυρὸς τοῦ Χοῦ

915 τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει
 2 Co 9 3 ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ

ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ
 Phl 2 7 ἐσυτὸν ἐκένωσεν^b μορφὴν δούλου λαβών, ἐν δομοίωματι ἀνθρώπων γενόμ

κενοφωνία S^o — *vaniloquium* (vl *inaniloqua*.)

1 Ti 620 ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κ..ίας (vl καινοφωνίας *vg vocum novitates*)

2 Ti 218 τὰς — βεβήλους κενοφωνίας (vl καινοφωνίας) περιστασο

κέντρον *stimulus* ^b*aculeus*

Act 2614 σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν

1 Co 1555 „ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον;” 58 τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία

Ap 910 οὐρὰς δομοίας σκορπίοις καὶ κέντρα^b

κεντυρίων S^o – *centurio* Mar 15:30.44.45

κενῶς *inaniter* Jac 4:5 κ. ἡ γραφὴ λέγει –;

κεραία S^o – *apex* Mat 5:18 μία κ. || Luc 16:17

κεραμεύς *figulus* Mat 27:7.10 Rm 9:21

κεραμικὰ σκεύη *vas figuli* Ap 2:27

κεράμιον *lagena* (vl *laguena*) b^a *amphora* Mar 14:13 κερ. ὕδατος βαστάζων || Luc 22:10^b

κέραμος *tegula* Luc 5:18 διὰ τῶν κεράμων

κεραννύναι *miscēre* Ap 14:10 18:6

κέρας *cornu*

Luc 1:69 „ἥγειρεν κέρας” σωτηρίας ἡμῖν
Ap 5:8 „ἀρνίον” –, ἔχων κέρατα ἐπτά
9:13 ἐκ τῶν τεσσάρων κ. τοῦ υμισιαστηρίου
12:3 δράκων –, ἔχων – „κέρατα δέκα”
13:1 „θηρίον” –, ἔχον „κέρατα δέκα” –,
καὶ ἐπὶ τῶν κερ. αὐτοῦ δέκα διαδήμα-
τα 17:3.7.12 „τὰ δέκα κέρ. – δέκα βα-
σιλεῖς εἰσιν” 18 – 13:11 ἄλλο θηρίον
–, καὶ εἶχεν κ.τα δύο όμοια ἀρνίω

κεράτιον S^o – *siliqua* Luc 15:18 ἐκ τῶν κ..ων

κερδαίνειν S^o – *lucrari* b^a *lacrifacere* (*lucri facere*, *lucrum f.*, *lucriflerij*)

Mat 16:28 ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ || Mar 8:38 τί – ὥφελει – κ..ῆσαι Luc 9:25

18:15 ἔάν σου ἀκούσῃ, ἔκ..ησας τ. ἀδελφόν

25:18 ἐκέρδησεν (vl ἐποίησεν) ἄλλα πέντε
17 δύο 20 ἐκέρδησα (vl ἐπεκέρδησα
vg *superlucratus sum*) 22 (vl ἐπεκ.)

Act 27:21 ἔδει μέν, – κερδῆσαι^b τε τὴν Ὑβριν
ταύτην καὶ τὴν ζημίαν

1 Co 9:19 ἵνα τοὺς πλείστας κερδήσω^b 20 ἵνα
‘Ιουδαίους κερδήσω’ – ἵνα τοὺς ὑπὸ^c
νόμον κ..ῆσω^b 21 ἵνα κερδάνω^b τοὺς
ἀνόμους 22 ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κ..ῆσω^b

Phl 3:8 ἵνα Χὸν κερδήσω^b καὶ εὑρεθῶ ἐν
Jac 4:13 ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν^b

1 Pe 3:1 ἵνα – ἀνευ λόγου κερδηθήσονται^b

κέρδος S^o – *lucrum*

Phl 1:21 ἐμοὶ γάρ – τὸ ἀποδανεῖν κέρδος

3:7 ἄπινα ἦν μοι κέρδη, – ἥγημαι – ζημίαν

Tit 1:11 διδάσκοντες δὲ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρ-
δους χάριν

κέρμα S^o – *aes* Joh 2:15 ἔξεχεεν τὰ κέρματα

κερματιστής S^o – *pumularius* Joh 2:14

κεφάλαιον *summum* b^a *capitulum*

Act 22:28 πολλοῦ κ..ου Hb 8:1 κ..ον^b δὲ ἐπί

κεφαλαιοῦν S^o – *in capite vulnerare* Mar 12:4

κεφαλή *caput*

Mat 5:38 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου δμόσης

6:17 νηστεύων ἀλειψάι σου τὴν κεφαλήν

8:20 οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κ. κλίνη || Luc 9:58

10:30 ύμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφ. πᾶσαι

ἡριθμημέναι εἰσίν || Luc 12:7 → 21:18

14:8 τὴν κεφ. Ἰωάννου 11 || Mar 6:24-28

21:42 „οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφ. γωνίας” ||

Mar 12:10 Luc 20:17 Act 4:11 1 Pe 2:7

26:7 κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφ. αὐτοῦ || Mar 14:

3 – Luc 7:38 ταῖς θριξὶν τῆς κεφ. αὐ-

τῆς ἐξέμασσεν 46 ἐλαίῳ τὴν κεφ. μου

οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ – τοὺς πόδας

27:29 στέφανον – ἐπέθηκαν ἐπὶ τ. κεφαλῆς

αὐτοῦ Joh 19:2 αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ

– 30 ἔτυπτον εἰς τὴν κ. αὐτοῦ || Mar 15:19

– 37 ἐπάνω τῆς κ. αὐτοῦ πὴν αἴτιαν αὐτοῦ

– 39 „κινοῦντες τὰς κ. αὐτῶν” || Mar 15:29

Luc 21:18 θρὶξ ἐκ τῆς κ. ύμῶν οὐ μὴ ἀπόληται

Act 27:34 οὐδενὸς γάρ ύμῶν θρὶξ ἀπὸ

τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται

– 28 ἐπάρσατε τὰς κεφ. ύμῶν, διότι ἐγγίζει

Joh 13:9 ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλ.

19:30 κλίνας τὴν κ. παρέδωκεν τὸ πνεῦμα

20:7 δὲ ἡν ἐπὶ τῆς κ. αὐτοῦ 12 ἔνα πρὸς

τῇ κεφαλῇ καὶ ἔνα πρὸς τοῖς ποσίν

Act 18:8 τὸ αἷμα ύμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλήν ύμῶν

– 18 Ἀκύλας, κειράμενος ἐν Κεγχρ. τὴν κ.

21:24 ἕνα ςυρήσονται τὴν κ., καὶ γνώσον.

Rm 12:20 „Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν

κεφαλήν αὐτοῦ” (sc τοῦ ἔχθροῦ)

1 Co 11:3 ἀνδρὸς ἡ κεφ. δὲ Χός ἐστιν, κεφ. δὲ

γυναικὸς δὲ ἀνήρ, κεφ. – Χοῦ δὲ θεός

– 4 ἀνήρ προσευχόμενος – κατὰ κεφαλῆς

ἔχων καταισχύνει τὴν κ. αὐτοῦ 5 γυ-

νῆ προσευχόμενη – ἀκατακαλύπτω τῇ

κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφ. αὐτῆς

– 7 ἀνήρ – οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι

τὴν κεφ. 10 ὀφείλει ἡ γυνὴ ἔξουσίαν

ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἄγγ.

12:21 ἡ – ἡ κεφ. τοῖς ποσίν· χρείαν ύμῶν

Eph 1:22 αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλήν – τῇ ἐκκλησίᾳ

4:15 εἰς αὐτὸν –, δος ἐστιν ἡ κεφαλή, Χός

5:23 ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς

καὶ ὁ Χός κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας
 Col 1:18 αὐτὸς ἐστιν ἡ κεφ. τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχή
 2:10 διὰ ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας
 – 19 οὐ κρατῶν τὴν κ., ἔξ οὖ πᾶν τὸ σῶ.
 Ap 1:14 „ἡ—κ. αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ”
 14:14 ἐπὶ τῆς κ. αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν 19:12 διαδῆματα πολλά — 44 ἐπὶ τὰς κ. αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς 9:7
 9:17 αἱ κεφ. τῶν ἵππων ὡς κ..αἱ λεόντων
 – 19 αἱ—οὐραὶ αὐτῶν—, ἔχουσαι κεφαλάς
 10:1 ἄγγελον—, καὶ ἡ Ἱρις ἐπὶ τὴν κ. αὐτοῦ 12:1 γυνή—, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα
 12:3 δράκων—, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ—καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς — ἑπτὰ διαδῆματα
 13:1 θηρίον—, ἔχον—κ..ὰς ἑπτὰ—, καὶ ἐπὶ τὰς κεφ. αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας
 – 3 μίαν ἐκ τῶν κεφαλ. — ὡς ἐσφαγμένην
 17:3 θηρίον κόκκινον,—ἔχοντα κ..ὰς ἑπτά 7:9 αἱ ἑπτὰ κεφαλὰὶ ἑπτὰ ὅρη εἰσίν
 18:19 „ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφ. αὐτῶν”

κεφαλίς *caput* Hb 10:7 „ἐν κ..δι βιβλίου”

κημοῦν S° — *alligare os* 1 Co 9:9 „οὐ κημώσεις (v1 φιμώσεις) βοῦν ἀλοῶντα”

κῆνσος S° — *census btributum*

Mat 17:25 ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἡ κ..ον;
 22:17 ἔχεστιν δοῦναι κ..ον Καίσαρι ἡ οὗ;
 19 τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου || Mar 12:14^b

κῆπος *hortus* Luc 13:19 Joh 18:1.26 19:41

κηπουρός *hortulanus* Joh 20:15 δι π δ κ. ἐστιν

κήρυγμα *praedicatio*

Mat 12:41 μετενόησαν εἰς τὸ κ. Ἰωνᾶ || Luc 11:32 [Mar brev. claus. τὸ ἱερὸν καὶ ἀφθαρτὸν κήρυγμα τῆς αἰώνιου σωτηρίας]

Rm 16:25 ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ—τὸ κήρ. Ἡ. Χοῦ
 1 Co 1:21 διὰ τῆς μωρίας τοῦ κ..ατος σῶσαι
 2:4 ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρ. μου οὐκ ἐν
 15:14 κενὸν ἄρα τὸ κήρ. ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ
 2 Ti 4:17 ἵνα δι’ ἐμοῦ τὸ κήρ. πληροφορηθῇ
 Tit 1:3 ἐφανέρωσεν — τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν
 κηρύγματι δ ἐπιστεύθην ἐγώ

κήρυξ *praedicator* ^b*praeaco*

1 Ti 2:7 ἐτέμην ἐγὼ κ. καὶ ἀπόστολος 2 Ti 1:11
 2 Pe 2:5 Νῷε δικαιοσύνης κήρυκα^b ἐφύλαξεν

κηρύσσειν *praedicare*

Mat 3:1 ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων—· μετανοεῖτε
 || Mar 1:4 κ..ων βάπτισμα μετανοίας
 7 Luc 3:3 — Act 10:37 μετὰ τὸ βάπτισμα δ ἐκήρυξεν Ἰωάννης
 4:17 ἤρξατο δ Ἰησοῦς κ..ειν — · μετανοεῖτε
 – 23 κ..ων τὸ εὐαγγ. τῆς βασιλείας 9:35
 10:7 κ..ετε—δι π ἄγγικεν ἡ βασ. τῶν οὐρ. || Luc 9:2 ἀπέστειλεν—κ..ειν τὴν βασ. τοῦ θεοῦ — Mar 3:14 ἐποίησεν δώδεκα—ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κ..ειν
 – 27 δ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων || Luc 12:3 κηρυχθήσεται
 11:1 μετέβη—τοῦ—κ..ειν ἐν ταῖς πόλεσιν
 24:14 κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐ. τῆς βασ.
 26:13 δι που ἔαν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγ. τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ || Mar 14:9
 Mar 1:14 ἥλθεν—κ..ων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ
 – 38 ἵνα καὶ ἔκει κηρύξω· εἰς τοῦτο γάρ
 – 39 ἥλθεν κ..ων εἰς τὰς συναγωγάς ||
 Luc 4:44 ἦν κηρύσσων — Mar 1:45 ἤρξατο κ..ειν καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον
 5:20 ἤρξατο κηρ. ἐν τῇ Δεκαπόλει δσα ἐποίησεν αὐτῷ δ Ἰησοῦς || Luc 8:39
 καθ’ ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων
 6:12 ἔξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν
 7:38 μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον
 13:10 εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον
 [16:15 κηρύξατε τὸ εὐαγγ. πάσῃ τῇ κτίσει]
 [— 20 ἔξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ]
 Luc 4:18 „κηρύξαι αἱχμαλώτοις ἀφεσιν” 19 „κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν”
 8:1 κ..ων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασ.
 24:47 γέγραπται—κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν—εἰς—τὰ ἔθνη
 Act 8:5 ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χόν 9:20 τὸν Ἰησοῦν, δι π — ἐστιν διάλος τοῦ θεοῦ
 — 19:13 Ἰησοῦν δν Παῦλος κηρύσσει
 10:42 κηρύξαι τῷ λαῷ — δι π οὐτός ἐστιν
 15:21 Μωϋσῆς—τοὺς κ..οντας αὐτὸν ἔχει
 20:25 διηλθόν κ..ων τὴν βασ. 28:31 τοῦ θ.
 Rm 2:21 δ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις;
 10:8 τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως δ κηρύσσομεν
 — 14 πῶς —ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος;
 — 15 πῶς —κ..ξωσιν ἔαν μὴ ἀποσταλῶσιν;
 1 Co 1:23 ἡμεῖς —κ..ομεν Χόν ἐσταυρωμένον
 9:27 μὴ πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι
 15:11 οὕτως κ..ομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε
 — 12 εὶ δὲ Χός κηρύσσεται δι π — ἐγήγερται
 2 Co 1:19 Χός Ἰησ. δ ἐν ὑμῖν δι π ἡμῶν κ..χθείς

2 Co 4 5 οὐ – ἐαυτοὺς κ..ομεν ἀλλὰ Χὸν Ἰησ.,
ἐαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν
11 4 εἰ – δέ ἐρχόμενος ἀλλον Ἰησοῦν κη-
ρύσσει δὲ οὐκ ἐκηρύξαμεν, – ἀνέχεσθε
Gal 2 2 τὸ εὐαγγέλιον δέ κ..ω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
5 11 ἐγώ –, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω
Phl 1 16 τινὲς – διὰ φύδονον καὶ ἔριν, τινὲς –
καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χὸν κ..ουσιν
Col 1 23 τοῦ εὐαγγ. –, τοῦ κηρυχθέντος ἐν
πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν
1 Th 2 9 ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον
1 Ti 3 16 ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη
2 Ti 4 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως
1 Pe 3 19 τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν – ἐκήρυξεν
Ap 5 2 ἄγγελον – κ..οντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ
κῆτος *cetus* Mat 12 40 ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κ.
Κηφᾶς
Joh 1 42 σὺ κληθήσῃ Κηφ. (δέ ἐρμην. Πέτρος)
1 Co 1 12 ἐγώ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγώ δὲ Κηφᾶς
3 22 εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς
9 5 ὡς καὶ – οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρ. καὶ Κ.
15 5 διτι ὥφθη Κηφᾶς, εἴτα τοῖς δώδεκα
Gal 1 18 ἰστορήσαι Κηφᾶν (νι Πέτρον vg)
2 9 Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης
– 11 δὲ ἥλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν
– 14 εἶπον τῷ Κηφᾶς ἔμπροσθεν πάντων
κιβωτός *arca* Mat 24 38 ἕχρι ἡς ἡμέρας „εἰσ-
ῆλθεν – εἰς τὴν κ..όν” || Luc 17 27 Hb 11 7
κατεσκεύασεν κ..ὸν εἰς σωτηρίαν 1 Pe 3 20
Hb 9 4 τῆς διαθήκης Ap 11 19 ὥφθη ἡ κιβ.
κιθάρα *cithara* 1 Co 14 7 Ap 5 8 14 2 15 2 θεοῦ
κιθαρίζειν *citharizare* 1 Co 14 7 Ap 14 2
κιθαρῳδός S^o – *citharoedus* Ap 14 2 18 22
Κιλικία Act 6 9 15 23 Συρ. καὶ Κ. 41 Gal 1 21
– Act 21 39 Ταρσεύς, τῆς Κ. οὐκ ἀσήμου
πόλεως πολίτης 22 3 23 34 – 27 5
κινδυνεύειν *periclitari* Luc 8 23 Act 19 27. 40
1 Co 15 30 τί καὶ ἡμεῖς κ..ομεν πᾶσαν ὥραν;
κίνδυνος *periculum* (2 Co 1 10 vg)
Rm 8 35 ἡ κίνδ. ἡ μάχαιρα; 2 Co 11 28 octies
κινεῖν *movēre* ^b *componēre* ^c *concitare*
Mat 23 4 δακτύλῳ – οὐ δέλουσιν κ..ῆσαι αὐτά

Mat 27 39 „κ..οῦντες τὰς κεφαλάς” || Mar 15 29
Act 17 28 ἐν αὐτῷ – ζῶμεν καὶ κ..ούμεντα καὶ
21 30 ἐκ..ήδη – πόλις 24 5 κ..οῦντα^c στάσεις
Ap 2 5 κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τ. τόπου
8 14 πᾶν ὅρος καὶ νῆσος – ἐκινήθησαν
(κίνησις *motus* Joh 5 3 v1 τοῦ ὅντος)
κιννάμωμον *cinnamomum* Ap 18 13
Κίς Act 13 21 τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς
κιχράναι (aor χρῆσαι) *commodare* Luc 11 5
κλάδος *ramus*
Mat 13 32 „κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐ-
τοῦ” || Mar 4 32 Luc 13 19
21 8 ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων
24 32 ὅταν – δέ κλ. – γέν. ἀπαλός || Mar 13 28
Rm 11 16 εἰ ἡ ῥίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι
– 17 εἰ δέ πινες τῶν κλ. ἔξεκλάσθησαν 19
– 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλ. 21 εἰ – δέ θεός
τῶν κατὰ φύσιν κλάδ. οὐκ ἐφείσατο
κλαίειν *flēre* ^b *plorare*
Mat 2 18 „Ραχὴλ κλαίουσα^b τὰ τέκνα αὐτῆς”
26 75 ἔκλαυσεν (vg v1^b) πικρῶς || Mar 14
72 ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν Luc 22 62
Mar 5 38 θεωρεῖ –, κλαίοντας – πολλά τοί –
κλαίετε^b; || Luc 8 52 ἔκλαιον – πάντες
– μὴ κλαίετε οὐκ ἀπέθανεν [ουσιν]
[16 10 ἀπήγγειλεν τοῖς – πενθοῦσι καὶ κλαί-
Luc 6 21 μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, διτι γελάσ.
– 25 οὐαί, – διτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε
7 13 δέ κύριος – εἰπεν αὐτῇ μὴ κλαίε
– 32 ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἔκλαύσατε^b
– 38 στᾶσα δπίσω – κλαίουσα (vg^o)
19 41 ἴδων τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτήν
23 28 μὴ κλαίετε ἐπ’ ἐμέ· πλὴν ἐφ’ ἐαυτὰς
κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν
Joh 11 31 εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ^b ἐκεῖ
– 33 ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν^b καὶ τοὺς
συνελθόντας – Ιουδαίους κλαίοντας^b
16 20 διτι κλαύσετε^b καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς
20 11 πρὸς τῷ μνημείῳ ἔξω κλαίουσα^b. ὡς
οὖν ἔκλαιεν 13 γύναι, τί κλαίεις^b; 15
‘Ιησοῦς’ γύναι, τί κλαίεις^b; τίνα
Act 9 39 πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι
21 13 τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτ.
Rm 12 15 κλαίειν μετὰ κλαίοντων
1 Co 7 30 οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες
Phl 3 18 νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἔχω.

Jac 4 9 πενθήσατε καὶ κλαύσατε^b. δ γέλως
5 1 οἱ πλούσιοι, κλαύσατε^b δλοιλύζοντες
Ap 5 4 (νὶ ἐγὼ νγ) ἔκλαιον πολὺ 5 μὴ κλαῖε
18 9 „κλαύσουσιν—οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς”
11 οἱ „ἔμποροι—κλαίουσιν καὶ πεν-
θοῦσιν” ἐπ’ αὐτὴν 15.19

κλᾶν *frangere*

Mat 14 19 κλάσας ἔδωκεν—τοὺς ἄρτους
15 38 εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου ||
Mar 8 6.19 ὅτε τοὺς—ἄρτους ἔκλασα
26 28 εὐλόγησας ἔκλασεν καὶ δούς || Mar
14 22 Luc 22 19 εὐχ. ἔκλ. καὶ ἔδωκεν
1 Co 11 24 εὐχαρ. ἔκλασεν καὶ εἶπεν·
Luc 24 30 εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπεδίδου
Act 2 48 κλῶντές τε κατ’ οἴκον ἄρτον
20 7 συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον
— 11 κλάσας τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος
27 35 εὐχαριστησεν—καὶ κλάσας ἥρξ. ἐσθ.
1 Co 10 16 τὸν ἄρτον δν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία
11 24 τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν (νὶ + κλώ-
μενον, νγ *quod pro vobis tradetar*)

κλάσις S° — τοῦ ἄρτου *fractio panis*
Luc 24 35 ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλ. τ. ἄρτου
Act 2 42 προσκαρτεροῦντες—τῇ κοινωνίᾳ, τῇ
κλάσει τ. ἄρτου (νγ *fractionis panis*)

κλάσματα *fragmenta* Mat 14 20 τὸ περισσεῦ-
ον τῶν κ..ων || Mar 6 43 Luc 9 17 — Mat
15 37 || Mar 8 6.19.20 — Joh 6 12.13

Κλαῦδα (νὶ Καῦδα νγ) Act 27 16 νησίον

Κλαυδία 2 Ti 4 21 ἀσπάζεται σε—Κλαυδία

Κλαύδιος Act 11 28 182 — Act 23 26 Κ. Λυσ.

κλαυδίμος *fletus b ploratus* Mat 2 18^b
Mat 8 12 δ κλ. καὶ βρυγμὸς τῶν δδόντων 13 42.
50 22 13 24 51 25 30 Luc 13 28
Act 20 37 Ἰκανὸς δὲ κλαυδίμος ἐγένετο πάντων

κλείειν *claudere*

Mat 6 6 „κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι”
23 13 κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
25 10 ἥλθ. δ νυμφίος—, καὶ ἐκλείσθη ἡ θ.
Luc 4 25 ὅτε ἐκλείσθη δ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία
11 7 ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται
Joh 20 19 τῶν θυρῶν κεκλεισμένων 28
Act 5 23 τὸ δεσμωτήριον 21 30 αἱ θύραι

1 Jo 3 17 δς δ’ ἀν—κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ ἀπ’ αὐτοῦ (sc τοῦ ἀδελφοῦ)
Ap 3 7 „δ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ
κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει” 8 θύραν
—, ἣν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι
11 6 τὴν ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν
20 3 ἐκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω
21 25 „οἱ πυλῶνες—οὐ μὴ κλεισθῶσιν”

κλείς *clavis*

Mat 16 19 δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν, καὶ δ ἐὰν δήσῃς
Luc 11 52 ὅτι ἥρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως
Ap 1 18 ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θαν. καὶ τοῦ ἕδου
3 7 δ ἄγιος—, δ ἔχων „τὴν κλεῖν Δαυΐδ”
9 1 ἐδόνη αὐτῷ ἡ κλ. τ. φρέατος τῆς ἀ-
βύσσου 20 1 ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβ.

κλέμμα (S = *res furtiva*) — *furtum* Ap 9 21
οἱ—οὐ μετενόησαν—ἐκ τῶν κλ..ων αὐτῶν

Κλεοπᾶς Luc 24 18 εἰς δονόματι Κλεοπᾶς

κλέος *gloria* 1 Pe 2 20 ποῖον—κλ. εὶ ἀμαρτάν.

κλέπτειν *furari b furtum facere*

Mat 6 19 διορύσσουσιν καὶ κ..ουσιν 20 οὐ κλ.
19 18 τὸ —,οὐ κλέψεις”^b || Mar 10 19 „μὴ
κλέψῃς” Luc 18 20^b Rm 13 9 „οὐ κλ.”
27 8 μήποτε—κλέψωσιν αὐτόν 28 13 ἐκλεψ.
Joh 10 10 οὐκ ἔρχεται εὶ μὴ ἵνα κλέψῃ
Rm 2 21 δ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις;
Eph 4 28 δ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω

κλέπτης *fur*

Mat 6 19 ὅπου κλ..αι διορύσσουσιν 20 οὐ διορ.
|| Luc 12 33 ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει
24 43 ποίᾳ φυλακῇ δ κλ. ἔρχεται || Luc 12 39
Joh 10 1 δ—ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν,—κλ. ἐστίν
— 8 δσοι ἥλθον πρὸ ἐμοῦ κ..αι εἰσίν 10 δ
κλέπτης οὐκ ἔρχεται εὶ μὴ ἵνα κλέψῃ
12 6 ἀλλ’ ὅτι κλ. ἥν καὶ—τὰ βαλλόμενα
1 Co 6 10 οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται
1 Th 5 2 ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ^c
— 4 ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλ. καταλάβῃ
1 Pe 4 15 μή—τις θυρῶν πασχέτω ὡς—κλέπτης
2 Pe 3 10 ἥξει—ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης
Ap 3 3 ἥξω ὡς κλέπτης 16 15 ἔρχομαι ὡς κλ.

κλῆμα *palmes* Joh 15 2 πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ^c
μὴ φέρον καρπὸν 4 καθὼς τὸ κλ. οὐ δύ-
ναται καρπὸν φέρειν ἀφ’ ἐαυτοῦ 6 ὑμεῖς
τὰ κλῆματα 8 ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα

Κλήμης Phl 4:3 συνήθλησάν μοι μετά – Κλήμ.

κληρονομεῖν *possidēre b; consequi c; percipere d; hereditare e; hereditatem capere f; hereditate possidēre g; heredem esse*

Mat 5:5 διτί αὐτοὶ „κληρονομήσουσιν τὴν γῆν”

19:29 καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει

25:34 κλ..ήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου

Mar 10:17 τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰών. κλ..ήσω^c; ||

Luc 18:18 τί ποιήσας – κλ..ήσω; – 10:25

1 Co 6:9 οὐκ οἴδατε διτί ἄνδικοι ὑεοῦ βασιλείαν

αὐτὸν οὐ κλ..ήσουσιν; 10 οὐχ ἄρπαγες β. θ. κλ..ήσουσιν Gal 5:21 οἱ τοιαῦτα πράσσοντες βασ. θ. οὐ κλ..ήσουσιν^b

15:50 σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν ὑεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ

Gal 4:30 „οὐ – μὴ κλ..ήσεις ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ” τῆς ἐλευθέρας

Hb 1:4 δοῦλος διαφορώτερον παρ’ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν^d ὄνομα

– 14 διὰ τοὺς μέλλοντας κλ.^e σωτηρίαν

6:12 μιμηταὶ – τῶν διὰ πίστεως καὶ μακρούμιας κλ..ούντων^d τὰς ἐπαγγελίας

12:17 διτί καὶ μετέπειτα ὑέλων κλ..ήσαι^d τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη

1 Pe 3:9 ἐκλήμητε ἵνα εὐλογίαν κλ..ήσητε^f

Ap 21:7 δὲ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα

κληρονομία *hereditas*

Mat 21:38 καὶ σχῶμεν τὴν κλ. αὐτοῦ || Mar 12:7 ἡμῶν ἔσται ἡ κλ. Luc 20:14 γένηται

Luc 12:13 εἰπὲ – μερίσασθαι μετ’ ἐμοῦ τὴν κλ.

Act 7:6 οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κλ..αν ἐν αὐτῇ

20:32 τῷ δυναμένῳ – δοῦναι τὴν „κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν”

Gal 3:18 εἰ – ἐκ νόμου ἡ κλ., οὐκέτι ἔξ ἐπαγγ.

Eph 1:14 δοῦλος ἔστιν ἀρραβών τῆς κληρον. ἡμῶν

– 18 τίς δ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς „κληρονομίας” αὐτοῦ „ἐν τοῖς ἀγίοις”

5:5 οὐκ ἔχει κλ..αν ἐν τῇ βασ. τοῦ Χοῦ

Col 3:24 εἰδότες διτί ἀπὸ κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας

Hb 9:16 ὅπως – τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ

κεκλημένοι τῆς αἰώνιου κληρονομίας

11:8 τόπον δν ἤμελεν λαμβάνειν εἰς κλ.

1 Pe 1:4 εἰς κλ..αν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον –,

τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς

κληρονόμος *heres*

Mat 21:38 οὗτός ἔστιν δ κλ. || Mar 12:7 Luc 20:14

Rm 4:13 τὸ κλ..ον αὐτὸν (sc Ἀβ.) εἶναι κόσμ. – 14 εἰ – οἱ ἐκ νόμου κλ..οι, κεκένωται

8:17 εἰ – τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κλ..οι μὲν ὑεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χοῦ

Gal 3:29 εἰ – ὑμεῖς Χοῦ, –, κατ’ ἐπαγγ. κλ..οι

4:1 ἐφ’ ὅσον χρόνον δὲ κλ. νῆπιός ἔστιν – 7 εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ ὑεοῦ

Tit 3:7 ἵνα δικαιωθέντες – κληρονόμοι γενηθῶμεν κατ’ ἐλπίδα ζωῆς αἰώνιου

Hb 1:2 ἐν υἱῷ, δν ἔθηκεν κλ..ον πάντων

6:17 ἐπιδεῖξαι τοῖς κλ. τῆς ἐπαγγελίας

11:7 τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος (sc Νῶε)

Jac 2:5 ἐξελέξατο – κλ..ους τῆς βασιλείας

(1 Pe 3:22 *vg deglutiens mortem, ut vitae aeternae heredes efficeremur*)

κλῆρος *sors b; clerus, i*

Mat 27:35 βάλλοντες κλῆρον (v1 add · „ἔβαλον κλῆρον” *vg*) || Mar 15:24 Luc 23:34 „ἔβαλον κλῆρους” Joh 19:24 „κλῆρον”

Act 1:17 ἔλασσεν τὸν κλ. τῆς διακονίας ταύτης

– 28 ἔδωκαν κλῆρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν δ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν

8:21 οὐκ ἔστιν σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ

26:18 λαβεῖν – κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις

Col 1:12 τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς (v1 ὑμᾶς *vg*) εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων

1 Pe 5:9 μηδ’ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων^b (*in clericis*) ἀλλὰ τύποι γινόμ.

κληροῦν *sorte vocare* Eph 1:11 ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν (v1 ἐκλήθημεν) –, εἰς τὸ εἶναι ὑμᾶς – τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χῷ

κλῆσις *vocatio*

Rm 11:29 ἀμεταμέλητα – καὶ ἡ κλῆσις τοῦ ὑεοῦ

1 Co 1:26 βλέπετε γάρ τὴν κλ. ύμῶν, ἀδελφοί

7:20 ἔκαστος ἐν τῇ κλ. ἡ ἐκλήθη, – μενέτω

Eph 1:18 τίς ἔστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ

4:1 ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλ. ἡς ἐκλήθ.

– 4 ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλ. ύμῶν

Phl 3:14 εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἕνω κλ. τοῦ θ.

2 Th 1:11 ἵνα ύμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως δ ὑεός

2 Ti 1:9 τοῦ – ύμᾶς – καλέσαντος κλήσει ἀγία

Hb 3:1 κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι

2 Pe 1:10 σπουδάσατε βεβαίαν ύμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι

κλητός *vocatus*

Mat 22:14 πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί (v1 20:16 *vg*)

Rm 1 1 κλητός ἀπόστολος 1 Co 11 Χοῦ Ἰησ.
— 6 ἐν οἷς ἔστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἡ. Χοῦ
— 7 κλητοῖς ἀγίοις 1 Co 12

828 τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν
1 Co 124 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλ.—Χὸν θεοῦ δύναμιν
Jud 1 τοῖς—(vl + ἐν) Ἡ. Χῷ τετηρημ. κλ..οῖς
Ap 1714 οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοί

κλίβανος *clibanus* Mat 630 || Luc 1228

κλίματα S^o — *regiones* ^b*partes* Rm 1523
2 Co 1110 Ἀχαΐας Gal 121^b Συρίας καὶ Κιλικ.

κλινάριον S^o — *lectalus* Act 515 ἐπὶ κ..ίων

κλίνειν ^a*declinare* ^b*inclinare*, ..*ri*
^c*reclinare* ^d*vertere*

Mat 820 οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ^c ||
Luc 958^c — Joh 1930 κλίνας^b τὴν κεφ.

Luc 912 ἡμέρα ἥρξατο κλίν.^a 2429 κέκλικεν^b
24 5 κλινουσῶν^a τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν
Hb 1134 παρεμβολὰς ἔκλιναν^d ἀλλοτρίων

κλίνη *lectus* — **κλινίδιον** S^o — *lectus*
Mat 9 2 παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον
6 ἄρρον σου τὴν κλ. || Luc 518.19 σὺν
τῷ κλινιδίῳ 24 ἄρας τὸ κλινίδιόν σου

Mar 421 ὑπὸ τὴν κλ. || Luc 816 — (vl Mar 74 vg)
730 τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην

Luc 1734 ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, ὁ εἰς
Ap 222 ίδού βάλλω αὐτὴν (sc Ἱεζ.) εἰς κλίνην

κλισία *conviviam* Luc 914 κ..ας — ἀνὰ πεντ.

κλοπή *furtum* Mat 1519 κλοπαί || Mar 721

κλύδων *tempestas* Luc 824 *fluctus* Jac 16

κλυδωνίζεσθαι *fluctuari* Eph 414 ἵνα μη-
κέτι ὕμεν — κ..όμενοι καὶ περιφερό-
μενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας

Κλωπᾶς *Cleophas* Joh 1925 Μαρία ἡ τοῦ Κλ.

κνήδεσθαι S^o — *prurire* 2 Ti 43 τὴν ἀκοήν

Κνίδος Act 277 μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κ.

κοδράντης S^o — *quadrans* Mt 526 Mr 1242

κοιλία *venter* ^b*uterus*

Mat 1240 „ἥν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους”

Mat 1517 πᾶν — εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ || Mar 719
1912 οἵτινες ἐκ κοιλίας^b μητρὸς ἐγεν-
νήθησαν οὕτως Luc 116 πνεύματος
ἀγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κ.^b μ. αὐτοῦ

Act 32 χωλὸς ἐκ κ.^b μ. 148^b — Gal 116
δ ἀφορίσας με „ἐκ κ.^b μητρός μου”

Luc 141 τὸ βρέφος ἐν τῇ κ.^b αὐτῆς 44^b μου
— 42 εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κ. σου

221 πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν τ. κ.^b

1127 μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε
1516 ἐπεδύμει γεμίσαι τὴν κοιλ. αὐτοῦ ἐκ

2329 μακάρισι — αἱ κοιλ. αἱ δύναται ἐγέννησαν

Joh 3 4 εἰς τὴν κ. τῆς μητρὸς — δεύτ. εἰσελθεῖν
738 ποταμοὶ ἐκ τῆς κ. αὐτοῦ φεύσουσιν

Rm 1618 Χῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ — κ..φ

1 Co 613 τὰ βρώματα τῇ κ., καὶ ἡ κ. τοῖς βρ.

Phl 319 ὃν δὲ θεός ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ

Ap 10 9 πικρανεῖ „σου τὴν κ.” 10 ἐπικράνθη

κοιμᾶσθαι *dormire* ^b*obdormire*

Mat 2752 σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων
2813 ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων

Luc 2245 εὑρεν κοιμωμένους — ἀπὸ τῆς λύπης

Joh 1111 δ φίλος ἡμῶν κεκοιμηται 12 εὶ κεκ.

Act 780 τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη^b (sc Στέφ.)
12 ε ἦν δ Πέτρ. κοιμώμενος — δεδεμένος

1336 Δαυὶδ — τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκ..ἡμη

1 Co 739 ἔαν δὲ κοιμηθῇ δ ἀνήρ, ἐλευθέρα
1130 ἐν ὑμῖν πολλοὶ — ἄρρωστοι καὶ κοιμῶν-

ται ἱκανοί — 158 οἱ πλείονες μένουσιν
ἔως ἅρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν

1518 καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χῷ ἀπώλοντο
— 20 Χός ἐγήγερται —, ἀπαρχῇ τῶν κεκοιμ-

— 51 πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα (vg^o)

1 Th 413 περὶ τῶν κ..ωμένων (vl κεκοιμ. vg),
ἴνα μὴ λυπήσθε 14 δ θεός τοὺς κοιμη-
θέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ

— 15 οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας

2 Pe 3 4 ἀφ' ἥς — οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν

κοίμησις *dormitio* Joh 1113 ἐκεῖνοι δὲ ἔδο-
ξαν δτι περὶ τῆς κ..εως τοῦ ὑπνου λέγει

κοινός *communis* ^b*coinquinatus* ^c*pollutus*

Mar 7 2 δτι κοιναῖς χερσὶν — ἐσθίουσιν 5

Act 244 εἶχον ἄπαντα κοινά 432 ἦν αὐτοῖς
1014 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινόν 118 10

28 μηδένα κοινὸν — λέγειν ἄνθρωπον

Rm 1414 πέπεισμαι ἐν κυριώ Ἰησοῦ δτι οὐδὲν
κοινὸν δι' ἐσυτοῦ· εὶ μὴ τῷ λογιζο-
μένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν

Tit 1 4 γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν

Hb 1029 „τὸ αἷμα τῆς διαθήκης” κοινὸν ἡγησάμενος, ἐνῷ ἡγιάσθη πρίριας
Jud 3 περὶ τ. κοινῆς ἡμῶν (v1 ὑμ. vg) σω-
Ap 2127 „οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κ..ν^b”

κοινοῦν *coinqūinare* ^b*inquinare* ^c*communare*
dicere ^d*communicare* ^e*violare*

Mat 1511 οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρ., ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στ., τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄν. 18.20 ταῦτά ἔστιν τὰ κοινοῦντα – τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ || Mar 715 δ δύναται κοινῶσαι αὐτὸν – τὰ – ἐκπορ. ἔστιν τὰ κοινοῦντα^d (v1^a) 18^d (v1^a) 20^d (v1^a) 23^d (v1^a)
Act 1015 δ δ. ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κ..ου^c 119^c
2128 κεκοίνωκεν τὸν ἄγιον τόπον
Hb 913 τοὺς κεκοινωμένους^b ἀγιάζει

κοινωνεῖν *communicare* ^b*participem fieri*
Rm 1213 ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες
1527 εἰ – τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν^b τὰ ἔθνη, διφείλουσιν καί Gal 6 ε κ..είτω – δ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς
Phl 415 οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκ..ησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως εἰ μὴ ὑμεῖς
1 Ti 522 μηδὲ κ..ώνει ἀμαρτίσαις ἀλλοτρίαις
Hb 214 ἐπεὶ – τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς – μετέσχεν
1 Pe 413 καθὸ κ..είτε τοῖς τοῦ Χοῦ παθήμασιν
2 Jo 11 δ λέγων – αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς

κοινωνία *communicatio* ^b*communitio*
^c*collatio* ^d*participatio* ^e*societas*
Act 242 προσκαρτεροῦντες – τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου (*fractionis panis*)
Rm 1526 κ..ίαν^c τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ
1 Co 19 ἐκλήθητε εἰς κ..αν^e τοῦ νιοῦ αὐτοῦ
1016 οὐχὶ κοινωνία ἔστιν τοῦ αἵματος τοῦ Χοῦ; – οὐχὶ κοινω.^d τοῦ σώματος – ;
2 Co 614 τίς κοινωνία^e φωτὶ πρὸς σκότος;
8 4 δεόμενοι – τὴν κοινων. τῆς διακονίας
913 ἐπὶ τῇ – ἀπλότητι τῆς κοι. εἰς αὐτούς
1313 καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου πνεύματος
Gal 2 9 δεξιάς ἔδωκαν ἐμοὶ – κοινωνία^e
Phl 15 ἐπὶ τῇ κοι. ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
21 εἴ τις κοινωνία^e πνεύματος
310 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν – κοινωνίαν^e (v1 + τῶν) παθημάτων αὐτοῦ
Phm 6 ὅπως ἡ κοι. τῆς πίστεως σου ἐνερ-

γῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντός
Hb 1316 τῆς δὲ – κ..ίας^b μὴ ἐπιλανθάνεσθε
1 Jo 13 ἵνα καὶ ὑμεῖς κ..αν^e ἔχητε μεν’ ἡμῶν. καὶ ἡ κοι.^e δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ε ἐὰν ειπωμεν ὅτι κοινωνίαν^e ἔχομεν μετ’ αὐτοῦ τ κοινωνίαν^e ἔχομεν μετ’ ἄλλήλων

κοινωνικὸν εἶναι S^o – *communicare* 1 Ti 618

κοινωνός *socius* ^b*communicator* ^c*consors*
^d*particeps*

Mat 2330 οὐκ ἂν ἥμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν

Luc 510 οἱ ἥσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι

1 Co 1018 οὐχ οἱ ἐσθίοντες τὰς ὁμιλίας κ..οὶ^d τοῦ ὁμιλίαστηρίου εἰσίν; ω οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κ..οὺς τῶν δαιμον. γίνεσθαι

2 Co 17 εἰδότες δπι ὡς κ..οἱ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῇς παρακλήσεως 823 κ..δς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός

Phm 17 εἰ οὖν με ἔχεις κ..όν, προσλαβισθεὶς

Hb 1033 κ..οὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων

1 Pe 51 δ καὶ τῇς μελλούσης – δόξης κοι.^b

2 Pe 14 ἵνα – γένησθε θείας κ..οὶ^c φύσεως

κοίτη ^a*concupitus* ^b*cubile* ^c*thorus* (v1 to.)

Luc 117 τὰ παιδία μου μετ’ ἐμοῦ εἰς τὴν κ..

Rm 910^a – 1313 μὴ κοίταις^b καὶ ἀσελγείας

Hb 134 καὶ ἡ κοίτη^c ἀμίαντος

κοιτών *cubiculum* Act 1220 τὸν ἐπὶ τοῦ κ..ος

κόκκινος, ..ον *coccineus* ^b*coccinum* ^c*coccus*

Mat 2728 χλαμύδα κ..ην Hb 919 ἐρίου κ..ου

Ap 173 ἐπὶ „μηρίον” κ..ον 4 περιβεβλημένη – κ..ον^b 1818^c 12 γόμον – κοκκίνου^c

κόκκος *granatum*

Mat 1331 δομοία – κόκκω σινάπεως || Mar 431

Luc 1319 – Mat 1720 ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κ..ον σιν. || Lc 176 εἰ ἔχετε (v1 εἰχ.)

Joh 1224 ἐὰν μὴ δ κόκ. τοῦ σίτου – ἀποδάνη

1 Co 1537 ἀλλὰ γυμνὸν κ..ον εἰ τύχοι σίτου ἡ

κολάζεσθαι ^a(med) *punctre* ^b(pass) *cruciari*

Act 421^a 2 Pe 29 οἰδεν – ἀδίκους – εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους^b τηρεῖν

κολακεία S^o – *adulatio* 1 Th 25 οὕτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν

κόλασις ^a*roena* ^b*supplicium*

Mat 25:18 ἀπελεύσονται – εἰς κόλασιν^b αἰώνιον
1 Jo 4:18 ὅπι δ φόβος κόλασιν^a ἔχει

κολαφίζειν S^o – *colaphis caedere* ^b*c..izare*
Mat 26:67 || Mar 14:5 – 1 Co 4:11 κ..δμεδα
2 Co 12:7 ἄγγελος στανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ^b
1 Pe 2:20 εὶ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφίζομενοι^b
(vl κολαζόμενοι) ὑπομενεῖτε

κολλᾶσθαι *adhaerere* ^b*se adiungere* ^c*con-iungi*, *se c..ere* ^d*se iungere* ^e*pervenire*
Mat 19:5 „κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ”
Luc 10:11 τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν
15:15 ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρ.
Act 5:13 οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι^c αὐτοῖς
8:29 κολλήθητι^b τῷ ὄρματι τούτῳ
9:28 ἐπείραζεν κ..δμαι^d τοῖς μαθηταῖς
10:28 κ..δμαι^c ή προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ
17:34 τινὲς – κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν
Rm 12:9 κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ
1 Co 6:16 δ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐ-
στιν 17 δ δὲ κ. τῷ κυρίῳ ἐν πνεῦμα
Ap 18:5 „ἐκολλήθησαν^e αὐτῆς” αἱ ἀμαρτίαι
„ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ”

κολλυβιστής S^o – *pumularias* (vl *pamm.*)
Mat 21:12 τραπέζας τῶν κ. || Mar 11:15 Joh 2:15

κολλύριον *collyrium* Ap 3:18 ἐγχρῖσαι – δφδ.

κολοβοῦν *breviare* Mat 24:22 || Mar 13:20

Κολοσσαί Col 1:2 τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις

κόλπος *sinus*

Luc 6:38 μέτρον καλὸν – εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν
16:22 εἰς τὸν κ. Ἀβρ. 23 ἐν τοῖς κ. αὐτοῦ
Joh 1:18 δ ὅν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός
13:23 ἀνακείμενος – ἐν τῷ κόλ. τοῦ Ἰησοῦ
Act 27:39 κόλπον – κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν

κολυμβᾶν S^o – *natare* Act 27:43 δυναμ. κ.

κολυμβήθρα *piscina* ^b*natatoria*
Joh 5:2 Βηθζανά (4 vl) 7 97^b Σιλωάμ

κολωνία S^o – *colonia* Act 16:12 Philippi

κομᾶν S^o – *comam nutritre* 1 Co 11:14, 15

κόμη *capilli* 1 Co 11:15 ἀντὶ περιβολαίου

κομίζειν, ..εσθαι *accipere* ^b*percipere*

^c*recipere* ^d*afferre* ^e*referre* ^f*reportare*

Mat 25:27 ἐκομισάμην^c δν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ

Luc 7:37 κομίσασα^d ἀλάβαστρον μύρου

2 Co 5:10 ἵνα κομίσηται^e ἔκαστος τὰ διὰ (vl
τῆδια νγ) τοῦ σώματος πρὸς δὲ ἐπράξεν

Eph 6:8 ἔκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦ-
το κομίσεται^c (vl^b) παρὰ κυρίου

Col 3:25 δ – ἀδικῶν κομίσεται^c δ ἡδίκησεν

Hb 10:38 ἵνα – κομίσηθε^f τὴν ἐπαγγελίαν
11:13 ἀπέθανον –, μὴ κομισάμενοι (vl λα-
βόντες) τὰς ἐπαγγ. 39 οὐκ ἐκ..σαντο

– 19 δθεν αὐτὸν (sc τὸν Ἰσαάκ) καὶ ἐν
παραβολῇ ἐκομίσατο

1 Pe 1:9 κομίζομενοι^f τὸ τέλος τῆς πίστεως
(vl + ὑμῶν νγ) σωτηρίαν ψυχῶν

5:4 κομιεῖσθε^b τὸν – τῆς δόξης στέφανον

2 Pe 2:13 φιλαρήσονται, ἀδικούμενοι (vl κομ-
ούμενοι^b) μισθὸν ἀδικίας

κομψότερον S^o – *melius* Joh 4:52 κ. ἔσχεν

κονιᾶν *dealbare* Mat 23:27 Act 23:3

κονιορτός *pulvis* Mat 10:14 ἐκτινάξατε τὸν κ.
|| Luc 9:5 10:11 – Act 13:61 ἐ..άμενοι – 22:23

κοπάζειν *cessare* Mat 14:32 || Mar 6:51 – 4:39

κοπετός *planctas* Act 8:2 ἐποίησαν κ..δν μέγ.

κοπή *caedes* Hb 7:1 ἀπὸ τῆς κ. τῶν βασιλ.

κοπιᾶν *laborare* ^b*fatigari* ^c*deficere*

Mat 6:28 οὐ κοπῶσιν οὐδὲ νήδουσιν (vl Luc
12:27 οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει)

11:28 πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορπισμ.

Luc 5:5 δι’ ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδέν

Joh 4:6 κεκοπιακῶς^b ἐκ τῆς δδοιπορίας
– 38 θερίζειν δ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε·

ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς

Act 20:35 οὕτως κ..ῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι

Rm 16:6 Μαρίαν, ἡτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑ-
μᾶς 12 τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. – ἡτις
πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ

1 Co 4:12 κ..ῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς – χερσόν

15:10 περισσότερον – πάντων ἐκοπίασα

18:18 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε – παντὶ^f
τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι

Gal 4:11 μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς

Eph 4:28 μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος

Phl 2:16 δπ οὐκ – „εἰς κενὸν ἐκοπίασα”

Col 1:29 εἰς δ καὶ κοπῶ ἀγωνιζόμενος

1 Th 5:12 εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν
 1 Ti 4:10 εἰς τοῦτο – κ..ῶμεν καὶ ἀγωνίζομεθα
 5:17 οἱ – πρεσβύτεροι –, μάλιστα οἱ κοπι-
 ώντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ
 2 Ti 2:6 τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον
 τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν
 Ap 2:3 ἔβαστασας –, καὶ οὐ κεκοπίακας^c

κόπος *labor* ^b(κόπ. παρέχ.) *molestum esse*
 Mat 26:10 τί κόπους παρέχετε^b τῇ γυναικί; || Mr
 14:8^b – Luc 11:7 μή μοι κόπους πάρ-
 εχε^b 18:5 διὰ – τὸ παρέχειν μοι κ..ον^b
 Joh 4:38 εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε
 1 Co 3:8 μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἕδιον κ.
 15:58 ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενός
 2 Co 8:6 ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις 11:23 ἐν κ.
 περισσοτέρως 27 κόπω καὶ μόχθῳ
 10:16 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν
 ἀλλοτρίοις κόποις

Gal 6:17 κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω^b
 1 Th 1:3 μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς
 πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης
 2:9 μνημονεύετε τὸν κ. ἡμῶν καὶ τὸν μό-
 χθὸν 2 Th 3:8 ἐν κ. καὶ μόχθῳ ἔργ.
 3:5 μή πως – εἰς κενὸν γένηται ὁ κ. ἡμῶν
 Ap 2:2 οἵδια τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον
 14:13 ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν

κοπρία *sterquilinum* – κόπρια *stercora*
 Luc 14:35 οὕτε εἰς κ..ίαν εὗδετον 13:8 βάλω κ.

κόπτειν *caedere* – κόπτεσθαι (*se*) *plangere*
 Mat 11:17 ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε
 21:8 ἐκοπτὸν κλάδους || Mar 11:8 κόψαντες
 24:30 „κόψονται – αἱ φυλαὶ τῆς γῆς” Ap 17
 Luc 8:52 ἐκόπτοντο αὐτὴν 23:27 αἱ ἐκ..οντο
 Ap 18:9 „κόψονται” ἐπ’ αὐτὴν „οἱ βασιλεῖς”

κόραξ *corvus* Luc 12:24 κατανοήσατε τούς
κοράσιον *puella* Mat 9:24 οὐ γάρ ἀπέδινεν
 τὸ κορ. 25 ἡγέρθη τὸ κορ. || Mar 5:41 τὸ
 κοράσιον, –, ἔγειρε 42 – Mat 14:11 ἐδόθη
 τῷ κορασίῳ || Mar 6:22.28

κορβανᾶς S^o – *corbona* decl. (vl *corbanan*
 indecl.) – **κορβᾶν** S^o – *corban*
 Mat 27:6 βαλεῖν – εἰς τὸν κ..νῦν Mar 7:11 κορ-
 βᾶν, δ ἐστιν δῶρον, δ ἐὰν ἔξ ἐμοῦ

Κόρε Jud 11 τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κ. ἀπώλοντο

κορέννυσθαι S^o – ^a*satiari* ^b*saturari*
 Act 27:38 κορεσθέντες^a – 1 Co 4:8 ήδη κεκο-

ρεσμένοι^b ἐστέ· ήδη ἐπλουτήσατε·

Κορίνθιοι Act 18:8 2 Co 6:11 – **Κόρινθος**
 Act 18:1 19:1 1 Co 1:2 2 Co 11:23 2 Ti 4:20

Κορνήλιος Act 10:1.3.17.22.24.25.30.31

κόρος *corus* Luc 16:7 ἑκατὸν κόρους σίτου

κοσμεῖν *ornare*

Mat 12:44 εὑρίσκει – κεκοσμημένον || Luc 11:25
 23:29 κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων
 25:7 ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἐσυτῶν
 Luc 21:5 ὅτι λίθοις καλοῖς – κεκόσμηται
 1 Ti 2:9 μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύ. κ. ἐσυτάς
 Tit 2:10 ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν
 1 Pe 3:5 αἱ ἄγιαι γυναῖκες – ἐκ..ουν ἐσυτάς
 Ap 21:2 „ώς νύμφην κεκ..ημένην” τῷ ἀνδρὶ^c
 – 19 „δεμέλιοι – λίθῳ πιμίῳ” κεκοσμημένοι

κοσμικός S^o – *saecularis* Tit 2:12 ἵνα ἀρνη-
 σάμενοι – τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας

Hb 9:1 εἶχε – καὶ ἡ πρώτη – τὸ τε ἄγιον κ..όν

κόσμιος S^o – *ornatus*

1 Ti 2:9 γυναῖκας ἐν καταστολῇ κ..ω (vl ..ως)
 3:2 ἐπίσκοπον – κόσμιον, φιλόξενον

κοσμοκράτορες S^o – *mundi rectores*

Eph 6:12 πρὸς τοὺς κ..ας τοῦ σκότους τούτου

κόσμος *mundus* ^b*saeculum* ^c*universitas*
^d*cultus* – ἀπὸ et πρὸ καταβολῆς
 κόσμου → καταβολή – τὰ στοιχεῖα
 τοῦ κόσμου → στοιχεῖα

Mat 4:8 πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου
 5:14 ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κ. → Joh 8:12
 13:8 δ δὲ ἀγρός ἐστιν δ κόσμος
 16:28 ἐὰν τὸν κόσμον δλον κερδήσῃ || Mar
 8:36 κερδῆσαι Luc 9:25 κερδήσας –
 Joh 12:25 δ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ

18:7 οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων
 24:21 „οἴσα οὐ γέγονεν ἀπ’ ἀρχῆς κόσμου”
 26:13 δποι ἐὰν κηρυχθῇ – ἐν δλῳ τῷ κ.
 || Mar 14:9 εἰς δλον τὸν κ. → Rm 1:8

Mar 16:15 [πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ὅπαντα]
 Luc 12:30 ταῦτα – τὰ ἔδην τοῦ κ. ἐπιζητοῦσιν
 Joh 1:9 ἦν τὸ φῶς –, ἐρχόμενον εἰς τὸν κό-
 σμον 3:19 τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κ.
 – 10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ δ κ. δι’ αὐτοῦ

έγένετο, καὶ δὲ καὶ αὐτὸν οὐκ ἔγνω 95
ὅταν ἐν τῷ κ. ὁ φῶς εἰμι τοῦ κόσμου
Joh 1:20 δὲ αἱρών τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου
3:16 οὕτως – ἡγάπησεν δὲ τὸν κόσμον
– 17 οὐ γάρ ἀπέστειλεν δὲ τὸν υἱὸν
εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κ., ἀλλ’
ἵνα σωθῇ δὲ κόσμος. δι’ αὐτοῦ 12:47 οὐ
γάρ ἡλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ’
ἵνα σώσω τὸν κόσμον → 1 Jo 4:9
4:42 ἀληθῶς δὲ σωτήρ τοῦ κ. → 1 Jo 4:14
8:14 ἀληθῶς δὲ προφήτης δὲ ἐρχ. εἰς τὸν κ.
– 33 δὲ – ἄρτος – δὲ – ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ
– 51 δὲ ἄρτος – ἡ σάρξ μού ἔστιν ὑπὲρ τῆς
τοῦ κόσμου ζωῆς
7:4 φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ
– 7 οὐ δύναται δὲ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς
8:12 ἔγω εἰμι τὸ φῶς τοῦ κ. 12:46 ἔγω φῶς
εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα
– 23 ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἔστε,
ἔγω οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
– 28 ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον
9:39 εἰς κρίμα – εἰς τὸν κ. τούτον ἡλθον
10:36 δὲ δὲ πατὴρ – ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ.
17:18 καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν
κ., κάγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τ. κ.
11:9 τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει
– 27 δὲ χριστὸς – δὲ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμ.
12:19 ἴδε δὲ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν
– 25 (→ Mat 16:28) 31 νῦν δὲ ἄρχων τοῦ κ. τού-
του ἐκβληθήσεται 14:30 ἔρχεται – δὲ
τοῦ κόσμου ἄρχων 16:11 κέκριται
13:1 ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κ. τούτου –, ἀγα-
πήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ
14:17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δὲ κόσμος
οὐ δύναται λαβεῖν → 1 Co 2:12
– 19 μικρὸν καὶ δὲ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ
– 22 τί – δὲ – μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν
– οὐχὶ τῷ κόσμῳ; – 27 εἰρήνην – δι-
δωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς δὲ κόσμος. δίδωσιν
– 31 ἵνα γνῶ δὲ κ. δὲ τὴν ἀγαπῶ τὸν πατέρα
15:18 εἰ δὲ κ. ὑμᾶς μισεῖ 19 εἰ ἐκ τοῦ κ. ἡτε,
δὲ κ. δὲ τὸ ἕδιον ἐφίλει· δὲ δὲ ἐκ τοῦ
κ. οὐκ ἔστε, ἀλλ’ ἔγω ἐξελεξάμην ὑ-
μᾶς ἐκ τοῦ κ. – μισεῖ ὑμᾶς δὲ κ. 17:14
δὲ κ. ἐμίσησεν αὐτούς, δὲ οὐκ εἰστιν
ἐκ τοῦ κ. καθὼς ἔγω οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κ. 16 οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρχης αὐτούς ἐκ
τοῦ κ. 16 ἐκ τοῦ κ. οὐκ εἰστιν καθὼς
ἔγω οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου → 10:36
18:8 ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ
– 20 δὲ δὲ κ. χαρήσεται 21 διὰ τὴν χαρὰν

δὲ ἔγεννήθη ἀνθρωπος εἰς τὸν κόσμον
Joh 16:28 ἐλήλυθα εἰς τὸν κ. πάλιν ἀφίημι τὸν
κόσμον. 33 ἐν τῷ κ. θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ
θαρσεῖτε, ἔγω νενίκηκα τὸν κόσμον
17:5 τῇ δόξῃ δὲ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κ. εἶναι
– 6 οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κ. 9 οὐ περὶ
τοῦ κ. ἐρωτῶ 11 οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κ.,
καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν 13 ταῦτα
λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ → 15:18 10:36
– 21 ἵνα δὲ κ. πιστεύῃ, δὲ σὺ με ἀπέστει-
λας 23 ἵνα γινώσκῃ δὲ κόσμος. δὲ σὺ με
– 25 καὶ δὲ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἔγω δέ
18:20 ἔγω παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ
– 36 δὲ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
κόσμου. τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κ. τούτου ἦν
– 37 ἐλήλυθα εἰς τὸν κ., ἵνα μαρτυρήσω
21:25 οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρή-
σειν τὰ γραφόμενα βιβλία
Act 17:24 δὲ τὸν κοινωνίας τὸν κ. καὶ πάντα
Rm 1:8 εὐχαριστῶ –, δὲ τὶς πίστις ὑμῶν κατ-
αγγέλλεται ἐν δικαιῳ τῷ κόσμῳ
– 20 ἀπὸ κτίσεως κόσμου – καθορᾶται
3:6 πῶς κρινεῖ δὲ τὸν κόσμον;
– 19 ἵνα – ὑπόδικος γένεται. πᾶς δὲ κ. τῷ θεῷ
4:13 τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἰναι κόσμου
5:12 δι’ ἐνός – ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κ. εἰσῆλ-
θεν 13 ἀχρι – νόμου ἀμ. ἦν ἐν κόσμῳ
11:12 εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος
κόσμου 15 εἰ γάρ δὲ ἀποβολὴ αὐτῶν
καταλλαγὴ κόσμου
1 Co 1:20 οὐχὶ ἐμώρανεν δὲ τὴν σοφίαν
τοῦ κόσμου; 21 ἐπειδὴ – οὐκ ἔγνω δὲ
κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν
– 27 τὰ μωρὰ τοῦ κ. ἐξελέξατο –, καὶ τὰ
ἀσθενῆ τοῦ κ. 28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ
κόσμου. καὶ τὰ ἐξουδενημένα ἐξελέξατο
2:12 οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν
3:19 δὲ γάρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μω-
ρία παρὰ τῷ θεῷ ἔστιν
– 22 εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ –, πάντα ὑμῶν
4:9 θέατρον ἔγεννήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ
ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις 13 ὡς περι-
καθάρματα τοῦ κόσμου ἔγεννήθημεν
5:10 οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου
τούτου –, ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ
κόσμου ἐξελθεῖν
6:2 δὲ οἱ ἄγιοι τὸν κ. κρινοῦσιν; – εἰ ἐν
ὑμῖν κρίνεται δὲ κόσμος, ἀνάξιοι –;
7:31 οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ κατα-
χρώμενοι· παράγει γάρ τὸ σχῆμα
τοῦ κ. τούτου 33 δὲ – γαμήσας μερι-
μῆ τὰ τοῦ κόσμου 34 δὲ – γαμήσασα –

1 Co 8 4 οἶδαμεν δτι οὐδὲν εῖδωλον ἐν κόσμῳ
 1132 ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν
 1410 τοσαῦτα – γένη φωνῶν – ἐν κόσμῳ

2 Co 1 12 ἐν χάριτι διεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ
 κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς
 519 ἐν Χῷ κόσμον καταλλάσσων ἐσυτῷ
 710 ἡ – τοῦ κ.· λύπη θάνατον κατεργάζ.

Gal 6 14 ἐν τῷ σταυρῷ – Χοῦ, δί' οὖ ἐμοὶ κό-
 σμος ἐσταύρωται κάγῳ κόσμῳ

Eph 2 2 περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ
 κ. τούτου 12 ἥτε – ἄδειοι ἐν τῷ κόσμῳ

Phl 2 15 φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ

Col 1 6 ἐν παντὶ τῷ κ. ἐστίν καρποφορούμ.
 220 τί ὡς ζῶντες ἐν κ..ω δογματίζεσθε – ;

1 Ti 1 15 πιστὸς δὲ λόγος – , δτι Χὸς Ἱ. ἡλθεν
 εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλὸς σῶσαι
 318 ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη
 6 7 οὐδὲν – εἰσηγέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον

Hb 10 5 εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει·
 11 7 δί' ἡς (sc πίστεως) κατέκρινεν τὸν κ.
 – 38 ὃν οὐκ ἦν ἄξιος δὲ κόσμος

Jac 1 27 ἀσπίλον ἐαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κ.·
 2 5 ἔξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ
 3 8 ἡ γλῶσσα πῦρ, δὲ κόσμος τῆς ἀδικίας
 4 4 οὐκ οἶδατε δτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου
 ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; δις ἐὰν – βου-
 ληθῆ φίλος είναι τοῦ κόσμου

1 Pe 3 3 οὐχ δὲ ξωθεν – κόσμος^a, ἀλλ' δ
 5 9 τῇ ἐν τῷ (v1^o) κ. ὑμῶν ἀδελφότητι

2 Pe 1 4 ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κ. – φυδορᾶς
 2 5 ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο – κα-
 τακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας
 – 20 ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσ.
 3 6 δὲ τότε κόσμος ὅδατι – ἀπώλετο

1 Jo 2 2 περὶ δλου τοῦ κόσμου (sc ἀμαρτιῶν)
 – 15 μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσ. μηδὲ τὰ ἐν τῷ
 κόσμῳ. ἔάν πις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον 16
 πᾶν τὸ ἐν τῷ κ., ἡ ἐπιθ. τῆς σαρκὸς
 –, –, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κ. ἐστίν. 17 καὶ δὲ
 κ. παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ

3 1 δὲ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, δτι οὐκ
 ἔγνω αὐτόν 13 μὴ θαυμάζετε, –, εἰ
 μισεῖ ὑμᾶς δὲ κόσμος
 – 17 δις δὲ ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου

4 1 ψευδοπροφῆται ἔξεληλύθασιν εἰς τὸν
 κόσμον 3 νῦν ἐν τῷ κ. ἐστίν ἡδη (sc
 τὸ πνεῦμα τοῦ ἀντιχρίστου) 4 μεί-
 ζων ἐστίν δὲ ἐν ὑμῖν ἡ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ

– 5 αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο
 ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ δὲ κό-
 σμος αὐτῶν ἀκούει
 – 9 τὸν υἱὸν – ἀπέσταλκεν – εἰς τὸν κ. Ἰνα

ζήσωμεν δι' αὐτοῦ 14 σωτῆρα τοῦ κ.
 1 Jo 4 17 δτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς
 ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ

5 4 τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾶ
 τὸν κόσμον· – ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν
 κόσμον, ἡ πίστις ὑμῶν 5 τίς ἐστιν – δὲ
 νικῶν τὸν κόσ. εἰ μὴ δὲ πιστεύων δπ
 – 18 δὲ κόσμος δλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται

2 Jo 7 πολλοὶ πλάνοι ἔξηλθον εἰς τὸν κόσ.
 Ap 11 15 ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσ. τοῦ κυ-
 ρίου ὑμῶν καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ

Κουάρτος Rm 16 23 ἀσπάζεται – Κ. δὲ ἀδελφ.

κοῦμ S^o – *surge* Mar 5 41 ταλιθὰ κοῦμ

κουστωδία S^o – *custodia* b *custodes*
 Mat 27 65 ἔχετε κ..αν εε^b 28 11 τινὲς τῆς κ..ας^b

κουφίζειν *alleviare* Act 27 38 πλοῖον

κόφινος *cophinus* Mat 14 20 169 || Mar 6 43 8 19
 Luc 9 17 Joh 6 13 – (Luc 13 8 vi)

κράβατος S^o – *grabatus* (vl ..tt.) Mar 24 9
 δρον τὸν κρ. σου 11.12 Joh 5 8-11 – Mar
 65 ἐν τοῖς κρ. – περιφέρειν Act 5 15 9 33

κράζειν *clamare* b *exclamare*
 Mat 8 29 ἔκραζαν (sc δαιμονιζόμ.) λέγοντες · ||
 Mar 5 5 ἦν κράζων 7 κράζας φωνῇ
 μεγάλῃ λέγει· – Mar 3 11 τὰ πνεύ-
 ματα – ἔκραζον λέγοντα δτι σὺ εἰ δὲ
 υἱὸς τοῦ θεοῦ 9 26 κράζας^b (v1^a) –
 ἔξηλθεν || Luc 9 39 ἔξαιφνης κράζει
 καὶ σπαράσσει αὐτόν – Act 16 17 αὕ-
 τη – ἔκραζεν λέγουσα· οὗτοι
 9 27 δύο τυφλοὶ κράζοντες 20 30.31 || Mar
 10 47 τυφλός 48 Luc 18 39 ἔκραζεν

14 28 ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν 30 ἔκραζεν
 λέγων· κύριε, σῶσόν με

15 22 γυνὴ Χαναναία – ἔκραζεν λέγουσα·
 23 κράζει δπισθεν ὑμῶν

21 9 ἔκραζον λέγ.· ὠσαννά || Mar 11 9
 – 15 τοὺς παῖδας τ. κ..οντας ἐν τῷ Ἱερῷ

27 23 περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυ-
 ρωθήτω || Mar 15 13.14

– 20 Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ

Mar 9 24 κράζας^b – ἔλεγεν· πιστεύω

Luc 19 40 ἔάν οὗτοι σιωπ., οἱ λίθοι κράζουσιν

Joh 11 15 Ἰωάννης – κέκραγεν λέγων· 7 28 ἔ-
 κραζεν – ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων δὲ Ἰη-
 σοῦς 37 1244 Ἰησ. – ἔκρ. καὶ εἶπεν·

Act 757 κράξαντες^b – φωνῇ μεγάλῃ – 80
 1414 1928^b 2128.38 236^b ἐν – συνεδρίῳ
 1932 ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον 34
 2421 μᾶς φωνῆς ἡς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς
 Rm 815 πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν·
 Ἀββά δι πατήρ Gal 48 τὸ πνεῦμα
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ –, κράζον· Ἄ. δ. π.
 927 Ἡσαΐας – κράζει ὑπέρ τοῦ Ἰσραὴλ
 Jac 5 4 „δι μισθὸς” τῶν ἐργατῶν – δι ἀφυστε-
 ρημένος „ἄφ’ ὑμῶν κράζει”
 Ap 610 ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· 710
 182 ἔκραξεν^b ἐν ἴσχυρῷ φωνῇ 18.19
 1917 ἐν φωνῇ μεγάλῃ – 72 ἔκραξεν
 φ. μεγ. τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις 14
 16 τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης
 10 3 ἔκραξεν φ. μεγ. ὥσπερ λέων μυκά-
 ται. καὶ δτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν
 12 2 „κράζει ὡδίνουσα καὶ” βασανίζομένη

κραιπάλη S^o – *crapula* Luc 2134 ἐν κ..η

κρανίον, Κρανίον *Calvaria* Mat 2733 κ..ου
 τόπος || Mar 1522 Luc 2333 ἐπὶ τὸν τό-
 πον τὸν καλούμ. Κ..ον Joh 1917 Κ..ου τό.

κράσπεδον *fimbria*

Mat 920 || Luc 844 – Mat 1438 || Mar 656
 23 δι μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα

κραταιός *potens* 1 Pe 56 (χείρ τοῦ θεοῦ)

κραταιοῦσθαι *confortari* ^b*corroborari*
 Luc 180 ἐκ..οῦτο πνεύματι 240 ἐκραταιοῦτο
 πληρούμενον σοφίᾳ (v1 σοφίας)
 1 Co 1613 „ἀνδριζεσθε, κραταιοῦσθε”
 Eph 318 ἵνα δῷ ὑμῖν – δυνάμει κραταιωθῆναι^b
 – εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον

κρατεῖν *tenere* ^b*continere* ^c*retinēre*
^d*apprehendere*

Mat 925 ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς || Mar
 541 Luc 854 – Mar 131^d 927 αὐτοῦ
 1211 οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;
 14 3 κρατήσας τὸν Ἰωάννην || Mar 817
 1828 κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν 226 κρατή-
 σαντες τοὺς δούλους – Mar 1451
 2146 ζητοῦντες αὐτὸν (sc Ἰησ.) κρατήσαι
 || Mar 1212 – Mat 264 δόλω 48 κρα-
 τήσατε αὐτὸν 50.55 οὐκ ἐκρατήσατε
 με 57 || Mar 141.44.46.49 – 321 οἱ παρ'
 αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατήσαι αὐτόν
 28 9 αἱ δὲ – ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας

Mar 7 3 κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρε-
 σβυτέρων 4 δι παρέλασθον κρατεῖν (v1
 τηρεῖν vg *servare*) 8 κρατεῖτε τὴν
 παράδ. τῶν ἀνθρώπων → 2 Th 215

910 τὸν λόγον ἐκράτησαν^b πρὸς ἐαυτούς

Luc 2416 οἱ – δόθαλμοι αὐτῶν ἐκρατοῦντο

Joh 2023 ἀν τινῶν κρατήτε^c, κεκράτηνται^c

Act 224 οὐκ ἡν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν
 διπά αὐτοῦ (sc τοῦ θανάτου vel ἔδου)

311 κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον

24 6 δν (sc Παῦλον) καὶ ἐκρατήσαμεν^d

2713 δδξαντες τῆς προδέσεως κεκ..ηκέναι

Col 219 οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὐ πᾶν

2 Th 215 κ..εῖτε τὰς παραδόσεις ἢς ἐδιδάχθητε

Hb 414 κρατῶμεν τῆς διμολογίας

618 ἵνα – παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυ-
 γόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης
 ἐλπίδος

Ap 2 1 δι κρατῶν τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας ἐν
 – 13 κρατεῖς τὸ δινομά μου 14 ἀλλ’ – ἔχεις

ἐκεὶ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλα-
 ἀμ 15 τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν

– 25 πλὴν δι ἔχετε κρατήσατε 311 κράτει
 δι ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφ.

7 1 κ..οῦντας „τοὺς τέσσαρας ἀνέμους”

20 2 καὶ ἐκράτησεν^d τὸν δράκοντα

κράτιστος *optimus* Luc 13 Act 2328 243 2825

κράτος *imperium* ^b*potentia* ^c*potestas*
^d(κατὰ κράτος) *fortiter*

Luc 151 ἐποίησεν κράτος^b ἐν βραχίονι αὐτοῦ

Act 1920 κατὰ κράτος^d τοῦ κυρίου δι λόγος
 ηδξανεν καὶ ἵσχυεν

Eph 119 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κρ. ^b τῆς ἴ-
 σχύος αὐτοῦ 610 ἐν τῷ κράτει^b τῆς
 Ισχύος αὐτοῦ Col 111 δυναμούμενοι
 κατὰ τὸ κράτος^b τῆς δδξης αὐτοῦ

1 Ti 616 ὦ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον 1 Pe 411 ἡ
 δδξα καὶ τὸ κράτος 511 αὐτῷ τὸ κρ.
 Jud 25 δδξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ
 ἔξουσία Ap 18 αὐτῷ ἡ δδξα καὶ τὸ
 κράτος 513 ἡ δδξα καὶ τὸ κράτος^c

Hb 214 τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου

κραυγάζειν *clamare* ^b*vociferari*

Mat 1219 „οὐκ ἔρισει οὐδὲ κραυγάσει”

Luc 441 ἐξήρχετο – δαιμόνια –, κραυγάζοντα

Joh 1143 ἐκραύγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω 12
 13 ἐκραύγαζον· „ώσαννά” 1840 196
 σταύρωσον 12 ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς 15

Act 2223 κρ..όντων^b τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων

κραυγή *clamor* ^b*vox*

Mat 25 ε κραυγὴ γέγονεν· Ιδοὺ δὲ νυμφίος
Luc 142 κραυγῆς μεγάλῃ Act 23θ
Eph 431 κρ. καὶ βλασφημία ἀρδήτω ἀφ' ὑμῶν
Hb 5 7 δεήσεις — μετὰ κραυγῆς ἴσχυρᾶς
Ap 21 4 οὕτε πένθος οὕτε κρ.— οὐκ ἔσται ἔπι

κρέας, pl. κρέας *carnis*

Rm 1421 καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα—μηδὲ ἐν
ῷ δὲ ἀδελφός σου προσκόπτει
1 Co 813 εἰ—σκανδαλίζει—, οὐ μὴ φάγω κ..α

κρείσσων (πτ) *mellior* — κρείσσον (π) *melius*
1 Co 7 θ κρείπτον—ἔστιν γαμεῖν ἡ πυροῦσθαι
— 38 δὲ μὴ γαμίζων κρείσσον ποιήσει

1117 δπι οὐκ εἰς τὸ κρείσσον—συνέρχεσθε

Phl 123 σὺν Χῷ εἶναι, πολλῷ — μᾶλλον κρ.

Hb 1 4 τοσούτῳ κρείττων γενόμ. τ. ἀγγέλων
6 9 πεπείσμεθα—περὶ ὑμῶν—τὰ κρείσσ.

7 7 χωρὶς — ἀντιλογίας τὸ ἔλαστον ὑπὸ^a
τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται

— 19 ἐπεισαγώγη—κ..ος ἐλπίδος 22 κρείτ-

τονος διαθήκης—ἔγγυος 86 μεσίτης

8 6 ἐπὶ κ..σιν ἐπαγγελίαις 923 κρείττοσιν
θυσίαις παρὰ ταύτας 1034 ἔχειν ἐ-

αυτοὺς κρείσσονα ὑπαρξίν

1116 κ..νος δρέγονται (sc πατρίδος) 35

ἴνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν

— 40 τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προ-

βλεψαμένου

1224 αἵματι — κ..ον λαλοῦντι παρὰ — “Ἄβελ

1 Pe 317 κ..ον — ἀγαθοποιοῦντας πάσχειν ἡ

2 Pe 221 κρείττον—ἥν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι

τὴν δόδον τῆς δικαιοσύνης, ἡ

κρεμᾶν, κρέμασθαι *suspendere* ^b*pendere*
Mat 18 ε Ἰνα κρεμασθῇ μύλος—περὶ τὸν τρά-

χηλὸν αὐτοῦ καὶ καταπονισθῇ

2240 ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς δλος
δὲ νόμος κρέμαται^b καὶ οἱ προφῆται

Luc 2339 εἰς—τῶν κρεμασθέντων^b κακούργων

Act 530 „κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου” 1039

28 4 κ..μενον^b τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρός

Gal 313 „πᾶς δὲ κρεμάμενος^b ἐπὶ ξύλου”

κατὰ τοῦ κρημνοῦ *per praeceps* ^b(δρμᾶν κ.
τοῦ κρημνοῦ) *magno impetu praecipitari*

Mat 832 ἡ ἀγέλη || Mar 513^b Luc 833

Κρήσκης *Crescens* 2 Ti 410 εἰς Γαλατίαν

Κρῆτες *Act 211* καὶ “Αρ. Tit 112 ἀεὶ ψεῦσται

Κρήτη *Act 27.7.12.18.21. Tit 15* ἐν Κρήτῃ

κριθή *hordeum* Αρ 8θ τρεῖς χοίνικες κριθῶν

κρίθινος *ordeaceus* (vl *hordiaceus*)

Joh 8 9 πέντε ἄρτους κριθίνους 18

κρίμα *iudicium* ^b*damnatio*

Mat 7 2 ἐν ὧ—κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε

Mar 1240 οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα
|| Luc 2047^b cfr Rm 132 Jac 31

Luc 2340 δπι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι^b εῖ;

2420 παρέδωκαν αὐτὸν—εἰς κρ.^b θανάτου

Joh 939 εἰς κρ.—εἰς τὸν κόσμον τοῦτο. ἡλθον

Act 2425 περὶ — τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος

Rm 2 2 τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἔστιν κατὰ ἀλή-

θειαν ἐπὶ τούς 3 λογίζῃ δὲ τοῦτο,—

δπι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;

3 8 ὃν τὸ κρίμα^b ἔνδικόν ἔστιν

516 τὸ—κρίμα ἔξ ἐνδικός εἰς κατάκριμα

1133 ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ

13 2 οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἐαυτοῖς κρίμα^b

λήμψονται cfr Mar 1240

1 Co 6 7 δπι κρίματα ἔχετε μεδ' ἐαυτῶν

1128 κρίμα ἐαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει

— 34 ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε

Gal 510 βαστάσει τὸ κρίμα, δστις ἐὰν ἡ

1 Ti 3 6 ἵνα μὴ—εἰς κρ. ἐμπέσῃ τ. διαβόλου

512 ἔχουσαι κρίμα^b δπι τὴν πρώτην πί-

στιν ἡθέτησαν

Hb 6 2 μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι

— ἀναστάσεως — καὶ κρίματος αἰωνίου

Jac 3 1 εἰδότες δπι μεῖζον κρίμα λημψόμενα

1 Pe 417 καιρὸς τοῦ „ἄρξασθαι” τὸ κρίμα

„ἀπὸ” τοῦ οἰκου τοῦ θεοῦ

2 Pe 2 3 οἰς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ

Jud 4 οἱ — προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρ.

Ap 17 1 δεῖξω σοι τὸ κρίμα^b τῆς πόρνης

1820 ἔκρινεν δ. τὸ κρίμα ὑμῶν ἔξ αὐτῆς

20 4 „καὶ κρίμα ἐδόθη” αὐτοῖς

κρίνειν *iudicare* ^b(κ..εσθαι) *iudicio conten-*

dere ^c(κ..όμενος) *iudicio subiectus* ^d*ae-*

stimare ^e*decernere* ^f*propone* ^g*estatuere*

Mat 540 τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι^b

7 1 μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε 2 ἐν ὧ—

κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε || Luc 837

μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε

1928 κρίνοντες τὰς δώδ. φυλάς || Luc 2230

Luc 743 δρῦντος ἔκρινας 1257 τί—καὶ ἀφ' ἐα-

τῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

1922 ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε

- Joh 3:17 οὐ γάρ ἀπέστειλεν – τὸν υἱὸν – ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον 18 δὲ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· δὲ μὴ π..ων ἡδη κέκριται 12:47 ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτὸν· οὐ γάρ ἥλθον ἴνα κρίνω τὸν κόσμον 5:22 οὐδὲ γάρ δὲ πατήρ κρίνει οὐδένα – 30 καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις 7:24 μὴ κρίνετε κατ’ ὅψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε – 51 μὴ δὲ νόμος – κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἔαν μὴ – πρῶτον – γνῶ τι ποιεῖ; 8:15 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα 18 καὶ ἔαν κρίνω – ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἐστιν – 28 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν – κρίνειν – 50 ἐστιν δὲ ζητῶν καὶ κρίνων 12:48 δὲ ἀδυτῶν ἐμὲ – ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτὸν· δὲ λόγος δν ἐλάλησα, – κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ 16:11 δὲ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται 18:31 κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτὸν
- Act 3:13 Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν 4:19 εἰ δίκαιον ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον –, κρίνατε 7:7 „τὸ ἔδνος φῶτὸς ἔαν δουλεύσουσιν κρινῶ ἐγώ”, δὲ θεὸς εἶπεν 13:27 τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν – κρίνατες ἐπλήρωσαν – 48 ἐπειδὴ – οὐκ ἀξίους κρίνετε (vgl. *iudicatis*) ἐαυτοὺς τῆς αἰών. ζωῆς 15:19 ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπό 16:4 τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα^a ὑπὸ τῶν – 15 εἰ κεκρίκατε με πιστὴν τ. κυρίω εἰναι 17:31 μέλλει „κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ”, ἐν ἀνδρὶ φῶτισεν 20:16 κεκρίκει^b – παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσ. 21:25 κρίνατες φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ 23:3 σὺν κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον – 6 περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν (vgl. + ἐγώ) κρίνομαι 24:(v. 21) 21 ἐφ' ὑμῶν 26:8 ἐπ' ἐλπίδι τῆς – ἐπαγγελίας – ἔστηκα κρινόμενος^c 25:9 θέλεις – ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; 20:10 ἐστῶς ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρός εἰμι, οὐδὲ δεῖ κρίνεσθαι 25 ἔκρινα πέμπειν 26:8 τί ἀπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ δὲ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 27:1 ὡς δὲ ἔκριθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς
- Rm 2:1 ὡς ἄνθρωπε πᾶς δὲ κρίνων· ἐν φῶ γάρ κρίνεις τὸν ἔτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γάρ αὐτὰ πράσσεις δὲ κρίνων

- 3 ὡς ἄνθ. δὲ κρίνων τοὺς – πράσσοντας Rm 2:12 διὰ νόμου κριθῆσονται – 18 ἐν ᾧ ἡμέρᾳ κρίνει (vgl. κρινεῖ vng) δὲ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου διὰ Χοῦ Ἰησοῦ – 27 κρίνει ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία 3:4 „ὅπως – νικήσεις ἐν τῷ κ..εσθαί σε” – 8 ἐπει πῶς κρινεῖ δὲ θεὸς τὸν κόσμον; – 7 τί ἔπι – φῶς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι; 14:3 δὲ – μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω 4 σὺ τίς εἰ δὲ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; 5 δις μὲν – κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, δις δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν 10 τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; – 13 μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ – 22 μακάριος δὲ κρίνων ἐαυτὸν ἐν φῶ δοκιμάζει· δὲ δὲ διακρινόμενος 1 Co 2:2 οὐ γάρ ἔκρινά τι εἰδέναι – εἰ μὴ – Χόν 4:5 φῶστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε 5:3 ἡδη κέκρικα φῶς παρὼν τὸν οὔτως τοῦτο κατεργασάμενον – 12 τί – μοι τοὺς ἔξι κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; 13 τοὺς δὲ ἔξι δὲ θεὸς κρινεῖ. „ἔξαρατε τὸν πονηρόν” 6:1 τολμᾶτες τὸν ὑμῶν – κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων –; 2 οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; – εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται δὲ κόσμος, –; 3 οὐκ οἴδατε διτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, –; (4 τούτους καθίζετε; vgl. *illos constituite ad iudicandum.*) 6 ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται^b, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; 7:7 τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἴδιᾳ καρδίᾳ 10:15 κρίνατες ὑμεῖς (vgl. *vos ipsi*) δὲ φημι – 29 Ἰνατί – ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἀλλῆς συνειδήσεως; 11:13 ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον –; – 31 οὐκ δὲ ἐκρινόμενα 32 κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευόμενα 2 Co 2:1 ἔκρινας δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μή 5:14 συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας^d τοῦτο, διτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν Col 2:16 μὴ – τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει 2 Th 2:12 ἴνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ εὑδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ 2 Ti 4:1 τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς → 1 Pe 4:5 Tit 3:12 ἐκεῖ γάρ κέκρικα^e παραχειμάσαι Hb 10:30 „κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ”

Hb 13 4 πόρνους – καὶ μοιχοὺς κρίνει ὁ θεός
 Jac 212 οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι
 411 ὁ – κρίνων τὸν ἀδελφὸν – κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις 12 σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων τὸν πλησίον; Ἱκριθῆτε
 5 9 μὴ στενάζετε – κατ’ ἀλλήλων ἵνα μὴ
 1 Pe 117 τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἔκαστου ἔργον
 223 παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως (νι αδίκως νγ iudicantι se iniuste)
 4 5 ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς ε καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι – σαρκί, ζῶσι δὲ – πνεύματι
 Ap 610 „ἔως πότε” – οὐ „κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα” ἡμῶν –;
 1118 ἥλθεν – ὁ καιρὸς τῶν νεκρ. κριθῆναι
 16 5 δίκαιος εἰ, –, διτι ταῦτα ἔκρινας
 18 8 „ἰσχυρὸς κύριος – ὁ κρίνας” αὐτήν – 20 ἔκρινεν δ. τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς 192 ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μέγ.
 1911 „ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει” καὶ πολεμεῖ
 2012 ἔκριθσαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις 13 ἔκριθσαν ἔκαστος „κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν”

κρίνον *lilium* Mat 628 τοῦ ἀγροῦ || Luc 1227

κρίσις *iudicium*

Mat 521 ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει 22 idem
 1015 ἀνεκτότερον ἔσται – ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως 1122.24 || Luc 1014 ἐν τῇ κρίσει
 1218 „κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ” – 20 „ἔως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρ.” – 38 ἀποδώσουσιν – λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως 41 ἀναστήσονται ἐν τῇ κρ. 42 ἐγερθῆσεται ἐν τῇ κρ. || Luc 1131.32
 2329 ἀφήκατε –, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος || Luc 1142 παρέρχεσθε τὴν κρίσιν – 33 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρ. τῆς γεένν.;
 Joh 319 αὕτη δέ ἔστιν ἡ κρίσις, διτι τὸ φῶς 522 τὴν κρ. πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ 27 ἔξουσίσιν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν – 24 εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβεβηκεν – εἰς τὴν ζωήν – 29 ἐκπορεύσονται –, οἵ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως – 30 καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἔστιν 724 ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε 818 ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἔσπιν 1231 νῦν κρίσις ἔστιν τοῦ κόσμου τούτου

Joh 18 8 ἐλέγχει τὸν κόσμον – περὶ κρίσεως· 11 περὶ δὲ κρίσεως, διτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται
 Act 833 „ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρ. αὐτοῦ ἥρθη” 2 Th 1 5 ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσ. τοῦ θεοῦ 1 Ti 524 αἱ ἀμαρτίαι – προάγουσαι εἰς κ..ιν Ἡb 927 ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθνατεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις 1027 φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως
 Jac 213 ἡ – κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακυρχᾶται ἔλεος κρίσεως 512 ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε 2 Pe 2 4 παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους ο οἶδεν – ἀδίκους εἰς ἡμέραν κρίσεως – τηρεῖν 37 οἱ – νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ – τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως – 11 οὐ φέρουσιν κατ’ αὐτῶν παρὰ κυρίῳ (νγ om π. κ.) βλάσφημον κρίσιν 1 Jo 417 ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως
 Jud 6 ἀγγέλους – εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας – τετήρηκεν ο Μιχαὴλ – οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας 15 ἥλθεν κύριος – ποιῆσαι κρίσιν
 Ap 14 7 ἥλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ 16 7 „ἀληθιναῖ” καὶ „δίκαιαι αἱ κρίσεις σου” 192 „αἱ κρίσεις αὐτοῦ” 1810 μιᾶς ὥρᾳ ἥλθεν ἡ κρ. σου (sc Bab.)
Κρῖσπος Act 188 ὁ ἀρχισυνάγωγος 1 Co 114
κριτήριον *iudicium*

1 Co 6 2 ἀνάξιοί ἔστε κριτηρίων ἐλαχίστων; (νγ qui de minimiis iudicetis?) – 4 βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἔὰν ἔχητε
 Jac 2 6 οὐχ οἱ πλούσιοι –, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

κριτής *iudex*

Mat 525 μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κρ. καὶ δ κρ. τῷ ὑπηρέτῃ || Luc 1268 1227 κριταὶ ἔσονται ὑμῶν || Luc 1119
 Luc 1214 τίς με κατέστησεν κριτὴν – ἐφ' ὑμᾶς; 18 2 κριτής τις ἦν ἐν τινὶ πόλει 6 ἀκούσατε τί δ κριτής τῆς ἀδικίας λέγει·
 Act 1042 οὗτός ἔστιν δ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτής ζώντων καὶ νεκρῶν 1320 ἔδωκεν κριτὰς ἔως Σαμουὴλ προφ. 1815 κριτής ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι 2410 ἐκ πολλῶν ἔτῶν ὅντα σε κριτὴν τῷ 2 Ti 4 8 ἀποδώσει μοι δ κύρ. –, δ δίκαιος κρ. Ἡb 1223 προσεληλύθατε – κριτῆς θεῷ πάντων

Jac 2 4 ἐγένεσθε κ..αὶ διαλογισμῶν πονηρῶν
4 11 οὐκ εἴ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτής
— 12 εἰς ἐστιν νομοδέτης καὶ κριτής
5 9 ἰδοὺ ὁ κρ. πρὸ τῶν ὑπρῶν ἔστηκεν

κριτικός S^o — *discretor* Hb 4 12 ὁ λόγος τοῦ
θ. — κρ. ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας

κρούειν *pulsare* Mat 7 7 κρούετε, καὶ ὀνοιγή-
σεται ὑμῖν 8 τῷ κρούοντι ὀνοιγήσεται ||
Luc 11 9.10 — 12 36 13 25 θύραν Act 12 13
θύραν 18 — Ap 3 20 ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν
θύραν καὶ κρούω

κρύπτειν *abscondere* ^b*abscondere se* ^c*occultare* ^d(κεκρυμμένος) *occultus*

Mat 5 14 οὐ δύναται πόλις κρυψῆναι ἐπάνω
11 25 δτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
13 35 „ἔρευξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ κατ.”
— 44 θήσαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ,
δν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν
25 18 ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου
— 25 ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ
Luc 13 21 ζύμῃ, ἦν — γυνὴ ἔκρυψεν εἰς — σάτα
18 34 ἦν τὸ ῥῆμα — κεκρυμμένον ἀπ’ αὐτῶν
19 42 νῦν δὲ ἔκρυψῃ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου
Joh 8 59 Ἰησοῦς δὲ ἔκρυψῃ 12 38 ^b ἀπ’ αὐτῶν
19 38 μαθητῆς — Ἰησοῦ κεκρυμμένος ^d
Col 3 3 ἀπεδάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέ-
κρυπται σὺν τῷ Χῷ ἐν τῷ θεῷ
1 Ti 5 25 τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυψῆναι οὐ δύ-
νανται (vl δύναται)
Hb 11 23 Μωϋσῆς — „ἔκρυψῃ τρίμηνον”
Ap 2 17 δώσω αὐτῷ „τοῦ μάννα” τοῦ κεκρ.
6 15 „ἔκρυψαν ἐστοὺς ^b εἰς τὰ σπήλαια”
— 18 „πέσετε ἐφ’ ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς”

κρύπτη S^o — *absconditum* Luc 11 33 εἰς κρ..ην

κρυπτός *absconditus* ^b*occultus* → κρυφαῖος
Mat 6 4 ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνῃ ἐν τῷ κρ.:
καὶ — δ βλέπων ἐν τῷ κρ. ε πρόσευ-
ξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρ.: — δ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι
10 28 οὐδὲν — κρυπτὸν ^b δ οὐ γνωσθήσεται
|| Luc 12 2 || Mar 4 22 οὐ γάρ ἐστίν τι
κρ., ἐὰν μὴ ἵνα φανερωθῇ || Luc 8 17 ^b
Joh 7 4 οὐδείς — τι ἐν κρ. ^b ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐ-
τὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι 10 τότε καὶ
αὐτὸς ἀνέβη, — ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ
18 20 ἐν κρυπτῷ ^b ἐλάλησα οὐδέν
Rm 2 16 κρίνει δ θεὸς τὰ κρ. ^b τῶν ἀνθρώπων

Rm 2 29 ἀλλ’ ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος
1 Co 4 6 δς καὶ φωτίσει τὰ κρ. τοῦ σκότους
14 25 τὰ κρ. ^b τῆς καρδίας — φανερὰ γίνεται
2 Co 4 2 ἀπειπάμενα τὰ κρ. ^b τῆς αἰσχύνης
1 Pe 3 4 ἀλλ’ ὁ κρ. τῆς καρδίας ἀνθρωπος

κρυσταλλίζων S^o — *sicut crystallum* Ap 21 11

κρύσταλλος *crystallus*, ..*am* Ap 4 6 221

κρυφαῖον, τό *absconditum* Mat 6 18 τῷ πατρὶ^c
σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ καὶ δ πατήρ σου
δ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι

κρυφῆ *in occulto* Eph 5 12 τὰ — κρ. γινόμενα

κτᾶσθαι *possidēre* ^b*consequi*

Mat 10 9 μὴ κτήσησθε χρυσὸν — εἰς τὰς ζώνας
Luc 18 12 ἀποδεκατεύω πάντα δσα κτῶμαι
21 19 ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε (vl
κτήσασθε) τὰς ψυχὰς ὑμῶν

Act 1 18 ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς διδι-
κίας 8 20 τὴν δωρεὰν τ. θεοῦ ἐνόμι-
σας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι (p..dēri)
22 28 πολλοῦ — τὴν πολιτείαν — ἐκτησάμην ^b
1 Th 4 4 εἰδέναι ἔκαστον ὑμῶν τὸ ἐαυτοῦ σκεῦ-
ος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ

κτῆμα *possessio* ^b*ager*

Mat 19 22 ἦν γὰρ ἔχων κ..τα πολλά || Mar 10 22
Act 2 45 τὰ κτ. — ἐπίπρασκον 51 ἐπώλ. κτῆμα ^b

κτῆνος *iumentum* ^b*pecus*

Luc 10 34 ἐπιβιβάσας — ἐπὶ τὸ ἕδιον κτ. Act 23 24
1 Co 15 39 ἄλλη δὲ σάρξ κτηνῶν ^b — Ap 18 13

κτήτωρ S^o — *possessor* Act 4 34 χωρίων ἢ οἰκ.

κτίζειν *creare* ^b*condere*

Mat 19 4 δ κτίσας (vl ποιήσας vg) ἀπ’ ὀρχῆς
„ἄρσεν καὶ ὄγηλος ἐποίησεν αὐτούς”

Mar 13 19 κτίσεως ἦν ἐκτίσεν ^b δ θεός

Rm 1 25 → κτίσις (δ κτίσας *creator*)

1 Co 11 9 οὐκ ἐκτίσθη ἀνήρ διὰ τὴν γυναῖκα

Eph 2 10 κτισθέντες ἐν Χῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις
ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν δ θεός

— 15 ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ^b ἐν αὐτῷ εἰς ἔνα
καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην

3 9 ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι

4 24 τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν
κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ διστήπη

Col 1 16 δπι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη ^b τὰ πάντα — τὰ

πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτό. ἔκπισται
Col 3:10 „κατ' εἰκόνα” τοῦ κτίσαντος αὐτὸν
1 Ti 4:3 ἀπέχεσθαι βρωμάτων, οὐδὲ ὅτι
σεν εἰς μετάλημψιν – τοῖς πιστοῖς
Ap 4:11 ὅτι σὺ ἔκπισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ
θέλημά σου ἤσαν καὶ ἔκπισθησαν
10 εἰς „ὅς ἔκπισεν τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ.”

κτίσις *creatura* ^b*creatio*

Mar 10:6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κ..εως „ἄρσεν καὶ θῆν.”
13:19 „οὕτα οὐ γέγονεν – ἀπὸ ἀρχῆς κ..εως”
[16:15 κηρύζατε τὸ εὐαγγ. πάσῃ τῇ κτίσει]
Rm 1:20 ἀπὸ κτίσεως κόσμου – καθορᾶται
– 25 ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτί-
σαντα (vg *potius quam creatoris*)
8:19 ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως
– 20 τῇ – ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη
– 21 καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται
– 22 οἵδαμεν – ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστε-
νάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν
– 23 οὗτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς
χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ
2 Co 5:17 ὥστε εἴ τις ἐν Χῷ, καὶ νὴ κτίσις
Gal 6:15 οὔτε – περιτομή τί ἔστιν οὔτε ἀκρο-
βυστία, ἀλλὰ καὶ νὴ κτίσις
Col 1:15 ὅς ἔστιν – πρωτότοκος πάσης κ..εως
– 23 τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει
Hb 4:13 οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπ. αὐτοῦ
9:11 σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτο ἔστιν
οὐ ταύτης τῆς κτίσεως^b
1 Pe 2:13 ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει
2 Pe 3:4 πάντα – διαμένει ἀπὸ ἀρχῆς κτίσεως
Ap 3:14 „ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως” τοῦ θεοῦ

κτίσμα *creatura*

1 Ti 4:4 ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν
Jac 1:18 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν
αὐτοῦ κτίσμάτων (vg *creaturae*)
Ap 5:13 πᾶν κτ. – ἡκουσα λέγοντας – 89

κτίστης *creator* 1 Pe 4:19 πιστῷ κτίστῃ πα-
ραπιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν

κυβεία S^o – *nequitia* Eph 4:14 τῶν ἀνθρώπων

κυβέρνησις *gubernatio* 1 Co 12:28 κ..εις

κυβερνήτης *governator* Act 27:11 Ap 18:17

κυκλεύειν *circuire* Ap 20:9 τὴν παρεμβολήν

κυκλόθεν *in circuitu* Ap 43:4 τοῦ θρόνου 8

κυκλοῦν *circum dare* ^b*circuitu* (vl ..*it*)

Luc 21:20 Joh 10:24 Act 14:20 Hb 11:30^b

κύκλῳ *in circuitu* ^b*per circuitum* ^c*circa*
^d*proximus* Mar 3:34 τοὺς – κ. καθημένους
66 τὰς κώμας κ. 38^d Luc 9:12^c – Rm 15:19
ἀπὸ Ἱερουσαλ. καὶ κ.^b μέχρι τοῦ Ἰλλυρι-
κοῦ – Ap 4:8 κύκλῳ τοῦ θρόνου 5:11 7:11

κυλίεσθαι *volutari* Mar 9:20 ἐ..ετο ἀφρίζων
(Luc 23:53 vl δν μόγις εἴκοσι ἑκάτιον vg^o)

κυλισμός (vl ..σμα) S^o – *volatibram* 2 Pe 2:22

κυλλός S^o – *debilis* Mat 15:30.31 (vl^o vg^o)
Mat 18:8 εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κ..όν || Mar 9:43

κῦμα *fluctus* Mat 8:24 14:24 Mar 4:37
Jud 1:13 οὗτοί εἰσιν –, κ..τα ἄγρια θαλάσσης

κύμβαλον *cymbalum* 1 Co 13:1 ἀλαλάζον

κύμινον *cuminum* Mat 23:23 ἀποδεκατοῦτε

κυνάριον *canis* ^b*catellus*
Mat 15:28.27^b || Mar 7:27.28^b

Κύπριος Act 4:38 Βαρναβᾶς 11:20 21:18 Μνάσων

Κύπρος Act 11:19 13:4 15:39 21:3 27:4

κύπτειν *procumbere* ^b*se inclinare*
Mar 1:7 [Joh 8:6 Ἰησοῦς κάτω κύψας^b 8 vl^b]

Κυρηναῖος Mat 27:32 || Mar 15:21 Luc 23:26
Act 6:9 11:20 13:1 Λούκιος ὁ Κυρηναῖος

Κυρήνη Act 2:10 τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κ..ην

Κυρήνιος (vl ..ίνιος) *Cyrinus* (vl Quir.) Lc 22:

κυρία (vl K.) *domina* 2 Jo 1 ἐκλεκτῇ κ..φ 5

κυριακός S^o – *dominiclus*

1 Co 11:20 οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν
Ap 1:10 ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ
ἡμέρᾳ

κυριεύειν *dominari*

Luc 22:25 οἱ βασιλ. τῶν ἔθνῶν κ..ουσιν αὐτῶν

Rm 6:9 θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει
– 14 ἀμαρτία γὰρ ύμῶν οὐ κυριεύσει

Rm 7:1 ή ἀγνοεῖτε—, δπ ο νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;
 14:9 ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύῃ
 2 Co 1:24 οὐχ ὅτι κ..ομεν ὑμῶν τῆς πίστεως
 1 Ti 6:15 ο –κύριος τῶν κυριεύοντων

κύριος *dominus*

ἄγγελος κυρίου → ἄγγελος
 ἐν κυρίῳ (Ἰησοῦ, Χριστῷ) → ἐν
 ἡμέρᾳ κυρίου → ἡμέρα
 λόγος (τοῦ) κυρίου → λόγος
 ὁδὸς, ὁδοὶ κυρίου → ὁδός
 δονομα κυρίου → δνομα
 ή χάρις τοῦ κ., χ. ἀπὸ κ..ου → χάρις

1) loci ex Evv et Act

Mat 1:22 ἵνα πληρωθῇ τὸ ὥρην ὑπὸ κ..ου 2:15
 4:7 „Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου“ 10 „κ..ον τ. θ. σ. προσκυνήσεις“
 || Luc 4:12.8 – Mat 22:37 „Ἄγαπήσεις κ..ον τ. θ. σ.“ || Mar 12:29 „κύριος ο θ. ἡμῶν κύριος εἰς ἐστιν οὐ καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θ. σου“ Luc 10:27
 5:33 „Ἄποδώσεις – τῷ κ. τοὺς ὅρκους σου“
 6:24 οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν || Luc 16:13 οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
 7:21 οὐ πᾶς ο δ λέγων μοι κύριε κύριε 22 πολλοὶ ἔροῦσίν μοι – κύριε κύ., οὐ „τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν“ – ;
 || Luc 6:46 τί δέ με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε οὐ λέγω;
 8:2 κύριε, έαν θέλῃς, δύνασαι || Luc 5:12
 – 8 κύριε, ο παῖς μου 8 κύριε, οὐκ εἰμὶ ίκανός || Luc 7:6 κύριε, μὴ σκύλλου
 – 21 κύριε, ἐπίτρεψόν μοι cfr Luc 9:61
 – 25 κύριε, σῶσον, ἀπολλύμεθα cfr 14:28 κύ., εἰ σὺ εī, κέλευ. οὐ κύ., σῶσόν με
 9:28 λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε – 15:27 ||
 Mar 7:28 ναί, κύριε → Joh 11:21 21:17
 – 38 δεήθητε – τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ
 δπως ἐκβάλῃ ἐργάτας || Luc 10:2
 10:24 οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κ. αὐτοῦ 25
 ἀρκετὸν – ἵνα γένηται – ὡς ο κύριος αὐτοῦ – Joh 13:16 15:20.15 → Joh 13:13
 11:25 ἔξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς || Luc 10:21
 12:8 κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ||
 Mar 2:28 καὶ τοῦ σαββάτου Luc 6:6
 13:27 κ..ε., οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας – ;
 15:22 ἐλέησόν με, κύριε υἱὸς Δαυὶδ 25 κύ.,
 βοήθει μοι 27 ναί, κύ. – 20:30 κύριε,
 ἐλέησόν ἡμᾶς, υἱὸς Δαυὶδ 31:33 κύ.,

ἵνα ἀνόιγωσιν οἱ δοφθαλμοὶ ἡμῶν ||
 Luc 18:41 κύριε, ἵνα ἀναβλέψω
 Mat 15:27 ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει
 – ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρ. αὐτῶν
 16:22 Ὕλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι
 17:4 κύριε, καλὸν ἐστιν ἡμᾶς ὅδε εἶναι
 – 15 κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν
 18:21 κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς ἐμέ
 – 25 ἐκέλευσεν αὐτὸν ο κύριος πραδῆναι
 27 σπλαγχνισθεὶς δὲ ο κύριος 31 διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐαυτῶν 32.34 δργισθεὶς ο κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν
 20:8 ο κύριος τοῦ ἀμπελῶνος 21:40 || Mar
 12:9 τί ποιήσει ο κ. τ. ἀ.; Luc 20:13.15
 21:3 ἐρεῖτε ὅτι ο κύριος αὐτῶν χρείαν ξεχει || Mar 11:3 αὐτοῦ Luc 19:31.34
 – 29 εἶπεν· ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν
 – 42 „παρὰ κ..ου ἐγέν. αὐτῇ“ || Mar 12:11
 22:43 πῶς – Δαυὶδ – καλεῖ αὐτὸν κύριον –
 44 „εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου“ 45 ||
 Mar 12:38.37 Luc 20:42.44 – Act 2:34
 24:42 ποίᾳ ἡμέρᾳ ο κύριος ὑμῶν ἔρχεται
 45 δούλος – φρόνιμος ον κατέστησεν
 ο κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας 48 δν ἐλθὼν ο κύριος αὐτοῦ 48 χρονίζει μου
 ο κύριος 50 ἔχει ο κύ. τοῦ δούλου ἐκείνου || Luc 12:38 προσδεχομένοις
 τὸν κύριον ἐαυτῶν 37.42.43.45.48.47 ο γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ
 – 12:41 κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν – λέγεις – ; 42 εἶπεν ο κύριος
 25:11 κύριε κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν || Luc 13:25
 – 18 ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυ. αὐτοῦ
 19 ἔρχεται ο κύ. τῶν δούλων 20 κύριε,
 πέντε τάλαντα 21 ἔφη αὐτῷ ο κύριος αὐτοῦ – εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
 κυρίου σου 22 κύριε, δύο τάλαντα 23.
 24 κύριε, ἔγγων σε ὅτι σκληρὸς εί 26
 || Luc 19:16.18.20.25
 – 37 κύριε, πότε σε εἰδομεν πεινῶντα 44
 26:22 μῆτι ἐγὼ είμι, κύριε; Joh 13:25 κύριε,
 τίς ἐστιν; 21:20 ο παραδιδούς σε;
 27:10 „καθὰ συνέταξέν“ μοι „κύριος“
 – 63 κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι – ο πλάνος
 28:6 τὸν τόπον ὅπου ἐκείτο (v1 + ο κύ. vng)
 Mar 5:19 ἀπάγγειλον – δσα ο κ. σοι πεποίηκεν
 13:20 εὶ μὴ ἐκολόβωσεν κύριος τὰς ἡμέρας
 – 35 οὐκ οἶδατε – πότε ο κ. τῆς οἰκ. ἔρχ.
 [16:19 ο – κύριος [Ἰησοῦς] – ἀνελήμφη 20
 ἐκήρυξαν – , τοῦ κυρ. συνεργοῦντος]
 Luc 1:6 ἐν – δικαιώμασιν τοῦ κ. 9 εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρ. 15 μέγας ἐνώπιον (v1 +

τοῦ) κ. 16 ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν 17 ἔτοιμάσαι κυρίῳ λαόν 25 οὕτως μοι πεποίηκεν (νι + δ) κύ.
 Luc 128 δ κ. μετὰ σοῦ 32 δώσει αὐτῷ κύρ. δ
 θεὸς „τὸν θρόνον Δαυΐδ” εἰς ἵδον ἡ δούλῃ κυρίου – 43 πόθεν μοι – ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κ. μου 45 τοῖς λελαλημένοις – παρὰ κυρίου 48 μεγαλύνει „ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον” 58 ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 – 68 χεὶρ κυρίου ἡν̄ μετ’ αὐτοῦ – Act 1121 μετ’ αὐτῶν 1311 χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλὸς – ἄχρι καιροῦ
 – 68 „εὐλογητὸς κύ. δ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ”
 – 76 προπορεύσῃ – „ἐνώπιον κ..ου ἐτοιμ.”
 2 9 δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς
 – 11 δς ἐστιν χριστὸς κύριος, ἐν πόλει
 – 15 δ δ κύ. ἐγνώρισεν ἡμῖν 22 παραστῆσαι τῷ κυ. 23 ἐν νόμῳ κ..ου δτι – „ἄγιον τῷ κ. κλημήσεται” 24 ἐν τῷ νόμῳ κ..ου 239 κατὰ τὸν νόμον κ..ου
 – 28 πρὶν ἡ ἀν̄ ἴδῃ τὸν χριστὸν κυρίου
 418 „πνεῦμα κυρίου ἐπ’ ἐμέ” Act 59 πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου 839 πνεῦμα κυρίου ἥρπασεν τὸν Φιλιππὸν
 – 19 „κηρῦξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν”
 5 8 δτι ἀνὴρ ἀμαρτωλός εἰμι, κύριε
 – 17 δύναμις κ..ου ἡν̄ εἰς τὸ ἰᾶσμα αὐτὸν
 713 ἴδων αὐτὴν δ κύριος ἐσπλαγχνίσθη
 954 κύριε, δέλεις εἰπώμεν; – 59 (νι κύριε) ἐπίτρεψόν μοι 81 ἀκολουθήσω σοι, κύριε 1017 κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια 40 κύριε, οὐ μέλει σοι; – 111 κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι
 10 1 ἀνέδειξεν δ κύ. ἐτέρους ἐβδομήκοντα
 1139 εἶπεν – δ κύ. πρὸς αὐτόν 1315 ἀπεκρίθη – αὐτῷ δ κύ. 175 εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρ. 6 εἶπεν δὲ δ κύρ. 186
 13 8 κύριε, ὅφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος
 – 23 κύριε, εἰ δλίγοι οἱ σωζόμενοι;
 1421 ἀπήγγειλεν τῷ κ. αὐτοῦ 22 κύριε, γέγονεν δ ἐπέταξας 23 εἶπεν δ κύριος
 16 3 δ κύ. μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ’ ἐμοῦ 5 τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κ. ἐσυτοῦ – πόσον δφείλεις τῷ κ. μου; 8 ἐπήνεσεν δ κύριος τὸν οἰκονόμον
 1737 λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ, κύριε;
 19 8 εἶπεν πρὸς τὸν κύριον· ἵδον τὰ ἡμίση –, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι
 – 33 εἶπαν οἱ κύρ. αὐτοῦ (sc τοῦ πώλου)
 2037 Μωυσῆς ἐμήνυσεν –, ὡς λέγει „κύριον τὸν θεὸν Ἄβρ. καὶ θεὸν Ἰσαάκ”

Luc 2233 κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι εἰς ἵδον μάχαιραι 49 εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; 61 στραφεῖς δ κύριος –, καὶ ὑπεμνήσθη – τοῦ λόγου τοῦ κυρίου
 24 3 οὐχ εὑρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ 34 ὅντως ἡγέρθη δ κύριος
 Joh 4 1 ὡς οὖν ἔγνω δ κύ. (νι δ Ἰησοῦς νγ)
 – 11 κύριε, οὗτε ἀντληματά ἔχεις 15 δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ 19 θεωρῶ δπι προφήτης εἰς σύ – 49 κατάβηδι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου 57 ἀνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα – βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήσαντος τοῦ κυρίου
 – 34 κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον 68 πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; [811 οὐδέεις, κύριε] 936 τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω 38 πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ
 11 2 Μαριάμ ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον
 – 3 κύριε, ἵδε δν φιλεῖς ἀσθενεῖ 12 εἰ κεκοίμηται 21 εἰ ἡς ὡδε 32 – 27 ναί, κύριε· ἔγω πεπίστευκα 34 κύριε, ἔρχου καὶ ἵδε 39 κύριε, ἡδη δζει
 1221 κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν
 – 38 „κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ δ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;”
 13 8 κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 9 κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον
 – 13 ὑμεῖς φωνεῖτε με· – δ κύριος 14 εἰ – ἔγω ἐνιψά – δ κύ., καὶ ὑμεῖς δφείλετε 16 οὐκ ἐστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ 1520.15 δ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ δ κύριος
 – 25 2120 → Mat 2622 – Joh 1338 κύριε, ποῦ ὑπάγεις; 37 διὰ τί οὐ δύναμαι σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; 145 οὐκ οἰδαμεν ποῦ ὑπάγεις 8 δεῖχον ἡμῖν τὸν πατέρα 22 καὶ τί γέγονεν δτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν
 20 2 ἥραν τὸν κύ. ἐκ τοῦ μνημείου 13 τὸν κύριόν μου 15 κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν 18 ἐώρακα τὸν κύριον 20 ἐχάρησαν – ἴδόντες τὸν κύριον 25 ἐωράκαμεν τὸν κύριον 28 δ κύριός μου καὶ δ θεός μου
 21 7 δ κύριός ἐστιν. – ἀκούσας δτι δ κύριός ἐστιν 12 εἰδότες δτι δ κύρ. ἐστιν
 – 15 ναί, κύριε, σὺ οἶδας 18.17 κύριε, πάντα σὺ οἶδας 20.21 κύριε, οὗτος δὲ τί;
 Act 1 6 κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ –;
 – 21 εἰσῆλθεν καὶ ἔξηλθεν – δ κύριος

- (Act) Ιησοῦς 433 τὸ μαρτύριον – τοῦ κυ. Ἰ. τῆς ἀναστάσεως 759 κύριε Ἰησοῦ
 1117 πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύ. Ἰ. Χόν
 20 εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύρ. Ἰ. 1631
 πίστευσον ἐπὶ τὸν κύ. Ἰ. 2021 μετά-
 νοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν κύ. ἡμῶν Ἰ.
 (νἱ + Χόν) 24 τὴν διακονίαν ἣν ἔλα-
 βον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ 35 μνη-
 μονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ 2831 διδάσκων τὰ περὶ τοῦ
 κυρίου Ἰησοῦ Χοῦ (νἱ om Χοῦ)
- Act 124 σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων
 225 „προορώμην τὸν κύρ. ἐνώπιόν μου”
 – 34 → Mat 22.43.44
 – 36 κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν
 – 39 „ὅσους ἂν προσκαλέσηται κύριος” ὁ
 θεός ἡμῶν
 – 47 ὁ – κύ. προσετίθει τοὺς σωζομένους
 320 δπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως
 ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου
 – 22 „προφήτην – ἀναστήσει κύρ. ὁ θεός”
 426 „κατὰ τοῦ κ. καὶ – τοῦ χριστοῦ αὐτ.”
 – 29 κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν
 5 9 839 → Luc 4.18
 – 14 προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ
 942 ἐπίστευσαν – ἐπὶ τὸν κύριον 188
 731 ἔγένετο φωνὴ κυρίου 33.49 λέγει κύρ.
 – 60 κ..ε., μὴ στήσῃς αὐτοῖς – τὴν ἀμαρτίαν
 822 δεήθητι τοῦ κυ. (νἱ Deum) 24 πρὸς
 9 1 εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου |τ. κύ.
 – 5 τίς εἰ, κύριε; (ε νἱ) 228.10 2615
 – 10 εἶπεν – ἐν δράματι ὁ κύ. – ὁ δὲ εἶ-
 πεν· ίδοὺ ἔγώ, κύριε 11.13.15.17 ὁ κύ-
 ριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς 27 πῶς
 ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον
 – 31 πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου
 – 35 ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον – 1121
 10 4 τί ἐστιν, κύριε; 14 μηδαμῶς, κύριε
 118 – 1033 πάρεσμεν ἀκοῦσαι – τὰ
 προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ κυρίου
 – 36 Χοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων κύριος
 1116 ἐμνήσθην – τοῦ δήματος τοῦ κυρίου
 – 23 προσμένειν (νἱ + ἐν νἱ) τῷ κυρίῳ
 – 24 προσετέθη δχλος Ικανὸς τῷ κυρίῳ
 1211 ἔξαπέστειλεν ὁ κύ. τὸν ἄγγελον αὐ-
 τοῦ 17 πῶς ὁ κύ. αὐτὸν ἔξήγαγεν ἐκ
 13 2 λειτουργούντων – αὐτῶν τῷ κυρίῳ
 – 12 ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κ.
 – 47 οὕτως – ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος
 14 3 παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ
 – 23 παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς δν
 πεπιστεύκεισαν 2032 παρατίθεμαι ὑ-

- μᾶς τῷ κυ. (νἱ θεῷ νἱ) καὶ τῷ λό-
 γῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ
- Act 1517 „ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν – τὸν κύριον,
 – λέγει κύριος ποιῶν ταῦτα”
 1614 ἡς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν
 – 15 εἰ κεκρίκατε με πιστὴν τῷ κυ. εἶναι
 – 16 ἐργασίαν – παρεῖχεν τοῖς κυρίοις 19
 – 30 κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;
 1724 οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος
 18 9 εἶπεν – ὁ κύ. – δι’ δράματος τῷ Παύ.
 2019 δουλεύων τῷ κυ. μετὰ – ταπεινοφρ.
 2114 τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω
 2219 κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἔγὼ ἥμην
 2311 νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος
 2526 γράψαι τῷ κυρίῳ (sc Σεβαστῷ)
- 2) loci ex Epist. et Apocalypsi
- a) δ κύριος Ἰησοῦς, Ἰησ. Χός, Χός, Ἰ.
 Χός ὁ κύριος
 ἐν κυρίῳ → sub ἐν
- Rm 1 4 εὐαγγέλιον θεοῦ – περὶ τοῦ υἱοῦ αὐ-
 τοῦ – Ἰ. Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 424 πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰη-
 σοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν
 5 1 εἰρήνη – διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ.
 Χοῦ 11 καυχώμενοι – διὰ – 21 ἵνα –
 καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ – διὰ – 725
 χάρις τῷ θεῷ διὰ – 1530 παρακαλῶ
 – διὰ – 1 Co 15.57 τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ
 νῖκος διὰ – 1 Th 4.2 τίνας παραγγε-
 λίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ – 59 ἔθετο
 ἡμᾶς – εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ
 – Jud 25 θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ – δόξα
 10 9 ἐὰν διμολογήσῃς – κύριον Ἰησοῦν
 1314 ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χόν
 15 6 τὸν θεόν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡ-
 μῶν Ἰησοῦ Χοῦ 2 Co 13 1131 (Ἰη-
 σοῦ) Eph 13 Col 13 1 Pe 13
 1618 τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χῷ οὐ δουλεύουσιν
- 1 Co 1 7 τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυ. ἡμῶν Ἰησ.
 Χοῦ 2 Th 17 ἐν τῇ ἀπ. τοῦ κυ. Ἰησ.
 – 8 ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυ. ἡ-
 μῶν Ἰησοῦ [Χοῦ] 2 Co 114 καύχημα
 – ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυ. ἡμῶν Ἰησοῦ
 – 9 εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ
 Χοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
- 5 4 συναχθέντων – σὺν τῇ δυνάμει τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
- 8 8 καὶ εἶς κύ. Ἰ. Χός, δι’ οὗ τὰ πάντα
 9 1 οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύ. ἡμῶν ἔόρακα;
 1123 δτὶ ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ
 12 3 οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριος Ἰησοῦς,

- εί μὴ ἐν πνεύ. ἀγ. — 1557 → Rm 5:1
 2 Co 4:5 κηρύσσομεν — Χὸν Ἰησοῦν κύριον
 — 14 δὲ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν
 Gal 6:14 μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ
 σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦν Χοῦ
 Eph 1:15 τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰ.
 — 17 δὲ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦν Χοῦ
 6:23 εἰρήνη — ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυ-
 ρίου Ἰ. Χοῦ 24 μετὰ — τῶν ἀγαπών-
 των τὸν κύ. ἡμῶν Ἰησ. Χόν Phl 1:2
 Phl 2:11 Ὑνα — „πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήση-
 ται” δη τούριος Ἰησοῦς Χριστός
 3:8 διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνῶσεως Χοῦ
 Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου
 — 20 σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύ. Ἰησ. Χόν
 Col 2:6 παρελάβετε τὸν Χὸν Ἰησ. τὸν κύριον
 3:24 τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε
 1 Th 1:3 τῆς ἐλπίδος τοῦ κυ. ἡμῶν Ἰησ. Χοῦ
 2:15 τῶν — τὸν κύ. ἀποκτειγάντων Ἰησοῦν
 — 19 ἐμπροσθεν τοῦ κυρ. ἡμῶν Ἰησοῦν ἐν
 τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ 3:13 ἀμέμπτους
 — ἐν τῇ παρ. τοῦ κυ. ὑμῶν Ἰησοῦν 5:23
 Ἰησ. Χοῦ 2 Th 2:1 ὑπὲρ τῆς παρ. τοῦ
 κυ. [ἡμῶν] Ἰησ. Χοῦ 8 δὲ ἄνομος, δν
 δὲ κύ. [Ἰησ.] — καταργήσει τῇ ἐπιφα-
 νείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ → 1 Ti 6:14
 3:11 δὲ κύ. ἡμῶν Ἰησ. κατευθύναι τὴν δόδον
 ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς — 42:59 → Rm 5:1
 2 Th 1:8 τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυ. ἡμῶν Ἰησοῦν
 2:14 δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦν Χοῦ
 — 16 αὐτὸς — δὲ κύριος ἡμῶν Ἰησ. Χὸς καὶ
 δὲ θεὸς δὲ πατὴρ ἡμῶν, δὲ ἀγαπήσας
 1 Ti 1:12 χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χῷ
 Ἰησοῦν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
 6:14 μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡ-
 μῶν Ἰησοῦν Χοῦ
 Phm 5 πίστιν ἥν ἔχεις πρὸς τὸν κύ. Ἰησοῦν
 Hb 13:20 δὲ ἀναγαγὼν ἔκ νεκρῶν τὸν ποιμένα
 —, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Jac 1:1 θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦν Χοῦ δοῦλος
 2:1 τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χοῦ τῆς δόξης
 1 Pe 3:15 „κύριον” δὲ τὸν Χριστὸν (νι τὸν)
 „ἀγιάστε” ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν
 2 Pe 1:8 εἰς τὴν τοῦ κυ. ἡμῶν Ἰ. Χ. ἐπίγνωσιν
 — 11 εἰς τὴν — βασιλείαν τοῦ κυ. ἡμῶν καὶ
 σωτῆρος Ἰ. Χοῦ 2:20 ἐν ἐπιγνώσει τοῦ
 κυ. καὶ σωτ. Ἰησ. Χοῦ 3:18 γνῶσει —
 — 14 καθὼς — δὲ κύ. ἡμ. Ἰ. Χ. ἐδήλωσέν μοι
 — 16 ἔγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυ. ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν
 Jud 4 τὸν μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν

- Ι. Χὸν ἀρνούμενοι 17 ὑπὸ τῶν ἀπο-
 στόλων τοῦ κυ. ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστοῦ
 Jud 21 τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησ. Χοῦ
 Ap 22:20 ἀμήν, ἔρχου κύριε Ἰησοῦ

b) κύριος appellatur Deus (sive ad-
 ditur δὲ θεὸς sive omittitur), Christus,
 κύριοι appellantur alii cae-
 lestes

Rm 4:8 „οὐδὲ μὴ λογίσηται κύ. ἀμαρτίαν”
 9:28 „ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς”
 — 29 „εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ” Jac 5:4
 10:12 δὲ γὰρ αὐτὸς κύ. πάντων, πλούτων
 — 16 „κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμ.;”
 11:3 „κύριε, τοὺς προφ. σου ἀπέκτειναν”
 — 34 „τίς — ἔγνω νοῦν κυρίου;” 1 Co 2:16
 12:11 τῷ κυρίῳ (νι καιρῷ) δουλεύοντες
 — 19 „ἔγὼ ἀνταποδώσω”, λέγει κύριος
 14:11 „ζῶ ἔγώ, λ. κύ.” cfr 1 Co 14:21
 2 Co 6:17.18 „λ. κύ. παντοκράτωρ” Hb
 8:8ss 10:16 Ap 1:8 λέγει „κύ. δὲ θεός”
 14:4 τῷ Ιδίῳ κυ. στήκει ἢ πίπτει — δυνατεῖ
 — δὲ κύ. (νι θεός νγ) στήσαι αὐτόν
 — 6 κυρίῳ φρονεῖ. — κυρίῳ ἐσθίει, — κυ-
 ρίῳ οὐκ ἐσθίει 8 τῷ κυρίῳ ζῶμεν, —
 ἀποδημήσκομεν. — τοῦ κυρίου ἐσμέν
 15:11 „αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον”
 1 Co 1:31 „δὲ καυχῶμενος ἐν κυρίῳ καυχᾶσθω”
 2 Co 10:17 idem
 2:8 οὐκ ἀν τὸν κύ. τῆς δόξης ἐσταύρω.
 3:5 καὶ ἐκάστῳ ὡς δὲ κύριος ἐδωκεν
 — 20 „κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς
 τῶν” σοφῶν
 4:4 δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν
 — 5 ἔως ἀν ἔλθῃ δὲ κύριος, δις — φωτίσει
 — 19 ἐὰν δὲ κύριος θελήσῃ → Jac 4:16
 6:13 τὸ — σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ
 κυρίῳ, καὶ δὲ κύριος τῷ σώματι
 — 14 δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ
 — 17 δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεῦμα
 7:10 τοῖς — γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ
 ἔγω ἀλλὰ δὲ κύ. 12 τοῖς — λοιποῖς λέ-
 γω ἔγώ, οὐχ δὲ κύ. 25 ἐπιταγὴν κυ-
 ρίου οὐκ ἔχω, γνῶμην δὲ δίδωμα ὡς
 ἡλεγμένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἰναι
 — 17 ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν δὲ κύριος
 — 22 δὲ — ἐν κυρίῳ κλημέτις δοῦλος ἀπελεύ-
 θερος κυρίου ἐστίν
 — 32 δὲ ἀγαμος μεριμνᾶ τὰ τοῦ κυρίου,
 πῶς ἀρέσῃ τῷ κυ. (νι θεῷ νγ) 34 ἡ
 γυνὴ ἡ ἀγαμος καὶ ἡ παρθένος με-
 ριμνᾶ τὰ τοῦ κυρίου, Ὑνα ἡ ἀγία

- 1 Co 7:35 πρὸς τὸ –εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ
 8 δ ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ – καὶ κύριοι πολλοὶ
 6 ἀλλ ἡμῖν – εἰς κύριος Ἰησοῦς Χός
 9 ὡς – οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυ. καὶ Κηφᾶς
 – 14 ὁ κύ. διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγ. καταγ-
 γέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν
 10 ὡς μηδὲ ἔκπειράζωμεν τὸν κύριον (v1
 Χόν vg), καθὼς τινες – ἐπείρασαν
 – 21 οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν
 καὶ – δαιμονίων – „τραπέζης κυρίου”
 μετέχειν καὶ – δαιμονίων
 – 22 ἦ „παραζηλοῦμεν τὸν κύριον;”
 – 26 „τοῦ κυρίου – ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα”
 11:23 ἔγώ – παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου
 – 26 τὸν θάνατον τοῦ κυ. καταγγέλλετε
 – 27 δις ἀν – πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυ.
 ἀν-
 αξίως, ἔνοχος – τοῦ αἵματος τοῦ κυ.
 – 32 κρινόμενοι – ὑπὸ τοῦ κυ. παιδευόμ.
 12:5 διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ δ αὐ-
 τὸς κύριος
 14:37 ἐπιγινωσκέτω – δπι κ.ου ἐστὶν ἐντολὴ
 15:58 περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρ.
 16:7 ἔὰν δ κύριος ἐπιτρέψῃ → 4:19
 – 10 τὸ – ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς κά-
 – 22 εἰ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον [γά
 2 Co 3:16 „ἔὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον”
 – 17 δ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὐ δὲ
 τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία 18 „τὴν
 δόξαν κυρίου” κατοπτριζόμενοι – με-
 ταμορφοῦμεντα –, καθάπερ ἀπὸ κυ-
 ρίου (vg *domini*) πνεύματος
 5:8 ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου 8 εὔδο-
 κοῦμεν – ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον
 – 11 εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου
 8:5 ἔαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ
 – 19 πρὸς τὴν αὐτοῦ (v1^o vg^o) τοῦ κυ-
 ρίου δόξαν καὶ προσθυμίαν ὡμῶν
 – 21 „προνοοῦμεν – καλὰ – ἐνώ. κυ.” (Deo)
 10:8 ἔξουσίας ὡμῶν, ἡς ἔδωκεν δ κύ. 13:10
 ἦν δ κύ. ἔδωκέν μοι εἰς οἰκοδομήν
 – 17, 18 δόκιμος, – δν δ κύριος συνίστησιν
 11:17 οὐ κατὰ κύ. (v1 θεόν) λαλῶ, ἀλλ ὡς
 12:1 ἐλεύσομαι – εἰς – ἀποκαλύψεις κυρίου
 – 8 τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα
- Gal 1:19 Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου
- Eph 4:5 εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα
 5:10 τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ
 – 17 συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυ. (v1 θεοῦ)
 – 19 ἄδοντες – τῇ καρδίᾳ ὡμῶν τῷ κυρίῳ
 – 22 τοῖς ἴδιοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ
 6:4 ἐν „παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου”
 – 7 δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ

- ἀνθρώποις Col 3:23 ἐργάζεσθε ὡς –
 Eph 6:8 τοῦτο κομίσεται παρὰ κυρίου Col
 3:24 ἀπὸ κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν
 ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας
 – 9 αὐτῶν καὶ ὡμῶν δ κύ. ἐστιν ἐν οὐ-
 ρανοῖς Col 4:1 καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον
 Phl 4:5 δ κύριος ἐγγύς → Jac 5:8
 Col 1:10 περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κυρίου
 3:22 ἐν ἀπλότητι καρδίας φοβούμενοι τὸν
 κύριον (v1 θεόν vg, v1 *dominum*)
 1 Th 1:8 μιμηταὶ ὡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυ.
 3:12 ὑμᾶς δὲ δ κύ. πλεονάσαι – τῇ ἀγάπῃ
 4:8 „ἐκδικος κύριος” περὶ – τούτων
 – 15 ὑμεῖς – οἱ περιλειπόμενοι εἰς τ. παρ-
 ουσίαν τοῦ κυρίου 16 αὐτὸς δ κύ.
 ἐν κελεύσματι – καταβήσεται 17 ὑμεῖς
 – εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέ-
 ρα – πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμενα
 5:27 ἐνοκρίζω ὡμᾶς τὸν κύριον
 2 Th 1:9 δίκην – „ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου”
 2:13 ἀδελφοὶ „ἥγαπημένοι ὑπὸ κ.” (Deo)
 3:3 πιστὸς δέ ἐστ. δ κ. (v1 θεός), δς στηρ.
 – 5 δ δὲ δ κύ. κατευθύναι ὡμῶν τὰς καρ-
 δίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ
 – 18 αὐτὸς – δ κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑ-
 μῖν τὴν εἰρήνην – . δ κύριος μετὰ
 πάντων ὡμῶν
 1 Ti 6:15 δ – κύριος τῶν κυριεύοντων
 2 Ti 1:8 μὴ – ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ
 κυρίου ὡμῶν μηδὲ ἔμε τὸν δέσμιον
 – 16 δώῃ ἔλεος δ κύριος τῷ Ὄνησιφόρου
 οἴκῳ 18 δώῃ αὐτῷ δ κύ. εὑρεῖν ἔλεος
 παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 2:7 δώσει – σοι δ κύ. σύνεσιν ἐν πᾶσιν
 – 19 „ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ”
 – 22 μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον
 – 24 δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι
 3:11 ἔκ πάντων με ἐρρύσατο δ κύριος
 4:8 στέφανος, δν ἀποδώσει μοι δ κύριος
 – 14 „ἀποδώσει – δ κύριος κατὰ τὰ ἔργα”
 – 17 δ δὲ δ κύ. μοι παρέστη 18 ῥύσεται με
 δ κύ. ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ
 – 22 δ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου
 1:10 „σὺ –, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας”
 2:3 λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου
 7:14 ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν δ κύ. ὡμῶν
 – 21 „ῶμοσεν κύ., καὶ οὐ μεταμεληθήσ.”
 8:2 „τῆς σκηνῆς –, ἦν ἔπηξεν δ κύριος”
 – 11 „λέγων· γνῶθι τὸν κύριον”
 10:30 „κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ”
 12:5 „μὴ δλιγώρει παιδείας κυρίου”
 – 8 „δν γὰρ ἀγαπᾶ κύριος παιδεύει”
- Hb

- Hb 12:14 οὐδὲ χωρὶς οὐδὲ. δύψεται τ. κ..ον (*Deum*)
 13:6 „κύριος ἐμὸι βοηθός, οὐ φοβηθήσ.“
- Jac 1:7 δότι λάμψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου
 3:9 εὐλογοῦμεν τ. κύ. (v1 θεὸν) καὶ πατ.
 4:10 ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου 15 ἀν-
 τὶ τοῦ λέγειν – · ἔτιν δὲ κύ. θελήσῃ
 5:7 ἔως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου 8 δ-
 τὶ ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἥγγικεν
 – 11 καὶ τὸ τέλος κυρίου εἰδετε, δότι „πο-
 λύσπλαγχνός ἐστιν δὲ κύριος“
 – 15 καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν δὲ κύριος
- 1 Pe 1:26 „τὸ δὲ ῥῆμα“ κυρίου „μένει εἰς“
 2:3 εἰ „ἐγεύσασθε δότι χρηστὸς δὲ κύριος“
 – 13 ὑποτάγητε – διὰ τὸν κύριον (*Deum*)
 3:12 „δόθαλμοὶ κ..ον ἐπὶ δικαίους –, πρόσ-
 ωπον – κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά“
- 2 Pe 2:9 οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς – ῥύεσθαι
 – 11 δόπου ἄγγελοι – οὐ φέρουσιν – παρὰ
 κ..φ (vg ομ π. κυ.) βλάσφημον κρίσ.
 3:2 τῆς – ἐντολῆς τοῦ κυ. καὶ σωτῆρος
 – 8 μία ἡμέρα παρὰ κ..φ ὡς χλιστὴ¹
 – 9 οὐ βραδύνει κύριος τῆς ἐπαγγελίας
 – 15 τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν
- Jud 5: δότι (v1 + δ) κύ. (v1 Ἰησοῦς vg) λαὸν
 ἐκ γῆς Αἴγυπτου σώσας – ἀπώλεσεν
 9 εἶπεν· „ἐπιτιμήσαι σοι κύριος“
 14 ἦλθεν κύ. ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ
- Ap 1:8 λέγει „κύ. δὲ θεός, δὲ ὅν –, δὲ παντο-
 κράτωρ“ 4:8 „κύ. δὲ θεός δὲ παντ.“ 11
 17 κύριε δὲ θεός δὲ πάντ. 15:3 16:7 19:6
 „ἔβασιλευσεν κύ.“ δ. θ. ἡμῶν δ. π. 21
 22 δὲ – κύ. δ. θ. δ. π. ναὸς αὐτῆς ἐστιν
 4:11 δέξιος εἰ, δὲ κύριος καὶ δὲ θεός ἡμῶν
 7:14 εἰρηκα αὐτῷ· κύριε μου, σὺ οἶδας
 11:4 „λυχνίαι – ἐνώπιον τοῦ κυ. τῆς γῆς“
 – 8 δόπου καὶ δὲ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη
 – 15 ἐγένετο „ἡ βασιλεία – τοῦ κυρίου“
 ἡμῶν „καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ“
 15:4 „τίς οὐ μὴ φοβηθῇ, κύριε, –;“
 17:14 δότι „κύριος κυρίων ἐστίν“ 19:16 (vg
 dominus dominium)
 18:8 „ἰσχυρὸς κύ.“ (v1 ομ, vg) δ. θ. δ. κρίν.
 22:5 „κύριος δὲ θεός φωτίσει“ ἐπ’ αὐτούς
 – 6 δὲ κύρ. δὲ θεός τῶν πνευμάτων προφ.
- c) *homines círui appellati*
- Gal 4:1 δὲ κληρονόμος –, – κύριος πάντων ὁν
 Eph 6:5 ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις
 9 οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐ-
 τούς Col 3:22 4:1 οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ
 τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε
- 1 Pe 3:6 „κύριον αὐτὸν καλοῦσσα“ (sc Σάρρα)

- κυριότης** S^o – *dominatio*
 Eph 1:21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς – καὶ κ..ητος
 Col 1:16 ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη –, εἴτε θρόνοι εἴτε
 κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἔχουσιαi
 2 Pe 2:10 τοὺς – κυριότητος καταφρονοῦντας
 Jud 8 κ..ητα – ἀδετοῦσιν, δόξας – βλασφημ.
κυροῦν *confirmare* 2 Co 2:8 διὸ παρακαλῶ
 ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην
 Gal 3:15 ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην
- κύων** *canis* → κυνάριον
 Mat 7:6 μὴ δῶτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσίν, μηδέ
 Luc 16:21 οἱ κύνες – ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ
 Phl 3:2 βλέπετε τοὺς κύνας, – τοὺς κακούς
 2 Pe 2:22 „κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἕδιον ἔξ.“
 Ap 22:15 ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοί
- κῶλον** *cadaver* Hb 3:17 ὃν „τὰ κ. ἐπεσεν“
- κωλύειν** *prohibere* b *vetare*
 Mat 19:14 μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με ||
 Mar 10:14 μὴ κωλ. αὐτά· Luc 18:18^b
 Mar 9:38 ἐκωλύομεν αὐτόν οὐ μὴ κωλύετε αὐ-
 τόν || Luc 9:49.50 μὴ κωλύετε·
 Luc 6:29 ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ Ιμάπιον καὶ
 τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς
 11:52 καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε
 23:2 κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι
 Act 8:36 τί κωλύει με βαπτισθῆναι;
 10:47 μήπι τὸ ὄδωρο δύναται κωλῦσαι τις –;
 11:17 ἐγὼ τίς ήμην δυνατός κωλῦσαι
 τὸν θεόν;
 16:6 κωλυθέντες^b ὑπὸ τοῦ – πνεύματος
 λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 24:23 μηδένα κωλύειν – ὑπηρετεῖν αὐτῷ
 27:43 ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος
- Rm 1:13 καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο
 1 Co 14:39 τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις
 1 Th 2:18 κωλύοντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλῆ-
 σαι ἵνα σωθῶσιν
- 1 Ti 4:3 κωλύοντων γαμεῖν
 Hb 7:23 διὰ τὸ θανάτῳ κ..εσθαι παραμένειν
 2 Pe 2:16 ἐκώλυσεν τὴν τοῦ προφ. παραφρον.
 3 Jo 10 τοὺς βουλομένους (v1 ἐπιδεχομένους
 vg *qui suscipiantur* v1 *cupiunt*) κωλύει
- κώμη** *castellum* b *vicus* c *regio*
 Mat 9:35 περιήγενεν – τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς
 κώμας || Mar 6:8 τὰς κώμας κύκλῳ
 58 δόπου ἀν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας^b
 10:11 εἰς ἥν δὲ ἀν πόλιν ἡ κώμην εἰσέλθητε

Mat 14:15 Ήνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώ. ἀγορά-
σωσιν – βρώματα || Mar 6:36^b Luc 9:12
21 2 εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑπῶν ||
Mar 11:2 Luc 19:30 τὴν κατέναντι κώ.
Mar 8:23 ἔξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης^b 28
μηδὲ εἰς τὴν κώ.^b εἰσέλθης 27 ἔξῆλ-
θεν – εἰς τὰς κώμας Καισαρείας
Luc 5:17 Φαρισαῖοι – ἐκ πάσης κώμης τῆς Γα-
λιλαίας καὶ Ἰουδαίας
8 1 διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην
9 6 διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας 13:22 διε-
πορεύετο κατὰ κώμας καὶ πόλεις
– 52 εἰσῆλθον εἰς κώμην (v1 πόλιν vg ci-
vilitatem) Σαμαριτῶν 36 ἐπορεύθησαν
εἰς ἔτεραν κώμην
10:38 εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά – 17:12
24:13 εἰς κώμην –, ἢ δονομα Ἐμμαοῦς 28
ἥγγισαν εἰς τ. κώμην οὐ ἐπορεύοντο
Joh 7:42 „ἀπὸ Βηθλέεμ” τῆς κώμης ὅπου ἦν
Δαυίδ
11:1 ἐκ τῆς κώ. Μαρίας καὶ Μάρθας 30
Act 8:25 πολλάς τε κώμας^c τῶν Σαμαριτῶν
εὑργελίζοντο

κωμόπολις S^o – (v1 κώμας καὶ – πόλεις vg

vicos et civitates) Mar 1:38 εἰς τὰς – κ..εις

κώμος *comessatio* (v1 *comisatio*)
Rm 13:13 μὴ κώμοις καὶ μένταις – Gal 5:21
1 Pe 4:3 πεπορευμένους ἐν – κώμοις, πότοις
κώνωψ S^o – *calex* Mat 23:24 διύλιζοντες τὸν κ.
Κώς Act 21:1 ἥλθομεν εἰς τὴν Κῶ
Κωσάμ Luc 3:28
κωφός *mutus* ^b*surdus*
Mat 9:32 κωφὸν δαιμονιζόμενον 33 ἐλάλησεν
ὅ κω. – 12:22 τυφλὸς καὶ κω. – τὸν
κωφὸν (vg ομ.) λαλεῖν καὶ βλέπειν
|| Luc 11:14 δαιμόνιον καὶ αὐτὸν ἦν
κωφόν – ἐλάλησεν ὁ κωφός
11:5 κωφοὶ^b ἀκούοντιν || Luc 7:22^b
15:30 ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν – κωφούς 31 κω-
φοὺς λαλοῦντας || Mar 7:32 κωφὸν^b
καὶ μογιλάλον 37 τοὺς κω.^b ποιεῖ ἀ-
κούειν καὶ ἀλάλους (*mut.*) λαλεῖν
Mar 9:25 τὸ ἄλαλον (*mut.*) καὶ κωφὸν^b πνεῦ.
Luc 1:22 καὶ διέμενεν κωφός (Zacharias)

Λ

λαγχάνειν *sortiri* ^b*sorte exire*
Luc 1:9 ἔλαχε^b τοῦ θυμιᾶσαι Act 1:17 ἔλαχεν
τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης
Joh 19:24 ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται
2 Pe 1:1 τοῖς ισότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν

Λάζαρος Luc 16:20 πτωχός – τις 23.24.25
Joh 11:1 Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας 2.5.11.14.43
12:1 Λάζαρος δν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν
2.9.10.17

λάδρα *occulte* ^b*clam* ^c*silentio*
Mat 1:19 27^b Joh 11:28^c Act 16:37 ἐκβάλλουσιν

λαῖλαψ *procella* ^b*turbines (turbo)*
Mar 4:37 || Luc 8:23 – 2 Pe 2:17 οὗτοί εἰσιν –
δμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος^b ἐλαυνόμεναι

λακεῖν S^o – *crepare* Act 1:18 ἐλάκησεν μέσος

λακτίζειν S^o – *calcitrare* Act 26:14 πρὸς
κέντρα (v1 95 vg)

λαλεῖν *loqui* ^b*dicere* ^c*narrare* ^d*enarrare*
^e*legere*
γλώσσαις, γλώσσῃ λαλεῖν → γλῶσσα
(τὸν) λόγον, λόγους λαλεῖν → λόγος
(ἐν, ἐπὶ) δνόματι λαλεῖν → δνομα
παραβολήν, ἐν π..αῖς λ. → παραβολή
1) Deus, Jesus, angelus, voces caele-
stes, daemones, diabolus, prophetae,
spiritus, lex loquentes inducuntur
Mat 9:18 ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς 12
46 τοῖς ὄχλοις 17:5 26:47 Mar 5:35 14
43 [16:19 μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς]
Luc 5:4 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν 8:49
11:37 ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι 22:47
10:20 οὐ γάρ ὑμεῖς ἔστε οἱ λαλοῦντες, ἀλ-
λὰ τὸ πνεῦμα – τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν ||
Mar 13:11 → sub 2) Mat 10:19
14:27 εὐθὺς – ἐλάλησεν [δ Ἰησ.] αὐτοῖς ||
Mar 6:50 – Mat 23:1 τοῖς ὄχλοις 28:18
Mar 1:34 οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅπ-
τεισαν αὐτόν || Luc 4:41 οὐκ εἴα

Mar 2 7 τί οὗτος οὕτως λαλεῖ; βλασφημεῖ ||
Luc 521 τίς – οὗτος δις λαλεῖ βλ..ίας;

Luc 119 καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ
– 45 ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις^b
– παρὰ κυρίου εἰς καθὼς ἐλάλησεν
πρὸς τοὺς πατέρας τοῦ διά..τῶν προφ.
217 τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος^b αὐ-
τοῖς περὶ τοῦ παιδίου 18^b 20^b 33^b 38
– 50 οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα δις ἐλάλησεν
911 ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασ. τ. θεοῦ
24 εἰ μνήσθητε ως ἐλάλησεν ύμῖν ἔτι ὅν
– 26 τοῦ πιστεύειν – οἶς ἐλ..ησαν οἱ προφ.
– 32 ως ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ως
– 44 οἱ λόγοι μου οὓς ἐλάλησα πρὸς ύμ.

Joh 137 ἤκουσαν – αὐτοῦ (Joh.) λαλοῦντος
311 δις οἴδαμεν λαλοῦμεν 31 δις ὅν ἐκ τῆς
γῆς – ἐκ τ. γῆς λαλεῖ 34 δις – ἀπέστει-
λεν δις. τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ
428 ἕγώ εἰμι, δις λαλῶν σοι 937
– 27 διτὶ μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέν-
τοι εἶπεν· – τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;
663 τὰ ῥήματα δις ἕγώ λελάληκα ύμῖν
πνεῦμά ἔστιν καὶ ζωὴ ἔστιν
717 ἡ ἕγώ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ (18)
– 28 διτὲ παρρησίᾳ λαλεῖ 1629 λαλεῖς
– 46 οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως δινθρ.
ώς οὗτος λαλεῖ (vng om) δις δινθρ.
812 πάλιν – αὐτοῖς ἐλάλησεν δις Ἰησοῦς 20
ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ
γαζοφυλακείῳ διδάσκων 1238 ταῦτα
ἐλάλησεν 171
– 25 τὴν ἀρχὴν δις τι καὶ λαλῶ ύμῖν; 26
πολλὰ διχω περὶ ύμῶν λαλεῖν καὶ
κρίνειν· – δις ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, –
λαλῶ εἰς τὸν κόσμον 28 καθὼς ἐδί-
δαξέν με δι πατήρ, ταῦτα λαλῶ
– 30 ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπί-
στευσαν 38 δις – ἑώρακα παρὰ τῷ πα-
τρὶ λαλῶ 1249 ἔξι ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλά-
λησα, ἀλλ' – αὐτός μοι ἐντολὴν δέ-
δωκεν – τί λαλήσω δις 1410 δις ἕγώ λέ-
γω ύμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ λαλῶ
– 40 δις τὴν ἀλήθειαν ύμῖν λελάληκα
– 44 διταν λαλῆται τὸ φεῦδος, ἐκ τῶν ιδίων
λαλεῖ, διτι φεύστης ἔστιν
929 οἴδαμεν διτι Μωϋσεῖ λελάληκεν δις.
10 εἰ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν δις ἐλάλει αὐτ.
1229 ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν
– 41 Ἡσαΐας – ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ
1425 ταῦτα λελάληκα ύμῖν παρ' ύμῖν μέ-
νων 30 οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεδ' ύμ.
1511 ταῦτα λελάληκα ύμῖν ἵνα δις χαρὰ δι-

έμη 161 ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε 4 ἵνα
– μνημονεύητε αὐτῶν 33 ἵνα ἐν ἐμοὶ
εἰρήνην ἔχητε – 6 διτι ταῦτα λελά-
ληκα ύμῖν, δις λύπη πεπλήρωκεν ύμῶν
τὴν καρδίαν

Joh 1522 εἰ μὴ – ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ
εἶχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχ.
1613 οὐ – λαλήσει (sc δι παράκλητος) ἀφ'
ἔσυτο, ἀλλ' δισα ἀκούει λαλήσει
– 18 τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ
1713 ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν
τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην
1820 παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· – ἐν
κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν 21 ἐρώτησον
τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα
– 23 εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον

1910 λέγει – Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;
Act 231 (Δαυὶδ) προϊδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ Χοῦ 321 ἀποκατα-
στάσεως πάντων ὃν ἐλ..ησεν δι θεός
322 „δισα διν λαλήσῃ“ πρὸς ύμᾶς
– 24 πάντες – οἱ προφῆται – δισοι ἐλ..ησαν
7 εἰ ἐλάλησεν δὲ οὕτως δι θεός
– 38 μετὰ τοῦ ἀγγ. τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ
ἐν τῷ ὅρει Σινά 44 „δι λ..ῶν τῷ Μω.“
828 ἄγγ. – κυρίου ἐλ..ησεν πρὸς Φίλιππον
(9 εἰ λαληθήσεται δισοι δι τί σε δει ποιεῖν
2210^b περὶ – ὃν τέτακται δισοι ποιῆσαι)
– 27 διτι ἐλάλησεν αὐτῷ (sc δι κύριος)

10 7 δι τὸν ἄγγ. δι λαλῶν αὐτῷ (Cornelio)
22 εἰ τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λα-
λοῦντός μοι

23 9 εἰ δὲ πνεῦμα ἐλ..ησεν αὐτῷ δι τὸν ἄγγ.
2622 οὐδέν δικτὸς λέγων ὃν τε οἱ προφῆ-
ται ἐλάλησαν – καὶ Μωϋσῆς

2725 ἔσται καδ' δι τρόπον λελάληται διοι
2825 καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐλάλησεν
διὰ Ἡσαΐου – πρὸς τοὺς πατέρας

Rm 319 δισα δι νόμος λέγει (Ιορκιτερ) τοῖς ἐν
τῷ νόμῳ λαλεῖ

1 Co 12 3 οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶ λέ-
γει (dicit). – ἀνάθεμα Ἡσαΐου

1421 „ἐν χειλεσιν ἐτέρων λαλήσω τῷ λαῶ“

2 Co 217 ως ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χῷ
λαλοῦμεν 1219

13 3 δοκιμὴν – τοῦ ἐν ἐμοὶ λ..οῦντος Χοῦ

Hb 1 1 πάλαι δι θεὸς λαλήσας (Ιορκενς) –
ἐν τοῖς προφ. 2 ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ
2 3 σωτηρίας; ἡπις ἀρχὴν λαβοῦσα λα-
λεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου
3 5 ως „ὑεράπων“ εἰς μαρτύριον τῶν λα-
ληθησομένων δια (quae dicenda erant)

Hb 4 8 οὐκ ἀν περὶ ἄλλης ἐλάλει – ἡμέρας
 5 5 ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν (sc Χόν)
 7 14 περὶ Ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν
 9 19 λαληθείσης^e – πάσης ἐντολῆς – ὑπὸ^f
 Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ
 11 4 δι’ αὐτῆς ἀποθανὼν ἔπι λαλεῖ
 – 18 πρὸς δὲ ἐλαλήθη δπι „ἐν Ἰσαάκ”
 12 24 αἴμαπι – κρείττον λαλοῦντι παρά
 – 25 μὴ παραπιγμένη τὸν λαλοῦντα
2 Pe 1 21 ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἀνθρώποι
Ap 1 12 τὴν φωνὴν ἥπις ἐλάλει μετ’ ἐμοῦ
 4 1 ὡς σάλπιγγ. λαλούσης μετ’ ἐμοῦ 10^a
 10 3 ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί 4
 17 1 (ἄγγελος) ἐλάλησεν μετ’ ἐμοῦ 21^b.15

2) reliqui loci

Mat 9 33 ἐλάλησεν δ κωφός || **Luc** 11 14 –
 Mat 12 22 ὕστε τὸν κωφ. λαλεῖν 15 31
 κωφοὺς λαλοῦντας || **Mar** 7 35 ἐλάλει ὁρῶς εἰπεῖ – ἀλάλους λαλεῖν
 10 19 μὴ μεριμνήσῃτε πῶς ἢ τί λαλήσητε·
 δοῦμεται – ὑμῖν – τί λαλήσητε 20 ||
 Mar 13 11 → sub 1) **Mat** 10 20
 12 34 πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν –; ἐκ-
 τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ
 στόμα λαλεῖ || **Luc** 6 45
 – 38 πᾶν ῥῆμα ἀργὸν δ λαλήσουσιν οἱ
 – 46 ζητοῦντες αὐτῷ λ..ῆσαι [47 σοί νγ om]
 26 13 λαληθήσεται^b καὶ δ ἐποίησεν αὐτῇ
 εἰς μνημόσυνον αὐτῆς || **Mar** 14 9^c
Mar 11 23 δς δν – πιστεύῃ δπι δ λαλεῖ^b γίνεται
 14 31 δ δὲ (Petr.) ἐκπερισσῶς ἐλάλει·
Luc 1 20 ἔσῃ – μὴ δυνάμενος λαλῆσαι 22.64 ἐ-
 λάλει εὐλογῶν τὸν θεόν
 7 15 δ νεκρὸς – ἥρξατο λαλεῖν
 12 3 δ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς
 22 80 ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ (sc Πέτρου)
 24 38 ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλοῦντων αὐτός
Joh 7 13 οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περί
 – 18 δ ἀφ' ἐσυτοῦ λαλῶν τ. δόξαν τ. Ιδίαν
 9 21 αὐτὸς περὶ ἐσυτοῦ λ..ῆσει (*Ioquatur*)
Act 2 6 τῇ Ιδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων 7 εἰσὶν
 οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι 11 λαλούν-
 των – τὰ μεγαλεῖτα τοῦ θεοῦ
 4 1 πρὸς τὸν λαόν 5 20 – 9 29
 – 20 οὐ δυνάμενα – ἢ εἰδαμεν – μὴ λαλεῖν
 6 10 ἀντιστῆναι – τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει
 – 11 λαλοῦντος^b – ῥῆματα βλάσφημα 13
 10 44 11 14.15.20 13 42.45^b 14 1.9 16 13.14
 προσέχειν τοῖς λαλουμένοις^b ὑπό^f
 17 19 τίς – ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη^b διδαχή;
 18 9 ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς

Act 18 25 ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδ.
 20 30 ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα
 21 39 23 7^b 18 26 28.31 28 21 πονηρόν
Rm 7 1 γινώσκουσιν γάρ νόμον λαλῶ
 15 18 οὐ – τολμήσω τι λαλεῖν ὃν οὐ – Χός
1 Co 2 6 σοφίαν – λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις 7
 θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ 13 δ καὶ
 λ. οὐκ ἐν – ἀνθρωπίνης σοφίας λό-
 γοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος
 3 1 οὐκ ἡδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευ-
 ματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις
 9 8 μὴ κατὰ ἀνθρωπὸν ταῦτα λαλῶ^b, –;
 13 11 ὅτε ἥμην νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος
 14 2 δ – λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις
 λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ· – πνεύματι δὲ λα-
 λεῖ μυστήρια 3 δ – προφητεύων ἀν-
 θρώποις λαλεῖ οἰκοδομήν → γλῶσσα
 – 6 ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν – διδαχῇ;
 – 9 πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον^b;
 ἔσεσθε – εἰς ἀέρα λαλοῦντες
 – 11 ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ δ
 λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος
 – 19 ὅτελω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λα-
 λῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω
 – 28 ἐαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ
 – 29 προφῆται – δύο ἢ τρεῖς λ..είτωσαν^b
 – 34 οὐ γάρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν
 – 35 αἰσχρὸν – γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ
 15 34 πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ
2 Co 4 13 „ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα”, καὶ ἡμεῖς
 πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν
 7 14 πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν
 11 17 δ λαλῶ, οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ'
 ὡς ἐν ἀφροσύνῃ 23 παραφρονῶν λ^b
 12 4 ῥήματα, ἢ οὐκ ἔξδν – λαλῆσαι
Eph 4 25 „λ..εῖτε ἀλήθειαν – μετὰ τοῦ πλησίον”
 5 19 λαλοῦντες ἐαυτοῖς ψαλμοῖς
 6 20 ὡς δεῖ με λαλῆσαι **Col** 4 4
Col 4 3 λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χοῦ
1 Th 1 8 ὕστε μὴ χρείαν ἔχειν ἡμᾶς λ..εῖν τι
 2 2 λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγ. τ. θ.
 – 4 λ..οῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκ.
 – 16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλῆ-
 σαι ἵνα σωθῶσιν
1 Ti 5 13 περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα
Tit 2 1 λάλει ἢ πρέπει τῇ ὑγιαιν. διδασκαλίᾳ
 – 15 ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει
Hb 2 5 – 6 9 εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν
Jac 1 19 βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, – εἰς δργήν
 2 12 οὕτως λαλεῖτε – ὡς διὰ νόμου ἐλευ-
 θερίας μέλλοντες κρίνεσθαι
1 Pe 3 10 „χειλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον”

1 Pe 4:11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ
 2 Pe 3:18 ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν – περί
 1 Jo 4:5 διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν
 2 Jo 12 στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι 3 Jo 14
 Jud 15 περὶ – τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν
 κατ' αὐτοῦ 16 τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ
 ὑπέρογκα
 Ap 13:5 „στόμα λαλοῦν μεγάλα” καὶ βλασ-
 – 11 ἐλάλει ὡς δράκων | φημίας
 – 15 ἵνα καὶ λαλῆσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου

λαλιά *Ioquela* (vl *Ioquella*)

Mat 26:73 καὶ γάρ ἡ λαλιά σου δῆλον σε ποιεῖ
 Joh 4:42 οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λ..άν πιστεύομεν
 8:43 διὰ τί τὴν λ..τὴν ἐμήν οὐ γινώσκετε;

λαμά S° – *lamma* (vl *lama*) Mar 15:34

*λαμβάνειν *accipere* ^b*acquirere* ^c*apprehendere* ^d*capere* ^e(*alapis*) *caedere*
^f(*verbera*) *experiri* ^g(*consilium*) *facere*
^h(*cons.*) *inire* ⁱ*recipere* ^k*sumere* ^l*tollere*
 Mat 5:40 τῷ θέλοντι – τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν^l
 7:8 πᾶς – δ αἰτῶν λ..ει || Luc 11:10 – Joh
 16:24 αἰτεῖτε, καὶ λήμψεσθε → 1 Jo 3:22
 8:17 „σύντος τὰς ἀσθενείας ήμῶν ἔλαβεν”
 10:8 δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε
 – 38 δς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
 – 41 μισθὸν προφήτου λήμψεται, – δικαίου
 12:14 συμβούλιον ἔλαβονε ^g κατ' αὐτοῦ 22
 15^h 27¹ 7^h 28¹²
 13:20 μετὰ χαρᾶς λ..ων αὐτόν (*sc* τὸν λό-
 γον) || Mar 4:18 – Joh 12:48 δ – μὴ λ..
 ων τὰ ρήματά μου 17:8 αὐτοὶ ἔλαβον
 15:28 λαβεῖν^k τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ
 βαλεῖν τοῖς κυναρίοις || Mar 7:27^k
 17:24 οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες 25
 19:29 πολλαπλασίονα λήμψεται || Mar 10:30
 Luc 18:30 δς οὐχὶ μὴ λάβῃ (vl ἀπο-
 λάβῃ)¹
 20:9 ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον 10 δτι πλεῖον
 λήμψονται· καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ δη-
 νάριον καὶ αὐτοὶ 11 λ..όντες ἐγόργη.
 21:22 δσα ἀν αἰτήσητε – πιστεύοντες λήμ-
 ψησθε || Mar 11:24 πιστεύετε δτι ἐ-
 λάβετε, (vl λήμψεσθε *vg*, *vel* λαμ-
 βάνετε), καὶ ἔσται ὑμῖν
 26:28 λαβὼν – ἄρτον – εἶπεν· λάβετε φάγε-
 τε 27 λαβὼν ποτήριον || Mar 14:22^a
 et^k 23 Luc 22:17 λάβετε – καὶ διαμερί-
 σατε 19 (cfr 24:30) 1 Co 11:23 ἔλαβεν
 ἄρτον – Act 27:35 λαβὼν^k ἄρτον
 Mar 12:40 λήμψονται περισσότερον κρίμα || Lc

2047 – Jac 3:1 μεῖζον κρ. λημψόμε-
 θα^k Rm 13:2 οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἐ-
 αυτοῖς κρίμα λήμψονται^b
 Mar 14:65 ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον^e
 Luc 5:5 κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν^d
 – 28 ἔκστασις ἔλαβεν^c ἄπαντας – 7:18
 6:34 δανείσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖνⁱ
 9:39 ἴδού πνεῦμα λαμβάνει^c αὐτόν
 20:21 οὐ λαμβάνεις πρόσωπον Gal 2:8
 Joh 1:12 δσοι δὲ ἔλαβονⁱ αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς
 – 16 ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ – πάντες
 ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος
 3:11 τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λ..ετε 32
 αὐτοῦ ούδεις λ..ει 33 δ λαβὼν αὐτοῦ
 τὴν μαρτυρίαν 5:34 οὐ παρὰ ἀνθρώ-
 που τὴν μαρτ. λ..ω – 1 Jo 5:9 εὶ τὴν
 μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λ..ομεν
 – 27 οὐ δύναται ἀνθρωπος λ..ει ούδεν
 4:36 δ θερίζων μισθὸν λαμβάνει
 5:41 δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβά-
 νω 44 δόξαν παρὰ ἀλλήλων λ..οντες
 – 43 οὐ λαμβάνετε με· ἔαν ἀλλος ἔλθῃ ἐν
 τῷ ὄντι. τῷ ίδιῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε
 7:23 εὶ περιτομὴν λαμβάνει – ἐν σαββάτῳ
 10:17 τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λά-
 βω^k αὐτήν 18 ἔξουσίαν ἔχω πάλιν
 λαβεῖν^k αὐτήν – 12:48 17:8 → Mat 13:20
 13:20 δ λ..ων ἀν τινα πέμψω ἔμε λ..ει, δ
 δὲ ἔμε λ..ων λ..ει τὸν πέμψαντά με
 14:17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δ δ κόσμος
 οὐ δύναται λαβεῖν 15:14 ἐκ τοῦ ἔμοῦ
 λήμψεται 15 λ..ει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν
 19:27 ἔλαβεν δ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἕδια
 20:22 λάβετε πνεῦμα ἄγιον, ἀν τινων ἀφ.
 Act 15:14 λαβεῖν^k ἔξ ἐθνῶν λαδὸν τῷ ὄνόματι
 20:35 μακάριον – μᾶλλον διδόναι δ λ..ειν
 Rm 7:8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα δ ἀμαρτία 11
 1 Co 4:7 τί – ἔχεις δ οὐκ ἔλαβες; εὶ δὲ καὶ ἔ-
 λαβεις, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;
 10:13 πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν^c (vl
 οὐ καταλάβη *vg*) εὶ μὴ ἀνθρώπινος
 2 Co 11:20 εὶ τις λαμβάνει (*sc* ὑμᾶς) 12:16 δόλω
 ὑμᾶς ἔλαβον^d
 Phl 2:7 μορφὴν δούλου λαβών, ἐν δμοιώματι
 3:12 οὐχ δτι ἡδη ἔλαβον –, διώκω δέ
 2 Ti 1:5 ὑπόμνησιν λαβών τῆς ἐν σοὶ – πίστ.
 Hb 2:3 ἡπις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διά
 5:4 οὐχ ἐαυτῷ τις λαμβάνει^k τὴν πμήν
 10:28 μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγν. τῆς ἀληθ.
 11:35 ἔλαβον γυναῖκες – τοὺς νεκροὺς αὐτ.
 – 36 ἔτεροι – μαστίγων πεῖραν ἔλαβον^f
 Jac 1:7 δτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου

Jac 4 3 αἴτεῖτε καὶ οὐ λ..ετε, διότι κακῶς
5 10 ὑπόδειγμα λάβετε – τοὺς προφήτας
2 Pe 1 9 λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
1 Jo 3 22 δὲ ἐὰν αἰτῶμεν λ..άνομεν ἀπ’ αὐτοῦ
5 9 εἰ τὴν μαρτ. τῶν ἀνθρώπων λ..ομεν
2 Jo 10 μὴ λαμβάνετε¹ αὐτὸν εἰς οἰκίαν
Ap 2 17 „ὄνομα καινὸν“ –, δὲ οὐδεὶς οἶδεν εἰ
μῆδις λαμβάνων
– 28 ὡς κάργα εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός
3 3 μνημόνευε – πῶς εἴληφας καὶ ἥκου.
– 11 ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανον σου
4 11 ἔξιος εἰ – λαβεῖν τὴν δόξαν 5 12
8 4 λαβεῖν^k τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς
14 9 εἴ τις – λ..ει χάραγμα 11 τοῦ δνόμα-
τος αὐτοῦ 19 20 204 οὐκ ἔλαβον
17 12 βασιλείαν οὕπω ἔλαβον, ἀλλὰ ἔξου-
σίαν – μίαν ὥραν λαμβάνουσιν
22 17 λαβέτω „ῦδωρ ζωῆς δωρεάν“

Λάμεχ Luc 3 38 τοῦ Μαδουσάλα

λαμπάς *lampas* ^b*fax* ^c*facula*Mat 25 1.3.4.7.8 Joh 18 3^b Act 20 8Ap 4 5 ἐπτὰ λ..άδες πυρός 8 10 ὡς λαμπάς^c

λάμπειν *lucere* ^b*falgēre* ^c*refulgēre* ^d*illuce-
scere* ^e*splendescere* ^f*resplendēre*
Mat 5 15 λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ
– 16 λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
17 2 ἔλ..ψενⁱ τὸ πρόσωπον – ὡς δὲ ἡλιος
Luc 17 24^b ἀστραπή Act 12 7 φῶς ἔλαμψεν^c
2 Co 4 6 δὲ θεός δὲ εἰπών· ἐκ σκότους φῶς
λάμψειε (νι..ψαι νγ), δὲ (νγ *ipse* νι..
qui) ἔλαμψεν^d ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν

λαμπρός ^a*albus* ^b*candidus* ^c*praeclarus*
^d*splendidus* ^e*splendens*
Luc 23 11 ἐσθῆτα λαμπρ..^a Act 10 30^b Jac 2 2^b 3^c
Ap 15 6 λίνον^b 18 14 τὰ λαμπρὰ^c ἀπώλετο
19 8 βύσινον^e 22 1 ποταμός^d 16 δὲ
ἀστήρ δὲ λαμπρὸς^d δὲ πρωΐνος

λαμπρότης *splendor* Act 26 13 τοῦ ἡλίουλαμπρῶς S^o – *splendide* Luc 16 19 εὐφραινόμ.

λανθάνειν *latēre* Mar 7 24 Luc 8 47 Act 26 26
Hb 13 2 ἔλαυνόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους
2 Pe 3 5.8 ἐν δὲ τοῦτο μη λ..έτω ὑμᾶς – διτι

λαξευτός *excisus* Luc 23 33 ἐν μνήματι λαξ.

Λαοδίκεια et Λαοδικεῖς (Col 4 18)

Col 2 1 4 13.15.16 Ap 1 11 3 14

λαός *populus* ^b*plebs* ^c*turba*

1) (δ) λαός τοῦ θεοῦ, αὐτοῦ, μόν, σου

Mat 1 21 Ἰησοῦν· αὐτὸς γάρ σώσει τὸν λαόν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἄμαρτιῶν αὐτῶν

2 8 „ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ”

Luc 1 68 ἐποίησεν „λύτρωσιν τῷ λαῷ^b αὐτοῦ”– 77 δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λ..^b αὐτ.2 32 „δόξαν” λαοῦ^b σου Ἰσραήλ”7 16 ἐπεσκέψατο δὲ θεός τὸν λ..^b αὐτοῦ

Act 7 34 „εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου”

18 10 λαός ἐστι μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει

Rm 9 25 „καλέσω τὸν οὐ λ..^b μου λαόν^b μου”28 „οὐ λαός^b μου ὑμεῖς” 1 Pe 2 10 οἴ
ποτε „οὐ λαός”, νῦν δὲ λαός θεοῦ

11 1 „μὴ ἀπώσατο δὲ θεός τὸν λ.. αὐτοῦ;”

2 „οὐκ ἀπώσατο – τὸν λαόν^b αὐτοῦ”15 10 „εὐφράνθητε, –, μετὰ τοῦ λ..^b αὐτοῦ”

2 Co 6 16 „ἔσονται μοι (νι.. μοι νγ) λαός Hb

8 10 „ἔσονται μοι εἰς λαόν”

Tit 2 14 ἵνα – „καθαρίσῃ ἐαυτῷ λαὸν περιού-
σιον” 1 Pe 2 9 „λ.. εἰς περιποίησιν”

Hb 4 9 σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ

10 30 „κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ”

11 25 συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ

Ap 18 4 „ἔχέλθατε δὲ λαός μου ἐξ αὐτῆς”

21 3 „λαοί (νι.. λαός νγ) αὐτοῦ ἔσονται”

2) δ λαός (Jsrael, Judaei)

(delecti tantum loci ex Act)

Mat 2 4 τοὺς ἀρχιερεῖς – τοῦ λαοῦ 21 23 καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ 26 3.47 27 1Luc 19 47 οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ^b 22 68τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λ..^b 23 13 τοὺςἄρχοντας καὶ τὸν λ..^b – Act 4 8 ἀρ-
χοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι6 12 τὸν λ..^b καὶ τοὺς πρεσβυτέρους

4 16 „δὲ λαός δὲ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ”

– 23 θεραπεύων πᾶσαν νόσον – ἐν τῷ λ..

13 16 „ἐπαχύνθη – ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τού-
του” Act 28 27 idem15 8 „δὲ λαός οὗτος τοῖς χεῖλεσίν με τι-
μᾶ” || Mar 7 6

26 5 ἵνα μὴ δόρυβος γένηται ἐν τῷ λ.. ||

Mar 14 2 Luc 22 2^b – 20 19 – Act 5 26

27 25 πᾶς δὲ λ.. εἰπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ’

– 84 μῆποτε – εἴπωσιν τῷ λαῷ^b ἡγέρθη

Luc 1 10 τὸ πλῆθος ἡν τοῦ λ.. προσευχόμενον

– 17 ἐτοιμάσαι κυρίω λαὸν^b κατεσκευασμ.

Luc 121 ἦν δὲ λ. ^b προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν
 210 χαράν –, ἡτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ
 315 προσδοκῶντος – τοῦ λ. καὶ διαλογ.
 – 18 πολλὰ – εὐηγγελίζετο τὸν λ. (Joh.)
 – 21 ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἀπαντά τὸν λαόν
 617 πλήθος πολὺ τοῦ λ. ^b ἀπὸ – Ἰουδαί.
 7 1 εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ ^b 29 πᾶς δὲ λ. ἀκούσας – ἐδικαίωσαν τὸν θεόν
 847 ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ 20^a
 913 εἰς πάντα τὸν λ. ^c τοῦτον βρώματα
 1843 δὲ λαός ^b ιδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ
 1948 δὲ λαός – ἄπας ἔξεκρέματο αὐτοῦ
 20 1 διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαόν 9 πρὸς τὸν λ. ^b λέγειν τὴν παραβολὴν 45 ἀκούοντος – τοῦ λ. 21^a 38 πᾶς δὲ λ. ὥρθιζεν πρὸς αὐτόν – ἀκούειν αὐτοῦ – 6 δὲ λαός ^b ἄπας καταλιθάσει ὑμᾶς
 21^a 23 ἔσται γάρ – δργὴ τῷ λαῷ τούτῳ
 23 5 ἀνασείει τὸν λ. 14 ἀποστρέφοντα τ. λ.
 – 27 πολὺ πλήθος τοῦ λ. καὶ γυναικῶν
 – 35 καὶ εἰστήκει δὲ λαός θεωρῶν
 24^a 19 ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λ.
 Joh [8 2 πᾶς δὲ λαός ἤρχετο πρὸς αὐτόν]
 11^a 50 Ἰνα εἰς – ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λ. 18^a 14
 *Act 3^a 23 „ἔξολενθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ ^b“
 4 1.2 διδάσκειν αὐτούς τὸν λ. 10 γνωστὸν ἔστω – παντὶ τῷ λ. ^b Ἰσραὴλ 17.21.27
 534 νομοδιδάσκαλος τίμιος – τῷ λαῷ ^b
 1041 οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσιν –, ὑμῖν 42 παρήγγειλεν – κηρύξαι τῷ λ.
 1315 εἴ τις ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τὸν λ. ^b 17 δὲ ἐδέσ τοῦ λ. ^b τούτου Ἰσρ.—, – τὸν λ. ^b ὑψώσεν 24.31^b
 19 4 τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν Ἰνα πιστεύσωσιν, – τὸν Ἰησοῦν
 21^a 28 κατὰ τοῦ λ. καὶ τοῦ νόμου – διδάσκ.
 23 5 „ἄρχοντα τοῦ λ. σου οὐκ ἔρεις κακῶς”
 28^a 17 οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ^b – 26 „πορεύθηπ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον”
 Rm 10^a 21 „πρὸς λαὸν ἀπειδοῦντα καὶ ἀνπλ.”
 1 Co 10 7 „ἐκάθισεν δὲ λαός φαγεῖν καὶ πεῖν”
 14^a 21 „ἐν χείλεσιν ἐτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ”
 Hb 2^a 17 Ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ
 5 3 περὶ τοῦ λαοῦ – προσφέρειν 7^a 27 9^a
 7 5 ἀποδεκατοῦν τὸν λαόν – 11 9^a
 13^a 12 Ἰησοῦς, Ἰνα ἀγιάσῃ – τὸν λαόν
 2 Pe 2 1 ἐγένετο – καὶ ψευδοφροφῆται ἐν τῷ λ.
 Jud 5 κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας
 3) λαός, λαοί – ἔθνη, γλῶσσαι κτλ.
 Luc 2^a 1 „κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,

φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν” καὶ „δόξαν” λαοῦ ^b σου „Ισραὴλ”
 Act 4^a 25 „Ἰναπί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;” 27 Ἡρώδης τε καὶ – Πιλ. σὺν „ἔθνεσιν καὶ λαοῖς” Ἰσραὴλ
 15^a 14 λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν λαὸν τῷ δύναματι
 26^a 17 „ἔξαιρούμενός σε” ἐκ τοῦ λ. καὶ „ἐκ τῶν ἔθνῶν” 23 φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν
 Rm 15^a 10 „εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ ^b αὐτοῦ 11 αἰνεῖτε, – τὰ ἔθνη, τὸν κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν – οἱ λαοί”
 1 Pe 2 9 „ἔθνος ἄγιον, λαός εἰς περιποίησιν”
 Ap 5 9 ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους cfr 7^a 11^a – 10^a
 „προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθν. καὶ γλ.” 13^a 14^a εὐαγγελίσαι – ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λ.
 17^a 15 „τὰ ὄρατα” δὲ εἶδες, –, λαοὶ καὶ δχλοὶ εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι

λάρυγξ *guttar* Rm 3^a 13 „τάφος ἀνεῳγμένος”

Λασαία (v1 "Αλασσα vg Thalassa) Act 27^a

λατομεῖν *excidere* Mat 27^a 60 || Mar 15^a 46

λατρεία *obsequium* ^b *cultura* ^c *sacrificiorum officium*

Joh 16 2 Ἰνα – δὲ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ

Rm 9 4 Ἰσραὴλίται, ὃν – ἡ λ. καὶ αἱ ἐπαγγ. 12 1 παραστῆσαι –, τὴν λογικὴν λ. ὑμῶν

Hb 9 1 εἶχε – καὶ ἡ πρώτη (sc σκηνὴ) δικαιώματα λατρείας ^b 6 εἰσίασιν οἱ ιερεῖς τὰς λατρείας ^c ἐπιτελοῦντες

λατρεύειν *servire* ^b *deservire* ^c (δὲ λατρεύων) *cultor*

Mat 4^a 10 „αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις” || Luc 4^a 8

Luc 17^a ἀφόβως – λατρεύειν αὐτῷ 2^a 37 νηστεῖαις καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα

Act 7 7 „λ..σουσίν μοι ἐν τῷ” τόπῳ „τούτῳ” – 42 λατρεύειν „τῇ στρατιῇ τοῦ οὐρανοῦ.”

24^a 14 οὕτως λατρεύω ^b τῷ πατρῷ θεῷ

26 7 τὸ δωδεκάφυλον – ἐν ἐκτενείᾳ – λατρεῦον ^b 27^a 23 τοῦ θ. –, ὃ καὶ λ..ω ^b

Rm 1 9 ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ 25 ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα

Phl 3 3 οἱ πνεύματι θεοῦ (v1 θεῷ vg) λ..οντες

2 Ti 1 3 ὃ λ..ω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συν.

Heb 8 ε σκιά^ρ λατρεύουσιν^b τῶν ἐπουρανίων
9 ο μὴ δυνάμεναι – τελειώσαι τὸν λ..οντα
– 14 εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι
10 2 διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἕπι συνείδησιν
ἀμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας^c
12 28 λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ
13 10 οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες^b
Ap 7 15 λ..ουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν
τῷ ναῷ αὐτοῦ cfr 223

λάχανον *olus* (v1 *hol.*) Mat 13:32 || Mar 4:32
Luc 11:42 Rm 14:2 δὲ ἀσθενῶν λ..α ἐσθίει

(Λεββαῖος v1 Mat 10:3 Mar 3:18)

***λέγειν** *dicere* ^b*loquī* – λέγεσθαι: *dici* ^c*ap-*
pellari ^d*vocari* ^e(λ..όμενος) *nomine*

1) Jesus loquitur: λέγω ὑμῖν κτλ.
ἀμὴν (γάρ) λέγω ὑμῖν
(in locis parallelis etiam sine ἀμήν,
in Luc eum ἀληθῶς et ναί)

Mat 5:18 ἔως ἂν παρέλθῃ 6:2 ἀπέχουσιν τὸν
μισθὸν αὐτῶν 5:18 8:10 παρ' οὐδενὶ τοσαύτην
πίστιν || Luc 7:9 λέγω δ. – Mat 10:15 ἀνεκτό-
τερον ἔσται || Luc 10:12 λ. δ. – Mat 10:23 οὐ
μὴ τελέσῃτε τὰς πόλεις [τοῦ] Ἰσρ. 42 οὐ μὴ
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ || Mar 9:41 – Mat
11:11 οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ||
Luc 7:28 λ. δ. – Mat 13:17 πολλοὶ – δίκαιοι ἐπε-
δύμησαν || Luc 10:24 λ. γάρ δ. – Mat 16:28 εἰ-
σίν τινες τῶν ὥδε ἐστώτων || Mar 9:1 Luc 9:27
λ. δὲ ὑμῖν ἀληθῶς – Mat 17:20 ἐὰν ἔχητε πί-
στιν ὡς 18:3 ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς
|| Mar 10:15 δις ἂν μὴ δέξηται τὴν βασ. τ. δ. ὡς
Luc 18:17 – Mat 18:13 χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον
|| Luc 15:7 λ. δ. ὅτι οὕτως χαρά – ἔσται – Mat
18:18 δσα ἐὰν δήσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς 19 πάλιν [ἀ-
μὴν] λ. δ. ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν 19:23 πλού-
σιος δυσκόλως εἰσελεύσεται 28 ὑμεῖς – καθήσε-
σθε – ἐπὶ δώδεκα ψρόνους 21:21 ἐὰν ἔχητε πί-
στιν || Mar 11:23 δις ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει – Mat 21:
31 οἱ τελῶναι – προάγουσιν ὑμᾶς 23:38 ἥξει –
ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην || Luc 11:51 ναι (ita) λ.
δ., ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γεν. τ. – Mat 24:2
οὐ μὴ ἀφεθῇ ὥδε λίθος 34 οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεά || Mar 13:30 Luc 21:32 – Mat 24:47 ἐπὶ
πᾶσιν – καταστήσει αὐτόν || Luc 12:44 ἀληθῶς
λ. δ. – Mat 25:12 οὐκ οἰδα ὑμᾶς 40 ἐφ' δσον
ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων 45 οὐκ ἐποιήσατε 26:13
ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγ. || Mar 14:9 –
Mat 26:21 εἶς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με || Mar 14:18

— Mar 3:28 πάντα ἀφεθήσεται || Mat 12:31 διὰ
τοῦτο λ. δ., πᾶσα ἀμαρτία – Mar 8:12 εἰ δοθή-
σεται – σημεῖον 10:29 οὐδείς ἔστιν δις ἀφῆκεν ||
Luc 18:29 – Mar 12:43 ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
|| Luc 21:3 ἀληθῶς λ. δ. – Mar 14:25 οὐκέτι οὐ
μὴ πίω || Mat 26:29 λ. δὲ δ. — Luc 4:24 οὐδείς
προφήτης δεκτός 12:37 περιζώσεται καὶ ἀνα-
κλινεῖ αὐτούς

ἀμὴν λέγω σοι

Mat 5:26 οὐ μὴ ἔξελθῃς ἐκεῖθεν || Luc 12:59 λ.
σ. – Mat 26:34 ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί || Mar 14:30
Luc 22:34 λ. σ., Πέτρε – 23:43 σήμερον μετ' ἐ-
μοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ

ἐπ' ἀληθείας λέγω ὑμῖν

Luc 4:25 πολλαὶ χῆραι ἡσαν ἐν – ἡμέρ. Ἡλίου
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν (σοι)

Joh 1:51 ὅψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα 3:3 λ.
σ., ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἀνωθεν 5 ἐξ ὕδατος
καὶ πνεύματος 11 διοδαίμεν λαλοῦμεν 5:19 οὐ
δύναται διὸς ποιεῖν ἀφ' ἐσυτοῦ οὐδέν 24 δ
τὸν λόγον μου ἀκούων 25 ἔρχεται ὥρα 6:26 ζη-
τεῖτε με – δτι ἐφάγετε 32 οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν
47 διοτεύων ἔχει ζωήν 53 ἐὰν μὴ φάγητε 8:34
πᾶς δ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν 51 ἐὰν τις τὸν ἐμὸν
λόγον τηρήσῃ 58 πρὶν Ἀβρ. γενέσθαι 10:1 δ μὴ
εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας 7 ἐγώ εἰμι ἡ θύρα
12:24 ἐὰν μὴ δ κόκκος – ἀποθάνῃ 13:16 οὐκ ἔ-
στιν δούλος μείζων 20 δ λαμβάνων ἀν τινα πέμ-
ψω 21 εἶς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με 38 οὐ μὴ ἀλέ-
κτωρ 14:12 δ πιστεύων εἰς ἐμέ 16:20 κλαύσετε
καὶ θρηνήσετε 23 ἀν τι αἰτήσητε τὸν πατέρα
21:18 λέγω σοι, δτε ἡς νεώτερος
λέγω γάρ ὑμῖν

Mat 3:9 δύναται διθεόδ – ἐγεῖραι τέκνα || Luc
3:8 – Mat 5:20 ἐὰν μὴ – ὑμῶν ἡ δικαιοσ. 18:10 οἱ
ἄγγελοι αὐτῶν 23:39 οὐ μὴ με ἰδητε ἀπ' ἄρτι
|| Luc 13:35 – 14:24 οὐδείς – γεύσεται 22:16 οὐκ-
έπι οὐ μὴ φάγω 18 οὐ μὴ πίω 37 τοῦτο τὸ γε-
γραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί

ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν

Mat 5:22 πᾶς δ δργιζόμενος 28 πᾶς δ βλέπων
γυναῖκα 32 πᾶς δ ἀπολύων τὴν γυν. 34 μὴ δ-
μόσαι δλως 39 μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ 44 ἀ-
γαπᾶτε τοὺς ἔχθρούς || Luc 6:27 ἀλλὰ ὑμῖν
λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθρούς
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν

Mat 6:25 μὴ μεριμνᾶτε || Luc 12:22 – Mat 12:
31 πᾶσα ἀμαρτία – ἀφεθήσεται 21:43 ἀρθήσεται
ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία Mar 11:24 πάντα δσα
πρδσεύχεοθε καὶ αἰτεῖσθε

λέγω δὲ ὑμῖν

Mat 6:29 οὐδὲ Σολομών || Luc 12:27 – Mat 8:11

πολλοί – ἥξουσιν 12^ε τοῦ Ἱεροῦ μεῖζον – ὡδε 3^ε πᾶν ρῆμα ἀργόν 17¹² Ἡλίας ἥδη ἤλθεν || Mar 9¹³ ἀλλὰ λ. ὑ. – Mat 19⁹ δὲ ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Luc 12⁴ λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα 8 πᾶς δὲ ἂν ὅμοιογήσῃ ἐν ἔμοι ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων

ναὶ (etiam, utique, ita) λέγω ὑμῖν

Mat 11⁹ καὶ περισσότερον προφήτου || Luc 7²⁶ – Luc 11⁵¹ ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης 12⁵ τοῦτον φοβήθητε

πλὴν (verumtamen) λέγω ὑμῖν

Mat 11²² Τύρω καὶ Σιδῶνι 24 γῇ Σοδ. ἀνεκτότερον ἔσται 26⁶⁴ ἀπὸ ἄρπι ὅψεσθε τὸν νιόν πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν

Mat 18¹⁹ 19²⁴ εὔκοπτώτερόν ἔστιν κάμηλον λέγω ὑμῖν

Luc 11⁸ 13²⁴ πολλοί, λ. ὑ., ζητήσουσιν εἰσελθεῖν 15¹⁰ 17³⁴ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς 18^{8.14} κατέβη οὗτος δεδικιαωμένος – παρ' ἐκεῖνον 19²⁸ παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται 40 ἐὰν οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ λίθοι κράξουσιν

κάγῳ ὑμῖν (σοὶ) λέγω

Mat 16¹⁸ δέ σοι λ. δι τοῦ εἰ Πέτρος Luc 11⁹ ὑμῖν –, αἴτειτε 16⁹ ἔαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλά (pōn –, sed)

Luc 12⁵¹ ἀλλ' ἡ διαμερισμόν 13³ ἐὰν μὴ μετανοῆτε, – δομοίως ἀπολείσθε 5 σοὶ λέγω

Mar 2¹¹ ἔγειρε ἄρον || Luc 5²⁴ – Mar 5⁴¹ ἔγειρε Luc 7¹⁴ ἐγέρθητι λέγω σοι

Mat 18²² οὐ λ. σ. ἔως ἐπτάκις Luc 7⁴⁷ οὐ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς

Mat 10²⁷ δ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε 21²⁷ οὐδὲ ἔγω λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ || Mar 11³³ Luc 20⁸

Mar 13³⁷ δ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε

Luc 6⁴⁸ καὶ οὐ ποιεῖτε δ λέγω; |ρεῖτε

Joh 4³⁵ ίδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὄφθ. 5³⁴ ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε

8⁴⁵ ἔγω – δι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι 46 εἰ ἀλήθ. λέγω – 16⁷ τὴν ἀλήθ. λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν

13¹⁸ οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω 19 ἀπὸ ἄρπι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι 22

ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει 24 τίς ἔστιν περὶ οὐ λέγει 33 καὶ ὑμῖν (sc. τοῖς μαθηταῖς) λέγω ἄρπι

15¹⁵ οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, δι τοῦ πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ

Joh 16²⁸ οὐ λέγω ὑμῖν διτι – ἐρωτήσω τὸν πατ. Ap 2²⁴ ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς – ἐν Θυ.

*2) λέγει, ἔλεγεν, λέγεις κτλ., de Jesu dictum

Mat 21⁴⁵ ἔγνωσαν διτι περὶ αὐτῶν λέγει 26¹⁸ δ διδάσκαλος λέγει· δ καιρός μου ἐγγύς ἔστιν || Mar 14¹⁴ Luc 22¹¹

Mar 3²³ ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν → παραβολή Luc 11⁴⁵ ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις

20²¹ δρῦμῶς λέγεις καὶ διδάσκεις

23² λέγοντα ἔαυτὸν χριστὸν – εἶναι

Joh 2⁵ „δι τὸν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε” 21 ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος

– 22 ἐμνήσθησαν – διτι τοῦτο ἔλεγεν

4¹⁰ τίς ἔστιν δ λέγων σοι· δός μοι πεῖν

5¹⁸ πατέρα τίδιον ἔλεγεν τὸν θεόν

6⁶ τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν

– 42 πῶς νῦν λέγει (vl + οὗτος vg) δι τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

– 71 ἔλεγεν δὲ τὸν Ιούδαν – Ἰσκαριώτου [8⁵ σὺ οὖν τί λέγεις (vl + περὶ αὐτῆς)]

– 27 διτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν

– 33 πῶς σὺ λέγεις διτι ἐλεύθ. γενήσεσθε;

– 52 καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγ. μου

12³⁴ πῶς λέγεις σὺ διτι δεῖ ὑψωθῆναι –;

16¹⁷ τίς ἔστιν – δ λέγει ὑμῖν· μικρὸν –; 18

– 29 καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις

Act 1³ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας

9⁴ ἡκουσεν φωνὴν λέγουσαν → φωνή

11¹⁶ ἐμνήσθην –, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης

22¹⁸ ίδειν αὐτὸν λέγοντά μοι· σπεῦσον

Ap 11¹⁷ 21 λέγει δι κρατῶν τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας 8 „δι πρῶτος καὶ δι ἔσχατος” 12 δι τῶν τὴν φοιφαίαν 18 δι τοῦ θεοῦ

31 δι τῶν τὰ ἐπτὰ πνεύματα 7 δι δύοις, δι ἀληθινός 14 δι ἀμήν, „δι μάρτυς δι πιστός” 22^{10.20} δι μαρτυρῶν ταῦτα

*3) λέγει, λέγων, λέγουσα κτλ., ubi laudantur effata scripturae, Dei, spiritus → προφήτης (προφητεία, προφητεύειν), Δαυίδ, Ἐνώχ, Ἡσαΐας, Μωϋσῆς, θεός, κύριος, γραφή, νόμος, πνεῦμα, φωνή. – Hic alii eiusdem generis loci:

Act 3²⁸ δ θεός –, λέγων πρὸς Ἀβρ. 13²⁵ Ἰωάννης –, ἔλεγεν Rm 9¹⁶ Μωϋσεῖ – λέγει 25 ὡς

– ἐν τῷ Ωσηὲ λέγει 10⁶ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· 8 ἀλλὰ τί λέγει; 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσρ. λέγει 11⁴ τί λέγει – δ χρηματισμός;

15¹⁰ πάλιν λέγει 1 Co 9¹⁰ διτι δι τοῖς μαθηταῖς πάντως

λέγει; 2 Co 82 λέγει (vg *ait*) Gal 318 οὐ λέγει· Eph 48 διὸ λέγει· 514 – Hb 18 λέγει· 7 πρὸς – τοὺς ἀγγέλους λέγει· 28 πού τις λέγων· 12 315 ἐν τῷ λέγεσθαι· 47 ἐν Δαυὶδ λέγων 56 ἐν ἑτέρῳ λέγει· 514 713 ἐφ' ὃν γάρ λέγεται ταῦτα 21 διὰ τοῦ λέγοντος 88 μεμφόμενος – λέγει· 11. 13 ἐν τ. λ..ειν „καινήν” 920 106 εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· 8 ἀνώτερον λέγων 1228 136 ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λ..ειν· Jac 48 διὸ λέγει·

*4) *delectus aliorum locorum*

Mat 116 Ἰησοῦς δὲ λεγόμενος^d χριστός 2717. 22 Joh 425 Μεσσίας ἔρχεται, δὲ λεγ. χριστός 911 δὲ σὺνθρωπος δὲ λεγ. Ἰησοῦς – Mat 223 πόλιν λεγ.^a Ναζαρέθ 418 Σίμωνα τὸν λεγ.^d Πέτρον 102 – 99 Μαθθαῖον λεγόμενον^e – 1355 ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ – 263 τοῦ λεγ. Καϊσαφᾶ 14 δὲ λεγ. Ἰούδας Ἰσακ. (Luc 2247^d) 38 εἰς χωρίον λεγ. Γεθσημανί – 2716 δέσμιον – λεγ. Βαραββᾶν (Mar 157) 33 τόπον λεγ. Γολγ. (Joh 1917 εἰς τὸν λεγ. Κρανίου τόπον, δὲ λέγεται – Γολγοθά) – Luc 221 ἡ ἕορτὴ – ἡ λεγ. πάσχα – Joh 138 φαββί (δὲ λέγεται – διδάσκαλε) (2016) – 45 πόλιν – λεγ. Σύχαρ – 1116 Θωμᾶς δὲ λεγ. Δίδυμος (2024 212) 54 εἰς Ἐφραΐμ λεγ. πόλιν – 1913 εἰς τόπον λεγ. Λιθόστρωτον – Act 32 ψύραν – τὴν λεγ. ὡραίαν 69 συναγωγῆς τῆς λεγ.^c Λιβερτίνων 938 ἦ – λέγεται Δορκάς – Col 411 Ἰησοῦς δὲ λεγόμενος – 1010 „ἐπὶ πάντα” λεγόμενον „θεόν” – Hb 92 ἡτοι λέγεται „Ἄγια 3 ἡ λεγομένη” Αγία Αγίων – Ap 811 τὸ δόνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται δὲ Ἀψινθος

Mat 3 9 μὴ δόξῃτε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς || Luc 38 ἄρξησθε – Mat 921 Luc 748 Ap 187 721 οὐ πᾶς δὲ λέγων μοι κύριε κύριε || Luc 646 καὶ οὐ ποιεῖτε δὲ λέγω 8 9 λέγω τούτῳ· πορεύθηπ || Luc 78 15 δὲ λμεῖς – λέγετε· δος δὲν εἶπη τῷ πατρὶ ἡ τῇ μητρὶ· δῶρον || Mar 711 κορβᾶν 16 2 [δύφιας γενομένης λέγετε· εὐδία] || Luc 1254 ὅτι δημόρος εσσι καύσων – 13 τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρ. εἶναι τὸν οὐδὲν τοῦ ἀνθρ.; 16 δὲ λέγετε τίνα με λέγετε εἶναι; || Mar 827.29 Luc 918.20 1710 τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅπι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; || Mar 911 2229 λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν || Mar 1218 – Act 238 → 1 Co 1512 2 Ti 218 23 3 λέγουσιν γάρ καὶ οὐ ποιοῦσιν 2711 σὺ λέγεις. || Mar 152 Luc 233 Joh 1837

ὅτι βασιλεύς εἰμι cfr Luc 2270 πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι Mar 830 ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ || Luc 921 παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο 1018 τί με λέγεις ἀγαθόν; || Luc 1819 1235 πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅπι δ χριστὸς οὐδὲς Δαυὶδ ἐστιν; 37 αὐτὸς Δ. λέγει αὐτὸν κύριον || Luc 2041 1471 οὐκ οἶδα τὸν σὺνθρωπὸν – δον λέγετε Luc 642 πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ –; 9 7 διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι Ἰωάν. – 31 οἵ – ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ – 33 μὴ εἰδὼς δὲ λέγει (sc Πέτρος) 17 8 ἐλέγετε δὲν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ – 10 λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμεν 18 8 τί δὲ κριτής τῆς ἀδικίας λέγει – 34 οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα cf Act 86 προσεῖχον – τοῖς λ. 2711 2824 2037 ὡς λέγει „κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακὼβ” 2330 „λέγειν τοῖς δρεσιν· πέσατε” Ap 616 2423 λέγουσαι καὶ διπτασίαν ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν – 34 λέγοντας ὅτι δοντως ἡγέρθη δ κύριος Joh 122 τίς εἶ; – τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; 420 ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολ. ἐστὶν δ – 35 οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅπι – δ θερισμὸς –; 614 ἔλεγον ὅτι οὐδὲν ἐστιν – δ προφῆτης 728 λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν 848 οὐ καλῶς λέγομεν – δη Σαμ. εἶ; – 54 δ πατήρ μου –, δον ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστιν 917 τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡνέψεν 1036 δον δ πατήρ ἡγίασεν – ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς –; 1313 καὶ καλῶς (*bene*) λέγετε, εἰμὶ γάρ 1834 ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, η –; 1935 ἐκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ (*vera*) λέγει Act 432 οὐδὲ εἶς τι – ἔλεγεν ἴδιον εἶναι 538 λέγων εἶναι τινα ἑαυτόν 89 μέγαν 1028 μηδένα κοινόν – λέγειν σύνθρωπον 1718 τί δον θέλοι δ σπερμολόγος – λεγ.; – 21 λέγειν τι η ἀκούειν τι καινότερον 19 4 τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν 2121 λέγων μὴ περιτέμνειν (214) 2414 κατὰ τὴν δόδον ην λέγουσιν αἴρεσιν 2622 οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὃν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι 28 8 ἔλεγον αὐτὸν (Paulum) εἶναι θεόν Rm 222 δ λέγων μὴ μοιχεύειν 123 λέγω –, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' δ δεῖ φρονεῖν

Rm 3 5 κατὰ ἀνθρώπον λέγω Gal 3 15 – Rm 6 19 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένη.
 – 8 καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ
 9 1 ἀλήθειαν λέγω ἐν Χῷ 1 Ti 2 7 ἀ. λ.
 10 18 ἀλλὰ λέγω 19 111 λέγω οὖν 11
 11 13 ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν
 15 8 λέγω – Χὸν διάκονον γεγ. περιτομῆς
 1 Co 1 10 ἵνα τὸ αὐτὸν (*id ipsam*) λέγητε πάντες 12 λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἔκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου 3 4
 6 5 πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω 7 35 πρὸς τὸ ὑμῶν – σύμφορον 2 Co 6 13 ὡς τέκνοις λέγω 7 3 πρὸς κατάκρισιν οὐ λ.
 7 6 τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ’ ἐπιταγὴν cfr 2 Co 8 8
 – 8 λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις 12 τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ κύριος
 8 5 εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοί cfr 2 Tb 24 ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεόν
 10 15 ὡς φρονίμοις λέγω^b. κρίνατε ὑμεῖς
 – 29 συνείδησιν – λέγω – τὴν τοῦ ἐτέρου
 12 3 οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν (*loquentis*) λέγει· ἀνάθεμα Ἰησοῦς
 14 16 ἐπειδὴ τί λέγεις οὐδὲν
 15 12 πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;
 – 51 μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ
 2 Co 11 21 κατὰ ἀτιμίαν λέγω, – – ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κάγω
 Gal 1 9 ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρπι πάλιν λέγω 3 17 τοῦτο δὲ λέγω· 4 1 λέγω δέ 5 16
 4 21 λ..ετέ μοι, – τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;
 5 2 ἐγώ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἔαν
 Eph 2 11 οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ^c
 4 17 τοῦτο – λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυ.
 5 12 αἰσχρόν ἔστιν καὶ λέγειν
 – 32 ἐγώ δὲ λέγω εἰς Χὸν καὶ [εἰς] τὴν ἐκκλησίαν cfr Act 2 25 Hb 7 13
 Phl 3 18 οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἔχθρούς
 4 11 οὐχ ὅτι καθ’ ὑστέρησιν λέγω
 1 Th 4 15 τοῦτο – ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου
 1 Ti 1 7 μὴ νοοῦντες μήτε δὲ λέγουσιν^b
 2 Ti 2 7 νόει δ (νι) δὲ λέγω.
 – 18 λέγοντες ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι
 Tit 2 8 μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμ. φαῦλον
 Phm 19 ἵνα μὴ λέγω σοι δὲ καὶ σεαυτόν μοι
 21 δὲ καὶ ὑπὲρ δὲ λέγω ποιήσεις
 Hb 5 11 περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν δὲ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν (*ad dicendum*)

Hb 8 1 κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις
 11 24 ἡρνήσατο λέγεσθαι (*negavit se esse*)
 υἱὸς υματρὸς Φαραὼ
 13 8 ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν.
 Jac 1 13 μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι
 2 14 ἔαν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δέ
 4 13 ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον ἡ αὐτοὶ 15 ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· ἔαν
 1 Jo 2 4 δὲ λέγων ὅτι ἔγνωκα αὐτόν εἰναι
 αὐτῷ μένειν οἱ δὲ λ. ἐν τῷ φωτὶ εἰναι
 5 16 οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἔρωτήσῃ
 2 Jo 10 χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· 11 δὲ λέγων
 Ap 2 2 τοὺς λέγοντας ἔσαυτοὺς ἀποστόλους
 οἱ Ιουδαίους εἰναι ἔσαυτούς 3 θ – 2 ς
 ἡ λέγουσα ἔσαυτὴν προφῆτιν
 – 24 οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ
 σατανᾶ, ὡς λέγουσιν
 3 17 ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός είμι

λεγιών, ἡ et (Mar 9 15) δὲ S^o – *legio*
 Mat 26 53 – Mar 5 15 || Luc 8 30

λεῖμμα *reliquiae* Rm 11 5 κατ’ ἐκλογήν

λεῖος *planus* Luc 3 5 „εἰς δόδοὺς λείας”

λείπειν, ..εσθαι *deesse* ^b*deficere* ^c*indigere*
 Luc 18 22 ἔτι ἐν σοι λείπει· – πώλησον
 Tit 1 5 ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ 3 13
 Jac 1 4 ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι^b
 – 5 εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται^c σοφίας
 2 15 λειπόμενοι^c τῆς ἐφημέρου τροφῆς

λειτουργεῖν *ministrare*

Act 13 2 λ..ούντων – τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντ. Rm 15 27 ἐν τοῖς σαρκικοῖς λ..ῆσαι αὐτοῖς
 Hb 10 11 λειεὺς – καθ’ ἡμέραν λειτουργῶν

λειτουργία *ministeriam* ^b*obsequium*
^c*officium*

Luc 1 23 ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργ. ^c
 2 Co 9 12 ἡ διακονία τῆς λ..ίας^c ταύτης οὐ
 Phl 2 17 ἐπὶ τῇ – λ..ίᾳ^b τῆς πίστεως ὑμῶν
 – 30 τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λ. ^b
 Hb 8 8 νῦν – διαφορωτέρας τέτυχεν λ..ίας
 9 21 τὰ σκεύη τῆς λ. τῷ αἵμ. – ἐρράνπισεν

λειτουργικός *administratorius*

Hb 1 14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λ..ικὰ πνεύματα – ;

λειτουργός *minister*

Rm 13 8 λ..οὶ – θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο

Rm 15:16 εἰς τὸ εἶναι με λ..δν Χοῦ – εἰς τὰ ἔ-
δηνη, ιερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον
Phl 2:25 Ἐπαφρ..ον –, – λ..δν τῆς χρείας μου
Hb 1:7 „δ ποιῶν – τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα”
8 2 τῶν ἀγίων λ..δς καὶ τῆς σκηνῆς

λεμά S° – *lamma* (v1 *lema*) Mat 27:46

λέντιον S° – *linteum* Joh 13:4.5

λεπίς *squamata* Act 9:18 ὡς λεπίδες

λέπρα *lepra* Mat 8:3 // Mar 1:42 Luc 5:12.13

λεπρός *leprosus* Mat 8:2 // Mar 1:40
Mat 10:8 λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβ.
11:5 λεπροὶ καθαρίζονται // Luc 7:22
26:6 Σίμωνος τοῦ λεπροῦ // Mar 14:3
Luc 4:27 πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ
17:12 ἀπήντησαν δέκα λεπροὶ ὄνδρες

λεπτόν S° – *minutum* b *aes minutum*
Mar 12:42 χήρα ἔβαλεν λεπτὰ δύο // Luc 21:2 b
Luc 12:59 ἔως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς

Λευίς Jacobi filius Hb 7:5.9 Ap 7:7 φυλὴ
Λευί – duo maiores Jesu Luc 3:24.
29 – publicanus Mar 21:4 // Luc 5:27.29

Λευίτης Luc 10:32 Joh 1:19 Act 4:38

Λευιτικός Hb 7:11 διὰ τῆς Λ. Ιερωσύνης

λευκαίνειν a *dealbare* b *candidum facere*
Mar 9:3 b Ap 7:14 a τὰς στολάς

λευκός *albus* b *candidus*
Mat 5:38 μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαινην.
17:2 τὰ δὲ ἴματια αὐτοῦ – λευκὰ ὡς τὸ
φῶς // Mar 9:3 στίλβοντα λ..b λίαν Luc
9:29 – Mat 28:3 (vg^o) // Mar 16:5 b
Joh 20:12 ἐν λευκοῖς – Act 1:10

Joh 4:35 ὅτι λευκαὶ εἰσὶν πρὸς θερισμόν
Ap 1:14 „αἱ τρίχες λευκαὶ” ὡς ἔριον” λ..δν
2:17 τῷ νικῶντι δώσω – ψῆφον λευκήν b
3:4 περιπατήσουσιν μετ’ ἐμοῦ ἐν λευκοῖς
5 δὲ νικῶν – περιβάλεῖται ἐν ἴματοις
λευκοῖς 18 ἴματια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ
44:6 11 ἐδόθη – ἐκάστῳ στολὴ λευκή
79.13 19:14 ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευ-
κὸν καθαρόν [λευκοῖς]
6 2 ἰδοὺ „ἴππος λ.” 19:11.14 ἐφ’ ἵπποις

Ap 14:14 εἶδον, καὶ ἴδοὺ νεφέλη λευκή b
20:11 „εἶδον ὑρόν” μέγαν λευκόν b

λέων *leo*
2 Ti 4:17 ἐρρύσθη „ἐκ στόματος λέοντος”
Hb 11:33 ἔφραξαν στόματα λεόντων
1 Pe 5:8 διάβολος „ὡς λέων ὠρυόμενος”
Ap 4:7 τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι
5:5 ἐνίκησεν δ „λέων – Ἰούδα”
9:8 „οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων” 17
ὡς κεφαλαὶ λ. 13:2 ὡς στόμα λ..os
10:3 ἔκραξεν – ὕσπερ λέων μυκᾶται

λήθη *oblivio* 2 Pe 1:9 λήθην λαβὼν τοῦ
καθαρισμοῦ τῶν πάλαι – ἀμαρτιῶν

λῆμψις *acceptum* Phl 4:15 ἐκοινώνησεν (sc
μοι) εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως

ληνός *lacus* b *torcular*
Mar 21:33 „ἄρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν”

Ap 14:19 ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ
θεοῦ τὸν μέγαν (v1 τὴν μεγάλην) 20 „Ἐ-
πατήθη ἡ ληνὸς” ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ
ἔξηλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ 19:15 „πατεῖ
τὴν ληνὸν” τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ

λῆρος *deliramentum* Luc 24:11 ὡσεὶ λῆρος

ληστής *latro*
Mat 21:13 „σπήλαιον λ..ῶν” // Mar 11:17 Luc 19:46
26:55 ὡς ἐπὶ ληστήν // Mar 14:48 Luc 22:62
27:38 σὺν αὐτῷ δύο λ..αί 44 οἱ λ..– ὠνείδι-
ζον αὐτόν // Mar 15:27 δύο ληστάς

Luc 10:30 λησταῖς περιέπεσεν 38 εἰς τοὺς λ..άς
Joh 10:1 κλέπτης ἐστίν καὶ λ. 8 οὗτοι ἥλθον
πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί
18:40 ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής

2 Co 11:28 κινδύνοις ληστῶν

λίαν *valde* b *nīmis* c *plus* d *vehementer*
Mat 2:16 ἐθυμώθη λίαν 27:14 θαυμάζειν λ..d
Mar 6:51c ἔξισταντο Luc 23:8 ἔχάρη 2 Ti
4:15 λίαν – ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις
2 Jo 4 ἔχάρην 3 Jo 3 – Mat 4:8 ὅρος ὑψη-
λὸν λ. 8:28 χαλεποὶ λ..b Mar 9:3 λευκὰ λ..b
13:5 πρωΐ ἔννυχα λίαν 16:2 λίαν πρωΐ

λίβανος *thus* Mat 2:11 Ap 18:13

λιβανωτός *tharibulam* Ap 8:3.5

λιβερτίνοι Act 6:9 συναγωγῆς – Λιβερτίνων

Λιβύη ἡ κατὰ Κυρήνην Act 210

λιθάζειν *lapidare*

Joh [8 5 ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν]
1031 ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν 32.33 11s
Act 526 – 1419 λιθάσαντες τὸν Παῦλον
2 Co 1125 ἄπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα
Hb 1137 ἐλιθάσθησαν, ἐπειράσθησαν

λίδινος *lapideus* Joh 28 λίδιναι ύδριαι
2 Co 3 3 οὐκ ἐν „πλαξὶν λ.” Ap 920 εἴδωλα

λιδοβολεῖν *lapidare* Mat 2135 δν δὲ ἔλ..η-
σαν 2337 Ἱερουσαλ., ἡ λ..οῦσα τοὺς ἀπ-
εσταλμένους πρὸς αὐτήν || Luc 1334
Act 758.59 (Stephanum) 145 – Hb 1220

λίδος *lapis b saxum*

Mat 3 9 δύναται – ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεί-
ραι τέκνα τῷ Ἀθραάμ || Luc 38
4 3 ἵνα οἱ λ. οὗτοι ἄρτοι γέν. || Luc 43
– 6 „μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου” || Luc 411
7 9 μὴ λίθον ἐπιδώσει – ; (Luc 1111 v1)
2142 „λίθον δν ἀπεδοκίμασαν – , – ἐγενή-
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας” [44 δ πεσὼν
ἐπὶ τὸν λ. τοῦτον – · ἐφ’ δν δὲ πέ-
σῃ –] || Mar 1210 Luc 2017.18 – Act
411 οὗτός ἐστιν „δ λ. δ ἔξουθενη-
θεῖς” ὑφ’ ὑμῶν „τῶν οἰκοδόμων, δ
γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας”
24 2 οὐ μὴ ἀφεθῇ – λίθος ἐπὶ λίθον || Mar
131 ἵδε ποταποὶ λίθοι 2 Luc 1944
215 λίθοις καλοῖς κεκόσμηται ε
2760 προσκυλίσας λίθον^b μέγαν εε σφρα-
γίσαντες τὸν λίθον || Mar 1546
28 2 ἄγγελος – ἀπεκύλισεν τὸν λ. Mar 163
τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λ. – ; 4 δτι
ἀνακεκύλισται δ λ. || Luc 242 Joh
201 βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον
Mar 5 5 ἥν – κατακόπτων ἔσυτὸν λίθοις
Luc 17 2 εὶ λ. μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τρά-
χηλον – Ap 1821 λίθον ως μύλινον
1940 οἱ λίθοι κράξουσιν [βολήν
2241 ἀπεσπάσθη ἀπ’ αὐτῶν ωσεὶ λίθου
Joh 8[7 πρῶτος ἐπ’ αὐτὴν βαλέτω λίθον]
– 59 ἥραν – λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ’ αὐ-
τὸν 1031 ἐβάστασαν πάλιν λίθους
1138 λίθος ἐπέκειτο 39.41 ἥραν τὸν λίθον
Act 1729 ἡ λίθω – τὸ θεῖον εἶναι δμοιον
Rm 932 προσέκοψαν „τῷ λ. τοῦ προσκόμμα-
τος” εε τίθημι – „λίθον πρ..ος”

1 Co 312 εὶ δέ τις ἐποικοδομεῖ – λίθους πιμόυς
2 Co 3 7 ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις
1 Pe 2 4 πρὸς δν προσερχόμενοι, λίθον ζῶν-
τα, – ε αὐτοὶ ως λίθοι ζῶντες οἰκο-
δομεῖσθε ε τίθημι – „λίθον ἐκλεκτὸν
ἄκρογωνιαῖον ἔντιμον 7 ἀπιστοῦσιν
δὲ „λίθος δν ἀπεδοκίμασαν – , – ἐγε-
νήθη – 8 λίθος προσκόμματος”

Ap 4 3 δμοιος – λίθω ίάσπιδι 174 κεχρυσω-
μένη – λίθω τιμίω 1812.18 2111 πιμω-
τάτω, ως λίθω ίάσπιδι 19 – (v1 156
„ἐνδεδυμένοι λίθον” (vg v1) καθαρόν)

λιθόστρωτον *lithostrotos* (..us) Joh 1913

λικμᾶν S^o – ^aconterere ^bcommixuere
[Mat 2144 ἐφ’ δν δ’ ἄν πέσῃ, λικμῆσει^a αὐτόν]
|| Luc 2018^b

λιμήν *portus* Act 278 Καλοὶ λιμένες 12

λίμνη *stagnum* Luc 51 Γεννησ. 2 822.23.33
Ap 1920 εἰς τὴν λ. τοῦ πυρός 2010.14.15 218

λιμός, δ et ἡ fames

Mat 24 7 ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοί || Mar 138
Luc 2111 λοιμοὶ καὶ λιμοὶ

Luc 425 ως ἐγένετο λ. μέγας Act 1128 ἐσή-
μαινεν – λιμὸν μεγάλην – ἔσεσθαι
1514 λ. Ἰσχυρά 17 ἐγώ – λιμῶ – ἀπόλλυμα
Act 711 „λιμὸς ἐφ’ δλην τὴν Αἴγ. καὶ Χαν.”
Rm 835 ἡ διωγμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης – ;
2 Co 1127 ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις
Ap 6 8 „ἀποκτεῖναι – ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ”
18 8 θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός

λίνον *linum* Mat 1220 „λίνον τυφόμενον”

Ap 15 6 „ἐνδεδυμένοι λ.” (v1 λίθον) – καθαρόν

λίνος 2 Ti 421 ἀσπάζεται σε – Λίνος

λιπαρός *pinguis* Ap 1814 τὰ λ. – ἀπώλετο

λίτρα S^o – *libra* Joh 123 μύρου 1939

λίψ *Africas* Act 2712 βλέποντα κατὰ λίβα

λογεία S^o – *collecta* 1 Co 161 εἰς τοὺς ἀγ. 2

λογίζεσθαι *reputare* ^baccepto ferre ^cae-
stimare ^darbitrari ^ecogitare ^fde-
putare ^gexistimare ^himputare
Luc 2237 „καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη!” (|| v1
Mar 1528 vg reputatus est)

Joh 11:6 οὐδὲ λογίζεσθε^c ὅτι συμφέρει ὑμῖν
Act 19:27 τὸ—ιερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι
Rm 2:3 λογίζῃ—τοῦτο,—ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ—;
—28 οὐχ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιπο-
μὴν λογισθήσεται;
3:28 λ..όμεθα^d—δικαιοῦσθαι πίστει ἄνθρ.
4:3 „ἔλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην”^e ο
„ἡ πίστις” 22:23 Gal 3:6 Jac 2:23
—4 τῷ—ἐργαζομένῳ δι μισθὸς οὐ λ..εται^h
κατὰ χάριν 5 πιστεύοντι δὲ—, λ..εται
ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην
—6 ὡς δι θεός λ..εται^b δικαιοσύνην χωρὶς
ἔργων 8 „ἄνηρ οὖς (νι^l φ) οὐ μὴ λο-
γίσηται^h κύριος ἀμαρτίαν”
—10 πῶς οὖν ἔλογίσθη; (sc τῷ Ἀβρ.)
—11 εἰς τὸ λογισθῆναι (νι^l + καὶ νγ) αὐ-
τοῖς [τὴν] δικαιοσύνην
—24 καὶ δι’ ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι
6:11 λ..εσθε^g ἔσαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μέν
8:18 λ..ομαι^g—ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήμα.
—36 „ἔλογίσθημεν^c ὡς πρόβιτα σφαγῆς”
9:8 τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται^c
εἰς σπέρμα
14:14 εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ πι κοινὸν εἴ-
ναι, ἔκεινῳ κοινόν
1 Co 4:1 οὐτως ἡμᾶς λ..έσθω^g ἄνθρωπος ὡς
ὑπηρέτας Χοῦ καὶ οἰκονόμους
13:5 ἡ ἀγάπη—„οὐ λ..εται^e τὸ κακόν”
—11 ἔλογιζόμην^e ὡς νήπιος
2 Co 3:5 οὐχ ὅτι ἀφ’ ἔσαυτῶν ίκανοί ἐσμεν λο-
γίσασθαι^e τι ὡς ἔξ ἔσαυτῶν, ἀλλ’ ἡ
ίκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
5:19 μὴ λ..όμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώμα.
10:2 τῇ πεποιθήσει ἢ λ..ομαι^g (*existimor*)
τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λ..ομένους^d
ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας
—7 τοῦτο λογιζέσθω^e πάλιν ἐφ’ ἔσαυτοῦ,
ὅτι—καὶ ἡμεῖς (sc Χοῦ ἐσμεν)
—11 τοῦτο λογιζέσθω^e δι τοιοῦτος, ὅτι
11:5 λογιζομαι^g γάρ μηδὲν ὑστερηκέναι
12:6 μὴ τις εἰς ἔμε λογίσηται^g ὑπὲρ δ
Phl 3:13 ἔγω ἔμαυτὸν οὕπω (νι^l οὐ νγ) λογί-
ζομαι^d κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μέν
4:8 δσα ἔστιν ἀληθῆ,—, ταῦτα λογιζέσθε^e
2 Ti 4:18 μὴ αὐτοῖς λογισθείη^b (νι^l a)
Hb 11:19 λογισάμενος^d ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐ-
γείρειν δυνατὸς δι θεός
1 Pe 5:12 τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογιζομαι^d

λογικός S^o — *ratiocabilis*

Rm 12:1 τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν

1 Pe 2:2 τὸ λ..ὸν ὅδοιον γάλα ἐπιποδήσατε

λόγια, τά sermones ^beloquia ^cverba
Act 7:38 δις ἐδέξατο λ..c ζῶντα δοῦναι ὑμιν
Rm 3:2 ἐπιστεύθησαν τὰ λ..b τοῦ θεοῦ
Hb 5:12 τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λ.. τοῦ θ.
1 Pe 4:11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ· εἴ τις
λόγιος S^o — eloquens Act 18:24 Ἄπ.—ἄνηρ λ..
λογισμός ^acogitatio ^bconsilium
Rm 2:16 τῶν λογισμῶν^a κατηγορούντων ἥ καὶ
2 Co 10:4 λ..οὺς^b καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψω.
λογομαχεῖν S^o — contendere verbis 2 Ti 2:14
λογομαχία S^o — pugna verborum 1 Ti 6:4
λόγος ad 1) et 2) verbum ^bsermo
1) verbum Dei substantiale
Joh 1:1 ἐν ἀρχῇ ἦν δι λόγος, καὶ δι λόγος ἦν
πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεός ἦν δι λόγος
—14 δι λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν
1 Jo 1:1 δι θεασάμεθα—, περὶ τοῦ λόγου τῆς
ζωῆς, —ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν
Ap 19:13 κέκληται τὸ δνομα αὐτοῦ δι λόγος
τοῦ θεοῦ
2) verbum Dei et Christi (δι λόγος, δι λ..
τοῦ θεοῦ, τοῦ κυρίου, Χοῦ, δι ἐμός, τῆς
ἀληθείας, σωτηρίας, χάριτος, τοῦ εὐαγ-
γελίου, τῆς βασιλείας, τοῦ σταυροῦ, δ
ἐν τῷ νόμῳ κτλ.)
Mat 7:24 ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τού-
τους καὶ ποιεῖ 26 δι ἀκούων—καὶ μὴ
ποιῶν || Luc 6:47^b
—28 δι τε ἐτέλεσεν—τοὺς λόγ. 19:1^b 26:1^b
13:19 παντὸς ἀκούοντος τὸν λ.. τῆς βασι-
λείας καὶ μὴ συνιέντος 20 δι τὸν λόγ.
ἀκούων καὶ εὐθὺς—λαμβάνων 21 διωγ-
μοῦ διὰ τὸν λ.. 22 δι τὸν λ.. ἀκούων,
—συμπίγει τὸν λ.. καὶ ἄκαρπος γίνε-
ται 23 δι τὸν λ.. ἀκ. καὶ συνιεῖς || Mar
4:14 τὸν λ.. σπείρει 15 δι τὸν σπείρεται
δι λ.., καὶ δι σατ.—σιρει τὸν λ.. 16:17.
18:19 συμπνίγουσιν τὸν λ.. 20 ἀκούου-
σιν τὸν λ.. καὶ παραδέχονται Luc 8:11
δι σπόρος ἔστιν δι λ.. τοῦ θεοῦ 12 αἱ-
ρει τὸν λόγον 13 δέχονται τὸν λόγον
15 ἐν καρδίᾳ—ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν
λόγον κατέχουσιν
15 δι ἡκυρώσατε τὸν λ.. (νι^l νόμον et ἐντο-
λὴν νγ mandatum) τ. θεοῦ || Mar 7:13

- Mat 15:12** ἀκούσαντες τὸν λ. ἐσκανδαλίσθησαν
19:11 οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λ. τοῦτον
 – 22 ἀκούσας δὲ νεανίσκος τὸν λ. || **Mar 10:22** στυγνάσας ἐπὶ τῷ λ. ἀπῆλθεν
24:35 οἱ δὲ λόγ. μου οὐ μὴ παρέλθωσιν ||
Mar 13:31 οὐ παρελεύσονται **Luc 21:33**
26:44 τὸν αὐτὸν λόγ. εἰπών || **Mar 14:39b**
- Mar 2:2** ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον **8:32** παρρησίᾳ
4:28 παραβολαῖς πολλαῖς
8:38 δις – ἔὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λ. || **Luc 9:26b** (νι om λόγους)
9:10 τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς
10:24 ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ
 [16:20 τοῦ κυρίου – τὸν λόγ. βεβαιοῦντος]
- Luc 1:2** οἱ – ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου
4:22 ἐθαυμάζον ἐπὶ τοῖς λ. τῆς χάριτος
 – 32 ἐν ἔξουσίᾳ ἦν δὲ λόγος αὐτοῦ 36
5:1 ἐν τῷ – ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
8:21 οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες
 καὶ ποιοῦντες 11:28 καὶ φυλάσσοντες
9:44 θέσθε – εἰς τὰ ὥτα – τοὺς λ. τούτους
10:39 Μαριάμ, ἡ – ἤκουεν τὸν λόγ. αὐτοῦ
22:61 ὑπεμνήσθη δὲ Πέτρος τοῦ λ. τοῦ κυρίου
24:19 προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λ. b
 – 44 οἱ λόγ. μου οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
- Joh 2:22** ἐπίστευσαν – τῷ λόγῳ δὲν εἶπεν δὲ Ιησοῦς
4:1 πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ 50 ἐπίστευσεν – τῷ λόγῳ – 15:20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὐδὲ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν 18:9 Ἐνα πληρωθῆ δὲ λόγος δὲν εἶπεν 32 Ἐνα δὲ λόγος τοῦ Ιησοῦ πληρωθῆ
5:24 δὲ τὸν λόγον μου ἀκούων cfr 8:43b
 – 38 τὸν λ. αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μέ-
6:60 σκληρός ἐστιν δὲ λ. οὗτος | νοντα
7:38 τίς ἐστιν δὲ λόγ. οὗτος δὲν εἶπεν·;
 – 40 ἀκούσαντες τῶν λ. τούτων ἐλεγον
8:31 ἔὰν – μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἔμῳ
 – 37 δὲ λόγος δὲ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν
 – 43 διὰ τί τὴν λαλιὰν (*loquela*) τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; δηι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἔμον
 – 51 ἔὰν τις τὸν ἔμον λ. τηρήσῃ 52b 55 τὸν λ. αὐτοῦ τηρῶ 14:23 τὸν λ. μου τηρήσει 24 τοὺς λόγ. μου οὐ τηρεῖ 15:20 εἰ τὸν λ. μου ἐτήρησαν 17:6 τὸν λόγον σου τετήρηκαν → 1 Jo 2:5
10:19 σχίσμα – ἐγένεν. – διὰ τοὺς λ. τούτους
 – 35 πρὸς οὓς δὲ λόγ. τοῦ θεοῦ ἐγένετο
12:48 δὲ λόγος δὲν ἐλάλησα, – κρινεῖ αὐτόν
14:24 δὲ λόγ. δὲν ἀκούετε οὐκ ἐστιν ἐμός
15:3 καθαροὶ – διὰ τὸν λ. δὲν λελάληκα
- Joh 15:25** Ἐνα πληρωθῆ δὲ λόγος δὲν εἰ τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος
17:14 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου
 – 17 δὲ λόγος δὲ σὸς ἀλήθειά ἐστιν
- Act 4:4** πολλοὶ – τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν 10:44 ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα – ἐπὶ πάντας τ. ἀκούοντας τὸν λ.
 – 29 δὲς – μετὰ παρρησίας – λαλεῖν τὸν λ. σου 31 ἐλάλουν τὸν λ. τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας. 8:25 τὸν λ. τοῦ κυρίου 11:19 μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λ. εἰ μὴ – Ίουδαίοις 13:48 λαληθῆναι τὸν λ. τοῦ θ. 14:25 λαλήσαντες εἰς τὴν Πέργην τὸν λ. 16:6 κωλυθέντες – λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ 32 ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ (νι κυρίου)
- 6:2** καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 – 4 τῇ διακονίᾳ τοῦ λ. προσκαρτερήσομ.
 – 7 δὲ λ. τοῦ θεοῦ ηὔξανεν 12:24 κυρίου ηὔξανεν καὶ ἐπληθύνετο 19:20 κατὰ κράτος – ηὔξανεν καὶ ἵσχεν
- 8:4** εὐαγγελίζομενοι τὸν λ. 15:35 τοῦ κυ.
 – 14 δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λ. τοῦ θεοῦ 11:1 τὰ ἔθνη ἐδέξαντο 17:11 τὸν λόγ.
10:38 „τὸν λ. – ἀπέστειλεν“ τ. οἰοῖς „Ισρ.“
- 13:5** κατήγγελον τὸν λόγ. τοῦ θεοῦ 15:36 τοῦ κυρίου 17:13 τοῦ θεοῦ
 – 7 ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λ. τοῦ θεοῦ 44 ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι 15:7 ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λ. τοῦ εὐαγγελ.
19:10 τοῦ κυρίου, Ίουδ. τε καὶ “Ελλ.
 – 26 ήμιν (νι ὑμῖν νγ) „δὲ λόγος“ τῆς σωτηρίας ταύτης „ἐξαπεστάλη“
 – 48 ἐδόξαζον τὸν λ. τοῦ κυρ. (νι θεοῦ)
 – 49 διεφέρετο – δὲ λ. τοῦ κυρίου δὲ θλησ
14:3 ἐπὶ τ. κυρίῳ τ. μαρτυροῦντι ἐπὶ (νι νγ) τῷ λ. τῆς χάριτος αὐτοῦ 20:32 παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ κυρίῳ (νι θεῷ) καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ
- 18:5** συνείχετο τῷ λόγῳ δὲ Παῦλος
 – 11 διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λ. τοῦ θεοῦ 20:35 μνημονεύειν – τῶν λ. τοῦ κυρ. Ιησοῦ
- Rm 3:4** „ὅπως ἀν δικαιωθῆσι ἐν τοῖς λ. σου“
9:6 οὐχ οἶον – δτι ἐκπέπτωκεν δ λ. τοῦ
 – 9 ἐπαγγελίας γάρ δ λ. οὗτος | θεοῦ
 – 28 „λόγον γάρ συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς“
- 13:9** ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται Gal 5:14 ἐν ένι λόγῳ πεπλήρωται
- 1 Co 1:18** δὲ λόγος – τοῦ σταυροῦ – μωρία ἐστίν
14:38 ἀφ' ὑμῶν δ λ. τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν –;
15:54 τότε γενήσεται δ λ. δ γεγραμμένος

- 2 Co 2:17 καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 4:2 μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 5:19 θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς κατ-
 αλλαγῆς
 6:7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ
 Gal 6:6 ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον
 Eph 1:13 ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
 Phl 1:14 περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ (νι κυρίου) λαλεῖν
 2:18 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες (*continentes*)
 Col 1:5 ἐν τῷ λ. τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου
 – 25 πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 3:18 ὁ λόγος τοῦ Χοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν
 4:3 Ἰνα—ἀνοῖξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου^b
 1 Th 1:8 δεξάμενοι τὸν λόγον. ἐν δλίψει πολλῇ
 – 8 ἀφ' ὑμῶν — ἔξήχηται ὁ λ. τοῦ κυρ.
 2:13 παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡ-
 μῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον
 ἀνθρώπων ἀλλὰ — λόγον θεοῦ
 4:15 τοῦτο — ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου
 2 Th 3:1 Ἰνα δ λόγος^b τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ
 δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς
 1 Ti 1:15 πιστὸς δ λ.^b καὶ — ἀποδοχῆς ἕξιος
 3:1 πιστ. δ λ.^b 4:9^b 2 Ti 2:11^b Tit 3:8^b
 4:5 ἀγίαζεται γάρ διὰ λόγου θεοῦ
 — 6 ἐντρεφόμενος τοῖς λόγῳ. τῆς πίστεως
 6:3 εἰ τις — μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσιν
 λόγοις^b τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χ.
 2 Ti 2:9 ἀλλὰ δ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται
 — 15 δρυπομοῦντα τὸν λ. τῆς ἀληθείας
 4:2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστημι εὐκαίρως
 Tit 1:3 ἐφανέρωσεν — τὸν λ. αὐτοῦ ἐν κηρύ-
 ματι δ ἐπιστεύθην ἐγώ
 — 9 ἀντεχόμενον (sc τὸν ἐπίσκοπον) τοῦ
 κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου^b
 2:5 Ἰνα μὴ δ λ. τοῦ θεοῦ βλασφημῆται
 Hb 2:2 δ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς λ.^b ἐγέν. βέβ.
 4:2 οὐκ ὠφέλησεν δ λόγος^b τῆς ἀκοῆς
 — 12 ζῶν δ λόγ. τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς
 6:1 ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χοῦ λ.^b
 7:28 δ λόγος^b — τῆς δρκωμοσίας τῆς μετὰ
 τὸν νόμον „υἱὸν — τετελειωμένον (sc
 καθίστησιν ἀρχιερέα)
 12:19 μὴ προστεθῆναι (*fieret*) αὐτοῖς λόγον
 13:7 οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λ. τ. θεοῦ
 Jac 1:18 ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας
 — 21 δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυ-
 νάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν
 — 22 γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μή
 — 23 εἰ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστίν καὶ οὐ
 1 Pe 1:23 διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος
 2:8 προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ. ἀπειθοῦντες
- 1 Pe 3:1 Ἰνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ
 2 Pe 1:19 ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφῆτ. λ.^b
 3:5 γῆ ἔξ οὐδατος — συνεστῶσα τῷ τοῦ
 θεοῦ λόγῳ τοῦ διὸ δὲ νῦν οὐρ. καὶ ἡ γῆ
 τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι
 1 Jo 1:10 καὶ δ λόγ. αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν
 2:5 δις δ' ἀν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον
 — 7 ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἔστιν δ λ. διν ἡ-
 κούσατε 14 δ λ. τοῦ θ. ἐν ὑμ. μένει
 Ap 1:2 δις ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 — 3 οἱ ἀκούοντες τοὺς λ. τῆς προφητείας
 — 9 ἐν — Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 3:8 ἐτήρησάς μου τὸν λ. 10 οὗτοι ἐτήρησας
 τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κάγω
 6:9 τῶν ἐσφαιγμένων διὰ τὸν λ. τοῦ θε-
 οῦ 20:4 πεπελεκισμένων — διὰ κτλ.
 17:17 ἄχρι τελεσθήσονται οἱ λόγοι τ. θεοῦ
 19:9 οὗτοι οἱ λ. ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν
 21:5 πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν 22:6
 22:7 δ τηρῶν τοὺς λ. τῆς προφητείας 9:10
 μὴ σφραγίσῃς τοὺς λ. τ. προφ. 18 τῷ
 ἀκούοντι τοὺς λ. τ. προφ. 19 ἐάν τις
 ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λ. τοῦ βιβλ. τ. προφ.
- 3) reliqui loci. vg: *verbam* ^b*sermo*
 causa ^d*ratio* ^e(κατὰ λόγον) *recte*
- Mat 5:32 παρεκτὸς λόγου^c πορνείας (19:6)
 — 37 ἔστω δὲ δ λ.^b ὑμῶν ναὶ ναὶ, οὐ οὐ
 8:8 ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ || Luc 7:7
 — 16 ἔξεβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ
 10:14 δις ἀν μὴ — ἀκούσῃ τοὺς λόγ. τοῦ
 12:32 δις ἐὰν εἰπῃ λόγον κατὰ τ. υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρ. || Luc 12:10 πᾶς δις ἐρεῖ λ. εἰς —
 — 38 πᾶν ῥῆμα ἀργὸν —, ἀποδώσουσιν
 (vg *reddent*) περὶ αὐτοῦ λόγον^d
 Luc 16:2 ἀπόδοσις τὸν λ.^d τῆς οἰκονο-
 μίας σου Act 19:40 οὐ δυνησόμεδα
 ἀποδοῦναι λ.^d Rm 14:12 ἔκαστος —
 περὶ ἐσυτοῦ λ.^d δώσει [τῷ θεῷ] Hb
 13:17 ὡς λ.^d ἀποδώσοντες 1 Pe 3:15
 τῷ αἰτοῦντι (vg *poscenti*) ὑμᾶς λ.^d
 περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος 4:5 ἀποδώ-
 σουσιν λόγον^d τῷ ἐτοίμως ἔχοντι
 κρίναι → Mat 18:23
 — 37 ἐκ — τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ
 ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ
 15:23 οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον — 22:48
 18:23 συνάρπαι (ropere) λόγον^d μετὰ τ. δού-
 λων 25:19 συνάρπει λόγ. ^d μετ' αὐτῶν
 21:24 ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγω λόγον^b ἔντα ||
 Mar 11:29 Luc 20:3 λόγον
 22:15 δικαστὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ^b

|| Mar 12:13 ἀγρεύσωσιν λόγῳ Luc 20:20 ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου^b

Mat 28:15 διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος Mar 14:5^b

Luc 5:15 διήρχετο μᾶλλον ὁ λ. ^b περὶ αὐτοῦ 7:17 ἔξῆλθεν ὁ λ. ^b Joh 21:23^b

Mar 5:36 ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον 7:29 διὰ τοῦτον τὸν λ. ^b ὑπαγε, ἔξελήλυθ.

Luc 1:4 περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφ. – 20 ἀνδ’ ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λ. μου

– 29 ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ^b διεταράχθη

3:4 γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων^b Ἡσαΐου 9:28 ἔγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους

23:9 ἐπηρώτα – αὐτὸν ἐν λόγοις^b ἱκανοῖς 24:17 τίνες οἱ λ. ^b οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε – ;

Joh 4:37 ἐν – τούτῳ ὁ λόγος ἐστίν ἀληθινός – 39 ἐπίστευσαν – διὰ τὸν λ. τῆς γυναικ.

12:38 ἵνα ὁ λόγος^b Ἡσαΐου – πληρωθῇ

17:20 περὶ τῶν πιστεύοντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ (sc ἐρωτῶ)

19:8 ὅτε – ἥκουσεν – τὸν λόγ. ^b 13 τῶν λ. ^b

Act 1:1 τὸν μὲν πρῶτον λόγον^b ἐποιησάμην 22:24.41^b 5:5.24^b 6:5^b

7:22 δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ – 29 „ἔφυγεν – Μωϋσῆς ἐν τῷ λ. τούτῳ”

8:21 οὐκ ἐστιν σοι – κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ^b

10:29 τίνι λόγῳ^c μετεπέμψασθε με;

11:22 ἥκουσθη (pergvenit) ὁ λ. ^b εἰς τὰ ὡτα τῆς ἐκκλησίας – περὶ αὐτῶν

13:15 εἴ τις ἐστιν ἐν ὑμῖν λόγος^b παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε

14:12 αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου

15:6 ἴδειν περὶ τοῦ λόγου τούτου

– 15 συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν

– 24:27 διὰ λόγου 32 πολλοῦ – 16:38

18:14 κατὰ λόγον^e ἀν ἀνεσχόμην ὑμῶν

– 15 ζητήματα – περὶ λόγου καὶ δνομάτων

19:38 εἰ – ἔχουσι πρός τινα λόγον^c

20:2 παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ^b πολλῷ

– 7 παρέτεινεν – τὸν λ. ^b μέχρι μεσονυκτ.

– 24 οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐμαυτῷ (t. g. οὐδενὸς λόγον ἔχω νγ nihil horum vereor)

– 38 ὀδυνώμενοι – ἐπὶ τῷ λόγῳ^b ὡς εἰρήκει 22:22 ἥκουον – αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λ.

Rm 15:18 ὃν οὐ κατειργάσατο Χός δι’ ἐμοῦ – , λόγῳ καὶ ἔργῳ – 2 Co 10:11 οἷοί ἐσμεν τῷ λ. – , τοιοῦτοι καὶ – τῷ ἔργῳ

1 Co 1:5 ἐπλούτισθη – , ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει 2 Co 8:7 ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ^b καὶ γνώσει – 17 οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου 21 ἥλθον οὐ καδ’ ὑπεροχὴν λόγου^b ἡ σοφίας 4

δ λ. ^b μου – οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίᾳς λόγοις 13 λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίᾳς λόγοις

1 Co 4:19 γνώσομαι οὐ τὸν λ. ^b τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν 20 οὐ γάρ ἐν λόγῳ^b ἡ βασ. τοῦ θεοῦ, ἀλλ’ ἐν δυ.

12:8 ὡς μὲν – δίδοται λόγος^b σοφίας, ἀλλως δὲ λόγος^b γνώσεως

14:9 ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον^b δῶτε

– 19 θέλω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλῆσαι – ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ

15:2 τίνι λόγῳ^d εὐηγγελισάμην ὑμῖν

2 Co 1:18 ὁ λόγ. ^b ἡμῶν – οὐκ ἐστιν ναὶ καὶ οὐ 10:10 καὶ ὁ λόγος^b ἔξουθενημένος

11:6 εἰ – καὶ ίδιώτης (imperitus) τῷ λόγῳ^b, ἀλλ’ οὐ τῇ γνώσει

Eph 4:29 πᾶς λόγ. ^b σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος 5:6 μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις 6:19 Ἱνσι μοι δοθῇ λ. ^b ἐν ἀνοῖξει τ. στόμ.

Phl 4:15 εἰς λόγον^d δόσεως καὶ λήμψεως

– 17 ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν – εἰς λ. ^d ὑμῶν

Col 2:23 λόγον^d μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν 3:17 δ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἡ ἐν ἔργῳ 4:6 δ λόγος^b ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι

1 Th 1:5 τὸ εὔαγγ. ἡμῶν οὐκ ἔγενήθη – ἐν λόγῳ^b μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει 2:5 οὕτε – ἐν λόγῳ^b κολακείας ἔγενήθη. 4:18 ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις

2 Th 2:2 μήτε διὰ λόγου^b μήτε δι’ ἐπιστολῆς – 15 ἐδιάχθητε εἴτε διὰ λόγου^b εἴτε δι’ ἐπιστολῆς ἡμῶν 3:14 εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λ. ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστ. – 17 ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ^b ἀγαθῷ

1 Ti 4:12 τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ 5:17 οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ

2 Ti 1:13 ὑποτύπωσιν ἔχε ύγιαινόντων λόγων 2:17 δ λ. ^b αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομήν 4:15 λίσαν – ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις

Tit 2:8 λόγον ύγιῆ ἀκατάγνωστον

Hb 4:13 αὐτοῦ, πρὸς δὲ ἡμῖν δ λόγος^b

5:11 πολὺς ἡμῖν δ λ. ^b καὶ δυσερμήνευτος – 13 ἀπειρος λόγου^b δικαιοσύνης 13:17 → Mat 12:38 – Hb 13:22 ἀνέχεσθε (sufferatis) τοῦ λ. τῆς παρακλήσεως

Jac 3:2 εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, – τέλειος

1 Pe 3:1 Ἱνσι – ἀνευ λόγου κερδηθήσονται – 15:45 → Mat 12:38

2 Pe 2:3 πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται

1 Jo 3:18 μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ’ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ

3 Jo 10 λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς

Αρ 1211 ἐνίκησαν αὐτὸν – διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν alia → 2) **Αρ**

λόγχη *lancea* Joh 1934 – (t. r. Mat 2749)

λοιδορεῖν *maledicere* Joh 928 Act 234

1 Co 412 λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν

1 Pe 223 δις λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει

λοιδορία *maledictam* 1 Ti 514 1 Pe 39

λοιδορος *maledicus* 1 Co 511 610 οὐ λ..οι

λοιμός *pestilentia* ^b(adject.) *pestifer*

Luc 2111 κατὰ τόπους λ..οι καὶ λιμοὶ ἔσονται
Act 24 6 εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα – λοιμόν^b

***λοιποί**, ..ά *ceteri, a* ^b*reliqui, a* – (τὸ) λοι- πόν: ^c*ceterum* ^d*iam* ^e*in reliquo* – τοῦ λοιποῦ: ^f*de cetero*

Mat 2645 καθεύδετε (vl τὸ) λ.^d || Mar 1441 τό^d

Mar 419 αἱ περὶ τὰ λοιπὰ^b ἐπιθυμίαι

Luc 810 τοῖς δὲ λ. ἐν παραβολαῖς – 189.11
249.10 Act 513 179 2744 – (Luc 112vl)

1228 τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

1 Co 116 λοιπὸν^c οὐκ οἶδα 42 ὡδε λοιπόν^d
729 τὸ λοιπὸν (*reliquam est*) Ἰνα – οἱ ἔ- χοντες γυναικας ὡς μὴ ἔχοντες ὡσιν

Gal 617 τοῦ λ.^f κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω

Eph 23 τέκνα – δργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί

610 τοῦ λοιποῦ!, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ

Phl 113 τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χῷ
γενέσθαι – καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν

1 Th 413 Ἰνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποί
5 6 μὴ καθεύδωμεν ὡς (vl + καὶ) οἱ λ.

2 Ti 4 8 λοιπὸν^e ἀπόκειται μοι δ – στέφανος

Hb 1013 τὸ λ.^f ἐκδεχόμενος „ξως τεθῶσιν”

Ap 3 2 στήρισον τὰ λ. δ ἔμελλον ἀποδαν.

813 οὐαὶ – ἐκ τῶν λ. φωνῶν τῆς σάλπιγγ.

920 οἱ λ. τῶν ἀνθρ. 1113 οἱ λ.^b ἔμφοβοι

λούειν *Iavare* ^b*abluere*

Joh 1310 δ λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν – νίψ.

Act 937 1633 ἀπὸ – πληγῶν – 2 Pe 222

Hb 1022 λελουσμένοι^b τὸ σῶμα ὅδατι καθα.

(Ap 15 vl τῷ – λ..σαντι ἡμ. ἐκ τῶν ἀμαρτ. vg)

Λουκᾶς Col 414 δ Ιατρός 2 Ti 411 Phm 24

Λουκίος Act 131 δ Κυρηναῖος – Rm 1621

λουτρόν *Iavacrum* Eph 528 καθαρίσας τῷ

λουτρῷ τοῦ ὅδατος ἐν βῆματι
Tit 3 5 ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λ..οῦ παλιγγενεσίας

λύδδα *Act 932.35* Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα 38

λυδία *Act 1614* πορφυρόπωλις 40

λύειν *solvare* ^b*dimittere* ^c*dissolvere*

Mat 519 δις ἔὰν – λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν
1619 δ ἔὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λε- λυμένον ἐν τοῖς οὐρ. 1818 δισα ἔὰν λύσῃτε ἐπὶ τ. γῆς ἔσται λ..να ἐν οὐρ.

21 2 λύσαντες ἀγάγετέ μοι || Mar 112.4.5

Luc 1930.31 διὰ τί λύετε; 33

Mar 17 λύσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων ||

Luc 316 Joh 127 Act 1325 ὑπόδημα

735 εὐθὺς ἐλύθη δ δεσμὸς τῆς γλώσσης

Luc 1315 οὐ λύει – τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης –; 16 ταύτην δὲ –, οὐκ ἔδει λυθῆναι
ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ – τῇ ἡμ. τοῦ σαββ.;

Joh 219 λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον

518 δι τού μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον

723 ἵνα μὴ λυθῇ δ νόμος Μωϋσέως

1035 καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή

1144 λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε – ὑπάγειν

Act 224 λύσας τὰς ὡδῖνας τοῦ θανάτου

733 „λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου”

1343 λυθείσης^b δὲ τῆς συναγωγῆς

2230 ἔλυσεν αὐτόν – 2741 ἡ δὲ πρύμνα
ἔλύετο ὑπὸ τῆς βίας

1 Co 727 λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει

Eph 214 τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας

2 Pe 310 στοιχεῖα – καυσούμενα λυθῆσεται 11
τούτων οὕτως – λυομένων^c 12 οὐρα- νοὶ πυρούμενοι λυθῆσονται

1 Jo 3 8 ἵνα λύσῃ^c τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου
(4 3 vl πᾶν πνεῦμα δ λύει (vg) τὸν Ἰησ.)

Ap 15 τῷ – „λύσαντι” (vl λούσαντι vg) ἡ- μᾶς „ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν” ἡμῶν

5 2 τίς ἄξιος – λύσαι τὰς σφραγῖδας –;

914 λύσον τοὺς – ἀγγέλους τ. δεδεμέν. 15

20 3 δεῖ λυθῆναι 7 λυθῆσεται δ σατανᾶς

Λυκαονία, Λυκαονιστί Act 146.11

Λυκία Act 275 εἰς Μύρρα τῆς Λυκίας

λύκος *Iupas*

Mat 715 ἔσωδεν – λύκοι ἄρπαγες – 1016 ὡς
πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων || Luc 103

Joh 1012 θεωρεῖ τὸν λ. ἐρχόμενον καὶ – φεύ-
γει, – καὶ δ λ. ἀρπάζει – Act 2029 λύ-

κοι βαρεῖς – μὴ φειδόμ. τοῦ ποιμνίου
λυμαίνεσθαι *devastare* Act 8:3 ἐκκλησίαν
λυπεῖν, ..εἰσθαι *contristare*, ..ari – ^b(λυπούμενος) *tristis* ^c(idem) *moerens*
 Mat 14:9 λυπηθεὶς (vl ἐλυπήδη) δὲ βασιλεὺς
 17:23 ἐλυπήδησαν σφόδρα 18:31 – 26:22 λυπούμενοι σφόδρα || Mar 14:19
 19:22 ἀπῆλθεν λυπούμενος^b || Mar 10:22^c
 26:37 ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν
 Joh 16:20 ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη
 21:17 ἐλυπήδη δὲ Πέτρ. ὅτι εἶπεν – τὸ τρί.
 Rm 14:15 εἰ – διὰ βρῶμα δὲ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέπι κατὰ ἄγάπην περιπατ.
 2 Co 2:2 εἰ – ἔγὼ λυπῶ ὑμᾶς, – τίς δὲ εὐφραίνων με εἰ μὴ δὲ λυπούμενος ἔξ ἐμοῦ;
 4 οὐχ ἵνα λυπηθῆτε δὲ τις λελύπηκεν, οὐκ ἔμετε λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους – πάντας ὑμᾶς
 6:10 ὡς λυπούμενοι^b ἀεὶ δὲ χαίροντες
 7:8 εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, – ἡ ἐπιστολὴ – εἰ καὶ πρὸς ὧραν ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήδητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήδητε εἰς μετάνοιαν· ἐλ. γὰρ κατὰ θεόν 11 αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεόν λυπηθῆναι πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν
 Eph 4:30 μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγ. τοῦ θ.
 1 Th 4:13 ἵνα μὴ λυπηθεῖτε καθὼς καὶ οἱ λοιποί 1 Pe 1:6 διλίγοντες ἀρπτι εἰ δεόν λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς

λύπη *tristitia* ^b *moeror*
 Luc 22:45 εὑρεν κοιμωμένους – ἀπὸ τῆς λύπης
 Joh 16:6 ἡ λ. πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν
 – 20 ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται
 – 21 ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει
 – 22 ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε
 Rm 9:2 ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη
 2 Co 2:1 μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν
 3 ἵνα μὴ ἐλθῶν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν
 ἔδει με χαίρειν τὸ μῆνας τῇ περισσοτέρᾳ λύπη καταποδῆ δὲ τοιούτος
 7:10 ἡ – κατὰ θεόν λ. μετάνοιαν – ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον
 9:7 μὴ ἐκ λύπης ἡ ἔξ ἀνάγκης
 Phl 2:27 ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ
 Hb 12:11 πᾶσα – παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρόν
 οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης^b
 1 Pe 2:19 χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως

λυσανίας *Luc 3:1* **λυσίας** *Act 23:28* *24:22*
λύσις *solutio* 1 Co 7:27 μὴ ζήτει λύσιν
λυσιτελεῖ *utilius est* Luc 17:2 εἰ λιθος μυλ.
λύστρα *Act 14:6.8.21* *16:1.2* *2 Ti 3:11*
λύτρον *redemptio*
 Mat 20:28 καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν || Mar 10:45
λυτροῦσθαι (med. et pass.) *redimere*, *redimi*
 Luc 24:21 δὲ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ
 Tit 2:14 ἵνα „λυτρώσηται” ἡμᾶς „ἀπὸ πάσης ἀνομίας” 1 Pe 1:18 ὅτι οὐ φθαρτοῖς, „ἀργυρίῳ” ἡ χρυσίω, „ἐλυτρώθητε” ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς
λύτρωσις *redemption* → ἀπολύτρωσις
 Luc 1:68 ἐποίησεν „λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ”
 2:38 τοῖς προσδεχομένοις λ..ιν Ἱερουσ.
 Hb 9:12 αἰώνιαν λύτρωσιν εὑράμενος
λυτρωτής *redemptor* *Act 7:35* τοῦτον δὲ ἐδεός καὶ ἀρχοντα καὶ λ..ήν ἀπέσταλκεν
λυχνία *candelabrum*
 Mat 5:15 καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν – ἐπὶ τὴν λυχνίαν || Mar 4:21 Luc 8:16 11:33
 Hb 9:2 σκηνὴ – ἡ πρώτη, ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία
 Ap 1:12 ἐπτά λυχνίας χρυσᾶς 13:20 21
 2:5 κινήσω τὴν λ. σου ἐκ τ. τόπου αὐτῆς
 11:4 αἱ δύο „λ.” αἱ „ἐνώπιον τοῦ κυρίου”
λύχνος *lucerna*
 Mat 5:15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον || Mar 4:21 μήπι ἔρχεται δ. λ. ἵνα –; Luc 8:16 οὐδεὶς – λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτόν 11:33
 6:22 δ. λ. τοῦ σώματός ἐστιν δ. δοφναλμός || Luc 11:34.38 ὡς ὅταν δ. λύχνος τῇ ἀστραπῇ (vl τῆς ἀ. vg) φωτίζῃ σε
 Luc 12:35 ἔστωσαν ὑμῶν – οἱ λύχνοι καιόμενοι
 15:8 οὐχὶ ἄπτει λ..ον καὶ σαροῖ τ. οἰκ. –; Joh 5:35 ἡν δ. λύχνος δ. καιόμενος καὶ φαίνων
 2 Pe 1:19 ὡς λ. ω. φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ
 Ap 18:29 „φῶς λ..ου” οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔπι
 21:23 δ. λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον
 22:5 οὐκ ἔχουσιν χρείαν φωτὸς λύχνου
λωῖς 2 Ti 1:5 ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωῖδι
λώτ *Luc 17:28.29.32* τῆς γυναικὸς Λ. 2 Pe 27

M

Μάαδ Luc 3²⁸

Μαγαδάν (vl Μαγδαλά) Mat 15³⁹

Μαγδαληνή Mat 27^{56.61} 28¹ Mar 15^{40.47} 16^{1.}
[9] Luc 8² 24¹⁰ Joh 19²⁵ 20^{1.18}

μαγεία S^o – *magia* (vl *magica*) Act 8¹¹

μαγεύειν S^o – (part.) *magus* Act 8⁹ Σίμων

μάγος *magus* Mat 21.^{7.16} Act 13^{6.8}

Μαγώγ Ap 20⁸ **Μαδιάμ** Act 7²⁹

μαθητεύειν S^o – *docēre* ^b *discipulum esse*
Mat 13⁵² γραμματεὺς μ..θεὶς τῇ βασ. τῶν οὐρ.
27⁵⁷ Ἰωσῆφ, δος καὶ αὐτὸς ἐμαθητεύθη (vl
ἐμαθήτευσεν) ^b τῷ Ἰησοῦ

28¹⁹ μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔδνη, βαπτ.
Act 14²¹ μαθητεύσαντες ἰκανοὺς ὑπέστρεψαν

μαθητής S^o – *discipulus*

1) *Jesu discipuli*

Mat 5¹ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθ. αὐτοῦ ||
Luc 6²⁰ ἐπάρας τοὺς ὄφθ. – εἰς τοὺς
μαθ. αὐτοῦ – Mat 13^{10.36} 14¹⁵ || Mar
6³⁵ – Mat 15^{12.23} 17¹⁹ 18¹ 24¹ || Mar
13¹ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθ. αὐτοῦ
– Mat 24³ οἱ μαθηταὶ κατ' ἴδιαν 26¹⁷
8²¹ ἔτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ
– 23 ἡκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθ. αὐτοῦ ||
Luc 8²² ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μ. αὐ-
τοῦ – Mar 6¹ ἀκολουθοῦσιν Luc 22³⁹
9¹⁰ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθ.
αὐτοῦ 11 οἱ Φαρ. ἔλεγον τοῖς μαθ. 14
οἱ δὲ μαθητ. σου οὐ νηστεύουσιν; ||
Mar 2^{15.16.18} Luc 5³⁰ ἐγόγγυζον οἱ
Φαρ. – πρὸς τοὺς μαθητ. αὐτοῦ (39)
– 19 Ἰησοῦς ἡκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθ.
αὐτοῦ – 37 λέγει τοῖς μαθητ. αὐτοῦ
16²⁴ || Mar 8³⁴ – Mat 19²³ 23¹ ἐλά-
λησεν τοῖς δχλοῖς καὶ τοῖς μαθ. αὐ-
τοῦ 26^{1.38} καθίσατε αὐτοῦ ἔως οὗ ||
Mar 14³² – 39 10²³ – Luc 9^{14.43}
121.22 16¹ 171.22 20⁴⁵ Joh 11⁷
10¹ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθ.
11¹ ὅτε ἐτέλεσεν – διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ

Mat 10²⁴ οὐκ ἔστιν μαθ. ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον
25 ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ὥντα γένηται
ώς δ διδάσκαλος || Luc 6⁴⁰
– 42 δος ἐὰν ποτίσῃ – εἰς δνομα μαθητοῦ
12¹ οἱ δὲ μαθ. – ἐπείνασσαν 2 οἱ μαθ. σου
ποιοῦσιν δ οὐκ ἔξεστιν – ἐν σαββάτῳ
|| Mar 2²³ Luc 6¹ ἔπιλλον οἱ μαθητ.
– 49 ἐκτείνας τὴν χεῖρα – ἐπὶ τοὺς μαθητ.
αὐτοῦ – Ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοί
14¹⁹ ἔδωκεν τοῖς μαθητ. τοὺς ἄρτους, οἱ
δὲ μαθ. τοῖς δχλοῖς 15³⁸ || Mar 6⁴¹
8⁶ Luc 9¹⁶ – Joh 6¹² λέγει τοῖς μαθ.
αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ – κλάσματα
– 22 ἡνάγκασεν τοὺς μαθ. ἐμβῆναι 28 οἱ
δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτόν || Mar 6⁴⁵
15² διὰ τί οἱ μαθητ. σου παραβαίνουσιν
τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβ. || Mar 7^{2.5}
– 32 προσκαλεσάμενος τοὺς μαθ. 33.36 ||
Mar 8^{1.4.6.10} 12⁴³ – Mat 16⁵
16¹³ ἡρώτα τοὺς μαθ. – τίνα λέγουσιν –
εἰναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 20 ἐπε-
τίμησεν τοῖς μαθ. ὥντα γένηται εἴπωσιν
21 ἤρξατο δεικνύειν τοῖς μαθ. αὐτοῦ
ὅτι δεῖ αὐτὸν – πολλὰ παθεῖν || Mar
8²⁷ Luc 9¹⁸ συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθ.,
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα με
17⁶ ἀκούσαντες οἱ μαθ. – ἐφοβήθησαν
– 10 ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθ. · τί οὖν –
ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; 13 συν-
ῆκαν οἱ μαθ. διτὶ περὶ Ἰωάννου – εἶπεν
– 16 προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθ. σου ||
Mar 9^{14.18} Luc 9⁴⁰ ἐδεήθην τῶν μαθ.
19¹⁰ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθητ. · εἰ οὕτως
ἔστιν ἡ αἵτια τοῦ ἀνθρώπ. μετὰ τῆς
– 13 οἱ δὲ μαθ. ἐπετίμησαν αὐτοῖς || Mar
10¹³ Luc 18¹⁵ ἰδόντες – οἱ μαθηταὶ
– 25 ἀκούσαντες – οἱ μαθ. ἔξεπλήσσοντο
|| Mar 10²⁴ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τ. λόγοις
21¹ τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθη-
τάς 6 || Mar 11¹ Luc 19²⁹ δύο τῶν μ.
– 20 ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν
26⁸ ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἡγανάκτησαν
– 18 πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθ. μου 19.20 ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώ-
δεκα [μαθ.] 26 δοὺς τοῖς μαθ. || Mar
14¹² λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ 13.14.16 Luc 22¹¹
– 25 δομοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν

- Mat 26:40** ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθ. καὶ εὐρίσκει αὐτὸὺς καθεύδοντας 45 || **Luc 22:45**
- 58 τότε οἱ μαθ. πάντες ἀφέντες αὐτὸν
 - 27:64** μῆποτε — οἱ μαθηταὶ κλέψωσιν αὐτὸν
 - 28:7** εἴπατε τοῖς μαθ. αὐτοῦ 8 || **Mar 16:7**
 - 13 δτὶ οἱ μαθητ. αὐτοῦ — ἔκλεψαν αὐτὸν
 - 16 οἱ δὲ ἔνδεκα μαθ. ἐπορεύθησαν εἰς
- Mar 3:7** μετὰ τῶν μαθ. — ἀνεχώρ. πρὸς τ. θάλ.
- 4:34** τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα
- 5:31** 7:17 ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθ. αὐτοῦ
- τὴν παραβολὴν 9:28 ἐπηρ. —· δτὶ ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;
- 8:33** ἐπιστραφεῖς καὶ ἴδων τοὺς μ. αὐτοῦ
- 9:31** ἐδίδασκεν γάρ τοὺς μαθ. αὐτοῦ, — δτὶ — παραδίδοται
- 10:10** πάλιν οἱ μαθ. περὶ τούτου ἐπηρώτων
- 46 ἐκπορευομένου αὐτοῦ — καὶ τῶν μαθ.
- 11:14** καὶ ἥκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
- Luc 6:13** προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
- 17 ὅχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ 7:11
 - 8:9** ἐπηρώτων — αὐτὸν οἱ μαθ. αὐτοῦ τίς αὕτη εἶη ἡ παραβολὴ (**Mat 13:10**)
 - 9:54** οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης
 - 10:23** στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθ. κατ' ἴδιαν
 - 11:1** εἶπέν τις τῶν μαθ. —· κύριε, δίδαξον
 - 14:26** οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής 27:33
 - 19:37** ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθ. — αἰνεῖν
 - 39 διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθ. σου
- Joh 2:2** ἐκλήθη — καὶ δ. Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθ.
- 11 ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθ. αὐτοῦ
 - 12 ἡ μῆτηρ — καὶ οἱ ἀδελφ. καὶ οἱ μαθ.
 - 17 ἐμνήσθησαν οἱ μ. αὐτοῦ δτὶ γεγραμμένον ἔστιν· 22 δτὶ τοῦτο ἔλεγεν
 - 3:22** ἥλθεν δ. Ἰησοῦς καὶ οἱ μ. αὐτοῦ εἰς
 - 4:1** δτὶ Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ
 - 2 Ἰησ. — οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθητ.
 - 8:27 ἥλθαν οἱ μ. 31:33 ἔλεγον — πρὸς ἀλλ.
 - 6:3** ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθ. 8 λέγει — εἰς ἑκ τῶν μ. αὐτοῦ 16 κατέβησαν οἱ μ. — ἐπὶ τὴν θάλασσαν 22 οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθ. — ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθ. — ἀπῆλθον 24 οὐκ ἔσπιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθ. αὐτοῦ
 - 80 πολλοὶ ἀκούσαντες ἐκ τῶν μ. αὐτοῦ
 - 81 δτὶ γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθ.
 - 86 πολλοὶ τῶν μ. — ἀπῆλθον εἰς τ. ὅπισω
 - 7:3** ἵνα καὶ οἱ μαθ. σου θεωρήσουσιν τὰ ἔργα σου ἂ ποιεῖς
 - 8:31** ἔλαν — μείνητε —, ἀληθῶς μ.αί μού ἔστε 15:8 ἵνα — γενήσεοθε ἐμοὶ μ.αί
 - 9:2.27** μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μ..αί γενέσθαι; 28 σὺ μαθητὴς εἰ ἐκείνου
- Joh 11:8.12.54** κάκει ἔμεινεν μετὰ τῶν μαθητ.
- 12:4.16** οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μ. τὸ πρῶ.
- 13:6** νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μ. 22 ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μ. 23:35 ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες δτὶ ἐμοὶ μ.αί ἔστε — 16:17.29 18:1.2 πολλάκις συνήχθη — ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθ. αὐτοῦ
- 18:16** Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητὴς. δὲ μαθ. ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ 18 δ μαθ. δ ἄλλος 20:3 δ ἄλλος μαθ.
- 17 μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθ. εἰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; 25
 - 19 ἥρωτησεν τὸν Ἰησ. περὶ τῶν μ. αὐτοῦ
- 19:26** τὸν μαθητ. παρεστῶτα δν ἡγάπα 27
- 38 ὃν μ..ἡς [τοῦ] Ἰησοῦ κεκρυμμένος
 - 20:2** πρὸς τὸν ἄλλον μαθ. δν ἐφίλει δ Ἰησοῦς 4 δ ἄλλος μαθ. προέδραμεν 8. 10.18 ἀγγέλλουσα τοῖς μ. 19 δπου ἡσαν οἱ μ. 20 ἐχάρησαν — οἱ μ. 25.26.30
- 21:1** ἐφανέρωσεν ἐσυτὸν πάλιν — τοῖς μαθ.
- 14 τρίτον ἐφανερώθη — 2.4.7 μαθ. — δν ἡγάπα 20 — 8.12 οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν μαθ. (νγ *discubentium* νl *descendentium*) ἔξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἰ;
 - 23 δτὶ δ μαθ. ἐκεῖνος οὐκ ἀποδημήσκει
 - 24 οὗτός ἔστιν δ μαθητὴς δ μαρτυρῶν
- Act 6:1** πληθυνόντων τῶν μαθ. 2 τὸ πλῆθος τῶν μαθητ. 7 ἐπληθύνετο δ ἀριθμός
- 9:1** φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου
- 10 δτὲ τις μαθ. ἐν Δαμασκῷ 18 ἐγένετο — μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθ. 25
 - 28 ἐπείραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθητ. — μὴ πιστεύοντες δτὶ ἔστιν μαθητὴς
 - 38 οἱ μαθ. ἀκούσαντες δτὶ Πέτρος ἔστιν
- 11:28** χρηματίσαι τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς 29 τῶν δὲ μαθητ. καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν 13:52 οἱ τε μαθητ. ἐπληρούντο χαρᾶς καὶ
- 14:20** κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν αὐτόν
- 22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μ. 28
 - 15:10** ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητ.
 - 16:1** ἴδού μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ — Τιμόθεος
 - 18:23** στηρίζων πάντας τοὺς μαθητὰς — 27
 - 19:1** Παύλον — εὐρεῖν τινας μ..τάς ο ἀφώρισεν τοὺς μ. 30 οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μ.
 - 20:1.30** τοῦ ἀποσπάν τοὺς μ. δπίσω ἔσαν.
 - 21:4** ἀνευρόντες — τοὺς μ. 16 τῶν μ. ἀπὸ Καισαρ. — , — Μνάσωνι — , ἀρχαίω μ.
- 2) Johannis Baptistae, Pharisaorum, Mosis discipuli
- Mat 9:14** προσέρχονται — οἱ μαθ. Ἰωάννου ||

Mar 2:18 οἱ μ. Ἰω.—· διὰ τί οἱ μ. Ἰω. καὶ οἱ μ. τῶν Φαρ. νηστεύουσιν—; Luc 5:33 — Mat 11:2 Ἰω.—πέμψας διὰ τῶν μ.—εἶπεν || Luc 7:18 ἀπήγγειλαν Ἰω..η οἱ μ. αὐτοῦ κτλ. — Mat 14:12 οἱ μαθ. αὐτοῦ ἤραν τὸ πτῶμα || Mar 6:29 — Mat 22:16 (οἱ Φαρ.) ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητ. αὐτῶν Luc 11:1 καθὼς καὶ Ἰω. ἐδίδαξεν τοὺς μαθητ. Joh 13:5.37 οἱ δύο μαθ. (sc Ἰωάννου) — ἡκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ — 3:25 ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου 9:28 ἡμεῖς — τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί μαθήτρια S° — *discipula* Act 9:36 Ταβιθά Μαθθαῖος Mt 9:9 10:3 Mr 3:18 Lc 6:15 Act 1:13 Μαθθάν Mat 1:15 Μαθθάτ Luc 3:29 Μαθθίας Act 1:23.26 Μαθουσάλα Luc 3:37 μαίνεσθαι *insanire*
Joh 10:20 δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται (Jesus)
Act 12:15 26:24 μαίνη, Παῦλε 25 οὐ μαίνομαι
1 Co 14:23 οὐκ ἐροῦσιν δπι μαίνεσθε;

μακαρίζειν ^a*beatam dicere* ^b*beatificare*
Luc 1:48 μακαριοῦσίν^a με πᾶσαι αἱ γενεαὶ Jac 5:11 „μακαρίζομεν^b τοὺς ὑπομείναντας”

μακάριος *beatus*
Mat 5:3 μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι 4:11 (novies) || Luc 6:20.21.22 (quater)
11:6 μακάριός ἐστιν δς ἐὰν μὴ σκανδαλίσῃ ἐν ἐμοί || Luc 7:23
13:16 ύμῶν — μ..οι οἱ δφθαλμοὶ δτι βλέπουσιν || Luc 10:23 οἱ βλέποντες δ β..ετε
16:17 μακάριος εἰ, Σίμων Βαριωνά, δτι 24:46 μ. δ δοῦλος || Luc 12:43 — 37 οἱ δ. 38
Luc 1:45 μακαρία ἡ πιστεύσασα δπι ἐσται 11:27 μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε 28 μ..οι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες
14:14 μακάριος ἔσῃ, δπι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦνται σοι — 15 μ. δπις φάγεται δρτον ἐν τῇ βασ.
23:29 μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι Joh 13:17 εὶ ταῦτα οῖδατε, μ..οι ἐστε ἐὰν ποιῆτε 20:29 μ..οι οἱ μὴ ιδόντες καὶ πιστεύσαντες Act 20:35 μ..όν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἡ λαμβ.
26:2 ἥγημαι ἔμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ Rm 4:7 „μ..οι ὃν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι 8 μ. ἀνὴρ οὖ δ μὴ λογίσηται κύριος”

Rm 14:22 μ. δ μὴ κρίνων ἐσυτὸν ἐν ὧ δοκιμ. 1 Co 7:40 μ..ωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὔτως μείνῃ 1 Ti 1:11 κατὰ τὸ εὐαγγ. τῆς δόξης τοῦ μ..ου θεοῦ 6:15 δ μ. καὶ μόνος δυνάστης Tit 2:13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα Jac 1:12 „μ.” ἀνὴρ „δς ὑπομένει” πειρασμόν — 25 οὗτος μ. ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἐσται 1 Pe 3:14 εὶ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι 4:14 εὶ δινειδίζεσθε ἐν δόνδματι Χοῦ, μακάριοι Ap 1:3 μ. δ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφ. 22:7 δ τηρῶν 14:13 μ..οι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποδημήσκ. 16:15 μ. δ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἴματα 19:9 μ..οι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον — κεκλημένοι 20:6 μακάριος καὶ ἄγιος δ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ 22:14 μ..οι οἱ „πλύνοντες τὰς στολὰς” αὐτῶν μακαρισμός S° — *beatitudo* Rm 4:8.9 Gal 4:15 ποῦ οὖ δ μ. ύμῶν; μαρτυρῶ — ύμῖν Μακεδονία Act 16:9.10.12 18:5 19:21.22 20:1.3 — Rm 15:28 ηδόκησαν — Μ. καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν — ποιήσασθαι 1 Co 16:5 δταν Μ..αν διέλθω κτλ. 2 Co 1:16 2:13 7:5 8:1 ἐν ταῖς ἐκκλ. τῆς Μ. 11:9 Phl 4:16 1 Th 1:7.8 4:10 1 Ti 1:3 πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν Μακεδών Act 16:9 19:29 27:2 2 Co 9:2.4 μάκελλον S° — *macellum* 1 Co 10:25 ἐν μ..ῳ μακράν *longe*
Mat 8:30 μακ. (v1 οὐ μ. vg) ἀπ' αὐτῶν δγέλη Mar 12:34 οὐ μ. εὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ Luc 7:6 15:20 ἔπι — αὐτοῦ μ. ἀπέχοντος εἰδεν Joh 21:8 οὐ γάρ ήσαν μ. ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλά Act 2:39 ύμῖν — καὶ πᾶσιν „τοῖς εἰς μακράν, δσους δν προσκαλέσηται κύριος” 17:27 οὐ μ. ἀπὸ — ἐκάστου ήμ. ύπάρχοντα 22:21 ἔγω εἰς ἔθνη μακράν ἔξαποστελῶ σε Eph 2:13 ύμεις οἵ ποτε δντες „μακράν” ἐγενήθητε „έγγυς” 17 „εἰρήνην” ύμῖν „τοῖς μακρ. καὶ εἰρήνην τοῖς έγγυς” μακρόθεν, ἀπὸ μα. ^a*longe* ^b*longe* ^c*de longe* Mat 26:68 ἡκολούθει || Mar 14:64 Luc 22:64 27:65 δεωροῦσαι || Mar 15:40^c Luc 23:49 Mar 5:6 8:3 καὶ τινες — ἀπὸ μ.^c εἰσιν 11:13 συκῆν Luc 16:23 δρῆ Ἀβραὰμ ἀπὸ μ. καὶ Λάζαρον 18:13 δ δὲ τελώνης μ. ἐστὼς οὐκ ἥμελεν Ap 18:10 ἀπὸ μ.^b ἐστηκότες διὰ τ. φόβον 15^b 17^b

μακροδυμεῖν *patientem esse b patientiam
habēre c patienter agere d patienter
ferre e longanimitate ferre*

Mat 18:26 μ.ησον^b ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα 29^b
Luc 18:7 δὲ θεὸς οὐ μὴ – μ.εῖ^b ἐπ' αὐτοῖς;
1 Co 13:4 ἡ ἀγάπη μακροδυμεῖ, χρηστεύεται
1 Th 5:14 μακροδυμεῖτε πρὸς πάντας
Hb 6:15 μ.ῆσας^e ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας
Jac 5:7 μ.ῆστε – ἔως τῆς παρουσίας τοῦ
κυρίου. ἴδού ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται
τὸν – καρπὸν τῆς γῆς, μ.ῶν^d ἐπ' αὐ-
τῷ σε μακροδυμήσατε καὶ ὑμεῖς
2 Pe 3:9 κύριος – μ.εῖ^c εἰς (νι δι' vg) ὑμᾶς

μακροδυμία *patientia b longanimitas*
Rm 2:4 ἡ – αὐτοῦ – τῆς μ.^b καταφρονεῖς – ;
9:22 ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μ. „σκεύῃ δργῆς”
2 Co 6:6 ἐν γνώσει, ἐν μ.^b, ἐν χρηστότηπι
Gal 5:22 καρπὸς τοῦ πνεύματος. – εἰρήνη, μακρ.
Eph 4:2 μετὰ μ.ας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων
Col 1:11 εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μ.αν^b
3:12 ἐνδύσασθε – πραυτῆτα, μακροδυμίαν
1 Ti 1:18 ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείχηται Ἰησοῦς
Χρόνος τὴν ἄπασαν μακροδυμίαν
2 Ti 3:10 παρηκολούθησάς μου – τῇ μ.α^b
4:2 παρακάλεσον ἐν πάσῃ μ. καὶ διδαχῇ
Hb 6:12 τῶν διὰ πίστεως καὶ μ. κληρονομούν.
Jac 5:10 ὑπόδειγμα λάβετε – τῆς κακοπαθίας
καὶ τῆς μ.ας τοὺς προφήτας
1 Pe 3:20 ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μ. ἐν
2 Pe 3:15 τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροδυμίαν^b
σωτηρίαν ἡγεῖσθε

μακροδύμως S° – *patienter*
Act 26:9 διὸ δέομαι μ.ως ἀκοῦσαι μου

μακρός *longus b prolixus c longinquus*
Mar 12:40 προφάσει μακρὰ^b προσευχόμενοι ||
Luc 20:47 (νι Mat 23:14 vg, νι om)

Luc 15:13 ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μ.άν^c 19:12^c

μακροχρόνιος *longaevus* Eph 6:3 „ἐπὶ τ. γῆς”

μαλακία *infirmitas* Mat 4:23 9:35 10:1

μαλακός *mollis* Mat 11:8 Luc 7:25 (ἱμάτια)
1 Co 6:9 οὗτε μοιχοὶ οὗτε μ.οὶ – θεοῦ βασ.

Μαλελεήλ Luc 3:37

***μάλιστα** *maxime* Act 20:38 25:28 28:3

Gal 6:10 μ. δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστος.
Phl 4:22 μάλ. δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας

1 Ti 4:10 ὅς ἐστιν σωτήρ πάντων –, μ. πιστῶν
5:8 τῶν ἰδίων καὶ μ. οἰκείων οὐ προνο. – 17 μάλιστα οἱ κοπῶντες ἐν λόγῳ

Tit 1:10 μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς
Phm 16 μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοί

***μᾶλλον** *magis b potius c immo*

Mat 6:28 οὐχ ὑμεῖς μ. διαφέρετε –; || Luc 12:24
– 30 οὐ πολλῷ μ. ὑμᾶς, –; || Luc 12:28
7:11 πόσῳ μ. δ. πατήρ ὑμῶν – δώσει ἀγα-
θά || Luc 11:13 δώσει πνεῦμα ἄγιον

10:6 πορεύεσθε δὲ μ.^b πρὸς τὰ πρόβατα
– 25 πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ
– 28 φοβεῖσθε – μ.^b τὸν δυνάμ. – ἀπολέσαι

18:13 χαίρει ἐπ' αὐτῷ μ. ἡ ἐπὶ τοῖς ἐνενή.

Mar 5:28 ἀλλὰ μᾶλλ. εἰς τὸ χεῖρον. ἐλθοῦσα
7:36 αὐτοὶ μᾶλλ. περισσότερον ἐκήρυξσον

9:42 καλὸν – αὐτῷ μ. εἰ περίκειται μύλος
15:11 ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ

Luc 5:15 διήρχετο – μᾶλλ. δ. λόγιος περὶ αὐτοῦ

Joh 3:19 ἡγάπησαν – μ. τὸ σκότος 12:43 τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μ. – 5:18 19:8

Act 4:19 εἰ δίκαιον –, ὑμῶν ἀκούειν μ.^b ἡ τοῦ
θεοῦ 5:29 πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον

5:14 μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες
20:35 μακάριον ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἡ

Rm 5:9 πολλῷ – μᾶλλον – σωθησόμενα 10 κατ-
αλλαγέντες σωθ. 15 ἡ χάρις – ἐπε-
ρίσσευσεν 17 ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν
8:34 δ. ἀποθανών, μᾶλλον^c δὲ ἐγερθεῖς
11:12 πόσῳ μᾶλλ. τὸ πλήρωμα αὐτῶν 24 οἱ
κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθονται τῇ

14:13 τοῦτο κρίνατε μ., τὸ μὴ τιθ. – σκάνδ.

1 Co 5:2 οὐχὶ μ. ἐπενδήσατε –; 6:7 διὰ τί οὐχὶ
μ. ἀδικεῖσθε; – οὐχὶ μ. ἀποστερεῖσθε;

7:21 ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέ-
σθαι, μᾶλλον χρῆσαι

9:12 εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἔξουσίας μετέχου-
σιν, οὐ μᾶλλον^b ἥμεῖς;

– 15 καλὸν γάρ μοι μᾶλλ. ἀποθανεῖν ἡ

14:1 μ. δὲ ἵνα προφητεύητε 5 – 18 πάν-
των ὑμῶν μ. (vg^o) γλώσσαῖς λαλῶ

2 Co 5:8 εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι

12:9 μ. (vg^o) καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθεν. Gal 4:9 μᾶλλον^c δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ

Eph 5:4 ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία 11 ἐλέγχετε

Phl 1:9 ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν – μ. καὶ μ. περισ-
σεύῃ 12 μ. εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγ.

– 23 σὺν Χῷ εἰναι, πολλῷ – μ. κρείσσον

2:12 νῦν πολλῷ μᾶλλ. ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου
3:4 εἴ τις δοκεῖ ἀλλος πεποιθέναι ἐν σαρ-
κί, ἐγὼ μᾶλλον

1 Th 4:1 Ήντα περισσεύητε μ. 10 περισσεύειν μ.
 1 Ti 6:2 μᾶλλ. δουλευέτωσαν, όπι πιστοί εἰσιν
 2 Ti 3:4 φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι
 Phm 9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ
 16 μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοί
 Hb 9:14 πόσῳ μ. τὸ αἷμα τοῦ Χοῦ – καθαριεῖ
 10:25 τοσούτῳ μ. δσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν
 τὴν ἡμέραν – 11:26 μ. ἐλόμενος συγ-
 κακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ
 12:9 οὐ πολὺ μ. ὑποταγησόμενα τῷ πατρὶ
 –; 25 πολὺ μ. ἡμεῖς οἱ τὸν ἄπ' οὐρ.
 2 Pe 1:10 διὸ μ. – σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν
 τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι

Μάλχος Joh 18:10 ἦν δὲ δνομα τῷ διούλῳ Μ.
μάμμη *avia* 2 Ti 1:5 ἐν τῇ μ. σου Λωΐδι
μαμωνᾶς S° – *mammota* (vl *mamona*)
 Mat 6:24 θεῶ δουλεύειν καὶ μ..ἄ || Luc 16:13
 Luc 16:9 φίλους ἔκ τοῦ μ..ᾶ τῆς ἀδικίας 11 εἰ
 – ἐν τῷ ἀδίκῳ μ. πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε

Μαναήν Act 13:1 **Μανασσῆς** Mat 1:10 Ap 7:6

μανδάνειν *discere* ^b*cognoscere*
 Mat 9:13 μάδετε τί ἔστιν· „Ἐλεος θέλω καὶ οὐ”
 11:29 καὶ μάδετε ἀπ' ἐμοῦ, όπι πραῦς εἰμι
 24:32 ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάδετε τὴν παρα-
 βολήν || Mar 13:28
 Joh 6:45 πᾶς δὲ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς
 καὶ μαδῶν ἔρχεται πρὸς ἐμέ
 7:15 πῶς – γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς;
 Act 23:27 μαδῶν^b (*cognito*) όπι Ῥωμαϊός ἔστιν
 Rm 16:17 παρὰ τὴν διδαχὴν ἦν ὑμεῖς ἐμάδετε
 1 Co 4:6 Ήντα ἐν ἡμῖν μάδητε τὸ μὴ ὑπὲρ δ
 14:31 Ήντα πάντες μανδάνωσιν | γέγραπται
 – 35 εἰ δέ τι μαδεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ
 Gal 3:2 τοῦτο μόνον θέλω μαδεῖν ἀφ' ὑμῶν
 Eph 4:20 ὑμεῖς – ούχ οὔτως ἐμάδετε τὸν Χόν
 Phl 4:9 δὲ καὶ ἐμάδετε – καὶ εἰδετε ἐν ἐμοῖ
 – 11 ἐμαδόν ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι
 Col 1:7 καθὼς ἐμάδετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ
 1 Ti 2:11 γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μ.έτω ἐν – ὑποταγῇ
 5:4 μ.έτωσαν (vl ..έτω vng, vl *discant*)
 πρῶτον τὸν ἴδιον οἴκον εύσεβεῖν
 – 13 ἀργαὶ μ.ουσιν (εἰ λανδάνουσιν) πε-
 ριερχόμεναι τὰς οἰκίας
 2 Ti 3:7 πάντοτε μ.οντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπί-
 γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα
 14 σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἐμαδεῖς –, ειδὼς
 παρὰ τίνων (vl τίνος vng) ἐμαδεῖς

Tit 3:14 μανδανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι κα-
 λῶν ἔργων προϊστασθαι
 Hb 5:8 ἐμαδεν ἀφ' ὧν ἐπαδεν τὴν ὑπακοήν
 Ap 14:3 οὐδεὶς ἐδύνατο μαδεῖν (vg *dicere*,
 num *discere?*) τὴν ψδὴν εὶ μή

μανία *insania* Act 26:24 εὶς μ. περιτρέπει
μάννα *manna* Joh 6:31.49 Hb 9:4 Ap 2:17
μαντεύεσθαι *divinare* Act 16:18 μαντευομένη
μαραίνεσθαι *marcescere* Jac 1:11 δ πλούσιος

μαρὰν ἀθά S° – *maranatha* 1 Co 16:22

μαργαρίτης S° – *margarita*
 Mat 7:6 τοὺς μ. ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων
 13:45 ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργ. 48
 εὑρὼν – ἔνα πολύτιμον μαργαρίτην
 1 Ti 2:9 γυναῖκας –, μὴ ἐν – χρυσίῳ ἢ μ.αις
 Ap 17:4 18:12.18 21:21 οἱ – πυλῶνες δώδ. μ.αι

Μάρθα Luc 10:38.40.41 Joh 11:5.19-39 122

Μαρία, Μαριάμ Μαριάμ^b (saepius vl ..ία)
 Jesu mater: Mat 1:18.18.20 2:11 13:56^b –
 Mar 6:3 – Luc 1:27^b 30^b 34^b 38^b 39^b 41.48^b (vl
 Elisabet) 56^b 25^b 16^b 19.34^b – Act 1:14^b
 Maria Magdalena: Mat 27:56.61^b 28:1^b –
 Mar 15:40.47 16:1.[9] – Luc 8:2 24:10 – Joh 19:25
 20:1.11.18^b 18^b
 Jacobi mater: Mat 27:56.61 (ἡ ἄλλη Μαρία
 28:1) – Mar 15:40.47 16:1 – Luc 24:10
 Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ: Joh 19:25
 soror Marthae: Luc 10:39^b 42^b – Joh 11:1.
 2^b 19^b 20^b 28^b 31^b 32^b 45^b 123^b
 Joannis Marci mater: Act 12:12
 mulier quaedam christiana: Rm 16:8

Μᾶρκος Act 12:12.25 15:37.39 – Col 4:10 δ ἀνε-
 ψιὸς Βαρναβᾶ – 2 Ti 4:11 Phm 24 1 Pe 5:13

μάρμαρος *marmor* Ap 18:12

μαρτυρεῖν *testimonium perhibēre* ^b*test. dare*
 ^c*test. dicere* ^d*test. reddere* ^e*t..io esse*
 ^f*testari* ^g*contestari* ^h*protestari* ⁱ*testi-
 ficari* – **μαρτυρεῖσθαι** (pass): ^k*testi-
 monium consequi* ^l*test. habēre* ^m*boni
 test..ii* (esse) ⁿ*test..io probari*
 Mat 23:1 ὤστε μ.εῖτε^e ἐσυτοῖς όπι υἱοί ἐστε

- Luc 4:22 πάντες ἐμαρτύρουσν^b αὐτῷ (sc Jesu)
- Joh 1:7 Ίνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός 8
- 16 Ἰωάννης μ..εῖ περὶ αὐτοῦ 32,34 με-
μ..ηκα δπι οὐτός ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ 3:28 φ σὺ μεμ..ηκας 28 αὐτοὶ ὑ-
μεῖς μοι μ..εῖτε δπι εἶπον· 5:33 με-
μαρτύρηκεν (sc Ἰω.) τῇ ἀληθείᾳ
 - 2:25 οὐ χρείαν εἶχεν ίνα τις μ..ήσῃ περὶ
τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γάρ ἐγίνωσκεν
 - 3:11 δ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμενⁱ - 32ⁱ
 - 4:39 τῆς γυναικὸς μ..ούσης δπι εἶπεν μοι
 - 44 αὐτὸς - Ἰησ. ἐμ..ησεν δπι προφήτης
 - 5:31 ἔαν ἔγω μ..ῶ περὶ ἐμαυτοῦ 32 ἄλλος
ἔστιν δ μ..ῶν περὶ ἐμοῦ, - ἀληθῆς ἔ-
στιν ἡ μαρτυρία ἦν μ..εῖ περὶ ἐμοῦ
 - 37 δ πέμψας με - μεμ..ηκεν περὶ ἐμοῦ
 - 8:13 σὺ περὶ σεαυτοῦ μ..εῖς 14 κἀν ἔ-
γω μ..ῶ περὶ ἐμαυτοῦ 18 ἔγω εἰμι δ
μ..ῶν περὶ ἐμ., καὶ μ..εῖ περὶ ἐμοῦ δ
πέμψας με πατήρ
 - 36 τὰ ἔργα δ ποιῶ μ..εῖ περὶ ἐμοῦ 10:25
 - 39 ἐκεῖναι (sc αἱ γραφαἱ) εἰσιν αἱ μαρ-
τυροῦσαι περὶ ἐμοῦ
 - 7:7 ἔγω μ..ῶ περὶ αὐτοῦ (sc τ. κόσμου)
 - 12:17 ἐμαρτύρει - δ ὄχλος δ ὃν μετ' αὐτοῦ
 - 13:21 Ἰησοῦς ἐταράχθη - καὶ ἐμ..ησεν^b
 - 15:28 (δ παράκλητος) μ..ήσει περὶ ἐμοῦ
 - 27 καὶ ὑμεῖς - μ..εῖτε (vg fut, vi prae)
 - 18:23 εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον πε-
ρὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με - ;
 - 37 ἐλήλυθα - , ίνα μ..ήσω τῇ ἀληθείᾳ
 - 19:35 καὶ δ ἐωρακώς μεμαρτύρηκεν
 - 21:24 δ μαθητῆς δ μ..ῶν περὶ τούτων
- Act 6:3 ἐπισκέψασθε - μ..ουμένους^m ἐπτά
- 10:22 μ..ούμενοςⁱ - ὑπὸ - τῶν Ἰουδ. 22:12ⁱ
- 43 τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μ..οῦσιν
 - 13:22 φ (David) καὶ εἶπεν μαρτυρήσας·
 - 14:3 κυρίῳ τῷ μ..οῦντι ἐπὶ τῷ λόγῳ
 - 15:8 θεός ἐμ..ησεν αὐτοῖς δοὺς τὸ πνεῦ.
 - 16:2 δις ἐμ..εῖτο^d ὑπὸ τῶν - ἀδελφῶν
 - 22:5 ὡς καὶ δ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ^d μοι
 - 23:11 οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυ-
26:5 ἔαν θέλωσι μαρτυρεῖν |ρῆσαιⁱ
- Rm 3:21 δικαιοσύνη θεοῦ - , μαρτυρούμένηⁱ
ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
- 10:2 μ..ῶ - αὐτοῖς δπι ζῆλον θεοῦ ἔχου.
- 1 Co 15:15 δπι ἐμ..ήσαμεν^c κατὰ τοῦ θεοῦ
- 2 Co 8:3 δπι κατὰ δύναμιν, μ..ῶ^d, καὶ παρά
- Gal 4:15 μ..ῶ - ὑμῖν δπι εἰ δυνατὸν τοὺς δόθ.
- Col 4:13 μ..ῶ - αὐτῷ δπι ἔχει πολὺν πόνον
- 1 Ti 5:10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη¹
- 6:13 Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος^d ἐπὶ -

Πιλάτου τὴν καλὴν δμολογίαν

- Hb 7:8 ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος δπι ζῆ
- 17 μ..εῖται^e γάρ δπι „σὺ ιερεὺς εἰς - ”
 - 10:15 μ..εῖς - ὑμῖν καὶ τὸ πνεῦ. τὸ ἄγιον
 - 11:2 ἐν ταύτῃ - ἐμ..ήδησαν^k οἱ πρεσβύ.
 - 4 ἐμ..ήδη^k εἶναι δίκαιος, μ..οῦντος „ἐπὶ^f
τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ”
 - 5 μεμ..ηται^l „εὐαρεστηκέναι τῷ θεῷ”
 - 39 πάντες μ..ηδέντεςⁿ διὰ τῆς πίστεως
- 1 Jo 1:2 καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμενⁱ
- 4:14 τεθεάμεδα καὶ μ..οῦμενⁱ δπι δ πα.
- 5:8 τὸ πνεῦμά ἔστιν τὸ μαρτυροῦνⁱ
- 7 τρεῖς εἰσιν οἱ μ..οῦντες^b, τὸ πνεῦ.
 - 9 μεμ..ηκενⁱ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 10ⁱ
- 3 Jo 3:3 ἀδελφῶν - μ..ούντων σου τῇ ἀληθ.
- 8 οἱ ἐμαρτύρησάν^d σου τῇ ἀγάπῃ
- 12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται^d ὑπὸ πάν-
των καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας·
καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν
- Ap 1:2 Ἰωάννη, δις ἐμ..ησεν τὸν λόγ. τοῦ θ.
- 22:16 ἔπειψα τὸν ἄγγελόν μου μ..ῆσαιⁱ
- 18 μ..ῶ^e - τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους
 - 20 λέγει δ μ..ῶν ταῦτα· ναὶ, ἔρχομαι
- μαρτύρεσθαι** *testificari* ^b *contestari*
- Act 20:28 μ..ομαι^b ὑμῖν - δπι καθαρός είμι
- 26:22 μ..όμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ
- Gal 5:3 μ..ομαι - παντὶ - περιτεμνομένῳ 8πι
- Eph 4:17 μ..ομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περι.
- 1 Th 2:12 μ..όμενοι εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀξ.
- μαρτυρία** *testimonium*
- Mar 14:55 ἔζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν
- 58 οἱσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἥσαν 59
- Luc 22:7ι τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρείαν;
- Joh 1:7 οὗτος ἤλθεν εἰς μαρτυρίαν 19 αὕτη
ἔστιν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου
- 3:11 τὴν μ..ἡμῶν οὐ λαμβάνετε 32 τὴν μ..
αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει 33 δ λαβὼν
αὐτοῦ τὴν μ..ἔσφραγισεν δπι δ θεός
ἀληθῆς ἔστιν
- 5:31 ἡ μ..μου οὐκ ἔστιν ἀληθῆς 32 οἰδα
δπι ἀληθῆς ἔστιν ἡ μ.. - περὶ ἐμοῦ
- 34 οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μ.. λαμβάνω
 - 36 ἔχω τὴν μ.. μείζω τοῦ Ἰωάννου
- 8:13 ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθῆς 14
ἀληθῆς ἔστιν ἡ μαρτ. μου 17 δύο ἀν-
θρώπων ἡ μαρτ. ἀληθῆς ἔστιν
- 19:35 ἀληθινὴ αὐτοῦ ἔστιν ἡ μ.. 21:24 οἴδα-
μεν δπι ἀληθῆς αὐτοῦ ἡ μαρτ. ἔστιν
- Act 22:18 οὐ παραδέξονται σου μ..αν περὶ ἐμοῦ
- 1 Ti 3:7 δεῖ - μ..αν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξ.

Tit 1:13 ἡ μ. αὕτη (de Cret.) ἐστὶν ἀληθῆς
1 Jo 5:9 εἰ τὴν μ. τῶν ἀνδρ. λαμβάνομεν, ἡ μ.
 τοῦ θεοῦ μεῖζων ἐστὶν, δι—ἐστὶν ἡ
 μ. τοῦ θ. 10 ἔχει τὴν μ. (νι + τοῦ θε-
 οῦ νγ) ἐν αὐτῷ (νι αὐ. νγ se). —
 δι—οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτ. 11
 αὕτη ἐστὶν ἡ μ., δι—ζωὴν — ἔδωκεν
3 Jo 12 οἴδας δι— ἡ μαρτ. ἡμῶν ἀληθῆς ἐστὶν
Ap 1:2 δι—έμαρτύρησεν — τὴν μ. Ἰησ. Χοῦ 8
 ἐν —Πάτμῳ διὰ — τὴν μαρτυρ. Ἰησοῦ
 6:9 ἐσφαγμένων — διὰ τὴν μαρτ. ἦν εἶχον
 12:17 τῶν — ἔχόντων τὴν μ. Ἰησοῦ 19:10
 20:4 πεπελεκισμένων διὰ τὴν μ. Ἰησ.
 11:7 δταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρ. αὐτῶν
 12:11 ἐνίκησαν αὐτὸν — διὰ τὸν λόγον τῆς
 μαρτ. αὐτῶν 19:10 ἡ γὰρ μαρτ. Ἰησοῦ
 ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας

μαρτύριον *testimonium*

Mat 8:4 προσένεγκον τὸ δῶρον —, εἰς μαρ-
 τύριον αὐτοῖς || **Mar** 1:44 **Luc** 5:14
 10:18 εἰς μαρτ. αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν ||
Mar 13:9 **Luc** 21:13 ἀποβήσεται ὑμῖν
 εἰς μαρτ. — **Mat** 24:14 κηρυχθήσεται
 — τὸ εὐαγγ.—εἰς μαρτ.—τοῖς ἔθνεσιν
Mar 6:11 ἐκπινάξατε τὸν χοῦν —εἰς μαρτ. αὐ-
 τοῖς || **Luc** 9:6 εἰς μαρτ. ἐπ’ αὐτούς
Act 4:33 ἀπεδίδουν τὸ μαρτύρ. οἱ ἀπόστολοι
 τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τῆς ἀναστάσεως
 7:44 „ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου” **Ap** 15:6
1 Co 1:6 τὸ μαρτ. τοῦ Χοῦ ἐβεβιώθη ἐν ὑμῖν
 2:1 καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον (νι
 μυστήριον) τοῦ θεοῦ
2 Co 1:12 ἡ — καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶν, τὸ
 μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν
2 Th 1:10 ἐπιστεύθη τὸ μαρτ. ἡμῶν ἐφ’ ὑμᾶς
1 Ti 2:8 τὸ μαρτύριον καίροις ἰδοίσ
2 Ti 1:8 μὴ — ἐπαισχυνθῆς τὸ μ. τοῦ κυρίου
Hb 3:5 εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων
Jac 5:3 δὲ ἵδις αὐτῶν εἰς μαρτύρ. ὑμῖν ἔσται

μάρτυς *testis* ^b*martyr* ^c(μάρτυρα εἶναι)
testificari
Mat 18:18 „ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἡ τρι-
 ὄν” **2 Co** 13:1 **1 Ti** 5:19 **Hb** 10:28
 26:8 τί ἔπι χρείαν ἔχομεν μ.ων; || **Mar** 14:63
Luc 11:48 ἅρα μάρτυρες ἐστε^c καὶ συνευδοκεῖτε
 τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν
 24:48 ὑμεῖς (νι + ἐστε) μάρτυρες τούτων
Act 1:8 ἔσεσθε μου μάρτυρες 2:32 οὖ—ἡμεῖς
 ἔσμεν μ.ες 3:15 5:32 τῶν φημάτων τού-
 τῶν 10:39 πάντων ὃν ἐποίησεν 13:31

οἵπνες [νῦν] εἰστιν μάρτυρες αὐτοῦ
 πρὸς τὸν λαόν — 1:22 μ.α τῆς ἀνα-
 στάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι

Act 6:13 ἔστησάν τε μ.ας ψευδεῖς λέγοντας·
 7:58 οἱ μ.ες ἀπέθεντο τὰ ἴματα αὐτῶν
 10:41 μάρτυριν τοῖς προκεχειροτονημένοις
 22:15 ἔσῃ μάρτ. αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνδρ.
 ὃν ἐώρακας καὶ ἡκουσας 26:16

— 20 τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου

Rm 1:9 μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ θεός **Phl**
 1:8 1 **Th** 2:5 θεός μ. 10 ὑμεῖς μ.ες καὶ
 ὁ θεός 2 **Co** 1:23 μάρτυρα τὸν θεὸν
 ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν

1 Ti 6:12 ὥμολόγησας τὴν καλὴν ὅμολογίαν
 ἐνώπιον πολλῶν μ.ων 2 **Ti** 2:2 ἢ—
 κουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μ.ων

Hb 12:1 τοσοῦτον ἔχοντες — νέφος μαρτύρων

1 Pe 5:1 μάρτυς τῶν τοῦ Χοῦ παθημάτων
Ap 1:5 ἀπὸ — Χοῦ, „ὁ μάρτυς ὁ πιστός” 3:14
 2:13 Ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός μου
 11:3 δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυριν μου
 17:6 ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μ..ων^b Ἰησοῦ

μασᾶσθαι *S^o* — *commandare* **Ap** 16:10

μαστιγοῦν *flagellare*

Mat 10:17 ἐν τ. συναγωγαῖς — μ.ώσουσιν ὑμᾶς
 20:19 εἰς τὸ — μ..ῶσαι || **Mar** 10:34 **Luc** 18:23
 23:34 ἐξ αὐτῶν μ..ώσετε ἐν ταῖς συναγωγ.||

Joh 19:1 Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν — ἐμαστίγωσεν

Hb 12:6 „μ..οῖ δὲ πάντα υἱὸν δν παραδέχ.”

μαστίζειν *flagellare* **Act** 22:25 ‘Ρωμαῖον — ;

μάστιξ, ..ιγες *plaga* ^b*flagella* ^c*verbera*

Mar 3:10 δσοι εἶχον μάστιγας 5:29.34 **Luc** 7:21

Act 22:24^b **Hb** 11:36 μαστίγων^c πεῖραν ἐλαβον

μαστοί *ubera* ^b*mamillae*

Luc 11:27 23:29 μ.οὶ οἱ οὐκ ἔθρεψαν **Ap** 1:13^b

ματαιολογία *S^o* — *vaniloquium* **1 Ti** 1:6

ματαιολόγος *S^o* — *vaniloquias* **Tit** 1:10 μ.οι

μάταιος *vana*

Act 14:16 ἀπὸ τούτων τῶν μ. — ἐπὶ θεὸν ζῶντα

1 Co 3:20 „γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν”
 σοφῶν, „ὅπι εἰσὶν μάταιοι”

15:17 ματαία ἡ πίστις ὑμῶν [ἐστιν]

Tit 3:9 μάχας νομικάς περιστασο· εἰσὶν γὰρ
 ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι

Jac 1 28 τούτου μάταιος ἡ υρησκεία
1 Pe 1 18 ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς

ματαιότης *vanitas*

Rm 8 20 τῇ γὰρ μ..τῇτι ἡ κτίσις ὑπετάγη
Eph 4 17 τὰ ἔθνη – ἐν μ..τῇτι τοῦ νοὸς αὐτῶν
2 Pe 2 18 ὑπέρογκα γὰρ μ..τῆτος φθεγγόμενοι

ματαιοῦσθαι *evanescere* Rm 1 21 ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν

μάτην ^a*sine causa* ^b*in vanam*
Mat 15 9 „μάτην^a σέβονται με” || Mar 7 7^b

Ματθάτ Luc 3 24 **Ματταδά** Luc 3 31

Ματταδίας Luc 3 25. 28

μάχαιρα *gladius*

Mat 10 34 οὐκ ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μ.
26 47 μετὰ μ..ῶν καὶ ξύλων 55. 51 ἀπέσπασεν τὴν μ. || Mar 14 43. 48. 47 Luc 22 52
Joh 18 10 – Mat 26 52 ἀπόστρεψον τὴν μ. σου (Joh 18 11) – οἱ λαβόντες μ..αν ἐν μ..ῃ ἀπολοῦνται Ap 13 10 „εἴ τις ἐν μ..ῃ” ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν „ἐν μαχαίρῃ” ἀποκτανθῆναι
Luc 21 24 πεσοῦνται στόματι (*in ore*) μαχαίρης
22 36 καὶ ἀγορασάτω μ..αν 38 ἰδοὺ μ..αὶ ὕδε δύο 49 εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;
Act 12 2 ἀνεῖλεν – Ἰάκωβον – μαχαίρη – 16 27
Rm 8 35 τίς ἡμᾶς χωρίσει – ; – ἡ κίνδ. ἡ μ..α.;
13 4 οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ
Eph 6 17 καὶ „τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύμου
Hb 4 12 ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον
11 34 ἔφυγον στόματα (*aciem*) μαχαίρης
– 37 ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον
Ap 6 4 ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη
13 14 ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μ..ης καὶ ἔζησεν

μάχεσθαι *litigare* Joh 6 52 Act 7 28
2 Ti 2 24 δοῦλον – κυρίου οὐ δεῖ μ. – Jac 4 2

μάχη ^a*rugna* ^b*līs, lītis*

2 Co 7 5 ἔξωθεν μάχαι^a, ἔσωθεν φόβοι
2 Ti 2 29^b Tit 3 9^a Jac 4 1 πόδεν μάχαι^b – ;

μεγαλεῖα *magnalia* Act 2 11 τὰ μ. τοῦ ὑεοῦ

μεγαλειότης *magnitudo* ^b*maiestas*

Luc 9 43 ἐπὶ τῇ μ. τοῦ ὑεοῦ Act 19 27^b Ἀρτέμ.
2 Pe 1 18 ἀλλ’ ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου (sc Χριστοῦ) μεγαλειότητος

μεγαλοπρεπής *magnificas* 2 Pe 1 17 δόξα

μεγαλύνειν *magnificare* Mat 23 5 κράσπεδα

Luc 1 46 μεγαλύνει „ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον”

– 58 ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ

Act 5 13 ἀλλ’ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός

10 46 ἥκουον – αὐτῶν – μ..όντων τὸν θεόν

19 17 ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρ. Ἰησ.

2 Co 10 15 ἐλπίδα – ἔχοντες – ἐν ὑμῖν μ..θῆναι

Phl 1 20 μ..δήσεται Χός ἐν τῷ σώματί μου

μεγάλως *vehementer* Phl 4 10 ἔχάρην – ἐν κυ.

μεγαλωσύνη ^a*magnitudo* ^b*magnificentia*

^c*maiestas*

Hb 1 3 „ἐκάδησεν ἐν δεξιᾷ” τῆς μ..c ἐν ὑψηλοῖς 8 1 τοῦ θρόνου τῆς μ..a ἐν τοῖς οὐρ.

Jud 25 ὑεῷ σωτῆρι ἡμῶν – μεγαλ. b κράτος

***μέγας, μείζων (..ότερος), μέγιστος**

magnus, maior, maximus ^b*grandis*

^c*princeps* ^d(comp) *amplior*

Mat 5 19 μέγ. κληθήσεται ἐν τῇ βασ. τῶν οὐρ.

– 35 „πόλις” ἐστὶν „τοῦ μεγ. βασιλέως”

11 11 οὐκ ἐγήγερται – μείζων Ἱωάννου – .

δ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασ. τῶν οὐρ. μείζων αὐτοῦ ἐστὶν || Luc 7 28

12 6 τοῦ ἱεροῦ μεῖζον (*maior*) ἐστιν ὕδε

15 28 ὡς γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις

18 1 τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασ. τῶν οὐρ.; 4 οὐτός ἐστιν δ μείζων || Mar

9 34 διελέχθησαν – τίς μείζων Luc 9 46

τίς ἄν εἴη μείζων αὐτῶν 48 δ – μικρότερος ἐν – ὑμῖν – , οὗτός ἐστιν μέγας

(*maiор*) – 22 24 φιλονεικία – , τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων

20 25 οἱ μεγάλοι (*maiores*) κατεξουσάζουσιν αὐτῶν 28 δς ἐὰν δέλῃ ἐν ὑμῖν μέγιας (*maiор*) γενέσθαι || Mar 10 42 οἱ

μεγ. c αὐτῶν 43 μέγ. (*maiор*) γενέσθαι

Luc 22 28 δ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω

ώς δ νεώτερος 27 τίς γὰρ μείζων, δ

ἀνακείμενος ἡ δ διακονῶν; Mat 23 11

δ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος

22 36 ποία ἐντολὴ μεγάλη – ; 38 αὕτη ἐστὶν ἡ μεγ. (*max.*) καὶ πρώτη ἐντολὴ

|| Mar 12 31 μείζων – οὐκ ἔστιν

Luc 1 15 ἔσται – μέγας ἐνώπιον κυρίου 32

– 49 ἐποίησέν μοι μεγάλα δ δυνατός

7 16 προφήτης μέγας ἡγέρθη ἐν ἡμῖν

Joh 1 50 μείζω (*maius*) τούτων δψῃ 5 20 μείζωνα – δεῖξει αὐτῷ ἔργα 14 12 μείζωνα

τούτων ποιήσει (sc ἔργα)

Joh 4:12 μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ—; 8:53 Ἀθραάμ,—;
 5:36 ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεῖζω τοῦ Ἰωά.
 10:29 δὲ πατήρ μου δὲ δέδωκέν μοι πάντων μεῖζόν ἐστιν (νῦν δὲ εἰ μεῖζων)
 13:16 οὐκ ἐστιν δοῦλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μεῖζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν 15:20
 14:28 δότι δὲ πατήρ μεῖζων μού ἐστιν
 15:13 μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει
 19:11 δὲ παραδοὺς—μεῖζονα ἀμαρτίαν ἔχει—
 — 31 ἦν—μεγάλη ἡ ἡμέρα ἑκείνου τοῦ σαββατοκύριου
 Act 8:9 λέγων εἶναι τινα ἁειτὸν μέγαν 10 ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ καλου. μεγάλη
 — 10 πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου (max.) cfr Hb 8:11 — Act 26:22 μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ μεγ. (mai.)
 Ap 11:18 „τοῖς μι. καὶ τοῖς μεγ.“ 13:16
 19:5.18 20:12 τοὺς νεκρούς, τ. μεγ. καὶ
 19:27 τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμι 28.34.35
 Rm 9:12 „δὲ μεῖζων δουλεύσει τῷ ἑλάσσονι“
 1 Co 9:11 μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; cfr 2 Co 11:15 οὐ μέγα — εἰ
 12:31 ζηλοῦτε — τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα (νῦν κρείττονα νγ melliora νῦν maiora)
 13:13 μεῖζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη
 14:5 μεῖζ.—δὲ προφητεύων ἡ δὲ λαλῶν γλ.
 Eph 5:32 τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν
 1 Ti 3:18 δύμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσέβείας μυστήριον
 8:6 ἐστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας
 Tit 2:13 ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγ. θεοῦ
 Hb 4:14 ἔχοντες — ἀρχιερέα μέγαν 10:21 Ἱερέα
 6:13 ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος δύμοσαι 18 κατὰ τοῦ μείζ. δύμνουσιν
 9:11 διὰ τῆς μείζονος^d—σκηνῆς
 10:35 ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν
 11:24 πίστει „Μωϋσῆς μέγας^b γενόμενος“
 — 26 μείζονα πλούτον ἡγησάμενος
 13:20 „τὸν ποιμένα τ. προβάτων“ τὸν μέγ.
 Jac 3:1 εἰδότες δότι μεῖζον κρίμα λημφόμεθα
 — 5 ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγάλα αὐχεῖ (νῦν μεγαλαυχεῖ)
 4:8 μείζονα δὲ „δίδωσιν χάριν“
 2 Pe 1:4 δι᾽ ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται
 2:11 ἄγγελοι—δυνάμει μείζονες δύντες
 1 Jo 3:20 μείζων — δὲ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν
 4:4 μεῖζ.—δὲ ἐν ὑμῖν ἡ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ
 5:9 ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν
 3 Jo 4 μείζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν

Jud 8 εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας
 Ap 6:17 ἥλθεν „ἡ ἡμέρα ἡ μεγ. τῆς δργῆς“
 13:5 „στόμα λαλοῦν μεγάλα“ καὶ βλασ.
 16:14 εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ
 19:17 εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ
 μέγενος magnitudo Eph 1:19 τῆς δυνάμεως
 μεγιστᾶνες principes Mar 6:21 Ap 6:15 18:23
 μεδερμηνεύειν interpretari Mat 1:23 Mar 5:41
 15:22.34 Joh 1:38.41 Act 4:38 13:8
 μέδη ebrietas Luc 21:34 Rm 13:13 Gal 5:21
 μεδιστάναι aponere b averttere c transferre
 Luc 16:4 ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας
 Act 13:22 μεταστήσας αὐτόν 19:28^b δχλον
 1 Co 13:2 τὴν πίστιν ὥστε δρη μεδιστάναι^c
 Col 1:13 μετέστησεν^c εἰς τὴν βασ. τοῦ υἱοῦ
 μεδοδεία S^o — circumventio b insidiae
 Eph 4:14 πρὸς τὴν μεδοδείαν τῆς πλάνης
 8:11 στῆναι πρὸς τὰς μ.^b τοῦ διαβόλου
 (μεδόρια, τά νῦν fines Mar 7:24 Τύρου)
 μεδύειν ebrium esse μεδύων: b ebrius
 c ebriosus (νῦν ebrius)
 Mat 24:48 μετὰ τῶν μ..όντων^c Act 2:15 Ap 17:6^b
 1 Co 11:21 δος μὲν πεινᾶ, δος δὲ μεδύει
 1 Th 5:7 οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μ.ουσιν
 μεδύσκεσθαι inebriari b ebrium esse
 Luc 12:45 Joh 2:10 — 1 Th 5:7^b Ap 17:2
 Eph 5:18 „μὴ μ.εσθε οἴνῳ“, ἐνῷ ἐστιν ἀσωτία
 μέθυσος ebriosus 1 Co 5:11 6:10 οὐ μέθυσοι
 μέλαν, τό S^o — atramentum
 2 Co 3:3 οὐ μέλανι 2 Jo 12 διὰ—μ.ος 3 Jo 1:3
 μέλας niger Mat 5:28 τρίχα — Ap 6:5.12
 Μελεά Luc 3:31
 μέλει μοί τινος, περὶ τινος, δότι cura mihi est
 de b curae mihi est c curio aliquem
 d pertinet ad me de, ad me quia
 Mat 22:18 οὐ μ. σοι περὶ οὐδενός || Mar 12:14^a
 Mar 4:38 οὐ μέλει σοι δότι^d ἀπολλύμεθα;
 Luc 10:40 οὐ μέλει σοι^b δότι ἡ ἀδελφή μου—;

Joh 10:13 οὐ μέλει^a αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων
12 εἰ οὐχ ὅτι περὶ τ. πτωχῶν ἔμελεν^a αὐ.

Act 18:17 οὐδὲν τούτων—Γαλλίων ἔμελεν^b
1 Co 7:21 δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω^b
9 εἰ τῶν βιών μέλει τῷ θεῷ; ή
1 Pe 5:7 ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν

μελετᾶν *meditari* Act 4:25 „κενά” 1 Ti 4:15

μέλι *mel* Mat 34 ἄγριον || Mar 16 — Ap 10:9,10

Μελίτη Act 28:1 ὅτι Μελ. ή νῆσος καλεῖται
(μελίσσιος S^o — Luc 24:42 καὶ ἀπὸ μελισσίου
κηρίου vel κηρίου vg *fauum mellis*)

*μέλλειν latine plerumque redditur tempore futuro (coniug. periphr.) vel
b gerundivo. c futarum est, ut d incipiet e oportet μέλλων: f futurus
g ventarus — h morari

Mat 3:7 τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης (v1^f) δργῆς; || Luc 3:7^e
11:14 ἐστίν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαις
12:32 οὗτε ἐν τῷ μέλλοντι! (sc αἰῶνι) —
Eph 1:21 καὶ ἐν τῷ μ.^f Hb 6:5 δυνά-
μεις τε μέλλοντος^e αἰῶνος

16:27 μέλλει — ἔρχεσθαις ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρός 17:12 μέλλει πάσχειν (fut) 22
μέλλει — παραδίδοσθαι^b (gerund) ||
Luc 9:44^c — Mat 20:22 δ ἐγὼ μέλλω
πίνειν; Mar 10:32 τὰ μέλλοντα αὐτῷ
συμβαίνειν Luc 9:31 τὴν ἔξοδον —, ήν
ἥμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ

24:8 μελλήσετε — ἀκούειν πολέμους Mat
13:4 ὅταν μέλλῃ^d ταῦτα συντελεῖ-
σθαι —; || Luc 21:7^d γίνεσθαι 36^f

Luc 7:2 ἥμελλεν τελευτᾶν (*erat moriturus*)
Joh 4:47^d (*incipiebat — mori*)

13:9 κἀν — ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλ.^f
19:11 ὅτι — μέλλει ή βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀνα-
φίνεσθαι (*manifestaretur*)

24:21 αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι
Joh 6:71 ἔμελλεν παραδίδοναι αὐτὸν 12:4

11:51 ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς
ἀποδημήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους

12:33 ποίῳ θανάτῳ ἥμελλεν ἀποδημή. 18:32

Act 17:31 ἔστησεν ἥμέραν ἐν ή μέλλει κρίνειν
22:18 καὶ νῦν τί μέλλεις^h; — βάπτισαι
24:15 ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι 25 διαλε-
γομένου — περὶ τοῦ κρίμ. τοῦ μέλλ.^f

Rm 5:14 Ἄδαμ, — τύπος τοῦ μέλλοντος^f

Rm 8:18 πρὸς τὴν μέλλουσανⁱ δόξαν ἀποκα-
λυφθῆναι Gal 3:23 πίστιν^b

— 28 οὕτε ἐνεστῶτα (*instantia*) οὕτε μέλ-
λονταⁱ 1 Co 3:22 εἴτε ἐνεστῶτα (*praes-
entia*) εἴτε μέλλονταⁱ, πάντα ὑμῶν

Col 2:17 ἂς ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντωνⁱ

1 Th 3:4 προελέγομεν — ὅτι μ..ομεν θλίβεσθαι

1 Ti 1:18 ὑποτύπωσιν τῶν μ..όντων πιστεύειν

4:8 ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης^f

6:19 θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλονⁱ

2 Ti 4:1 τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ

Hb 1:14 διὰ τοὺς μέλλ. κληρονομεῖν σωτηρίαν

2:5 τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσανⁱ

10:1 σκιὰν — ἔχων δ νόμος τῶν μελλ.ⁱ ἀ-
γαθῶν (9:11 v1 ἀρχιερεὺς τ. μ.^f ἀγ.)

— 27 „πυρὸς — ἐσθίειν” μέλλοντος „τούς”

11:20 καὶ περὶ μελλόντωνⁱ εὐλόγησεν |lin

13:14 τὴν μέλλουσανⁱ ἐπιζητοῦμεν (sc πό-

1 Pe 5:1 τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι (in
futuro revelanda) δόξης

2 Pe 2:8 ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν

Ap 1:19 „Ἄς μέλλει^e γενέσθαι μετὰ ταῦτα”

3:2 στήρισον — Ἄς ἔμελλον ἀποδανεῖν

— 10 ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελ-
λούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης

μέλος *metabram*

Mat 5:29 Ἰνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου 30

Rm 6:13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μ. ὑμῶν δπλα
ἀδικίας —, ἀλλὰ παραστήσατε — τὰ μ.
ὑμῶν δπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ

— 19 ὕσπερ — παρεστήσατε τὰ μ. ὑμῶν δοῦ-
λαι τῇ ἀκαθαρσίᾳ —, οὕτως νῦν πα-
ραστήσατε τὰ μ. ὑμ. δοῦλα τῇ δικαιο.

7:5 ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν

— 23 βλέπω — ἔτερον νόμον ἐν τοῖς μ. μου
— αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς
ἀμαρτίας τῷ ὅντι ἐν τοῖς μέλεσιν μου

12:4 ἐν ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν,
τὰ δὲ μ. πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει
πρᾶξιν 5 οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἔσμεν
—, τὸ δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη

1 Co 6:15 οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέ-
λη Χοῦ ἐστιν; ἄρας οὖν τὰ μέλη
τοῦ Χοῦ ποιήσω πόρνης μέλη;

12:12 τὸ σῶμα ἐν ἐστιν καὶ μέλη πολλὰ
ἔχει, πάντα δὲ τὰ μ. — ἐν ἐστιν σῶμα

14:1 οὐκ ἐστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλά

18 δ θεὸς ἔθετο τὰ μ. 19 εἰ δὲ ἦν τὰ
πάντα ἐν μ. 20 νῦν δὲ πολλὰ μὲν μ.,
ἐν δὲ σῶμα 22 τὰ δοκοῦντα μ. — ἀ-
σθενέστερα 25 Ἰνα — τὸ αὐτὸ δπὲρ

(1 Co 12) ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μ. 28 εἴτε πάσχει ἐν μέλοις, συμπάσχει πάντα τὰ μ. – εἴτε δοξάζεται μ., συγχαίρει πάντα τὰ μ. 27 ὑμεῖς δέ ἔστε σῶμα Χοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους (v1 μέλους vg) – (Eph 4:18 v1 μέλους vg)

Eph 4:25 ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη
5:30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ
Col 3:5 νεκρώσατε – τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
Jac 3:5 ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος εὸν κόσμος τῆς ἀδικίας, (vel sine,) ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν
4:1 τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μ. ὑμῶν

Μελχί Luc 3:24.28

Μελχισέδεκ Hb 5:6.10 8:20 7:1.10.11.15.17

μεμβράνα S^o – *membrana* 2 Ti 4:13 τὰς μ. μέμφεσθαι ^a*queri* (v1 *quae.*) ^b*vituperare* (Mar 7:2 v1^b) Rm 9:19 τί ἔτι μέμφεται^a; Hb 8:8 μεμφόμενος^b γάρ αὐτοὺς λέγει·

μεμψίμοιρος S^o – *querulous* (v1 *querello.*) Jud 16 οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ μεμψίμοιροι

μένειν *manere* ^b*permanere* ^c*remanere* ^d*morari* ^e*sustinere* ^f*habitare*

Mat 10:11 κάκει μείνατε || Mar 6:10 Luc 9:4 10:7
11:23 ἔμεινεν ἀν μέχρι τῆς σήμερον

26:38 μείνατε^e ὥδε καὶ γρηγ. || Mar 14:34^e

Luc 1:58 8:27 19:5 ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ μεῖν. 24:29 μείνον μεδ' ἡμῶν – . – εἰσῆλθεν τοῦ

μείναι (vg ομ τοῦ μ.) σὺν αὐτοῖς

Joh 1:32 ἔμεινεν (sc τὸ πνεῦμα) ἐπ' αὐτόν 3:3
– 38 ῥαββί – , ποῦ μένει^f; 39 εἶδαν ποῦ

μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν 2:12
3:38 ἡ δργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν

4:40 ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι – καὶ ἔμεινεν
5:38 τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν

μένοντα → 1 Jo 2:14.24
6:27 ἐργάζεσθε – τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν^b εἰς ζωὴν αἰώνιον

– 58 δ τρώγων μου τὴν σάρκα – ἐν ἐμοὶ μένει κάγὼ ἐν αὐτῷ 15:4 μείνατε ἐν ἐμοὶ, κάγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα – ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε 5 δ μένων ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν αὐτῷ 6 ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοὶ 7 ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ φήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ → 1 Jo 3:6.24

7:9 ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ 10:40 11:6.54

(v1 διέτριβεν^d) μετὰ τῶν μαδητῶν

Joh 8:31 ἐὰν – μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ – 35 δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· διὰ τοῦτο μένει εἰς τὸν αἰῶνα

9:41 ἡ ἀμαρτία ὑμῶν μένει

12:24 αὐτὸς (sc κόκκος σίτου) μόνος μένει – 34 ὅτι διὰ χριστὸς μένει „εἰς τὸν αἰῶνα”

– 48 φῶς – ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς διὰ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ

14:10 δ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ (v1 αὐτός, vg *ipse*)

– 17 γινώσκετε αὐτό (sc τὸ πνεῦμα), διὰ παρ' ὑμῖν μένει (v1 μενεῖ vg)

– 25 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων

15(7 → 6:8)^g μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ 10 ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγ. μου, καθὼς ἐγώ

– μένων αὐτοῦ (sc τοῦ πατρός) ἐν τῇ ἕνα – διὰ τοῦτος ὑμῶν μένη | ἀγάπη|

19:31 ἵνα μὴ μείνῃ^c ἐπὶ τοῦ σταυροῦ

21:22 ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχ. 23

Act 5:4 οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν – ; 9:43 μεῖναι^d ἐν Ἰόππῃ 16:15 18:3.20

20:5 ἔμενον^e ἡμᾶς ἐν Τρῳάδι

– 23 ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με μένουσιν

21:7.8 27:31.41 28:16 μένειν καθ' ἐαυτόν

Rm 9:11 ἵνα ἡ – πρόδησις τοῦ θεοῦ μένῃ

1 Co 3:14 εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ δι ἐποικοδ.

7:8 καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν^b (v1^a) ὡς κάγὼ 11 μενέτω ἄγαμος (sc ἡ γυνή) 20 ἔκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, – μενέτω^b 24 ἐν φέρεται, – , ἐν τούτῳ μενέτω^b (v1^a) 40 μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ^b

13:13 μένει πίστις, ἀλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία

15:6 ἔξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἔως ἄρπη

2 Co 3:11 πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ

– 14 τὸ αὐτὸν κάλυμμα – μένει

9:9 „ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν”

Phl 1:25 ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ^b – ὑμῖν

1 Ti 2:15 ἐὰν μείνωσιν^b ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ

2 Ti 2:13 εἰ ἀπίστοϋμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μ..ει^b

3:14 σὺ δὲ μένε^b ἐν οἷς ἔμαθες | (v1^a)

4:20 Ἐραστὸς ἔμεινεν^c ἐν Κορίνθῳ

Hb 7:3 μένει „ἱερεὺς” εἰς τὸ διηγεκές

– 24 διὰ τὸ μένειν αὐτὸν „εἰς τὸν αἰῶνα”

10:34 κρείσσονα ὑπαρξίν καὶ μένουσιν

12:27 ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα

13:1 ἡ φιλαδελφία μενέτω

– 14 οὐ γάρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν

1 Pe 1:23 διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος^b (v1 + εἰς τὸν αἰῶνα vg)

1 Pe 125 „δῆμα” κυρίου „μένει εἰς τὸν αἰῶνα”
 1 Jo 2 6 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν 27 μένετε ἐν
 αὐτῷ 28 μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἔλαν φα-
 νερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν
 – 10 ὁ ἀγαπῶν τὸν ἄδ. – ἐν τῷ φωτὶ μένει
 – 14 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει
 – 17 ὁ – ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει
 εἰς τὸν αἰῶνα
 – 19 μεμενήκεισαν^b ἀν μεθ’ ἡμῶν
 – 24 ὁ ἡκουύσατε –, ἐν ὑμῖν μενέτω^b. ἔλαν
 ἐν ὑμῖν μείνῃ^b –, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ
 υἱῷ καὶ [ἐν] τῷ πατρὶ μενεῖτε
 – 27 τὸ χρῖσμα – μένει (v1 ..έτω νγ) ἐν ὑμ.
 3 8 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτά-
 νει ο δι τοι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μέ-
 νει 24 ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
 ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ·
 – γινώσκομεν δι τι μένει ἐν ἡμῖν
 – 14 ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ
 – 15 ἀνθρωποτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰών. ἐν
 αὐτῷ (vg *semetipso* v1 *se*) μένουσαν
 – 17 πῶς η ἀγάπη τοῦ θ. μένει ἐν αὐτῷ;
 4 12 ἔλαν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν
 ἡμῖν μένει 13 ἐν τούτῳ γινώσκομεν
 δι τι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν
 ἡμῖν 16 ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ
 αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ
 – 18 ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μέ-
 νει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει
 2 Jo 2 διὰ τ. ἀλήθειαν τὴν μ.ουσαν^b ἐν ἡμῖν
 9 δ – μὴ μένων^b (v1^a) ἐν τῇ διδαχῇ τ.
 Χοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων^b –, – ᔁχει
 Ap (11 17 v1 εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μέ-
 νουσαν)
 17 10 δταν ᔁλθη δλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι

Μεννά Luc 331

μερίζειν, ..εσθαι *dividere* ^b*dispertire* ^c*metiri*
 Mat 1225 πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ’ ἔαυ-
 τῆς –, – πόλις ή οἰκία μερ. καθ’ ἔαυ-
 τῆς 26 εἰ δ σατανᾶς –, ἐφ’ ἔαυτὸν ἐ-
 μερίσθη || Mr 3 24.25^b 28^b (Lc 11 17 v1)
 Mar 6 41 τοὺς δύο Ιχδύας ἐμέρισεν πᾶσιν
 Luc 12 13 μερίσασθαι μετ’ ἐμοῦ τὴν κληρονομ.
 Rm 12 3 ἐκάστῳ ὡς δ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον
 πίστεως 1 Co 7 17 ὡς μεμέρικεν δ κύ.
 1 Co 11 13 (v1 μὴ) μεμέρισται δ Χός;
 7 34 δ δὲ γαμήσας – μεμέρισται
 2 Co 10 13 κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ διέ-
 μερισεν^a ἡμῖν δ θεὸς μέτρου
 Hb 7 2 „δεκάτην ἀπὸ πάντων” ἐμέρισεν Ἀβ.

μέριμνα *solicitudo* (v1 *soll.*) ^b*aeramna* ^c*cara*
 Mat 13 22 ἡ μέρ. τοῦ αἰῶνος – συμπνίγει τὸν
 λόγον || Mar 4 19 αἱ μέρ. ^b Luc 8 14
 Luc 21 34 μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίσι
 ἐν – μερίμναις^c βιωτικαῖς
 2 Co 11 28 ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν
 1 Pe 5 7 πᾶσαν „τὴν μέρ. ὑμῶν ἐπιρίψαντες”
 ἐπ’ αὐτόν, δι τι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν

μεριμνᾶν *solicitum* (v1 *soll.*) *esse* ^b*cogitare*
 Mat 6 25 μὴ μ.ἄτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε
 27 τίς – μ.ῶν^b δύναται προσθεῖναι –
 πῆχυν ἔνα; 28 περὶ ἐνδύματος τί μ.
 ἄτε; 31 μὴ οὖν μ.ήσητε λέγοντες· ||
 Luc 12 22.25^b 28 τί περὶ τῶν λοιπῶν
 μεριμνᾶτε;
 – 34 μὴ – μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον, η
 γάρ αὔριον μεριμνήσει ἔαυτῆς
 10 19 μὴ μ.ήσητε^b πῶς ή τί λαλήσητε ||
 Luc 12 11 ἀπολογήσησθε ή τί εἴπητε
 Luc 10 41 μεριμνᾶς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά
 1 Co 7 32 ὁ ἄγαμος μεριμνᾶς τὰ τοῦ κυρίου 33
 δ δὲ γαμήσας μ.ἄτ τὰ τοῦ κόσμου
 34 η ἄγαμος καὶ η παρθένος μ.ἄτ^b
 τὰ τοῦ κυρ. – η δε γαμήσασα – μ.ἄτ^b
 τὰ τοῦ κόσμου
 12 25 ἵνα – τὸ αὐτὸ διέπερ ἀλλήλων μεριμνῶ-
 σιν τὰ μέλη
 Phl 2 20 δοτις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μ.ήσει
 4 8 μηδὲν μ.ἄτε, ἀλλ’ ἐν παντὶ – τὰ αἰτή-
 ματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τ. θεόν

μερίς *pars*
 Luc 10 42 Μαρ. – τὴν ἀγαθὴν μ.δα ἔξελέξατο
 Act 8 21 οὐκ ἔστιν σοι μερίς οὐδὲ κλῆρος ἐν
 τῷ λόγῳ τούτῳ
 16 12 πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας πόλις
 2 Co 6 15 τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
 Col 1 12 εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων

μερισμός ^a*distributio* ^b*divisio*
 Hb 2 4 πνεύματος ἀγίου μερισμοῖς^a
 4 12 ἄχρι μερισμοῦ^b ψυχῆς καὶ πνεύματος

μεριστής *S^o* – *divisor* Luc 12 14 κριτὴν ή μ.
 μέρος *pars* ^b*portio* ^c(ἀνὰ μ.) *per partes*
^d(ἀπὸ μέρους, ἐκ μ.) *ex parte* ^e(κα-
 τὰ μ.) *per singula* ^f(εἰς τὰ δεξιὰ
 μέρη) *in dexteram*
 Mat 22 2 εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας 15 21 Τύ-
 ρου καὶ Σιδῶνος 16 13 Καισαρείας

Mar 8:10 Δαλμανουθά Act 2:10 τῆς Λιβύης 19:1 διελθόντα τὰ ἀνωτερικά μέρη 20:2 διελθὼν τὰ μέρη ἔκεινα	Hb 9:15 διαθήκης καινῆς μεσίτης 12:24 νέας μεσονύκτιον <i>media nox</i>
Mat 24:51 τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει Luc 12:48 μετὰ τῶν ἀπίστων	Mar 13:35 Luc 11:5 Act 16:25 20:7 μέχρι μ..ου
Luc 11:36 μὴ ἔχον μέρος (v1 μέλος) τι σκοτεινόν 15:12 δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μ. ^b τῆς οὐσίας 24:42 ἐπέδωκαν – Ἰχθύος ὅπτοῦ μέρος	Μεσοποταμία Act 2:9 (Judaei) 7:2 (Abr.)
Joh 13:8 ἐάν μὴ –, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ 19:23 ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα	μέσος <i>medius, ..um</i> ^b (ἀνὰ μέσον, ἐν μέσῳ) ^c (ἐκ μέσου) <i>de medio</i> ^d (διὰ μέσου) <i>per medium</i> ^e (μέσον) <i>in medio</i>
Act 5:2 (Ἀναν.) ἐνέγκας μέρος τι – 19:27 τοῦτο – τὸ μέρος (sc ἡ εὔποριά)	Mat 10:16 ἐν μέσῳ λύκων Luc 10:3 ἐν μέσῳ 13:25 ζιζάνια ἀνὰ μέσον (<i>in m.</i>) τοῦ σίτου – 49 τοὺς πονηρούς ἐκ μ..ου ^c τῶν δικαίων
21:6 βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μ. ^f τοῦ πλοίου	14:6 ὠρχήσατο – ἐν τῷ μέσῳ [Joh 8:3 στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ 9 ἐν μ. οὖσα]
Act 5:2 (Ἀναν.) ἐνέγκας μέρος τι – 19:27 τοῦτο – τὸ μέρος (sc ἡ εὔποριά)	Act 4:7 στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μ. – Mar 3:3 ἔγειρε εἰς τὸ μ. Luc 4:35 5:19 6:8 Joh 20:19 ἐστη εἰς τὸ μ. 28 – Mar 14:60 ἀναστάς – εἰς μέσον
Rm 11:25 πώρωσις ἀπὸ μέρους ^d τῷ Ἰσραὴλ 15:15 τολμηροτέρως – ἔγραψα – ἀπὸ μ. ^d – 24 ἐάν ύμῶν – ἀπὸ μέρους ^d ἐμπλησθῶ	18:2 προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν Mar 9:38 – 20 οὐ – εἰσιν – , ἐκεῖ εἰμι ἐν μ. αὐτῶν
1 Co 11:18 καὶ μέρος τι (ex parte) πιστεύω 12:27 ὑμεῖς – ἐστε σῶμα Χοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους (v1 μέλους vg)	25:6 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν – Act 26:13 ἡμέρας μέσης 27:27 κατὰ μέσον τῆς νυκτός (<i>circa m..am n.</i>)
13:9 ἐκ μέρους ^d (ex parte) – γινώσκομεν καὶ ἐκ μ. ^d προφητεύομεν 10 τὸ ἐκ μ. ^d καταργηθήσεται 12 ἕρπι γινώσκω ἐκ μέρους ^d , τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς 14:27 δύο ἡ – τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος ^c	Mar 6:47 ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης (Mat 14:24 v1) Luc 8:7 ^b τῶν ἀκανθῶν 21:21 οἱ ἐν μ. αὐτῆς (sc Ἱερουσαλήμ) 22:5 τῆς αὐλῆς Act 17:22 τοῦ Ἀρείου πάγου 7:31 ἀνὰ μέσον τῶν δρίων (<i>inter m. fines</i>)
2 Co 1:14 καθὼς – ἐπέγνωτε ὥμας ἀπὸ μέρους ^d 2:5 ἀπὸ μ. ^d πάντας ὥμας (sc λελύπηκ.) 3:10 οὐ δεδόξασται – ἐν τούτῳ τῷ μέρει 9:3 ἵνα μὴ – κενωθῇ ἐν τῷ μ. τούτῳ	Luc 2:46 ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων 24:36 αὐτῶν Act 1:15 τῶν ἀδελφῶν 2:22 ύμῶν 27:21 4:30 διελθὼν διὰ μέσου ^d αὐτῶν (Joh 8:59 v1) 17:11 διὰ μέσον (<i>per m..am</i>) Σαμαρείας 22:27 ἐν μέσῳ ύμῶν εἰμι ὡς δ διακονῶν – 55 ἐκάθητο δ Πέτ. μέσος (<i>in m.</i>) αὐτῶν 23:45 ἐσχίσθη – τὸ καταπέτασμα – μέσον Act 1:18 ἐλάκησεν μέσος (Judas)
Col 2:18 ἡ ἐν μέρει ἐօρτῆς ἡ νεομηνίας	Joh 1:28 μέσος ύμῶν στήκει διν ύμεις οὐκ οἰδατε 19:18 μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν
Hb 9:5 οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος ^e	Act 17:33 ἔξηλθεν ἐκ μέσου ^c αὐτῶν – 23:10 ^c
Ap 16:19 ἐγένετο ἡ πόλις – εἰς τρία μέρη 20:6 δ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ 21:8 τὸ μ. αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ πρώτῃ 22:19 ἀφελεῖ δ ὑεός τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ „τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς”	1 Co 5:2 ἵνα ἀρδῇ ἐκ μ. ^c ύμῶν δ – τοῦτο πράξ. 6:5 δις δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μ. ^b τοῦ ἀδελφ. (v1 + καὶ τ. ἀδελφοῦ) αὐτοῦ;
μεσημβρία ^a <i>meridianus</i> ^b <i>media dies</i>	2 Co 6:17 διὸ „ἔξελθατε ἐκ μέσου ^c αὐτῶν”
Act 8:28 πορεύου κατὰ μ..αν ^a 22:8 περὶ μ..αν ^b	Phl 2:15 μέσον ^e „γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστρ.”
μεσιτεύειν S ^o – <i>interponere (iustarandum)</i>	Col 2:14 αὐτὸν ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου ^c
Hb 6:17 ἐμεσίτευσεν δρκω (sc δ θεός)	1 Th 2:7 ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ύμῶν
μεσίτης <i>mediator</i>	2 Th 2:7 μόνον δ κατέχων ἕρπι ἔως ἐκ μέσου ^c γένεται
Gal 3:19 ἐν χειρὶ μεσίτου 20 δ δὲ μεσίτης ἐνδος οὐκ ἔστιν, δ δὲ θεός εἰς ἔστιν	Hb 2:12 „ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ύμνήσω σε”
1 Ti 2:5 εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων	Ap 1:13 ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν 21:46 τοῦ θρό-
Hb 8:8 κρείττονός ἔστιν διαθήκης μεσίτης	

(Ap) νου 58 τοῦ ὑρ.—καὶ ἐν μ. τῶν πρεσβύτέρων 66 τῶν τεσσάρων ζώων 222 ἐν μ. τῆς πλατείας αὐτῆς — 717 τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον (*in m.*) τοῦ ὑρόνου

μεσότοιχον S^o — *medius paries* Eph 214

μεσοῦν *mediare* Joh 714 τ. ἔορτῆς μ.ούσης

μεσουράνημα S^o — *medium caeli* (v1 ..ut)

Ap 813 ἀτοῦ πετομένου ἐν μ. 146 ἄγγελον πετόμενον ἐν μ. 1917 „τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετ.”

Μεσσίας S^o — Joh 141 425 δτι Μ. ἔρχεται

μεστός *plenus*

Mat 2328 μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας

Joh 1929 ὅζους μεστόν 2111 Ἰχθύων μεγάλων

Rm 129 μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος

1514 καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης

Jac 38 μεστὴ ίοῦ ὁνατηφόρου (sc γλῶσσα) — 17 ἡ δὲ ἕνωθεν σοφία — μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν

2 Pe 214 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος (v1 ..λίας vg *adulterii* v1 ..o)

μεστοῦσθαι *plenum esse* Act 213 γλεύκους

***μετά** *cum genitivo casu*

Mat 123 „μεθ' ἡμῶν ὁ θεός” Luc 128 ὁ κύριος μετὰ σοῦ ^{as} χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ — Joh 32 ἐὰν μὴ ἡ ὁ θεός μετ' αὐτοῦ 829

καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν 1632 δτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν — Act (228) 79 „ἡν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ” (Joseph) 1038 (Jesus) 1121

ἡν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν 1427 δσα ἐποίησεν ὁ θ. μετ' αὐτῶν 154 1810 „έγώ εἰμι μετὰ σοῦ”

(Paul.) — Rm 1533 ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν 2 Co 1311 ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν Phl 49 ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν 2 Th 318 ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν 2 Ti 422 ὁ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου — Ap 213 „σκηνώσει μετ' αὐτῶν,—καὶ—μετ' αὐτῶν ἔσται” (→ χάρις 2b) sub Rm 17 et 1620)

Mat 915 ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; || Mar 219 Luc 534

1230 ὁ μὴ ὁν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει || Luc 1123 → κατὰ Mar 940

1717 ἔως πότε μεθ' ὑμῶν ἔσομαι; (|| → πρός 3) sub Mar 919) — Mat 2820 μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας

Luc (2259) 2343 σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ 2429 μεῖνον μεθ' ἡμῶν — Joh 733 ἔτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν είμι 1333 149 τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν είμι 16 ἕλλον παράκλητον —, ὥντας ἡ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα 1527 δτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε 164 δτι μεθ' ὑμῶν ἡμην 1712 δτι ἡμην μετ' αὐτῶν 24 ὥντας — κάκεινοι ὡσιν μετ' ἐμοῦ

Mat 2651 εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ 69 καὶ σὺ ἡσθα μετὰ Ἰησ. 71 || Mar 1467 Luc 2259 — Mar 314 δώδεκα ὥντας μετ' αὐτοῦ 518 παρεκάλει αὐτὸν — ὥντας μετ' αὐτοῦ ἡ 40 τοὺς μετ' αὐτοῦ [1610 τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις]

Mar 98 εἰδον — τὸν Ἰησ. μόνον μεθ' ἐστῶν 1030 καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν

Joh 940 ἐκ τῶν Φαρισ. — οἱ μετ' αὐτοῦ ὅντες 1217 ὁ ὄχλος ὁ ὁν μετ' αὐτοῦ δτε τὸν Λ.

Eph 623 εἰρήνη — καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως 1 Ti 114 ἡ χάρις — μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης 215 ἐὰν μείνωσιν ἐν — ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης 68 ἔστιν — πορισμὸς μέγας ἡ εὔσεβεια μετὰ αὐταρκείας

1 Jo 219 μεμενήκεισαν ὅν μεθ' ἡμῶν

μεταβαίνειν *transire* ^b *transferrī* ^c *migrare*

Mat 834 111 129 1529 1720 ἐρεῖτε — μετάβα ἔνδεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται

Luc 107 μὴ μ.βαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν

Joh 524 μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν 1 Jo 314 μεταβεβήκαμεν^b

73 μετάβηδι ἐντεῦθεν — Act 187^c 131 ἡ ὥρα ὥντας μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου

μεταβάλλεσθαι *se converttere* Act 286

μετάγειν *circamferre* Jac 33.4 πλοῖα — μ.ται

μεταδιδόναι ^a*dare* ^b*impertiri* ^c*tradere* ^d*tribuere*

Luc 311 ὁ ἔχων — μεταδότω^a τῷ μὴ ἔχοντι

Rm 111 ὥντας τι μεταδῶ^b χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν 128 ὁ μεταδιδούς^d ἐν ἀπλότητι | Τικόν

Eph 428 ὥντας ἔχη μεταδιδ.^c τῷ χρείαν ἔχοντι 1 Th 28 μεταδοῦναι^c ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγ. τοῦ θ. ἀλλὰ καὶ τὰς ἐστῶν ψυχάς

μετάθεσις *translatio* Hb 712 νόμου 116 1227

μεταίρειν ^a*transire* ^b*migrare* Mat 1353 μετῆρεν^a ἐκεῖθεν 191^b ἀπὸ τῆς Γαλ.

μετακαλεῖσθαι *accersere, ..ire b' vocare*
Act 7:14 10:32 20:17^b τοὺς πρεσβυτέρους 24:25

μετακινεῖσθαι Col 1:23 μὴ μ.ούμενοι (*immobiles*) ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου

μεταλαμβάνειν et **μετάλημψις** ^a*accipere*
^b*percipere* ^c*recipere* ^d*samere*

Act 2:48^d τροφῆς 27:33^d 34^a – 24:25 καὶ ρόν δὲ
μεταλαβών (v1 καὶ ρῷ δὲ ἐπιτηδεῖῳ
νγ *tempore* – *opportuno*)

1 Ti 4:3 δὲ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάλημψιν^b

2 Ti 2:6 δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μετ.^b (v1^a)

Hb 6:7 γῆ – μ..ει^a εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ
12:10 δὲ (sc παιδεύει ἡμᾶς) – εἰς τὸ με-
ταλαβεῖν^c τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ

μεταλλάσσειν ^a*commutare* ^b*immutare*

Rm 1:25 μετήλλαξαν^a τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ
ἐν τῷ ψεύδει 28 μετήλλαξαν^b τὴν φυσι-
κὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν

μεταμέλεσθαι *poenitent* ^b*poenitentia daci*
^c*poenitentiam habere* ^d*p..a mouēri*

Mat 21:30 μ..ηδεῖς^d ἀπῆλθεν 27:3^b ἔστρεψεν
– 32 ὑμεῖς δὲ – οὐδὲ μετεμελήθητε^c ὕστ.

2 Co 7:8 εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς –, οὐ μ..ομαί·
εὶ καὶ μετεμελόμην, –, νῦν χαίρω

Hb 7:21 „οὐ μεταμεληθήσεται” (sc κύριος)

μεταμορφοῦσθαι ^a*transfigurari* ^b*transfor-*
mari ^c*reformari*

Mat 17:2 μεταμορφώθη^a ἔμπροσθεν αὐτῶν ||
Mar 9:2^a

Rm 12:2 μ..οῦσθε^c τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός

2 Co 3:18 τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα^b

μετανοεῖν *poenitentiam agere* ^b*p..am ha-*
bēre ^c*poenitet* ^d*poenitēre* ^e*poenitēti*

Mat 3:2 μ..εῖτε 4:17 || Mar 1:15^e καὶ πιστεύετε
11:20 τὰς πόλεις –, δητὶ οὐ μετενόησαν

– 21 πάλαι δὲ – μετενόησαν || Luc 10:13^d

12:41 δητὶ μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰω-

νᾶ || Luc 11:32

Mar 6:12 ἔξελδόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν

Luc 13:3 ἔτι μὴ μετανοήτε^b, πάντες δομίως
ἀπολεῖσθε 5 μ..ησητε, – ὥσαύτως

15:7 ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μ..οῦντι (v1^b) 10

16:30 ἔτι πιστὸς νεκρῶν –, μ..ησουσιν

17:3 καὶ ἔτι μετανοήσῃ, ἄφεται αὐτῷ

– 4 λέγων· μετανοῶ^c, ἄφησεις αὐτῷ

Act 2:38 μ..ησατε καὶ βαπτισθήτω ἔκαστος

Act 3:19 μ..ησατε^e – καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς τὸ
ἔξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἀμαρτίας
8:22 μ..όησον – ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτ.

17:30 ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει – μετανο.

26:20 τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελον μετανοεῖν
καὶ ἐπιστρέψειν ἐπὶ τὸν θεόν

2 Co 12:21 πολλοὺς τῶν – μὴ μετανοησάντων ἐπὶ
τῇ ἀκαθαρσίᾳ – ἡ ἐπραξαν

Ap 2:5 μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίη-

σον· – ἔτι μὴ μ..ησης 16 μ..ησον οὖν

– 21 ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μ..ησῃ, καὶ
οὐ δέλει μ..ησαι^d (v1^e) ἐκ τῆς πορ-

νείας αὐτῆς 22 ἔτι μὴ μ..ησουσιν ἐκ
τῶν ἔργων αὐτῆς (v1 ..ῶν νγ, v1 eis)

3:3 τήρει (sc πῶς εἴληφας) καὶ μετανό-

ησον 19 ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον

9:20 οἶ – οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων –

αὐτῶν 16:11 – 9:21 ἐκ τῶν φόνων αὐτ.

16:9 οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν

μετάνοια *poenitentia*

Mat 3:8 ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς με-

τανοίας || Luc 3:8 καρποὺς ἄξιους
– 11 ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὅρατι εἰς μετάνοιαν

Mar 1:4 κηρύσσων βάπτισμα μ..ας εἰς ἄφεσιν
|| Luc 3:9 – Act 13:24 19:4 ἐβάπτ. β. μ.

Luc 5:32 καλέσαι – ἀμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν
(|| t. r. Mat 9:19 Mar 2:17)

15:7 οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσιν μετανοίας

24:47 κηρυχθῆναι – μ..αν εἰς ἄφεσιν ἀμαρτ.

Act 5:31 τοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ
ἄφεσιν ἀμαρτιῶν 11:18 καὶ τοῖς ἔθνε-

σιν δὲ θεὸς τὴν μ..αν εἰς ζωὴν ἔδωκεν

20:21 τὴν εἰς θεὸν μ..αν καὶ πίστιν εἰς – Ἰησ.

26:20 ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας

Rm 2:4 ἡ – καταφρονεῖς, ἀγνοῶν δητὶ τὸ χρη-

στὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε δηγει;

2 Co 7:9 δητὶ ἐλυπήθητε εἰς μ..αν 10 ἡ – κατὰ
θεὸν λύπη μ..αν εἰς σωτηρίαν – ἔργ.

2 Ti 2:25 μήποτε δώῃ αὐτοῖς δὲ μετάνοιαν
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας

Hb 6:1 θεμέλιον – μ..ας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων

– 8 ἀδύνατον – ἀνακαινίζειν εἰς μ..αν

12:17 μετανοίας γάρ τόπον οὐχ εὑρεν, καί-

περ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν

2 Pe 3:9 ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι

*μεταξύ *inter* Mat 18:15 ἔλεγχον αὐτὸν μετα-
ξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου Act 15:9 θεὸς –
οὐδὲν διέκρινεν μ..ημῶν τε καὶ αὐτῶν (sc
τῶν ἔθνῶν) Rm 2:16 μ..ἀλλήλων τῶν λο-
γισμῶν κατηγορούντων ἡ καὶ ἀπολογούμ.

μεταπέμπεσθαι *accersire, ..ere b vocare c ita-
bēre perducere* Act 10:5 Σίμωνα 22:29 11:13
20:1^b τοὺς μαθητάς 24:24^b Παῦλον 28:25:3^c

μεταστρέφειν *convertere* Act 2:20 „δὲ ἥλιος
μεταστραφήσεται εἰς σκότος“ – (v1 Jac 4:9)
Gal 1:7 θέλοντες μ.έψαι τὸ εὐαγγέλ. τ. Χοῦ

μετασχηματίζειν, ..εσθαι *transfigurare, ..ari-
b se transfigurare c reformare*
1 Co 4:8 ταῦτα – μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν
καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς

2 Co 11:13 μ.όμενοι^b εἰς ἀποστόλους Χοῦ
– 14 δὲ σατανᾶς μ..εται^b εἰς ἄγγελον φωτός
– 15 οὐ μέγα – εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ
μ..ονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης

Phl 3:21 μ.τίσει^c τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως
ἡμῶν σύμμορφον τῷ σῶμα τῆς δόξης.

μετατιθέναι, ..εσθαι *transferre b tr...ri*
Act 7:18 „μετετέθησαν^b εἰς Συχέμ”
Gal 1:8 διτὶ οὕτως ταχέως μ..εσθε^b ἀπὸ τοῦ
καλέσαντος ὑμᾶς – εἰς ἔτερον εὐαγγ. Κατά την
Hb 7:12^b – 11:5 πίστει Ἐνώχ μετετέθη^b – , –
„διότι μετέθηκεν αὐτὸν δὲ θεός“
Jud 4:8 θεοῦ – χάριτα μ..θέντες εἰς ἀσέλγειαν

μετατρέπεσθαι *converti* Jac 4:9 δὲ γέλως ὑ-
μῶν εἰς πένθος μετατραπήτω (v1 ..στραφ.)

μετέχειν *participem esse b participare c per-
cipere (fructus) d esse de (alia tribu)*
1 Co 9:10 δὲ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν^c
– 12 εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἔχουσίας μ..ουσιν
10:17 οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἅρτου
μετέχομεν^b (v1 *participamur*)
– 21 οὐ δύνασθε „τραπέζης κυρίου“ μετ-
έχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων
– 30 εἰ ἔγω χάριτο (cum gratia) μετέχω^b

Hb 2:14 παραπλησίως μετέσχεν^b τῶν αὐτῶν
5:13 πᾶς γὰρ δὲ μετέχων γάλακτος ἀπει-
ρος λόγου δικαιοσύνης
7:13 φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν^d, ἀφ' ης

μετεωρίζεσθαι *in sublime tolli* Luc 12:29

μετοικεσία *transmigratio* Mat 11:12.17

μετοικίζειν *transferre* Act 7:4.43

μετοχή *participatio* 2 Co 6:14 τίς γὰρ μετ-
οχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία;

μέτοχος *particeps b socius* Luc 5:7^b
Hb 1:9 „ἐλαῖον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μ..
3:1 κλήσεως ἐπουρανίου μ..οι Ισού“
– 14 μ..οι – τοῦ Χοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ
6:4 μ..ους γενηθέντας πνεύματος ἀγίου
12:8 εἰ δὲ χωρίς ἔστε „παιδείας“, ής μέτ-
οχοι γεγόνασιν πάντες

μετρεῖν *metiri* Mat 7:2 et || → μέτρον
2 Co 10:12 αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μ..οῦντες
Ap 11:1 τὸν ναόν 2 – 21:15 τὴν πόλιν 18:17

μετρητής *metreta* Joh 2:8 ἀνὰ μ..ὰς δύο

μετριοπαθεῖν S^o – *condolere* Hb 5:2 μετριο-
παθεῖν δυνάμενος τοῖς – πλανωμένοις

οὐ μετρίως *non minime* Act 20:12 παρεκλήθ.

μέτρον *mensura b (ἐκ μ..) ad mensaram*
Mat 7:2 ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται
(*remetietar v1 met.*) ὑμῖν || Mar 4:24
(*remetietar*) Luc 6:38 μέτρον καλὸν
πεπιεσμένον σεσαλευμένον – δώσου-
σιν – ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμε-
τρηθήσεται (*remet.*) ὑμῖν

23:32 πληρώσατε τὸ μ.. τῶν πατέρων ὑμῶν
Joh 3:34 οὐ γὰρ ἐκ μ..ου^b δίδωσιν τὸ πνεῦμα
Rm 12:3 ὡς δὲ θεός ἐμέρισεν μέτρον πίστεως
2 Co 10:13 κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος (*regulae*) οὐδὲ ἐμέρισεν ἡμῖν δὲ θεός μέτρου

Eph 4:7 ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ
μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χοῦ
– 13 εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος
τοῦ Χοῦ 18 κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ
ἐνὸς ἑκάστου μέρους

Ap 21:15.17 μέτρον ἀνθρώπου, δὲ ἐστιν ἄγγελου

μέτωπον *frons* Ap 7:3 ἄχρι „σφραγίσωμεν“
τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν „ἐπὶ τῶν
μετώπων“ 9:4 14:1 22:4 – 13:16 χάραγμα –
ἐπὶ τὸ μέτ. 14:9 20:4 – 17:6 ἐπὶ τὸ μέτ.
αὐτῆς δνομα γεγραμμένον, μυστήριον

***μέχρι, ..ις usque ad, in** ^b (μ..ις οδ) *donec*
Mat 11:23 ἔμεινον δὲ μ.. τῆς σήμερον – 28:15
Mar 13:10 μέχρις οὐδ^b ταῦτα πάντα γένηται
Luc 16:16 δὲ νόμος καὶ οἱ προφ. μέχρι Ἰωάννου
Rm 5:14 ἐβασιλεύσεν δὲ θάνατον – μ.. Μωϋσέως
Gal 4:19 μέχρις οὐδ^b μορφωθῆ Χός ἐν ὑμῖν
Eph 4:13 μέχρι^b καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς
τὴν ἐνόπητα τῆς πίστεως

Phl 2 8 γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου – 30 διὰ τὸ ἔργον Χοῦ μ. θανάτ. ἡγγισεν
1 Ti 6 14 μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου
2 Ti 2 9 ἐν φασὶ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν
Hb 3 6 τὴν παρρησίαν – [μ. τέλους βεβαίαν]
14 τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως
9 10 μέχρι καιροῦ διορθώσεως
12 4 οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτ. ἀνταγωνιζόμενοι

μηδέπω *adhuc non* Hb 11 7 πίστει χρηματίσθεις Νῷε περὶ τῶν μηδ. βλεπομένων

Μῆδοι Act 2 9 Πάρθοι καὶ Μ. καὶ Ἐλαμῖται

***μηκέτι** *iam non biam noli amplius noli dnon amplius enoli adhac fultra non eunuquam*

Mat 21 19 οὐ (νιο) μηκέτις ἐκ σοῦ καρπὸς γέννηται εἰς τὸν αἰῶνα

Joh 5 14 μηκέτι^b ἀμάρτανε [8 11c] Eph 4 28 μ. κλεπτέτω – 1 Ti 5 23 μ.^e ὑδροπότει

Rm 6 6 τοῦ μ.^f δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ
14 13 μηκέτι^d οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν

2 Co 5 15 ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἔαυτοῖς ζῶσιν Eph 4 14 ἕνα μηκέτι ὅμεν νήπιοι 17 μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη

1 Th 3 1 μηκέτι^d στέγοντες 5 μηκέτι^d στέγων

1 Pe 4 2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιδυμάις

μῆκος *longitudo* Eph 3 18 Ap 21 16

μηκύνεσθαι *increscere* Mar 4 27 σπόρος

μηλωτή *melota* Hb 11 37 ἐν μηλωταῖς

μήν *mensis* Luc 1 24.28.38.58 4 25 Jac 5 17

Act 7 20 18 11 19 8 20 3 28 11

Gal 4 10 ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας

Ap 9 5.10.15 11 2 13 5 22 2 „κατὰ μῆνα”

μηγύειν *indicare postendere preferre*

Luc 20 37 Μωϋσῆς ἐμήνυσεν^b ἐπὶ τῆς βάτου

Joh 11 57 Act 23 30^c 1 Co 10 28 μὴ ἐσθίετε δι’ ἐκεīνον τὸν μ..σαντα καὶ τὴν συνείδησιν

μήπω *nondum* Rm 9 11 μ. γάρ γεννηθέντων
Hb 9 8 μ. πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἀγ. ὁδόν

μηρός *foemur* Ap 19 18 ἐπὶ τὸν μ. – γεγρ.

μήτηρ *mater*

Mat 1 18 μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ma-

ρίας 2 11.13.14.20.21 – Luc 1 43 ἕνα ἔλθῃ ἡ μ. τοῦ κυρίου μου 2 33 ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ 34.48.51 ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει – τὰ δίκαια

Mat 10 35 διχάσαι – „δυνατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς” || Luc 12 53 μ. ἐπὶ δυν. καὶ –

– 37 ὁ φιλῶν – μητέρα ὑπὲρ ἐμέ || Luc 14 28 εἰς τις – οὐ μισεῖ – τὴν μητέρα

12 46 ἡ μ. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω [47] 48 τίς ἐστιν ἡ μ. μου 49 ίδου ἡ μ. μου 50 αὐτός μου – μ. ἐστιν || Mar 3 31-35 Luc 8 19-21

13 55 οὐχ ἡ μ. αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ – ; 14 8 προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς 11 ἡνεγκεν τῇ μητρὶ || Mar 6 24.28

15 4 „τίμα τὸν πατ. καὶ τὴν μητέρα”, καὶ „ὁ κακολογῶν π. ἡ μητέρα” δ δια τοῦ εἴπη – ἡ τῇ μητρὶ δῶρον ε οὐ μὴ τι μήσει – ἡ τὴν μητέρα αὐτοῦ (19 19 „τίμα – καὶ τὴν μ.”) || Mar 7 10-12 οὐκέπι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιήσαι τῷ π. ἡ τῇ μητρὶ (Mar 10 19 Luc 18 20)

19 5 „καταλείψει ἄνθρωπ. τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα” || Mar 10 7 → Eph 5 31

– 12 εὐνοῦχοι – ἐκ κοιλίας μητρός

– 29 δστις ἀφῆκεν – πατέρα ἡ μητέρα || Mar 10 29.30 ἐὰν μὴ λάβῃ – μητέρας

20 20 ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου 27 58

27 58 Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ μήτηρ || Mar 15 40 καὶ Ἰωσῆτος μήτ.

Mar 5 40 παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα || Luc 8 51

Luc 1 15 ἐκ κοιλίας μητρός εο (Elisabeth) 7 12 μονογενῆς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ 15

Joh 2 1 ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεī 3.5

– 12 εἰς Καφαρν. αὐτὸς καὶ ἡ μήτ. αὐτοῦ

3 4 εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μ. δεύτ. εἰσελθεῖν

6 42 οὖν ἡμεῖς οἶδαμεν – καὶ τὴν μητέρα

19 25 παρὰ τῷ σταυρῷ – ἡ μήτ. αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητ. αὐτοῦ 28 ίδων τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν – δν ἡγάπα,

λέγει τῇ μητρὶ 27 ᾧδε ἡ μήτηρ σου

Act 1 14 σὺν – Μαριάμ τῇ μητρὶ [τοῦ] Ἰησοῦ 3 2 χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρός 14 8

12 12 Μαρίας τῆς μητ. Ἰωάννου (Marci)

Rm 16 13 καὶ τὴν μητ. αὐτοῦ (Rufi) καὶ ἐμοῦ

Gal 1 15 δ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός

4 28 ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἡπις ἐστίν μήτηρ ἡμῶν

Eph 5 31 „καταλείψει ἄνθρ. – πατέρα καὶ – μητέρα” 6 2 „τίμα – καὶ τὴν μητέρα”

1 Ti 5 2 παρακάλει – πρεσβυτέρας ὡς μ.ας

2 Ti 1 δ ἐνώκησεν – ἐν – τῇ μητρὶ σου Εὐνίκῃ
Ap 17 5 ἡ μ. τῶν πορνῶν (νι πορνεῖων νγ)

μήτρα *natura* Luc 2 23 Rm 4 19

μητρολόγις S^o – *matricida* 1 Ti 1 9

μιαίνειν *inquinare* ^b*coinquinare* ^c*contaminare* ^d*maculare*

Joh 18 28 ἵνα μὴ μιανθῶσιν^e ἀλλὰ φάγωσιν

Tit 1 16 τοῖς δὲ μεμιμένοις^b καὶ ἀπίστοις
οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίσανται αὐτῶν καὶ δονοῦσι καὶ ἡ συνείδησις

Hb 12 15 „μή τις ρίζα πικρίας – ἐνοχλῆι” καὶ
διὰ ταύτης μιανθῶσιν οἱ πολλοί

Jud 8 σάρκα μὲν μ.ουσιν^d, κυριότητα δέ

μίασμα *coinquinatio* 2 Pe 2 20 ἀποφυγόντες
τὰ μ. τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυ.

μιασμός *immanditia* 2 Pe 2 10 τοὺς διόσω
σαρκὸς ἐν ἐπιύμιᾳ μ..οῦ πορευομένους

μίγμα *mixtura* Joh 19 39 σμύρνης καὶ ἀλ-

μιγγύναι, μίσγειν *miscere* Mat 27 34

Luc 13 1 ὃν τὸ αἷμα Πιλ. ἔμιξεν μετὰ τ. θυσι.

Ap 8 7 152 θάλασσαν ὑαλ. μεμιγμένην πυρί

μικρός, μικρόν *modicus, ut* ^b*pusillus, ut*
^c*minor, us* ^d*minimus* ^e*paululum* –
conunctae voces μικρός et μέγας → μέ-
γας sub Act 8 10

Mat 10 42 δς ἐὰν ποτίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν (νι
ἔλαχίστων^d) τούτων ποτήρ. ψυχροῦ

11 11 δ δὲ μικρότερος^c ἐν τῇ βασ. τῶν οὐ-
ρανῶν μείζων αὐτοῦ || Luc 7 28^c

13 32 δ μικρότερον^d μέν ἐστιν πάντων τῶν
σπερμάτων || Mar 4 31^c

18 6 δς δ ἀν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν^b
τούτων τῶν πιστεύοντων εἰς ἐμέ ||

Mar 9 42^b Luc 17 2^b – Mat 18 10 μὴ
καταφρονήσῃτε ἐνὸς τῶν μικρῶν^b
τούτων 14 οὐκ ἐστιν θέλημα – ἔνα ἀπό-
ληται ἐν τῶν μικρῶν^b τούτων

26 39 προελθὼν μικρόν^b || Mar 14 35^e
– 73 μετὰ μικρῶν^b δέ || Mar 14 70^b

Mar 15 40 ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ^c μήτηρ

Luc 9 48 δ γάρ μικρότερος^c ἐν πᾶσιν ὑμῖν
ὑπάρχων, οὗτος ἐστιν μέγας

12 32 μὴ φοβοῦ, τὸ μικρόν^b ποίμνιον
19 3 δτι τῇ ἡλικίᾳ μικρός^b ἦν

Joh 7 33 ἔτι χρόνον μικρὸν μεδ' ὑμῶν εἴμ
(13 33 ἐπι μικρόν) 12 35 τὸ φῶς ἐν ὑ-
μῖν ἐστιν 14 19 καὶ δ κόσμος με οὐκ-
έτι θεωρεῖ 16 18 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε
με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ δψεσθέ με
17. 18 τί ἐστιν – τὸ μικρόν; 19

1 Co 5 6 οὐκ οἶδατε δτι μικρὰ ζύμη δλον τὸ
φύραμα ζυμοῖ; Gal 5 9

2 Co 11 1 ἀνείχεσθε μοι μικρὸν τι ἀφροσύνης
– 16 ἵνα κάγὼ μικρὸν τι καυχήσωμαι

Hb 10 37 „μικρὸν δσον δσον, δ ἐρχόμ. ἥξει”

Jac 3 5 ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστιν

Ap 3 8 δτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν
6 11 ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν
20 3 δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον

Μίλητος Act 20 15. 17 2 Ti 4 20 ἀπέλιπον ἐν Μ.

μίλιον S^o – *mille passus* Mat 5 41 μίλιον ἐν

μιμεῖσθαι *imitari* 2 Th 3 7 οἶδατε πῶς δεῖ μμ.
ἡμᾶς 9 τύπον – εἰς τὸ μμ. ἡμᾶς

Hb 13 7 ὃν – μιμεῖσθε τὴν πίστιν

3 Jo 11 μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν

μιμητής S^o – *imitator*

1 Co 4 16 μιμηταί μου γίνεσθε 11 1 μιμηταί μου
γίνεσθε, καθὼς κάγὼ Χοῦ

Eph 5 1 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ

1 Th 1 6 μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυ-
ρίου 2 14 τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ

Hb 6 12 μιμηταὶ – τῶν διὰ πίστεως – κληρονο-
μούντων τὰς ἐπαγγελίας

μιμνήσκεσθαι, μνησθῆναι *recordari* ^b*memo-
rem esse*, (part.) *memor* ^c*memorari*
^d*meminisse* ^e(pass.) *commemorari*
^f(pass.) *in memoriam venire*

Mat 5 23 ἐὰν οὖν – κάκει μνησθῆς δτι δ ἀδελ.
26 75 ἐμνήσθη δ Πέτρ. τοῦ ῥήματος – Ἰησ.

27 63 ἐμνήσθημεν δτι ἐκεῖνος δ πλάνος

Luc 15 4 „μνησθῆναι (νι^c) ἐλέους” 72 „μνη-
σθῆναι^c διαδήκης” ἄγιας „αὐτοῦ”

16 25 μνήσθητι δτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου
23 42 μνήσθητι^d μου δταν ἔλθης εἰς τὴν

24 6 μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὃν
– 8 ἐμνήσθησαν τῶν ῥήματων αὐτοῦ

Joh 2 17 ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ – δτι γεγραμ-
μένον ἐστιν 12 16 – 2 22 δτι – ἔλεγεν

Act 10 31 αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν^e ἐγ-
ώπιον τοῦ θεοῦ Αρ 16 18 Βαβυλὼν

– ἐμνήσθη^f – δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήρ.
Act 11 18 ἐμνήσθην – τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου

1 Co 11 2 ἐπαίνῳ – δη πάντα μου μέμνησθε^b
 2 Ti 1 4 μεμνημένος^b σου τῶν δακρύων
 Hb 2 8 „ἀνδρωπος δη μιμνήσκῃ^b αὐτοῦ;”
 8 12 „τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνη-
 σθῶ^c ἔτι” 10 17 „μνησθήσομαι ἔτι”
 13 3 μιμνήσκεσθε^d τῶν δεσμών ὡς
 2 Pe 3 2 μνησθῆναι^b τῶν προειρημένων δημά-
 τῶν ὑπὸ τῶν – προφητῶν καὶ τῆς –
 ἐντολῆς τοῦ κυρίου – Jud 17^b

μισεῖν *odisse* (*odiet, odientes*)^b *odio habere*
 c (pass.) *odio esse*^d (μεμισημ.) *odibilis*
 Mat 5 43 καὶ μισήσεις^b τὸν ἔχθρόν σου
 6 24 ή γάρ τὸν ἔνα μισήσει^b || Luc 16 13
 10 22 ἔσεσθε μισούμενοι^c ὑπὸ πάντων διὰ
 τὸ ὄνομά μου || Mar 13 13^c Luc 21 17^c
 24 9 τότε – ἔσεσθε μισούμενοι^c ὑπὸ πάντων
 τῶν ἐθνῶν 10 μισήσουσιν^b ἀλλήλους
 Luc 17 1 σωτηρίαν – „ἐκ χειρὸς” πάντων „τῶν
 μισούντων” ἡμᾶς
 6 22 μακάριοί ἔστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς
 – 27 καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς
 14 26 εἰ τις – οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ –,
 ἔτι τε καὶ τὴν ψυχὴν ἔστου^b
 19 14 οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν
 Jōh 3 20 δ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς
 7 7 οὐ δύναται δ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς,
 ἔμε δὲ μισεῖ 15 18 εἰ δ κόσμος ὑμᾶς
 μισεῖ, – ᔁμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν^b
 19 διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς δ κόσμος
 12 25 δ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κό-
 σμῳ τούτῳ → Luc 14 26
 15 23 δ ᔁμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μι-
 σεῖ 24 μεμισήκασιν καὶ ᔁμὲ καὶ τὸν
 πατ. μου 25 „ἐμίσησάν^b με δωρεάν”
 17 14 καὶ δ κόσμος ἐμίσησεν^b αὐτούς
 Rm 7 15 ἀλλ’ δ μισῶ τοῦτο ποιῶ
 9 13 „τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα^b”
 Eph 5 29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἔστου^b σάρκα
 ἐμίσησεν^b, ἀλλὰ – θάλπει αὐτήν
 Tit 3 3 στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους
 Hb 1 9 „ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο”
 1 Jo 2 9 δ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀ-
 δελφὸν αὐτοῦ μισῶν 11 3 15 δ μισῶν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνδρωποκτόνος
 ἔστιν 4 20 ἔάν τις εἴπῃ δτι ἀγαπῶ τὸν
 θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῆ,
 ψεύστης ἔστιν .
 3 13 μὴ θαυμάζετε, – εἰ μισεῖ ὑμᾶς δ κόσ.
 Jud 2 23 μισοῦντες καὶ τὸν – ἐσπιλωμ. χιτῶνα
 Ap 2 8 τοῦτο ἔχεις, δη μισεῖς τὰ ἔργα τῶν
 Νικολαϊτῶν, ἢ κάγὼ μισῶ

Ap 17 16 οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην
 18 2 φυλακῇ παντὸς ὀρνέου ἀκαδάρτου
 καὶ μεμισημένου^d (vg v1^c)

μισθαποδοσία S^a – *remuneratio* ^b *mercedis*
retributio
 Hb 2 2 παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μ..αν^b
 10 35 μὴ ἀποθάλητε – τὴν παρρησίαν ὑμῶν,
 ἥτις ἔχει μεγάλην μ..αν
 11 26 ἀπέβλεπεν γάρ εἰς τὴν μισθαποδοσ.

μισθαποδότης S^a – *remunerator* Hb 11 8
 τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδ. γίνεται

μίσθιος *mercennarius* (v1 ..pp.) Luc 15 17. 19

μισθός *merces*

Mat 5 12 δ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρα-
 νοῖς || Luc 6 23. 35 ἔσται – πολὺς
 – 48 τίνα μισθὸν ἔχετε; 61 μισθὸν οὐκ ἔ-
 χετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμ. τῷ ἐν τοῖς
 6 2 ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν 5. 16
 10 41 μισθὸν προφήτου λήμψεται, – μισθὸν
 δικαίου λήμψεται 42 οὐ μὴ ἀπολέσῃ
 τὸν μισθὸν αὐτοῦ || Mar 9 41
 20 8 καὶ ἀπόδος (v1 + αὐτοῖς vg) τὸν μ.
 Luc 10 7 ἄξιος γάρ δ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐ-
 τοῦ 1 Ti 5 18 (v1 τῆς τροφῆς)
 Jōh 4 36 ἥδη δ θερίζων μισθὸν λαμβάνει
 Act 1 18 ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀ-
 δικίας 2 Pe 2 15 Βαλαὰμ –, δι μ-
 σθὸν ἀδ. ἡγάπησεν 13 ἀδικούμενοι
 (v1 κομιούμενοι vg) μισθὸν ἀδικίας
 Rm 4 4 τῷ – ἐργαζομένῳ δ μισθὸς οὐ λογί-
 ζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ διφειλ.
 1 Co 3 8 ἔκαστος δὲ τὸν ἕδιον μισθὸν λήμψε-
 ται κατὰ τὸν ἕδιον κόπον 14 εἰ τίνος
 τὸ ἔργον μενεῖ –, μισθὸν λήμψεται
 9 17 εἰ – ἔκών τοῦτο πράσσω, μ..δν ἔχω
 – 18 τίς οὖν μού ἐσπιν δ μισθός;
 Jac 5 4 δ μισθὸς τῶν ἐργατῶν – „κράζει”
 2 Jo 8 Ἰνα – μισθὸν πλήρῃ ἀπολάβητε
 Jud 11 τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ
 Ap 11 18 δοῦναι τὸν μισθὸν „τοῖς δούλοις σου
 τοῖς προφήταις” καὶ τοῖς ἀγίοις
 22 12 „ἔρχομαι –, καὶ δ μ.” μου μετ’ ἐμοῦ
μισθοῦσθαι *conducere* Mat 20 1 ἐργάτας 7
μίσθωμα *conductum* Act 28 30 ἐν Ιδίῳ μ.
μισθωτός *mercennarius* (v1 ..pp.) Mar 1 20
 Joh 10 12 δ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὧν ποιμήν 12

Μιτυλήνη Act 20:14 ήλθομεν εις Μιτυλήνην

Μιχαήλ Jud 9 „δ ἀρχάγγελος“ Ap 12:7

μνᾶ *tma* Luc 19:13.16.18.20.24.25

Μνάσων Act 21:18 παρὰ – Μ..ί πνι Κυπρίῳ

μνεία *memoria* (*m..am facere, habēre*)

Rm 1:9 ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι

– ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου Eph 1:16 1 Th 12 Phm 4 – Phl 1:3 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν [τοτε]

1 Th 3:8 διτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντα

2 Ti 1:3 ἀδιαλείπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ (*tui*) μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου

μνῆμα *monumentum* ^b*sepalchram*

Mar 5:3 ἐν τοῖς μνήμασιν δ || Luc 8:27

15:48 κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι || Luc 23:53 ἐν μνήματι λαζευτῷ – Mar 16:2 ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνῆμα || Luc 24:1

Act 22:9^b (Davidis) 7:16^b „ῷ ὧνήσατο Ἀβρ.“

Ap 11:9 τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνῆμα (v1 ..ατα vg)

μνημεῖον *monumentum*

Mat 8:28 δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἔξερχόμενοι || Mar 5:2 ἐκ τῶν μνημείων

23:29 κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων ||

Luc 11:47 οἰκοδομεῖτε – τῶν προφητῶν

27:52 τὰ μνημεῖα ἀνεῳχθησαν δι ἐκ τῶν μν.

– 60 ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μν. –, – προσκυλίσας λίθον – τῇ δύρᾳ τοῦ μν. || Mar 15:48 Joh 19:41.42 Ἐγγὺς ἦν τὸ μν.

28:8 ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μν. || Mar 16:8 ἔξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μν.

Mar 6:29 ἔδηκαν αὐτὸν (sc τὸ πτῶμα) ἐν μ.ω 16:(2 v1)3 τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μν.;

– δ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μν. εἶδον νεαν.

Luc 11:44 ἔστε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα

23:55 ἐθεάσαντο τὸ μν. καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶ.

24:2 ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου

– 9 ὑποστρέψασι ἀπὸ τοῦ μν. ἀπῆγγ.

– (12 v1 Πέτρ. – ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μν.) 22 γενόμεναι ὁρμιναὶ ἐπὶ τὸ μν. 24 ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημ.

Joh 5:28 οἱ ἐν τοῖς μν. ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς

11:17 τέσσαρας ἥδη ἡμέρας – ἐν τῷ μνημ.

– 31 ὑπάγει εἰς τὸ μνημ. ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ

– 38 Ἰησοῦς – ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον

12:17 διτι τὸν Λάζ. ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημ.

Joh 20:1 ἡ Μαγδαλ. ἔρχεται – εἰς τὸ μν., καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μν.

– 2 ἤρσαν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μν. 3 Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, – ἔρχοντο εἰς τὸ μν. 4 ὁ ἄλλος μαθ. – ἡλθεν πρῶτος εἰς τὸ μν. 8.6 Πέτρ. – εἰσῆλθεν εἰς τὸ μν. – 11 Μαρία δὲ εἰσῆκει πρὸς τῷ μνημ. –. – παρέκυψεν εἰς τὸ μνημ.

Act 13:29 ἔδηκαν εἰς μνημεῖον (sc Ἰησοῦν)

μνήμη *memoria* 2 Pe 1:15 ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς – τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι

μνημονεύειν *memorem esse* ^b*meminisse*
^c*recordari* ^d*reminisci* ^e*memoria*
retinēre ^f*retinēre* ^g*memorari* ^h*in mente habēre*

Mat 16:9 οὐδὲ μν..ετε^c τοὺς πέντε ἄρτους –; || Mar 8:18 οὐ μν..ετε^c, διτε – ἔκλασσα –;

Luc 17:32 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ

Joh 15:20 μν..ετε^b τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν 18:4 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἴνα – μν..ητε^d αὐτῶν, διτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν 16:21 οὐκέτι μν..ει^b τῆς θλίψεως διά

Act 20:31 μν..οντες^e διτι – οὐκ ἐπαυσάμην – νουθετῶν 35 δπι – δεῖ – μνημονεύειν^b τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, δπι

Gal 2:10 μόνον τῶν πτωχῶν ἴνα μν..ωμεν

Eph 2:11 μν..ετε δπι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔδνη ἐν σαρκί, –, διτι ἡτε – χωρὶς Χοῦ

Col 4:18 μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν

1 Th 1:3 μν..οντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστ.

2:8 μν..ετε γὰρ – τὸν κόπον ἡμῶν

2 Th 2:5 οὐ μν..ετε^f διτι – ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

2 Ti 2:8 μν..ε^g Ι. Χὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν

Hb 11:15 ει – ἐκείνης (sc πατρίδος) ἐμν..ον^b ἀφ' ἡς ἔξεβησαν, εἰχον ἀν καιρόν

– 22 Ἰωσήφ – περὶ τῆς ἔξόδου τῶν σιῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν^g

13:7 μν..ετε^b τῶν ἡγουμένων ὑμῶν

Ap 2:5 μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας

3:3 μν..ε^h – πῶς εἴληφας καὶ ἡκουσας

18:5 ἐμν..σεν^g δ θεὸς τὰ ἀδικήμ. αὐτῆς

μνημόσυνον *memoria* Mat 26:13 εἰς μν. αὐτῆς || Mar 14:9 – Act 10:4 αἱ προσευχαὶ σου – δινέβησαν εἰς μν. ἐμπροσθεν τ. θεοῦ

μνηστεύεσθαι *desponsari* Mat 1:(16 v1)18 μ..θείσης – Μαρίας τῷ Ἰωσήφ || Luc 1:27 – 25

μογιλάλος *matas* Mar 7:32 κωφὸν καὶ μογ.

μόδιος S^o – *modius* Mt 5:15 || Mr 4:21 Lc 11:33

μοιχαλίς *adultera*

Mat 12:39 γενεὰ πονηρά καὶ μ. σημεῖον ἐπιζητεῖ 16:4 – Mar 8:38 ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ

Rm 7:3 ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει ἔὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἔὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα –, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ

Jac 4:4 μ..ίδες (*adulteri*), οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ
2 Pe 2:14 δῆθαλμοὺς – μεστοὺς μοιχαλίδος (νι..λίας vg *adulterii* νι..ρίο)

μοιχᾶσθαι ^a*adulterare* ^b*adulterium committere* (*super*) ^c*moechari*

Mat 5:32 δς ἔὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται^a 19:8 δς ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα μὴ ἐπὶ πορνείᾳ –, μοιχᾶται^c (νι.. + καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται^c) || Mar 10:11 δς ἀν ἀπολύσῃ –, μοιχᾶται^b ἐπ’ αὐτὴν

Mar 10:12 ἔὰν αὐτὴ ἀπολύσασα τὸν ἀνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον, μοιχᾶται^c

μοιχεία *adulterium*

Mat 15:19 ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἔξερχονται – μοιχεῖαι, πορνεῖαι || Mar 7:22

[Joh 8:3 γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην]

μοιχεύειν *moechari* ^b*adulterare*

Mat 5:27 „οὐ μοιχεύσεις“ 19:18^b || Mar 10:19 „μὴ μ..σης^b“ Luc 18:20 – Jac 2:11 Rm 13:9 τὸ γὰρ „οὐ μοιχεύσεις^b“

– 28 ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι – ἥδη ἐμοίχησεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 32 ὁ ἀπολύων τὴν γυν. – ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι || Luc 16:18 ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα καὶ γαμῶν ἐτέραν μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει

[Joh 8:4 αὐτῇ – κατείληπται ἐπ’ αὐτοφώρῳ μοιχευμένη (*in adulterio*)]

Rm 2:22 ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις;

Jac 2:11 εἰ δὲ οὐ μοιχεύεις, φονεύεις δέ

Ap 2:11 τοὺς μ..οντας μετ’ αὐτῆς εἰς ὑλῖψιν

μοιχός *adulter*

Luc 18:11 ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἦ καὶ ὡς

1 Co 6:9 οὗτε μοιχοί οὗτε μαλακοί οὗτε

Hb 13:4 πόρνους – καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός

μόλις ^a*υἱκ* Luc 9:39 Act 14:18 27:7,8,18
Rm 5:7 μ. γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποδανεῖται
1 Pe 4:18 „εἰ δίκαιος μόλις σώζεται“

Μόλοχ Act 7:43 „ἀνελάβετε τ. σκηνὴν τοῦ Μ.“

μολύνειν *polluere* ^b*inquinare* ^c*coinquinare*
1 Co 8:7 ἡ συνείδησις αὐτῶν – μολύνεται
Ap 3:4 & οὐκ ἐμόλυναν^b τὰ ἴματα αὐτῶν
14:4 μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν^c

μολυσμός *inquinamentum* 2 Co 7:1 ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος

μομφή S^o – *querela* Col 3:13 χαριζόμενοι έσυτοῖς, ἔὰν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν

μονή *mansio*

Joh 14:2 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν υ.. – 23 μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιησόμεθα

μονογενής *unigenitus* ^b*unicus*

Luc 7:12 μονογενῆς^b υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ 8:42 Ὁν γάτηρ μονογεν. ^b ἡν αὐτῷ ὡς ἐτῶν 9:38 ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅπι μονογενῆς^b μοί ἐστιν, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα

Joh 1:14 δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός – 18 μονογενῆς θεός (νι.. δ μον. υἱὸς vg) δ ὃν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός 3:18 ὥστε τὸν υἱὸν (νι.. + αὐτοῦ vg) τὸν μον. ἔδωκεν 1 Jo 4:9 ὅτι τὸν υἱ. αὐτοῦ τὸν μον. ἀπέσταλκεν – εἰς τὸν κόσμον – 18 ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ

Hb 11:17 „τὸν μονογενῆ“ προσέφερεν (Abr.)

***μόνον** *tantam* ^b*tantammodo* ^c*solum* ^d*vel*

Mat 8:8 ἄλλὰ μόνον εἰπὲ λόγω, καὶ ιαθήσεται 9:21 ἔὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἴματίου 14:38^d 10:42 δς ἔὰν ποτίσῃ – ποτήριον ψυχροῦ μ. 21:21 οὐ μόνον^c τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε

Mar 5:38 μὴ φοβοῦ, μόνον^b πίστευε || Luc 8:50

Joh 17:20 οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον

Act 8:16 μόνον – βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα – Ἰησοῦ 18:25 ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου

Rm 3:28 ἡ Ἰουδαίων δ θεὸς μόνον; οὐχὶ καὶ 9:24 οὗς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον^c ἐξ Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑθνῶν

13:5 ἀνάγκη ὑποτάσσ., οὐ μ.. διὰ τ. δργήν 1 Co 7:39 ἐλευθέρα – γαμηθῆναι, μόν. ἐν κυρίῳ

1 Co 15.19 εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χῷ ἡλπικότες
ἔσμεν μόνον
Gal 1.29 μόνον δὲ ἀκούοντες ἡσαν ὅποι
2.10 μόν. τῶν πτωχῶν ἵνα μημονεύωμεν
3.2 τοῦτο μόνον^c θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν
5.13 μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορ-
μὴν τῇ σαρκὶ^a
Phl 1.27 μόν. ἀξίως τοῦ εὐαγγ. – πολιτεύεσθε
2 Th 2.7 μ. δικαίων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται
Jac 1.22 μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογίζομενοι
2.24 δικαιοῦται ἄνθρ. – οὐκ ἐκ πίστεως μ.

μόνος, κατὰ μόνας (Mar 4.10 Luc 9.18) *solo*
solus ^b*tantum* ^c*singularis*

Mat 4.4 „οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσ.” || Luc 4.4
– 10 „αὐτῷ” μόνῳ „λατρεύσεις” || Luc 4.8
12.4 εἰ μὴ τοῖς Ἱερεῦσιν μόνοις; || Luc 6.4^b
14.23 μόνος ἦν ἐκεῖ || Mar 6.47 Joh 6.15
17.8 οὐδένα εἶδον εἰ μὴ – Ἰησοῦν μόνον
|| Mar 9.2.8^b Luc 9.38 εὐρέθη Ἡ. μόν.
18.15 μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου
24.36 οὐδεὶς οἴδεν, –, εἰ μὴ δι πατήρ μόνος
Mar 4.10 δτε ἐγένετο κατὰ μόνας^c Luc 9.18 ἐν
τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμ. κατὰ μόν.

Luc 5.21 τίς δύναται ἀμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ
μόνος δι δεός;
10.40 μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν;
24.[12] – 18 σὺ μόν. – οὐκ ἔγνως τὰ γεν. –;
Joh 5.44 τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ
οὐ ζητεῖτε;
6.22 μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον
8[9] κατελείφθη μόνος, καὶ ἡ γυνή]
– 18 μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἔγὼ καὶ δι πέμ-
ψας με 29 οὐ ἀφῆκέν με μόνον
12.24 δι κόκκος –, αὐτὸς μόνος μένει
16.32 ἵνα σκορπισθῆτε – κάμε μόνον ἀφῆ-
τε· καὶ οὐκ εἰμί μόνος, δτι δι πατήρ
17.3 σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν

Rm 11.3 „κάγῳ ὑπελείφθην μόνος”
16.4 οἷς οὐκ ἔγὼ μόνος εὐχαριστῶ
– 27 μόνω σοφῶ –, ω (v1°) ἡ δόξα

1 Co 9.6 ἡ μόνος ἔγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔ-
χομεν ἔχουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι;
14.36 εἰς ὑμᾶς μ..ους κατήντησεν; (δ λόγ.)

Gal 6.4 εἰς ἐστὸν μόνον^b τὸ καύχημα ἔξει

Phl 4.15 οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώησεν –
εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι

Col 4.11 οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλ.
1 Th 3.1 καταλειφθῆναι ἐν Ἀδήναις μόνοι

1 Ti 1.17 ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ θεῷ, πιμή
6.16 δι μακάριος καὶ μόνος δυνάστης 16 δ
μόνος ἔχων ἀθανασίαν

2 Ti 4.11 Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἔμοι
Hb 9.7 ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόν. δι ἀρχιερεύς
2 Jo 1 οὓς ἔγὼ ἀγαπῶ –, καὶ οὐκ ἔγὼ μόν.
Jud 4 τὸν μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν
‘Ιησοῦν Χὸν ἀρνούμενοι
25 μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν – δόξα
Ap 15.4 ὅπι μόνος δσιος (vg plus es vi plus)

μονοῦσθαι (pass) S^o – *desolari*
1 Ti 5.5 ἡ δὲ δντως χήρα καὶ μεμονωμένη

μονόφθαλμος S^o – ^a*cum upo oculo* (vi?)
apoculus ^b*lascus* Mat 18.9 καλόν σοι –
μ.ον^a εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν || Mar 9.47^b

μορφή *forma* ^b*effigies*
[Mar 16.12 δυσὶν – ἐφανερώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ^b]
Phl 2.6 δι μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων 7 ἐαυτὸν
ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών

μορφοῦσθαι S^o – *formari*
Gal 4.19 μέχρις οὖδε μορφωθῆ Χὸς ἐν ὑμῖν

μόρφωσις S^o – ^a*forma* ^b*species*
Rm 2.20 ἔχοντα τὴν μόρφωσιν^a τῆς γνώσεως
καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ
2 Ti 3.5 ἔχοντες μόρφωσιν^b εὔσεβείας τὴν δὲ
δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι

μοσχοποιεῖν S^o – *vitulum facere* Act 7.41

μόσχος *vitulus* Luc 15.23.27.30 Hb 9.12.19
Ap 4.7 „τὸ δεύτερον” ζῷον δμοιον „μ.ῷ”

μουσικός *musicus* Ap 18.22 φωνή – μ.ῶν

μόχθος ^a*aeramna* ^b*fatigatio*
2 Co 11.27 κόπω καὶ μόχθῳ^a, ἐν ἀγρυπνίαις
1 Th 2.9 μημονεύετε – τὸν κόπον ἡμῶν καὶ
τὸν μόχθον^b 2 Th 3.8 ἐν κόπῳ καὶ μό-
χθῳ^b νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι

μυεῖσθαι (pass) *institui* Phl 4.12 ἐν παντὶ καὶ ἐν
πᾶσιν μεμύημαι, – χορτάζεσθαι κ. πεινᾶν

μυελός *medulla* Hb 4.12 δικνούμενος δχρι
μερισμοῦ –, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν

μῦθος *fabula*
1 Ti 1.4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλο-
γίαις Tit 1.14 Ἰουδαϊκῆς μύθοις
4.7 τοὺς δὲ βεβήλους – μύθους παραποῦ

2 Ti 4:4 ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἑκτραπήσονται
2 Pe 1:16 οὐ – σεσοφισμένοις μύθοις ἔξακολου-
θήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν

μυκᾶσθαι S° – *ragire* Ap 10:3 ὥσπερ λέων

μυκτηρίζειν *irridere*
Gal 6:7 μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ μυκτηρίζεται

μυλικός S° – et μύλινος S° – *molaris*
Luc 17:2 εἰ λίθος μ..κός περίκειται περὶ – τρ.
Ap 18:21 ἡρεν – ἄγγελος „λίθον” ὡς μ..νον

μύλος *mola*
Mat 18:6 ἵνα κρεμασθῇ μύλ. δνικός || Mar 9:42
24:41 δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ
Ap 18:22 „φωνὴ μύλου” οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν

μυριάδες *millia* (vl *millia*) b *dene m.* c *mal-*
ta m. d (vl πολλοί) *multi*
Luc 12:1^d τοῦ ὅχλ. Act 19:19 ἀργυρ. μ. πέν-
τε (*quinqaginta millium*) 21:20 τῶν πε-
πιστευκότων Hb 12:22^c ἀγγέλων Jud 14 κύ-
ριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ Ap 5:11 „μυ-
ριάδες μυριάδων” 9:16 δισμυριάδες μ..ων^b

μυρίζειν S° – *ungere* Mar 14:8 τὸ σῶμά μου

μύριοι, μυρίοι *decem millia* (vl *millia*)
Mat 18:24 δοφειλέτης μυρίων ταλάντων
1 Co 4:15 ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε
14:19 ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ

μύρον *anguentum* (vl *angentum*) Mat 26:7
ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου 12 || Mar 14:3.
4.5 Luc 7:37.38.46 Joh 11:2 12:3.5 – Luc 23:
56 ἀρώματα καὶ μύρα – Ap 18:19

Μύρρα (vl Μύρα) Act 27:6 τῆς Λυκίας

Μυσία Act 16:6.7 παρελθόντες – τὴν Μυσίαν

μυστήριον *mysterium* b *sacramentum*
Mat 13:11 ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μ. τῆς βασ.
τῶν οὐρ. || Mar 4:11 ὑμῖν τὸ μ. δέδο-
ται Luc 8:10 δέδοται γνῶναι τὰ μυστ.
Rm 11:25 οὐ – θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν τὸ μ. τοῦτο
16:25 κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις
αἰωνίοις σεσιγημένου

1 Co 2:1 vl καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μ. τοῦ θεοῦ
vg *testimonium* → μαρτύριον)
– 7 λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ
4 1 ὡς – οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ

1 Co 13:2 ἐὰν – εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα
14:2 πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια
15:51 Ιδοὺ μ..ον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ
Eph 1:9 γνωρίσας ἡμῖν τὸ μ..^b τοῦ θελήμα-
τος αὐτοῦ 39 φωτίσαι τίς ἡ οἰκονο-
μία τοῦ μυστηρίου^b τοῦ ἀποκεκρυμ-
μένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ
3:3 ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον^b 4 δύ-
νασθε – νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν
τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χοῦ

5:32 τὸ μυστήριον^b τοῦτο μέγα ἐστίν
6:19 γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγ.

Col 1:28 πληρῶσαι – τὸ μυστήριον τὸ ἀποκε-
κρυμμένον 27 τί τὸ πλοῦτος τῆς δό-
ξης τοῦ μ..^b τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὅς (vl δ) ἐστιν Χός ἐν ὑμῖν 22 εἰς
ἐπίγνωσιν τοῦ μυστ. τοῦ θεοῦ, Χοῦ

4:3 λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χοῦ

2 Th 2:7 τὸ γὰρ μυστήριον ἡδη ἐνεργεῖται τῆς
ἀνομίας

1 Ti 3:9 ἔχοντας τὸ μ. τῆς πίστεως ἐν καθα-
ρῷ συνειδήσει 18 διμολιγουμένως μέ-
γα ἐστιν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριο^b

Ap 1:20 τὸ „μυστήριον^b” τῶν ἐπτὰ ἀστέρων
10:7 καὶ ἐτελέσθη „τὸ μυστήρ. τοῦ θεοῦ”
17:5 δονομα – γεγραμμένον, μυστήριον, Βα-
βυλὼν ἡ μεγάλη 7 ἐγὼ ἔρω σοι τὸ
μυστ.^b τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου

μυωπάζειν S° – *manu tentare* 2 Pe 1:9

μώλωψ *livor* 1 Pe 2:24 οὖ „τῷ μ..π. Ιάδητε”

μωμᾶσθαι (med et pass) *vituperare, ..ri*

2 Co 6:3 ἵνα μὴ μωμῆθῃ ἡ διακονία
8:20 μὴ τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἀδρό-
τητι – τῇ διακονουμένῃ υφ' ἡμῶν

μῶμος *macula* 2 Pe 2:13 σπλοι καὶ μῶμοι

μωραίνειν, ..εσθαι ^a*stultam facere, fieri* –
μ..εσθαι ^b*evanescere*

Mat 5:13 ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ^b || Luc 14:
34^b καὶ τὸ ἄλας (vg vl *sal quoque*)

Rm 1:22 φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθη-
σαν^a 1 Co 1:20 οὐχὶ „ἐμώρανεν^a” δ
θεὸς „τὴν σοφίαν” τοῦ κόσμου;

μωρία *stultitia*

1 Co 1:18 τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν
– 21 διὰ τῆς μω. τοῦ κηρύγματος σῶσαι
– 23 Χόν ἐσταυρωμένον, – ἔθνεσιν – μ..αν

1 Co 2:14 ψυχικὸς – οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τ. θεοῦ· μωρία γάρ αὐτῷ ἐστιν
3:19 ἡ γάρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν

μωρολογία S^o – *stultiloquiam* Eph 5:4

μωρός *stultus* ^b*fatuus*

Mat 5:22 δις δ' ἀν εἴπη μωρέ^b, ἔνοχος ἐσται
7:28 διμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ 25:2 πέντε
– ἡσαν μωραί^b 3^b 8 αἱ δὲ μωραί^b
23:17 μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς – μείζων –;
1 Co 1:25 τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν
– 27 τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο
3:18 μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός
4:10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι (*prudentes*) ἐν Χῷ
2 Ti 2:23 τὰς δὲ μωρὰς – ζητήσεις Tit 3:9

Μωϋσῆς → νόμος Joh 1:17.45 etc.

Mat 8:4 δῶρον δι προσέταξεν Μ. || Mar 1:44
Luc 5:14 – Mat 19:7 τί – Μ. ἐνετείλατο –; 8
ἐπέτρεψεν – ἀπολῦσαι || Mar 10:3.4 – Mat
22:24 Μ. εἶπεν · || Mar 12:19 ἔγραψεν ἡμῖν
Luc 20:28 – Mar 7:10 Μ. γάρ εἶπεν · „τίμα –“
Mat 17:3 ὥφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας 4
Μωϋσεῖ μίσαν || Mar 9:4.5 Luc 9:30.33
23:2 ἐπὶ τῆς Μ..έως καθέδρας ἐκάθισαν
Mar 12:28 ἐν τῇ βίβλῳ Μ..έως ἐπὶ τοῦ βάτου ||
Luc 20:37 Μ. ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτ.
Luc 16:29 ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφ. 31
24:27 ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευσεν
Joh 3:14 καθὼς Μ. ὑψώσεν τὸν δρόμον ἐν τῇ ἐρ.
5:45 ἐστιν δι κατηγορῶν ὑμῶν Μ., εἰς δν
ὑμεῖς ἡλπίκατε 46 εἰ γάρ ἐπιστεύετε
Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἀν ἐμοί
6:32 οὐ Μ. δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ
7:22 Μ. δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, – οὐχ
ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστιν ἀλλ' ἐκ
τῶν πατέρων – 23:85 → νόμος

Joh 9:28 ἡμεῖς – τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί
– 29 οἱ δαμεν δτι Μ..εῖ λελάηκεν δ θεός
Act 3:22 Μ. – εἶπεν δτι „προφήτην – ὡς ἐμέ“
6:11 βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν θεόν
– 14 τὰ ἔθη δι παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς
7:20 ἐγεννήθη Μ. 22 ἐπαιδεύθη Μ. πάσῃ
σοφίᾳ Αἰγ. 29 „ἔφυγεν δὲ Μ. 31.32.35.
37 οὗτός ἐστιν δ Μ. δ εἶπας – · „προφήτην – ὡς ἐμέ“ 40.44
15:1 ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως (δ → νόμος) 21 Μ. – ἐκ γενεῶν – τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει
21:21 ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως
26:22 οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὃν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς, εἰ παθητός
Rm 5:14 ἀλλὰ ἐβασίλευσεν δι θάνατος ἀπὸ
‘Αδὰμ μέχρι Μωϋσέως
9:15 τῷ Μ. – λέγει · „ἔλεήσω δν ἀν ἔλεω“
10:5 Μ. – γράφει δτι τὴν δικαιοσύνην τὴν
ἐκ νόμου „δ ποιήσας – ζήσεται“
– 19 πρῶτος Μ. λέγει · „ἔγώ παραζηλώσω“ ὑμᾶς „ἐπ' οὐκ ἔθνει“
1 Co 10:2 πάντες εἰς τὸν Μωϋσ. ἐβαπτίσαντο
2 Co 3:7 ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι – εἰς τὸ
πρόσωπον Μ..έως 13 „Μ. ἐτίθει κάλυμμα“ 16 ἡνίκα ἀν ἀναγινώσκηται Μ.
2 Ti 3:8 Ἰάννης καὶ Ἰαμ. ἀντέστησαν Μ..εῖ
Hb 3:2 „πιστὸν“ δντα –, ὡς καὶ „Μ. ἐν [δλῷ] τῷ οἰκῳ αὐτοῦ“ 3 πλείονος – οὐδούς δόξης παρὰ Μωϋσῆν ἡξίωται δ
– 16 οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγ. διὰ Μωϋσέως
7:14 Ἰούδα –, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ιερέων
οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν
8:5 καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς – ·
11:23 πίστει Μ. – „ἐκρύβη τρίμηνον“ 24 πίστει
„Μ. μέγας γενόμενος“ ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς δυνατρὸς Φαραὼ – 12:21
Jud 9 διελέγετο περὶ τοῦ Μ..έως σώματος
Ap 15:3 „Ἄδοουσιν τὴν ὠδὴν Μωϋσέως τοῦ
δούλου τοῦ θεοῦ“

N

Ναασσών Mat 14:1 Luc 3:32 **Ναγγαί** Luc 3:25

Ναζαρά Mat 4:13 Luc 4:16

Ναζαρέν Mat 2:23 21:11 Mar 1:9 Luc 1:28 24:39.
51 Joh 1:45.46 Act 10:38

Ναζαρηνός Mar 1:24 N..έ 10:47 δ N. 14:67 καὶ
σὺ μετὰ τοῦ N. ἡσθα 16:6 Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν N. Luc 4:34 Ναζαρηνέ 24:19

Ναζωραῖος Mat 2:23 N. κληθήσεται 26(69 v) 71
οὗτος ἡν μετὰ Ἰ. τοῦ N. Luc 18:37 Ἰ. δ

Ν. παρέρχεται Joh 18.7 19.19 Ἰ. δ N. δ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδ. — Act 22.36 4.10 6.14
22.8 24.5 τῆς τῶν Ν..ων αἱρέσεως 28.9 πρὸς
τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου

Ναθάμ Luc 3.31 **Ναθαναήλ** Joh 14.6-19 21.2

vai etiam ^best ^ciam ^dimmo ^eita ^futique
Mat 5.37 ἔστω δὲ δὲ λόγιος ὑμῶν ναὶ ναὶ^b
9.28 ναὶ^f, κύριε 13.51 λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ
15.27 ἡ δὲ εἶπεν· ναὶ, κύριε 17.25 ναὶ
21.16 Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναὶ^f — Mar
7.28 ναὶ^f, κύριε — Joh 11.27 πιστεύεις
τοῦτο; — ναὶ^f, κύριε 21.15 ναὶ, κύριε
16 — Act 5.8 ναὶ, τοσούτου 22.27 ναὶ
11 ἡ προφήτην Ἰδεῖν; ναὶ λέγω ὑμῖν || Luc
7.28^f — 11.51^e 12.5e
— 28 ναὶ^e, δὲ πατήρ, δητὶ οὔτως || Luc 10.21
Rm 3.29 οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ^d καὶ ἐθνῶν
2 Co 1.17 Ἰνα ἡ παρ’ ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ^b (semel)
καὶ τὸ οὐ οὐ (pon semel); 18 δὲ λό-
γιος ἡμῶν — οὐκ ἔστιν ναὶ^b καὶ οὐ 19
Χός Ἰ. δ. δι’ ἡμῶν κηρυχθεὶς — οὐκ
ἔγένετο ναὶ^b καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ^b ἐν
αὐτῷ γέγονεν 20 ὅσαι γάρ ἐπαγγε-
λιαὶ ὑεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ^b
Phl 4.3 ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύζυγε
Phm 20 ναὶ^e, ἀδελφέ, ἔγώ σου δναίμην
Jac 5.12 ἥτω — ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ^b καὶ τὸ οὐ
Ap 1.7 ναὶ, ἀμήν 22.20 ναὶ, ἔρχομαι ταχύ
14.13 ναὶ^c, λέγει τὸ πνεῦμα, Ἰνα ἀναπαή-
σονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν
16.7 ναὶ, κύριε δὲδεσ δ παντοκράτωρ

Ναιμάν Luc 4.27 δ Σύρος **Ναῖν** Luc 7.11

ναός templam ^baedes
Mat 23.18 δις ἀν διμόσῃ ἐν τῷ ναῷ κτλ. 17.21
— 35 μεταξὺ τοῦ ν. καὶ τοῦ ὁμοιαστηρίου
26.61 καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ ὑεοῦ 27.40
δ καταλύων τὸν ναὸν || Mar 14.58 15.
29 — Joh 2.19 λύσατε τὸν ν. τοῦτον 20.
21 περὶ τοῦ ν. τοῦ σώματος αὐτοῦ
27.5 βίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν
— 51 τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
|| Mar 15.38 Luc 23.45 μέσον
Luc 1.9 εἶς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου 21 ἐν τῷ ν. 22
Act 17.24 οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ
19.24 ποιῶν ναοὺς^b ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος
1 Co 3.18 ὅτι ναὸς ὑεοῦ ἔστε 17 εἴ τις τὸν ναὸν
τοῦ ὑεοῦ φθείρει — δὲ γάρ ναὸς τοῦ
ὑεοῦ ἄγιος ἔστιν, οἵτινές ἔστε ὑμεῖς

1 Co 6.19 οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς
τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγίου πνεύματός ἐστιν —;
2 Co 6.16 τίς — συγκατάθεσις ναῷ ὑεοῦ μετὰ εἰ-
δώλων; ἡμεῖς — ναὸς δ. ἐσμεν ζῶντος
Eph 2.21 αὕξει εἰς ναὸν ἄγιον ἐν κυρίῳ
2 Th 2.4 ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ν. τοῦ δ. καθίσαι
Ap 3.12 στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ ὑεοῦ μου
7.15 λατρεύουσιν αὐτῷ — ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ
11.1 μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ ὑεοῦ 2
— 19 ἡνοίγη δ ναὸς τοῦ δ. δ ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, καὶ ὠφθη ἡ κιβωτὸς — ἐν τῷ ν.
αὐτοῦ 14.15 ἀγγελος ἔξηλθεν ἐκ τοῦ
ναοῦ 17 ἐκ τοῦ ν. τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ
15.5 ἡνοίγη δ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ 8 ἐκ τοῦ ναοῦ
8 „ἐγεμίσθη δ ναὸς καπνοῦ —, καὶ
οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν” εἰς τὸν ν.
16.1 ἱκουσα — „φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ” 17
21.22 ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· δὲ κύριος
— ναὸς αὐτῆς ἔστιν, καὶ τὸ ἀρνίον

Ναούμ Luc 3.25

νάρδος nardus Mar 14.3 μύρου ν..ου Joh 12.3

Ναρκίσσος Rm 16.11 τοὺς ἐκ τῶν Ν..ου

ναυαγεῖν S^o — ^anaufragium facere ^bnau-
fragare 2 Co 11.25 τρὶς ἐναυάγησα^a
1 Ti 1.19 περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν^b

ναύκληρος S^o — nauclerus (vl ..ius) Act 27.11

ναῦς navis Act 27.41 ἐπέκειλαν τὴν ναῦν

ναύτης S^o — nauta Act 27.27.30 Ap 18.17

Ναχώρ Luc 3.34

νεανίας adolescens (vl ..ul.) Act 7.58 20.9 23.17

νεανίσκος adolescens (vl ..ul.) ^biuvensis
Mat 19.20.22 δ ν. — ἀπῆλθεν λυπούμενος
Mar 14.51 16.5 εἶδον νεανίσκον^b καθήμενον
Luc 7.14 νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι
Act 21.7^b 5.10^b 23.18.22 — 1 Jo 2.13 γράφω ὑ-
μῖν, ν..οι 14 ἔγραψα ὑμῖν, ν..οι^b (vl^a)

Νέα πόλις Act 16.11 εἰς Ν..ν π..ν, κάκειθεν

νεκρός mortuus

qui sunt de resurrectione mortuo-
rum loci → ἀνάστασις, ἔσανάστα-

- σις, ἀνιστάναι, ἐγείρειν – (ἀνάγειν
ἐκ νεκρῶν hic)
- Mat** 8:22 Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρ. || **Luc** 9:60 σὺ δὲ – διάγγελλε
22:32 οὐκ ἔστιν [δ] ὅτι θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων || **Mar** 12:27 **Luc** 20:38 πάντες γάρ
αὐτῷ ζῶσιν
23:27 ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν
28:4 ἔγεν. ὡς ν..οἱ **Mar** 9:28 ἔγεν. ὥσει ν..ός
Luc 7:15 ἀνεκάθισεν ὁ ν. καὶ ἤρξατο λαλεῖν
15:24 ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν 32 καὶ ἔζησεν
16:30 ἔάν τις ἀπὸ ν..ῶν πορευθῆ πρός 31
24:5 τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρ.;
Joh 5:25 δὲ οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
- Act** 5:10 εὔρον αὐτὴν (*Saphiram*) νεκράν
10:42 ὁ ὠρισμένος – κριτής ζώντων καὶ ν.
20:9 ἥρθη νεκρός 28:8 αὐτὸν μέλλειν – καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν (*et mori*)
- Rm** 4:17 θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκρό^ς.
6:11 λογίζεσθε ἔαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν
τῇ ἀμαρτίᾳ 13 παραστήσατε ἔαυτοὺς
τῷ θεῷ ὥσει ἐκ νεκρῶν ζῶντας
7:8 χωρὶς γάρ νόμου ἀμαρτίᾳ νεκρά
8:10 τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν
10:7 τοῦτ' ἔστιν Χόν ἐκ ν..ῶν ἀναγαγεῖν
11:15 τίς ἡ πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ ν..ῶν;
14:9 ἵνα καὶ ν..ῶν καὶ ζῶντων κυριεύσῃ
1 Co 15:29 τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ
τῶν νεκρῶν; εἰ δὲ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ β..ονται ὑπ. αὐτῶν;
- Eph** 2:1 ὑμᾶς ὅντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν 6 ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χῷ **Col** 2:13 νεκροὺς ὅντας τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκός
- Col** 1:18 πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν → **Ap** 15:2
Ti 4:1 τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς 1 Pe 4:5 τῷ ἐτοίμως ἔχοντι
- Hb** 6:1 μετανοίας ἀπὸ ν..ῶν ἔργων 9:14 καθαρεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ –
9:17 διαθήκη γάρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία
11:35 ἔλαβον – ἔξ ἀναστάσεως τοὺς νεκρούς
13:20 „δ ἀναγαγών“ ἐκ νεκρῶν „τὸν ποιμένα τῶν προβάτων“ τὸν μέγαν
- Jac** 2:17 ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστιν καθ' ἐστήν (20 v1 vg)
– 28 ὕσπερ – τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἔστιν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἔστιν
- 1 Pe 4:8 εἰς τοῦτο καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη

- Ap** 1:5 δ „πρωτότοκος“ τῶν νεκρῶν
– 17 δὲ εἶδον αὐτόν, ἔπεσα – ὡς νεκρός
– 18 ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ίδού ζῶν εἴμι
2:8 δις ἐγένετο νεκρός καὶ ἔζησεν
3:1 ὅνομα ἔχεις διτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ
11:18 ἥλθεν – δ καιρὸς τῶν νεκρ. κριθῆναι
14:13 μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρπη
16:3 „καὶ ἐγένετο αἷμα“ ὡς νεκροῦ
20:5 οἱ λοιποὶ τῶν νεκρ. οὐκ ἔζησαν ἕχρι
– 12 εἶδον τοὺς νεκροὺς – ἐστῶτας – καὶ
ἔκριθησαν οἱ νεκροὶ – κατὰ τὰ ἔργα
– 13 ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς –,
καὶ διάνατος καὶ δ ἄδης ἔδωκαν
τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς

νεκροῦν, ..σθαι **S^o** – ^a*mortificare* ^b*emori*
Rm 4:19 τὸ ἔαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον^b, –,
καὶ τὴν νέκρωσιν (*emortuam*) τῆς
μήτρας Σάρρας

Col 3:5 ν..ώσατε^a – τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
Hb 11:12 ἀφ' ἐνὸς ἐγενήθησαν, – νεν..ωμένου^b

νέκρωσις **S^o** – *mortification* **Rm** 4:19 → νεκροῦν
2 Co 4:10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν
τῷ σώματι περιφέροντες

νεομηνία *neomenia* **Col** 2:16 ἐν μέρει – ν..ας

νέος, νεώτερος *novus* ^b(*vl novellus*) ^c*adolescens* ^d*adolescentior* ^e*adolescentula*
^f*iavensis* ^g*iunior* ^h*iunencula* ⁱ*minor*

Mat 9:17 οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον bis || **Mar**
2:22 (*priore loco vl b*) **Luc** 5:37.38.39
οὐδεῖς πιῶν παλαιὸν θέλει νέον

Luc 15:12 εἶπεν δι νεώτερος^d τῷ πατρί 13^d
22:26 δ μεῖζων – γινέσθω ὡς δ νεώτ.ⁱ (*vl g*)

Joh 21:18 δὲ ής νεώτερος^g, ἔζωννυες σεαυτόν

Act 5:6 ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροιⁱ

1 Co 5:7 ἵνα ἡτε νέον φύραμα

Col 3:10 ἐνδυσάμενοι τὸν νέον (*sc ἀνθρωπον*)

1 Ti 5:1 νεωτέρουςⁱ ὡς ἀδελφούς 2 νεωτέρας^h ὡς ἀδελφάς 11 νεωτέρας^d δὲ
χήρας παραιτοῦ 14 βιούλομαι – νεωτέρας^g (*vl iuveniores*) γαμεῖν

Tit 2:4 ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας^e
– 6 τοὺς νεωτ.ⁱ – παρακάλει σωφρονεῖν

Hb 12:24 διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ

1 Pe 5:5 νεώτεροι^c, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις

νεότης *iuventas* ^b*adolescentia*

Mar 10:20 πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου

|| Luc 18:21 ἐφύλαξα ἐκ νεότητος
Act 26:4 τὴν μὲν – βίωσίν μου ἐκ νεότητος
1 Ti 4:12 μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω

νεόφυτος *neophytas* 1 Ti 3:8 δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον – εἶναι – μὴ ν..ον, ἵνα μὴ τυφωθείσ

νεύειν *innuere* Joh 13:24, *appuere* Act 24:10

νεφέλη *nubes* (Mat 17:5 v1 *nubis*)

Mat 17:6 νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ – φωνὴ ἐκ τῆς νεφ. (*de nube*) || Mar 9:7 Luc 9:34 ἐγένετο νεφ. – ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν – εἰς τὴν νεφ. οἱ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης.

24:30 „ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφ. τοῦ οὐρανοῦ” 26:84 || Mar 13:28 ἐν ν..αις 14:62 μετὰ τῶν νεφ. Luc 21:27 ἐν νεφέλῃ

Luc 12:54 ὅταν ἴδητε ν..ην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ Act 1:9 ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτόν 1 Co 10:1 οἱ πατέρες – ὑπὸ τὴν νεφ. ἦσαν 2 καὶ – ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφ. καὶ – θαλ.

1 Th 4:17 οἱ ζῶντες ἀρπαγησόμενα ἐν ν..αις Jud 12 οὗτοί εἰσιν – νεφέλαι αὖνδροι

Ap 1:7 „ἴδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν” 10:1 ἄγγελον –, περιβεβλημένον νεφέλην 11:12 ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφ. 14:14 ἴδού νεφέλη λευκή, καὶ „ἐπὶ τὴν νεφ.” καθήμενον „δόμοιον υἱὸν ἀνθρώπου” 15:18 ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης

Νεφθαλίμ Mat 4:13.15 γῆ Ap 7:6 φυλῆς Νεφθ.

νέφος *nubes* Hb 12:1 τοσοῦτον – ν. μαρτύρων

νεφρός *ren* Ap 2:23 γνώσονται – δι τὸν ἐγώ εἰμι δ „ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας”

νεωκόρος S^o – *caltrix* Act 19:35 Ἀρτέμιδος

νεωτερικός *juvenilis*

2 Ti 2:22 τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε

νή *per* (v1 *propter*) 1 Co 15:31 νή τὴν ὑμ. καύχ.

νήθειν *pēre* Mat 6:28 || Luc 12:27 οὔτε ν..ει

νηπιάζειν S^o – *parvulum esse*

1 Co 14:20 ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε

νήπιος *parvulus* b *infans*

Mat 11:25 ἀπεκάλυψας αὐτὰ ν..οις || Luc 10:21

Mat 21:16 „ἐκ στόματος ν..ων^b – κατηρτίσω”

Rm 2:20 σεαυτὸν – εἶναι – διδάσκαλον νηπίων^b

1 Co 3:1 λαλῆσαι ὑμῖν –, ὡς νηπίοις ἐν Χῶ

13:11 ὅτε ἥμην νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, ἐφρόνουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμην ὡς νήπιος· ὅτε γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου 1 Th 2:7 → ἥπιος

Gal 4:1 ἐφ’ ὅσον χρόνον δὲ κληρονόμος νήπιος ἐστιν, – 3 ὅτε ἥμεν νήπιοι, ὑπό

Eph 4:14 ἵνα μηκέτι ὅμεν νήπιοι

Hb 5:13 δὲ μετέχων γάλακτος ἀπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐσπιν

Νηρί Luc 3:27

Νηρεύς Rm 16:15

νησίον (Act 27:16) S^o – et νῆσος *insula*

Act 13:8 (Κύπρον) 27:18 νησίον – καλούμενον

Κλαῦδα 28:28 Μελίτη 7:9.11

Ap 1:9 (Πάτμος) – 6:14 16:20 πᾶσα ν. ἔφυγεν

νηστεία *ieiuniam* b *ieiunatio*

(Mat 17:21 v1 οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ νg Mar 9:29 v1 νg)

Luc 2:37 νηστείας καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα

Act 14:23 προσευχάμενοι μετὰ νηστειῶν^b

27:9 διὰ τὸ – τὴν ν..αν ἥδη παρεληλυθέναι

2 Co 6:5 ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις

11:27 ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει

νηστεύειν *ieiunare*

Mat 4:2 νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα

6:18 ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε – σκυδρωποί – ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρ.

νηστεύοντες 17 σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί

18 ὅπως μὴ φανῆσ – νηστεύων 9:14 διὰ τί ἥμεῖς καὶ οἱ Φαρ. νηστεύομεν (v1 + πολλά νg frequent), οἱ δὲ μαδηταί σου οὐ ν..ουσιν; 15 καὶ τότε ν..σουσιν || Mar 2:18.19 μὴ δύνανται οἱ

υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος – νηστεύειν; 20 Luc 5:33 νηστεύουσιν πυκνά 34.35

Luc 18:12 νηστεύω δις τοῦ σαββάτου

Act 13:2 λειτουργούντων – αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ ν..όντων εἶπεν τὸ πνεῦμα 3 ν..σαντες καὶ προσευχάμενοι – ἀπέλυσαν

νηστις *ieiunus* Mat 15:32 νήστεις || Mar 8:3

νηφάλιος S^o – *sobrias* 1 Ti 3:2 δεῖ – τὸν ἐπί-

σκοπὸν – εἶναι – νηφάλιον 11 γυναῖκας – ν..ους Tit 2:2 πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι

νήφειν S^o – *sobrium esse b vigilare*

1 Th 5 ε ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν
– ε ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν

2 Ti 4 5 σὺ δὲ νῆφε^b ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον

1 Pe 1 13 νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε (fort.
melius νήφ. τελ.) ἐπὶ τὴν – χάριν

4 7 νήψατε^b εἰς προσευχάς (*in oration.*)

5 8 νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος

Νίγερ Act 131 Συμεὼν ὁ καλούμενος Ν.

νικᾶν *vincere et νίκη victoria* (1 Jo 5:4)

Luc 11:22 ἐπάν δὲ Ἰσχυρότερος – νικήσῃ αὐτὸν

Joh 16:33 θαρσεῖτε, ἔγώ νενίκηκα τὸν κόσμον

Rm 3:4 „ὅπως ἂν δικαιωθῆς – καὶ νικήσεις
(vl ..σῆς) ἐν τῷ κρίνεσθαι σε”

12:21 μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα
ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν

1 Jo 2:13 ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν 14

4 4 ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, –, καὶ νενικήκατε
αὐτούς ε αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν

5 4 πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ
νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πί-
στις ἡμῶν 5 τίς ἐστιν – δ νικῶν τὸν
κόσμον εὶ μὴ δ πιστεύων –;

Ap 2 7 τῷ νικῶντι δώσω – „φαγεῖν ἐκ τοῦ
ζύλου τῆς ζωῆς” 11 δ νικῶν οὐ μὴ ἀ-
δικηθῇ ἐκ τοῦ θαν. τοῦ δευτ. 17 τῷ
νικ. „δώσω – τοῦ μάννα” 28 δ νικῶν
–, „δώσω αὐτῷ” ἔξουσίαν ἐπὶ „τῶν
ἔθνῶν” 35 δ νικῶν – περιβαλεῖται ἐν
ἱματίοις λευκοῖς 12 δ νικῶν, ποιήσω
αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ 21 δ νικῶν,
δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ’ ἐμοῦ –, ὡς
κάγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ
πατρός μου 21:7 δ νικῶν κληρονο-
μῆσει ταῦτα

5 5 ἐνίκησεν δ „λέων” –, ἀνοῖξαι τὸ βιβ.

6 2 ἔξηλθεν νικῶν καὶ (vl^o vg) ἵνα νικήσῃ

11 7 τὸ „ὑηρίον – νικήσει αὐτούς” (testes)

12:11 αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα

13 7 ἐδόθη αὐτῷ – νικήσαι αὐτούς (τ. ἀγ.)

15 2 τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ ὑηρίου

17:14 τὸ ἄρνιον νικήσει αὐτούς (sc reges)

Νικάνωρ Act 6:5 νίκη → νικᾶν 1 Jo 5:4

Νικόδημος Joh 3:1.4.9 760 1939

Νικολαῖται Ap 28:15 τὴν διδαχὴν τῶν Ν.

Νικόλαος Act 6:5 προσήλυτος Ἀντιοχεύς

Νικόπολις Tit 3:12 ἐλθεῖν πρός με εἰς Ν..iv

νίκος *victoria*

Mat 12:20 „ἔως ἂν ἐκβάλῃ εἰς τὴν κρίσιν”

1 Co 15:54 „κατεπόθη δ ὑάνατ. εἰς νίκος. εἰς ποὺ
σου, ὑάνατε, τὸ νίκος;” 57 χάρις τῷ
διδόντι ἡμῖν τὸ νῖ. διὰ – Ἰησοῦ Χού

Νινευῖται Mat 12:41 || Luc 11:30.32

νίπτειν *lavare νιπτήρ S^o – pelvis (Joh 13:5)*

Mat 6:17 καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως

15 2 οὐ γάρ νίπτονται τὰς χεῖρας || Mar 7:3
ἐὰν μὴ πυγμῇ (vl πυκνά vg crebro)
νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν

Joh 9:7 νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σι-
λωάμ –. – καὶ ἐνίψατο 11:15

13 5 βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἥρ-
ξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθη-
τῶν ε σύ μου νίπτεις τ. πόδ.; 8 οὐ μὴ
νίψῃς μου τ. πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. –
ἐὰν μὴ νίψω σε 10 οὐκ ἔχει χρείαν
[εὶ μὴ τοὺς πόδας] νίψασθαι 12:14 εἰ
οὖν ἔγὼ ἐνίψα ύμῶν τ. πόδας –, καὶ
ἡμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τ. πόδ.

1 Ti 5:10 εὶ ἀγίων πόδας ἐνίψειν (sc χήρα)

νοεῖν *intelligere b cognoscere*

Mat 15:17 οὐ νοεῖτε δπ – τὸ εἰσπορευόμενον εἰς
τὸ στόμα –; || Mar 7:18 εἰς τὸν ἄνθρ.

18 9 οὕτω νοεῖτε –; 11 πῶς οὐ νοεῖτε δτι
οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ύμῖν; || Mar 8:17^b

24:15 δ ἀναγινώσκων νοείτω || Mar 13:14

Joh 12:40 „ἵνα μὴ – νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ”

Rm 1:20 τὰ – ἀόρατα αὐτοῦ – τοῖς ποιήμασιν
νοούμενα καθορᾶται

Eph 3:4 δύνασθε – νοήσαι τὴν σύνεσίν μου
– 20 ὑπερεκπερισσοῦ ὥν – νοοῦμεν

1 Ti 1:7 μὴ νοοῦντες μήτε δ λέγουσιν μήτε
περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται

2 Ti 2:7 νόει δ (vl δ vg) λέγω· δώσει – σοι

Hb 11:3 πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰ-
ώνας δήμαπι δεοῦ

νόημα ^acogitatio ^bintellectus ^cintelligentia
^dmens (mentes) ^esensus

2 Co 2:11 οὐ γάρ αὐτοῦ τὰ νοήμα^a ἀγνοοῦμεν
3:14 ἀλλὰ ἐπωρώθη τὰ νοήματα^e αὐτῶν

4:4 ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα^d τῶν ἀπίστων
10:5 αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα^b εἰς τὴν
ὑπακοὴν τοῦ Χοῦ

11:3 μὴ πως – φύσαρῇ τὰ νο.^e ύμῶν ἀπὸ

τ. ἀπλότητος – τῆς εἰς (νι + τὸν) Χὸν
Phl 4 7 φρουρήσει – τὰ νοῆματα ὑμῶν ἐν Χῷ

νόθος *adulter* Hb 128 ν..οι καὶ οὐχ υἱοί ἔστε
νομῆ ^a*pascua* (neutr.) ^b(ν..ὴν ἔχειν) *serpere*
Joh 10 9 καὶ ἔξελεύσεται καὶ νομῆν^a εὔρήσει
2 Ti 217 ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα ν. ἔξει^b

νομίζειν *existimare* ^b*aestimare* ^c*arbitrari*
^d*putare* ^e(ν..εσθαι) *vidēti*

Mat 517 μὴ νομίσητε^d ὅτι ἥλθον καταλῦσαι
1034^c ὅτι ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην
2010 ἐνόμισαν^c ὅπι πλεῖον λήμψονται

Luc 244 ν..σαντες – αὐτὸν εἰναι ἐν τῇ συνοδίᾳ
323 ὃν νιός, ὡς ἐνομίζετο^d, Ἰωσήφ

Act 725 820 1419 (νι^b) 1613 οὖ ἐν..ομεν προσ-
ευχὴν (νι ἐν..ετο^e πρ..ὴ) εἰναι 27^b
1729 οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν^b, χρυσῷ ἢ
ἀργύρῳ – τὸ θεῖον εἰναι δομοιον
2129 δν ἐνόμιζον^b ὅτι εἰς τὸ ιερὸν εἰσή-
γαγεν δ Παῦλος

1 Co 726 νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν
– 36 εἰ δέ πις ἀσχημονεῖν – νομίζει

1 Ti 6 6 ν..όντων πορισμὸν εἰναι τὴν εὐσέβει.

νομικός *legisperitas* ^b*legis doctor* ^c*legis*
Mat 2235 εῖς ἔξ αὐτῶν νομικός^b || Luc 1025

Luc 730 1145.46 ὑμῖν τοῖς ν..οῖς οὐαί 52 143

Tit 3 9 ἔριν καὶ μάχας νομικάς^c περιίστασο
– 13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν

νομίμως *legitime* 1 Ti 18 καλὸς δ νόμος, ἔάν
τις αὐτῷ νομ. χρῆται 2 Ti 25 ἔαν – ἀδλῆ
τις, οὐ στεφανοῦται ἔαν μὴ νομ. ἀδλῆσῃ

νόμισμα *namisma* (νι πο.) Mat 2219 κήνσου

νομοδιδάσκαλος S° – *legis doctor*
Luc 517 Φαρισ. καὶ ν..οι Act 534 νομ. τίμιος
1 Ti 1 7 θέλοντες εἰναι ν..οι, μὴ νοοῦντες

νομοδεσία *legislatio* Rm 94 ὃν – ἡ νομοθ.

νομοδετεῖσθαι ^a*legem accipere* ^b*sanciri*
Hb 711 δ λαὸς – νεν..ηται^a 88^b διαδήκη

νομοδέτης *legislator* Jac 412 εῖς ἔστιν νομ.

νόμος *lex*
Mat 517 καταλῦσαι τὸν νόμον ἡ τοὺς προφ.
518 ἵωται ἐν – οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ ν. ||
Luc 1617 ἡ τοῦ ν. μίαν κεραίαν πεσεῖν

Mat 712 οὗτος γάρ ἔστιν δ νόμι καὶ οἱ προφ.
2240 δ νόμι κρέμαται καὶ οἱ προφ.
1113 οἱ προφῆται καὶ δ νόμι ἔως Ἰωάννου
ἐπροφήτευσαν || Luc 1618 δ νόμος
καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου

12 5 οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νό. ὅτι – οἱ ιερεῖς
ἐν τῷ ιερῷ τὸ σάββ. βεβηλοῦσιν –;
15 6 ἡκυρώσατε τὸν λόγον (νι νόμον ετ
ἐντολὴν νι^g *mandatum*) τοῦ θεοῦ

2236 ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 40
2323 καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου

Luc 222 καθαρισμοῦ – κατὰ τὸν νό. 23 καθὼς
γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου 24 ἐν τῷ
νό. κυρίου 27 κατὰ τὸ εἰδισμένον τοῦ
νό. 39 πάντα τὰ κατὰ τὸν νό. κυρίου
1028 ἐν τῷ νό. τι γέγραπται; πῶς ἀναγιν.;
2444 τὰ γεγραμμ. ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ
τοῖς προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ

Joh 117 δ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη
– 45 δν ἔγραψεν Μω. ἐν τῷ νό. καὶ οἱ πρ.
719 οὐ Μω. ἔδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ
οὐδεὶς ἔξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον
– 23 περιτομὴν λαμβάνει – ἄνθρ. ἐν σαβ-
βάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ δ νό. Μωϋσέως
– 49 δ ὄχλος οὗτος δ μὴ γινώσκων τὸν ν.
– 51 μὴ δ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρ.
ἔαν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ –;
8 [5 ἐν τῷ νόμῳ – Μωϋσῆς ἐνετείλατο]
– 17 ἐν τῷ νόμῳ – τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται
1034 1525 δ λόγος δ ἐν τῷ νό. αὐτῶν
1234 ἡκούσαμεν ἐκ τοῦ νό. ὅτι δ χριστός
1831 κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν
19 7 ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν
νόμον δοφείλει ἀποδανεῖν

Act 613 λαλῶν ῥήματα κατὰ – τοῦ νό. 2128
763 ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγ-
γέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε
1315 μετὰ – τὴν ἀνάγγωσιν τοῦ νό. καὶ τῶν
προφητῶν 2414 πιστεύων – τοῖς κατὰ
τὸν νό. καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις
γεγραμμένοις 2823 πείθων – ἀπό τε
τοῦ νό. Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν
– 38 ἀπὸ πάντων ὃν οὐκ ἡδυνήθητε ἐν
νόμῳ Μωϋσέως δικαιωθῆναι

15 5 παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νό. Μωϋ.
1813 παρὰ τὸν ν. ἀναπείθει – σέβεσθαι τ. θ.
– 15 ζητήματα – περὶ – νόμου τοῦ καὶ ὑ-
μᾶς 2329 περὶ ζητ..ων τοῦ νό. αὐτῶν
2120 πάντες ζηλωταὶ τοῦ νό. ὑπάρχουσιν
– 24 ὅτι – στοιχεῖς – φυλάσσων τὸν νόμον
22 3 πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ
πατρώου νόμου

Act 22:12 ἀνὴρ εὐλαβῆς κατὰ τὸν νό. (Anan.)
 23 οὐ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νό.—;
 (24 εἰνι κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἥδελήσαμεν κρίνειν νγ)
 25 εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὕτε εἰς τὸ Ἱερόν—τι ἡμαρτον
 Rm 2:12 δοσοὶ ἐν νόμῳ ἡμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται 13 οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου δίκαιοι—, ἀλλ’ οἱ ποιηταὶ ν..ου
 — 14 δταν γάρ ἔδνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νό. ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἐσυτοῖς εἰσιν νόμος
 — 15 ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 — 17 εἰ δὲ σὺ — ἐπαναπαύῃ νόμῳ 18 κατηχούμενος ἐκ τοῦ νό. 20 ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως — ἐν τῷ νόμῳ 22 ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νό. τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; 25 περιτομὴ — ὧφελεῖ ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἦσι 28 ἐὰν — ἡ ἀκροβ. τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ 27 κρινεῖ ἡ — ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν — παραβάτην νόμου
 3:19 δσα δ νό. λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ 20 ἔξ ἔργων νόμου „οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ” — διὰ γάρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας → Gal 2:16
 — 21 νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου „δικαιοσύνη θεοῦ” πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
 — 27 ποὺ οὖν ἡ καύχησις; ἔξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου; — διὰ νόμου πίστεως
 — 28 δικαιοῦσθαι — χωρὶς ἔργων νόμου
 — 31 νόμον οὖν καταργοῦμεν; — μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἴστανομεν
 4:13 οὐ — διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβρ.
 — 14 εἰ — οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις 15 δ γάρ νό. δργήν κατεργάζεται· οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις → 5:20
 — 18 εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν —, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
 5:13 δχρι — νόμου ἀμαρτία ἡν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὅντος νόμου 20 νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα
 6:14 ἀμαρτία — ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἔστε ὑπὸ ν..ον ἀλλὰ ὑπὸ χάρ. 15 ἀμαρτήσωμεν, δπι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον —;
 7:1 γινώσκουσιν γάρ νόμον λαλῶ

Rm 7:1 δ νό. κυριεύει τοῦ ἀνδρ. ἔφ· ὅσον — ζῇ 2 ἡ — γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ — κατήργηται ἀπὸ τοῦ νό. τοῦ ἀνδρός ε ἐλευθέρα ἐστίν ἀπὸ τοῦ νό. (v1 1 Co 7:39 γυνὴ δέδεται νόμῳ νγ legi, v1^o)
 — 4 ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νό. 5 τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο 6 νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου
 — 7 δ νόμος ἀμαρτία; — ἀλλὰ τὴν ἀμαρτ. οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· — εἰ μὴ δ νόμος ἔλεγεν· „οὐκ ἐπιθυμήσεις” 8 χωρὶς γάρ νόμου ἀμαρτία νεκρά
 — 9 ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ
 — 12 δ μὲν νόμος ἄγιος 14 δ νό. πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι
 — 16 σύμφημι τῷ νόμῳ δτι καλός
 — 21 εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον —, δπι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται 22 συνήδομαι γάρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ 23 βλέπω δὲ ἔτερον νόμ. — ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας
 — 25 τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμαρτίας
 8:2 δ — νό. τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χῷ — ἡλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νό. τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου
 — 3 τὸ — ἀδύνατον τοῦ νό., ἐν ᾧ ἡσθένει
 — 4 ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ
 — 7 τῷ γάρ νό. τοῦ θ. οὐχ ὑποτάσσεται
 9:31 Ἰσραὴλ — διώκων νό. δικαιοσύνης εἰς νό. (v1 + δικ..ης νγ) οὐκ ἐφθάσεν
 10:4 τέλος γάρ νόμου Χός 5 τὴν δικαιοσ. τὴν ἐκ νόμου „δ ποιήσας — ζήσεται”
 13:8 δ — ἀγαπῶν τὸν ἔτερον νόμον πεπλήρωκεν 10 πλήρωμα — νόμου ἡ ἀγάπη
 1 Co 9:8 ἡ καὶ δ νό. ταῦτα οὐ λέγει; ο ἐν — τῷ Μω. νό. γέγραπται· „οὐ κημώσεις”
 — 20 ἐγενόμην — τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὅν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω
 14:21 ἐν τῷ νό. γέγραπται δπι „ἐν ἔτερογλώσσοις” 34 καθὼς καὶ δ νό. λέγει
 15:56 ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας δ νόμος
 Gal 2:16 εἰδότες — δπι οὐ δικαιοῦται ἀνδρ. ἔξ ἔργων νόμου —, καὶ ἡμεῖς — ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν — οὐκ ἔξ ἔργων νόμου, δπι ἔξ ἔργ. νό. „οὐ δικαιωθ.”
 — 19 ἐγὼ — διὰ νόμου νόμῳ ἀπέδανον
 — 21 εἰ — διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χός

- Gal 3 2** ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε –; δ ὁ –ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;
- 10 δοι – ἐξ ἔργ. νό. εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶν· „ἐπικατάρατος – δς οὐκ ἐμμένει τοῖς γεγρ. ἐν τῷ βιβλ. τοῦ νό.”
 - 11 δτι – ἐν νό. οὐδεὶς δικαιοῦται – δῆλον
 - 12 δ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως
 - 13 ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νό.
 - 17 δ μετὰ – ἐτῇ γεγονώς νό. οὐκ ἀκυροῖ
 - 18 εὶ γάρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία
 - 19 τί οὖν δ νό.; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, – διαταγεὶς δι’ ἀγγέλων
 - 21 δ – νό. κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν –; μὴ γένοιτο. εὶ γάρ ἐδόθη νόμος δυνάμενος ζωοποιῆσαι, δητας ἐκ νόμου δην ἦν ἡ δικαιοσύνη
 - 23 ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμενα 24 δ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χόν
- 4 4** τὸν υἱὸν αὐτοῦ, –, γενόμενον ὑπὸ νόμον δ ἵνα τοὺς ὑπὸ νό. ἐξαγοράσῃ
- 21 λέγετε μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;
- 5 3** δτι διφειλέτης – δλον τὸν νό. ποιῆσαι
- 4 οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε
 - 14 δ – πᾶς νό. ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται
 - 18 εὶ δὲ πνεύματι ἀγεσθε, οὐκ ἔστε ὑπὸ νόμον 23 κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος 62 ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσετε (v1 ..σατε vg fut) τὸν νό. τοῦ Χοῦ
- 6 13** οὐδὲ γάρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν
- Eph 2 15** ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας
- Phl 3 5** κατὰ νόμον Φαρισαῖος 6 κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ – ἄμεμπτος
- 9 μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσ. τὴν ἐκ νόμου
- 1 Ti 1 8** οἴδαμεν – δτι καλὸς δ νόμος, ἔάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται 9 εἰδὼς τοῦτο, δπι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται
- Hb 7 5** δ ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νό.
- 12 καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται
 - 16 Ιερεὺς ἔτερος, δς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν
 - 19 οὐδὲν γάρ ἐτελείωσεν δ νόμος
 - 28 δ νόμος – ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, δ λόγος δὲ τῆς δρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον „υἱὸν –“ τετελειωμένον
- 8 4** δητῶν τῶν προσφερόντων κατὰ ν..ον

- Hb 8 10** „διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν” 10 18 „ἐπὶ καρδίας αὐτῶν”
- 9 19** λαληθείσης – πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον (*legis*) ὑπὸ Μωϋσέως – τῷ λαῷ – 22 σχεδὸν ἐν αἴματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον
- 10 1** σκιὰν – ἔχων δ νό. τῶν μελλόντ. ἀγ.
- 8 αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται
 - 28 ἀνετήσας τις νόμον Μωϋσέως
- Jac 1 25** δ – παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας 2 12 ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι
- 2 8** εὶ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν
- 9 ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νό. ὡς παραβάται 10 δστις – δλον τὸν νόμον τηρήσῃ
 - 11 γέγονας παραβάτης νόμου
- 4 11** καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον. εὶ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εὶ ποιητής νόμου ἀλλὰ κριτής
- νοσεῖν** *langueare* 1 Ti 6 4 περὶ – λογομαχίας (νόσημα S^o – *infirmitas* v1 Joh 5 4 vg, v1^o)
- νόσος** *langor* ^b*aegrotatio*
- Mat 4 23** θεραπεύων πᾶσαν νόσον 9 35 10 1 ἐξουσίαν – θεραπεύειν || Luc 9 1 νόσους – 24 τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικιλαῖς νόσοις || Mar 1 34 Luc 4 40 ἀσθενοῦντας 8 17 „καὶ τὰς νόσους^b ἐβάστασεν”
- Luc 6 18** ἥλθον – Ιατῆγαι ἀπὸ τῶν νόσ. αὐτῶν 7 21 ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων
- Act 19 12** ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ’ αὐτῶν τὰς νόσ.
- νοσσιά** *nidas* νοσσίον *pallas*
- Luc 13 34** δρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιάν || Mat 23 37 δρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία [αὐτῆς]
- νοσσός** *pallas* Luc 2 24 „δύο ν..οὺς περιστερ.”
- νοσφίζεσθαι** *frandare* Act 5 2.3
- Tit 2 10** δούλους –, μὴ νοσφίζομένους
- νότος** *auster* Mat 12 42 || Luc 11 31 – 12 55
- Luc 13 29** ἤξουσιν – ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου
- Act 27 13 28 13 – Ap 21 13** „ἀπὸ ν. πυλῶνες τρ.”
- νουθεσία** *correptio*
- 1 Co 10 11** ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν
- Eph 6 4** ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν – „ν..ίᾳ κυρίου”
- Tit 3 10** μετὰ μίση καὶ δευτέραν νουθεσίαν

νουθετεῖν *corripere* ^b*commonere* ^c*monere*
 Act 20:31 μετὰ δακρύων ν..ῶν^c ἔνα έκαστον
 Rm 15:14 δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν^c
 1 Co 4:14 ὡς τέκνα μου – ν..ῶν (v1 ..τῷ vg)^c
 Col 1:28 ν..οῦντες πάντα ἄνδρωπον καὶ διδ.
 3:16 διδάσκοντες καὶ ν..οῦντες^b ἔαυτούς
 1 Th 5:12 εἰδέναι τοὺς – νουθετοῦντας^c ὑμᾶς
 – 14 ν..εῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
 2 Th 3:15 ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν

νουνεχῶς *S^o* – *sapienter* Mr 12:34 ν. ἀπεκρίθη

νοῦς *sensus* ^b*mens* ^c*intellectus*
 Luc 24:45 διήγοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέ-
 ναι τὰς γραφάς
 Rm 1:28 παρέδωκεν αὐτοὺς – εἰς ἀδόκιμον ν.
 7:23 ἀνπιστρατεύμενον τῷ νόμῳ τοῦ νο-
 δού^b μου 25 τῷ μὲν νοῖ^b δουλεύω νό-
 μῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νό. ἀμαρτίας
 11:34 „τίς – ἔγνω νοῦν κυρίου;“ 1 Co 2:16 –
 κυρίου, –;” ἡμεῖς δὲ νοῦν Χοῦ ἔχομεν
 12: 2 ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει
 τοῦ νοός (v1 + ὑμῶν vg)
 14: 5 ἔκαστος ἐν τ. ἴδιῳ νοῖ πληροφορεῖσθω
 1 Co 1:10 Ἰνα –, ἥτε δὲ κατηρπισμένοι ἐν τῷ αὐ-
 τῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ
 14:14 δὲ νοῦς^b μου ἄκαρπός ἐστιν
 – 15 προσεύχομαι τῷ πνεύματι, προσεύχο-
 μαι δὲ καὶ τῷ νοῖ^b. ψαλῶ τῷ πνεύ-
 ματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ^b 19 θέλω
 πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλῆσαι
 Eph 4:17 ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν
 – 23 ἐδιδάχθητε – ἀνανεοῦσθαι – τῷ πνεύ-
 ματι τοῦ νοὸς^b ὑμῶν
 Phl 4:7 ἡ εἰρήνη τ. θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάν-
 τα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας
 Col 2:18 εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς
 σαρκὸς αὐτοῦ

2 Th 2:2 μὴ – σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός
 1 Ti 6:5 διεφθαρμένων ἀνδρώπων τὸν νοῦν^b
 2 Ti 3:8 ἄνδρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν^b
 Tit 1:15 μεμίανται αὐτῶν καὶ δ νοῦς^b καὶ ἡ
 συνείδησις
 Ap 13:18 δ ἔχων νοῦν^c ψηφισάτω τὸν ἀριθμόν
 17:9 ὡδε δ νοῦς δ ἔχων σοφίαν

Νύμφα Col 4:15 Ν..αν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς
 ἐκκλ. (v1 Ν..ᾶν – οἴκ. αὐτοῦ vel αὐτῶν)

νύμφη *sponsa* ^b*narus* Mat 10:35 „νύμφην^b
 κατὰ τῆς πενθερᾶς“ || Luc 12:53^b

Joh 3:29 Ap 18:23 → νυμφίος

Ap 21:2 „ὦς ν..ην κεκοσμημένην“ τῷ ἀνδρί
 – 9 τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου
 22:17 τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ν. λέγουσιν· ἔρχου

νυμφίος *sponsas* **νυμφών** *partiae*
 Mat 9:16 μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
 (v1 ν..ίου vg) πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ'
 αὐτῶν ἐστιν δ ν..ίος; – δταν ἀπαρδῆ
 ἀπ' αὐτῶν δ ν..ίος || Mar 2:19 οἱ υἱοὶ
 τοῦ ν..ῶνος ἐν ᾧ δ ν..ίος 20 Luc 5:34
 τ. υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος (*sponsi*) κτλ. 35
 22:10 ἐπλήσθη δ νυμφών (v1 γάμος)

25:1 εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου σ χρονί-
 ζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ε Ἰδοὺ δ νυμ-
 φίος 10 ἡλιθεν δ νυμφίος

Joh 2:9 φωνεῖ τὸν νυμφίον δ ἀρχιτρίκλινος
 3:29 δ ἔχων τὴν νύμφην (*sponsam*) ν..ίος
 ἐστιν· δ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου – χαί-
 ρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου

Ap 18:23 „καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης“

***νῦν, νῦνί nanc** ^b*iam* ^c*modo* – (δ, ἡ
 νῦν:) ^d*hic, haec* ^e*qui nunc est* ^f*prae-
 sens* – (ἀπὸ τοῦ νῦν:) ^g*ex hoc, ex hoc
 iam* – (ἄχρι τοῦ νῦν:) ^h*usque adhuc,
 usque nunc* – (ἔως τοῦ νῦν:) ⁱ*usque mo-
 do, usque nunc* – (τὸ νῦν ἔχον:) ^k*quod
 nanc attinet* → ἅρτι

Mat 24:21 „Ἄλιψις –, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ὀρχῆς
 κόσμου ἔως τοῦ νῦνⁱ“ || Mar 13:19ⁱ

26:8 νῦν ἡκουσατε τὴν βλασφημίαν

27:42 καταβάτω νῦν || Mar 15:32 – Mat 27:
 43 „ὕσασθω“ νῦν „εὶ θέλει αὐτόν“

Mar 10:30 ἔὰν μὴ λάβῃ ἔκαποντα πλασίονα νῦν
 ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ

Luc 1:49 ἀπὸ τοῦ νῦν^e „μακαριοῦσίν με“

2:29 νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου
 5:10 ἀπὸ τοῦ νῦν^e ἀνδρώπους ἔσῃ ζωγρ.

6:21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, – . – οἱ
 κλαίοντες νῦν 25 οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπε-
 πλησμένοι νῦν (v1^o vg^o) –. οὐαί, οἱ
 γελῶντες νῦν

12:52 ἔσονται – ἀπὸ τοῦ νῦν^e πέντε ἐν ἐνὶ
 οἰκῷ διαμεμερισμένοι

16:25 νῦν δὲ ὤδε παρακαλεῖται, σὺ δέ

19:42 νῦν δὲ ἐκρύβῃ ἀπὸ διθαλμῶν σου

22:18 οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν (vg^o) ἀπό
 – 36 ἀλλὰ νῦν δ ἔχων βαλλάντον

– 49 ἀπὸ τοῦ νῦν^e – ἔσται „δ υἱὸς τοῦ
 ἀνδρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν“

Joh 2:8 ἀντλήσατε νῦν 4:18 νῦν δν ἔχεις

4:29 ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἔστιν 5:25

Joh 8:40 νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι
 – 52 νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις
 9:21 πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν
 – 41 νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν
 11:8 νῦν ἔζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι
 – 22 νῦν οἶδα ὅτι θσα ἀν αἰτήσῃ τὸν Θ.
 12:27 νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται
 – 31 νῦν κρίσις ἐστίν τοῦ κόσμου τούτου·
 νῦν δὲ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω
 13:1 νῦν ἐδοξάσθη δ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 – 38 οὐδὲ δύνασαί μοι νῦν^c ἀκολουθῆσαι
 14:29 νῦν εἰρήκα ύμιν πρὶν γενέσθαι
 15:22 νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν
 – 24 νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν (sc ἔργα)
 16:5 νῦν – ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με
 – 22 ύμεις – νῦν μὲν λύπην ἔχετε
 – 29 ἵδε νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς
 17:5 νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ τ νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα – παρὰ σοῦ
 – 13 νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι
 18:36 νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν
 21:40 τῶν δψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν

Act 4:29 τὰ νῦν, κύριε, ἐπιδε δ38 τὰ νῦν λέγω ύμιν 17:30 τὰ νῦν ἀπαγγέλλει – μετανοεῖν 20:32 τὰ νῦν παρατίθεμαι ύμᾶς τῷ κυρίῳ 27:22 τὰ νῦν παραινῶ ύμᾶς εὔθυμεῖν

7:4 γῆν – εἰς ἥν – νῦν κατοικεῖτε 52 οὖν νῦν ύμεις προδόται – ἐγένεσθε

10:5 νῦν πέμψον ἄνδρας 12:11 νῦν οἶδα ἀληθῶς 15:10 νῦν – τί πειράζετε τὸν θεόν, – ; 16:38 νῦν – „πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ“ 37 νῦν λάθρα ύμᾶς ἐκβάλλουσιν; 22:18 νῦν τί μέλλεις; 23:15 νῦν – ἐμφανίσατε 21 νῦν εἰσιν ἔτοιμοι 26:8

13:31 οἵτινες [νῦν^h] εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ

18:6 καθαρὸς ἔγω ἀπὸ τοῦ νῦν^e εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι

22:1 τῆς πρὸς ύμᾶς νῦν δὲ πολογίας

24:13 περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσίν μου
 – 25 τὸ νῦν ἔχον^k πορεύου, καιρὸν δέ

Rm 3:21 νῦν δὲ χωρὶς νόμου „δικαιοσ. θεοῦ“
 – 28 πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν^d καιρῷ 8:18 τὰ παθήματα τοῦ νῦν^d καιροῦ 11:5 ἐν τῷ νῦν^d καιρῷ λεῖμμα – γέγονεν

5:9 δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἴματι αὐτ.

– 11 δι’ οὗ νῦν τ. καταλλαγὴν ἐλάβομεν

6:21 ἐφ’ οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε

Rm 7:8 νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου
 – 17 νυνὶ – οὐκέτι ἔγώ κατεργάζομαι

8:1 οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς
 – 22 ἡ κτίσις συστενάζει – ἄχρι τοῦ νῦν^b

11:30 νῦν δὲ ἡλεήθητε οἱ οὖν ἡπείρησαν – ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν (ν1^o vg^o) ἐλεηθῶσιν

13:11 νῦν γάρ ἐγγύτερον – ἡ σωτηρία

15:28 νυνὶ – μηκέτι τόπον ἔχων 25 νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ

16:28 μυστηρίου –, φανερωθέντος – νῦν

1 Co 3:2 ἀλλ’ οὐδὲ [ἔτι] νῦν δύνασθε

5:11 νῦν δὲ ἔγραψα ύμιν 7:14 νῦν δὲ ἄγιά ἐστιν 12:18 νῦν δὲ – ἔθετο τὰ μέλη 20 νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη

13:13 νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη

14:8 νῦν δέ, –, ἐὰν ἔλθω πρὸς ύμᾶς

15:20 νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρ.

16:12 οὐκ ἡν ὅλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ

2 Co 5:16 ἀπὸ τοῦ νῦν^e οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· – νῦν οὐκέπι γινώσκομεν

6:2 ίδοὺ νῦν „καιρὸς εὐπρόσδεκτος“, ίδοὺ νῦν „ήμέρα σωτηρίας“

8:11 νυνὶ – καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε

– 14 ἐν τῷ νῦνⁱ καιρῷ τὸ ύμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ύστερημα

– 22 νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον

13:2 ὥς – ἀπὸν νῦν (sc λέγω)

Gal 1:23 νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἡν

2:20 δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει

3:3 νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4:9 νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δέ – 25 συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν^e Ἱερουσαλήμ

– 29 ὕσπερ τότε –, οὕτως καὶ νῦν

Eph 2:13 νυνὶ – ἐν Χῷ – ἐγενήθητε ἐγγύς

3:5 ὥς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς – ἀποστόλοις 10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν (ν1^o vg^o) ταῖς ἀρχαῖς Col 1:28 νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ

5:8 ἡτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς

Phl 1:5 ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν^h 20 ὥς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυθήσεται Χριστός 20 ἀγῶνα – οἶον – νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί

2:12 νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου

3:18 ἔλεγον –, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω

Col 1:22 νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν – διά

3:8 νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε –, δργήν, θυμόν

1 Th 3:8 νῦν ζῶμεν ἐὰν ύμεις στήκετε ἐν κυρ.

2 Th 2:8 καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε

1 Ti 4:8 ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν^e

6:17 τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν^d αἰῶνι

- 2 Ti 1 10 χάριν –, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
 4 10 Δημᾶς – ἀγαπήσας τὸν νῦν^d αἰῶνα
- Tit 2 12 εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν^d αἰῶνι
- Phm 9 νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χοῦ Ἰησοῦ
 11 νυνὶ – καὶ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον
- Hb 2 8 νῦν δὲ οὕπω δρῶμεν αὐτῷ τὰ „πάντα
 ὑποτεταγμένα” 86 νῦν (νι νυνὶ) δὲ δια-
 φορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας 928
 νυνὶ δὲ ἄπαξ – πεφανέρωται 1118 νῦν
 – κρείττονος (sc πατρίδος) δρέγονται
 1228 νῦν (vg νι^c) δὲ ἐπήγγελται λέγων·
- Jac 4 16 νῦν – καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις
- 1 Pe 1 12 ὃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν
 2 10 νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, –, νῦν δὲ ἐλεη-
 θέντες 225 ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν
 ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν
 321 δ – ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτ.
- 2 Pe 3 7 οἱ δὲ νῦν^e οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ
 – 18 αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν
 αἰῶνος Jud 25 εἰς πάντ. τοὺς αἰῶνας
- 1 Jo 2 18 νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν
 – 28 νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ
 3 2 νῦν τέκνα θεοῦ ἔσμεν, καὶ οὕπω
 4 3 νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἔστιν ἡδη (sc δ ἀν-
 τίχριστος) – 2 Jo 5 νῦν ἐρωτῶ σε
- νύξ** *nox* νύκτα καὶ ἡμέραν, νυκτὸς καὶ ἡμέ-
 ρας → ἡμέρα 4) | → μεσονύκτιον
- Mat 2 14 παρέλαβεν τὸ παιδίον – νυκτός 2813
 νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν
 4 2 νηστεύσας – τεσσεράκοντα νύκτας
 1240 „τρεῖς ἡμέρας καὶ τρ. νύκτας” bis
 1425 τετάρτῃ – φυλακῇ τῆς ν. || Mar 648
 25 ε μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν.
 2631 σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ ν.
 ταύτῃ 34 τρὶς ἀπαρνήσῃ με || Mar 1430
- Luc 2 8 φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτός
 5 5 δι’ ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν
 ἐλάβομεν Joh 213 ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ^f
 ἐπίασσαν οὐδέν
 1220 ταύτῃ τῇ ν. τὴν ψυχήν σου ἀπαίτου-
 σιν ἀπὸ σοῦ 1734 ταύτῃ τῇ ν. ἔσονται
 δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, δ εἰς – δ ἔτερος
- Luc 2137 τὰς δὲ ν. – ηύλιζετο εἰς τὸ δρος – ἐλ·
 Joh 3 2 ἥλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτός 1939
 9 4 ἔρχεται νὺξ οὗτε οὐδεὶς δύν. ἐργάζ.
 1110 ἐάν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ ν., προσ-
 κόπτει, ὅπι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ
 1330 ἔξηλθεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ
- Act 519 ἄγγελος – διὰ νυκτὸς ἤνοιξε 169 ὅ-
 ραμα διὰ ν. τῷ Παύλῳ ὕφθη 2723
 παρέστη – μοι ταύτῃ τῇ ν. – ἄγγελος
 925 126 τῇ ν. ἐκείνῃ ἦν δ Πέτρος κοιμώ-
 μενος 1633 1710 εὐθέως διὰ νυκτὸς
 ἔξεπεμψαν – Παῦλον 2329.31
 18 9 εἶπεν δὲ δ κύριος ἐν νυκτὶ δι’ ὅρά-
 ματος 2311 τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπι-
 στὰς αὐτῷ δ κύριος – 2727 bis
- Rm 1312 ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν
 1 Co 1123 Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο
 1 Th 5 2 ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ – ἔρχεται
 – 5 οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους
 – 7 οἱ – καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν,
 καὶ οἱ μεθυσκόμ. νυκτὸς μεθύουσιν
- Ap 8 12 ἵνα – ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐ-
 τῆς, καὶ ἡ νὺξ ὅμοιώς
 2125 νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ 225 ἔσται ἔτι
- νύσσειν** *aperire* Joh 1934 τὴν πλευράν
- νυστάζειν** *dormitare* Mat 256 ἐνύσταζαν
- 2 Pe 2 3 ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει
- νυχθήμερον** S° – *nocte et die*
- 2 Co 1125 νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα
- Νῶε** Mat 2437 ὄσπερ – αἱ ἡμέραι τοῦ N. 38 ||
 Luc 1728.27 1 Pe 320 οὗτε ἀπεξεδέχετο ἡ
 τοῦ θεοῦ μακροδυμία ἐν ἡμέραις N. –
 Luc 336 Hb 117 πίστει χρηματισθεὶς N.
 περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων 2 Pe 25
 διγδοον N. δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν
- νωδρός** ^aimbecillus (*ad audiendum*) ^bsegnis
- Hb 511 ἐπεὶ νωδροὶ^a γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς
 612 ἵνα μὴ νωδροὶ^b γένησθε, μιμηταὶ δέ
- νῶτος** *dorsum* Rm 1110 „τὸν ν. – σύγκαμψον”

=

ξενία *hospitium* Act 2823 εἰς τὴν ξενίαν
 Phm 22 ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζε μοι ξενίαν

ξενίζειν ^ahospitio recipere ^bexhibere ^c(ξ..ov-

τα) *nova* – ξενίζεσθαι ^dhospitari ^eho-
 spitiū habēre ^fadmirari ^gperegrinari

Act 10 6 ξενίζεται^d παρά τινι Σίμωνι 18^e 32^d
 – 23 αὐτοὺς ἔξενισεν^a 2116 παρ' ὥ

(Act) ξενισθῶμεν^d Μνάσωνι 287 φιλοφρόνως (sc ἡμᾶς) ἔξενισεν^b (1 Co 16.19 νι παρ' οἷς καὶ ξενίζομαι^d) – Hb 13.2 ἐλαυθόν τινες ξενίσαντες^a ἀγγέλους
Act 17.20 ξενίζοντα^c γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς 1 Pe 4.4 ἐν ὧ ξ..ονται^f μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν – τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν – 12 μὴ ξενίζεσθε^e τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει

ξενοδοχεῖν S^o – *hospitio recipere*
1 Ti 5.10 εἰ ἔξενοδόχησεν (sc χήρα)

ξένος *hospes* ^b*peregrinus* ^c*pouus*
Mat 25.35 ξένος ἡμῖν καὶ συνηγάγετε με 38 πότε δέ σε εἰδομεν ξένον – ; 43.44
27.7 τὸν ἀγρὸν – εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις^b
Act 17.18 ξένων^c δαιμονίων – καταγγελεύς – 21 καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι
Rm 16.23 Γάϊος ὁ ξ. μου καὶ ὄλης τῆς ἐκκλησ. Eph 2.12 ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας – 19 οὐκέπι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι
Hb 11.13 δτι „ξένοι^b καὶ παρεπιδημοί“ εἰσιν 13.9 διδαχαῖς – ξέναις^b μὴ παραφέρεσθε 1 Pe 4.12 ὡς ξένου^c ὑμῖν συμβαίνοντος 3 Jo 5 εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους^b

ξέστης S^o – *arceus* Mar 7.4 (νι 8)

ξηραίνειν, ..εσθαι *arescere* ^b*exarescere* ^c*arefacere* (Jac 1.11), ..*iter* ^d*aridum fieri*, *aridus* (Mar 3.1) ^e*siccare*, ..*ari*
Mat 13.6 διὰ τὸ μὴ ἔχειν φίζαν ἔξηράνθη || Mar 4.6^b Luc 8.6 – Mat 21.19 ἔξηράνθη^c παραχρῆμα ἡ συκῆ 20 || Mar 11.20^d 21
Mar 3.1 ἔξηραμμένην^d ἔχων τὴν χεῖρα 5.29 ἔξηράνθη^e ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος 9.18 τρίζει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται

Joh 15.6 ἔβλήμη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἔξηράνθη (vg *arescat*, v1 *aruit*)
Jac 1.11 ὁ ἥλιος – „ἔξηρανεν^c τὸν χόρτον“
1 Pe 1.24 „ἔξηράνθη^b ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος“
Ap 14.15 ἔξηράνθη^b ὁ θερισμὸς τῆς γῆς
16.12 „ἔξηράνθη^c τὸ ὅδωρ“ (sc τοῦ Εὑφρ.)

ξηρός *aridus* ^b(ἡ ξηρά) *arida* (sc terra)
Mat 12.10 χεῖρα ἔχων ξηράν || Mar 3.3 Luc 6.8
23.15 περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξ.^b
Luc 23.31 ἐν τῷ ξηρῷ (sc ξύλῳ) τί γένηται;
Joh 5.3 κατέκειτο πλῆθος τῶν – χωλῶν, ξ..ῶν
Hb 11.20 διέβησαν τὴν – θάλ. ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς

ξύλινος *ligneus* 2 Ti 2.20 Ap 9.20 εἶδωλα

ξύλον *lignum* ^b*fustis*
ξύλον τῆς ζωῆς → ζωή Ap 2.7
Mat 26.47 ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων^b 55^b || Mar 14.43.48 Luc 22.52^b
Luc 23.31 εἰ ἐν ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν
Act 5.30 „κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου“ 10.39
13.29 καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλ. ἔθηκαν εἰς 16.24 τοὺς πόδας ἡσφαλίσατο – εἰς τὸ ξύλ.
1 Co 3.12 λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον
Gal 3.13 „πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου“
1 Pe 2.24 δς „τὰς ἀμαρτίας“ ἡμῶν „αὐτὸς ἀνήνεγκεν“ – ἐπὶ τὸ ξύλον
Ap 18.12 πᾶν ξύλον θύμινον – καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου (νι λίθου vg) τιμιωτάτου
22.2 „τὰ φύλλα“ τοῦ ξύλου „εἰς θεραπείαν“ τῶν ἐθνῶν

ξυρᾶσθαι *decalvari* ^b*radere* Act 21.24 δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσονται^b τὴν κεφαλήν – 1 Co 11.5 ἐν γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἔξυρημένῃ 6 εἰ – αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἡ ξυρᾶσθαι

O

δγδοήκοντα *octoginta* Luc 2.37 16.7

δγδοος *octauus*

Luc 1.59 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δγ. – περιτεμεῖν Act 7.8 2 Pe 2.5 δγδοον Νῷε – ἐφύλαξεν – Ap 21.20 Ap 17.11 αὐτὸς δ. ἐστιν, καὶ ἐκ τῶν ἐπτά ἐστ.

δγκος S^o – *pondus* Hb 12.1 δ..ον ἀποδέμενοι

δδεύειν *iter facere* Luc 10.33 Σαμαρ. – δ..ων

δδηγεῖν ^a*dacere* ^b*ducatum praestare* ^c*deducere* ^d*ostendere* (alicui)

Mat 15.14 τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν δδηγῇ^b
Luc 6.39 μήπι δύναται τυφλὸς τ..ὸν δδ..εῖν^a;
Joh 16.13 δδηγήσει (νι διηγήσεται vg *docebili*) ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν (νι ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάση ετ τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν vg)
Act 8.31 ἐὰν μὴ τις δδηγήσει (νι ..ση)^d με;

Ap 7.17 „δ..ήσει^c αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγάς“

ċđηγός *dax*

Mat 15:14 τυφλοί εἰσιν δ..οὶ τυφλῶν 23:18 οὐαὶ ὑμῖν, δ..οὶ τ..οἱ 24 δδ. τυ., οἱ διὐλίζοντες Rm 2:19 πέποιθας – σεαυτὸν δ..ὸν εἶναι τ..ῶν Act 1:18 περὶ Ἰουδα τοῦ γενομένου δδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν

δδοιπορεῖν S^o – *iter facere* Act 10:9

δδοιπορία *iter* Joh 4:8 κεκοπιακῶς ἐκ τῆς δδ. ἐκαθέζετο 2 Co 11:28 δ..αῖς πολλάκις

δδός *vīla b' iter c'secta*

*1) *vox proprie dicta*

Mat 2:12 δι' ἄλλης δδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς 4:15 „δ..ν (vīla) θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορ.” 5:25 ἔως ὅταν εἴ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ δδῷ || Luc 12:58 ἐν τῇ δδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ

10:5 εἰς δδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε 10 μὴ πήραν εἰς δδὸν || Mar 6:8 Luc 9:3 10:4 καὶ μηδένα κατὰ τὴν δδὸν ἀσπάσησθε

13:4 ἐν τῷ σπείρειν – ἢ μὲν ἔπεισεν παρὰ τὴν δδὸν 10 || Mar 4:15 Luc 8:5.12

22:9 ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν δδῶν 10 || Luc 14:23 εἰς τὰς δδούς καὶ φραγμούς

Mar 2:23 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἡρξαντὸ δδὸν ποιεῖν (vīl δδοποιεῖν vīg *progredi* vīl *praegredi*) τίλλοντες τοὺς στάχυας

8:27 ἐν τῇ δδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητάς

9:33 τί ἐν τῇ δδῷ διελογίζεσθε; 34

10:52 ἡκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ δδῷ

Luc 2:44 ἥλθον ἡμέρας δδόν^b – Act 1:12 ἐγγὺς Ἱερουσ. σαββατοῦ ἔχον δδόν^b

11:8 φίλος μου παρεγένετο ἐξ δδοῦ

24:32 ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ δδῷ ἢ τὰ ἐν –

1 Th 3:11 κατευθύναι τὴν δ. ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς

Ap 16:12 ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ δδὸς τῶν βασιλέων τῶν „ἀπὸ ἀνατολῆς ἥλιου”

2) *vox δδὸς translato usu*

Mat 3:3 „ἐτοιμάσατε τὴν δδὸν κυρίου” || Mar 1:3 Luc 3:4.5 „αἱ τραχεῖαι εἰς δδοὺς λείας” Joh 1:23 „εὔθυνατε τὴν δ. κυ.”

7:13 πλατεῖα [ἡ πύλη] καὶ εὐρύχωρος ἡ δδὸς 14 καὶ τεθλιμμένη ἡ δδὸς

11:10 „δ. κατασκευάσει τὴν δδὸν σου ἐμπροσθέν σου” || Luc 7:27 – Mar 1:2

21:32 ἥλθεν – Ἰωάνν. – ἐν δδῷ δικαιοσύνῃ 22:16 τὴν δδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις || Mar 12:14 ἐπ' ἀ..αῖς Luc 20:21

Luc 1:76 „ἐνώπ. κυρ. ἐτοιμάσαι δδοὺς αὐτοῦ”

Luc 1:79 τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν „εἰς δδὸν εἰρήνης” → Rm 3:17

Joh 14:4 ὅπου ἔγω ὑπάγω οἴδατε τὴν δδόν (νι oīdāte καὶ τὴν δ. oīdāte vg) πῶς οἴδαμεν τὴν δδόν; ε ἔγω εἰμι ἡ δδός

Act 2:28 „ἐγνώρισάς μοι δδοὺς ζωῆς” 9:2 ἐάν τινας εὕρῃ τῆς δδοῦ δντας 19:9 κακολογοῦντες τὴν δδόν (vg + *domini*, vīl^o) 23 τάραχος οὐκ δλίγος περὶ τῆς δδοῦ (vg item) 22:4 δς ταύτην τὴν δδόν ἐδίωξα 24:14 κατὰ τὴν δδόν^c ἦν λέγουσιν αἵρεσιν 22 ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς δδοῦ

13:10 οὐ πσύσῃ διαστρέφων „τὰς δδούς τοῦ (vīl^o) κυρίου τὰς εὐθείας”; 14:16 δς – εἰασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς δδοῖς αὐτῶν

16:17 καταγγέλλουσιν ὑμῖν δδόν σωτηρίας 18:25 ἦν κατηχημένος τὴν δδόν τοῦ κυρίου

– 26 αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν δδόν τοῦ θεοῦ

Rm 3:16 „σύντριμμα – ἐν ταῖς δδοῖς αὐτῶν” 17 „καὶ δδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν” 11:33 ὡς – ἀνεξιχνίαστοι αἱ δδοὶ αὐτοῦ

1 Co 4:17 ἀναμνήσει ὑμᾶς τὰς δδούς μου τὰς ἐν Χῷ –, καθὼς πανταχοῦ – διδάσκω

12:31 καδ’ ὑπερβολὴν δδὸν ὑμῖν δείκνυμ

Hb 3:10 „οὐκ ἔγνωσαν τὰς δδούς μου” 9:8 μῆπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἀγίων (neutr.) δδόν 10:20 ἦν ἐνεκαίνισεν δδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν

Jac 1:8 ἀκατάστατος ἐν πάσ. ταῖς δδ. αὐτοῦ 5:20 δ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης δδοῦ αὐτοῦ – καλύψει πλῆθος ἀμαρ.

2 Pe 2:2 ἡ δδ. τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται – 15 καταλείποντες εὐθεῖαν δδόν – , ἐξακολουθήσαντες τῇ δδ. τοῦ Βαλαάμ

– 21 κρείττον – ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν δδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ

Jud 11:8π τῇ δδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν Ap 15:3 „δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ δδοὶ σου”

δδούς *dens* βρυγμὸς τῶν δδ. → βρυγμός

Mat 5:38 καὶ „δδόντα ἀντὶ δδόντος”

Mar 9:18 Act 7:64 ἔβρυχον τοὺς δδ. – Ap 9:8

δδυνᾶσθαι ^a*dolēre* ^b*cruciari* Luc 2:48 δδυνῶμενοι^a ζητοῦμεν σε

16:24 δδυνῶμαι^b ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ 25^b

Act 20:38 δδυνῶμενοι^a μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ

δδύνη *dolor* Rm 9:2 δπ – ἀδιάλειπτος δδ. τῇ καρδίᾳ μου

1 Ti 6:10 ἔαυτοὺς περιέπειραν δ..αῖς πολλαῖς

όδυρμός *alulatus* Mat 21⁸ *fletus* 2 Co 7⁷

Όξιας Mat 18⁹ **όξειν** *foetere* Joh 11³⁹

όδόνη S^o et **όδόνιον** ^a*linteum* ^b*linteamen*
Act 10¹¹ ως δ..ην^a μεγάλην 115^a – (vl Luc
24¹² τὰ δ..α^b μόνα) Joh 19⁴⁰^a 205-7^b

οἰεσθαι ^a*aestimare* ^b*arbitrari* ^c*existimare*
Joh 21²⁵^b Phl 1¹⁷^c Jac 1⁷^a

οἰκεῖν *habitare* ^b*inhabitare* → ένοικεῖν
Rm 7 (17 vl) 18 οἴδα – δτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἔμοι –
ἀγαθόν 20 ἡ οἰκοῦσσα ἐν ἔμοι ἀμαρτία

8 9 εἶπερ πνεῦμα δεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν 11
1 Co 3¹⁶ οὐκ οἴδατε δτι ναὸς δεοῦ ἐστε καὶ
τὸ πνεῦμα τοῦ δεοῦ ἐν ὑμῖν οἰκεῖ;

7¹² εἰ – αὐτῇ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
τοῦ (sc τοῦ ἀδελφοῦ) 13 οὗτος (sc
ὁ ἄπιστος) συνευδοκεῖ οἱ. μετ' αὐτῆς

1 Ti 6¹⁸ φῶς οἰκῶν^b (vl^a) ἀπρόσιτον

οἰκεῖος *domesticus*

Gal 6¹⁰ μάλιστα – πρὸς τοὺς οἱ. τῆς πίστεως
Eph 2¹⁹ ἀλλὰ ἐστὲ – οἰκεῖοι τοῦ δεοῦ

1 Ti 5⁸ εἰ δέ τις τῶν – οἰκείων οὐ προνοεῖ

οἰκετεία S^o – *familia* Mat 24⁴⁵ ἐπὶ τῆς οἰκ.

οἰκέτης *servus* ^b*domesticus*

Luc 16¹³ οὐδεὶς οἰκ. δύναται δυσὶ κυρίοις δου-

Act 10⁷ φωνήσας δύο τῶν οἰκ.^b | λεύειν

Rm 14⁴ τίς εἰ δ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην;

1 Pe 2¹⁸ οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν – φόβῳ

οἰκημα *habitaculum* Act 12⁷ φῶς – ἐν τῷ οἱ.

οἰκητήριον ^a*habitatio* ^b*domicilium*

2 Co 5² τὸ οἰκ.^a ἡμῶν τὸ ἔξ οὐρανοῦ ἐπενδύ.

Jud 6 ἀγγέλ. – ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκ.^b

οἰκία *domus*

*1) **vox οἰκία proprio usu**

Mat 5¹⁵ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ

7²⁴ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν 25.28 ἐπὶ^a
τὴν ἄμμον 27 || Luc 6^{48.49} ἐπὶ τὴν γῆν

10¹² εἰσερχόμενοι – εἰς τὴν οἰκ. ἀσπάσα-
σθε αὐτήν || Mar 6¹⁰ ἐκεῖ μένετε Luc
9⁴ 10⁵ εἰς ἣν δ' ἀν εἰσέλθητε οἰκίαν
7 ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε –. μὴ
μεταβαίνετε ἔξ οἰκίας εἰς οἰκίαν

19²⁹ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν οἰκίας || Mar 10²⁹

οἰκίαν zo ἐὰν μὴ λάβῃ – οἰκίαν Luc

18²⁹ οὐδεὶς ἔστιν δις ἀφῆκεν οἱ..αν
Mat 24¹⁷ μὴ καταβάτω δραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ || Mar 13¹⁵ Luc 17³¹

Mar 12⁴⁰ οἱ κατέσθοντες τὰς οἰκίας τῶν χη-
ρῶν || Luc 20⁴⁷ (vl Mat 23¹⁴ vg, vi^o)

1335 πότε δ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται

Luc 15⁸ σαροὶ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς
22¹⁰ ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν

Joh 8³⁵ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς – αἰώ.
1 Co 11²² μὴ γάρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθί-
ειν καὶ πίνειν;

1 Ti 5¹³ μανδάνουσιν περιερχόμεναι τὰς οἰκ.

2 Ti 3⁸ οἱ ἐνδύνοντες εἰς τ. οἰκίας καὶ αἷμ.

2 Jo 10 μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν

2) **vox οἰκία translato usu**

Mat 10¹² ἀσπάσασθε αὐτήν (sc τὴν οἰ.) zo ἐὰν
– ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη
ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν – μὴ ἡ ἀξία

12²⁵ πᾶσα – οἰκία μερισθεῖσα || Mar 3²⁵

13⁶⁷ οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν
τῇ πατρίδι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ||
Mar 6⁴ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ

Joh 4⁵³ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἱ. αὐτοῦ δλη
14² ἐν τῇ οἱ. τ. πατρός μου μοναὶ πολλαὶ

1 Co 16¹⁵ οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ

2 Co 5¹ ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία – καταλυ-
θῇ, –, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον

Phl 4²² μάλιστα – οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας

οἰκιακός S^o – *domesticus*

Mat 10²⁵ πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ
– zo „ἔχοντες τοῦ ἀνδρὸς οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ”

οἰκοδεσποτεῖν S^o – *matresfamilias esse*

1 Ti 5¹⁴ βιούλομαι οὖν νεωτέρας – οἱ..εῖν

οἰκοδεσπότης S^o – *paterfamilias* (p. f.)

^b*dominus domus* Mat 10²⁵ εἰ τὸν οἰκοδ.

Βεεζεβούλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον

Mat 13^{27.52} ὅμοιός ἔστιν ἀνθρώπων οἱ..η 20^{1.11}
ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἱ. 21³³ ἡ οἰκ.

24⁴³ εἰ ἦδει δ οἱ. ποία φυλακῇ || Luc 12³⁹

Mar 14¹⁴ εἶπατε τῷ οἱ. b || Luc 22¹¹ τῆς οἰκίας

Luc 13²⁵ ἀφ' οὐ διν ἐγερθῆ δ οἱ. καὶ ἀποκλεί-
σῃ τὴν θύραν – 14²¹ δργισθεὶς δ οἱ.

οἰκοδομεῖν *aedificare* ^b*reaedificare*

Mat 7²⁴ ὠκοδόμησεν – ἐπὶ τὴν πέτραν zo τὴν

ἄρμμον || Luc 6:48 οἱ..οῦντι οἰκίαν, – διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι αὐτήν 49
 Mat 16:18 ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἑκκλησίαν
 21:33 „καὶ ὡκοδόμησεν πύργον“ || Mar 12:1 – 42 „λίθιον δν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο- μοῦντες“ || Mar 12:10 Luc 20:17 1 Pe 2:7
 23:29 οἱ..εἴτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν || Luc 11:47 τὰ μνημεῖα 48 ὑμεῖς δὲ οἴκ.
 26:61 καταλῦσαι τὸν ναὸν – καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι^b (vl^a) || Mar 14:58 ἄλλον ἀχειροποίητον οἱ..ήσω
 27:40 δ – ἐν τρισὶν ἡμέραις οἱ..ῶν^b || Mar 15:29^b (vl^a) cfr Joh 2:20 τεσσεράκ.
 καὶ ἔξ ἔτεσιν οἱ..ἡδη δ ναὸς οὗτος
 Luc 4:29 δρους ἐφ’ οὗ ἡ πόλις ὡκοδόμητο
 7:5 τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὥκ..ησεν ἡμῖν
 12:18 μείζονας (sc ἀποδήκας) οἰκοδομήσω
 (vl ποιήσω αὐτὰς μείζονας vg mai- ora faciam)
 14:28 τίς – θέλων πύργον οἱ..ησαι οὐχί – ;
 – 30 ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν
 17:28 ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὡκοδόμουν
 Act 7:47.49 „ποιῶν οἰκον οἰκοδομήσετε μοι;“
 9:31 ἡ – ἑκκλησία – εἶχεν εἰρήνην οἰκοδο- μούμενη καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ
 20:32 τῷ δυναμένῳ οἱ..ησαι καὶ δοῦναι
 Rm 15:20 ἵνα μὴ ἐπ’ ἄλλοτριον θεμέλιον οἱ..ῶ
 1 Co 8:1 ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ
 – 10 οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ – οἰκοδομη- θήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόδ. ἐσθίειν;
 10:23 πάντα ἔχεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα οἱ..εἴ-
 14:4 δ λαλῶν γλώσσῃ ἔσυτὸν οἱ..εἴ· δ δὲ
 προφητεύων ἑκκλησίαν οἰκοδομεῖ
 – 17 ἀλλ’ δ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται
 Gal 2:18 εἰ – δ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἱ..ῶ
 1 Th 5:11 διὸ – οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἔνα
 1 Pe 2:5 ὡς λίθοι ζῶντες οἱ..εἰσθε (vl ἐποικο- δομεῖσθε vg superaedificamini) οἰ- κος πνευματικός 7 → Mat 21:42

οἰκοδομή aedificatio b structura
 Mat 24:1 τὰς οἰκ. τοῦ ἱεροῦ || Mar 13:1 ποταπαὶ οἱ..αἱ^b 2 βλέπεις – τὰς μεγάλας οἱ..άς;
 Rm 14:19 διώκομεν (vl ..ωμεν vg) – τὰ τῆς οἰκ. τῆς εἰς ἀλλήλους 15:2 ἔκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν
 1 Co 3:9 θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε
 14:3 δ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομήν καὶ παράκλησιν
 – 5 ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἑκκλ.

οἱ..ἡν λάβῃ 12 πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἑκκλησ. ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε
 1 Co 14:28 πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω
 2 Co 5:1 ὅτι –, οἱ..ἡν ἐκ θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν 10:8 ἔξουσίας ἡμῶν, ἡς ἔδωκεν δ κύριος εἰς οἰκοδομὴν – ὑμῶν 13:10
 12:19 τὰ δὲ πάντα – ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἱ..ῆς Eph 2:21 Χοῦ –, ἐν ὧ πᾶσα (vl + ἡ) οἰκ. συν- αρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἄγιον 4:12 εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χοῦ – 16 εἰς οἰκοδομὴν ἔσυτοῦ ἐν ἀγάπῃ – 29 εἴ τις (sc λόγος) ἀγαθὸς πρὸς οἱ..ἡν τῆς χρείας (vl πίστεως vg fidei)
 (1 Ti 1:4 vl → οἰκονομία)

οἰκοδόμος aedificans Act 4:11 ὑφ’ ὑμῶν τ. οἱ.

οἰκονομεῖν villicare Luc 18:2 οὐ – δύνῃ – οἱ.

οἰκονομία dispensatio b villicatio

Luc 16:2 ἀπόδοσ τὸν λόγον τῆς οἰκ.^b σου 3:4^b
 1 Co 9:17 εὶ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι Eph 1:10 εἰς οἰκ. τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν 3:2 τὴν οἰκ. τῆς χάριτος – τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς Col 1:25 κατὰ τὴν οἰκ. τοῦ θεοῦ τὴν δοθείσαν μοι εἰς ὑμᾶς – 9 τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου
 1 Ti 1:4 ἐκζητήσεις παρέχουσιν μᾶλλον ἡ οἰ- κονομίαν (vl οἰκοδομὴν vg aedi- ficationem) θεοῦ τὴν ἐν πίστει

οἰκονόμος dispensator b actor c ararius d villicus

Luc 12:42 τίς – δ πιστὸς οἰκ. δ φρόνιμος, – ;
 16:1 εἶχεν οἱ..ον^d, καὶ οὗτος διεβλήθη 3^d – 8 ἐπήγειρεν – τὸν οἰκονόμ.^d τῆς ἀδικίας Rm 16:23 Ἐραστος δ οἰκονόμος^c τῆς πόλεως 1 Co 4:1 ὡς – οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ – 2 ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκ. ἵνα πιστός τις Gal 4:2 ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἱ..ους^b Tit 1:7 ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἱ..ον 1 Pe 4:10 αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονό- μοι ποικίλης χάριτος θεοῦ

οἶκος domus b aedes c(κατ' οἰκον) domesticus

1) vox proprie dicta
 a) domus Dei

Mat 12:4 πῶς εἰσῆλθεν (sc Δαυΐδ) εἰς τὸν οἰ- κον τοῦ θεοῦ || Mar 2:26 Luc 6:4
 21:13 „δ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς“ || Mar 11:17 Luc 19:46 – Joh 2:16 μὴ ποι-

- εἶτε τὸν οἰ. τοῦ πατρός μου οἴκον
ἔμπορίου¹⁷ „δὲ ζῆλος τοῦ οἰκ. σου”
Luc 11:51 μετάξù τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἰ.^b
Act 7:47 „Σολ.-οίκοδόμησεν αὐτῷ οἴκον”⁴⁸
- *b) *hominum* (*vel ipse homo daemonis*) *domicilium*
- Mat 9:6 ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον σου⁷ || Mar 2:11
Luc 5:24.25 — Mar 5:19 8:26
- 12:44 εἰς τὸν οἴκον μου ἐπιστρέψω θύεν
ἔξηλθον || Luc 11:24
- 23:38 ἴδού „ἀφίεται ύμῖν δο οἴκος ύμῶν” (v1
+ ἔρημος νg *deserta*) || Luc 13:35
- Mar 2:1 ὅπι ἐν οἴκῳ ἐστίν (Jesus) 3:20 7:17 9:28
- Luc 9:61 ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἴκον μου
11:17 καὶ οἴκος ἐπὶ οἴκον πίπτει
- 12:52 πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι
14:1.23 ἵνα γεμισθῇ μου δο οἴκος
18:4 ἕνα — δέξωνται με εἰς τοὺς οἴκους
19:6 ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι
- Act 2:46 κλῶντές τε κατ’ οἴκον ἄρτον
5:42 κατ’ οἴκον — διδάσκοντες 20:20
8:3 κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος
- Rm 16:5 τὴν κατ’ οἴκον^c αὐτῶν ἐκκλησίαν 1 Co
16:19 σὺν τῇ κατ’ οἴκον^c αὐτῶν ἐκκλ.
Col 4:15 Phm 2 κατ’ οἴκόν σου
- 1 Co 11:34 ἐν οἴκῳ ἐσθίετω 14:35 ἐν οἴκῳ τοὺς
ἴδιους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν
- Hb 3:3 καδ’ ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴ-
κου δο κατασκευάσας αὐτόν⁴
- 2) οἴκος = *domestici, familia, stirps*
- Mat 10:8 πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴ-
κου Ἰσραὴλ 15:24 εἰς τὰ πρόβ. κτλ.
- Luc 12:7 ἔξ οἴκου Δαυίδ 69 ἐν οἴκῳ Δαυίδ 24
ἔξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυίδ
— 33 βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἴκον Ἰακώβ
10:5 πρῶτον λέγετε· εἰρήνη τῷ οἰ. τούτῳ
16:27 ἐρωτῶ σε —, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς
τὸν οἴκον τοῦ πατρός μου
- 19:9 σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο
- Act 2:38 γινωσκέτω πᾶς οἰκ. Ἰσρ. 7:42 Hb 8:8
καὶ — Ἰούδα 10 — Act 7:46 „εὔρειν σκή-
νωμα τῷ οἴκῳ (v1 θεῷ νg) Ἰακώβ”
7:10 „ἥγούμενον ἐπ’ Αἴγυπτον καὶ ὅλον
τὸν οἴκον” (sc Pharaonis)
- 10:2 φοβούμενος τ. θεόν σὺν — τῷ οἰ. αὐτ.
11:14 σωδήσῃ σὺ καὶ πᾶς δο οἴκος σου 16:31
16:15 ἐβαπτίσθη καὶ δο οἴκος αὐτῆς
18:8 ἐπίστευσεν — σὺν δλῷ τῷ οἰ. αὐτοῦ
- 1 Co 11:18 ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἴκον
1 Ti 3:4 τοῦ ιδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον
5.12 τῶν ιδίων οἴκων
- 1 Ti 3:15 πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι,
ητὶς ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ
5:4 μαννανέτωσαν πρῶτον τὸν ἕδιον οἰ-
κον εύσεβεῖν
- 2 Ti 1:16 ἔλεος — τῷ Ὄνησιφόρου οἰκῷ 4:19
Tit 1:11 ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκ.
Hb 3:2 „πιστὸν” —, ὡς καὶ „Μωϋσῆς ἐν [δ-
λῷ] τῷ οἴκῳ αὐτοῦ” 5:6 Χρὸς δὲ ὡς
υἱὸς ἐπὶ „τὸν οἴκον αὐτοῦ”· οδο οἰ-
κός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν
10:21 „ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἰκ. τοῦ θεοῦ”
11:7 κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἰ. αὐτοῦ
- 1 Pe 2:5 οίκοδομεῖσθε οίκος πνευματικός
4:17 ὅπι [δ] καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα
ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ
- οίκουμένη *orbis b universus orbis c orbis*
terrae, ..arum d terra
- Mat 24:14 κηρυχθήσεται — ἐν ὅλῃ τῇ οίκουμένῃ
- Luc 2:1 ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οίκουμένην.
4:5 πάσας τὰς βασιλείας τῆς οίκουμένης^c
- 21:18 ἀπὸ — προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων
τῇ οἰκ.^b Act 11:28 λιμὸν — μέλλειν ἔ-
σεσθαι ἐφ’ ὅλην τὴν οἰκ.^c Ap 3:10 ὥ-
ρας τοῦ πειρασμοῦ — ἐπὶ τῆς οἰκ. ὅλη.
- Act 17:6 οἱ τὴν οἰκ. (*urbem v1 orbem*) ἀνα-
στατώσαντες οὗτοι — πάρεισιν
— 31 „κρίνειν τὴν οίκουμιλ ἐν δικαιοσύνῃ”
19:27 ἥν — Ἡ Ασία καὶ ἡ οίκουμένη σέβεται
24:5 Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οίκουμένην^b
- Rm 10:18 „εἰς τὰ πέρατα τῆς οίκουμένης^c”
- Hb 1:6 ὅταν — εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς
τὴν οἰκ.^c 25 οὐ γάρ ἀγγέλοις ὑπέ-
ταξεν τὴν οίκουμένην^c τὴν μέλλουσαν
- Ap 12:9 δο πλανῶν τὴν οίκουμένην ὅλην
16:14 ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οίκουμ^d ὅλης
- οίκουργός (v1 ..ρός) S^o — *domus curam*
habens Tit 2:5 τὰς νέας — οίκουργούς
- οίκτείρειν *misericordiam praestare et mise-*
reri Rm 9:15 „οίκτειρήσω δν ἀν οἰ..ω”
- οίκτιρμός, ..οἱ *misericordia b miseratio*
- Rm 12:1 παρακαλῶ — διὰ τῶν οἰκτ. τοῦ θεοῦ
- 2 Co 1:3 δο πατήρ τῶν οἰκτ. καὶ θεὸς πάσης
- Phl 2:1 εἱ τις σπλάγχνα καὶ οἱ..οἱ^b (νg *vi-*
scera m..ionis v1 et m..iones)
- Col 3:12 ἐνδύσασθε — σπλάγχνα οίκτιρμοῦ
- Hb 10:28 χωρὶς οίκπιρμῶν^b — „ἀποθνήσκει”
- οίκτιρμων *misericors b miserator*
- Luc 6:38 γίνεσθε οίκτιρμονες, καθὼς (v1 + καὶ

νγ) δ πατήρ ύμῶν οίκτιρμων ἔστιν
Jac 511 „πολύσπλαγχνος – δ κύρ. καὶ οἱ.”^b

οίνοπότης ^a*potator vini* ^b*bibens vinum*
Mat 1119 φάγος καὶ οίνοπότης^a || Luc 734^b

οίνος *vīnum*

Mat 917 οὐδὲ βάλλουσιν οίνον νέον – – δ οί-
νος ἐκχεῖται – – ἀλλὰ βάλλουσιν οί-
νον νέον || Mar 222 Luc 537.38

2734 οίνον (vl δξος) μετὰ χολῆς μεμιγμέ-
νον || Mar 1523 ἐσμυρνισμένον οίνον

Luc 115 „οίνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ”
733 Ἰωάννης – μήτε πίνων οίνον

1034 ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οίνον
Joh 2 3 ὑστερήσαντος οίνου – οίνον οὐκ ἔ-
χουσιν ε τὸ ὕδωρ οίνον γεγενημένον

10 448 ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οίνον
Rm 1421 καλὸν τὸ – μηδὲ πιεῖν οίνον

Eph 518 καὶ „μὴ μεδύσκεσθε οἴνῳ”, ἐν ὧ
1 Ti 3 8 διακόνους – μὴ οίνῳ πολλῷ προσέ-
χοντας Tit 23 πρεσβύτιδας – μηδὲ οἴ-
νῳ πολλῷ δεδουλωμένας

523 οίνῳ δλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον

Ap 6 8 τὸν οίνον μὴ ἀδικήσῃς (*laeseris*)
14 8 „ἐκ τοῦ οίνου” τοῦ θυμοῦ τῆς πορ-

νείας – „πεπότικεν – τὰ ἔθνη” 183 172
„ἔμεδύσθησαν – ἐκ τοῦ οἰ.” τῆς πορ.

– 10 „πίεται ἐκ τοῦ οἰ.” τοῦ θυμοῦ τοῦ
θεοῦ τοῦ „κεκερασμένου ἀκράτου”

1619 δοῦναι αὐτῇ „τὸ ποτήριον τοῦ οίνου
τοῦ θυμοῦ – αὐτοῦ” 1915 „πατεῖ τὴν
ληνὸν” τοῦ οίνου τοῦ θυ. – τοῦ θεοῦ

1813 λίβανον καὶ οίνον καὶ ἔλαιον

οίνοφλυγία S^o – *vinolentia* 1 Pe 43

δκνεῖν *pigritari* Act 938 μὴ δκνήσῃς

δκνηρός *piger* Mat 2528 Rm 1211 Phl 31

δκταήμερος S^o – *octavo* (vl ..a) *die* Phl 35

δκτώ *octo* Luc 221 ἡμέραι δ. τοῦ περιτεμεῖν
αὐτόν 928 Joh 55 2028 μεδ’ ἡμέρας δκτώ
Act 933 256 1 Pe 320 δλίγοι, τοῦτ’ ἔστιν
δκτώ ψυχαί, διεσώθησαν δι’ ὕδατος

δλενρεύειν *vastare* Hb 1128 „δ δλενρεύων”

δλενρευτής S^o – *exterminator* 1 Co 1010

δλενρος *interitus*

1 Co 5 5 τῷ σατανᾷ εἰς δλενρον τῆς σαρκός

1 Th 5 3 τότε αιφνίδιος αύτοῖς ἐφίσταται δ..ος

2 Th 1 9 οἵτινες δίκην τίσουσιν δ..ον αἰώνιον

1 Ti 6 9 βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρ. εἰς δλενρον

δλιγοπιστία S^o – Mat 1720 διὰ τὴν δ..ίαν
(vl ἀπιστίαν vg *incredulitatem*) ύμῶν

δλιγόπιστος S^o – *modicae fidei* ^b*pasillae*

fidei Mat 630 δ..οι (vl *minimae fidei*) ||

Luc 1228^b – Mat 826 1431 δ..ε 168 δ..οι

δλίγος, δλίγον, πρὸς δλίγον, ἐν δλίγῳ

paucus ^b*pusillus* ^c*modicus* (*m..um, ad*

m., in m..o) ^d*parvus* ^e(δ..ον) *minus*

^f*minimus* ^g*exiguus* ^b*breviter, in brevi,*

breve tempus

Mat 714 δλίγοι εἰσίν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν

937 οἱ δὲ ἐργάται δλίγοι. || Luc 102

1534 καὶ δλίγα ἰχθύδια || Mar 87 είχον

2214 δλίγοι δὲ ἐκλεκτοί (vl 2018 vg)

2521 δοῦλε – πιστέ, ἐπὶ δλίγα ής πιστός 23

Mar 119 προβάς δλίγον^b 631 ἀναπαύσασθε
δλίγον^b Luc 53 ἡρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ

τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν δλίγον^b

6 5 δλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας

Luc 747 ὧ δὲ δλίγον^e ἀφίεται, δλ.^e ἀγαπᾶ

1042 δλίγων δέ ἔστιν χρεία ή ἐνός (vl ἐ-
νδος δέ ἔστιν χρεία vg *apum*)

1248 δαρήσεται δλίγας (sc πληγάς)

1323 κύριε, εἰ δλίγοι οἱ σωζόμενοι;

Act 1218 ἦν τάραχος οὐκ δλίγος^d 1923^f

1428 διέτριψον δὲ χρόνον οὐκ δλίγον^c

15 2 στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ δλίγησⁱ

17 4 γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ δλίγαι

– 12 γυναικῶν – καὶ ἀνδρῶν οὐκ δλίγοι

1924 τοῖς τεχνίταις οὐκ δ..ην^c ἐργασίαν

2628 ἐν δ..ω^c με πείθεις 29^c καὶ ἐν μεγάλῳ

2720 χειμῶνός τε οὐκ δλίγους ἐπικειμένου

2 Co 815 „δ τὸ δλίγον^c οὐκ ἡλαπτόνησεν”

Eph 3 3 προέγραψα ἐν δλίγῳ^h 1 Pe 512^h

1 Ti 4 8 πρὸς δλίγον^c ἔστιν ὠφέλιμος

523 οίνῳ δλίγῳ^c χρῶ διὰ τὸν στόμαχον

Hb 1210 πρὸς δλίγας ἡμέρας – ἐπαίδευον

Jac (3 5 vl δλίγον (vg^o) πῦρ ἡλίκην ψλην
ἀνάπτει)

414 ἄτμις – ἡ πρὸς δλίγον^c φαινομένη

1 Pe 1 6 δλίγον^c ἄρτι εἰ δέον λυπηθέντες

320 δλίγοι – διεσώθησαν δι’ ὕδατος

510 δλίγον^c παθόντας αὐτὸς καταρτίσει

Ap 214 ἀλλ’ ἔχω κατὰ σοῦ δλίγα, δπι ἔχεις

Ap 3 4 ἔχεις δλίγα δνόματα ἐν Σάρδεσιν
12 12 εἰδὼς ότι δλίγον^c καιρὸν ἔχει
17 10 δλίγον^h αὐτὸν δεῖ μεῖναι

δλιγόψυχος *pusillanimis*
1 Th 5 14 παραμυθεῖσθε τοὺς δλιγοψύχους
δλιγωρεῖν *negligere* Hb 12 5 „παιδείας κυρ.“

δλίγως S^o – *paululum* 2 Pe 2 18 δλ. ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους

δλοκαύτωμα *holocausta* (v1 ..caust.)
Mar 12 33 περισσότερον ἔστιν πάντων „τῶν δλ.“
Hb 10 8 „δ..τα–ούκ εύδόκησας“ 8 „ούκ ήθέλ.“

δλοκληρία *integra sanitas* Act 3 16 ἡ πίστις – ἔδωκεν αὐτῷ τὴν δλοκληρίαν ταύτην

δλόκληρος *integer*

1 Th 5 23 δ..ον ὑμῶν τὸ πνεῦμα – τηρηθείη
Jac 1 4 ἵνα ἡτε τέλειοι καὶ δλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι

δλολύζειν *ululare* Jac 5 1 κλαύσατε δ..οντες

***δλος** *totus* b *omnis* c *universus*
Mat 1 22 τοῦτο δὲ δλον γέγονεν Ἰνα 26 56
5 29 Ἰνα – μὴ δλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν 30 εἰς γέενναν ἀπέλθη
6 22 δλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται 23 σκοτεινὸν || Luc 11 34.38 φωτ. δλον
13 33 ἔως οὐ ἔξυμώδη δλον || Luc 13 21
16 26 ἐὰν τὸν κόσμον δλον^c κερδήσῃ || Mar 8 38 Luc 9 25 κερδήσας τὸν κό. δλον^c
22 37 „ἐν δλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν δλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν δλῃ τῇ διανοίᾳ σου“ || Mar 12 20 „καὶ ἔξ δλ. τῆς ἴσχ. σου“ 33 „συνέσεως“ Luc 10 27 aabb – 40 δλος^c δ νόμος κρέμαται καὶ οἱ πρ.

Joh 7 23 δτι δλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα
11 50 Ἰνα – μὴ δλον τὸ ἔθνος ἀπόληται
13 10 ἀλλ’ ἔστιν καθαρὸς δλος

19 23 ὑφαντὸς δι’ δλου (*per totum*)

Rm 1 8 καταγγέλλεται ἐν δλω^c τῷ κόσμῳ
16 23 δ ζένος μου καὶ δλης^c τῆς ἐκκλησ.

1 Co 5 6 δλον τὸ φύραμα ζυμοῖ Gal 5 9
12 17 εὶ δλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός κτλ.

Gal 5 3 δφειλέτης – δλον^c τὸν νόμ. ποιῆσαι

Tit 1 11 δλους^c οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες

Hb 3 2 „πιστὸν“ δντα –, ὡς καὶ „Μωϋσῆς ἐν [δλω]^b τῷ οἴκῳ αὐτοῦ“ 5

Jac 2 10 δστις γάρ δλον τὸν νόμον τηρήσῃ
3 2 δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ δλον τὸ σῶμα εἰς δλον^b τὸ σῶμα – μετάγομεν – ε ἡ σπιλοῦσα δλον τὸ σῶμα

1 Jo 2 2 περὶ δλου τοῦ κόσμου (sc ἀμαρτιῶν)

5 19 δ κόσμος δλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται
Ap 3 10 ἐπὶ τῆς οἰκουμένης δλης^c 16 14
12 9 δ πλανῶν τὴν οἰκουμένην δλην^c

δλοτελής S^o – *per omnia*

1 Th 5 23 δ θεός – ἀγιάσαι ὑμᾶς δλοτελεῖς

·Ολυμπᾶς Rm 16 15 (vg *Olympiadēm*) ·

δλυνθός *grossus* Ap 6 13 ὡς συκῆ – τοὺς δλ.

δλως *omnino* Mat 5 34 μὴ δμόσαι δλως

1 Co 5 1 δλως ἀκούεται ἐν ὑμīν πορνεία
6 7 δλως ἥτημα ὑμīν ἔστιν δπι κρίματα
15 29 εὶ δλως νεκροὶ ούκ ἐγείρονται

δμβρος *nimbus* Luc 12 54 δμβρος ἔρχεται

δμείρεσθαι *desiderare* 1 Th 2 8 ὑμῶν

δμιλεῖν *loqui* b *alloqui* c *fabulari*

Luc 24 14 ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ 15^c
Act 20 11 δμιλήσας^b ἕχρι αὐγῆς (sc Παῦλος)
24 28 διὸ καὶ πυκνότερον – ὠμίλει αὐτῷ

δμιλία *colloquium* 1 Co 15 33 δμιλίαι κακαί

δμίχλη *nebula* 2 Pe 2 17 δ..αι – ἐλαυνόμεναι

δμμα *oculus* Mat 20 34 Mar 8 23

δμνύειν, δμνύναι *iurare*

Mat 5 34 μὴ δμόσαι δλως· μήτε ἐν τῷ ούρανῷ 35 μήτε ἐν τῇ γῇ – μήτε εἰς Ἱεροσύλυμα 38 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου δμόσης → Jac 5 12

23 16 δς ἀν δμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, – δς δ’ ἀν δμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ 18.20.
21.22 δ δμόσας ἐν τῷ ούρανῷ δμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ

26 74 ἥρξατο – δμνύειν δπι ούκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον || Mar 14 71 δμνύναι

Mar 6 23 ὠμοσεν αὐτῇ δτι δ ἐὰν αἰτήσῃς

Luc 1 13 δρκον δν „ὠμοσεν πρὸς Ἀβραάμ“

Act 2 30 δρκῷ „ὠμοσεν αὐτῷ“ δ θεός

Hb 3 11 „ώς ὠμοσα ἐν τῇ ὁργῇ μου“ 4 3

Hb 3:18 τίσιν δὲ „ώμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ – ;
 6:13 ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος δύμόσαι, „ώμοσεν καθ' ἔαυτοῦ” 16 ἀνθρωποι γάρ κατὰ τοῦ μείζ. δ..ουσιν
 7:21 „ώμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμελη.”
 Jac 5:12 μὴ δμνύετε, μήτε τὸν ούρανὸν μήτε
 Ap 10:6 „ώμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνα.”

δμοδυμαδόν *upanimiter* ^b*upanimes* ^c*upo animo* ^d*collecti in upum*
 Act 1:14 προσκαρτεροῦντες δμ. τῇ προσευχῇ
 2:16 ἐν τῷ Ἱερῷ – 4:24 5:12 ἡσαν δμ.
 πάντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος 8:6
 προσεῖχον – τοῖς λεγομένοις – δμοθ.
 15:25 ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις δμοθ.
 7:57 12:20^b 18:12^c 19:29^c εἰς τὸ θέατρον
 Rm 15:6 Υνα δμοθ.^b ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε
 (δμοιάζειν S^o – v1 Mat 26:73 ἡ λαλιά σου
 δμοιάζει Mar 14:70 vg^o)

δμοιοπαθῆς Act 14:15 δ..εῖς – ὑμῖν ἀνθρωποι
 (*mortales* – *similes vobis*) Jac 5:15
 Ἡλίας ἀνθρωπος ἦν δμ. ἡμῖν (*homo* – *similis nobis passibilis*)

δμοιος *similis*

Mat 11:18 δμοία ἐστὶν παιδίοις || Luc 7:31 τίνι εἰσὶν δμοιοι; 32 δμοιοι εἰσιν παιδίοις
 13:31 δμοία ἐστὶν ἡ βασ. τῶν ούρ. κόκκῳ σινάπεως εἰς ζύμῃ 44 θησαυρῷ 45 ἐμπόρῳ 47 σαγήνῃ || Luc 13:18 τίνι δμοία ἐστὶν ἡ βασ. τοῦ θεοῦ – ; 19 δμ. ἐστὶν κόκκῳ σιν. 21 ζύμῃ – Mat 20:1 δμ. – ἡ βασ. τ. ούρ. ἀνθρώπῳ οίκοδεσπότῃ (semel: οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς Mar 4:28 *sic est*)
 – 52 γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν ούρανῶν δμ. ἐστιν – οίκοδεσπότῃ 22:39 δευτέρα (sc ἐντολῇ) δμοία αὐτῇ· (v1 Mar 12:31 δμοία ταύτῃ vg)

Luc 6:47 ὑποδεῖξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν δμοίος 48 δμοίος ἐστιν – οίκοδομοῦντι οἰκίαν 49 12:36 ὑμεῖς δμοίοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἐστῶν

Joh 8:55 ἔσομαι δμοίος ὑμῖν (v1 ..ῶν) ψεύστης 9 οὐχί, ἀλλὰ δμοίος αὐτῷ ἐστιν

Act 17:29 χρυσῷ – τὸ θεῖον εἶναι δμοίον Gal 5:21 μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ δμοία τούτοις

1 Jo 3:2 ὅπι – δμοίοι αὐτῷ ἐσόμενα

Jud 7:7 τὸν δμοίον τρόπον – ἐκπορνεύσασαι

Ap 1:13 εἶδον – ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν „δμοιον σὺδὸν (v1 υἱῷ vg) ἀνθρώπου” 14:14 – 15 2:18 4:3.6.7 9:7.10.19 11:1 13:2.4 τίς δμοίδις τῷ θηρίῳ – ; 11 18:18 21:11.18

δμοιότης *similitudo* Hb 4:16 πεπειρασμένον – καθ' δμοιότητα 7:15 εἰ „κατὰ τὴν” δμ. „Μελχισέδεκ” ἀνίσταται „Ιερεὺς” ἔτερος

δμοιοῦν act.: *similem aestimare* ^b*similem dicere* ^c*assimilare* – pass.: ^d*assimilari* ^e*s..em fieri* ^f*s..em esse* ^g*similari*

Mat 6:8 μὴ οὖν δμοιωθῆτε ^dαὐτοῖς· οἶδεν γάρ 7:24 δμοιωθήσεται ^d ἀνδρὶ φρονίμῳ 28ⁱ 11:16 τίνι δὲ δμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; || Luc 7:31^b τοὺς ἀνθρ. τῆς γενεᾶς

13:24 ὠμοιώθη ἡ βασ. τῶν ούρ. ἀνθρώπῳ σπείραντι 18:23^d βασιλεῖ 22:2^e βασιλεῖ 25:1 δμοιωθήσεται^f – δέκα παρθένοις

Mar 4:30 πῶς δμοιώσωμεν^c τὴν βασ. τ. θεοῦ – ; || Luc 13:8 τίνι δμοιώσω (v1 *similem esse existimabo*) – ; 20 τίνι δμ. – ;

Act 14:11 οἱ θεοὶ δμοιωθέντες^e ἀνθρώποις

Rm 9:29 „ώς Γδμορρα ἀν ὠμοιώθημεν!”

Hb 2:17 ὄφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς δμοιωθῆναις (v1 [se] *similare*)

δμοίωμα *similitudo* (ἐν, ἐπὶ τῷ δμ. *in s..pem*)

Rm 1:29 „ἡλλαξαν – ἐν δμοιώματι” εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν

5:14 ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ δμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἄδαμ

6:5 σύμφυτοι – τῷ δμ. τοῦ θανάτου αὐτοῦ

8:3 πέμψας ἐν δ..τι σαρκὸς ἀμαρτίας

Phl 2:7 ἐν δμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος

Ap 9:7 „τὰ δμοιώματα” τῶν ἀκρίδων „δμοίοι γίπποις” ἡτοιμασμένοις „εἰς πόλεμον”

*δμοίως *similiter*

Mat 26:35 δμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν

Mar 4:18 οὗτοί εἰσιν δμ. οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη

Luc 6:31 ποιεῖτε αὐτοῖς δμ. |σπειράμενοι

10:37 πορεύουσαν καὶ σὺ ποίει δμοίως

Joh 5:19 ταῦτα καὶ διείδης δμοίως ποιεῖ

δμοίωσις *similitudo (ad s..pem)*

Jac 3:9 τοὺς „καθ' δμοίωσιν θεοῦ” γεγονότας

δμολογεῖν *confitēri* ^b(pass.) *confessio fit* ^c*pollicēti*

Mat 7:23 δ..ήσω αὐτοῖς ὅπι ούδεποτε ἔγνων

10:32 δστις δ..ήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν

δνθρώπων, δμολόγησω κάγω ἐν αύτῳ ἔμπρ. τοῦ πατρός μου || Luc 128
 Mat 14 7 μεδ' ὄρκου ώμολόγησεν^c αύτῇ δοῦναι
 Joh 120 ώμολόγησεν καὶ οὐκ ἤρνήσατο, καὶ ώμολόγησεν δτι οὐκ εἰμὶ δ χριστός
 922 ἔαν τις αύτὸν δμολογήσῃ χριστόν
 1242 διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ώμολόγουν
 Act 717 τῆς ἐπαγγ. ής ω..ησεν δ θ. τῷ Ἀβ.
 23 8 Φαρισαῖοι δὲ δ..ούσιν τὰ ἀμφότερα
 2414 δμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, δπι κατά^a
 Rm 10 9 ἔαν δμολογήσῃς (νι + τὸ ῥῆμα) „ἐν τῷ στόματί σου” κύριον Ἰησοῦν (νι δπι κύριος Ἰησοῦς) 10 στόματι δὲ δμολογεῖται^b εἰς σωτηρίαν
 1 Ti 612 ώμολόγησας τὴν καλὴν δμολογίαν
 Tit 116 θέδὼν δμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται
 Hb 1113 δ..ήσαντες δπι „ζένοι καὶ παρεπίδη.”
 1315 χειλέων δ..ούντων τῷ δνόματι αύτοῦ
 1 Jo 1 9 ἔαν δμολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 223 δ δ..ῶν τὸν νίδον καὶ τὸν πατέρα ἔχει
 4 2 πᾶν πνεῦμα δ δ..εῖ Ἰησοῦν Χὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα 3 δ μὴ δ..εῖ (νι δ λύει vg solvit) τὸν Ἰησοῦν 15 δς ἔαν δ..ήσῃ δπι Ἰησοῦς ἔστιν δ νίδος τ. θ.
 2 Jo 7 οἱ μὴ δμολογοῦντες Ἰησοῦν Χὸν ἐρχόμενον (venisse) ἐν σαρκὶ^a
 Ap 3 5 δμολογήσω τὸ δνομα αύτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ – τῶν ἀγγέλων

δμολογία confessio

2 Co 913 ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς δμολογίας ὅμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χοῦ
 1 Ti 612 → δμολογεῖν – 13 Χοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος – τ. καλὴν δμολογίαν
 Hb 3 1 τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς δμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν
 414 κρατῶμεν τῆς δμ. 1023 κατέχωμεν τὴν δμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ

δμολογουμένως manifeste 1 Ti 318 μέγα (όμόσε νι Act 2018 δμόσε δντων vg simul)

δμότεχνος S^o – eiusdem artis Act 183

δμοῦ simul bpariter Joh 436 204 212
 Act 2 1 ἡσαν πάντες δμοῦ^b ἐπὶ τὸ αύτό

δμόφρων S^o – upanimitis 1 Pe 38 πάντες δμ.

δμως tamēt b(δμ. μέντοι) neganttamēt
 Joh 1242 δμως μέντοι^b καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν

1 Co 14 7 δμως – πῶς γνωσθήσεται τὸ αύλούμενον ἢ τὸ κιναριζόμενον;
 Gal 315 δμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαδήκην ούδεις ἀθετεῖ

κατ' ὄναρ S^o – in somnis ^bper n̄isum
 Mat 120 ἐφάνη 212. 13. 19. 22 27 19^b ἐπαύθον

δνάριον S^o – asellus Joh 1214 εύρων – δν.

δνειδίζειν exprobrare ^bimproperare
^cmaledicere ^dconuictari

Mat 511 μακάριοι – δταν δνειδίσωσιν^c ὅμᾶς .||
 Luc 622 – 1 Pe 414 εὶ δνειδίζεσθε ἐν δνόματι Χοῦ, μακάριοι, δπι
 1120 ἥρξατο δνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς 2744 τὸ δ αύτὸ καὶ οἱ λησταί – ὠνειδίζον^b αύτόν || Mar 1532^d (34 νι, vg^o)

Mar[1614 ὠνειδίσεν τὴν ἀπιστίαν αύτῶν

Rm 15 3 „οἱ δνειδισμοὶ (improperia) τῶν δνειδίσντων^b σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ”
 (1 Ti 410 νι κοπῶμεν καὶ δνειδίσμενα^c)
 Jac 1 5 αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ δνειδίζοντος^b

δνειδισμός opprobrium ^bimproperium

Rm 15 3 → δνειδίζειν – 1 Ti 37 Ίνα μὴ εἰς δνειδισμὸν ἐμπέσῃ (sc δ ἐπίσκοπος)

Hb 1033 δ..οῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι
 1128 μεζονα πλοῦτον ἡγησάμενος – „τὸν δνειδισμὸν^b τοῦ Χοῦ”
 1313 τὸν δν.^b αύτοῦ (sc Ἰησοῦ) φέροντες

δνειδος opprobriam Luc 125 ἀφελεῖν

Όνησιμος Col 49 δς ἔσπιν ἐξ ὅμῶν Phm 10

Όνησίφορος 2 Ti 116 419 τὸν Ὁ..ου οἴκον

μύλος δνικός S^o – mola asinaria
 Mat 18 6 ίνα κρεμασθῆ μύλος δν. || Mar 942

δνίνασθαι frui Phm 20 ἐγώ σου δναίμην

δνομα nomen b(κατ' δν.) nominatim
^c(δνόματα) homines

δνομα cum βαπτίζειν, ἐπικαλεῖν, ..εῖσθαι → βαπτίζειν et ἐπικαλεῖν

1) Dei, Domini nomen

Mat 6 9 ἀγιασθήτω τὸ δνομά σου || Luc 112 21 9 „δ ἐρχόμενος ἐν δνόματι κυρίου” ||

- Mar 11⁹ Luc 19³⁸ „δ ἐρχ.”, δ βασιλεὺς „ἐν –” Joh 12¹³ – Mat 23³⁹ || Luc 13³⁵
- Luc 14⁹ καὶ „ἄγιον τὸ δνομα αύτοῦ”
- Joh 5⁴³ ἔλήλυθα ἐν τῷ δν. τοῦ πατρός μου 10²⁵ δ ἐγώ ποιῶ ἐν τῷ δν. τοῦ πατ. μου 12²⁸ δόξασόν σου τὸ δνομα (vl τὸν υἱόν) 17⁶ ἐφανέρωσά σου τὸ δν. τοῖς ἀνθρώπ. – 11 τίρησον αύτοὺς ἐν τῷ δν. σου ὡ δέδωκάς μοι 12 ἐγώ ἐτήρουν αύτοὺς ἐν τῷ δνόματί σου ὡ δέδωκάς μοι – 28 ἐγνώρισα αύτοῖς τὸ δνομά σου καὶ γνωρίσω Hb 2¹² „ἀπαγγελῶ τὸ δνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου”
- Act 15¹⁴ λαβεῖν ἔξ ἐθνῶν λαδὸν τῷ δν. αύτοῦ
- Rm 2²⁴ „τὸ δν. τοῦ δεοῦ δι’ ὑμᾶς βλασφημεῖται” 1 Ti 6¹ Ἰνα μὴ – βλασφημῆται 9¹⁷ „δπως διαγγελῇ τὸ δν. μου ἐν – τ. γῇ” 15⁹ „τῷ δνόματί σου ψαλῶ”
- Phl 2⁹ → infra sub f)
- 2 Ti 2¹⁹ πᾶς δ „δνομάζων τὸ δνομα κυρίου
- Hb 2¹² → Joh 17²⁸ | Hb 6¹⁰ τῆς ἀγάπης ἡς ἐνεδείξασδε εἰς τὸ δνομα αύτοῦ 13¹⁵ χειλέων ὁμολογούντων τῷ δν. αύτοῦ
- Jac 5¹⁰ οὶ ἐλάλησαν ἐν τῷ δνόματι κυρίου – 14 ἀλείψαντες ἐλαίω ἐν τῷ δν. τοῦ κυ.
- Ap 3¹² γράψω ἐπ’ αὐτὸν τὸ δν. τ. δεοῦ μου 11¹⁸ „τοῖς φοβουμένοις” τὸ δνομά σου 13⁸ βλασφημῆσαι τὸ δνομα αύτοῦ 16⁹ ἐβλασφήμησαν τὸ δνομα τοῦ δεοῦ 14¹ τὸ δνομα τοῦ πατρὸς αύτοῦ γεγραμμένον „ἐπὶ τῶν μετώπων“ 22⁴ 15⁴ „τίς οὐ μὴ – δοξάσει τὸ δνομά σου;“ 2) Jesu Christi nomen
a) διὰ τὸ δνομα, διὰ et ἐνεκεν τοῦ δνόματος
- Mat 10²² ἔσεσθε μισούμενοι – διὰ τὸ δν. μου 24⁹ || Mar 13¹³ Luc 21^{17.12} ἀπαγομένους ἐπὶ – ἡγεμόνας ἐν. τοῦ δνόματός μου Joh 15²¹ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ δνομα μου 19²⁹ ἀφῆκεν οἰκίας – ἐν. τοῦ ἔμοῦ δν..ος
- Act 4³⁰ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ δν. τοῦ ἀγίου παιδός σου Ἰησοῦ 10⁴³ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ δν. αύτοῦ
- 1 Co 1¹⁰ παρακαλῶ – διὰ τοῦ δν. τοῦ κυρ. ἡμ. 1 Jo 2¹² ἀφέωνται υμῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ δνομα αύτοῦ
- Ap 2³ ἐβάστασας διὰ τὸ δνομα μου
b) εἰς τὸ δνομα
- Mat 18²⁰ ἡ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἔμὸν δν.
- Joh 1¹² τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ δνομα αύτοῦ 22³ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ δν. αύτοῦ 3¹⁸ ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ δνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ
- 1 Jo 5¹³ τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ δνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ → d) 1 Jo 3²³
c) ἐν et ἐπὶ τῷ δνόμαπι
- Mat 18⁵ δς ἐὰν δέξηται ἐν παιδίον – ἐπὶ τῷ δν. μου || Mar 9³⁷ Luc 9⁴⁸ τοῦτο τὸ παι. 24⁵ πολλοὶ – ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ δνόμαπι μου || Mar 13⁸ Luc 21⁸
- Mar 9³⁸ ἐν τῷ δν. σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια 39 οὐδεὶς – ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ δν. μου || Luc 9⁴⁹ ἐν τῷ δνόμαπι σου – 41 δς – δν ποτίσῃ ὑμᾶς – ἐν δνόμαπι (vl + μου νγ), δπι Χοῦ ἐστε [16¹⁷ ἐν τῷ δν. μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν κτλ.] Luc 10¹⁷ καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ δνόμαπι σου
- Luc 24⁴⁷ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ δν. αύτοῦ μετάνοιαν – Act 4¹⁷ μηκέτι λαβεῖν ἐπὶ τῷ δν. τούτῳ 19 μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ δνόμαπι τοῦ Ἰησοῦ 5²⁸ διδ. 40 λαλεῖν
- Joh 14¹³ δ τι δν αἰτήσητε ἐν τῷ δν. μου 14 ἔάν τι αἰτήσητε με ἐν τῷ δνόμαπι μου – 15¹⁶ τὸν πατέρα ἐν τῷ δν. μου 16²³ δώσει υμῖν ἐν τῷ δν. μου 24 ἔως ἄρτι οὐκ ἥπιστατε – ἐν τῷ δνόμαπι μου 28 ἐν τῷ δνόμαπι μου αἰτήσεσθε – 28 τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον δ πέμψει δ πατήρ ἐν τῷ δνόμαπι μου
- 20³¹ Ἰνα – ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ δνόμ αύτοῦ
- Act 3⁶ ἐν τῷ δνόμ. Ἰησοῦ Χοῦ – περιπάτει 4⁷ ἐν ποιώ δν. ἐποιήσατε τοῦτο –; 10 ἐν τῷ δν. Ἰ. Χοῦ – παρέστηκεν – ὅγιῆς – 12 οὐδὲ γάρ δνομά ἐστιν ἔτερον – ἐν ωδεῖ σωθῆναι ἡμᾶς – 17.18 5^{28.40} → Luc 24⁴⁷
- 9²⁷ πῶς – ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ δν. Ἰησοῦ 28 π..ζόμενος ἐν τῷ δν. τοῦ κυ. 16¹⁸ παραγγέλλω σοι ἐν δνόμαπι Ἰησοῦ Χοῦ ἐξελθεῖν ἀπ’ αὐτῆς – 19¹³ → f)
- 1 Co 5⁴ ἐν τῷ δν. τοῦ κυ. Ἰησ. συναχθέντων 6¹¹ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ δνόμ. τοῦ κυρίου Ἰ. Χοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ
- Eph 6²⁰ εὐχαριστοῦντες – ἐν δν. τοῦ κυ. ἡμ. Phl 2¹⁰ Ἰνα ἐν τῷ δν. Ἰησ. „πᾶν γόνυ κάμψῃ“ Col 3¹⁷ πᾶν δ τι δν ποιήσει ἐν λόγῳ ἡ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν δνόμαπι κυρίου Ἰησοῦ 2 Th 3⁶ παραγγέλλομεν – υμῖν – ἐν δνόμαπι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χοῦ

- 1 Pe 4:14 ει δνειδζεσθε έν δνόματι Χοῦ
– 16 ει δε ως Χριστιανός (sc πάσχει), –
δοξαζέτω – τὸν θεὸν ἐν τῷ δν. τούτῳ
d) τῷ δνόματι
- Mat 7:22 οὐ „τῷ σῷ δνόμῳ ἐπροφητεύσαμεν,”
καὶ τῷ σῷ δν. δαιμόνια ἔξεβάλομεν,
καὶ τῷ σῷ δν. δυνάμεις – ἐποιήσαμεν;
- 1 Jo 3:23 Λία πιστεύσωμεν τῷ δν. – Ἰησοῦ Χοῦ
e) πρὸς τὸ δν., περὶ et ὑπὲρ τοῦ δν.
- Act 5:41 ὑπὲρ τοῦ δνόματος ἀτιμασθῆναι
8:12 εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ δνόμου Ἰησοῦ Χοῦ
9:16 ὅσα δεῖ – ὑπὲρ τοῦ δν. μου παθεῖν
15:26 παραδεδωκόσι τὰς ψυχάς – ὑπὲρ τοῦ
δνόμου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοῦ
21:13 ἀποδανεῖν – ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ
δνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
26:9 ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ δνόματα Ἰησοῦ
– δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι
- Rm 1:5 εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς
ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ δνόματος αὐτοῦ
- 3 Jo 7 ὑπὲρ γάρ τοῦ δνόματος ἔξηλθαν
f) reliqui loci nomen Jesu, Domini,
Agni continentis
- Mat 1:21 καλέσεις τὸ δν. αὐτοῦ Ἰησοῦν 25 //
Luc 1:31 2:21 – Mat 1:23 „καλέσουσιν
τὸ δνόματα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ”
12:21 „τῷ δνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν”
- Mar 6:14 φανερὸν γάρ ἐγένετο τὸ δν. αὐτοῦ
- Act 3:16 ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ δν. αὐτοῦ τούτον
– ἐστερέωσεν τὸ δνόματα αὐτοῦ
9:15 βαστάσαι τὸ δν. μου ἐνώπ. – ἐθνῶν
19:13 δνομάζειν (*invocare*) ἐπὶ τοὺς ἔχον-
τας τὰ πνεύματα – τὸ δν. τοῦ κυρ. Ἰησ.
– 17 ἐμεγαλύνετο τὸ δν. τοῦ κυρ. Ἰησοῦ
- Phl 2:9 ἔχαρισατο αὐτῷ τὸ δνόμα τὸ ὑπὲρ
πᾶν δνόμα cfr 3) Eph 1:21
- 2 Th 1:12 „ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ δνόμα” τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ „ἐν ὑμῖν”
- 2 Ti 2:19 δ „δνομάζων τὸ δν. κυρίου” → 1)
- Hb 1:4 δσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κε-
κληρονόμηκεν δνόμα
- Jac 2:7 οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν
δνόμα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;
- Ap 2:13 κρατεῖς τὸ δνομά μου 3:8 καὶ οὐκ ἡρ-
νήσω τὸ δνομά μου
3:12 γράψω ἐπ' αὐτὸν – τὸ δν. μου τὸ και-
νόν – 19:12 ἔχων δν. γεγραμμένον δ
οὐδεὶς οἶδεν 19 κέκληται τὸ δν. αὐ-

- τοῦ δ λόγος τοῦ θεοῦ (cfr 2:17) 19:16
δνομα γεγραμμένον· βασιλεὺς β..έων
Ap 14:1 τὸ δν. αὐτοῦ (sc τοῦ ἀρνίου) – γε-
γραμμ „ἐπὶ τῶν μετώπων” αὐτῶν 22:4
- *3) δνομα non ad Deum vel Christum
relatum
- Mat 10:2 τῶν – ἀποστόλων τὰ δν. || Mar 3:18 ἐπ-
έθηκεν δνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον 17
δνομα Βοανηργές Luc 6:19 → δνο-
μάζειν – cfr Ap 21:14
- 41 δ δεχόμενος προφήτην εἰς δν. προ-
φήτου –, δίκαιον εἰς δνομα δικαίου
42 δς ἐὰν ποτίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τού-
των – εἰς δνομα μαθητοῦ || Mar 9:41
ὑμᾶς – ἐν δνόματι (νι + μου νγ),
ὅτι Χοῦ ἔστε
- Mar 5:9 τί δν. σοι; – λεγιών δν. μοι || Luc 8:30
- Luc 6:22 ὅταν – ἐκβάλωσιν τὸ δνομα ὑμῶν ως
πονηρὸν ἔνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνδρ.
10:20 χαίρετε – δτι τὰ δνόματα ὑμῶν ἐγ-
γέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς
- Joh 5:43 ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ δνόμῳ τῷ ἴδιῳ
10:3 τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' δνομα^b
- Act 11:5 ἦν – ὅχλος δνομάτων^c ἐπὶ τὸ αὐτό
Ap 3:4 ἔχεις δλίγα δν. ἐν Σάρδεσιν
11:13 δν..τα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπτά
18:15 ζητήματα – περὶ – δν..των καὶ νόμου
- Eph 1:21 ὑπεράνω – παντὸς δνόματος δνομα-
ζομένου – Phl 2:9 → 2) f)
- Phl 4:3 ὃν τὰ δν. „ἐν βίβλῳ ζωῆς” → Ap 3:5
- 3:Jo 15 ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' δνομα^b
- Ap 2:17 ἐπὶ τὴν ψῆφον „δν. καινὸν” γεγραμμ.
3:1 δνομα ἔχεις δτι ζῆς, καὶ γεκρδὸς εὶ^c
– 5 οὐ μὴ „ἔξαλείψω” τὸ δν. αὐτοῦ „ἐκ
τῆς βίβλου τῆς ζωῆς”, καὶ δμολογή-
σω τὸ δνομα αὐτοῦ 13:8 οὐ οὐ „γέ-
γραπται” τὸ δν. αὐτοῦ „ἐν τῷ βιβλίῳ
τῆς ζωῆς” τοῦ ἀρνίου 17:8 ὃν οὐ –
– 12 γράψω ἐπ' αὐτὸν – „τὸ δνομα τῆς
πόλεως τοῦ θεοῦ μου → 1) et 2) f)
6:8 δν. αὐτῷ „[δ] θάνατος” καὶ „δ ἥδ.”
- 8:11 τὸ δνομα τοῦ ἀστέρος – δ „Ἄψινθος
δνομα αὐτῷ – Ἀβαδδών, καὶ ἐν τῇ
Ἐλληνικῇ δνομα ἔχει Ἀπολλύων
- 13:1 δνόματα (νι sing) βλασφημίας 17:3
– 17 εὶ μὴ δ ἔχων τὸ χάραγμα τὸ δνομα
τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ δν.
αὐτοῦ 14:11 εὶ τις λαμβάνει τὸ χά-
ραγμα τοῦ δν. αὐτοῦ 15:2 τοὺς νικῶν-
τας – ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ δν. αὐτοῦ
17:5 δν. γεγραμμ., μυστήριον, Βαβυλών

Ap 21.12 „δνόματα“ ἐπιγεγραμμένα, – „τῶν“ δώδεκα „φυλῶν“ 14 δνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου

δνομάζειν *nominare* ^b*cognoscere* ^c*invocare*
 Luc 6.13 οὗς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν 14
 Σίμωνα, δν καὶ ὠνόμασεν^b Πέτρον
 Act 19.13^c → δνομα 2) f)
 Rm 15.20 εύαγγελ. οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χός
 1 Co 5.11 ἔαν τις ἀδελφὸς δ..όμενος ἡ πόρνος
 ἡ πλεονέκτης – Eph 1.21 → δνομα 3)
 Eph 3.15 τὸν πατέρα, ἐξ οὐ πᾶσα πατριὰ ἐν
 οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς δνομάζεται
 5 ο πορνεία – μηδὲ δνομαζέσθω ἐν ὑμῖν
 2 Ti 2.19 „δ ὁ δνομάζων τὸ δνομα κυρίου“

δνος, δ et ἡ *asinus* ^b*asina* Mat 21.2^b 5^b 7^b
 Luc 13.15 λύει – τὸν δν. (vl 145) Joh 12.15^b

δντως *vere* ^b(adiectivi vice) *verus*
 Mar 11.32 είχον τὸν Ἰωάν. δ. δτι προφήτης ἦν
 Luc 23.47 δντως δ ἄνδρωπος οὗτος δίκαιος ἦν
 24.34 δτι δντως ἡγέρη δ κύριος
 Joh 8.36 δντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε
 1 Co 14.25 δτι „δντως δ θεός ἐν ὑμῖν ἔστιν“
 Gal 3.21 δντως ἐκ νόμου δν ἡ δικαιοσύνη
 1 Ti 5.3 χήρας τίμα τὰς δντως χήρας 5 δὲ
 δντως χήρα καὶ μεμονωμένη 16 ἵνα
 ταῖς δντως χήραις ἐπαρκέσῃ
 6.19 ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς δντως^b ζωῆς

δξος *acetum* Mat 27(vl 34).48 || Mar 15.38 –
 Luc 23.38 Joh 19.29.30 δτε – ἔλαβεν τὸ δξος

δξύς *acutus* ^b*velox*
 Rm 3.15 „δξεῖς^b οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα“
 Ap 1.18 ἐκ τ. στόματος – ρομφαία – δξεῖα 2.12
 19.15 – 14.14 δρέπανον δξύ 17.18

όπη ^a*caverna* ^b*foramen* Hb 11.38^a
 Jac 3.11 ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς δπῆς^b βρύει

όπισθεν *retro* ^b*post*
 Mat 9.20 προσελύoσσα δπ. || Mar 5.27 Luc 8.44
 15.23^b – Luc 23.28 σταυρὸν φέρειν δπι-
 σθεν^b τοῦ Ἰησοῦ
 Ap 4.6 – 5.1 „βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν
 καὶ δπισθεν“ (vl ἔξωθεν *vgl foris*)

όπισω *post* ^b*retro* ^c*retrorsum* ^d(cum ἀ-
 κολουθεῖν, ἔρχεσθαι) *sequi aliquem*
 Mat 3.11 δ δὲ δπίσω μου ἔρχόμενος || Mar 1.7

Joh 1.15 ἔμπροσθέν μου γέγονεν 27.30
 Mat 4.10 δεῦτε δπίσω μου || Mar 1.17.20 καὶ –
 ἀπῆλθον δπίσω αὐτοῦ^d
 10.38 δς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν – καὶ ἀ-
 κολουθεῖ δπ. μου^d || Luc 14.27 ἔρχεται
 16.23 ὑπαγε δπ. μου, σατανᾶ || Mar 8.33^b
 – 24 εἴ τις θέλει δπίσω μου ἐλθεῖν || Mar
 8.34^d (vl *post me sequi*) Luc 9.23 ἔρχ.
 24.18 μὴ ἐπιστρέψατω δπ. (vng^o) || Mar 13.16
 εἰς τὰ δπίσω^b Luc 17.31 εἰς τὰ δπ.^b
 Luc 7.38 στᾶσα δπ.^b 9.62 βλέπων εἰς τὰ δπ.^b
 19.14 ἀπέστειλαν πρεσβείαν δπίσω αὐτοῦ
 21.8 μὴ πορευθῆτε δπίσω αὐτῶν
 Joh 6.68 πολλοὶ – ἀπῆλθον εἰς τὰ δπίσω^b
 12.19 δ κόσμος δπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν
 18.6 ἀπῆλθαν εἰς τὰ δπίσω^c καὶ ἔπεσαν
 20.14 ἐστράφη εἰς τὰ δπίσω^c, καὶ θεωρεῖ
 Act 5.37 ἀπέστησεν λαὸν δπίσω αὐτοῦ
 20.30 τοῦ ἀποσπάν τοὺς μαθητὰς δπίσω
 ἔαυτῶν (vl αὐτῶν)

Phl 3.13 τὰ μὲν δπ.^b (*quae r. sunt*) ἐπιλανθα-
 νόμενος τοῖς δὲ ἔμπρ. ἐπεκτεινόμενος
 1 Ti 5.15 ἔξετράπησαν δπ.^b (vl^a) τοῦ σατανᾶ
 2 Pe 2.10 τοὺς δπίσω σαρκὸς – πορευομένους
 Jud 7 ἀπελθοῦσαι δπίσω σαρκὸς ἔτέρας
 Ap 1.10 ἥκουσα δπ. μου φωνήν 12.15 ἔβαλεν
 – δπ. τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν –
 13.9 ἔθαυμάσθη δλη ἡ γῆ δπ. τοῦ θηρίου

όπλα *arma* δπλίζεσθαι S^o – *armari*
 Joh 18.3 μετὰ φανῶν καὶ – δπλων
 Rm 6.13 μηδὲ – τὰ μέλη ὑμῶν δπλα ἀδικίας –,
 ἀλλὰ – δπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ
 13.12 ἐνδυσμέδα δὲ τὰ δπλα τοῦ φωτός
 2 Co 6.7 διὰ τῶν δπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν
 δεξιῶν (*a dextris*) καὶ ἀριστερῶν
 10.4 τὰ γάρ δπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ
 σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ
 1 Pe 4.1 ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν δπλίσασθε

όποιος *qualis* Act 26.29 1 Co 3.13
 Gal 2.6 δποιοί ποτε ἡσαν οὐδέν μοι διαφέρει
 1 Th 1.9 δποιάν εἰσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς
 Jac 1.24 καὶ εὐθέως ἐπελάθετο δποῖος ἦν

όπτανεσθαι *apparēre*
 Act 1.3 δι’ ἡμερῶν τεσσεράκοντα δπτανόμε-
 νος αὐτοῖς

δπτασία *visio*
 Luc 1.22 δτι δπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ
 24.23 λέγουσαι – δ..αν ἀγγέλων ἐωρακέναι

Act 2619 οὐκ ἔγεν. ἀπειδής τῇ οὐρανίῳ δπτ. 2 Co 12 1 ἐλεύσομαι δὲ εἰς δπτασίας – κυρίου

δπτός assas Luc 2442 Ἰχθύος δπτοῦ μέρος

δπώρα romta (pl) Ap 1814 τῆς ἐπιδυμίας

δραμα visio b visus → δρασις

Mat 17 9 μηδενὶ εἴπητε τὸ δρ. ἔως οὗ διέλθει

Act 731 Μωϋσῆς – ἐθαύμαζεν τὸ δραμα^b

910 εἶπεν – ἐν δ..απι^b 103 εἶδεν ἐν δρ.^b

1017 τί ἀν εἴη τὸ δρ. δεῖδεν (Petrus) 19

11 5 εἶδον ἐν ἐκστάσει δραμα (Petrus)

12 9 ἐδόκει δὲ δραμα^b βλέπειν (Petrus)

16 9 δρ. διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὥφθη 10^b

18 9 εἶπεν – δοκύριος ἐν νυκτὶ δι' δ..τος

δρᾶν εἶδον κτλ. → Ιδεῖν

1) **formae vis transitivae:** δρᾶν, ἐωρα-
κέναι (έορ.), δψεσθαι vidēre

a) **personae videntur**

α) Deus, pater, dominus

Mat 5 8 δτι αὐτοὶ τὸν θεὸν δψονται

Joh 118 θεὸν οὐδεὶς ἐωρακεν πώποτε

537 οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε

648 οὐχ ὅπι τὸν πατέρα ἐωρακέν πις, εἰ
μὴ –, οὐτος ἐωρακεν τὸν πατέρα

1140 οὐκ εἶπόν σοι δπι ἐὰν πιστεύσῃς δψῃ
τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ;

14 7 ἀπ' ἄρτι – αὐτὸν – ἐωράκατε ο δ ἐω-
ρακώς ἐμὲ ἐωρακεν τὸν πατέρα

Hb 1127 τὸν – ἀόρατον ὡς δρῶν ἐκαρτέρησεν

1214 οὐ χωρὶς οὐδεὶς δψεται τὸν κύριον

1 Jo 3 2 δψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐσπιν

– 6 ο δ ἀμαρτάνων οὐχ ἐωρακεν αὐτὸν

420 τὸν θεὸν δν οὐχ ἐωρακεν → γ)

3 Jo 11 ο δ κακοποιῶν οὐχ ἐωρακεν τὸν θεόν

Ap 22 4 „δψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ“

β) **videtur Christus, filius etc.**

Mat 2430 δψονται „τ. οὐδὸν τοῦ ἀνδρ. ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφ.“ || Mar 1328 Luc 2127

2664 δψεσθε „τὸν οὐδὸν τοῦ ἀνδρ. καθήμε-
νον ἐκ δεξιῶν τῆς δυν.“ || Mar 1462

28 7 ἐκεὶ αὐτὸν δψεσθε || Mar 167

– 10 εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκει με δψονται

Joh 636 ἐωράκατε [με] καὶ οὐ πιστεύετε

937 ἐωρακας αὐτὸν καὶ ο λαλῶν μετὰ σοῦ

14 9 ο δ ἐωρακώς ἐμὲ ἐωρακεν τὸν πατέρα

1616 πάλιν μικρὸν καὶ δψεσθε με 17.19

1937 „δψονται εἰς δν ἔχεκέντησαν“ Ap 17

„δψεται“ αὐτὸν πᾶς δφθαλμὸς καὶ
οἵτινες αὐτὸν „ἔχεκέντησαν“

Joh 2018 δτι ἐώρακα (vl ..κεν) τὸν κύριον 25
ἐωράκαμεν τὸν κύριον 29 δτι ἐώρα-
κάς με, πεπίστευκας; [τοῦ]

Rm 1521 „δψονται οῖς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐ-

1 Co 9 1 οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύρ. ήμῶν ἐόρακα;

1 Pe 1 8 εἰς δν ἄρτι μὴ δρῶντες πιστεύοντες
δὲ ἀγαλλιασθε

γ) **videntur homines**

Mar 824 ως δένδρα δρῶ περιπατοῦντας

Luc 1328 δταν δψησθε Ἀβρ. – ἐν τῇ βασ. τ. δ.
1623 δρᾶ Ἀβρ. ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζ.

Joh 857 καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας (vl ..κεν σε);
1622 πάλιν δὲ δψομαι ύμᾶς, καὶ χαρήσεται

Act 823 „σύνδεσμον ἀδικίας“ δρῶ σε δητα
2025 δτι οὐκέτι δψεσθε τὸ πρόσωπόν μου

Col 2 1 δσοι οὐχ ἐόρακαν τὸ πρόσωπόν μου

Hb 1323 μεδ' οὐ (sc Τιμοθέου) – δψομαι ύμᾶς

1 Jo 420 δ – μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
δν ἐώρακεν, τὸν θεὸν δν οὐχ ἐώρα-
κεν οὐδύναται ἀγαπᾶν

b) **videntur res vel facta**

Luc 122 δτι δπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ
3 6 „δψεται πᾶσα σάρξ τὸ σωτήριον τοῦ

θεοῦ οὐδὲν ὃν ἐώρακαν [θεοῦ]

1722 ἐπιδυμήσετε μίαν τῶν ήμερῶν τοῦ
υίοῦ τ. ἀνδρ. Ιδεῖν καὶ οὐκ δψεσθε

2349 καὶ γυναῖκες –, δρῶσαι ταῦτα

2423 καὶ δπτασίαν ἀγγέλων ἐωρακέναι

Joh 134 κάγω ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα
– 39 λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ δψεσθε

– 50 μείζω τούτων δψῃ δι δψεσθε τὸν οὐ-
ρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους
ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας

311 δ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν 32 δ ἐώ-
ρακεν –, τοῦτο μαρτυρεῖ – 1935 δ
ἐωρακώς μεμαρτύρηκεν

– 38 δ – ἀπειδῶν – οὐκ δψεται ζωήν

445 πάντα ἐωρακότες δσα ἐποίησεν

6 2 δτι ἐώρων (vl ἐθεώρουν) τὰ σημεία

838 δ ἐγώ ἐωρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ

1524 καὶ ἐωράκασιν (sc τὰ ἔργα) καὶ με-
μησήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τ. πατέρα μου

Act 217 „οἱ νεανίσκοι – δράσεις δψονται“

744 „κατὰ τὸν τύπον δν ἐωράκει“

2215 ἔσῃ μάρτυς – ὃν ἐώρακας καὶ ήκουσ.

Col 218 δ (vl + μὴ νγ) ἐόρακεν ἐμβατεύων

Hb 2 8 οὕπω δρῶμεν – „πάντα ύποτεταγμέ.“

Jac 224 δρᾶτε δπι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἀν-
θρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον

1 Jo 1 1 δ ἐωράκαμεν τοῖς δοφθαλμοῖς ὑμῶν –, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς 2 καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν 3 δ ἐωρ. καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν

c) δρα, δρᾶτε μὴ –, σὺ δψῃ, ὑμεῖς δψεσθε vide, videte ne bintuemini cta vidēris, vos videritis

Mat 8 4 δρα μηδενὶ εἶπης || Mar 1 4
9 30 δρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω
16 6 δρᾶτε^b καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρ. || Mar 8 15 – Luc 12 16
18 10 δρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν
24 6 δρᾶτε μὴ θροεῖσθε. [μικρῶν
27 4 τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ δψῃ^c 24 ὑμεῖς δψεσθε^c – Act 18 15 δψεσθε^c αὐτοὶ^a
1 Th 5 15 δρᾶτε μὴ τις κακόν – τινι ἀποδῷ
Hb 8 5 „δρα –, ποιήσ. πάντα κατὰ τ. τύπον“
Ap 19 10 δρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμι 229

2) formae vis passivae: δοφθῆναι, δοφθῆσεσθαι – apparetēre bvidēri c ostendi

Mat 17 3 ὄφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας || Mar 9 4 Luc 9 31 οἱ δοφθέντες^b ἐν δόξῃ
Luc 1 11 ὄφθη – αὐτῷ ἄγγελος κυρίου 22 43
24 34 ὄφθη Σίμωνι → 1 Co 15 6
Act 2 3 ὄφθησαν αὐτοῖς – γλῶσσαι ὥσει
7 2 δ θεός – ὄφθη – Αβρ. 30 „ὄφθη αὐτῷ
(sc Μωϋσεῖ) – ἄγγελος ἐν φλογὶ“ 35
– 28 (Μωϋσ.) ὄφθη αὐτοῖς μαχομένοις
9 17 Ἱησοῦς δ δοφθεῖς σοι → 26 18
13 31 δις ὄφθη^b – τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ
16 9 δραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὄφθη^c
26 18 ὄφθην σοι, – μάρτυρα ὧν τε εἰδέσ
με (v^lo v^go) ὧν τε δοφθῆσομαί σοι

1 Co 15 5 δτι ὄφθη^b Κηφᾶς ὄφθη^b ἐπάνω
πεντακοσίοις – ἔφάπαξ 7 ὄφθη^b Ἰακώβῳ^b 8 ὄφθη^b κάμοι

1 Ti 3 18 ὄφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν
Hb 9 28 δ Χός, –, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας δοφθῆσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις

Ap 11 19 ὄφθη^b „ἡ κιβωτὸς τῆς διαθῆκης“
12 1 σημεῖον μέγα ὄφθη 3^b ἀλλο σημεῖον

δρασις nisio b aspectus

Act 2 17 „δράσεις δψονται“ – Ap 9 17 ἐν τῇ δ.

Ap 4 3 δμοιος δ..ei^b – Ιάσπιδι –, καὶ Ίρις κυκλόθεν – δμοιος δράσει σμαραγδίνῳ

δρατός nisibilis Col 1 16 ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ

πάντα –, τὰ δρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα

δργή ira b indignatio

Mat 3 7 φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης δ. || Luc 3 7 – 21 23 ἔσται – δρ. τῷ λαῷ τούτῳ

Mar 3 5 περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' δργῆς

Joh 3 38 ἡ δργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν

Rm 1 18 ἀποκαλύπτεται – δργὴ θεοῦ ἐπὶ πᾶσαν δσεβειαν καὶ ἀδικίαν

2 5 θησαυρίζεις σεαυτῷ δργὴν ἐν ἡμέρᾳ δργῆς → Ap 6 17

– 8 τοῖς δὲ ἔξ ἐριθείας –, δργὴ κ. θυμός

3 5 μὴ ἄδικος δ θ. δ ἐπιφέρων τὴν δρ.;

4 15 δ γὰρ νόμος δργὴν κατεργάζεται

5 9 σωθησόμενα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δρ.

9 22 εὶ – θέλων δ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν δργὴν – „ἥνεγκεν – σκεύη δργῆς“

12 19 ἀλλὰ δότε τόπον τῇ δργῇ

13 4 ἔκδικος εἰς δργὴν (sc ἡ ἔξουσία)

– 5 διδ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν δργὴν

Eph 2 3 ἡμενα τέκνα φύσει δργῆς ὡς καὶ 4 31 δργὴ^b – ἀρδήτω ἀφ' ὑμῶν Col 3 8 ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς –, δργὴν, θυμόν

5 6 ἔρχεται ἡ δργὴ τοῦ θεοῦ Col 3 8

1 Th 1 10 Ἰησοῦν τὸν ρύθμενον ἡμᾶς ἐκ (v1 ἀπὸ νγ ab) τῆς δργῆς τ. ἐρχομένης

2 18 ἔφθασεν – ἐπ' αὐτοὺς ἡ δ. εἰς τέλος

5 9 οὐκ ἔθετο ἡμᾶς δ θεὸς εἰς δργὴν

1 Ti 2 8 χωρὶς δργῆς καὶ διαλογισμοῦ

Hb 3 11 „ώς ὄμοσα ἐν τῇ δργῇ μου“ 4 3

Jac 1 19 βραδὺς εἰς δργὴν· 20 δργὴ – ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται

Ap 6 16 ἀπὸ τῆς δργῆς τοῦ ἀρνίου 17 ἥλθεν „ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς δργῆς“ αὐτῶν (sc Dei et Agni)

11 18 ἥλθεν „ἡ δργὴ“ σου καὶ δ καιρός

14 10 „ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς δργῆς αὐτοῦ“

16 19 „τὸ ποτήριον“ – τῆς δργῆς „αὐτοῦ“

19 15 „πατεῖ τὴν ληνὸν“ – τῆς δρ. τοῦ θεοῦ

δργίζεσθαι irasci b indignari

Mat 5 22 πᾶς δ δργίζομενος τῷ ἀδελφῷ 18 34 δργισθεὶς δ κύριος – παρέδωκεν

22 7 δ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη || Luc 14 21

Luc 15 28 ὠργίσθη^b – καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν

Eph 4 28 „δργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε“

Ap 11 18 „τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν“ – 12 17

δργίλος iracundus Tit 1 7 ἐπίσκ. – μὴ δ..ov

δργυιά S^o – passus Act 27 28 (bis)

δρέγεσθαι S^o – *appetere* ^b*desiderare*
1 Ti 3 1 εἴ τις ἐπισκοπῆς δρέγεται^b, καλοῦ
610 ἡ φιλαργυρία, ἡς τινες δρεγόμενοι
Hb 11 18 κρείττονος δρέγονται (sc πατρίδος)

δρεινή, ἡ *montana* (neutr pl) Luc 1 39.65

δρεξις *desideria* (pl) Rm 1 27 ἐν τῇ δρέξει

δρυποδεῖν S^o – *recte ambulare* Gal 2 14
οὐκ δ..οῦσιν πρὸς τ. ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγ.

δρῦς *rectus* Act 14 10 Hb 12 13 „τροχιάς δρ.“

δρυτομεῖν *recte tractare* 2 Ti 2 15 δρυτο-
μοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας

δρυτίζειν *manicare* Luc 21 38 πρὸς αὐτόν

δρυτινός *ante lucem* Luc 24 22 δρυτινάι

δρυρος *dilluculum* Luc 24 1 [Joh 8 2] Act 5 21

δρῦς *recte* Mar 7 35 ἔλαλει δ. Luc 7 43 δ.
ἔκρινας 10 28 20 21 λέγεις καὶ διδάσκεις

ὅρια, τά fines Mat 2 16 Βηθλέεμ 4 13 Ζαβου-
λῶν καὶ Νεφθ. 8 34 (τῶν Γαδαρ. || Mar 5 17)
15 22 (Τύρου καὶ Σιδ. || Mar 7 24.31 Δεκα-
πόλεως) 15 39 Μαγαδάν 19 1 (τῆς Ἰουδαί-
ας || Mar 10 1) – Act 13 50 (Ant. Pis.)

δρίζειν *definire* ^b*statuere* ^c*constituere*
^d*praedestinare* ^e*proponere* ^f*terminare*
Luc 22 22 διόδις μὲν τοῦ ἀνδρώπου κατὰ τὸ
ώρισμένον (*quod def. est*) πορεύεται
Act 2 23 τοῦτον τῇ ωρισμένῃ βουλῇ καὶ προ-
γνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον – ἀνείλατε
10 42 δ. ωρ. ^c ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτῆς 17 31 ^b
11 29 ὥρισαν^e – πέμψαι – 17 28 δρίσας –
καιροὺς καὶ τ. δροθεσίας τῆς κατοικ.
Rm 1 4 τοῦ δρισθέντος^d υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνά.
Hb 4 7 πάλιν τινὰ δρίζει^f ἡμέραν, „σήμερον“

όρκιζειν *adiarare per* → ἐν- et ἔξορκίζειν
Mar 5 7 δρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς
Act 19 13 δρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν δν Παῦλος

ὅρκος *iuramentum* ^b*iuriarandum*
Mat 5 33 „ἀποδώσεις – τοὺς δρκους σου“
14 7 μενδ' δρκου (ε || Mar 6 26 ^b) – 26 72
Luc 1 73 δρκον^b δν „ῶμοσεν πρὸς Ἀβραάμ“

Act 2 30 ὅτι δρκω^b „ῶμοσεν αὐτῷ“ (Davidi)
Hb 6 16 πάσης – ἀντιλογίας πέρας – δ δρκος
– 17 δ ὑεὸς – ἐμεσίτευσεν δρκω^b
Jac 5 12 μὴ διμύετε, – μήτε ἄλλον τινὰ δρκον

δρκωμοσία *iuris iurandum* Hb 7 20 οὐ χωρὶς
δ..ας, – οἱ μὲν γὰρ χωρὶς δ..ας εἰσὶν Ἱε-
ρεῖς γεγονότες 21 δ δὲ μετὰ δ..ας 28

ὅρμαν *impetu abire* ^b*impetum facere* ^c*ma-
gno i..u praecipitari* Mat 8 32 || Mar 5 13 ^c
Luc 8 33 – Act 7 57 ^b 19 29 ^b εἰς τὸ δέατρον

ὅρμη *impetus* Act 14 5 Jac 3 4 τοῦ εὔθυνοντ.

ὅρμημα *impetus* Ap 18 21 δ..τι βληθήσεται

ὅρνεον *avis* ^b*volucris* Ap 18 2 ^b 19 17.21

ὅρνις *gallina* ^b*avis* Mat 23 37 || Luc 13 34 ^b

δροθεσία S^o – *terminus* Act 17 28 κατοικίας

ὅρος *mons* δρος τῶν ἐλαιῶν ετ τὸ καλού-
μενον ἐλαιών → ἐλαία ετ ἐλαιών

Mat 4 8 δ διάβολος εἰς δρος ὑψηλὸν λίαν
5 1 ἀνέβη εἰς τὸ δρος 8 1 καταβάντος
δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δρους – Mat 15 29
ἀναβὰς εἰς τὸ δρος ἐκάθητο Joh 6 3
– 14 πόλις – ἐπάνω δρους κειμένη

14 23 ἀνέβη εἰς τὸ δρος κατ' ἴδιαν προσ-
εύξασθαι || Mat 6 46 cfr Joh 6 15 μόνος

17 1 ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς δρ. ὑψηλὸν κατ'
ἴδιαν ε || Mar 9 2 μόνους ε Luc 9 28
προσεύξασθαι 37 → 2 Pe 1 18

– 20 ἐρεῖτε τῷ δρει τούτῳ μετάβα – ἐκεī
21 21 ἀρθηπι καὶ βληθητι εἰς τὴν θά-
λασσαν || Mar 11 23 → 1 Co 13 2

18 12 οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκ. ἐννέα ἐπὶ τὰ
δρη –; – 24 16 οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευ-
γέτωσαν εἰς τ. δρη || Mr 13 14 Lc 21 21

28 16 εἰς τὸ δρ. οὐδ ἐτάξατο αὐτοῖς δ Ἰησ.
Mar 3 13 ἀναβαίνει εἰς τὸ δρος, καὶ προσκα-
λεῖται οὓς ἤθελεν || Luc 6 12 προσεύ-
ξασθαι

5 5 ἐν τοῖς δρεσιν ἦν κράζων 11 || Luc 8 32
Luc 3 5 „πᾶν δρος – ταπεινωθήσεται“

4 29 ἥγαγον αὐτὸν ἔως δφρύος τοῦ δρ.
23 30 λέγειν „τοῖς δρ.. πέσατε ἐφ' ἡμᾶς“

Joh 4 20 ἐν τῷ δρει τούτῳ προσεκύνησαν 21
οὕτε ἐν τῷ δρ. τούτῳ προσκυνήσετε

Act 7 30 „ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ δρους“ Σινά 38

1 Co 13 2 πᾶσαν τ. πίστιν ὥστε ὅρη μεθιστάναι
 Gal 4 24 μία (sc διαθήκη) μὲν ἀπὸ ὅρους Σι-
 νά 25 τὸ δὲ Ἀγάρ Σινὰ ὅρος ἐστίν
 Hb 8 5 „κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχδέντα σοι
 ἐν τῷ ὅρει“ – 12 20 – 22 Σιών ὅρει
 11 38 ἐπὶ ἔρημίσις πλανώμενοι καὶ ὅρεσιν
 2 Pe 1 18 σὺν αὐτῷ ὅντες ἐν τῷ ἀγίῳ ὅρει
 Ap 6 14 πᾶν ὅρος καὶ νῆσος – ἐκινήθησαν 16
 „ἔκρυψαν ἑαυτοὺς – εἰς τὰς πέτρας“
 τῶν δρέων 16 „λέγουσιν τοῖς ὅρεσιν
 – πέσετε ἐφ' ἡμᾶς 88 „ώς ὅρος“
 μέγα – ἐβλήθη εἰς τὴν δάλασσαν
 14 1 τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ ὅρος Σιών
 16 20 ὅρη οὐχ εὑρέθησαν – 17 9 αἱ ἐπτὰ
 κεφαλαὶ ἐπτὰ ὅρη εἰσίν 21 10 „ἀπή-
 νεγκέν με – ἐπὶ ὅρος – ὑψηλόν“

ὅρυσσειν *fodere* Mat 21 33 „ῷρυξεν – ληνόν“
 || Mar 12 1 „ὑπολήνιον“ – Mat 25 18 γῆν

ὅρφανός *orphanus* (vl *orf.*) ^b*pupillus*
 Joh 14 18 οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὅρφανούς
 Jac 1 27 ἐπισκέπτεσθαι ὅρφανοὺς^b καὶ χήρας

ὅρχεῖσθαι *saltare* Mat 11 17 καὶ οὐκ ὠρχή-
 σασθε || Luc 7 32 – Mat 14 6 || Mar 6 22

ὅσιος *sanctus* ^b*pius* ^c*purus*
 Act 2 27 „οὐδὲ δώσεις τὸν ὄστρον σου ἰδεῖν δια-
 φθοράν“ 13 35.34 δώσω „ὑμῖν τὰ ὄσια
 Δαινὸς τὰ πιστά“
 1 Ti 2 8 ἄνδρας – ἐπάριοντας ὁσίους^c χεῖρας
 Tit 1 8 τὸν ἐπίσκοπον –, δσιον, ἐγκρατῆ
 Hb 7 26 ἀρχιερεύς, ὁσιος, ἄκακος, ἀμίαντος
 Ap 15 4 ὅτι μόνος „ὅσιος^b“ 16 5 ὁ „ὅσιος“

ὅσιότης *sanctitas*
 Luc 1 75 λατρεύειν αὐτῷ ἐν δσ. καὶ δικαιοσύνῃ
 Eph 4 24 τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν – κτισθέντα
 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ δ..πητι τ. ἀληθείας

ὅσιως *sancte* 1 Th 2 10 ὡς ὁσίως καὶ δικαί-
 ως – ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν

ὅσμή *odor*
 Joh 12 3 ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου
 2 Co 2 14 τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φα-
 νεροῦντι δι' ἡμῶν 18 οἰς μὲν ὁσμὴ ἐκ
 (vl^o vg^o) δανάτου εἰς θάνατον, οἰς
 δὲ ὁσμὴ ἐκ (vl^o vg^o) ζωῆς εἰς ζωήν
 Eph 5 2 „θυσίαν“ τῷ θεῷ „εἰς δσ. εὑωδίας“
 Phl 4 18 δεξάμενος – τὰ παρ' ὑμῶν, „ὁσμὴν
 εὐωδίας“, θυσίαν δεκτήν

ὅστοῦν (δστέα) *os (ossa)* Mat 23 27 Luc 24
 39 Joh 19 36 (vl Eph 5 30 vg) Hb 11 22

ὅστρακινος *fictilis* 2 Co 4 7 ἔχομεν – τὸν ὅη-
 σαυρὸν τοῦτον ἐν δ..οις σκεύεσιν 2 Ti 2 20

ὅσφρησις *S°* – *odoratus* 1 Co 12 17 ποῦ ἡ ὁσ.;

ὅσφυς, ὁσφύες *lumbus, lumbi*

Mat 3 4 ζώνην δερμ. περὶ τὴν ὁσφ. || Mar 16
 Luc 12 35 ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὁσφ. περιεζωσμέναι
 Act 2 30 „ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφ.“ Hb 7 5.10 Ἀβρ.
 Eph 6 14 „περιεζωσάμενοι τὴν δ. – ἐν ἀληθείᾳ“
 1 Pe 1 13 ἀναζωσάμενοι τὰς ὁσφ. τῆς διανοίας

* οὐ ποπ Mat 5 37 ἔστω δὲ δ λόγος ὑμῶν ναὶ
 ναί, οὐ οὐ Jac 5 12 ἡτα δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ
 ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ – 2 Co 1 17 ἵνα ἡ παρ'
 ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ; 18 δ λόγος
 ἡμῶν – οὐκ ἐστιν ναὶ καὶ οὐ 19 Χός Ἰη-
 σοῦς – οὐκ ἐγένετο καὶ καὶ οὐ ναὶ καὶ οὐ

οὐά *S°* – *vah* (vl *ua*) Mar 15 29 οὐά δ καταλύ.

οὐαί, ἡ Οὐαί ναε

Mat 11 21 οὐαί σοι, Χοραζίν κτλ. || Luc 10 13
 18 7 οὐαί τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων·
 –, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὐ τὸ
 σκάνδαλον ἔρχεται || Luc 17 1
 23 13 οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρ.
 (14 vl, vg, vl^o) 15.16 οὐαὶ ὑμῖν, ὀδη-
 γοὶ τυφλοί 23.25.27.29 || Luc 11 42.43.
 44.46 ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ 47.52 οὐ-
 αὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς

24 19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις –

ἐν ἐκ. τ. ἡμέραις || Mar 13 17 Luc 21 23

26 24 οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρ. – δι' οὐ – παραδίδο-
 ται || Mar 14 21 Luc 22 22

Luc 6 24 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις 25 οὐαὶ ὑ-
 μῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, – . οὐαὶ
 οἱ γελῶντες νῦν 26 οὐαὶ δταν καλῶς
 ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι

1 Co 9 16 οὐαὶ – μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμ.

Jud 11 οὐαὶ αὐτοῖς, δπι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν

Ap 8 13 οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοὺς κατοικοῦντας
 ἐπὶ τῆς γῆς 9 12 ἡ Οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλ-
 θεν· – ἔρχεται ἐπι δύο Οὐαὶ 11 14 12 12

18 10 οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη 18.19

οὐδαμῶς *nequaquam* Mat 2 6 οὐ. ἐλαχίστη

οὐδέποτε *numquam*

Mat 7 23 οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς „ἀποχωρεῖτε“

Mat 9:33 ούδ. ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ ||
 Mar 2:12 οὕτως ούδ. εἶδαμεν – Joh
 7:16 ούδ. ἐλάλησεν οὕτως ἀνθρωπος
 21:16 ούδέποτε ἀνέγνωτε –; 42 || Mar 2:25
 26:33 ἐγώ ούδ. σκανδαλισθήσομαι ἐν σοί
 Luc 15:29 ούδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον κτλ.
 Act 10:14 ούδ. ἐφαγον – κοινόν 11:8 – 14:8
 1 Co 13:8 ἡ ἀγάπη ούδέποτε πίπτει
 Hb 10:1 ούδέποτε δύναται – τελειώσαι 11 ούδ.
 δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας

ούδέπω *nondum* → οὕπω

Joh 7:39 οὕπω γάρ ἡν πνεῦμα, όπι Ἰησοῦς
 ούδέπω ἐδοξάσθη – 19:41
 20:9 ούδέπω γάρ ἥδεσαν τὴν γραφήν
 Act 8:18 ούδέπω γάρ ἡν – ἐπιπεπτωκός

*ούκέτι *iam non* ^b*altra non* ^c*non amplius*
^d*amplias iam non* ^e*ex hoc non*
 Mar 14:25 ούκέτι οὐ μὴ πίω || Luc 22:16^e φάγω
 Luc 15:19 ούκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός 21
 Joh 4:42 ούκ. διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν
 6:68 ούκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν
 11:54 ούκ. παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰ.
 14:19 δὲ κόσμος με ούκ. θεωρεῖ, ὑμεῖς δέ
 – 30 ούκέτι πολλὰ λαλήσω μεδ' ὑμῶν
 15:15 ούκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους
 16:10 ούκ. θεωρεῖτε με ιε μικρὸν καὶ ούκ.
 – 21 ούκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως
 – 25 δὲ ούκ. ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν
 17:11 ούκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ

Rm 6:9 Χός ἐγερθεὶς – ούκέτι ἀποθνήσκει,
 θάνατος αὐτοῦ ούκ.^b κυριεύει *[iam]*
 7:17 ούκ. ἐγώ κατεργ. αὐτό 20 (vg v1 om
 11:6 εἰ δὲ χάριτι, ούκ. (vg v1 om *iam*) ἔξ
 ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις ούκ. γίνεται χάρ.
 14:15 ούκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς
 2 Co 5:16 ἀλλὰ νῦν ούκ. γινώσκομεν (sc Χόν)
 Gal 2:20 ζῶ δὲ ούκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοί
 3:18 ούκ. ἔξ ἐπαγγελίας (sc ἡ κληρονο.)
 – 25 ούκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν
 4:7 ὥστε ούκέτι εἴ δοῦλος, ἀλλὰ υἱός
 Eph 2:19 ούκέτι ἔστε ξένοι καὶ παρεπίδημοι
 Phm 16 ούκέτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον
 Ap 10:6 δτι χρόνος ούκ.^c ἔσται – 18:11^c 14^d

ούκοιν *ergo* Joh 18:37 ού. βασιλεὺς εἴ σύ;

οὕπω *nondum* ^b*necedum* ^c*non* ^d(*nemo*)
adhuc → ούδέπω
 Mat 16:9 οὕπω νοεῖτε, –; || Mar 8:17.21 συνίετε;
 24:6 οὕπω ἔστιν τὸ τέλος || Mar 13:7

Mar (4:40 v1 οὕπω^b ἔχετε πίστιν; txt πῶς οὐκ)
 11:2 ἐφ' δύν ούδεις οὕπω^d – ἐκάθισεν

Luc 23:33 οὐ οὐκ ἡν ούδεις οὕπω κείμενος
 Joh 2:4 οὕπω ἥκει ἡ ὥρα μου 7:6 ὁ καιρὸς
 δὲ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν 8 δὲ ἐμὸς και-
 ρὸς οὕπω πεπλήρωται 30 οὕπω ἐλη-
 λύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ 8:20^b
 3:24 6:17^c 7:8 ἐγώ οὕπω (v1 οὐκ vg^c) ἀνα-
 βίσινα εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην 11:30
 7:39 οὐ. (vg v1^c) – ἡν πνεῦμα → ούδέπω
 8:57 πεντήκοντα ἔτη οὕπω ἔχεις –;

20:17 οὕπω – ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα
 1 Co 3:2 οὕπω γάρ ἔδύνασθε. ἀλλ' ούδε – νῦν
 8:2 οὕπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι
 Phl 3:13 ἐγώ ἐμαυτὸν οὕπω (v1 οὐ vg^c) λο-
 γίζομαι κατειληφέναι
 Hb 2:8 οὕπω^b δρῶμεν – „πάντα ὑποτεταγ.”
 12:4 οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε
 1 Jo 3:2 οὕπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα
 Ap 17:10 δὲ δόλος (sc βασιλεὺς) οὕπω ἡλύτην
 12 βασιλείαν οὕπω ἔλαβον

ούρα *cauda* Ap 9:10.19 12:4

ούρανιος *caelestis* → ἐπουράνιος
 δ πατήρ ὑμῶν, πατήρ μου δ ούρανιος
 → πατήρ 1a) Mat 5:48 1b) sub 7:21
 Luc 2:13 πλῆθος στρατιᾶς ούρανίου (v1 ..νοῦ)
 Act 26:19 ούκ ἐγεν. ἀπειδῆς τῇ ούρ. δπασίδ

ούρανόθεν *de caelo* Act 14:17 26:13 φῶς

ούρανός, ..οί *caelum, caeli*
 βασιλεία τῶν ούρανῶν → βασιλεία
 δ πατήρ δ ἐν ούρανῷ → πατήρ
 ούρανός et γῇ – coniuncta et adver-
 sa – → γῇ sub 1)

Mat 3:16 ἡνεώχθησαν (v1 + αὐτῷ vg) οἱ ούρ.
 17 φωνὴ ἐκ τῶν ούρ. || Mar 1:10 σχι-
 ζομένους τοὺς ούρ. 11 Luc 3:21 ἐγέ-
 νετο – ἀνεῳχθῆναι τὸν ούρ. 22 καὶ
 φωνὴν ἔξ ούρανου γενέσθαι Joh 1:32
 τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον – ἔξ
 ούρανου
 5:12 δ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ούρ.
 || Luc 6:23 ἐν τῷ ούρανῷ
 6:28 τὰ πετεινὰ τοῦ ούρ. 8:20 τὰ πετ. τοῦ
 ούρ. κατασκηνώσεις (sc ἔχουσιν) ||
 Luc 9:58 – Mat 13:32 „τὰ πετ. τοῦ ούρ.
 – κατασκηνῶν ἐν τοῖς κλάδοις” ||
 Mr 4:32 Lc 13:19 – 85 κατέφαγεν αὐτό^c
 11:23 μὴ „ἔως ούρανοῦ ὑψωθῆσῃ;” || Luc
 10:15 (v1 ἡ – ὑψωθεῖσα vg)

Mat 14:19 ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρ. εὐλόγησεν
|| Mar 6:41 Luc 9:16 – Mar 7:34 ἐστένα-
ξεν Luc 18:13 οὐκ ἤθελεν – τοὺς ὁφθ.
ἐπᾶραι εἰς τὸν οὐρ. Joh 17:1 ἐπάρας
τοὺς ὁφθ. εἰς τὸν οὐρ. – Act 1:11 τί
ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρ. 7:55
ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν (Steph.)

16:1 σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρ. ἐπιδεῖχαι [2
πυρράζει – δούρ. 3 πυρρ. – στυγνά-
ζων δούρ.. – τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ
οὐρ. γινώσκετε διακρίνειν] || Mar 8:11
σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρ. Luc 11:16 ἔξ
οὐρανοῦ

18:10 οἱ ἄγγελοι – ἐν οὐρανοῖς (v1 τῷ
οὐρ. vg pl) – βλέπουσιν – 22:30 ὡς
ἄγγ. ἐν τῷ οὐρ. εἰσιν || Mar 12:25 ἐν
τοῖς οὐρ. – Mat 24:38 οὐδὲ οἱ ἄγγ.
τῶν οὐρ. || Mar 13:32 ἐν οὐρανῷ –
Mat 28:2 ἄγγελος – κυρίου καταβὰς
ἔξ οὐρανοῦ – Luc 2:15 ὡς ἀπῆλθον
– εἰς τὸν οὐρανόν [22:43 ὄφθη – αὐ-
τῷ ἄγγελος ἀπὸ οὐρανοῦ]

19:21 ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς (v1
..ῷ vg) || Mar 10:21 οὐρανῷ Luc 18:22
ἐν [τοῖς] οὐρ. – 12:33 θησαυρὸν ἀν-
έκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς

21:25 ἔξ οὐρανοῦ ἢ ἔξ ἀνθρώπων; κτλ. ||
Mar 11:30.31 Luc 20:4.5

23:22 δομόσας ἐν τῷ οὐρανῷ διμύει ἐν
24:29 „οἱ ἀστέρες πεσοῦνται“ ἀπὸ τοῦ οὐρ.,
„καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρ.“ σαλευ-
θήσονται 30 φανήσεται τὸ σημεῖον
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρ. ἐν οὐρανῷ, – ὄ-
ψονται – „έρχομενον ἐπὶ τῶν νεφε-
λῶν τοῦ οὐρ.“ 26:4 || Mar 13:25 14:62
Luc 21:11 ἀπὸ οὐρανοῦ σημεῖα 28
– 31 τοὺς ἐκλεκτοὺς – „ἀπὸ ἄκρων οὐρα-
νῶν ἔως [τῶν] ἄκρων αὐτῶν“ || Mar
13:27 cf Luc 17:24 ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐ-
ρανὸν εἰς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν λάμπει

Mar[16:19] „ἀνελήμφη εἰς τὸν οὐρ.“] (Luc 24:
51 v1 ἀνεφέρετο vg) Act 1:10 εἰς τὸν
οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ 11

Luc 4:25 δτε ἐκλείσθη δούρανός → Ap 11:8
9:54 „πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ“

10:18 τὸν σατανᾶν – ἐκ τοῦ οὐρ. πεσόντα
– 20 δτι τὰ δόνιματα ὑμῶν ἐγγέγρα-
πται ἐν τοῖς οὐρ. Hb 12:29 ἐκκλησίᾳ
πρωτοτόκων ἀπογεγραμμέν. ἐν οὐρ.
15:7 χαρὰ ἐν τῷ οὐρ. ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτ.
– 18 ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν 21

17:29 „ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπὸ οὐ..οὐ“

Luc 19:38 ἐν οὐρανῷ εἰρήνη καὶ δόξα ἐν ὑψ.
Joh 1:61 ὅψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ
τοὺς ἀγγέλους – ἀναβαίνοντας καὶ
3:13 οὐδεὶς ἀναβίβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν
εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, –
(v1 + δ ὃν ἐν τῷ οὐρανῷ vg)
– 27 οὐ δύναται ἔνθε. λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν
μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐραν.
6:31 „ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρ. ἔδωκεν αὐτοῖς“
– 32 οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρ-
τον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ’ ὁ πατήρ
μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τὸν ἀληθινὸν 33 δούλος
τοῦ θεοῦ ἐστιν δούλος καταβαίνων ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ 38 καταβίβηκα ἀπὸ τοῦ οὐ-
ρανοῦ 41 ἔγω εἰμι δούλος δούλος
κατα-
βάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 42.50.51.58

12:28 ἥλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

Act 2:2 ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥχος
– 5 ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν
οὐρανόν 4:12 οὐδὲ δυνομά ἐστιν ἔ-
τερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν – Col 1:23
ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν
– 34 οὐ γάρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρ.
3:21 Χὸν –, δν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι
7:42 λατρεύειν „τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ“
– 56 θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς διηνοιγμένους
9:3 περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐρ. 228

10:11 θεωρεῖ τὸν οὐρ. ἀνεῳγμένον 18 ἀνε-
λήμφη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρ. 11:6.
8 πετεινὰ τ. οὐ. 9 φωνὴ ἐκ τ. οὐ. 10

Rm 1:18 ἀποκαλύπτεται – ὄργὴ θεοῦ ἀπὸ οὐρ.
10:6 „τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;“

2 Co 5:1 οἰκίαν – αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς
– 2 τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἔξ οὐρανοῦ

12:2 ἀρπαγέντα – ἔως τρίτου οὐρανοῦ

Gal 1:8 καὶ ἐὰν – ἄγγελος ἔξ οὐρ. εὐαγγελ.
Eph 4:10 δούλος ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρ.
6:9 καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν δούλος ἐστιν
ἐν οὐρανοῖς Col 4:1 καὶ ὑμεῖς ἔχετε
κύριον ἐν οὐρανῷ

Phl 3:20 ἡμῶν γάρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς

Col 1:5 τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς 1 Pe 1:4 κληρονομίαν
–, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς

1 Th 1:10 ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρ.
4:18 αὐτὸς – καταβήσεται ἀπὸ οὐραν.

2 Th 1:7 ἐν τῇ ἀποκαλύψει – Ἰησοῦ ἀπὸ οὐρ.

Hb 4:14 διεληλυθότα τὸν υἱὸν οὐρ. 7:26 ὑψηλό-
τερος τῶν οὐρ. γενόμενος 8:1 „ἐκά-
θισεν ἐν δεξιᾷ“ – τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς 9:24 εἰσῆλθεν – εἰς

αὐτὸν τὸν οὐρ. — 12.23 → Luc 10.20
 Hb 9.23 τὰ – ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς (*caelestium*) – καθαρίζεοθαί
 11.12 „καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρ. τῷ πλ.”
 12.25 τὸν ἀπ’ οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι
 1 Pe 1.12 ἐν πνεύματι – ἀποσταλέντι ἀπ’ οὐρ.
 3.22 ἐν δεξιᾷ θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν.
 2 Pe 1.18 φωνὴν – ἔξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν
 3.12 οὐρανοὶ πυρούμενοι λυμήσονται
 Ap 3.12 Ἱερουσαλὴμ ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ 21.2.10
 4.1 ἵδοὺ θύρα ἡγεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ
 – 2 ἵδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ
 6.14 „ὁ οὐρανός” ἀπεχωρίσθη „ώς βιβλίον ἐλισσόμενον” 20.11 – Hb 1.10-12
 8.1 ἐγένετο σιγῇ ἐν τῷ οὐρ. ὡς ἡμιώριον
 – 10 „ἐπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστήρ” 9.1
 10.1 ἄγγελον – καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρ.
 4 ἡκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρ. 5 „ἡρεν τὴν – δεξιὰν εἰς τὸν οὐρ.” 8.18.1.
 4.20.1 – 11.12 ἡκουσαν φωνῆς – ἐκ τοῦ οὐρ. 12.10 ἐν τῷ οὐρ. 14.2.13 19.1
 ως φωνὴν – δχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρ.
 11.15 φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ
 11.6 τὴν ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν
 – 12 ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρ. ἐν τῇ νεφέλῃ
 – 13 ἔδωκαν δόξαν „τῷ θεῷ τοῦ οὐρ.” 16.11 ἐβλασφήμησαν „τ. θεὸν τοῦ οὐρ.”
 – 19 ἡνοίγη δ ναὸς τοῦ θεοῦ δ ἐν τῷ οὐρανῷ 14.17 15.5
 12.1 σημεῖον – ὄφθη ἐν τῷ οὐρανῷ 3.15.1
 – 4 τὸ τρίτον „τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ.”
 – 7 ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ 8
 – 12 „εὑφραίνεσθε, οὐρανοὶ” 18.20
 13.6 βλασφημῆσαι – τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας
 16.21 χάλαζα – καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 20.9 „κατέβῃ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ”
 18.5 „ἐκολλήθησαν αὐτῆς” αἱ ἀμαρτίαι „ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ”
 19.11 „εἶδον τὸν οὐρανὸν ἡγεωγμένον”
 – 14 τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἡκολούθει αὐτῷ

Οὐρβανός Rm 16.9 Οὐ..ὸν τὸν συνεργὸν ἡμ.

Οὐρίας Mat 18. Σολομ. ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου

οὖς *auris* ^b*auricala* ^c(ώτα) *corda*
 Mat 10.27 δ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε || Luc 12.3 δ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμι. 11.15 δ ἔχων ώτα (v1 + ἀκούειν vg) ἀ-

κουέτω 13.9 || Mar 4.8.23 (v1 7.16 vg)
 Luc 8.8 – Mat 13.43 Luc 14.35 – Ap 2.7 δ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις 11.17.29 3.6.13.22 13.9 εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω

Mat 13.15 „τοῖς ωσὶν βαρέως ἡκουσαν, – μήποτε – τοῖς ωσὶν ἀκούσωσιν” Act 2.27 – Mar 8.18 „ώτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε;” Rm 11.8 „ώτα τοῦ μὴ ἀκούειν” – 16 μακάρ. – τὰ ώτα [ὑμ.] δτι ἀκούουσιν Mar 7.33 τοὺς δακτύλους – εἰς τὰ ώτα^b αὐτοῦ Luc 1.44 ἐγέν. ἡ φωνὴ – σου εἰς τὰ ώτά μου 4.21 πεπλήρωται – ἐν τοῖς ωσὶν ύμῶν 9.44 θέσθε – εἰς τὰ ώτα^c ύμῶν τοὺς λόγους 22.50 ἀφείλεν τὸ οὖς^b αὐτοῦ τὸ δεξιόν Act 7.51 „ἀπερίτημοι καρδίαις καὶ τοῖς ωσίν” – 5.7 κράξαντες – συνέσχον τὰ ώτα αὐτῶν 11.22 ἡκούσθη – εἰς τὰ ώτα τῆς ἐκκλησίας 1 Co 2.9 ἀ – „οὖς οὐκ ἡκουσεν καὶ ἐπὶ καρδ.” 12.18 ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς δτι οὐκ εἰμὶ δοῦλος Jac 5.4 αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων „εἰς τὰ ώτα κυρίου σαββαὼν” εἰσελήλυθαν 1 Pe 3.12 „ώτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν”

ούσια *substantia* Luc 15.12.13 διεσκόρπισεν

όφείλειν *debere* ^b(δφείλει) *oportet* ^c(τὸ δφειλόμενον) *debitum*

1) cum infinitivo
 Luc 17.10 δ ὥφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν
 Joh 13.14 δφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας 19.7 κατὰ τὸν νόμον δφείλει ἀποθανεῖν
 Act 17.29 οὐκ δφείλομεν νομίζειν, χρυσῷ ἡ Rm 15.1 δ..ομεν – τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν 27 δ..ουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς
 1 Co 5.10 ἐπεὶ ὥφείλετε ἅρα ἐκ τοῦ κόσμου ἔξελθεῖν 7.38 ἐὰν – , – οὕτως δφείλει^b γίνεσθαι 9.10 δ..ει ἐπ’ ἐλπίδι δ ἀροτριῶν ἀροτριῶν 11.7 ἀνήρ – οὐκ δφείλει κατακαλύπτεσθαι 10 δφείλει ἡ γυνὴ ἔξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς 2 Co 12.11 ἐγὼ – ὥφείλον ύφ' ύμῶν συνίστασθαι 14 οὐ – δ..ει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς τ. Eph 5.28 δ..ουσιν – οἱ ἀνδρες ἀγαπᾶν τὰς – γ. 2 Th 1.3 εύχαριστεῖν δ..ομεν – περὶ ύμῶν 2.13 Hb 2.17 ὥφείλεν – τοῖς ἀδελφοῖς δμοιωθῆναι 5.3 δ..ει – καὶ περὶ ἐαυτοῦ προσφέρειν – 12 δ..οντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τ. χρό. 1 Jo 2.6 δ..ει καθὼς ἐκεῖνος – καὶ αὐτὸς – πε-

(1 Jo) ριπατεῖν 316 ἡμεῖς δ..ομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχάς θεῖναι 411 καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν
3 Jo 8 δ..ομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτ.

2) cum accusativo et absolute

Mat 1828 δς ὥφειλεν αὐτῷ ἐκατὸν δηνάρια, —· ἀπόδοσις εἴ τι ὀφείλεις 30 ἔως ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον^c 34 πᾶν τὸ δφ.^c αὐτῷ 2316 δς δ' ἀν δμόσῃ ἐν —, ὀφείλει 18
Luc 741 δ εἰς ὥφειλεν δηνάρια πεντακόσια 11 4 αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν 16 5 πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; 7
Rm 13 8 μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε (vl ..λητε, vng *debeatiss*), εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν
Phm 18 εἰ δέ τι ἡδίκησέν σε ἢ ὀφείλει

όφειλέτης S^o – *debitor* b *qui debebat*

Mat 612 ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς δφ. ἡμ. 1824 προσήχθη —αὐτῷ δφ.^b μυρίων ταλ.
Luc 13 4 δοκεῖτε δτι—δ..αι ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς —κατοικοῦντας Ἱερουσαλ.;
Rm 1 14 "Ἐλλησίν τε καὶ βαρβάροις —δφ. εἰμί 812 ἄρα οὖν,—, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν 1527 δ..αι εἰσὶν αὐτῶν (sc τῶν ἐν Ἱερουσ.)
Gal 5 3 δφ. ἐστὶν δλον τὸν νόμον ποιῆσαι

όφειλή S^o – *debitum*

Mat 1832 πᾶσαν τὴν δφειλ. ἐκείνην ἀφῆκά σοι Rm 13 7 ἀπόδοτε πᾶσιν τὰς δφειλάς, —φόρον 1 Co 7 3 τῇ γυναικὶ δ ἀνὴρ τὴν δφ. ἀποδιδότω, δμοίως —καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ

όφειλημα S^o – *debitum*

Mat 612 ἄφεις ἡμῖν τὰ δφειλήματα ἡμῶν Rm 4 4 δ μισθὸς —λογίζεται —κατὰ δφειλημα

δφελον *utinam* 1 Co 48 δφελόν γε ἐβασιλεύσατε 2 Co 111 δφ. ἀνείχεσθε μου μικρόν τι ἀφροσύνης Gal 512 δφελον καὶ ἀποκόψονται Ap 315 δφ. ψυχρὸς ἡς ἢ ζεστός

τί τὸ δφελος; ^a*quid prodest?* b *quid proderit?* 1 Co 1532 εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα —, τί μοι τὸ δφελος^a; Jac 214 τί τὸ δφελος^b, ἐάν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν —; 16^b

κατ' δφθαλμοδουλίαν, ἐν δ..αις S^o – *ad osculum servientes* Eph 68 Col 322

όφθαλμός *oculus* → δμμα

δφ. cum ἀνοίγειν, διανοίγειν → ibi

Mat 529 εὶ δὲ δ δφ. σου δ δεξιὸς σκανδαλίζει σε 189 (sine δεξιός) —· — ἢ δύο δ..οὺς ἔχοντα βληθῆναι || Mar 947 — 38 ἐρρέθη· „δφθαλμὸν ἀντὶ δφθαλμοῦ” 622 δ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν δ δφ. — ἐάν οὖν ἢ δ δφ. σου ἀπλοῦς 23 ἐάν δὲ δ δ. σου πονηρὸς ἢ || Luc 1134 7 3 τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ δφ. τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ δφθαλμῷ δοκόν 4.5 || Luc 641.42 929 ἥψατο τῶν δφθαλ. αὐτῶν 30 Mar 825 ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς δφ. αὐτοῦ Joh 98 τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς δφ. 11 ἐπέχρισέν μου τοὺς δφ. 15 1315 „τοὺς δφ. αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσιν τοῖς δφ.” Joh 1240 „τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς δφθαλ. —, ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς δφθαλμοῖς” Act 2827 — 16 ὅμῶν δὲ μακάριοι οἱ δφ. || Luc 1023 2015 δ δφ. σου πονηρός ἐστιν δτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; — Mar 722 ἔσωθεν — ἐκ τῆς καρδίας —ἐκπορ. — δφ. πονηρός 2142 „δαυμαστὴ ἐν δ..οῖς ἡμῶν” || Mar 1211 2643 οἱ δφθαλμοὶ βεβαρημένοι || Mar 1440 Mar 818 „δφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε” Luc 230 εἰδον οἱ δφ. μου τὸ σωτήριόν σου 420 οἱ δφθαλ. — ήσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ 1942 νῦν δὲ ἐκρύθη ἀπὸ δφθαλμῶν σου 2416 οἱ δὲ δφ. αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν 31 διηνοίχθησαν Act 1 9 νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δ. 918 ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δφθαλμῶν ὡς λεπίδες Rm 318 „οὐκ ἐστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν δφθαλμῶν αὐτῶν” 11 8 „ἔδωκεν αὐτοῖς —δ..οὺς τοῦ μὴ βλέπειν” 10 „σκοτισμήσονται οἱ δφθαλ.” 1 Co 2 9 ἡ „δφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς” 1216 δπ οὐκ εἰμὶ δφθαλμός 17 εὶ δλον τὸ σῶμα δφθαλμός 21 οὐ δύναται δὲ δ δφθαλ. εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χρείαν σου 1552 ἐν ἀτόμῳ, ἐν βιπῇ δφθαλμοῦ Gal 3 1 οἰς κατ' δ..οὺς Ἰησοῦς Χριστός προεγράφη (vl + ἐν ὑμῖν vng, vl^o) ἐσταυρωμένος; 416 τοὺς δφθαλμοὺς ὅμῶν ἔξορύζαντες Eph 118 πεφωτισμένους τοὺς δ. τῆς καρδίας Hb 413 πάντα — γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς δφ. αὐτοῦ, πρὸς δν — δ λόγος 1 Pe 312 „δφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους” 2 Pe 214 δ..οὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος

1 Jo 1 1 δ ἐωράκαμεν τοῖς δοῦλοις ἡμῶν
 2 11 ἡ σκοτία ἔτυφλωσεν τοὺς δ. αὐτοῦ
 – 16 καὶ ἡ ἐπιδυμία τῶν δοῦλων
 Ap 1 7 „ὅψεται“ αὐτὸν πᾶς δοῦλος
 – 14 „οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὡς“ φλόξ „πυ-
 ρός“ 218 1912
 3 18 κολλύριον ἔγχρισαι τοὺς δοῦλους σου
 4 6 „γέμοντα δ..ῶν“ 8 „γέμουσιν δ..ῶν“
 5 6 „ἀρνίον –, ἔχων – δοῦλοις ἐπτά“
 7 17 „ἔξαλείψει δ θεός πᾶν δάκρυον ἐκ“
 τῶν δοῦλων αὐτῶν 214

δοῦλος *serpens*

Mat 7 10 μὴ δοῦλον ἐπιδώσει αὐτῷ; || Luc 11 11
 10 16 φρόνιμοι ὡς οἱ δοῦλοι (νι τὸ δοῦλος)
 23 33 δοῦλοι, γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς –;
 Mar [16] 18 δοῦλοι ἀροῦσιν] Luc 10 19 „πατεῖν ἐπ-
 άνω δοῦλον“ καὶ σκορπίων
 Joh 3 14 καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσειν τὸν δοῦλον ἐν
 1 Co 10 9 καὶ ὑπὸ τῶν δούλων ἀπώλυντο
 2 Co 11 3 ὡς „δοῦλος ἔξηπάτησεν“ Εὕαν
 Ap 9 19 αἱ – οὐραὶ αὐτῶν δομοιαι δοῦλοι
 12 9 δ „δοῦλος“ δ ἀρχαῖος 202 – 12 14 δπου
 τρέφεται – ἀπὸ προσώπου τοῦ δοῦλου
 15 ἔβαλεν δοῦλος – δοῦλος ὡς ποταμὸν

δοῦλος *sapercillum* Luc 4 29 τοῦ δοῦλου**δοῦλεῖσθαι** *vexari* Act 5 18 ὑπὸ πνευμάτων**δοῦλοποιεῖν** S° – *turbam facere* Act 17 5

δοῦλος, δοῦλοι *turba, turbae* ^b *multitudo* ^c *po-
 pulus, ..i* ^d *plebs* – (plurali δοῦλοι se-
 mel utuntur Mar (101) et Joh (712))
 Mat 4 25 ἡκολούθησαν αὐτῷ δοῦλοι πολλοὶ ἀ-
 πὸ τῆς Γαλιλαίας || Luc 6 17 δοῦλος
 πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ – Mat 8 1 14
 13 ἡκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν
 πόλεων 192 || Mar 10 1 συμπορεύ-
 ονται – δοῦλοι πρὸς αὐτόν

5 1 ἴδων – τοὺς δ. ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος 9 38
 ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν 8 18 ἴδων –
 δοῦλον (νι πολλοὺς δ.). περὶ αὐτὸν
 7 28 ἔξεπλήσσοντο οἱ δ. ἐπὶ τῇ διδαχῇ
 αὐτοῦ 22 33 || Mar 11 18 δοῦλος
 9 8 οἱ δ. ἐφοβήθησαν εἰς ἐνταῦμασαν οἱ
 δ. – Mat 12 23 ἔξισταντο πάντες οἱ
 δ. || Luc 11 14 ἐθαύμασαν οἱ δοῦλοι
 – 23 ἴδων – τὸν δοῦλον θορυβούμενον 25
 11 7 λέγειν τοῖς δ. περὶ Ἰωάννου || Luc 7 24
 12 46 ἔπι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς δοῦλοις

Mat 13 2 συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν δ. πολλοί
 –, καὶ πᾶς δοῦλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 εἰστήκει || Mar 4 1 δοῦλος πλεῖστος, –
 καὶ πᾶς δοῦλος – ἐπὶ τῆς γῆς Luc 8 4
 συνιόντος – δοῦλου πολλοῦ
 – 34 ἐλάλησεν – ἐν παραβολαῖς τοῖς δοῦλοι
 – 36 ἀφεῖς τοὺς δοῦλος ἡλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 – Mar 4 36 ἀφέντες τὸν δοῦλον
 14 5 ἐφοβήθη (sc Herodes) τὸν δοῦλον 21 28
 φοβούμενα τὸν δοῦλον 48 ἐφοβήθησαν
 τοὺς δοῦλος || Mar 11 32 τὸν δοῦλον 12 12 τὸν δοῦλον
 – 19 ἀκούσαντες οἱ δοῦλοι 14 εἶδεν πολὺν δοῦλον,
 καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς 15 ἀπό-
 λυσον – τοὺς δοῦλοι 19 κελεύσας τοὺς δοῦλοι
 ἀνακλιθῆναι –, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς δοῦλοι
 || Mar 6 34 Luc 9 11.12.16 Joh 6 2
 ἡκολούθει – αὐτῷ δοῦλος πολύς 5^b
 – 22 ἔως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς δοῦλοι 23 ἀπολύ-
 σας τοὺς δοῦλους || Mar 6 45^c
 15 10 προσκαλεσάμενος τὸν δοῦλον || Mar 7 14.
 17 ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ δοῦλον
 – 8 34 προσκ. τὸν δοῦλον σὺν τοῖς μαθηταῖς
 – 30 προσῆλθον αὐτῷ δοῦλοι πολλοί 31 ὥστε
 τὸν δοῦλον δαυμάσαι || Mar 7 33 ἀπο-
 λαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ δοῦλου
 – 32 σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν δοῦλον εἰς χορ-
 τάσαι δοῦλον τοσοῦτον; 35.36^c.39 ἀπο-
 λύσας τοὺς δοῦλους || Mar 8 1 πάλιν
 πολλοῦ δοῦλου ὄντος 2.6
 17 14 ἐλθόντων πρὸς τὸν δοῦλον || Mar 9 14 δοῦ-
 λον πολὺν περὶ αὐτούς (sc τοὺς μα-
 θητάς) 15 πᾶς δοῦλος – ἔξεδαμβήθη-
 σαν 17 εἰς ἐκ τοῦ δοῦλου 25 δοῦλος εἰς πε-
 συντρέχει δοῦλος || Luc 9 37.38
 20 29 ἡκολούθησεν – δοῦλος 31 δοῦλος δὲ δοῦλος
 ἐπετίμησεν αὐτοῖς || Mar 10 46 δοῦλος^b ίκανοῦ Luc 18 38 ἀκούσας δὲ
 δοῦλου διαπορευομένου
 21 8 δοῦλος δὲ πλεῖστος δοῦλος – ἱμάτια
 9 οἱ δὲ δοῦλοι οἱ προάγοντες 11 οἱ δὲ δοῦλοι
 ἐλεγον· – δοῦλος προφήτης ίησοῦς
 23 1 ἐλάλησεν τοῖς δοῦλοι καὶ τοῖς μαθηταῖς
 26 47 μετ’ αὐτοῦ δοῦλοι πολὺς μετὰ μαχαιρῶν
 55 εἰπεν δοῦλος ίησοῦς τοῖς δοῦλοις || Mar
 14 43 δοῦλος Luc 22 47 ιδοὺ δοῦλος
 27 16 ἀπολύειν ἔνα τῷ δοῦλῳ 20 ἐπεισαν
 τοὺς δοῦλοι 24 ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
 κατέναντι τοῦ δοῦλοι || Mar 15 8.11.15 βου-
 λόμενος τῷ δοῦλῳ τὸ ίκανὸν ποιῆ-
 σαι Luc 23 4 εἰπεν πρὸς τοὺς δοῦλοι
 Mar 2 4 μηδυνάμενοι προσενέγκαι διὰ τὸν
 δοῦλο || Luc 5 19 – Mar 3 9 Luc 8 19 οὐκ

(Luc) ήδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄ. 193 ἀπὸ τοῦ δχλου, δπι—μικρὸς ἦν
 Mar 213 πᾶς ὁ ὄ. ἡρχετο πρὸς αὐτόν 320 συνέρχεται πάλιν 32 ἐκάθητο περὶ αὐτὸν
 δ. 521 συνήχθη ὁ. πολὺς ἐπ' αὐτόν
 24 ἡκολούθει αὐτῷ 27 ἐλθοῦσα ἐν τῷ δχλῳ δπισθεν 30 ἐπιστραφεῖς ἐν τῷ
 δ. 31 βλέπεις τὸν ὄ. συνθλίβοντά σε
 || Luc 840 ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄ. 42
 οἱ ὄ. συνέπνιγον αὐτόν 45 οἱ δχλοι
 1237 ὁ πολὺς δχλος ἡκουεν αὐτοῦ ἥδεως
 — 41 πῶς ὁ ὄ. βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζ.
 Luc 3 7 ἔλεγεν—τοῖς ἐκπορευομένοις ὁ. βα-
 πισθῆναι 10 ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄ.
 442 οἱ ὄ. ἐπεζήτουν αὐτόν 51 ἐν τῷ τὸν
 δχλον ἐπικείσθαι αὐτῷ 3 ἐδίδασκεν
 τοὺς ὄ. 15 συνήρχοντο ὁ. πολλοί 11
 29 τῶν δὲ δχ. ἐπαντοιζομένων 1425
 συνεπορεύοντο—αὐτῷ δχλοι πολλοί
 529 ἦν δχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων
 619 πᾶς ὁ δχ. ἐζήτουν ἀπτεσθαι αὐτοῦ
 7 9 στραφεῖς τῷ ἀκολουθοῦντι—δχλῳ
 — 11 συνεπορεύοντο—οἱ μαθηταὶ—καὶ ὄ.
 πολὺς 12 δχλος τῆς πόλεως ἱκανός
 918 τίνα με οἱ δχλοι λέγουσιν εἶναι;
 1127 γυνὴ ἐκ τοῦ δχλου εἶπεν—· μακαρία
 12 1 ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄ.
 13 εἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄ. 1939 τινὲς
 τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ δχ. εἶπαν
 — 54 ἔλεγεν—τοῖς ὄ.· ὅταν ἴδητε νεφέλην
 1314 ἔλεγεν τῷ δχλῳ δπι ἔξ ἡμέραι εἰσίν
 17 πᾶς ὁ δχλος^c ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν
 22 6 τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἀτερ δχλου
 2348 οἱ συμπαραγενόμενοι δχλοι ἐπὶ τὴν
 θεωρίαν ταύτην—ὑπέστρεψαν

Joh 513 ἔζενευσεν δχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ
 6 2.5 → supra Mat 1413 — Joh 622 ὁ ὄ.
 δ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης 24
 712 γογγυσμὸς—πολὺς ἐν τοῖς ὄ.:—πλα-
 νῷ τὸν δχ. 20 ἀπεκρίθη ὁ ὄ.: δαιμό-
 νιον ἔχεις 31 ἐκ τοῦ ὄ. δὲ πολλοὶ ἐ-
 πίστευσαν 32.40.43 σχίσμα οὖν ἔγε-
 νετο ἐν τῷ δχλῳ 49 ἀλλὰ ὁ δχλος
 οὗτος δ μὴ γινώσκων τὸν νόμον
 1142 διὰ τὸν δχ.^c τὸν περιεστῶτα εἶπον
 12 9 ἔγνω οὖν ὁ ὄ. πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδ.
 12 ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν 17 ὁ ὄ. δ
 ὃν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον 18
 ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ. 29 δ—δχλος δ
 ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντήν
 — 34 ἀπεκρίθη αὐτῷ δ όχλος· ἡμεῖς ἡκού-
 σαμεν—οτι δ χριστὸς μένει εἰς

Act 115 ἦν τε δχλος δνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτό
 6 7 πολὺς τε δχ. τῶν Ἱερέων ὑπήκουον
 τῇ πίστει 88 προσεῖχον—οἱ δχλοι
 τοῖς λεγομένοις 1124 προσετέθη δ-
 χλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ 26 διδάξαι δ-
 χλον ἱκανὸν 1928 δ Παῦλος οὗτος
 πείσας μετέστησεν ἱκανὸν δχλον
 1345 ιδόντες—οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς δχλους
 1411 οἱ τε δχλοι ιδόντες δ ἐποίησεν Παῦ-
 λος 13 σὺν τοῖς ὄ.^c ἥθελεν θύειν 14
 ἔξεπήδησαν εἰς τὸν ὄ. 18 μόλις κατ-
 ἐπαυσαν τοὺς ὄ. 19 πείσαντες τοὺς
 ὄ. 1622 συνεπέστη δ ὄ.^d κατ' αὐτῶν
 178 ἐτάραξαν—τὸν ὄ.^d 13 τοὺς ὄ.^b
 1933 ἐκ—τοῦ δχλου συνεβίβασαν Ἀλέξα-
 δρον 35 καταστείλας—τὸν δχλον
 2127 συνέχεον πάντα τὸν δχλον^c 34 ἄλλο
 τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ δχλῳ 35 βαστά-
 ζεσθαι αὐτὸν—διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄ.^c
 2412 οὗτε—εὔρον με—ἐπίστασιν ποιοῦν-
 τα δχλου 18 οὐ μετὰ δχλου οὐδέ
 Ap 7 9 Ιδοὺ δχλος πολὺς—ἐνώπιον τοῦ θρό-
 νου 191 ἡκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην
 δχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ 8
 1715 τὰ ὄδατα ἢ εἰδες,—, λαοὶ (populi)
 καὶ ὄ. (vg^o) εἰσίν καὶ ἔθνη (gentes)

δχύρωμα *tunxitio* 2 Co 104 δπλα—δυνατὰ
 τῷ θεῷ εἰς καθαίρεσιν δχυρωμάτων

δψάριον *piscis* Joh 69.11 219.10.13

δψέ *vespere* ^b*vespera (hora)* ^c*sero*
 Mat 28 1 δψὲ—σαββάτων Mar 1111^b 19^b 1335^c

δψία (sc ὥρα) *vesper* ^b*sero* Mat 818 1415.
 23 [162] 208^b 2620 2757^b Mar 132 435^b
 647^b 1417 1542^b Joh 616 ὡς δὲ δψία^b ἐ-
 γένετο 2019 οὕσης οὖν δψίας^b

δψιμος *serotinus* Jac 57 „πρόιμον καὶ ὄ.”

δψις *facies* — (κατ' δψιν) *secundum faciem*
 Joh 724 μὴ κρίνετε κατ' δψιν — 1144
 Ap 116 ἡ δψις αὐτοῦ ὡς δ ἡλιος φαίνει

δψώνιον *stipendium*

Luc 314 ἀρκεῖσθε τοῖς δψωνίοις ὑμῶν
 Rm 623 τὰ—δψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος
 1 Co 9 7 τις στρατεύεται ιδίοις δψωνίοις ποτέ;
 2 Co 11 8 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν δ-
 ψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν

Π

παγιδεύειν *capere* Mat 22.15 αὐτὸν – ἐν λόγῳ

παγίς *Iaqueus* Luc 21.35 μήποτε – ἐπιστῆ – ἡ
ἡμέρα ἐκείνη ὡς „παγίς” Rm 11.9 „ἡ τρά-
πεζα αὐτῶν εἰς παγίδα” 1 Ti 3.7 τοῦ δια-
βόλου 2 Ti 2.28 – 1 Ti 6.9 ἐμπίπτουσιν
εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα

πάθημα S° – *passio* b *vitium*

Rm 7.5 τὰ παθήματῶν ἀμαρτιῶν – ἐνηργεῖτο
8.18 οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ

2 Co 1.5 περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χοῦ εἰς ἡμᾶς
– 6 ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν πάθων καὶ ἡ-
μεῖς πάσχομεν 7 ὡς κοινωνοί ἐστε
τῶν παθῶν, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως

Gal 5.24 τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήματα

Phl 3.10 γνῶναι – κοινωνίαν παθῶν αὐτοῦ

Col 1.24 νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήματα

2 Ti 3.11 παρηκολούθησάς μου – τοῖς παθήματα

Hb 2.9 Ἰησοῦν διὰ τὸ παθήματα τοῦ θανάτου „δόξῃ
– ἐστεφινωμένον” 10 ἔπειτα – αὐ-
τῷ – τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας – διὰ
παθῶν (vg sing, v1 plur) τελειῶσαι

10.32 πολλὴν ἀδλησιν ὑπεμείνατε παθῶν

1 Pe 1.11 προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χόν παθήματα
4.13 καὶ δοκιμώντες τοῖς παθήματα

5.1 μάρτυς τῶν παθῶν Χοῦ παθημάτων

– 9 εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθῶν κό-
σμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι

παθητός S° – *passibilis* Act 26.23 εἰ πάθειται παθητός

πάθος *passio* b *libido*

Rm 1.28 παρέδωκεν αὐτοὺς – εἰς παθημάτων

Col 3.5 νεκρώσατε – πάθος, ἐπιθυμία, κακήν

1 Th 4.5 ἐν – πιμῆ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας

παιδαγωγός S° – *paedagogus*

1 Co 4.15 ἐὰν – μυρίους παθημάτων

Gal 3.24 ὅποιος δοκιμώντες τοῦ θεοῦ

Χοῦ 25 οὐκέτι ὑπὸ παθημάτων

παιδάριον *puer* Joh 6.9 ἐστιν παθημάτων

παιδεία *disciplina* b (πρὸς πατέρα) ad erudi-
endum Eph 6.4 ἐν „παιδείᾳ – κυρίου”

2 Ti 3.16 πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ

Hb 12.5 „μὴ δλιγώρει παιδείας κυρίου” 7 εἰς

(v1 εἰ) „παιδείαν” ὑπομένετε 8 εἰ δὲ χω-
ρίς ἔστε „παιδείας” 11 πᾶσα μὲν παιδεία
πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι

παιδεύειν *castigare* b *corripere* c (pass) *di-
scere* d *demendare* e *erudire*

Luc 23.16 παιδεύσας d – αὐτὸν ἀπολύσω 22 b

Act 7.22 ἐπ..θη e Mw. πάση σοφία Αἰγυπτίων

22.3 πεπαιδ. e κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ – νόμου

1 Co 11.32 ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδεύσας b

2 Co 6.9 ὡς „παθημάτων” καὶ μὴ δανατούμενοι”

1 Ti 1.20 ἵνα παιδεύσων c μὴ βλασφημεῖν

2 Ti 2.25 δοῦλον – κυρίου – ἐν πραῦτητι παι-
δεύοντα b τοὺς ἀντιδιατίθεμένους

Tit 2.12 ἡ χάρις τοῦ θ. –, παιδεύουσα e ἡμᾶς

Hb 12.6 „δοκιμώσας” δοκιμώσας πατέρα;

– 7 τίς – „υἱός” δοκιμώσας πατέρα;

– 10 κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαιδεύοντα e

Ap 3.19 „δοσούς ἔαν φιλῶ ἐλέγχω καὶ π.ω”

παιδευτής *eruditus* Rm 2.20 Hb 12.9

ἐκ παιδιόθεν ab *infantia* Mar 9.21

παιδίον *puer* b *puella* c *parvulus* d *infans*
e *filius* f *filiolus*

Mat 2.8.9.11.13.14.20.21 Luc 2.17.27.40

11.18 δομοία ἐστίν παιδίοις καθημένοις ἐν
ταῖς ἀγοραῖς || Luc 7.32

14.21 χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων c 15.38 c

18.2 προσκαλεσάμενος παιδίον e 3 ἐὰν μὴ
– γένησθε ὡς τὰ π. c 4 δοτις – ταπει-
νώσει ἐστὶν ὡς τὸ π. c τοῦτο 5 δο
– ἐὰν δέξηται ἐν π. c τοιοῦτο || Mar 9.36
λαβὼν παιδίον 37 Luc 9.47 ἐπιλαβό-
μενος 48

19.13 προσηγένηθσαν αὐτῷ παιδία c 14 ἀφ-
ετε τὰ παιδία c || Mar 10.13 c 14 c ἐρ-
χεσθαι πρὸς με 15 δο δον μὴ δέξηται
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς π. c Luc
18.16.17 τὴν βασιλείαν τ. θεοῦ ὡς π.

Mar 5.39 τὸ παιδίον b οὐκ ἀπέθανεν 40 b 41 b

7.28 ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παι-
δίων 30 εδρεν τὸ π. b βεβλημένον ἐπί

9.24 κράξας δο πατέρα τοῦ παιδίου ἔλεγεν·

Luc 1.58 (Joh.) 68.76.80 τὸ δὲ παιδίον ηὔσανεν

11.7 τὰ π. μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην

Joh 4.49 πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον e μου

Joh 1621 ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι
21 5 παιδία – 1 Jo 214 ὑμῖν, παιδία^d 18^f
1 Co 1420 μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν
Hb 213 „έγώ καὶ τὰ π.” 14 ἐπεὶ – τὰ π. κε-
κοινώνηκεν αἵματος καὶ σαρκός
1123 διότι „εἶδον ἀστείον” τὸ π.^d (Mos.)

παιδίσκη *ancilla* ^b*puella*

Mat 2669 || Mar 1468.69 Luc 2256 Joh 1817
Luc 1245 τύπτειν – τὰς π. – Act 1213^b 1616^b
Gal 422 ἔνα (sc υἱὸν) ἐκ τῆς π. 23.30 „ἔκβα-
λε τὴν π.” 30.31 οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα

παίειν *percutere*

Mat 2668 τίς ἔστιν ὁ παίσας σε; || Luc 2264
Mar 1447 || Joh 1810 τὸν – δοῦλον – Ap 95

παίζειν *Iudere* 1 Co 107 „ἀνέστησαν παῖ.”

παῖς, ὁ et ἡ *puer* ^b*puella* ^c*filias* ^d*servus*
Mat 216 ἀνείλεν τοὺς π. Luc 243 Ἰησοῦς ὁ π.
8 ε ὁ π. μου βέβληται – παραλυτικός 8.
13 ιάδη ὁ π. || Luc 77 ιαδήτω ὁ π.
1218 „ὁ π. μου δν ἥρεπισα” Act 313 „ἔδό-
χασεν τὸν π.^c αὐτοῦ” Ἰησοῦν 26 ἀ-
ναστήσας ὁ θεός τὸν π.^c αὐτοῦ –
427 „συνήχθησαν” – ἐπὶ τὸν ἄγιον π.
σου Ἰησοῦν 30 τέρατα γίνεσθαι διὰ
τοῦ δνόματ. τοῦ ἄγιου παιδός^c σου
14 2 Ἡρώδης – εἶπεν τοῖς παισίν αὐτοῦ
1718 ἐδεραπεύθη ὁ π. || Luc 942 ίάσατο
2115 τοὺς π. τοὺς κράζοντας |τὸν π.
Luc 154 „ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ”
– 69 Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ Act 425 σου
851 τὸν πατέρα τῆς π.^b 54 ἡ π.^b, ἔγειρε
1245 τύπτ. τοὺς π.^d (vl^a) 1528 ἔνα τῶν π.^d
Joh 451 δτι ὁ π.^c – ζῆ – Act 2012 τὸν π. ζῶντα

πάλαι *olim* ^b(ἡ π. ἀμαρτία) *vetus*

Mat 1121 πάλαι δν – μετενόησαν || Luc 1013
Mar 1544 εὶ πάλαι (vl ἥδη vg iam) ἀπέθανεν
2 Co 1219 Hb 11 πάλαι ὁ θεός λαλήσας Jud 4
2 Pe 1 9 καθαρισμοῦ τῶν πάλαι^b – ἀμαρτιῶν

παλαιός *vetus* **παλαιότης** S^o – *vetustas*
Mat 918 ἐπὶ ἱματιῷ π..ῷ 17 εἰς ἀσκοὺς π..ούς
|| Mar 221 bis 22 Luc 536.37 – 39 πι-
ῶν παλαιὸν – λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς
χρηστός ἔστιν

1352 δστις ἔκβάλλει – καινὰ καὶ παλαιά
Rm 6 8 ὁ παλαιὸς ἡμῶν δνδρ. συνεσταυρώθη
7 6 δουλεύειν [ἡμᾶς] ἐν καινότηπι πνεύ-

ματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος

1 Co 5 7 ἐκκαθάρατε τὴν παλαιάν ζύμην 8
2 Co 314 ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλ. διαθήκης
Eph 422 ἀποθέσθαι – τὸν παλ. ἀνδρωπον Col
39 ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλ. ἀνδρωπ.
1 Jo 2 7 ἐντολὴν π..άν – ἡ ἐντ. ἡ παλ. ἔστιν

παλαιοῦν *veterare* π..οῦσθαι: ^b*veterascere*
(vl ..escere) ^c*antiquari*

Luc 1233 βαλλάντια μὴ παλαιούμενα^b
Hb 111 „ώς ἱμάτιον παλαιωθήσονται^b”
813 πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην τὸ δὲ πα-
λαιούμενον^c – ἔγγυς ἀφανισμοῦ

πάλη S^o – *colluctatio* Eph 612 οὐκ ἔστιν ἡ-
μῖν ἡ π. πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλά

παλιγγενεσία S^o – *regeneratio*

Mat 1928 ἐν τῇ παλ., ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ
Tit 3 5 διὰ λόυτροῦ π..ας καὶ ἀνακαινώσεως

***πάλιν** *iterum* ^b*rarsus*, *rursum* ^c*vg^o*
— πάλιν – λέγω ὑμῖν → λέγειν

Joh 1017 τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα π. λάβω
αὐτήν 18 ἔξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν
11 7.8 καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;
1228 καὶ ἐδόξασσα καὶ πάλιν δοξάσω
14 3 π. ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς
1616 πάλιν μικρὸν καὶ δψεσθέ με 17.19.22
πάλιν δὲ δψομαι ὑμᾶς 28 πάλιν ἀφί-
ημι τὸν κόσμον

Act 1732 ἀκουσόμενά σου περὶ τούτου καὶ π.
Rm 815 πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον

1 Co 7 5 ἕνα – καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δητεῖ
2 Co 2 1 τὸ μὴ π. ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν
1221 132 ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ π. οὐ φείσ.

10 7 τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ’ ἐαυτοῦ
Gal 4 9 πῶς ἐπιστρέφετε π. ἐπὶ τὰ – στοιχεῖα,
οἷς πάλ.^c ἀνωθεν δουλεῦσαι θέλετε;

– 19 τέκνα μου, οὓς πάλιν ὠδίνω
5 1 μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε
– 3 μαρτύρομαι – π.^b παντὶ – περιτεμνο-

Phl 4 4 χαίρετε – πάλιν ἐρῶ, χαίρετε |μένω
Hb 512 π.^b χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς

6 1 μὴ πάλ.^b θεμέλιον καταβαλλόμενοι
– 6 ἀδύνατον – τοὺς – παραπεσόντας, π.^b

ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν 2 Pe 220
πάλ.^b ἐμπλακέντες (sc τοῖς μιάσμα.)

1 Jo 2 8 πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν

παμπληθεί S^o – *simul universa turba* Lc 2318

Παμφυλία Act 210 1313 1424 1538 275

πανδοχεῖον S^o – *stabulam* Luc 10,34

πανδοχεύς S^o – *stabularius* Luc 10,35 τῷ π.

πανήγυρις *frequentia* Hb 12,22 ἀγγέλων π..
εἰ καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων (vg *ad
angelorum fr..am*)

πανοικεί *cum omni domo sua* Act 16,34

πανοπλία *armatura* b *universa arma*
Luc 11,22^b Eph 6,11 τὴν παν. τοῦ θεοῦ 13 idem

πανουργία *astutia* b *dolus*

Luc 20,23 κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν παν.^b

1 Co 3,19 2 Co 4,2 μὴ περιπατοῦντες ἐν π..ίᾳ
2 Co 11,3 Eph 4,14 ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθ., ἐν π.

πανοῦργος *astutus* 2 Co 12,16 ὑπάρχων παν.

πανταχῇ *abique* Act 21,28 πανταχῇ διδάσκων

πανταχοῦ *abique* Mar 1,28 (vg^o) [16,20]
Luc 9,8 Act 17,30 πάντας π. μετανοεῖν 24,3 28
22 γνωστὸν ἡμῖν – δτι π. ἀντιλέγεται
1 Co 4,17 καθὼς π. ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκων

εἰς τὸ παντελές S^o – ^a*omnino* b *in perpetuum* (vl ..o) Luc 13,11^a Hb 7,25 σώζειν εἰς
τὸ π.^b δύναται τοὺς προσερχομένους δι'

πάντῃ *semper* Act 24,3 π. τε καὶ πανταχοῦ

πάντοθεν *andique* b *ex omni parte*
Mar 14,5 Luc 19,43 συνέχουσίν σε π. Hb 9,4^b

παντοκράτωρ *omnipotens*

2 Co 6,18 „λέγει κύριος π.” Ap 1,8 δ ὅν
καὶ δ ἦν καὶ δ ἐρχόμ., δ π. 4,8 11,17 κύριε
δ θ. δ π. 15,3 16,7 19,6 ἔβασιλευσεν κύριος
δ θ. ἡμῶν δ π. 21,22 δ – κύρ. δ θ. δ π.
ναὸς αὐτῆς ἐστιν – 16,14 εἰς τὸν πόλεμον
τῆς ἡμέρας τῆς μεγ. τοῦ θ. τοῦ π. 19,15
τὴν ληνὸν – τῆς ὁργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ π.

πάντοτε *semper*

Mat 26,11 πάντοτε – τοὺς πτωχοὺς ἔχετε –, ἐμὲ
δὲ οὐ π. ἔχετε || Mar 14,7 Joh 12,8

Luc 15,31 τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἴ
Joh 6,34 πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον

7,6 8,29 11,42 πάντοτε μου ἀκούεις 18,20

Rm 1,10 π. ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου 1 Co 1,4
εὐχαριστῶ τῷ θεῷ π. Eph 5,20 Phl

14 π. ἐν πάσῃ δεήσει μου Col 1,3 εὐ-
χαριστοῦμεν – π. περὶ ὑμῶν 1 Th 1,2
2 Th 13,11 προσευχόμενα πάντ. περὶ
ὑμῶν 2,13 Phm 4 εὐχαριστῶ – πάντ.

1 Co 15,58 2 Co 2,14 4,10 5,6 9,8 Gal 4,18
Phl 1,20 ὡς π. καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χός
2,12 καθὼς π. ὑπηκούσατε 4,4 χαίρετε ἐν
κυρίῳ π. 1 Th 5,16 πάντοτε χαίρετε
Col 4,6 δ λόγος ὑμῶν πάντ. ἐν χάριτι – 12
1 Th 2,16 3,6 4,17 πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμενα
5,15 π. τὸ ἀγαθὸν διώκετε – εἰς πάντας
2 Ti 3,7 π. μανδάνοντα (sc τὰ γυναικάρια)
Hb 7,25 π. ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτ.

πάντως *utique* b (οὐ π.) *nequaquam*

Luc 4,23 Act (vl 18,21 vg^o) 21,22 28,4
Rm 3,9 προεχόμενα; οὐ π.^b – 1 Co 5,10 9,10
1 Co 9,22 ἵνα πάντως τινὰς σώσω – 16,12

*παρά

1) *cum genitivo*

παρά *cum ἀκριβοῦν*, μανθάνειν, πα-
ραλαμβάνειν – ἐλπίζειν, ζητεῖν –
ἀγοράζειν → *sub his verbis*; παρὰ θε-
οῦ → θεός; παρὰ τ. πατρός → πατήρ
vg *a, ab, abs* b *apud* c *de* d (οἱ παρ' αὐ-
τοῦ) *sui* – (τὰ παρά τινος): e *sua* f *quae*
misiſtis

Mat 21,42 „παρὰ κυρίου ἐγένετο” || Mar 12,11

Mar 3,21 ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ^d
5,28 δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς^e πάντα
[16,9 παρ'^c ἡς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ δαιμόνια]
Luc 1,45 τελείωσις τοῖς λελαλημέν. π. κυρίου
10,7 καὶ πίνοντες τὰ παρ'^b αὐτῶν Phl 4,18
δεξάμενος – τὰ παρ'^f ὑμῶν

Joh 5,34 οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν
λαμβάνω 41 δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
44 δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες,
καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου
θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

6,46 δ ὅν παρὰ τοῦ θεοῦ, – ἐώρακεν
7,29 οἶδα αὐτόν, δτι παρ' αὐτοῦ είμι 8,28

ἄ ἥκουσα παρ' αὐτοῦ 17,7 οσα δέ-
δωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν 8 ἔγνω-
σαν – δτι παρὰ σοῦ ἔξηλθον

– 51 ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ
Rm 11,27 αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ (vl παρ'
ἐμοῦ ἡ) διαθήκη (a me t..um)

2) *cum dativo*

ἀδύνατον, δυνατόν, μένειν, μονὴν

ποιεῖν παρά πνι → sub his verbis;
 παρὰ (τῷ) θεῷ (in epistolis) → θεός
 vg *apud*

Mat 6 1 μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμ.
 Luc 130 εὑρες – χάριν παρὰ τῷ θεῷ 252 „προ-
 ἐκοπτεν – χάριτι παρὰ θεῷ καὶ –“

Joh 838 δὲ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ
 17 5 καὶ νῦν δόξασόν με – παρὰ σεαυτῷ
 τῇ δόξῃ ἡ εἰχον – παρὰ σοί

Rm 1218 „μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ’ ἑαυτοῖς“
 (1125 v1 παρ’ ἑαυτοῖς vg *vobisipsis*)

1 Co 16 2 παρ’ ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων

2 Co 117 ἵνα ἡ παρ’ ἐμοὶ τὸ ναι ναι καὶ τὸ

Eph 6 9 προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ’ αὐτῷ

Jac 117 παρ’ ὃ οὐκ ἔνι παραλλαγή

2 Pe 211 οὐ φέρουσιν – παρὰ κυρίῳ βλάσφη-
 μον κρίσιν

3 8 μίσι ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη

3) cum accusativo

vg ^a*prae* ^b*praeter* ^c*praeterquam* ^d*plus*
quam ^e*potius quam* ^f*quam* ^g*contra*
*h**supra* ⁱ*inter* ^k(π. τοῦτο) *ideo* ^l(π. μίαν)
una minus

Act 1813 παρὰς τὸν νόμον Rm 128 παρὰς φύ-
 σιν 418ε ἐλπίδα 1617 παρὰς τὴν δι-
 δαχήν 2 Co 83 παρὰς δύναμιν

Rm 125 τῇ κτίσει παρὰς τὸν κτίσαντα
 12 3 μὴ ὑπερφρονεῖν παρ’ διὰ δεῖ φρονεῖν
 14 5 διὸ μὲν – κρίνει ἡμέραν παρ’ ἡμέραν

1 Co 311 θεμέλιον – παρὰς τὸν κείμενον
 1215 οὐ παρὰ τοῦτοκού οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
 σώματος 18κ

2 Co 1124 τεσσεράκοντα παρὰ μίαν¹ ἔλαβον

Gal 1 8 παρ’ διεύηγγελισάμεθα ὑμῖν 9b

Hb 1 4 διαφορώτερον παρὰ^a αὐτοὺς – δύνομα
 33 πλείονος – δόξης παρὰ^a Μωϋσῆν
 114 παρὰ^f Καίν 1224^f Ἀβελ
 1111 Σάρρα – παρὰς καιρὸν ἡλικίας

παραβαίνειν *transgredi* ^b*praevericari*

Mat 15 2 τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ³
 ύμεις π..ετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ

Act 125 ἀποστολῆς, ἀφ’ ἡς παρέβη^b Ἰούδας

παραβάλλειν *applicare* Act 2015 εἰς Σάμ.

παράβασις *praevericatio* ^b*transgressio*

Rm 223 διὸ ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παρ.
 τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις;

415 οὐδεὶς οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις.
 514 ἐπὶ τῷ ὅμοιώματι τῆς παραβ. Ἄδαμ

Gal 319 τῶν παραβάσεων^b χάριν προσετέθη
 1 Ti 214 ἡ δὲ γυνὴ – ἐν παραβάσει γέγονεν
 Hb 2 2 πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλα-
 βεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν
 915 τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ π..εων

παραβάτης S^o – *praevericator* ^b*transgres-
 sor* (Luc 65 v1 π. εἰ τοῦ νόμου vg^o)

Rm 225 ἐὰν δὲ παραβ. νόμου ἡς 27 Jac 211^b
 Gal 218 παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω
 Jac 2 9 ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τ. νόμου ὡς π..αι^b

παραβιάζεσθαι *cogere* Luc 2429 Act 1615

παραβολεύεσθαι S^o – *tradere* Phl 230 ψυχῇ

παραβολή *parabola* ^b*similitudo*

Mat 13 3 ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν π..αῖς
 10 διὰ τί ἐν π. λαλεῖς αὐτοῖς; 13 διὰ
 τοῦτο ἐν π. αὐτοῖς λαλῶ 33 ἄλλην π.
 ἐλ. αὐτοῖς 34 ταῦτα πάντα ἐλ. – ἐν π.
 τοῖς ὅχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς
 οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς || Mar 433 τοι-
 αύταις π..αῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς
 τὸν λόγον 34 121 ἥρξατο αὐτοῖς ἐν
 παραλ. λαλεῖν cfr παροιμία Joh 1625
 – 18 ἀκούσατε τὴν παρ. τοῦ σπείραντος
 – 24 ἄλλην π..ὴν παρέθηκεν αὐτοῖς 31
 – 35 „ἄνοιξα ἐν π..αῖς τὸ στόμα μου“
 – 36 διασάφησον ἡμῖν τὴν π. τῶν ζιζανίων
 – 53 δὲ ἐτέλεσεν ὁ Ἰησ. τὰς π. ταύτας
 1515 φράσον ἡμῖν τὴν π. || Mar 717 ἐπη-
 ρώτων αὐτὸν – τὴν π. – 410 τὰς π.
 || Luc 89 τίς αὕτη εἶη ἡ παραβολή
 2133 ἄλλην π..ὴν ἀκούσατε || Luc 209
 – 45 ἀκούσαντες – οἱ Φαρισαῖοι τὰς πα-
 ραβολάς || Mar 1212 δηποτές αὐ-
 τοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν Luc 2019^b
 22 1 πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς
 2432 ἀπὸ – τῆς συκῆς μάδετε τὴν παρ. ||
 Mar 1328 – Luc 2129 εἶπεν π..ὴν^b
 Mar 323 ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς
 4 2 ἐδίδασκεν – ἐν παραβολαῖς πολλά ||
 Luc 84 εἶπεν διὰ παραβολῆς^b
 – 11 τοῖς ἔξω ἐν π..αῖς τὰ πάντα γίνεται
 || Luc 810 τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν π..αῖς
 – 13 οὐκ οἴδατε τὴν παρ. ταύτην, καὶ πῶς
 πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;
 – 30 ἡ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολὴ θῶμεν;

Luc 423 ἐρείτε μοι τὴν παρ.^b ταύτην· Ιατρέ
 538 ἔλεγεν – π..ὴν^b 639^b 1218^b 136^b 147
 πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν

- (Luc) 153 181.9 πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς δτι εἰσὶν δίκαιοι 1911 προσθεῖς εἶπεν παραβολὴν 209 2129^b
- Luc 811 ἔστιν δὲ αὐτῇ ἡ παραβολή 1241 πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις Ἡ καὶ πρὸς πάντας;
- Hb 9 9 ἡτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα 1119 διθεν αὐτὸν (sc τὸν Ἰσαὰκ) καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο (sc Ἀβραάμ)

παραγγελία S^o – *praeceptum* ^b(π..ία) *praecipiendo* Act 528^b 1624 π..αν – λαβών 1 Th 4 2 τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν 1 Ti 1 5 τὸ – τέλος τῆς παρ. ἔστιν ἀγάπη ἐκ – 18 ταύτην τὴν παρ. παρατίθεμαί σοι

- παραγγέλλειν** *praecipere* ^b*denunciare* Mat 10 5 (sc τοῖς δώδεκα) || Mar 68 ίνα μηδέν 1535 τῷ ὅχλῳ ἀναπεσεῖν || Mar 86 [Mar brev. claus. πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον – ἔξήγγειλαν vng^o] Luc 514 παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν 856 αὐτοῖς 921 – 829 τῷ πνεύ. – ἔξελθεῖν Act 1 4 παρήγγειλεν – ἀπὸ Ἱεροσ. μὴ χωρίς. 418 παρήγγειλαν^b – μὴ – διδάσκειν ἐπὶ τῷ δύναματι – Ἰησοῦ 528.40^b μὴ λαλεῖν 1042 παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ 15 5 π..ειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως 1618 παραγγέλλω σοι – ἔξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς – 23 (v1 1730) 2322 μηδενὶ ἐκλαλῆσαι 30^b 1 Co 710 παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος 1117 τοῦτο δὲ π..ων οὐκ ἐπαινῶ δτι 1 Tb 411 καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν 2 Th 3 4 πεποιθάμεν –, δτι οὐ π..ομεν – ποιεῖτε καὶ ποιήσετε β παραγγέλλομεν^b – ὑμῖν – στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ – ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος 10 παρηγγέλλομεν^b ὑμῖν, δτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι 12 τοῖς – τοιούτοις παραγγέλλομεν^b καὶ παρακαλοῦμεν – ίνα 1 Ti 1 3 ίνα παραγγείλῃς^b τισὸν μὴ ἐτεροιδιδασκαλεῖν 411 παράγγελλε ταῦτα 57 617 τοῖς πλούσιοις – παράγγελλε 613 π..ω –, τηρῆσαι σε τὴν ἐντολήν

- παράγειν, ..εσθαι** *praeterire* ^b*transire* Mat 9 9^b 27^b 2030^b Mar 116 214 1521 Joh (v1 869 παρῆγεν οὕτως vng^o) 91 1 Co 731 παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου 1 Jo 2 8 Ἡ σκοτία παράγεται^b 17 ὁ κόσμος παράγεται^b καὶ Ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ

- ***παραγίνεσθαι** *venire* ^b*adesse* ^c*assistere* ^d*praesentem esse* Luc 11 6 φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὅδοῦ πρός 1251 ὅπι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι –; 1 Co 16 3 ὅταν δὲ παραγένωμαι^d, – πέμψω 2 Ti 418 ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι παρεγένετο^b Hb 911 Χός – π..όμενος^c ἀρχιερεὺς τῶν γενομένων (v1 μελλόντων vng) ἀγαθῶν

παραδειγματίζειν ^a*ostentui habere* ^b*tradicere* (Mat 119 v1 μὴ δέλων αὐτὴν π..ίσαι^b) Hb 66 ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ π..οντας^a

παράδεισος

- Luc 2343 σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παρ. 2 Co 12 4 ἡρπάγη εἰς τὸν παράδ. καὶ ἥκουσεν Ap 2 7 „ἐκ τοῦ ξύλου τ. ζωῆς”, δ ἔστιν „ἐν τῷ παρ. τοῦ θεοῦ” (v1 + μου vng)

παραδέχεσθαι

- Mar 420^b τὸν λόγον Act 2218 μαρτυρίαν περί Act 15 4 παρεδέχθησαν^b ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας 1621 ἔθη ἡ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν π..σθαι^b 1 Ti 519 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ „ἐπὶ δύο” Hb 12 6 „μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν δν π..εται”

παραδιδόναι

- παραδιδόναι** *tradere* ^b(part.) *traditor* ^c*prodere* ^d*producere*
- 1) traduntur res, praecepta, rationes, potestas, fides, animae
- Mat 1127 πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου || Luc 1022 – 46 σοὶ δώσω τὴν ἔξουσίαν ταύτην –, δτι ἐμοὶ παραδέδοται cfr διδόναι Mat 2818 2514 τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ 20.22
- Mar 713 τῇ παραδόσει ὑμῶν ἡ παρεδώκατε Luc 1 2 καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς Joh 1930 παρέδωκεν τὸ πνεῦμα
- Act 614 τὰ ἔθη ἡ παρεδώκεν ἡμῖν Μωϋσῆς 1528 τὰς ψυχὰς – ὑπὲρ τοῦ δύναμ. τοῦ κυρ. 16 4 παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμ. ὑπὸ τῶν ἀποστ.
- Rm 617 ὑπηκούσατε – ἐκ καρδίας εἰς δν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς
- 1 Co 11 2 καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις 23 παρέλαβον –, δ καὶ παρέδωκα ὑμῖν 163 παρέδωκα – ὑμῖν ἐν πρώτοις, δ καὶ παρέλαβον, δτι Χός

1 Co 13:3 καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
15:24 δταν παραδιδοῖ τὴν βασιλ. τῷ θεῷ

1 Pe 2:23 παρεδίδον δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως

2 Pe 2:21 ἡ – ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης
αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς

Jud 3 ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἕπαξ παραδοθείσῃ
τοῖς ἀγίοις πίστει

2) traduntur homines

a) Jesus, filius hominis

Mat 10:4 Ἰούδας δ καὶ παραδοὺς αὐτὸν 26

15 κάγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτὸν 16.21 εἰς

ἔξ ὑμῶν παραδώσει με 23.24.25.46.48 273.4

παραδοὺς αἷμα ἀδῶν – Mar 3:19 14:10

ἵνα αὐτὸν παραδοῖς αὐτοῖς 11.18.21.42.44^b

– Luc 22:4 τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ αὐτὸν

6 ἀτερ ὅχλου 21.22.48 φιλήματι – παραδί-

δως; – Joh 6:4 τίς ἔστιν ὁ παραδώσων

αὐτὸν 7:1 12:4 13:2.11.21 18:2.5.36 οἱ ὑπηρέ-

ται δὲ οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παρα-

δοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις 19:11 ὁ παραδούς μέ-

σοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει 21:20

Mat 17:22 μέλλει δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. παραδίδο-

σθαι εἰς χεῖρας ἀνθρ. || Mar 9:31 Luc

9:44 – Mat 20:18.19 παραδώσουσιν αὐ-

τὸν τοῖς ἔθνεσιν Mar 10:33 Luc 18:32

26:2 παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι 45

|| Mar 14:41 – Luc 24:7 δεῖ παραδιδ.

27:2 παρέδωκαν Πιλάτῳ || Mar 15:1 – Joh

18:30.35 οἱ ἀρχιερεῖς π..άν σε ἐμοί

– 18 διὰ φθόνον παρέδωκαν || Mar 15:10

– 26 παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ || Mar 15:15

Luc 23:25 τῷ θελήματι αὐτῶν Joh 19:

16 – Luc 24:20 εἰς κρίμα θανάτου

Luc 20:20 ὥστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ

τῇ ἔξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος

Act 3:13 δὲν ὑμεῖς – παρεδώκατε καὶ ἡρνήσ.

Rm 4:25 „παρεδόηθη διὰ τὰ παραπτῶ.” ὑμῶν

8:32 ὑπὲρ ὑμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν

1 Co 11:23 ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο ἔλαβεν

Gal 2:20 τοῦ – παραδόντος ἐστὸν ὑπὲρ ἐμοῦ

Eph 5:2 καθὼς καὶ δὲ Χός – παρέδωκεν ἐσ-

τὸν ὑπὲρ ὑμῶν 25 ὑπὲρ αὐτῆς (sc τῆς

ἐκκλησίας)

b) traduntur alii homines

Mat 4:12 δτι Ἰωάννης παρεδόθη || Mar 1:14

5:25 μήποτέ σε παραδῶ δὲ ἀντίδικος τῷ
κριτῇ || Luc 12:58 δὲ κριτής σε παρα-

δωσει τῷ πράκτορι

10:17 παραδώσουσιν – ὑμᾶς εἰς συνέδρια 18

δταν δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς 24:9 παρα-

δώσουσιν ὑμ. εἰς θλῖψιν || Mar 13:9.

11 Luc 21:12 εἰς τὰς συναγωγάς

Mat 10:21 παραδώσει – ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς
θάνατον (24:10) Mar 13:12 Luc 21:16

18:34 παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς

Act 7:42 παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν „τῇ
στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ”

8:3 παρεδίδου εἰς φυλακήν 22:4 cfr 12:4

21:11 εἰς χεῖρας ἐθνῶν 27:1 28:17

14:26 ὅθεν ἡσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι
τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον 15:40

Rm 1:24 διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς δὲ θεὸς – εἰς
ἀκαθαρσίαν 26 εἰς πάθη ἀπιμίας 28

εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μή
8:17 → supra sub 1)

1 Co 5:5 παραδοῦναι – τῷ σατανᾷ 1 Ti 1:20

2 Co 4:11 οἱ ζῶντες εἰς θάνατον π..δμεδα

Eph 4:19 ἐπιτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ

2 Pe 2:4 δὲ θεὸς – παρέδωκεν (sc ἀγγέλους)
εἰς κρίσιν τηρουμένους

3) licet (per maturitatem frugum)

Mar 4:29 δταν δὲ παραδοῖς δὲ καρπός (vg
cum produixerit fructus)

παράδοξος *mirabilis* Luc 5:26 εἶδομεν π..α

παράδοσις *traditio* ^b *praeceptum*

Mat 15:2 τῶν πρεσβυτέρων || Mar 7:3.5

– 3 διὰ τί – ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντο-
λὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδ. ὑμῶν;
εἰ ἤκυρώσατε τὸν λόγον τ. θ. διά –
|| Mar 7:13 τῇ παρ. ὑμῶν 9 ἵνα τὴν
παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε 8 κρατεῖτε
τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων

1 Co 11:2 δπι – καθὼς παρέδωκα (*tradicō*) ὑ-
μῖν τὰς παραδόσεις^b κατέχετε

Gal 1:14 ζηλωτῆς – τῶν πατρικῶν μου παραδ.

Col 2:8 ἀπάτης κατὰ τὴν παρ. τῶν ἀνθρώ.

2 Th 2:15 κρατεῖτε τὰς παραδ. δὲς ἐδιδάχθητε
3:6 μὴ κατὰ τὴν παράδ. ἡν παρελάβετε

παραζηλοῦν *aemulari* ^b *ad aemulationem*
adducere ^c *ad aem. provocare*

Rm 10:19 „π..ώσω^b” ὑμᾶς „ἐπ’ οὐκ ἔθνει” 11:11

11:14 εἴ πως παραζηλώσω^c μου τὴν σάρκα

1 Co 10:22 ἡ „παραζηλοῦμεν τὸν κύριον”;

παραδαλάσσιος *maritimus* Mat 4:13 Καφαρ.

παραθεωρεῖσθαι S^o – *despicere* Act 6:1 χῆρ.

παραδήκη *depositum* 1 Ti 6:20 τὴν παρ. φύ-

λαξον 2 Ti 114 τὴν καλὴν παρ. – 12 ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθ. μου φυλάξαι παραινεῖν ^aconsolari ^bsuadēre Act 27⁹ παρήγει^a δ Παῦλος 22 π..ῶ^b – εὔθυμεῖν παραιτεῖσθαι *destitare* ^b*excusare* (*excusatum habēre*), *exc. se* ^c*recusare* Mar 15 ^b ἔνα δέσμιον δν παρητοῦντο (vi ὄντερ vel δν ἀν ἡτοῦντο νg *quemcumque petiissent*) ^b μένον^b Luc 14¹⁸ (med et pass)^{b b} 19 ἔχε με παρητη- Act 25¹¹ οὐ παραιτοῦμαι^c τὸ ἀποθανεῖν 1 Ti 4⁷ μύθους παραιτοῦ 2 Ti 22³ ζητήσεις 5¹¹ νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ Tit 3¹⁰ αἱρεπικὸν ἄνδρωπον – παραιτοῦ Hb 12¹⁹ παρητήσαντο^b μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον 25 μὴ παραιτήσθει^c τὸν λαλοῦντα· εἰ – οὐκ ἔξεφυγον ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι^c τὸν χρηματίζοντα παρακαθέζεσθαι S^o – *sedēre secus* Lc 10³⁹ παρακαλεῖν *rogare* ^b*orare* ^c*consolari* et *consolare* ^d*deprecari* ^e*obsecrare* ^f*hortari* ^g*adhortari* ^h*exhortari* (*aliquotiens vi passiva*)
 1) = arcessere, advocare Act 28²⁰
 2) = rogare, animum confirmare, hortari Mat 8 ^b ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν – κύριε || Lc 7⁴ παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως – 31 οἱ – δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν 34 παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ || Mar 5 10^d 12^d 17.18 παρεκάλει^d αὐτ. δ δαιμονισθεῖς ἵνα μετ' αὐτοῦ ἦ Lc 8^{31.32} 14³⁸ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου || Mar 6^{58d} 18²⁸ παρεκάλει αὐτὸν – μακροθύμησον 32 ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με 26⁵³ ὅτι οὐ δύναμαι π..έσαι τὸν πατέρα Mar 140 λεπρὸς π..ῶν^d αὐτὸν 5²³ Ἰάϊρος, – παρακαλεῖ^d αὐτὸν πολλά || Lc 8⁴¹ 7³² π..οῦσιν^d αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα 8²² ἵνα αὐτοῦ ἄψηται Lc 3¹⁸ πολλὰ – π..ῶν^h εὐηγγελίζετο τ. λαόν 15²⁸ δὲ πατήρ αὐτοῦ – παρεκάλει αὐτόν Act 240 παρεκάλει^h αὐτοὺς – σώθητε 11^{23f} προσμένειν τῷ κυρίῳ 14²² π..οῦντες^h ἔμμένειν τῇ πίστει 8³¹ 9³⁸ 13⁴² 16^{9d} 15^d 39^d 19³¹ 15³² διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν^c τ.

ἀδελφούς 16^{40c} 20¹ τ. μαθητάς^h 2^b Act 21¹² 24^{4b} 25² 27^{33.34} 28^{14.20} Rm 12¹ παρακαλῶ^e – ὑμᾶς – διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι 15^{30e} συναγωνίσασθαι μοι 16¹⁷ σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας – ποιοῦντας – 8 εἴτε δ π..ῶν^h, ἐν τῇ παρακλήσει^h 1 Co 1¹⁰ π..ῶ^e – ὑμᾶς – διὰ τοῦ δνόματος – Ι. Χοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ δέγητε 4¹⁶ μηταί μου γίνεσθε 16^{15e} ἵνα – ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις 4¹³ δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν^e 14³¹ ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ – παρακαλῶνται^h 2 Co 13¹¹ παρακαλεῖσθε^h 16¹² πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ 2 Co 2⁸ διὸ π..ῶ^e ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην 10¹ π..ῶ^e ὑμ. διὰ τῆς πραῦτης καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χοῦ 5²⁰ ὡς τοῦ θεοῦ π..οῦντος^h δι' ἡμῶν 6¹ παρακαλοῦμεν^h μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς 8⁶ εἰς τὸ π..έσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα 12¹⁸ 9⁵ π..έσαι τοὺς ἀδελφ. ἵνα προέλθωσιν 12⁸ τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα, ἵνα Eph 4¹ π..ῶ^e – ὑμᾶς – ἀξίως περιπατῆσαι Phil 4² Εὔοδίσαν π..ῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ^d τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ 1 Th 2¹² π..οῦντες^d ὑμᾶς καὶ παραμυθούμ 3² ὑμᾶς – π..έσαι^h ὑπὲρ τ. πίστεως ὑμ. 4¹ ὑμᾶς – π..οῦμεν^e ἐν κυρίῳ –, ἵνα – 10 π..οῦμεν – ὑμᾶς –, περισσεύειν μᾶλλον 5¹⁴ νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους 5¹¹ π..εῖτε^c ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε 2 Th 3¹² π..οῦμεν^e ἐν κυρίῳ – ἵνα ἔργαζόμενοι 1 Ti 1³ π..έσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ 2¹ π..ῶ^e – πρῶτον – ποιεῖσθαι δεήσεις 5¹ ἀλλὰ παρακάλει^e ὡς πατέρα 6² ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει^h 2 Ti 4² ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον^e Tit 1⁹ δυνατὸς – καὶ π..^h ἐν τῇ διδασκαλίᾳ 2⁶ τοὺς νεωτέρους – π..ει^f σωφρονεῖν – 15 ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει^h Phm 9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ^e 10 π..ῶ^e σε περὶ τοῦ ἔμοῦ τέκνου Hb 3¹³ π..εῖτε^c ἔαυτοὺς καν' ἔκαστ. ἡμέραν 10²⁵ μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἔαυτῶν, –, ἀλλὰ π..οῦντες^c 13¹⁹ περισσοτέρως – π..ῶ^d τοῦτο ποιῆσαι – 22 π..ῶ – ὑμᾶς, –, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως 1 Pe 2¹¹ π..ῶ^e ὡς παροίκους – ἀπέχεσθαι τῶν – ἐπιθυ. 1 Pe 5¹ πρεσβυτέρους – π..ῶ^e – ποιμάνατε

1 Pe 5:12 παρακαλῶν^e καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἰναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ
 Jud 3 π..ῶν^d ἐπαγωνίζεσθαι τῇ – πίστει
 3) consolari, erigere, animatum addere
 Mat 21:8 „οὐκ ἥθελεν παρακληθῆναι^c“
 5:4 δτι αὐτοὶ „παρακληθήσονται^c“
 Luc 16:25 νῦν δὲ ὡδε π..είται^c (Lazarus)
 Act 20:12 παρεκλήθησαν^c οὐ μετρίως
 2 Co 1:4 ὁ π..ῶν^c ἡμᾶς ἐπὶ – τῇ θλίψει ἡμῶν,
 εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν^c
 – διὰ τῆς παρακλήσεως ἡς π..ούμενα^a αὐτοί ε εἴτε παρακ.^c·^b (vl^b)
 2:7 ὥστε – μᾶλλον ὑμᾶς – παρακαλέσαι^c
 7:8 ὁ π..ῶν^c τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν^c ἡμᾶς ὁ θεός 7 καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἦ παρεκλήθη^c (sc Τίτος) ἐφ’ ὑμῖν 13 διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα^c
 Eph 6:22 ὕνα – π..έση^c τὰς καρδίας ὑμῶν Col 4:8^c 22 π..κληθῶσιν^c αἱ καρδ. αὐτῶν
 1 Th 3:7 παρεκλήθημεν^c – ἐφ’ ὑμῖν ἐπί 4:18 π..είτε^c ἀλλήλους ἐν τ. λόγοις τούτ.
 2 Th 2:17 ὁ θεός –, παρακαλέσαι^b (vl^c) ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίζαι
 παρακαλύπτεσθαι velari Luc 9:45 τὸ φῆμα
 παρακεῖσθαι adiacēre Rm 7:18 τὸ – θέλειν παράκειται μοι 21 ἐμοὶ τὸ κακὸν π..ται
 παράκλησις consolatio^b solatium^c exhortatio^d (ἐν τῇ π.) in exhortando
 Luc 2:25 προσδεχόμενος π..iv τοῦ Ἰσραὴλ 6:24 δτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν
 Act 4:38 Βαρναβᾶς –, –ιὸς παρακλήσεως 9:31 τῇ παρ. τοῦ – πνεύματος ἐπληθύνετο 13:15 εἰ τίς ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος π..εως^c 15:31 ἔχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει
 Rm 12:8 ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει^d 15:4 ὕνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρ. τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν
 5 δὲ θεός τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλ.^b δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν
 1 Co 14:3 ὁ – προφητεύων – λαλεῖ – π..κλησιν^c
 2 Co 1:3 ὁ – θεός πάσης παρ. 4 διὰ τῆς παρ.^c ἡς παρακαλούμενα αὐτοὶ ὑπὸ τ. θ.
 – 5 περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν
 – 6 εἴτε – θλιβόμενα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρ.^c καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμενα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρ.^{a..c} (vl^c) 7 οὕτως καὶ τῆς παρακλ. (sc κοινωνοί ἔστε)
 7 4 πεπλήρωμαι τῇ παρακλ. 7 (vl^b) 13

2 Co 8:4 μετὰ πολλῆς παρ.^c δεόμενοι ἡμῶν – 17 τὴν μὲν παράκλ.^c ἐδέξατο (sc Τίτος)
 Phl 2:1 εἴ πισ οὖν παράκλησις ἐν Χῷ, εἴ τι 1 Th 2:3 ἡ – παρ.^c ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδέ 2 Th 2:16 ὁ – δούς π..iv αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα 1 Ti 4:13 πρόσεχε – τῇ παρ.^c, τῇ διδασκαλίᾳ^c Phm 7 χαρὰν – ἔσχον καὶ π..iv ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ^c Hb 6:18 ὕνα – ἰσχυρὰν παράκλησιν^b ἔχωμεν 12 5 ἐκλέλησθε τῆς παρ., ἡτις ὑμῖν 13:22 ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρ.^b

παράκλητος S^o – paraclitus (vl ..et.)^b ad-vocatus Jōh 14:18 ἄλλον π..ον δώσει ὑμῖν 28 ὁ δὲ παρ. – ὑμᾶς διδάξει πάντα 15:28 δταν ἔλθῃ ὁ παρ. μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ 16:7 ὁ παρ. οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς 1 Jo 2:1 π..ον^b ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα

παρακοή S^o – inobedientia Rm 5:19 διὰ τῆς παρ. τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου 2 Co 10:6 ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικήσαι πᾶσαν π. Hb 2:2 πᾶσα – π. ἔλαβεν ἔνδικον μωσῆς

παρακολουθεῖν assequi^b sequi^b [Mar 16:17 σημεῖα – π..ήσει^b] Luc 1:3 πᾶσιν ἀκριβῶς 1 Ti 4:8 (sc καλῇ διδασκαλίᾳ) 2 Ti 3:10

παρακούειν non audire Mat 18:17 ἐὰν δὲ π.. ση αὐτῶν (sc τῶν μαρτύρων) – · ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας π..ση, ἔστω σοι Mar 5:36 ὁ δὲ Ἰησοῦς π..σας (vl ἀκούσας νγ) τὸν λόγον λαλούμενον

παρακύπτειν se inclinare^b perspicere^c procumbere^d prospicere^d [Luc 24:12^c] || Jōh 20:5.11 εἰς τὸ μνημεῖον Jac 1:25^b εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερ. 1 Pe 1:12 εἰς ἀ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι π..κύψαι^d

παραλαμβάνειν accipere^b adhibere^c assu-mere^d recipere^e suscipere^f tollere^g (παρέλαβον) mihi traditum est

1) assumuntur etc. homines Mat 1:20 Μαρίαν 24 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 2:13 τὸ παιδίον 14.20.21 καὶ τὴν μητέρα 4:5 π..ει^c αὐτὸν διάβολος εἰς 8^c 12:45^c ἐπτὰ ἔτερα πνεύματα || Luc 11:26^c 17:1^c Πέτρον καὶ Ἰάκ. καὶ Ἰω. || Mar 9:2^c Luc 9:28^c – Mat 26:37^c || Mar 14:33^c – Mat 20:17^c τοὺς δώδεκα κατ' ἴδιαν || Mar 10:32^c Luc 18:31^c – Luc 9:10^c

Mat 18:16 παράλαβε^b μετὰ σοῦ ἕπι ἔνα ἡ δύο
24:40 εἶς^c 41 μία π..εται^c || Luc 17:34^c 35^c
27:27 π..βόντες^e τὸν Ἰησ. εἰς τὸ πρατιώρ.
Mar 4:36^c 54^c – Joh 19:16^e τὸν Ἰησοῦν
Joh 1:11 οἱ ἕδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον^d
14:3 παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν
Act 15:39^c 16:33^f 21:24^c 26^c 32^c 23:18^c
Col 2:6 ὡς – παρελάβετε τὸν Χρ. – τὸν κύρ.
2) accipiuntur etc. res, verba

Mar 7:4 πολλά ἔστιν δὲ π..έλαβονε κρατεῖν
1 Co 11:23 ἐγὼ – παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, δὲ
15:1 τὸ εὐαγγέλιον –, δὲ καὶ παρελάβετε
– 3 δὲ καὶ παρέλαβον, διτὶ Χός ἀπέθα-
νεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν
Gal 1:9 εὐαγγελίζεται παρ’ δὲ παρελάβετε
– 12 οὐδὲ – ἐγὼ παρὰ ἀνθρ. παρέλαβον
Phl 4:9 δὲ καὶ ἐμάδετε καὶ παρελάβετε
Col 4:17 διακονίαν 1 Th 2:13 λόγον ἀκοῆς παρ’
ἡμῶν 4:1 τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
2 Th 3:6 παράδοσιν – παρ’ ἡμῶν
Hb 12:28 βασιλείαν ἀσάλευτον π..άνοντες^e

παραλέγεσθαι S^o – iuxta navigare ^blegere
Act 27:8.13 παρελέγοντο^b τὴν Κρήτην

παράλιος, ἡ sc χώρα maritima Luc 6:17

παραλλαγή transmutatio Jac 1:17 οὐκ ἔνι

παραλογίζεσθαι decipere ^bfallere
Col 2:4 ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς π..ηται ἐν πιθανῷ.
Jac 1:22 μὴ ἀκροαταὶ μόνον π..όμενοι^b ἔσυτ.

παραλυτικός (Mt Mr) S^o – et παραλελυ-
μένος (Lc Act Hb) paralyticus ^bsolutus
Mat 4:24 8:6 9:2.6 || Mar 2:3.4.5.9.10 Luc 5:18.
24 – Act 8:7 9:33 – Hb 12:12 „π..να^b γόνατα”

παραμένειν permanēre ^bmanēre
(1Co 16:6 v1 πρὸς ὑμᾶς – τυχὸν παραμενῶ^b)
Phl 1:25 διτὶ μενῶ καὶ παραμενῶ – ὑμῖν
Hb 7:23 διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι π..ειν
Jac 1:25 δὲ – παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν
τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας

παραμυθεῖσθαι consolari Joh 11:19.31
1 Th 2:12 5:14 παραμυθεῖσθε τοὺς δλιγοψύχους

παραμυθία consolatio 1 Co 14:3 δὲ – προφη-
τεύων ἀνθρώποις λαλεῖ – παραμυθίαν

παραμύθιον solatium
Phl 2:1 εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις

παρανομεῖν (π..ῶν) contra legem Act 23:3

παρανομία 2 Pe 2:16 ἔλεγχιν – ἔσχεν ἴδιας πα-
ρανομίας (v1 παρανοίας vg suae ves-
niae v1 [propriae iniquitatis])

παραπικραίνειν exacerbare Hb 3:16 τίνες –;

παραπικρασμός exacerbatio Hb 3:8.15

παραπίπτειν prolabi Hb 6:6 π..πεσόντας

παραπλεῖν S^o – transnavigare Act 20:16 Ἐφ.

παραπλήσιον S^o – usque ad Phl 2:27 θανάτῳ

παραπλησίως S^o – similiter Hb 2:14 μετέσχ.

παραπορεύεσθαι praeterire ^bpraetergredi
^ctransire ^dambulare

Mat 27:39 οἱ δὲ π..όμενοι ἐβλασφ. || Mar 15:29

Mar 2:23^d (v1 διαπορ.) 9:30^b διὰ τῆς Γαλιλ. 11:20^c

παράπτωμα delictum ^bpeccatum

Mat 6:14 ἐὰν – ἀφῆτε τοῖς ἀνθρ. τὰ παρ.^b αὐ-
τῶν 15 οὖδὲ δὲ πατήρ – ἀφήσει τὰ παρ.^b
ὑμῶν || Mar 11:25 ἵνα καὶ δὲ πατήρ –
ἀφῇ ὑμῖν τὰ παρ.^b ὑμῶν (v1 28^b)

Rm 4:25 δις „παρεδόθη διὰ τὰ παρ.” ὑμῶν
5:15 οὐχ ὡς τὸ παρ., οὕτως – τὸ χάρισμα·
εἰ – τῷ τοῦ ἐνὸς παρ. οἱ πολλοὶ ἀπέ-
θανον 16 τὸ – χάρισμα ἐκ πολλῶν παρ.
εἰς δικαίωμα 17 τῷ τοῦ ἐνὸς παρ. δὲ
θάνατος ἐβασίλευσεν 18 δι’ ἐνὸς παρ.
– 20 νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ
τὸ παράπτωμα

11:11 τῷ αὐτῶν παρ. ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνε-
σιν 12 τὸ παρ. αὐτῶν πλοῦτος κόσμου

2 Co 5:19 μὴ λογιγόμενος αὐτοῖς τὰ π.. αὐτῶν

Gal 6:1 ἐὰν – προλημφθῇ ἀνθρ. ἐν τινι παρ.
Eph 1:7 ἐν φόβῳ – τὴν ἀφεσιν τῶν παρ.^b

2:1 δοντας νεκροὺς τοῖς παρ. 5^b Col 2:13

Col 2:13 χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτ.

παραρρεῖν pereffluere (v1 effluere)

Hb 2:1 προσέχειν –, μήποτε παραρυῶμεν

παράσημος S^o – cui est insigne Act 28:11

παρασκευάζειν ^aparare ^b(med) se parare

^c(pref pass) paratum esse Act 10:10^a – 1 Co
14:8 τίς π..άσεται^b εἰς πόλεμον; 2 Co 9:2 Ἀ-
χαῖα παρεσκεύασται^c 3 ἵνα π..εσκ. ἥτε^c

παρασκευή *parasceve* Mat 27:62 Mar 15:42 ὅ
έστιν προσάββατον Luc 23:54 Joh 19:14
παρασκ. τοῦ πάσχα 31:42 τῶν Ἰουδαίων

παρατείνειν *protrahere* Act 20:7 τὸν λόγον

παρατηρεῖν, ..σθαι *observare* ^b *custodire*
Mar 3:2 παρετήρουν αὐτὸν εἰ || Luc 6:7 π..ντο
Luc 14:1 ἡσαν π..ούμενοι αὐτὸν 20:20
Act 9:24 παρετηροῦντο^b – καὶ τὰς πύλας
Gal 4:10 ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας

παρατήρησις S^o – *observatio* Luc 17:20 οὐκ
ἔρχεται ἡ βασιλ. τοῦ θεοῦ μετὰ π..εως

παρατιθέναι, ..εσθαι *apponere* ^b *ponere ante*
^c *propinquere* ^d *insinuare* ^e *commendare*
Mat 13:24 παραβολὴν παρέθηκεν^c αὐτοῖς 31:4
Mar 6:41^b (ἄρτους) 86:7 || Luc 9:16^b – 10:8 11:6^b
Luc 12:48 ὃ παρέθεντο^e πολύ, περισσότερον
23:46 „εἰς χεῖράς σου π..εμαι^e τὸ πνεῦμ^o”
Act 14:23 παρέθεντο^e αὐτοὺς τῷ κυρίῳ 20:32^e
16:34 παρέθηκεν τράπεζαν
17:3 π..έμενος^d δtti τὸν χρ. ἔδει παθεῖν
1 Co 10:27 πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε
1 Ti 1:18 τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί^e σοι
2 Ti 2:2 ταῦτα παράδου^e πιστοῖς ἀνδρώποις
1 Pe 4:19 πιστῷ κτίσῃ παρατιθέσθωσαν^e τὰς
ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ

παρατυγχάνειν S^o – *adesse* Act 17:17

παραυτίκα *in praesenti* 2 Co 4:17 π. ἐλαφρ.

παραφέρειν, ..εσθαι *transferre* ^b *abducere*
^c *circumferri*

Mar 14:38 παρένεγκε τὸ ποτήριον || Luc 22:42
Hb 13:9 διδαχαῖς ποικιλαῖς – μὴ π..εσθε^b
Jud 12 νεφέλαι – ὑπὸ ἀνέμων π..όμεναι^c

παραφρονεῖν (π..ῶν) *ut minus sapiens*
2 Co 11:23 παραφρονῶν λαλῶ· ὑπὲρ ἐγώ

παραφρονία S^o – *insipientia* 2 Pe 2:16

παραχειμάζειν S^o et π..ασία S^o – *hiemare*
Act 27:12 πρὸς π..ίαν (*ad h..andum*) 12:28 11:1
1 Co 16:6 π..άσω Tit 3:12 κέκρικα π..άσαι

παραχρῆμα *confestim* ^b *continuo* ^c *illico* (vī
ilico) ^d *protinus* ^e *statim*

Mat 21:19 ἔξηράνθη παρ.^b ἡ συκῆ 20 πῶς – ^b;

Luc 1:64^c 4:39^b 5:25 8:44.47 Ἱάνθη 55^b 13:13 ἀνωρ-
θώθη 18:43 ἀνέβλεψεν 22:60^b
19:11 διὰ τὸ – δοκεῖν αὐτοὺς ὅπι παρ. μέλ-
λει ἡ βασ. τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι
Act 3:7^d 5:10 12:23 13:11 16:26^e.33 ἐβαπτίσθη^b

πάρδαλις, ἡ *pardas* Ap 13:2 „ὅμοιον π..ει”

παρεδρεύειν *deservire* 1 Co 9:13 τῷ θυσιαστ.

παρεῖναι, πάρειμι *adesse* ^b *advenisse* ^c *es-*
se apud ^d *pervenisse* ^e *praesentem esse*
^f(παρών) *praesens* ^g(πρὸς τὸ παρόν) *in*
praesenti ^h *praesto esse* ⁱ *venisse*

Mat 26:50 ἐταῖρε, ἐφ' δ πάρειⁱ – Luc 13:1
Joh 7:6 δ καιρὸς δ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν^b
11:28 δ διδάσκαλος πάρεστιν – Act 10:21ⁱ
ζε πάρεσμεν ἀκοῦσαι 12:20ⁱ 17:6ⁱ 24:19
οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι^h

1 Co 5:3 ἐγὼ –, παρών^f δὲ τῷ πνεύματι, ἡδη
κέκρικα ως παρών^f 2 Co 10:2 δέομαι
– τὸ μὴ παρών^f θαρρῆσαι 11:^f

2 Co 11:9 παρών πρὸς ὑμᾶς^c 13:2 ως παρών^f
10 οὐα παρών^f μὴ ἀποτόμως χρήσ.

Gal 4:18 μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με^e 20^c
Col 1:6 τοῦ εὐαγγ. τοῦ παρόντος^d εἰς ὑμᾶς
Hb 12:11 πρὸς – τὸ παρόν^e οὐ δοκεῖ χαρᾶς
13:5 ἀρκούμενοι τοῖς παρούσιν^f

2 Pe 1:9 γὰρ μὴ πάρεστιν^h ταῦτα, τυφλός
– 12 ἐστηριγμ. ἐν τῇ παρούσῃ^f ἀληθείᾳ
Ap 17:8 βλεπόντων τὸ θηρίον δtti ἡν καὶ οὐκ
ἔστιν καὶ παρέσται (vg^o)

παρεισάγειν S^o – *introdacere* 2 Pe 2:1 αἱρέσεις

παρείσακτος S^o – *subintroductus*

Gal 2:4 διὰ – τοὺς παρ..ους ψευδαδέλφους

παρεισδύειν S^o – *subintroire* Jud 4

παρεισέρχεσθαι S^o – *subintrare* ^bs..*troire*
Rm 6:20 νόμος – παρεισῆλθεν οὐα πλεονάση
Gal 2:4 οἴτινες π..ῆλθον^b κατασκοπῆσαι

παρεισφέρειν S^o – *subinferre* 2 Pe 1:5

παρεκτός S^o – ^a(παρ. cum gen) *exceptus* (abl
abs) ^b(τὰ παρ.) *quae extrinsecus sunt*

Mat 5:22 παρεκτ.^a λόγου πορνείας Act 26:29^a
2 Co 11:28 χωρὶς τῶν παρεκτ.^b ἡ ἐπίστασις μοι

παρεμβάλλειν *circumdate* Luc 19:43

παρεμβολή *castra* Act 21.34.37 22.24 23.10.16.
32 – Hb 11.34 13.11.13 – Ap 20.9 ἀγίων

παρενοχλεῖν *inquietare* Act 15.19 μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν

παρεπίδημος ^a*advena* ^b*hospes* ^c*peregrinas*
Hb 11.13 ὅμοιογήσαντες δtti „ξένοι καὶ παρεπίδημοι” εἰσιν „ἐπὶ τῆς γῆς”

1 Pe 1.1 ἐκλεκτοῖς π..οις^a 21.1 παρακαλῶ ὡς „παροίκους καὶ π..ους^c” ἀπέχεσθαι

παρέρχεσθαι *praeterire* ^b*transire*
^c*pertransire* ^d*sapervenire*

Mat 5.18 ἔως ἂν παρέλθῃ ^b δὲ οὐρ. καὶ ἡ γῆ, ίῶτα ἐν – οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τ. νόμου Luc 16.17 τὸν οὐρ. καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἥ – κεραίαν πεσεῖν

8.28^b Mar 6.48 Luc 18.37 ὅτι Ἰησοῦς δὲ Ναζωραῖος παρέρχεται ^b Act 16.8^c

14.15 ἡ ὥρα Act 27.9 τὴν νηστείαν ἡδη

24.34 οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἔως ἂν ταῦτα γένη. || Mar 13.30^b Luc 21.32

– 35 δὲ οὐρ. καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται ^b, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν || Mar 13.31^b Luc 21.33^b

26.39 παρελθάτω ^b ἀπὸ ἔμοιο τὸ ποτήριον
42 εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν^b ||

Mar 14.35 ἵνα – παρέλθῃ ^b – ἡ ὥρα

Luc 11.42 π..σθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην

12.37 παρελθὼν^b διακονήσει αὐτοῖς 17.7

παρελθὼν^b ἀνάπεσε (v1 Act 24.7^d)

15.29 οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον

2 Co 5.17 τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν^b, ίδού γέγονεν

Jac 1.10 „ώς ἄνθος χόρτου” παρελεύσεται ^b

1 Pe 4.3 ἀρκετὸς – δὲ παρεληλυθώς χρόνος τὸ

βιούλημα τῶν ἔθνῶν κατειργάσθαι

2 Pe 3.10 ἐν ᾧ οἱ οὐρανοὶ – παρελεύσονται^b

πάρεσις S^o – *remissio* Rm 3.25 διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων

παρέχειν,..εσθαι *praebēre* ^b*praestare* ^c(κόπους παρέχειν) *molestam esse*

Mat 26.10 τί κόπους π..ετε^c τῇ γυναικί; || Mar 14.6^c – Luc 11.7^c 18.5^c διὰ – τὸ π. μοι

Luc 6.29 πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην (sc σιαγόνα)
7.4 ἄξιός ἐστιν ὃ παρέξῃ ^b τοῦτο

Act 16.18 ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν^b 19.24^b
17.31 πίστιν παρασχών πᾶσιν ἀναστήσας
22.2 π..έσχον^b ἡσυχίαν 28.2^b φιλανθρωπ.

Gal 6.17 κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω^a
Col 4.1 ισότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε^b

1 Ti 1.4 αἵπινες ἐκήτησεις π..ουσιν^b μᾶλλον
6.17 θεῷ τῷ π..οντι^b ἡμῖν πάντα πλου.

Tit 2.7 σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν

παρηγορία *solatium* Col 4.11 ἔγενήθ. μοι π.

παρθενία *virginitas* Luc 2.36 ἀπὸ τῆς παρθ.

παρθένος *virgo* Mat 1.23 Luc 1.27

Mat 25.1 ὅμοιωθήσεται – δέκα παρθένοις 7.11

Act 21.9 θυγατέρες τέσσ. π..οι προφητεύουσαι

1 Co 7.25 περὶ – τῶν παρ. ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ
ἔχω 28 ἐὰν γῆμῃ ἡ παρθ. 34.36.37.38

2 Co 11.2 → παριστάνειν 1) – Ap 14.4 μετὰ
γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν π..οι – εἰσιν

Πάρθοι Act 2.9 Π. καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται

παριέναι *omittere* ^b(παρειμένος) *remissus*

Luc 11.42 ταῦτα – ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ π..εῖναι

Hb 12.12 „τὰς παρειμ.^b χεῖρας – ἀνορθώσατε”

παριστάνειν, παριστάναι

1) *formae transitivae. exhibēre* ^b*assignare* ^c*commendare* ^d*constitutere*
^e*praebēre* ^f*praeparare* ^g*probare* ^b*stellen*
ⁱ*statuere* (ante)

Mat 26.53 παραστήσει μοι – λεγιῶνας ἀγγέλων;

Luc 2.22 αὐτὸν – παραστῆσαι^h τῷ κυρίῳ

Act 1.3 οἷς καὶ παρέστησεν^e ἐστὸν τζῶντα
9.41 παρέστησεν^b αὐτὴν τζῶσαν (Ταβ.)

23.24 κτήνηⁱ 33ⁱ τὸν Παῦλον αὐτῷ

24.13 οὐδὲ π..στῆσαιε δύνανται σοι περὶ

Rm 6.13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν δηλαδίκιας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστῆσατε ἐστοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ – τζῶντας καὶ τὰ μέλη – δηλαδικαιοσύνης τῷ θεῷ 18 ὃ παριστάνετε ἐστοὺς δούλους 19 ὃσπερ – παραστῆσατε τὰ μέλη – δοῦλα τῇ ἀκαδημασίᾳ –, οὐτως νῦν παραστῆσατε – δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ 12.1 παρακαλῶ – παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν τζῶσαν ἀγίαν τῷ θεῷ

1 Co 8.8 βρῶμα – ἡμᾶς οὐ π..στῆσει^c τῷ θεῷ

2 Co 4.14 ἡμᾶς – ἐγερεῖ καὶ π..στῆσει^d σὺν ὑμ

11.2 ἡρμοσάμην – ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χῶ

Eph 5.27 ἵνα παραστῆσῃ αὐτὸς ἐστὸν τῷ θεῷ ἔνδοξον τῇ γένεσίαν

Col 1:22 παραστῆσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμ.	παροξύνεσθαι ^a <i>incitari</i> ^b <i>irritari</i>
— 28 ὡνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χῷ	Act 17:16 ^a 1 Co 13:5 ἡ ἀγάπη – οὐ π..ύνεται ^b
2 Ti 2:15 σεαυτὸν δόκιμον π..στῆσαι τῷ θεῷ	παροξυσμός ^a <i>dissensio</i> ^b <i>provocatio</i>
2) formae intransitivae. <i>astare</i> (vl <i>adstare</i>) ^b <i>adesse</i> ^c <i>assistere</i> ^d <i>circumstare</i> ^e <i>estare</i> (<i>ante</i>)	Act 15:39 ^a Hb 10:24 κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς π..δν ^b ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων
Mar 4:29 „ὅτι παρέστηκεν ^b ὁ θερισμός”	παροργίζειν ^a <i>in iram mittere</i> ^b <i>ad iracundiam provocare</i> Rm 10:19 ^a
14:47 εἰς – τὸν παρεστηκότων ^d εἰς τοὺς παρεστῶσιν ^d τὸ 15:35 ^d 39 ^e Luc 19:24	Eph 6:4 οἱ πατέρες, μὴ π..ετε ^b τὰ τέκνα ὑμ.
Joh 18:22 ^c 19:26 ^e Act 23:4	παροργισμός <i>iracundia</i> Eph 4:26 ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν
Luc 1:19 Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπ. τ. θ.	παροτρύνειν <i>S^o</i> – <i>concitare</i> Act 13:50
Act 1:10 ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς	παρουσία <i>adventus</i> ^b <i>praesentia</i>
4:10 παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιῆς	1) Christi et Antichristi adventus
— 28 „παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς”	Mat 24:3 τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας;
9:39 παρέστησαν ^d αὐτῷ – αἱ χῆραι	— 27 οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ νιού τοῦ ἀνθρώπου 37:39 ἔσται καὶ ἡ παρ.
27:23 παρέστη – μοι – τοῦ θεοῦ – ἄγγελος	1 Co 15:23 ἀπαρχὴ Χός, ἔπειτα οἱ τοῦ Χοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ
— 24 Καίσαρὶ σε δεῖ παραστῆναι ^c	1 Th 2:19 τίς – ἡμῶν ἐλπὶς – ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρ.;
Rm 14:10 παραστησόμεθα ^e τῷ βήματι τ. θεοῦ	3:13 τὰς καρδίας ἀμέμπτους – ἐν τῇ παρ. τοῦ κυρ. ἡμ. Ἰησ. μετὰ – τῶν ἀγίων
16:2 ὡνα – παραστῆτε ^c αὐτῇ ἐν φῶ ἦν	4:15 ἡμεῖς – οἱ περιλειπόμεν. εἰς τὴν παρ.
2 Ti 4:17 ὁ δὲ κύριος μοι παρέστη	5:23 ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσ. τοῦ κυρίου
Παρμενᾶς Act 6:5 Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον	2 Th 2:1 ἐρωτῶμεν –, ὅπερ τῆς παρ. τοῦ κυρ. – καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ’ αὐτόν
πάροδος <i>transitus</i> 1 Co 16:7 ἐν π..ψ Ιδεῖν	— 8 δν ὁ κύριος – καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ (<i>illustratione</i>) τῆς παρ. αὐτοῦ
παροικεῖν ^a <i>demorari</i> (vl <i>mor.</i>) ^b <i>peregrinum esse</i> Luc 24:18 ^b Hb 11:9 ^a	— 9 οὐ ἔστιν ἡ παρ. κατ’ ἐνέργ. τοῦ σατ.
παροικία ^a (ἐν τῇ παρ.) ^b <i>cum essent incolae incolatus</i> Act 13:17 ^a 1 Pe 1:17 ^b	Jac 5:7 μακροθυμήσατε – ἔως τῆς παρ. τοῦ κυρ. οἱ δπι ἡ παρ. τοῦ κυρ. ἡγγικεν
πάροικος <i>advena</i> ^b <i>accolla</i> Act 7:6 ^b 29	2 Pe 1:16 ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν ^b
Eph 2:19 οὐκέπι ἔστε ξένοι καὶ πάροικοι	3:4 ποῦ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς π. αὐτοῦ; (vg <i>promissio</i> , aut <i>adventus eius?</i>)
1 Pe 2:11 παρακαλῶ ὡς „π..ους καὶ παρεπ.”	— 12 σπεύδοντας τὴν π. τῆς τ. θεοῦ ἡμέρ.
παροιμία <i>proverbiam</i>	1 Jo 2:28 μὴ αἰσχυνθῶμεν – ἐν τῇ παρ. αὐτοῦ
Joh 10:6 ταύτην τὴν παροι. εἶπεν – δ Ἰησοῦς	2) hominum praesentia vel adventus
16:25 ταύτα ἐν π..αις λελάληκα ὑμῖν – δτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν	1 Co 16:17 χαίρω – ἐπὶ τῇ π. ^b Στεφανᾶ 2 Co 7:8 παρεκάλεσεν ἡμᾶς δ ὁ θεὸς ἐν τῇ π. Τίτου 7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ π. αὐτοῦ
— 29 παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις	2 Co 10:10 ἡ δὲ παρ. ^b τοῦ σώματος ἀσθενής Phl 1:26 διὰ τῆς ἐμῆς παρ. πάλιν πρὸς ὑμᾶς 2:12 μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ ^b μου μόνον
2 Pe 2:22 τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμ. „κύων –”	παροψίς <i>S^o</i> – <i>paropsis</i> (vl ..aps.) Mat 23:25
πάροινος <i>S^o</i> – <i>vinolentus</i> 1 Ti 3:3 Tit 1:7	
παροίχεσθαι <i>S^o</i> – <i>praeterire</i> Act 14:16	
παρομοιάζειν <i>S^o</i> – <i>similem esse</i> Mat 23:27	
παρόμοιος <i>S^o</i> – <i>similis</i> Mr 7:13 π..α – ποιεῖτε	

παρρησία *fidacia* (*cum fid.*) ^b*confidentia*
^c(ἐν π..φ) *confidenter* ^d*constantia* ^e(με-
 τὰ π..ας) *audenter* ^f(π..φ) *manifeste*
^g(π..φ, ἐν π..φ) *palam, in palam*

Mar 832 παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει
 Joh 7 4 καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν π..φ εἶναι 1154
 οὐκέτι π..φε περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰου.
 – 13 οὐδεὶς – π..φε ἐλάλει περὶ αὐτοῦ 28
 ἕδε π..φε λαλεῖ 1024 εἰπὸν ἡμῖν π..φε
 1114 εἴπεν αὐτοῖς παρρησίᾳ^f
 1625 π..φε περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑ-
 μῖν 29 νῦν ἐν π..φ λαλεῖς 1820 παρρη-
 σίᾳ φε λελάληκα τῷ κόσμῳ

Act 229 ἔξὸν εἰπεῖν μετὰ π..ας^e πρὸς ὑμᾶς
 413 θεωροῦντες – τὴν τοῦ Πέτρου παρρ.^d
 – 29 δὸς – μετὰ π..ας πάσης λαλεῖν τὸν
 λόγον σου 31 2831 διδάσκων τὰ περὶ
 τοῦ κυρ. Ἰ. Χοῦ μετὰ πάσης παρρ.

2 Co 312 πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα
 7 4 πολλῇ μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς

Eph 312 ἐν φε ἔχομεν τὴν παρρησίαν
 619 ἐν π..φ γνωρίσαι τὸ μυστ. τοῦ εὐ.

Phl 120 ἐν πάσῃ παρρ. ὡς πάντοτε καὶ νῦν
 μεγαλυνθήσεται Χόδος ἐν τῷ σώματι

Col 215 τὰς ἀρχὰς – ἐδειγμάτισεν ἐν παρρ.^c

1 Ti 313 περιποιοῦνται – πολλὴν π. ἐν πίστει

Phm 8 πολλὴν ἐν Χῷ π. ἔχων ἐπιτάσσειν

Hb 3 6 ἐὰν τὴν παρρησίαν – κατάσχωμεν
 418 προσερχώμεθα – μετὰ π..ας τῷ θρό-
 νῳ 1019 ἔχοντες – π..αν εἰς τὴν εἰσ-
 οδον τῶν ἄγιων ἐν τῷ αἵμ. Ἰησοῦ
 1035 μὴ ἀποβάλητε – τὴν παρρησίᾳ^b ὑμῶν

1 Jo 228 ὅντα ἐὰν φανερωθῆ σχῶμεν π..αν
 321 παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν
 417 ὅντα π..αν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμ. τ. κρίσεως
 514 αὕτη ἐστίν ἡ παρρησία ἡν ἔχομεν
 πρὸς αὐτόν, δπι – ἀκούει ἡμῶν

παρρησιάζεσθαι *fiducialiter agere* ^b*fidu-*
ciam habēre ^c*cum fide loqui* ^d*au-*
dere ^e(part.) *constanter*

Act 927 πῶς – ἐπ..άσατο ἐν τῷ δνόμ. Ἰησ. 28
 1348 παρρησιασάμενοι^e – εἴπαν 2628^e
 14 3 π..όμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ 1828 ἐν τῇ
 συναγωγῇ 198^c διαλεγόμενος

Eph 620 ὅντα ἐν αὐτῷ (sc τῷ εὐ.) π..σωματι^d
 1 Th 2 2 ἐπαρρησιασάμεθα^b ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν
 λαλῆσαι – τὸ εὐαγγέλιον

*πᾶς, πᾶν, (οἱ) πάντες, (τὰ) πάντα
 omnis etc. ^b*quiccumque* ^c*universa*
 Mat 1127 πάντα μοι παρεδόθη || Luc 1022 cfr

Mat 2818 ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία
 Mat 1358 πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;
 19 3 ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα κατὰ
 πᾶσαν^b αἰτίαν; 11 οὐ πάντες χωροῦ-
 σιν τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἰς
 2529 τῷ – ἔχοντι παντὶ δοθήσεται || Luc 19
 28 – 1248 παντὶ – ὃ ἐδόθη πολὺ

Mar 411 τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα
 γίνεται – 34 τοῖς – μαθητ. ἐπέλυεν πάν.
 533 εἴπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν
 714 ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε
 1228 ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων;
 1337 δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω cfr Luc
 1241 ἡ καὶ πρὸς πάντας; – 923

Luc 320 προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν
 4 7 ἔσται σοῦ πᾶσα (sc ἡ ἔξουσία)
 640 κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς δ δι-
 δάσκαλος αὐτοῦ
 1531 πάντα τὰ ἡμάτα σά ἐστιν cfr Joh 1710
 τὰ ἡμάτα πάντα σά ἐστιν 1615 πάντα
 δσα ἔχει δ πατήρ ἡμάτα ἐστιν

Joh 1 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο → Col 118
 331 δ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
 ἐστίν – δ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχ. ἐπά-
 νω πάντων ἐστίν 35 πάντα δέδωκεν
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ (sc τοῦ νίοῦ)
 637 πᾶν δ δίδωσίν μοι δ πατήρ πρὸς ἐ-
 μὲ ἥξει 39 ὅντα πᾶν δ δέδωκέν μοι μὴ
 ἀπολέσω 1029 δ πατήρ μου δ (v1
 δς) δέδ. μοι πάντων μεῖζόν (v1 μεί-
 ζων π. vg *maiis o..ibus*) ἐστιν
 13 3 εἰδὼς δτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ δ πα-
 τήρ εἰς τὰς χεῖρας 10 καθαροί ἐστε,
 ἀλλ' οὐχὶ πάντες 11
 1630 νῦν οἰδαμεν δτι οἰδας πάντα 2117
 17 2 δέδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσης σαρ-
 κός, ὅντα δ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ
 αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον 7 πάντα δσα
 δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν – 21 ὅντα
 πάντες ἐν ὧσιν

Rm 832 ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐ-
 τόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάν-
 τα ἡμῶν χαρίσεται;

9 5 δ ὅν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητός
 1012 δ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων
 – 16 οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ
 1132 συνέκλεισεν – δ θεὸς τοὺς πάντας
 (v1 τὰ πάντα vg) εἰς ἀπειθειαν ὅντα
 τοὺς πάντας ἐλεήση Gal 322 τὰ π.
 1410 πάντες – παραστησόμεθα τῷ βῆματι
 τοῦ θεοῦ 2 Co 510 τοὺς – πάντας ἡ-
 μᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν

- 1 Co 3:21 πάντα γάρ ὑμῶν ἔστιν 22 πάντα ὑμέναις πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει 10:23 – οὐ πάντα οἰκοδομεῖται 8:6 δὲος –, ἔξ οὗ τὰ πάντα –, – Χός, δι' οὗ τὰ πάντα 11:12 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ 12:6 δὲος δὲ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν 15:27 „πάντα – ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ” κτλ. 28 διταν – ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, – τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ δὲος πάντα ἐν πᾶσιν 2 Co 5:18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ 9:19 ἐλεύθερος – ὃν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα 22 τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα 10:33 καθὼς κάγῳ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω 10:17 οἱ – πάντες ἐκ τοῦ ἐνδος ἄρτου μετέχομεν 12:13 πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν –, καὶ πάντες ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν 19 εἰ δὲ ἡν τὰ πάντα ἐν μέλος 26:29 μὴ πάντες ἀπόστολοι; κτλ. 30 μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ιαμάτων; κτλ. 15:51 πάντες οὐ κοιμηθῆσθεμα (νι πά. διαστησόμεδα νγ), πάντες δὲ ἀλλαγῆσθεμα (νι οὐ πά. δὲ νγ) 16:14 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω 2 Co 4:15 τὰ – πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις 5:14 εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέδανεν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέδανον 16 cfr 1 Ti 2:8 δοὺς ἔαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντα. 6:10 ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχ. 9:13 ἀπλότηπι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας cfr Gal 6:10 ἐργαζόμενα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας Gal 3:28 πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χῷ Eph 1:10 διακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χῷ 11 κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν – 23 τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου 4:10 ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα 3:9 ἐν τῷ δεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι 4:6 εἰς δὲος καὶ πατήρ πάντων, δὲ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ π..ων καὶ ἐν πᾶσιν – 13 μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως 15 αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα (per om.) Phil 3:21 δύνασθαι – ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα Col 1:16 ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα – τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκπισται – 17 αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν 18 ἐν πᾶσιν

- αὐτὸς πρωτεύων 19 ἐν αὐτῷ εὑδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι Col 1:20 ἀποκαταλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν 3:11 ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χός 1 Th 3:12 τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας 5:14 μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας 15 τὸ ἀγαθὸν διώκετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας 2 Th 3:2 οὐ γάρ πάντων ἡ πίστις 1 Ti 6:13 θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα Hb 1:2 δν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων^c – 3 φέρων τε τὰ π. τῷ ρήματι τῆς δυν. 2:8 „πάντα ὑπέταξας” – . ἐν τῷ – ὑποτάξαι – τὰ πάντα –. νῦν δὲ οὕπω δρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα – 9 ὅπως – ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θαν. – 10 δι' δν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα 1 Pe 4:7 πάντων δὲ τὸ τέλος ἥγγικεν 2 Pe 1:3 τὰ πάντα ἡμῖν – τὰ πρὸς ζωὴν καὶ 3:4 πάντα οὔτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς – 11 τούτων οὔτως πάντων λυομένων 1 Jo 2:16 πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία – 19 οὐκ εἰσὶν πάντες ἔξ ὑμῶν – 20 ὑμεῖς – οἴδατε πάντες (νι ..τα νγ) – 27 χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων 3:20 μεῖζων ἔστιν δὲος τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα Jud 15 ἡλθεν – ποιησαι κρίσιν κατὰ πάντων Ap 4:11 ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα 5:13 21 5 „ἰδοὺ καινὰ ποιῶ” πάντα
- πάσχα pascha**
- Mat 26:2 μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται 17 φαγεῖν τὸ π. 18 πρὸς σὲ ποιῶ τὸ π. 19 ἡτοίμασαν τὸ π. || Mar 14:1 ἦν – τὸ π. καὶ τὰ ἄξυμα 12:14 ὅπου τὸ π.–φάγω; 16 Luc 22:1.7.8.11.13.15 ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν
- Luc 24:1 ἐπορεύοντο – τῇ ἐορτῇ τοῦ πάσχα Joh 2:13 ἐγγὺς ἦν τὸ π. τῶν Ἰουδαίων 23 ἐν τῷ π. ἐν τῇ ἐορτῇ 6:4 11:55 12:1 πρὸς ἔξ ἡμερῶν τοῦ π. 13:1 18:28 ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα 39 ἵνα ἔνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ π. 19:14 ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα
- Act 12:4 μετὰ τὸ π. διαγαγεῖν – τῷ λαῷ 1 Co 5:7 καὶ γάρ „τὸ π.” ἡμῶν „ἐτύθη” Χός Hb 11:28 πίστει πεποίηκεν „τὸ πάσχα”
- πάσχειν pati ^b(τὸ π.) passio ^cperpeti**
- 1) Jesu Christi passio
- Mat 16:21 ὅτι δεῖ αὐτὸν – πολλὰ παθεῖν || Mar

831 Luc 9²² – 17²⁵ πρῶτον δὲ δεῖ
Mat 17¹² μέλλει πάσχειν ὑπ’ αὐτῶν || Mar 9¹²
Luc 22¹⁵ φαγεῖν μενὸν ὑμ. πρὸ τοῦ με παθεῖν
24²⁸ οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν
–; 48 οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν
χριστόν – Act 3¹⁸ χρ. αὐτοῦ 17³
Act 1 εἰς ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν
Hb 2¹⁸ ἐν ὦ – πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς
5 εἰ μαθεῖν ἀφ’ ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοίην
9²⁸ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπό^{τομῆς}
13¹² καὶ Ἰησοῦς – ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν
1 Pe 2²¹ δὴ καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν
– 23 πάσχων οὐκ ἡπείλει, παρεδίδου δέ
(3¹⁸ νῦν ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἔπαθεν)
4 εἰ Χοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς
2) quod aliis hominibus accidit
Mat 27¹⁹ πολλὰ – ἔπαθον – κατ’ ὅναρ δί’ αὐτόν
Mar 5²⁸ πολλὰ παθοῦσσας ὑπὸ πολλ. λατρῶν
Luc 13 εἰς ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλileos
ἔγενοντο, δὴ ταῦτα πεπόνθασιν;
Act 9¹⁸ δοῦσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ δυνόματός
μου παθεῖν Phl 1²⁹ ὑμῖν ἔχαρισθη
τὸ ὑπὲρ Χοῦ – καὶ – πάσχειν
28 εἰ δὲ μὲν οὖν – ἔπαθεν οὐδὲν κακόν
1 Co 12²⁸ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει
2 Co 1 εἰς παθημάτων ὧν καὶ ὑμεῖς π..ομεν
Gal 3 εἰς τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἰ γε καὶ εἰ.
Phl 1²⁹ → Act 9¹⁸ – 1 Th 2¹⁴ τ. αὐτὰ τοῖς ἐπάθετε
καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἴδιων συμφυλετῶν
2 Th 1 εἰς βασ. τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἡς καὶ πάσχετε
2 Ti 1¹² δί’ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω
1 Pe 2¹⁹ διὰ συνείδησιν θεοῦ – π..ων ἀδίκως
– 20 εἰς ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες
(vgl patiēnter v1 et p..tes) ὑπομενεῖτε
31⁷ κρείττον – ἀγαθοπ. – πάσχειν ἡ
31⁴ εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην
4 εἰ δὲ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτίας
– 15 μὴ – τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς
– 19 οἱ π..οντες κατὰ τὸ θέλημα τ. θεοῦ
5¹⁰ δλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσει
Ap 2¹⁰ μὴ φοβοῦ ἀ μέλλεις πάσχειν

Πάταρα Act 21¹ Ὦρον κάκεῖθεν εἰς Πάταρα

πατάσσειν percutere Mat 26³¹ „πατάξω τὸν
ποιμένα“ || Mar 14²⁷ – Mat 26⁵¹ τὸν δοῦ-
λον τοῦ ἀρχιερέως || Luc 22^{49.50} – Act
7²⁴ 12^{7.23} Ap 11⁶ τὴν γῆν 19¹⁵ τὰ ἔθνη

πατεῖν calcare Luc 10¹⁹ „π. ἐπάνω ὅφεων“
Luc 21²⁴ „ἱερουσαλήμ – πατουμένη“ Ap 11²
Ap 14²⁰ „ἐπατήθη ἡ ληγός“ 19¹⁵ „πατεῖ“

πατήρ pater

1) Deus pater hominum ipso verbo
dictus: δὲ πατήρ ὑμῶν, σου, αὐτῶν, πάν-
των – δὲ πατήρ ὑμῶν (πάτερ ἡμῶν) δὲ
ἐν (τοῖς) οὐρανοῖς, δὲ οὐράνιος – θεός
πατήρ ἡμῶν, δὲ θεός καὶ πατήρ ἡμῶν
– δὲ πατήρ τῶν πνευμάτων

Mat 5¹⁶ ὅπως – δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς 45 γένησθε
υἱοὶ τοῦ πατρός – 61 μισθὸν οὐκ ἔ-
χετε παρὰ τῷ πατρί – 9 πάτερ ἡμῶν
δὲ – (Luc 11² → sub 3)) 7¹¹ πόσῳ
μᾶλλον δὲ πατήρ ὑμῶν δὲ – δώσει (||
Luc 11¹³ δὲ π. δὲ ἔξ οὐρανοῦ) – Mat
18¹⁴ οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός – Mar 11²⁵ ἵνα καὶ δὲ
πατήρ – ἀφῇ ὑμῖν (v1 28)

– 48 ὡς δὲ πατήρ ὑμῶν δὲ οὐράνιος τέ-
λειός ἔστιν 6¹⁴ ἀφῆσει καὶ ὑμῖν δὲ π.
– 28 καὶ δὲ π. – τρέφει αὐτά 32 οἰδεν
– δὲ π. – δηπι χρήζετε τούτων 23⁹ πα-
τέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν – εἰς γάρ
ἔστιν ὑμῶν δὲ πατήρ δὲ οὐράνιος

6 εἰ δὲ πατήρ σου δὲ βλέπων ἐν τῷ κρυ-
πτῷ 6 πρόσευξαι τῷ π. σου τῷ ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ δὲ π. σου δὲ βλέπων 18
μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρ. νηστεύων ἀλ-
λὰ τῷ π. σ. τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ
δὲ π. σου δὲ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ
– 8 οἰδεν – [δὲ θεός] δὲ πατήρ ὑμῶν ὧν
χρείσαν ἔχετε || Luc 12³⁰ ὑμῶν δὲ δὲ π.
– 15 οὐδὲ δὲ πατήρ ὑμῶν ἀφῆσει τὰ παρ.
10²⁰ ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν
– 29 οὐ πεσεῖται – δινευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
13⁴³ „οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν“ ὡς δὲ ἡλι-
ος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρ. αὐτῶν

Luc 6³⁸ καθὼς δὲ πατ. ὑμῶν οἰκτίρμων ἔστιν
12³² δὴ εὑδόκησεν δὲ π. ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν
τὴν βασιλείαν cfr 22²⁹ sub 2)

Joh 8⁴¹ ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν 42 εἰ δὲ
δ. πατήρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε δὲν ἔμε
20¹⁷ ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου κ. δ. δ.

Rm 1 εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν 1 Co
13 2 Co 12 Gal 13 Eph 12 Phl 12 Col
12 Phm 3 – 2 Th 11 τῇ ἐκκλησίᾳ – ἐν
θεῷ πατρὶ ἡμ. 2 εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
τρός (v1 + ἡμῶν vgl) 1 Ti 1² (v1 ἡμ.)

1 Co 8 εἰλλ’ ἡμῖν εἰς θεός δὲ πατήρ, ἔξ οὐ
2 Co 6¹⁸ „ἔσομαι“ ὑμῖν „εἰς πατέρα“
Gal 1 εἰ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πα-

τρὸς ἡμῶν Phl 420 τῷ δὲ θεῷ. καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα 1 Th 13 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν 313 311 δὲδος καὶ πατ. ἡμῶν καὶ δὲδος (νι + καὶ νγ) δὲπατὴρ ἡμῶν
 Eph 4 8 εἰς δὲδος καὶ πατὴρ πάντων
 Hb 12 9 οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησθεῖται τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων –;
 1 Pe 117 εἰ „πατέρα ἐπικαλεῖσθε“ τὸν –κρίν.

2) Deus Iesu Christi pater ipsis verbis dictus: δὲπατὴρ μου, αὐτοῦ – δὲπατὴρ μου δὲἐν οὐρανοῖς, δὲοὐράνιος – πάτερ, δὲπατὴρ (in sermone Iesu) – δὲδος καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου

Mat 721 δὲποιῶν τὸ θέλημα τοῦ π. μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς 1032 δὲμολογήσω – ἔμπροσθεν τοῦ π. – 33 ἀρνήσομαι 1250 τὸ θέλ. τοῦ π. – 1617 ἀπεκάλυψέν σοι – δ. π. – 1810 βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ π. – 19 γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ π. μου τοῦ ἐν οὐρ. 1125 πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς 28 ναί, δὲπατὴρ 27 πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ π. μου || Luc 10 21.22 – Mat 1513 ἦν οὐκ ἐφύτευσεν δ. π. μου δὲοὐράνιος 1836 οὕτως καὶ δὲπατὴρ μου δὲοὐράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε
 1627 ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ π. αὐτοῦ || Mar 838 Luc 928 δταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρός
 2023 οἱς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου 2534 δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατ. μου 2629 καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατ. μου – 39 πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστιν 42 εἰ οὐ δύναται – παρελθεῖν || Mar 1436 ἀββά δὲπατὴρ, πάντα δυνατά σοι Luc 2242 πάτερ, εἰ βιούλει παρένεγκε – 53 παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, –;
 Luc 249 δτι ἐν τοῖς τοῦ π. μου δεῖ εἰναί με; 2229 καθὼς διέθετό μοι δ. π. μου βασιλ. 2334 πάτερ, δῆθες αὐτοῖς οὐ γάρ οἶδασιν – 48 πάτ., „εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι“ 2449 ἔξαποστέλλω τὴν ἐπαγγ. τοῦ π. μου
 Joh 218 μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ π. μου οἴκ. 517 δὲπατὴρ μου ἔως ἅρπι ἐργάζεται – 18 καὶ πατέρα ἵδιον ἔλεγεν τὸν θεόν – 43 ἔγω ἐλήλυθα ἐν τῷ διδόματι τοῦ πατρός μου 1025 ἄν ἔγω ποιῶ ἐν τῷ – 632 δὲπατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον

Joh 640 τοῦτο – ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ π. μου 819 ποῦ ἐστὶν δὲπατ. σου; – οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατ. μου· εἰ ἐμὲ ἥδειτε, καὶ τὸν π. μου ἀν ἥδειτε 147 εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν πατ. μου – – 49 ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου – 54 ἐστιν δὲπατὴρ μου δὲδάζων με 1018 τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ π. μ. – 29 δὲπατήρ μου δὲδωκέν μοι – 37 εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου 1141 πάτερ, εὐχαριστῶ σοι δτι ἥκουσας 1227 πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης – 28 πάτερ, δόξασόν σου τὸ δνομα 14 2 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατ. μου μοναὶ πολ. – 20 γνώσεοθε – δτι ἔγω ἐν τῷ πατρὶ μου – 21 ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατ. μου 23 15 1 δὲπατὴρ μου δὲγεωργός ἐστιν – 8 ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη δὲπατὴρ μου – 10 καθὼς ἔγω τοῦ πατρός μου τὰς ἐντολὰς τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ – 15 ἥκουσα παρὰ τοῦ π. μου ἐγνώρ. – 23 καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ 24 17 1 πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα 5 δόξασόν με σύ, πάτερ 11 πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτούς 21 καθὼς σύ, πατὴρ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί 24 πατὴρ, δὲδωκάς μοι, θέλω 25 πατὴρ δίκαιε, καὶ δὲκόσμος σε οὐκ ἔγνω 2017 ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν → 3)
 Rm 15 6 τὸν θεόν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἱ. Χοῦ 2 Co 13 1131 Eph 13 Col 13 τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Hb 1 5 „ἔγω ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα“
 1 Pe 1 3 δὲδος καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἱησ. Χοῦ – 1 Jo 13 2 Jo 3.9 → 3)
 Ap 1 8 ἐποίησεν ἡμᾶς – „ἱερεῖς τῷ θεῷ“ καὶ πατρὶ αὐτοῦ – 228 ὡς κάγω εἰληφα (sc ἔξουσίαν) παρὰ τοῦ πατρός μου 3 5 δὲμολογήσω τὸ δνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου 21 ὡς κάγω – ἐκάθισα μετὰ τοῦ π. μου ἐν τῷ θρόνῳ 14 1 ἔχουσαι τὸ δνομα αὐτοῦ (sc τοῦ ἀρνίου) καὶ τὸ δν. τοῦ π. αὐτοῦ γεγραμμ.
 3) δὲπατὴρ, πατὴρ (nomen absolutum) et δὲπατὴρ τῇ δόξῃ, τῶν οἰκτιρμῶν, δὲἔξ οὐρανοῦ, δὲπατὴρ πάντων, τῶν φώτων
 Mat 1127 (→ 2) Mat 1125ss) οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ δὲπατὴρ, οὐδὲ τὸν πατέρα της ἐπιγ. εἰ μὴ δὲ υἱός || Luc

1022 cfr Joh 1016 καθώς γινώσκει με δ πατήρ κάγω γινώσκω τὸν πατέρα
 Mat 2438 οὐδεὶς οἶδεν –, εἰ μὴ δ πατήρ μόνος
 || Mar 1332 εἰ μὴ δ πατήρ
 2819 βασπίζοντες – εἰς τὸ δνομα τοῦ πατ.
 Luc 926 ἐν τῇ δύῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρός
 112 πάτερ, ἀγιασθήτω τὸ δνομά σου
 – 13 πόσῳ μᾶλλον δ πατήρ δ ἔξ ούρανοῦ δώσει πνεῦμα ἄγιον → 1) Mat 516
 Joh 114 δόξαν ώς μονογενοῦς παρὰ πατρός
 – 18 δ ὧν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός
 335 δ πατ. ἀγαπᾶ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν δ20 φιλεῖ τὸν υἱόν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ 1017 διὰ τοῦτο με δ πατήρ ἀγαπᾷ 159 καθὼς ἡγάπησέν με δ πατήρ, κάγω ύμᾶς ἡγάπησα
 421 οὔτε ἐν Ἱεροσ. προσκυνήσετε τῷ πατρὶ 23 προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ – δ π. τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας
 519 ἀν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατ. ποιοῦντα
 – 21 ὕσπερ – δ πατ. ἐγείρει τοὺς νεκρούς
 – 22 οὐδὲ – δ πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλά
 – 23 καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. δ μὴ πιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα
 – 28 ὕσπερ – δ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ
 – 36 τὰ – ἔργα δ δέδωκέν μοι δ πατήρ –, μαρτυρεῖ – δι τὸ π. με ἀπέσταλκεν
 – 37 δ πέμψας με πατ. 844 818 1249 1424
 – 45 δι – κατηγορήσω ύμῶν πρὸς τὸν π.
 627 τοῦτον – δ πατ. ἐσφράγισεν δ θεός
 – 37 δ δίδωσίν μοι δ πατ. πρὸς ἐμὲ ἤξει
 – 45 δ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατ. – ἔρχεται
 – 46 οὐχ δι τὸν πατ. ἐώρακέν τις, εἰ μὴ δ ὧν –, οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα
 – 57 ἀπέστειλέν με δ ζῶν πατήρ κάγω ζῶ διὰ τὸν πατέρα → 28
 – 65 ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ π.
 827 οὐκ ἐγνωσαν δι τὸν πατ. – ἔλεγεν
 – 28 καθὼς ἐδίδαξέν με δ πατήρ 1250
 – 38 δ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ
 1029 δ πατ. μου δ δέδωκέν μοι – οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός 30 ἐγὼ καὶ δ πατ. ἐν ἐσμεν
 – 32 ἔργα ἔδειξα ύμῖν καλὰ ἐκ τοῦ πατ.
 – 38 δν δ πατήρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν
 – 38 δι τὸν εἶμοι δ πατ. κάγω ἐν τῷ πατ.
 1410.11 cfr 201721 σύ, πατ., ἐν ἐμοὶ 1228 τιμήσει αὐτὸν δ πατήρ
 131 ἵνα μεταβῇ – πρὸς τὸν πατ. 1412 πορεύομαι 28 1528.10 ύπαγω 17 – 3 πάντα δέδωκεν αὐτῷ δ π. εἰς τὰς χ.

Joh 146 οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατ. εἰ μὴ
 – 8 δεῖξον ἡμῖν τὸν π. ο δ ἐώρακώς ἐμὲ ἐώρακεν τὸν πατ. κτλ. 10 δὲ πατ. ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ
 – 13 ἵνα δοξασθῇ δ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ
 – 16 ἐρωτήσω τὸν πατ. 1628 οὐ λέγω – δι τὸ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατ. περὶ ύμῶν
 – 28 τὸ πνεῦμα – δ πέμψει δ π. ἐν τῷ δν.
 – 28 δι δ πατήρ μείζων μού ἐστιν
 – 31 δι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλαστό μοι δ πατ., οὕτως ποιῶ
 1518 δ τι ἀν αἰτήσητε τὸν πατέρα 1623
 – 28 δ παράκλητος – παρὰ τοῦ πατ., τὸ πνεῦμα – δ παρὰ τοῦ π. ἐκπορεύεται
 163 δι οὐκ ἐγνωσαν τὸν πατ. οὐδὲ ἐμέ
 – 15 πάντα δσα ἔχει δ πατήρ ἐμά ἐστιν
 – 25 παρρησίᾳ περὶ τοῦ π. ἀπαγγελῶ ύμ.
 – 27 αὐτὸς γάρ δ πατήρ φιλεῖ ύμᾶς
 – 28 ἔξηλθον ἐκ τοῦ πατρός – – καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα 32 οὐκ εἰμὶ μόνος, δι τὸ πατ. μετ' ἐμοῦ ἐστιν
 1811 τὸ ποτήριον δ δέδωκέν μοι δ πατήρ
 2017 οὕπω – ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα
 – 21 καθὼς ἀπέσταλκέν με δ πατ., κάγω
 Act 14 περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατ.
 – 7 καιροὺς οὓς δ π. ἐδετο ἐν τῇ Ιδίᾳ
 233 τὴν – ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος – λαβὼν παρὰ τοῦ πατ. ἔξεχεεν τοῦτο
 Rm 64 ἡγέρθη Χός – διὰ τῆς δόξης τοῦ πατ.
 815 κράζομεν· Ἀββά δ πατήρ Gal 46
 1 Co 86 ἀλλ ἡμῖν εἰς θεός δ πατήρ, ἔξ οὐδι τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν
 1524 δι τὸν παραδιδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί¹
 2 Co 13 δ πατήρ τῶν οἰκιπρῶν καὶ θεός
 Gal 11 διὰ – θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν Eph 623 ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ π. Phil 211 εἰς δόξαν θεοῦ π. Col 317 εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ π.
 1 Th 11 τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσ. ἐν θεῷ π.
 1 Ti 12 εἰρήνῃ ἀπὸ θεοῦ π. 2 Ti 12 Tit 14 → Jac 127
 Eph 117 ἵνα δ θεός –, δ πατ. τῆς δόξης, δώῃ
 218 ἔχομεν – προσαγωγὴν – πρὸς τὸν π.
 314 πρὸς τὸν πατ., ἔξ οὐ πᾶσα πατριά
 46 εἰς θεός καὶ πατ. πάντων δ20 εὐχαριστοῦντες – τῷ θεῷ καὶ π. Col 112 τῷ (v1 + θεῷ vng deo v10) πατρί¹
 Hb 129 τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων → Hb 129
 Jac 117 καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ π. τῶν φώτων – 27 δρησκεία – ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ 39 εὐλογοῦμεν τὸν κύ-

- ριον καὶ πατέρα 1 Pe 12 κατὰ πρό-
γνωσιν θεοῦ πατρός 2 Pe 1:17 πα-
ρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν 2 Jo
3 εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρὸς καὶ πα-
ρὰ Ἱ. Χοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατ. Jud 1
τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοις
- 1 Pe 1:17 εἰ „πατέρα ἐπικαλεῖσθε“ τὸν – κρίν.
1 Jo 1:2 τὴν ζωὴν –, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατ.
– 3 ἡ κοινωνία – μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ
μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χοῦ
- 2:1 παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατ.
– 14 διτὶ ἔγνώκατε τὸν πατ. 15 ἐάν τις ἀ-
γαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγά-
πη τοῦ πατ. ἐν αὐτῷ 16 πᾶν τὸ ἐν
τῷ κόσμῳ, –, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατ.
– 22 δὲ ἀρνούμενος τὸν πατ. καὶ τὸν υἱόν
23 δὲ ἀρν. τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατ. ἔ-
χει· δὲ διμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν
πατ. ἔχει 24 ἐν τῷ υἱῷ καὶ [ἐν] τῷ
πατρὶ μενεῖτε 2 Jo 9 δὲ μένων ἐν τῇ
διδαχῇ – καὶ τὸν π. καὶ τὸν υἱὸν ᔁχει
- 3:1 ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν δ. π.
4:14 δὲ πατ. ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα
- 2 Jo 4 καθὼς ἐντολὴν ἐλάβοιμ. παρὰ τοῦ π.
4) diabolus auctor mendacii et odii
- Joh 8:38 ὑμεῖς – ἡ ήκουσατε παρὰ τοῦ πατρὸς
(νι + υἱῶν νγ) ποιεῖτε 41 ποιεῖτε τὰ ἔρ-
γα τοῦ πατ. υἱῶν 44 ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατ.
τοῦ διαβόλου ἔστε καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ
πατ. υἱῶν θέλετε ποιεῖν. – διτὶ ψεύστης
ἔστιν καὶ δ πατήρ αὐτοῦ
- 5) patres, maiores (parentes)
a) singulariter: πατήρ, δ πατήρ
- Mat 2:22 ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου
- 3:9 πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ || Luc
3:8 – 1:73 ὄρκον – πρὸς Ἀ. τὸν πατ.
ἡμῶν 16:24 πάτερ Ἀ., ἐλέησόν με 27
ἔρωτῷ σε –, πάτερ, ἵνα πέμψῃς 30
οὐχί, πάτερ Ἀ. – Joh 8:39 δὲ πατ.
ἡμῶν Ἀ. ἔστιν εἰ μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ
πατ. ἡμῶν Ἀ., διτὶς ἀπέδινεν; 58
Ἀβρ. δ πατήρ υἱῶν ἡγαλλιάσατο
- 4:21 μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατ. αὐτῶν 22
ἀφέντες – τὸν πατ. αὐτῶν || Mar 1:20
- 8:21 θάψαι τὸν πατέρα μου || Luc 9:59
- 10:21 παραδώσει – πατ. τέκνον || Mar 13:12
- 35 διχάσαι ἄνθρωπον „κατὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ“ || Luc 12:53 διαμερισθήσονται,
πατήρ ἐπὶ υἱῷ καὶ „υἱὸς ἐπὶ πατρὶ“
- 37 δὲ φιλῶν πατέρα – ύπερ ἐμέ || Luc 14:
26 εἰ τις – οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ
- Mat 15:4 „τίμα τὸν πατ. καὶ τὴν μητέρα“ καὶ
„δὲ κακολογῶν πατέρα ἡ μητ.“ 5 δι
διν εἴπη τῷ πατ. – δῶρον εἰ οὐ μὴ
τιμήσει τὸν πατέρα || Mar 7:10.11.12
- 19:5 „καταλείψει ἄνθρ. τὸν πατ. καὶ τὴν
μητέρα“ || Mar 10:7 – Eph 5:31
- 19 „τίμα τὸν πατ. καὶ τὴν μητέρα“ ||
Mar 10:19 Luc 18:20 – Eph 6:2
- 29 διτὶς ἀφῆκεν – ἡ πατέρα || Mar 10:29
- 21:31 τίς – ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατ.;
23:8 πατέρα μὴ καλέσητε υἱῶν ἐπὶ τῆς
γῆς· εἰς – ἔστιν υἱῶν δ. π. δ οὐράνι.
- Mar 5:40 || Luc 8:51 – Mar 9:21.24 || Luc 9:42
- 11:10 βασιλεία τοῦ πατ. ἡμῶν Δαυίδ Luc
1:32 „τὸν θρόνον Δ.“ τοῦ πατ. αὐτοῦ
Act 4:25 τοῦ πατ. ἡμῶν – Δ. παιδός σου
- 15:21 τὸν πατ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου
- Luc 1:59.62.67 Ζαχαρίας δ πατήρ αὐτοῦ
- 2:33 δ πατ. αὐτοῦ (Jesu) καὶ ἡ μήτηρ 48
δ πατ. σου κάγω – ζητοῦμέν σε Joh
6:42 οὖ δημεῖς οἰδαμεν τὸν πατ. καὶ
11:11 τίνα – τὸν πατ. αἰτήσει δ υἱὸς Ιχθύν
- 15:12 εἶπεν δ νεώτερος – τῷ πατρὶ· πάτερ,
δός μοι 17.18.20.21.22.27.28.29
- 16:27 πέμψῃς – εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατ. μου
- Joh 4:12 μεῖζων εἶ τοῦ πατ. ἡμῶν Ἰακώβ – ;
– 53 ἔγνω – δ πατήρ διτὶ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
- Act 7:2 ὥφθη τῷ πατ. ἡμῶν Ἀβραάμ 4 με-
τὰ τὸ ἀποδινεῖν τὸν πατ. αὐτοῦ 14
(Josephi pater) 20 (Mosis pater)
- 18:1 υἱὸς – πατρὸς – „Ἐλληνος 3 – 28:8
- Rm 4:11 εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν (Abr.) πατέρα –
τῶν πιστεύοντων δι’ ἀκροβυστίας 12
καὶ πατέρα περιτομῆς – τοῖς στοιχοῦ-
σιν τοῖς ἕχνεσιν τῆς ἐν ἀκρ. πίστεως
τοῦ πατ. ἡμῶν Ἀβρ. 16 δὲ ἔστιν πατ.
πάντων ἡμῶν 17 „πατέρα πολλῶν
ἔθνων“ 18 – Hb 7:10 (Abr. p. Levi)
- 9:10 ἔξ ἐνὸς –, Ἰσαάκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
- 1 Co 5:1 ὥστε γυναικά πινα τοῦ πατρὸς ᔁχειν
- Gal 4:2 ἄχρι τῆς προδημίας τοῦ πατρός
- Eph 5:31 → Mat 19:5 – Eph 6:2 → Mat 19:19
- Phl 2:22 ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευ.
- 1 Th 2:11 ὡς πατήρ τέκνα – παρακαλοῦντες
- 1 Ti 5:1 (πρεσβ.) παρακάλει ὡς πατέρα
- Hb 12:7 τίς – υἱὸς διν οὐ παιδεύει πατήρ;
- Jac 2:21 Ἀβρ. δ πατ. ἡμῶν οὐκ ἔξ ἔργων ἐ-
δικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαάκ – ;
- b) pluraliter: πατέρες, οἱ πατέρες
νγ patres b parentes
- Mat 23:30 εἰ ἡμεδα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατ.

ἡμῶν 32 πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν || Luc 11.47.48 συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατ. ὑμῶν
Luc 11.17 „ἐπιστρέψαι καρδίας π..ων ἐπὶ τέκ.“
 – 55 καθὼς ἐλάλησεν „πρὸς τοὺς π. ἡμῶν“
 – 72 ποιῆσαι „ἔλεος μετὰ τῶν πατ. ἡμῶν“
 6.23 κατὰ τὰ αὐτὰ – ἐποίουν τοῖς προφ. οἱ πατ. αὐτῶν 28 τοῖς ψευδοπροφήταις
Joh 4.20 οἱ πατ. ἡμῶν ἐν τῷ δρεὶ – προσεκύν.
 6.31 οἱ πατ. ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον 49.58 οὐ καθὼς ἔφαγ. οἱ π. καὶ ἀπέθανον
 7.22 οὐχ ὅπι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν ἀλλ’ ἐκ τῶν πατέρων (sc ἡ περιομή)
Act 3.13 „δὲ θεὸς τῶν πατ. ἡμῶν“ 5.30 ἥγειρεν Ἰησοῦν 22.14 7.32 „τῶν πατέρων σου“
 – 26 τῆς διαθήκης ἡς δὲ θεὸς διέθετο πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν 13.17 ἔξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν 32 τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην 26.6
 7.2 ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες 22.1
 – 11.12.15.19.38.39.44.45.51 „τῷ πνεύματι – ἀντιπίπτετε“, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς 52 τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν;
 13.38 προσετέθη „πρὸς τοὺς πατ. αὐτοῦ“
 15.10 ζυγὸν –, δν οὔτε οἱ πατ. ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ισχύσαμεν βαστάσαι;
 28.25 καλῶς – ἐλάλησεν – πρὸς τοὺς π. ὑμ.
Rm 9.5 ὡν οἱ πατέρες, καὶ ἔξ ὡν δὲ Χός
 11.28 ἀγαπητοὶ (sc Ἰσραὴλ) διὰ τοὺς πατ.
 15.8 εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγ. τῶν π.
1 Co 4.15 ἔαν – μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χῷ, ἀλλ’ οὐ πολλοὺς πατέρας
 10.1 οἱ πατ. ἡμ. πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην
Eph 6.4 οἱ πατ., μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν Col 3.21 οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε
Hb 1.1 λαλήσας τοῖς πατ. ἐν τοῖς προφήτ.
 3.9 „οὖν ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν“
 8.9 „διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσ.“
 11.23 Μωϋσ. – ἐκρύβη – ὑπὸ τῶν π. διά τοῦ
 12.9 τοὺς – τ. σαρκὸς – πατ. εἰχ. παιδευτάς
2 Pe 3.4 ἀφ’ ἡς – οἱ πατ. ἐκοιμήθησαν, πάντα
1 Jo 2.13 γράφω ὑμῖν, πατέρες 14 ἔγραψα

Πάτμος Ap 19 ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμ Π..ῳ
πατριά *familia* διά τοῦ πατέρας Luc 24 Δαυίδ
 Act 3.26 „πᾶσαι αἱ πα. τῆς γῆς“ Eph 3.15 πατέρα, ἔξ οὗ πᾶσα πα. – δύνομάζεται
πατριάρχης *patriarcha*
 Act 2.29 Δαυίδ 7.8 τοὺς δώδεκα πατριάρχας οἱ
 Hb 7.4 „δεκάτην Ἀβρ. ἔδωκεν“ – δ πατριάρ.

πατρικός *paternus* Gal 1.14 (παραδόσεις)
πατρίς *patria* (v.l. *Act* 18.27 *v.g.* οὐ)
 Mat 13.54 ἐλθὼν εἰς τ. πατρίδα αὐτοῦ || Mar 6.1
 – 57 οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πα. αὐτ. || Mar 6.4 Luc 4.24 Joh 4.44
 Luc 4.23 ποίησον καὶ ὁδε ἐν τῇ πατρίδι σου
 Hb 11.14 ἐμφανίζουσιν δη πατρίδα ἐπιζητοῦσιν

Πατροβᾶς Rm 16.14 ἀσπάσασθε – Πατροβᾶν
πατρολώπας S^o – *parricida* (v.l. *patric.*)
 1 Ti 1.9 π..αις καὶ μητρολ. (sc κεῖται νόμος)
πατροπαράδοτος S^o – *paternae traditionis*
 1 Pe 1.18 ἐκ τῆς ματαίας ὑμ. ἀναστροφῆς πα.

πατρῷος *paternus* διά τοῦ πατέρα
 Act 22.3 (νόμος) 24.14 λατρεύω τῷ πα. θεῷ
 (v.g. *patri*, et *deo meo* v.l. *p..lo deo*) 28.17 οὐδὲν ἐναντίον – τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῷοις
παύειν, παύεσθαι *cessare* διά τοῦ πατέρα
 Luc 5.4 ὡς – ἐπ..σατο λαλῶν – 11.1
 Luc 8.24 καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη
 Act 5.42 6.13 13.10^c 20.1.31 21.32 τύπτοντες
 1 Co 13.8 εἴτε γλῶσσαι, παύσονται
 Eph 1.16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν
 Col 1.9 οὐ π..όμενα ὑπ. ὑμ. προσευχόμενοι
 Hb 10.2 οὐκ ἐπαύσαντο προσφερόμεναι –; (v.l. οὐτοις οὐκ, v.g. item, v.l. *non cess.*)
 1 Pe 3.10 „παυσάτω διά τοῦ γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ“
 4.1 δ παθῶν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτίας (v.l. ἀμαρτίας v.g. *a peccatis*)

Παῦλος Sergius Paulus proconsul Act 13.7
 Paulus apostolus:
 Act 13.9 Σαῦλος δέ, δ καὶ Π. 13 οἱ περὶ Παῦλον – Antiochiae Pis. 13.18.43.45.46.50 – Lystris 14.9.11.12.14.19 – in Jerus. 15.2.12.22.25 – Ant. 35.36.38.40 – Lystris 16.3 – Troade 9 – Philippis 14.17.18.19.25.28.29.36.37 – Thessal. 17.2.4 – Beroeae 10.13.14.15 – Athenis 16.22.33 – Corinthi 18.5.9.12.14.18 – Ephesi 19.1.4.8.11.13.15.21.26.29.30 20.1 – Troade 7.9.10.13.18 – Miletii 37 – Tyri 21.4 – Caesareae 11.13 – in Jerus. 18.28.29.30.32.37.39.40 22.25.28.30 23.1.3.5.6.10.12.14.16 SS. 20.24 – Caes. 31.33 24.1.10.24.26.27 25.2.4.6.8.9.10.14.19.21.23 26.1.24.25.28.29 – in itinere 27.1.3.9.11.21.24.31.33.43 28.3.8.15 – Romae 18.25

Rm 1:1 Π. δοῦλος Χοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος Phl 1:1 Π. καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χοῦ Ἰησοῦ Tit 1:1 Π. δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χοῦ

1 Co 1:1 Π. κλητὸς ἀπόστ. Χοῦ Ἱ. διὰ θελήματος θεοῦ – sine κλητός 2 Co Eph Col 1 Ti (κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος) 2 Ti 1:1 – Gal 1:1 Π. ἀπ., οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χοῦ καὶ θεοῦ πατρός – 12 ἔγὼ μέν εἰμι Παύλου 34.5 τί δέ ἐστιν Παῦλ.; διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε – 13 μὴ Παῦλ. ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ή εἰς τὸ ὅνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; 3:22 εἴτε Π. εἴτε Ἀπολλῶς –, πάντα ὑμῶν 16:21 δὲ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου Col 4:18 2 Th 3:17 – Phm 19 ἔγὼ Π. ἔγραψα

2 Co 10:1 ἔγὼ Π. παρακαλῶ Gal 5:2 λέγω ὑμῖν Eph 3:1 ἔγὼ Π. δέσμιος τοῦ Χοῦ Ἱ. ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνῶν Phm 1 Π. δέσμ. Χ. Ἱ. Col 1:23 εὐαγγ.–, οὐδὲ ἔγεν. ἔγὼ Π. διάκονος 1 Th 1:1 2 Th 1:1 Π. καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων 2:18 ἡμελήσαμεν ἐλθεῖν –, ἔγὼ μὲν Παῦλ. Phm 9 τοιοῦτος ὧν ὡς Παῦλος πρεσβύτης 2 Pe 3:15 δὲ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος

Πάφος Act 13:13 ἀναχθέντες – ἀπὸ τῆς Π. παχύνεσθαι *incrassari* Mat 13:15 Act 28:27

πέδη *compes* Mar 5:4 || Luc 8:29

πεδινός *campester* Luc 6:17 ἐπὶ τόπου π..οῦ

πεζεύειν S^o – *per terram iter facere* Act 20:13

πεζῷ *pedester* Mat 14:13 (vl π..οὶ) || Mar 6:39

πειθαρχεῖν *obedire* ^b*dicto obedire* ^c*audire* Act 5:29 πειθ. δεῖ θεῶν μᾶλλον ή ἀνθρώποις – 32 τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον δὲ ἔδωκεν δὲ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ – 27:21^c

Tit 3:1 ἀρχαῖς (vl + καὶ vg) ἔξουσίαις – π.^b

πείθειν, πείθεσθαι

1) *formae transitivae: praes, impf, aor I*
vg *suadēre* ^b*persuadēre*

Mat 27:20 ἔπεισαν^b τοὺς δχλους Act 14:19^b

28:14 ἡμεῖς πείσομεν (vl + αὐτόν vg, sc ἡγεμόνα) Act 12:20 πείσαντες^b Βλάστ.

Act 13:43 ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι 18:4 ἔπειθέν τε Ἰουδαίους καὶ "Ελληνας 19:8 πείθων (vl + τὰ) περὶ τ. βασ. τ. θεοῦ – 28 πείσας μετέστησεν ἱκανὸν δχλον 26:28 ἐν δλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι (vl γενέσθαι vg fieri)

28:23 πείθων τε αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ

2 Co 5:11 ἀνθρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερώμεθα – Gal 1:10 ἄρπι γάρ ἀνθρώπους πείθω η τὸν θεόν; η ζητῶ –;

1 Jo 3:19 ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν (vg vl praes) τὴν καρδίαν (vl τὰς καρδίας vg) ἡμῶν

2) *perf II et pls qpf: πέποιθα κτλ. ἐπί, εἰς, ἐν, cum dativo – vg confidere ^b fidere ^c fiduciam habere*

Mat 27:43 „πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, ρυσάσθω“ (Mar 10:24 vl τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν vg)

Luc 11:22 τὴν πανοπλίαν –, ἐφ' η ἐπεποίθει 18:9 πρὸς – τοὺς π..ότας ἐφ' ἐσυτοῖς δπι

Rm 2:19 πέποιθάς τε σεαυτὸν δδηγὸν είναι

2 Co 1:9 ἵνα μὴ πεποιθότες^b ὥμεν ἐφ' ἐσυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι 2:3 π..ώς ἐπὶ πάντας ὥμας δπι η – χαρά 10:7 εἰ τις πέποιθεν ἐσυτῷ Χοῦ είναι

Gal 5:10 ἔγὼ πέποιθα εἰς ὥμας ἐν κυρίῳ δπι

Phl 1:6 πεποιθῶς αὐτὸν τοῦτο, δπι δὲ ἐναρξάμενος 25 πεποιθῶς οἶδα, δπι μενῶ – 14 ἐν κυρίῳ π..ότας τοῖς δεσμοῖς μου 2:24 πέποιθα – ἐν κυρίῳ δπι – ἐλεύσομαι 3:3 οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες^c 4 εἰ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ

2 Th 3:4 π..αμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὥμας, δπι

Phm 21 πεποιθῶς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψα

Hb 2:13 „ἔγὼ ἔσομαι πεποιθῶς^b ἐπ' αὐτῷ“

3) *medium et passivum*
certum esse ^b*confidere* ^c*consentire*
^d*credere* ^e*arbitrari* ^f*obedire* ^g*posse*
suadēre alicui

Luc 16:31 οὐδὲ ἔάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πειθήσονται^d Act 17:4 τινὲς – ἐπείσθησαν^d 21:14 μὴ πειθομένους – αὐτοῦ 20:6 πεπεισμένος γάρ ἐστιν (sc δ λαὸς) Ἰωάννην προφήτην είναι

Act 5:36 δσοι ἐπειθόντο^d αὐτῷ 37^c – 39^c 23:21 σὺ οὖν μὴ πειθῆς^d αὐτοῖς 26:28 λανθάνειν – αὐτὸν – οὐ πειθομαι^e 27:11 τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπειθετο^d 28:24 οἱ μὲν ἐπειθόντο^d τοῖς λεγομένοις Rm 2:8 πειθομένοις^d δὲ τῇ ἀδικίᾳ

- Rm 8:38 πέπεισμαι – δτι 2 Ti 1:5.12 δτι δυνατ. 14:14 οίδα καὶ πέπεισμαι^b ἐν κυρίῳ Ἰησ. 15:14 πέπεισμαι – καὶ – ἐγὼ περὶ ὑμῶν Gal 5:7 τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαιⁱ (v1 31 vg^f v1^o) Hb 6:9 πεπείσμεθα^b – περὶ ὑμῶν – τὰ κρείσσονα καὶ ἔχόμενα σωτηρίας 13:17 πείθεσθε^j τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν – 18 π..όμεντα^b – δτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν (11:13 v1 πεισθέντες vg^o) Jac 3:3 εἰς τὸ πείθεσθαι^c αὐτοὺς ἡμῖν
- πειθός** S^o – *persuasibilis* (v1 *persuasio*) 1 Co 2:4 οὐκ ἐν πειθοῖς (v1 ..οῖ) σοφίας λόγοις

- πεινᾶν**, πρόσπεινον γίγνεσθαι *esarire* Mat 4:2 ὕστερον ἐπείνασεν || Luc 4:2 5 ε μακάριοι οἱ πεινῶντες – τὴν δικαιοσύνην || Luc 6:21 οἱ πειν. νῦν 25 οὐαὶ –, οἱ ἐμπεπλησμ. νῦν, δτι πεινάσετε 12:1 οἱ δὲ μαθηταὶ – ἐπείνασαν 3 Δαυὶδ δτε ἐπείνασεν || Mar 2:25 Luc 6:3 21:18 ἐπαναγαγών εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν. καὶ Ἰδὼν συκῆν || Mar 11:12 25:35 ἐπείνασα – καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν 37 πότε σε εἶδομεν πεινῶντα –; 42 ἐπείν. – καὶ οὐκ ἐδώκ. 44 πότε σε –; Luc 1:53 „πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν“ Joh 6:35 ὁ ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ Act 10:10 ἐγένετο – πρόσπεινος (sc Πέτρος) Rm 12:20 „ἐὰν πεινᾶ ὁ ἔχθρός σου, ψώμιζε“ 1 Co 4:11 ἄχρι τῆς ἀρπής ὥρας καὶ πεινῶμεν 11:21 καὶ δις μὲν πεινᾶ, δις δὲ μεδύει – 34 εἴ τις πεινᾶ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω Phl 4:12 ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν Ap 7:16 „οὐ πεινάσουσιν“ ἔπι „οὐδὲ διψήσ.“
- πεῖραν λαμβάνειν** *experiri* Hb 11:29.38

- πειράζειν** et **πειρᾶσθαι** *tentare* (v1 *temt.*) b (δ πειράζων) *tentator* c *conari* Mat 4:1 πειρασθῆναι ὑπὸ τ. διαβόλου || Mar 1:13 π..όμενος ὑπὸ τ. σατανᾶ Luc 4:2 – 3 προσελθῶν ὁ πειράζων^b → 1 Th 3:16 1 πειράζοντες ἐπηρώησαν αὐτὸν σημεῖον – ἐπιδεῖξαι || Mar 8:11 Luc 11:16 19:3 Φαρισ. π..ζοντες αὐτὸν – εἰ ἔχεστιν ἀπολῦσαι – γυναῖκα || Mar 10:2 22:18 τί με πειράζετε, ὑποκριταί; || Mar 12:15 τί με πειράζετε; (Luc 20:23 vg) – 35 ἐπηρώησεν – νομικὸς πειράζων αὐ-

- τόν· – ποία ἐντολή –; → ἐκπειράζειν Joh 8:8 ἔλεγεν π..ζων αὐτὸν [86 π..ζοντες] Act 5:3 v1 διὰ τί ἐπείρασεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου –; vg 9 τί δτι συνεφωνήδη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρ.; 9:26 ἐπείραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς – 16:7 ἐπείραζον – πορευθῆναι 24:8 τὸ ἱερὸν ἐπείρασεν^c βεβηλῶσαι 15:10 τί π..ζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγ. –; 26:21 ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι (Paul.) 1 Co 7:5 ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς 10:9 καθὼς τινες – ἐπείρασσαν (v1 ἔξεπειρασσαν) (sc τ. κύριον) → ἐκπειράζειν – 13 δις οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ δ δύνασθε 2 Co 13:5 ἐαυτοὺς π..ζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστεi Gal 6:1 σκοπῶν –, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς 1 Th 3:5 μὴ πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων Hb 2:18 ἐν φ – πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύνασθαι τοῖς π..ζομένοις βοηθῆσαι 3:9 „οὐ ἐπ..σαν (v1 + με vg) οἱ πατέρες“ 4:15 ἀρχιερέα –, πεπειρασμένον – κατὰ πάντα καθ' ὅμοιότητα χωρὶς ἀμαρτ. 11:17 „προσενήνοχεν Ἄβρ. – π..ζόμενος“ – 37 ἐπειράσθησαν, ἐπρίσθησαν Jac 1:13 μηδεὶς π..ζόμενος λεγέτω δπ ἀπὸ θεοῦ π..ζομαι· δι γάρ θεὸς ἀπείραστός (*intendantor*) ἐστιν κακῶν, π..ζει δὲ αὐτὸς οὐδένα 14 ἔκαστος δὲ π..ζεται ὑπὸ τῆς Ἰδίας ἐπιθυμίας ἔχεικόμενος Ap 2:2 ἐπείρασσας τοὺς λέγοντας ἐαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσίν – 10 βάλλειν – εἰς φυλακὴν ἵνα π..σθῆτε 3:10 πειράσσαι τοὺς κατοικ. ἐπὶ τῆς γῆς
- πειρασμός** *tentatio*
- Mat 6:13 μὴ εἰσενέγκης ἡμ. εἰς π..όν || Luc 11:4 26:41 ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς π..όν || Mar 14:38 ἔλθητε Luc 22:40 προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν 48 ἵνα μὴ εἰσέλθητε
- Luc 4:13 συντελέσας πάντα π..όν διάβολος 8:13 ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται 22:28 ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἔμοιο ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου
- Act 20:19 μετὰ – π..ῶν τῶν συμβάντων μοι 1 Co 10:13 πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς – δι θεός, δις – ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν
- Gal 4:14 τὸν π. ὑμῶν ἐν τῇ σαρκὶ μου οὐκ ἔξουσιενήσατε οὐδὲ ἔξεπτύσατε
- 1 Ti 6:9 ἐμπίπτουσιν εἰς π..όν καὶ παγίδα

Heb 3 8 „κατὰ τ. ἡμέραν τοῦ π. ἐν τ. ἔρήμῳ”
 Jac 1 2 δταν π..οῖς περιπέσητε ποικίλοις
 – 12 „μακάριος ἀνὴρ δις ὑπομένει” π..όν
 1 Pe 1 8 δλγον – λυπηθέντες ἐν ποικ. π..οῖς
 4 12 μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς
 πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ
 2 Pe 2 9 οἶδεν – εύσεβεῖς ἐκ π..οῦ ῥύεσθαι
 Ap 3 10 σὲ τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ π..οῦ

πεισμονή S^o – *persuasio* Gal 5 8 τίς ὑμᾶς
 ἐνέκοψεν –; ἡ π. οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος

πέλαγος *profundum* Mat 18 8 *pelag.* Act 27 5

πελεκίζεσθαι S^o – *decollari* Ap 20 4 τὰς
 ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν
 μαρτυρίαν Ἰησοῦ

***πέμπειν** *mittere*

Mat 11 2 πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν εἶπεν
 Luc 4 28 πρὸς οὐδεμίαν – ἐπέμφθη Ἡλίας
 20 11. 12. 13 πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἄγαπ.
 Joh 1 33 ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὅδι
 4 34 ἵνα ποιῶ (v1 ..ἡσω) τὸ δέλημα τοῦ
 πέμψαντός με 5 30 ζητῶ – τὸ δέλημα
 6 38 ἵνα ποιῶ 39 τοῦτο δέ ἐστιν τὸ
 δέλ. 9 4 ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ π.
 5 23 οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψ. αὐτὸν
 – 24 ὁ – πιστεύων τῷ πέμψ. με 12 44 εἰς
 – 37 ὁ πέμψας με πατήρ – μεμαρτύρηκεν
 περὶ ἔμοῦ 8 18 μαρτυρεῖ
 6 44 ἐὰν μὴ ὁ πατ. ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ
 7 18 ἡ – διδαχὴ – ἐστιν – τοῦ πέμψ. με 12
 49 ὁ πέμψ. με πατήρ – ἐντολὴν δέδω-
 κεν τί εἴπω 14 24 ὁ λόγος – οὐκ ἐστιν
 ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός
 – 18 ὁ – ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψ. αὐτ.
 – 28 ἐστιν ἀληθινός ὁ πέμψας με 8 28 ὁ
 πέμψας με ἀληθῆς ἐστιν
 – 33 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με 16 5
 8 16 μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ’ ἐγὼ καὶ ὁ πέμψ.
 με 29 ὁ πέμψας με μετ’ ἔμοῦ ἐστιν
 12 45 ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψ. με
 13 16 οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψ.
 αὐτὸν 20 ὁ λαμβάνων ἀν τινα πέμ-
 ψω –, – λαμβάνει τὸν πέμψαντά με
 14 28 τὸ πνεῦμα – ὁ πέμψει ὁ πατήρ 15 28
 ὁ παράκλητος δν ἐγὼ πέμψω 16 7
 15 21 δτι οὐκ οἰδασιν τὸν πέμψαντά με
 20 21 καθὼς –, καγὼ πέμπω ὑμᾶς
 Rm 8 3 ὁ θεὸς τὸν ἔαυτοῦ υἱὸν πέμψας
 Phl 4 16 ἄπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρείαν μοι ἐ-

πέμψατε cfr Act 11 29 εἰς – διακονίαν π.
 1 Th 3 5 ἐπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμ.
 2 Th 2 11 πέμπει – διθεὸς ἐνέργειαν πλάνης
 1 Pe 2 14 ἡγεμόσιν ὡς δι’ αὐτοῦ πεμπομένοις
 Ap 1 11 πέμψον (sc τὸ βιβλ.) ταῖς – ἐκκλησ.
 14 15 „πέμψον τὸ δρέπανόν” σου 18
 22 16 ἐπεμψα τὸν ἄγγελ. μου μαρτυρῆσαι

πέμπτος *quintus* Ap 6 9 9 1 16 10 21 20

πένης *pauper* 2 Co 9 9 „ἔδωκεν τοῖς π..ησιν”

πενθεῖν *Iugēre* b *luctam habēre*

Mat 5 4 μακάριοι οἱ „πενθοῦντες”, ὅπι
 9 15 μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
 πενθεῖν ἐφ’ ὅσον μετ’ αὐτῶν – δι νυμ.;
 Mar 16 [10 τοῖς μετ’ αὐτοῦ γενομένοις π..οῦσι]
 Luc 6 25 οἱ γελῶντες νῦν, δτι πενθήσετε
 1 Co 5 2 οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε b, ἵνα –;
 2 Co 12 21 μὴ – πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρ-
 τηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων
 Jac 4 9 καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε
 Ap 18 11 „κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν” 15. 19

πενθερά *socrus* et **πενθερός** b *socer*

Mat 8 14 Πέτρου || Mar 1 30 Luc 4 38
 10 35 „νύμφην κατὰ τῆς π.” || Luc 12 53
 Joh 18 13 ἦν γάρ πενθερὸς b τοῦ Καϊαφᾶ

πένθος *Iactus* Jac 4 9 γέλως – εἰς π. Ap 18 7. 8

Ap 21 4 θάνατος οὐκ ἐσται ἔπι, οὔτε πένθος

πενιχρός *pauperculas* Luc 21 2 χήραν π..άν

πεντάκις *quinqūies* 2 Co 11 24 ὑπὸ Ἰουδαίων
 π. τεσσεράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον

πεντακισχίλιοι *quinqūque millia* (v1 *millia*)

Mat 14 21 16 9 Mar 6 44 8 19 Luc 9 14 Joh 6 10

πεντακόσιοι *quingenti* Luc 7 41 1 Co 15 6 ἐπ-
 ειτα ὥφθη ἐπάνω π..οις ἀδελφοῖς

***πέντε** *quinqūae*

Mat 14 17 ἄρτους 19 16 9 || Mar 6 38. 41 8 19 Luc
 9 13. 18 Joh 6 9 ἄρτους κριθίνους 13
 25 2 π. – ἡσαν μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι
 – 15 ὁ μὲν – π. τάλαντα 16. 20 || Luc 19 18
 π. μῆνας 19 ἐπάνω γίνου π. πάλεων
 Luc 12 6 π. στρουθία – 52 π. ἐν ἐνὶ οἰκῷ δια-
 μεμερισμένοι 14 19 ζεύγη βιῶν – π.
 1 Co 14 19 θέλω π. λόγους τῷ νοῖ μου λαλῆσαι
 Ap 17 10 οἱ πέντε ἐπεσαν, δ εἰς ἐστιν

πεντεκαίδεκατος *quintasdecimus* Luc 31

πεντήκοντα *quinquaginta* ^b*quinqageni*
Mar 640 κατὰ π.^b || Luc 914^b – 741 168
Joh 857 πεντήκοντα ἔτη οὕπω ἔχεις καὶ Ἀ-
βραὰμ ἐώρακας; 2111 – Act 1320

πεντηκοστή *pentecoste* Act 21 2018 1 Co 168

πεποίθησις *confidentia* ^b*fiducia*

2 Co 115 ταύτη τῇ π. 822 π..ει πολλῇ τῇ εἰς
3 4 π..iv^b δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τ. Χοῦ
πρὸς τὸν θεόν 102 δέομαι – τὸ μὴ
παρὼν θαρρῆσαι τῇ π. ἡ λογίζομαι

Eph 312 ἔχομεν – προσαγωγὴν ἐν πεπ..ει

Phl 3 4 καίπερ ἐγὼ ἔχων π..iv καὶ ἐν σαρκὶ

περαιτέρω (adv) S^o – Act 1939 εὶ δέ τι περ.
(v1 περὶ ἑτέρων vg *alterius rei*) ἐπιζητεῖτε

πέραν *trans* ^b*trans fretam* ^c*contra* ^d*ultra*
Mat 416 „π. τοῦ Ἰορδάνου“ 25 ἀπὸ – π. τοῦ
(*de trans Iordanem*) || Mar 38 –

Mat 191 π. τοῦ Ἰορδάν. || Mar 101^d
818 ἀπελθεῖν εἰς τὸ π.^b 28^b || Mar 51 εἰς
τὸ π.^b τῆς θαλάσσης – Mat 1422^b ||
Mar 645^b – Mat 165^b

Mar 435 διέλθωμεν εἰς τὸ π.^c || Luc 822 εἰς τὸ
π. τῆς λίμνης – Mar 521^b 819 ἀπ-
ῆλθεν εἰς τὸ πέραν^b

Joh 128 ἐγένετο π. τοῦ Ἰορ. 328 δς ἡν μετὰ
σοῦ π. τοῦ Ἰορ. 1040 ἀπῆλθεν πάλιν
π. τοῦ Ἰορ. – 61 π. τῆς θαλάσσης 17.
22.25 181 ἐξῆλθεν – π. – τοῦ Κεδρών

πέρας *finis* Mat 1242 Luc 1131 Rm 1018
Hb 618 πάσης – ἀντιλογίας πέρας – δ ὅρκος

Πέργαμον Ap 111 212 τῆς ἐν Π..ῳ ἐκκλησίας

Πέργη τῆς Παμφυλίας Act 1313.14 1425

*περί 1) *cum genitivo*

(→ *imprimis δέησις, δεῖσθαι, ἐρω-*
τᾶν, εὐχαριστεῖν, εὐχαριστία, μνεί-
σι, προσεύχεσθαι, προσευχή – μέ-
λει, μεριμνᾶν, σπλαγχνίζεσθαι)

pro ^b*circa* ^c*de* ^d*genit. sine praep.*
Mat 2628 τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον

Mar 144 προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ
σου || Luc 514 → Hb 53 et 1311

527 τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Luc 2419^c τοῦ
Ναζαρηνοῦ 27 τὰ περὶ ἑαυτοῦ – 22

87 τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει 2444 τὰ
γεγραμμένα – περὶ ἐμοῦ – Act 1825
ἐδίδασκεν – τὰ περὶ τοῦ Ἰησ. 2831^c

Joh 918 οὐκ ἐπίστευσαν – περὶ αὐτοῦ ὅπι
1033 περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε
ἄλλα περὶ βλασφημίας

1628 ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω – περὶ ὑμῶν 179
περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κό-
σμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὃν δέδωκάς
μοι ω οὐ περὶ τούτων – μόνον, – καὶ
περὶ τῶν πιστευόντων

Act 1 3 λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλ. 812^c 198^c
23 6 περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νε-
κρῶν κρίνομαι 2421^c 259^c 20^c

2422 ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ π.ε. τῆς δόδου

Rm 8 3 τὸν – υἱὸν πέμψας – περὶ (v1 *prop-*
ter) ἀμαρτίας κατέκρινεν τὴν ἀμαρτ.

1 Co 7 1 περὶ – ὃν ἐγράψατε 81 περὶ – τῶν
εἰδωλοθύτων 4^c 161 περὶ – τῆς λο-
γείας 12 π.ε. Ἀπολλῶ – 121 π.ε. – τῶν
πνευματικῶν – οὐ δέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν
– 37 ἔξουσίαν – περὶ τοῦ ἰδίου θελήματ.

Eph 622 ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν Col 48^b

Phl 127 ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν 219^b 20 γνη-
σίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει

1 Th 4 6 „ἔκδικος κύριος“ περὶ πάντων

1 Ti 1 7 μὴ νοοῦντες – περὶ τίνων διαβεβαι-
οῦνται Tit 38 περὶ τούτων

Phm 10 παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου

Hb 5 3 περὶ τοῦ λαοῦ, – καὶ περὶ ἑαυτοῦ
προσφέρειν περὶ ἀμαρτιῶν 108 „πε-
ρὶ ἀμαρτίας οὐκ εὐδόκησας“ 8 cfr
18 οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας
26 οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν – δυσία

1140 τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προ-
βλεψαμένου

1311 „εἰσφέρεται – τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας“

1 Pe 318 Χός ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν

1 Jo 2 2 αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἀμαρ-
τιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μό-
νον ἀλλὰ καὶ περὶ δλου τοῦ κόσμου cfr
410 ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν
περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν

3 Jo 2 περὶ πάντων εὔχομαι σε εύοδοῦ-
σθαι καὶ ύγιαίνειν

2) *cum accusativo* *circa* ^b*cam* ^c*erga*
^d*a* ^e*in* ^f(π. τὰ τοιαῦτα) *huiusmodi*

Mar 410 οἱ περὶ αὐτὸν Luc 2249 Act 1313^b
– 19 αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι

Luc 1040 περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν
41 δορυβάζῃ περὶ (v1^a) πολλά

(Joh 11:19 *vl πρὸς τὰς περὶ* (νγ^ο) τ. Μάρθαν)

Act 19:25 τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα^a ἐργάτας

Phl 2:23 ὡς ἀν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμέ.

1 Ti 1:19 περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν 6:21 ἡ-
στόχησαν 2 Ti 2:18 περὶ^d τὴν ἀλή-
θειαν 3:8 ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν

6:4 νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχ.

Tit 2:7 παρακάλει σωφρονεῖν περὶ^e πάντα

περιάγειν *circuire* (*vl ..am.*) ^b*circumducere*
Mat 4:23 9:35 Mar 6:6 – Act 13:11

23:15 περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ – ξηράν

1 Co 9:6 ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν^b, ὡς

περιαἱρεῖν *aufferre* ^b*tollere* (*vl aufferre*)

Act 27:20 περιηρεῖτο ἐλπὶς πᾶσα – 40^b ἀγκύρ.

2 Co 3:16 „περιαἱρεῖται (..feretur) τὸ κάλυμμα”

Hb 10:11 οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἄμαρ.

περιάπτειν *accendere* Luc 22:55 πῦρ

περιαστράπτειν *circumfulgere* Act 9:3 22:6

περιβάλλειν, ..εσθαι ^a*amiciri* ^b*circumami-
ciri* ^c*circum dare aliquem, sibi, se*
^d*cooperire, se coop., c..ri* ^e*indui
operire, ..ri* ^f*vestiri*

Mat 6:29 οὐδὲ Σολομὼν – περιεβάλετο^d ὡς ἐν
τούτων || Luc 12:27^g

– 31 τί πίωμεν; ἢ· τί περιβαλώμεθα^f;

25:38 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ^d (*vl f*) με 38^d
43 οὐ περιεβάλετέ^d (*vl f*) με

Mar 14:51 περιβεβλημένος^a σινδόνα 16:5 περι-
βεβλημένον^d στολὴν λευκήν

Luc 23:11 περιβαλὼν^e ἐσθῆτα λαμπράν

Joh 19:2 πορφυροῦν περιέβαλον^c αὐτὸν

Act 12:8 περιβαλοῦ^c τὸ ίμάτιόν σου

Ap 3:5 δὲ νικῶν – π..εῖται εἰν ίματ. λευκοῖς
– 18 ίμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ^e

4:4 περιβεβλημένον^b ἐν ίματοις λευκοῖς 7:9^a στολὰς λευκάς 13:^a 10:1

π..ον^a νεφέλην 11:3 π..οι^a σάκκους

– 12:1 π..η^a τὸν ἥλιον 17:4^c πορφυ-
ροῦν καὶ κόκκινον 18:16^a βύσσινον

καὶ πορφ. καὶ κόκκ. – 19:13 π..οι^a ίμάτιον βεβαμένον αἵματι

19:8 ἔδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται^d βύσ-
σινον λαμπρὸν καθαρόν

περιβλέπεσθαι *circumspicere*

Mar 3:5.34 5:32 9:8 10:23 11:11 πάντα Luc 6:10

περιβόλαιον ^a*velamen* ^b*amictus*

1 Co 11:15 ἡ κόμη ἀντὶ π..ου^a δέδοται αὐτῇ

Hb 1:12 „ώσει π..ον^b ἐλίξεις αὐτούς”

περιδεῖσθαι (pass) *ligari* Job 11:14 σουδαρίῳ

περιεργάζεσθαι *cariose agere* 2 Th 3:11 μη-
δὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ π..ομένους

περίεργος S^o – *curiosus* Act 19:19 τῶν τὰ
π. πραξάντων 1 Ti 5:13 φλύαροι καὶ π..οι

περιέρχεσθαι *circu(m)ire* ^b*circumlegere*
Act 19:13 28:13^b 1 Ti 5:13 τὰς οἰκίας – Hb 11:37

περιέχειν ^a*circumdare* ^b*continēre*

Luc 5:9 θάμβος – περιέσχεν^a αὐτὸν καὶ πάντ.

1 Pe 2:6 περιέχει^b ἐν γραφῇ → περιοχή

περιζώνυμος (med et pass) *praecingi* ^b*se*
praecingere ^c*succingi* Luc 12:35 37^b 17:8^b

Eph 6:14 „περιζωσάμενοι^c – ἐν ἀληθείᾳ”

Ap 1:19 περιεζωσμένον – ζώνην χρυσᾶν 15:6

περιθεσίς S^o – *circundatio* 1 Pe 3:3 χρυσίων

περιιστάναι *circumstare* Joh 11:42 Act 25:7 –
π..ασθαι S^o – *devitare* 2 Ti 2:16 βεβήλους
κενοφωνίας π..ασο Tit 3:8 μάχας νομικάς

περικαθάρματα *purgamenta* 1 Co 4:13 κόσμου

περικαλύπτειν *velare* ^b*circumtegere*

Mar 14:55 || Luc 22:64 – Hb 9:4^b χρυσίων

περικεῖσθαι *circumdari* ^b*imponi*

Mar 9:42 || Luc 17:2^b – Act 28:20 ἄλυσιν – π..μαι
Hb 5:2 περίκειται ἀσθένειαν 12:1^b νέφος

περικεφαλαία *galea*

Eph 6:17 „τὴν περ. τοῦ σωτηρίου” δέξασθε
1 Th 5:8 „ἐνδυσ. – π..αν” ἐλπίδα „σωτηρίας”

περικρατῇ γίνεσθαι *obtinēre* Act 27:18 σκάφης

περικρύβειν S^o – *occultare* Luc 1:24 ἐαυτὴν

περικυκλοῦν *circum dare* Luc 19:43 (πόλιν)

περιλάμπειν S^o – *c..fulgēre* Luc 2:9 Act 26:13

περιλειπόμενοι ^a*qui residui sumus* ^b*qui*
relinquimus 1 Th 4:15 οἱ ζῶντες οἱ π..^a 17^b

περίλυπος ^a(π..ον γίνεσθαι) *contristari* ^b*tristis* Mar 6,26^a δ βασιλεύς Luc 18,23^a ἡν
γάρ πλούσιος σφόδρα (24 v1, vg ^b*factus*)
Mat 26,38 „περίλυπός^b ἐστιν ἡ ψυχή μου” ἔως
δανάτου || Mar 14,34^b

περιμένειν *expectare* Act 14 τὴν ἐπαγγελίαν
αἱ πέριξ πόλεις S^o – *vicinae* Act 5,18

περίοικοι Luc 1,58, π..οικοῦντες εἰς *vicini*

περιούσιος *acceptabilis* Tit 2,14 „λαὸν π..ον”

περιοχή *locus* Act 8,32 τῆς γραφῆς ἦν –

περιπατεῖν *ambulare* ^b*circuire* ^c*ingredi*
*1) vox proprie dicta

Mat 9,5 ἔγειρε καὶ περιπάτει || Mar 2,9 Luc 5
23 Joh 5,8.9.11.12 – Mat 11,5 χωλοὶ π..οῦ-
σιν || Luc 7,22 – Mat 15,31 βλέποντας –
χωλοὺς π..οῦντας – Act 3,6 ἐν τῷ ὀνόμα-
τι Ἰ. Χοῦ – περιπάτει 8,9.12 14,8.10

Mar 5,42 ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει
8,24 ὡς δένδρα ὅρῳ περιπατοῦντας

12,38 ὁδέλοντων ἐν στολαῖς π. || Luc 20,46

16[12 δυσὶν – π..οῦσιν ἐφανερ.] || Luc 24,17

Joh 6,66 οὐκέτι μετ’ αὐτοῦ περιεπάτουν
11,9 ἔάν τις π..ῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ 10 νυκτί
– 54 ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περι-
επάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις

21,18 καὶ περιεπάτεις ὅπου ἥθελες

1 Pe 5,8 διάβολος „ώς λέων –” π..εῖ^b ζητῶν

Ap 2,1 δ π..ῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν
3,4 π..ήσουσιν μετ’ ἐμοῦ ἐν λευκοῖς

9,20 „Ἄ οὔτε βλέπειν” δύνανται – „οὔτε π.”

16,15 Ίνα μὴ γυμνὸς περιπατῆ

21,24 „π..ήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς”

αὐτῆς (sc τῆς πόλεως τῆς ἀγίας)

2) vox translata = vitam agere

Mar 7,5 διὰ τί οὐ π..οῦσιν – κατὰ τὴν παρά-
δοσιν τῶν πρεσβυτέρων Act 21,21 λέ-
γων μὴ – τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν^c

Joh 8,12 οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ
12,35 π..εῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε – καὶ δ π..

ῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ

Rm 6,4 Ίνα –, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι
ζωῆς περιπατήσωμεν

8,4 τοῖς μὴ κατὰ σάρκα π..οῦσιν (v1 vg)
ἄλλα κατὰ πνεῦμα → 2 Co 10,2

Rm 13,13 ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως π..ήσωμεν,
μὴ κώμοις καὶ μέθαις, κτλ.
1 Co 3,3 οὐχὶ – κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;
7,17 ἔκαστον ὡς κέκληκεν δ ὑεός, οὕτως
περιπατείτω

2 Co 4,2 μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ
5,7 διὰ πίστεως – π..οῦμεν, οὐ διὰ εἴδους
10,2 λογιζόμένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα

π..οῦντας 3 ἐν σαρκὶ γάρ π..οῦντες
οὐ κατὰ σάρκα στρατεύμενα
12,18 οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσα-
μεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἔχνεσιν;

Gal 5,18 πνεύματι π..εῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρ.

Eph 2,2 νεκροὺς – ταῖς ἀμαρτίαις, ἐν αἷς πο-
τε π..επατήσατε Col 3,7 ἐν οἷς καὶ δ.
– 10 Ίνα ἐν αὐτοῖς (sc ἔργοις ἀγαθοῖς)
περιπατήσωμεν

4,1 ἀξίως π..ῆσαι τῆς κλήσεως Col 1,10
τοῦ κυρίου 1 Th 2,12 τ. θεοῦ τοῦ καλ.

– 17 μηκέπι ὑμᾶς π..εῖν καθὼς καὶ τὰ ἔ-
θνη π..εῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοός

5,2 π..εῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ δ Χός
– 8 ὡς τέκνα φωτὸς π..εῖτε 15 βλέπετε
οὖν ἀκριβῶς πῶς π..εῖτε, μὴ ὡς ἀσο-
φοι ἀλλ’ ὡς σοφοί

Phl 3,17 σκοπεῖτε τοὺς οὕτω π..οῦντας καθ-
ὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς 18 πολλοὶ –
π..οῦσιν οὓς – κλαίων λέγω, – ἔχωρ.

Col 2,6 ἐν αὐτῷ (sc Ἰησοῦ Χῶ) π..εῖτε
4,5 ἐν σοφίᾳ π..εῖτε πρὸς τοὺς ἔξω

1 Th 4,1 καθὼς παρελάβετε – τὸ πῶς δεῖ ὑ-
μᾶς π..εῖν –, καθὼς καὶ περιπατεῖτε
– 12 Ίνα π..ῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω

2 Th 3,6 στέλλεσθαι – ἀπόδ – ἀδελφοῦ ἀτάκτως
π..οῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδο-
σιν 11 ἀκούομεν γάρ τινας π..οῦντας
ἐν ὑμῖν ἀτάκτως

Hb 13,9 οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθη-
σαν οἱ π..οῦντες (v1 ..ήσαντες)

1 Jo 1,8 ἔαν – ἐν τῷ σκότει π..ῶμεν 7 ἔαν – ἐν
τῷ φωτὶ π..ῶμεν 2,11 δ – μισῶν τὸν
ἀδελφὸν – ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ
2,8 διφείλει καθὼς ἐκείνος περιεπάτησεν
καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν

2 Jo 4 εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου π..οῦντας
ἐν ἀληθείᾳ 3 Jo 3 περιπατεῖς 4
6 αὕτη ἐστιν ἡ ἀγάπῃ, Ίνα π..ῶμεν κα-
τὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντο-
λὴ ἐστιν, –, Ίνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε

περιπείρειν S^o – *inserere* (se alicui rel)

1 Ti 6,10 ἐαυτοὺς περιέπειραν δύναις πολλ.

περιπίπτειν *incidere* Luc 10:30 λησταῖς
Act 27:41 — Jac 1:2 πειρασμοῖς — ποικιλοῖς

περιποιεῖσθαι *acquirere*

Luc 17:33 δος ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ π..
ἥσασθαι (v1 σῶσαι *salvam facere*)
Act 20:28 „Τὴν ἑκκλησίαν τοῦ θεοῦ”, ἣν „περι-
εποιήσατο” διὰ τοῦ αἵματός τοῦ ίδ.
1 Ti 3:13 βαθὺδὸν ἔσωτοῖς καλὸν π..οῦνται

περιποίησις *acquisitio*

Eph 1:14 εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποίησεως
1 Th 5:9 ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς — εἰς π..ιν σωτη-
ρίας 2 Th 2:14 δόξης τοῦ κυρίου
Heb 10:39 ἐσμὲν —, — πίστεως εἰς π..ιν ψυχῆς
1 Pe 2:9 ὑμεῖς δὲ — „λαὸς εἰς περιποίησιν”

περιρηγνύναι *scindere* Act 16:22 Ἰμάτια

περισπᾶσθαι *satagere* Luc 10:40 περὶ—διακον.

περισσεία *abundantia*

Rm 5:17 οἱ τὴν περ. τ. χάριτος — λαμβάνοντες
2 Co 8:2 ἡ περ. τ. χαρᾶς αὐτῶν — 10:16 εἰς π..ν
Jac 1:21 ἀποδέμενοι πᾶσαν — π..αν κακίας

περισσεύειν *abundare* ^b*superabundare* ^c(τὸ
π..ειν) *abundantia* ^d*abundare facere*
^e*superare* ^f*s..esse* ^g(τὸ π..ον) *reliquiae*

Mat 5:20 ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιο-
σύνη πλεῖον τῶν γραμματέων
13:12 δοτῖς — ἔχει, δοδήσεται αὐτῷ καὶ πε-
ρισσευθήσεται 25:29 τῷ — ἔχοντι
14:20 ἥραν τὸ περισσεῦον ^e τῶν κλασμάτων
15:37^f || Luc 9:17^f Joh 6:12^e 13^f

Mar 12:44 πάντες — ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐ-
τοῖς ἔβαλον Luc 21:4 εἰς τὰ δῶρα

Luc 12:15 οὐκ ἐν τῷ π..ει τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ
15:17 πόσοι μίσθιοι — περισσεύονται ἄρτων

Act 16:5 αἱ — ἑκκλησίαι — ἐπ..ον τῷ ἀριθμῷ
Rm 3:7 εἰ — ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ

ψεύσματι ἐπ..ευσεν εἰς τὴν δόξαν

5:15 ἡ χάρις — εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπ..ευσεν

15:13 εἰς τὸ π..εύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι

1 Co 8:8 οὕτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν
14:12 ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, — ζη-
τεῖτε ἵνα περισσεύητε

15:58 π..οντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου

2 Co 1:5 καθὼς π..ει τὰ παθήματα τοῦ Χοῦ
εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χοῦ π..ει
καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν

3:9 πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία

τῆς δικαιοσύνης (v1 + ἐν vg) δόξη

2 Co 4:15 ἵνα ἡ χάρις — π..σῃ εἰς τὴν δόξαν
8:2 ἡ — πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς
— 7 ὕσπερ ἐν παντὶ π..ετε, — ἵνα καὶ ἐν
ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε
8:8 δυνατεῖ — δοθεὶς πᾶσαν χάριν περισ-
σεῦσαι ^a εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πε-
ρισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν
— 12 ἡ διακονία — ἐστὶν — καὶ περισσεύου-
σα διὰ — εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ

Eph 1:8 τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἡς ἐπερίσσευ-
σεν ^b εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ

Phl 1:9 ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν — περισσεύῃ ἐν
ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει
— 26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ
4:12 οἶδα καὶ π..ειν — ἐν πᾶσιν μεμύημαι,
— καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι
— 18 ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω

Col 2:7 περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ

1 Th 3:12 ὑμᾶς — δούλιος πλεονάσαι καὶ περισ-
σεῦσαι ^d τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους
4:1 ἵνα περισσεύητε μᾶλλον 10

περίσσευμα *abundantia* ^b*quod superaverat*

Mat 12:34 ἐκ — τοῦ π. τῆς καρδίας || Luc 6:45
Mar 8:8 ἥραν περισσεύματα ^b κλασμάτων

2 Co 8:14 τὸ ὑμῶν περ. εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρη-
μα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα

περισσόν, (τό) (*quod*) *abundantias (est)* ^b*ex*
abundanti ^c*amplius* ^d*magis*

Mat 5:37 τὸ δὲ π. τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν
— 47 τί π..^c ποιεῖτε; — Mar 6:51 ἐκ π..οῦ ^d

Joh 10:10 ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν

Rm 3:1 τί οὖν τὸ περισσόν ^c τοῦ Ιουδαίου —;

2 Co 9:1 περισσόν ^b μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν

περισσότερος, περισσότερον *abundantior,
..ius* ^b*amplius* ^c*maior*, ^d*proli-
xior*, ^e*plus* (*quam*)

Mat 11:9 καὶ π..ονε προφήτου || Luc 7:28^e

Mar 7:36 αὐτοὶ μᾶλλον π..ονε ἐκήρυσσον

12:33 π..όνε ἐστιν πάντων „τῶν δλοκαυτ.”

— 40 λήμψονται π..ον ^d κρίμα || Luc 20:47^e
(Mat 23:14 v1, vg ^b, v1 om)

Luc 12:4 μὴ ἔχόντων π..ερόν ^b τι ποιῆσαι

— 48 ὃ παρέθεντο πολύ, περισσότερον ^e
αἰτήσουσιν αὐτόν

1 Co 12:23 τιμὴν π..αν 24:23 εὐσχημοσύνην

15:10 π..ον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα

2 Co 2:7 μὴ πως τῇ π..α λύπῃ καταποθῇ

2 Co 10 8 ἔάν τε – π..ερόν^b τι καυχήσωμαι
Hb 6 17 π..ον βουλόμενος δὲ θεὸς ἐπιδεῖξαι
7 15 π..ον^b ἔτι κατάδηλον ἔστιν, εἰ

περισσῶς, περισσοτέρως *abundantias*
amplius *magis* *plus* *plurimi*

Mat 27 23 π..ῶς^c ἔκραζον || Mar 15 14^c – 10 26^c
 ἔξεπλήσσοντο – Act 26 11^b ἐμμαινόμενος

2 Co 1 12 ἐν ἀγιότητι – ἀνεστράφημεν ἐν τῷ
 κόσμῳ, π..τέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς 24 ἦν (sc
 ἀγάπην) ἔχω π..τέρως εἰς ὑμᾶς 7 13 π..
 τέρως μᾶλλον ἔχάρημεν 16 τὰ σπλάγχνα
 αὐτοῦ π..τέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν 11 23 ἐν
 κόποις π..τέρως^e, ἐν φυλακαῖς περισσο-
 τέρως 12 15 εἰ π..τέρως^d ὑμᾶς ἀγαπῶ

Gal 1 14 π..τέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν
 Phil 1 14 π..τέρως τολμᾶν – τὸν λόγον – λαλεῖν
 1 Th 2 17 π..τέρως ἐσπουδάσαμεν – ἰδεῖν
 Hb 2 1 δεῖ π..τέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀ-
 κουσθεῖσιν – 13 19 π..τέρως^b – παρακαλῶ

περιστερά *colubra*

Mat 3 16 πνεῦμα ὅντος καταβαῖνον ὥσει περι-
 στεράν || Mar 1 10 Luc 3 22 J oh 1 32
 10 16 γίνεσθε οὖν – ἀκέραιοι ὡς αἱ π..αι
 21 12 τῶν πωλούντων τὰς περ. || Mar 11 15
 J oh 2 14. 16 – Luc 2 24 „νοσσοὺς π..ῶν”

περιτέμνειν *circumcidere*

Luc 1 59 τὸ παιδ. (sc Ἰω.) – 2 21 αὐτόν (sc Ἰησ.)

J oh 7 22 ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἀνδρῶπον

Act 7 8 „περιέτεμεν αὐτόν” (sc τὸν Ἰσαάκ)

15 1 ἐάν μὴ περιτμηθῆτε δὲ τι δεῖ περ.
 16 3 περιέτεμεν αὐτόν (sc Τιμόθεον)
 21 21 λέγων μὴ π..ειν αὐτοὺς τὰ τέκνα

1 Co 7 18 περιτεμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπι-
 σπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ κέκληται
 τις; μὴ περιτεμνέσθω

Gal 2 3 οὐδὲ Τίτος –, “Ἐλλην ὄν, ἡναγκάσθη
 περιτμηθῆναι

5 2 ἐάν π..ησθε Χὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελή-
 σει 3 μαρτύρομαι παντὶ ἀνδρῶπῳ
 περιτεμνομένῳ δὲ φειλέτης

6 12 ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι
 – 13 οὐδὲ –οἱ π..όμενοι αὐτοὶ νόμον φу-
 λάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς π..
 εσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυ-
 χήσωνται

Col 2 11 ἐν φ (sc Χῷ) καὶ περιετμήθητε πε-
 ritomῇ ἀχειροποιήτῳ –, ἐν τῇ περι-
 tomῇ τοῦ Χριστοῦ

περιτιθέναι *circum dare* ^b *circumponere*
^c *imponere*

Mat 21 33 „φραγμὸν – περιέθηκεν” || Mar 12 1
 27 28 χλαμύδα κοκκίνην || Mar 15 17 (v1
 ἐπιτιθέασιν^c) ἀκάνθινον στέφανον
 – 48 σπόγγον – περιθεῖς^c καλάμῳ || Mar
 15 36^b (v1 ἐπιθεῖς) J oh 19 29^b

1 Co 12 23 τούτοις τιμὴν περισσοτέραν π..εμεν

περιτομή *circumcisio*

J oh 7 22 Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομή.
 – 23 εἰ π..ὴν λαμβάνει – ἀνδρ. ἐν σαββ.
 Act 7 8 ἔδωκεν αὐτῷ „διαθήκην περιτομῆς”
 10 45 οἱ ἐκ π..ῆς πιστοί 11 2 διεκρίνοντο
 πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ π..ῆς Gal 2 12 φο-
 βούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς

Rm 2 25 π.. – ὠφελεῖ ἐάν νόμον πράσσῃ· ἐάν
 δὲ –, ἡ π.. σου ἀκροβυστία γέγονεν
 – 28 οὐχ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς π..ὴν
 λογισθήσεται; 27 σὲ τὸν διὰ – π..ῆς
 παραβάτην νόμου 28 οὐδὲ ἡ – ἐν σαρ-
 κὶ περιτομή (sc ἐστιν) · 29 ἀλλὰ – πε-
 ritomὴ καρδίας ἐν πνεύματι

3 1 ἡ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;
 – 30 δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως

4 9 ὁ μακαρισμὸς – ἐπὶ τὴν περιτομήν –;
 – 10 πῶς – ἐλογίσθη; ἐν π..ῆ δηπτι – ; οὐκ
 ἐν π..ῆ ἀλλ’ ἐν ἀκροβυστίᾳ 11 καὶ
 „σημεῖον” ἔλαβεν „π..ῆς” σφραγίδα
 τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν
 τῇ ἀκροβυστίᾳ

– 12 εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν – πατέρα περιτο-
 μῆς τοῖς οὐκ ἐκ π..ῆς μόνον ἀλλὰ

15 8 Χὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς

1 Co 7 19 ἡ περ. οὐδέν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία

Gal 2 7 καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς 8 ὁ –
 ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς
 περ. 9 ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ
 δὲ εἰς τὴν περιτομήν 12 supra

5 6 ἐν – Χῷ – οὕτε περ. τι ἰσχύει οὕτε
 – 11 εἰ π..ὴν ἔπι κηρύσσω, τί ἔπι διώκομαι

6 15 οὕτε – περ. τί ἐστιν οὕτε ἀκροβυστ.

Eph 2 11 οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς
 λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειρο-
 ποιήτου, – ἡτε – χωρὶς Χοῦ

Phl 3 3 ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή
 – 5 περιτομῇ (circumcisus) δικταήμερος

Col 2 11 → περιτέμνειν sub fine

3 11 ὅπου οὐκ ἔνι – περ. καὶ ἀκροβυστία

4 11 Μᾶρκος – καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
 Ἰοῦστος, οἱ δητες ἐκ περιτομῆς

Tit 1 10 φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περ.

- περιτρέπειν** *convertere* Act 26²⁴ εἰς μανίαν | Mat 8¹⁴ οἰκίσαν Π..ου 14^{28.29} Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὅδατα 15¹⁵
- περιτρέχειν** *percurrere* Mar 6⁵⁵ χώραν | 16¹⁶ Σ. Π. εἶπεν· σὺ εἰ δὲ χριστός 18 σὺ εἰ Π., καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ || Mar 8²⁹ Luc 9²⁰ Joh 1⁴² σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς (δὲ ἐρμηνεύεται Πέτρος)
- περιφέρειν** *circumferre* Mar 6⁵⁵ | – 22 δὲ Π. ἤρξατο ἐπιπιμᾶν αὐτῷ 23 || Mar 8^{32.33} ἐπετίμησεν Πέτρῳ
- 2 Co 4¹⁰ πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες | 17¹ παραλαμβάνει – τὸν Π. καὶ Ἰάκ. καὶ Ἰω. 4 δὲ Π. || Mar 9^{2.5} Luc 9^{28.32.33}
- Eph 4¹⁴ π..όμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκ. | – Mat 26³⁷ τὸν Π. καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβ. || Mar 14³³ – Mar 5³⁷ οὐδένα – εἰ μὴ τὸν Π. καὶ Ἰάκ. καὶ Ἰω. || Luc 8⁵¹ – Mar 13³ καὶ Ἀνδρέας – Luc 22⁸ ἀπέστειλεν Π..ον καὶ Ἰωάννην
- περιφρονεῖν** *contemnere* Tit 2¹⁶ σοῦ | – 24 προσῆλθον – τῷ Π. 18²¹ Π. εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσει – ; 19²⁷ Ιδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν || Mar 10²⁸ Luc 18²⁸ – Mat 26³³ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί 35 καὶ δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν || Mar 14²⁹ Luc 22³⁴ Πέτρε, οὐ φωνήσει
- περίψημα** *peripsema* (vl ..psl.) 1 Co 4¹³ | 26⁴⁰ τῷ Π.: οὕτως οὐκ ἰσχύσατε – γρηγορήσαι – ; || Mar 14³⁷ καθεύδεις;
- περπερεύεσθαι** S^o – *agere perperam* | – 58 δὲ – Π. ἡκολούθει – μακρόθεν εἰς ἔκαθητο ἔξω 73.75 ἐμνήσθη δὲ Π. || Mar 14^{54.66.67.70.72} Luc 22^{54.55.58.60.61}
- 1 Co 13⁴ ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται | Joh 18^{15.16} εἰσήγαγεν τὸν Π. 17^{8.25} ss
- Περσίς** Rm 16¹² Περσίδα τὴν ἀγαπητήν
- ἀπὸ πέρυσι** S^o – ^aab anno priore ^bab anno praeterito 2 Co 8^{10^a.9^b}
- τὰ πετεινά** *volacres* ^bvolatilia ^ccaves | Mar 11²¹ ἀναμνησθεὶς δὲ Πέτρος λέγει αὐτῷ·
- Mat 6²⁸ ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετ. ^bτοῦ οὐρανοῦ || Luc 12²⁴ διαφέρετε τῶν πετ. (illis) | 16⁷ εἴπατε τοῖς μαθηταῖς – καὶ τῷ Πέτρῳ (brevior clausula τοῖς περὶ τὸν Πέτρον)
- 8²⁰ τὰ πετ. τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις (se ἔχουσιν) || Luc 9⁵⁸
- 13⁴ τὰ πετ. κατέφαγεν αὐτά 32 „τὰ πετ. τοῦ οὐρ. – κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις“ || Mar 4^{4.32^c} Luc 8^{5.13.19}
- Act 10^{12^b.11^b} – Rm 12³ – Jac 3⁷ φύσις – π..ῶν
- πέτεσθαι** *volare* Ap 4⁷ 8¹³ 12¹⁴ 14⁶ 19¹⁷
- πέτρα** *petra*
- Mat 7²⁴ ὥκοδόμησεν – ἐπὶ τὴν π. 25 || Luc 6⁴⁸ | 10⁵ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα δις ἐπικαλεῖται Π. 18.32 11.13 – 10.9.13 S. 17.19.21.25 S.
- 16¹⁸ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου | – 6.12 4⁸ 5.3.8.9.15.29 (Π. καὶ οἱ ἀπόστολοι) 34.44 ss 11.2.4.7 12.3.5 ss. 11.14.16.18 15⁷
- 27⁵¹ – 80 Mar 15⁴⁶ – Luc 8^{6.13}
- Rm 9³³ „πέτραν σκανδάλου“ 1 Pe 2⁸
- 1 Co 10⁴ ἔπινον – ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἡν δὲ Χός
- Act 1^{13.15} ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ 21^{4.37.38}
- „πέτρα – καὶ Ἰωάννης 3.4.11 4^{13.19} 8¹⁴ | 10^{6.12 4⁸ 5.3.8.9.15.29} (Π. καὶ οἱ ἀπόστολοι) 8²⁰ 9^{32.34.38.39.40}
- 1 Co 1¹⁸ εἶδεν – Σίμωνα τὸν λεγ. Πέτρον 10² | 10⁵ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα δις ἐπικαλεῖται Π. 18.32 11.13 – 10.9.13 S. 17.19.21.25 S.
- || Mar 3¹⁸ ἐπέδηκεν δνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον Luc 6¹⁴ Σίμωνα, δν καὶ ὠνόμασεν Πέτρον cfr Act 1¹³ | 34.44 ss 11.2.4.7 12.3.5 ss. 11.14.16.18 15⁷
- Πέτρος** → Σίμων, Συμεών, Κηφᾶς
- Mat 4¹⁸ εἶδεν – Σίμωνα τὸν λεγ. Πέτρον 10² | Gal 2⁷ καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς 8
- || Mar 3¹⁸ ἐπέδηκεν δνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον Luc 6¹⁴ Σίμωνα, δν καὶ ὠνόμασεν Πέτρον cfr Act 1¹³ | 1 Pe 1¹ Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χοῦ
- 2 Pe 1¹ Συμεών Π. δοῦλος καὶ ἀπόστολος
- πετρώδης** S^o – *petrosus*
- Mat 13⁵ ἐπεσεν ἐπὶ τὰ π..η 20 || Mar 4^{5.16}

πήγανον S^o – *ruta* Lc 11.42 ἀποδεκατοῦτε—π.

πηγή *fons*

Mar 5.29 τοῦ αἵματος Jōh 4.8 τοῦ Ἰακώβ
Joh 4.14 ὅδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον
Jac 3.11 μῆτη ἡ π. ἐκ τῆς αὐτῆς δύτης βρύει
2 Pe 2.17 οὗτοί εἰσιν πηγαὶ δύναδοι
Ap 7.17 „δόδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς (v1 ζώσας) πηγὰς ὑδάτων”
8.10 ἔπεσεν – ἐπὶ τὰς π. τῶν ὑδάτων 16.4
14.7 τῷ ποιήσαντι – θάλασσαν καὶ πηγάς
21.8 „τῷ διψῶντι” δώσω ἐκ τῆς πηγῆς „τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν”

πηγνύειν *figere* Hb 8.2 „ἥν ἔπιξεν δοκύριος”

πηδάλιον S^o – *gubernaculum* Act 27.40
Jac 3.4 μετάγεται ὑπὸ ἑλαχίστου πηδαλίου

πηλίκος ^a*qualis* ^b*quantus* Hb 7.4^b

Gal 6.11 πηλίκοις^a ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα

πηλός *Iutum* Jōh 9.6.11.14.15 Rm 9.21

πήρα *pera* Mat 10.10 μὴ πήραν εἰς δδόν ||
Mar 6.8 Luc 9.3 10.4 22.35 ἄτερ – πήρας – 38

(πηροῦν v1 → πωροῦν)

πῆχυς *cubitās*

Mat 6.27 προσθεῖναι – πῆχυν ἔνα; || Luc 12.25
Joh 21.8 Ap 21.17 ἑκατὸν – π..ῶν, μέτρον ἀνθρ.

πιάζειν *apprehendere* ^b*compr.* ^c*prendere*

Joh 7.30 ἔζητουν – αὐτὸν πιάσαι 32.44 8.20 οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν 10.39 11.57 – 21.3 ἐν – τῇ νυκτὶ ἐπίασαν^c οὐδέν 10^c

Act 3.7 12.4 – 2 Co 11.32^b – Ap 19.20 τ. θηρίον

πιέζειν *conforcire* Luc 6.38 μέτρον – πεπιεσμ.

πιθανολογία S^o – *sablimitas* (v1 *subtilitas*)
sermonum Col 2.4 παραλογίζ. ἐν πιθ..φ

πικραίνειν *facere amaricari* (v1 ..re) — πικραίνεσθαι ^b*amarum esse* ^c*amarum fieri* ^d*amaricari* Ap 8.11^c 10.9.10^d

Col 3.19 μὴ πικραίνεσθε^b πρὸς αὐτάς

πικρία *amaritudo*

Act 8.23 „χολὴν π..ας” Hb 12.15 „φίξα π..ας”
Rm 3.14 – Eph 4.31 πᾶσα πικρία καὶ θυμός

πικρός *amarus* Jac 3.11.14 ζῆλον πικρόν

πικρῶς *amarē* Mat 26.75 || Luc 22.62

Πιλάτος

Mat 27.2.13.17.22.24.58.62.85

Mar 15.1.2.4.5.9.12.14.15.43.44

Luc 3.1 ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας 131 ὃν τὸ αἷμα Π. ἔμιξεν 23.1.3.4.6.11.12.13.20.24.52

Joh 18.29.31.33.35.37.38 19.1.4.6.8.10.12.13.15.19.21.22.31.38

Act 3.13 δν – ἡρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου 4.27 συνήχθησαν – Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος – 13.28 ἡτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν

1 Ti 6.13 Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν δημολογίαν

πιμπλάναι, (πλήθειν) *implēre* ^b*replēre*

Mat 22.10 ἐπλήσθη δ νυμφῶν ἀνακειμένων 27.48 λαβὼν σπόγγον πλήσας τε δῖους

Luc 1.15 πνεύματος ἀγ. πλησθήσεται^b 41 ἐπλήσθη^b 67^b (v1^a) Act 24 ἐπλήσθησαν^b 48^b 31^b 9.17 ὅπως – πλησθῆς 139^b – 28 ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι 26.21 (v1 συνετελέσθησαν *consummati sunt*)

22.157 ἐπλήσθη δ χρόνος τοῦ τεκεῖν 428 ἐπλήσθησαν^b – θυμοῦ 5.28^b φόβου 6.11^b ἀνοίας Act 3.10 θάμβους 5.17^b

ζήλου 13.45^b ζήλου – 19.29 ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως 5.7 ἐπλησσαν – τὰ πλοῖα ὥστε βιθίζεσθαι 21.22 τοῦ πλησθῆναι – τὰ γεγραμμένα

πίμπρασθαι S^o – *in tumorem converti*

Act 28.8 προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρ.

πινακίδιον S^o – *pugillaris* Luc 1.63 αἰτήσας

πίναξ *discus* ^b*catinus*

Mat 14.8 ἐπὶ π..κι 11 || Mar 6.25.28 – Luc 11.39^b

πίνειν *bibere*

Mat 6.25 τί φάγητε [ἢ τί πίητε νγ^o] 31 τί φάγωμεν; ἢ τί πίωμεν; || Luc 12.29

11.18 Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων 19 δ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. ἐσθίων καὶ πίνων || Luc 7.33 πίνων οἶνον 34

20.22 δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον δ ἐγὼ μέλλω πίνειν; 29 τὸ μὲν ποτήρ. μου πίεσθε || Mar 10.38.39 τὸ ποτ. δ ἐγὼ

πίνω πίεσθε – Mat 26,42 εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πώ Joh 18,11 οὐ μὴ πίω αὐτό;

Mat 24,38 πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες || Luc 17,27 ἔπινον 28 – 49 ἐὰν – ἐσθῆται δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων || Luc 12,45 26,27 πίετε ἔξ αὐτοῦ πάντες || Mar 14,23 καὶ ἔπιον ἔξ αὐτοῦ πάντες – 29 οὐ μὴ πίω ἀπ’ ἄρτῳ – ἔως – δταν αὐτὸ πίνω μεθ’ ὑμῶν καινόν || Mar 14,25 Luc 22,18 οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν – ἔως οὐδὲ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ 27,34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· – καὶ – οὐκ ήθέλησεν πιεῖν (|| Mar 15,23 vg)

Mar 16,[18 κἀν δανάσιμόν τι πίωσιν οὐ μή]

Luc 1,15 „οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ” 5,30 διὰ τί μετὰ τῶν – ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; (|| Mar 2,18 v1 πίνει, vg) – 33 οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν – 39 οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν θέλει νέον 10,7 ἔσθιοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ’ αὐτῶν 12,19 ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου 13,28 ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν 17,8 διακόνει μοι ἔως φάγω καὶ πίω, – μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ 22,30 ἵνα ἐσθῆτε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου

Joh 4,7 δός μοι πεῖν 9 πῶς – παρ’ ἐμοῦ πεῖν αἵτεις –; 10,12 αὐτὸς ἔξ αὐτοῦ ἔπιεν 13 πᾶς δὲ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου 14 δις δὲ πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὐδὲ γάρ δώσω αὐτῷ 6,53 ἐὰν μὴ – πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα 54 δὲ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωήν 58 7,37 ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω

Act 9,9 οὐκ ἐφαγεῖν οὐδὲ ἔπιεν (sc Σαῦλ.) 23,12 μήτε φαγεῖν μήτε πεῖν ἔως οὐ 21

Rm 14,21 καλὸν τὸ – μηδὲ πιεῖν οἶνον μηδέ

1 Co 9,4 μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν – καὶ πεῖν; 10,4 πνευματικὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον γάρ ἐκ πνευματικῆς – πέτρας – 7 „ἐκάθισεν δὲ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν” – 21 οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτ. δαιμονίων 31 εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε –, πάντα εἰς δόξαν 11,22 μὴ – οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; 26 τοῦτο ποιεῖτε, ὀσάκις ἐὰν πίνητε, – 28 ὀσάκις – ἐὰν – τὸ ποτήριον πίνητε 27 δις δὲ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως 28 οὐ –

τως – ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω

1 Co 11,29 δὲ – πίνων (v1 + ἀναξίως vg) κρίμα ἐσυτῷ – πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα 15,32 „φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γάρ” Hb 6,7 γῆ γάρ ἡ πιοῦσα τὸν – ὑετόν Ap 14,10 „πίεται ἐκ τοῦ οἴνου” τοῦ θυμοῦ 16,6 „αἷμα αὐτοῖς” δέδωκας „πεῖν” 18,3 „ἐκ τοῦ οἴνου” τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας „αὐτῆς πέπωκαν – τὰ ἔθνη”

πιότης *pinguedo* (vl ..ido) Rm 11,17 Ἑλαίας

πιπράσκειν, ..εσθαί *vendere* ^b*venandari*, *vaenundari* ^c*vaenire*

Mat 13,48 πέπρακεν – δσα εἶχεν 18,25 ἐκέλευσεν αὐτὸν πραθῆναι ^b καὶ τὴν γυναῖ. 26,9 ἐδύνατο – πραθῆναι ^b πολλοῦ || Mar 14,5 ^b Joh 12,6^c – Act 2,45 τὰς ὑπάρχεις ἐπίπρασκον 4,34 5,4^b

Rm 7,14 πεπραμένος ^b ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν

*πίπτειν *cadere* ^b*corruere* (vl *ruere*) ^c*decidere* ^d*elidi* ^e*incidere* ^f*procidere* ^g*prosterni*

Mat 2,11 πεσόντεςⁱ προσεκύνησαν αὐτῷ 4,9 ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι 18,28 πεσὼνⁱ – δ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ 29ⁱ 7,25 καὶ οὐκ ἐπεσεν (sc ἡ οἰκία) 27 10,29 ἐν ἔξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τ. γῆν 13,4 ἐπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν δ ἐπὶ τὰ πετρώδη 7,8 || Mar 4,4.5,7,8 Luc 8,5,6 ἐπὶ τὴν πέτραν 7,8.14 τ. – πεσόν. 15,14 ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται 17,6 ἐπεσαν ἐπὶ πρόσωπον – καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα 26,39 ἐπεσενⁱ ἐπὶ πρ. αὐτοῦ προσευχόμενος || Mar 14,35ⁱ – 15 πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ – εἰς τὸ ὕδωρ [21,44 δ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον – ἐφδν δὲ πέσῃ] || Luc 20,18

Mar 5,22 πίπτειⁱ πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ || Luc 8,41 – 5,12 πεσὼνⁱ ἐπὶ πρόσ. ἐδεήθη 17,18 εὐχαριστῶν – Joh 11,32 – Act 10,25ⁱ προσεκύνησεν 9,20 πεσὼν^d ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο

Luc 10,18 τὸν σπασαν – ἐκ τοῦ οὐρ. πεσόντα 16,17 ἡ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν 23,30 „πέσατε ἐφ’ ἡμᾶς” Ap 6,16 „π..ετε”

Joh 12,24 δὲ κόκκος – πεσὼν εἰς τὴν γῆν

Act 15,16 „σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκύιαν^c”

Rm 11,11 μὴ ἐπτασαν ἵνα πέσωσιν; – 22 ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία

14,4 τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει

- 1 Co 10:12 δ δοκῶν ἔσταντι βλεπέτω μὴ πέσῃ
 13:8 ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει (v1 ἐκπί-
 πτει vng *excidit*)
 14:25 πεσὼν ἐπὶ πρόσ. προσκυνήσει – θεῷ
 Hb 3:17 ὃν „τὰ κῶλα ἔπεσεν εἰς τῇ ἐρήμῳ”
 4:11 ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι
 πέσῃ^ο τῆς ἀπειθείας
 11:30 πίστει τὰ τείχη Ἱεριχώ ἔπεσαν^b
 Jas 5:12 ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε^c
 Ap 1:17 ἔπεσα – ως νεκρός 4:10 πεσοῦνται^f –
 καὶ προσκυνήσουσιν 5:8 ἔπεσαν ἐνώπ.
 τοῦ ἄρνιου 14:7 11 τοῦ θρόνου 11:18
 194:10 228 ἔπεσα προσκυνήσαι
 2:5 μνημόνευε οὖν πόδεν πέπτωκας (v1
 ἐκπέπτωκας vng *excideris*)
 7:18 „οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἡλίος”
 11:13 τὸ δέκατον τῆς πόλεως „ἔπεσεν”
 14:8 „ἔπεσεν ἔπεσεν Βαβυλών” 18:2 16:19
 17:10 οἱ πέντε ἔπεσαν, δὲ εἰς ἔστιν

Πισιδία Act 14:24 — Πισίδιος Act 13:14

πιστεύειν *credere* ^b(part.) *fidelis* ^c(pass)
creditur, *creditum est mihi*

- 1) *confidere, fidem habere*
 a) absolute, – *cum accusativo*, –
 περὶ τίνος, – πιστεύω δτι, – *cum infinitivo*, – *cum passivo*
 Mat 8:13 ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι
 9:28 π..ετε δτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;
 21:22 δσα δν αἰτήσητε – π..οντες λήμψεσθε
 || Mar 11:24 πιστεύετε δτι ἐλάβετε
 24:23 ἔάν τις ὑμῖν εἴπη· – ὥδε δὲ χριστός – ·
 μὴ π..σητε 28 || Mar 13:21 μὴ π..ετε
 (v1 π..σητε vng *ne credideritis*)
 Mar 5:38 μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε || Luc 8:50
 μόνον πίστευσον, καὶ σωθήσεται
 9:23 πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι
 – 24 πιστεύω· βιοήδει μου τῇ ἀπιστίᾳ
 – 42 δς δν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν –
 τῶν π..όντων (v1 + εἰς ἐμέ vng)
 11:23 δς δν – πιστεύῃ δτι δ λαλεῖ γίνεται,
 ἔσται αὐτῷ → Mat 21:22
 15:32 ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν
 16: [16 δ π..σας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται]
 – [17 σημεῖα – τοῖς π..σασιν – παρακολ.]
 Luc 1:46 μακαρία ἡ π..σασα δτι ἔσται τελεί-
 ωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ
 8:12 ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν
 – 13 οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν
 22:87 ἔάν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε

- Joh 1:7 ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ
 – 50 δτι εἰπόν σοι δτι – , πιστεύεις;
 3:12 εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ π..ε-
 τε, πῶς ἔὰν εἴπω – τὰ ἐπουρ. π..σετε;
 – 15 ἵνα πᾶς δ π..ων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωήν
 – 18 δ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· δ
 μὴ πιστεύων ἡδη κέκριται
 4:41 πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον
 αὐτοῦ 42 οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν
 πιστεύομεν· αὐτοὶ γάρ ἀκηδάμεν
 – 48 ἔὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ
 μὴ πιστεύσητε 53 ἐπίστευσεν αὐτὸς
 καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ
 5:44 πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι – ;
 6:38 ἐωράκατέ [με] καὶ οὐ πιστεύετε
 – 47 δ π..ων (v1 + εἰς ἐμὲ vng) ἔχει ζωὴν αἱ.
 – 64 εἰσὶν ἔξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ π..ουσιν.
 ἡδει γάρ – τίνες εἰσὶν οἱ μὴ π..οντες
 – 69 πεπ..καμεν καὶ ἐγνώκαμεν δτι σύ
 8:24 ἔὰν – μὴ π..σητε δτι ἔγω εἰμι, ἀποθ.
 9:18 οὐκ ἐπ..σαν – περὶ αὐτοῦ δτι – τυφ.
 – 38 πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν
 10:25 εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε 28
 11:15 χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε
 – 26 π..εις τοῦτο; 27 ἔγὼ πεπ..κα δτι σύ
 ει δ χριστός 40 οὐκ εἰπόν σοι δτι ἔὰν
 π..σης δψη τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ;
 – 42 ἵνα π..σωσιν δτι σύ με ἀπέστειλας
 12:39 οὐκ ἡδύναντο π..ειν δτι – εἶπεν Ἡσ.
 13:18 ἵνα π..ητε (v1 ..ση.) – δτι ἔγω εἰμι
 14:10 οὐ π..εις δτι ἔγω ἐν τῷ πατρί – ;
 – 11 διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ π..ετε (v1 + μοι)
 – 29 ἵνα δταν γένηται πιστεύσητε
 16:27 δτι – πεπ..κατε δτι ἔγω παρὰ – θεοῦ
 – 30 ἐν τούτῳ π..ομεν δτι ἀπὸ θεοῦ ἔξηλ-
 θεις 31 ἀρτι πιστεύετε;
 17:8 ἐπ..σαν δτι σύ με ἀπέστειλας 21 ἵνα
 δ κόσμος π..η δτι σύ με ἀπέστειλας
 19:35 ἵνα καὶ ὑμεῖς π..ητε (v1 ..σητε)
 20:8 δ ἄλλος μαθητὴς – εἶδεν καὶ ἐπ..σεν
 – 25 δτι μὴ ἴδω – , οὐ μὴ πιστεύσω
 – 29 δτι ἐώρακάς με, πεπ..κας; μακάριοι
 οἱ μὴ ιδόντες καὶ πιστεύσαντες
 – 31 γέγραπται ἵνα π..ητε (v1 ..σητε) δτι
 Ἰησοῦς ἔστιν δ χριστὸς – , καὶ ἵνα
 π..οντες ζωὴν ἔχητε
 Act 2:44 πάντες δὲ οἱ π..σαντες (v1 ..οντες)
 – εἶχον ἅπαντα κοινά 4:32 πλήθους
 τῶν π..σάντων 11:21 ἀριθμὸς δ π..σας
 4:4 πολλοὶ – ἐπ..σαν 13:48 ἐπ. δσοι ἡσαν
 τεταγμένοι εἰς ζωὴν 14:1 ὕστε π..εῦ-
 σαι – πολὺ πλήθος 17:12 πολλοὶ – ἐπί-

στευσαν 34 τινὲς δὲ ἄνδρες – ἐπ..σαν
Act 8:13 Σίμων – ἐπ..σεν, καὶ βαπτισθεὶς
 (– 37 νι εἰ π..εις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξ-
 εστιν. – πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
 εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χόν νγ, νι^ο)
9:26 μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητής
13:12 Ἰδὼν – τὸ γεγονὸς ἐπίστευσεν
 – 39 ἐν τούτῳ πᾶς δ π..ων δικαιοῦται
 – 41 ἔργον „δ οὐ μὴ π..σητε ἑάν τις”
15:5 τινὲς – τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες
 – 7 ἀκοῦσαι – τὸν λόγον – καὶ πιστεῦσαι
 – 11 πιστεύομεν σωθῆναι καδ' δν τρόπον
18:8 πολλοὶ – ἀκούοντες ἐπίστευον
 – 27 συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπ..κόσιν
19:2 εἰ πνεῦμα – ἐλάβετε πιστεύσαντες;
 – 18 πολλοί τε τῶν πεπ..κότων ἡρχοντο
 ἔξομολογούμενοι 21:20 πόσαι μυριά-
 δες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδ. τῶν πεπιστευ-
 κότων 25 περὶ – τῶν πεπ. ἐθνῶν
26:27 π..εις – τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι π..εις
Rm 1:18 εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι
3:22 δικαιοσύνη – θεοῦ – εἰς (νι ἐπὶ νγ
 super) πάντας τοὺς π..οντας 10:4 εἰς
 δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι
4:11 πάντων τῶν π..όντων δι' ἀκροβυστ.
 – 18 δις παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπ..σεν
6:8 π..ομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ
10:9 ἔαν – πιστεύσῃς „ἐν τῇ καρδίᾳ σου”
 δι τὸ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν 10 καρδίᾳ
 γάρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην
 – 14 πῶς – ἐπικαλέσωνται εἰς δν οὐκ ἐπί-
 στευσαν; πῶς – πιστεύσωσιν οδ οὐκ
 ἥκουσαν;
13:11 ἔγγυτερον ἡμῶν – ή ὅτε ἐπ..σαμεν
14:2 δις μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα
15:13 δ δὲ θεὸς πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χα-
 ρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν
1 Co 1:21 εὑδόκησεν – σῶσαι τοὺς π..οντας
 3:5 διάκονοι δι' ὧν (νγ ειus, cui) ἐπι-
 11:18 καὶ μέρος τι πιστεύω [πιστεύσατε]
13:7 ή ἀγάπη – πάντα πιστεύει
14:22 αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς
 πιστεύουσιν – , ή δὲ προφητεία –
 τοῖς πιστεύουσιν
15:2 ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε
 – 11 οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπι-
 στεύσατε
(15:23) οἱ τοῦ Χοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ
 νγ qui in adventu eius crediderunt,
 νι om qui et crediderunt)
2 Co 4:13 „ἐπιστευσα, διὸ ἐλάλησα”, καὶ ήμεῖς
 πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν

Gal 3:22 Ἰνα ἡ ἐπαγγ. – δοθῇ τοῖς π..ουσιν
Eph 1:13 ἐν ὧ (sc Χῷ) καὶ π..σαντες ἐσφραγ.
 – 19 τι τὸ – μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
 εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας
1 Th 1:7 τύπον – τοῖς π..ουσιν ἐν τῇ Μακεδ.
2:10 ὡς δσίως – ύμιν τοῖς π..ουσιν ἐγενή-
 θημεν 13 δι (sc θεός νγ) καὶ ἐνερ-
 γεῖται ἐν ύμιν τοῖς πιστεύουσιν
4:14 εἰ – πιστεύομεν δι τὸ Ἰησοῦς – ἀνέστη
2 Th 1:10 „ὅταν ἐλθῃ – θαυμασθῆναι” ἐν πᾶσιν
 τοῖς π..σασιν, δι τὸ πιστεύθη (νι ..ώ-
 θη) τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ύμᾶς
1 Ti 3:16 δι (νι δ νγ) – ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ
Hb 4:3 εἰσερχόμεδα – οἱ πιστεύσαντες
11:8 πιστεύσαι – δεῖ –, δι τὸ πιστεύσαντες
Jac 2:19 σὺ π..εις δι εἰς ἐσπιν δ θεός; – καὶ
 τὰ δαιμόνια π..ουσιν καὶ φρίσσουσιν
1 Pe 2:7 ύμιν οὖν ή τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν
1 Jo 4:18 ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν
 ἀγάπην ήν ἔχει δ θεὸς ἐν ύμιν
5:1 δ π..ων δι τὸ Ἰησοῦς ἐσπιν δ χριστός
 – 5 εἰ μὴ δ π..ων δι τὸ Ἰησ. ἐσπιν δ υἱός
Jud 5 τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν

b) cum dativo personae vel rei

Mat 21:25 διὰ τί – οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 32
 οὐκ ἐπ..σατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι –
 ἐπ..σαν αὐτῷ· ύμεῖς δὲ ιδόντες οὐδὲ
 μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεύσα
 αὐτῷ || **Mar 11:31** **Luc 20:5**

Mar 16:13 οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν 14 δι τοῖς
 θεασαμένοις αὐτὸν – οὐκ ἐπ..σαν]

Luc 1:20 ἀνδ' ὧν οὐκ ἐπ..σας τ. λόγοις μου
Joh 2:22 ἐπ..σαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν
4:21 πίστευέ μοι, γύναι, δι τὸ ἔρχεται ὥρα
 – 50 ἐπ..σεν – τῷ λόγῳ δν εἰπεν – δ τὸ Ιησ.
5:24 δ – π..ων τῷ πέμψαντι με ἔχει ζωήν
 – 38 δι τὸ δν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ύ-
 μεῖς οὐ πιστεύετε 46 εἰ – ἐπιστεύετε
 Μωϋσεῖ, ἐπ..ετε ἄν έμοι 47 εἰ – τοῖς
 ἐκείνου γράμμασιν οὐ π..ετε, πῶς
 τοῖς έμοις δημασιν πιστεύσετε;

6:30 Ἰνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν σοι;
8:31 πρὸς τοὺς πεπ..κότας αὐτῷ Ἰουδ.
 – 45 δι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ π..ετε μοι
 46 εἰ –, διὰ τί – οὐ πιστεύετε μοι;
10:37 εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου,
 μὴ πιστεύετε μοι· 38 εἰ δὲ ποιῶ, καὶ
 έμοι μὴ π..ητε (νι ..ετε), τοῖς ἔργοις
 π..ετε 14:11 π..ετε μοι δι τὸ ἔγω ἐν τῷ
 πατρὶ – εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
 πιστεύετε (νι + μοι)

Joh 1238 „τίς ἐπ..σεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;” Rm 1018 (Joh)
 Act 514 μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες
 τῷ κυρίῳ (vg *in domino*) 188 Κρι-
 στος – ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ
 812 ἐπ..σαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ
 1634 πανοικεὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ
 2414 πιστεύων πᾶσι τοῖς – γεγραμμένοις
 2627 → sub a) – 2725 π..ω – τῷ θεῷ δτι
 Rm 4 3 „ἐπ..σεν – Ἀβρ. τῷ θεῷ” Gal 36 Jac
 223 – Rm 417 γέγραπται δτι „πα-
 τέρα – ἐθνῶν τέθεικά σε”, κατέναν-
 τι οὖ ἐπ..σεν θεοῦ – 1014 → a)
 2 Th 211 εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει
 – 12 οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ
 2 Ti 112 οἶδα γάρ φῶ πεπίστευκα
 Tit 3 8 ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊ-
 στασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ
 1 Jo 323 ἵνα π..σωμεν (vl ..ωμεν) τῷ ὀνόματι
 (vg *in nomine*) τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 4 1 μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε
 510 δ μὴ π..ων τῷ θεῷ (vl υἱῷ vg)

c) πιστεύειν εἰς τινα, εἰς τι

Mat 18 8 τῶν μικρῶν – τῶν π..όντων εἰς ἐμέ
 Joh 112 τοῖς π..ουσιν εἰς τὸ δνομα (vg *in
 nomine*) αὐτοῦ 223 (*in no..e*) 318 δπι
 μὴ πεπ..κεν εἰς τὸ δνομα (*in no..e*)
 τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ
 211 ἐπιστεύσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί
 318 ἵνα πᾶς δ π..ων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπό-
 ληται 18 → sub a) – 38 δ π..ων εἰς
 τὸν υἱόν 439 πολλοὶ ἐπ..σαν εἰς αὐ-
 τὸν 629 ἵνα π..ητε εἰς δν ἀπέστειλεν
 ἑκεῖνος 35 δ π..ων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ δι-
 ψήσει 40 75 ούδε – οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
 ἐπ..ον εἰς αὐτὸν 31 πολλοὶ ἐπ..σαν
 εἰς αὐτὸν 38 δ π..ων εἰς ἐμέ, –, πο-
 ταμοί 39 οὖ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ
 π..σαντες εἰς αὐτὸν 48 μὴ τις ἐκ τῶν
 ἀρχόντων ἐπιστεύσεν εἰς αὐτόν – ;
 830 πολλοὶ ἐπ..σαν εἰς αὐτόν 935 σὺ π..
 εἰς εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνδρ.; 38 τίς ἐ-
 στιν, – ἵνα π..σω εἰς αὐτόν; 1042 πολ-
 λοὶ ἐπ..σαν εἰς αὐτὸν ἑκεῖ 1125 δ π..
 ων εἰς ἐμὲ καν ἀποθάνῃ ζήσεται 26
 καὶ πᾶς δ ζῶν καὶ π..ων εἰς ἐμὲ οὐ
 μὴ ἀποθάνῃ 45.48 πάντες π..σουσιν
 εἰς αὐτόν 1211 πολλοὶ – ἐπ..ον εἰς τὸν
 Ἰησοῦν 37 ούκ ἐπ..ον εἰς αὐτόν 42 ἐκ
 τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπ..σαν εἰς αὐ-
 τόν 44 δ π..ων εἰς ἐμὲ οὐ π..ει εἰς
 ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με 48 ἵνα

πᾶς δ π..ων εἰς ἐμέ 141 π..ετε εἰς
 τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ π..ετε 12 δ π..
 ων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα – κάκεῖνος ποιή-
 σει 169 δτι οὐ π..ουσιν εἰς ἐμέ 1720
 ἔρωτῶ –, – καὶ περὶ τῶν π..όντων (vl
 ..σόντων vg) διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
 εἰς ἐμέ

Joh 1238 πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοί
 Act 1043 πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν
 1423 τῷ κυρίῳ εἰς δν πεπιστεύκεισαν
 19 4 εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ’ αὐτὸν ἵνα π..
 σωσιν, τοῦτ’ ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν
 Rm 1014 εἰς δν οὐκ ἐπ..σαν → sub a)
 Gal 216 ἡμεῖς εἰς Χὸν Ἰ. (vg *in Christo Iesu*)
 ἐπιστεύσαμεν (vg *credimus*)
 Phl 129 οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν
 1 Pe 1 8 εἰς δν – μὴ δρῶντες πιστεύοντες δέ
 1 Jo 510 δ π..ων εἰς τὸν υἱὸν (vg *in filium*
 vl *in filio*) τοῦ θεοῦ –, – δπι οὐ πεπ..
 κεν εἰς τὴν μαρτυρίαν (vg *in testi-
 monium* vl *in t..io*)
 – 13 τοῖς π..ουσιν (vl ἵνα π..ητε vg) εἰς
 τὸ δνομα (vg *in n..ne*) τοῦ υἱοῦ

d) πιστεύειν ἐπὶ τινα, ἐπὶ τινι, ἐν
 τινι

Mat 2742 καταβάτω νῦν – καὶ π..σομεν (vl ..ο-
 μεν vg) ἐπ’ αὐτόν (vl αὐτῷ vg ei)
 Mar 115 π..ετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ (vg dat.)
 Luc 2425 βραδεῖς – τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν
 (vg *in omnibus*) οἰς ἐλάλησαν
 Joh 315 ἵνα πᾶς δ π..ων ἐν αὐτῷ (vg *in ipso*) ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον
 Act 942 ἐπ..σαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον (vg
in d..no) 1117 ἡμῖν, π..σασιν ἐπὶ τὸν
 κύριον (vg *in d..um*) 1631 πίστευσον
 ἐπὶ τὸν κύριον (vg *in d..um* vl *in d..
 no*) – 2219 δέρων – τοὺς πιστεύον-
 τας ἐπὶ σέ (vg *in te*)
 Rm 4 5 τῷ –, π..οντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα
 (vg *in eum, qui*) 24 τοῖς π..ουσιν ἐπὶ¹
 τὸν ἐγείραντα (vg it.)
 933 „λίθον –, καὶ δ π..ων ἐπ’ αὐτῷ (vg
in eum) οὐ καταισχυνθήσεται” 1011
 (vg *in illum*) 1 Pe 28 (vg *in eum*)
 1 Ti 118 μελλόντων π..ειν ἐπ’ αὐτῷ (vg *illi*)

2) committere alicui aliquid

^c(pass) *creditur, creditam est mihi*

Luc 1811 τὸ ἀληθινὸν τίς ύμῖν πιστεύσει;
 Joh 224 οὐκ ἐπίστευσεν αὐτὸν αὐτοῖς
 Rm 3 2 δπι ἐπιστεύθησαν^c τὰ λόγια τ. θεοῦ

- 1 Co 9:17 εὶ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι·
 Gal 2:7 πεπ..μαι^c τὸ εὐαγγ. τῆς ἀκροβυστ.
 1 Tb 2:4 καθὼς δεδοκιμάσμεθα π..δῆναι^c (*ut crederetur nobis*) τὸ εὐαγγέλιον
 1 Ti 1:11 κατὰ τὸ εὐαγγ.—, δ ἐπ..δην^c ἐγώ
 Tit 1:3 ἐν κηρύγματι δ ἐπιστεύθην^c ἐγώ
- πιστικός** S^o – *spicatus* Mr 14:3 *pisticas* Jh 12:3
πίστις *fides*
- 1) sine coniunctione casus et cum genitivo subiectivo (sine obiecto)
- Mat 8:10 παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἔν τῷ Ἰσραὴλ εδρον || Luc 7:9 οὐδὲ ἐν τ. Ἡ.
 9:2 ἴδων – τὴν π. αὐτῶν || Mar 25 Luc 5:20
 – 22 ἡ π. σου σέσωκέν σε || Mar 5:34 Luc 8:48 – Mar 10:52 || Luc 18:42 – 7:50 17:18
 – Mat 9:29 κατὰ τὴν π. ύμῶν γενηθῆτω ὑμῖν 15:28 μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθῆτω σοι ὡς ὅλεις
 17:20 ἔὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σιγάπεως || Luc 17:8 εἰ ἔχετε (v1 εἴχετε)
 21:21 ἔὰν ἔχητε π..ιν καὶ μὴ διακριθῆτε
 23:23 ἀφήκατε – τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν
 Mar 4:40 πῶς οὐκ (v1; οὕπω νγ) ἔχετε πίστιν; || Luc 8:25 ποῦ ἡ πίστις ύμῶν;
 Luc 17:5 πρόσθες (*adauge*) ἡμῖν πίστιν
 18:8 ὅρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
 22:32 ἐδεήθην – ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου
 Act 3:18 ἡ π. ἡ δὶ' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ → 2)
 6:5 πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος 11:24
 – 7 δχλος – Ἱερέων ύπήκουον τῇ πίστει
 13:8 διαστρέψαι – ἀπὸ τῆς πίστεως
 14:9 ἴδων ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι
 – 22 παρακαλούντες ἐμμένειν τῇ πίστει
 – 27 ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν ύπραν πίστεως
 15:9 τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας
 16:5 αἱ – ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει
 17:31 πίστιν παρασχών πᾶσιν ἀναστήσας
 Rm 1:5 ἐλάβομεν – ἀποστολὴν εἰς ύπακοήν πίστεως ἐν – τοῖς ἔθνεσιν 16:26 μυστηρίου – εἰς ύπακοὴν πίστεως εἰς – τὰ ἔθνη γνωρισθέντος
 – 8 δτι ἡ πίστις ύμῶν καταγγέλλεται ἐν
 – 12 συμπαρακληθῆναι – διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ύμῶν τε καὶ ἐμοῦ
 – 17 δικαιοσύνη – ἐκ πίστεως εἰς πίστιν – – „δ – δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται” Gal 3:11 cfr Hb 10:38 „δίκαιός μου”
 3:3 μὴ – τὴν πίστ. τοῦ θεοῦ καταργήσει;
 – 25 Ἰλαστήριον διὰ (v1 + τῆς) πίστεως
 – 27 ἔξεκλείσθη. – διὰ νόμου πίστεως

- Rm 3:28 δικαιοῦσθαι πίστει ἀνθρωπον
 – 30 δς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως
 – 31 νόμον – καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστ.;
 4:5 λογίζεται ἡ π. αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην
 – 9 „ἔλογίσθη τῷ Ἀβρ. ἡ π. εἰς δικαιοσ.”
 – 11 σφραγίδα τῆς δικ. τῆς π. τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ 12 τῆς ἐν ἀκρ. πίστεως
 – 13 ἡ ἐπαγγ. – διὰ δικαιοσύνης πίστεως
 – 14 εὶ – οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις
 – 18 ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν – καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ
 – 19 μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ εἰαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον
 – 20 ἀλλὰ ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει
 5:1 δικαιωθέντες – ἐκ π. εἰρήνην ἔχωμεν
 – 2 τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ π.]
 9:30 ἔθνη – κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως
 – 32 Ἰσραὴλ – εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. διὰ τί; δτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ – ἔξ ἐργ.
 10:6 ἡ δὲ ἐκ π..εως δικαιοσ. οὔτως λέγει·
 – 8 τὸ ρῆμα τῆς πίστεως δ κηρύσσομεν
 – 17 ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή 11:20 σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας
 12:3 ὡς δ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον π..εως
 – 6 κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως
 14:1 τὸν – ἀσθενοῦντα τῇ π. προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις
 – 22 σὺ πίστιν ἡν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 23 δὲ διακρινόμενος ἔὰν φάγη κατακέριται, δτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ δ οὐκ ἐκ πίστεως ἀμαρτία ἔστιν
- 1 Co 2:5 ἵνα ἡ π. ύμῶν μὴ ἡ ἐν σοφίᾳ ἀνθρ.
 12:9 ἐτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι
 13:2 κἄν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ώστε δρη – 13 νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη
 15:14 κενὴ καὶ ἡ πίστις ύμῶν 17 ματαία
 16:13 στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε
- 2 Co 1:24 οὐχ δτι κυριεύομεν ύμῶν τῆς πίστεως, – τῇ γάρ πίστει ἔστήκατε
 4:13 ἔχοντες – τὸ αὐτὸ δ πνεύμα τῆς πίστ. 5:7 διὰ πίστεως γάρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους
 8:7 ἐν παντὶ περισσεύετε, π..ει καὶ λόγω
 10:15 αὐξανομένης τῆς πίστεως ύμῶν
 13:5 ἔαυτοὺς πειράζετε. εὶ ἔστε ἐν τῇ πίστει, ἔαυτοὺς δοκιμάζετε
- Gal 1:23 νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστ. ἡν ποτε

- Gal 3:2** ή ἔξ ἀκοῆς πίστεως; ε
 – 7 δτι οἱ ἐκ π..εως, οὗτοι υἱοὶ – Ἀβραάμ
 – 8 δτι ἐκ πίστ. δικαιοῦ τὰ ἔδνη δὲν εός
 – 9 οἱ ἐκ π. εὐλογοῦνται σὺν τῷ – Ἀβρ.
 – 12 δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως
 – 14 ὥντα τὴν ἐπαγγ. – λάβωσιν διὰ τῆς π.
 – 23 πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν
 – εἰς τὴν μέλλουσαν π. ἀποκαλυφθῆν.
 – 24 ὥντα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν
 – 25 ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπό⁵
 δικαιούματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιο-
 σύνης ἀπεκδεχόμενα
 – 6 ἀλλὰ πίστις δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη
 – 22 χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις
6:10 πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως
- Eph 2:8** χάριτί ἔστε σεσωμένοι διὰ πίστεως
3:17 κατοικήσαι τὸν Χόνδρον διὰ τῆς πίστεως
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν
4:5 εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα
 – 13 οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστ.
 (– 29 νι πρὸς οἰκοδομὴν τῆς πίστεως vg)
6:16 ἀναλαβόντες τὸν ὑψρεὸν τῆς πίστ.
 – 23 εἰρήνη – καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως
- Phl 1:25** παραμενῶ – ὑμῖν εἰς – χαρὰν τῆς π.
2:17 ἐπὶ τῇ – λειτουργίᾳ τῆς πίστ. ὑμῶν
3:9 τὴν ἐκ δεοῦ δικαιοσύνη. ἐπὶ τῇ πίστει
- Col 1:4** ἀκούσαντες τὴν π. ὑμῶν ἐν Χῷ Ἰησ.
 – 23 εἴ γε ἐπιμένετε τῇ π. τεθεμελιωμένοι
2:7 βεβαιούμενοι (νι + ἐν) τῇ πίστει
- 1 Th 1:3** μνημονεύον. ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς π.
 – 8 ἐν παντὶ τόπῳ ἡ π. ὑμῶν – ἔξελήλυθεν
3:2 παρακαλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν
 – 5 εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν
 – 6 εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ
 τὴν ἀγάπην ὑμῶν
 – 7 παρεκλήθημεν – διὰ τῆς ὑμῶν πίστ.
 – 10 εἰς τὸ – καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα
 τῆς πίστεως ὑμῶν
5:8 „ἐνδυσάμενοι θώρακα“ πίστεως καὶ
 ἀγάπης
- 2 Th 1:3** δτι ὑπεραυξάνει ἡ π. ὑμῶν καὶ πλεο-
 νάζει ἡ ἀγάπη 4 ἐγκαυχᾶσθαι – ὑ-
 πὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμ. καὶ πίστεως
 – 11 ὥντα – πληρώσῃ – ἔργον πίστεως ἐν δυν.
3:2 οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις
- 1 Ti 1:2** γνησίω τέκνῳ ἐν πίστει **Tit 1:4** γνη-
 σίω τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν
 – 4 ἡ οἰκονομίαν (νι ..δομὴν vg) δεοῦ
 τὴν ἐν πίστει σ ἀγάπη ἐκ – πίστεως
 ἀνυποκρίτου **2 Ti 1:5** ὑπόμνησιν – τῆς
 ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως
 – 14 μετὰ π..εως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χῷ

- 1 Ti 1:2** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνειδησιν
 – περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν
2:7 διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ
 – 15 ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ
3:9 ἔχοντας τὸ μαστήριον τῆς πίστεως
 ἐν καθαρῷ συνειδήσει → 1:19
4:1 ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως
 – 8 ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστ.
12 τύπος γίνου – ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει
5:8 εἰ δέ τις –, τὴν πίστιν ἡρνηται
 – 12 δτι τὴν πρώτην πίστιν ἡδέτησαν
6:10 ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως
 – 11 δίωκε δὲ – εύσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην
2 Ti 2:22 δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην
 – 12 ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς π.
 – 21 περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν
- 2 Ti 2:18** ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν
3:8 ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν
 – 10 παρηκολούμησάς μου – τῇ πίστει
4:7 τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπόν
- Tit 1:1** ἀπόστολος – κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν
 – 13 ὥντα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ π. 2:2 τῇ πίστει
2:10 πᾶσαν πίστ. ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν
3:16 τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει
- Phm 6** ἡ κοινωνία τῆς πίστεως σου ἐνεργής
- Hb 4:2** δ λόγος – μὴ συγκεκερασμένος τῇ
 πίστει τοῖς ἀκούσασιν
6:12 τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροδυμίας
 κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας
10:22 προσερχώμενα – ἐν πληροφορίᾳ π.
 – 39 οὐκ ἐσμὲν „ὑποστολῆς“ –, ἀλλὰ „π..
 εως“ εἰς περιποίησιν ψυχῆς → 1 Pe 1:9
- 11:1** ἔστιν δὲ π. ἐλπιζομένων ὑπόστασις,
 πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων
 – 3 πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰ-
 ὀντας cfr 4.5.7.8.9.11.17.20.21.22.23.24.
 27.28.29.30.31
- 6 χωρὶς δὲ π..εως ἀδύνατον εύαρεστ.
 – 7 τῇ κατὰ πίστιν δικαιοσύνης – κληρ.
 – 13 κατὰ πίστιν ἀπέδανον οὗτοι πάντες
 – 33 διὰ π..εως κατηγωνίσαντο βασιλείας
 – 39 μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως
- 12:2** ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχ-
 ηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν
- 13:7** ὃν (sc τῶν ἡγουμ.) – μιμεῖσθε τὴν π.
- Jac 1:3** τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς π. κατεργάζε-
 ται ὑπομονὴν **1 Pe 1:7** ὥντα τὸ δ. ὁ. τῆς
 π. πολυτιμότερον χρυσίου – εύρεθῇ
 εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν
- 8 αἰτείτω δὲ ἐν π..ει, μηδὲν διακρινόμ.
2:5 τοὺς πτωχοὺς – πλουσίους ἐν πίστει

Jac 214 ἐὰν πίστιν λέγη τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτὸν; 17 ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστιν καθ' ἐαυτήν 20 ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή 28 νεκρά – 18 σὺ πίστιν ἔχεις, κάγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν π. σου χωρὶς τ. ἔργων, κάγὼ σοι δεῖξω ἐκ τ. ἔργων μου τὴν π. – 22 ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη 24 ὅρᾶτε ὅτι – δικαιοῦται ἄνθρωπος – οὐκ ἐκ πίστεως μόνον
 515 ἡ εὐχὴ τῆς π. σώσει τὸν κάμνοντα 1 Pe 1 5 ὑμᾶς τοὺς – φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν θ κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως (νι + ὑμῶν νγ) σωτηρίαν ψυχῶν
 5 9 ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει 2 Pe 1 1 τοῖς Ισότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν – δ ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν
 1 Jo 5 4 αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν
 Jud 3 ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει
 20 ἐποικοδομοῦντες ἐαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει → Col 27
 Ap 219 οἶδά σου – τὴν π. καὶ τὴν διακονίαν 13 10 ὕδε ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων
 2) cum obiecto fidei, sive in genitivo, sive cum εἰς, ἐν, ἐπὶ, πρός
 Mar 11 22 ἔχετε (νι εἰ ἔχετε) πίστιν θεοῦ
 Act 3 18 ἐπὶ τῇ π. τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον – ἐστερέωσεν τὸ δν. αὐτοῦ → 1)
 20 21 πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 24 24 περὶ τῆς εἰς Χόν Ἰησοῦν πίστεως
 26 18 τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ
 Rm 3 22 δικαιοσύνη – διὰ πίστεως [Ἰησ.] Χοῦ – 28 δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ
 Gal 2 18 οὐ δικαιοῦται ἄνθρ.– ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Χοῦ Ἰ., –, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χοῦ 20 ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντο.
 3 22 ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χοῦ δοδῇ τοῖς πιστεύουσιν 28 υἱοὶ θεοῦ ἔστε διὰ τῆς π. ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 Eph 1 15 τὴν καθ' ὑμᾶς π. ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ 3 12 ἔχομεν τὴν – προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ
 Phl 1 27 συναθλοῦντες τῇ π. τοῦ εὐαγγελίου 3 9 ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χοῦ, τὴν ἐκ

θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς πίστεως Col 1 4 → 1) – 25 βλέπων – τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χὸν πίστεως ὑμῶν
 2 12 διὰ τῆς π. τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ 1 Th 1 8 ἡ π. ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἔξελήλ.
 2 Th 2 13 εἴλατο ὑμᾶς – ἐν – πίστει ἀληθείας 1 Ti 3 13 περιποιοῦνται – πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 2 Ti 3 15 δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 Phm 6 τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἡν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰ. καὶ εἰς τὸν ἄγ.
 Hb 8 1 θεμέλιον –, – πίστεως ἐπὶ θεόν
 Jac 2 1 μὴ ἐν προσώπολημψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοῦ
 1 Pe 1 21 ὥστε τὴν πίστ. ὑμῶν – εἰναι εἰς θεόν
 Ap 2 13 καὶ οὐκ ἡρνήσω τὴν πίστιν μου 14 12 οἱ τηροῦντες – τὴν πίστιν Ἰησοῦ
 πιστός *fidelis*
 1) de Deo, de Christo dictum
 1 Co 1 9 πιστὸς δ θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε 10 13 δος οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ δ δύνασθε 2 Co 1 18 ὅτι δ λόγος ἡμῶν – οὐκ ἔστιν ναὶ καὶ οὕ
 1 Th 5 24 πιστ. δ καλῶν ὑμᾶς, δος καὶ ποιήσει
 2 Th 3 3 πιστ. δέ ἐστιν δ κύριος, δος στηρίξει
 2 Ti 2 13 ἐκεῖνος πιστ. μένει, ἀρνήσασθαι γάρ
 Hb 2 17 πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν 3 2 Ἰησοῦν, „πιστὸν“ δοντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ „Μωϋσῆς ἐν – τ. οἴκῳ“
 10 23 πιστὸς – δ ἐπαγγειλάμενος 11 11
 1 Pe 4 19 οἱ πάσχοντες – πιστῷ κτίστῃ παραπέσθσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν
 1 Jo 1 9 πιστ. ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν
 Ap 1 5 „δ μάρτυς δ π.“ 3 14 καὶ ἀληθινός 19 11 πιστὸς καλούμενος καὶ ἀληθινός
 2) de hominibus dictum
 Mat 24 45 τίς – δ π. δοῦλος καὶ φρόνιμος –; || Luc 12 42 δ π. οἰκονόμος δ φρόνιμ.
 25 21 εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ δλίγα ἥς πιστός 23 || Luc 19 17 ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἔγενου
 Luc 16 10 δ π. ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστ. ἔστιν 11 εἰ οὖν ἐν τῷ – μαμωνῷ πιστοὶ οὐκ ἔγενεσθε 12 ἐν τῷ ἀλλοτρ.
 Joh 20 27 μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός
 Act 10 45 οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί 16 1 Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς 16 15 εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ

1 Co 4 2 ζητεῖται – Ὅνα πιστός τις εὑρεθῇ
– 17 ἐστίν μοι τέκνον πιστὸν ἐν κυρίῳ
7 25 ἡλεγμένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι

2 Co 6 15 ἡ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
Gal 3 9 εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ

Eph 1 1 τοῖς ἁγίοις – καὶ πιστοῖς ἐν Χῷ Col 1 2 τοῖς ἁγ. καὶ π. ἀδελφοῖς ἐν Χῷ

6 21 δ – πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ Col 1 7 δς ἐστιν π. ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χοῦ 4 7 πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ 9 τῷ π. καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ 1 Pe 5 12 διὰ – τοῦ π. ἀδελφοῦ

1 Ti 1 12 δτὶ πιστὸν με ἡγήσατο δέμενος
3 11 γυναῖκας –, πιστὰς ἐν πᾶσιν
4 3 τοῖς π. καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθει.
– 10 σωτὴρ πάντων ἀνθρ., μάλιστα π..ῶν
– 12 τύπος γίνου τῶν π. ἐν λόγῳ, ἐν ἀν.
5 16 εἴ τις πιστὴ (v1 πιστὸς ἡ πιστὴ vng quis f. v1 qua f.) ἔχει χήρας
6 2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας
– δτὶ πιστοί εἰσιν καὶ ἀγαπητοί

2 Ti 2 2 ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις

Tit 1 8 εἴ τις ἐστιν –, τέκνα ἔχων πιστά

Hb 3 5 „πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ”

1 Pe 1 21 ὑμᾶς τοὺς δι’ αὐτοῦ π..οὺς εἰς θεόν

Ap 2 10 γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου
– 13 Ἀντιπᾶς δ μάρτυς μου δ πιστός μου
17 14 οἱ μετ’ αὐτοῦ – ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί

3) de rebus, imprimis de verbis

Act 13 34 δώσω „ὑμῖν τὰ δυνάμει Δαυὶδ τὰ πιστά”

1 Ti 1 15 πιστὸς δ λόγος καὶ – ἀποδοχῆς ἄξιος 49 – 31 π. δ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς δρέγεται 2 Ti 2 11 · εἰ – συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν Tit 3 8

Tit 1 9 τὸν ἐπίσκοπον –, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου

3 Jo 5 πιστὸν ποιεῖς (*fideliter facis*) δ ἐὰν ἔργασῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς

Ap 21 5 οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ (*fidelissima*) καὶ ἀληθινοί εἰσιν 228 (*fid...ma*)

πιστοῦν (ἐπιστώθην) *mihī creditum est*
2 Ti 3 14 μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης

πλανᾶν, πλανᾶσθαι

1) πλανᾶν τινα *seducere* ^b*in errorem mittere* ^c*in errorem inducere, ..ci*

Mat 24 4 μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ 5 πολλοὶ – πολλοὺς π..ήσουσιν 11.24 ὕστε π..ῆσαι (v1 π..ασθαι et π..ηδῆσαι) ^c, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς

ἐκλεκτούς || Mar 13 5.6 Luc 21 8 μὴ π..ηδῆτε Joh 7 12 οὕτω, ἀλλὰ πλανᾶτο τὸν ὅχλον
2 Ti 3 13 π..ῶντες^b καὶ πλανώμενοι (*errantes et in errorem mittentes*)

1 Jo 1 8 ἔαυτοὺς πλανῶμεν (*ipsi nos sed.*)
2 28 περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς
3 7 τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς
Ap 2 20 πλανᾶτο τοὺς ἐμοὺς δούλους πόρνεϋ.
12 9 Σατανᾶς, δ πλανῶν τὴν οἰκουμένην
13 14 πλανᾶτο τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς 19 20 τὰ σημεῖα –, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τούς 20 3 ὥντας μὴ πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη 8 – 10 δ διάβολος δ πλανῶν αὐτούς

2) πλανᾶσθαι *errare* ^b*seduci*

Mat 18 12 ἐὰν – πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ – ζητεῖ τὸ πλανώμενον; 13 χαίρει – μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῖς – μὴ πεπλανημένοις 22 29 πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφάς || Mar 12 24.27 πολὺ πλανᾶσθε

Luc 21 8 → 1) πλανᾶν sub Mat 24 4
Joh 7 47 μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλανηθεῖς;
1 Co 6 9 μὴ πλανᾶσθε· 15 33^b Gal 6 7 Jac 1 16 – 2 Ti 3 13 → 1)
Tit 3 3 ἡμεν – καὶ ἡμεῖς – πλανώμενοι
Hb 3 10 „ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ”
5 2 μετριοπαθεῖν – τοῖς – πλανωμένοις 11 38 ἐπὶ ἔρημίας πλανώμενοι καὶ ὅρεσιν
Jac 5 19 ἐάν τις – πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας 1 Pe 2 25 ἡτε – „ώς πρόβατα πλανώμενοι”
2 Pe 2 15 καταλείποντες εὐθείαν δόδον ἐπλανήθησαν – Ap 18 23 „ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου” ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη

πλάνη error

Mat 27 64 ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης Rm 1 27 τὴν ἀνπισθίαν – τῆς πλάνης αὐτῶν Eph 4 14 πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης 1 Th 2 3 ἡ – παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης 2 Th 2 11 πέμπει – δ δεός ἐνέργειαν πλάνης Jac 5 20 ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης δόδον αὐτοῦ 2 Pe 2 18 τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους 3 17 ὥντας μὴ τῇ τῶν ἀνθρώπων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε

1 Jo 4 6 γινώσκομεν – τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης Jud 11 τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ

πλανήτης (v1 πλάνης) Jud 19 ἀστέρες πλανῆται (v1 πλάνητες) *sidera errantia*

πλάνος seductor

Mat 27 63 ἐκεῖνος δ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν

2 Co 6 8 ώς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς (*veraces*)
1 Ti 4 1 προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις (νι
πλάνης νῃ *erroris*)

2 Jo 7 πολλοὶ πλάνοι ἔξηλθον – οὗτός ε-
στιν δὲ πλάνος καὶ δὲ ἀντίχριστος

πλάξ *tabula* 2 Co 3 3 Hb 9 4

πλάσμα *figmentum* Rm 9 20 „ἔρει τὸ πλάσμα”

πλάσσειν *figere* ^b*formare*

Rm 9 20 „μὴ ἔρει τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι;”
1 Ti 2 13 Ἀδάμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη ^b, εἴτα

πλαστός S^o – *fictus* 2 Pe 2 3 π..οῖς λόγοις

πλατεῖα *platea*

Mat 6 5 12 19 (Mar 6 58 v1 et vg) – Luc 10 10
Luc 13 28 ἐν ταῖς πλ. ἡμῶν ἐδίδαξας – 14 21
Act 5 15 Ap 11 8 21 21 ἡ πλατ. – χρυσίον 22 2

πλάτος *latitudo* Eph 3 18 Ap 20 9 21 18

πλατύνειν, ..εσθαι *dilatare*, ..ari

Mat 23 5 π..ουσιν – τὰ φυλακτήρια αὐτῶν
2 Co 6 11 „ἡ καρδία” ἡμῶν „πεπλάτυνται”
– 13 ώς τέκνοις λέγω, π..δητε καὶ ὑμεῖς

πλατύς *latus* Mat 7 13 πλατεῖα [ἡ πύλη]

πλέγματα S^o – *torti crines* 1 Ti 2 9 μὴ ἐν πλ.

πλεῖν *navigare* Luc 8 23 Act 21 3 27 2.6.24
Ap 18 17 καὶ πᾶς δὲ ἐπὶ τόπον (?) πλέων

***πλείων** (πλεῖον, πλέον), **πλεῖστος**

plus ^b*plures*, ..a ^c*amplius* ^d*pluri-
mus*, ..*mi* ^e(οἱ πλείονες) *multi*
Mat 5 20 ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιο-
σύνη πλεῖον τῶν γραμματέων
6 25 οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τρο-
φῆς –; || Luc 12 23 ἡ γὰρ ψ. πλ. ἐστιν
11 20 ἐγένοντο αἱ πλεῖσται ^d δυνάμεις
12 41 καὶ ἴδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὥδε 42 Σολο-
μῶνος || Luc 11 32.31

Mar 12 43 πλεῖον πάντων ἔβαλεν || Luc 21 3
Luc 3 13 μηδὲν πλέον^e παρὰ τὸ διατεταγμέ-
νον ὑμῖν πράσσετε

7 42 τίς – πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; 48 ὑπο-
λαμβάνω διτι φ τὸ πλεῖον ἔχαρισατο

Joh 21 15 ἀγαπᾶς με πλέον τούτων;

1 Co 9 19 ἵνα τοὺς πλείονας^b κερδήσω

1 Co 15 6 ἐξ ὧν οἱ πλείονες^c μένουσιν ἔως ἅρπι
2 Co 2 6 ἡ ἐπιτιμία – ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων^b
4 15 ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τ. πλειόνων^e
9 2 τὸ ὑμῶν ζῆλος ἡρέθισεν τοὺς πλεί.^d
Hb 11 4 πλείονας^d θυσίαν “Ἄβελ παρὰ Κάϊν
Ap 2 19 οἶδα – τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλεί-
ονας^b τῶν πρώτων (*prioribus*)

πλέκειν *plectere* Mat 27 29 Mar 15 17 Joh 19 2

πλεονάζειν *abundare* ^b*superare* ^c*multiplicare*

Rm 5 20 ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ
ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία

6 1 ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο

2 Co 4 15 ἵνα ἡ χάρις π..σασα διὰ – πλειόνων
8 15 „δὲ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν”

Phl 4 17 ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεο-
νάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν

1 Th 3 12 ὑμᾶς – δὲ κύριος π..άσαι^c – τῇ ἀγάπῃ

2 Th 1 3 δπι – π..ζει ἡ ἀγάπη – εἰς ἀλλήλους

2 Pe 1 8 ταῦτα γὰρ ὑμῖν – πλεονάζοντα^b οὐκ
ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν

πλεονεκτεῖν, ..εισθαι *circumvenire*, ..ri

2 Co 2 11 ἵνα μὴ πλ..ηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ
7 2 οὐδένα ἐπλ..ήσαμεν cfr 12 17.18

1 Th 4 6 μὴ ὑπερβάσιν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν
τῷ πράγματι τὸν ἀδελφόν

πλεονέκτης *avarus*

1 Co 5 10 οὐ πάντως – τοῖς πλ. 11 ἐάν τις ἀδελ-
φὸς – ἡ – πλ. 6 10 οὔτε πλ..αι – βασι-
λείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν

Eph 5 5 πᾶς – πλ., δὲ ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ
ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασ. τ. Χοῦ

πλεονεξία *avaritia*

Mar 7 22 μοιχεῖαι, πλ..αι, πονηρίαι, δόλος

Luc 12 15 φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας

Rm 1 29 πεπληρωμένους – πονηρία πλεονεξία

2 Co 9 5 ώς εὐλογίαν καὶ μὴ ώς πλεονεξίαν

Eph 4 19 εἰς ἔργασίαν ἀκαθαρσίας – ἐν πλ..αι
5 3 πλεονεξία μηδὲ δονομαζέσθω ἐν ὑμῖν

Col 3 5 τὴν πλ. ἡτις ἐστὶν εἰδωλολατρία

1 Th 2 6 οὔτε ἐν προφάσει πλ..αι (sc ἐγενή.)

2 Pe 2 3 ἐν πλεονεξίᾳ – ὑμᾶς ἐμπορεύσονται
– 14 καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας

πλευρά *latus* Joh 19 34 20 20.25.27 Act 12 7

πληγή *plaga*

Luc 10 30 12 48 ἄξια πληγῶν – Act 16 23.33

2 Co 6 5 ἐν πληγαῖς 11 23 ὑπερβαλλόντως
 Ap 9 18.20 11 8 „πατάξαι” τὴν γῆν „ἐν πάσῃ
 πληγῇ” 13 3 ἡ πλ. τοῦ θανάτου αὐτοῦ
 ἔθεραπεύθη 12.14 διὰ ἔχει τὴν πλ. τῆς μα-
 χαίρης 15 1 πληγὰς ἐπτά 6.8 16 9.21 18 4.
 8 21 9 γεμόντων τῶν „ἐπτὰ πληγῶν” τῶν
 ἐσχάτων 22 18 ἐπιδήσει διὸς ἐπ’ αὐτὸν
 τὰς πλ. „τὰς γεγραμμέν. ἐν τῷ βιβλίῳ”

πλήδειν → πιμπλάναι

πλῆθος *multitudo* ^b*turba* ^c*turbae*
 Mar 3 7 πολὺ πλ. ^b ἀπὸ τῆς Γαλ. 8 || Luc 8 17
 – 8 37 τὸ πλ. τῆς περιχώρου τῶν Γερ.
 Luc 1 10 πᾶν τὸ πλ. ἡν τοῦ λαοῦ προσευχόμε-
 2 13 πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου | νον
 5 6 πλ. ἰχθύων πολὺ J oh 21 8 – Act 28 3
 19 37 ἅπαν τὸ πλ. ^c τῶν μαθητῶν χαίροντες
 23 1 ἅπαν τὸ πλ. αὐτῶν ἤγαγον αὐτόν
 – 27 ἥκολούθει – αὐτῷ πολὺ πλ. ^b τ. λαοῦ
 J oh 5 3 κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων
 Act 2 6 συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη
 4 32 τοῦ – πλήθους τῶν πιστευσάντων ἡν
 καρδία καὶ ψυχὴ μία 5 14 προσετίθεν-
 το –, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναι-
 κῶν 18 συνήρχετο – καὶ τὸ πλῆθος
 τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ
 6 2 προσκαλεσάμενοι – τὸ πλ. τῶν μαθη-
 τῶν 5 ἡρεσεν διὰ λόγος ἐνώπιον παν-
 τὸς τοῦ πλήθους
 14 1 ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλ-
 λήνων πολὺ πλ. 4 ἐσχίσθη – τὸ πλ.
 15 12 ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλ. 30 συναγα-
 γόντες τὸ πλ. ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστ.
 17 4 τῶν τε σεβιομένων Ἑλλ. πλῆθος πολὺ^a
 19 9 κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ
 πλ. – 25 24 ἅπαν τὸ πλ. τῶν Ἰουδ.
 (21 22 νι δεῖ συνελθεῖν πλῆθος νγ)
 – 38 ἥκολούθει – τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
 23 7 ἐγένετο στάσις – καὶ ἐσχίσθη τὸ πλ.
 Hb 11 12 „καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρ. τῷ πλ.”
 Jac 5 20 „καλύψει” πλῆθος „ἀμαρτιῶν”
 1 Pe 4 8 „ἄγάπη καλύπτει” πλ. „ἀμαρτιῶν”

πληθύνειν, ..εσθαι *multiplicare*, ..ri ^b*abun-*
dare ^c*adimpleri* ^d*crescit numerus*
^e*replēti*
 Mat 24 12 διὰ τὸ πληθυνθῆναι ^b τὴν ἀνομίαν
 Act 6 1 πληθυνόντων ^d τῶν μαθητῶν 7
 7 17 διὰ λαδὸς – ἐπληθύνθη ἐν Αἴγυπτῳ
 9 31 ἡ – ἐκκλησία – τῇ παρακλήσει τοῦ ἀ-
 γίου πνεύματος ἐπληθύνετο ^e

Act 12 24 διὰ λόγος τοῦ κυρίου – ἐπληθύνετο
 2 Co 9 10 πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν
 Hb 6 14 „εἰ μὴ – πληθύνων πληθυνῶ σε”
 1 Pe 1 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη
 2 Pe 1 2 ^c Jud 2 ^c ἔλεος – καὶ εἰρήνη

πλήκτης *S^o* – *percussor* 1 Ti 3 3 Tit 1 7

πλήμμυρα *inundatio* Luc 6 48 π..ης γενομέν.

πλήρης *plenias* ^b (γίνεσθαι π..η) *replēti*
 Mat 14 20 κοφίνους πλήρεις 15 37 Mar 8 19
 Mar 4 28 εἶτε πλήρης σῖτος ἐν τῷ στάχυῃ
 Luc 4 1 Ἰησοῦς – πλήρης πνεύματος ἀγίου
 5 12 ἴδού ἀνὴρ πλήρης λέπρας
 Joh 1 14 πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας
 Act 6 3 πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας 7 5
 πλήρης πν. ἀγίου 11 24 καὶ πίστεως
 – 5 πλήρη πίστεως καὶ πν. ἀγ. 8 πλ. χά-
 ριτος καὶ δυνάμεως 9 38 αὕτη ἡν πλή-
 ρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν
 13 10 πλ. δόλου 19 28 γενόμ. π..εις ^b ὑμοῦ
 2 Jo 8 ἵνα – μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε

πληροῦν, ..οῦσθαι *implēre* ^b*adimplēre* ^c*re-*
plēre ^d*complēre* ^e*explēre* ^f*supplēre*
^g(part. pass.) *plenus*

1) *vas*, *spatium*, *mensuram*
 Mat 13 48 Luc 3 5 „φάραγξ” J oh 12 3 Act 22 ^c
 23 32 πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων
 Act 5 28 πεπληρώκατε ^c τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς
 διδαχῆς ὑμῶν

2) *homines*, *animos*
 Luc 2 40 ἐκραταιοῦτο πληρούμενον ^g σοφίᾳ
 Joh 16 8 λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν
 Act 2 28 „πληρώσεις ^c με εὐφροσύνης”
 5 3 διὰ τί ἐπλήρωσεν (νι ἐπείρασεν νγ
 tentavit) δι σατανᾶς τὴν καρδίαν σου
 13 52 ἐπλ..οῦντο ^c χαρᾶς καὶ πνεύμ. ἀγίου
 Rm 1 29 πεπληρωμένους ^c πάσῃ ἀδικίᾳ
 15 13 δὲ θεός – πληρώσαις ^c ὑμᾶς πάσης
 χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν
 – 14 πεπληρωμένοις ^c πάσης τῆς γνώσεως

2 Co 7 4 πεπλήρωμαι ^c τῇ παρακλήσει
 Eph 3 19 ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πληρωμα
 (*plenitudinem*) τοῦ θεοῦ

5 18 ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι
 Phl 1 11 πεπληρωμένοις ^c καρπὸν δικαιοσύνης
 4 18 πεπλήρωμαι ^c δεξάμενος – τὰ παρ’ ὑ-
 μῶν 19 δὲ θεός μου πληρώσει πᾶ-
 σαν χρείαν ὑμῶν

- Col 1 ο ὡνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ
210 καὶ ἔστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοις
2 Ti 1 4 ὡνα χαρᾶς πληρωθῶ
3) universum, mundum
- Eph 123 τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένους 410 ὡνα πληρώσῃ τὰ πάντα
- 4) praedestinata vel praedicta
- Mat 122 ὡνα πληρωθῆτε τὸ δόγμαν ὑπὸ κυρίου
215^b 17 (τότε ἐπλ.^b) 23 (δύως πλ.^b)
414^b (v1^a) 817^b 1217^b 1335 (v1^b) 21
4^b (v1^a) 2654 πῶς – πληρωθῶσιν αἱ γραφαῖς –; 58 ὡνα πλ.^b (v1^a) αἱ γραφαὶ τῶν προφ. || Mar 1449 (v1^b) – Mat 279 τότε ἐπληρώθη τὸ δόγμαν (35 v1 ὡνα πλ. τὸ δόγμαν vg, v1^a Mar 15 28 v1 καὶ ἐπληρ. ἡ γραφή vg^a v1^b)
- Luc 120 τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθῆσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν
421 σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη
931 ἔλεγον τ. ξειδον –, ἦν ἡμελλεν πλ.^a
2444 δεῖ πληρωθῆναι – τὰ γεγραμμένα
- Joh 1238 ὡνα δό λόγος Ἡσαΐου – πληρωθῆ 15
25^b (v1^a) δὲ ἐν τῷ νόμῳ 189 δὲ εἶπεν
32 δό λόγος τοῦ Ἰησοῦ – 1318^b (v1^a)
ἡ γραφή 1712 1924.38
- Act 118 ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφήν
318 δὲ προκατήγγειλεν – ἐπ..ωσεν οὕτως
1327 τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν – κρίναντες ἐπληρωσαν
- Jac 223 καὶ ἐπληρώθη! ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα.
- 5) praecepta, legem Dei
- Mat 315 πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην
Rm 8 4 ὡνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῆ
ἐν ἡμῖν – Mat 517 → 7)
13 8 τὸν ἔτερον νόμον πεπλήρωκεν
- Gal 514 δό – πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπ..ωται
(v1 πλ..οῦται vg), ἐν τῷ „ἀγαπῆσ.“
- 6) temporis numerique modum
(praefinitum)
- Mar 115 πεπλήρωται δό καιρὸς καὶ ἥγγικεν
Luc 2124 ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἔθνῶν
Joh 7 8 δό ἐμὸς καιρὸς οὕπω πεπλήρωται
Act 723 ως δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ – χρόνος 30^e
923 ως – ἐπληροῦντο ἡμέραι ἵκαναι 2427
διετίας δὲ πληρωθείσης^e – 1325 → 7)
- Ap 611 ἔως πληρωθῶσιν^d (v1^a, v1 πληρώσωσιν) καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν – οἱ μέλλοντες ἀποκτέννεσθαι ως

- 7) πληροῦν = perficere, ad finem perducere, absolvere
- Mat 517 οὐκ ἡλθον καταλῦσαι (solvere), ἀλλὰ πληρῶσαι^b (sc τὸν νόμον)
- Luc 7 1 ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν – τὰ δίκαια αὐτοῦ
2218 ἔως διου πληρωθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ
- Joh 329 αὕτη – ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται
1511 ὡνα – ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῆ 1624 ἡ πεπληρωμένη^e 1 Jo 14 ἡ χαρὰ ἡμῶν (v1 ὑμῶν vg) ἡ πεπληρωμένη^f 2 Jo 12 ἡ χ. ἡμῶν (v1 ὑμ. vg) πεπλ.ε ἡ 1719 ὡνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς
- Act 1225 πληρώσαντες^e τὴν διακονίαν
1325 ώς – ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν δρόμον
1426 εἰς τὸ ἔργον δέ πληρωσαν^d
1921 ώς δὲ ἐπληρώθη^e ταῦτα, ἔθετο δέ
- Rm 1519 ώστε με – μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι^c τὸ εὔαγγέλιον τοῦ Χοῦ
- 2 Co 10 6 διταν πληρωθῆ ὑμῶν ἡ ὑπακοή
- Phl 2 2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ὡνα τὸ
- Col 125 εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θ.
417 βλέπε τὴν διακονίαν ἦν παρέλαβες
ἐν κυρίῳ, ὡνα αὐτὴν πληροῖς
- 2 Th 1 11 ὡνα – δό δεός – πληρώσῃ πᾶσαν εύδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργ. πίστεως
- 1 Jo 1 4 2 Jo 12 → Joh 1511 – Ap 611 → 6)
- Ap 3 2 οὐ γάρ εὑρηκά σου ἔργα πεπληρωμένα^e ἐνώπιον τοῦ δεοῦ μου
- πληροφορεῖν, ..εἰσθαι^a ^aimplēre, ..rī^b com-plēri^c abundare^d plenissime scire^e (part. pass.) plenus
- Luc 1 1 τῶν πεπλ..ημένων^b ἐν ἡμῖν πραγμ.
Rm 421 πλ..ηθεὶς^d δτι – δυνατός ἔστιν
14 5 ἔκαστος ἐν τ. Ιδίῳ νοῖ πλ..είσθω^c
- Col 412 πεπλ..ημένοι^e ἐν – δελήματι τ. δεοῦ
- 2 Ti 4 5 τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον^a
– 17 ὡνα δι’ ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πλ..ηθῆ^a
- πληροφορία S^o – plenitudo^b expletio
- Col 2 2 συμβιβασθέντες – εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως
- 1 Th 1 5 τὸ εὔαγγ. ἡμῶν – ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς – ἐν πνεύμ. ἀγίῳ καὶ πλ..ίᾳ πολλῆ
- Hb 611 σπουδὴν πρὸς τὴν πλ.^b τῆς ἐλπίδος
1022 προσερχώμεντα – ἐν πλ..α πίστεως
- πλήρωμα plenitudo^b abundantia^c supple-mentum^d (cophinus) plenus
- Mat 918 αἴρει – τὸ π. αὐτοῦ || Mar 221^c ἀπ’ αὐ.
Mar 643 δώδεκα κοφίνων πληρώματα^d 820^d

Joh 1:16 ἐκ τοῦ πλ. αὐτοῦ ἡμεῖς – ἐλάβομεν
 Rm 11:12 πόσῳ μᾶλλον τὸ πλ. αὐτῶν (sc τοῦ
 Ἰσραὴλ – sc σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν)
 – 25 ἄχρι οὗ τὸ πλ. τῶν ἔθνῶν εἰσέλθῃ
 13:10 πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη
 15:29 ἐν π..πι^b εὐλογίας Χοῦ ἐλεύσομαι
 1 Co 10:28 „τοῦ κυρίου – ἡ γῆ καὶ τὸ πλ. αὐτῆς”
 Gal 4:4 δὲ ἡλθεν τὸ πλήρ. τοῦ χρόνου
 Eph 1:10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πλ. τῶν καιρῶν
 – 23 τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡτις ἐστίν –, τὸ πλήρ.
 τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου
 3:19 → πληροῦν 2) – 4:13 εἰς μέτρον ἡ-
 λικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χοῦ
 Col 1:19 ἐν αὐτῷ εὑδόκησεν πᾶν τὸ πλ. κατ-
 οικῆσαι 2θ ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ
 πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς

πλησίον (δ πλ.) *proximus* ^b *iuxta*
 ἀγαπᾶν τὸν πλησίον → ἀγαπᾶν 2)
 Luc 10:29 τίς ἐστίν μου πλ.; 3θ τίς – πλ. δοκεῖ
 σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος
 Joh 4:5 πλησ.^b τοῦ χωρίου δ ἔδωκεν Ἰακώβ
 Act 7:27 „δ – ἀδικῶν τὸν πλ.” ἀπώσατο αὐτόν
 Rm 13:9.10 ἡ ἀγάπη τῷ πλ. κακὸν οὐκ ἐργάζ.
 15:2 ἔκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω
 Eph 4:25 „λαλεῖτε ἀλήθειαν ἔκαστος μετὰ τοῦ
 πλησίον αὐτοῦ”, δη τις ἐσμὲν – μέλη
 (Hb 8:11 v1 „οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν π.”)
 Jac 4:12 σὺ δὲ τίς εἶ, δ κρίνων τὸν πλησίον;

πλησμονή *saturitas* Col 2:23 οὐκ ἐν τιμῇ τινι
 πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός

πλήσσειν *percutere* Ap 8:12 ἐπλήγη τὸ τρίτον

πλοιάριον S^o – *navis* ^b *navicula* ^c *navigium*
 Mar 3:9 ἵνα πλ.^b προσκαρτερῇ αὐτῷ – Luc 5:2
 Joh 6:22 δτι πλοι.^b ἄλλο οὐκ ἦν ἔκει 23.24^b
 21 σ οἱ – ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοι.^c ἥλθον

πλοῖον *navis* ^b *navicula* ^c *navigium*
 Mat 4:21.22 ἀφέντες τὸ πλ. (vg *relictis reti-
 bus*) || Mar 1:19.20 – Luc 5:3^a b 7^a b 11
 8:23^b 24 ὤστε τὸ πλ.^b καλύπτεσθαι || Mar
 4:36.37 Luc 8:22^b – Mat 9:1^b 13:2 εἰς
 πλοῖον^b ἐμβάντα καθῆσθαι || Mar 4:1
 14:13 ἀνεχώρησεν – ἐν πλοίῳ^b || Mar 6:32
 – 22^b 24^b 2θ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου^b
 Πέτρος 32^b 33^b || Mar 6:45.47.51.54
 · Joh 6:17.19.21 ἥθελον – λαβεῖν αὐτὸν
 εἰς τὸ πλοῖον καὶ εὐθέως ἐγένετο
 τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς

Mat 15:39^b || Mar 8:10 – Mar 5:2.18.21 || Luc 8:37
 – Mar 8:14 ἔνα ἅρτον – ἐν τῷ πλοίῳ

Joh 6:22 21:3.6 βάλετε εἰς τὰ δεξ. – τοῦ πλ.^c
 Act 20:13.38 προέπεμπον – αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον
 21 2.3.6 27:2 ἐπιβάντες – πλοίῳ Ἀδραμυτ-
 τηνῷ ε πλοῖον Ἀλεξ. 10.15.17 ὑποζωννύ-
 τες τὸ πλ. 19 τὴν σκευὴν τοῦ πλ. ἔρριψαν
 22.30.31.37.38.39.44 28:11 ἐν πλοίῳ – Ἀλε-
 ξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις

Jac 3:4 τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὅντα –, μετάγε-
 ται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου

Ap 8:9 18:19 ἐπλούτησαν – οἱ ἔχοντες τὰ πλ.

πλοῦς *navigatio* Act 21:7 27:9.10

πλούσιος *dives*

Mat 19:23 πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται
 – 24 ή πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ

θεοῦ || Mar 10:26 Luc 18:25

27:7 ἥλθεν ἀνθρωπος πλ. ἀπὸ Ἀριμαθ.

Mar 12:41 πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά ||
 Luc 21:1 τοὺς βάλλοντας – πλούσιοις

Luc 6:24 πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλ., δη ἀπέχετε

12:18 τινὸς πλούσιου εὐφόρησεν ἡ χώρα

14:12 μὴ φύνει – μηδὲ γείτονας πλούσιοις

16:1 ἡν πλούσιος δεῖχεν οἰκονόμον

– 19 ἡν πλ., καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν
 21 ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλ. 22 ἀπ-

έθανεν δὲ καὶ δ πλούσ. καὶ ἐτάφη
 18:23 περίλυπος –, ἡν γάρ πλούσ. σφόδρα

19:2 ἀρχιτελώνης, καὶ αὐτὸς πλούσιος

2 Co 8:9 δι’ ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὃν

Eph 2:4 δ δὲ θεὸς πλούσιος ὃν ἐν ἐλέει

1 Ti 6:17 τοῖς πλ. ἐν τῷ γενναῖον παράγελλε

Jac 1:10 καυχάσθω –, δ δὲ πλ. ἐν τῇ ταπει-
 νώσει αὐτοῦ 11 οὕτως καὶ δ πλ. ἐν

ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται

2:6 τοὺς πτωχοὺς – πλούσιοις ἐν πίστει

– 8 οὐχ οἱ πλ. καταδυναστεύουσιν ὑμ. –;

5:1 ἄγε γενναῖον οἱ πλ., κλαύσατε δολούζον.

Ap 2:9 οἰδά σου τὴν ὑλῖψιν καὶ τὴν πτωχεί-
 αν, ἀλλὰ πλ. εἴ – 3:17 → πλούτειν

6:15 καὶ οἱ πλούσιοι – „ἔκρυψαν ἐστούσ”

13:18 ποιεῖ πάντας, – τοὺς πλ. καὶ τοὺς

πτωχ., –, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα

πλουσίως S^o – *abundanter* ^b *abunde*

Col 3:16 δ λόγος τοῦ Χ. ἐνοικείτω ἐν ὑμ. πλ.

1 Ti 6:17 τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως^b

Tit 3:6 πνεύματος ἀγ., οὐ ἔχεεν – πλουσ.^b

2 Pe 1:11 πλουσ. ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσ-

οδίος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν

πλούτεῖν *divitem fieri* ^b *divitem esse* ^c (πλ..
ῶν) *dives* ^d *locupletari* ^e *locupletem fieri*
Luc 1,53 „πλούτουնτας^c ἔξαπέστειλεν κενούς”
12,21 ὁ—μὴ εἰς θεόν πλούτων^b
Rm 10,12 κύριος—, πλούτων^c εἰς πάντας
1 Co 4,8 ἡδη ἐπλούτησατε· χωρὶς ἡμῶν
2 Co 8,9 ἵνα—τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ π..ήσητε^b
1 Ti 6,9 οἱ δὲ βουλόμενοι π..εἰν ἐμπίπτουσιν
— 18 παράγγελλε—πλ. ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς
Ap 3,17 πλούσιός εἰμι καὶ „πεπλούτηκα^d”
— 18 ἀγοράσαι—χρυσίον—ἵνα π..ήσῃς^e
18,3 οἱ ἐμποροὶ τῆς γῆς ἐκ—τοῦ στρή-
νους αὐτῆς ἐπλούτησαν 15,19

πλούτιζειν, ..εσθαι ^a *locupletare* ^b *locupletari*
^c *divitem fieri*

1 Co 1,5 ἐν παντὶ ἐπλούτισθητε^c ἐν αὐτῷ
2 Co 6,10 ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ π..οντες^a
9,11 π..όμενοι^b εἰς πᾶσαν ἀπλότητα

πλοῦτος, ὁ et τό *divitiae* ^b *divinitas* (?)
Mat 13,22 ἡ ἀπάτη τοῦ πλ. συμπνίγει || Mar 4,19
Luc 8,14 ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου
Rm 2,4 ἡ τοῦ πλ. τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ
τῆς ἀνοχῆς—καταφρονεῖς,—;
9,23 ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλ. τῆς δόξης αὐτοῦ
11,12 εἰ—τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλ. κόσμου
καὶ τὸ ἡτημα—πλοῦτος ἐθνῶν
— 33 ὡς βάθμος πλούτου καὶ σοφίας—θεοῦ
2 Co 8,2 εἰς τὸ πλοῦτ. τῆς ἀπλότητος αὐτῶν
Eph 1,7 κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ
— 18 τίς ὁ πλ. τῆς δόξης τῆς κληρον. αὐτ.
2,7 τὸ ὑπερβάλλον πλ. τῆς χάριτος αὐ.
3,8 τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χοῦ
— 16 ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλ. τῆς δόξης
Phl 4,19 δ—θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρεί-
αν ὑμῶν κατὰ τὸ πλ. αὐτοῦ ἐν δόξῃ
Col 1,27 τί τὸ πλ. τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου
2,2 εἰς πᾶν πλ. τῆς πληροφ. → πληροφ.
1 Ti 6,17 μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ π..ου ἀδηλότητι
Hb 11,28 μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος—„τὸν
ὄνειδισμὸν τοῦ Χοῦ”
Jac 5,2 δ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν
Ap 5,12 λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον^b
18,17 μιᾶς ὥρας ἡρημώθη δ τοσοῦτος πλοῦ.

πλύνειν *lavare* Luc 5,2 — Ap 7,14 22,14

πνεῖν *flare* ^b *spirare* ^c (ἡ πνέουσα) *aurae*
flatus Mat 7,26,27 ἄνεμοι Luc 12,55 νότος
Act 27(15 v1 *flatibus*) 40 τῇ πνεούσῃ^c
Joh 3,8 τὸ πνεῦμα ὃπου θέλει πνεῖ^b — 6,18
Ap 7,1 ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς

πνεῦμα *spiritus*

1) *Dei spiritus*, *spiritus caelestes*

Mat 1,18 ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἀ-
γίου 20 Luc 1,35 πν. ἄγ. ἐπελεύσεται
3,11 ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πν. ἄγ. καὶ πυρὶ^{||} Mar 1,8 πν. ἄγιω Luc 3,16 ἐν πν.
ἄγ. καὶ πυρὶ Joh 3,33 οὗτός ἐστιν ὁ
βαπτίζων ἐν πν. ἄγιω — Act 1,5 ἐν
πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἄγιω 11,16
— 16 εἶδεν πν. θεοῦ καταβαῖνον || Mar
1,10 τὸ πν. Luc 3,22 τὸ ἄγ. Joh 1,32
τὸ πν. 33 ἐφ' διν ἀν ἰδης τὸ πν. κα-
ταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν
4,1 ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πν.
|| Mar 1,12 τὸ πν. αὐτὸν ἐκβάλλει Luc
4,1 πλήρης π..τος ἄγ.—,— ἤγετο ἐν
τῷ πν. ἐν τῇ ἐρήμῳ 14 ὑπέστρεψεν
— ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πν. εἰς τὴν Γαλ.
10,20 ἀλλὰ τὸ πν. τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λα-
λοῦν ἐν ὑμῖν || Luc 12,12 τὸ—ἄγ. πν.
διδάξει ὑμᾶς cfr Mar 13,11 ἀλλὰ τὸ
πνεῦμα τὸ ἄγιον → Joh 14,17,28
12,18 „θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν”
— 28 εἰ—ἐν πν. θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δ.
— 31 ἡ δὲ τοῦ πν. βλασφημία 32 δς δ'
ἄν εἴπη κατὰ τοῦ πν. τοῦ ἄγ. || Mar
3,29 δς δ'
ἄν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πν.
τὸ ἄγ. Luc 12,10 τῷ—εἰς τὸ ἄγ. πν. βλ.
22,43 πῶς—Δαυὶδ ἐν πν. καλεῖ αὐτὸν κύ-
ριον—; || Mar 12,38 ἐν τῷ πν. τῷ ἄγ.
28,19 εἰς τὸ ὅνομα—τοῦ ἄγιου πνεύματος
Luc 1,15 πνεύματος ἄγ. πλησθήσεται ἔπι ἐκ
κοιλίας μητρός 17 προελεύσεται—ἐν
πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου
— 41 ἐπλήσθη π..τος ἄγιου ἡ Ἐλισάβετ
67 Ζαχ. ἐπλ. π. ἀ. καὶ ἐπροφήτευσεν
2,25 πν. ἡν ἄγ. ἐπ' αὐτόν 28 ἡν αὐτῷ κε-
χρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πν. τοῦ ἄγ.
27 ἡλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ιερόν
4,18 „πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ”
(9,55 v1 οὐκ οἴδατε ποίου π..τός ἐστε; vg)
10,21 ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἄγιῳ
11,13 πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ — δώσει πν.
ἄγιον (v1 ἀγαθὸν vg) τοῖς αἰτοῦσιν
Joh 3,5 ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἔξι 3,6 δατ. καὶ πν.
— 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πν. πνεῦμά
ἐστιν 8 τὸ πν. δόπου θέλει πνεῖ—· οὕ-
τως ἐστὶν πᾶς δ γεγενν. ἐκ τοῦ πν.
— 34 οὐ γάρ ἐκ μέτρου διδωσιν τὸ πνεῦμα
4,23 προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύ-
ματι καὶ ἀληθείᾳ 24 πνεῦμα δ θεός,

καὶ – ἐν πν. καὶ ἀληθ. δεῖ προσκυνεῖν
 Joh 6:83 τὸ πν. ἔστιν τὸ ζωοποιοῦν, – τὰ ῥήματα – πνεῦμά ἔστιν καὶ ζωὴ ἔστιν
 7:39 εἶπεν περὶ τοῦ πν. οὐδὲμελον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες – οὐπώ γάρ ἦν πνεῦμα (v1 + δεδομένον νγ)
 14:17 ἔλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, –, τὸ πν. τῆς ἀληθείας 26 τὸ πν. τὸ ἄγιον –, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα 15:28 τὸ πν. τῆς ἀλ. 16:13 ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὴν ἀληθείαν πᾶσαν → 1 Jo 4:8
 20:22 λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἄγιον
 Act 1:2 ἐντειλάμενος – διὰ πνεύματος ἄγίου
 – 5 ἐν π..ατὶ βαπτισθήσεσθε ἄγιψ 8 λήμψεσθε δύναμιν – τοῦ ἄγίου πνεύματ.
 – 16 τὴν γραφὴν ἦν προείπεν τὸ πν. τὸ ἄγ. 4:25 δ – διὰ π..τος ἄγίου στόματος Δαυὶδ – εἰπών 28:25 καλῶς τὸ πν. τὸ ἄγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
 2:4 ἐπλήσθησαν – π..τος ἄγ., καὶ ἤρξαντο λαλεῖν – καθὼς τὸ πν. ἐδίδου 17 „Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πν. μου” 18:33 τὴν – ἐπαγγ. τοῦ πν. τοῦ ἄγ. λαβὼν – ἔχειν 38 λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἄγίου πνεύματος – 10:45
 4:8 Πέτρος πλησθεὶς π..τος ἄγ. – 13:9
 – 31 ἐπλήσθησαν ἄπαντες τοῦ ἄγίου πν.
 5:3 ψεύσασθαι σε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον 9 πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου;
 – 32 ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες – καὶ τὸ πν. τὸ ἄγ. δ ἔδωκεν δ ὑεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ 15:28 ἔδοξεν – τῷ πνεύματι τῷ ἄγιψ καὶ ἡμῖν
 6:3 πλήρεις π..τος καὶ σοφίας 5 πλήρη πίστεως καὶ πν. ἄγίου 7:5 πν. ἄγίου 11:24 πλήρης πνεῦμ. ἄγ. καὶ πίστεως
 – 10 οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι φ ἐλάλει 21:4 ἔλεγον διὰ τοῦ πν. 21:11 τάδε λέγει τὸ πν. τὸ ἄγ.
 7:51 ἀεὶ „τῷ πνεῦμ. τῷ ἄγ. ἀντιπίπτετε”
 8:15 ὅπως λάβωσιν πν. ἄγ. 17:18 ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν – δίδοται τὸ πν. 19 10:47 τὸ πν. τὸ ἄγ. ἐλαβον
 – 29 εἶπεν – τὸ πν. τῷ Φιλίππῳ 10:19 11:12 13:2 τὸ πν. τὸ ἄγ. – 11:28 “Ἄγαβος ἐσήμαινεν διὰ τοῦ πν. 20:23 τὸ πν. τὸ ἄγιον – διαμαρτύρεται μοι λέγον
 – 39 πν. κυρίου ἥρπασεν τὸν Φίλιππον
 9:17 ὅπως – πλησθῆς πνεύματος ἄγίου
 – 31 ἡ – ἐκκλησία – τῇ παρακλήσει τοῦ ἄγίου πνεύματος ἐπληθύνετο

Act 10:38 Ἰησοῦν –, ὡς „ἔχρισεν” αὐτὸν „δ θεὸς πνεύματι” ἀγίψ καὶ δυνάμει
 – 44 ἐπέπεσεν τὸ πν. τὸ ἄγ. ἐπὶ πάντας 45 καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἀγίου πν. ἐκκέχυται 47 – 11:15 ἐπέπεσεν
 13:4 ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου πν. 16:6 κωλυθέντες 7 οὐκ εἴσασεν αὐτοὺς τὸ πν. Ἰησοῦ (19:1 D εἶπεν αὐτῷ τὸ πν. ὑποστρέφειν) 20:22 → sub 3)
 – 9 Σαῦλος –, πλησθεὶς π..τος ἄγίου
 – 52 ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύμ. ἄγίου
 15:8 ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον καθὼς καὶ ἡμῖν
 19:2 εἰ πν. ἄγ. ἐλάβετε πιστεύσαντες; – ἀλλ’ οὐδ’ εἰ πν. ἄγ. ἔστιν ἡκούσαμεν 6 ἡλθε τὸ πν. τὸ ἄγιον ἐπ’ αὐτούς
 20:28 ὑμᾶς τὸ πν. τὸ ἄγ. ἔθετο ἐπισκόπους
 23:8 μὴ εἰναι – μήτε ἀγγελον μήτε πνεῦμα
 – 9 εἰ δὲ πν. ἐλάλησεν αὐτῷ ἡ ἀγγελος
 Rm 1:4 δρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦματα ἀγιωσύνης
 2:29 περιτομὴ καρδίας ἐν π..τι οὐ γράμματι 7:6 ὥστε δουλεύειν – ἐν καινότητι π..τος καὶ οὐ παλαιότηπη γρ..τος
 5:5 ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται – διὰ πνεύματος ἄγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν
 8:2 δ – νόμος τοῦ πν. τῆς ζωῆς ἐν Χῷ – ἡλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς
 – 4 ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πν. 5 οἰ – κατὰ πν. (sc δητες) τὰ τοῦ πν. (sc φρονοῦσιν) 6 τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πν. ζωὴ καὶ εἰρήνη 9 ὑμεῖς – οὐκ ἔστε ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πν., εἰπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πν. Χοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ 10 εἰ – Χός ἐν ὑμῖν, –, τὸ – πνεῦμα ζωῆ
 – 11 εἰ – τὸ πν. τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν – οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, δ ἐγείρας – Χόν – ζωόποιήσει καὶ τὰ – σώμα ὑμ διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ π..τος ἐν ὑμῖν
 – 13 εἰ δὲ π..πι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε 14 δσοι – πνεύματι θεοῦ ἀγονται, – υἱοί εἰσιν θεοῦ
 – 15 οὐ γάρ ἐλάβετε πν. δουλείας –, ἀλλὰ – πν. υἱοθεσίας 18 αὐτὸ τὸ πν. συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν
 – 23 τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες
 – 26 τὸ πν. συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν – αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις
 – 27 οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος

Rm 9 1 οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν π..τι ἀγίῳ
 12 11 τῷ πνεύματι ζέοντες → 3) Act 18 25
 14 17 εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 15 13 εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει π..τος ἀγ. → Gal 5 5
 – 16 ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνων εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 – 19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος (v1 + ἀγίου vg)
 – 30 παρακαλῶ – διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πν.
 1 Co 2 4 ἐν ἀποδεῖξει π..τος καὶ δυνάμεως
 – 10 ἡμῖν – ἀπεκάλυψεν δὲ θεὸς διὰ τοῦ πν.· τὸ γάρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾶ
 – 11 → 3) – καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἐγνωκεν εἰ μὴ τὸ πν. τοῦ θεοῦ 12 ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πν. τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πν. τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ
 – 13 δὲ καὶ λαλοῦμεν – ἐν διδακτοῖς πνεύματος (sc λόγοις) 14 ψυχικὸς δὲ ἄνθρ. οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ
 3 18 δτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πν. τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν οἰκεῖ; 6 19 τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγίου π..τος
 4 21 ἡ ἐν ἀγάπῃ π..τι τε πραῦτης;
 6 11 ἐδικαιώθητε – ἐν τῷ πν. τοῦ θ. ἡμῶν
 – 17 δὲ – κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πν. ἐστ.
 7 40 δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν
 12 3 οὐδεὶς ἐν π..τι θεοῦ λαλῶν λέγει· – εἰ μὴ ἐν π..τι ἀγίῳ 4 διαιρέσεις – χαρισμάτων εἰσίν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα
 – 7 ἐκάστω – δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πν. πρὸς τὸ συμφέρον 8 διὰ τοῦ πν. – λόγος σοφίας, – λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα 9 πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, – χαρίσματα ἱαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ πν. 10 διακρίσεις πνευμάτων
 – 11 πάντα – ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πν., διαιροῦν – ἐκάστω καθὼς βούλ.
 – 13 ἐν ἐνὶ πν. – εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, – καὶ – ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν
 14 2 πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια
 – 12 ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων
 – 14 τὸ πν. μου προσεύχεται, δὲ νοῦς
 – 15 προσεύχομαι τῷ πνεύματι, προσεύχομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ 18 ἐὰν εὐλογῆς [ἐν] πνεύματι
 – 32 πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας
 15 45 δὲ ἐσχατος Ἄδαμ εἰς πν. ζωοποιοῦν
 2 Co 1 22 δοὺς τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος 5 5

2 Co 3 3 ἐστὲ ἐπιστολὴ Χοῦ –, ἐγγεγραμμένη – πνεύματι θεοῦ ζῶντος
 – 6 ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαδήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γάρ γρ. ἀποκτείνει, τὸ δὲ πν. ζωοποιεῖ
 – 8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;
 – 17 δὲ κύριος τὸ πν. ἐστιν· οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία
 – 18 καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος
 4 13 ἔχοντες – τὸ αὐτὸ πν. τῆς πίστεως
 6 4.6 συνιστάνοντες ἐαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι –, ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 11 4 εἰ – πνεῦμα ἔτερον λαμβάνετε δὲ οὐκ
 12 18 οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν;
 13 13 ἡ κοινωνία τοῦ ἀγ. πν. μετὰ πάντων
 Gal 3 2 ἐξ ἔργων νόμου τὸ πν. ἐλάβετε – ;
 – 3 ἐναρξάμενοι π..τι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; δ δὲ – ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πν.
 – ἐξ ἔργων νόμου ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 14 ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως
 4 6 ἔξαπέστειλεν δὲ θεὸς τὸ πν. τοῦ υἱοῦ
 – 29 δὲ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὔτως καὶ νῦν
 5 5 ἡμεῖς γάρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμενα
 – 16 πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε 17 ἡ – σάρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πν., τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός 18 εἰ δὲ πνεύματι ἀγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον 22 δὲ καρπὸς τοῦ πν. ἐστιν ἀγάπη, χαρά
 – 25 εἰ ζῶμεν π..τι, π..τι καὶ στοιχῶμεν
 6 1 καταρτίζετε – ἐν πνεύματι πραῦτης
 – 8 δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον
 Eph 1 13 ἐσφραγίσθητε τῷ πν. τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγ., 14 δις (v1 δ) ἐστιν ἀρραβών τῆς κληρονομίας ἡμῶν 4 30 μὴ λυπεῖτε τὸ πν. τὸ ἄγ. τοῦ θεοῦ, ἐνῷ ἔσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως
 – 17 δῷ θεοῦ πν. σοφίας καὶ ἀποκαλύψ.
 2 18 προσαγωγὴν – ἐν ἐνὶ πν. πρὸς τ. πατ.
 – 22 εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν π..τι
 3 5 ἀπεκαλύφθη τοῖς – προφήταις ἐν πν.
 – 16 κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον
 4 3 τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος
 – 4 ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα
 – 23 ἀνανεοῦσθαι – τῷ πν. τοῦ νοὸς ὑμῶν
 5 18 ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι

- Eph 6:17 „τὴν μάχαιραν τοῦ πν., – ῥῆμα θεοῦ”
 – 18 προσευχόμενοι – ἐν πνεύματι
- Phl 1:19 διὰ τῆς – ἐπιχορηγίας τοῦ πν. Ἡ. Χοῦ
 – 27 δτὶ στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι
- 2:1 εἰ τις κοινωνία πνεύματος
 3:3 οἱ π..τι θεοῦ (v1 θεῶ νγ) λατρεύοντες
- Col 1:8 τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι
- 1 Th 1:5 τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν – ἔγενηθη – καὶ
 ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ
 – 6 ἐν θλίψει – μετὰ χαρᾶς π..τος ἀγίου
 4:8 θεὸν τὸν καὶ „διδόντα τὸ πνεῦμα
 αὐτῷ” τὸ ἄγιον „εἰς ὑμᾶς”
 5:19 τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε
- 2 Th 2:2 εἰς τὸ μὴ – σαλευδῆναι ὑμᾶς – μήτε
 διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε
 – 13 εἴλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς – εἰς σωτηρίαν
 ἐν ἀγιασμῷ π..τος καὶ πίστει ἀληθ.
- 1 Ti 3:18 δς (v1 δ νγ) –, ἐδικαιώθη ἐν πν..π
 4:1 τὸ δὲ πν. ῥητῶς λέγει δτὶ ἐν ὑστέροις
- 2 Ti 1:7 οὐ – πν. δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ
 ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ
 – 14 τὴν – παραδήκην φύλαξον διὰ π..τος
 ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν
- Tit 3:5 διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνα-
 καινώσεως π..τος ἀγίου, οὐ ἔξεχεεν
- Hb 1:14 εἰσὶν λειτουργικὰ π..τα (cfr sub 4)
 Hb 17) εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα
 2:4 συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ – πνεύ-
 ματος ἀγίου μερισμοῖς
 3:7 καθὼς λέγει τὸ πν. τὸ ἄγ.· „σήμερ.”
 6:4 μετόχους γενηθέντας π..τος ἀγίου
 9:8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πν. τοῦ ἀγίου
 – 14 Χοῦ, δς διὰ π..τος αἰωνίου (v1 ἄγ.
 νγ) ἔαυτὸν προσήνεγκεν – τῷ θεῷ
 10:15 μαρτυρεῖ – ἡμῖν καὶ τὸ πν. τὸ ἄγιον
 – 29 δ – τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας
- Jac 4:5 πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα δ
 κατώκισεν (v1 ..ησεν νγ) ἐν ἡμῖν
- 1 Pe 1:2 ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος → 2 Th 2:13
 – 11 εἰς τίνα – καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐ-
 τοῖς πνεῦμα Χοῦ προμαρτυρόμενον
 – 12 διὰ τῶν εὐαγγελισμάνων ὑμᾶς ἐν
 πνεύματι ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρ.
 3:18 Χδς –, ζωοποιηθεὶς – π..πι 19 ἐν ὧ καὶ
 τοῖς ἐν φυλακῇ – ἐκήρυξεν → 3)
 4:6 ἵνα –, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι
 – 14 δτὶ τὸ τῆς δύνης καὶ „τὸ τοῦ θεοῦ
 πνεῦμα” ἐφ' ὑμᾶς „ἀναπαύεται”
- 2 Pe 1:21 ὑπὸ π..τος ἄγ. φερόμενοι ἐλάλησαν
- 1 Jo 3:24 γινώσκομεν δτὶ μένει (sc Χδς) ἐν ἡ-
 μῖν, ἐκ τοῦ πν. οὐ ἡμῖν ἔδωκεν 4:13
 δτὶ ἐκ τοῦ πν. αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν

- 1 Jo 4:1 μὴ παντὶ πν. πιστεύετε, ἀλλὰ δοκι-
 μάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ
 – 2 ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πν. τοῦ θεοῦ·
 πᾶν πνεῦμα δ διμολογεῖ Ἡ. Χόν 3 δ
 μὴ διμολογεῖ (v1 δ λύει νγ) τὸν Ἰη-
 σοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν
 – 6 γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
 καὶ τὸ πν. τῆς πλάνης → Joh 14:17
 5:6 τὸ πν. ἔστιν τὸ μαρτυροῦν, δτὶ τὸ πν.
 ἔστιν ἡ ἀληθεία 7:8 τρεῖς εἰσιν οἱ
 μαρτυροῦντες, τὸ πν. καὶ τὸ ὅδωρ
 Jud 19 ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες
 20 ὑμεῖς δέ, – ἐν πν. ἄγ. προσευχόμενοι
 Ap 1:4 ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πν. – ἐνώπ. τοῦ θρόν
 – 10 ἔγενόμην ἐν π..πi 4:2 – 173 ἀπήνεγ-
 κέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι 21:10
 2:7 ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλησίαις 11:17.29 3:6.13.22
 3:1 δ ἔχων τὰ ἐπτὰ πν. τοῦ θεοῦ 4:5 5:6
 14:13 ναί, λέγει τὸ πν., ἵνα ἀναπαήσονται
 19:10 ἡ – μαρτυρία Ἰησοῦ ἔστιν τὸ πνεῦμα
 τῆς προφητείας
 22:8 δ κύρ. δ θεὸς τῶν πν. τῶν προφητῶν
 – 17 τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν
- 2) spiritus mali et malorum auctores
 (vg *spiritus immundi b malii c maligni d nequam (nequiores) e pessimii*)
- Mat 8:16 ἔξεβαλεν τὰ πν. λόγῳ 10:1 ἔδωκεν
 – ἔξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων
 ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά || Mar 6:7
 12:43 ὅταν – τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔξελθῃ
 45 ἐπτὰ ἔτερα πνεύματα πονηρότε-
 ρα^d ἔσαυτοῦ || Luc 11:24.28^d
- Mar 1:23 ἀνδρῶπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ 28
 || Luc 4:33 ἔχων πν. δαιμονίου ἀκαδ.
 – 27 καὶ τοῖς πν. τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσ-
 σει || Luc 4:36 ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει
 3:11 τὰ πν. τὰ ἀκάδ. – προσέπιπτον αὐ-
 τῷ καὶ ἔκραζον – δτὶ σὺ εἶ δ υἱός
 – 30 ἔλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει
 5:2 ἀνδρῶπος ἐν π..πi ἀκαδ. 8 ἔξελθε τὸ
 πν. τὸ ἀκάδ. 13 ἔξελθόντα τὰ πν. τὰ
 ἀκάθαρτα || Luc 8:29 παρήγγελεν –
 τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἔξελθειν
 7:25 εἶχεν τὸ ὑγάτριον – πν. ἀκάθαρτον
 9:17 υἱὸν –, ἔχοντα πν. ἄλαλον 20 ἰδών
 αὐτὸν τὸ πν. συνεσπάραξεν αὐτόν
 25 ἐπετίμησεν τῷ πν. τῷ ἀκαδ. – τὸ
 ἄλαλον καὶ κωφὸν πν., –, ἔξελθε ||
 Luc 9:39 πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν 42
 Luc 6:18 οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀ-

- (Luc) καθάρτων ἐθεραπεύοντο 721 ἀπὸ – π..των πονηρῶν^b 82 αἵ ἡσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν^c
- Luc 1020 πλήν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε διπά τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται
 1311 γυνῆ πν. ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δε.
- Act 518 ὁχλουμένους ὑπὸ π..των ἀκαθάρτ.
 87 πολλοὶ – τῶν ἔχοντων π..τα ἀκάθαρτα
 1616 ἔχουσαν πν. πύθωνα 18 τῷ πν. εἶπεν
 1912 τὰ – πν. τὰ πονηρὰ^d ἐκπορεύεσθαι
 – 13 δυνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πν.
 τὰ πονηρὰ^b τὸ δυνομα τοῦ κυρ. Ἰησ.
 – 15 τὸ πν. τὸ πονηρὸν^d εἶπεν αὐτοῖς
 – 18 τὸ πν. τὸ πον.^e (daemonium *pessim.*)
- Rm 118 „ἔδωκεν – δὲ θεός πν. κατανύξεως”
- 1 Co 212 οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβιομεν
- Eph 22 τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
 ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας
- 1 Ti 41 προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις
- 2 Ti 17 οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν δὲ θεός πνεῦμα
 δειλίας – 1 Pe 319 → sub 3)
- 1 Jo 41 μὴ παντὶ πν. πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πν. 3 πᾶν πν. δὲ μὴ δμολογεῖ (νι δ λύει νγ) τὸν Ἰησοῦν – καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου
 ε γινώσκομεν – τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης
- Ap 1613 π..τα τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι
 14 εἰσὶν γάρ πνεύματα δαιμονίων
 182 φυλακὴ παντὸς π..τος ἀκαθάρτου
- 3) *hominis animus, – animae defunctorum*
- Mat 53 μακάριοι „οἱ πτωχοὶ” τῷ πνεύματι
 2641 τὸ μὲν πν. πρόθυμον (*promptus*), ἡ
 δὲ σάρξ ἀσθενής || Mar 1438
 2750 ἀφῆκεν τὸ πν. Joh 1930 παρέδωκεν
- Mar 28 ἐπιγνοὺς δὲ Ἰησοῦς τῷ πν. αὐτοῦ διτὶ^f
 812 ἀναστενάξας τῷ πν..τι αὐτοῦ λέγει
- Luc 147 „ἡγαλλίασεν” τὸ πν. μου „ἐπὶ τ. θεῷ”
 – 80 τὸ – παιδίον – ἐκραταιοῦτο πνεύματι
 855 ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς
 2348 „εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πν. μου” Act 759 δέξαι τὸ πνεῦμά μου
 2437 ἐδόκουν πν. θεωρεῖν 39 διτὶ πν. σάρκα καὶ δοστέα οὐκ ἔχει καθώς
- Joh 1133 Ἰησοῦς – ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι
 1321 Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι
- Act 1716 παρωξύνετο τὸ πν. αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
 1825 ζέων τῷ πν..τι ἐλάλει 1921 ἔθετο δ
 Παῦλος ἐν τῷ πν. – πορεύεσθαι εἰς
 2022 δεδεμένος ἐγὼ τῷ πν..τι πορεύομαι
- Rm 19 δὲ θεός, ὡς λατρεύω ἐν τῷ πν..τι μου
- Rm 810 τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην
 – 16 αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν διτὶ ἐσμὲν τέκνα
- 1 Co 211 τίς – οἶδεν – τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ
 τὸ πν. τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ;
 53 ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πν..τι
 – 4 συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ π..τος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου
 – 5 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 734 ἵνα ἡ ἀγία καὶ τῷ σώμ. καὶ τῷ πν.
 1414 τὸ πν. μου προσεύχεται, δὲ νοῦς
 1618 ἀνέπτυσαν – τὸ ἐμὸν πν. καὶ τὸ ὑμῶν – 2 Co 713 ἀναπέπαυται τὸ πν.
- 2 Co 213 οὐκ ἔσχηκα ἀνεσιν τῷ πνεύματι μου
 71 ἀπὸ – μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πν..τος
- Gal 618 ἡ χάρις – μετὰ τοῦ πν. ὑμῶν Phl 423
 Phm 25 – 2 Ti 422 δὲ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις μεδ' ὑμῶν
- Eph 423 ἀνανεοῦσθαι – τῷ πν. τοῦ νοὸς ὑμῶν
- Col 25 ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι
- 1 Th 523 δλόκληρον ὑμῶν τὸ πν. καὶ ἡ ψυχὴ
 καὶ τὸ σῶμα – τηρηθείη
- Hb 412 ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος
 129 οὐ – μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνεύματων καὶ ζήσομεν;
 – 23 πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων
- Jac 226 ὥσπερ – σῶμα χωρὶς π..τος νεκρόν
 45 ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα – ἐν ἡμῖν
- 1 Pe 34 τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος
 – 19 τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν – ἐκήρυξεν
- 4) *spiritus vitalis, halitus, ventus*
- Joh 38 τὸ πνεῦμα διου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις
- 2 Th 28 δν δὲ κύριος – „ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ”
- Hb 17 „δὲ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους – π..τα”
- Ap 1111 „πνεῦμα ζωῆς” ἐκ τοῦ θεοῦ „εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν”
 1315 δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου
- πνευματικός, ..κῶς S^o – spiritualis (vl ..talis), spiritualiter (vl ..taliter)**
- Rm 111 ἵνα τι μεταδῷ χάρισμα ὑμῖν πν..όν
 714 διτὶ δὲ νόμος πν. ἐστιν· ἐγὼ – σάρκ. 1527 εὶ – τοῖς π..οῖς αὐτῶν ἐκοινώησαν τὰ ἔδνη 1 Co 911 εὶ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πν..α ἐσπείραμεν, μέγα εὶ ἡμεῖς –;
- 1 Co 213 π..οῖς (vl π..κῶς) π..α συγκρίνοντες 14 διτὶ π..ῶς ἀνακρίνεται 15 δὲ – π..δς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ’ οὐδενὸς ἀνακρίνεται

1 Co 3 1 οὐκ ἡδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς π..οῖς
Gal 6 1 ὑμεῖς οἱ πν..οὶ καταρτίζετε
10 3 τὸ αὐτὸ π..ὸν βρῶμα ἔφαγον 4 τὸ
αὐτὸ π..ὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον – ἐκ
πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας
12 1 περὶ – τῶν π..ῶν – οὐ δέλω ὑμᾶς ἀ-
γγοεῖν 14 1 ζηλοῦτε δὲ τὰ π..ά
14 37 εἰ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ή π..ός
15 44 ἐγείρεται σῶμα π..όν. εἰ ἔστιν σῶμα
ψυχικόν, ἔστιν καὶ π..όν 46 ἀλλ’ οὐ
πρῶτον τὸ πν..ὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν
Eph 1 3 ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ π..ῆ ἐν τοῖς ἐπου.
5 19 λαλοῦντες ἔαυτοῖς – ὥδαῖς πν..αῖς
Col 3 18 ὥδαῖς πν..αῖς – ἄδοντες
6 12 ἡμῖν ἡ πάλη – πρὸς τὰ π..ὰ τῆς πο-
νηρίας (*peccitia*) ἐν τοῖς ἐπουραν.
Col 1 9 ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει π..ῆ
1 Pe 2 5 οἰκοδομεῖσθε οἶκος π..ὸς –, ἀνενέγ-
και πνευματικὰς ψυσίας – θεῶ
Ap 11 8 ἡτις καλεῖται π..ῶς Σόδ. καὶ Αἴγυπτ.

πνίγειν *suffocare* Mat (13 7 vi) 18 28 Mar 5 13
πνικτόν S^o – *suffocatum* Act 15 20. 29 21 25

πνοή. ^a*spiritus* ^b*inspiratio* Act 22^a
Act 17 25 „διδοὺς“ πᾶσι ζωὴν καὶ „πνοήν^b“

ποδήρης *podēres* Ap 1 13 „ἐνδεδυμένον π..ῆ“

*ποιεῖν *facere*
Mat 5 19 δς δ’ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ
– 48 οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦ-
σιν; 47 οἱ ἐθνικοί || Luc 6 33 οἱ ἀμαρτ.
7 12 δσα ἐὰν δέλλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ
ἄνθρ., – καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ||
Luc 6 31 καθὼς –, – δμοίως
– 24 δστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τού-
τους καὶ ποιεῖ αὐτούς 28 δ ἀκούων
– καὶ μὴ ποιῶν || Luc 6 47. 49 – 48 τί
– με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ
ποιεῖτε ἀ λέγω;
8 9 ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ || Luc 7 8
9 28 δτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;
12 33 ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν –, ἡ
ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν κτλ.
17 12 ἐποίησαν ἐν αὐτῷ (sc Ἡλίῳ) δσα ἡ-
δέλησαν || Mar 9 13 ἐποίησαν αὐτῷ
18 35 οὕτως – δ πατήρ μου – ποιήσει ὑμῖν
19 4 οὐκ ἀνέγνωτε δτι δ κτίσας (v1 ποιή-
σας v2) ἀπ’ ἀρχῆς „δρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς“; || Mar 10 6
– 18 τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αι-

ώνιον; || Mar 10 17 τί ποιήσω –; Luc
18 18 τί ποιήσας – κληρονομήσω; 10
25. 28 „τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ“
Mat 20 5. 12 μίαν ὥραν ἐποίησαν κτλ. 15
21 21 οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε
23 3 δσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν ποιήσατε –,
κατὰ δὲ τὰ ἔργα – μὴ ποιεῖτε· λέγου-
σιν γάρ καὶ οὐ ποιοῦσιν 5. 15 ποιη-
σαὶ ἔνα προσήλυτον κτλ. 23 ταῦτα
– ἔδει ποιῆσαι || Luc 11 42
25 40 ἐφ’ δσον ἐποίησατε ἐνὶ – τῶν ἐλαχί-
στων, ἐμοὶ ἐποίησατε 45 οὐκ ἐποίησ.
Mar 3 14 ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ωσιν μετ’ αὐτοῦ
14 7 δύνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι 8 δ ἔ-
σχεν ἐποίησεν 9 δ ἐποίησεν αὕτη
Luc 10 37 δ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ’ αὐτοῦ –
πορεύου καὶ σὺ ποίει δμοίως
11 40 οὐχ δ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔ-
σωθεν ἐποίησεν;
17 10 δ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν
23 34 οὐ γάρ οἰδασιν τί ποιοῦσιν
Joh 5 19 οὐ δύναται διὸ ποιεῖν ἀφ’ ἔαυτοῦ
ούδέν κτλ. 20. 27. 30 8 28. 29 17 4 δ δέ-
δωκάς μοι ἵνα ποιήσω
13 7 δ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἰδας ἅρτι
– 12 γινώσκετε τί πεποιήκα ύμῖν;
– 15 ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ύμῖν καὶ ύ-
μεῖς ποιῆτε 17
– 27 δ ποιεῖς ποιήσον τάχιον
15 5 χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποι. ούδέν
Act 2 37 τί ποιήσωμεν, –; 16 30 τί με δεῖ ποι-
εῖν ἵνα σωθῶ; 22 10 τί π..ῆσω, κύριε;
4 24 δ „ποιήσας τὸν ούρ. καὶ τὴν γῆν“
14 15 17 21 τὸν κόσμον 28 Ap 14 7
26 28 ἐν δλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποι-
ῆσαι (v1 γενέσθαι v2 fleri)
Rm 1 28 ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα 32 οὐ μόνον
αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδο-
κοῦσιν τοῖς πράσσουσιν 23 δ κρίνων
τοὺς – πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά
4 21 πληροφορηθεῖς δτι δ ἐπήγγελται δυ-
νατός ἔστιν καὶ ποιῆσαι
7 15 δ μισῶ τοῦτο ποιῶ 16 εἰ δὲ δ οὐ δέ-
λω τοῦτο ποιῶ 19 οὐ γάρ δ δέλω
ποιῶ ἀγαθὸν 20. 21 ποιεῖν τὸ καλόν
9 20 τί με ἐποίησας ούτως; 21
1 Co 7 38 δ δέλει ποιεῖτω· οὐχ ἀμαρτάνει 37
καλῶς ποιήσει 38 – κρεῖσσον π..ει
9 29 πάντα – ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον
10 13 ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκ-
βασιν τοῦ δύνασθαι ύπενεγκεῖν
– 31 πάντα εἰς δόξαν δεοῦ ποιεῖτε

2 Co 810 οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ
θέλειν προενήρξασθε 11 νυνὶ δὲ καὶ
τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε
11 12 δὲ ποιῶ, καὶ ποιῆσω ?
13 7 ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δέ
Gal 517 ἵνα μὴ ἂν θέλητε ταῦτα ποιῆτε
6 9 τὸ – καλὸν ποιοῦντες μὴ ἔγκακῶμεν
Eph 214 δὲ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἔν
320 τῷ – δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι
ύπερεκπερισσοῦ ὃν αἰτούμεθα
Phl 214 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν
Col 317 πᾶν δὲ τι ἄλλαν ποιῆτε 23 – 418
1 Th 524 πιστὸς δὲ καλῶν ὑμᾶς, δὲς καὶ ποιήσει
2 Th 3 4 πεποίθαμεν – δτι ἂν παραγγέλλομεν
[καὶ] ποιεῖτε καὶ ποιήσετε
1 Ti 416 τοῦτο – ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις
521 μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν
Hb 1 2 δι’ οὐ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας
3 2 „πιστὸν“ δοντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν
1321 ποιῶν ἐν ὑμῖν (νι ὑμῖν νγ) τὸ εὐά-
ρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ
Jac 318 καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ
σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην
417 εἰδότι – καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦν-
τι, ἀμαρτία αὐτῷ ἐστιν

ποίημα ^a(pl) *quae facta sunt* ^b*factura*
Rm 120 τοῖς π..σιν ^a νοούμενα καθορᾶται
Eph 210 αὐτοῦ γάρ ἐσμεν π..b, κπισθέντες

ποίησις *factum*

Jac 125 μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἐσται

ποιητής *factor* ^b*poëta*

Act 1728 τινὲς τῶν καθ' ὑμᾶς π..ῶν ^b εἰρήκασιν
Rm 213 ἀλλ’ οἱ π. νόμου δικαιωθήσονται
Jac 122 γίνεσθε – π..αὶ λόγου 23.25 ἔργου
411 εἰ – νόμον κρίνεις, οὐκ εἴ π. νόμου

ποικίλος *varius* ^b*multiformis*

Mat 424 ποικίλαις νόσοις Mar 134 Luc 440
2 Ti 3 6 (ἐπιθυμίαι) Tit 33 (καὶ ἡδοναί)
Hb 2 4 (δυνάμεις) 139 διδαχαῖς π..αῖς καὶ
Jac 1 2 (πειρασμοί) 1 Pe 16 [ξέναις
1 Pe 410 οἰκονόμοι π..ης ^b χάριτος θεοῦ

ποιμαίνειν *pascere* ^b*regere* (→ βόσκειν)
Mat 2 6 „ὅστις ποιμανεῖ ^b τὸν λαὸν μου“
Luc 17 7 δοῦλον – ἀροτριῶντα ἡ π..οντα
Joh 2118 ποιμαίνε τὰ προβάτια μου
Act 2028 ἐπισκόπους, π..b τὴν ἐκκλησίαν
1 Co 9 7 τίς π..ει ποίμνην καὶ ἔκ τοῦ γάλ.–;

1 Pe 5 2 ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ
Jud 12 ἐαυτοὺς ποιμαίνοντες [θεοῦ
Ap 227 „ποιμανεῖ ^b αὐτοὺς ἐν βάθιῳ σιδη-
ρᾶ“ 125 ^b „τὰ ἔθνη“ 1915 ^b
717 „ποιμανεῖ ^b αὐτοὺς καὶ δδηγήσει“

ποιμήν *pastor*

Mat 938 „πρόβατα μὴ ἔχ. ποιμένα“ Mar 634
2532 ὕσπερ δ π. ἀφορίζει τὰ πρόβατα
2631 „πατάξω τὸν ποιμένα“ || Mar 1427
Luc 2 8 ποιμένες ἥσαν ἐν τῇ χώρᾳ 15.18.20
Joh 10 2 δ – εἰσερχ. διὰ τῆς θύρας π. ἐστιν
– 11 ἔγω είμι δ π. δ καλός. δ π. δ καλός
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν 14
– 12 δ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὃν ποιμήν
– 16 γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν
Eph 411 ἔδωκεν – τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδ.
Hb 1320 τὸν ποιμ. τῶν προβάτων τὸν μέγαν
1 Pe 225 ἐπεστράφητε – ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ
ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν

ποίμνη *grex* ^b*oville* Mat 2631 Luc 28
Joh 1016 ^b → ποιμήν 1 Co 97 → ποιμαίνειν

ποίμνιον *grex*

Luc 1232 μὴ φοιβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον
Act 2028 προσέχετε ἐαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ π.
– 29 λύκοι – μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου
1 Pe 5 2 → ποιμαίνειν 3 τύποι γινόμ. τοῦ π.

πολεμεῖν *rugnare* ^b*praelari* ^c*belligerare*

Jac 4 2 μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε
Ap 216 π..ήσω μετ’ αὐτῶν 127 ^b μετὰ τοῦ
δράκοντος. καὶ δ δρ. ἐπ..ησεν 134 1714
μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν – 1911
„ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει“ καὶ πολεμεῖ

πόλεμος *bellum* ^b*praelium* (vl proe.)

Mat 24 8 μελλήσετε – ἀκούειν π..ους ^b καὶ ἀ-
κοὰς π..ων ^b || Mar 137 Luc 219 ^b
Luc 1431 1 Co 148 Hb 1134 ἰσχυροὶ ἐν π..ῷ
Jac 4 1 πόθεν π..οι καὶ πόθεν μάχαι –;
Ap 9 7 ^b 9 117 1217 ^b 137 1919 ^b 208 ^b
12 7 ἐγένετο πόλεμος ^b ἐν τῷ οὐρανῷ
1614 εἰς τὸν π..b τῆς ἡμέρας – τοῦ θεοῦ

πόλις *civitas* ^b*urbs*

Mat 229 κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομ. Ναζαρέθ
4 5 παραλαμβάνει αὐτὸν εἰς τὴν ἀγίαν
πόλιν 2753 εἰσῆλθον εἰς τ. ἀγ. πόλιν
514 οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω
– 35 μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, δτι „πόλις“ ἐ-
στὶν „τοῦ μεγάλου βασιλέως“

Mat 8:33 ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα 34 πᾶσα ἡ πόλ. ἔξηλθεν ||
Mar 5:14 Luc 8:34.39 καδ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων
9:1 ἤλθεν εἰς τὴν Ιδίαν πόλ. (|| Caphar.)
 – 35 περιῆγεν δὲ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας
10:5 εἰς πόλιν (vg *civitates*) Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθητε 11 εἰς ἣν δὲ ἀν πόλιν – εἰσέλθητε 14 ἔξερχόμενοι ἔξω – τῆς πόλ. ἐκείνης 15 ἀνεκτότερον – ἡ τῇ πόλ. ἐκείνῃ 23 ὅταν – διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλ. ταύτῃ, – ὅτι μὴ τελέσητε τὰς πόλ. [τοῦ] Ἰσραὴλ || Luc 10:1 εἰς πᾶσαν πόλ. – οὐδὲ μελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι 8 εἰς ἣν ἀν πόλιν εἰσέρχησθε 10.11 τ. Κονιορτὸν – ἐκ τῆς πόλ. ὑμῶν 12 ἀνεκτότερον – ἡ τῇ πόλ. ἐκείνῃ 9:5
11:1 μετέβη – τοῦ διδάσκειν – ἐν ταῖς πόλ. – 20 ἤρξατο διειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς
12:25 πᾶσα πόλις – μερισμεῖσα καδ' ἀσυτῆς
14:13 ἥκολούθησαν αὐτῷ – ἀπὸ τῶν πόλ. ||
 Mar 6:33 ἀπὸ πασῶν τ. π. συνέδραμον
21:10 ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις – τίς ἐστιν; – 17 ἔξηλθεν ἔξω τῆς πόλ. εἰς Βηθανίαν 18 ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν π. ἐπείνασεν
22:7 τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν
23:34 ἔξ αὐτῶν – διώξετε ἀπὸ πόλ. εἰς πόλ.
26:18 ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα || Mar 14:19.18 Luc 22:10
28:11 ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν
Mar 1:33 ἦν δλη ἡ πόλ. ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν 45 ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν 6:58 δπου ἀν εἰσεπορεύετο – εἰς πόλεις ἡ
11:19 ὅταν δψὲ ἐγένεν, ἔξεπορ. ἔξω τῆς πό.
Luc 1:26 εἰς πόλιν τῆς Γαλιλ. ἡ ὄνομα Ναζ. – 39 ἐπορεύθη – εἰς πόλιν Ἰούδα
2:3 ἔκαστος εἰς τὴν ἀσυτοῦ πόλιν 4 ἐκ πόλεως Ναζ. – εἰς πόλιν Δαυίδ 11 ἐτέχθη – σωπήρ, –, ἐν πόλει Δαυ. 39 ἐπέστρεψαν – εἰς πόλ. ἀσυτῶν Ναζ.
4:29 ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως – τοῦ ὄρους ἐφ' οὐδὲ ἡ πόλ. ώκοδόμητο
– 31 εἰς Καφαρ. πόλιν τῆς Γαλιλαίας
– 43 καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὔαγγελίσασθαι με δεῖ 8:1 διώδευεν κατὰ πόλιν 4 τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν 13:22 διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων
5:12 ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων
7:11 εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν 12 bis
 – 37 γυνὴ ἡπις ἦν τῇ πόλ. ἀμαρτωλός

Luc 8:27 ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλ. (vg^o) ἔχων δαι.
9:10 εἰς πόλιν (νι τόπον ἔρημον vg) καλουμένην Βηθ..δά (vg *qui est B..dae*) – 62 εἰς κώμην (νι πόλιν vg) Σαμαριτῶν
14:21 ἔξελθε εἰς τὰς – βύμας τῆς πόλεως
18:2 κριτής τις ἦν ἐν τινι πόλει 3 χήρα
19:17 ἐπάνω δέκα πόλεων 19 πέντε πόλεων – 41 ὅταν τὴν πόλιν ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτήν
23:19 διὰ στάσιν – γενομένην ἐν τῇ πόλει – 51 ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδ.
24:49 ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει
Joh 1:4 Βηθσ., ἐκ τῆς πόλ. Ἀνδρέου καὶ Φ.
4:5 εἰς πόλιν τῆς Σαμαρ. λεγομ. Σύχαρ 8.28.30 ἔξηλθον ἐκ τῆς πόλεως 39 ἐκ τῆς πόλεως – πολλοὶ ἐπίστευσαν
11:54 ἀπῆλθεν – εἰς Ἐφραίμ λεγομ. πόλιν
19:20 ἐγγὺς ἦν δ τόπος τῆς πόλεως δπου
Act 4:27 συνήχθησαν – ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν – παῖδά σου Ἰησοῦν – 22:3 ἀνατεθραμμένος – ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
5:16 τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερου.
7:68 ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλ. ἐλιθοβόλ.
8:5 κατελθὼν εἰς τὴν πόλ. τῆς Σαμαρείας 8 πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλ. ἐκείνῃ 9 προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων 40 εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας
9:6 εἴσελθε εἰς τὴν πόλ. 10:9 τῇ πόλ. ἐγγιζόντων 11:5 ἐν πόλει Ἰόππη – 12:10
13:44 σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλ. συνήχθη ἀκούσαι τὸν λόγον δο τ. πρώτους τῆς π.
14:4 ἐσχίσθη – τὸ πλῆθος τῆς πόλ. 8 εἰς τὰς πόλ. τῆς Λυκαονίας 13.19.20.21 εὐαγγελίζομενοί τε τὴν πόλ. ἐκείνην
15:21 Μωϋ. – κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει 38 ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς
16:4 διεπορεύοντο τὰς πόλ. 12 πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας πόλις – ἡμεν – ἐν ταύτῃ τῇ πολ.^b 14 πορφυρόπωλις πόλεως Θυατίρων 20 ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν 39 ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως^b – 17:5
17:18 κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν
18:10 λαός ἐστι μοι πολὺς ἐν τῇ π. ταύτῃ
19:29 ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως 35
20:23 τὸ πνεῦ. – κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται
21:5 προπεμπόντων ἡμᾶς – ἔως ἔξω τῆς πόλεως (Τυρ.) 29 προεωρακότες Τρόφιμον – ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ 30 ἐκινήθη τε ἡ πόλ. δλη 39 τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης 22:3
24:12 οὗτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὗτε κατὰ

(Act) τὴν πόλ. 2523 σὺν – τοῖς κατ' ἔξοχὴν τῆς πόλ. 2611 ἔως – εἰς τὰς ἔξω πόλεις 278 ὡς ἐγγὺς ἦν πόλις Λασσία
 Rm 1623 Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως
 2 Co 1126 κινδύνοις ἐν πόλει, κινδ. ἐν ἐρημίᾳ – 32 ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν
 Tit 1 5 καταστήσῃς κατὰ π. πρεσβυτέρους
 Hb 1110 ἔξεδέχετο – τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλ. 18 ἡτοίμασεν – αὐτοῖς πόλιν
 1222 προσεληλύθατε – πόλει θεοῦ ζῶντος
 1314 οὐ γάρ ἔχομεν ὅδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν
 Jac 413 πορευσόμεθα εἰς τὴνδε τὴν πόλιν
 2 Pe 2 6 πόλεις Σοδ. καὶ Γομ. τεφρώσας Jud 7
 Ap 312 „τὸ ὄνομα τῆς πόλεως” τ. θεοῦ μου
 11 2 τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν „πατήσουσιν” – 8 ἐπὶ τῆς πόλεως τ. μεγάλης, –, δπου καὶ δ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη 13
 1420 „ἐπατήθη ἡ ληνὸς” ἔξω τῆς πόλεως
 1619 ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἑθνῶν ἔπεσαν 1718 ἡ γυνὴ – ἔστιν ἡ πόλ. ἡ μεγ.
 1816 οὐαί, ἡ πόλ. ἡ μεγ. 18 „τίς δομοία τῇ πόλ. τῇ μεγ. 19.21 οὕτως – βληθήσεται „Βαρισλῶν ἡ μεγάλη” πόλις – 1810 οὐαί, ἡ πόλις „ἡ μεγάλη, Βαρισλῶν ἡ πόλις ἡ Ισχυρά”
 20 9 ἐκύκλευσαν – τὴν πόλιν „τὴν ἡγαπημένην” 212 „τὴν πόλ. τὴν ἀγίαν Ἱερουσ.” καινὴν 10.14 τὸ τεῖχος τῆς πόλ. 15 ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν 18.18.19.21. 23 ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ἡλίου
 2214 τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν 19 ἀφελεῖ δ θεός τὸ μέρος αὐτοῦ – ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἀγίας

πολιτάρχαι S^o – *principes civitatis*
 Act 17 6 ἔσυρον Ἰάσονα – ἐπὶ τοὺς πολιτ. 8

πολιτεία ^acivilitas (vl ..vitas) ^bconversatio
 Act 2228 πολλοῦ – τὴν π. ^a ταύτην ἐκτησάμην
 Eph 212 ἀπῆλλοτριωμένοι τῆς π. ^b τοῦ Ἰσραήλ

πολιτεύεσθαι *conversari*
 Act 23 1 πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἕχρι ταύτης τῆς ἡμέρας
 Phil 127 μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελ. – π..εσθε

πολίτευμα *conversatio*
 Phil 320 ἡμῶν – τὸ πολ. ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει

πολίτης *civilis* ^bmuniceps Luc 1515 1914
 Act 2139 Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολ. ^b

Hb 811 „οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πολ. (vl πλησίον vg proximum) αὐτοῦ”

πολλαπλασίονα S^o – *multo plura*
 Mat 1929 π..ονα (vl ἐκαπονταπλασ. vg centuplum) λήμψεται || Luc 1830 (vl ἐπταπλ.)

πολυλογία *multiloquiam* Mat 67 ἐν τῇ π.

πολυμερῶς *multifariam* Hb 11 λαλήσας

πολυποίκιλος S^o – *multiformis* Eph 310 ἵνα γνωρισθῇ – ἡ πολ. σοφία τοῦ θεοῦ

***πολύς** κτλ. *multus – multi – multa* ^b *magnum* ^c *maior, maius* ^d *copiosus* ^e *grandis* ^f *plures, plura* ^g *nimus*

Mat 512 δ μισθὸς ὑμῶν π. ^d || Luc 623.35
 713 καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι || Luc 1324 Ζητήσουσιν εἰσελθεῖν

– 22 πολλοὶ ἔροῦσιν μοι ἐν ἐκ. τῇ ἡμέρᾳ – δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν

811 πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν – ἥξουσιν

937 δ μὲν θερισμὸς πολύς || Luc 102

1621 δτὶ δεῖ αὐτὸν – πολλὰ παθεῖν || Mar 831 Luc 922 – Mar 912 Luc 1725

1930 πολλοὶ – ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι || Mar 1031

2028 λύτρον ἀντὶ πολλῶν || Mar 1045

2214 πολλοί – εἰσιν κλητοί (vl 2016 vg)

24 5 πολλοὶ – ἐλεύσονται – – καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν 10 „σκανδαλισθήσονται πολλοί” 11 πολλοὶ ψευδοπροφῆται – πλανήσουσιν πολλούς 12 ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν || Mar 136 Luc 21 8 πολλοὶ – ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄνδρατι

2521 ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω 23

2628 τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον || Mar 1424 ὑπὲρ πολλῶν

Mar 5 9 λεγιών – – δτὶ πολλοί ἔσμεν || Luc 830 δτὶ εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτ.

Luc 747 ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, δτὶ ἡγάπησεν πολύ

1248 ὡς ἐδόθη πολύ, πολὺ Ζητηθήσεται

1610 καὶ ἐν πολλῷ ^c πιστός ἔστιν κτλ.

Joh 828 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ 1612 ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ’ οὐ

2125 ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ δ ἐποίησεν

Rm 515 οἱ πολλοὶ ἀπέδανον, – ἡ χάρις – εἰς τοὺς πολλοὺς ^f ἐπερίσσευσεν 16

– 19 ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, – δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί

Rm 8:29 πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς
 12 οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἔσμεν 1 Co 10:17
 1 Co 1:28 οὐ πολλοὶ σοφοὶ —, —δυνατοί, —εὐγ.
 10:33 μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν
 2 Co 6:10 ὡς πτωχοὶ π..οὺς δὲ πλούτιζοντες
 Eph 2:4 δὲ θεὸς —, διὰ τὴν πολ.β ἀγάπην
 Hb 5:11 περὶ οὐ πολὺς ἡμῖν δόλος
 Jac 3:1 μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε
 — 2 πολλὰ γάρ πταίμεν ἄπαντες
 5:16 πολὺ ισχύει δέσησι δικαίου ἐνεργου.
 1 Pe 1:3 κατὰ τὸ πολὺ^b αὐτοῦ ἔλεος

πολύσπλαγχνος S^o — *misericors* Jac 5:11

πολυτελής *pretiosus* b^a *locuples*

Mar 14:3 (νάρδος) — 1 Ti 2:9 (ἱματισμός)
 1 Pe 3:4 ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές^b (*spir.*, *qui* — *est loc.*)

πολύτιμος S^o — *pretiosus* (vl Mat 26:7)

Mat 13:46 εὐρὼν — ἔνα π..ον μαργαρίτην
 Joh 12:3 λίτραν μύρου νάρδου — πολυτίμου
 1 Pe 1:7 τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυπότερον (*multo pret.*) χρυσίου

πολυτρόπως *multis modis* Hb 1:1 λαλήσας

πόμα *potus* Hb 9:10 ἐπὶ — πόμασιν
 1 Co 10:4 τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα

πονηρία *nequitia* b^a *iniquitas* c^a *malitia*

Mat 22:18 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πον. αὐτῶν
 Mar 7:22 πονηρία, δόλος cf Rm 1:29^c
 Luc 11:39 γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας^b
 Act 3:28 ἀποστρέφειν — ἀπὸ τῶν πονηρ. ὑμῶν
 1 Co 5:8 μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας
 Eph 6:12 πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς π..ας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις (sc ἡμῖν ἡ πάλη)

πονηρός *malus* b^a *malignus* c^a *nequam* d^a *nequissimus* e^a *iniquus* f^a *pessimus*
 πνεύματα πονηρά → πνεῦμα 2)

Mat 5:11 ὅταν — εἶπωσιν πᾶν π..ὸν καθ' ὑμῶν
 — 37 τὸ δὲ περισσὸν — ἐκ τοῦ π..οῦ ἐστιν
 — 39 λέγω ὑμῖν μὴ ἀνπιστῆναι τῷ πονηρῷ
 — 45 ἐπὶ πονηρὸς καὶ ἀγαθούς — 22:10
 6:13 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ
 — 23 δὲ δὲ φθαλαμός σου πον.^c ἦ ||
 Luc 11:34^c — Mat 20:15 ἦ δὲ φθ. σου πονηρός^c ἐστιν ὅπι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;
 Mar 7:22 ὁφθαλμός πον., βλασφημία

Mat 7:11 εἰ οὖν ὑμεῖς π..οὶ ὄντες || Luc 11:13
 — 17 καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ 18 ἐνεγκεῖν
 9:4 Ἰνατί ἐνδυμεῖσθε π..ὰ ἐν ταῖς καρ.
 12:34 πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν π..οὶ ὄντες; 35 δὲ π. ἀνδρ. ἐκ τοῦ π. θησαυροῦ ἐκβάλλει π..ά || Luc 6:45 τὸ π.
 — 39 γενεὰ π..ὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ 16:4 || Luc 11:29 γενεὰ π..ά^c ἐστιν — Mat 12:45 οὕτως ἐσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρῷ^a
 13:19 ἔρχεται δὲ π. καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρ.
 — 38 τὰ — ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πον.^c
 — 49 ἀφοριούσιν τοὺς πον. ἐκ μέσου τῶν 15:19 ἔξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί 18:32 δοῦλε πονηρέ^c 25:28 || Luc 19:22^c
 Mar 7:23 πάντα ταῦτα τὰ π. ἔσωθεν ἐκπορ.
 Luc 3:19 περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν 6:22 ἐκβάλωσιν τὸ δονοματικόν ὡς π..όν
 — 35 αὐτὸς (sc δ ὕψιστος) χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς
 Joh 3:19 ἦν γάρ αὐτῶν πονηρά τὰ ἔργα 7:7
 17:15 ἴνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ
 Act 17:5 προσλαβόμ. ἀνδρας πινάς πονηρούς 18:14 ἀδίκημά τι ἡ ῥᾳδιούργημα π.^f
 25:18 αἰτίαν — ὧν ἐγὼ ὑπενδόουν πονηρῶν 28:21 οὗτε — ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν
 Rm 12:9 ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν
 1 Co 5:13 „ἔξαρατε τὸν πον. ἐξ ὑμῶν αὐτῶν”
 Gal 1:4 ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος π..οῦ^c
 Eph 5:16 ὅπι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν 6:13 ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρῷ
 — 16 τὰ βέλη τοῦ πον.^d τὰ πεπυρωμένα
 Col 1:21 ἔχθροὺς — ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πον.
 1 Th 5:22 „ἀπὸ παντὸς” εἴδους „π..οῦ ἀπέχεσθε” 2 Th 3:2 ἴνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν — πον. ἀνθρώπων 3 δς — ὑμᾶς — φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ
 1 Ti 6:4 ἐξ ὧν γίνεται —, ὑπόνοιαι πονηραὶ 2 Ti 3:13 πονηροὶ δὲ ἀνθρώποι καὶ γόητες 4:18 ῥύσεται με — ἀπὸ παντὸς ἔργου π.
 Hb 3:12 μήποτε ἐσται — καρδία π..ὰ ἀπιστίας 10:22 ῥεραντισμένοι — ἀπὸ συνειδήσ. π..ᾶς
 Jac 2:4 ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν π..ῶν^e 4:16 πᾶσα καύχησις τοιαύτη π..ά^b ἐστιν 1 Jo 2:13 ὅτι νεικήκατε τὸν πονηρόν^b 14: b
 3:12 καθὼς Κάιν ἐκ τοῦ π..^b ἦν — — ὅπι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ^b ἦν 5:18 ὁ πονηρὸς^b οὐχ ἀπτεται αὐτοῦ
 — 19 ὁ κόσμος δόλος ἐν τῷ πον.^b κεῖται 2: Jo 11 κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς π.^b
 3: Jo 10 λόγοις πονηροῖς^b φλυαρῶν ἡμᾶς 4: Ap 16:2 „ἐγένετο ἔλκος — π..ὸν^f ἐπὶ τούς”

πόνος *dolor b labor* (pro v1 κόπον?)

Col 4:13 δτι ἔχει πολὺν πόνον^b ὑπὲρ ὑμῶν
Ap 16:10.11 21:4 οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι

Ποντικός τῷ γένει Act 18:2 Ἀκύλας

Πόντιος → **Πιλάτος** – **Πόπλιος** Act 28:7.8

Πόντος Act 29 1 Pe 1:1 διασπορᾶς Πόντου

πορεία *iter* Luc 13:22 πορείαν – εἰς Ἱεροσ.
Jac 1:11 οὕτως καὶ δι πλούσιος ἐν ταῖς πορεί-
αις αὐτοῦ μαρανθήσεται

***πορεύεσθαι** *vadere b abire c ambulare d in-
cedere e ingredi f ire g proficisci h venire*

Mat 8:9 πορεύθητι καὶ πορεύεται || Luc 7:8
10 7 π..όμενοι^f – κηρύσσετε 28:19 π..θέν-
τες^f – μαθητεύσατε [Mar 16:15^f]

Luc 1:6 π..όμενοι^d ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς
7:50 „πορεύου εἰς εἰρήνην” 8:48 Act 16:38
„πορεύεσθε^f ἐν εἰρήνῃ”

8:14 πορευόμενοι^f συμπνίγονται καὶ οὐ
21:8 μὴ πορευθῆτε^f δπίσω αὐτῶν
22:22 δι νιὸς – τοῦ ἀνθρώπου – πορεύεται
– 33 μετὰ σοῦ – καὶ εἰς θάνατον πορ.^f

Joh 10:4 ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται
14:2 π..ομαι ἔτοιμάσαι τόπον s^b 16:7^b
– 12 πρὸς τὸν πατέρα π..ομαι 28:16 28

Act 1:10 εἰς τὸν οὐρανὸν π..ομένου^f αὐτοῦ 11^f
9:31 ἐκκλ. – π..ομένη^c ἐν φόβῳ τοῦ κυρ.
14:16 τὰ ἔδνη π..εσθαι^e ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν

Jac 4:13 π..σόμενθα^f εἰς τήνδε τὴν πόλιν
1 Pe 3:19 τοῖς – πνεύμασιν π..θεῖς^h ἐκήρυξεν
– 22 πορευθεῖς εἰς οὐρανόν

4:3 πεπορευμένους^c ἐν ἀσελγείαις
2 Pe 2:10 τοὺς δπίσω σαρκὸς – π..ομένους^c
3:3 κατὰ τὰς ἴδιας ἐπιθυμίας – πορευό-
μενοι^c Jud 16:8 18:8

Jud 11 δτι τῇ δδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν^b

πορθεῖν *exrumpere*

Act 9:21 δι πορθήσας εἰς Ἱερουσαλήμ τοὺς
ἐπικαλουμένους τὸ δνομα τοῦτο

Gal 1:13 ἐδίωκον τὴν ἐκκλ. – καὶ ἐπόρθουν αὐ-
τὴν 23 τὴν πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει

πορισμός *quaestas* 1 Ti 6:5 νομιζόντων π..ὸν
εἶναι τὴν εὐσέβειαν 6 ἔστιν δὲ πορ.
μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας

Πόρκιος Φῆστος Act 24:27

πορνεία *fornicatio b prostitutio*

Mat 5:32 δι ἀπολύων – παρεκτὸς λόγου π..ας
19:9 δις ἀπολύσῃ – μὴ ἐπὶ πορνείᾳ

15:10 ἔξερχονται –, πορνεῖαι || Mar 7:21

Joh 8:41 ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεννήθημεν

Act 15:20 ἀπέχεσθαι – τῆς πορνείας 29:21 25 –
(Rm 1:29 v1)

1 Co 5:1 ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορ., καὶ τοιαύτη
πορνεία ἡτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔδνεσιν

6:13 τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ π. ἀλλὰ τῷ κυρ.

– 18 φεύγετε τὴν π. 7:2 διὰ – τὰς π. ἔκα-
στος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχέτω

2 Co 12:21 πολλοὺς τῶν – μὴ μετανοησάντων ἐπὶ^a
τῇ – πορνείᾳ – ἡ ἐπραξαν

Gal 5:19 τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἀτινά ἔστιν π.

Eph 5:3 π. – καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα – μηδὲ ὀνο-
μαζέσθω Col 3:5 νεκρώσατε – π..αν

1 Th 4:3 ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας

Ap 2:21 οὐ δέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς π. αὐτ.

9:21 οὐ μετενόησαν – ἐκ τ. π. αὐτῶν

14:8 ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς π. αὐ-
τῆς 18:3 17:2^b 4 τὰ ἀκάθαρτα τῆς π.

αὐτῆς (5 v1 ἡ μήτηρ τῶν π. vg)

19:2 ἐφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορ.^b αὐτῆς

πορνεύειν *fornicari*

1 Co 6:18 δ – π..ων εἰς τὸ ἕδιον σῶμα ἀμαρτ.
10:8 μηδὲ π..ωμεν, καθὼς τινες ἐπ..σαν

Ap 2:14 „φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ π..σαι” 20:
17:2 „μεδ’ ἡς ἐπ..σαν οἱ βασιλεῖς” 18:3.9

πόρνη *meretrix b fornicularia*

Mat 21:8 οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγου-
σιν ὑμᾶς 32 ἐπίστευσαν αὐτῷ

Luc 15:30 δι υἱός σου οὗτος δι καταφαγῶν σου
τὸν βίον μετὰ (v1 + τῶν) πορνῶν

1 Co 6:15 τὰ μέλη τοῦ Χοῦ ποιήσω πόρνης μέ-
λη; 16 δι κολλώμενος τῇ π. ἐν σῶμα

Hb 11:31 Ῥαὰβ ἡ πόρνη Jac 2:25 ἐδικαιώθη

Ap 17:1 τὸ κρίμα τῆς π. τῆς μεγάλης 19:2
– 5 Βαβ. –, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν (? πόρ-
νων, v1 πορνεῖων vg *fornicationum*)

– 15 τὰ ὄδατα –, οὖ δὲ πόρνη κάθηται

– 16 μισήσουσιν τὴν π. b, καὶ ἡρημωμένην

πόρνος *fornicarius b fornicator c impudicus*
(v1 *impudicitia*)

1 Co 5:9 μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις 10 οὐ

πάντας τοῖς π. τοῦ κόσμου 11 ἐάν τις
ἀδελφὸς δι νομιαζόμενος ἡ π. b ἡ πλ.

8:9 οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι

Eph 5:5 πᾶς π. b –, οὐκ ἔχει κληρονομίαν

1 Ti 1:10 π..οις, ἀρσενοκόδίταις, ἀνδραποδιστ. |
 Hb 12:16 μή τις πόρνος^b ἡ βέβηλος ὡς Ἡσαῦ
 13:4 π..ους^b—καὶ μοιχοὺς κρινεῖ δὲνεός |
 Ap 21:8 τοῖς—π..οις^b—τὸ μέρος—ἐν τῇ λίμνῃ
 22:15 ἔξω—οἱ πόρνοι^c καὶ οἱ φονεῖς

πόρρω, ..ώτερον *longe, longius* ^b(πόρρω
 εἶναι) *longe agere* Luc 14:32^b
 Mat 15:8 „ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει
 (vl ἔστιν vg) ἀπ' ἐμοῦ” || Mar 7:6
 Luc 24:28 προσεποιήσατο π..ώτερον πορεύεσθ.

πόρρωθεν *a longe* Luc 17:12 ἔστησαν
 Hb 11:13 π. αὐτὰς (sc τὰς ἐπαγγελ.) ιδόντες

πορφύρα *purpura*

Mar 15:17 ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν π..αν 20 ἔξεδυσ.
 Luc 16:19 ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον
 Ap 18:12 γόμον—βυσσίνου καὶ πορφύρας

πορφυρόπωλις S° — *purpuraria* Act 16:14

πορφυροῦς *purpureus* ^b(π..οῦν) *purpura*
 Joh 19:2 (ἰμάπιον) 5 — Ap 17:4^b 18:16^b

ποσάκις *quoties* (vl *quotiens*)

Mat 18:21 π. ἀμαρτήσει εἰς ἐμὲ δὲ ἀδελφός μου
 23:37 ποσάκις ἡδέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ
 τέκνα σου, δν τρόπον || Luc 13:34

πόσις *potus*

Joh 6:55 τὸ αἷμά μου ἀληθῆς ἐστιν πόσις
 Rm 14:17 οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 βρῶσις καὶ πόσις Col 2:16 μὴ οὖν τις ὑ-
 μᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει

*πόσος *quantus* ^b*quot*

πόσῳ (quanto) μᾶλλον → μᾶλλον
 Mat 6:23 τὸ σκότος (vg + ipsae, v1^o) πόσον
 15:34 πόσους^b ἄρτους—; 16:9^b κοφίνους
 10^b Mar 6:38^b 85^b 19^b 20^b — Act 21:20^b
 12:12 πόσῳ — διαφέρει ἀνθρωπος προβά-
 του (quanto magis melior est)
 2 Co 7:11 πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν

ποταμός *flumen* ^b*fluvius*

Mat 3:6 ἐν τῷ Ἰορδάνῃ π..ῷ (vg^o) || Mar 1:7
 25 ἥλθον οἱ ποταμοί 27 || Luc 6:48.49^b
 Joh 7:38 ποταμοί ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ-
 σουσιν ὕδατος ζῶντος
 Act 16:13 παρὰ ποταμὸν—προσευχὴν εἶναι
 2 Co 11:26 κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν

Ap 8:10 ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν 16:4
 9:14 ἐπὶ „τῷ π. τῷ μεγ. Εὐφράτῃ” 16:12
 12:15 ἔβαλεν δὲ ὄφις — ὕδωρ ὡς ποταμόν
 — 16 ἡ γῆ—κατέπιεν τὸν ποταμόν
 22:1 „π..ὸν^b ὕδατος ζωῆς” λαμπρόν 2

ποταμοφόρητος S° — Ap 12:15 ἵνα αὐτὴν
 π..ον (*trahi a flumine*) ποιήσῃ

ποταπός *qualis*

Mat 8:27 ποτ. ἐστιν οὗτος, δτι καὶ οἱ ἄνεμοι
 Mar 13:1 ἦδε π..οὶ λίθοι καὶ π..αὶ οἰκοδομαὶ
 Luc 1:29 π. εἵη δὲ ἀσπασμός 7:39 π..ὴ ἡ γυνὴ^c
 2 Pe 3:11 ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν [ὑμᾶς]
 1 Jo 3:1 π..ὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν δὲ πατήρ

πότε; *quando* ^b(ἔως π.) *quamdiu* ^c(ἔως
 π.) *quousque, usquequo*

Mat 17:17 ἔως πότε^c μεθ’ ὑμῶν ἔσομαι; ἔ. π. ^c
 ἀνέξομαι ὑμῶν; || Mar 9:19^b b Luc 9:41^c
 24:3 πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον
 —; || Mar 13:4 Luc 21:7

25:37 πότε σε εἴδομεν πεινῶντα—; 38s.44

Mar 13:33 οὐκ οἶδατε—πότε δὲ καιρός ἐστιν 35
 πότε δὲ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται

Luc 12:36 πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων
 17:20 πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 Joh 6:25 διβήβι, πότε ὥδε γέγονας;
 10:24 ἔ. π. ^c τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἱρεῖς; εἰ σύ
 Ap 6:10 „ἔως πότε^c,—οὐδὲ „κρίνεις” καὶ „ἐκ-
 δικεῖς”—;

ποτήριον *calix* ^b*roculus*

Mat 10:42 π. ψυχροῦ μόνον || Mar 9:41 ὕδατος

20:22 δύνασθε πιεῖν τὸ ποτ. δὲ γὰρ μέλλω
 πίνειν; 23 τὸ μὲν ποτ. μου πίεσθε ||

Mar 10:38.39

23:25 καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ π. 26 κα-
 θάρισον—τὸ ἐντὸς τοῦ π. || Luc 11:39

26:27 λαβὼν ποτήριον—ἔδωκεν || Mar 14:23
 Luc 22:17[20 τὸ ποτήριον — μετὰ τὸ
 δειπνῆσαι, λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον
 ἡ καὶνὴ διαθήκη] 1 Co 11:25

26:39 παρελθάτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸ π. τοῦτο ||

Mar 14:36 παρένεγκε (vl 42 vg) Luc

22:42 cfr Joh 18:11 τὸ π. δὲ δέδωκέν
 μοι δὲ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

Mar 7:4 βαπτισμούς ποτηρίων (vl 8 vg)

1 Co 10:16 τὸ ποτ. τῆς εὐλογίας δὲ εὐλογοῦμεν
 — 21 ποτήριον κυρίου—καὶ ποτ. δαιμονίων
 11:28 δσάκις γὰρ ἐὰν — τὸ ποτήριον πίνητε
 — 27 δς ἀν—πίνη τὸ π. τοῦ κυρίου ἀν-

ξίως 28 ούτως – ἐκ τοῦ ποτ. πινέτω
Ap 14.10 „ἐν τῷ ποτ. τῆς δργῆς αὐτοῦ” 16.19
δουναι αὐτῇ „τὸ ποτ. τοῦ οἴνου τοῦ
δυμοῦ” 18.6 ἐν τῷ ποτ. ὡς ἐκέρασεν
κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν
17.4 „π. ὁ χρυσοῦν” – γέμον βδελυγμάτων

ποτίζειν *potum dare* ^b*potare* (vl *potionare*
Ap) ^c*rigare* ^d*dare bibere* ^e*adaquare*
Mat 10.42 δις ἐὰν ποτίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων
ποτήριον ψυχροῦ || Mar 9.41 ὑμᾶς
25.35 ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ ^d με 37.42
27.48 ἐπότιζεν ^d αὐτόν (Jes.) || Mar 15.36
Luc 13.15 τῷ σαββάτῳ οὐ – βοῦν – ποτίζει ^e;
Rm 12.20 „ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν”
1 Co 3.2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα
– 6 ἔγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν ^c
– 7 οὗτε δὲ φυ. ἐστίν τι οὗτε δὲ ποτίζων ^c
8 δὲ φυτ. δὲ καὶ δὲ ποτίζων ^c ἐν εἰσιν
12.13 πάντες ἐν πνεῦμα ἐποτίσθησαν ^b
Ap 14.8 ἦ – „πεπότικεν ^b πάντα τὰ ἔδνη”

Ποτίολοι Act 28.13 ἥλθομεν εἰς Ποτιόλους
πότος *potatio* 1 Pe 4.3 ἐν – κώμοις, π..οις

***ποῦ** ^a*abi* ^b*quo* (omnes loci ex epist.)
Luc 8.25 εἶπεν – αὐτοῖς· ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν;
9.58 οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ
17.17 οἱ [δέ] ἐννέα ποῦ; – 37 ποῦ, κύριε;
Joh 1.38 ἥαβιθί, –, ποῦ μένεις; 39 ποῦ μένει
8.19 ποῦ ἐστιν δὲ πατήρ σου;
12.35 οὐκ οἶδεν ποῦ ^b ὑπάγει 1 Jo 2.11 ^d
Rm 3.27 ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἔξεκλείσθη
1 Co 1.20 „ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ”
συζητητῆς τοῦ αἰώνος τούτου;
12.17 π. ἡ ἀκοή; – ἡ δσφρησις; 19 – τὸ σῶ.;
15.55 „ποῦ σου, θάνατε, τὸ νίκος; ποῦ
σου, θάνατε, τὸ κέντρον;”
Gal 4.15 ποῦ οὖν δὲ μακαρισμὸς ὑμῶν;
Hb 11.8 μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ^b ἔρχεται
1 Pe 4.18 „δὲ – ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;”
2 Pe 3.4 π. ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσ. –;

Πούδης *Pudens* 2 Ti 4.21 ἀσπάζεται – Πούδ.

***πούς** *pes*
Mat 4.6 „μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου” || Luc 4.11
5.35 μήτε ἐν „τῇ γῇ”, διτι „ὑποπόδιόν ἐ-
στιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ” Act 7.49
10.14 ἐκπινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν πο-
δῶν ὑμῶν || Mar 6.11 Luc 9.5 – 10.11

Act 13.51 ἐκπιναξάμενοι – ἐπ’ αὐτούς
Mat 18.8 εἰ – δὲ πούς σου σκανδαλίζει σε, – –
ἢ δύο πόδας ἔχοντα || Mar 9.45
22.44 „τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν
ποδῶν σου” || Mar 12.36 Luc 20.43 –
Act 2.35 Hb 1.13 10.13 cfr 1 Co 15.25
28.9 αἱ δὲ – ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας
Mar 5.22 πίπτει πρὸς τοὺς π. αὐτοῦ || Luc
8.41 (παρά) – Mar 7.25 Luc 17.16 εὐ-
χαριστῶν – Joh 11.32 Act 5.10 καὶ
ἔξεψεν 10.25 (ἐπί) – Ap 1.17 ἐπεσα
– ως νεκρός 19.10 ἐμπροσθεν τῶν π.
αὐτοῦ 39.228
Luc 7.38 στᾶσα δπίσω παρὰ τοὺς π. αὐτοῦ –
ἥρξατο βρέχειν τοὺς π. – καὶ κατ-
εφίλει τοὺς π. 44 ὕδωρ μοι ἐπὶ πό-
δας οὐκ ἔδωκας – ἔβρεξέν μου τοὺς
πόδας 45.46 cfr Joh 12.3 ἡλείψεν
8.35 καθήμενον – σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ 10.39 παρακαθ-
εσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου
24.39 ἴδετε – καὶ τοὺς π. μου (vl 40 vg)
Joh 11.2 ἡ – ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ 12.3
13.5 νίπτειν τοὺς π. τῶν μαθητῶν 6.8.9.
[10].12.14 → 1 Ti 5.10
Act 5.9 οἱ π. τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου
7.5 „οὐκ ἔδωκεν” αὐτῷ κληρονομίαν ἐν
αὐτῇ „οὐδὲ βῆμα ποδός”
– 33 „λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν π. σου” cfr
13.25 οὐκ – ἅξιος τὸ ὑπόδ. τ. π. λῦσαι
14.8.10 ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδ. σου 26.18
21.11 δῆσας ἐαυτοῦ τοὺς π. καὶ τ. χεῖρας
22.3 παρὰ τοὺς π. Γαμαλ. πεπαιδευμένος
Rm 3.15 „δέεται οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα”
10.16 „ώς ὡραῖοι οἱ π. τῶν εὐαγγελίζομ.”
16.20 δὲ δεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν
σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
1 Co 12.15 ἐὰν εἴπῃ δ. π. 21 ἡ κεφαλὴ τοῖς π.
15.27 „πάντα – ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς π. αὐ-
τοῦ” Eph 1.22 Hb 2.8 „ὑπέταξας”
Eph 6.15 ὑποδησάμενοι „τοὺς πόδας ἐν ἐτο-
μασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης”
1 Ti 5.10 εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν (sc χήρα)
Hb 12.13 „τροχὶας ὀρθὰς ποιεῖτε τοῖς π.” ὑμ.
Ap 1.15 „οἱ π. αὐτοῦ δμοιοι χαλκολιβάνῳ”
2.18 10.1 ὡς στῦλοι πυρός – 2 τὸν π.
τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης – 11.11
12.1 ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδ. αὐτῆς
13.2 οἱ π. αὐτοῦ (sc θηρίου) „ώς ἅρκου”

πρᾶγμα *res* ^b*negotiātum* ^c*opus*
Mat 18.19 περὶ παντὸς πρ. οὐδὲ ἐὰν αἰτήσωνται

Luc 1 1 διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων
 Act 5 4 τί ὅπι ἔδου ἐν τῇ καρδίᾳ – τὸ πρ. – ;
 Rm 16 2 ἐν φῶ ἐν ὑμῶν χρῆσῃ πράγματι^b
 1 Co 6 1 πρᾶγματι^b ἔχων πρὸς τὸν ἔτερον
 2 Co 7 11 ἐσυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι τῷ πράγματι^b
 1 Th 4 6 μὴ – πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πρ.^b τὸν ἄδ.
 Hb 6 18 διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταδέτων
 10 1 οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων
 11 1 πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων
 Jac 3 16 ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρ.^c

πραγματεία *negotiam* 2 Ti 24 οὐδεὶς στρατεύμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πρ.

πραγματεύεσθαι *negotiari*

Luc 19 13 εἶπεν – πρ..εύσασθε ἐν φῷ ἔρχομαι

πραιτώριον *S^o* – *praetorium*

Mat 27 27 || Mar 15 18 Joh 18 28.33 199

Act 23 35 τοῦ Ἡρώδου Phl 1 13 ἐν ὅλῳ τῷ πρ.

πράκτωρ *exactor* Luc 12 58 τῷ π., καὶ ὁ π.

πρᾶξις *actus* ^b*factum* ^c*opus* (txt pl, v1 vg)

Mat 16 27 „ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν^c αὐτοῦ”

Luc 23 51 τῇ βουλῇ καὶ τῇ πρ. (*actibus*) αὐτῶν

Act 19 18 ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν

Rm 8 13 εἰ – τὰς πρ.^b τοῦ σώματος ὑπαντοῦτε

12 4 τὰ – μέλη – οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν

Col 3 9 ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξειν αὐτοῦ

πρασιαὶ πρασιά *in partes* Mar 6 40

πράσσειν *agere* ^b*facere* ^c*gerere* ^d*admittere* ^e*exigere* ^f*sectari*

Luc 3 13 μηδὲν πλέον – πρ..ετε^b 19 23 κάγὼ ἐλάῶν σὺν τόκῳ ἀν – ἐπράξα^e

22 23 τίς ἄρα εἴη – ὁ τοῦτο μέλλων πρ.^b

23 15 ἄξιον ὑπαντοῦ Act 25 11^b 25^d 26 31^b – 41 ἄξια – ὡν ἐπράξαμεν (*factis*) ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον (v1 πονηρὸν vg) ἐπράξειν^c

Joh 3 20 πᾶς – ὁ φαῦλα πράσσων 5 29

Act 3 17 οἵδια ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε^b 5 35 προσέχετε ἐσυτοῖς τί μέλλετε πρ. 19

36 δέον ἐστίν – μηδὲν προπετεῖς πρ.

15 29 διατηροῦντες ἐσυτοὺς εὑ πράξετε

16 28 μηδὲν πράξης^b σεαυτῷ κακόν

17 7 ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσιν^b

19 19 Ἰκανοὶ – τῶν τὰ περίεργα πράξαν-

των^f – 269 πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι
 Act 26 20 ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα π..οντας^b
 – 26 οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμέν.^c
 Rm 1 32 ὅπι οἱ τὰ τοιαῦτα π..οντες ἄξιοι
 ὑπαντοῦ εἰσὶν 22 τὸ κρίμα – ἐπὶ τοὺς
 τὰ τοιαῦτα π..οντας 3 ὃ ἀνθρωπε δὲ
 κρίνων τοὺς τὰ τοι. π..οντας Gal 5 21
 οἱ τὰ τοιαῦτα πρ. βασιλείαν θεοῦ οὐ
 κληρονομήσουσιν – Rm 1 32 καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν^b 21 τὰ
 – αὐτὰ πράσσεις δὲ κρίνων

225 περιτομὴ – ὥφελεī ἐὰν νόμον πράσσης (v1 φυλάσσης vg *obserues*)

7 15 οὐ γάρ δὲ δέλω τοῦτο πράσσω
 – 19 δὲ δέλω κακὸν τοῦτο πράσσω

9 11 μηδὲ πράξαντων τι ἀγαθὸν ή φαῦλον 2 Co 5 10 πρὸς δὲ ἐπράξειν^c, εἴτε

13 4 εἰς δργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι
 1 Co 5 2 ἵνα ἀρδῆ – δὲ τὸ ἔργον – πράξας^b

9 17 εἰ γάρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω
 2 Co 12 21 ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ – ή ἐπράξαν^c

Eph 6 21 τὰ κατ’ ἐμέ, τί πράσσω, – γνωρίσει
 Phl 4 9 δὲ καὶ ἐμάθετε –, ταῦτα πράσσετε
 Col 4 9 τὰ ὕδε (v1 + πραττόμενα vg *quae hic agantur*)

1 Th 4 11 ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια
 πραϋπαδία (v1 πραῦτης) *S^o* – *mansuetudo*
 1 Ti 6 11 δίωκε δὲ – ὑπομονή, πραϋπαδίαν

πραῦς *mitis* ^b*mansuetus* ^c*modestus*
 Mat 5 5 μακάριοι „οἱ πραεῖς”

11 29 πραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ
 21 5 „δὲ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πρ.^b”

1 Pe 3 4 τοῦ πραέος^c καὶ ἡσυχίου πνεύματος

πραῦτης *mansuetudo* ^b*modestia* ^c*lenitas*
 1 Co 4 21 ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραῦτης;

2 Co 10 1 διὰ τῆς πρ. καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χοῦ
 Gal 5 23 ἀγαθωσύνη, πίστις, πρ.^b, ἐγκράτεια

6 1 καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραῦτητος^c, σκοπῶν ἐσαυτόν

Eph 4 2 μετὰ πάσης ταπεινοφρ. καὶ π..τος
 Col 3 12 ἐνδύσασθε – ταπεινοφρ., πραῦτητα^b

2 Ti 2 25 ἐν πρ..τι^b παιδεύοντα τοὺς ἀντιδια.

Tit 3 2 πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραῦτητα

Jac 1 21 ἐν πραῦτητι δέξασθε τὸν λόγον
 3 13 τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτητι σοφίας

1 Pe 3 18 ἀλλὰ μετὰ πραῦτητος^b καὶ φόβου

πρέπει, πρέπον ἐστίν *debet*
 Mat 3 15 π..ον ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι – δικαιοσ.

1 Co 11:13 πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι;
 Eph 5:3 καθὼς πρέπει ἁγίοις
 1 Ti 2:10 ἀλλ' δὲ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν
 Tit 2:1 λάλει δὲ πρέπει. τῇ ὑγιαιν. διδασκαλίᾳ
 Hb 2:10 ἐπρεπεν γὰρ αὐτῷ – τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι
 7:26 τοιοῦτος – ἡμῖν – ἐπρεπεν ἀρχιερεύς

πρεσβεία *legatio* Luc 14:32 19:14

πρεσβεύειν S^o – *legatione fungi*
 2 Co 5:20 ὑπὲρ Χοῦ οὖν πρεσβεύομεν
 Eph 6:20 τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὖν πρεσβεύω

πρεσβυτέριον ^a*maiores nata* ^b*seniores*
^c*presbyteriam*

Luc 22:66 συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον^b τοῦ λαοῦ
 Act 22:5 μαρτυρεῖ μοι – πᾶν τὸ πρεσβυτέριον^a
 1 Ti 4:14 μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρ.^c

πρεσβύτερος, ..τέρα *senior, seniores* ^b(*senex*) *senes* ^c*presbyter, ..i danus*

1) *natu maiores*

Luc 15:25 δὲ νιὸς αὐτοῦ δὲ πρεσβ. – [Joh 8:9]
 Act 2:17 „οἱ νεανίσκοι – καὶ οἱ πρεσβ. ὑμῶν“
 1 Ti 5:1 π..ω μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει – 2 πρεσβυτέρας^d ὡς μητέρας, νεωτέρας
 1 Pe 5:5 νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις

2) *veteres, proavi*

Mat 15:2 τὴν παράδοσιν τῶν πρ. || Mar 7:3.5
 Hb 11:2 ἐν ταύτῃ – ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρ.^b

3) *primores, antistites ecclesiae*
 a) *Judaeorum* (vg *seniores*)

Mat 16:21 παθεῖν ἀπὸ τῶν πρ. καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων || Mar 8:31 Luc 9:22
 21:23 προσῆλθον – οἱ ἀρχ. καὶ οἱ πρ. τοῦ λαοῦ || Mar 11:27 οἱ ἀρχ. καὶ οἱ γρ. καὶ οἱ πρ. Luc 20:1 σὺν τοῖς πρεσβ.
 26:3 συνήχθησαν οἱ ἀρχ. καὶ οἱ πρ. τοῦ λαοῦ 47 ὅχλος πολὺς – ἀπὸ τῶν ἀρχ. καὶ πρ. τοῦ λαοῦ || Mar 14:43 τῶν πρ. – 57 δόπου οἱ γρ. καὶ οἱ πρ. συνήχθησαν || Mar 14:53 ἀρχ. – πρ. – γραμματεῖς
 27:1 συμβούλιον ἔλαβον – οἱ ἀρχ. καὶ οἱ πρ. τοῦ λαοῦ || Mar 15:1 οἱ ἀρχιερεῖς

μετὰ τῶν πρ. καὶ γρ. καὶ ὅλον τὸ συνέδριον – Mat 27:3 τὰ τριάκοντα ἄργυρια τοῖς ἀρχ. καὶ πρεσβυτέροις
 Mat 27:12 ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι – ὑπὸ τῶν ἀρχ. καὶ πρ. 20 οἱ – ἀρχ. καὶ οἱ πρ. ἔπεισαν τοὺς ὅχλους 41 οἱ ἀρχ. ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμμ. καὶ πρεσβ.

28:12 συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
 Luc 7:3 ἀπέστειλεν – π..ους τῶν Ἰουδαίων
 22:62 πρὸς τοὺς – ἀρχ. καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους

Joh [8:9 ἔξήρχοντο εἰς καδ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρ. vi + ἔως τῶν ἐσχάτων vg^o]

Act 4:5 συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς πρ. καὶ τοὺς γρ. 8 ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρ. 29 οἱ ἀρχιερ. καὶ οἱ πρ. 23:14 προσελθόντες τοῖς ἀρχιερ. καὶ τοῖς πρ. 25:15 οἱ ἀρχιερ. καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων

6:12 τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρ. καὶ τοὺς γρ.
 24:1 δὲ ἀρχ. Ἀνανίας μετὰ πρεσβ. τινῶν

b) *Christianorum* (vg *seniores*
^c*presbyter, ..i e maiores nata*)

Act 11:30 ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτ.

14:23 χειροτονήσαντες – αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους^c 20:17 μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτ.^e τῆς ἐκκλησίας

15:2 πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρ.^c εἰς Ἱερουσ. 4 παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλ. καὶ τῶν ἀποστ. καὶ τῶν πρεσβ. 6 οἱ ἀπ. καὶ οἱ πρ. 22 ἔδοξε τοῖς ἀπ. καὶ τοῖς πρ. 23 οἱ ἀπ. καὶ οἱ πρ. ἀδελφοί 16:4 τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀπ. καὶ πρ. τῶν ἐν Ἱεροσ. (vl 15:41 τὰς ἐντολὰς τῶν πρ. vg, om vl) 21:18 πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβυτέροι (cum Jacobo)

1 Ti 5:17 οἱ καλῶς προεστῶτες πρ.^c διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν 19 κατὰ πρεσβυτέρου^c κατηγορίαν μὴ παραδέχου

Tit 1:5 καταστήσης κατὰ πόλιν πρ..ους^c

Jac 5:14 προσκαλεσάσθω τοὺς πρ.^c τῆς ἐκκλ.

1 Pe 5:1 π..ους – ἐν ὑμῖν παρακαλῶ δ συμπρεσβύτερος (*consenior*)

– 5 νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις

2 Jo 1 δὲ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ

3 Jo 1 δὲ πρεσβύτερος Γαῖῳ τῷ ἀγαπητῷ

4) *vigintiquattuor seniores in caelo*

Ap 4:4.10 5:5 (εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτ.) 6:8.11.14
 7:11.13 (εἰς ἐκ τῶν πρεσβ.) 11:18 14:3 19:4

πρεσβύτης *senex* πρεσβῦτις *anus*
 Luc 118 Zacharias: ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης
 Tit 2 2 π..ας νηφαλίους εἶναι εἰς π..ιδας ὡσ-
 αύτως ἐν καταστήματι Ἱεροπρεπεῖς
 Phm 9 τοιοῦτος ὅν ὡς Παῦλος πρεσβύτης

πρηνής *suspensus* Act 118 πρην. γενόμενος
πρίζειν *secare* Hb 1137 ἐπρίσθησαν

Πρῖσκα, Πρίσκιλλα (sic in Act)
 Act 18 2.18.28 Rm 163 1 Co 1619 2 Ti 419

προάγειν *praecedere* ^b*antecedere* ^c*praeire*
^d*producere* ^e*recedere*
 Mat 2 9 δ ἀστὴρ – προῆγεν ^b αὐτούς
 1422 π..ειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν || Mar 645
 21 9 οἱ – δχλοι οἱ π..οντες αὐτόν || Mar 11
 9^c καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες – Luc 1839^c
 – 31 αἱ πόρναι π..ουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασ.
 2632 προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλ. 287 Ι-
 δοὺ προάγει ὑμᾶς || Mar 1428 167
 Mar 1032 ἦν προάγων αὐτοὺς δ Ἰησοῦς
 Act 12 6^d 1630^d 176^d εἰς τὸν δῆμον 2528^d
 1 Ti 118 κατὰ τὰς π..ούσας ἐπὶ σὲ προφητείας
 524 τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρό-
 δηλοί εἰσιν π..ουσαι εἰς κρίσιν
 Hb 718 ἀθέτησις – γίνεται π..ούσης ἐντολῆς
 2 Co 9 πᾶς δ προάγων^e (vl^a) καὶ μὴ μέ-
 νων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χοῦ

προαιρεῖσθαι *destinare* 2 Co 97 ἔκαστος
 καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ

προαιτιᾶσθαι S^o – *causari* Rm 39

προακούειν S^o – *audire* Col 15 ἐλπίδα

προαμαρτάνειν S^o – *ante peccare*
 2 Co 1221 μὴ – πενθήσω πολλοὺς τῶν προη-
 μαρτηκότων 132 προλέγω – τοῖς προημ.

προαύλιον S^o – *atrium* Mar 1468 εἰς τὸ π.

προβαίνειν *procedere* ^b*progredi*
 Mat 421 || Mar 119^b δλίγον – Luc 17 προβε-
 βηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν 18 238

προβάλλειν ^a*producere ex se fructum* ^b*pro-
 pellere* Luc 2130^a Act 1933^b αὐτόν

προβατική (sc πύλη) *probatica* Joh 52

προβάτιον (vl π..τον) S^o – *agnus* ^b*ovis*
 Joh 2116 ποίμανε 17 βόσκε τὰ π..ιά^b μου

πρόβατον *ovis*

Mat 715 ἔρχονται – ἐν ἐνδύμασι προβάτων
 936 ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμένοι „ώσει πρό-
 βατα μὴ ἔχοντα ποιμένα” || Mar 634
 10 6 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρ.
 τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ 1524
 οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς κτλ.
 – 16 ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων
 1211 δις ἔξει πρόβατον ἔν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ
 – 12 πόσῳ – διαφέρει ἄνθρωπος π..του
 1812 ἐκατὸν π..τα καὶ πλανηθῆ ἔν || Luc
 154.6 εὗρον τὸ πρ. μου τὸ ἀπολωλός
 2532 ἀφορίζει τὰ πρ. ἀπὸ τῶν ἐρίφων 33
 στήσει τὰ μὲν πρ. ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
 2631 „διασκορπισθήσονται τὰ πρ. τῆς ποι-
 μηνῆς” || Mar 1427 (cfr Joh 1632)
 Joh 214 πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα 15
 10 1 διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν πρ.
 7 ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων
 – 2 ποιμήν ἔστιν τῶν πρ. 3 τὰ πρ. τῆς
 φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἕδια πρ.
 φωνεῖ κατ’ ὅνομα 4 τὰ πρ. αὐτῷ ἀ-
 κολουθεῖ – 8 δοσοὶ ἥλθον πρὸ ἐμοῦ
 – ἀλλ’ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρ.
 – 11 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν
 πρ. 16 τὴν ψυχὴν μου τίθημι
 – 12 δικιάσθω –, οὖ δούκει 13
 δια, – ἀφίσιν τὰ πρ. καὶ φεύγει 13
 δι – οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβ.
 – 16 ἀλλα π..τα ἔχω ἢ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς
 – 26 δι – οὐκ ἔστε ἐκ τῶν πρ. τῶν ἐμῶν
 – 27 τὰ πρ. τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκού-
 ουσιν, κάγὼ γινώσκω αὐτά

Act 832 „ώς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη”
 Rm 836 „ἔλογίσθημεν ὡς π..τα σφαγῆς”

Hb 1320 „δ ἀναγαγῶν” ἐκ νεκρῶν „τὸν ποι-
 μένα τῶν προβάτων” τὸν μέγαν

1 Pe 225 ἦτε – „ώς πρόβατα πλανώμενοι”

Ap 1813 καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα

προβιβάζειν *praemonēre* (vl Act 1933)
 Mat 14 8 ἡ δὲ π..βασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρός

προβλέπεσθαι *providēre* Hb 1140 τοῦ θεοῦ
 περὶ ἡμῶν κρείττον τι π..ψαμένου

προγίνεσθαι *praecedere* Rm 325 διὰ τὴν πάρ-
 εσιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων

προγινώσκειν *praescire* ^b*praecognoscere*
 Act 26 5 πάντες Ἰουδ., π..οντές με ἄνωθεν
 Rm 8 29 οὖς προέγνω, καὶ προώρισεν
 11 2 „τὸν λαὸν αὐτοῦ” δν προέγνω
 1 Pe 1 20 Χοῦ, προεγνωσμένου^b μὲν πρὸ κα-
 ταβολῆς κόσμου, φανέρωθέντος δέ
 2 Pe 3 17 π..οντές φυλάσσεσθε ἵνα μὴ – ἐκπ.

πρόγνωσις *praescientia*
 Act 2 23 τῇ – προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον
 1 Pe 1 2 ἐκλεκτοῖς –, κατὰ π..ιν θεοῦ πατρός

πρόγονοι ^a*parentes* ^b*progenitores*
 1 Ti 5 4 ἀμοιβᾶς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις^a
 2 Ti 1 3 θεῷ, ὁ λατρεύω ἀπὸ προγόνων^b

προγράφειν *praescribere* ^b*sapra scribere*
 Rm 15 4 δσα – προεγράφη (v1 ἑγρ. vg), εἰς
 τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη
 Gal 3 1 οἶς κατ’ ὄφθαλμοὺς – Χὸς προεγρά-
 φη (vg v1 *proscr.*) ἐσταυρωμένος;
 Eph 3 3 καθὼς προέγραψα^b ἐν δλίγω
 Jud 4 τινὲς ἀνθρωποι, οἱ πάλαι προγε-
 γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα

πρόδηλος *manifestus*
 1 Ti 5 24 τινῶν ἀνθρ. αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί
 εἰσιν 25 καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ π..α
 Hb 7 14 π..ον – δτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν

προδιδόναι *priorem dare* Rm 11 35

προδότης *proditor* Luc 6 18 Jud. Iscar.
 Act 7 52 οὗ – ύμεῖς π..αι καὶ φονεῖς ἐγένεσθε
 2 Ti 3 4 ἔσονται – οἱ ἀνθρ. – π..αι, προπετεῖς

πρόδρομος *praecursor* Hb 6 20 ὅπου πρό-
 δρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς

προειπεῖν, προείρηκα, ..ημαι → προλέγειν

προελπίζειν S^o – *ante sperare*
 Eph 1 12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς – τοὺς προηλπικό-
 τας ἐν τῷ Χριστῷ

προενάρχεσθαι S^o – (aor.) *coepisse*
 2 Co 8 6.10 καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε

προεπαγγέλλειν, ..εσθαι S^o – ^a*ante pro-
 mittēre* ^b*repromittēre* Rm 12 εύαγγέλ.
 θεοῦ, δ π..ηγγείλαστο^a διὰ τῶν προφητῶν
 2 Co 9 5 τὴν π..ηγγείλην^b εὐλογίαν ὑμῶν

προέρχεσθαι *antecedere* ^b*praecedere*
^c*praevenire* ^d*procedere* ^e*progredi*
 Mat 26 39^e μικρόν || Mar 14 35^d – 633^c Luc 22 47
 Luc 1 17 προελεύσεται^b ἐνώπ. αὐτοῦ ἐν πνεύ.
 Act 12 10^d ῥύμην μίαν (13 v1^d) 205^b 13 προελ-
 θόντες (v1 προσελθ. vg *ascendentes*)
 ἐπὶ τὸ πλοῖον – 2 Co 9 5^c

προετοιμάζειν *praeparare*
 Rm 9 23 τὸν πλοῦτον τῆς δόξης ἐπὶ σκεύῃ ἐ-
 λέους, δ προητοίμασεν εἰς δόξαν
 Eph 2 10 κτισθέντες – ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἵς
 προητοίμασεν δ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς

προευαγγελίζεσθαι S^o – *praenunciare*
 Gal 3 8 π..ηγγελίσατο τῷ Ἀβρ. δτι „ἐνευλογ.”

προέχεσθαι S^o – *praecellere* Rm 3 9

προηγεῖσθαι *praevenire (invicem)*
 Rm 12 10 τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι

πρόθεσις *propositum* ^b*propositio*
^c*praefinitio*
 Mat 12 4 τοὺς ἄρτους τῆς πρ.^b || Mar 2 26^b Luc
 8 4^b – Hb 9 2 καὶ ἡ πρ.^b τῶν ἄρτων
 Act 11 23 παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς
 καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ
 27 13 δόξαντες τῆς προθέσ. κεκρατηκένται
 Rm 8 28 τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν
 9 11 ἵνα ἡ κατ’ ἐκλογὴν πρ. τ. θεοῦ μένη
 Eph 1 11 κατὰ πρ. τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος
 3 11 κατὰ πρόθεσιν^c τῶν αἰώνων ἦν ἐποί-
 ησεν ἐν τῷ Χῷ Ἰησοῦ
 2 Ti 1 9 θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς –, – κατὰ
 ἴδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν
 3 10 παρηκολούθησάς μου – τῇ προθέσει

προδεσμία S^o – *praefinitam tempus*
 Gal 4 2 ἄχρι τῆς προδεσμίας τοῦ πατρός

προδυμία ^a*aviditas* ^b*promptus animus*
^c*voluntas* ^d*destinata voluntas*
 Act 17 11 οἵπινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πά-
 σης προδυμίας^a
 2 Co 8 11 καθάπερ ἡ πρ.^b τοῦ θέλειν 12 εἰ – ἡ
 πρ.^c πρόκειται 19 πρὸς τὴν – πρ.^d ἡ-
 μῶν 9 2 οἴδα γάρ τὴν προδ.^b ὑμῶν

πρόδυμος *promptus* π..ως *voluntarie*
 Mat 26 41 τὸ μὲν πνεῦμα π..ον || Mar 14 38
 Rm 11 15 οὕτως τὸ κατ’ ἐμὲ πρόδυμον καὶ ύ-

μῆν τοῖς ἐν Ἱώνῃ εὐαγγελίσασθαι
1 Pe 5 2 μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως

προϊδεῖν *providere* → προθρᾶν

πρόθιμος (sc ὑετός) *temporaneus* Jac 57

προϊστάναι, ..σθαι *praeesse* ^b*praeponi*
Rm 12 8 δ π..άμενος (*qui praeesit*) ἐν σπουδῇ
1 Th 5 12 εἰδέναι τοὺς – προϊσταμένους ὑμῶν
1 Ti 3 4 τοῦ Ιδίου οἴκου καλῶς π..άμενον^b
– 5 εἰ δέ τις τοῦ Ιδίου οἴκου προϊστῆναι
οὐκ οἶδεν 12 τέκνων καλῶς προϊστά-
μενοι καὶ τῶν Ιδίων οἴκων
5 17 οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι
Tit 3 8 ὡνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊ-
στασθαι 14 μανδανέτωσαν – πρ..αι

προκαλεῖσθαι *provocare* Gal 5 28 ἀλλήλους

προκαταγγέλλειν S^o – *praenunciare*
Act 3 18 7 52 περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου

προκαταρτίζειν S^o – *praeparare* 2 Co 9 5

προκείσθαι (part.) *propositus* ^b*promptum*
^c*factum esse*
2 Co 8 12 εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται^b
Hb 6 18 κρατήσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος
12 1 τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα
– 2 ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς
Jud 7 Σόδ. καὶ Γόμ. – πρόκεινται^c δεῖγμα

προκηρύσσειν S^o – *praedicare* Act 13 24

προκοπή *profectus* Phl 1 12 τὰ κατ' ἐμὲ – εἰς
π..ὴν τοῦ εὐαγγ. ἐλήλυθεν 25 εἰς τὴν ὑ-
μῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως
1 Ti 4 15 ὡνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἡ πᾶσιν

προκόπτειν S^o – *proficere* ^b*praecedere*
Luc 2 52 προέκοπτεν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ
Rm 13 12 ἡ νὺξ προέκοψεν^b, ἡ δὲ ἡμέρα
Gal 1 14 προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαΐσμῷ ὑπέρ
2 Ti 2 16 ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβεί-
ας 3 9 οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον
3 13 πονηροὶ – προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χείρον

πρόκριμα S^o – *praecaudicium*

1 Ti 5 21 ὡνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς π..ατος

προκυροῦν. S^o – *confirmare* Gal 3 17 διαθήκ.

προλαμβάνειν ^a*praesumere* ^b*praevenire*
^c*praeoccupare* Mar 14 8 ^b μυρίσαι
1 Co 11 21 τὸ Ἄδιον δεῖπνον προλαμβάνει^a
Gal 6 1 ἐὰν καὶ προλημφθῇ^c ἄνθρωπος ἐν
τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ

προλέγειν, πρόειπεν, προειρηκέναι κτλ.

praedicere ^b*supra dictum est*

Mat 24 25 ἴδοù προείρηκα ὑμῖν || Mar 13 23

Act 1 16 γραφὴν ἣν προείπεν τὸ πνεῦμα τὸ
Ἄγιον Rm 9 29 Hb 4 7 καθὼς προείρηται^b
2 Pe 3 2 μνησθῆναι τῶν προειρημένων
(*quae praedixi*) ῥημάτων ὑπὸ τῶν – προ-
φητῶν Jud 17 (*quae praedicta sunt*)
2 Co 7 3 προείρηκα – ὅπι 13 2 προείρηκα καὶ
προλέγω Gal 1 9 5 21 ἢ προλέγω ὑμῖν
καθὼς προείπον 1 Th 3 4 προελέγο-
μεν ὑμῖν 4 8 προείπαμεν ὑμῖν

προμαρτύρεσθαι S^o – *praenunciare*

1 Pe 1 11 τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χοῦ π..όμενον
τὰ εἰς Χὸν παθήματα καὶ τὰς – δόξας

προμελετᾶν S^o – *praemeditari* Luc 21 14

προμεριμνᾶν S^o – *praecogitare* Mar 13 11

προνοεῖν, ..εῖσθαι *providere* ^b*curam hab.*

Rm 12 17 „καλὰ ἐνώπιον” πάντων 2 Co 8 21
1 Ti 5 8 εἰ δέ τις τῶν Ιδίων καὶ μάλιστα οἰκεί-
ων οὐ προνοεῖ (νι..εῖται)^b

πρόνοια ^a*providentia* ^b*cura* Act 24 2^a

Rm 13 14 τῆς σαρκὸς πρόνοιαν^b μὴ ποιεῖσθε
εἰς ἐπιθυμίας

προορᾶν, προϊδεῖν *providere* ^b*vidēre*

Act 2 25 „προορώμην τὸν κύριον ἐνώπ. μου”
– 31 π..ῶν ἐλάλησεν περὶ τ. ἀναστάσεως
21 29 ἡσαν – προεωρακότες^b Τρόφιμον
Gal 3 8 προϊδούσα – ἡ γραφὴ ὅπι ἐκ πίστεως

προορίζειν S^o – *praedestinare* ^b*decernere*

Act 4 28 ὅσα ἡ χείρ σου – προώρισεν^b γενέσθ.
Rm 8 29 οὓς προέγνω, καὶ προώρισεν

– 30 οὓς δὲ προώρισεν, – καὶ ἐκάλεσεν
1 Co 2 7 ὃς οὐ σοφίσαν –, ἣν προώρισεν ὃ ὁ εός
Eph 1 5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν
– 11 ἐν ᾧ – ἐκληρώθημεν προορισθέντες

προπάσχειν S^o – *ante pati* 1 Th 2 2 ἐν Φιλ.

προπάτωρ (νι.. πατήρ) *pater* Rm 4 1 Ἀβρ.

προπέμπειν *deducere* ^b*praemittere*
 Act 15³ προπεμφόντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας
 20³⁸ 21⁵ Rm 15²⁴ 1 Co 16^{6.11} προπέμψα-
 τε – αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ 2 Co 1¹⁶ Tit 3^{13b}
 3 Jo 6 οὗτος καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀ-
 ξιώσ τοῦ θεοῦ

προπετής ^a(..έσ) *temerē* ^b(..εῖς) *protervi*
 Act 19³⁶ μηδὲν π..έσ^a πράσσειν 2 Ti 3^{4b}

προπορεύεσθαι ^a*praeire* ^b*praecedere*
 Luc 17^{6a} „ἐνώπιον κυρίου“ Act 7^{40b} „ἡμῶν“

πρός *ad* ^b*adversus* ^c*apud* ^d*circa* ^e*cum*
^f*inter* ^g*intra* ^h*secundum*

1) *cum* genitivo

Act 27³⁴ μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς^f
 τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει

2) *cum* dativo

Mar 5¹¹ πρὸς^d τῷ δρει Luc 19³⁷ πρ. τῇ κα-
 ταβάσει τοῦ δρους Joh 18¹⁶ τῇ θύρᾳ 20¹¹
 τῷ μνημείῳ 12 τῇ κεφαλῇ Ap 1¹³

*3) *cum* accusativo

Mat 13⁵⁶ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς^e ἡμᾶς –; || Mar 6^{3e}
 – 9¹⁹ πρ.^c ὑμᾶς ἔσομαι; 14^{48c} Luc
 9^{41c} 1 Th 3⁴ δτε πρ.^c ὑμᾶς ἡμεν 2 Th
 25 ἐπι ὧν πρ.^c ὑμᾶς 3¹⁰ πρ.^c ὑμᾶς
 26¹⁸ πρὸς^c σὲ ποιῶ τὸ πάσχα 27⁴ τί πρ.^c
 ἡμᾶς; Joh 21¹¹ τί πρὸς σέ; 23

Mar 8¹⁶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους 9^{34f} 11
 31 πρ.^e ἔαυτούς || Luc 20⁵ πρ.^e (v1^f)
 ἔαυτούς – 20¹⁴ πρ.^e (v1^f) ἀλλήλους
 – 18¹¹ πρὸς^c ἔαυτὸν προσηύχετο
 12¹² δτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
 εἶπεν || Luc 20¹⁹ – 12⁴¹ πρὸς ἡμᾶς
 – λέγεις ή καὶ πρὸς πάντας;

Luc 12⁴⁷ μὴ – ποιήσας πρὸς^h τὸ θέλημα
 14³² ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην (*quae pacis sunt*) 19⁴² (*ad pacem*)

Joh 1 1 ἦν πρὸς^c τὸν θεόν 2^c 1 Jo 1^{2c}
 Act 8²⁴ δεήθητε – πρὸς τὸν κύριον 12⁵ τὸν
 θεόν Rm 15³⁰ ἐν ταῖς προσευχαῖς
 – πρ. τὸν θεόν – 10¹ δέησις πρ. τὸν
 θεόν – 2 Co 13⁷ εὐχόμενα – πρ. τὸν
 θεόν (*oramus – Deum*)

Rm 4² ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ πρὸς^c θεόν
 15¹⁷ ἔχω – καύχησιν – τὰ πρὸς τὸν θεόν

1 Co 6¹ πρᾶγμα ἔχων πρὸς^b τὸν ἔτερον
 2 Co 3⁴ πεποίθησιν – ἔχομεν – πρὸς τὸν θεόν

2 Co 11⁹ παρὼν πρὸς^c ὑμᾶς Gal 4^{18c} 20^c Phl
 1²⁶ παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς
 Eph 3⁴ πρὸς δ (prost) δύνασθε – νοῆσαι
 1 Th 1⁸ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεόν
 Phm 5 τὴν πίστιν ἥν ἔχεις πρὸς (v1 εἰς νγ
 in cum abl.) τὸν κύριον Ἰησοῦν
 Hb 2¹⁷ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρ. τὸν θεόν
 5¹ καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν
 4¹³ πρὸς δν ἡμῖν δ λόγος

προσάββατον *ante sabbatum* Mar 15⁴²

προσάγειν *offerre* ^b*adducere* ^c*apparare*
 Mat 18²⁴ προσήχθη (v1 προσηνέχθη) εἰς αὐτῷ
 Luc 9^{41b} Act 16²⁰ 27²⁷ ὑπενόσουν – προσά-
 γειν^c τινὰ αὐτοῖς χώραν

1 Pe 3¹⁸ Χόδος – ἀπέθανεν, –, ἵνα ὑμᾶς (v1 ἡ-
 μᾶς νγ) προσαγάγῃ τῷ θεῷ

προσαγορεύειν *appellare* Hb 5¹⁰ ἀρχιερ.

προσαγωγή S^o – *accessus*

Rm 5² δι’ οὗ καὶ τὴν πρ. ἐσχήκαμεν [τῇ πί-
 στει] εἰς τὴν χάριν ταύτην

Eph 2¹⁸ δι’ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν πρ. – πρὸς τὸν
 πατέρα 3¹² ἐν φ ἔχομεν τὴν – πρ.

προσαιτεῖν *mendicare* Joh 9⁸ δ – πρ..ῶν

προσαίτης S^o – ^a*mendicans* ^b*mendicus*

Mar 10⁴⁶ τυφλὸς πρ.^a Joh 9⁸ δτι προσ.^b ἡν

προσαναβαίνειν *ascendere* Luc 14¹⁰ ἀνώτ.

(**προσαναλίσκειν** S^o – *erogare* Luc 8⁴³ v1)

προσαναπληροῦν *supplere* 2 Co 9¹² 11⁹

προσανατίθεσθαι S^o – ^a*acquiescere* ^b*con-
 ferre* Gal 1¹⁶ οὐ προσανεθέμην^a σαρκὶ^b
 καὶ αἵματι 2⁶ οὐδὲν προσανέθεντο^b

προσαπειλεῖσθαι S^o – *committari* Act 4²¹

προσδαπανᾶν S^o – *supererogare* Luc 10³⁵

προσδεῖσθαι *indigere* Act 17²⁵ τινός

προσδέχεσθαι *expectare* ^b*excipere* ^c*reci-
 pere* ^d*suscipere*

Mar 15⁴⁹ π..όμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ||
 Luc 23⁵¹ – Luc 22⁵ παράκλησιν τοῦ

Ἰσραήλ 38 λύτρωσιν Ἱερουσαλήμ
Luc 1238 δύμοιοι – π..ομένοις τὸν κύριον ἔσυ.
15 2 οὗτος ἀμαρτωλὸς προσδέχεται^c
Act 2321 π..όμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν
2415 ἐλπίδα –, ἣν καὶ –οὗτοι π..δέχονται
Rm 16 2 ἵνα αὐτὴν προσδέξῃσθε^d – ἀξίως τῶν
ἀγίων Phl 229 π..εσθε^b – αὐτόν
Tit 213 π..δεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
Hb 1034 τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν
μετὰ χαρᾶς προσδέξασθε^d
1135 οὐ προσδέξαμενοι^d τὴν ἀπολύτρωσιν
Jud 21 π..όμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν

προσδοκᾶν *expectare* ^b*existimare* ^c*sperare*
Mat 11 3 ἡ ἔτερον π..ῶμεν; || Luc 719.20
2450 ἐν ἡμέρᾳ ἡ οὐ π..ᾶ^c || Luc 1246^c
Luc 121 315^b 840 Act 35^c 1024 2733 286^b 6^a (v)^c)
2 Pe 312 π..ῶντας – τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ
θεοῦ ἡμέρας 13 „καινοῦς – οὐρανοὺς καὶ
γῆν καινὴν” – π..ῶμεν 14 ταῦτα π..ῶντες
σπουδάσατε ἀσπιλοὶ – εύρεθῆναι

προσδοκία *expectatio* Luc 2126 Act 1211

προσεᾶν S^o – (μὴ πρ.) *prohibere* Act 277
(προσεγγίζειν v^l Mar 24 → προσφέρειν)

προσεργάζεσθαι S^o – *acquirere* Luc 1916

***προσέρχεσθαι** *accedere* ^b*adire*
1 Ti 6 3 εἰ τις – μὴ προσέρχεται (v^l ..έχεται
νγ *acquiescit*) ὑγιαίνουσιν λόγοις
Hb 418 π..ώμεντα^b – μετὰ παρρησίας τῷ θρό-
νῳ τῆς χάριτος 1022 μετὰ ἀληθινῆς
καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως
725 σώζειν – δύναται (sc Ἰησ.) τοὺς π..
ομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ cfr 116
10 1 οὐδέποτε δύναται (sc δ νόμος) τοὺς
προσερχομένους τελειώσαι
1218 οὐ – προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ (sc
ὅρει) 22 ὀλλὰ προσεληλ. Σιών ὅρει
1 Pe 2 3 πρὸς δν π..όμενοι, „λίθον” ζῶντα

προσεύχεσθαι *orare* (περί, ὑπέρ *pro*)

Mat 544 π..σθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς ||
Luc 628 περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμ.
6 5 δταν π..ησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑπο-
κριταί· – φιλοῦσιν – π..σθαι, ὅπως φα-
νῶσιν 6 σὺ δὲ δταν προσεύχῃ, –
„πρόσευξαι” τῷ πατρὶ σου τῷ (v^l
οι τῷ) ἐν τῷ κρυπτῷ

Mat 6 7 π..όμενοι δὲ μὴ βαπταλογήσητε
– 9 οὔτως – π..σθε ὑμεῖς || Luc 112
1423 εἰς τὸ ὄρος κατ’ ἴδιαν προσεύξασθαι
|| Mar 648 εἰς τὸ ὄρ. προσεύξασθαι
1913 ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς (sc τοῖς
παιδίοις) καὶ προσεύξηται
2420 π..σθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑ-
μῶν χειμῶνος μηδὲ σαββ. || Mar 1318
2638 ἔως οὖ – προσεύξωμαι 39 ἐπὶ τὸ πρόσ-
ωπον – π..όμενος || Mar 1432.36 προσ-
ηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν Luc 2241 θεὶς
τὰ γόνατα προσηύχετο λέγων·
– 41 γρηγορεῖτε καὶ π..σθε, ἵνα μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς πειρ. || Mar 1438 Luc 2240
π..σθε μὴ εἰσελθεῖν 48 ἵνα μὴ εἰσέλ.
– 42 πάλιν – προσηύχαστο 44 ἐκ τρίτου ||
Mar 1439 τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν –
Luc 2244 ἐκτενέστερον προσηύχετο
Mar 135 εἰς ἔρημον τόπον, κάκει π..ηύχετο
1124 δσα π..σθε –, πιστεύετε δπι ἐλάβετε
– 25 δταν στήκετε π..όμενοι, ἀφίετε
1240 προφάσει μακρὰ π..όμενοι (*sab ob-
tentu prolixae orationis* || Luc 2047
(*simulantes longam orationem*) (Mat
2314 v^l *orationes longas orantes*)
1333 ἀγρυπνεῖτε (v^l + καὶ π..σθε vg)
Luc 110 τὸ πλῆθος ἦν – προσευχόμενον ἔξω
321 Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ π..ομένου
516 ἐν ταῖς ἑρήμοις καὶ προσευχόμενος
612 εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι 928.29
918 εἶναι π..όμενον κατὰ μόνας 111
11 1 κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι
18 1 δεῖν πάντοτε πρ. – καὶ μὴ ἐγκακεῖν
– 10 δύο ἀνέβησαν – προσεύξασθαι 11 ὁ
Φαρ. – ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν π..ηύχετο·
Act 124 προσευχάμενοι εἴπαν· σὺ κύριε 66
πρ. ἐπέδηκαν – τὰς χεῖρας 133 νη-
στεύσαντες καὶ πρ. καὶ ἐπιδέντες 14
23 προσευχάμενοι μετὰ νηστειῶν
815 προσηύξαντο περὶ αὐτῶν δπως λά-
βωσιν πνεῦμα ἄγιον
911 ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, καὶ εἶδεν
– 40 θεὶς τὰ γόνατα προσηύξ. 2038 215
10 9 ἀνέβη Πέτρος – προσεύξασθαι
– 30 ἥμην – π..όμενος 115 – 1212 ἥσαν
1625 προσευχόμενοι ὕμνουσι τὸν θεόν
2217 προσευχομένου μου ἐν τῷ Ἱερῷ
28 8 προσευχάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας
Rm 826 τὸ – τί προσευχώμενα καθὸ δεῖ
1 Co 11 4 πᾶς ἀνὴρ π..όμενος – κατὰ κεφαλῆς
ἔχων 5 γυνὴ π..ομένη – ἀκατακαλ.
– 13 ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθ.

- 1 Co 14:13 προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ
– 14 ἐάν – προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου π..εται 15 π..ξομαι τῷ πνεύματι, π..ξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ Eph 6:18 π..όμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι Jud 20 ἐν πνεύμ. ἀγίῳ π..όμενοι Phil 1:9 τοῦτο π..ομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν Col 1:3 πάντοτε περὶ ὑμῶν π..όμενοι 9 οὐ παυδόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν π..όμενοι
4 3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν 1 Th 5:25 προσεύχεσθε [καὶ] περὶ ἡμῶν 2 Th 3:1 Hb 13:18
- 1 Th 5:17 ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε
2 Th 1:11 εἰς δ καὶ π..όμεθα πάντοτε περὶ ὑ.
1 Ti 2:8 π..εσθαι τοὺς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπῳ ἔπαροντας δσίους χεῖρας
- Jac 5:13 κακοπαθεῖ τις; – προσευχέσθω
– 14 προσευχάσθωσαν ἐπ' αὐτόν (*super*)
– 16 προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, δπως ἰαδῆτε 17 Ἡλίας – προσευχῇ (*oratio-pe*) προσηύχατο τοῦ μὴ βρέξαι 18 καὶ πάλιν προσηύχατο, καὶ δὲ οὐρανός
- προσευχή oratio** Jc 5:17 → πρ..χεσθαι
Mat 21:13 „οἶκος προσευχῆς κληθήσεται“ || Mar 11:17 Luc 19:16 „ἔσται“
– 22 δσα ἀν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ π- στεύοντες λήμψεσθε
- Mar 9:29 ἐν οὐδεὶ δύναται ἔξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ (vl + καὶ νηστείᾳ vg || Mat 17:21 vl vg)
- Luc 6:12 ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ π. τοῦ θεοῦ 22:45 ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς
- Act 1:14 ἡσαν προσκαρτεροῦντες – τῇ πρ. 242 ταῖς πρ. 64 ἡμεῖς δὲ τῇ πρ. – προσκαρτερήσομεν Rm 12:12 τῇ πρ. πρ..οῦντες Col 4:2 τῇ πρ. πρ..είτε 3:1 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς πρ. τὴν ἐνάτην.
- 10:4 αἱ πρ. σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν 31 εἰσηκούσθη σου ἡ πρ. 12:5 προσευχὴ – ἡν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περί 16:13 οὗ ἐνομίζομεν προσευχὴν εἶναι 16 Rm 1:10 μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι – ἐπὶ τῶν πρ. μου Eph 1:16 · 1 Th 1:2 Phm 4 15:30 συναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς πρ. ὑπὲρ ἔμοῦ πρὸς τὸν θεόν Col 4:12
- 1 Co 7:5 πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσῃτε τῇ πρ. Eph 6:18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως Phil 4:6 τῇ πρ. καὶ τῇ δεήσει – τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν
- 1 Ti 2:1 ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐν-

- τεύξεις – ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων
1 Ti 5:5 ἡ – ὄντως χήρα – προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς πρ. νυκτὸς καὶ Phm 22 δτι διὰ τῶν πρ. ὑμῶν χαρισθήσομαι 1 Pe 3:7 εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς πρ. ὑμῶν 4:7 σωφρονήσατε καὶ νήψατε εἰς π..άς Ap 5:8 φιάλας – γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ πρ. τῶν ἀγίων cfr 8:3.4

- προσέχειν attendere** ^bcavēre ^cintendere ^dobseruare ^eauscultare ^fpraesto esse ^g(προσέχων) deditus
- Mat 6:1 προσέχετε – τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν – πρὸς τὸ θεατῆναι 7:15 π..ετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν 10:17 b τῶν ἀνδρ. Luc 20:48 γραμματέων 16:6 π..ετε ^b ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισ. καὶ Σαδδ. 11:12 b || Luc 12:1 ἐσυτοῖς Luc 17:3 π..ετε ἐσυτοῖς. ἐάν ἀμάρτη δ ἀδελφ. 21:34 π..ετε – ἐσυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ Act 5:35 π..ετε ἐσυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνδρ. τούτ. 8:6 προσεῖχον ^c – τοῖς λεγομένοις 16:14 ^c – 10 ὁ (sc Simoni) προσεῖχον ^e πάντες 11:20:28 προσέχετε ἐσυτοῖς καὶ – τῷ ποιμνίῳ 1 Ti 1:4 μηδὲ πρ. ^c μύθοις Tit 1:14 ^c Ἰουδαϊκ. 3:8 μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας ^g 4:1 προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις – 13 πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλ. (6:3 vl π..εται vg acquiescit → π..έρχ.) Hb 2:1 δεῖ – πρ. ^d ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν 7:13 οὐδεὶς προσέσχηκεν ⁱ τῷ θυσιαστηρ. 2 Pe 1:19 τὸν προφητικὸν λόγον, ὁ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ

προσηλοῦν affigere Col 2:14 τῷ σταυρῷ

- προσήλυτος advena** ^bproselytus
- Mat 23:16 ποιῆσαι ἔνα π..ον ^b – Act 2:11 ^b 6:5
- Act 13:43 πολλοὶ – τῶν σεβομένων προσηλύτων

πρόσκαιρος temporalis

- Mat 13:21 ἀλλὰ πρ. ἔστιν || Mar 4:17 π..οί εἰσιν 2 Co 4:18 τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα Hb 11:25 ἡ π..ον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν

- προσκαλεῖσθαι conuocare** ^badvocare ^cvo-care ^daccersere ^eassumere ^finducere
- Mat 10:1 τοὺς δώδεκα μαθητάς 15:32 20:25 ^c Mar 3:13 ^c οὓς ἤθελεν αὐτός 6:7 ^c (vl ^a) 8:1 10:42 ^c 12:43 Luc 7:18 δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ – δ Ἰωάννης

Mat 15:10 τὸν ὄχλον Mar 7:14 ^b 8:34 σὺν τ. μαθ.	προσκόπτειν <i>offendere</i> ^b <i>offendi</i> (vl ..ere) ^c <i>irruere</i>
18:2 παιδίον ^b Luc 18:16 τὰ βρέφη	Mat 4:6 „μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου” Luc 4:11
– 32 ^c (δοῦλον) – Mar 3:23 αὐτούς 15:44 ^d τὸν κεντυρίωνα – Luc 15:26 ^c ἔνα τῶν παιδίων 16:5 ἔκαστον τῶν χρεοφειλ.	7:27 καὶ προσέκοψαν ^c τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ Joh 11:9 ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ π..ει 10 ἐν τῇ νυ., π.
– Act 5:40 τοὺς ἀποστόλους 6:2 τὸ πλῆθος τῶν μαθ. – 13:7 ^d 23:17 ^c 18 (vg ^a vl ^c) 23 ^c	Rm 9:32 προσέκοψαν „τῷ λίθῳ τοῦ προσκ.” 14:21 μηδὲ ἐν ᾧ δ ἀδελφός σου π..τει ^b
Act 2:38 „ὅσους ἂν π..έσηται ^b κύριος”	1 Pe 2:8 π..ουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες
13:2 εἰς τὸ ἔργ. δ προσκέκλημαι ^e αὐτούς	προσκυλίειν S ^o – <i>advolvere</i>
16:10 προσκέληται ^c ἡμᾶς δ ὅτεσ εὐαγ-	Mat 27:60 λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ Mar 15:46
γελίσασθαι αὐτούς	
Jac 5:14 προσκαλεσάσθω ^f τοὺς πρεσβυτέρους	
προσκαρτερεῖν ^a <i>perseverare</i> ^b <i>perdurare</i>	προσκυνεῖν <i>adorare</i> ^b <i>orare</i>
^c <i>instare</i> ^d <i>instantem esse</i> ^e <i>adhae-</i>	Mat 2:2 ἥλθομεν π..ῆσαι αὐτῷ 8 π..ῆσω 11
<i>rēre</i> ^f <i>deservire</i> ^g <i>parēre</i> ^h <i>servire</i>	4:9 ἐὰν πεσὼν π..ῆσης μοι 10 „τὸν ὅτεόν σου π..ῆσεις” Luc 4:7 ἐνώπ. ἔμοῦ 8
Mar 3:9 ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῆ ⁱ αὐτῷ	8:2 λεπρὸς – προσεκύνει αὐτῷ 9:18 ἄρχων
Act 8:13 ἥν π..ῶνε φιλίππω 10:7 ^e	15:25 γυνὴ Χαναναία 20:20 ἡ μῆτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου – π..οῦσα
Act 1:14 π..οῦντες ^a τῇ προσευχῇ Rm 12:12 ^c	14:33 οἱ – ἐν τῷ πλοιῷ προσεκύνησαν αὐτῷ 28:9.17 ἰδόντες αὐτὸν π..ῆσαν
Col 4:2 τῇ πρ. π..εῖτε ^c Act 6:4 ἡμεῖς	18:26 πεσὼν – δ δοῦλος προσεκύνει ^b αὐ.
– τῇ πρ. καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου π..ῆσομεν ^d – 2:42 ἡσαν π..οῦντες ^a τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων κτλ. 4:8 ^b διδούμαδὸν ἐν τῷ Ἱερῷ	Mar 5:6 καὶ προσεκύνησεν αὐτόν (vl αὐτῷ)
Rm 13:8 λειτουργοὶ – ὅτεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες ^h	15:19 τιθέντες τὰ γόν. προσεκύνουν αὐτῷ
προσκαρτέρησις S ^o – <i>instantia</i> Eph 6:18 ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ πρ. καὶ δεήσει	Luc 24:52 (vl π..ῆσαντες αὐτὸν vl ομ αὐτὸν vg) ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ
προσκεφάλαιον <i>cervical</i> Mar 4:38	Joh 4:20 ἐν τῷ δρει τούτῳ προσεκύνησαν – ἐστὶν δ τόπος ὅπου π..εῖν δεῖ 21
προσκληροῦσθαι S ^o – <i>adiungi</i> Act 17:4	– 22 ὑμεῖς π..εῖτε δ οὐκ οἰδατε, ἡμεῖς π..οῦμεν δ οἰδαμεν 23 π..ῆσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ 24 τοιούτους ζητεῖ τοὺς π..οῦντας αὐτόν – τοὺς π..οῦντας ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν
προσκλίνεσθαι <i>consentire</i> Act 5:36	9:38 πιστεύω, – καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ 12:20 „Ἐλληνές τινες – ἵνα π..ῆσωσιν ἐν
πρόσκλισις S ^o – <i>in alteram</i> (vl <i>aliam</i>) <i>par-</i>	Act 7:43 „οὗς ἐποιήσατε” προσκυνεῖν αὐτοῖς 8:27 ἐληλύθει π..ῆσων εἰς Ἱερουσαλ. 24:11
<i>tem declinare</i> 1 Ti 5:21 χωρὶς προκρίμα-	10:25 Κορηνήλ. πεσὼν ἐπὶ τ. πόδας π..ῆσεν
τος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν	1 Co 14:25 πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον π..ῆσει τῷ ὅτεῳ, ἀπαγγέλλων δτι ὅντως δ ὅτεός
προσκολλᾶσθαι <i>adhaerēre</i> Eph 5:31	Hb 1:6 „π..ῆσάτωσαν αὐτῷ – ἀγγελοι ὅτεοῦ”
πρόσκομμα <i>offensio</i> ^b <i>offendiculum</i>	11:21 „π..ῆσεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου”
Rin 9:32 προσέκοψαν „τῷ λίθῳ τοῦ πρ.”	Ap 3:9 „π..ῆσουσιν ἐνώπ. – σου” cfr 15:4
– 33 τίθημι – „λίθον π..τος” 1 Pe 2:8	4:10 π..ῆσουσιν „τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶ.”
14:13 τὸ μὴ τιθέναι πρ. ^b τῷ ἀδελφῷ	5:14 οἱ πρεσβ. ἔπεσαν καὶ π..ῆσαν 11:16
– 20 κακὸν – τῷ διὰ π..τος ^b ἐσθίοντι	τῷ ὅτεῳ 19:4 – 7:11 πάντες οἱ ἄγγελ.
1 Co 8:9 μὴ πως ἡ ἔχουσίσ ύμῶν – πρόσκομ-	9:20 οὐδὲ μετενόησαν –, ἵνα μὴ π..ῆσουσιν „τὰ δαιμόνια” καὶ „τὰ εἴδωλα”
μα ^b γένηται τοῖς ἀσθενέσιν	11:1 τοὺς π..οῦντας ἐν αὐτῷ (sc τ. ναῷ)
προσκοπή S ^o – <i>offensio</i> 2 Co 6:3 μηδεμίαν	13:4 π..ῆσαν τῷ δράκοντι, –, καὶ π..ῆσαν
ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν	

(Ap) τῷ θηρίῳ 8.12 204 οἵτινες οὐ π..ησαν τὸ θηρίον 13.15 τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου 149 εἴ τις π..εἶ τὸ θηρίον 11 162 1920 204	προσποιεῖσθαι <i>se</i> (vl ^o) <i> fingere</i> Luc 24.28
Ap 14.7 π..ήσατε „τῷ ποιήσαντι τὸν ούραν.” 19.10 ἔπεσα – π..ῆσαι αὐτῷ. – τῷ θεῷ προσκύνησον 22.8.9 τῷ θεῷ προσκύνησον	προσπορεύεσθαι <i>accedere</i> Mar 10.35
προσκυνητάι <i>adoratores</i> Joh 4.23	προσρήσσειν <i>S^o</i> – <i>illidi</i> Luc 6.48 τῇ οἰκίᾳ 49
προσλαλεῖν <i>loquī</i> Act 13.43 <i>alloquī</i> 28.20	προστάσσειν <i>praecipere</i> ^b <i>iubēre</i> ^c <i>statuere</i> Mat 1.24 8.4 δ προσέταξεν Μωϋσῆς Mar 1.44 Luc 5.14 – Act 10.33 τὰ προστεταγμένα ὑπὸ τοῦ κυρίου 48 ^b 17.26 δρίσας προστεταγμένους ^c καιρούς
προσλαμβάνεσθαι <i>assumere</i> ^b <i>sumere</i> ^c <i>ap-prehendere</i> ^d <i>accipere</i> ^e <i>suscipere</i> ^f <i>reficere</i> Mat 16.22 προσλαβόμενος αὐτόν Mar 8.32 ^c Act 17.5 18.28 προσελάβοντο αὐτόν (Apoll.) 27.33 ^d 38 ^b (vl ^a) τροφῆς – 28.2 ^f ἡμᾶς Rm 14.1 τὸν – ἀσθενοῦντα τῇ πίστει π..εσθε – 3 δ θεὸς γάρ αὐτὸν προσελάβετο 15.7 π..εσθε ^e ἄλλήλους, καθὼς καὶ δ Χός προσελάβετο ^e ἡμᾶς (vl ὑμ.) Phm 17 προσλαβού ^e αὐτὸν ὡς ἐμέ (vl 12 vg ^e)	προστάτις ἐγενήθη <i>S^o</i> – <i>astitit</i> Rm 16.2 πρ. πολλῶν ἐγεν. καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ
πρόσλημψις <i>S^o</i> – <i>assumptio</i> Rm 11.15 τίς ἡ πρ. εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;	προστιθέναι <i>adicere</i> ^b <i>addere</i> ^c <i>apponere</i> ^d <i>augēre</i> ^e <i>adaugēre</i> ^f <i>fieri</i> Mat 6.27 προσθεῖναι – πῆχυν ἔνα; 33 πάντα προστεθήσεται ὑμῖν Luc 12.25.31 Mar 4.24 μετρηθήσεται –, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν – (14.25 vl οὐ μὴ προσθῶ πεῖν) Luc 3.20 19.11 20.11 ^b 12 ^b Act 12.3 ^c 17.5 πρόσθετος ^e ἡμῖν πίστιν
προσμένειν <i>permanēre in</i> ^b <i>instare (alicui)</i> ^c <i>perseverare cum</i> ^d <i>remanēre</i> ^e <i>su-stinēre (aliquem)</i> Mat 15.32 προσμένουσίν ^c μοι Mar 8.2 ^e Act 11.23 τῷ κυρίῳ 13.43 τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ 18.18 ^e – 1 Ti 1.3 ^d ἐν Ἐφέσῳ 1 Ti 5.5 ἡ – δοντως χήρα – π..ει ^b ταῖς δεήσεσιν	Act 24.1 προσετέθησαν ^c – ψυχαί 47 κύριος προσετίθει ^d τοὺς σωζομένους 5.14 προσετίθεντο ^d πιστεύοντες 11.24 ^c 13.36 προσετέθη ^c „πρὸς τοὺς πατέρας” Gal 3.19 τί οὖν δ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη (vl ἐτέθη νγ πο-sita est), ἄχρις ἀν ἔλθῃ τὸ σπέρμα Hb 12.19 μὴ προστεθῆναι ^f αὐτοῖς λόγον
προσορμίζεσθαι <i>S^o</i> – <i>applicare</i> Mar 6.53	προστρέχειν <i>accurrere</i> ^b <i>procurrere</i> Mar 9.15 10.17 ^b Act 8.30 προσδραμών δ Φίλ.
προσοφείλειν <i>S^o</i> – <i>debēre</i> Phm 19 σεαυτόν	προσφάγιον <i>S^o</i> – <i>pulmentarium</i> Joh 21.5
προσοχδίζειν <i>infensum esse</i> Hb 3.10.17	πρόσφατος <i>nous</i> Hb 10.20 δόδον πρόσφατον
πρόσπεινον γίνεσθαι <i>S^o</i> – <i>esurire</i> Act 10.10	προσφάτως <i>nuper</i> Act 18.2 πρ. ἐληλυθότα
προσπηγνύναι <i>S^o</i> – <i>affigere</i> Act 2.23	προσφέρειν <i>offerre</i> ^b <i>afferre</i> ^c <i>praestare</i> – ^d (προσφέρεσθαι) <i>se offerre</i>
προσπίπτειν <i>procidere</i> ^b <i>irruere</i> Mat 7.25 προσέπεσαν ^b τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ Mar 3.11 προσέπιπτον αὐτῷ (sc daemonia) 5.33 ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα – προσέπεσεν αὐτῷ Luc 8.47 (cfr 28) Mar 7.25	Mat 2.11 προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα 4.24 τοὺς κακῶς ἔχοντας 8.18 δαιμονι-ζομένους 9.2 παραλυτικόν Mar 2.4 (vl προσεγγίσαι) – Mat 9.32 κωφὸν δαιμονιζόμενον 12.22 14.35 17.16 προσ-ήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου 5.23 ἐάν – π..ης τὸ δῶρόν σου 24 π..φερε 8.4 προσένεγκον τὸ δῶρον Mar 1.44 περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου Luc 5.14
Luc 5.8 Πέτρ. προσέπεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησ. Act 16.29 προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σιλᾶ	

Mat (18:24 v) προσηνέχθη – αὐτῷ ὁ φειλέτης
 19:13 προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία || Mar
 10:13 προσέφερον Luc 18:15^b τὰ βρέφη
 22:18 δηνάριον 25:20 ἄλλα πέντε τάλαντα
 Luc 23:14 προσηνέγκατέ μοι τὸν ἀνδρόν τοῦτον
 – 38 ὅξος προσφέροντες αὐτῷ Joh 19:29
 Joh 18:2 Ἰνα – δόξῃ λατρείαν πρ.^c τῷ θεῷ
 Act 7:42 „μὴ σφάγια – προσηνέγκατέ μοι –;”
 8:18 προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα
 21:28 ἔως οὗ προσηνέχθη – ἡ προσφορά
 Hb 5:1 Ἰνα π..η δῶρα – ὑπὲρ ἀμαρτιῶν 3 καὶ
 περὶ ἐαυτοῦ πρ..ειν περὶ ἀμαρτιῶν
 – 7 δεήσεις τε καὶ ἵκετηρίας πρὸς τὸν
 δυνάμενον σώζειν – προσενέγκας
 8:3 ἀρχιερεὺς εἰς τὸ π..ειν δῶρά τε καὶ
 ὑσίας καθίσταται ὅθεν ἀναγκαῖον
 ἔχειν τι – δ προσενέγκη 4 ὅντων τῶν
 προσφερόντων – τὰ δῶρα
 9:7 οὐ χωρὶς αἵματος δ προσφέρει 9
 – 14 Χοῦ, δς – ἐαυτὸν προσήνεγκεν ἀμω-
 μον τῷ θεῷ 25 οὐδὲ Ἰνα πολλάκις
 προσφέρῃ ἐαυτὸν 28 δ Χός, ἄπαξ
 προσενέχθεις – 10:1.2 οὐκ ἀν ἐπαύ-
 σαντο προσφερόμεναι 8.11.12 οὗτος
 – μίαν – προσενέγκας ὑσίαν
 11:4 πλείονα ὑσίαν “Ἄβελ – προσήνεγκεν
 – 17 πίστει „προσενήνοχεν Ἀβρ. τὸν Ἰσα-
 ἄκ –, καὶ τὸν μονογενῆ” προσέφερεν
 12:7 ὡς „υἱοῖς” ὑμῖν προσφέρεται^d δ ὁ θ.

προσφιλής *amabilis* Phil 4:8 ὅσα προσφιλῆ

προσφορά *oblatio* Act 21:26 → προσφέρειν
 Act 24:17 ἐλεημοσύνας ποιήσων – καὶ π..άς
 Rm 15:18 Ἰνα γένηται ἡ προσφορά τῶν ἔθνῶν
 εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη
 Eph 5:2 δ Χός – παρέδωκεν ἐαυτὸν ὑπὲρ ἡ-
 μῶν „π..ὰν καὶ ὑσίαν” τῷ θεῷ
 Hb 10:5 „ὑσίαν καὶ πρ. οὐκ ἡθέλησας” 8
 – 10 διὰ τῆς „πρ. τοῦ σώματος” Ἰησ. Χοῦ
 – 14 μιᾶ – πρ. τετελείωκεν – τοὺς ἀγιαζομ.
 – 18 οὐκέτι προσφορά περὶ ἀμαρτίας

προσφωνεῖν *loqui ad* ^b*alloqui* ^c*clamare* ^d*vocare*

Mat 11:16^c || Luc 7:32 – 6:13^d 13:12^d 23:20
 Act 21:40^b τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ 22:2

πρόσχυσις S^o – *effusio* Hb 11:28 αἵματος

προσψαύειν S^o – *tangere* Luc 11:16 φορτίοις

προσωπολημπτεῖν S^o – *personas accipere*
 Jac 2:9 εἰ δὲ π..εῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε

προσωπολήμπτης S^o – *personarum accep- tor* Act 10:34 „οὐκ ἔστιν πρ. δ θεός”

προσωπολημψία S^o – *acceptio persona-
 rum* Rm 2:11 οὐ γάρ ἔστιν πρ. παρὰ τῷ
 θεῷ Eph 6:9 παρ’ αὐτῷ Col 3:25
 Jac 2:1 μὴ ἐν π..αις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυ.

πρόσωπον *facies* ^b*aspectus* ^c*conspectus* ^d*persona* ^e*vultus* ^f*praesentes*

Mat 6:16 ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρ. αὐτῶν
 – 17 νηστεύων – τὸ πρ. σου νίψαι, δπως
 11:10 „πρὸ προσώπου σου” Mar 12: Luc
 (178 v) vg) 7:27 9:52^c αὐτοῦ 10:1 –
 Act 13:24 τῆς εἰσόδου αὐτοῦ
 16:3 τὸ πρ. τοῦ οὐρανοῦ || Luc 12:56
 17:2 ἔλαμψεν τὸ πρ. αὐτοῦ || Luc 9:29^e
 – 6 ἔπεσαν ἐπὶ πρ. αὐτῶν 26:39 ἔπεσεν
 – αὐτοῦ Luc 5:12 17:18 1 Co 14:25 πε-
 σῶν – προσκυνήσει Ap 7:11 11:16
 18:10 βλέπουσι τὸ πρ. τοῦ πατρός μου
 22:16 οὐ – βλέπεις εἰς πρ.^d ἀνθρώπων ||
 Mar 12:14 Luc 20:21 λαμβάνεις πρ.^d
 – Gal 2:6 „πρ.^d – θεὸς ἀνθρώπου οὐ
 λαμβάνει” Jud 16 θαυμάζοντες π..α^d
 26:87 ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

Mar 14:65 περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον
 Luc 2:31 „κατὰ πρ. – τῶν λαῶν” – Act 3:13
 ἥρνήσασθε κατὰ πρ. Πιλάτου 25:16
 πρὶν ἦ – κατὰ πρ.^f ἔχοι τοὺς κατηγό-
 ρους – 2 Co 10:1 κατὰ πρ. μὲν ταπει-
 νός ἐν ὑμῖν 7 τὰ κατὰ πρ. βλέπετε
 Gal 2:11 κατὰ πρ. αὐτῷ ἀντέστην

9:61 τὸ πρ. ἐστήρισεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς
 Ἱερ. 63 τὸ πρ. αὐτοῦ ἦν πορεύόμε-
 νον (v) ..οιμένου vg euntis) εἰς Ἱερ.

21:35 ἐπὶ πρ. πάσης τῆς γῆς Act 17:28
 24:5 κλινουσῶν τὰ πρ.^e εἰς τὴν γῆν

Act 2:28 „εὐφροσύνης μετὰ τοῦ πρ. σου”
 3:20 καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ πρ.^c τοῦ κυ-
 ρίου 5:41 ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ
 πρ.^c τοῦ συνεδρίου 7:46 ἔξωσεν δ θε-
 ὀς ἀπὸ πρ. τῶν πατέρων ἡμῶν –
 2 Th 1:9 δίκην τίσουσιν – „ἀπὸ πρ. τοῦ
 κυρίου” – Ap 6:18 „κρύψατε ἡμᾶς ἀ-
 πὸ πρ. τοῦ καθημ.” 12:14 ἀπὸ πρ. τοῦ
 ὄφεως 20:11 οὖς „ἀπὸ τοῦ πρ.^c ἔφυ-
 γεν ἡ γῆ” καὶ δ οὐρανός
 6:15 τὸ πρ. αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσ. ἀγγέλου

Act 20²⁵ ούκέπι ὅψεσθε τὸ πρ. μου 38 αὐτοῦ
 1 Co 13¹² τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον
 2 Co 1¹¹ ἵνα ἐκ πολλῶν πρ.^d – εὐχαριστηνῆ
 210 εἴ τι κεχάρισμαι, – ἐν π..ῳ^d Χοῦ
 3 7 μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι – εἰς τὸ πρ.
 Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσ.^e
 – 13 „έτιδει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρ. αὐτοῦ”
 – 18 ἡμεῖς – ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ
 4 8 πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δό-
 ξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χοῦ
 512 πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους
 καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ
 824 εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν
 1120 εἴ τις εἰς πρόσωπον ύμᾶς δέρει
 Gal 1²² ἀγνοούμενος τῷ πρ. ταῖς ἐκκλησίαις
 Col 2 1 ὅσοι οὐχ ἔόρακαν τὸ πρόσ. μου ἐν
 1 Th 2¹⁷ ἀπορφανισθέντες ἀφ' ύμῶν – π..ῳ^b
 οὐ καρδίᾳ, – ἐσπουδάσαμεν τὸ πρ. ύ-
 μῶν ἰδεῖν 310 δεόμενοι – ἰδεῖν ύμ. τ. πρ.
 Hb 9²⁴ ἐμφανισθήναι τῷ προσ.^e τοῦ θεοῦ
 Jac 1¹¹ ἡ εὐπρέπεια τοῦ πρ.^e αὐτοῦ ἀπώλ.
 – 23 κατανοοῦντι τὸ πρ.^e τῆς γενέσεως
 1 Pe 3¹² „πρ.^e – κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά”
 Ap 4 7 ἔχων „τὸ πρ.” ὡς „ἀνθρώπου” 9⁷
 10 1 τὸ πρ. αὐτοῦ (sc άγγ.) ὡς δ ἥλιος
 22 4 „δψονται τὸ πρ. αὐτοῦ” (sc θεοῦ)

προτείνειν *astringere* Act 22²⁵ ἴμᾶσιν

πρότερος, ὁ et τὸ πρότερον ^aprior ^bpri-
 stinus ^cprius ^diampridem
 Joh 6⁶² ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρ.^c 750 ὁ
 ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν π..ον (vg^o) 98^c
 2 Co 11¹⁵^c ἐλθεῖν Gal 4¹³^d εὐηγγελισάμην
 Eph 4²² κατὰ τὴν προτέραν^b ἀναστροφήν
 1 Ti 1¹³ τὸ πρότερον^c δόντα βλάσφημον
 Hb 4 6 οἱ π..ον^a εὐαγγελισθέντες 727^c 1032^b
 1 Pe 1¹⁴ ταῖς – πρότερον^a ἐπιθυμίαις

προτίθεσθαι *propone* Rm 1¹³ ἐλθεῖν
 Rm 3²⁵ δν προέθετο δ ὑεὸς Ιλαστήριον
 Eph 1⁹ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἦν πρ-
 έθετο ἐν αὐτῷ

προτρέπεσθαι *exhortari* Act 18²⁷

προτρέχειν *praecurrere* Luc 19⁴ Joh 20⁴

προϋπάρχειν *antea, ante esse* Lc 23¹² Act 8⁹

πρόφασις ^aexcusatio προφάσει: ^bsub ob-
 tentiu ^cin occasione ^dper occasi-
 onem ^esimulantes.

Mar 12⁴⁰ π..ει^b μακρὰ προσευχόμενοι || Luc
 2047 π..ει^e μ. π..ονται (v1 Mat 23¹⁴)
 Joh 15²² π..iv^a οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας
 Act 27³⁰ προφάσει^b ώς – ἀγκύρας – ἐκτείνειν
 Phl 1¹⁸ εἴτε π..ει^d εἴτε ἀληθείᾳ, Χός καταγγ.
 1 Th 2 5 οὕτε ἐν προφάσει^c πλεονεξίας

προφέρειν *proferre* Luc 6⁴⁵ ἀγαθόν, – πον.

προφητεία *prophetia*

Mat 13¹⁴ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ πρ. Ἡσαΐου
 Rm 12 6 εἴτε π..αν, κατὰ τὴν ἀναλογ. – πίστ.
 1 Co 12¹⁰ ἄλλω – πρ., ἄλλω – διακρίσεις πνευμ.
 13 2 ἐὰν ἔχω π..αν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια
 – 8 εἴτε δὲ π..αι, καταργηθήσονται
 14 6 ἐὰν μὴ – λαλήσω – ἡ ἐν π..α φῇ διδ.
 – 22 ἡ δὲ προφητ. οὐ τοῖς ἀπίστοις ἄλλα
 τοῖς πιστεύουσιν (sc εἰς σημεῖόν ἔστ.)
 1 Th 5²⁰ προφητείας μὴ ἔξουθενείτε
 1 Ti 1¹⁸ κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ π..ας
 414 χαρίσματος, δ ἐδόθη σοι διὰ π..ας
 2 Pe 1²⁰ πᾶσα πρ. γραφῆς ίδιας ἐπιλύσεως οὐ
 γίνεται· 21 οὐ γάρ θελήματι ἀνθρώ-
 που ἡνέχθη προφητείας ποτέ^e
 Ap 1 3 οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς πρ.
 11 6 τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν
 1910 ἡ – μαρτυρία Ἰησοῦ ἔστιν τὸ πνεῦμα
 τῆς προφητείας
 22 7 δ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς πρ. (v1 ο
 vg v1^o) 10 μὴ σφραγίσῃς 18.19 ἔαν
 τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων – τῆς πρ.

προφητεύειν *prophetare* ^bprophetizare

Mat 7²² οὐ „τῷ σῷ δύναμι ἐπ..εύσαμεν” –;
 1113 ἔως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν
 15 7 καλῶς ἐπ..σεν περὶ ύμῶν Ἡσαΐας ||
 Mar 7⁶ – Jud 14 ἐπ..σεν – Ἐνώχ
 2668 προφήτευσον^b ἡμῖν, χριστέ, τίς ἔστιν
 δ παίσας σε; || Mar 14⁸⁵^b Luc 22⁶⁴^b
 Luc 1⁶⁷ Ζαχ. – ἐπ..σεν – Joh 11⁵¹ ἀρχιερ. ὕν
 Act 2¹⁷ „π..σουσιν οἱ υἱοὶ ύμῶν καὶ αἱ θυγ.” 18
 19 6 ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπ..ευον
 21 9 θυγατέρες τέσσ. παρθένοι π..ουσαι
 1 Co 11 4 ἀνήρ – π..ων κατὰ κεφαλῆς ἔχων 5
 13 9 καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν
 14 1 ζηλοῦτε –, μᾶλλον – ἵνα π..ητε 5.39
 – 3 δ – π..ων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδο-
 μήν 4 ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ 5 μείζων
 – δ π..ων ἡ δ λαλῶν γλώσσαις
 – 24 ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν
 – 31 δύνασθε – καδ’ ἔνα πάντες π..τεύειν
 1 Pe 1¹⁰ οἱ περὶ τῆς εἰς ύμᾶς χάριτος πρ-

φητεύσαντες — Jud 14 → Mat 157
Ap 10:11 „δεῖ σε — π..σαι ἐπὶ λαοῖς” — 113

προφήτης *propheta*

νόμος καὶ προφῆται, Μωϋσῆς καὶ προφῆται → νόμος et Μωϋσῆς
Praemittuntur loci referentes dicta prophetarum (nomine interdum appellatorum)

Mat 12:25.15.17 (Jer.) 23 φῆμὲν διὰ τῶν πρ. 33 (Jes.) || Mar 1:2 Luc 3:4 — Mat 4:14 (Jes., ut 8:17 12:17 13:35) 21:4 24:15 („τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημῶσεως“ τὸ φῆμὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ πρ.) 27:9 (Jer. v1 Sach., Jes.) — Luc 1:70 διὰ στόματος τῶν ἀγίων ἀπ’ αἰῶνος πρ. αὐτοῦ 4:17 βιβλίον τοῦ πρ. Ἡσ. — Joh 1:23 (Jes.) 6:45 ἔστιν γεγρ. ἐν τοῖς πρ. 12:38 (Jes.) — Act 2:16 (Joel) 3:0 (Dav., πρ. οὖν ὑπάρχων) 3:18.21 τῶν ἀγίων ἀπ’ αἰ. αὐτοῦ πρ. 22 (Moses) 24 οἱ πρ. ἀπὸ Σαμουὴλ 7:42 ἐν βιβλῷ τῶν προφητῶν 48 8:28 (Jes. 30:34 περὶ τίνος ὁ πρ. λέγει τοῦτο;) 13:40 15:15 28:25 (Jes.) → Tit 1:12

Mat 5:12 οὕτως — ἐδίωξαν τοὺς πρ. τοὺς πρὸ ύμῶν || Luc 6:23 → Act 7:52

10:41 ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν π..ου λήμψεται

11:9 τί ἔξηλθατε; προφήτην ἰδεῖν; — καὶ περισσότερον π..ου || Luc 7:28

12:39 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφ.

13:17 πολλοὶ πρ. καὶ δίκαιοι || Luc 10:24 — 57 οὐκ ἔστιν πρ. ἀπιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι || Mar 6:4 Luc 4:24 οὐδεῖς πρ. δεκτός Joh 4:44 πρ.—τιμὴν οὐκ ἔχει

14:5 ὡς προφήτην αὐτὸν (Joh.) εἶχον

21:28 || Mar 11:32 Luc 20:6 — Mat 21:46 εἰς π..ην αὐτὸν (Jesum) εἶχον

16:14 ἔτεροι δὲ Ἱερεμίαν ἢ ἔνα τῶν πρ. ||

Mar 8:28 Luc 9:19 πρ. τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη — Mar 6:15 πρ. ὡς εἰς τῶν πρ. || Luc 9:8 πρ. τις τῶν ἀρχαίων

21:11 ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ

23:29 τοὺς τάφους τῶν πρ. καὶ — τῶν δικαίων 30 οὐκ ἀν ἡμεδα—κοινωνοὶ ἐν

τῷ αἵματι τῶν πρ. 31 υἱοί ἔστε τῶν φονευσάντων τοὺς πρ. 34 ἐγὼ ἀπο-

στέλλω—π..ας καὶ σοφούς 37 Ἱερουσ.,

ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς πρ. || Luc 11:47.

49 π..ας καὶ ἀποστόλους 50 ἵνα ἐκ-

ζητηθῇ τὸ αἷμα—τῶν πρ. 13:34 εἴρ 33

οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι

ἔξω Ἱερουσαλήμ

26:58 ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν πρ.

(27:35 v1 πλ..ῆ τὸ φῆμὲν ὑπὸ τοῦ πρ.)

Luc 1:76 προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ

4:27 πολλοὶ λεπροὶ — ἐπὶ Ἐλισ. τοῦ πρ.

7:16 προφήτης μέγας ἡγέρθη ἐν ἡμῖν

— 39 οὗτος εἰ ἦν [δ] πρ., ἐγίνωσκεν ἄν

13:28 Ἀβρ. καὶ Ἰσ.—καὶ πάντας τοὺς πρ.

18:31 τελεσθήσεται — τὰ γεγραμμένα διὰ

τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου

24:19 Ἰησοῦ —, δις ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης

— 25 βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ

πᾶσιν οἵς ἐλάλησαν οἱ προφῆται

Joh 1:21 ὁ πρ. εἰ σύ; 25 εἰ σὺ οὐκ εἰ—οὐδὲ ὁ

πρ.; — 4:19 θεωρῶ ὅτι πρ. εἰ σύ 6:14

οὗτός ἔστιν ἀληθῶς ὁ πρ. ὁ ἐρχό-

μενος 7:40 ὁ πρ. 9:17 ὅτι πρ. ἔστιν

7:52 ἐκ τῆς Γαλιλ. προφήτ. οὐκ ἐγίρεται

8:52 Ἀβρ. ἀπέδανεν καὶ οἱ προφῆται 53

Act 3:22 „π..ην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος“ 7:37

— 23 „ἔαν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφ. ἐκείνου“

— 25 ὑμεῖς ἔστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν

7:52 τίνα τῶν προφ. οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέ-

ρες ὑμῶν;

10:43 τούτῳ πάντες οἱ πρ. μαρτυροῦσιν

11:27 κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολ. προφῆται

13:1 ἐν Ἀντιοχ. — π..αι καὶ διδάσκαλοι

— 20 κριτὰς ἔως Σαμουὴλ προφήτου

— 27 τὰς φωνὰς τῶν προφ.—ἐπλήρωσαν

15:32 Ἰούδας τε καὶ Σιλᾶς, καὶ αὐτοὶ προ-

φῆται ὅντες, — παρεκάλεσαν

21:10 κατῆλθεν τις — πρ. δνόματι Ἀγαθός

26:27 πιστεύεις, βασιλεὺς Ἀγρ., τοῖς πρ.;

Rm 1:2 ὁ προεπιγγείλατο διὰ τῶν πρ. αὐτοῦ

11:3 „τοὺς πρ. σου ἀπέκτειναν“

1 Co 12:28 οὓς μὲν ἔθετο — ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ — προ-

φῆτας 29 μὴ πάντες προφῆται;

14:29 π..αι δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν

— 32 πνεύματα π..ῶν π..αῖς ύποτάσσεται

37 εἰ τις δοκεῖ πρ. εἶναι ἢ πνευματι-

κός, ἐπιγινωσκέτω ὃ γράφω ύμῖν

Eph 2:20 ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστ. καὶ πρ.

3:5 ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀ-

ποστόλοις αὐτοῦ καὶ πρ. ἐν πνεύμα

4:11 ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστ., τοὺς δὲ πρ.

1 Th 2:15 τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων

Ἴησοῦν καὶ τοὺς προφῆτας

Tit 1:12 εἶπέν τις ἔξ αὐτῶν Ἰδιος αὐτῶν πρ.

Hb 1:1 λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς πρ.

11:32 τῶν πρ., οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσ.

Jac 5:10 ύπόδειγμα — μακροδυμίας τοὺς πρ.

1 Pe 1:10 περὶ ἣς σωτηρίας — ἐξηρεύνησαν π..

αι οἱ περὶ τῆς εἰς ύμᾶς χάριτος

2 Pe 2:16 ἐκώλυσεν τὴν τοῦ πρ. παραφρονίαν

2 Pe 3 2 μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν
 Ap 10 7 ὡς εὐηγγέλισεν „τοὺς – προφήτας”
 11 10 οἱ δύο πρ. ἐβιασάνισαν τοὺς κατοικ. – 18 μισθὸν „τοῖς δούλοις σου τοῖς πρ.”
 16 ε αἷμα ἀγίων καὶ πρ. ἔξέχεαν 1824
 1820 οἱ ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρ.
 22 ε ὁ ὑεδός τῶν πνευμάτων τῶν προφητ. – οἱ σύνδουλός σου εἴμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν

προφητικός S^o – ^aprophetarum ^bpr..icus
 Rm 1628 γραφαί^a 2 Pe 119 τὸν προφ.^b λόγον

προφῆτις ^aprophetissa ^bpr..tes Luc 236
 „Ἄννα^a Ap 220 Ἰεζ. ἡ λέγουσα ἐαυτὴν πρ.^b

προφθάνειν praevenire Mat 1725 αὐτὸν

προχειρίζειν ^aconstituere ^bpraedicare ^cpraeordinare Act 320 τὸν προκεχειρισμένον^b ὑμῖν χριστὸν Ἰησ. 2214^c 2616^a

προχειροτονεῖν S^o – praeordinare Act 1041

Πρόχορος Act 65 Φίλιππον καὶ Πρόχορον

πρύμνα S^o – puppis Mat 438 Act 2729.41

πρωΐ mane Mat [163] 201 2118 Mar 135 πρ. (vg^o) ἔννυχα λίαν 1120 1335 ἡ ἀλεκτοροφωνίας ἡ πρ. 151 (Joh 1828) 162 λίαν πρωΐ (Joh 201) [169] Act 2823

πρωΐα mane Mat 271 Joh 214

πρωϊνός (sc ἀστήρ) matutina (sc stella)
 Ap 228 2216 ὁ ἀστήρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός

πρώρα S^o – prora Act 2730.41

πρωτεύειν primatum tenēre Col 118

πρωτοκαθεδρία S^o – prima cathedra

Mat 23 6 φιλοῦσιν – τὰς πρ. ἐν ταῖς συναγωγαῖς || Mr 1239 Lc 1143 τὴν πρ. 2046 π..ας

πρωτοκλισία S^o – primas discubitus ^bpr. accubitus ^cpr. recubitus ^dpr. locus
 Mat 23 6^c || Mar 1239 Luc 2046 – 147^b 8^d

***πρῶτον** primum ^bprimo ^cprius

Mat 524 πρῶτον^c διαλλάγηδι τῷ ἀδελφῷ σου 633 πρ. τὴν βασιλ. καὶ τὴν δικαι. αὐτοῦ

Mat 1710 Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρ.; || Mar 911.12
 Mar 1310 εἰς – τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι
 Luc 1725 πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν
 21 οἱ δεῖ γάρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον
 Rm 116 Ἰουδαίων τε πρῶτ. καὶ “Ἐλληνι 29.10
 1 Th 416 οἱ νεκροὶ ἐν Χῷ ἀναστῆσονται πρ.
 (vl πρῶτοι νg primi), ἐπειτα ἡμεῖς
 2 Th 2 3 ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον
 Jac 317 πρ. μὲν ἀγνή ἐστιν, ἐπειτα εἰρηνική

***πρῶτος** primus ^bprior, prius ^cprinceps
^dnobilis

Mat 1245 γίνεται τὰ ἐσχατα τοῦ ἀνθρ. – χειρονα τῶν πρ.^b || Lc 1126^b – 2 Pe 220^b
 1930 ἐσονται πρῶτοι ἐσχατοι καὶ ἐσχατοι πρῶτοι 2016 || Mar 1031 Luc 1330
 20 8 ὅπὸ τῶν ἐσχάτων ἔως τῶν πρῶτων – 27 δς δν ὑέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος,
 ἐσται ὑμῶν δοῦλος || Mar 1044 935
 2238 αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή || Mar 1228.29
 2764 ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης^b
 Mar 621 τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλ. Luc 1947 οἱ πρ.^c τοῦ λαοῦ Act 1350 τῆς πόλεως 252 τῶν Ἰουδ. 2817.7 τῷ πρ.^c τῆς νήσου – 174 γυναικῶν πρῶτων^d
 [16 9 ἀναστὰς – πρωΐ πρώτῃ σαββάτου]
 Joh 115 ὅτι πρῶτος^b μου ἦν 30^b

[8 7 πρῶτος ἐπ’ αὐτὴν βαλέτω λίθον]
 Act 2623 εὶ πρῶτος ἔξ ἀναστάσεως νεκρῶν 1 Co 1545 ἐγένετο ὁ πρ. ἀνθρωπος Ἄδαμ 47 Eph 6 2 ἡπις – ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ 1 Ti 115 ἀμαρτωλοὺς σῶσαι· ὃν πρ. είμι ἐγώ 16 ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείχηται Ἰ. Χός τὴν ἀπασαν μακροδυμίαν 213 Ἄδαμ γὰρ πρ. ἐπλάσθη, είτα Εὕα 512 ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἡδέτησαν 2 Ti 416 ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς Hb 8 7 εὶ – ἡ πρώτη^b (sc διαθήκη) 13 πεπαλαίωκεν τὴν πρ.^b 91^b 15 ἐπὶ τῇ πρ.^b διαθήκῃ 18 92 σκηνὴ – ἡ πρ. 6^b 8^b 10 9 ἀναιρεῖ τὸ πρ., ἵνα τὸ δεύτ. στήσῃ 1 Jo 419 ὅτι αὐτὸς πρῶτος^b ἡγάπησεν ἡμᾶς Ap 117 „ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἐσχατος” 28 2213 2 4 τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτ. ἀφῆκας – 5 τὰ πρ. ἔργα ποίησον cfr 19 τὰ ἔργα σου τὰ ἐσχατα πλείονα τῶν πρώτ.^b 20 5 ἡ ἀνάστασις ἡ πρ. 6 μέρος ἐν τῇ ἀν. 21 1 ὁ – πρ. οὐρανὸς καὶ ἡ πρ. γῆ ἀπῆλθαν 4 ὅτι „τὰ πρῶτα” ἀπῆλθαν

πρωτοστάτης auctor seditionis Act 245

πρωτοτόκια *primitiva* Hb 1216 „άπέδοτο”

πρωτότοκος *primogenitus* ^b*primitivus*

Luc 2 7 ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότ.

Rm 829 εἶναι – π..ον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς

Col 115 ὅς ἐστιν –, πρ. πάσης κτίσεως

– 18 ὅς ἐστιν –, πρ. ἐκ τῶν νεκρῶν Ap 15

Hb 1 6 δταν – εἰσαγάγη τὸν πρ. εἰς τ. οἴκου.

1128 ἵνα μὴ δ ὀλεθρεύων τὰ πρ.^b δήγη

1223 προσεληλύθατε – ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων^b ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς

πρώτως S^o – *primum* Act 1126 Χριστιανούς

πταίειν *offendere* ^b*peccare*

Rm 1111 μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γέν.

Jac 210 πταίσῃ δὲ ἐν ἐνὶ 32 πολλὰ – π..ομεν
ἄπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει

2 Pe 110 ταῦτα – ποιοῦντες οὐ μὴ π..σητέ^b ποτε

πτέρνα *calcaneus* Joh 1318 „ἐπῆρεν – τήν”

πτερύγιον ^a*pinnaculum* ^b*pinna*

Mat 4 5 ἐπὶ τὸ πτερύγιον^a τοῦ Ἱεροῦ || Lc 49^b

πτέρυξ *ala* ^b*penna* (v1 *pinna*) Mat 2337
ὑπὸ τὰς πτ. || Luc 1334^b – Ap 48 99 1214

πτηνόν S^o – *vulturis* 1 Co 1539 σὰρξ π..ῶν

πτοείσθαι ^a*terrēti* ^b*conturbari*

Luc 21 9 μὴ πτοηθῆτε^a 2437 πτοηθέντες^b

πτόησις *perturbatio* 1 Pe 36 „μὴ φοβούμεναι” μηδεμίαν „πτόησιν”

Πτολεμαῖς Act 217 ἀπὸ Τύρου – εἰς Πτολ.

πτύειν *expuere* Mar 733 823 Joh 96

πτύον S^o – *ventilabrum* Mat 312 || Luc 317

πτύρεσθαι (pass) S^o – *terrēti* Phl 128 μὴ π..όμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων

πτύσμα S^o – *sputum* Joh 96 ἐκ τοῦ πτύσ.

πτύσσειν S^o – *plicare* Luc 420 τὸ βιβλίον

πτῶμα *corpus* Mat 1412 || Mar 629

Mat 2428 Mar 1545 Ap 118.9

πτῶσις *ruina* Mat 727 Luc 234 εἰς πτῶσιν

πτωχεία *paupertas* ^b*inopia*

2 Co 8 2 ἡ κατὰ βάθους πτ. αὐτῶν ἐπερίσσ.

– 9 ἐπτώχευσεν πλούσιος ὃν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ^b πλουτήσητε

Ap 2 9 οἶδά σου – τὴν πτ., ἀλλὰ πλούσ. εἰ

πτωχεύειν *egenum fieri* → πτωχεία 2 Co 89

πτωχός *pauper* ^b*egenus* ^c*egens* ^d*mendicus*

Mat 5 3 μακάριοι „οἱ πτ.” τῷ πνεύματι || Luc 620 οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα

11 5 „πτωχοὶ εὐαγγελίζονται” || Luc 722

– 418 „εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς”

1921 καὶ δὸς πτωχοῖς || Mar 1021 Luc 1822 διάδος egr 198 τὰ ἡμίση μου τῶν ὑπαρχόντων – τοῖς πτωχοῖς δίδωμι

26 9 ἐδύνατο – δοθῆναι πτωχοῖς 11 πάντοτε – τοὺς πτ. ἔχετε μεν’ ἐσυτῶν ||

Mar 146.7 Joh 125^b 6 οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτ.^b ἔμελεν αὐτῷ 8 – 1329 ἡ τοῖς πτωχοῖς^b ἵνα τι δῶ

Mar 1242 μία χήρα πτωχή 43 || Luc 213

Luc 1413 κάλει π..ούς 21 τοὺς πτ. – εἰσάγαγε 1620 πτ.^d δέ τις δινόματι Λάζαρος 22^d

Rm 1528 κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτ. τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ

2 Co 610 ὡς π..οὶς πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες

Gal 210 μόνον τῶν πτωχ. ἵνα μνημονεύωμεν 4 9 ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ π..ά^b στοιχεῖα

Jac 2 2 εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτ. 3 τῷ πτ. εἴπητε· 5 οὐχ δ θεὸς ἔξελέξατο τοὺς πτ. τῷ κόσμῳ πλουσίους ἐν πίστει –; 6 ὑμεῖς δὲ ἡτιμήσατε τὸν πτωχόν

Ap 317 οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἰ – πτωχός 1316 ποιεῖ – καὶ τοὺς πτωχ. –, ἵνα δῶσιν

πυγμή Mar 73 ἐὰν μὴ πυγμῇ (v1 πυκνά vg *crebro*) νίψωνται τὰς χεῖρας

πύθων S^o – *python* Act 1618 πνεῦμα π..α

πυκνός *frequens* ^b(π..ά, π..ότερον) *frequenter* Luc 533 νηστεύουσιν π..ά^b Act 2426^b 1 Ti 523 διὰ – τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας

πυκτεύειν S^o – *pugnare*

1 Co 926 οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων

πύλη *porta*

Mat 713 εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι

πλατεῖα [ἡ π.] 14 ὅτι στενὴ ἡ πύλη

1618 πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς

Luc 7:12 τῆς πόλεως – Act 3:10 ἐπὶ τῇ ὡραίᾳ
πύλῃ τοῦ ἱεροῦ – 9:24 12:10 16:13
Heb 13:12 διὸ καὶ Ἰησ. – ἔξω τῆς πύλης ἔπανεν

πυλών *ianua* (Evv et Act) *porta* (Ap)
Mat 26:71 Luc 16:20 Act 10:17 12:13.14 14:13
Ap 21:12 πυλῶνες δώδεκα 13:15.21.25 22:14

πυνθάνεσθαι *interrogare* ^b*inquirere* ^c*sciscitari* ^d*cognoscere*

Mat 2:4 ἐπ..ετο^c παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται – Luc 15:28 τί ἀν εἴη ταῦτα 18:38
Joh 4:52 ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν
Act 4:7 ἐπυνθάνοντο· ἐν ποίᾳ δυνάμει –;
10:18.29 21:33 23:19.20^b 34^d ὅτι ἀπὸ Κιλικίας

πῦρ *ignis*

Mat 3:10 ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται ||
Luc 3:9 – Mat 7:19

– 11 ὑμᾶς βαπτίσει ἐν – πυρὶ || Luc 3:16
– 12 τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ || Luc 3:17 – Mar 9:13 ἢ – ἀπελθεῖν – εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβέστον (4:6.47
v1) 48 δπου – „τὸ πῦρ οὐ σβέννυται”
5:22 ἔνοχος – εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός 18:9 ἢ – βληθῆναι εἰς τὴν γ. τοῦ πυ.
13:40 τὰ ζιζάνια – πυρὶ κατακαίεται
– 42 εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός 50
17:15 πολλάκις – πίπτει εἰς τὸ π. || Mar 9:22
18:8 ἢ – βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον
25:41 πορεύεσθε – εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον

Mar 9:48 πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται

Luc 9:54 „πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ”
12:49 πῦρ ἥλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τί θέλω εἰ ἡδη ἀνήφη

17:29 „ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον” – 22:55

Joh 15:6 εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν (sc τὸ κλῆμα)

Act 2:3 ὥφθησαν – γλῶσσαι ὧσεὶ πυρός
– 19 7:30 „ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου” – 28:5

Rm 12:20 „ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ –”

1 Co 3:13 ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, – ἐκάστου τὸ ἔργον – τὸ π. αὐτὸ δοκιμάσει 15

αὐτὸς δὲ σωθήσεται, – ὡς διὰ πυρός

2 Th 1:8 ἐν τῇ ἀποκαλύψει – Ἰησοῦ – „ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν”

Heb 1:7 „τοὺς λειτουργοὺς – πυρὸς φλόγα”
10:27 „πυρὸς ζῆλος” – 11:34 12:18

12:29 „ὅθεδ” ἡμῶν „πῦρ καταναλίσκον”

Jac 3:5 ἡλίκον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει
– 8 ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικ.

5:3 φάγεται τὰς σάρκας ὕμῶν ὡς πῦρ

1 Pe 1:7 χρυσίου –, διὰ πυρὸς – δοκιμαζομέν.

2 Pe 3:7 πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως
Jud 7 πυρὸς αἰώνιου δίκην ὑπέχουσαι
23 σώζετε „ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες”

Ap 1:14 „οἱ ὀδυθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός” 2:18 19:12 – 10:1 ὡς στῦλοι πυρός
3:18 χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός
4:5 8:5.7.8 9:17.18 11:5 13:13 14:10.18 15:2
16:8 17:18 18:8 19:20 εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός 20:10.14.15 21:8 – 20:9

πυρά ^a*pyra* ^b*ignis* Act 28:2^a 3^b

πύργος *turris* Mat 21:33 „ἀκοδόμησεν πύργον” || Mar 12:1 – Luc 13:4 ὁ π. ἐν τῷ Σιλωάμ 14:28 θέλων π..ον οἰκοδομῆσαι

πυρέσσειν S^o – *febricitare* Mat 8:14 || Mar 1:30

πυρετός *febris* Mat 8:15 || Mar 1:31 Luc 4:38.39
ἐπετίμησεν τῷ πυρ. – Joh 4:52 Act 28:8

πύρινος *igneus* Ap 9:17 θώρακας πυρίνους

πυροῦσθαι (pass.) *uri* ^b(π..ούμενος) *ardens*
^c(πεπυρωμένος) *igneus* ^d*ignitus probatus*

1 Co 7:9 κρείττον – ἔστιν γαμεῖν ἢ π..ούσθαι

2 Co 11:29 καὶ οὐκ ἔγω πυροῦμας;

Eph 6:16 τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρ.^c

2 Pe 3:12 οὐρανοὶ πυρούμενοι^b λυθήσονται

Ap 1:15^b 3:18 ἀγοράσαι – χρυσίον πεπυρ.^d

πυρράζειν S^o – ^a*rubicundum esse* ^b*rusticare* Mat 16:2 π..ει^a ὁ οὐρανός 3^b

πυρρός *rafas* Ap 6:4 ἵππος 12:3 δράκων

Πύρρος Act 20:4 Σώπατρος Πύρρου

πύρωσις *incendium* ^b*fervor*

1 Pe 4:12 μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει^b

Ap 18:9 τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς 18

πωλεῖν *vendere* ^b(pass) *vaeire* (vl ve.)

Mat 10:29 οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; ^b || Luc 12:8 πέντε – ἀσσ. δύο; ^b

13:4 πωλεῖ δσα ἔχει 19:21 πώλησόν σου

τὰ ὑπάρχοντα || Mar 10:21 Luc 18:22

– 12:3 πωλήσατε τὰ ὑπάρχ. ὑμῶν

21:12 ἔξεβαλεν – τοὺς πωλοῦντας κτλ. ||

Mar 11:15 Luc 19:45 Joh 2:14.16

25:9 πορεύεσθε – πρὸς τοὺς πωλοῦντας

Luc 17:28 ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον

Luc 22:36 πωλησάτω τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ
 Act 4:34 πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων 37 51 ἐπώλησεν
 1 Co 10:25 πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον^b
 Ap 13:17 ἵνα μή τις δύνηται – πωλῆσαι εἰ μή πῶλος (sc ὅνου) *pallas* Mat 21:2.5.7 || Mar 11:2.4.5.7 Luc 19:30.33.35 Joh 12:15

πώποτε *υπόρωμα*

Luc 19:30 ἐφ' δν οὐδεὶς πώποτε – ἐκάθισεν
 Joh 1:18 θεὸν οὐδεὶς ἐώρακεν πώποτε 1 Jo 4:12 θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται
 5:37 οὕτε φωνὴν αὐτοῦ πώπ. ἀκηκόατε
 6:35 ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσει πώποτε 8:33 οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν

πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι

πωροῦν ^a*indurare* πωροῦσθαι ^b*caecari* ^c*excaecari* ^d*obcaecari* (^{bcd} ex vι πηροῦσθαι) ^e*obtundī*
 Mar 6:52 ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη ^d 8:17 πεπ..ην^b ἔχετε τὴν καρδίαν –; Joh 12:40 „ἐπώρωσεν^a αὐτῶν τὴν καρδίαν” Rm 11:7 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν^c
 2 Co 3:14 ἐπωρώθη^e τὰ νοήματα αὐτῶν

πώρωσις *caecitas* (ex vι πήρωσις)

Mar 3:5 συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ π. τῆς καρδίας αὐτῶν – Eph 4:18 διὰ τὴν π. Rm 11:25 ὅτι πώρ. ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα

P

Ῥαάβ Hb 11:31 Jac 2:25 → **Ῥαχάβ**

ῥαββί S^o – *rabbi*
 Mat 23:7 φιλοῦσιν – καλεῖσθαι – ῥαββί – 8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί 26:25.49 Mar 9:5 11:21 14:45 Joh 1:38 (δ λέγεται μεδερμηνευόμενον διδάσκαλε) 49 32:26 (Johannes) 4:31 6:25 9:2 11:8

ῥαββουνί S^o – *rabboni* Mar 10:51 Joh 20:16 λέγει – Ἐβραϊστί· β. (δ λέγεται διδ.)

ῥαβδίζειν *virgis caedere* Act 16:22 ἐκέλευον ῥαβδίζ. 2 Co 11:25 τρὶς ἐρραβδίσθην

ῥάβδος *virga*

Mat 10:10 μηδὲ ῥάβδον || Mar 6:8 μηδὲν – εἰ μὴ ῥάβδον μόνον Luc 9:3 μήτε ῥάβδον 1 Co 4:21 ἐν ῥάβδῳ ἔλθω –, ἡ ἐν ἀγάπῃ –; Hb 1:8 „δ. τῆς εὐδύτητος δ. τῆς βασιλείας” αὐτοῦ 9:4 ἐν ἡ–ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν 11:21 „ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ” Ap 2:27 „ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ” 12:5 19:15 – 11:

ῥαβδοῦχοι S^o – *lictores* Act 16:35.38

Ῥαγαύ Luc 3:35 τοῦ Ναχώρ – τοῦ Ῥαγαύ

ῥαδιούργημα S^o – *facinus* Act 18:14 πονη.

ῥαδιουργία S^o – *fallacia* Act 13:10

ῥακά S^o – *raca* (vι racha) Mat 5:22

ῥάκος *pannus* Mat 9:16 || Mar 2:21

Ῥαμά Mat 2:18 „φωνὴ ἐν Ῥαμά ἡκούσθη”

ῥαντίζειν, ῥαντίζεσθαι *aspergere* ^b*aspergi* ^c*baptizari*

Mar 7:4 ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ ῥαντίσωνται (vι βαπτίσωνται^c) οὐκ ἐσθίουσιν

Hb 9:13^b 19:21 10:22 ῥεραντισμένοι^b τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς (Ap 19:13 vι ἴμάτιον ῥεραντισμένον^b αἴματι)

ῥαντισμός *aspersio* (Hb vι sparsio)

Hb 12:24 αἴματι δ..οῦ κρείπτον λαλοῦντι

1 Pe 1:2 εἰς – δ..ὸν αἵματος Ἰησοῦ Χοῦ

ῥαπίζειν ^a*percutere* ^b*palmas in faciem dare*

Mat 5:39 ὅστις σε ῥαπίζει^a – 26:67^b

ῥάπισμα *alapa* Mar 14:65 Joh 18:22 19:3

ῥαφίς S^o – *acus* Mat 19:24 || Mar 10:25

Ῥαχάβ Mat 1:5 → **Ῥαάβ**

Ῥαχήλ Mat 2:18 Ῥεβέκκα Rm 9:10

ῥέδη S^o – *rheda* Ap 18:13 ἵππων καὶ δ..ῶν

ῥεῖν *fluere* Joh 7:38 ποταμοὶ – ὕδατος ζῶντος

‘Ρήγιον Act 20:13 κατηντήσαμεν εἰς ‘Ρήγιον
ρῆγμα *ruina* Luc 6:49 τῆς οἰκίας μέγα
ρηγγύναι, ρήσσειν *dirampere* (*disr.*) *berum-*
pere *crumpere* *dallidere* *elidere*
Mat 7:6 μήποτε – στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς
9:17 ρήγγυνται^c οἱ ἀσκοί || Mar 2:22 ρήξει
δο οἶνος τοὺς ἀσκούς Luc 5:37^c
Mar 9:18 ρήσσει^d (sc τὸ πνεῦμα) αὐτὸν || Luc
9:42 ἔρρηξεν^e
Gal 4:27 „ρήξον^b καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα
ρῆμα *verbum*
Mat 4:4 „ἐπὶ παντὶ ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ
στόματος θεοῦ”
12:38 πᾶν ρῆμα ἀργὸν δ λαλήσουσιν οἱ
18:16 Ἰνα „ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἡ
τριῶν σταθῆ πᾶν ρῆμα” 2 Co 13:1
26:75 ἐμνήσθη – τοῦ ρήμ. Ἰησοῦ || Mar 14:
72 – Luc 24:8 Act 11:18 τοῦ κυρίου
27:14 οὐκ ἀπεκρίθη – πρὸς οὐδὲ ἐν ρῆμα
Mar 9:32 ἡγγόνους τὸ δ. || Luc 9:45.45 καὶ ἐφο-
βοῦντο ἐρωτῆσαι – περὶ τοῦ δ. cfr
25:0 οὐ συνῆκαν τὸ δ. 18:34 ἦν τὸ δ.
– κεκρυμμένον ἀπ’ αὐτῶν 24:11 ἐφά-
νησαν ἐνώπιον αὐτῶν ώσει λῆρος τὰ
ρήματα ταῦτα
Luc 1:37 „οὐκ ἀδυνατήσει – πᾶν ρῆμα”
– 38 γένοιτο μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου 2:29
ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου κατὰ –
– 65 διελαλεῖτο – τὰ δ. ταῦτα 2:15 ἕδωμεν
τὸ ρῆμα τοῦτο 17 ἐγνώρισαν περὶ
τοῦ δ. 19 συνετήρει τὰ δ. δι διετήρει
3:2 ἐγένετο ρῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην
5:5 ἐπὶ δὲ τῷ δ. σου χαλάσω τὰ δίκτυα
7:1 ἐπλήρωσεν – τὰ δ. αὐτοῦ 20:28 οὐκ
ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ρήματος
Joh 3:34 δν – ἀπέστειλεν δ θεὸς τὰ ρήματα τοῦ
θεοῦ λαλεῖ 8:47 τὰ δ. τ. θεοῦ ἀκούει
5:47 πῶς τοῖς ἐμοῖς ρήμασιν πιστεύσετε;
6:63 τὰ δ. δ ἐγὼ λελάληκα – πνεῦμά ἐστιν
– 68 ρήματα ζωῆς αἰώνιου ἔχεις
8:20 ταῦτα τὰ δ. ἐλάλ. ἐν τῷ γαζοφυλακ.
10:21 ταῦτα τὰ δ. οὐκ ἐσπον δαιμονιζομένου
12:47 ἔάν τις μου ἀκύσῃ τῶν ρήμάτων
– 48 δ – μὴ λαμβάνω τὰ ρήματά μου
14:10 τὰ ρήματα – ἀπν ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ
15:7 ἔαν – τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ
17:8 τὰ δ. δ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς
Act 2:14 καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ρήματά μου
5:20 λαλεῖτε – τὰ ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης
– 32 ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες τῶν δ. τούτων

Act 6:11 δ..τα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν 13 κατὰ
τοῦ τόπου τοῦ ἀγ. – καὶ τοῦ νόμου
10:22 ἀκοῦσαι ρήματα παρὰ σοῦ 4:11:14
– 37 οἴδατε τὸ γενόμ. δ. καθ' – Ἰουδαίας
13:42 λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ρήματα ταῦτα
16:38 26:25 σωφροσύνης δ..τα ἀποφθέγγ.
28:25 εἰπόντος τοῦ Παῦλου ρῆμα ἔν
Rm 10:8 „ἔγγυς σου τὸ δ. ἐστιν” – τοῦτ' ἔ-
στιν τὸ δ. τῆς πίστεως 17 ἡ δὲ ἀκοὴ
διὰ δ..τος Χοῦ 18 „εἰς πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν”
2 Co 12:4 ἥκουσεν ἄρρητα ρήματα, ἢ οὐκ ἔξδν
ἀνθρώπῳ λαλῆσαι
Eph 5:26 τῷ λουτρῷ τοῦ ὄντος ἐν ρήματι
6:17 καὶ „τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος”,
δ ἐστιν „ρῆμα θεοῦ”
Hb 1:3 φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ
6:5 καλὸν γευσαμένους θεοῦ ρῆμα
11:3 κατηρτίσθαι τοὺς αἰώνας δ..πι θεοῦ
12:19 „σάλπιγγος ἥχω καὶ φωνῇ δ..των”
1 Pe 1:25 „τὸ δὲ δ.” κυρίου „μένει εἰς τ. αἰώ.”
2 Pe 3:2 μνησθῆναι τῶν προειρημένων ρημά-
των ὑπὸ τῶν – προφ. Jud 17 ὑπὸ^a
τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν

‘Ρησά Luc 3:27 τοῦ Ζοροβαβέλ

ρήσσειν → ρηγγύναι

ρήτωρ S^o – *orator* Act 24:1 Τέρτυλος

ρητῶς S^o – *manifeste* 1 Ti 4:1 πνεῦμα δ. λέγει

ρίζα *radix*

Mat 3:10 πρὸς τὴν ρίζαν – κεῖται || Luc 3:9
13:6 διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν 21 ἐν ἐαυτῷ ||
Mar 4:6.17 ἐν ἐαυτοῖς Luc 8:13

Mar 11:20 τὴν συκῆν ἔξηραμμένην ἐκ ρίζῶν

Rm 11:16 εὶ δ. ἀγία 17 συγκοινωνὸς τῆς ρί-
ζης τῆς πιότητος – ἐγένου 18 οὐ σὺ
τὴν ρίζαν βαστάζεις ἀλλὰ δ. ρίζα σέ
15:12 „ἐσται δ. ρίζα τοῦ Ἱεσσαί”

1 Ti 6:10 δ. – πάντων τ. κακῶν – δ. φιλαργυρία

Hb 12:15 „μή τις ρίζα πικρίας – ἐνοχλῆ”

Ap 5:5 ἐνίκησεν δ λέων –, δ. ρίζα Δαυίδ
22:16 ἐγὼ εἰμι „δ. δ.” καὶ τὸ γένος Δαυ.

ριζοῦσθαι *radicari* Eph 3:17 ἐν ἀγάπῃ ἐρρι-
ζωμένοι καὶ τεθμελιωμένοι Col 2:7
ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομ. ἐν αὐτῷ

ριπή S^o – *ictus* 1 Co 15:52 ἐν ριπῇ διφθαλ.

ρίπιζεσθαι *circumferri* Jac 16

ρίπτειν, ρίπτειν (Act 22:23) *proicere* ^b*mittere* ^c(pref pass) *iaceere*

Mat 9:36 ἐρριμένοις ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα
15:30 ἐρριψαν αὐτούς 27:5 ρίψας τὰ ἄργ.

Luc 4:35 ρίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον 17:2 εἰ –
ἐρριπταὶ εἰς τὴν θάλασσαν

Act 22:23 ρίπτούντων τὰ ίμάτια 27:19,29^b

·Ροβοάμ Mat 17 ·Ρόδη Act 12:13 παιδίσκη

·Ρόδος Act 21:1 ·Ρομφά Act 7:43 θεοῦ ·Ρ.

ροιζηδόν S^o – *magno impetu* 2 Pe 3:10

ρομφαία *gladius* ^b*rhomphaea* (...ea)

Luc 2:35 σοῦ – τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφ. Ap 1:16 ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ρομφαία δί-
στομος δξεῖα 19:15 cfr 2:12^b 16
6:8 „ἀποκτεῖναι ἐν ρομφαίᾳ” 19:21

·Ρουβήν Ap 7:5 ἐκ φυλῆς ·Ρ. δώδεκα χιλιάδες

·Ρούθ Mat 15 ·Ροῦφος Mar 15:21 Rm 16:13

ρύεσθαι *eripere* ^b*eruere* ^c*liberare, ..ri*

Mat 6:13 ρύσαις ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ
27:43 „ρύσάσθως νῦν εἰ θέλει αὐτόν”

Luc 1:74 ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν ρύσθεντας^c

Rm 7:24 ταλαίπωρος ἐγώ – τίς με ρύσεταις
ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

11:28 „ἵξει ἐκ Σιών δρύμενος”

15:31 Ίνα ρύσθως ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων

2 Co 1:10 δς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο
ἡμᾶς καὶ ρύσεταις^b (vl ρύεται n^g
eruit vl *eruerit*), εἰς δν ἡλπίκαμεν [δπ]
καὶ ἔτι ρύσεται

Col 1:13 δς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἔξουσίας
τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς

1 Th 1:10 Ἰησοῦν τὸν ρύμενον ἡμᾶς ἐκ (vl
ἀπὸ) τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης

2 Th 3:2 Ίνα ρύσθωμεν^c ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ
πονηρῶν ἀνθρώπων

2 Ti 3:11 ἐκ πάντων με ἐρρύσατο δ κύριος
4:17 ἐρρύσθης „ἐκ στόματος λέοντος”
– 18 ρύσεταις με δ κύριος ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς

2 Pe 2:7 δίκαιον Λώτ – ἐρρύσατο οἱ δεν κύρ.
εύσεβεις ἐκ πειρασμοῦ ρύεσθαι

ρύμη *vicus* Mat 6:2 Luc 14:21 Act 9:11 12:10

ρυπαίνεσθαι (vl ρυπαρεύεσθαι) S^o – *sor-
descere* Ap 22:11

ρυπαρία S^o – *immunditia* Jac 1:21 ἀποθέ-
μενοι πᾶσαν δ. καὶ περισσείαν κακίας

ρυπαρός ^a*sordidus* ^b*in sordibus*

Jac 2:2 ἐν δ..ῷ^a ἐσθῆτι Ap 22:11 δ ρυπαρός^b

ρύπος *sordes* 1 Pe 3:21 ἀπόθεσις ρύπου

ρύσις (αἴματος) ^a*profluxum* ^b*fluxus*

Mar 5:25^a || Luc 8:43^b 44 παραχρῆμα ἔστη^b

ρυτίς S^o – *ruga* Eph 5:27 μὴ ἔχουσαν – δ.

·Ρωμαῖος *Romanus* ^b*civis Romanus*

Joh 11:48 ἐλεύσονται οἱ ·Ρ. καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν

Act 2:10 οἱ ἐπιδημοῦντες ·Ρ. 16:21 οὐκ ἔξεστιν
ἡμῖν – ·Ρ..οις οδσιν 37 ἡμᾶς – ἀνθρώπους

·Ρ..ους ὑπάρχοντας 38 δπ ·Ρ..οι εἰσιν

22:25, 26^b 27, 29^b 23:27 25:16 οὐκ ἔστιν ἔθος

·Ρωμαίοις 28:17 παρεδόθη εἰς τὰς χει-
ρας τῶν ·Ρωμαίων

·Ρωμαϊστί S^o – *Latine* Joh 19:20 (vg Luc 23:38)

·Ρώμη Act 18:2 19:21 δεῖ με καὶ ·Ρώμην ιδεῖν

23:11 οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς ·Ρώμην μαρτυ-
ρῆσαι 28:14, 16 – Rm 17:15 καὶ ύμῖν τοῖς
ἐν ·Ρ. εὐαγγελίσασθαι – 2 Ti 1:17 γενό-
μενος ἐν ·Ρώμη σπουδαίως ἔζητησέν με
καὶ εὑρεν

ρώννυσθαι Act 15:29 ἐρρωσθε *valete* (vl 23:30
ἐρρωσο *vale* vl^o)

Σ

σαβαχθάνι S^o – *sabacthani*

Mat 27:48 λεμὰ σαβαχθάνι || Mar 15:34 λαμὰ
σαβαχθάνι

σαβαώθ *sabaoth* (sabb.) Rm 9:29 Jac 5:4

σαββατισμός S^o – *sabbatismus*
Hb 4:9 ἅρα ἀπολείπεται σ. τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ

σάββατον, ..^a *sabbatum* ^b*sabbata*

1) dies septimus, ad quietem datus

- Mat 12 1 ἐπορεύθη – τοῖς σ. διὰ τῶν σπορίμων || Mar 22^b Luc 6 1 ἐν σ..ῳ (vl + δευτεροπρώτῳ vg secundo primo)
 – 2 δ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ^b || Mar 22^a τοῖς σαββ. ^b Luc 6 2 τοῖς σ.^b
 – 5 τοῖς σ.^b οἱ Ἱερεῖς – τὸ σ. βεβηλοῦσιν
 – 8 κύριός – ἔστιν τοῦ σ. ὁ υἱὸς τ. ἀνδρ. || Mar 22^a καὶ τοῦ σ. Luc 6 5 τοῦ σ.
 – 10 εἰ ἔξεστιν τοῖς σ.^b θεραπεῦσαι; || Mar 3 2 εἰ τοῖς σ.^b θεραπεύσει Luc 6 7 εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει
 – 11 ἐὰν ἐμπέσῃ – τοῖς σ.^b εἰς βρόδυνον
 – 12 ὥστε ἔξεστιν τοῖς σ.^b καλῶς ποιεῖν || Mar 3 4 ἔξεστιν τοῖς σ.^b ἀγαθὸν ποιῆσαι ἡ κακοποιῆσαι –; Luc 6 9 τῷ σ.^b (vl *sabbato*)
 24^a ίνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτῳ
 28 1 δψὲ δὲ σαββάτων || Mar 16^a διαγενομένου τοῦ σ. Luc 23^a καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν

Mar 12^a τοῖς σ.^b εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν || Luc 4 31 ἐν τοῖς σ.^b – Mar 6 2 γενομένου σ..ου Luc 4 16 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σ. 68 ἐν ἑτέρῳ σ. 13 10 διδάσκων – ἐν τοῖς σάββασιν^b

22^a τὸ σ. διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, καὶ οὐχ δ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον

Luc (6 5 D δεισάμενός πινα ἐργαζόμενον τῷ σαββάτῳ εἶπεν αὐτῷ· – εἰ – οἴδας)

13 14 ἀγανακτῶν δtti τῷ σ. ἐθεράπευσεν, – μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σ. (sc θ..εσθε) – 15 τῷ σ. οὐ λύει τὸν βοῦν –; 16 οὐκ ἔδει λυθῆναι – τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 14 1 σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον ³ ἔξεστιν τῷ σ. θεραπεῦσαι ἡ οὕ; 5 τίνος – υἱὸς – εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ – ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββ.; 23^a τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν

Joh 5 9 ἦν δὲ σάββ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 9 14 – 10 σάββατόν ἔστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἀραι τὸν κράβατον 16 δtti ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ 18 οὐ μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον 9 16 τὸ σάββ. οὐ τηρεῖ

7 22 ἐν σ..ῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον 23 – 23 δtti δλον ἄνθρ. ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σ.; 19^a ίνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σ., ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου

Act 1 12 ἐγγὺς Ἱερουσ. σαββάτου ἔχον ὅδον 13 14 εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σ.^b 16 13^b 17 2 ἐπὶ σάββατα^b τρία 18 4 διελέγετο – κατὰ πᾶν σάββατον – 27 τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας 16 21 Μωϋσῆς – ἀναγινωσκόμενος – 42 εἰς τὸ μεταξὺ σ. λαληθῆναι αὐτοῖς – 44 τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ – συνήχθη Col 2 16 ἐν μέρει – νεομηνίας ἡ σαββάτων^b

2) spatium septem dierum, hebdomas

Mat 28 1 τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων || Mar 16 2 πρωΐ [τῇ] μιᾷ τῶν σαββ.^b Luc 24 1 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββ. δρόμου βαθέως Joh 20 1 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σ. 19 δψίας – τῇ μιᾷ σαββάτων^b

[Mar 16 9 ἀναστὰς – πρωΐ πρώτῃ σαββάτου] Luc 18 12 νηστεύω δὶς τοῦ σαββ., ἀποδεκατεύω Act 20 7 ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββ. συνηγμένων 1 Co 16 2 κατὰ μίαν σαββάτου ἔκαστος ὑμῶν παρ' ἔαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων

σαγήνη *sagena* Mat 13 47 δμοία – σαγήνη

Σαδδουκαῖοι Mat 3 7 16 1.6.11.12 22 23.34 Mar 12 18 Luc 20 27 Act 4 1 5 17 23 6.7.8

Σαδώκ Mat 1 14

σαίνεσθαι S° – *mouēri* 1 Th 3 9 ἐν – θλίψειν

σάκκος ^a*cilicium* ^b*soccus*

Mat 11 21^a Luc 10 13^a Ap 6 12^b 11 3^b

Σάλα Luc 3 32.35 **Σαλαδίήλ** Mat 1 12 Luc 3 27

Σαλαμίς Act 13 5 γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι

σαλεύειν, ..εσθαι ^a*agitare* ^b*coagitare* ^c*com-mouere* ^d*mouēre* ^e(τὰ σ..όμενα, μὴ σ.) *mobilia, immobilia*

Mat 11 7 κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον^a; || Luc 7 24^a (vl ^d)

24 29 „αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν“ σαλευθήσονται^c || Mar 13 25^d Luc 21 26^d

Luc 6 38 μέτρον καλὸν – σεσαλευμένον^b – 48 οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι^d αὐτήν

Act 2 25 „ίνα μὴ σαλευθῶ^c“ 4 31 ἐσαλεύθη^d δ τόπος 16 26^d τὰ θεμέλια 17 13^c

2 Th 2 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι^d ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς μηδὲ θροεῖσθαι

Heb 12:26 οὐδή φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν^d
 – 27 δηλοῖ τὴν τῶν σ..ομένων μετάθεσιν
 –, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα^e

Σαλήμ Heb 7:1.2

Σαλίμ Joh 3:23

Σαλμών Mat 14:5

Σαλμώνη Act 27:7

σάλος *fluctus* Luc 21:25 θαλάσσης καὶ σάλουσάλπιγξ *tuba*

Mat 24:31 τοὺς ἀγγέλους – „μετὰ σάλπιγγος μεγάλης” 1 Co 15:52 ἐν τῇ ἐσχάτῃ σ.
 1 Th 4:16 ἐν σάλπιγγι θεοῦ

1 Co 14:8 ἔὰν ἄδηλον σάλπιγξ φωνὴν δῷ

Heb 12:19 „σάλπιγγος ἥχῳ καὶ φωνῇ φημάτων”

Ap 1:10 ἥκουσα – φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος 4:1 λαλούσης μετ' ἐμοῦ

8:2 ἐπτὰ σάλπιγγες 8 – 13 οὐαὶ – ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος 9:14

σαλπίζειν (*tuba*) *canere*

Mat 6:2 μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου

1 Co 15:52 σαλπίσει –, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσον.

Ap 8:6 ἵνα σαλπίσωσιν 7 δὲ πρῶτος ἐσάλπισεν 8.10.12.13 τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν 9:13 10:7 11:15

σαλπισταί S^o – *tuba* (sc *canentes*) Ap 18:22

Σαλώμη Mar 15:40 16:1

Σαμάρεια Luc 17:11 διὰ μέσον Σ..ας Joh 4:5.7
 Act 18:8 1.5.9.14 9:31 15:3

Σαμαρίτης, ..ῖτις *Samaritanus*, ..ana

Mat 10:5 εἰς πόλιν Σ..ῶν μὴ εἰσέλθητε

Luc 9:52 εἰς κώμην Σ..ῶν, ὕστε ἐτοιμάσαι 10:33 Σ. δέ τις διδεύων ἥλθεν κατ’ αὐτόν 17:16 εὑχαριστῶν –· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρ.

Joh 4:9 λέγει – ἡ γυνὴ ἡ Σ..ΙΣ· – παρ’ ἐμοῦ – γυναικὸς Σ..ιδος οὗσης; [οὐ γάρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σ..αῖς] 39 πολλοὶ ἐπίστευσαν – τῶν Σαμαριῶν 40

8:48 οὐ καλῶς λέγομεν – δπι Σαμ. εἰ σύ;

Act 8:25 πολλάς τε κώμας τῶν Σ. εὐηγγελ.

Σαμοθράκη Act 16:11 Σάμος Act 20:15

Σαμουήλ Act 3:24 13:20 Heb 11:32

Σαμψών Heb 11:32 περὶ – Βαράκ, Σαμψών

σανδάλιον *sandalium* b *caliga* (vl *gallicula*)
 Mar 6:9 ὑποδεδεμένους σ..α Act 12:8^b

σανίς *tabula* Act 27:44 οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν

Σαούλ → Σαῦλος Act 13:21 οὐλὸν Κίς – 9:4
 (Σ. Σ., τί με διώκεις; 22:7 26:14) – 9:17 22:13

σαπρός S^o – *malas*

Mat 7:17 τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον 18:12:33 καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν || Luc 6:43 – Mat 13:48 τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον Eph 4:29 πᾶς λόγος σ. ἐκ τοῦ στόματος ύμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ – ἀγαθός

Σάπφιρα Act 5:1

σάπφιρος *sapphirus* Ap 21:19 δ δεύτ. σάπφ.σαργάνη S^o – *sporta* 2 Co 11:33 ἐν σαργάνῃ

Σάρδεις Ap 1:11 31 τῆς ἐν Σ..εσιν ἐκκλησίας 4

σάρδιον a *sardo* (vl ..*dinus*) b *sardius* (vl ..*nus*)Ap 4:3 ὅμοιος δράσει – σαρδίῳ^a 21:20^bσαρδόνυξ S^o – *sardonyx* Ap 21:20

Σάρεπτα Luc 4:28 „Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας”

σαρκικός S^o – *carnalis*

Rm 15:27 ὁφείλουσιν (sc τὰ ἔδνη) καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς

1 Co 3:3 ἐπὶ γάρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γάρ ἐν ὑμῖν – ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε –;
 9:11 μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

2 Co 1:12 οὐκ ἐν σοφίᾳ σ..ῆ ἀλλ’ ἐν χάριτι 10:4 τὰ – δπλα τῆς στρατείας ὑμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ

1 Pe 2:11 ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν

σάρκινος *carnalis*

Rm 7:14 ἐγὼ δὲ σάρκινός είμι, πεπραμένος

1 Co 3:1 ἀλλ’ ὡς σ..οις, ὡς νηπίοις ἐν Χῷ

2 Co 3:3 ἀλλ’ ἐν „πλαξίν καρδίαις σαρκίναις”

Hb 7:16 οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης

σάρξ caro b (οἱ κατὰ σάρκα) *carnales*
 c (τῇ σαρκὶ) *corpore*

σάρξ καὶ αἷμα, αἱ. καὶ σ. → αἷμα
 Mat 19:6 „ἐσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν” ε

- ούκέτι είσιν δύο ἀλλὰ σάρξ μία ||
Mar 108 1 Co 616 Eph 531
- Mat 2422 οὐκ ἄν ἐσώθῃ πᾶσα σ. || Mar 1320
2641 ἡ δὲ σάρξ ἀσθενής || Mar 1438
- Luc 3 6 „δψεται πᾶσα σάρξ τὸ σωτήριον“
2439 πνεῦμα σάρκα καὶ ὅστεα οὐκ ἔχει
- Joh 1 14 ὁ λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνω.
3 6 τὸ γεγενημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ
ἔστιν, καὶ τὸ γεγενημένον. ἐκ τ. πνεύ.
651 ὁ ἄρτος δὲ – ἡ σάρξ μού ἔστιν ὑπὲρ
τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς 62 ἡμῖν δοῦ-
ναι τὴν σ. φαγεῖν; 53 ἐὰν μὴ φάγητε
τὴν σ. τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνδρὸς. 54 ὁ τρώ-
γων μου τὴν σ. 58.55 ἡ – σ. μου ἀλη-
θῆς ἔστιν βρῶσις
– 83 ἡ σάρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν
815 ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε
17 2 ἔδωκας αὐτῷ ἔχουσίαν πάσης σ..ός
- Act 217 „ἔχεω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ¹
πᾶσαν σάρκα“ 28 „καὶ ἡ σάρξ μου
κατασκηνώσει ἐπ’ ἐλπίδι“
– 31 οὗτε ἡ σ. αὐτοῦ „εἰδεν διαφθοράν“
- Rm 1 3 ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα
228 οὐδὲ ἡ – ἐν σαρκὶ περιτομῇ Eph 211
320 „οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ“
4 1 τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα
6 19 διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν
7 5 δὲ γάρ ἡμεν ἐν τῇ σαρκὶ²
– 18 ἐν ἐμοί, τοῦτ’ ἔστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου
– 25 τῇ δὲ σ. νόμῳ ἀμαρτίας (sc δουλεύω)
8 3 ἐν ᾧ ἡσθένει (sc ὁ νόμος) διὰ τῆς
σ., – τὸν – υἱὸν πέμψας ἐν ὅμοιώματι
σαρκὸς ἀμαρτίας – κατέκρινεν τὴν
ἀμαρτίαν ἐν τῇ σ. 4 ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ
κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν (idem 81
νι et vg) ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα
– 5 οἱ – κατὰ σάρκα δῆτες τὰ τῆς σαρ-
κὸς φρονοῦσιν 6 τὸ – φρόνημα τῆς
σ. θάνατος 7 διόπι τὸ φρόν. τῆς σ.
ἔχθρα εἰς θεόν 8 οἱ – ἐν σαρκὶ δῆτες
θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται 9 ὑμεῖς δὲ
οὐκ ἔστε ἐν σαρκί³
– 12 δοφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ
κατὰ σάρκα ζῆν 13 εἰ – κατὰ σάρκα
ζῆτε, μέλλετε ἀποδημήσκειν
9 3 ὑπὲρ – τῶν συγγενῶν μου κατὰ σ..κα
– 5 ἔξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα
– 8 οὐ τὰ τέκνα τῆς σ. – τέκνα τοῦ θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας
1114 εἴ πως παραξηλώσω μου τὴν σάρκα
1314 τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς
- 1 Co 126 οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα

- 1 Co 129 ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρξ
5 5 τῷ σατανᾷ εἰς δλεθρον τῆς σαρκός
728 θλῖψιν δὲ τῇ σ. ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι
1018 βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα
1539 οὐ πᾶσα σάρξ ἡ αὐτὴ σάρξ, – ἀλλη
δὲ σάρξ κτηνῶν, ἀλλη δὲ σ. πτηνῶν
- 2 Co 117 ἡ – κατὰ σάρκα βουλεύομαι, –;
411 ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ
ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν
516 οὐδένα οἰδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ
ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χόν
7 1 καθαρίσωμεν ἐσυτοὺς ἀπὸ παντὸς
μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος
– 5 οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σ. ἡμῶν
10 2 λογιζόμενους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα
περιπατοῦντας 3 ἐν σαρκὶ – περιπα-
τοῦντες οὐ κατὰ σ. στρατεύμενα
1118 ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ [τὴν]
σάρκα, κάγω καυχήσομαι
12 7 ἐδόνη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ
- Gal 216 „οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ“
– 20 δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ
3 3 οὕτως ἀνόητοί ἔστε; ἐναρξάμενοι
πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;
413 δι’ ἀσύνειαν τῆς σ. εὐηγγελισάμην
ὑμῖν 14 τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ
σαρκὶ μου οὐκ ἔξουσιν θετε –, ἀλλά
– 23 δ – ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γε-
γέννηται 29 δ κατὰ σάρκα γεννηθείς
513 μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ
σαρκὶ 18 καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ
τελέσητε 17 ἡ – σάρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ
τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ
τῆς σαρκός
– 19 φανερὰ δέ ἔστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός
– 24 οἱ – τοῦ Χοῦ – τὴν σ. ἐσταύρωσαν σὺν
τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις
6 8 δ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἐσυτοῦ ἐκ
τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν
– 12 θέλουσιν εύπροισωπῆσαι ἐν σαρκί⁴
– 13 ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σ. καυχήσωνται
- Eph 2 3 ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυ-
μίαις τῆς σ. ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θε-
λήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν
– 11 ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμε-
νοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγ. περι-
τομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου
– 14 ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ – καταργήσας
529 οὐδείς – ποτε τὴν ἐσυτοῦ σ. ἐμίσησεν
– 30 νι μέλη ἐσμὲν – ἐκ τῆς σ. αὐτοῦ vg)
6 5 οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρ-
κα^b κυρίοις Col 322^b

Phl 122 εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι
 – 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σ. ἀναγκαιότερον
 3 3 οἱ – οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες 4 καί-
 περ ἐγὼ ἔχω ἔχων πεποιθησιν καὶ ἐν σ.
 Col 122 νυνὶ δὲ (σε ὑμᾶς) ἀποκατήλλαξεν ἐν
 τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
 – 24 ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν
 δλιψεων τοῦ Χοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου
 2 1 δοσοὶ οὐχ ἐόρακαν τὸ πρόσωπόν μου
 ἐν σαρκὶ 5 εἰ – καὶ τῇ σαρκὶ εἴπειμι
 – 11 ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρ.
 – 13 νεκρούς – τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκός
 – 18 εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς
 σαρκὸς αὐτοῦ 23 οὐκ ἐν τιμῇ τινι
 πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός
 1 Ti 316 δς (νι δ νγ) ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ,
 ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι
 Phm 16 ἀδελφὸν – ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ
 Hb 5 7 δς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρ. αὐτοῦ
 910 δικαιώματα σαρκὸς – ἐπικείμενα
 – 13 πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα
 1020 ὅδὸν – διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ
 ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
 12 9 τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἥμῶν πατέρας
 Jac 5 3 φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ
 1 Pe 124 „πᾶσα σάρξ” ὡς „χόρτος, καὶ πᾶσα
 δόξα” αὐτῆς „ὡς ἄνθος χόρτου”
 318 ὃνατωθεὶς μὲν σαρκὶ ζωοποιηθεὶς
 δὲ πνεύματι
 – 21 οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις βύπου ἀλλά
 4 1 Χοῦ – παθόντος σαρκὶ –, δηλαδὴ πα-
 θῶν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτίας
 – 2 τὸν – ἐν σαρκὶ βιωσαι χρόνον
 – 6 ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους
 σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι
 2 Pe 210 τοὺς δπίσω σαρκὸς – πορευομένους
 – 18 ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις
 1 Jo 216 ἡ ἐπιθυμία τῆς σ. καὶ – τῶν ὁφναλ.
 4 2 Χὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα 2 Jo 7
 Jud 7 ἀπελθοῦσαι δπίσω σαρκὸς ἐτέρας
 8 σάρκα μὲν μιάνουσιν, κυριότητα
 23 μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
 ἐσπιλωμένον χιτῶνα (νγ et eam,
 quae carnalis est, – tunicam)
 Ap 1716 τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται 1918
 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων κτλ.
 1921 „πάντα τὰ δρνεα ἔχορτάσθησαν ἐκ
 τῶν σαρκῶν” αὐτῶν

σαροῦν S° – *scopis mundare bieverrere*
 Mat 1244 || Luc 1125 – 158 σαροῖb τὴν οἰκίαν

Σάρρα Rm 419 99 Hb 1111 1 Pe 36

Σαρών Act 935 οἱ κατοικοῦντες – τ. Σαρῶνα
σατανᾶς *satanas*
 Mat 410 ὑπαγε, σατανᾶ – 1623 ὑπαγε δπί-
 σω μου, σατανᾶ || Mar 833
 1226 εἰ δ σ..ᾶς τὸν σ..ᾶν ἐκβάλλει || Mar
 323 πῶς δύναται σ..ᾶς σ..ᾶν ἐκβάλ-
 λειν; 26 εἰ δ σ..ᾶς ἀνέστη ἐφ’ ἐσυτόν
 Luc 1118 ἐφ’ ἐσυτὸν διεμερίσθη
 Mar 113 πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ
 415 ἔρχεται δ σατ. καὶ αἴρει τὸν λόγον
 Luc 1018 ἔθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα
 1318 ἦν ἔδησεν δ σατανᾶς ἴδοὺ δέκα – ἔτη
 22 3 εἰσῆλθεν δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν
 Joh 1327 εἰς ἐκεῖνον δ σατανᾶς
 – 31 ἴδοὺ δ σατανᾶς ἔξητήσατο ὑμᾶς τοῦ
 Act 5 3 διὰ τί ἐπλήρωσεν δ σ. τὴν καρδίαν
 2618 τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ – τῆς ἔχουσίας
 τοῦ σατανᾶς ἐπὶ τὸν θεόν
 Rm 1620 θεὸς – συντρίψει τὸν σατ. ὑπὸ τούς
 1 Co 5 5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾶς
 εἰς ὀλεθρὸν τῆς σαρκός
 7 5 ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς δ σατανᾶς διὰ
 τὴν ἀκρασίαν [ὑμῶν]
 2 Co 211 ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σ.
 1114 αὐτὸς γάρ δ σατανᾶς μετασχηματί-
 ζεται εἰς ἄγγελον φωτός
 12 7 ἄγγελος σατανᾶς, ἵνα με κολαφίζῃ
 1 Th 218 καὶ ἐνέκοψεν ὑμᾶς δ σατανᾶς
 2 Th 2 9 οὖ ἔστιν ἡ παρουσία κατ’ ἐνέργειαν
 τοῦ σατανᾶς ἐν πάσῃ δυνάμει
 1 Ti 120 οὖς παρέδωκα τῷ σ., ἵνα παιδευθ.
 515 τινὲς ἔξετράπησαν δπίσω τοῦ σατ.
 Ap 2 9 συναγωγὴ τοῦ σατ. 39 ἐκ τῆς συν.
 – 13 δπου δ θρόνος τοῦ σατανᾶς – ἀπ-
 εκτάνθη –, δπου δ σατανᾶς κατοικεῖ
 – 24 οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶς
 12 9 ἐβλήθη – „δ Σατανᾶς”, δ πλανῶν
 τὴν οἰκουμένην –, εἰς τὴν γῆν 202
 20 7 λυθήσεται δ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς

σάτον *satam* Mat 1333 ἀλεύρου || Luc 1321

Σαῦλος Act 758 81.3 91.8.11 (Σ..ον δνόματι
 Ταρσέα) 22.24 1125 (ἀναζητησαι Σ..
 ον) 30 (Βαρν. καὶ Σ. 1225 131.2.7)
 139 Σαῦλος δέ, δ καὶ Παῦλος

σβεννύναι, ..υσδαι extingue, ...
 Mat 1220 „λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει”
 25 8 αἱ λαμπάδες ἥμῶν σβέννυνται

Mar 9:48 „τὸ πῦρ οὐ σβέννυται (v1 44:46 vg)
Eph 6:16 τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ – σβέσαι
1 Th 5:19 τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε
Hb 11:34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός

σεβάζεσθαι S^o — *colere* Rm 1:25 ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά

σέβασμα ^a*simulachrum* ^b*quod colitur*
Act 17:23 ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα^a ὑμῶν
2 Th 2:4 ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἡ σέβ.^b

Σεβαστός, ..ἡ S^o — *Augustus*, ..*a*
Act 25:21 εἰς τὴν τοῦ Σ. διάγνωσιν 25 τὸν Σ.
27 1 ἑκατοντάρχῃ – σπείρης Σ..ῆς

σέβεσθαι *colere* — **σεβόμενος** *colens*
^b*religiosus*

Mat 15:9 „μάτην – σέβονται με” || Mar 7:7
Act 13:43 τῶν σεβομ. προσηλύτων 17:17 διελέγετο – καὶ τοῖς σεβ. – 13:50 τὰς σεβ.^b γυναῖκας 16:14 Λυδία –, σεβομένη τὸν θεόν 17:4 τῶν τε σεβ. Ἐλλήνων πλῆθος 18:7 Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν 18:13 παρὰ τὸν νόμον – σέβεσθαι τὸν θ. 19:27 ἦν δλη ἡ Ἀσία – σέβεται (sc Ἀρτ.)

σείειν *mouēre* ^b*commouēre* ^c*exterrēre*
Mat 21:10^b 27:51 28:4^c Hb 12:26 Ap 6:13

σειραί → σιροί

σεισμός *terraemotus* (v1 ..ae m.) ^b*motus*
Mat 8:24 σ.^b μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ 24:7 ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοί || Mar 13:8
Luc 21:11 σεισμοί τε μεγάλοι 27:54 ἴδοντες τὸν σεισμὸν 28:2 σ. ἐγένετο μέγας cfr Act 16:26 Ap 6:12 16:18
Ap 8:5 ἐγένοντο βρονταὶ – καὶ σεισμός 11:19 11:13 ἐγένετο σ. μέγας, – καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σ. δύναματα ἀνθρώπων

Σέκουνδος Act 20:4 **Σελεύκεια** Act 13:4

σελήνη *luna*
Mat 24:29 „ἡ σ. οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς” || Mar 13:24 Luc 21:25 σημεῖα ἐν σελ.
Act 2:20 „ἡ σελήνη εἰς αἴμα” Ap 6:12 ὡς αἴμα 1 Co 15:41 καὶ δλη δόξα σελήνης
Ap 8:12 ἐπλήγη – τὸ τρίτον τῆς σελήνης 12:1 ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς 21:23 οὐ χρείαν ἔχει – „οὐδὲ τῆς σελήνης”

σεληνιάζεσθαι *lunaticum esse*
Mat 4:24 σεληνιάζομένους 17:15 σεληνιάζεται

Σεμεῖν Luc 3:28

σεμίδαλις *simila* Ap 18:13 σ..iv καὶ σῖτον

σεμνός *pudicus*

Phl 4:8 ὅσα ἔστιν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά
1 Ti 3:8 διακόνους ὡσαύτως σεμνούς 11 γυναικας ὡσαύτως σεμνάς
Tit 2:2 πρεσβύτας νηφαλίους –, σεμνούς

σεμνότης *castitas* ^b*gravitas*

1 Ti 2:2 Ἱνα – ἥσυχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι
3:4 τέκνα ἔχοντα (sc τὸν ἐπίσκοπον) ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος
Tit 2:7 ἐν τῇ διδασκαλίᾳ –, σεμνότητα^b

Σέργιος Act 13:7 ὃς ἦν σὺν – Σεργίῳ Παύλῳ

Σερούχ Luc 3:35 **Σήδη** 3:38 **Σήμη** 3:38

σημαίνειν *significare*

Joh 12:33 σ..ων ποίω δανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν 18:32 21:19 δοξάσει τὸν θεόν
Act 11:28 ἐσήμαινεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν – ἔσεσθαι – 25:27 τὰς – αἰτίας Ap 11

σημεῖον *signum*

σημεῖα καὶ τέρατα → τέρας
Mat 12:38 ὅλοιμεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἵδειν 39 γενεὰ πόνηρά – σ. ἐπιζητεῖ, καὶ σ. οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σ. Ἰωνᾶ || Luc 11:29.30 καθὼς – ἐγένετο [δ] Ἰωνᾶς – σημεῖον, οὕτως ἔσται – δ υἱός 16:1 ἐπηρώτησαν αὐτὸν σ. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ [ἢ τὰ δὲ σ. τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;] 4 = Mat 12:39 supra || Mar 8:11.12 τί ἡ γενεὰ αὐτῇ ζητεῖ σ.; –, εἰ δοθήσεται – σημεῖον Luc 11:18 24:3 τί τὸ σ. τῆς σῆς παρουσίας καὶ συτελείας τοῦ αἰῶνος; || Mar 13:4 Luc 21:7 – Mat 24:30 τότε φανήσεται τὸ σ. τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπ. ἐν οὐρανῷ 26:48 δὲ παραδίδούς – ἔδωκεν – σημεῖον Mar 16:[17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει 20 τοῦ κυρίου – τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων]
Luc 2:12 καὶ τοῦτο ὑμῖν (v1 + τὸ) σημεῖον – 34 κεῖται – εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον 21:11 ἀπ’ οὐρανοῦ σημεῖα μεγάλα ἔσται – 25 ἔσονται σ..α ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ

Luc 23 8 ἡλπιζέν τι σ. ἵδειν ὑπ' αὐτοῦ γινόμεν.

Joh 2 11 ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων
– 18 τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν –; cfr 6 30
– 23 θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα

3 2 οὐδεὶς γάρ δύναται – τὰ σημ. ποιεῖν

4 54 τοῦτο – δεύτερον σ. ἐποίησεν δὲ Ἰησ.

6 2 ὅτι ἐώρων τὰ σ. 14 ἴδοντες δὲ ἐποίησεν σημ. 28 οὐχ ὅτι εἰδετε σημεῖα

7 31 δὲ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσει ὡν οὗτος ἐποίησεν;

9 18 πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν;

10 41 Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν

11 47 δὲ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα

12 18 ἥκουσαν – αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σ.
– 37 τοσαῦτα – αὐτοῦ σ..α πεποιηκότος

20 30 πολλὰ – καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν

Act 4 18 γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν
– 22 γεγόνει τὸ σημ. τοῦτο τῆς ιάσεως

8 8 ἐν τῷ – βλέπειν τὰ σημεῖα δὲ ἐποίει
– 13 θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις

Rm 4 11 „σημεῖον“ ἔλαβεν „περιτομῆς“

1 Co 1 22 Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἐλλ.

14 22 αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις

2 Co 12 12 τὰ – σ. τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, σημείοις

2 Th 3 17 δὲ ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ

Ap 12 1 σ. μέγα ὕφεδη ἐν τῷ οὐρανῷ 3 15 1
13 13 ποιεῖ σημεῖα μεγάλα 14 πλανᾶς – διὰ τὰ σημεῖα δὲ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι

16 14 πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σ..α
19 20 δὲ ψευδοπροφ. δὲ ποιήσας τὰ σ.

***σήμερον** *hodie* ὡς (ἢ σ.) *hodierius* (*dies*)
Mat 6:11 τὸν ἄρτον ἡμῶν – δός ἡμῖν σήμερον
– 30 τὸν χόρτον – σήμερον || Luc 12:28
Mar 14:30 σήμερον ταύτη τῇ νυκτὶ – τρίς με ||
Luc 22:34 οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ εἰ
Luc 21:11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ
13:32 ιάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον
καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι 33
19:5 σήμερον. – ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι
– 9 σ. σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο
23:43 σ. μετ' ἔμοι ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ
Act 13:33 „σήμερον γεγέννηκά σε“ Hb 15:5b
2 Co 3:14 ἕως – τῆς σ. β. ἡμέρας τὸ – κάλυμμα
ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει 15 ἔως σήμερον
Hb 3:7 „σήμερον. ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ“ 15:47
– 13 ἕχοις οὖν τὸ „σήμερον“ καλεῖται

Hb 13 8 ἔχθες καὶ σῆμ. δ αὐτὸς καὶ εἰς τούς
Jac 413 σήμερον ἡ αὔριον πορευσόμενα εἰς

σήπειν (pf II) *putrefieri* Jac 52 πλούτος

σηρικόν (vl σιρ.) S^o – *sericum* Ap 1812

σής *tinea* Mat 619.20 || Luc 1233

σητόβρωτος *a tineis comestus* Jac 52

σθενοῦν S^o – *solidare* 1 Pe 510 σθενώσει

σιαγών *maxilla* Mat 539 || Luc 629

σιγᾶν *tacere* Luc 936 1839 2026 Act 1217
Act 1512 ἐσίγησαν – πᾶν τὸ πλῆθος 13
Rm 1625 μυστηρίου χρόνοις αἰώνιοις σεσιγη-
μένου, φανερωθέντος δὲ νῦν

1 Co 1428 σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἔαυτῷ δὲ λα-
λείτω 30 δ πρῶτος σιγάτω
– 34 αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγά-
τωσαν

Σιδωνία Luc 4:28 **Σιδώνιοι** Act 12:20
σικάριοι S^o – *sicarii* Act 21:38
σίκερα *sicera* Luc 1:15 „οἶνον καὶ σίκερα”
Σίλας (Act), **Σιλουανός** (Paul. Petr.) Act 15:22.27.32 (v1 34) 40 16:19.25.29 17:4.10.14.15
 18:5 – 2 Cor 1:19 1 Th 1:1 2 Th 1:1 1 Pe 5:12

Σιλωάμ Luc 13,4 Joh 9,7.11
σιμικίνθιον S^o – *semicinctum* Act 19,12
Σίμων → Συμεών
1) primus Jesu discipulus
Σ. Πέτρος, δ λεγόμενος Π. → Πέτρος
Mat 16,17 μακάριος εī, Σίμων Βαριωνά

Mat 1725 τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς –;
 Mar 118 εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν Σ..ος cfr 29 εἰς τὴν οἰκίαν Σ..ος καὶ Ἀνδρέου ω̄η δὲ πενθερὰ Σ..ος (Luc 438) 36 κατεδίωξεν αὐτὸν Σ. 1437 λέγει τῷ Πέτρῳ Σίμων, καθεύδεις;
 Luc 5 3 ἐν τῶν πλοίων, δὴν Σ..ος 4.5.10
 2231 Σ., ίδοὺ δ σατανᾶς ἔξηπήσατο
 2434 ἡγέρθη δ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι
 Joh 141.42 σὺ εἰ Σίμων δ υἱὸς Ἰωάννου
 2115 Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾶς με –; 16.17
 2) Σίμων δ Καναναῖος, δ ζηλωτής
 Mat 10 4 || Mar 318 Luc 615 ζηλ. Act 113 ζηλ.
 3) Σ., Jesu frater Mat 1355 || Mar 63
 4) Σίμων δ λεπρός Mat 266 || Mar 143
 5) Σίμων (Phariseus) Luc 740.43.44
 6) Σίμων τις Κυρηναῖος
 Mat 2732 || Mar 1521 Luc 2326
 7) proditoris pater Joh 671 132.26
 8) Σίμων (magus) Act 89.13.18.24
 9) Σίμων τις βυρσεύς Act 943 106.17.32

Σινά Act 730.38 Gal 424.25 Ἀγάρ Σινὰ ὄρος

σίναπι S° – *sinapis* Mat 1331 || Mar 431
 Luc 1319 – Mat 1720 || Luc 176

σινδών *sindon*
 Mat 2759 || Mar 1546 Luc 2353 – Mar 1451.52

σινιάζειν S° – *cribrare* Luc 2231 ώς – σῖτον

σιροί S° – (v1 σειραί vg *rudentes*) 2 Pe 24
 σιροῖς ζόφου ταρταρώσας (sc ἀγγέλους)

σιτευτός *saginatus* Luc 1523 μόσχος 27.30

σιτίον *frumentum* Act 712 „σ..α εἰς Αἴγ.“

σιτιστά S° – *altilia* Mat 224 τὰ σ. τεθυμένα

σιτομέτριον S° – *tritici mensura* Luc 1242

σῖτος *triticum* b *frumentum*
 Mat 312 συνάχει τὸν σῖτον αὐτοῦ || Luc 317
 1325 ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σ. 29.30 τὸν δὲ σ. συναγάγετε εἰς τὴν ἀποδήκην
 Mar 428 εἶτεν πλήρης σῖτος b ἐν τῷ στάχυι
 Luc 1218 συνάχω ἐκεῖ πάντα τὸν σ. (v1 τὰ γε-

νήματά μου vg *quae nata sunt mihi*)
 Luc 16 7 δὲ εἶπεν· ἐκατὸν κόρους σίτου
 2231 τοῦ σινιάσαι ώς τὸν σῖτον
 Joh 1224 ἐὰν μὴ δ κόκκος τοῦ σίτου b πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποδάνῃ, αὐτὸς μόνος
 Act 2738 ἐκβαλλόμενοι τὸν σ. εἰς τὴν θάλασσα.
 1 Co 1537 γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου
 Ap 6 6 χοῖνις σίτου δηναρίου – 1813

Σιών

Mat 21 5 „εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σ.· ίδοὺ δ βασ.”
 Joh 1215 „μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σ.: ίδοὺ δ β.”
 Rm 933 τιθημ „ἐν Σιών λίθον” 1 Pe 26
 1128 „ἵζει ἐκ Σιών δ ρυόμενος”
 Hb 1222 ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών δρει
 Ap 14 1 τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ δρός Σιών

σιωπᾶν *tacere* cfr σιγᾶν
 Mat 2031 ἵνα σιωπήσωσιν || Mar 1048 σιωπήσῃ
 2663 δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα || Mat 1461
 Mar 3 4 οἱ δὲ ἐσιώπων 934
 439 τῇ ὑπαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο
 Luc 120 ἔσῃ σ..ῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι
 1940 ἐὰν οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ λίθοι
 Act 18 9 ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς

σκανδαλίζειν, ..εσθαι *scandalizare, ..ari*
 b *scandalum pati*

Mat 529 εὶ – δ δόφαλμός σου – σκανδαλίζει σε
 30 ἡ – χείρ 188 ἡ χείρ σου ἡ δ πούς σου 9 δ δόφαλμός || Mar 943.45.47
 11 6 μακάριός ἐστιν δς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί || Luc 723
 1321 γενομένης δὲ δλίψεως – εύθυνς σκανδαλίζεται || Mar 417 σκανδαλίζονται – 57 ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ || Mar 63
 1512 οἱ Φαρ. ἀκούσαντες – ἐσκ..ίσθησαν
 1727 ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς
 18 6 δς δ ἀν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων || Mar 942 Luc 172
 2410 τότε „σκανδαλισθήσονται πολλοί”
 2631 πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε b ἐν ἐμοί 33 εὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκ..ίσθησομαι || Mar 1427.29 ἀλλ’ οὐκ ἐγώ
 Joh 661 τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν
 16 1 λελάληκα –, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε (Rm 1421 v1 ἐν ὧ δ ἀδελφὸς – σκ..εται vg)
 1 Co 813 εὶ βρῶμα σκ..ίζει τὸν ἀδελφόν μου,
 –, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκ..ίσω
 2 Co 1129 τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

- σκάνδαλον** *scandalum* ^b*offendiculum*
 Mat 13:41 συλλέξουσιν – πάντα „τὰ σκάνδαλα”
 16:23 σατανᾶ· σκάνδαλον εἴ ἐμοῦ, δπ
 18:7 οὐαὶ τῷ κάδμῳ ἀπὸ τῶν σκ.: ἀνάγ-
 κη – ἐλθεῖν τὰ σκ., πλὴν οὐαὶ – δὶ οὐ
 τὸ σκ. ἔρχεται || Luc 17:1
- Rm 9:33 τίθημι – „πέτραν σκ..ου” 1 Pe 2:8
 11:9 „εἰς ὑήραν καὶ εἰς σκάνδαλον”
 14:13 μὴ τιθέναι πρόσκομμα – ἡ σκάνδαλον.
 16:17 τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδ. ^b
 παρὰ τὴν διδαχὴν – ποιοῦντας
- 1 Co 1:23 Ἰουδαίοις μὲν σκ., ἔθνεσιν δὲ μωρίαν
- Gal 5:11 ἄρα κατήργηται τὸ σκ. τοῦ σταυροῦ
- 1 Jo 2:10 σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
- Ap 2:14 βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον – Ἰσραὴλ
- σκάπτειν** *fodere* Luc 6:48 13:8 16:3 οὐκ ἴσχύω
- σκάφη** *scapha* Act 27:16.30.32
- σκέλη, τὰ** *crura* Joh 19:31.32.33
- σκεπάσματα** *S^o* – *quiibus tegamar*
 1 Ti 6:8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκ..τα
- Σκευᾶς** (Ἰουδαῖος ἀρχιερεύς) Act 19:14
- σκευή** *S^o* – *armamenta* Act 27:19 τ. πλοίου
- σκεῦος** *vas* ^b*vasculum* (v1 *vasum*)
 Mat 12:29 Mar 3:27 11:16 Luc 8:16 17:31
 Joh 19:29 – Act 10:11.16 11:5 27:17 χαλάσαντες
- Act 9:15 σκεῦος ἐκλογῆς ἔστιν μοι οὗτος
- Rm 9:21 ποιῆσαι δὲ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος
 – 22 „σκεύη ὁργῆς” 23 ἐπὶ σκεύη ἐλέους
- 2 Co 4:7 ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν
 δοτρακίνοις σκεύεσιν
- 1 Th 4:4 τὸ ἔαυτοῦ σκ. κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ
- 2 Ti 2:20 σκεύη χρυσᾶ –, – ξύλινα καὶ δοτρ.
 – 21 ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον
- Hb 9:21 πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας
- 1 Pe 3:7 συνοικοῦντες κατὰ γγῶσιν ὡς ἀ-
 σθενεστέρω σκεύει ^b τῷ γυναικείῳ
- Ap 2:27 „ώς τὰ σκεύη τὰ κεραμικά” – 18:12
- σκηνή** *tabernaculum* ^b*casula*
 Mat 17:4 ποιήσω ὡδε τρεῖς σκηνάς || Mar 9:5
 ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς Luc 9:33
 Luc 16:9 ὑμᾶς εἰς τὰς αἰώνιους σκηνάς
- Act 7:43 „ἀνελάβετε τὴν σκ. τοῦ Μόλοχ” 44
 „ἡ σκ. τοῦ μαρτυρίου” 15:16 Δαυίδ
- Hb 8:2 τῆς σκ. τῆς ἀληθινῆς (sc λειτουργός)

- 5 92 σκηνή – ἡ πρώτη 3.8.8.21
- Hb 9:11 διὰ τῆς – τελειοτέρας σκηνῆς
 11:9 (Ἀβρ.) ἐν σκηναῖς ^b κατοικήσας
 13:10 οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες
- Ap 13:6 βλασφημῆσαι – τὴν σκηνὴν αὐτοῦ
 15:5 δὲ ναὸς „τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου”
 21:3 ἡ σκ. τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων
- σκηνοπηγία** *scenopégia* Joh 7:2 ἡ ἑορτή
- σκηνοποιός** τῇ τέχνῃ *S^o* – *scenofactoriae*
artis Act 18:3 ἡσαν γάρ σ..οὶ τῇ τέχνῃ
- σκῆνος** ^a*habitatio* ^b*tabernaculum*
 2 Co 5:1 ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους^a
 – 4 οἱ δοντες ἐν τῷ σκήνει ^b στενάζομεν
- σκηνοῦν** *habitare*
 Joh 1:14 δὲ λόγος – ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν
 Ap 7:15 δὲ „καδήμενος ἐπὶ τ. ὑρόνου” σκηνώ-
 σει ἐπ’ αὐτούς 21:3 „σκ. μετ’ αὐτῶν”
 12:12 οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦν-
 τες 13:8 βλασφημῆσαι – τὴν σκηνὴν
 αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρ. σκηνοῦντας
- σκήνωμα** *tabernaculum*
 Act 7:46 „εὑρεῖν σκήνωμα τῷ οἶκῳ Ἰακώβῳ”
 2 Pe 1:13 ἐφ’ ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκ..τι
 – 14 εἰδὼς δτι ταχινή ἔστιν ἡ ἀπόδεσις
 τοῦ σκηνώματός μου
- σκιά** *umbra*
 Mat 4:16 „ἐν – σκιᾷ θανάτου” Luc 1:79
 Mar 4:32 „ἄπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινά”
 Act 5:15 ἵνα – κανὴ σκιὰ αὐτοῦ ἐπισκιάσῃ
 Col 2:17 ἡ ἔστιν σκιὰ τῶν μελλόντων
 Hb 8:5 σκιᾶ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων
 10:1 σκιὰν – ἔχων δὲ νόμος τῶν μελλόντων
 ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν
 πραγμάτων
- σκιρτᾶν** *exultare* Luc 14:1.44 6:23 σκιρτήσατε
- σκληροκαρδία** *duritia cordis*
 Mat 19:8 Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκλ. ὑμῶν ἐπέτρε-
 ψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι || Mar 10:5
 [Mar 16:14 ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ
 σκληροκαρδίαν]
- σκληρός** *durus* ^b*validus*
 Mat 25:24 ἔγνων σε δτι σκληρὸς εἴ ἀνθρωπος
 Joh 6:10 εἶπαν· σκληρός ἔστιν δὲ λόγος οὗτος

Act 26:14 σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν
Jac 3:4 ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν^b ἐλαυνόμενα
Jud 15 περὶ—τῶν σκληρ. ὃν ἐλάλησαν κατ'

σκληρότης *duritia* Rm 2:5 κατὰ — τὴν σκλ.
σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν

σκληροτράχηλοι *dura* (vl *dari*) *cervice*
Act 7:51 „σκ. καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις”

σκληρύνειν *obdurare* ^b*indurare*
Act 19:9 ὡς δέ τινες ἐσ..οντο^b καὶ ἡπείθουν
Rm 9:18 ἐλεεῖ, δν δὲ θέλει „σκληρύνει^b”
Hb 3:8 „μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν”
15:47 — 3:13 ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις
ἔξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας

σκολιός *prauus* ^b*dyscolas* (vl *disc.*)
Luc 3:5 „ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας”
Act 2:40 σώμητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς
ταύτης Phl 2:15 μέσον „γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης”
1 Pe 2:18 οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς^b

σκόλοψ *stimulus* 2 Co 12:7 σκόλοψ τῇ σαρκὶ

σκοπεῖν *considerare* ^b*contemplari*
^c*observare* ^d*videre*
Luc 11:35 σκόπει^d — μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ^a
Rm 16:17 σκ.^c τοὺς τὰς διχοστασίας — ποιοῦντας Phl 3:17^c τοὺς οὔτω περιπατοῦντ.
2 Co 4:18 μὴ σκοπούντων^b ἡμῶν τὰ βλεπόμενα
ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα
Gal 6:1 σκοπῶν σεαυτόν, μὴ — πειρασθῆς
Phl 2:4 μὴ τὰ ἔαυτῶν ἔκαστοι σκοποῦντες,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτέρων ἔκαστοι

σκοπός *destinatum* Phl 3:14 κατὰ σκοπὸν
διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως

σκορπίζειν *dispergere* ^b*spargere*
Mat 12:30 ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει^b
|| Luc 11:23
Joh 10:12 ὁ λύκος ἄρπάζει αὐτὰ καὶ σκ..ζει
16:32 ἵνα σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς τὰ ἴδια
2 Co 9:9 „ἔσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν”

σκορπίος *scorpio* ^b*scorpius*
Luc 10:19 ἔξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω — σ..ων
11:12 αἰτήσει ώδι, ἐπιδώσει αὐτῷ σ..ον;
Ap 9:3.5^b 10 οὐρὰς δομίας σκορπίοις

σκοτεινός *tenebrosus* Mat 6:23 ὅλον τὸ σῶμά σου σ..ὸν ἔσται || Luc 11:34.36 μὴ ἔχον μέρος (vl μέλος) τι σ..ὸν (vg *aliquam partem tenebrarum*)

σκοτία *tenebrae*
Mat 4:16 „ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκοτίᾳ”
10:27 ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ || Luc 12:3
ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε
Joh 1:5 τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν
6:17 σκοτία ἡδη ἐγεγόνει 20:1 ἔρχεται πρωΐ
σκοτίας ἔτι οὖσης εἰς τὸ μνημεῖον
8:12 οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ
12:35 ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ
οἱ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν
— 48 ἐγὼ φῶς — ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ
1 Jo 1:5 σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία
2:8 ἡ σκ. παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀλ.
— 9 ὁ — τὸν ἀδελφὸν — μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ
ἔστιν ἔως ἅρτι 11 ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν καὶ
ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ,—, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς δοφθαλμοὺς αὐτοῦ

σκοτίζεσθαι *obscurari* ^b*contenebrari*
Mat 24:29 „ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται” || Mar 13:24^b
(Luc 23:45 vl καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος vg)
Rm 1:21 ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος — καρδία
11:10 „σκοτισθῶσαν οἱ δοφθαλμοὶ αὐτῶν”
Ap 8:12 ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν

σκότος *tenebrae* (vl Mat 4:16)
Mat 6:23 εἰ — τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἔστιν,
τὸ σκότος πόσον || Luc 11:35 σκόπει
— μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότ. ἔστιν
8:12 ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον 22:13 ἐκβάλετε αὐτόν 25:30
27:45 σκότος ἐγένετο || Mar 15:33 Luc 23:44
Luc 1:79 „τοῖς ἐν σκότει — καθημένοις”
22:53 ἀλλ' αὕτη ἔστιν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ σκότους → Col 1:13
Joh 3:19 ἡγάπησαν οἱ ἄνθρ. μᾶλλον τὸ σκότ.
Act 2:20 „ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότ.”
13:11 ἐπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος
26:18 ἐπιστρέψαι „ἀπὸ σκότους εἰς φῶς”
Rm 2:19 πέποιθάς τε σεαυτὸν δόηγὸν εἰναι
τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει
13:12 ἀποθύμεθα — τὰ ἔργα τοῦ σκότους
1 Co 4:5 δς — φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους
2 Co 4:6 ὁ εἰπών· ἐκ σκότους φῶς λάμψει
6:14 τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος

Eph 5 8 ἡτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς
— 11 μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς
ἀκάρποις τοῦ σκότους

6 12 τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκ. τούτου
Col 1 13 δς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἔξουσίας
τοῦ σκότους → Luc 22 53

1 Th 5 4 ὑμεῖς δὲ — οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει 5 οὐκ
ἔσμεν νυκτὸς οὐδὲ σκότους

1 Pe 2 9 τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος

2 Pe 2 17 οἷς δὲ ζόφοις τοῦ σκότους τετήρηται
Jud 13 εἰς αἰῶνα τετήρηται

1 Jo 1 6 ἔαν — ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν

σκοτοῦσθαι ^aobscurari ^btenebris obscurari
^c(prt pf pass) *tenebrosus*

Eph 4 18 ἐσκοτωμένοι ^b τῇ διανοίᾳ δύντες

Ap 9 2 „ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος“ καὶ ὁ ἄηρ
16 10 „έγένετο“ ἡ βασιλεία αὐτοῦ (sc τοῦ
θηρίου) „ἐσκοτωμένη“^c

σκύβαλον *stercus* Phl 3 8 ἡγοῦμαι σκύβαλα

Σκύθης Col 3 11 βάρβαρος, Σκύθης

σκυθρωπός *tristis*

Mat 6 16 μὴ γίνεσθε ως οἱ ὑποκριταὶ σκ..οί
Luc 24 17 ἐστάθησαν (vl ἐστὲ vg) σκυθρωποί

σκύλλειν, ..εσθαι S^o — *vexare* ^b*vexari*

Mat 9 36 ἡσαν ἐσκυλμένοι — Mar 5 35 τί ἔτι
σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; || Luc 8 49 μη-
κέτι σκύλλε — 76 κύριε, μὴ σκύλλου^b

σκῦλα *spolia* Luc 11 22 τὰ σκ. — διαδίδωσιν

σκωληκόβρωτος S^o — *consumptus a ver-*
mibus Act 12 23 γενόμενος σκωληκόβρ.

σκώληξ *vermis* Mar 9 48 ὅπου „δ σκώληξ
αὐτῶν οὐ τελευτᾶ“ (vl 44.46 vg)

σμαράγδινος S^o — *smaragdinus* Ap 4 3

σμάραγδος *smaragdas* Ap 21 19

σμύρνα *myrrha* (vl *murra*) Mat 21 1 Joh 19 39
— ἐσμυρνισμένος S^o — *myrrhatus*
(vl *murratus*) Mar 15 23 ἐσ..ένον οἶνον

Σμύρνα Ap 1 11 εἰς Σμύρναν 28 ἐν Σμύρνῃ

Σόδοιμα Mat 10 15 (καὶ Γόμ. Rm 9 29 2 Pe 26
Jud 7) 11 23.24 Luc 10 12 17 29 Ap 11 8

Σολομών Mat 16 7 6 29 12 42 Luc 11 31 12 27
Joh 10 23 Act 3 11 5 12 7 47

σορός *loculus* Luc 7 14 ἥψατο τῆς σοροῦ

***σός, τὸ σόν tuus, quod tuum est**
Mat 20 14 ἀρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγε 25 25 ἵδε ἔ-
χεις τὸ σὸν Luc 6 30 ἀπὸ τοῦ αἴρον-
τος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει

Luc 15 31 πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν cfr Joh 17 10
τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά
22 42 ἀλλὰ τὸ σὸν (sc θέλημα) γινέσθω
Joh 17 6 σοὶ ἡσαν κάμοι αὐτοὺς ἔδωκας ο πε-
ρὶ ὧν δέδωκάς μοι, δπι σοί εἰσιν

σουδάριον S^o — *sudarium*

Luc 19 20 ἡ μνᾶ σου, ἡν είχον ἀποκειμένην ἐν
σουδαρίῳ — Act 19 12 (Pauli)

Joh 11 44 ἡ δψις αὐτοῦ σ..ω περιεδέδετο 20 7

Σουσάννα Luc 8 3

σοφία *sapientia*

Mat 11 19 ἐδικαίωθη ἡ σ. ἀπὸ τῶν ἔργων (vl
τέκνων vg *filiis*) αὐτῆς || Luc 7 35
ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς

12 42 ἀκοῦσαι τὴν σ. Σολομῶνος || Luc
11 31 — Act 7 22 Αἰγυπτίων 10

13 54 πόνεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη; || Mar
6 2 τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ

Luc 2 40 ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφίᾳ
— 52 προέκοπτεν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ
11 49 καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν·

21 15 δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν

Act 6 3 πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας
— 10 τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει

Rm 11 33 ὡς βάθυς πλούτου καὶ (vl om καὶ
νγραφεῖς καὶ γνωσθεῖς) θεοῦ

1 Co 1 17 εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λό-
γου 24 οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λό-
γοις 13 οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης
σοφίας λόγοις

— 19 „ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν“

— 20 οὐχὶ „ἐμώρανεν — τὴν σ.“ τοῦ κό-
σμου; 3 19 ἡ γάρ σ. τοῦ κόσμου τού-
του μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν

— 21 ἐν τῇ σ. τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω δ κό-
σμος διὰ τῆς σ. τὸν θεόν 22 “Ἐλλη-
νες σοφίαν ζητοῦσιν 24 τοῖς κλητοῖς,
—, Χὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σο-
φίαν οὐ διατηροῦσιν τε καὶ ἀγιασμός

2 1 ἡλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἡ

σοφίας καταγγέλλων – τὸ μαρτύριον
1 Co 2 5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ἦν σοφίᾳ ἀνθρώπων ε σοφίᾳν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίᾳν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου 7 ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίᾳν ἐν μυστηρίῳ

12 8 ὃ μὲν γάρ – δίδοται λόγος σοφίας
2 Co 1 12 οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ – ἀνεστράφημ
Eph 1 8 χάριτος –, ἡς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει
– 17 δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας

3 10 ἡ πολυυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ
Col 1 9 ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ → Eph 1 8
– 28 διδάσκοντες – ἐν πάσῃ σοφίᾳ 3 18

2 3 Χοῦ, ἐν ὃ εἰσιν – „οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας“ καὶ γνώσεως „ἀπόκρυφοι“
– 23 ἔστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας
4 5 ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω

Jac 1 5 εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας
3 13 τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτηι σοφίας
– 15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σ. πρῶτον μὲν ἀγνή ἔστιν, ἔπειτα εἰρηνική

2 Pe 3 16 Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σ.
Ap 5 12 ἕξιός ἔστιν – λαβεῖν – καὶ σοφίᾳν
7 12 ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία – τῷ θεῷ ἡμῶν
13 18 ὥδε ἡ σοφία ἔστιν 179 ὥδε δὲ νοῦς δέχων σοφίαν

σοφίζειν ^ainstruere ^b(prt pf pass) doctus
2 Ti 3 15 δπ – λερὰ γράμματα οἰδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι^a εἰς σωτηρίαν
2 Pe 1 18 οὐ γάρ σεσοφισμένοις^b μύθοις ἔξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν

σοφός sapiens
Mat 11 25 δτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν || Luc 10 21 ἀπέκρυψας
23 34 ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς
Rm 1 14 σοφοῖς τε καὶ ἀνοίτοις ὁφειλέτης
– 22 φάσκοντες εἰναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν
16 19 δέλω – ὑμᾶς σοφοὺς εἰναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν
– 27 μόνω σοφῷ θεῷ – ὃ (νιο) ἡ δόξα
1 Co 1 19 „ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν“
– 20 „ποὺ σοφός; ποὺ γραμματεύς;“
– 25 τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἔστιν

1 Co 1 26 οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ – 27 ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς
3 10 ὡς σοφ. ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα
– 18 εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἰναι – ἐν τῷ αἰώνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός 19 „δρασσόμενος τοὺς σ. ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν“ 20 „κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν“ σοφῶν, „ὅτι εἰσὶν μάταιοι“

6 5 οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σ., –;
Eph 5 15 μὴ ὡς ἕσσοφοι ἀλλ’ ὡς σοφοί
Jac 3 13 τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν;

Σπανία Rm 15 24.28 δι’ ὑμῶν εἰς Σπανίαν

σπαράσσειν discerpere ^bdissipare
Mar 1 26 9 26 πολλὰ σπαράξας || Luc 9 39 ^b

σπαργανοῦν pannis involvere Luc 27.12

σπᾶσθαι ^aeducere ^bevaginare Mar 14 47
σπασάμενος^a τὴν μάχαιραν Act 16 27 ^b

σπαταλᾶν in deliciis esse ^bin luxurilis

1 Ti 5 6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν
Jac 5 5 ἐσ..ήσατε^b, ἐθρέψατε τὰς καρδίας

σπεῖρα cohors Mat 27 27 Mar 15 16 Joh 18 3.
12 Act 10 1 (Ιταλική) 21 31 27 1 (Σεβαστή)

σπείρειν seminare ^bserere
Mat 6 26 οὐ σπείρουσιν^b οὐδὲ θερ. || Luc 12 24

13 3 ἔξηλθεν δ σπείρων τοῦ σπείρειν 4.18
ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος 19.20.22.23 || Mar 4 3.4.14 δ σπείρων τὸν λόγον σπείρει 15.16.18.20 || Luc 8 6 ἔξηλθεν δ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν

– 24 ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ 27.37.39
– 31 κόκκῳ σινάπεως, δν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν || Mar 4 31.32

25 24 θερίζων δπου οὐκ ἔσπειρας 28 || Luc 19 21 δ οὐκ ἔσπειρας 22

Joh 4 36 ἵνα δ σπείρων δμοῦ χαίρῃ καὶ δ θερίζων 37 ἄλλος ἔστιν δ σπείρων καὶ ἄλλος δ θερίζων

1 Co 9 11 εὶ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἔσπειραμεν, μέγα εὶ – ὑμῶν –;
15 38 σὺ δ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἔάν – 37 δ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἄλλα γυμνὸν κόκκον

- 1 Co 15,42 σπείρεται ἐν φυτορῷ 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, – σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν
 2 Co 9, 6 ὁ σπείρων φειδομένως –, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίας 10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν „σπέρμα τῷ σπείροντι“
 Gal 6, 7 δὲ γάρ ἔὰν σπείρῃ ἄνθρωπος 8 ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ –, δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα
 Jac 3,18 καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην

σπεκουλάτωρ S^o – *spiculator* (v.l. *spec.*)
 Mar 6,27 ἀποστείλας δὲ βασιλεὺς σ..λάτορα

σπένδεσθαι ^a*immolari* ^b*delibari*
 Phl 2,17 εἰ καὶ σπένδομαι^a ἐπὶ τῇ θυσίᾳ
 2 Ti 4, 6 ἐγὼ – ἥδη σ..ομαι^b, καὶ ὁ καιρός

σπέρμα *semen*

- Mat 13,24 σπείραντι καλὸν σπέρμα 27 οὐχὶ καλὸν σπ. ἔσπειρας –; 37.38.32 μικρότερον – πάντων τῶν σπ. || Mar 4,31 22,24 „ἀναστήσει σπ. τῷ ἀδελφῷ“ 25 μὴ ἔχων σπ. || Mar 12,19-22 Luc 20,28
 Luc 1,55 „τῷ Ἄβρ. καὶ τῷ σπ. αὐτοῦ“ Joh 8,33 σπ. Ἄβρ. ἐσμεν 37 οἶδα δτὶ σπέρμα Ἄβρ. ἐστε – Act 3,25 „ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται 75.6 Joh 7,42 „ἐκ τοῦ σπ. Δαυὶδ – ἔρχεται“ δὲ χριστός Act 13,28 Rm 1,3 2 Ti 2,8 Rm 4,13 οὐ – διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἄβρ. ἡ τῷ σπ. αὐτοῦ 18 παντὶ τῷ σπ. 18 „οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου“ 9,7 οὐδὲ δτὶ εἰσὶν σπέρμα Ἄβρ., πάντες τέκνα, ἀλλ· „ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα“ 8 τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα – 29 „εἰ μὴ – ἔγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα“ 11,1 Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπ. Ἄβραμ

- 1 Co 15,38 ἔκάστῳ τῶν σπερμάτων ἕδιον σῶμα
 2 Co 9,10 δὲ – ἐπιχορηγῶν „σπ. τῷ σπείροντι“ – πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν
 11,22 σπέρμα Ἄβραμ εἰσὶν; κάγώ
 Gal 3,16 τῷ δὲ Ἄβρ. ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι „καὶ τῷ σπ.“ αὐτοῦ. οὐ λέγει· καὶ τοῖς σπέρμασιν, –, ἀλλ· – „καὶ τῷ σπ. σου“, δς ἐστιν Χός 19 ἅχρις δν ἔλθῃ τὸ σπέρμα φῶ ἐπίγγελται – 29 ἅρα τοῦ Ἄβραμ σπέρμα ἐστέ
 Hb 2,16 „σπέρματος Ἄβρ. ἐπιλασμένεται“ 11,11 δύναμιν εἰς καταβολὴν σπ..τος ἔλα-

βεν 18 „ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπ.“ 1 Jo 3, 9 σπ. αὐτοῦ (sc θεοῦ) ἐν αὐτῷ μένει Ap 12,17 μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς

σπερμολόγος S^o – *seminiverbius* Act 17,18

σπεύδειν *festinare* ^b*properare in*
 Luc 2,16 19,5.6 Act 20,16 22,18 2 Pe 3,12 σ..οντας^b τὴν παρουσίαν τῆς τ. θεοῦ ἡμέρας

σπήλαιον *spelanca* Mat 21,13 ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε „σπήλ. ληστῶν“ || Mat 11,17 Luc 19,46 – Joh 11,38 Hb 11,38 Ap 6,15

σπιλάς S^o – *macula* Jud 12 εἰσὶν – σ..άδες

σπίλος S^o – ^a*macula* ^b*coinquinatio*
 Eph 5,27 τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον^a
 2 Pe 2,13 σπίλοι^b καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες

σπιλοῦν *maculare* Jac 3,6 Jud 23

σπλάγχνα, τά viscera

Luc 1,18 διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν
 Act 1,18 ἔξεχύνη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
 2 Co 6,12 στενοχωρεῖσθε – ἐν τοῖς σπ. ὑμῶν 7,15 τὰ σπ. αὐτοῦ (sc Τίτου) περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν
 Phl 1,8 ἐπιποδῶ – ὑμᾶς ἐν σ..οις Χοῦ Ἰησ.
 2,1 εἰ τὶς σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί
 Col 3,12 ἐνδύσασθε – σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ
 Phm 7 τὰ σπ. τῶν ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ 20 ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα 12 αὐτόν, τοῦτ’ ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα 1 Jo 3,17 δς δ’ ἄν – δεωρῆ τὸν ἀδελφὸν – χρειαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ’ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη – ;

σπλαγχνίζεσθαι *misereri* ^b*misericordia mouēri* cf ἐλεεῖν

Mat 9,36 ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν 14,14 ἐπ’ αὐτοῖς || Mar 6,34 ἐπ’ αὐτούς – Mat 15,32 σ..ομαι ἐπὶ τὸν ὅχλον || Mar 8,2 18,27 σ..ισθεῖς δὲ δὲ κύριος τοῦ δούλου 20,34 σ..ισθεῖς δὲ δὲ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὄμμάτων αὐτῶν Mar 1,41 σ..ισθεῖς (D δργισθεὶς) – ἥψατο αὐτοῦ Mar 9,22 βοήθησον ἡμῖν σ..ισθεῖς ἐφ’ ὑμᾶς Luc 7,13 δὲ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτῆς 10,33 Σαμ. δέ τις – ίδων ἐσπλαγχνίσθη 15,20 εἶδεν αὐτὸν δὲ πατήρ – καὶ ἐσπλ..^b

σπόγγος S^o – *spongia* Mat 27:48 λαβὼν σ.. ον πλήσας τε ὅξους || Mar 15:38 Joh 19:29

σποδός *cinis* Mat 11:21 || Luc 10:13 – Hb 9:13

σπορά *semen* 1 Pe 1:23 οὐκ ἐκ σ. φθαρτῆς

σπόριμα, τά *sata* Mat 12:1 || Mar 22:3 Luc 6:1

σπόρος *semen* b *sementis* Mar 4:28^b 27 || Luc 8:5.11 – 2 Co 9:10 πληθυνεῖ τὸν σπ. ύμῶν

σπουδάζειν *festinare* b *solicitum esse* c (part) *solicitus* d *solicite curare* e *satagere* (vl *satis ag.*) f *dare operam*

Gal 2:10 ἐσπούδασα^b αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι

Eph 4:3 σ..οντες^c τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος 1 Th 2:17 τὸ πρόσωπον ύμῶν ἰδεῖν 2 Ti 2:15 σπούδασον^d σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ

2 Ti 4:9 σ..σον ἐλθεῖν πρός με 21 Tit 3:12

Hb 4:11 σπουδάσωμεν – „εἰσελθεῖν εἰς – τὴν κατάπαυσιν”

2 Pe 1:10 σπουδάσατε^e βεβαίαν ύμῶν τὴν κλῆσιν – ποιεῖσθαι 3:14 σπουδάσατε^e ἀστιλοι – αὐτῷ εὑρεθῆναι
– 15 σπουδάσω^f – ἐκάστοτε ἔχειν ύμᾶς – τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι

σπουδαῖος *solicitus* 2 Co 8:17 σ..ότερος 22

σπουδαίως, ..οτέρως *solicite* b *festinantius* Luc 7:4 Phl 2:28^b 2 Ti 1:17 Tit 3:13

σπουδή *solicitudo* b *festinatio* c *cura*

Mar 6:25 μετὰ σπουδῆς^b Luc 1:39^b

Rm 12:8 ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ
– 11 τῇ σπουδῇ μὴ δκνηροί, τῷ πνεύματι

2 Co 7:11 πόσην κατειργάσατο – σπουδήν 12

8:7 ὥσπερ – περισσεύετε – πάσῃ σπουδῇ

– 8 διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς

– 16 τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ύμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου

Hb 6:11 τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδήν

2 Pe 1:5 σπουδὴν^c πᾶσαν παρεισενέγκαντες

Jud 3 πᾶσαν σπ. ποιούμενος γράφειν ύμ.

σπυρίς S^o – *sporta* Mat 15:37 16:10 πόσας σπυρίδας || Mar 8:8.20 – Act 9:25 χαλάσαντες ἐν σπυρίδι

στάδιον, στάδιοι *stadium* Mat 14:24 (vg^o)

Luc 24:13 Joh 6:19 11:18 Ap 14:20 21:16
1 Co 9:24 οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες

στάμνος *urna* Hb 9:4 στάμνος χρυσῆ

στασιαστής S^o – *seditionis* Mar 15:7

στάσις *seditio* b *dissensio* c *status*
Mar 15:7 || Luc 23:19.25 – Act 19:40 ἐγκαλεῖσθαι
στάσεως – 15:2 στάσεως καὶ ζητήσεως
23:7 στ.^b τῶν Φαρ. καὶ Σαδ. 10^b – 24:5
Hb 9:8 ἔτι τ. πρώτης σκηνῆς ἔχούσης στάσιν^c

στατήρ S^o – *stater* Mat 17:27 εὑρήσεις στ..α (Mat 26:15 D „ἔστησαν – τριάκοντα” στατῆρας)

σταυρός S^o – *crux*

Mat 10:38 δις οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
|| Luc 14:27 οὐ βαστάζει – ἐσυτοῦ

16:24 ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ || Mar 8:34
Luc 9:23 καθ' ήμέραν

27:32 ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν στ. αὐτοῦ
|| Mar 15:21 Luc 23:26 ἐπέένθηκαν

– 40 καταβίθη ἀπὸ τοῦ στ. 42 καταβάτω νῦν || Mar 15:30 καταβάς 32

Joh 19:17 βαστάζων ἐσυτῷ τὸν σταυρόν
– 19 ἔδηκεν ἐπὶ τοῦ στ. ἡν – γεγραμμέν.

– 25 εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ
– 31 ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ στ. τὰ σώματα

1 Co 1:17 ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χοῦ
– 18 δ λόγος – δ τοῦ στ. – μωρία ἐστίν

Gal 5:11 κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ στ.
6:12 μόνον ἵνα τῷ στ. τοῦ Χοῦ – μὴ διώκωνται 14 ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χοῦ

Eph 2:16 ἵνα – ἀποκαταλάξῃ τὸὺς ἀμφοτέρους – τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ

Phl 2:8 μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ 3:18 τοὺς ἔχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χοῦ

Col 1:20 διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ 2:14 προσηλώσας αὐτὸ (sc τὸ καθ' ήμῶν χειρόγραφον) τῷ σταυρῷ

Hb 12:2 Ἰησοῦν, δις – ὑπέμεινεν σταυρόν

σταυροῦν (S Esth. bis) – *crucifigere*

Mat 20:19 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔννεσιν εἰς τὸ – σταυρῶσαι 26:2 παραδίδοται

εἰς τὸ σταυρωθῆναι – 23:34 ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε

27:22 σταυρωθῆτω 23 || Mar 15:13 σ..ωσον αὐτόν 14 Luc 23:21 σταύρου στ. αὐτόν

23 αἰτούμενοι αὐτὸν σ..ωθῆναι Joh 19:6 σ..ωσον σ..ωσον. – λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σ..ώσατε 10 ὅτι – ἔξουσίαν ᔁχω σ..ῶσαι σε; 15 ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς δ Πιλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Mat 27:28 παρέδωκεν ἵνα σ..ωθῇ || Mar 15:15 Joh 19:16 – Mat 27:31 ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι || Mat 15:20
– 35.38 σ..οῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί || Mar 15:24.25 ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσ..ωσαν αὐτὸν 27 σὺν αὐτῷ σ..οῦσιν δύο Luc 23:33 ἐκεῖ ἐσ..ωσαν αὐτόν Joh 19:18 ὅπου αὐτὸν ἐσ..ωσαν 20.23.41
28 δ Ἰησοῦν τὸν ἐσ..ωμένον ζητεῖτε || Mar 16:8 – Luc 24:7 ὅτι δεῖ – σ..ωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι
Luc 24:20 ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς – καὶ ἐσ..ωσαν αὐτὸν – Act 2:38 δν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε 4:10
1 Co 1:13 μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν;
– 23 κηρύσσομεν Χὸν ἐσταυρωμένον
2 2 Ἰησ. Χὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον
– 8 εἰ γάρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν
2 Co 13:4 ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ Gal 3:1 οἶς – Χὸς προεγράφη ἐσ..ωμένος
5:24 οἱ – τοῦ Χοῦ – τὴν σάρκα ἐσ..ωσαν 6:14 ἐν τῷ σταυρῷ – Χοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγω κόσμῳ
Ap 11:8 ὅπου καὶ δ κύριος – ἐσταυρώθη
σταφυλή πανα Mat 7:16 ἀπὸ ἀκανθῶν σ..άς –; || Luc 6:4 οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλήν Ap 14:18 ὅτι ἡκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς
στάχυς spica
Mat 12:1 τίλλειν στάχυας || Mar 2:23 Luc 6:1
Mar 4:28 εἴτεν στάχυν, εἴτεν πλήρης σῖτος ἐν τῷ στάχυι
Στάχυς Rm 16:9 Σ..υν τὸν ἀγαπητὸν μου
στέγειν sustinēre b sufferre 1 Co 9:12 πάντα στέγομεν 13:7 ἡ ἀγάπη – πάντα στέγει b 1 Th 3:1.5 κάγω μηκέτι στέγων ἔπειψα
στέγη tectum Mat 8:8 || Luc 7:6 – Mar 24
στεῖρα sterilis Luc 17:36 23:29 Gal 4:27
στέλλεσθαι devitare b se substrahere a 2 Co 8:20 στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μω-

μήσηται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ
2 Th 3:6 σ..εσθαι b ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος

στέμματα S^o – coronae Act 14:13

στεναγμός gemitus Act 7:34 τοῦ λαοῦ
Rm 8:28 ὑπερεντυγχάνει σ..οῖς ἀλαλήτοις

στενάζειν ingemiscere b gemere

Mar 7:34 ἐστέναξεν, καὶ λέγει – ἐφφαδά
Rm 8:23 καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν b
2 Co 5:2.4 οἱ δοντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν
βαρούμενοι, ἐφ' ὃ οὐ δέλομεν
Hb 13:17 μετὰ χαρᾶς – καὶ μὴ στενάζοντες b
Jac 5:9 μὴ στενάζετε – κατ' ἀλλήλων

στενός angustus Mat 7:13.14 || Luc 13:24

στενοχωρεῖσθαι angustari

2 Co 4:8 ὅλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στ..ούμενοι
6:12 οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στ..εῖσθε
δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν

στενοχωρία angustia

Rm 2:9 ὅλιψις καὶ στ. 8:35 ὅλ. ή στ.. –;
2 Co 6:4 ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις
12:10 ἐν διωγμοῖς καὶ στ..αις, ὑπὲρ Χοῦ

στερεός solidus b firmas c fortis

2 Ti 2:19b ὅμελιος Hb 5:12 οὐ στ..ᾶς τροφῆς
14 τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή
1 Pe 5:9 ὃ ἀντίστητε στερεοὶ c τῇ πίστει

στερεοῦν confirmare b consolidare

Act 3:7 ἐστερεώθησαν b αἱ βάσεις αὐτοῦ
– 16 τοῦτον – ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
16:5 αἱ – ἐκκλησ. ἐστερεοῦντο τῇ πίστει

στερέωμα firmamentum Col 2:5 βλέπων – τὸ στερ. τῆς εἰς Χὸν πίστεως ὑμῶν

Στεφανᾶς 1 Co 1:16 τὸν Σ..ᾶ οἶκον 16:15.17

Στέφανος Act 6:5.8.9 7:59 8:2 11:19 22:20

στέφανος corona

Mat 27:29 πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν || Mar 15:17 ἀκάνθινον Joh 19:2.5
1 Co 9:25 ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν
Phl 4:1 ἀδελφοί μου –, χαρὰ καὶ στέφ. μου
1 Th 2:19 τίς – ἡμῶν – στέφανος καυχήσεως –;

2 Ti 4 8 ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, δν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος
 Jac 1 12 λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς
 1 Pe 5 4 τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στ..ον
 Ap 2 10 δῶσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς
 3 11 ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου
 4 4 ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς cfr 9 17 14 14 σ..ον χρυσοῦν
 – 10 βαλοῦσιν τοὺς στ.-ἐνώπ. τ. ὑρόνου
 6 2 ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἔζηλον νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ
 12 1 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα

στεφανοῦν coronare

2 Ti 2 5 οὐ στ..ται ἔαν μὴ νομίμως ἀδλήσῃ
 Hb 2 7 „δόξῃ καὶ τιμῇ ἐσ..ωσας αὐτόν“
 – 9 Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου „δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον“

στῆθος pectus

Luc 18 13 ἔτυπτεν τὸ στ. αὐτοῦ – 23 48 στήθη
 Joh 13 25 ἀναπεσὼν – ἐπὶ τὸ στ. τοῦ Ἰησ. 21 20
 Ap 15 6 περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη

στήκειν S^o – stare

Mar 3 31 ἔξω στήκοντες 11 25 ὅταν στήκετε προσευχόμενοι Joh 1 28 μέσος ύμῶν στήκει δν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
 Joh 8 44 ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἐστήκεν
 Rm 14 4 τῷ Ιδίῳ κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει
 1 Co 16 13 γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει
 Gal 5 1 στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε
 Phl 1 27 ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι
 4 1 οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί
 1 Th 3 8 ἔαν υμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ
 2 Th 2 15 στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε
 (Ap 12 4 v1 ὁ δράκων ἐστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικός)

στηριγμός S^o – firmitas 2 Pe 3 17 φυλάσσεσθε ἵνα μὴ – ἐκπέσητε τοῦ ίδιου σ..οῦ

στηρίζειν confirmare b firmare
 Luc 9 51^b – 16 28 χάσμα μέγα ἐστήρικται^b
 22 32 στήρισον τοὺς ἀδελφούς σου
 Act 18 23 στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς
 Rm 1 11 εἰς τὸ στηριχθῆναι ύμᾶς, 12 τοῦτο δέ ἐστιν συμπαρακληθῆναι ἐν ύμīν
 16 25 τῷ δὲ δυναμένῳ ύμᾶς στηρίζαι

1 Th 3 2 εἰς τὸ σ..ῖξαι ύμᾶς καὶ παρακαλέσαι
 13 εἰς τὸ στ..ῖξαι ύμῶν τὰς καρδίας
 2 Th 2 17 στηρίζαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ
 3 3 δς στηρίζει ἡμᾶς καὶ φυλάξει
 Jac 5 8 στηρίζατε τὰς καρδίας ύμῶν
 1 Pe 5 10 καταρτίσει, στηρίζει, σθενώσει
 2 Pe 1 12 ἐστηριγμένους ἐν τῇ – ἀληθείᾳ
 Ap 3 2 στήρισον – δ ἔμελλον ἀποθανεῖν

στιβάδες S^o – frondes Mar 11 8 ἄλλοι – σ..ας

στίγμα stigma Gal 6 17 τὰ στ. τοῦ Ἰησοῦ

στιγμή momentum Luc 4 5 ἐν σ..ῇ χρόνου

στίλβειν splendēre Mar 9 3 ἰμάτια

στοά porticus Joh 5 2 10 23 Act 3 11 5 12

στοιχεῖα, τά elementa

Gal 4 3 ύπὸ τὰ στ. τοῦ κόσμου ἥμεντα δεδουλωμένοι 9 πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στ. – ;
 Col 2 8 κατὰ τὰ στ. τοῦ κόσμου 20 ἀπεθάνετε σὺν Χῷ ἀπὸ τῶν στ. τοῦ κόσ.
 Hb 5 12 διδάσκειν ύμᾶς τινα (v1 τίνα vg) τὰ στ. τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ
 2 Pe 3 10 στοιχ. δὲ καυσούμενα λυθήσεται 12

στοιχεῖν ambulare b sectari (vestigia) c sequi (regulam) d permanēre (in reg.)

Act 21 24 ἀλλὰ στοιχεῖς – φυλάσσων τὸν νόμον

Rm 4 12 τοῖς στοιχοῦσιν^b τοῖς ἕχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ – Ἀβραάμ

Gal 5 25 πνεύματι καὶ στοιχῶμεν

6 16 δσοι τῷ κανόνι τούτῳ σ..ήσδυσιν^c

Phl 3 16 εἰς δ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ (v1 + κανόνι vg) στοιχεῖν (v1 συστοιχεῖν)^d

στολή stola

Mar 12 38 ἐν στολαῖς περιπατεῖν || Luc 20 46

16 5 περιβεβλημένον στολὴν λευκήν

Luc 15 22 ταχὺ ἔξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην

Ap 6 11 ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστω στολὴ λευκή

7 9 περιβεβλημένους στολὰς λευκάς 13
 – 14 „ἐπλυναν τὰς στ. αὐτῶν – ἐν τῷ αἵματι“ τοῦ ἀρνίου 22 14 μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στ.“ αὐτῶν, ἵνα

στόμα os b acies

ἀνοίγειν τὸ στόμα, ἀνοιξις τοῦ στόματος → ἀνοίγειν, ἀνοιξις

Mat 4 4 „διὰ στόματος θεοῦ“ cfr Luc 1 70

τῶν ἄγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν
Mat 12³⁴ ἐκ – τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας
τὸ στόμα λαλεῖ || Luc 6⁴⁵ αὐτοῦ
15¹¹ οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στ. κοι-
νοῖ –, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ
τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ 17.18
18¹⁸ „ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἡ τρι-
ῶν“ 2 Co 13¹ „καὶ τριῶν“
21¹⁸ „ἐκ στόματος νηπίων – κατηρτίσω“
Luc 4²² ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ἐκ τοῦ στόματ. αὐτοῦ
11⁵⁴ ὑπερεῦσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
19²² ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε
21¹⁵ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν
– 24 στόματι μαχαίρης Hb 11³⁴ στ..τα^b
22⁷¹ ἡκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματ. αὐτοῦ
Joh 19²⁹ προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι
Act (1 4 v1 διὰ τοῦ στ. μου νγ) 1¹⁶ διὰ στ.
Δαυὶδ 3¹⁸ πάντων τῶν προφητῶν 21
τῶν ἀγ. προφ. 4²⁵ διὰ πνεύματος ἀ-
γίου στόματος Δαυὶδ 15⁷ (Petrus:)
διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ
ἔθνη τὸν λόγον
11⁸ κοινὸν ἡ ἀκάνθαρτον οὐδέποτε εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου
22¹⁴ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόμ. αὐτοῦ
23² ἐπέταξεν – τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα
Rm 3¹⁴ „ῶν τὸ στ. ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει“
– 19 θνατοῦσαν στόμα φραγῇ (*obstratur*)
10⁸ „ἐγγύς σου τὸ βῆμά ἔστιν, ἐν τῷ στ.
σου“ 9 ἐὰν δμολογήσῃς „ἐν τῷ στ.
σου“ κύριον Ἰησοῦν 10 στόματι – δ-
μολογεῖται εἰς σωτηρίαν
15⁶ θνατοῦσαν στόμα φραγῇ (*obstratur*)
Eph 4²⁹ λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ύ-
μῶν μὴ ἐκπορευέσθω cfr Col 3⁸
2 Th 2⁸ „ἀνελεῖ τῷ πνεύμ. τοῦ στόμ. αὐτοῦ“
2 Ti 4¹⁷ ἐρρύσθην „ἐκ στόματος λέοντος“
Hb 11³³ ἔφραξαν στόματα λεόντων 34^b
Jac 3³ τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στ. βάλλομεν
– 10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἔξερχεται
1 Pe 2²² „οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι“
2 Jo 12 στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι 3 Jo 14
Jud 18 τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα
Ap 1¹⁸ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαίσα –
ἐκπορευομένη 19.15.21 2¹⁶ πολεμήσω
– ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματος μου
3¹⁶ μέλλω σε ἔμέσαι ἐκ τοῦ στόματ. μου
9¹⁷ ἐκ τῶν στομ. – πῦρ 18 11⁵ cfr 16.13
πνεύματα τρία ἀκάνθαρτα 12.15 ὕδωρ
ὡς ποταμόν 16 ποταμόν
– 19 ἡ – ἔξουσία τῶν Ἰππων ἐν τῷ στόμ.

Ap 10⁹ ἐν „τῷ στόματί σου“ ἔσται γλυκύ 10
13² τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος
– 5 „στ. λαλοῦν μεγάλα“ καὶ βλασφ..ίας
14⁵ „ἐν τῷ στ.“ αὐτῶν „οὐχ εὑρ. ψεῦδος“

στόμαχος S^o – *stomachus* 1 Ti 5²³

στρατεία *militia*

2 Co 10⁴ τὰ – ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ
σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ
1 Ti 1¹⁸ θνατοῦσαν στρατεύῃ – τὴν καλὴν στρατείαν

στρατεύεσθαι *militare* b (part) *milites*

Luc 3¹⁴ ἐπηρώτων – αὐτὸν καὶ στ..όμενοι^b
1 Co 9⁷ τίς σ..εται ἰδίοις δψωνίοις ποτέ;
2 Co 10³ οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμενα
1 Ti 1¹⁸ → στρατεία 2 Ti 2⁴ οὐδεὶς σ..όμε-
νος ἐμπλέκεται ταῖς – πραγματείσις
Jac 4¹ οὐκ –, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν σ..
ομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
1 Pe 2¹¹ αἵτινες σ..ονται κατὰ τῆς ψυχῆς

στράτευμα *exercitus* b *milites*

Mat 22⁷ Luc 23¹¹ σὺν τοῖς στρ. (cum ex..tu)
Act 23¹⁰^b 27 Ap 9¹⁶ 19¹⁴ τὰ στρ. τὰ ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ 19 (sc τῶν βασιλέων τ. γῆς et
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ Ίππου)

στρατηγός *magistratus*

Luc 22⁴ συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ
στρ. 5² στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ Act 4¹ δ
στρ. τοῦ ἱεροῦ 5²⁴ καὶ οἱ ἀρχ. 26 δ στρ.
Act 16²⁰ (Philipps) 22.35.38.38

στρατιά *militia*

Luc 2¹³ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου
Act 7⁴² λατρεύειν „τῇ στρατίᾳ τοῦ οὐρανοῦ“

στρατιώτης *miles* Mat 8⁹ || Luc 7⁸ – Mat
27²⁷ || Mar 15¹⁶ – Mat 28¹² Luc 23³⁶
Joh 19^{2.23.24.32.34} – Act 10⁷ 12^{4.6.18} 21
32.35 23^{23.31} 27^{31.32.42} 28¹⁶
2 Ti 2³ συγκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατι-
ώτης Χοῦ Ἰησοῦ

στρατολογεῖν S^o – (part) *cui se probavit*
2 Ti 2⁴ θνατοῦσαν στρατολογήσαντι ἀρέσῃ

(στρατοπέδαρχος, ..ης S^o – vi Act 28¹⁶ vg^o)

στρατόπεδον *exercitus* Luc 21²⁰

στρεβλοῦν *depravare* 2 Pe 3¹⁶

στρέφειν, στραφῆναι *convertere, ..verti
b) praeberere c) referre*

- Mat 5:29 στρέψοντες αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην
7:6 μήποτε – στραφέντες δρῆσαν υμᾶς
– 9:22 στραφεῖς – εἶπεν 16:23 Luc 7:9.
44:9:55 10:23 14:25 22:61 23:28 Joh 1:38
20:16 – 14 ἐστράφη εἰς τὰ δύσω, καὶ
θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν
18:3 ἔταν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς
27:3 ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια
Joh 12:40 „ἵνα μὴ – στραφῶσιν, καὶ ίάσομαι
αὐτούς“
Act 7:39 „ἐστράφησαν“ (νl ἀπεστρ. vg *aversi sunt*) ἐν τ. καρδίαις – „εἰς Αἴγυπτον“
– 42 ἔστρεψεν δὲ ὁ θεός καὶ παρέδωκεν
13:48 ἵδον στρεφόμενα εἰς τὰ ἔνθη
Ap 11:8 „στρέφειν (sc τὰ ὕδατα) – εἰς αἷμα“

στρηνιᾶν S^o – *in deliciis esse b) i. d. vivere*
Ap 18:7 ὅσα – ἔστρηνιασεν, τοσοῦτον δότε ο^b

στρῆνος *deliciae* Ap 18:3 δυνάμεως τοῦ στρ.

στρουθίον *passer* Mat 10:29 οὐχὶ δύο στρ.
ἀσσαρίου πωλεῖται; 31 || Luc 12:8 πέντε
στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; 7

στρωννύειν, στρωννύναι *sternere*
Mat 21:8 || Mar 11:8 – 14:15 ἀνάγαιον – ἔστρωμένον || Luc 22:12 – Act 9:34 στρῶσον σεαυτῷ

στυγητός S^o – *odibilis* Tit 3:3 ἥμεν – στ..οί

στυγνάζειν *tristem (esse) b) contristari*
Mat 16:3 πυρράζει στυγνάζων δούρανός
Mar 10:22 ὁ δὲ στυγνάσας^b ἐπὶ τῷ λόγῳ

στῦλος *colonna*
Gal 2:9 οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι
1 Ti 3:16 στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας
Ap 3:12 ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ
10:1 οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός

Στωϊκοὶ φιλόσοφοι Act 17:18

συγγένεια *cognatio* Luc 1:61 Act 7:3, 14

συγγενής *cognatus* b) (οἱ σ..εῖς) *cognatio*
Mar 6:4 οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ –
ἐν τοῖς συγγενεῦσιν^b αὐτοῦ

Luc 1:58 2:44 14:12 21:16 Joh 18:26 Act 10:24

Rm 9:3 ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγε-

νῶν μου κατὰ σάρκα 16:7 Ἀνδρόνικον
καὶ Ἰουνιᾶν τοὺς σ. μου 11 τὸν σ. μου
21 Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ σ. μου

συγγενίς S^o – *cognata* Luc 1:38 Ἐλισ. ἡ σ.

συγγνώμη *indulgentia* 1 Co 7:6 τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν

συγκαθῆσθαι S^o – *sedēre (cum) b) assidēre
alicui* Mar 14:54 Act 26:30^b

συγκαθίζειν *circumsedēre b) consedēre* (νl
conresedēre) facere Luc 22:55 (νl περικ.)
Eph 2:8 ἡμᾶς συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν^b
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χῷ Ἰησοῦ

συγκακοπαθεῖν S^o – *collaborare alicui*
2 Ti 1:8 συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ 23
σ..ησον (νl κακοπ. vg *labora*) ὡς
καλὸς στρατιώτης Χοῦ Ἰησοῦ

συγκακουχεῖσθαι S^o – *affligi cum* Hb 11:25
μᾶλλον ἐλόμενος σ. τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ

συγκαλεῖν, ..εῖσθαι *convocare*
Mar 15:16 τὴν σπείραν. Luc 9:1 τοὺς δώδεκα 15
ε τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας 9 τὰς φίλας 23:19 τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντα.
Act 5:21 τὸ συνέδριον 10:24 τ. συγγενεῖς 28:17

συγκαλύπτειν *operire* Luc 12:2

συγκάμπτειν *incurvare* Rm 11:10 „νῶτον“

συγκαταβαίνειν *descendere simil* Act 25:5

συγκατάθεσις S^o – *consensus*
2 Co 6:16 τίς δὲ σ. ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων;

συγκατατίθεσθαι *consentire* Luc 23:51 βουλῇ

συγκαταψηφίζεσθαι S^o – *apnnumerari* Act 1:28

συγκεραννύναι *temperare b) admiscere*
1 Co 12:24 ἀλλὰ δὲ διεστραφασεν τὰ σῆμα
Hb 4:2 οὐκ ὠφέλησεν δὲ λόγος τῆς ἀκοῆς
ἔκείνους μὴ συγκεκερασμένος^b (vg *admixtus*, νl ..μένους vg νl *admixtis*). τῇ
πίστει τοῖς ἀκούσασιν

συγκινεῖν S^o – *commouere* Act 6:12 τ. λαόν

συγκλείειν *concludere* Luc 5:6 πλήθος ἵχθ. Rm 11:32 συνέκλεισεν – πάντας εἰς ἀπείθειαν Gal 3:22 συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἀμαρτίαν 23 ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμενα συγκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστων ἀποκαλυφθῆναι

συγκληρονόμοι, ..α S^o – *coheredes* Rm 8:17 συγκληρονόμοι δὲ Χοῦ, εἴπερ Eph 3:6 εἶναι τὰ ἔθνη σ..α – τῆς ἐπαγγελίας Hb 11:9 μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς 1 Pe 3:7 ὡς καὶ σ..οις χάριτος ζωῆς

συγκοινωνεῖν S^o – *communicare* b *participem esse* Eph 5:11 μὴ σ..εἴτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους Ap 18:4 ἵνα μὴ σ..ήσητε b ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς Phl 4:14 καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει

συγκοινωνός S^o – a *particeps* b *socius* Rm 11:17 σ..δς^b τῆς φίλης τῆς πιότηος 1 Co 9:23 ἵνα σ..δς^a αὐτοῦ (sc. τοῦ εὐαγγ.) γένωμαι Phl 1:7 σ..ούς^b μου τῆς χάριτος (vg *gaudii*) πάντας ὑμᾶς ὅντας Ap 1:9 σ..δς^a ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ

συγκομίζειν *curare* Act 8:2 τὸν Στέφανον

συγκρίνειν *comparare* 1 Co 2:13 πνευματικοῖς πνευματικὰ σ..οντες 2 Co 10:12 οὐ – τολμῶμεν ἐγκρῖναι ή συγκρῖναι ἐαυτούς πιστοί – ἀλλὰ αὐτοὶ – σ..οντες ἐαυτοὺς ἐαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν

συγκύπτειν *inclinari* Luc 13:11 ἦν σ..ουσα

κατὰ συγκυρίαν S^o – *accidit ut* Luc 10:31 κ. σ. δὲ Ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τ. δόῳ

συγχαίρειν *congratulari* b *congaudēre* Luc 1:58 συνέχαιρον αὐτῇ 15:6 συγχάρητέ μοι 9 1 Co 12:28 συγχαίρει b πάντα τὰ μέλη 13:6 συγχαίρει b δὲ τῇ ἀληθείᾳ Phl 2:17 χαίρω καὶ σ..ω πᾶσιν ὑμῖν 18 καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι

συγχέειν, συγχύννειν, ..εσθαι *confundere* b *confundi* c *mente confundi* d *concitare* Act 2:8 τὸ πλήθος – συνεχύθη c 9:22 συνέχυννεν Ἰουδαίους 19:32 ἦν – ἡ ἐκκλησία συγ-

κεχυμένη b 21:27 συνέχεον^d – τὸν ὄχλον εἰ δλη συγχύννεται b Ἱερουσαλήμ

[συγχρῆσθαι S^o – *comi* Joh 4:9 Σαμ..ίταις]

σύγχυσις *confusio* Act 19:29 ἐπλήσθη σ..εως

συζευγνύειν *coniungere* (Mar 6:1 *iungere*) Mat 19:6 δ – δ θεὸς συνέζευξεν || Mar 10:9

συζῆν S^o – *convinere* b *simul vivere cum* Rm 6:8 πιστεύομεν δτι καὶ σ..σομεν^b αὐτῷ 2 Co 7:3 ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποδανεῖν καὶ συζῆν 2 Ti 2:11 εἰ – συναπεδάνομεν, καὶ συζήσομεν

συζητεῖν *conquirere* b *quaerere (secum)* c *disputare cum* Mar 1:27 8:11 αὐτῷ 9:10 πρὸς ἐαυτούς 14 πρὸς αὐτοὺς 16 12:28 Luc 22:23^b πρὸς ἐαυτούς 24:15^b Act 6:9^c τῷ Στεφάνῳ 9:29^c πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς

(συζήτησις vi S^o – *quaestio* Act 28:29)

συζητητής S^o – *conquisitor* (vi *inquisitor*) 1 Co 1:20 ποῦ συζητητής τοῦ αἰῶνος τούτου;

σύζυγος (vi Σύ.) S^o – *compar* Phl 4:3

συζωοποιεῖν S^o – *convivificare* Eph 2:5 ἡμᾶς – συνεζωοποίησεν τῷ Χῷ Col 2:19 συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ

συκάμινος *arbor moras* Luc 17:6 τῇ σ. ταύτῃ

συκῆ *ficus* b *arbor fici* c *ficalnea* Mat 21:19 ἰδών συκῆν^b –, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ – ἔξηράνθη – ἡ συκῆ^c 20 (vg^o) 21 οὐ μόνον τὸ τῆς σ..^c ποιήσετε || Mar 11:13, 20 τὴν σ. ἔξηραμμένην 21 24:32 ὅπδ – τῆς σ.^b μάδετε τὴν παραβολήν || Mar 13:28 Luc 21:29^c

Luc 13:8 συκῆν^b εἰχέν τις – ἐν τῷ ἀμπελ. 7^c Joh 1:48 ὅντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε ω Jac 3:12 μὴ δύναται – συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι –; Ap 6:13 „ώς συκῆ^a βάλλει τοὺς δλύνθους

συκομορέα S^o – *arbor sycomorus* Luc 19:4

σῦκον *ficus* Mat 7:18 || Luc 6:44 – Jac 3:12 Mar 11:13 δ γάρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων

συκοφαντεῖν *calumniam facere* ^b*defraudare*
Luc 3,14 198 εἴ τινός τι ἐσκοφάντησα^b

συλαγωγεῖν S^o – *decipere* Col 2,8 μή τις
ὑμᾶς ἔσται διὰ σ.ῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας

συλᾶν *expoliare* 2 Co 11,8 ἄλλας ἐκκλησίας

συλλαλεῖν *loquai (cum)* ^b*colloqui*
Mat 17,3 σ..οῦντες μετ' αὐτοῦ || Mar 9,4 Luc 9,30
Luc 4,38^b 22,4 τοῖς ἀρχιερεῦσιν – Act 25,12

συλλαμβάνειν, ..εσθαι *comprehendere* ^b*ap-*
prehendere ^c*adīnare* ^d*capere* ^e*concipere*
Mat 26,55 ἔξήλυντε – συλλαβεῖν με || Mar 14,48
cfr Luc 22,54 Joh 18,12 Act 1,18 – 12,3^b

Πέτρον 23,27 28,21 μὲν Ἰουδαῖοι σ..όμενοι
Luc 1,24 συνέλαβεν^e Ἐλισάβετ 31^e 38^e 22,1^e
5,7 σ..έσθαι^c αὐτοῖς οὐ θάμβοις – ἐπὶ τῇ
ἄγρᾳ τῶν Ἰχθύων ἦν συνέλαβον^d

Phl 4,3 ἐρωτῶ σε –, συλλαμβάνου^c αὐταῖς
Jac 1,15 ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα^e τίκτει ἀ-
μαρτίαν, ἡ δὲ ἀμ. – ἀποκύει θάνατον

συλλέγειν *colligere* ^b*elligere*

Mat 7,16 ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλᾶς ἦν ἀπὸ τρι-
βόλων σῦκα; || Luc 6,14 σῦκα
13,28 (sc τὰ ζιζάνια) 29,30,40,41 συλλέξου-
στιν – πάντα „τὰ σκάνδαλα“
– 48 συνέλεξαν^b τὰ καλὰ εἰς ἄγγη

συλλογίζεσθαι *cogitare* Luc 20,5 πρὸς ἑαυτ.

συλλυπεῖσθαι *contristari* Mar 3,5 σ..ούμενος
ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν

συμβαίνειν *contingere* ^b*accidere* ^c*evenire*
Mar 10,32 τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν^c
Luc 24,14^b Act 3,10 20,19^b 21,35 συνέβη
1 Co 10,11 ταῦτα – τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις
1 Pe 4,12 ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος
2 Pe 2,22 συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς – παροιμίας

συμβάλλειν, ..εσθαι *conferre* ^b*committere*
(*bellum*) ^c*convenire* ^d*disserrere*

Luc 2,19 σ..ουσα ἐν τ. καρδίᾳ αὐτῆς – Act 4,15
(11,53 v1 σ..ειν (vg^o) αὐτῷ περὶ πλειόνων)

14,31 ἐτέρῳ βασιλεῖ σ..λεῖν^b εἰς πόλεμον

Act 17,18 τινὲς δὲ – συνέβαλλον^d αὐτῷ

18,27 συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν

20,14 ὡς δὲ συνέβαλλεν^c ἡμῖν εἰς – Ἄσσον

συμβασιλεύειν ^a*regnare cum* ^b*conregnare*
1 Co 4,8 ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν^a
2 Ti 2,12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ σ..εύσομεν^b

συμβιβάζειν ^a*affirmare* ^b*certum fieri* ^c*in-*
struere, ..^d*connecti* ^e*construi*
Act 9,22 σ..ων^a δτι οὗτός ἔστιν δ χριστός
16,10 σ..οντες^b δτι προσκέληται ἡμᾶς δ
θεὸς εὐαγγελίσασθαι αὐτούς

19,33 ἐκ τοῦ δχλου συνεβίβασαν (v1 κατ-
εβίβ. vg *detraxerunt*) Ἀλέξανδρον

1 Co 2,16 „δς σ..σει^c αὐτόν;“ (sc τὸν κύριον)
Eph 4,16 τὸ σῶμα – σ..όμενον^d Col 2,19^e
Col 2,2 σ..σδέντες^c ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν

συμβουλεύειν, ..εσθαι ^a*consilium dare*
^b*consilium facere* ^c*suadēre*

Mat 26,4^b Joh 18,14^a Act 9,23^b ἀνελεῖν αὐτόν
Ap 3,18 σ..ω^c σοι ἀγοράσαι παρ ἐμοῦ χρυσίον

συμβούλιον *consilium* ^b*concilium* (v1^a)

Mat 12,14 || Mar 3,6 – Mat 22,15 27,1 || Mar 15,1 –
Mat 27,7 28,12 Act 25,12 συλλαλήσας μετὰ τοῦ
συμβούλιου^b

σύμβουλος *consiliarius*

Rm 11,34 „τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;“

Συμεών φυλὴ Σ. Ap 7,7 – Σ. τοῦ Ἰούδα

Luc 3,30 – Σ. – ἐν Ἱερουσ. Luc 2,25,34
– Petrus Act 15,14 2 Pe 1,1 (v1 Σίμων)
– Σ. δ καλούμενος Νίγερ Act 13,1

συμμαθητής S^o – *condiscipulus* Joh 11,16

συμμαρτυρεῖν S^o – *testimonium reddere*

^b*testimonium perhibere*
Rm 2,16 σ..ούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως
8,16 τὸ πνεῦμα σ..εῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν
9,1 σ..ούσης^b μοι τῆς συνειδήσεώς μου

συμμερίζεσθαι *participare* (v1 ..ri) *cum*

1 Co 9,19 τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται

συμμέτοχος S^o – *comparticeps* ^b*particeps*

Eph 3,8 εἰναι τὰ ἔθνη – σ..α τῆς ἐπαγγελίας
5,7 μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι^b αὐτῶν

συμμιμητάι S^o – *imitatores* Phl 3,17 μου γίν.

συμμορφίζεσθαι S^o – *configurari*

Phl 3,18 σ..ιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ

σύμμορφος S^o – *conformis* ^b*configuratus*
 Rm 829 σ..ους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 Phl 321 τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σ..
 ον^b τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ

συμπαθεῖν *compati* Hb 415 μὴ δυνάμενον
 συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν 1034
 καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε

συμπαθής *compatiens* 1 Pe 38 σ..εῖς, φιλάδ.

συμπαραγίνεσθαι *simul adesse* Luc 2348

συμπαρακαλεῖσθαι S^o – *simil consolari*
 Rm 112 σ..κληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλή-
 λοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ

συμπαραλαμβάνειν *assumere (secum)* ^b*re-
 cipere* Act 1225 Ἰωάννην 1537.38 Παῦλος
 – ἥξιον – μὴ συμπ.^b τοῦτον Gal 21 Τίτον

συμπαρεῖναι *simul adesse* Act 2524

συμπάσχειν S^o – *compati*
 Rm 817 εἶπερ σ..ομεν ἵνα – συνδοξασθῶμεν
 1 Co 1228 συμπάσχει πάντα τὰ μέλη

συμπέμπειν S^o – *mittere (cum)* 2 Co 818.22

συμπεριλαμβάνειν *complecti* Act 2010

συμπίνειν *bibere cum* Act 1041 αὐτῷ

συμπίπτειν *cadere* Luc 649 (οἰκία)

συμπληροῦν *complēre* Luc 823 951 Act 21

συμπνίγειν S^o – *suffocare* ^b*comprimere*
 Mat 1322 τὸν λόγον || Mar 47.19 Luc 814 – 42^b

συμπολίται S^o – *cives* Eph 219 τῶν ἀγίων

συμπορεύεσθαι *ire cum* Mar 101 σ..ονται –
 δχλοι (v1 συνέρχεται – δχλος *convenire*)
 Luc 711 οἱ μαθηταί 1425 δχλοι 2416 Ἰησοῦς

συμπόσιον *contabernium* Mar 639 ἀνακλι-
 θῆναι – σ..α σ..α (*secundum c..ia*)

συμπρεσβύτερος S^o – *consenior* 1 Pe 51

συμφάναι, σύμφημι S^o – *consentire*
 Rm 716 σύμφημι τῷ νόμῳ ὅπι καλός

συμφέρειν

- 1) *conferre* Act 1910 τὰς βίβλους
- 2) συμφέρει, ..ον *expedit* ^b*utile est*
 Mat 529 συμφέρει – σοὶ ἵνα ἀπόληται ἐν 30
 18 ε συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος
 1910 εὶ οὕτως –, οὐ συμφέρει γαμῆσαι
 Joh 1150 σ..ει ὑμῖν ἵνα εἰς – ἀποθάνῃ 1814
 16 7 συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἔγω ἀπέλθω
 1 Co 612 ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει 1023
 2 Co 810 γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ
 ὑμῖν συμφέρει^b
 12 1 καυχᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μέν

3) τὸ συμφέρον *utile* ^b*utilitas*

- Act 2020 οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν σ..όντων
 1 Co 12 7 ἐκάστῳ – δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ
 πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον^b
 Hb 1210 ὁ δὲ ἐπὶ τὸ σ..ον (sc παιδεύει)

σύμφορον, τό *utilitas* ^b*quod utile est*

- 1 Co 735 πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω
 1033 μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ σύμφορον^b

συμφυλέται

S^o – *contribules* 1 Th 214

σύμφυτος

complantatus Rm 65 εὶ γὰρ σ..οι

γεγόναμεν τῷ δμοιώματι τοῦ θαν.

συμφύεσθαι

S^o – *simul exoriri* Luc 87

συμφωνεῖν

convenire ^b*convenit alicui* ^c*con-
 ventionem facere* ^d*concordare* ^e*con-
 sentire*

- Mat 1819 ἔὰν δύο σ..ήσωσιν^e ἔξ ὑμῶν – περὶ
 20 2^c ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν 13 δηναρίου
 Luc 538 τῷ παλαιῷ οὐ σ..ήσει τὸ ἐπίβλημα
 Act 5 9 τί δτι συνεφωνήθη ὑμῖν^b πειράσαι
 1515 τούτῳ σ..οῦσιν^d οἱ λόγοι τῶν προφ.

συμφώνησις

S^o – *conventio*
 2 Co 615 τίς δὲ συμφ. Χοῦ πρὸς Βελιάρ –;

συμφωνία

symphonía Luc 1525

ἐκ συμφώνου

ex consensu 1 Co 75

συμψηφίζειν

S^o – *computare* Act 1919

σύμψυχος

S^o – *upanímis* Phl 22 σ..θι

*σύν

cum
 Rm 68 εὶ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ

Rm 8:32 πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα
ἡμῖν χαρίσεται;
1 Co 10:13 ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν
ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν
15:10 ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σὺν ἐμοὶ^c
2 Co 4:14 καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ
13:4 ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμης θεοῦ
Gal 3:9 εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραὰμ
Phl 1:23 ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἰναι
Col 2:13 συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ
— 20 εἰ ἀπεδάνετε σὺν Χῷ ἀπὸ τῶν στοιχ.
3:3 ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χρι-
στῷ ἐν τῷ θεῷ 4 καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ
φανερωθῆσεσθε ἐν δόξῃ
1 Th 4:14 ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
Ἰησοῦ ἀξεὶ σὺν αὐτῷ
— 17 οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα
5:10 ἵνα — ἄμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν

συνάγειν, ..εσθαι *congregare*, ..ri ^b *convenire*
^c *colligere* ^d *conversari*

Mat 2:4 τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς cfr
22:34 συνήχθησαν ^b 41 263.57 ^b 2782 ^b
28:12 — Mar 7:1 ^b Luc 22:66 συνήχθη ^b
τὸ πρεσβυτέριον Joh 11:47 συνήγα-
γον ^c — συνέδριον Act 4:5.26 „οἱ ἄρ-
χοντες συνήχθησαν ^b ἐπὶ τὸ αὐτό“
27 ^b ἐπὶ — Ἰησοῦν
3:12 συνάξει τὸν σῖτον — εἰς τὴν ἀποδή-
κην || Luc 3:17 — Mat 13:30 6:26
12:30 ὁ μὴ σ..ων μετ' ἐμοῦ || Luc 11:29 ^c
13:2 συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὅχλοι πολ-
λοί || Mar 4:1 cfr 22: ^b 5:21 ^b
— 47 σαγήνῃ — ἐκ παντὸς γένους συναγα-
γούσῃ 22:10 συνήγαγον — οὓς εὗρον
18:20 οὖν — εἰσιν δύο ἡ τρεῖς συνηγμένοι
24:28 ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί
25:24 συνάγων δύεν οὐ διεσκόρπισας 26
— 32 συναχθήσονται — πάντα τὰ ἔδνη
— 35 ξένος ἡμην καὶ συνηγάγετέ ^c με 38: ^c
43 καὶ οὐ συνηγάγετέ ^c με
27:17.27 συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν — τ. σπεῖραν
Mar 6:30 σ..ονται ^b οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν cfr Joh 18:2 πολλάκις συνήχθη ^b
‘Ιησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν
Luc 12:17 ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; 18
15:13 συναγαγών πάντα ὁ νεώτερος υἱός
Joh 4:36 συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον
6:12 συνηγάγετε ^c τὰ — κλάσματα 13: ^c
11:52 ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διε-
σκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἔν
15:6 σ..ουσιν ^c — καὶ εἰς τ. πῦρ βάλλουσιν

Act 4:31 ὁ τόπος ἐν φῷ ἥσαν συνηγμένοι
11:28 ἐνιαυτὸν δόλον συναχθῆναι ^a ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ 14:27 συναγαγόντες τὴν ἐκ-
κλ. 15:30 τὸ πλῆθος — 15:8 συνήχθη-
σάν ^b τε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβ.
13:44 ἡ πόλις συνήχθη ^b ἀκοῦσαι τ. λόγον
20:7 συνηγμένων ^b ἡμῶν κλάσαι ἄρτον
— 8 ἐν τῷ ὑπερώφῳ οὖ δὲ ἡμεν συνηγμένοι
1 Co 5:4 ἐν τῷ δνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ
πνεύματος σὺν τ. δυνάμει τοῦ κυρ.
Ap 16:14 εἰς τὸν πόλεμον 20:8 — 16:16 εἰς — Ἀρ-
μαγεδών — 19:19 ποιῆσαι τὸν πόλεμον
19:17 „συνάχθητε εἰς τὸ“ δεῖπνον — τ. θεοῦ

συναγωγή *synagoga* ^b *conventus*

Mat 4:23 διδάσκων ἐν ταῖς σ. αὐτῶν || Mar 1:39
κηρύσσων εἰς τὰς σ. Luc 4:44 τῆς Ἰου-
δαίας (v1 Γαλ.) — Mat 9:35 Luc 4:15
6:2 ἐν ταῖς συναγ. καὶ ἐν ταῖς ὁμιλίαις 5
10:17 ἐν ταῖς σ. αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑ-
μᾶς Mar 13:9 εἰς σ..ὰς δαρήσεοντε ||
Luc 21:12 — 12:11 ὅταν δὲ εἰσφέρω-
σιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς σ. — Mat 23:34 ἔξ
αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς σ. ὑμῶν
12:9 ἥλθεν εἰς τὴν σ. αὐτῶν || Mar 3:1 Luc
6:6 εἰσελθεῖν αὐτὸν — καὶ διδάσκειν
13:54 ἐδίδασκεν — ἐν τῇ σ. (Naz.) || Mar 6:2
Luc 4:18.20.28 — Mar 1:21 (Caph.) 23
ἥν ἐν τῇ σ. αὐτῶν ἄνθρ. ἐν πνεύματι
ἀκαδάρτῳ 29 || Luc 4:33.38 cfr Joh
6:59 ἐν σ..ῆ διδάσκων ἐν Καφαρν. —
Luc 13:10 ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν
23:6 φιλοῦσιν — τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς σ. || Mar 12:39 Luc 11:43 20:46
Luc 7:5 τὴν σ. αὐτὸς ὀκοδόμησεν ἡμῖν
8:41 ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν
Joh 18:20 ἔγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ
Act 6:9 ἐκ τῆς σ. τῆς λεγομένης Λιβερτίνων
9:2 ἐπιστολὰς εἰς Δαμ. πρὸς τὰς συν.
— 20 εὐθὺς ἐν ταῖς σ. ἐκήρυσσεν τὸν Ἰη.
13:5 κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν
ταῖς σ. τῶν Ἰουδ. 14:43 λυθείσης — τῆς
σ. 14:1 (Iconii) 17:1 (Thess.) 10 (Ber.)
17:18:4 (Cor.) 7:19 (Eph.) 26:19:8 —
24:12 (Jerus.)
15:21 Μωϋσῆς — τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν
ἔχει ἐν ταῖς σ. κατὰ πᾶν σάββατον
22:19 δέρων κατὰ τὰς σ. τοὺς πιστεύοντας
ἐπὶ σέ 26:11 κατὰ πάσας τὰς συναγ.
Jac 2:2 ἐὰν — εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ^b ὑμῶν
Ap 2:9 σ. τοῦ σατανᾶ 3:9 ἐκ τῆς σ. τοῦ σατ.

συναγωνίζεσθαι S^o – *adiuvare*
Rm 15:30 σ..σασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς
ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν

συναθλεῖν S^o – ^a*collaborare* ^b*laborare cum*
Phm 1:27 μιᾶς ψυχῆς σ..οῦντες^a τῇ πίστει
^b 4:3 ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήδησάν^b μοι

συναθροίζειν ^a*congregare* ^b*convocare*
Act 12:12^a 19:25 οὗτοι συναθροίσας^b – εἶπεν

συναίρειν λόγον S^o – *rationem ponere*
Mat 18:23 μετὰ τῶν δούλων 24 (ομ λόγον) 25:18

συναιχμάλωτος S^o – *concupitus*
Rm 16:7 τοὺς – σ. μου Col 4:10 δ σ. μου Phm 29

συνακολουθεῖν *sequi* Mar 5:37 14:51 Luc 23:49

συναλίζεσθαι S^o – *convesci* Act 14 (vl ..αυλ.)

συναλλάσσειν S^o – *reconcillare* Act 7:26 συν-
ήλλασσεν (vl συνήλασεν) – εἰς εἰρήνην

συναναβαίνειν *simul ascendere*
Mar 15:41 αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλ.
Act 13:31 διὰ ὁφῆ – τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ

συνανακεῖσθαι *discambere cum* ^b*similis* ^c*similis accumbere* ^d*similis*
^e*pariter recumbere*
Mat 9:10 τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ – συνανέκειν-
το τῷ Ἰησοῦ // Mar 2:15 – Mat 14:9 διὰ –
τοὺς σ..μένουσ^e // Mar 6:22^d – Luc 7:49^c
14:10 ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον – τῶν σ..μέ-
νων^b σοι 15 ἀκούσας τις τῶν σ..μένων^b

συναναμίγνυσθαι *commisceri*
1 Co 5:9 μὴ σ. πόρνοις 11 μὴ σ. ἔάν τις ἀδελ-
φὸς – ἡ πόρνος – 2 Th 3:14 μὴ σ. αὐτῷ

συναναπαύεσθαι *refrigerari cum*
Rm 15:32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἐλθὼν – σ..σωμαῖς ὑμῖν

συναντᾶν ^a*obviām venire* ^b*obviare* ^c*occur-
rere* ^d*venturum esse*
Luc 9:(18 v.) 37^c 22:10^c Act 10:25^a 20:22 τὰ ἐν
αὐτῇ (sc Ἱερουσα.) συναντήσοντα^d ἐμοὶ
μὴ εἰδῶς – Hb 7:1 δ „σ..ήσας^b Ἀβρ.“ 10
ὅτε „συνήντησεν^b Μελχισέδεκ“

(εἰς συνάντησιν *obviām* vll Mt 8:34 Jh 12:13)

συναντιλαμβάνεσθαι *adiuvare*
Luc 10:40 ἵνα μοι σ..λάβηται (sc Μάρθα)
Rm 8:28 τὸ πνεῦμα σ..εται τῇ διδύνειται ἡμῖν

συναπάγεσθαι (pass) ^a*consentire* ^b*duci ab*
^c*aliquo in aliquid* ^c*traduci* (vl *transd.*)
Rm 12:18 ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς σ..όμενοι^a

Gal 2:13 Βαρν. σ..ήχθη^b αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει
2 Pe 3:17 τῷ τῶν ἀδέσμων πλάνῃ σ..χθέντες^c

συναποδημήσκειν *commodri*
Mar 14:31 ἐὰν δέῃ με συναποδανεῖν σοι
2 Co 7:3 εἰς τὸ συναποδανεῖν καὶ συζῆν
2 Ti 2:11 εἰ γάρ σ..εδάνομεν, καὶ συζήσομεν

συναπόλλυσθαι *perire cum* Hb 11:31

συναποστέλλειν *mittere cum* 2 Co 12:18

συναρμολογεῖσθαι (pass) S^o – ^a*construi*
^b*compongi* Eph 2:21 πᾶσα οἰκοδομὴ σ..ου-
μένη^a 4:18 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα σ..ούμενον^b

συναρπάζειν *arripere* ^b*rapere*
Luc 8:29 συναρπάκει αὐτόν (sc τὸ πνεῦμα)
Act 6:12^b 19:29^b 27:15 σ..σθέντος – τοῦ πλοίου

συναυξάνεσθαι *crescere* Mat 13:30 ἀμφότερα

συνδεδεμένοι *simul vinciti* Hb 13:3 → δέσμος

σύνδεσμος *vinculum* ^b*coniunctio* ^c*obligatio*
Act 8:23^c „ἀδικίας“ Eph 4:3 εἰρήνης
Col 2:19 διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων^b
3:14 ἀγάπην, δ ἐστιν σ. τῆς τελειότητος

συνδοξάζεσθαι (pass) S^o – *conglorificari*
Rm 8:17 συμπάσχομεν ἵνα καὶ σ..σθῶμεν

σύνδουλος *conservus*
Mat 18:28 εὑρεν ἔνα τῶν σ. αὐτοῦ 29 πεσὼν –
δ σ.. – παρεκάλει αὐτόν 31 ἰδόντες –
οἱ σ. 33 καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σ. σου –;
24:49 ἐὰν – ἄρξηται τύπτειν τοὺς σ. αὐτοῦ

Col 1:7 τοῦ ἀγαπητοῦ σ. ἡμῶν 4:7 δ – πιστὸς
διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ
Ap 6:11 ἔως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδ. αὐτῶν
19:10 ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἰμ 22:9

συνδρομή *concursio* Act 21:30 τοῦ λαοῦ

συνεγείρειν, ..εσθαι ^a*conresuscitare* ^b*con-
surgere* ^c*resurgere*
Eph 2:8 ἡμᾶς – τῷ Χῷ – συνήγειρεν^a

Col 2:12 ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε^c διὰ τῆς πίστεως 3:1 εἰ οὖν συνηγέρθητε^b τῷ Χῷ

συνέδριον concilium

Mat 5:22 ἡρακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ
10:17 παραδώσουσιν γάρ ὑμᾶς εἰς συνέδριον Mar 13:9
26:59 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συν. ὅλον ||
Mar 14:55 15:1 cfr Luc 22:55

Joh 11:47 συνήγαγον – οἱ ἀρχιερεῖς – συνέδριον

Act 4:15 5:21 συνεκάλεσαν τὸ σ. 27 ἔστησαν ἐν τῷ συν. 34 ἀναστὰς – ἐν τῷ συν. 41 ἀπὸ προσώπου τοῦ σ. 8:12, 15 22:30 συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερ. καὶ πᾶν τὸ σ. 23:1, 6 ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ 15, 20, 28 24:20

συνειδέναι (σύνοιδα) conscientiam esse

Act 5:2 συνειδύης καὶ τῆς γυναικός
1 Co 4:4 οὐδὲν γάρ ἔμαυτῷ σύνοιδα

συνείδησις conscientia

[Joh 8:9 v1 ὑπὸ τῆς συν. ἐλεγχόμενοι νγ^ο]
Act 23:1 ἕγὼ πάσῃ σ..ει ἀγαθῇ πεπολίτευμαί

24:18 ἀσκῶ ἀπρόσκοπον σ..ιν ἔχειν πρός
Rm 2:15 συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς σ. 9:1
μοι τῆς συν. μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ
13:6 ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν δργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδ.

1 Co 8:7 (v1 τῇ σ.–τοῦ εἰδώλου → συνήθεια)
ἡ σ. αὐτῶν ἀσθενής οὖσα μολύνεται
10 ἡ σ. αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὅντος 12 τύποντες αὐτῶν τὴν σ. ἀσθενοῦσαν
εἰς Χὸν ἀμαρτάνετε
10:25 ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν σ. 27:28 μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεīνον τὸν μηγύσαντα καὶ τὴν σ. 29 σ..ιν δὲ λέγω – τὴν τοῦ ἐτέρου. Ινατί γάρ ἡ ἀλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως

2 Co 1:12 τὸ μαρτύριον τῆς συν. ἡμῶν, ὅτι ἐν 4:2 συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τ. θεοῦ
5:11 ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσειν ὑμῶν πεφανερώσθαι

1 Ti 1:5 ἀγάπη ἐκ – συνειδήσεως ἀγαθῆς – 19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἥν τινες ἀπωσάμενοι – ἐναυάγησαν 3:9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρῷ συνειδήσει 2 Ti 1:3 ὡς λατρεύω – ἐν καθαρῷ συνειδήσει

4:2 κεκαυστηριασμένων τὴν ἴδιαν συν. Tit 1:15 μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ σ.

Hb 9:9 ὅμοιοι – μὴ δυνάμεναι κατὰ σ..ιν τελεῖσαι 14 τὸ αἷμα τοῦ Χοῦ – καθαρίει τὴν σ. ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων

10:2 μηδεμίαν ἔχειν ἐπὶ σ..ιν ἀμαρτιῶν – 22 ἡεραντισμένοι – ἀπὸ σ..εως πονηρᾶς 13:18 ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν 1 Pe 2:19 εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως 3:18 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα – 21 σ..εως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν

συνεῖναι esse cum b(δ συνών) comes

Luc 9:18 συνῆσαν αὐτῷ – Act 22:11^b

συνεισέρχεσθαι introire cum Joh 6:22 18:15

συνέκδημος S^o – comes bcomes peregrinationis Act 19:29 σ..ους Παύλου 2 Co 8:19^b

ἡ συνεκλεκτή S^o – coelecta 1 Pe 5:13 ἐν Βαβυ.

συνέπεσθαι comitari Act 20:4

συνεπιμαρτυρεῖν S^o – contestari Hb 2:4

συνεπιτίθεσθαι adicere Act 24:9 σ..έθεντο

συνεργεῖν cooperari badiavare

[Mar 16:20 τοῦ κυρίου σ..οῦντος – διὰ – σημείων] Rm 8:28 τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεόν πάντα συνεργεῖται [δοθεός νγ^ο] εἰς ἀγαθόν

1 Co 16:18 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑπότασσησθε – παντὶ τῷ συνεργούντι καὶ κοπιῶντι

2 Co 8:1 σ..οῦντες^b δὲ καὶ παρακαλοῦμεν

Jac 2:22 ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ

συνεργός adiutor bcooperator

Rm 16:3 Πρῖσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς σ. μου 9 Οὐρβιανὸν τὸν σ. ἡμῶν 21 Τιμόθεος

1 Co 3:9 θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί (1 Th 3:2 v1 Τιμόθεον, τὸν – συνεργὸν (νγ^ο) τοῦ θ.)

2 Co 1:24 συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν 8:23 κοινωνὸς ἔμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς σ..ός

Phl 2:25 τὸν – σ..ὸν^b καὶ συστρατιώτην μου 4:3 Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συν. μου

Col 4:11 συνεργοί εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

Phm 1 Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ σ. ἡμῶν 24 Μᾶρκος, –, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου

3 Jo 8:16 ἵνα σ..οὶ^b γινώμενα τῇ ἀληθείᾳ

συνέρχεσθαι convenire bvenire cum ccomitari dconcurrere e congregari fire cum

Mat 11:8 πρὶν ἡ συνελθεῖν αὐτούς

Mar 320 σ..εται – [δ] ὄχλος Luc 516 – Mar 14
 53 σ..ονται (vl + αὐτῷ) – οἱ ἀρχιερεῖς
 Luc 2355 αἵτινες ἡσαν συνεληλυθοῦσι^b ἐκ τῆς
 Γαλιλαίας αὐτῷ
 Joh. 1133 τοὺς συνελθόντας^b αὐτῇ Ἰουδαίους
 1820 ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι σ..ονται
 Act. 1 6 οἱ – συνελθόντες 26 συνῆλθεν τὸ πλῆ-
 θος 516^d 1027 1613 ταῖς συνελθού-
 σαις γυναιξὶν 1932 (2122 vl δεῖ συν-
 ελθεῖν πλήθος) 2230 2817 – 2517
 – 21 τῶν συνελθόντων^e ἡμῖν ἀνδρῶν
 939 Πέτρος συνῆλθεν^b αὐτοῖς 1023^c 45^b
 1112^f – 2116 συνῆλθον^b καὶ τῶν μαθη-
 1538 τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν – καὶ μὴ
 συνελθόντα^f αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον
 1 Co (7 5 vl ἵνα – πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρ-
 χησθε νγ revertimini)
 1117 διτ – εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε 18 σ..
 ομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ 20 ἐπὶ τὸ
 αὐτό 33 σ..όμενοι εἰς τὸ φαγεῖν 34
 ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε
 1423 ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησίᾳ ὅλῃ ἐπὶ
 τὸ αὐτό 28 δταν συνέρχησθε

συνεσθίειν *manducare cum* ^b *cibam sumere*
cum ^c *edere (cm)* Luc 152 καὶ σ..ει αὐτοῖς
 Act 1041 οἵτινες συνεφάγομεν – αὐτῷ μετὰ τό
 11 3 καὶ συνέφαγες αὐτοῖς (sc ἔθνεσιν)
 1 Co 511 τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν^b
 Gal 212 μετὰ τῶν ἔθνῶν συνήσθιεν^c

σύνεσις *intellexus* ^b *prudentia*

Mar 1233 „ἀγαπᾶν αὐτὸν – ἔξ ὅλης τῆς σ..εως“
 Luc 247 ἐπὶ τῇ σ.^b καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν
 1 Co 119 „τὴν σ..iv^b τῶν συνετῶν ἀθετήσω“
 Eph 3 4 νοῆσαι τὴν σ.^b μου ἐν τῷ μυστηρίῳ
 Col 1 9 ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ σ..ει πνευματικῇ
 2 2 πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συν.
 2 Ti 2 7 δώσει – σοι δ κύριος σ..iv ἐν πᾶσιν

συνετός *prudens*

Mat 1125 δτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
 συνετῶν || Luc 1021 – 1 Co 119 → σύνεσις
 Act 13 7 σὺν – Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ

συνευδοκεῖν *consentire*

Luc 1148 σ..εῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν
 Act 8 1 ἦν σ..ῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ 2220
 Rm 132 ἀλλὰ καὶ σ..οῦσιν τοῖς πράσσουσιν
 1 Co 712 εἰ – αὕτη σ..εῖ οἴκειν μετ' αὐτοῦ 13
 οὗτος σ..εῖ οἴκειν μετ' αὐτῆς

συνευωχεῖσθαι S^o – *luxuriari* ^b *convivari*
 2 Pe 213 σ..ούμενοι ὑμῖν Jud 12^b ἀφόβως

συνεφιστάναι S^o – *currere (vl conc.)* Act 1622

συνέχειν, συνέχεσθαι *tenēre, ..ri* ^b *coangu-
 stare* ^c *coarctari* (vl *coart.*) ^d *compre-
 hendi* ^e *comprimere* ^f *continēre* ^g *instare*
 (*verbo*) ^b *vexari* ⁱ *urgēre*

Mat 424 τοὺς – βασάνοις σ..ομένους^d cfr Luc
 438 πυρετῷ μεγάλῳ 837 φόβῳ Act
 288^b πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ

Luc 845 οἱ ὄχλοι σ..ουσίν^e σε 1943 συνέξου-
 σίν^b σε πάντοθεν 2263 οἱ ἄνδρες οἱ
 σ..οντες αὐτόν – Act 757^f τὰ ὕτα
 1250 πῶς σ..ομαι^c ἔως δτου τελεσθῇ
 Act 18 5 συνείχετο ε τ. λόγῳ (vl πνεύ.) δ Παύ.
 2 Co 514 ἡ – ἀγάπη τοῦ Χοῦ συνέχειⁱ ἡμᾶς
 Phl 123 συνέχομαι^c δε ἐκ τῶν δύο

συνήδεσθαι S^o – *condelectari* Rm 722 συ-
 ήδομαι – τῷ νόμῳ – κατὰ τὸν ἔσω ἔνθρωπ.

συνήδεια *consuetudo* Joh 1839 ἔστιν – σ. ὑμῖν
 1 Co 8 7 τῇ συνηδείᾳ (vl συνειδήσει νγ *con-
 scientia*) ἔως ἅρπι τοῦ εἰδώλου
 1116 ἡμεῖς τοιαύτην σ..αν οὐκ ἔχομεν

συνηλικιώτης S^o – *coætaneus* Gal 114

συνδάπτεσθαι S^o – *consepeliri* Rm 64 συν-
 ετάφημεν – αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος
 Col 212 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτ.

συνδλασθαι *confringi* ^b *conquassari*
 [Mat 2144 συνδλασθεται] || Luc 2018^b

συνδλίβειν *comprimere* Mar 524.31

συνδρύπτειν S^o – *affligere* Act 2113 καρδίαν

συνιέναι (εἷμι) S^o – *convenire* Luc 84 (ὄχλος)

συνιέναι (συνίημι ετ συνίω) *intelligere*

Mat 1313.14 „οὐ μὴ συνῆτε“ 15 „μήποτε – τῇ
 καρδίᾳ συνῶσιν“ 19 ἀκούοντος – καὶ
 μὴ συνιέντος 23 ἀκούων καὶ συνιείς
 || Mar 412 Luc 810 – Act 2826s –
 (vl Mar 49 δ συνίων συνιέτω νγ^o)
 – 51 συνήκατε ταῦτα πάντα; – ‘ ναι
 1510 ἀκούετε καὶ συνίετε || Mar 714
 1612 τότε συνῆκαν δτι οὐκ εἶπεν 1713

Mar 6:2 οὐ – συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις 8:17 οὕτω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; 21 οὕπω σ.;

Luc 2:6 οὐ συνῆκαν τὸ φῆμα 18:34 οὐδὲν – σ.

24:46 τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς

Act 7:25 ἐνόμιζεν – συνιέναι τοὺς ἀδελφούς διτὶ – οἱ δὲ οὐ συνῆκαν

Rm 3:11 „οὐκ ἔστιν δ συνίων“

15:21 „οἶ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν“

2 Co 10:12 οὐ συνιᾶσιν (vg^o). ήμεῖς δέ

Eph 5:17 συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου

συνιστάνειν, ..ιστάναι *commendare*, ..i **bexhibere** **cconsistere** **dconstare** **econstituere** **fstande cum**

Luc 9:32 τοὺς – ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας^f αὐτῷ

Rm 3:5 εἰ – ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνη συνίστησιν 5:8 συνίστησιν – τὴν ἔαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς δ θεός

16:1 συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφ.

2 Co 3:1 ἀρχόμενα πάλιν ἔαυτοὺς σ..άνειν;

4:2 τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας σ..άνοντες ἔαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν

5:12 οὐ πάλιν ἔαυτοὺς σ..άνομεν ὑμῖν 6:4 σ..οντες^b ἔαυτοὺς ως θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν

7:11 ἐν παντὶ συνεστήσατε^b ἔαυτοὺς ἀγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι

10:12 τισὶν τῶν ἔαυτοὺς συνιστανόντων

– 18 οὐ γάρ δ ἔαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἔστιν δόκιμος, ἀλλὰ δν δ κύριος συνίστησιν

12:11 ἔγω – ὥφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι

Gal 2:18 παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω^e

Col 1:17 τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν^d

2 Pe 3:5 γῇ ἐξ ὅδατος καὶ δι' ὅδατος συνεστῶσα^c τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ

συνοδεύειν *comitari cum* Act 9:7 οἱ σ..οντες

συνοδία *comitatus* Luc 2:44 εἶναι ἐν τῇ συν.

συνοικεῖν *cohabitare* 1 Pe 3:7 (sc γυναιξίν)

συνοικοδομεῖσθαι *coaedificari* Eph 2:22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς σ..σθε εἰς κατοικητήριον τ. θεοῦ

συνομιλεῖν S^o – *loqui cum* Act 10:27 αὐτῷ

συνομορεῖν *coniungi* Act 18:7 τῇ συναγωγῇ

συνορᾶν, συνιδεῖν *considerare* b *intelligere* Act 12:12 συνιδών τε ἥλθεν 14:6 συνιδόντες^b

συνοχή *pressura* b *angustia* Luc 21:25 σ. ἐθνῶν 2 Co 2:4 ἐκ – σ..ῆς^b καρδίας ἔγραψα

συντάσσειν *constituere* b *praecipere*

Mat 21:6^b 26:19 27:10 „καθὰ συνέταξεν – κύριος“

συντέλεια τοῦ αἰῶνος *consummatio saeculi*

Mat 13:39 δ – θερισμὸς σ. αἱ. ἔστιν 40:49 οὗτως ἔσται ἐν τῇ σ. τοῦ αἱ. 24:3 τί τὸ σημεῖον τῆς – σ. τοῦ αἱ.; 28:20 ἔως τῆς σ. τοῦ αἱ.

Hb 9:28 ἄπαξ ἐπὶ σ..ᾳ τῶν αἱ. – πεφανέρωται

συντελεῖν *consummare*

Mar 13:4 ὅταν μέλλῃ ταῦτα σ..εῖσθαι πάντα;

Luc 4:2.13 συντελέσας πάντα πειρασμόν

Act 21:27 Rm 9:28 „λόγον – σ..ῶν καὶ συντέμνων“ Hb 8:8 „σ..έσω – διαθήκην καινήν“

συντέμνειν *abbreviare* (vl *brev.*) Rm 9:28

συντηρεῖν *conservare* b *custodire*

Mat 9:17 Mar 6:20^b Luc 2:19 τὰ φῆματα ταῦτα

συντίθεσθαι a *conspirare* b *convenit alicui* c *pacisci* Luc 22:5^c Joh 9:22^a Act 23:20^b

συντόμως *breviter* [Mar *brev.* *claus.* vg^o]

Act 2:44 ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως

συντρέχειν *concurrere* b *currere* (vl *conc.*)

Mar 6:33 Act 3:11^b 1 Pe 4:4 μὴ σ..όντων ὑμῶν

συντρίβειν *comminuere* b *confringere* c *conterere* d *dilaniare* e *frangere* f *quassare*

Mat 12:20 „κάλαμον συντετριμμένον^f“

Mar 5:4 14:3^e τὴν ἀλάβαστρον Luc 9:39^d

Joh 19:36 „δόστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ“

Rm 16:20 θεός συντρίψει^c τὸν σατανᾶν ὑπό

Ap 2:27 „ώς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβεται“ (vl σ..ήσεται vg)^b (sc τὰ ἔθνη)

σύντριμμα *contritio* Rm 3:16 „σ. καὶ ταλαιπ.“

σύντροφος *collectaneus* (vl *col.*) Act 13:1

συντυγχάνειν *adire ad* Luc 8:19 (sc τῷ Ἰησ.)

Συντύχη Phl 4:2 καὶ Συντύχην παρακαλῶ

συνυποκρίνεσθαι S^o – *simulationi* (vl ..ne) *consentire* Gal 2:13 σ..εκρίθησαν αὐτῷ

συνυπουργεῖν S^o – *adiuvare* 2 Co 1 11 σ.. ούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει

συνωδίνειν S^o – *parturire* Rm 8 22 κτίσις

συνωμοσία S^o – *conjuratio* Act 23 13

Συράκουσαι Act 28 12 καταχθέντες εἰς Σ..ας

σύρειν *trahere* Joh 21 8 δίκτυον Act 8 3 14 19
17 6 Ap 12 4 τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων

Συρία Mat 4 24 Luc 22 Act 15 23.41 18 18 20 3
21 3 Gal 1 21 εἰς τὰ κλίματα τῆς Σ.

Σύρος Luc 4 27 εἰ μὴ Ναιμάν δ Σύρος

Συροφοινίκισσα *Syrophoenissa* Mar 7 28

Σύρτις Act 27 17 μὴ εἰς τὴν Σύρ. ἐκπέσωσιν

συσπαράσσειν S^o – *conturbare* b *dissipare*
Mar 9 20 συνεσπάραξεν αὐτόν || Luc 9 42^b

σύσσημον *signum* Mar 14 44 δεδώκει – σύσσ.

σύσσωμος S^o – *concorporalis* Eph 3 6 εἶναι
τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σ..α – ἐν Χῷ

συστατικός S^o – *commendatitius* 2 Co 3 1 ἡ
μὴ χρῆσιμεν – σ..ῶν ἐπιστολῶν πρός –;

συσταυροῦσθαι S^o – *crucifigi cum, simul*
b *cruci configi alicui*

Mat 27 44 || Mar 15 32 cfr Joh 19 32

Rm 8 6 δ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπ. συνε..ώθη
Gal 2 19 Χῷ συνεσταύρωμαι^b. ζῷ – οὐκέτι ἔγώ

συστέλλειν a *amouēre* b (part pass) *brevis*
Act 5 8^a 1 Co 7 29 δ καιρὸς συνεσταλμένος^b

συστενάζειν S^o – *ingemiscere* (vl *congem.*)
Rm 8 22 πᾶσα ἡ κτίσις σ..ει καὶ συνωδίνει

συστοιχεῖν S^o – *coniunctam esse alicui*
Gal 4 25 συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ

συστρατιώτης S^o – *commilito* Phl 2 25 Phm 2

συστρέφειν *congregare* Act 28 3 φρυγάνων
τι πλῆθος — σ..εσθαι Mat 17 22 σ..ομέ-
νων – αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ (*conversari*
ex vl ἀναστρεφομένων)

συστροφή a *concursas* b (σ..ὴν ποιεῖν) *se col- ligere* Act 19 40^a 23 12^b οἱ Ἰουδαῖοι

συσχηματίζεσθαι S^o – a *conformari* b *con- figurari* Rm 12 2 μὴ σ..εσθε^a τῷ αἰῶνι
τούτῳ 1 Pe 1 14 μὴ σ..όμενοι^b ταῖς πρό-
τερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις

Σύχαρ Joh 4 6 **Συχέμ** Act 7 16

σφαγή *occisio* Act 8 32 Rm 8 38 Jac 5 5

σφάγιον *victima* Act 7 42 „σ..α καὶ θυσίας“

σφάζειν *occidere* b *interficere*

1 Jo 3 12 ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χά-
ριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν;

Ap 5 6 „ἀρνίον“ ἐστηκὸς ὡς „ἔσφαγμένον“
9 ὅπι ἐσφάγης 12 13 8

6 4 ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν^b 9 τῶν ἐ-
σφαγμένων^b διὰ τὸν λόγον τ. θεοῦ
13 3 μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐ-
σφαγμένην εἰς θάνατον

18 24 αἷμα – εὑρένη – „πάντων τῶν ἐσφαγ-
μένων^b“ ἐπὶ „τῆς γῆς“

σφόδρα *valde* b *vehementer*

Mat 2 10 χαρὰν μεγάλην σφ. 17 6 ἐφοβήθη-
σαν σφ. 27 6 – 17 23 ἐλυπήθησαν σφ.^b
18 31 26 22 – 19 25 ἐξεπλήσσοντο σφόδρα

Mar 16 4 ἦν – μέγας σφ. Luc 18 23 πλούσιος σφ.

Act 8 7 ἐπληθύνετο δ ἀριθμὸς – σφόδρα

Ap 16 21 „μεγάλη“ – ἡ πληγὴ αὐτῆς „σφ.^b“

σφοδρῶς Act 27 18 σφ.– χειμαζομένων (ναι-
da (vl *valide*) – *tempestate iactatis*)

σφραγίζειν, ..εσθαι *signare* b *assignare*

Mat 27 68 σφραγίσαντες τὸν λίθον

Joh 3 33 ἐσφράγισεν ὅπι δ θεὸς ἀληθῆς ἐστιν
6 27 τοῦτον – δ πατήρ ἐσ..ισεν δ θεός

Rm 15 28 σ..ισάμενος^b αὐτοῖς τὸν καρπόν

2 Co 1 22 δ καὶ σ..ισάμενος ἡμᾶς καὶ δούς

Eph 1 13 ἐν ὧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθη-
τε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας

4 30 τὸ πνεῦμα –, ἐν ὧ ἐσφραγίσθητε εἰς
ἡμέραν ἀπολυτρώσεως

Ap 7 3 ἄχρι „σφραγίσωμεν“ τοὺς δούλους
τοῦ θεοῦ – „ἐπὶ τῶν μετώπων“ αὐτῶν

– 4 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσ..ισμένων 5.8

10 4 „σφράγισον“ ἢ ἐλάλησαν –, καὶ μὴ

αὐτὰ γράψῃς 22¹⁰ μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας

Ap 20³ ἐκλεισεν καὶ ἐσ..ισεν ἐπάνω αὐτοῦ

σφραγίς *signaculum* ^b*signam* ^c*sigillam*
Rm 4¹¹ σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ

1 Co 9² ἡ –σφ. μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε
2 Ti 2¹⁹ θεμέλιος τοῦ θεοῦ –, ἔχων τὴν σφ. ταύτην· „ἔγνω κύρ. τ. δντας αὐτοῦ“

Ap 5¹ „κατεσφραγισμένον“ σφ..ἰσιν^c ἐπτά 2 λῦσαι τὰς σφ. δ ἀνοιξαι – τὰς ἐπτά σφ. 9 6¹ ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν –σφ.^c (v1^a) 3^c 6^c 7^c 9^c 12^c 81^c
7² ἔχοντα σφραγίδα^b θεοῦ ζῶντος
9⁴ οἵτινες οὐκ ἔχουσιν „τὴν σφραγίδα^b“ τοῦ θεοῦ „ἐπὶ τῶν μετώπων“

σφυρά (v1 σφυρά), τά S^o – *plantae* Act 3⁷

σφυρίς → σπυρίς

σχεδόν *pene* Act 13⁴⁴ 19²⁶ Hb 9²²

σχῆμα ^a*figura* ^b*habitus*

1 Co 7²¹ παράγει γὰρ τὸ σχῆμα^a τοῦ κόσμου

Phl 2⁷ σχήματι^b εὑρεθεῖς ὡς ἄνθρωπος

σχίζειν, ..εσθαι *scindere*, ..ι ^b*aperiri* ^c*dividit* ^d*rumpere* ^e*solvi*

Mat 27⁶¹ ἐσχίσθη – εἰς δύο || Mr 15³⁸ Lc 23⁴⁵ – δι καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν

Mar 1¹⁰ εἶδεν σχίζομένους^b τοὺς οὐρανούς

Luc 5³⁸ οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ Ιματίου καινὸν σχίσας (vg^o) – – καὶ τὸ καινὸν σχίσει^d – Joh 19²⁴ μὴ σχίσωμεν αὐτόν

21¹¹ οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον

Act 14⁴ ἐσχίσθη – τὸ πλῆθος 23^{7e}

σχίσμα S^o – *schisma*, sci. ^b*dissensio* ^c*scis-sura* Mat 9¹⁶ χείρον σχ.^c γίν. || Mar 2^{21c}

Joh 7^{43b} ἐν τῷ ὄχλῳ cfr 9¹⁶ 10^{19b}

1 Co 1¹⁰ ἵνα – μὴ ἡ ἐν ὑμῖν σχίσματα

11¹⁸ ἀκούω σχίσματα^c ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν

12²⁵ ἵνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν τῷ σώματι

σχοινίον Joh 2¹⁵ *faniculus* Act 27³² *funis*

σχολάζειν *vacare*

Mat 12⁴⁴ ἐλύθην εὑρίσκει σ..οντα (sc τὸν οἴκον)

1 Co 7⁵ ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ

σχολή *schola* Act 19⁹ Τυράννου

σώζειν, ..εσθαι *salvum facere*, *fieri* ^b*sal-vare*, ..ι ^c*salvum esse* ^d*salvificare* ^e*sa-num fieri* ^f(τὸ σ..εσθαι) *salus* ^g*liberare*

Mat 1²¹ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν

8²⁵ κύριε, σῶσον^b (v1 + ἡμᾶς vg) 14³⁰ κύριε, σῶσόν με

9²¹ ἐὰν μόνον ἀψωμαι τοῦ ἴματίου –, σωθήσομαι^c || Mar 5^{28c} 6⁸ δοσοὶ δὲ ἡψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο

– 22 ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνή || Mar 5³⁴ Luc 8⁴⁸ – Mar 10⁵² || Luc 18⁴² – 7⁵⁰ 17¹⁹

10²² δ – ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται^c 24^{13c} || Mar 13^{13c}

16²⁵ δς – ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι || Mar 8³⁵ – δς δ’ δὲν ἀπολέσει

τὴν ψ. αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ –, σώσει αὐτὴν Luc 9²⁴ –, οὗτος σώσει αὐτὴν 19²⁵ τίς ἄρα δύναται σωθῆναι^c; || Mar 10²⁸ καὶ τίς δύναται σωθ.; Luc 18²⁶

24²² εὶ μὴ ἐκολοβώθησαν –, οὐκ δὲν ἐσώθη πᾶσα σάρξ || Mar 13^{20c}

27⁴⁰ σῶσον^b σεαυτόν 42 ἄλλους ἐσωσεν, ἐαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι || Mar 15^{30.31} Luc 23³⁵ ἄλλους ἐσωσεν, σωσάτο ἐαυτόν 37 σῶσον σεαυτόν 39 σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς

– 49 εὶ ἔρχεται Ἡλίας σώσωνε αὐτόν

Mar 3⁴ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν – ψυχὴν σῶσαι ἡ ἀποκτεῖναι; || Luc 6⁹ ἡ ἀπολέσαι;

5²³ ἵνα σωθῆ^c καὶ ζήσῃ (sc τὸ θυγάτριον)

[16¹⁶ δ πιστεύσας καὶ βαπτ. σωθήσεται^c]

Luc 8¹² ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν – 38 πῶς ἐσώθη^e δ δαιμονισθείς – 50 μόνον πιστεύσον, καὶ σωθήσεται^c (9⁵⁸ v1 οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων (vg^o) ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι^b)

13²³ κύριε, εὶ δλίγοι οἱ σωζόμενοι^b;

19¹⁰ ζητήσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός (|| Mat 18¹¹ v1 σῶσαι^b τὸ ἀπολ. vg)

Joh 3¹⁷ ἵνα σωθῆ^b δ κόσμος δι’ αὐτοῦ 5³⁴ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε^c

10⁹ ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι’ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται^b

11¹² κύριε, εὶ κεκοίμηται, σωθήσεται^c

12²⁷ σῶσόν^d με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης – 47 ἀλλ’ ἵνα σώσω^d τὸν κόσμον

Act 22¹ „δς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται^c“ Rm 10^{13c} – 40 σώθητε^b ἀπὸ τῆς γενεᾶς τ. σκολιᾶς

Act 247 προσετίθει τοὺς σωζομένους
 4 9 ἐν τίνι οὔτος σέσωσται
 – 12 ὄνομα – ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς
 11 1 ῥήματα – ἐν οἷς σωθήσῃ^c σὺ καὶ
 14 9 ἴδων ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι
 15 1 ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε –, οὐ δύνασθε
 σωθῆναι^b 11 ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος
 τοῦ κυρίου Ἰησ. πιστεύομεν σωθῆναι^b
 1630 τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; 31 πίστευ-
 σον ἐπὶ – Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ^c σὺ
 καὶ δὲ οἰκός σου
 2720 ἐλπὶς πᾶσα τοῦ σώζεσθαι^f ἡμᾶς
 – 31 ἐὰν μὴ –, – σωθῆναι οὐ δύνασθε
 Rm 5 9 σωθησόμενα^c διὸ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δρ-
 γῆς 10 πολλῷ μᾶλλον καταλαγέν-
 τες σωθησόμενα^c ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
 824 τῇ γάρ ἐλπίδι ἐσώθημεν
 927 „τὸ ὑπόλειμμα σωθῆσεται“
 10 9 ἐὰν δημολογήσῃς –, σωθήσῃ^c 13^c
 1114 εἴ πως – σώσω τινὰς ἔξ αὐτῶν
 – 26 οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθῆσεται
 1 Co 118 τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θε-
 οῦ ἐστιν 2 Co 215 Χοῦ εὐαδία ἐσμὲν
 τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις
 – 21 εὐδόκησεν δὲ θεὸς διὰ τῆς μωρίας
 τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύ.
 315 αὐτὸς δὲ σωθῆσεται^c, οὕτως δέ
 5 5 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ^c ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 716 τί – οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώ-
 σεις; ἡ –, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;
 922 ἵνα πάντως τινὰς σώσω 1033 ζητῶν
 – τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν
 15 2 (εὐαγγέλιον) διὸ οὖν καὶ σώζεσθε^b
 Eph 2 5 χάριτί ἐστε σεσωμένοι^b 8 τῇ γάρ
 χάρ. ἐστε σεσωμένοι^b διὰ πίστεως
 1 Th 216 τοῖς ἔθνεσιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν
 2 Th 210 τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδε-
 ξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς
 1 Ti 115 Χός ἡλθεν – ἀμαρτωλοὺς σῶσαι
 2 4 πάντας ἀνδρώπους θέλει σωθῆναι
 – 15 σωθῆσεται^b – διὰ τῆς τεκνογονίας
 418 σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντας
 2 Ti 1 9 θεοῦ, τοῦ σώσαντος^g ἡμᾶς καὶ
 418 καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
 Tit 3 5 κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς
 διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας
 Hb 5 7 πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν
 725 δύνεν καὶ σώζειν^b – δύναται τούς
 Jac 121 δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυ-
 νάμενον σῶσαι^b τὰς ψυχὰς ὑμῶν
 214 μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι^b αὐτόν;
 412 δὲ δυνάμενος σῶσαι^b καὶ ἀπολέσαι

Jac 515 ἡ εύχὴ – σώσει^b τὸν κάμνοντα
 – 20 δὲ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν – σώσει^b
 ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου
 1 Pe 321 δὲ καὶ ὑμᾶς – νῦν σώζει βάπτισμα
 418 εἰ „δὲ δίκαιος μόλις σώζεται^b“
 Jud 5 λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας^b
 23 σώζετε^b „ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες“

σῶμα *corpus* ^b *membra* ^c *mancipium*

Mat 529 καὶ μὴ δλον τὸ σῶμά σου βληθῆ 30
 622 δὲ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν δὲ
 φύσιαλμός. –, δλον τὸ σ. σου φωτεινὸν
 ἔσται 23 σκοτεινὸν ἔσται || Luc 1134.
 38 εἰ οὖν τὸ σ. σου δλον φωτεινὸν
 – 25 μηδὲ (sc μεριμνᾶτε) τῷ σ. υμῶν τί
 ἐνδύσησθε· οὐχὶ – πλεῖόν ἐστιν – τὸ
 σ. τοῦ ἐνδύματος; || Luc 1222.23
 1028 μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόν-
 των τὸ σ. – φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν
 δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπο-
 λέσαι ἐν γεέννῃ || Luc 124
 2612 βαλοῦσα – τὸ μύρον – ἐπὶ τοῦ σώμα-
 τός μου || Mar 148 μυρίσαι τὸ σ. μου
 – 26 τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου || Mar 14
 22 Luc 2219 [τὸ ὑπὲρ υμῶν διδόμε-
 νον] 1 Co 1124 τοῦτο μού ἐστιν τὸ
 σῶμα τὸ ὑπὲρ υμῶν
 2762 πολλὰ σ..τα τῶν κεκοιμημέν. δγίων
 – 58 ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ 59 ||
 Mar 1543 Luc 2352.55 Joh 1938.40
 Mar 529 ἔγνω τῷ σώματι δτι ἴσται
 Lue 1737 ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοί
 24 3 οὐχ εὑρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου 23
 Joh 221 ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σ. αὐτοῦ
 1931 μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώμ.
 2012 ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ
 Act 940 ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν·
 Rm 124 τοῦ ἀπιάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν
 418 τὸ ἔαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον
 6 6 ἵνα καταργηθῇ τὸ σ. τῆς ἀμαρτίας
 – 12 μὴ οὖν βασιλεύετω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ
 θνητῷ υμῶν σώματι
 7 4 καὶ ύμεις ἔθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ
 τοῦ σώματος τοῦ Χοῦ
 – 24 ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
 810 τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν
 – 11 ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σ..τα υμῶν
 – 13 εἰ – πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σ. (νι
 τῆς σαρκὸς νγ carnis) θανατοῦτε
 – 23 τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν
 12 1 παραστῆσαι τὰ σώματα υμῶν υσίαν
 – 4 ἐνὶ σώματι πολλὰ μέλη ἔχομεν

5 οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἔσμεν ἐν Χῷ
 1 Co 5 3 ἀπὸν τῷ σ., παρὼν δὲ τῷ πνεύματι
 6 13 τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ
 κυρίῳ, καὶ δὲ κύριος τῷ σῶματι
 – 16 τὰ σ. ὑμῶν μέλη Χοῦ ἔστιν; 18 δὲ κολ-
 λώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἔστιν;
 – 18 πᾶν ἀμάρτημα – ἐκτὸς τοῦ σ. ἔστιν·
 δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἵδιον σ. ἀμαρ-
 τάνει 19 τὸ σῶμα^b ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν
 ὑμῖν ἀγίου πνεύματός ἔστιν
 – 20 δοξάσατε δὴ τὸν θεόν ἐν τῷ σ. ὑμῶν
 7 4 ἡ γυνὴ τοῦ ἱδίου σ..τος οὐκ ἔξουσιά-
 ζει – δομοίως δὲ καὶ δὲ ἀνήρ κτλ.
 – 34 ἵνα ἡ ἄγια καὶ τῷ σ. καὶ τῷ πνεύμ.
 9 27 ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα
 10 16 οὐχὶ κοινωνία τοῦ σῶμ. τοῦ Χοῦ –;
 – 17 ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἔσμεν
 (11 24 → Mat 26 28) 11 27 ἔνοχος ἔσται τοῦ
 σ.. – τοῦ κυρίου 29 κρίμα ἔστω ἔσθι-
 ει – μὴ διακρίνων τὸ σῶμα
 12 12 καθάπερ – τὸ σ. ἐν ἔστιν –, πάντα δὲ
 τὰ μέλη τοῦ σ.. – ἐν ἔστιν σῶμα 13 ἥ-
 μεῖς πάντες εἰς ἐν σ. ἐβαπτίσθημεν
 – 14 τὸ σ. οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλά
 15 οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σ., οὐ παρὰ τοῦτο
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σ. 18. 17. 18. 19. 20. 22
 τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σ. ἀσθενέστε-
 ρα ὑπάρχειν 23. 24 δὲ θεός συνεκέρα-
 σεν τὸ σῶμα 25 ἵνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν
 τῷ σῶματι 27 ὑμεῖς δὲ ἔστε σῶμα
 Χοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους
 13 3 ἐὰν παραδῶ τὸ σ. μου ἵνα καυδῆσο-
 15 35 ποίῳ δὲ σῶματι ἔρχονται; Ιμαι
 – 37 οὐ τὸ σ. τὸ γενησόμενον σπείρεις
 – 38 θεός διδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἥ-
 θέλησεν, καὶ ἐκάστῳ – ἵδιον σῶμα
 – 40 σ..τα ἐπουράνια, καὶ σῶματα ἐπίγεια
 – 44 σπείρεται σ. ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα
 πνευματικόν. εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν,
 ἔστιν καὶ πνευματικόν
 2 Co 4 10 τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώμ.
 περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰη-
 σοῦ ἐν τῷ σῶματι ἡμῶν φανερωθῇ
 5 8 ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώμ. εὐδοκοῦ-
 μεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώμ.
 – 10 ἵνα κομίσηται ἔκαστος τὰ διὰ (v1 ἵδια
 vg *propria*) τοῦ σ. πρὸς δὲ ἐπραξεν
 10 10 ἡ δὲ παρουσία τοῦ σῶματ. ἀσθενής
 12 2 εἴτε ἐν σ..τι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ
 σ..τος οὐκ οἶδα 3 – χωρὶς τοῦ σώμ.
 Gal 6 17 ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν
 τῷ σῶματι μου βαστάζω

Eph 1 23 τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡπις ἔστιν τὸ σῶμα αὐ-
 τοῦ Col 1 18 αὐτός ἔστιν ἡ κεφαλὴ
 τοῦ σ., τῆς ἐκκλησίας 24 ὑπὲρ τοῦ
 σῶματος αὐτοῦ, δὲ ἔστιν ἡ ἐκκλησία
 218 ἵνα – ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέ-
 ρους ἐν ἐνὶ σῶματι τῷ θεῷ Col 1 22
 ἐν τῷ σῶματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
 4 4 ἐν σ. καὶ ἐν πνεῦμα Col 3 15 εἰς ἣν
 (sc εἰρήνην) καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σ..απί^c
 – 12 εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σῶματος τοῦ Χοῦ
 – 16 ἐξ οὐ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμε-
 νον – τὴν αὔξησιν τοῦ σῶματος ποι-
 εῖται Col 2 19 ἐπιχορηγούμενον
 5 23 δὲ Χός κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς
 σωτὴρ τοῦ σῶματος
 – 28 ἀγαπᾶν τὰς ἔαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰς
 ἔαυτῶν σῶματα 30 δτι μέλη ἔσμεν
 τοῦ σῶματος αὐτοῦ
Phl 1 20 μεγαλυνθῆσεται Χός ἐν τῷ σ. μου
 3 21 τὸ σ. τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορ-
 φον τῷ σῶματι τῆς δόξης αὐτοῦ
Col 2 11 ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σ. τῆς σαρκός
 – 17 ἡ σαββάτων, ἡ ἔστιν σκιὰ τῶν μελ-
 λόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χοῦ
 – 23 λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν – τα-
 πεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σῶματος
1 Th 5 23 καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως – τηρηθείη
Hb 10 5 „σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι“
 – 10 διὰ τῆς „προσφορᾶς“ τοῦ „σ.“ – Χοῦ
 – 22 λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ
 13 3 ὡς καὶ αὐτοὶ δύνεται ἐν σῶματι
 – 11 τούτων τὰ σῶματα κατακαίεται ἔξω
Jac 2 16 μὴ δῶτε δὲ – τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σῶμ.
 – 26 τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν
 3 2 χαλιναγωγῆσαι καὶ δλον τὸ σῶμα
 – 3 δλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν
 – 6 γλῶσσα –, ἡ σπιλούσα δλον τὸ σῶμα
1 Pe 2 24 διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνή-
 νεγκεν ἐν τῷ σ. αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον
Jud 9 διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σ..τος
Ap 18 13 καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων^c
σωματικός, ..κῶς *corporalis* ^b*corporaliter*
Luc 3 22 τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον σ..κῶς εἴδει ὡς
Col 2 9 ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα
 τῆς θεότητος σωματικῶς^b
1 Ti 4 8 ἡ γὰρ σ..κὴ γυμνασία πρὸς δλίγον
Σώπατρος (v1 Σωσίπ.) Act 20 4 Βεροιαῖος
σωρεύειν ^a*congerere* ^b*onerare*
Rm 12 20 „ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις^a“
2 Ti 3 6 γυναικάρια σεσ..μένα^b ἀμαρτίαις

Σωσθένης Act 18:17 1 Co 11 Σ. δ ἀδελφός

Σωσίπατρος Rm 16:21 (Act 20:4 vi)

σωτήρ *salvator* ^b*salutaris*

- Luc 1:47 „ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί^b μου“
 2:11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ
 Joh 4:42 οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σ. τοῦ κόσμου
 Act 5:31 ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσεν τῇ
 13:23 ἡγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν
 Eph 5:23 ὁ Χρ., αὐτὸς σωτήρ τοῦ σώματος
 Phl 3:20 ἔξ οὖ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμενα κύ-
 ριον Ἰησοῦν Χόν
 1 Ti 1:1 θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν 2:3 τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν θεοῦ Tit 1:3 2:10 3:4
 4:10 θεῷ ζῶντι, διὰ ἐστιν σωτήρ πάντων
 ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν
 2 Ti 1:10 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χοῦ Ἰησοῦ Tit
 1:14 2:13 τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆ-
 ρος ἡμῶν Χοῦ Ἰησοῦ 3:6 διὰ Ἰησοῦ
 Χοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 2 Pe 1:1 τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἱ. Χοῦ
 – 11 τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἱ. Χοῦ
 2:20 3:18.2 ἐντολῆς τοῦ κυρ. καὶ σ..ος
 1 Jo 4:14 μαρτυροῦμεν διὰ τὸ πατήρ ἀπέσταλ-
 κεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου
 Jud 25 μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ
 Χοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα

σωτηρία *salus*

- [Mar brev. claus. κήρυγμα τῆς αἰων. σ. vg^o]
 Luc 1:63 „ἥγειρεν κέρας“ σωτηρίας ἡμῖν
 – 71 σωτηρίαν „ἔξ ἔχθρων“ ἡμῶν
 – 77 δοῦναι γνῶσιν σ..ας τῷ λαῷ αὐτοῦ
 19:9 σήμερον σ. τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο
 Joh 4:22 ὅτι ἡ σωτηρία ἔκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν
 Act 4:12 οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδὲν ἡ σωτηρία
 7:25 διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν
 13:28 δὲ λόγος τῆς σ. ταύτης ἔξαπεστάλη
 – 47 „τοῦ εἶναι σε εἰς σ..αν ἔως ἐσχάτου“
 15:17 καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὃδὸν σωτηρίας
 27:34 πρὸς τῆς ψυχέρας σωτηρ. ὑπάρχει
 Rm 1:18 δύναμις γάρ θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν
 10:1 ἡ δέησις – ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν
 – 10 στόματι δὲ δομολογεῖται εἰς σωτηρίαν
 11:11 τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτ. τοῖς
 ἔδν., εἰς τὸ „παραξήλωσαί“ αὐτούς
 13:11 ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σ. ἡ δύτε ἐπιστεύ.
 2 Co 1:8 εἴτε – ὅλιβόμενα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν πα-
 ρακλήσεως καὶ σωτηρίας
 6:2 „ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι“.
 ἴδου νῦν – „ἡμέρα σωτηρίας“

- 2 Co 7:10 μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν – ἐργάζεται
 Eph 1:13 τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν
 Phl 1:19 „τοῦτό μοι ἀποθίσεται εἰς σ..αν“
 – 28 ὑμῶν δὲ σωτηρίας (sc ἔνδειξις)
 2:12 τὴν ἔαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε
 1 Th 5:8 „περικεφαλαίαν“ ἐλπίδα „σωτηρίας“
 – 9 ἔθετο ἡμᾶς – εἰς περιποίησιν σ..ας
 2 Th 2:13 εἴλαστο ὑμᾶς δὲ θεός – εἰς σωτηρίαν
 2 Ti 2:10 ἵνα – σ..ας τύχωσιν τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 3:15 σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως
 Hb 1:14 διὰ τ. μέλλοντας κληρονομεῖν σ..αν
 2:3 τηλικάυτης ἀμελήσαντες σωτηρίας
 – 10 τ. ἀρχηγὸν τῆς σ. αὐτῶν – τελειώσαται
 5:9 ἐγένετο – αἴτιος „σωτηρίας αἰωνίου“
 6:9 πεπείσμενα – περὶ ὑμῶν – τὰ κρείσ-
 σονα καὶ ἔχόμενα σωτηρίας
 9:28 τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σ..αν
 11:7 κιβωτὸν εἰς σωτ. τοῦ οἴκου αὐτοῦ
 1 Pe 1:5 εἰς σ..αν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι
 – 9 τέλος τῆς πίστεως σωτηρίαν ψυχῶν
 – 10 περὶ ἡς σ..ας ἐξεζήτησαν – προφῆται
 2:2 ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν
 2 Pe 3:15 τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροδυμίαν
 σωτηρίαν ἡγεῖσθε
 Jud 3 περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας
 Ap 7:10 ἡ σ. τῷ θεῷ ἡμῶν 19:1 τοῦ θεοῦ ἡ-
 μῶν 12:10 ἀρτὶ ἐγένετο ἡ σωτ. καὶ ἡ δύ-
 ναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν

σωτήριος, τὸ σωτήριον *salutare* ^b*salas*

- Luc 2:30 „εἶδον – τὸ σ. σου“ 3:6 „δψεται πᾶσα
 σάρξ τὸ σωτ. τοῦ θεοῦ“ Act 28:28 „τοῖς
 ἔδν.“ ἀπεστάλη τοῦτο „τὸ σ. τοῦ θεοῦ“
 Eph 6:17 „τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σ..b“ δέξασθε
 Tit 2:11 ἐπεφάνη – ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σ..ios
 (vl τοῦ σωτῆρος vg *saluatoris* vl F
 salutaris) πᾶσιν ἀνθρώποις

σωφρονεῖν S^o – *sobrium esse* ^b*prudentem*
 esse ^c(τὸ σ.) *sobrietas* ^d(σ..ῶν) *sa-*
 næs *mentis* ^e*sana mente*

- Mar 5:15 θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθή-
 μενον – σωφρονοῦντα^d || Luc 8:35^e
 Rm 12:3 ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν^c
 2 Co 5:13 εἴτε γάρ ἔξεστημεν, θεῷ εἴτε σωφρο-
 νοῦμεν, ὑμῖν
 Tit 2:6 τοὺς νεωτέρους – παρακάλει σ..εῖν
 1 Pe 4:7 σωφρονήσατε^b οὖν καὶ νήψατε εἰς
 προσευχάς

σωφρονίζειν S^o – *prudentiam docere*

- Tit 2:4 ἵνα σ..ωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἰνα-

σωφρονισμός S^o – *sobrietas*

2 Ti 1 7 ἔδωκεν ἡμῖν δὲ οὐ πνεῦμα – σ..οῦ

σωφρόνως *sobrie* Tit 2 12 ἵνα – σωφρόνως
καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν

σωφροσύνη *sobrietas*

Act 26 25 ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σ..ης ρήματα

1 Ti 2 9 μετὰ αἰδοῦς καὶ σ..ης κοσμεῖν ἐαυτάς 15 μείνωσιν ἐν ἀγιασμῷ μετὰ σ..ης

σώφρων *prudens* ^b*sobrias*

1 Ti 3 2 δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον – εἶναι – σώφρονα
Tit 1 8 φιλάγαδον, σώφρονα^b, δίκαιον

Tit 2 2 πρεσβύτας – εἶναι, σεμνούς, σ..ονας
– 5 πρεσβύτιδας – σώφρονας, ἀγνάς

T

Ταβιθά Act 9 38.40 Ταβιθά, ἀνάστηθι

τάγμα *ordo* 1 Co 15 23. ἐν τῷ ἴδιῳ τάγματι

τακτός *statutus* Act 12 21 τακτῇ – ἡμέρᾳ

ταλαιπωρεῖν *miserum esse* Jac 4 9 τ..ήσατε

ταλαιπωρία *infelicitas* ^b*miseria*

Rm 3 16 „ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὅδοῖς αὐτῶν“
Jac 5 1 ἐπὶ ταῖς τ. b ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις

ταλαίπωρος *infelix* ^b*miser*

Rm 7 24 ταλ. ἐγὼ ἄνθρ.: τίς με ῥύσεται – ;
Ap 3 17 ὅτι σὺ εἶ δὲ ταλ. b καὶ ἐλεεινός

ταλαντιαῖος S^o – (*sicut*) *talentum* Ap 16 21

τάλαντον *talentum* Mat 18 24 25 15-28

ταλιθά S^o – *puella* Mar 5 41 ταλιθὰ κοῦμ

ταμιεῖον *cubiculum* ^b*cellarium* ^c*penetrale*

Mat 8 6 „εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου“

24 26 ἴδού ἐν τοῖς ταμ. c, μὴ πιστεύσῃτε

Luc 12 3 δὲ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς τ.
– 24 οἶς οὐκ ἔστιν ταμ. b οὐδὲ ἀποδήκη

τάξις *ordo* Luc 18 τῆς ἐφημερίας

1 Co 14 40 πάντα – εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν

Col 2 5 χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν

Hb 5 6 „ἱερεὺς – κατὰ τὴν τ. Μελχισέδεκ“ 10
ἀρχιερεύς 8 20 7 11. 17 (21 v1) – 11 τίς ἔπι
χρεία – οὐ „κατὰ τὴν τ.“ Ἀαρὼν λέγεσθαι;

ταπεινός *humilis*

Mat 11 29 ὅτι πρᾶμς εἰμι καὶ ταπ. τῇ καρδίᾳ

Luc 1 52 καὶ „ὕψωσεν ταπεινούς“

Rm 12 16 ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι

2 Co 7 6 ἀλλ’ δὲ παρακαλῶν τοὺς ταπ. – δὲ θ.
10 1 κατὰ πρόσωπον μὲν ταπειν. ἐν ὑμῖν

Jac 1 9 καυχάσθω – δὲ ἀδελφὸς δὲ ταπεινὸς
ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ

4 6 „τ..οῖς δὲ δίδωσιν χάριν“ 1 Pe 5 5

ταπεινοῦν, ..οῦσθαι *humiliare*, ..ri

Mat 18 4 ὅστις – τ..ώσει ἐαυτὸν ὡς τὸ πατόνιον
23 12 ὅστις – ὕψωσει ἐαυτὸν ταπεινωθήσε-
ται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἐαυτὸν ὕ-
ψωθήσεται Luc 14 11 18 14

Luc 3 5 „πᾶν δρός καὶ βουνὸς τ..ωθήσεται“
2 Co 11 7 ή ἀμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπει-
νῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε – ;

12 21 μὴ – τ..ώσῃ με δὲ θεός – πρὸς ὑμᾶς

Phl 2 8 ἐτ..ωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος
4 12 οἶδα καὶ τ..οῦσθαι, – περισσεύειν

Jac 4 10 τ..ώθητε ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὕψωσει
ὑμᾶς 1 Pe 5 6 τ..ώθητε – ὑπὸ τὴν κραται-
ὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ

ταπεινοφροσύνη S^o – *humilitas*

Act 20 19 δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης τ..ης
Eph 4 2 περιπατῆσαι – μετὰ πάσ. τ.

Phl 2 3 τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγού-
μενοι ὑπερέχοντας ἐαυτῶν

Col 2 18. θέλων ἐν τ..ῃ 23 λόγον – ἔχοντα σο-
φίας ἐν ἐθελοδρησκίᾳ καὶ τ..η

3 12 ἐνδύσασθε – τ..σύνην, πραῦτητα

1 Pe 5 5 ἀλλήλοις τὴν ταπ. ἐγκομβώσασθε

ταπεινόφρων *humilis* 1 Pe 3 8 (v1 φιλόφρ.)

ταπείνωσις *humilitas*

Luc 1 48 „ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπ. τῆς δούλης“

Act 8 33 „ἐν τῇ ταπ. ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη“

Phl 3 21 τὸ σῶμα τῆς ταπ. ἡμῶν σύμμορφον

Jac 1 10 καυχάσθω – δὲ πλούσιος ἐν τῇ τα-
πεινώσει αὐτοῦ

ταράσσειν *turbare* ^b*conturbare* ^c*concitare*
^d*movēre*

Mat 2 3 Ἡρόδης ἐταράχθη Luc 1 12 Ζαχαρ.
14 26 οἱ – μαδ. – ἐταράχθησαν || Mar 6 50^b
Luc 24 38 τί τεταραγμένοι ἔστε –;
Joh 5 (vl 4^d) 7 δταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ
11 33 Ἰησοῦς – ἐτάραξεν ἑαυτὸν 13 21 ἐτα-
ράχθη τῷ πνεύματι
12 27 νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται
14 1 μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία 27
Act 15 24 ὑμᾶς λόγοις 17 8^c δχλον 13 δχλους
Gal 1 7 τινές εἰσιν οἱ τ..οντες^b ὑμᾶς 5 10 δ δὲ
τ..ων^b ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα
1 Pe 3 14 „μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε^b“
(ταραχή *motio* Joh 5 4 vl τοῦ ὕδατος)

τάραχος *turbatio* Act 12 18 19 23 περὶ τ. δδοῦ
Ταρσεύς Act 9 11 21 39
Ταρσός Act 9 30 11 25 22 8

ταρταροῦν S° – *detrahere in tartarum*
2 Pe 2 4 σιροῖς ζόφου τ..ώσας παρέδωκεν

τάσσειν *constituere* ^b*ordinare* ^c*praeordina-*
^d*re* ^e(τέτακται) *oportet*
Mat 28 16 Luc 7 8 ἄνδρωπός εἴμι ὑπὸ ἔξουσίαν
τασσόμενος (vl Mat 8 9 vg, vl^o)
Act 13 48 τεταγμένοι^c εἰς ζωὴν αἰώνιον
15 2^d 22 10 τέτακται^e σοι ποιῆσαι 28 23
Rm 13 1 αἱ δὲ οὖσαι (sc ἔξουσίαι) ὑπὸ θεοῦ
τεταγμέναι^b εἰσίν
1 Co 18 15 εἰς διακονίαν – ἔταξαν^b ἑαυτούς

ταῦρος *taurus* Mat 22 4 Act 14 13 Hb 9 13 10 4

ταφή *sepultura* Mat 27 7 εἰς τ. τοῖς ξένοις

τάφος *sepulchram*
Mat 23 27 παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις
– 29 οἰκοδομεῖτε τοὺς τ. τῶν προφητῶν
27 61.64 ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον 68 28 1
Rm 3 13 „τάφ. ἀνεψιγμένος δ λάρυγξ αὐτῶν“

τάχα *forsitan* Rm 5 7 ὑπὲρ – τοῦ ἀγαθοῦ τά-
χα τις καὶ τολμῆ ἀποθανεῖν Phm 15

ταχέως *cito* Luc 14 21 16 6 Joh 11 31 1 Co 4 19
Gal 1 6 δπι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε
Phl 2 19.24 2 Th 2 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σα-

λευθῆναι ὑμᾶς 1 Ti 5 22 χεῖρας ταχέως
μηδενὶ ἐπιτίθει – 2 Ti 4 9

ταχινός *velox* ^b*celer* 2 Pe 1 14 21^b ἀπώλεια
τάχιον *citius* ^b*cito* ^c*celerius* Joh 13 27 δ ποι-
εῖς ποιήσον τάχιον 20 4 προέδραμεν
τάχιον – 1 Ti 3 14^b Hb 13 19^c 23^c

ώς τάχιστα *quam celeriter* Act 17 15

τάχος, ἐν τάχει *cito* ^b*maturius* ^c*velociter*
Luc 18 8 ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχ.
Act 12 7 ἀνάστα ἐν τάχει^c 22 18^c 25 4^b
Rm 16 20 συντρίψει τὸν σατανᾶν – ἐν τάχει^c
Ap 1 1 „Ἄδει γενέσθαι“ ἐν τάχει 22 6

ταχύ adv. *cito* ^b*velociter* Mat 5 25 ἵσθι εύνο-
ῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ – 28 7.8
Mar 9 39 οὐδείς – ἔστιν δς – δυνήσεται ταχὺ^c
κακολογησάι με – Luc 15 22 Joh 11 29
Ap 2 16 ἔρχομαί σοι ταχύ 3 11 22 7^b 12.20
11 14 ἡ Οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ

ταχύς *velox* Jac 1 19 ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι

τεῖχος *murus* Act 9 25 2 Co 11 33 – Hb 11 30
τὰ τείχη Ἱεριχώ – Ap 21 12.14.15.17.18.19

τεκμήριον *argumentum* Act 1 3 ἐν – τ..οις

τεκνίον S° – *filiolus* Joh 13 33 τεκνία, ἔτι
μικρόν 1 Jo 2 1.12.28 3 7.18 4 4 5 21

τεκνογονεῖν S° – *filios procreare* 1 Ti 5 14

τεκνογονία S° – *fillorum generatio* 1 Ti 2 15

τέκνον *filius* ^b*filiolus* ^c*filia* ^d*natus* ^e*semen*

1) *proprie dictum: progenies, stirps*

Mat 2 18 „Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς“
3 9 ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ || Luc 3 8
7 11 εἱ – ύμεις – οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δι-
δόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν || Luc 11 13
10 21 παραδώσει – εἰς θάνατον – πατήρ τέ-
κνον, καὶ „ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ^c
γονεῖς“ || Mar 13 12
15 28 λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων || Mar
7 27 ἀφεις πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τ.
οὐ γάρ ἔστιν καλὸν λαβεῖν κτλ.
18 25 πραδῆναι – τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκ.

- Mat 19:29 δοτις ἀφῆκεν—ἢ μητέρα ἡ τέκνα || Mar 10:29.30 ἐὰν μὴ λάβῃ Luc 18:29
 21:28 ὄνδρωπος εἶχεν τέκνα δύο·—τέκνον,
 ὑπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ
 22:24 „ἐὰν τις ἀποδάνη μὴ ἔχων τέκνα“ || Mar 12:19 „μὴ ἀφῇ τέκνον“ Luc 20:31^e
 23:37 ποσάκις ἥδελησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ
 τέκνα σου || Luc 13:34
 27:25 τὸ αἷμα αὐτοῦ—καὶ ἐπὶ τὰ τ. ὑμῶν
 Luc 1:7 καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον
 — 17 „καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα“
 24:8 τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως;
 14:26 εἴ τις—οὐ μισεῖ—καὶ τὰ τέκνα
 15:31 τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἴ
 19:44 „ἔδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου“
 23:28 καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν (sc κλαίετε)
 Joh 8:39 εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα
 Act 2:39 ὡμῖν—ἐστιν ἡ ἐπαγγ. καὶ τοῖς τ. ὑμῶν
 7:5 οὐκ δύτος αὐτῷ τέκνου
 13:33 δὲ ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τ. ὑμῶν
 21:5 — 21 μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα
 Rm 9:8 οὐ τὰ τ. τῆς σαρκὸς—τέκνα τ. ὑεοῦ
 1 Co 7:14 ἐπεὶ ἄρα τὰ τ. ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν
 2 Co 12:14 οὐ γάρ ὁφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦ-
 σιν δησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς
 τέκνοις
 Gal 4:25 δουλεύει γάρ (sc ἡ νῦν Ἱερουσ.) με-
 τὰ τῶν τέκνων αὐτῆς 27 „πολλὰ τὰ
 τέκνα τῆς ἐρήμου“ 31 οὐκ ἐσμὲν παι-
 δίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας
 Eph 6:1 τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν
 4 οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέ-
 κνα ὑμῶν Col 3:20.21 μὴ ἐρεθίζετε
 Phl 2:22 ὡς πατρὶ τέκνον—ἔδούλευσεν
 1 Th 2:7 ὡς ἐὰν τροφὸς ὑάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τ.
 — 11 ὡς πατήρ τέκνα—παρακαλοῦντες
 1 Ti 3:4 ἐπίσκοπον—, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑπο-
 ταγῇ 12 διάκονοι—, τέκνων καλῶς
 προϊστάμενοι Tit 1:8 εἴ τις ἐστιν (sc
 πρεσβύτερος)—, τέκνα ἔχων πιστά
 5:4 εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει
 Ap 12:4 Ἰνα—τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη
 — 5 ἡρπάσθη τὸ τέκνον—πρὸς τὸν ὑεόν
 2) τέκνον significatione translata
 Mat 9:2 ὑάρσει, τέκνον, ἀφίενται || Mar 2:6
 21:28 23:37 Luc 2:48 15:31 19:44 → 1)
 Mar 10:24 τέκνα^b, πῶς δύσκολόν ἐστιν
 Luc 7:35 ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν
 τέκνων αὐτῆς (|| Mat 11:19 v1, vg)
 16:25 τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες
 Joh 1:12 ἔξουσίαν τέκνα ὑεοῦ γενέσθαι
- Joh 11:52 τὰ τέκνα τοῦ ὑεοῦ τὰ διεσκορπισμ.
 Rm 8:18 ὅτι ἐσμὲν τέκνα ὑεοῦ 17 εἰ δὲ τέκνα,
 καὶ κληρόνομοι 21 εἰς τὴν ἐλευθερίαν
 τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ ὑεοῦ
 9:7 οὐδὲ ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἄβρ., πάντες
 τέκνα 8 οὐ τὰ τ. τῆς σαρκὸς ταῦτα
 τέκνα τοῦ ὑεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς
 ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα
 1 Co 4:14 ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουδετῶν
 — 17 Τιμόθεον, δις ἐστίν μου τέκνον ἀγα-
 πητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ
 2 Co 8:13 ὡς τέκνοις λέγω Gal 4:19 τέκνα^b μου,
 οὓς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὐδὲ μορφ.
 Gal 4:25.27.31 → 1) — Gal 4:28 ὑμεῖς—κατὰ
 Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ
 Eph 2:3 ἡμεδα τέκνα φύσει ὀργῆς
 5:1 μιμητὰι τοῦ ὑεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπη-
 τά 8 ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε
 Phl 2:15 „τέκνα ὑεοῦ ἄμμωμα“ μέσον γενεᾶς
 1 Ti 1:2 γνησίω τέκνω ἐν πίστει 18 τέκνον Τι-
 μόδεε 2 Ti 1:2 Τιμ. ἀγαπητῷ τέκνω
 21 σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ
 Tit 1:4 Τίτω γνησίω τέκνω κατὰ—πίστιν
 Phm 10 περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκ., δη ἐγέννησα ἐν
 1 Pe 1:14 ὡς τέκνα ὑπακοῆς 3:8 ἡς (sc Σάρ-
 ρας) ἐγενήθητε τ..α^c ἀγαθοποιοῦσαι
 2 Pe 2:14 κατάρας τέκνα
 1 Jo 3:1 Ἰνα τέκνα ὑεοῦ κληρῶμεν, καὶ ἐσμέν
 2 νῦν τέκνα ὑεοῦ ἐσμεν 10 φανερά
 ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ ὑεοῦ καὶ τὰ τέ-
 κνα τοῦ διαβόλου 5:2 ὅτι ἀγαπῶμεν
 τὰ τέκνα^d τοῦ ὑεοῦ
 2 Jo 1 ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκ.^d αὐτῆς
 4 ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν
 13 τὰ τ. τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτ.
 3 Jo 4 τὰ ἐμά τ. ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦν.
 Ap 2:23 τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ
- ΤΕΚΝΟΤΡΟΦΕΙΝ S^o — *filios educare* 1 Ti 5:10
- ΤΕΚΤΩΝ *faber* Mat 13:55 || Mar 6:3
- ΤΕΛΕΙΝ *consummare* ^b*finire* ^c*implēre* ^d*per-*
ficere ^e*praestare* ^f*solvere*
- Mat 7:28 λόγους 11:1 ἐτέλεσεν—διατάσσων 13
 53 παραβολάς 19:1 λόγους 26:1
 10:23 οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις—Ἰσραὴλ
 17:24 δ διδάσκαλος—οὐ τελεῖ^g διδραχμα;
 Luc 2:39 ὡς ἐτέλεσαν^d—τὰ κατὰ τὸν νόμον
 12:50 ἔως ὅτου τελεσθῇ^d (sc τὸ βάπτισμα)
 18:31 τελεσθῇσεται — τὰ γεγραμμένα — τῷ
 υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου 22:37 δεῖ τελεσθῇ-
 ναι^c ἐν ἐμοί — Act 13:29

Joh 19:28 εἰδὼς – δτι ἡδη πάντα τετέλεσται, – λέγει „διψῶ“ 30 εἶπεν· τετέλεσται
 Rm 2:27 ἡ – ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα
 13:6 διὰ τοῦτο – καὶ φόρους τελεῖτε^c
 2 Co 12:9 ἡ – δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται^d
 Gal 5:18 ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσῃτε^d
 2 Ti 4:7 τὸν δρόμον τετέλεκα
 Jac 2:8 εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε^d βασιλικὸν
 Ap 10:7 ἐτελέσθη „τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ“
 11:7 ὅταν τελέσωσιν^b τὴν μαρτυρίαν
 15:1 ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ 8 ἕχρι
 τελεσθῶσιν αἱ „ἐπτὰ πληγαὶ“
 17:17 ἕχρι τελεσθήσονται οἱ λόγοι τ. θεοῦ
 20:3 ἕχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη 6.7

τέλειος *perfectus*

Mat 5:48 „ἕσεσθε“ – ὑμεῖς „τέλειοι“ ως ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανίος τέλειός ἐστιν
 19:21 εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, – πώλησον
 Rm 12:2 τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ – τέλειον
 1 Co 2:8 σοφίαν – λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις
 13:10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλ., τὸ ἐκ μέρους
 14:20 ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε
 Eph 4:13 μέχρι καταντήσωμεν – εἰς ἄνδρα τέλ.
 Phil 3:15 δοσοὶ οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν
 Col 1:28 ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἀνθρώπον
 τέλειον ἐν Χῷ 4:12 ἵνα σταθῆτε τέλειοι – ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ
 Hb 5:14 τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή
 9:11 διὰ τῆς – τελειοτέρας σκηνῆς
 Jas 1:4 ἡ δὲ υπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχετω,
 ἵνα ἡτε τέλειοι καὶ δλόκληροι
 – 17 πᾶν δώρημα τ..ον ἀνωθέν ἐστιν
 – 25 εἰς νόμον τ..ον τὸν τῆς ἐλευθερίας
 3:2 οὗτος τέλειος ἀνήρ, δυνατός
 1 Jo 4:18 ἡ τ..α ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον

τέλειότης ^a*perfectio* ^b*perfectiora*

Col 3:14 ἐπὶ πᾶσιν – τούτοις τὴν ἀγάπην, δὲ
 ἐστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος
 Hb 6:1 ἐπὶ τὴν τελειότητα^b (v1^a) φερώμενα

τέλειοῦν *consummare* ^b*perficere* ^c*perfectum facere* ^d*ad perfectum adducere*
 Luc 2:43 τ..ωσάντων τὰς ἡμέρας, – ὑπέμεινεν
 13:32 καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι
 Joh 4:34 ἵνα – τελειώσω^b αὐτοῦ τὸ ἔργον
 5:38 τὰ – ἔργα δὲ δέδωκέν μοι ὁ πατὴρ
 ἵνα τελειώσω^b αὐτά 17:4 ἐγώ σε ἐδόξασα –, τὸ ἔργον τελειώσας δὲ
 17:23 ἵνα ὡσιν τετελειωμένοι εἰς ἓν
 19:28 ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει·

Act 20:24 ως τ..ώσω (v1 ..ώσαι) τὸν δρόμον
 Phl 3:12 οὐχ δτι – ἡδη τετελείωμαι^b
 Hb 2:10 διὰ παθημάτων τελειῶσαι 5θ τελειωθεῖς ἐγένετο – αἴπος σωτηρίας
 7:19 οὐδὲν γάρ ἐτελείωσεν^d δ νόμος
 – 28 „υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετ..ωμένον^b^a
 9:9 θυσίαι – μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τ..ώσαι^c τὸν λατρεύοντα
 10:1 δ νόμος – εἰς τὸ διηνεκές οὐδέποτε
 δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι^c 14 μιᾶς – προσφορᾶς τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές
 11:40 ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν
 12:23 πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων^b
 Jas 2:22 ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη
 1 Jo 2:6 ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται^b 4:12 ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη^b ἐν ἡμῖν ἐστιν
 4:17 ἐν τούτῳ τετελειώται^b ἡ ἀγάπη μεδ’ ἡμῶν 18 δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται^b ἐν τῇ ἀγάπῃ

τελείως *perfecte* 1 Pe 1:13 νήφοντες, τελείως
 ἐλπίσατε (vel νήφοντες τ., ἐλπίσ.)

τελείωσις ^a*consummatio* ^b(ἐσται τελ.) *perficiētūr* Luc 1:45^b τοῖς λελαημένοις
 Hb 7:11 εἰ – τελ^a διὰ τῆς – ιερωσύνης ἦν

τελειωτής S^o – *consummator* Hb 12:2 εἰς
 τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τ..ωτήν

τελεσφορεῖν *referre fructum* Luc 8:14

τελευτᾶν *defangi* ^b*mori* Mat 2:19 9:18
 Mat 15:4 „δανάτῳ τ..άτω^b“ || Mar 7:10^b – Mat
 22:25 δ πρῶτος γῆμας ἐτελεύτησεν
 Mar 9:48 ὅπου „δ σκώληξ αὐτῶν οὐ τ..τῷ^b“
 Luc 7:2^b Joh 11:39^b Act 2:29 7:15 Hb 11:22^b

τελευτή *obitua* Mat 2:16 ἔως τῆς τ. Ἡρώδου

τέλος *finis* ^b*consummatio* ^c(εἰς τ.) *in novissimo* ^d(τέλη) *tributum* ^e*vectigal*
 Mat 10:22 δ δὲ υπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται 24:13 || Mar 13:13
 17:25 ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη^d –;
 24:6 ἀλλ' οὕπω ἐστὶν τὸ τέλος || Mar 13:7
 Luc 21:9 οὐκ εὑδέως τὸ τέλος – Mat
 24:14 καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος^b
 26:58 ἐκάθητο (sc Πέτρος) – ίδειν τὸ τέλος
 Mar 3:28 οὐ δύναται στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει

Luc 133 τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλ. 18 5 Ὕνα μὴ εἰς τέλος^c – ὑπωπιάζῃ με 2237 καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει Joh 13 1 εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς Rm 6 21 τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος – 22 τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον 10 4 τέλος γὰρ νόμου Χός εἰς δικαιοσ. 13 7 ἀπόδοτε πᾶσιν τὰς ὁφειλάς, – τῷ τὸ τέλος^e τὸ τέλος^e, τῷ τὸν φόβον 1 Co 1 8 ὑμᾶς ἔως τέλους ἀνεγκλήτους 10 11 εἰς οὓς τὰ τ. τῶν αἰώνων κατήντηκεν 15 24 εἴτα τὸ τ., διαν παραδιδοῖ 2 Co 1 13 ὅτι ἔως τέλους ἐπιγνώσεσθε 3 13 μὴ ἀτενίσαι – εἰς τὸ τέλος (v1 πρόσωπον *vg faciem*) τοῦ καταργουμένου 11 15 ὃν τὸ τ. ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν Phl 3 19 ὃν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὃν δὲ θέος 1 Th 2 16 ἔφθασεν – ἐπ' αὐτοὺς ἡ δργὴ εἰς τ. 1 Ti 1 5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἔστιν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας Hb 3 6 ἔάν τὴν παρρησίαν – [μέχρι τέλους βεβαίαν] κατάσχωμεν 14 τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβ. 6 8 ἡς (sc κατάρας) τὸ τέλ. b εἰς καῦσιν – 11 ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους 7 3 μῆτε ζωῆς τέλος ἔχων (Melch.) Jac 5 11 καὶ τὸ τέλος (v1 ἔλεος) κυρίου εἶδετε 1 Pe 1 9 κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως 3 8 τὸ δὲ τέλος πάντες διμόφρονες 4 7 πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικεν – 17 τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων –; Ap 226 δ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου 21 6 ἔγώ –, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τ. 2213 (v1 18)

τελώνης S° – *publicanus*

Mat 5 48 οὐχὶ καὶ οἱ τελ. τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 9 10 πολλοὶ τελ. καὶ ἀμαρτωλοὶ – συνανέκειντο 11 || Mar 2 16. 16 Luc 5 29. 30 10 3 Μαθθαῖος δ τελ. Luc 5 27 Λευίν 11 19 τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν || Luc 7 34 – 151 πάντες οἱ τ. καὶ οἱ ἀμαρτ. 18 17 ἔστω σοι ὥσπερ δ ἐθνικὸς καὶ δ τ. 21 31 οἱ – τ. καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν 32 Luc 3 12 ἡλθον δὲ καὶ τ..αἱ βαπτισθῆναι 7 29 καὶ οἱ τελωναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν 18 10 δ εἰς Φαρισ. καὶ δ ἔτερος τελ. 11 Η καὶ ὡς οὗτος δ τελώνης 13 δ δὲ τελ. μακρόθεν ἔστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδέ

τελώνιον S° – *telonium* (v1 ..eum)

Mat 9 9 Μαθθαῖον || Mar 2 14 Λευίν Luc 5 27

τέρας *prodigium b portentam*
(σημεῖον ubique *signum*) Mat 24 24 „δώσουσιν σημεῖα – καὶ τέρατα“ || Mar 13 22 „ποιήσουσιν σ. καὶ τέρ. b“ Joh 4 48 ἔάν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἔδητε Act 2 19 „δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ“ ἀνω „καὶ“ σημεῖα „ἐπὶ τῆς γῆς“ κάτω – 22 ἀποδειγμένον – τέρασι καὶ σημείοις – 43 τέρατα καὶ σημεῖα – ἐγίνετο 5 12 14 3 490 σημ. καὶ τ..τα – διὰ τοῦ δνόμ. Ἰησ. 6 8 Στέφ. – ἐποίει τ..τα καὶ σημ. μεγά. 7 38 „τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ“ 15 12 σημεῖα καὶ τ..τα ἐν τοῖς ἔθνεσιν Rm 15 19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων 2 Co 12 12 σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ δυνάμ. 2 Th 2 9 ἐν – σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους Hb 2 4 συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν b

Τέρτιος Rm 16 22

Τέρτυλος Act 24 1.2

*τέσσαρες, τέσσερα *quattuor*

Mat 24 31 „ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων“ || Mar 13 27 – Ap 7 1 „τοὺς τέσσ. ἀνέμους“ Mar 2 3 Luc 2 37 Joh 11 17 19 23 τέσσερ. μέρη Act 10 11 11 5 12 4 21 9 ὑψηλατέρες τέσσ. 23 27 29 Ap 4 4 θρόν. –, – πρεσβυτέρ. 10 5 8 11 16 19 4 – 6 „ζῶα“ 8 5 6. 8. 14 6 1. 6 7 11 14 3 15 7 19 7 1 τέσσαρας ἀγγέλους – „ἐπὶ τὰς τ. γωνίας τῆς γῆς 2 9 14. 15 – 20 8 9 13 ἐκ τῶν τ. κεράτων τοῦ ὑψηλαστηρίου

τεσσαρεσκαιδέκατος *quartusdecimus*

Act 27 27 τ..η νῦν ἐγένετο 33 τ..ην – ἡμέραν

τεσσεράκοντα *quadraginta b quadragena*

Mat 4 2 νηστεύσας ἡμέρας τεσσ. καὶ τεσσ. νύκτας – ἐπείνασεν || Mar 11 13 Luc 4 2 Joh 2 20 τεσσεράκ. καὶ ἔξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη Act 1 3 δι' ἡμερῶν τεσσεράκ. διπτανόμενος 4 22 – 7 30. 38 „ἐν τῇ ἐρήμῳ“ 42 Hb 3 10. 17 13 21 23 13. 21 ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα 2 Co 11 24 πεντάκις τεσσ. b παρὰ μίαν ἔλαβον Ap 7 4 ἑκατὸν τεσσεράκ. τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι 14 1 ἔχουσαι τὸ δηνομα αὐτοῦ 3 οἱ ἡγορασμένοι ἀπό 11 2 μῆνας τεσσ. – δύο 13 6 – 21 17 πηχῶν

τεσσερακονταέτης χρόνος S° – *quadraginta annorum tempus* Act 7 23 13 18τεταρταῖος *quatriduanus* (v1 ..dri..) Joh 11 39

- τέταρτος** *quartus* Mat 14:25 φυλακή || Mar 6:48 – Act 10:30 – Ap 4:7 ζῶν 67 – 67 σφραγίς 8 τὸ τέταρτον (*quattuor partes*) τῆς γῆς 8:12 ὁ τέταρτος ἄγγελος 16:8 – 21:19 ὑεμέλιος – ὁ τέταρτος σμάραγδος
- τετρααρχεῖν** S^o – (part.) *tetrarcha* Luc 3:1
- τετραάρχης** S^o – *tetrarcha* (Herodes Antipas) Mat 14:1 || Luc 9:7 – 3:18 Act 13:1
- τετράγωνος** *in quadro* Ap 21:18 τ. κεῖται
- τετράδιον** S^o – *quaternio* Act 12:4
- τετρακισχίλιοι** *quattuor milia*
Mat 15:38 16:10 || Mar 8:9.20 – Act 21:38
- τετρακόσιοι** *quadrungenti* Act 5:36 7:6 13:20
Gal 3:17 μετὰ τ..α καὶ τριάκοντα ἔτη
- τετράμηνος** S^o – *quattuor menses* Joh 4:35
- τετραπλοῦν** S^o – *quadruplum* Luc 19:8
- τετράποδα** *quadrupedia* Act 10:12 11:6
Rm 1:23 „ἐν δύμοιώματι“ εἰκόνος – τ..πόδων
- τεφροῦν** S^o – *in cinerem redigere*
2 Pe 2:6 πόλεις Σοδόμων καὶ Γομ. τεφρώσας
- τέχνη** *ars* Act 17:29 18:3 Ap 18:22
- τεχνίτης** *artifex* Act 19:24.38 Ap 18:22
Hb 11:10 πόλιν, ἡς τ. καὶ δημιουργὸς ὁ θεός
- τήκεσθαι** *tabescere* 2 Pe 3:12 στοιχεῖα
- τηλαυγῶς** S^o – *clare* Mar 8:25 ἐνέβλεπεν τ.
- τηλικοῦτος** *tantus* b *magnas* c *tallis*
2 Co 1:10 ἐκ τ..ου ὑανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς
Hb 2:3 τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας
Jac 3:4 πλοῖα, τ..αὐτα b ὅντα Ap 16:18c
- τηρεῖν** *servare* b *custodire* c *conservare*
d *observare* e *reservare* f (part.) *castos*
- 1) = *integrum servare*, *tueri*, *asservare*, *manere in*, *in custodia tenere*
- Mat 27:38.54b τὸν Ἰησοῦν 28:4 οἱ τ..οῦντες^f
- Joh 2:10 τὸν καλὸν οἶνον 12:7 τὸ μύρον
17:11 τηρησον αὐτοὺς ἐν τῷ δινόματί σου

- 12 ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ δ. σου
- Joh 17:15 ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ
- Act 12:5 Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ 6b
16:23 ἀσφαλῶς τηρεῖν b 24:23b 254.21
- 1 Co 7:37 τηρεῖν τὴν ἑαυτόν παρθένον
- 2 Co 11:9 ἀβαρῇ ἐμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τη-
ρήσω 1 Ti 5:22 σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει b
- Eph 4:3 τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος
- 1 Th 5:23 καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως – τηρηθεῖ
- 2 Ti 4:7 τὴν πίστιν τετήρηκα
- Jac 1:27 ἀσπιλὸν ἐαυτὸν τ. b ἀπὸ τοῦ κόσμου
- 1 Pe 1:4 εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον –, τετη-
ρημένην c ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς
- 2 Pe 2:4 εἰς κρίσιν τηρουμένους e 9 εἰς ἡμέ-
ραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν e
– 17 οἵς ὁ ζόφος – τετήρηται e Jud 1:3
3:7 εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι e (v1a)
- 1 Jo 5:18 ὁ γεννηθεὶς (v1 ἡ γέννησις vg) ἐκ
τοῦ θεοῦ τηρεῖς αὐτὸν (v1 ἐαυτόν)
- Jud 1 Ἰησοῦν Χῶ τετηρημένοις c κλητοῖς
e ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας
τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν – εἰς κρίσιν – ὑπὸ^e
ζόφον τετήρηκεν e
- 21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε
- Ap 1:3 οἱ – τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ (sc τῇ προ-
φητείᾳ) γεγραμμένα 22:7 μακάριος ὁ
τηρῶν b τ. λόγους τῆς προφητείας 9
3:10 ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς
μου, κάγω σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας
τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης
- 16:15 μακάριος ὁ – τηρῶν b τὰ ἴματα αὐτ.
- 2) *praeceptum tenere*, *dicto parere*
- Mat 19:17 τήρει (v1 τήρησον) τὰς ἐντολάς
- 23:3 δσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν – τηρεῖτε
- 28:20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα
- Mar 7:9 ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε
(v1 στήσητε)
- Joh 8:51 ἔάν τις τὸν ἔμδον λόγον τηρήσῃ 52.55
καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ
9:16 ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ b
- 14:15 τὰς ἐντολὰς τὰς ἡμὰς τηρήσετε
– 21 ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν
αὐτὰς 23 ἔάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λό-
γον μου τηρήσει 24 οὐ – τηρεῖ
- 15:10 ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, –
καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρός μου τὰς ἐν-
τολὰς τετήρηκα 20 εἰ τὸν λόγον μου
ἐτήρησαν, καὶ τ. ὑμέτερον τηρήσουσιν
- 17:8 καὶ τὸν λόγον σου τετήρηκαν
- Act 15:5 παραγγέλλειν – τ. τὸν νόμον Μωϋσ.
- 1 Ti 6:14 τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλὸν

Jac 210 δστις – δλον τὸν νόμον τηρήσῃ
 1 Jo 2 3 ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν^d 4
 δ – τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν^b
 – 5 δς δ’ ἀν τηρῆ αὐτοῦ τὸν λόγον
 322 δτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν^b
 24 δ τηρῶν 53 ἵνα – τηρῶμεν^b

Ap 1 3 310 227.9 → 1)
 226 δ τηρῶν^b ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου
 3 3 μνημόνευε – πῶς εἴληφας καὶ ἡκου-
 σας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον
 – 8 ἐτίρησάς μου τὸν λόγον
 1217 πόλεμον μετὰ –, τῶν τηρούντων^b
 τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ 1412 οἱ τη-
 ροῦντες^b τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ
 τὴν πίστιν Ἰησοῦ

τήρησις *custodia* ^b*observatio* Act 43 518
 1 Co 719 ἀλλὰ τήρησις^b ἐντολῶν θεοῦ

Τιβεριάς Joh 6.1.23 211 Τιβέριος Luc 31

τιθέναι, τίθεσθαι *ponere* ^b*comparare* ^c*con-*
stitaere ^d*imponere* ^e*mittere* ^f*propo-*
nere ^g*seponere* ^h*stataere*
 „ἔχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόνδας“ κτλ. (rop.)
 ψυχὴν ὑπέρ πινος (*ponere, dare*)
 γόνατα πιθέναι (*ponere*)
 πιθέναι ἐν τῇ καρδίᾳ (*ponere*)
 → ἔχθρός, ψυχή, γόνυ, καρδία

Mat 515 οὐδὲ – τιθέσσιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μό-
 διον, ἀλλ’ ἐπί || Mar 421 Luc 816 1133
 1218 „θῆσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ’ αὐτόν“
 2451 τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκρι-
 τῶν θήσει || Luc 1246 τῶν ἀπίστων
 2760 ἔθηκεν – ἐν – μνημείῳ Mar 629 1547
 ἔθεώρουν ποῦ τέθειται 16e Luc 2353
 (Act 1329) εἰς ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα Joh
 1941 οὐδέπω οὐδεὶς ἦν τεθειμένος 42
 202 ποῦ ἔθηκαν αὐτόν 18.16 ποῦ ἔ-
 θηκας αὐτόν – 1134 ποῦ τεθείκατε
 αὐτόν;

Mar 430 ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν^b;
 658 ἐτίθεσσαν τοὺς ἀσθενοῦντας Luc 518
 1018 τιθεὶς^d τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά Ap 117
 ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ’ ἐμέ

Luc 648 θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν cfr 1429
 944 θέσθε – εἰς τὰ ὥτα – τοὺς λόγους
 1921 αἴρεις δ οὐκ ἔθηκας 22 ἔθηκα

Joh 210 πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν
 13 4 καὶ τίθησιν τὰ ἴματα (Jesus)
 1516 ἔθηκα ύμᾶς ἵνα – καρπὸν φέρητε
 1919 τίτλον – ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ

Act 1 7 χρόνους ἢ καιροὺς οὓς δ πατήρ ἔ-
 θετο ἐν τῇ Ιδίᾳ ἔχουσίq
 3 2 δν ἐτίθουν – πρὸς τὴν θύραν 43 ἔ-
 θεντο εἰς τήρησιν 35 παρὰ τοὺς πό-
 δας τῶν ἀποστόλων 37 52 – 515 τι-
 θέναι ἐπὶ – κραβάτων 18 ἐν τηρήσει
 δημοσίᾳ 25 716 ἐν – μνήματι 937 ἐν
 ὑπερώῳ 124 ἔθετο^e εἰς φυλακήν
 1347 „τέθεικά σε εἰς φῶς ἔθνων“
 1921 ἔθετο^f – ἐν τῷ πνεύματι – πορεύε-
 σθαι 2712 ἔθεντο^h βουλήν
 2028 ποιμνίω, ἐν φύη ύμᾶς τὸ πνεῦμα – ἔ-
 θετο ἐπισκόπους, ποιμάνειν

Rm 417 „πατέρα πολλῶν ἔθνων τέθεικά σε“
 933 τίθημι „ἐν Σιών λίθον“ 1 Pe 28
 1413 μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ

1 Co 310 θεμέλιον ἔθηκα 11 θεμέλιον – ἀλλον
 οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμ.
 918 ἵνα – ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον
 1218 δ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη 28 οὓς μὲν ἔ-
 θετο δ θεὸς – πρῶτον ἀποστόλους
 16 2 ἔκαστος – παρ’ ἔστι τιθέτων (vl^a)
 θησαυρίζων δ τι ἐὰν εύοδῶται

2 Co 313 „ἔτιθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον“
 519 θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς κατ-
 αλλαγῆς

1 Th 5 9 οὐκ ἔθετο ἡμᾶς δ θεὸς εἰς δργὴν
 ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας

1 Ti 112 θέμενος (sc μέ) εἰς διακονίαν
 2 7 εἰς δ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστο-
 λος 2 Ti 111 καὶ διδάσκαλος

Hb 1 2 ἐν υἱῷ, δν ἔθηκεν^c κληρονόμον πάν-
 1 Pe 2 8 εἰς δ καὶ ἐτέθησαν | των
 2 Pe 2 6 ὑπόδειγμα μελλόντ. ἀσεβεῖν τεθεικώς

Ap 10 2 – 119 τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφίου-
 σιν τεθῆναι εἰς μνῆμα (vl ..ta vg)

τίκτειν *parere* ^b*generare* ^c(pass) *nasci*
 Mat 121 τέξεται δὲ υἱόν 23.25 22 δ τεχθεὶς^c βασ.
 Luc 131.57 26.7.11 ἐτέχθη^c ύμῖν – σωτήρ
 Joh 1621 ἡ γυνὴ δταν τίκτη λύπην ᔁχει, δτι
 Gal 427 „εὐφράνθητι, στείρα ἡ οὐ τίκτουσα“
 Hb 6 7 γῆ – ἡ – τίκτουσα^b βιτάνην εῦθετον
 Jac 115 ἡ ἐπούμια – τίκτει ἀμαρτίαν
 Ap 12 2.4.5 „ἔτεκεν“ υἱὸν „ἄρσεν“ 13

τίλλειν *vellere* Mat 121 || Mar 223 Luc 61

τιμαῖος Mar 1046 δ υἱὸς T..ou Βαρπιμαῖος

τιμᾶν, τιμᾶσθαι *honorare* ^b*honorificare*
^c(med et pass) *appretiare* (vl adpr.)
 Mat 15 4 „τίμα τὸν πατέρα κτλ.“ 6 || Mar 710 –

Mat 19:19 // Mar 10:19 Luc 18:20 – Eph 6:2
 Mat 15:8 „χειλεσίν με τιμῆ“ // Mar 7:6
 27:9 „τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένους δν ἐπι-
 μήσαντος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ“
 Joh 5:23 ἵνα – τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶ-
 σι τὸν πατέρα. οὐ μὴ τιμῶν τὸν
 υἱὸν οὐ τιμᾶς τὸν πατέρα
 8:49 ἔγω – τιμᾶς τὸν πατέρα μου
 12:28 τιμήσει αὐτὸν οὐ πατέρα
 Act 28:10 πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς
 1 Ti 5:3 χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας
 1 Pe 2:17 πάντας τιμήσατε, –, „τὸν θεὸν φο-
 βεῖσθε“, τὸν „βασιλέα“ τιμᾶτε

τιμή 1) *pretiam* b) *honor* (Ap 21:28)

Mat 27:6 ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν 9 → τιμᾶν
 Act 4:34 πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμάς 5:2 ἐ-
 νοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς 3
 7:16 „ῷ ὧνήσατο Ἀβρ.“ τιμῆς ἀργυρίου
 19:19 συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν
 1 Co 6:20 ἡγοράσθητε γάρ τιμῆς (*pretio mag-*
no) 7:23 τιμῆς ἡγ. μὴ γίνεσθε δοῦ.
 Ap 21:28 οἴσουσιν – τὴν τιμὴν τῶν ἐδνῶν

2) *honor*

Joh 4:44 ἐν τῇ ἴδιᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ᔁχει
 Act 28:10 πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς
 Rm 2:7 τοῖς – τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦ-
 σιν 10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη
 9:21 δὲ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος 2 Ti 2:20 δὲ μὲν
 εἰς τιμὴν 21 ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν
 12:10 τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι
 13:7 ἀπόδοτε –, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν
 1 Co 12:23 τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτί-
 θεμεν 24 τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέ-
 ραν δοὺς τιμὴν
 Col 2:23 οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν
 τῆς σαρκός
 1 Th 4:4 ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει
 1 Ti 1:17 θεῶ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας
 6:18 ὣ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον
 5:17 διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν
 6:1 πάσης τιμῆς ἀξιούσθωσαν
 Hb 2:7 „δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας“ 9
 3:3 πλείονα τιμὴν ᔁχει τοῦ οἴκου
 5:4 οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν
 1 Pe 1:7 εἰς – τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησ. Χοῦ
 2:7 ὑμῖν – ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν
 3:7 ἀπονέμοντες τιμὴν ὥστε συγκληρον.
 2 Pe 1:17 λαβών – παρὰ θεοῦ – τιμὴν καὶ δόξ.
 Ap 4:9 δώσουσιν – τιμὴν – τῷ „καθημένῳ ἐπὶ

τῷ θρόνῳ“ 11 ἀξιος εἶ – λαβεῖν – τὴν
 τιμὴν 5:12 τὸ ἀρνίον – λαβεῖν

Ap 5:13 7:12 ἡ τιμὴ – τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἱ.

τίμιος *pretiosus* b) *honorabilis*

Act 5:34 νομοδιάσκαλος τίμιος b) – τῷ λαῷ
 20:24 οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν
 τιμίαν (*pretiosorem*) ἔμαυτῷ

1 Co 3:12 εἴ – τις ἐποικοδομεῖ – λίθους τιμίους

Hb 13:4 τίμιος b) ὁ γάμος ἐν πᾶσιν

Jac 5:7 τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς

1 Pe 1:19 ἀλλὰ τιμώ αἴματι – Χριστοῦ

2 Pe 1:4 τὰ τίμια – ἐπαγγέλματα δεδώρηται

Ap 17:4 λίθῳ τιμώ 18:12 γόμον – λίθου τ. –
 καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου (νι λίθου νγ)
 τιμιωτάτου 18:21:11 ὁ φωστὴρ αὐτῆς δμοι-
 ος λίθῳ τιμιωτάτῳ 19:10 οἱ θεμέλιοι – παντὶ
 „λίθῳ τιμώ“ κεκοσμημένοι

τιμιότης S° – *pretia* Ap 18:19 αὐτῆς (Bab.)

Τιμόθεος Act 16:1 17:14,15 18:5 19:22 20:4

Rm 16:21 1 Co 4:17 16:10 2 Co 11:19 Phl 1:1 2:19
 Col 1:1 1 Th 1:1 3:2,6 2 Th 1:1 1 Ti 1:2,
 18:6:20 2 Ti 1:2 Phm 1

Hb 13:23 γινώσκετε – Τ..ον ἀπολελυμένον

Τίμων Act 6:5 **Τίτιος** Ἰοῦστος Act 18:7

τιμωρεῖν *punire* Act 22:5 26:11

τιμωρία *supplicium* Hb 10:29 χείρονος – τιμ.

δίκην τίνειν *poenas dare* 2 Th 1:9

* (TÍS,) τί; quid? Mat 8:29 „τί ἡμῖν καὶ σοὶ“,
 νιέ τοῦ θεοῦ; // Mar 5:7 „τί ἐμοὶ καὶ σοὶ“,
 Ἰησοῦ νιέ τοῦ θεοῦ –; Luc 8:28

Mat 27:4 τί πρὸς (ad) ἡμᾶς; σὺ ὅψῃ

Mar 1:24 „τί ἡμῖν καὶ σοὶ“, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ;
 ἡλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς || Luc 4:34

Joh 2:4 „τί ἐμοὶ καὶ σοὶ“, γύναι; οὕπω
 21:22 ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι,
 τί πρὸς (ad) σέ;

Phl 1:18 τί γάρ; πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ – Χὸς
 καταγγέλλεται

τίτλος S° – *titulus* Joh 19:19,20

Τίτος 2 Co 2:13 7:6,13,14 8:6,16,23 12:18 Gal 2:1,3

2 Ti 4:10 Tit 1:4 Τίτω γνησίω τέκνῳ

τοῖχος *paries* Act 23:3 τοῖχε κεκόνιαμένε

τόκος *asura* Mat 25:27 σὺν τ..ῷ || Luc 19:23

τολμᾶν *audēre* ^b(τολμήσας) *audacter*

Mat 22:48 οὐδὲ ἐτόλμησέν τις – ἐπερωτῆσαι αὐτόν || Mar 12:34 Luc 20:40 cfr Joh 21:12 οὐδεὶς ἐτόλμα – ἔξετάσαι αὐτόν

Mar 15:43 τολμήσας^b – ἤτήσατο τὸ σῶμα

Act 5:13 οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς
7:32 Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι

Rm 5:7 ὑπὲρ – τοῦ ἀγαθοῦ τάχα πις καὶ τολμᾶ ἀποθανεῖν 15:18 οὐ – τολμήσω τὸ λαλεῖν ὃν οὐ κατειργάσατο Χριστός

1 Co 6:1 τ..ῷ τις ὑπῶν – κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;

2 Co 10:2 θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας 12 οὐ – τολμῶμεν ἔγκριναι ἢ συγκριναι ἔαυτούς
11:21 ἐν ᾧ δ' ἂν τις τ..ῷ – τολμῶ κάγω

Phl 1:14 περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ λαλεῖν – Jud 9

τολμηροτέρως *audaciās* Rm 15:15 ἔγραψα

τολμηταί S^o – *audaces* 2 Pe 2:10 αὐθάδεις

τομώτερος S^o – *penetrabilior* Hb 4:12 ζῶν – ὁ λόγος τ. θεοῦ – καὶ τ. ὑπὲρ – μάχαιραν

τόξον *arcus* Ap 6:2 ἔχων τόξον

τοπάζιον *topazius* Ap 21:20 ὁ ἔνατος τ.

***τόπος** *locus* (plur. *loca*)

Mat 12:43 δι’ ἀνύδρων τόπων || Luc 11:24

14:13 ἀνεχώρησεν – εἰς ἔρημον τόπον κατ’ Ιδίσαν 15 || Mar 6:31.32.35 Luc 9:12 – Mar 13:5.45 || Luc 4:42

24:15 „ἐν τόπῳ ἀγίῳ“ Act 6:13.14 21:28 – Joh 4:20 ὁ τόπ. δικού προσκυνεῖν δεῖ

Luc 4:17 [τὸν] τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον

14:9.10 ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον
22 ἐπὶ τόπος ἐστίν (vl Mat 20:28)

16:28 εἰς τὸν τόπον τούτον τῆς βασάνου

Joh 14:2 πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν εἰς

Act 1:25 λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας –,
ἀφ’ ἣς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι
εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον

25:18 πρὶν ἡ – τόπον – ἀπολογίας λάβοι

Rm 12:19 ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὄργῃ

15:23 μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι

1 Co 14:16 ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ιδιώτου

Eph 4:27 μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ

Hb 12:17 μετανοίας γάρ τόπον οὐχ εὑρεν
2 Pe 1:19 λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ

τράγος *hircus* Hb 9:12 αἷμα τ..ῷν 13:19 10:4

τράπεζα *mensa*

Mat 15:27 ἀπὸ τῆς τρ. τῶν κυρίων || Mar 7:28
21:12 τὰς τρ. τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν || Mar 11:15 Joh 2:15

Luc 16:21 ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου
19:23 διὰ τί οὐκ ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν (*ad mensam*);

22:21 μετ’ ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρ. οὐκ ἐπὶ τῆς τρ.
μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου

Act 6:2 διακονεῖν τραπέζαις – 16:34

Rm 11:9 „γενηθήτω ἡ τρ. αὐτῶν εἰς παγίδα“

1 Co 10:21 οὐ δύνασθε „τραπέζης κυρίου“ μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων

Hb 9:2 ἡ τράπ. καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων

τραπεζίτης S^o – *namalarius* (vl *namm.*)

Mat 25:27 βαλεῖν τὰ ἀργύρια μου τοῖς τραπ.

τραῦμα *vulnera* Luc 10:34 κατέδησεν τὰ τρ.

τραυματίζειν *vulnerare* Luc 20:12 Act 19:16

τραχηλίζειν S^o – *aperire* Hb 4:13 πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετ..ισμένα τοῖς δοφθαλ. αὐτοῦ

τράχηλος *collum* ^b*cervices* (vl ..νίχ)

Mat 18:8 μύλος δύνικὸς περὶ τὸν τρ. αὐτοῦ || Mar 9:42 Luc 17:2 λίθος μυλικός

Luc 15:20 ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχ. – Act 20:37

Act 15:10 ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχ.^b τῶν μαθητῶν

Rm 16:4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἐαυτῶν τράχηλον^b ὑπέδηκαν

τραχύς *asper* Luc 3:5 ὅδός Act 27:29 τόποι

Τραχωνῖτις Luc 3:1 τῆς – Τρ..ίποδος χώρας

τρεῖς, τρία *tres*, *tria* ^b*terni*, ..ae ^c*triduum*

^d(μετὰ ἡμέρας τρεῖς) *post tertium diem* — μετὰ τρ. ἡμέρας, ubi resurrectionis Jesu mentio fit, → ἐγείρειν et ἀνιστάναι

Mat 13:33 εἰς ἀλεύρου σάτα τρία || Luc 13:21

15:32 ἡδη ἡμέραι τρεῖς^c || Mar 8:2^c

17:4 τρεῖς σκηνάς || Mar 9:5 Luc 9:33

18:16 „ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἡ τριῶν“ 2 Co 13:1 1 Ti 5:19 – Hb 10:28

Mat 18:20 οὖ – εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι
 Luc 1:56 μῆνας τρεῖς 2:48 μετὰ ἡμέρας τρεῖς^c
 εὗρον αὐτόν 4:25 ἐπὶ ἔτη τρία 10:38 τίς –
 τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι
 11:5 χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους 12:52 τρεῖς
 ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισὶν διαμερισθή-
 σονται 13:7 τρία ἔτη ἀφ' οὐδὲ ἔρχομαι
 Joh 2:8 μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς^b – 21:11
 Act 5:7 7:20 9:9 ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων (vl
 10:19 vg) 11:11 17:2 19:8 20:3 25:1^c 28:7^c
 11:12^c 17 μετὰ ἡμέρας τρεῖς^d
 1 Co 13:13 νυνὶ δὲ μένει –, τὰ τρία ταῦτα
 14:27.29 προφῆται – δύο ἢ τρ. λαλείτωσαν
 Gal 1:18 μετὰ τρία ἔτη – Jac 5:17 ἐνιαυτοὺς τρ.
 1 Jo 5:7 ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες 8 καὶ
 οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἔν εἰσιν
 Ap 6:6 8:13 τῶν τριῶν ἀγγέλων 9:18 ἀπὸ τῶν
 τριῶν πληγῶν 11:9.11 16:13.19 21:13

Τρεῖς ταβέρναι Act 28:15 ἄχρι – Τριῶν ταβ.

τρέμειν *tremere* ^b *metuere*
 Mar 5:33 || Luc 8:47 – 2 Pe 2:10 οὐ τρέμουσιν^b

τρέφειν *pascere* ^b *alere* ^c *enutrire* ^d *nutrire*
 Mat 6:26 ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐ-
 τά || Luc 12:24 ὁ θεὸς τρέφ. αὐτούς
 25:37 πότε σε – πεινῶντα – ἐνθρέψαμεν – ;
 Luc 4:16 Ναζαρά, οὐδὲ ἡν τεθραμμένος^d
 23:29 μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθρεψαν (vl ἐνήλασαν
 vg *lactaverant*)
 Act 12:20^b Jac 5:5 ἐνθρέψατε^c τὰς καρδίας ὑμ.
 Ap 12:6 ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτήν 14

τρέχειν *carrere* ^b *accurrere*
 Mat 27:48 || Mar 15:36 – Mat 28:8 ἀπαγγεῖλαι
 Mar 5:8 Luc 15:20^b (vl 24:12 vg) Joh 20:2.4
 Rm 9:16 οὐ τοῦ θελοντος οὐδὲ τοῦ τρέχον-
 τος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ
 1 Co 9:24 ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες
 μὲν τρέχουσιν, –; οὔτως τρέχετε ἵνα
 καταλάβητε 28 ἔγώ τοίνυν οὔτως τρέ-
 χω ὡς οὐκ ἀδήλως
 Gal 2:2 μή πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον
 Phil 2:16 ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον
 5:7 ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν
 2 Th 3:1 ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ
 Hb 12:1 δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκεί-
 μενον ἡμῖν ἀγῶνα
 Ap 9:9 „ἄρμάτων – τ.όντων εἰς πόλεμον“

τρῆμα S° – *foramen* Mat 19:24 || Luc 18:25

τριάκοντα *triginta* ^b *trigesimas* (vl *tric.*)
 Mat 13:8 ἐδίδου καρπόν –, δ δὲ τριάκοντα^b
 23^b (vl^a) || Mar 4:8 (vl^b) 20 (vl^b)
 26:15 τριάκοντα ἀργύρια 27:3.9
 Luc 3:23 ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριά-
 κοντα – Joh 5:5 6:19 – Gal 3:17

τριακόσιοι *trecenti* Mar 14:5 || Joh 12:5

τρίβολος *tribulus* Mat 7:16 ἀπὸ τ..ων Hb 6:8

τρίβος *semita* Mat 3:9 || Mar 1:3 Luc 3:4

τριετία S° – *triennium* Act 20:31 τ..ίαν

τρίζειν S° – *stridere* Mar 9:18 τ. δδόντας

τρίμηνον *mensibus tribus* Hb 11:23 ἐκρύβῃ

τρίς *ter* Mat 28:34 τρὶς ἀπαρνήσῃ με 75 || Mar
 14:30.72 Luc 22:34.61 Joh 13:38

Act 10:16 τοῦτο – ἐγένετο ἐπὶ τρίς 11:10
 2 Co 11:25 τρὶς ἐρραβίδισθη, –, τρ. ἐναυάγησα
 12:8 τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα

τρίστεγον *tertium coenaculum* Act 20:9

τρισχίλιοι *tria millia* Act 24:1 ψυχαί

***τρίτος** *tertius* τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ → sub ἀνι-
 στάναι et ἐγείρειν

Mat 20:3 – 22:28 || Mar 12:21 Luc 20:31
 27:64 ἀσφαλισθῆναι – ἔως τῆς τρ. ἡμέρας

Mar 15:25 ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν

Luc 12:38 κανὸν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ
 13:2 καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι
 20:12 καὶ προσέδετο τρίτον πέμψαι
 24:21 τρίτην ταύτην ἡμέραν ἀγει ἀφ' οὐ

Joh 2:1 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο

Act 21:5 ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας 23:23 – 27:19

2 Co 12:2 ἀρπαγέντα – ἔως τρίτου οὐρανοῦ

Ap 4:7 ζῷον 6:5 – 6:5 σφραγίς 8:10 ἕγγελος
 14:9 16:4 – 11:14 ἡ Οὐαὶ ἡ τρ. 21:19 θεμέλ.

τὸ τρίτον *tertia pars* Ap 8:1-12 9:15.18 12:4

τρίτον adv., τρ. τοῦτο, ἐκ τ..ου *tertio* ^b *tertio*
hoc Mat 26:44 προσηγένεστο ἐκ τρ.
 Mar 14:41 ἔρχεται τὸ τρίτον Luc 23:22 Joh 21:14
 τοῦτο τρ. ^b ἐφανερώθη – ἐγερθεὶς 17
 1 Co 12:28 τρ. διδασκάλους 2 Co 12:14 τρ. τοῦτο^b
 ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν 13:1^b ἔρχομαι

τρίχινος *cilicinus* Ap 612 ώς σάκκος τρίχ.

τρόμος *tremor* φόβος καὶ τρ. → φόβος
Mar 16 8 εἶχεν – αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις

τροπή *vicissitudo*

Jac 117 παρ' ὧ οὐκ ἔνι – τροπῆς ἀποσκίασμα

τρόπος *modus* ^b(δν τ..ον) *quemadmodum*
^c*mores* Mt 2327 δν τρ.^b δρνις || Lc 1334^b
Act 111^b 728^b 1511^b 2725 καθ' δν τρόπον^b
Rm 3 2 πολὺ κατὰ πάντα τρ. Phl 118 πλὴν
ὅτι παντὶ τ..ω – Χδς καταγγέλλεται
2 Th 2 3 318 ἐν παντὶ τρόπῳ (vl τόπῳ vg)
2 Ti 3 8^b – Hb 135 ἀφιλάργυρος δ τρόπος^c
Jud 7 τὸν δμοιον τρόπον – ἐκπορνεύσασαι

τροποφορεῖν *mores sustinēre (alicuius)*

Act 1318 „ἐτ..ησεν (vl ἐτροφοφ.) αὐτοὺς ἐν“

τροφή *cibus* ^b*esca* ^c*victus*

Mat 3 4 ἡ δὲ τροφὴ^b ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ
625 οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τρο-
φῆς^b –; || Lc 1223^b
1010 ἔξιος – δ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ
2445 – Joh 48 ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν
Act 246 μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει
919 1417 2733.34.38.38
Hb 512 χρείαν ἔχοντες –, οὐ στερεᾶς τ..ῆς
– 14 τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή^c
Jac 215 λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς^c

Τρόφιμος Act 204 2129 2 Ti 420

τροφός *nutrix* 1 Th 27 ώς ἐὰν τροφ. θάλπη

τροχιά *gressus* Hb 1213 „τροχιάς δρυδάς“

τροχός *rota* Jac 36 τὸν τροχ. τῆς γενέσεως

τρύβλιον ^a*paropsis* ^b*catinas* Mat 2623 δ
ἔμβάψας – ἐν τῷ τρ.^a || Mar 1420^b

τρυγᾶν *vindemiare* Luc 644 Ap 1418.19

τρυγών *turtar* Luc 224 „ζεῦγος τρυγόνων“

τρυμαλιά *foramen* Mar 1025 ῥαφίδος

(τρύπημα S^o – vl Mat 1924 ῥαφίδος)

Τρύφαινα et Τρυφῶσα Rm 1612

τρυφᾶν *epalari* Jac 55 ἐπὶ τῆς γῆς

τρυφή *deliciae* Luc 725 2 Pe 213 ἐν ἡμέρᾳ

Τρωάς Act 168.11 205.6 2 Co 212 2 Ti 413

τρώγειν S^o – *mandacare* ^b*comedere*

Mat 2438 ἡσαν – τρώγοντες^b καὶ πίνοντες

Joh 654 δ τ..ων μου τὴν σάρκα 56.57 δ τ..ων
με 58 δ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον
1318 „δ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν“

(Τρωγύλιον vl Act 2015 μείναντες ἐν Τ..ω)

τυγχάνειν ^a*adluvari* ^b*agere, agere in* ^c*con-*
sequi ^d*invenire* ^e*sortiri* ^f(οὐχ ὁ τυχών)
non quilibet ^g(id.) *non modicus* ^h(ει
τύχοι) *ut puta* ⁱ(τυχόν) *forsitan*

Luc 2035 τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν (vg^o)

Act 1911^f 242^b 2622^a 273^b 282^g

1 Co 1410 τοσαῦτα εἰ τύχοι^h γένη φωνῶν
1537 γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι^h σίτου

16 ε πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸνⁱ καταμενῶ

2 Ti 210 ἵνα καὶ αὐτὸι σωτηρίας τύχωσιν^c

Hb 8 ε διαφορωτέρας τέτυχεν^e λειτουργίας
1135 ἵνα κρείττονος δναστάσεως τύχωσιν^d

τυμπανίζεσθαι *distendi* Hb 1135

τυπικῶς S^o – *in figura*

1 Co 1011 τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράφη
δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν

τύπος *forma* ^b*exemplam* ^c*exemplar* ^d*fi-*
gura ^e*fixura* ^f(ἔχειν τύπον) *continēre*

Joh 2025 ἐὰν μὴ ᾔδω – τὸν τύπον^e τῶν ἡλών

Act 743 „τοὺς τύπους^d οὓς ἐποιήσατε“ προσ-
κυνεῖν αὐτοῖς 44 „ποιῆσαι“ αὐτὴν
„κατὰ τὸν τύπον δν ἐωράκει“
2325 ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τ.^f τοῦτον

Rm 514 Ἄδαμ, δς ἐστιν τύπ. τοῦ μέλλοντος
617 ὑπηκούσατε – εἰς δν παρεδόθητε τύ-
πον διδαχῆς

1 Co 10 ε ταῦτα – τύποι ἡμῶν^d (*in fig. nostri*)
ἔγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς

Phl 317 σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας
καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς

1 Th 1 7 ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν

2 Th 3 9 ἵνα ἔαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν

1 Ti 412 τύπος^b γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ,
ἐν ἀναστροφῇ Tit 27 σεαυτὸν παρ-
εχόμενος τύπον^b καλῶν ἔργων

Hb 8 5 „κατὰ τὸν τύπ. τὸν δειχθέντα σοι“

1 Pe 5 3 τύποι (f..ae) γινόμενοι τοῦ ποιμνίου

ΤΥΠΤΕΙΝ *percutere*

Mat 24:49 τοὺς συνδούλους αὐτοῦ || Luc 12:45
27:30 ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ||
Mar 15:19 τὴν κεφαλὴν καλάμω
Luc 6:29 τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα
18:13 ἔτυπτεν τὸ στῆθος 23:48 τύπτοντες
Act 18:17 21:32 ἐπαύσαντο τύπτοντες 23:2.3
1 Co 8:12 τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν

Τύραννος Act 19:9

Τύριοι Act 12:20

Τύρος Mat 11:21.22 15:21 Mar 3:8 7:24.31 Luc
6:17 10:13.14 – Act 21:3.7

Τύφεσθαι S^o – *fumigare* Mat 12:20 „λίνον“ΤΥΦΛΟΣ *caecus*

Mat 9:27 δύο τυφλοί 28 20:30 δύο τυφλοί – πα-
ρὰ τὴν δόδον || Mar 10:46 τυφλός προσ-
αίτης 49.51 Luc 18:38 τυφλός τις
11:5 „τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν“ || Luc 7:21 τυ-
φλοῖς πολλοῖς ἔχαρισατο βλέπειν 22
12:22 δαιμονιζόμενος τυφλός καὶ κωφός
15:14 τυφλοί εἰσιν δόδηγοι τυφλῶν· τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἔὰν δόδηγῇ || Luc 6:39 μήπι
δύναται τυφλὸς τυφλὸν δόδηγεῖν;
– 30 κυλλούς, τυφλούς 31 ὥστε – θαυμά-
σαι βλέποντας – τυφλούς βλέποντας
21:14 προσῆλθον – τυφλοὶ – ἐν τῷ ιερῷ
23:16 οὖαὶ ὑμῖν, δόδηγοι τυφλοί 24
– 17 μωροὶ καὶ τυφλοί 19 τυφλοί, τί – μεῖζοι.
– 26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον
Mar 8:22 φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν 23
Luc 4:18 „κηρύξαι – τυφλοῖς ἀνάβλεψιν“

Luc 14:13 κάλει – τ..ούς 21 τοὺς – τ. – εἰσάγαγε
Joh 5:3 κατέκειτο πλῆθος –, τ..ῶν, χωλῶν
9:1 εἶδεν – τυφλὸν ἐκ γενετῆς 2 τίς ἡ-
μαρτεν –, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; 13
τόν ποτε τυφλόν 17-20.24.25.32

– 39 εἰς κρίμα ἐγώ – ἥλθον, ἵνα – οἱ βλέ-
ποντες τυφλοὶ γένωνται 40 μὴ καὶ ἡ-
μεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; 41 εἰ τυφλοὶ ἡτε,
οὐκ ὅν εἰχετε ἀμαρτίαν

10:21 μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν δόθαλ-
μοὺς ἀνοίξαι;

11:37 δ ἀνοίξας τοὺς δόθαλμοὺς τοῦ τ.

Act 13:11 καὶ ἔσῃ τυφλὸς – ἄχρι καιροῦ

Rm 2:19 σεαυτὸν δόηγὸν είναι τυφλῶν

2 Pe 1:9 φ – μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλός ἐστιν

Ap 3:17 οὐκ οίδας ὅτι σὺ εἰ – πτωχὸς καὶ τ.

ΤΥΦΛΟΥΝ *excaecare* ^b*obcaecare*

Joh 12:40 „τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς δόθαλμ.“

2 Co 4:4 δ ὑεδός τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλω-
σεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων

1 Jo 2:11 ἡ σκοτία ἐτ..ωσεν^b τοὺς δόθ. αὐτοῦ

ΤΥΦΟῦΣΘΑΙ S^o – ^a*efferrī in superbiam* (vl
.ia) ^b*superbum esse* ^c(part prf) *ta-
midus* 1 Ti 3:8 ἵνα μὴ τυφωθεῖς^a

1 Ti 6:4 τετύφωται^b, μηδὲν ἐπιστάμενος

2 Ti 3:4 ἔσονται – προπετεῖς, τετυφωμένοι^c

ΤΥΦΩΝΙΚΟΣ S^o – *Typhonius* Act 27:14

Τύχικος Act 20:4 (Ἀσιανός) Eph 6:21 Col 4:7
2 Ti 4:12 Tit 3:12

Y

ΎΑΚΙΝΔΙΝΟΣ *hyacinthinus* Ap 9:17ΎΑΚΙΝΔΟΣ *hyacinthus* Ap 21:20 δ ἐνδέκατοςΎΑΛΙΝΟΣ S^o – *vitreus* Ap 4:6 θάλασσα 15:2ΎΑΛΟΣ *vitram* Ap 21:18.21 ὡς ὑ. διαυγήςΎΒΡΙΖΕΙΝ *contumelii afficere* ^b*contumeliam alicui facere*

Mat 22:6 τοὺς δούλους Luc 11:45 ἡμᾶς ὑ..εις^b
Luc 18:32 ὑβρισθήσεται (vg *flagellabitar*, ex
v1? – sc δ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου)

Act 1:45 1 Th 2:2 ὑβρισθέντες – ἐν Φιλίπποις

ΎΒΡΙΣ *iniuria* ^b*contamelia* Act 27:10.21
2 Co 12:10 εύδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὑβρεσιν^b

ΎΒΡΙΣΤΗΣ *contumeliosas* Rm 1:30 1 Ti 1:13

ΎΓΙΑΙΝΕΙΝ (ὑ..ων) *sanas* ^b(ὑ..ων) *salvas* ^c(ὑ..
ειν) *sanum esse* ^d(ὑ..ειν) *valere*

Luc 5:31 οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑ..οντες^c Ια-
τροῦ – 7:10 εδρον τὸν δοῦλον ὑ..οντα
15:27 ὅτι ὑ..οντα^b αὐτὸν ἀπέλαβεν

1 Ti 1:10 εἴ τι – τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀν-
τίκειται 2 Ti 4:3 τῆς ὑγ. διδ. οὐκ ἀνέ-
ξονται Tit 1:9 παρακαλεῖν ἐν τῇ διδ.
τῇ ὑγ. 2:1 δ πρέπει τῇ – ὑγ. διδασκ.

1 Ti 6:3 εἴ τις – μή προσέρχεται ύ..ουσιν λόδιοις τοῖς τοῦ κυρίου – Ἱ. Χοῦ 2 Ti 1:13 ὑποτύπωσιν ἔχε ύ..όντων λόγων

Tit 1:13 ἵνα ύγιαίνωσιν^c ἐν τῇ πίστει 2:2
3 Jo 2 εὐχομάι σε εὐοδοῦσθαι καὶ ύ..ειν^d

ύγιής *sanus* ^b*sanitati*

Mat 12:13 ἀπεκατεστάθη (sc ή χείρ) ύγιής^b
15:31 βλέποντας – κυλλούς ύγιεῖς (vg^o)
Mar 5:34 Ἰσθι ύγιής ἀπὸ τῆς μάστιγός σου
Joh 5:(v1.4)e θέλεις ύγιής γενέσθαι; οἱ ἑγένετο ύγιής 11 ὁ ποιήσας με ύγιη 14
ἵδε ύγιής γέγονας 15 – 7:23 ἐμοὶ χολάτε ὅτι δλον ἄνθρ. ύγιη ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ; – Act 4:10

Tit 2:8 λόγον ύγιη ἀκατάγνωστον

ύγρος *viridis* Luc 23:31 εἰ ἐν ύγρῳ ξύλῳ

ύδρια *hydria* Joh 2:6 ύδριαι ἔξ 7:428

ύδροποτεῖν *aquam bibere* 1 Ti 5:23

ύδρωπικός S^o – *hydropicus* Luc 14:2 ἄνθρ.

ύδωρ *aqua*

Mat 3:11 ἔγω – βαπτίζω ἐν ύδατι || Mar 1:8 ύδατι Luc 3:16 Joh 1:28 ἐν ύδ. 31.33 3:29
ὅπι ύδατα πολλὰ ἡν ἔκει → Act 1:5
– 16 ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ύδατος || Mar 1:10 ἐκ 8:32 ἀπέθανον ἐν τ. ύδασιν (sc οἱ χοῖροι)
14:28.29 Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ύδ.
17:15 πίπτει – πολλάκις εἰς τὸ ύδ. || Mar 9:22
27:24 Πιλάτος – λαβὼν ύδωρ ἀπενίψατο

Mar 9:41 δς – δν ποτίσῃ ύμᾶς ποτήριον ύδατος ἐν δνόματι, ὅτι Χοῦ ἔστε

14:13 κεράμων ύ..ος βαστάζων || Luc 22:10

Luc 7:44 ύδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας
8:24 ἐπειμήσεν – τῷ κλύδωνι τοῦ ύδ. 25

16:24 ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον – ύδατος

Joh 2:7.9 τὸ ύδωρ οἶνον γεγενημένον 4:48

3:5 γεννηθῆ ἔξ ύδατος καὶ πνεύματος

4:7 ἀντλῆσαι ύδωρ 10 ἔδωκεν δν σοι ύδωρ ζῶν 11.13 ὁ πίνων ἐκ τοῦ ύδατος τούτου 14 δς δ’ δν πίη ἐκ τοῦ ύδ. οὐδ ἔγω δώσω αὐτῷ, –, ἀλλὰ τὸ ύδ. – γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ύδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον 15

5:(v1.3.4) 7 ὅταν ταραχθῆ τὸ ύδωρ

7:38 ποταμοὶ – βεύσονται ύδατος ζῶντος

13:5 βάλλει ύδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα

19:34 ἔξηλθεν ευδὺς αἷμα καὶ ύδωρ

Act 1:5 Ιωάννης μὲν ἐβάπτισεν ύδατι 11:16

Act 8:38 ἥλθον ἐπὶ τι ύδωρ, – ἕδοὺ ύδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; 38:39

10:47 τὸ ύδωρ δύναται κωλῦσαι τις –;

Eph 5:26 τῷ λοιπῷ τοῦ ύδατος ἐν φήματι

Hb 9:19 – 10:22 λελουσμένοι – ύ..τι καθαρῷ

Jac 3:12 οὕτε ἀλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ύδωρ

1 Pe 3:20 δλίγοι –, διεσώθησαν δι’ ύδατος

2 Pe 3:5 οὐρανοὶ ἡσαν – καὶ γῇ ἔξ ύδατος καὶ δι’ ύδατος συνεστῶσα σ δ τότε κόσμος ύδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο

1 Jo 5:6 δ ἐλθὼν δι’ ύδατος καὶ αἵματος – οὐκ ἐν τῷ ύδατι μόνον, ἀλλ’ ἐν τῷ ύδ. καὶ ἐν τῷ αἵματι σ δι μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ύδωρ

Ap 1:15 „ώς φωνὴ ύδάτων πολλῶν 14:2 19:6
7:17 ἐπὶ „ζωῆς πηγὰς ύδάτων“

8:10 16:4 – 8:11 11:6 12:15 14:7 πηγὰς ύ..ων

18:5 ἡκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ύδάτων
– 12 17:1.15 τὰ ύδατα – δχλοι εἰσίν

21:6 „τῷ διψῶντι“ δώσω ἐκ τῆς πηγῆς
„τοῦ ύδατος τῆς ζωῆς δωρεάν“

22:1 „ποταμὸν ύδατος ζωῆς“ 17 δ θέλων
λαβέτω „ύδωρ ζωῆς δωρεάν“

ύετός ^a*imber* ^b*pluvia* ^c(δ. βρέχει) *pluie*

Act 14:17^b 28:2^a Hb 6:7^a Jac 5:18^b Ap 11:6^c

υἱοθεσία *adoptione filiorum*

Rm 8:15 ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας
– 23 στενάζομεν υἱ..αν ἀπεκδεχόμενοι

9:4 Ἰσραηλίται, ὃν ἡ υἱ. καὶ ἡ δόξα καὶ Gal 4:5 ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν

Eph 1:5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διά

υἱός *filius* → τέκνον et παῖς

1) Jesus Christus

a) *filius Mariae, filius Joseph*

Mat 1:21 τέξεται – υἱόν 23:25 ἔως [οδ] ἔτεκεν υἱόν Luc 1:31 τέξῃ υἱόν 27 ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον

13:35 οὐχ οὗτός ἐστιν δ τοῦ τέκτονος υἱός;
|| Mat 6:3 δ τέκτων, δ υἱὸς τῆς Μαρίας –; Luc 4:22 υἱὸς – Ἰωσήφ –;

Luc 3:23 ων υἱός, ώς ἐνομίζετο, Ἰωσήφ
Joh 1:45 Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ 6:42 οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς δ υἱὸς Ἰωσήφ –;

b) δ υἱὸς Δασιδ

Mat 22:45 πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν; → Δασιδ

c) δ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου (ύτα.)

Mat 8:20 δ δὲ ύτα. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ || Luc 9:58

Mat 9 ε ἔξουσίαν ἔχει δὲ ὑτά. ἐπὶ τῆς γῆς ἀφ-
ιέναι ἀμαρτίας || Mar 210 Luc 524
1023 οὐ μὴ τελέσητε –, ἔως ἔλθῃ δὲ ὑτά.
1119 ἥλθεν δὲ ὑτά. ἔσθιων καὶ πίνων || Luc
734 ἔλήλυθεν
12 8 κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου δὲ ὑτά. ||
Mar 228 καὶ τοῦ σαββάτου Luc 65
– 32 δὲ ἐὰν εἰπῇ λόγον κατὰ τοῦ ὑτά. ||
Luc 1210 δὲ ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν ὑτά.
– 40 ἔσται δὲ ὑτά. ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ||
Luc 1130 ἔσται – τῇ γενεᾷ ταύτῃ
1337 δὲ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν δὲ
ὑτά. 41 ἀποστελεῖ δὲ ὑτά. τοὺς ἀγγέ-
λους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν
1613 τίνα λέγουσιν – εἶναι τὸν ὑτά.;
– 27 μέλλει – δὲ ὑτά. ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ || Mar 838 καὶ δὲ
ὑτά. ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν
ἔλθῃ Luc 928 – Mat 2531
– 28 ἔως δὲν ἴδωσιν τὸν ὑτά. ἐρχόμενον
17 9 ἔως οὖδε δὲ ὑτά. – Ἔγερθη || Mar 99
– 12 δὲ ὑτά. μέλλει πάσχειν || Mar 912
– 22 μέλλει δὲ ὑτά. παραδίδοσθαι || Mar
931 Luc 944 – Mat 2018 παραδοθή-
σεται || Mar 1033 Luc 1831 τελεσθή-
σεται – τὰ γεγραμμένα – τῷ ὑτά. πα-
ραδοθήσεται γάρ – Mat 262 παρα-
δίδοται 24 ὑπάγει –, οὐαὶ δὲ τῷ ἀν-
θρώπῳ – δι’ οὗ δὲ ὑτά. παραδίδοται
45 || Mar 1421.41 Luc 2222 κατὰ τὸ
ώρισμένον πορεύεται – 247 λέγων
τὸν ὑτά. δοῦτοι δεῖ τῷ ἀν-
θρώπῳ – δι’ οὗ δὲ ὑτά. παραδοθήσεται
1928 ὅταν καθίσῃ δὲ ὑτά. ἐπὶ θρόνου
2028 ὕσπερ δὲ ὑτά. οὐκ δὲ ἥλθεν διακονηθῆ-
ναι, ἀλλὰ διακονῆσαι || Mar 1045
2427 οὕτως ἔσται δὲ παρουσία τοῦ ὑτά.
37.38 || Luc 1724 ἔσται δὲ ὑτά. ἐν τῇ
ἡμέρᾳ αὐτοῦ 28 ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις τοῦ ὑτά. 30 δὲ ἡμέρᾳ δὲ ὑτά.
ἀποκαλύπτεται
30 φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ ὑτά. –
καὶ δύψονται „τὸν ὑτά. ἐρχόμενον ἐπὶ
τῶν νεφελῶν“ || Mar 1328 Luc 2127
– 44 δὲ οὐδοκεῖτε ὥρα δὲ ὑτά. ἔρχεται ||
Luc 1240
2664 ὅψεσθε „τὸν ὑτά. καθήμενον ἐκ δε-
ξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον“
|| Mar 1462 Luc 2269 → Act 768
Mar 831 διδάσκειν – δοῦτοι δεῖ τὸν ὑτά. πολλὰ
παθεῖν, καὶ – ἀναστῆναι || Luc 922
Luc 622 ὅταν – ἐκβάλωσιν τὸ δόνομα ὑμῶν ὡς
πονηρὸν ἔνεκα τοῦ ὑτά.

Luc 12 8 καὶ δὲ ὑτά. διμολογήσει ἐν αὐτῷ
1722 μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ ὑτά. Ἰδεῖν
18 8 δὲ ὑτά. – δρα εὑρήσει τὴν πίστιν – ;
1910 ἥλθεν δὲ ὑτά. „Ζητήσαι“ καὶ σῶσαι
„τὸ ἀπολωλός“ (v1 Mat 1811 Luc 9
56 οὐκ δὲ ἥλθεν ψυχᾶς – ἀπολέσαι)
2138 ἀγρυπνεῖτε – δεόμενοι ἵνα κατισχύ-
σητε – σταδῆναι ἔμπροσθεν τοῦ ὑτά.
2248 φιλήματι τὸν ὑτά. παραδίδως;
Joh 151 τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνον-
τας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν ὑτά.
313 δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, δὲ ὑτά.
662 ἐὰν – θεωρῆτε τὸν ὑτά. ἀναβαί-
νοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;
– 14 ὑψωθῆναι δεῖ τὸν ὑτά. 1234 cfr 828
ὅταν ὑψώσῃτε τὸν ὑτά., τότε
527 ἔξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν,
ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν
627 τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον, ἢν δὲ ὑτά. ὑμῖν δώσει
– 53 ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ ὑτά.
935 σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου (v1 τοῦ θεοῦ vg);
1223 ἔληλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ δὲ ὑτά.
34 τίς ἔστιν οὗτος δὲ ὑτά.;
1331 νῦν ἐδοξάσθη δὲ ὑτά., καὶ δὲ θεός
Act 756 θεωρῶ – τὸν ὑτά. ἐκ δεξιῶν ἔστωτα
τοῦ θεοῦ
d) (δ) υἱὸς (τοῦ) θεοῦ, τοῦ πα-
τρός, δὲ υἱός μου, αὐτοῦ κτλ.
Mat 215 „Ἐξ Αἴγυπτ. ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου“
317 „δὲ υἱός μου δὲ ἀγαπητός“ 175 || Mar
111 97 Luc 322 935 δὲ ἐκλεγμένος
→ 2 Pe 117
4 3 εἰ υἱὸς εἴ τοῦ θεοῦ 8 || Luc 43.9 –
Mat 2740 σῶσον σεαυτόν, εἰ υἱ. εἴ τ. δ.
829 „τί ἡμῖν καὶ σοί“, υἱὲ τοῦ θεοῦ; ||
Mar 57 τοῦ δ. τοῦ ὑψίστου; Luc 828
– Mar 311 σὺ εἰ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ
Luc 441 σὺ εἰ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ
1433 λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἰ
1616 δὲ χριστὸς δὲ υἱὸς τοῦ δ. τοῦ ζῶντος
2663 ἵνα ἡμῖν εἴπης εἰ σὺ εἰ δὲ χριστὸς δὲ
υἱὸς τοῦ θεοῦ || Mar 1461 σὺ εἰ δὲ
χρ. δὲ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Luc 2270
σὺ οὖν εἰ δὲ υἱ. τοῦ δ.;
2743 εἰπέν γάρ δοῦτοι θεοῦ εἰμι υἱός
– 54 ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἢν οὖτ. || Mar 1539
Mar 1 1 ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χοῦ
(v1 + υἱοῦ θεοῦ ετ τοῦ θεοῦ vg)
Luc 132 υἱὸς υψίστου κληθήσεται 35 τὸ γεν-

νώμενον „άγιον κληθήσ.“ υἱὸς θεοῦ
Joh 134 δτι οὐτός ἐστιν διὰ τοῦ θεοῦ
– 49 σὺ εἶ διὰ τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ
318 εἰς τὸ δυναμα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
525 τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ του. θ. [τ. θεοῦ
1036 δτι εἶπον· υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι
11 4 ἵνα δοξασθῇ διὰ τοῦ θεοῦ
– 27 πεπίστευκα δτι σὺ εἶ διὰ χριστοῦ διὰ
υἱὸς τοῦ θεοῦ cfr 2031
17 1 δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα διὰ τοῦ
(vl + σου vg) δοξάσῃ σέ
19 7 δτι υἱὸν θεοῦ ἔστιν ἐποίησεν
Act (837 vl πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι
τὸν Ἰησοῦν Χόν vg, vl^o)
920 δτι οὐτός ἐστιν διὰ τοῦ θεοῦ
1333 „υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γε-
γέννηκά σε“ (Luc 322 vl D) Hb 15 55
Rm 1 3 περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου
ἐκ σπέρματος Δαυΐδ κατὰ σάρκα 4
τοῦ δρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνά-
μει κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης
– 9 ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
510 διὰ τοῦ διανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
8 3 διὰ τοῦ θεοῦ τὸν ἔστιν υἱὸν πέμψας
– 29 συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ
– 32 τ. Ιδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο [αὐτοῦ]
1 Co 1 9 εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
2 Co 119 διὰ τοῦ θεοῦ – υἱὸς Χός τι. – οὐκ ἐγένετο.
Gal 116 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί
220 ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
4 4 ἔξαπέστειλεν διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
6 τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς
Eph 413 τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
Col 113 μετέστησεν (sc ἡμᾶς) εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ
1 Th 110 ἀναμένειν τὸν υἱόν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν – Hb 15 55 → Act 1333
Hb 414 Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
6 6 ἀνασταυροῦντας ἐστοῖς τὸν υἱόν του. θ. θ.
7 3 ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ
1029 διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καταπατήσας
2 Pe 117 „διὰ υἱοῦ μου διὰπατήτος“ μου οὖτός
ἐστιν, „εἰς διὸ ἐγὼ εὐδόκησα“
1 Jo 1 3 ή κοινωνία – ή ἡμετέρα μετὰ τοῦ πα-
τρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
– 7 τὸ αἷμα – τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει
3 8 ἐφανερώθη διὰ του. θ., ἵνα λύσῃ τά-
– 23 ἵνα πιστεύσωμεν τῷ δινόματι τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ διατοῖς πιστεύουσα. εἰς τὸ δν. –
4 9 τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέ-
σταλκεν διὰ θεός τὸν υἱὸν αὐτοῦ
– 15 δτι Ἰησοῦς ἐστιν διὰ τοῦ θ. 55

1 Jo 5 9 δτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ 10 ἦν μεμαρτύρ. διὰ θεός περί –
– 10 διὰ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
– 11 αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν
– 12 διὰ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν διὰ
μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κτλ.
– 20 διὰ τοῦ θεοῦ ἥκει – καὶ ἐσμὲν ἐν
τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ
2 Jo 3 παρὰ τι. Χοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός
Ap 218 τάδε λέγει διὰ τοῦ θεοῦ
e) διὰ υἱός (κατ' ἔξοχήν)
Mat 1127 οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ δι-
πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγι-
νώσκει εἰ μὴ διὰ υἱοῦ
– 28 ληται διὰ τοῦ ἀποκαλύψαι || Luc 1022
2438 οὐδεὶς οἶδεν, – οὐδὲ διὰ υἱός (vl om
οὐδὲ διὰ υἱός, vg^o) || Mar 1332
2819 εἰς τὸ δυναμα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ.
Joh (118 vl διὰ μονογενῆς υἱοῦ vg) 316 ὤστε τὸν
υἱόν. (vl + αὐτοῦ vg) τὸν μον. ἔδωκεν
317 οὐ γάρ ἀπέστειλεν διὰ τοῦ υἱοῦ
– 35 διὰ πατήρ ἀγαπᾶ τὸν υἱόν διαφείται
– 38 διὰ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· διὰ δὲ ἀπειδῶν τῷ υἱῷ
519 οὐ δύναται διὰ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἐα-
τοῦ οὐδέν – – ταῦτα καὶ διὰ υἱοῦ – ποιεῖ
– 21 καὶ διὰ υἱοῦ οὗτος θέλει ζωοποιεῖ
– 22 τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ
– 23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν – διὰ μὴ
τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμῆται τὸν πατέρα
– 28 τῷ υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἐπιτῷ
640 διὰ θεώρων τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων
835 διὰ υἱοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα 38 ἐὰν –
διὰ υἱοῦ ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ
1413 ἵνα δοξασθῇ διὰ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ
17 1 ἵνα διὰ υἱοῦ (vl + σου vg) δοξάσῃ σέ
1 Co 1528 καὶ αὐτὸς διὰ υἱοῦ ὑποταγήσεται
Hb 1 2 ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, διν ἔθηκεν
κληρονόμον διὰ υἱοῦ μου εἶ σύ
– 8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν (sc λέγει).
3 6 Χός δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.
5 8 καίπερ δὲ υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν
728 „υἱὸν εἰς τὸν αἰώνα“ τετελειωμένον
1 Jo 222 διὰ μρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν
υἱόν 23 διὰ πατέρα τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πα-
τέρα ἔχει· διὰ διμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ
τὸν πατέρα ἔχει 24 ἐν τῷ υἱῷ καὶ
[ἐν] τῷ πατέρι μενεῖτε
414 ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ
512 διὰ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν
2 Jo 9 καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει

- 2) υιός, υἱοί universe (non de Jesu)
- a) filii sanguinis nexu
- υἱοὶ Ἰσραὴλ → Ἰσραὴλ
- Mat 120 Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς
7 εἰ τίς ἔστιν –, δν αἰτήσει ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ἄρτον –; || Luc 1111 (υἱὸς νγ^ο) Ἰχδύν
1037 ὁ φιλῶν υἱὸν ἡ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ
1227 οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; ||
Luc 1119 – Act 1914 Σκευᾶ – υἱοί
1715 ἐλέησόν μου τὸν υἱόν || Mar 917 Luc
938 δόπι μονογενῆς μοὶ ἔστιν 41
2020 ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαῖου μετὰ
τῶν υἱῶν αὐτῆς 21 || Mar 1035 – Mat
2637 2756 Luc 510
2137 ἀπέστειλεν – τὸν υἱὸν αὐτοῦ – ἐν-
τραπήσονται τὸν υἱόν μου 38 || Mar
126 ἔτι ἔνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν·
κτλ. Luc 2013 πέμψω τὸν υἱ. μου τ. ἀγ.
222 ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ
2331 υἱοὶ ἔστε τῶν φονευσάντων τοὺς προ-
φήτας 35 ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου
υἱοῦ Βαραχίου, δν ἐφονεύσατε
- Mar 328 πάντα ἀφεδήσεται τοῖς υἱ. τῶν ἀνθ.
1046 ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος
- Luc 113 Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι 38.57 32
ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱόν
712 μονογενῆς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ
1253 πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ „υἱὸς ἐπὶ πατρὶ“
145 τίνος ὑμῶν υἱὸς (νι. ὄνος νγ) ἡ βοῦς
εἰς φρέαρ πεσεῖται –;
1511 δύο υἱούς 13 ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδή-
μησεν 19 κληθῆναι υἱός σου 21.24 ὁ
υἱός μου νεκρὸς ἦν 25 ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ὁ πρεσβύτερος 30 ὁ υἱός σου οὗτος
199 καθόπι καὶ οὗτος υἱὸς Ἀβραάμ
- Joh 142 Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου – 45.12
448 ἦν τις βασιλικὸς οὖν ὁ υἱὸς ἡσθένει
47.50 ὁ υἱός σου ζῆ 53
919 οὗτός ἔστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν –; 20
- Act 217 „προφήτεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν“
716.21 „ἕαυτῇ εἰς υἱόν“ 29 1321 υἱὸν Κίς
26 υἱοὶ γένους Ἀβραάμ – 161 2316
- Rm 99 „ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός“
- Gal 422 Ἀβρ. δύο υἱοὺς ἔσχεν 30 „ἐκβαλε
τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱ. αὐτῆς“ κτλ.
- Eph 35 τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χοῦ, δ – οὐκ ἐγνω-
ρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
- Hb 26 „τί ἔστιν – υἱὸς ἀνθρώπου δτι ἐπι-
σκέπτη αὐτόν;“ – 75 1121.24
- Jac 221 „ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ“
- Ap 113 εἶδον – „δρμοιον υἱὸν (νι. υἱῷ νγ)
- άνθρωπου“ 1414 „Ἐπὶ – νεφέλην“
Ap 125 „ἔτεκεν“ υἱὸν „Ἄρσεν“, δς μέλλει
b) „filii“ animi quadam vel morum
communione
- Mat 59 υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται 45 ὅπως γέ-
νησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν
οὐρανοῖς || Luc 635 ἔσεσθε υἱοὶ ὑψί-
στου – 2036 υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀ-
ναστάσεως υἱοὶ δύντες
812 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθή-
σονται 1338 οὗτοί εἰσιν οἱ υἱ. τῆς β.
915 μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
(νι. ..ίου νγ) –; || Mar 219 Luc 534
1338 τὰ – ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱ. τοῦ πονηροῦ
1725 ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν – κῆνσον; ἀ-
πὸ τ. υἱῶν αὐτῶν ἡ ἀπὸ τ. ἀλλοτρί-
ων; 28 ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱ.
2315 ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότε.
- Mar 317 Βοανηργές, δ ἔστιν υἱοὶ βροντῆς
- Luc 106 ἔαν ἔκει ἡ υἱὸς εἰρήνης
168 οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου 2034
– – φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ
φωτός cfr Joh 1238 ἵνα υἱοὶ φωτὸς
γένησθε 1 Th 55 πάντες – ὑμεῖς υἱοὶ
φωτός ἔστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας
- Joh 1712 εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας 2 Th 23
1926 γύναι, ἕδε ὁ υἱός σου
- Act 325 ὑμεῖς ἔστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ
τῆς διαθήκης
436 Βαρναβᾶς –, – υἱὸς παρακλήσεως
1310 υἱὲ διαβόλου, ἔχθρε πάσης δικαιοσ.
236 ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων
- Rm 814 οὗτοι υἱοὶ εἰσιν θεοῦ 19 τὴν ἀποκά-
λυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχε-
ται 926 „κληθήσονται υἱ. θεοῦ ζῶντος“
- 2 Co 618 ἔσεσθε „μοι εἰς υἱοὺς“ καὶ θυγατέρ.
- Gal 37 οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ – Ἀβραάμ
– 28 υἱοὶ θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως
46 δτι δὲ ἔστε υἱοί, ἔξαπέστειλεν
– 7 οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ
υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ
- Eph 22 ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειδείας 58 (Col
36νι) – 1 Th 56 2 Th 23 → Luc et Joh
- Hb 15 „αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν“ Ap 217
210 πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα
125 ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· „υἱέ μου,
μὴ δλιγώρει παιδείας κυρίου“ 6.7 ὡς
υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται δ θεός 8 ἄρα
νόθοι καὶ οὐχ „υἱοί“ ἔστε
- 1 Pe 513 ἀσπάζεται – Μᾶρκος ὁ υἱός μου
3) υἱὸς dicitur pullus iumenti Mat 215

Үлә *silva* Jac 35 һәлікен үлән әнаптес

‘**Үмәнайос**’ 1 Ti 120 қаі ‘**Аләз.**’ 2 Ti 217

Үмәтәрөс *vester*

Luc 620 үмәтәрә էстин һә ғасилеіса түү Әноо
(1612 vl тә үмәтәрөн (vg *quod vestrum est*) тіс дәссеи үмән;)

Joh 7 6 ә ә кәирдес ә үмәтәрөс пәнноте է-
стин әтоимос

817 ән тә нымә — тә үмәтәрә ғәнгәраптас
1520 қаі тән үм. (sc әләгөн) тәрһәсүсив
Act 2734 — Rm 1131 тә үм. әләеи һәна — әләе-
1 Co 1531 үн тән үм. қауыжисин [әнноте]
1617 тә үм. (vl үмән) үстәрәмас (vg *quod nobis deerat*) — әнвепләрәсав

2 Co 8 8 тә тән үмәтәрас әңгәптиң ғынҗисив

Gal 613 һәна ән тән үм. սаркі қауыжәшәнтаи

Үмненін *hymnum dicere* **блаударе**

Mat 2630 || Mar 1428 — Act 1625b Hb 212b

Үмнос *hymnus* Eph 519 үмноис Col 316

***Үпәгейн** *vadere* **бире** **абире**

Mat 410 үпәгә, сатанә 1623 || Mar 833
541 үпәгә мәт' аүтүү әнү (sc үмәлә)
2624 ә — үләс тән әнәр. ү..еи || Mar 1421

Mar 534 ү..е „еїс әірінгән“ қаі һәнди үгигін
1052 үпәгә, һә պістис сону сәсшәкен се

Luc 10 3 ү..тәb. ідоу әпостәлла үмәс әс

Joh 3 8 әрдешен әрхетаи қаі поү үпәгәи
667 үнжә қаі үмәйес әнәлете үпәгейн;

733 үпәгә әрдес тән әпәмфантас 165.
10 әти әрдес тән әтәрә үпәгә 17

814 ойда әрдешен әләмон қаі поү үпәгә.
— оук әйдате — поү үпәгә 21 үпәгә
қаі үтәтәсетә мә — әпou әгә үпәгә
үмәйес оү әннәсәде әнәлени 22

1235 ә әріпратән ән тән әкотия оук әйден
поү үпәгей 1 Jo 211b

13 3 әйдәвә әти — әрдес тән әнән үпәгей 33.
38 үкүріе, поү үпәгей; — әпou үп-
әгә оү әннәсәде ми үнүн әкодолушәсә

14 4 әпou әгә үпәгә әйдате тән әнән 5
оук әйдамен поү үпәгей 28 үпәгә
қаі әрхомати әрдес үмәс

1518 әнәка үмәс һәна үмәйес үпәгетеб қаі
қарпән фәрхәтә

Jac 218 үпәгетеб „ән әірінгә“, әрмәнене

Ap 14 4 оңтои օи әкодолушәннест тә
әпou ән үпәгетеб (vg vlc)

17 8 еїс әпәләиан үпәгейb 11

Үпакој *obedientia* **бобедитио** **c**(еїс үпа-
којн) *ad obediendum* *dobsequium*

Rm 1 5 еїс үпакојн *c* пістес 1628b

519 әиа тән үпакојн *b* түү әнәс әнкайои

616 ә әристианет әсүтөнс — еїс ү..һнс,
әнәләс әстен — ү..һнс *b* еїс әнкайоисүннен

1518 ә' әмән еїс үпакојн әнән

1619 һ.. үмән үп. еїс пәнтаи әфікето

2 Co 715 тән пәнтаи үмән үпакојн

10 5 пән вонима еїс тән үп. *a* түү Ҳоу

— 6 әтән пләрәвәннә үмән һ.. үпакој

Phm 21 әпепоидән тән үпакојн әнәвра

Hb 5 8 әмаден әф' ән әпаден тән үпакојн

1 Pe 1 2 еїс ү..һн қаі әнтиимдөн аїматос *I.*

— 14 ән тән үпакојн *|Хоу*

— 22 ән тән әләндеис (vg *charit.*)

Үпакојуен *obedire* **бобтепераре** **c**аудире

Mat 827 әти қаі ои әнәмои қаі һ.. әнәләсса аә-
тә үпакојуен; || Mar 441 Luc 825

Mar 127 қаі ү..оусин әнәтә (sc тә пәнәумата)

Luc 17 6 қаі үпәкуюен ән үмән (sc һ.. әнәк-
Аct 6 7 үпәкуюон тән пістес *|мивос*)

1213 әрәйләнен пәндиңкә үпакојуен

Rm 612 еїс тә үпакојуен таїс әпидүміас
— 16 әнәләс әстен ә..ете, һәто әмәртіас

— 17 үпәкуюате — әк әрдіас еїс ән әр-
әдәннеге түпон әндахҗес

1016 ән пәнтеи үпәкуюен тән әнәггел.

Eph 6 1 тә тән, ү..ете тоїс ғонеүен үмән
5 ои әнәләои, ү..ете тоїс қатә әркә

куриюис Col 320 қатә пәнта 22

Phl 212 қадән пәнтое үпәкуюате

2 Th 1 8 „тоїс ү..оусин“ тән әнәггеліә
314 еї ән тән әнәк үпакојуен тән ләгә һ..

мән әиа тән әпистолҗес

Hb 5 9 әнәнене тоїс үпакојуен *b*
әнәтә аїпіос „әтәріас әіланію“

11 8 ’Абр. үпәкуюен әнәлнене еїс топон

1 Pe 3 6 ән әррә үпәкуюен тән ’Абрәам

Үпандрос *quae sub viro est* Rm 72 ғуннә

Үпантан *occurrere* **бобвиам** *venire* **c**обви-
аре Mat 828 || Mar 52 Luc 827 — Mat
289 (vl әп.) Luc 1431 Joh 451 1120.30
1218b — Act 1616 (vl әпантан)

еїс үпантан *obviat* Mat 834 (vl ғунн.)

Mat 25 1 еїс үп. түү үнәмфію Joh 1213 (vl ғунн.)

Үпарξис *substantia*

Act 245 тә қтәмата қаі тәс үп. әпірәаскөн

Hb 1034 κρείσσονα ὕπαρξιν καὶ μένουσαν

*ὑπάρχειν *esse b' adesse*

- 1 Co 726 νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν
11 7 „εἰκὼν“ καὶ δόξα „δεοῦ“ ὑπάρχων
— 18 ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν
2 Co 1216 ὑ..ων πανοῦργος δόλω ύμᾶς ἔλαβον
Gal 214 εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς
Phl 2 ε δῆς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων
320 τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει
2 Pe 1 8 ταῦτα — ὑμῖν ὑ..οντα^b καὶ πλεονάζ.
311 ποταποὺς δεῖ ὑ..ειν [ὑμᾶς] ἐν ἀγίαις
ἀναστροφαῖς καὶ εὔσεβείαις

- τὰ ὑπάρχοντα *bona b' facultates c' quae quis possidet d' quae habes*
Mat 1921 πώλησόν σδου τὰ ὑπ.^d Luc 1233^c
2447 || Luc 1244^c — Mat 2514 Luc 83^b 1121^c
Luc 1215 οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ
αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπ.^c αὐτῷ
1433 πᾶς — δῆς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς
ἔσυτοῦ ὑπάρχουσιν^c
16 1 ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπ. αὐτοῦ
19 8 τὰ ἡμίση μου τῶν ὑπ. — τοῖς πτωχοῖς
Act 432 οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων^c αὐτῷ
ἔλεγεν ἴδιον εἶναι
1 Co 13 3 καν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπ.^b μου
Hb 1034 τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ύμῶν
μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε

ὑπείκειν *subiacere* Hb 1317 τοῖς ἡγουμένοις

ὑπεναντίος ^a*adversarius* ^b*contrarius*

- Col 214 τὸ — χειρόγραφον —, δὴν ὑ..ον^b ύμῖν
Hb 1027 „ἐσθίειν“ μέλλοντος „τοὺς ὑ..ους^a“

*ὑπέρ

- 1) cum genitivo *pro b' de c' per d' propter e' super* cum abl. (vl. acc.)
→ ἀποθνῆσκειν ὑπέρ (*pro*, Act 21
13 *propter*) — δέησις, δεῖσθαι (*pro*)
— ἐντυγχάνειν (*pro*) — εὐχαρι-
στεῖν, εὐχαριστία (*pro*) — καυ-
χᾶσθαι, καύχημα, καύχησις (*pro*
et *de*) — ὑπέρ τοῦ δνόματος (*pro*)
— παραδιδόναι (*pro*) — προσεύ-
χεσθαι, προσευχή (*pro*) — ψυχὴν
τιθέναι ὑπέρ (*pro*)

Mar 940 δῆς — οὐκ ἐστιν καθ' ύμῶν, ὑπέρ ύμῶν
ἐστιν || Luc 950 → Rm 831

1424 „τὸ αἷμά μου“ — τὸ ἐκχυννόμενον ὑ-
πέρ πολλῶν || Luc 2220 ὑπέρ ύμῶν

Luc 2219 [τὸ ὑπέρ ύμῶν διδόμενον] 1 Co 1124
τοῦτο μού ἐστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπ. ύμ.
Joh 130 ὑπέρ (vl. περὶ)^b οὗ ἐγὼ εἶπον· ὅπισθ
651 ἡ σάρξ μού ἐστιν ὑπέρ τῆς τοῦ κό-
σμου ζωῆς

11 4 αὕτη ἡ ἀσθένεια — ἐστὶν — ὑπέρ τῆς
δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ

1718 ὑπέρ αὐτῶν [ἴγε] ἀγιάζω ἐμαυτόν

Act 2128 ὑπέρ ἐνδὸς ἐκάστου — ἡ προσφορά
26 1 ἐπιτρέπεται σοι ὑπέρ σεαυτοῦ λέγειν

Rm 831 εἰ ὁ θεὸς ὑπέρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμ.;
9 3 ηὐχόμην — ἀνάδεμα εἰναι — ὑπέρ τῶν
ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου

— 27 Ἡσαΐας — κράζει ὑπέρ τοῦ Ἰσραήλ

15 8 διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑ-
πέρ^d ἀληθείας θεοῦ οὐ τὰ δὲ ἔθνη
ὑπέρ^e ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν

16 4 ὑπέρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔαυτῶν
τράχηλον ὑπέθηκαν

1 Co 113 μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπέρ ύμῶν;
4 6 ἵνα μὴ εἰς ὑπέρ τοῦ ἐνδὸς φυσιοῦσθε
κατὰ τοῦ ἑτέρου (vg inverso ordine:
adversus alteram — pro alio)

1225 ἵνα — τὸ αὐτὸ δὲ ὑπέρ ἀλλήλων μερι-
μῶντιν τὰ μέλη

1529 οἱ βαπτιζόμενοι ὑπέρ τῶν νεκρῶν; —
τί καὶ βαπτίζονται ὑπέρ αὐτῶν;

2 Co 1 6 εἴτε — ὅλιθόμενα, ὑπέρ τῆς ύμῶν πα-
ρακλήσεως 7 ἡ ἐλπὶς ύμῶν βεβαία
ὑπέρ ύμῶν 8 οὐ — θέλομεν ύμᾶς ἀ-
γνοεῖν ὑπέρ (vl. περὶ)^b τῆς ὅλιψεως

520 ὑπέρ Χοῦ — πρεσβεύομεν — δεόμενα
ὑπέρ Χοῦ Eph 620 ὑπέρ οὗ (sc τοῦ
εὐαγγελίου) πρεσβεύω ἐν ἀλύσει

— 21 ύμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν Gal
313 γενόμενος ὑπέρ ύμῶν κατάρα

7 7 τὸν ύμῶν ζῆλον ὑπέρ ἐμοῦ 12 816
823 εἴτε ὑπέρ Τίτου 128 ὑπέρ^d τούτου

1210 διὸ εὐδοκῶ ἐν — στενοχωρίαις ὑπέρ
Χοῦ cfr Phl 129 ύμῖν ἔχαρισθη τὸ
ὑπέρ Χοῦ — καὶ — πάσχειν

— 15 ἐγὼ — ἡδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπ-
νηθήσομαι ὑπέρ τῶν ψυχῶν ύμῶν

— 19 πάντα — ὑπέρ^d τῆς ύμῶν οἰκοδομῆς

13 8 οὐ — δυνάμενά τι κατὰ τῆς ἀληθείας,
ἀλλὰ ὑπέρ τῆς ἀληθείας

Gal 1 4 τοῦ δόντος ἔαυτὸν ὑπέρ τῶν ἀμαρ-
τιῶν ύμῶν → 1 Ti 26 Tit 214

Eph 3 1 δ δέσμιος τοῦ Χοῦ — ὑπέρ ύμῶν τῶν
ἔθνῶν 13 ἐν ταῖς ὅλιψεσίν μου ὑπέρ
ύμῶν Col 124 χαίρω ἐν τοῖς παθήμα-
σιν ὑπέρ ύμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ

	ύστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χοῦ — ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ	Phm 18 ὑπὲρ ε δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν 21 δτι καὶ ὑπὲρ ^c δ λέγω ποιήσεις
Phl 1 7	τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν	Hb 412 τομώτερος ὑπὲρ ^d πᾶσαν μάχαιραν
213	ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν — ὑπ. τῆς εὐδοκίας	3) ὑπὲρ pro adverbio dictum plus
410	ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἔμου φρονεῖν	
Col 1 7	πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χοῦ	2 Co 1123 διάκονοι Χοῦ εἰσιν; — ὑπὲρ ἐγώ
2 1	ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν	
412	ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τ. προσευχαῖς 13 πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν	
1 Th 3 2	παρακαλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμ.	
2 Th 1 4	ῶστε — ἡμᾶς — ἐγκαυχᾶσθαι — ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως	
— 5	καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τ. θεοῦ, ὑπὲρ ἡς καὶ πάσχετε	
2 1	ἔρωτῷμεν — ὑπὲρ ^c τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου — καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς	
1 Ti 2 6	δ δοὺς ἔαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων Tit 214 δς ἔδωκεν ἔαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα „λυτρώσῃται“ ἡμᾶς	
Phm 13	ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ	
Hb 2 9	ὅπ. — ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου	
5 1	ἀρχιερεὺς — ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται —, ἵνα προσφέρῃ — θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν 727 97 ἀγνοημάτων 1012 μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν — θυσίαν	
620	πρόδρομος ὑπ. ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησ.	
924	νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν	
1317	ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν	
1 Pe 221	ὅτι καὶ Χὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν	
2)	ὑπὲρ cum accusativo	
	supra b supra quam c super d Comparativus cam ablativo e plus quam f p̄ae g pro (vl plus)	
Mat 1024	οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ ^c τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ ^c τὸν κύριον αὐτοῦ Luc 640 ὑ.ε τὸν διδάσκ.	
— 37	δ φιλῶν πατέρα — ὑπὲρ ^e ἐμέ — καὶ δ φιλῶν υἱὸν — ὑπὲρ ^c ἐμὲ οὐκ ἔστιν	
Luc 16 8	φρονιμώτεροι ὑ.δ τοὺς υἱ. τ. φωτός	
Act 2613	ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου	
1 Co 4 8	τὸ μὴ ὑπὲρ ^b ἄγεγραπται 2 Co 126	
1013	πειρασθῆναι ὑπὲρ (vl ^c) δ δύνασθε	
2 Co 18	ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν	
2 Co 1213	τί — ἔστιν δ ἡσσωθῆτε ὑπὲρ ^f τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ δτι —;	
Gal 114	ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας	
Eph 122	κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ	
320	τῷ — δυναμένῳ ὑπὲρ (vl ^o vg ^o) πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὃν	
Phl 2 9	τὸ δνομα τὸ ὑπὲρ ^c πᾶν δνομα	
		Phm 18 ὑπὲρ ε δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν 21 δτι καὶ ὑπὲρ ^c δ λέγω ποιήσεις
		Hb 412 τομώτερος ὑπὲρ ^d πᾶσαν μάχαιραν
		3) ὑπὲρ pro adverbio dictum plus
		2 Co 1123 διάκονοι Χοῦ εἰσιν; — ὑπὲρ ἐγώ
		ύπεραίρεσθαι a extollit b extollit me
		2 Co 12 7 ἵνα μὴ ὑ..ωμαῖ b (bis), ἐδόθη μοι
		2 Th 2 4 δ — „ὑ..δμενος ^a ἐπὶ πάντα — θεόν“
		ύπέρακμος S ^o — superadulta 1 Co 738
		ύπεράνω super b supra Hb 95
		Eph 121 ὑπερά. b πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας
		410 δ ἀναβὰς ὑπ. πάντων τῶν οὐρανῶν
		ύπεραυξάνειν S ^o — supercrescere
		2 Th 1 3 δτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν
		ύπερβαίνειν supergredi 1 Th 46 τὸ μὴ ὑπ.
		ύπερβάλλων, -όντως a abundans beminens
		c excellens d supereminens e supra modum
		2 Co 310 εἶνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης ^c δόξης
		914 διὰ τὴν ὑ..ουσαν ^b χάριν τοῦ θεοῦ
		1123 ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως ^e
		Eph 119 τί τὸ ὑπερβ. ^d μέγεθος τῆς δυνάμεως
		2 7 τὸ ὑπ. ^a πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ
		319 γνῶναί τε τὴν ὑ..ουσαν ^d τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ
		ύπερβολή a sublimitas b magnitudo — καδ [*] ὑπερβολήν c supra modum d excellentior
		Rm 713 ἵνα γένηται καδ [*] ὑπερβ. ^c ἀμαρτωλός
		1 Co 1231 ἔτι καδ [*] ὑπερβ. ^d δόδον ὑμῖν δείκνυμι
		2 Co 1 8 καδ [*] ὑπ. ^c ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν
		Gal 113 καδ [*] ὑ. ε δίδικον τὴν ἐκκλ.
		4 7 ἵνα ἡ ὑ.ε τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ θεοῦ
		— 17 καδ [*] ὑ.ε εἰς ὑ..ήν ^a αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν
		12 7 τῇ ὑ..ῆ ^b τῶν ἀποκαλύψεων. διὸ (vl om rupetum et διό) ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι (vg ne magnitudo revelationum extollat me)
		ύπερέκεινα S ^o — ultra 2 Co 1016 ὑπ. ὑμῶν
		ύπερεκπερισσοῦ, ..ῶς S ^o — abundantius
		b superabundanter Eph 320 τῷ — δυναμένῳ — ποιῆσαι ὑπ. ^b ὃν αἰτούμεδα ἡ νοοῦ
		1 Th 310 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπ. δεόμενοι
		513 ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑ..ῶς ἐν ἀγάπῃ

ύπερεκτείνειν S ^o – <i>superextendere</i> 2 Co 10:14	ύπέχειν <i>sustinēre</i> Jud 7 πυρὸς αἰώνιον δίκην
ύπερεκχυννόμενον <i>supereffluens</i> Luc 6:38	ύπήκοον γενέσθαι, εἶναι ^a obedire ^b obedientem esse ^c ob. fieri Act 7:39 ^a
ύπερεντυγχάνειν S ^o – <i>postulare pro</i> Rm 8:28 αὐτὸν τὸ πνεῦμα ὑ..ει (v1 + ὑπὲρ ή μῶν νγ) στεναγμοῖς ἀλαλήτοις	2 Co 2:9 ἵνα γνῶτε, εἴ εἰς πάντα ὑ..οὶ ἐστε ^b Phl 2:8 γενόμενος ὑπ.. ^c μέχρι ὑπανάτου, ὑπαν.
ύπερέχειν <i>exuperare</i> (exs.) ύπερέχων ^b eminenſis ^c praecellens ^d sublimior ^e superior Rm 13:1 ἔξουσίας ύπερεχούσαις ^d ύποτασσον Phl 2:3 ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑ..οντας ^e ἔαντος 3:8 διὰ τὸ ὑ..ον ^b τῆς γνώσεως Χοῦ Ἰ. 4:7 ή εἰρήνη τοῦ θεοῦ ή ύπερέχουσα (quae exuperat) πάντα νοῦν 1 Pe 2:13 εἴτε βασιλεῖ ὡς ύπερέχοντι ^c	ύπηρετεῖν <i>ministrare</i> ^b administrare Act 13:36 ^b τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ 20:34 24:23
ύπερηφανία <i>superbia</i> Mar 7:22 ύπ., ἀφροσ.	ύπηρέτης <i>minister</i> Mat 5:25 μήποτέ σε παραδῷ – δοκιτής τῷ ύπηρέτῃ – 26:58 Mar 14:54.65
ύπερήφανος <i>superbus</i> Luc 1:51 „ὑ..ουσ“ Rm 1:30 ὑ..ουσ, ἀλαζόνας 2 Ti 3:2 ὑ..οι Jac 4:6 „ὑ..οις ἀνπιτάσσεται“ 1 Pe 5:5	Luc 1:2 οἱ – ύπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου 4:20 Act 5:22.28 13:5 (ex v1: in ministerio) Joh 7:32.45.48 18:3.12.18.22 19:6 18:36 οἱ ύπ.. ἄντας οἱ ἡγωνίζοντο, ἵνα Act 26:16 προχειρίσασθαι σε ύπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἰδέσ με (v1 om) 1 Co 4:1 ὡς ύ..ας Χοῦ καὶ οἰκονόμους μυστ.
οἱ ύπερλίαν S ^o – ^a magni ^b supra modum 2 Co 11:5 μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ύπ.. ^a ἀποστόλων 12:11 οὐδὲν – ύστερησα τῶν – ^b	ύπνος <i>somnas</i> Mat 1:24 Luc 9:32 Joh 11:13 Act 20:9 Rm 13:11 ὥρα – ἔξι ύπνου ἐγερθῆναι
ύπερνικᾶν S ^o – <i>superare</i> Rm 8:37 ἐν τούτοις	* ύπό cum accusativo sub
ύπέρογκα <i>superba</i> 2 Pe 2:18 Jud 16 λαλεῖ	Mat 8:9 ἄνθρωπός εἰμι ύπὸ ἔξουσίαν κτλ. Luc 7:8 ύπὸ ἔξουσ. τασσόμενος κτλ.
ύπεροραν <i>despicere</i> Act 17:30 τοὺς μὲν δύναντας τῆς ἀγνοίας ύπεριδῶν δοκεῖσθαι	Luc 17:24 ἐκ τῆς ύπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ύπὸ οὐρανὸν λάμπει
ύπεροχή <i>sublimitas</i> 1 Co 2:1 ἥλθον οὐ καθ' ὑ..ην (in s..te v1 per s..tem) λόγου 1 Ti 2:2 ύπὲρ – πάντων τῶν ἐν ύ..η δητῶν	Act 2:5 ἀπὸ παντὸς ἔνδυσης τῶν ύπὸ τὸν οὐρανὸν Col 1:23 ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ύ.. 4:12 οὐδὲ – δνομά ἐστιν ἔτερον ύ.. τ. οὐρ.
ύπερπερισσεύειν S ^o – <i>superabundare</i> Rm 5:20 ύπερπερισσευσεν ή χάρις 2 Co 7:4 ύ..ομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ – τῇ θλίψει	Rm 3:9 πάντας ύφ' ἀμαρτίαν εἶναι 7:14 πεπραμένος ύπὸ τὴν ἀμαρτίαν Gal 3:22 συνέκλεισεν – πάντα ύπὸ ἀμαρτίαν 6:14 οὐ γάρ ἐστε ύπὸ νόμον ἀλλὰ ύπὸ χάριν 15:1 Co 9:20 τοῖς ύπὸ νόμου ὡς ύπὸ νόμον, μὴ ὧν αὐτὸς ύπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ύπὸ νόμον κερδήσω
ύπερπερισσῶς S ^o – <i>eo amplius</i> Mar 7:37	Gal 3:10 δοσοι – ἔξι ἔργων νόμου εἰσίν, ύπὸ κατάραν εἰσίν – 23 ύπὸ νόμον ἐφρουρούμενα 4:3 ύπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμένα δεδουλωμένοι 4 γενόμενον ύπὸ νόμον 5 ἵνα τοὺς ύπὸ νόμον ἔχαγοράσῃ 21 οἱ ύπὸ νόμου θέλοντες εἶναι 5:18 εἰ – πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ύπὸ νόμ.
ύπερπλεονάζειν S ^o – <i>superabundare</i> 1 Ti 1:14 ύπερπλεόνασεν δὲ ή χάρις τ. κυρίου	– 25 οὐκέτι ύπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν 4:2 ύπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμοι 1 Ti 6:1 δοσοι εἰσὶν ύπὸ ζυγὸν δοῦλοι 1 Pe 5:6 ταπεινώθητε – ύπὸ τὴν – χεῖρα τ. ύπερ
ύπερψυχοῦν <i>exaltare</i> Phl 2:9 διὸ καὶ δοκεῖσθαι ύπερψυχωσεν	
ύπερφρονεῖν <i>plus sapere</i> Rm 12:3 παρ' ὅ	
ύπερψων <i>coenaculum</i> Act 1:13 9:37.39 20:8	

ύποβάλλειν *summittere* Act 6:11 ἄνδρας

ύπογραμμός *exemplum* 1 Pe 2:21

ύπόδειγμα *exemplum* ^b*exemplar*

Joh 13:15 ὑπ.—έδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγώ

Hb 4:11 μὴ ἐν τῷ αὐτῷ—ὑπ.—τῆς ἀπειδείας

8:5 ὑ..ατὶ^b καὶ σκιᾶ — τῶν ἐπουρανίων

9:23 τὰ μὲν ὑπ.^b τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς

Jac 5:10 ὑπ.—τῆς κακοπαθίας — τοὺς προφήτ.

2 Pe 2:6 ὑπόδ. μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς

ύποδεικνύναι *ostendere* ^b*demonstrare*

Mat 3:7^b || Luc 3:7 — 6:47 12:5 Act 9:16 20:35

ύποδεῖσθαι ^a*se calceare* (vl ..*iare*) ^b(part

prf et aor) *calceatus* (..*ia.*) Mar 6:9^b σαν-

δάλια Act 12:8 ὑπόδησαι^a Eph 6:15^b

ύποδέχεσθαι ^a*excipere* ^b*suscipere*

Luc 10:38^a Μάρθα 19:6^a Act 17:7^b Jac 2:25^b

ύπόδημα *calceamentum* (vl ..*cia.*)

Mat 3:11 || Mar 1:7 Luc 3:16 Joh 1:27 Act 13:25

10:10 μηδὲ ὑ..τα μηδὲ βάβδον || Luc 10:4 — 22:35 ἀπέστειλα ὑμᾶς ἅτερ — ὑ..τῶν

Luc 15:22 ὑ..τα εἰς τοὺς πόδας — Act 7:33

ύπόδικος S^o — *subditus* Rm 3:19 τῷ θεῷ

ύποξύγιον *subiugale* Mat 21:5 2 Pe 2:16

ύποξωννύναι *accingere* Act 27:17 τὸ πλοῖον

ύποκάτω *sub* ^b*subitus* ^c*scabellum* ex vl

Mat 22:44 (vl ὑποπόδιον^c) || Mar 12:38 (item^c)

Hb 2:8 „πάντα — ὑπ. τῶν ποδῶν αὐτοῦ“

Mar 6:11 (vg^o) 7:28 Luc 8:16^b Joh 1:50 τ. συκῆς

Ap 5:3^b τῆς γῆς 13 (vg vl^o) 6:9^b τοῦ θυ-
σιαστηρίου

12:1 ἡ σελήνη ὑπ. τῶν ποδῶν αὐτῆς

ύποκρίνεσθαι *simulare* Luc 20:20

ύπόκρισις *hypocrisis* ^b*simulatio* ^c*versatia*

Mat 23:28 ἔσωθεν δέ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως

Mar 12:15^c — Luc 12:1 ζύμης, ἥπις ἐστίν ὑ..ΙΣ

Gal 2:13 συναπήχνη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει^b

1 Ti 4:2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων

1 Pe 2:1 ἀποδέμενοι — ὑ..εις^b καὶ φθόνους

ύποκριτής *hypocrita*

Mat 5:2 ὥσπερ οἱ ὑπ. ποιοῦσιν 5 οὐκ ἔσεσθε

ώς οἱ ὑπ. 16 ὡς οἱ ὑπ. σκυθρωποί

Mat 7:5 ὑ..ά., ἔκβαλε πρῶτον || Luc 6:42

16:7 ὑ..αί, καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑ-
μῶν Ἡσαΐας || Mar 7:6 ὑμ. τῶν ὑ..ῶν

22:18 τί με πειράζετε, ὑποκριταί;

23:13 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί 15, 23, 25, 27, 29

24:51 τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπ. θήσει

Luc 12:56 ὑ..αί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς — οἴδατε

13:15 ὑ..αί, — τῷ σαββάτῳ οὐ λύει —;

ύπολαμβάνειν *suscipere* ^b*aestimare*

Luc 7:43^b Act 2:15^b — Luc 10:30 (vl *suspiciens*)

Act 1:9 νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτόν

3 Jo 8 ὁφείλομεν ὑ..ειν τοὺς τοιούτους

ύπόλειμμα *reliquiae* Rm 9:27 „σωθήσεται“

ύπολείπεσθαι *relinqui* Rm 11:3 „ὑπελείφθην“

ύπολήνιον *lacus* Mar 12:1 „ἄρρυξεν ὑπ.“

ύπολιμπάνειν S^o — *relinquaere* 1 Pe 2:21 ὑπογρ.

ύπομένειν *sustinēre* ^b*pati* ^c*perseverare*

^d*remanēre* ^e*sufferre*

Mat 10:22 δ δὲ ὑπομένας^c εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται 24:13^c || Mar 13:13

Luc 24:3^d ἐν Ἱερουσαλήμ Act 17:14^d ἐκεῖ

Rm 12:12 τῇ δλίψει ὑ..οντες^b, τῇ προσευχῇ

1 Co 13:7 ἡ ἀγάπη — πάντα ὑπομένει

2 Ti 2:10 πάντα ὑ..ω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς 12
εἰς ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν

Hb 10:32 διδλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων

12:2 δς — ὑπέμεινεν σταυρόν 3 τὸν τοιαύ-
την ὑπομεμενηκότα — ἀντιλογίαν

— 7 εἰς (vl ει) „παιδείαν“ ὑπομένετε^c

Jac 1:12 „μακάριος — δς ὑ..ει^e“ πειρασμόν

5:11 „μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας“

1 Pe 2:20 ποῖον — κλέος εἰ ἀμαρτάνοντες — ὑ..
εῖτε^e (vl ..ετε vg); ἀλλ' εἰ ἀγαθο-
ποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑ..εῖτε (vl
..ετε vg), τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ

ύπομιμνήσκειν, ..εσθαι *commonēre* ^b*admo-*

nēre ^c*suggerere* ^d*recordari*

Luc 22:61 ὑπεμνήσθη^d — τοῦ λόγου τοῦ κυρίου

Joh 14:28 ὑπομνήσει^c ὑμᾶς πάντα ἢ εἶπον

2 Ti 2:14 ταῦτα ὑ..κε Tit 3:1 ὑ..κε^b αὐτοὺς ἀρ-
χαῖς — ὑποτάσσεσθαι — 2 Pe 1:12

3 Jo 10 ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα

Jud 5 ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι

ύπόμνησις *commonitio* ^b*recordatio*
 2 Ti 1 5 ύπόμνησιν^b λαβών (vl λαμβάνων vg)
 τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως
 2 Pe 1 13 διεγείρειν υμᾶς ἐν ύπομνήσει 31

ύπομονή *patientia* ^b*sufferentia* ^c*sustinentia*
^d*tolerantia*

Luc 8 15 καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ύπομονῇ
 21 19 ἐν τῇ ὑπ. υἱῶν κτήσεσθε τὰς ψυχάς
 Rm 2 7 τοῖς μὲν καθ' ύπομονὴν ἔργου ἀγα-
 θοῦ δόξαν καὶ τιμὴν – ζητοῦσιν
 5 3 ἡ δλῖψις ύπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ
 δὲ ύπομονὴ δοκιμήν
 8 25 δι' ύπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα (sc δ οὐ
 βλέπομεν) 15 4 ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς
 ύπομονῆς – τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν
 15 5 δ δὲ θεὸς τῆς ὑπ. καὶ τῆς παρακλ.
 2 Co 1 6 ἐν ύπομονῇ^a τῶν αὐτῶν παθημάτων
 6 4 θεοῦ διάκονοι, ἐν ύπομονῇ πολλῇ
 12 12 τὰ σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειρ-
 γάσθη ἐν υἱῷν ἐν πάσῃ ύπομονῇ
 Col 1 11 εἰς πᾶσαν ὁ..ῆν καὶ μακροθυμίαν
 1 Th 1 3 τῆς ὁ..ῆς^c τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου
 2 Th 1 4 ἡμᾶς – ἐγκαυχᾶσθαι – ὑπὲρ τῆς ὑπ.
 υἱῶν καὶ πίστεως ἐν – τοῖς διωγμοῖς
 3 5 καὶ εἰς τὴν ύπομονὴν τοῦ Χοῦ
 1 Ti 6 11 δίωκε – ύπομονήν, πραϋπαδίαν
 2 Ti 3 10 παρηκολούθησάς μου – τῇ ύπομονῇ
 Tit 2 2 ὑγιαίνοντας – τῇ ἀγάπῃ, τῇ ύπομονῇ
 Hb 10 36 ὁ..ῆς – ἔχετε χρείαν ἵνα – κομίσθητε
 τὴν ἐπαγγελίαν 12 1 δι' ὁ..ῆς τρέχω-
 μεν τὸν προκείμενον – ἀγῶνα
 Jac 1 3 τὸ – δοκίμιον – τῆς πίστεως κατεργά-
 ζεται ὁ..ῆν 4 ἡ δὲ ὑπ. ἔργον τέλειον
 ἔχετω 5 11 τὴν ὑπ.^b Ἰὼβ ἥκούσατε
 2 Pe 1 6 ἐπιχορηγήσατε –, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
 τὴν ὑπ., ἐν δὲ τῇ ὑπ. τὴν εὔσεβειαν
 Ap 1 9 συγκοινωνὸς ἐν τῇ – ύπομ. ἐν Ἰησοῦ
 2 2 οἶδα – τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπ. σου 3.
 19 τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπ. σου
 3 10 ἐτίρησας τὸν λόγον τῆς ὑπ. μου
 13 10 ὕδε ἐστιν ἡ ὑπ. καὶ ἡ πίστις τῶν ἀ-
 γίων 14 12 ὕδε ἡ ὑπ. τῶν ἀγ. ἐστίν

ύπονοεῖν *suspicari* ^b*arbitrari*

Act 13 25^b 26 18 ὡν – ύπενδουν πονηρῶν 27 27

ύπόνοια *suspicio* 1 Ti 6 4 ὁ..αι πονηραί

ύποπλεῖν S^o – ^a*subnavigare* ^b*adnavigare*
 Act 27 4^a τὴν Κύπρον ^b τὴν Κρήτην

ύποπνεῖν S^o – *aspirare* Act 27 13

ύποπόδιον *scabellam* (vl ..bill.)

Mat 5 35 μήτε ἐν „τῇ γῇ“, δπ „ὑπ. ἐστιν τῶν
 ποδῶν αὐτοῦ“ cfr Act 7 49 „μου“

Luc 20 43 „ἐως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑπ.
 τῶν ποδῶν σου“ Act 2 35 Hb 1 13 10 13

Jac 2 3 στῆθι ἐκεῖ ἡ κάθου ύπὸ τὸ ὑπ. μου

ύπόστασις *substantia*

2 Co 9 4 μή πως – καταισχυνθῶμεν – ἐν τῇ ὑπ.
 ταύτῃ 11 17 τῆς καυχήσεως

Hb 1 3 δς Ὁν – χαρακτήρ τῆς ὑπ. αὐτοῦ
 3 14 ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπ. (vl + αὐ-
 τοῦ vg) μέχρι τέλους – κατάσχωμεν
 11 1 ἐστιν – πίστις ἐλπιζομένων ύπόστασις

ύποστέλλειν, ..εσθαι ^a*subtrahere* ^b*subtra-*
here se ^c*subterfugere*

Act 20 20 οὐδὲν ύπεστειλάμην^a τῶν συμφερόν-
 των τοῦ μὴ ἀναγγείλαι υἱῶν 27^c

Gal 2 12 ύπέστειλεν^a καὶ ἀφώριζεν ἐαυτόν

Hb 10 38 „ἐὰν ύποστειληται^b, οὐκ εύδοκεῖ ἡ
 ψυχή μου ἐν αὐτῷ“

ύποστολή S^o – *subtractio* Hb 10 39 ἡμεῖς δὲ
 οὐκ ἐσμὲν „ύποστολῆς“ εἰς ἀπώλειαν

***ύποστρέφειν** S^o – ^a*converti* ^b*regredi*
^c*reverti* Gal 1 17^c Hb 7 1^b 2 Pe 2 21 ἡ –
 ύποστρέψαι^a ἐκ τῆς – ἀγίας ἐντολῆς

ύποστρωννύειν *substernere* Luc 19 38 ἱμάτ.

ύποταγή (S vl) *subiectio* ^b*obedientia* ^c(Ἐν
 ὁ..ῆ) *subditas*

2 Co 9 13 δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὁ..ῆ^b
 τῆς διμολογίας υἱῶν εἰς τὸ εὐαγγ.

Gal 2 6 οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὁ..ῆ

1 Ti 2 11 γυνὴ – μανδανέτω ἐν πάσῃ ὁ..ῆ^c
 3 4 ἐπίσκοπον –, τέκνα ἔχοντα ἐν ὁ..ῆ^c

ύποτάσσειν, ..εσθαι *subiicere* ^b*subiici* ^c*sub-*
iectum esse ^d*subiectus* ^e*subditum*
esse ^f*subditus* ^g*obtemperare*

Luc 2 61 ἡν ύποτασσόμενος^f αὐτοῖς
 10 17 καὶ τὰ δαιμόνια ὁ..εται^b ὁμιν 20 μὴ

χαίρετε δπ τὰ πνεύματα – ὁ..εται^b

Rm 8 7 τῷ – νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὁ..εται^c
 (vl^b), οὐδὲ γάρ δύναται (sc ἡ σάρξ)

– 20 τῇ – ματαιότητι ἡ κτίσις ύπετάγη^c, –
 διὰ τὸν ύποτάσσαντα, ἐφ' ἐλπίδι

10 3 τῇ δικαιοσ. τοῦ ὁ. οὐχ ύπετάγησαν^c

13 1 πᾶσα ψυχὴ ἔξουσίας ύπερεχούσαις

	ύποτασσέσθω ^e 5 ἀνάγκη ὑ..εσθαι ^e , – διὰ τὴν συνείδησιν → Tit 31 1 Pe 213	2 Ti 311 οἶους διωγμοὺς ὑπήνεγκα 1 Pe 219 εἰ – ὑ..ει τις λύπας πάσχων ἀδίκως
1 Co 1432	πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑ- ποτάσσεται ^c – 34 ἀλλὰ ὑ..έσθωσαν ^e (sc αἱ γυναῖκες)	ὑποχωρεῖν <i>secedere</i> Luc 516 910 κατ' ἴδιαν
1527	„πάντα – ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ“ (Eph 122) – πάντα ὑποτέτακ- ται ^c , δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαν- τος 28 ὅταν δὲ ὑποταγῇ ^c αὐτῷ τὰ πάντα, – καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγή- σεται ^c τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάν- τα → Hb 28	ὑπωπιάζειν <i>S^o</i> – ^a sugillare ^b castigare Luc 18 5 μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑ..η ^a με 1 Co 927 ἀλλὰ ὑ..ω (v1 ὑπο-πιάζω ^b) μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ
1616	ἴνα – ὑ..ησθε ^e τοῖς τοιούτοις καὶ παν- τὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι	ὕς <i>sus</i> 2 Pe 222 λουσαμένη εἰς κυλισμόν
Eph 521	ὑ..όμενοι ^d ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χοῦ (v1 22 ^e) 24 ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτά- σσεται ^c τῷ Χῷ, – καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς	ὑσσωπός <i>hyssopus</i> (v1 <i>hyso.</i>) Jh 1929 Hb 919
Phl 321	τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ (v1 ἔστω ^w vg) τὰ πάντα	ὑστερεῖν, ..εἰσθαι <i>deesse</i> (<i>deest, deerat ali- cui</i>) ^b deficere ^c egere ^d minus esse ^a e minus facere ^f penuriam pati
Col 318	αἱ γυναῖκες, ὑ..εσθε ^e τοῖς ἀνδράσιν Tit 25 ^f ἰδίοις ἀνδράσιν 1 Pe 31 ^f 5 ^d	Mat 1920 τί ἔπι ὑστερῶ; Mar 1021 ἐν σε ὑ- στερεῖ· – δσα ἔχεις πώλησον
Tit 2 9	δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑ..εσθαι ^e ἐν πᾶσιν 1 Pe 218 ^e ἐν παντὶ φόβῳ	Luc 1614 ἥρξατο ὑ..εἰσθαι ^c – 2235 μὴ πνος ὑ.. ἡσατε; – Joh 23 ὑ..ἡσαντος ^b οἶνου
3 1	ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς (v1 + καὶ vg) ἔξουσίαις ὑ..εσθαι ^e 1 Pe 213 ὑποτάγητε ^c πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει	Rm 323 ὑστεροῦνται ^c τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
Hb 2 5	οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰ- κουμένην τὴν μέλλουσαν 8 „πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐ- τοῦ“. ἐν τῷ – „ὑποτάξαι“ – τὰ „πάν- τα“ οὐδὲν ἀφῆκεν – ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὕπω δρῶμεν αὐτῷ τὰ „πάν- τα ὑποτεταγμένα ^d “	1 Co 1 7 μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσμαπι 8 8 οὕτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑ..ούμεθα ^b
12 9	οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα ^e τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων –;	1224 τῷ ὑ..ουμένῳ (caii deerat, – sc μέ- λει) περισσοτέραν δοὺς τιμήν
Jac 4 7	ὑποτάγητε ^e οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε	2 Co 11 5 μηδὲν ὑστερηκέναι ^e τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων 1211 οὐδὲν – ὑ..ησα ^d
1 Pe 213.18 31.5	→ Col Tit – 322 ὑποταγέν- των ^d αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἔξουσιῶν 5 5 νεώτεροι, ὑποτάγητε ^e πρεσβυτέροις	– 9 ὑστερηθεῖς ^c οὐ κατενάρκησα οὐδε- νός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου (<i>quod mihi deerat</i>) προσανεπλήρωσαν οἱ – ἀπὸ Μακεδονίας
ὑποτιθέναι, ..εσθαι ^a supponere ^b propone		Phl 412 καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι ^f
Rm 16 4	τὸν ἔαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν ^a	Hb 4 1 μήποτε – δοκῇ τις – ὑστερηκέναι
1 Ti 4 6	ταῦτα ὑποπέμενος ^b τοῖς ἀδελφοῖς	1137 ὑστερούμενοι ^c , θλιβόμενοι
ὑποτρέχειν <i>S^o</i> – <i>decarrere</i> Act 2716 νησίον		1215 ἐπισκοποῦντες μή τις ὑ..ῶν ἀπὸ τῆς χάριτος (<i>desit gratiae</i>) τοῦ θεοῦ
ὑποτύπωσις <i>S^o</i> – ^a informatio ^b forma		ὑστέρημα <i>quod alicui deest b inopita</i>
1 Ti 116	πρὸς ὑ..ιν ^a τῶν μελλόντ. πιστεύειν	Luc 21 4 ἐκ τοῦ ὑστ. αὐτῆς – τὸν βίον – ἔβαλεν
2 Ti 113	ὑ..ιν ^b ἔχε ὑγιαινόντων λόγων	1 Co 1617 τὸ ὑμέτερον ὑστ. – ἀνεπλήρωσαν
ὑποφέρειν <i>sustinēre</i> 1 Co 1013 ποιήσει – καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν		2 Co 814 τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστ. ^b (<i>illorum inopiam supplementum</i>), ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περ. γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστ. ^b (<i>vestrae inopiae sit supplementum</i>) 912 ἡ διακονία – προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἄγιων 119 → ὑστερεῖν
		Phl 230 ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν (<i>ex vobis</i>) ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας
		CoI 124 ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν δλίψεων τοῦ Χοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου

1 Th 3:10 εἰς τὸ – καταρτίσαι τὰ ύστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν	Luc 1:32 υἱὸς ὁ..ου κληθήσεται ἐς δύναμις ὁ.. οὐ ἐπισκιάσει σοι τὸ προφήτης ὁ..ου κληθήσῃ 6:35 ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου
ύστερησις S ^o – <i>penuria</i> Mar 12:44 Phil 4:11	Act 7:48 οὐχ ὁ ὑψ. ^b ἐν χειροποιήτοις κατοι. 16:17 δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ^b εἰσίν
ύστερον adv. <i>novissime</i> ^b <i>postea</i>	Hb 7:1 „ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ^c “
Mat 4:2 ^b 21:37 22:27 (Luc 20:32) 26:60 21:30 ὕστ. ^b μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν 32 ^b 25:11 ὕστ. δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθ. [Mar 16:14] – Joh 13:38 ἀκολουθήσεις δὲ ὕστ. ^b Hb 12:11 ὕστερον ^b δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν – ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης	ὕψις <i>altum</i> ^b <i>altitudo</i> ^c <i>exaltatio</i> ^d <i>sublimitas</i> Luc 1:18 ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους 24:49 ἔως οὖν ἐνδύσησθε ἐξ ὑψους δύναμιν Eph 3:18 τί τὸ – ὕψις ^d καὶ βάθος 4:8 „ἀναβὰς εἰς ὑψος ἡχμαλώτευσεν“ Jac 1:9 καυχάσθω – δ ἀδελφὸς δ ταπεινὸς ἐν τῷ ὑψει ^c αὐτοῦ, δ δὲ πλούσιος Ap 21:16 καὶ τὸ ὕψος ^b αὐτῆς (sc τῆς πόλεως)
ύστερος <i>novissimus</i> Mat 21:31 (vg ^o)	ὑψοῦν <i>exaltare</i> Mat 23:12 Luc 14:11 18:14 2 Co 11:7 Jac 4:10 1 Pe 5:8 → ταπεινοῦν
1 Ti 4:1 ἐν ύστεροις καιροῖς ἀποστήσονται	Mat 11:23 μὴ „ἔως οὐρανοῦ ὑψωθῆσῃ;“ (vl ἡ – ὑψωθῆσ, et ἡ – ὁ..εῖσα) Luc 10:15
ὑφαίνειν (vg ^o) Luc 12:27 οὔτε νήδει οὔτε υφαίνει (vl οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήδει vg)	Luc 1:52 καὶ „ὑψώσεν ταπεινούς“ Joh 3:14 καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσεν τὸν δριν –, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου – 12:34 πῶς λέγεις ὅτι – ; 8:28 δταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρ. 12:32 κάγὼ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς
ὑφαντός <i>contextus</i> Joh 19:23 δι' ὅλου	Act 2:33 τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς 5:31 τοῦτον δ ὁ. ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ 13:17 τὸν λαὸν ὑψώσεν – ἐν γῇ Αἴγυπτου
ὑψηλός <i>excelsus</i> ^b <i>altus</i>	Joh 3:14 καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσεν τὸν δριν –, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου – 12:34 πῶς λέγεις ὅτι – ; 8:28 δταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρ. 12:32 κάγὼ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς
Mat 4:8 εἰς δρος ὁ..ὸν λίαν 17:1 κατ' ίδιαν Mar 9:2 – Ap 21:10 ^b δρος 12 ^b τεῖχος	Act 13:17 „μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ“ Rm 11:20 μὴ ὑψηλὰ ^b φρόνει 12:16 μὴ τὰ ὑψ. ^b Hb 1:3 ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὁ..οῖς 7:28 ὁ..ότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος
ὑψηλοφρονεῖν S ^o – <i>sublime sapere</i>	Luc 1:52 καὶ „ὑψώσεν ταπεινούς“ Joh 3:14 καθὼς Μωϋσῆς ὑψώσεν τὸν δριν –, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου – 12:34 πῶς λέγεις ὅτι – ; 8:28 δταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρ. 12:32 κάγὼ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς
1 Ti 6:17 τοῖς πλουσίοις – παράγγελλε μὴ ὑψ.	Act 2:33 τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς 5:31 τοῦτον δ ὁ. ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσεν τῇ δεξιᾳ αὐτοῦ 13:17 τὸν λαὸν ὑψώσεν – ἐν γῇ Αἴγυπτου
ὑψιστος <i>altissimas</i> ^b <i>excelsus</i> ^c <i>summus</i>	ὑψωμα <i>altitudo</i>
Mat 21:9 ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψ. Mar 11:10 ^b Luc 19:38 δόξα ἐν ὑψίστοις ^b 2:14 θεῷ	Rm 8:39 οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος – δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θ.
Mar 5:7 νιὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψ. (vl ^c) Luc 8:29	2 Co 10:5 καθαιρούντες – πᾶν ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ

Φ

φαγεῖν <i>manducare</i> ^b <i>edere</i> ^c <i>comedere</i> ^d <i>de-norare</i> → ἐσθίειν, τρώγειν	σομεν αὐτοῖς φ. 4:2 ἔφαγον πάντες 4:4 ἡσαν οἱ φαγόντες Luc 9:13.17 Joh 6:23.26 ζητεῖτε με – δπι ἔφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἔχορτάσθητε
Mat 6:25 μὴ μεριμνᾶτε – τί φάγητε 31 τί φάγωμεν; Luc 12:22 τί φάγητε 29	Mat 15:20 τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φ. οὐ κοινοῖ – 32 οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν 37 ἔφαγον πάντες Mar 8:1.2.8 (vg 9)
12:4 „τοὺς ἄρτους τ. προδέσεως“ ἔφαγον (vl ἔφαγεν vg) ^c , δ οὐκ ἔξδν ἦν αὐτῷ φαγεῖν ^b Mar 2:28 ἔφαγεν Luc 6:4	25:35 καὶ ἔδωκατέ μοι φ. 4:2 οὐκ ἔδωκατε 26:17 φαγεῖν τὸ πάσχα Mar 14:12.14 Luc 22:8.11.15 τοῦτο τὸ πάσχα φ. μεδ' ὑμῶν 16 οὐκέτι οὐ μὴ φάγω αὐτό
14:18 δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν 20 ἔφαγον πάντες Mar 6:31 οὐδὲ φ. εὐκαίρουν 38 ἵνα – ἀγοράσωσιν – τί φάγωσιν 37 δότε κτλ. – ἀγοράσωμεν –, καὶ δώ-	

Mat 26:28 λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶ.
 Mar 3:20 ὥστε μὴ δύνασθαι—ἄρτον φαγεῖν
 5:43 εἶπεν δοῦλην αὐτῇ φαγ. || Luc 8:55
 11:14 μηκέτι—ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι
 Luc 4:2 οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις
 7:36 ἡρώτα—τις αὐτὸν—ἴνα φάγη μετ' αὐτοῦ
 14:1 σαββατῷ φαγεῖν ἄρτον
 15 μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ
 12:19 ἀναπαύου, φάγε^c, πίε, εὐφραίνου
 13:26 ἔφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν
 15:23 καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν
 17:8 διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω, — μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ
 24:43 λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν
 Joh 4:31 ἥβεβι, φάγε 32 ἔγω βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἦν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε οὐ μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;
 6:31 οἱ πατέρες—τὸ μάννα ἔφαγον κτλ.
 49 ἔφαγον—τὸ μ καὶ ἀπέδανον εοίνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγη καὶ μὴ ἀποθάνῃ 51 ἔάν τις φάγη—, ζήσει εἰς τὸν αἰώνα·—ἡ σάρξ μού ἐστιν 58 — 52 πῶς δύναται—δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; 53 ἔάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
 18:28 ίνα μὴ—ἀλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα
 Act 9:9 καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν
 10:13 Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε 14 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινόν 11:7
 23:12 μῆτε φ. μῆτε πεῖν ἔως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον 21 ἀνέλωσιν αὐτόν
 Rm 14:2 δος μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα
 — 21 καλὸν τὸ μὴ φ. κρέα 23 δ δὲ διακρινόμενος ἔάν φάγη κατακέριται
 1 Co 8:8 οὕτε ἔάν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεδα, οὕτε ἔάν φάγωμεν περισσεύμεν
 — 13 εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰών.
 9:4 μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν φαγεῖν;—
 10:3 πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον
 — 7 „ἐκάθισεν δ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν“
 11:20 οὐκ ἐστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν
 — 21 τὸ ἴδιον—προλαμβάνει ἐν τῷ φαγ.
 — 33 συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν
 15:32 „φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον“
 2 Th 3:8 οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἔφάγομεν
 Hb 13:10 ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν^b
 οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν
 Jac 5:3 δ ἰδε—φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν
 Ap 2:7 „φαγεῖν^b ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς“
 — 14 „φαγεῖν^b εἰδωλόθυτα“ (vg^c) 20

Ap 10:10 ὅτε ἔφαγον^d αὐτό, ἐπικράνθη
 17:16 καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται
 19:18 ίνα „φάγητε“ σάρκας „βισιλέων“
 φάγος S^o — ^aνοραχ ^bdevorator Mat 11:19 ἀνθρωπος φάγ.^a καὶ οἰνοπότης || Luc 7:34^b
 φαιλόνης S^o — penula (vl pae.) 2 Ti 4:13
 I φαίνειν, semei φαίνεσθαι, lucere
 Joh 1:5 τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει
 5:35 ἦν δὲ λύχνος δὲ καιόμενος καὶ φαίνων
 Phl 2:15 ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν
 2 Pe 1:19 ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ
 1 Jo 2:8 τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἡδη φαίνει
 Ap 1:16 ὡς δὲ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει
 8:12 ίνα—ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον
 18:23 φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἐπι
 21:23 ίνα „φαίνωσιν“ (vl + ἐν vg) αὐτῇ
 II φαίνεσθαι, φανῆναι apparere ^bparere
^cvidēri ^d(τὰ μὴ φαίνομενα) invisibilla
 Mat 1:20 κατ' ὅναρ ἔφάνη 2:13 φαίνεται 19
 2:7 χρόνον τοῦ φανομένου ἀστέρος
 6:5 ὅπως (vl + ἄν) φανῶσιν^c τοῖς ἀνθρώποις 16^a (vl^b) 18 ὅπως μὴ φανῆσ^c
 9:33 οὐδέποτε ἔφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἱσρ.
 13:28 τότε ἔφάνη καὶ τὰ ζιζάνια
 23:27 ἔξωθεν μὲν φαίνονται^b ὡραῖοι 28 ἔξ.
 — φαίνεσθε^b τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι
 24:27 ἀστραπὴ—φαίνεται^b ἔως δυσμῶν
 — 30 φανήσεται^b τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τ. ἀν.
 Mar 14:64 τί οὐμῖν φαίνεται^c; οἱ δὲ πάντες
 [16:9 ἔφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδα.]
 Luc 9:8 διά τὸ λέγεσθαι—δπι Ἡλίας ἔφάνη
 24:11 ἔφάνησαν^c—ώσει λῆρος τὰ ρήματα
 Rm 7:13 ἡ ἀμαρτία, ίνα φανῇ ἀμαρτία
 2 Co 13:7 οὐχ ίνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν^a (vl^b)
 Hb 11:3 εἰς τὸ μὴ ἐκ φανομένων^d τὸ βλεπόμενον γεγονέναι
 Jac 4:14 ἀτμὶς—πρὸς δλίγον φανομένη^b
 1 Pe 4:18 „δ—ἀσεβὴς—ποῦ φανεῖται^b;“
 Φάλεκ (vl Φάλεγ vg) Luc 3:5
 *φάναι, prae φημί ^bdicere (φασίν) alunt
^c(φησίν) inquit ^d(φασίν) inquiant
 Rm 3:8 μὴ—καθὼς φασίν^b τινες ἡμᾶς λέγειν 2 Co 10:10 αἱ ἐπιστολαὶ μέν, φησίν (vl φασίν^d), βαρεῖται καὶ ισχυραί
 1 Co 7:29 τοῦτο δὲ φημι,—, δ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν 15:50 ὅτι σάρξ καὶ αἷμα

βασιλείαν θεοῦ κληρον. οὐ δύνανται
1 Co 10:15 κρίνατε ὑμεῖς δὲ φῆμι τοῦ οὖν φῆμι;
διτὶ εἰδωλόθυτόν τι ἔστιν;
Hb 8:5 „ὅρα“ γάρ φησιν^c, „ποιήσεις πάντα“

φανερός *manifestus* ^b*manifestare*, ..*ri* ^c(ἐρ-
χεσθαι εἰς φ..όν) *in palam venire*
Mat 12:16 ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν ||
Mar 3:12^b – 6:14 φανερὸν γὰρ ἐγέ-
νετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ (sc. Ἰησοῦ)
Mar 4:22 οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ’ ἵνα
ἔλθῃ εἰς φανερόν^c || Luc 8:17 οὐ γάρ
ἔστιν κρυπτὸν δούλον γενήσεται^b,
οὐδὲ ἀπόκρυφον δούλον μὴ γνωσθῇ
καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ^c
Act 4:16 πᾶσιν – φανερόν 7:13 φ..όν ἐγένετο^b
Rm 1:19 τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φ..όν ἔστιν ἐν
αὐτοῖς· δούλος – αὐτοῖς ἐφανέρωσεν
2:28 οὐδὲ ἐν τῷ φ. Ἰουδαΐς ἔστιν, οὐδὲ
ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ
1 Co 3:13 ἐκάστου τὸ ἔργον φ..όν γενήσεται
11:19 ἵνα – οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται
14:25 ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται
Gal 5:19 φανερά – ἔστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός
Phl 1:13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φ..όντος ἐν Χῷ
γενέσθαι ἐν δλῷ τῷ πραιτωρίῳ
1 Ti 4:15 ἕνα σου ἡ προκοπή φ..άτη ἡ πᾶσιν
1 Jo 3:10 ἐν τούτῳ φανερά ἔστιν τὰ τέκνα τοῦ
θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου

φανεροῦν, ..οῦσθαι *manifestare*, ..*ari*, *se ma-*
nifestare ^b*manifestum esse* ^c*apparēre*
^d*ostendi* ^e*patefieri* ^f*propalari*
Mar 4:22 οὐ γάρ ἔστιν τι κρυπτόν, ἐὰν μὴ ἵνα
φανερωθῇ → φανερός Mar 4:22
[16:12 ἐφανερώθη^d ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ πορευ-
ομένοις 14 τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη^c]
Joh 1:31 ἀλλ’ ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ
2:11 ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ
3:21 ἕνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα διτὶ ἐν
δεῖπνῳ ἔστιν εἰργασμένα
7:4 φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ
9:3 ἕνα φ..ώθῃ τὰ ἔργα τ. θεοῦ ἐν αὐτῷ
17:6 ἐφ..ωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις.
21:1 ἐφανέρωσεν ἔσωτὸν – τοῖς μαθηταῖς
– ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως 14 τοῦτο –
τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς
Rm 1:19 → φανερός
3:21 δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται
16:28 μυστηρίου –, φανερωθέντος^e – νῦν
1 Co 4:5 φ..ώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν

2 Co 2:14 τῷ – τὴν δομὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ
φανεροῦντι δι’ ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ
3:3 φ..ούμενοι διτὶ ἐστὲ ἐπιστολὴ Χοῦ
4:10 ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώ-
ματι ἡμῶν φ..ώθῃ 11 ἐν τῇ – σαρκὶ^c
5:10 πάντας ἡμᾶς φ..ώθηνται δεῖ ἐμπροσθ.
– 11 θεῶ δὲ πεφανερώθεντα^b. ἐλπίζω δὲ
καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφα-
νερώσθαι^b
7:12 ἔγραψα – ἔνεκεν τοῦ φανερωθῆνται
τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
11:6 ἐν παντὶ φανερώσαντες (v1 φ..ώθεν-
τες νγ) ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς
Eph 5:13 πάντα – φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ
φανερούμενον φῶς ἔστιν
Col 1:28 τὸ μυστήριον – νῦν δὲ ἐφανερώθη
τοῖς ἀγίοις 4:4 ἵνα φανερώσω αὐτό^c
3:4 δταν δο Χός φανερωθῇ^c, –, καὶ ὑ-
μεῖς – φανερωθήσεσθε^c ἐν δόξῃ
1 Ti 3:16 δς (v1 δ νγ) ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ^c
2 Ti 1:10 χάριν –, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
Tit 1:3 ἐφανέρωσεν δὲ – τὸν λόγον αὐτοῦ
Hb 9:8 μήπω πεφανερῶσθαιⁱ τὴν τῶν ἀγίων
(neutr) δόδον
– 28 ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀδέ-
τησιν τῆς ἀμαρτίας – πεφανέρωται^c
1 Pe 1:20 Χοῦ, – φανερωθέντος δὲ ἐπ’ ἐσχάτου
τῶν χρόνων δι’ ὑμᾶς
5:4 φανερωθέντος^c τοῦ ἀρχιποίμενος
1 Jo 1:2 ἡ ζωὴ ἐφανερώθη –, – ἐφ..ώ ημῖν
2:19 ἕνα φ..ώθησιν^b δτι οὐκ εἰσὶν – ἐξ ἡμ.
– 28 ἕνα φ..ώθη^c σχῶμεν παρρησίαν
3:2 οὕπω ἐφ..ώθη^c τί ἐσόμεθα. – ἐὰν φ..ώ
θη^c δμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα
– 5 ἐφανερώθη^c ἕνα τὰς ἀμαρτίας ἅρῃ
8 ἐφανερώθη^c δο υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἕνα
λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου
4:9 ἐν τούτῳ ἐφ..ώθη^c ἡ δγάπη τ. θεοῦ
ἐν ἡμῖν, δτι τὸν υἱὸν – ἀπέσταλκεν
Ap 3:18 ἕνα – μὴ φ..ώθῃ^c ἡ αἰσχύνη – σου
15:4 δτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθη-
σαν^b (v1^a)

φανερῶς *manifeste* Mar 1:45 Joh 7:10 Act 10:3

φανέρωσις S^o – *manifestatio*

1 Co 12:7 ἐκάστῳ – δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ
πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον

2 Co 4:2 τῇ φ. τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες

φανός S^o – *laterna* Joh 18:3 μετὰ φανῶν

Φανουσήλ Luc 2:38 “Ἄννα προφῆτις, θυγ. Φ.

φαντάζεσθαι *vidēri* *Hb 12,21* τὸ φ..όμενον
φαντασία *ambitio* *Act 25,23* μετὰ – φ..ας
φάντασμα *phantasma* *Mat 14,26* || *Mar 6,49*
φάραγξ *vallis* *Luc 3,5* „πᾶσα φ. πληρωθή.“
Φαραώ *Act 7,10,13,21* *Rm 9,17* *Hb 11,24*
Φάρες *Mat 1,3* *Luc 3,33* τοῦ Ἰούδα
Φαρισαῖος, -οι *Phariseus, ..aei*
→ ἀρχιερεύς 1) et γραμματεύς
Mat 3,7 πολλοὺς τῶν Φ. καὶ Σαδδουκαίων
16,1,6 προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
11,12 τῆς διδαχῆς τῶν – 22,4 *Act*
23,6 τὸ ἐν μέρος – Σ..ων τὸ δὲ ἔτερον
Φαρισαίων 7 στάσις τῶν Φ. καὶ Σ. 8
9,11 οἱ Φ. ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς 14 ἡμεῖς
καὶ οἱ Φαρ. νηστεύομεν || *Mar 2,18*
Luc 5,33 καὶ οἱ (sc μαθ.) τῶν Φαρ.
– 34 12,2 || *Mar 2,24* *Luc 6,2*
12,14 οἱ Φ. συμβούλιον ἔλαβον 22,15 || *Mar*
3,8 μετὰ τῶν Ἡρώδιανῶν 12,19
– 24 15,12 οἱ Φαρισ. – ἐσκανδαλίσθησαν
19,3 Φ..οι πειράζοντες αὐτόν || *Mar 10,2*
22,41 23,26 Φ..ε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον
|| *Luc 11,39* ὑμεῖς οἱ Φ. τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου – καθαρίζετε
Mar 7,3 οἱ – Φ. καὶ πάντες οἱ Ἰουδ. ἐὰν μή
8,11,15 βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φ.
καὶ – Ἡρώδου || *Luc 12,1* ζύμης, ἥτις
ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων
Luc 5,17 Φ..οι καὶ νομοδιδάσκαλοι 7,30 14,3
7,36,37 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρ. 39 – 14,1
11,37,38 δ – Φ. – ἐδαύμασεν δτι οὐ πρῶτον
ἔβαπτίσθη 42 οὐσὶ ὑμῖν τοῖς Φ. 43
13,31 16,14 οἱ Φ. φιλάργυροι ὑπάρχοντες
17,20 ἐπερωτηθεῖς – ὑπὸ τῶν Φαρ. πότε
18,10 δ εἰς Φαρ. καὶ δ ἔτερος τελώνης 11
19,39 τινὲς τῶν Φ. ἀπὸ τοῦ ὅχλου εἶπαν
Joh 1,24 ἀπεσταλμένοι ἤσαν ἐκ τῶν Φαρισ.
3,1 ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρ., Νικόδημος
4,1 ἤκουσαν οἱ Φ. δτι Ἰησοῦς πλείονας
μαθητὰς ποιεῖ 7,32 τοῦ ὅχλου γογ-
γύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα
7,47,48 μή τις – ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν – ἐκ
τῶν Φ.; 12,42 πολλοὶ ἐπίστευσαν –,
ἄλλα διὰ τοὺς Φ. οὐχ ὡμολόγουν
8,13 9,13 ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φ. 15,5
40 11,46 12,19 οἱ – Φ. εἶπαν πρὸς ἑαυτούς

Act 5,34 Φαρισαῖος δνόματι Γαμαλιήλ
15,5 τινὲς τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φ.
23,6 Φαρισαῖος είμι, υἱὸς Φαρισαίων
– 8 Φ..οι δὲ δμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα
– 9 τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους
τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο
26,5 κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς
ἡμετέρας ὅρησκείας ἔζησα Φ..ος
Phl 3,5 κατὰ νόμον Φ..ος, κατὰ ζῆλος
φαρμακεία *veneficia* *Gal 5,20* *Ap 9,21* 18,23
φαρμακός *veneficus* *Ap 21,8* 22,16
φάσις ἀνέβη *nunciatum est* *Act 21,31*
φάσκειν *dicere* ^b*affirmare*
Act 24,9 25,19 δν ἔφασκεν^b δ Παῦλος ζῆν
Rm 1,22 φ..οντες είναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν
φάτνη *praesepium* *Luc 27,12,16* – 13,15
φαῦλον *malum* ^b*male* (v1 ..ut) ^c*pravum*
Joh 3,20 δ φαῦλα^b πράσσων 5,29
Rm 9,11 μήπω – πραξάντων τι ἀγαθὸν η φ..
ον 2 *Co 5,10* ἵνα κομίσηται ἔκαστος –
πρὸς δ ἔπραξεν, εἴτε ἀγ. εἴτε φ..ον
Tit 2,8 μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φ..ον
Jac 3,16 ἀκαταστασία καὶ πᾶν φ..ον^c πρᾶγμα
φέγγος *Iamen* ^b*splendor* *Mat 24,29* || *Mar*
13,24^b – *Luc 11,33* ἵνα – τὸ φ. βλέπωσιν
φείδεσθαι *parcere* Φ..ομένως S° – *parce*
Act 20,29 λύκοι – μή φ..όμενοι τοῦ ποιμνίου
Rm 8,32 δς γε τοῦ ίδιου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο
11,21 εί – τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐ-
φείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσαται
1 *Co 7,28* ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι
2 *Co 1,23* φ..όμενος ὑμῶν οὐκέτι (v1 οὐκ vg)
ηλθόν εἰς Κόρινθον 13,2 ἐὰν ἔλθω
εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι
9,6 δ σπείρων φ..ως φ..ως καὶ θερίσει
12,6 φ..ομαι δέ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται
2 *Pe 2,4* ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφεί-
σατο 5 ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσ.
φέρειν *afferre* ^b*adducere* ^c*ferre, ferri* ^d*por-
tare* ^e*ducere* ^f*deferre* ^g*inferre* ^h*offerre*
ⁱ*sustinere* – (φέρεσθαι:) ^k*advenire* ^l*de-
labi* ^m*inspirari* ⁿ*intercedere*
Mat 7,18 καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν (v1
ποιεῖν vg), οὐδὲ – καρποὺς καλοὺς

- ἐνεγκεῖν (v1 ποιεῖν vg) Mar 48 ἔφερεν εἰς τριάκοντα Joh 1224 πολὺν καρπὸν φέρει 152 κλῆμα – μὴ φέρον^c καρπόν, αἴρει αὐτό, – τὸ κ..ὸν φέρον^c, καθαίρει – ὅντα κ..ὸν πλείονα φέρῃ 4 οὐ δύναται καρπὸν φέρειν^c ἀφ' ἐσυτοῦ 5 οὗτος φέρει^c καρπὸν πολύν 8 ὄντα – φέρητε 18 καρ. – φέρητε
- Mat 1411 ἡνέχθη ἡ κεφαλή, καὶ ἤνεγκεν (vg v1^c) τῇ μητρὶ αὐτῆς || Mar 627.28 – 18 1717 || Mar 917.19.20 – 132 ἔφερον – τοὺς κακῶς ἔχοντας 23^c παραλυτικόν || Luc 518^d – Mar 732^b κωφόν 822^b τυφλόν – Act 516 ἀσθενεῖς
- Mar 11 2 λύσατε – καὶ φέρετε^b 7^e 1215 φέρετε μοι δηνάριον 16 – 1522 φέρουσιν (v1 ἀγούσιν vg perducunt) αὐτὸν ἐπὶ τὸν Γολγοθὰν τόπον
- Luc 1523 φέρετε^b τὸν μόσχον 2328 τὸν σταυρὸν φέρειν^d 241^d ἀρώματα
- Joh 2 8 φέρετε^c τῷ ἀρχιτρικλίνῳ 433 μὴ τις ἤνεγκεν – φαγεῖν; 1829 τίνα κατηγορίαν φέρετε –; 1939^c 2027 φέρετε τὸν δάκτυλὸν σου ὥδε –, καὶ φέρε τὴν χειρά σου 2110.18 ἄλλος ζώσει σε καὶ οἴσει^e δῆπου οὐ θέλεις
- Act 2 2 ἥχος ὥσπερ φερομένης^k πνοῆς 434 ἔφερον τὰς τιμάς 37 τὸ χρῆμα 52 μέρος τι – 1210 τὴν πύλην – τὴν φέρουσαν^e εἰς τὴν πόλιν 1413 2518 οὐδεμίαν αἴτιαν ἔφερονⁱ – 2715 ἔφερόμεθα^c 17 οὗτως ἔφέροντο^c
- Rm 922 δὲ θεὸς – „ἤνεγκενⁱ“ ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ „σκεύῃ δργῆς“
- 2 Ti 413 τὸν φαιλόνην, –, ἔρχόμενος φέρε
- Hb 1 3 φέρων^d τε τὰ πάντα τῷ βήματι 6 1 ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα^c 916 δῆπου γάρ διαδήκη, δάνατον ἀνάγκη φέρεσθαιⁿ τοῦ διαδεμένου 1220 οὐκ ἔφερον^d – τὸ διαστελλόμενον 1313 τὸν δινεδισμὸν αὐτοῦ φέροντες^d
- 1 Pe 113 ἐπὶ τὴν φερομένην^h ὑμῖν χάριν
- 2 Pe 117 φωνῆς ἡνέχθείσης^l αὐτῷ 18 – 21 οὖ – θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἀγίου φερόμενοι^m ἐλάλησαν 211 οὐ φέρουσιν^d – βλάσφημον κρίσιν
- 2 Jo 10 εἰς τὶς – ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει
- Ap 2124 „φέρουσιν τὴν δόξαν“ αὐτῶν 28
- Φεύγειν *fugere* ^b*effugere* ^c*profugere*
- Mat 213 φεύγει εἰς Αἴγυπτ., καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἔως
- Mat 3 7 φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης δργῆς; || Luc 37 – Mat 2333 πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; 833 ἔφυγον || Mar 514 Luc 834
- 1023 φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν (sc πόλιν) 2418 οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη || Mar 1314 Luc 2121
- 2658 ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον || Mar 1450.52 γυμνὸς ἔφυγεν^c – 168 ἔφυγον
- Joh (615 v1 Ἰησοῦς φεύγει (vg) – εἰς τὸ δρος) 10 5 φεύχονται ἀπ' αὐτοῦ 12 ἀφίσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει (13 v1, vg)
- Act 729 „ἔφυγεν – Μωϋσῆς“ – 2730 ἐκ – 1 Co 618 φεύγετε τὴν πορνείαν | πλοίου 1014 φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας
- 1 Ti 611 ὃ ἀνθρώπει θεοῦ, ταῦτα φεῦγε
- 2 Ti 222 τὰς – νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε
- Hb 1134 ἔφυγον^b στόματα μαχαίρης
- Jac 4 7 φεύξεται (sc διάβολος) ἀφ' ὑμῶν
- Ap 9 6 φεύγει διάνατος ἀπ' αὐτῶν 12 6 ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον 1620 πᾶσα νῆσος ἔφυγεν 2011 „ἔφυγεν ἡ γῆ“ καὶ διάβολος
- Φῆλιξ Act 2324.28 243.22.24.25.27 2514
- Φήμη *fama* Mat 928 Luc 414 περὶ αὐτοῦ
- Φῆστος Act 2427 251.4.9.12 SS.22 SS 2624 S.32
- Φθάνειν *pervenire* ^b*praevenire*
- Mat 1228 ἕρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ || Luc 1120 (vg v1^b)
- Rm 931 Ἰσραὴλ – διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν
- 2 Co 1014 ἕχρι – ὑμῶν ἔφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγ. Phl 316 εἰς δὲ ἔφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν 1 Th 218 ἔφθασεν (vg v1^b) δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ δργὴ εἰς τέλος 415 ἡμεῖς οἱ ζῶντες – οὐ μὴ φθάσωμεν^b τοὺς κοιμηθέντας

Φθαρτός *corruptibilis*

- Rm 123 εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου
- 1 Co 925 ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν 1553 δεῖ – τὸ φθ. τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν 54 δταν δὲ τὸ φθ. τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν (v1^o et vg^o)
- 1 Pe 118 δπι οὐ φθαρτοῖς – „ἐλυτρώθητε“ ἐκ – 23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθαρτου

Φθέγγεσθαι *Iogai* Act 418 2 Pe 216.18

φθείρειν *corrumpere, ..pi b disperdere c violare d(φθείρεσθαι) perire*

1 Co 3:17 εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει^c, φθερεῖ^b τοῦτον δὲ θεός

15:33 φ..ουσιν ἡδη χρηστὰ διμιλίαι κακαὶ

2 Co 7:2 οὐδένα ἐφθείραμεν

11:3 μὴ πως – φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλούτητος – τῆς εἰς Χόν Eph 4:22 τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας

2 Pe 2:12 ἐν τῇ φθορᾷ (*corruptione*) αὐτῶν – φθαρήσονται^d cfr Jud 10 φ..ονται

Ap 19:2 ἐφθειρεν τ. γῆν ἐν τ. πορνείᾳ αὐτῆς

φθινοπωρινός S^o – *autumnalis* Jud 12

φθόγγος ^asonus ^bsonitus Rm 10:18^a

1 Co 14:7 ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθ.^b μὴ δῷ

φθονεῖν *invidēre* Gal 5:26 ἀλλήλοις

φθόνος *invidia*

Mat 27:18 διὰ φθόνον παρέδωκαν || Mar 15:10

Rm 1:29 μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος

Gal 5:21 φθόνοι, μένται, κῶμοι

Phl 1:15 τινὲς – καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν

1 Ti 6:4 λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος

Tit 3:3 ἡμεν – ἐν – φθόνῳ διάγοντες

Jac 4:5 πρὸς φθόνον (πρὸς τὸν θεόν c, cfr Ps 42:2) ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα

1 Pe 2:1 ἀποδέμενοι – φθόνους

φθορά *corrugatio b interitus c pernicies*

Rm 8:21 ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς

1 Co 15:42 σπείρεται ἐν φθορᾷ^b 50 οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ

Gal 6:8 ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν

Col 2:22 ἦστιν πάντα εἰς φθοράν^b τῇ ἀποχρήσει 2 Pe 2:12 ζῶα γεγενημένα – εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν^c

2 Pe 1:4 ἀποφυγόντες τῆς – ἐν ἐπιθυμίᾳ φθ. 2:12 → φθείρειν – 19 αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς

φιάλη *phiala (vl fiala)*

Ap 5:8 φ..ας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων 15:7 ἐπτὰ φιάλας – γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ 16:1-4.8.10.12.17 17:1

21:9 ἐπτὰ φιάλας, – τῶν „ἐπτὰ πληγῶν“

φιλάγανθος *benignas* Tit 1:8 ἐπίσκοπον –, φ.

Φιλαδέλφεια Ap 1:11 πέμψον – εἰς Φιλ. 37

φιλαδελφία ^afraternitatis amor ^bcharitas (vl caritas) *fraternitatis*

Rm 12:10 τῇ φιλ.^b εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι

1 Th 4:9 περὶ – τῆς φ.^b οὐ χρείαν ἔχετε γράφ.

Hb 13:1 ἡ φ.^b μενέτω 1 Pe 1:22 τὰς ψυχὰς –

ἡγνικότες – εἰς φ..αν^a ἀνυπόκριτον

2 Pe 1:7 ἐπιχορηγήσατε – ἐν – τῇ εὔσεβειά τὴν φιλ.^a, ἐν δὲ τῇ φιλ.^a τὴν ἀγάπην

φιλάδελφος *fraternitatis amator* 1 Pe 3:8

φιλάνδρους εἶναι S^o – *viros suos amare*

Tit 2:4 ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φ. εἶναι

φιλανθρωπία *humanitas* Act 28:2

Tit 3:4 δτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλ. ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ

φιλανθρώπως *humane* Act 27:3 χρῆσθαι

φιλαργυρία *cupiditas (vl F avaritia)*

1 Ti 6:10 βία – πάντων τῶν κακῶν – ἡ φιλαρ.

φιλάργυρος ^aavarus ^bcupidus

Luc 16:14 οἱ Φαρισαῖοι φ..οι^a ὑπάρχοντες

2 Ti 3:2 ἔσονται – οἱ ἀνθρ. φιλαυτοί, φ..οι^b

φίλαυτος S^o – *seipsum amans* 2 Ti 3:2

φιλεῖν *amare b diligere c osculari*

Mat 6:5 φιλοῦσιν – ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι

10:37 δ φιλῶν πατέρα ἡ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ – – – – – οὐδὲν ἡ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ

23:6 φιλοῦσιν – τὴν πρωτοκλισίαν κτλ. ||

Luc 20:48 ἀσπασμοὺς ἐν τ. ἀγοραῖς

· 26:48 δν φιλήσω^c αὐτός ἔστιν || Mar

14:44c Luc 22:47 ἥγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι^c αὐτόν

Joh 5:20 δ γάρ πατήρ φιλεῖ^b τὸν οὐίον

11:3 δν φιλεῖς ἀσθενεῖς οὐ πῶς ἐφίλει αὐτός

12:25 δ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ | τόν

15:19 δ κόσμος δν τὸ ιδιον ἐφίλει^b

16:27 αὐτὸς – δ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, δπι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε (vg vl praeis)

20:2 τὸν – μαθητὴν δν ἐφίλει δ Ἰησοῦς

21:15 κύριε, σὺ οἶδας δτι φιλῶ σε 18:17 Σί-

μων –, φιλεῖς με; ἐλυπήθη – δπι εἰ- πεν – τὸ τρίτον φιλεῖς με; – σὺ γινώσκεις δτι φιλῶ σε

1 Co 16:22 εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, ήτω

Tit 3:15 τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει

Ap 319 „ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδό.“
2215 πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος

φιλήδονος S° – *voluptatum amator*
2 Ti 3 4 φιλήδονοι μᾶλλον ἡ φιλόθεοι

φίλημα osculum

Luc 745 φίλημά μοι ούκ ἔδωκας· αὕτη δέ
2248 φ..τι τὸν υἱὸν τ. ἀνθρώπ. παραδίδωσ;
Rm 1618 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φ..τι ἀγίῳ
1 Co 1620 2 Co 1312 1 Th 528 τοὺς
ἀδελφοὺς πάντας 1 Pe 514 ἐν φ..τι
ἅγαπης (vng *in osculo sancto*)

Φιλήμων Phm 1 **Φίλητος** 2 Ti 217

φιλία amicitia Jac 44 ἡ φιλία τοῦ κόσμου

Φιλιππήσιοι Phl 415 οἴδατε – ὑμεῖς, Φιλιππ.

Φιλιπποι Act 1612 206 Phl 11 1 Th 22

Φίλιππος 1) apostolus

Mat 103 // Mar 318 Luc 614 – Act 113
Joh 143-46.48 65.7 1221.22 148.9

2) unus e septem viris, evangelista

Act 65 85.8.12.13.28-40 218

3) Herodis et Cleopatrae filius

Mar 1613 // Mar 827 – Luc 31

4) primus Herodiadis coniux Philippus
dicitur Mat 143 // Mar 617

φιλόθεος S° – *Dei amator* 2 Ti 34

Φιλόλογος Rm 1615 ἀσπάσασθε Φ..ον

φιλονεικία *contentio* Luc 2224 ἐγένετο

φιλόνεικος *contentiosus*

1 Co 1118 εἰ δέ τις δοκεῖ φ. εἶναι, ἡμεῖς τοι-
αὐτὴν συνήθειαν ούκ ἔχομεν

φιλοξενία S° – *hospitálitas*

Rm 1213 τὴν φιλοξενίαν διώκοντες
Hb 13 2 τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε

φιλόξενος S° – *hospitális*

1 Ti 3 2 δεῖ – τὸν ἐπίσκοπον – εἶναι – φ..ον

Tit 18 μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ φ..ον
1 Pe 4 9 φ..οι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ

φιλοπρωτεύων S° – *qui amat primatum gerere* 3 Jo 9 ὁ φ. αὐτῶν Διοτρεφής

φίλος, φίλη amicus b amica

Mat 1119 τελωνῶν φ. καὶ ἀμαρτωλ. || Luc 734
Luc 7 6 ἐπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης

11 5 τίς – ἔξει φίλον, – , καὶ εἶπῃ αὐτῷ·
φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἅρτους, 6 ἐπ-
ειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὅδου
πρός με 8 εἰ καὶ οὐ δώσει – διὰ τὸ
εἶναι φίλον αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναιδί.

12 4 λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ
1410 φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον

– 12 μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδέ
15 6 συγκαλεῖ τοὺς φίλους ο τὰς φίλας^b

– 29 ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὑφρανθῶ
16 9 ἐαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ

2116 παραδοθήσεσθε – ὑπὸ – φίλων
2312 ἐγένοντο – φίλοι δ τε Ἡρ. καὶ δ Πιλ.

Joh 329 δ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, – , χαίρει
1111 Λάζαρος δ φίλος ἡμῶν κεκοίηται

1513 τὴν ψυχὴν – ὅῃ ὑπὲρ τῶν φ. αὐτοῦ
– 14 ὑμεῖς φίλοι μού ἔστε, ἐὰν ποιήτε 15

ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους, δτι
1912 οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος

Act 1024 τοὺς ἀναγκαίους φίλους (Cornelii)
1931 ὄντες αὐτῷ (sc Paulo) φίλοι 273 ἐπ-

έτρεψεν (sc Julius Paulo) πρὸς
τοὺς φ. πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν

Jac 223 Ἀβραὰμ – „φίλος θεοῦ“ ἐκλήθη
4 4 βιουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου

3 Jo 15 ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου
τοὺς φίλους κατ' ὄνομα

φιλοσοφία *philosophia* Col 28 διὰ τὴν φ.

φιλόσοφοι *philosophi* Act 1718 Ἐπ. καὶ Στ.

φιλόστοργος *diligens* Rm 1210 εἰς ἀλλήλ.

φιλότεκνον εἶναι *filios diligere* Tit 24

φιλοτιμεῖσθαι ^a*contendere* ^b*operam dare*
Rm 1520 φιλοτιμούμενον (vng^c) εὐαγγείζε-
σθαι οὐχ ὅπου ὧνομάσθη Χός

2 Co 5 9 φ..ούμενα^a – εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι

1 Th 411 φ.^b ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἔδια

φιλοφρόνως *benigne* Act 287 φιλ. ἔξενισεν

φιμοῦν ^a*silentium imponere* ^b*alligare os*
^c*obmutescere facere* – φιμοῦσθαι:
^d*obmutescere*

Mat 22:12 δ δὲ ἔφιμώθη ^d 34^a τοὺς Σαδδουκ.
 Mar 1:25 φιμώθηπι ^d καὶ ἔξελθε || Luc 4:35^d
 4:39 τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο ^d
 1 Ti 5:18 „βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις^b“ (v1
infrenabilis os) cfr 1 Co 9:9 v1
 1 Pe 2:16 ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν^c τὴν τῶν
 ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν

Φλέγων Rm 16:14 ἀσπάσασθε – Φλέγοντα

φλογίζειν *inflammare* Jac 3:8 ἡ – φ..ουσα
 τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως (v1 + ἡμῶν
 vg) καὶ φλογίζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης

φλόξ *flamma* Luc 16:24 δδυνῶμαι ἐν τῇ φλό-
 γὶ ταύτῃ Act 7:30 2 Th 1:8 Hb 1:7
 Ap 1:14 ὁφθαλμοὶ – ὡς φ. πυρός 2:18 19:12

φλυαρεῖν S^o – *garrire in* 3 Jo 10 φ..ῶν ἡμᾶς

φλύαρος *verbosus* 1 Ti 5:13 ἀργαὶ – καὶ φ..οι

φοβεῖσθαι *timēre* ^b*pertimēre* (v1 *tim.*) ^c*me-
 tuere* ^d(ἀπό) *terrēti a e**verēti*

1) Deum, dominum, nomen Dei

Mat 10:28 φ..εῖσθε – μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ
 ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι || Luc
 12:5 ὑποδεῖσω – ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε·
 φοβηθῆτε τὸν – ἔχοντα ἔξουσίαν –.
 –, τοῦτον φοβηθῆτε

Luc 1:50 „τὸ ἔλεος αὐτοῦ – τοῖς φοβουμένοις
 αὐτόν“ 18:2 κριτής – τὸν θεὸν μὴ φο-
 βουμένος 4 εἰ καὶ τ. θ. οὐ φοβουμέναι
 – 23:40 οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν –;

Act 10:2 εὐσεβῆς καὶ φοβουμένος τὸν θεόν
 22:35 ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμ. αὐτόν
 13:16 καὶ οἱ φοβουμένοι τὸν θεόν 28

Col 3:22 τὸν κύριον 1 Pe 2:17 „τ. θ. φοβεῖσθε“

Ap 11:18 τὸν μισθὸν – „τοῖς φοβουμένοις“ τὸ
 δυνομά σου 15:4 – 14:7 φοβηθῆτε τὸν
 θεόν 19:5 „οἱ φοβουμένοι αὐτόν“

2) *timere homines, pericula, minas*

Mat 10:28 μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς 28 μὴ φο-
 βεῖσθε (v1 φοβηθῆτε) ἀπὸ τῶν ἀπο-
 κτεννόντων τὸ σῶμα → 1) εἰ μὴ οὖν
 φοβεῖσθε || Luc 12:4 μὴ φοβηθῆτε (v1
 πτοηθῆτε)^d 5.7 μὴ φοβεῖσθε

Mat 14:5 ἐφοβήθη (sc Ἡράδ.) τὸν δχλον ||
 Mar 6:20 ἐφοβεῖτο^c τὸν Ἰωάννην

21:28 φοβούμεδσ τὸν δχλον || Mar 11:32
 ἐφοβοῦντο – Mat 21:46 τὸν δχλον ||

Mar 12:12 Luc 20:19 τὸν λαόν – 22:2
 Joh 9:22 τὸν Ἰουδ. Act 5:28 τ. λαόν

Mar 11:18 ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν (sc τ. Ἰησοῦν)
 Luc 19:21 ἐφοβούμην γάρ σε, δτι – αὐστηρός

Act 9:28 πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν (Saulum)
 Rm 13:3 ὅτελεις δὲ μὴ φοβεῖσθ. τὴν ἔξουσίαν;

Gal 2:12 φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς
 Eph 5:33 ἡ – γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα

Hb 11:23 οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα 27 μὴ
 φοβηθεῖσ^e τὸν ὑμὸν τοῦ βασιλέως

1 Pe 3:6 „μὴ φοβούμεναι^b“ μηδεμίαν „πτόη-
 σιν“ 14 „τὸν δὲ φόβον (*timorem*) αὐ-
 τῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε“

Ap 2:10 μὴ (v1 μηδὲν vg) φοβοῦ ἢ μέλλεις
 πάσχειν

3) φοβ. cum infinitivo, μὴ πως, μὴ ποτε

Mat 1:20 μὴ φοβηθῆσιν παραλαβεῖν Μαρίαν
 2:22 ἐφοβήθη (sc Ἰωσήφ) ἐκεῖ ἀπελθεῖν

Mar 9:32 ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι || Luc
 9:45 ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ ῥήματος

Act 23:10 27:17 μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσιν 29

2 Co 11:3 φοβοῦμαι – μὴ πως – φθαρῇ τὰ νοή-
 ματα ὑμῶν 12:20 μὴ πως ἐλθὼν οὐχ
 οἶους θέλω εὑρω ὑμᾶς

Gal 4:11 φοβοῦμαι ὑμᾶς μὴ πως εἰκῇ κεκο-
 πίσκα εἰς ὑμᾶς

Hb 4:1 φοβηθῶμεν – μήποτε – δοκῇ τις ἔξ
 ὑμῶν ὑστερηκέναι (*deesse*)

4) φοβεῖσθαι absolute positum

Mat 9:8 οἱ δχλοι ἐφοβηθῆσαν Mar 4:41 φόβον
 μέγαν || Luc 8:25 φοβηθέντες δὲ ἐ-

θαύμασαν – Mar 5:15 || Luc 8:35 –
 Mar 5:33 ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ

τρέμουσα – Luc 29 ἐφοβηθῆσαν φό-
 βον μέγαν 10 δ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε

10:31 μὴ οὖν φοβεῖσθε || Luc 12:7 → 2)
 14:27 ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε 30 βλέπων δὲ

τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη || Mar 6:50 Joh
 6:19 ἐφοβηθῆσαν 20 μὴ φοβεῖσθε

17:6 ἐφοβηθῆσαν σφόδρα 7 ἐγέρθητε καὶ
 μὴ φοβεῖσθε || Luc 9:34 ἐφοβηθῆσαν

– ἐν τῷ εἰσελθεῖν – εἰς τὴν νεφέλην
 25:25 φοβηθεῖς – ἔκρυψα τὸ τάλαντον

27:54 Ιδόντες – τὰ γινόμενα ἐφοβηθῆσαν

28:5 μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς 10 μὴ φοβεῖσθε

Mar 5:36 μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε || Luc 8:50

Mar 10:32 ἐθαμβοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο — 16:8 ἐφοβοῦντο γάρ
 Luc 1:13 „μὴ φοβοῦ“, Ζαχαρίας 30 Μαριάμ
 5:10 μὴ φοβοῦ· — ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν
 12:32 μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· εὐδόκησεν δὲ πατήρ ὑμῶν
 Joh 12:15 „μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών“
 19:8 ὁ Πιλάτος·, μᾶλλον ἐφοβήθη
 Act 16:38 ἐφοβήθησαν· δτὶ Ρωμαῖοι 22:29
 18:9 μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει 27:24 Παῦλε
 Rm 11:20 μὴ ψῆλα φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ
 13:4 ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆσ, φοβοῦ
 Hb 13:6 „κύριος ἔμοι βοηθός, οὐ φοβηθήσ.“
 1 Jo 4:18 ὁ — φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ
 Ap 1:17 „μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος·“

φοβερός *terribilis* ^b *horrendus* Hb 10:27 φ..ά — τις ἐκδοχὴ κρίσεως 31 φ..δν^b τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος — 12:21

φόβητρον *terror* Luc 21:11 φ..α — καὶ — σημεῖα

φόβος *timor* ^b *metus*

1) φόβος θεοῦ, τοῦ κυρίου, Χριστοῦ

Act 9:31 πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου
 Rm 3:18 2 Co 5:11 εἰδότες· τὸν φ. τοῦ κυρίου
 2 Co 7:1 ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φ. θεοῦ
 Eph 5:21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φ. Χοῦ
 1 Pe 1:17 ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε

2) reliqui loci

Mat 14:26 ἀπὸ τοῦ φ. ἔκραξαν 28:4 φόβ. αὐτοῦ
 28:8 μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης

Mar 4:41 ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν || Luc 2:8

Luc 1:12 φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν ας ἐγένετο ἐπὶ πάντας φ. 5:28 ἐπλήσθησαν φόβου 7:18 ἔλαβεν — φ. πάντας 8:37 φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο

21:28 ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ

Joh 7:13 διὰ τὸν φ.^b τῶν Ἰουδ. 19:38^b 20:19^b
 Act 2:43 ἐγένετο — πάσῃ ψυχῇ φ. 5:5 μέγας 11:19:17 ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας Ap 11:11

Rm 8:15 οὐ γάρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον (*in timore*) cfr 1 Jo 4:18

13:3 οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ — 7 ἀπόδοτε — τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον

1 Co 2:3 ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ (*tremore*) πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς — 2 Co

7:15 ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν Eph 6:5 ὑπακούετε — μετὰ φόβου καὶ τρόμου Phl 2:12 μετὰ φόβου^b καὶ τρόμου — τὴν ἐσυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε

2 Co 7:5 ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι
 — 11 πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδῆν,
 — ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν

1 Ti 5:20 ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν
 Hb 2:15 ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἡσαν δουλείας

1 Pe 1:17 ἐν φόβῳ — ἀναστράφητε
 2:18 ὑποστασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς
 3:2 τὴν ἐν φόβῳ ἀγνήν ἀναστροφὴν ὑμ.
 — 14 „τὸν — φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε“
 — 16 μετὰ πραστῆτος καὶ φόβου

1 Jo 4:18 φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλὰ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, δτὶ δ φόβος κόλασιν ἔχει

Jud 2:23 οὖς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ
 Ap 18:10 διὰ τὸν φ. τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς 15

Φοίβη Rm 16:1 συνίστημι ὑμῖν Φοίβην

Φοινίκη Act 11:19 15:3 21:2 **Φοῖνιξ** Act 27:12

φοῖνιξ *palma* Joh 12:13 Ap 7:9

φονεύειν *occidere* ^b *homicidium facere*

Mat 5:21 „οὐ φονεύσεις“· δς δ' δν φονεύσῃ 19:18 τὸ „οὐ φον.^b“ || Mar 10:19 „μὴ φ..σῆς“ Luc 18:20 „μὴ φ.“ — Rm 13:9 „οὐ φ.“ Jac 2:11 εἶπεν καί „μὴ φον.“

23:31 υἱοί ἔστε τῶν φ..σάντων τοὺς προφ. — 35 Ζαχαρίου —, δν ἐφ..σατε μεταξύ

Jac 2:11 εὶ δὲ οὐ μοιχεύεις, φονεύεις δέ 4:2 φονεύετε καὶ ζηλοῦτε 5:6 ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον

φονεύς *homicida* Mat 22:7 Act 3:14 28:4

Act 7:52 οὖν νῦν ὑμεῖς — φονεῖς ἐγένεσθε

1 Pe 4:15 μὴ — πις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς

Ap 21:8 22:15 ἔξω — οἱ φ. καὶ οἱ εἰδωλολάτραι

φόνος *homicidium* ^b *caedes* ^c *occisio*

Mat 15:19 ἔξέρχονται — φόνοι || Mar 7:21 φόνοι

Mar 15:7 || Luc 23:19.25 διὰ στάσιν καὶ φόνον

Act 9:1 ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου^b εἰς

Rm 1:29 μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος

Gal 5:21 φθόνοι (v1 + φόνοι v2) μεθάι, κῶμοι

Hb 11:37 ἐν φόνῳ^c μαχαίρης ἀπέθανον

Ap 9:21 οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν

φορεῖν *portare b^{indai} c^{vestiri}*
 Mat 11 8^c τὰ μαλακά Joh 19 5 Jac 2 3^b
 Rm 13 4 οὐ γάρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ
 1 Co 15 49 καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ
 χοϊκοῦ, φορέσωμεν (νι..σομεν) καὶ
 τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου

φόρος *tributum* Luc 20 22 23 2 Rm 13 6.7

φορτίζειν *onerare* Mat 11 28 πάντες οἱ κοπι-
 ὕντες καὶ πεφορτισμένοι – Luc 11 48 φ..
 ετε τοὺς ἀνδρῶπους φορτία (*oneribus*)

φορτίον *onus b^{sarcinae}* Mat 11 30 δ – ζυγός
 μου χρηστὸς καὶ τὸ φ. μου ἐλαφρόν
 Mat 23 4 δεσμεύουσιν – φορτία βαρέα (νι.. καὶ
 δυσβάστακτα vg) || Luc 11 48 φορτίζετε
 τοὺς ἀνδρ. φορτία δυσβ., καὶ αὐτοὶ – οὐ
 προσψάυετε τοῖς φ.^b – Act 27 10
 Gal 6 6 ἔκαστος – τὸ ὕδιον φορτίον βαστάσει

Φορτουνάτος 1 Co 16 17 ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ – Φ.

φραγέλλιον S^o – *flagellum* Joh 2 15 ἐκ σχον.

φραγελλοῦν S^o – *flagellare b^{flagellis}*
caedere Mat 27 26 || Mar 15 15^b

φραγμός *sepes* (νι.. *saepe*) b^{maceria}
 Mat 21 33 „φραγμὸν – περιέθηκεν“ || Mar 12 1
 Luc 14 23 ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς
 Eph 2 14 τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ^b λύσας

φράζειν *edisserere* Mat 15 15 παραβολήν

φράσσειν ^a*obliturare* – pass: b^{obstrui} cⁱⁿ⁻
fringi Rm 3 19 Ἰνα πᾶν στόμα φραγῆ^b
 2 Co 11 10 ἡ καύχησις – οὐ φραγήσεται^c εἰς ἐμέ
 Hb 11 33 ἔφραξαν^a στόματα λεόντων

φρέαρ *ruteus* Luc 14 5 Joh 4 11.12
 Ap 9 1 κλείσι τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου 2

φρεναπατᾶν S^o – *seducere* Gal 6 3 ἐαυτόν

φρεναπάτης S^o – *seductor* Tit 1 10 φ..αι

φρένες *sensus* 1 Co 14 20 μὴ παιδία γίνεσθε
 ταῖς φρεσίν, – ταῖς δὲ φρ. τέλειοι γίνεσθε

φρίσσειν *contremiscere* (..esc.) Jac 2 19

φρονεῖν *sapere b^{sentire}*
 Mat 16 23 οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ
 τῶν ἀνθρώπων || Mar 8 33
 Act 28 22 παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἢ φρονεῖς^b
 Rm 8 5 τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν
 11 20 μὴ ὑψηλὰ φρόνει 12 16 τὰ ὑψηλά
 12 3 μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' δ δεῖ φρονεῖν,
 ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν
 – 16 τὸ αὐτὸ οὐ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες^b
 15 5 τὸ αὐτὸ φρ. ἐν ἀλλήλοις κατὰ
 Χὸν Ἰησ. 2 Co 13 11 τὸ αὐτὸ φ..εἴτε
 Phl 2 2 Ἰνα τὸ αὐτὸ φ..ῆτε, –, τὸ ἐν
 φ..οῦντες^b 4 2 τὸ αὐ. φρονεῖν ἐν κυρίῳ
 14 6 δ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ
 1 Co 13 11 ἐφρόνουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμην
 Gal 5 10 πέποιθα – δτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε
 Phl 1 7 καθὼς ἐστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρο-
 νεῖν^b ὑπὲρ πάντων ὑμῶν
 2 5 τοῦτο φ..εἴτε^b ἐν ὑμῖν δ καὶ ἐν X.
 3 15 ὅσοι – τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν^b. καὶ
 εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, – τοῦτο
 – 19 οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες
 4 10 ἡδη ποτὲ ἀνεδάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ
 φρονεῖν^b. ἐφ' φ καὶ ἐφρονεῖτε^b
 Col 3 2 τὰ ἄνω φ..εἴτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
φρόνημα *prudentia b^{sapientia}* c(τί τὸ φρό-
 νημα) *quid desideret*
 Rm 8 6 τὸ – φρ. τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ
 φρ. τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ ειρήνη 7 τὸ
 φρ.^b τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν 27 οἰ-
 δεν τί τὸ φρόνημα^c τοῦ πνεύματος

φρόνησις *prudentia* Luc 1 17 „ἐπιστρέψαι“ –
 ἀπειδεῖς ἐν φρονήσει δίκαιων
 Eph 1 8 χάριτος –, ἡς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς
 ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει

φρόνιμος, φρονίμως *prudens b^{prudenter}*
capiens Mat 7 24 ἀνδρὶ φρονίμῳ^c
 Mat 10 18 γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
 24 45 τίς ἄρα ἐστὶν δ πιστὸς δοῦλος καὶ
 φρ.-; || Luc 12 42 οἰκονόμος δ φρ.
 25 2 καὶ πέντε φρόνιμοι 4.8^c 9
 Luc 16 8 ὅπι φρονίμως^b ἐποίησεν – φ..ώτεροι
 ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός
 Rm 11 25 Ἰνα μὴ ἥτε ἐν (νι.. παρ' vg dat) ἐαυ-
 τοῖς φρόνιμοι^c 12 18 „μὴ γίνεσθε φρό-
 νιμοι παρ' ἐαυτοῖς“
 1 Co 4 10 ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ
 10 15 ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς
 2 Co 11 19 ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φ..οι^c ὅντες

φροντίζειν *curare* Tit 3:8 Ήνα φ..ωσιν καλῶν
ἔργων προΐστασθαι οι πεπιστευκότες

φρουρεῖν *castodire* 2 Co 11:32 τὴν πόλιν
Gal 3:23 ὑπὸ νόμον ἐφ..ούμενα συγκλειόμ.
Phl 4:7 φ..ήσει τὰς καρδίας ὑμῶν – ἐν Χῷ
1 Pe 1:5 τοὺς – φ..ουμένους – εἰς σωτηρίαν

φρυάσσειν *fremere* Act 4:25 „έφρυάξαν“

φρύγανον *sarmenitam* Act 28:3

Φρυγία Act 2:10 16:8 18:23 **Φύγελος** 2 Ti 1:15

φυγή *fuga* Mat 24:20 μὴ – χειμῶνος

φύειν ^a*germinare* – φυῆναι ^b*nasci* ^c*oriri*
Luc 8:6 φυὲν^b ἔξηράνθη σ φυὲν^c ἐποίησεν
καρπόν – Hb 12:15 „μὴ τις ῥῖξα πι-
κρίας δνω φύουσα^a ἐνοχλῇ“

φυλακή *carcer* ^b*custodia* ^c*vigilia* ^d*hora*
Mat 5:25 μῆποτε – εἰς φυλακὴν βληθήσῃ || Luc
12:58 – Mat 14:3 Ἰωάννην – ἐν φ..ῇ ἀπ-
έθετο 10 ἀπεκεφάλισεν – ἐν τῇ φ.. || Mar
6:17 ἔδησεν – ἐν φ.. 27 Luc 3:20 κατέκλεισεν
Joh 3:24 οὕπω – ἡν βεβλημένος εἰς τὴν φ..
Ἰωάννης – Mat 18:30 ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
φ.. ἔως ἀποδῷ – Luc 21:12 παραδιδόντες
εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς^b 23:19
ἡν – βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ 25
14:25 τετάρτη δὲ φυλακῆ^c τῆς νυκτός ||
Mar 6:18 περὶ τετάρτην φυλακῆν^c
24:43 ποία φυλακῆ^d ὁ κλέπτης ἔρχεται
25:36 ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε 39:43.44
Luc 2:8 ποιμένες – φυλάσσοντες φυλακάς^c
12:38 κἀν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ^c ἔλθῃ
22:33 μετὰ σοῦ – εἰς φυλ.. καὶ εἰς θάνατον
Act 5:19.22.25 οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ
8:3 δῆδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς
φ..ῆν^b 22:4^b 26:10 πολλοὺς – τῶν ἀ-
γίων – ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα
12:4 δν (sc Πέτρον) – ἔθετο εἰς φ.. 5:10 δι-
ελθόντες δὲ πρώτην φυλακήν^b 17
16:23 ἔβαλεν εἰς φ.. 24 εἰς τὴν ἐσωτέραν φ..
27.37.40 ἔξελθόντες – ἀπὸ τῆς φυλ..
2 Co 6:5 συνιστάνοντες ἔσυτοὺς ὡς θεοῦ διά-
κονοι, – ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς
11:23 ἐν φ..αῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς
Hb 11:36 πεῖραν ἔλαβον – δεσμῶν καὶ φ..ῆς
1 Pe 3:19 τοῖς ἐν φ..ῇ πνεύμασιν – ἐκήρυξεν
Ap 2:10 μέλλει βάλλειν διάβολος ἐξ ὑμῶν

εἰς φυλακὴν ἵνα „πειρασθῆτε“
Ap 18:2 φ..^b παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου
καὶ φ..^b παντὸς δρνέου ἀκαθάρτου
20:7 λυθήσεται δ σαταν. ἐκ τῆς φ.. αὐτοῦ

φυλακίζειν *concludere in carcere*
Act 22:19 ἥμην φ..ων – τοὺς πιστεύοντας

φυλακήριον *S°* – *phylacteriam* Mat 23:5

φύλαξ *custos* Act 5:23 12:6.19

φυλάσσειν, ..εσθαι *custodire* ^b*conservare*
^c*observare* ^d*servare* ^e*se abstinēre*
^f*cavēre* ^g*se custodire* ^h*devitare*

1) *praecepta, legem, decreta*

Mat 19:20 ταῦτα πάντα ἐφύλαξα (νι.. ἀμην) ||
Mar 10:20 ἐφ..ξάμην^c Luc 18:21 ..ξα
Luc 11:28 μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ καὶ φυλάσσοντες

Joh 12:47 ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ φυλάξῃ, ἔγὼ οὐ κρίνω αὐτόν

Act 7:53 ἐλάβετε τὸν νόμον –, καὶ οὐκ ἐφ-
λάξατε – 21:24 στοιχεῖς – φ..ων τ. νό.

16:4 φ..ειν τὰ δόγματα – (τῶν ἀποστόλ.)
Rm 2:28 ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώμα-
τα τοῦ νόμου φυλάσσῃ

Gal 6:13 οὐδὲ γάρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ
νόμον φυλάσσουσιν

1 Ti 5:21 ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίμ.

2) *reliqui loci*

Luc 2:8 ποιμένες – φ..οντες – 8:29 11:21 αὐλήν
12:15 φ..εσθὲ^f ἀπὸ πάσης πλεονεξίας

Joh 12:25 εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν (sc
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ)

17:12 ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς – ἀπώλετο εἰ μή

Act 12:4 22:20 ἴματια 23:35 28:16
21:25 φ..εσθαι^e αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον
καὶ αἷμα καὶ πνικτόν

2 Th 3:3 ὑμᾶς – φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ

1 Ti 6:20 τὴν παραδήκην φύλαξον 2 Ti 1:14 τὴν
καλὴν παραδήκην φύλαξον

2 Ti 1:12 δυνατός ἐστιν τὴν παραδήκην μου
φυλάξαι^d εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν
4:15 Ἄλεξ. – δν καὶ σὺ φυλάσσου^h

2 Pe 2:5 Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν
3:17 φυλάσσεσθε^e ἵνα μὴ – ἐκπέσητε τοῦ
ἰδίου στηριγμοῦ

1 Jo 5:21 φ..ξατε^g ἔσυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων

Jud 24 φυλάξαι^b ὑμᾶς ἀπταίστους

φυλή *tribus*1) duodecim *tribus Israel*

Mat 19:28 κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσρ. || Luc 22:30 – 23:8 ἐκ φυλῆς Ἀσήρ Act 13:21 Βενιαμίν (Rm 11:1 Phl 3:6) – Jac 1:1 ταῖς δώδεκα φ. ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ – Ap 7:4-8 ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ 21:12 Hb 7:13 φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν 14 ἐξ Ἰουδαίας –, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ιερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν
Ap 5:5 ἐνίκησεν δ „λέων“ δ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδαίας

2) aliae gentes

Mat 24:30 „πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς“ Ap 1:7
Ap 5:9 ἡγόρασσας τῷ θεῷ – ἐκ πάσης φυλῆς
7:9 11:9 13:7 ἔξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλήν
14:8 εὐαγγελίσαι – ἐπὶ πᾶν ἔθν. καὶ φ..ήν

φύλλον *folium* Mat 21:19 οὐδὲν – εἰ μὴ φύλλα
|| Mar 11:13 – Mat 24:32 || Mar 13:28
Ap 22:2 „τὰ φ. – εἰς θεραπείαν“ τῶν ἐθνῶν

φύραμα *massa* ^b*conspersio* Rm 9:21 11:18
1 Co 5:6 μικρὰ ζύμη δλον τὸ φύραμα ζυμοῖ
(Gal 5:9) 7 ἵνα ἡτε νέον φύραμα^b

φυσικός S^o – *naturalis* φ..ῶς S^o – ^b*n..liter*
Rm 1:28 μετήλλαξαν τὴν φ..ήν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν 27 ἀφέντες τὴν φ. χρῆσιν
2 Pe 2:12 ὡς – ζῶα γεγεννημένα φυσικὰ (v1 ..κῶς vg^b) εἰς ἄλωσιν Jud 10:8 σα δὲ φυσικῶς^b ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται

φυσιοῦν, ..οῦσθαι *inflare*, *inflari*
1 Co 4:6 ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φ..οῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου 18:19 οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν 5:2 πεφυσιωμένοι ἐστέ –;
8:1 ἡ γνῶσις φυσιοῦ, ἡ δὲ ἀγάπη 13:4 ἡ ἀγάπη – οὐ φυσιοῦται
Col 2:18 εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

φύσις *natura* ^b(κατὰ φύσιν) *naturalis*
^c(φύσει *semel*) *naturaliter*
Rm 1:28 εἰς τὴν παρὰ φύσιν (sc χρῆσιν)
2:14 δταν – φύσει^c τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν – 27 κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία
11:21 τῶν κατὰ φύσιν^b κλάδων οὐκ ἐφεστο 24 ἐκ τῆς κατὰ φ.^b – ἀγριελαίου

καὶ παρὰ φ. ἐνεκεντρίσθης –, πόσῳ μᾶλλον – οἱ κατὰ φ. ἐγκεντρίσθησονται τῇ ἴδιᾳ ἐλαίᾳ

1 Co 11:14 οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς –; Gal 2:15 ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἑ-
4:8 τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς | Ἰθνῶν Eph 2:3 ἡμεδα τέκνα φύσει ὀργῆς
Jac 3:7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων – δεδάμα-
σται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ
2 Pe 1:4 ἵνα – γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως

φυσίωσις S^o – *inflatio* 2 Co 12:20 μὴ πως – φ.

φυτεία *plantatio* φυτεύειν *plantare*
^b*pastinare* ^c(pass) *transplantari*

Mat 15:13 πᾶσα φυτεία ἦν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατέρ μου ὁ οὐράνιος
21:33 „ἐφύτ. ἀμπελῶνα“ || Mar 12:1^b Luc 20:9
Luc 13:6 συκῆν – πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελ.
17:6 φυτεύθητι (v1 D μεταφυτεύθητι^c) ἐν τῇ ὅλασσῃ (v1 εἰς τὴν ὅλα.)
– 28 ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν
1 Co 3:6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν
– 7 οὗτε δ φ..ων ἐστίν τι οὔτε δ ποτίζων
8 δ φ..ων δὲ καὶ δ ποτίζων ἐν εἰσιν
9:7 τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει;

φωλεός S^o – *fouea* Mat 8:20 || Luc 9:58

*φωνεῖν non est nisi in Evv Act Ap
cantare ^bclamare ^cexclamare
^d vocare ^e vocem dare

Mat 26:34 πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι 74 ἐφώνησεν 75 || Mar 14:30 δις ἀλ. φω.ε (v1 68) 72 ἐκ δευτέρου ἀλ. ἐφώ. κτλ. Luc 22:34 οὐ φωνήσει σήμερον ἀλ. ἐως τρίς με 80.81 Joh 13:38 18:27

27:47 Ἡλίαν φωνεῖ^d οὗτος || Mar 15:35^d
Mar 1:26 φωνῆσαν^c φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν
Luc 14:12 μὴ φώνει^d τοὺς φίλους σου 23:46 φωνήσας^b φωνῇ μεγάλῃ δ Ἰησοῦς
Joh 10:3 τὰ – πρόβατα φωνεῖ^d κατ' ὅνομα 17:17 δτε τὸν Λάζ. ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μν.
13:18 ὑμεῖς φωνεῖτε^d με· δ διδάσκαλος

*φωνή νοξ

Mat 3:3 „φωνὴ βιῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ“ || Mar 1:3 Luc 3:4 Joh 1:29 ἐγὼ „φωνή“
– 17 φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· || Mar 1:11 Luc 3:22 – Joh 12:28.30
17:5 φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· || Mar 9:7 Luc 9:35.36 cfr 2 Pe 1:17.18

Mat 24:31 τοὺς ἀγγέλους – „μετὰ σάλπιγγος (v1 + καὶ φωνῆς νγ) μεγάλης“
27:48 ἀνεβόησεν δὲ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
 50 || **Mar 15:34.37** **Luc 23:48**

Mar 1:28 πνεῦμα – φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ ἔξ-
 ηλθεν – 57 **Luc 4:33** 8:28 → **Act 8:7**

Luc 17:15 μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν
 θεόν **18:37** αἰνεῖν τὸν θεόν

23:23 φ..αῖς μεγ. αἴτούμενοι αὐτὸν σταυ-
 ρωθῆναι, καὶ κατίσχουν αἱ φωναί

Joh 3:8 τὴν φ. αὐτοῦ (sc τοῦ πνεύ.) ἀκούεις
 – 29 χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου
5:25 οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ
 νιοῦ τοῦ θεοῦ 28
 – 37 οὕτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόστε

10:3 τὰ πρόβατα τῆς φ. αὐτοῦ ἀκούει 4
 οἵδασιν τὴν φ. αὐτοῦ εἰς οὐκ οἵδασιν
 τῶν ἀλλοτρίων τὴν φ. 18 τῆς φ. μου
 ἀκούσουσιν 27 **idem**

18:37 πᾶς δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει
 μου τῆς φωνῆς

Act 7:31 ἐγένετο φωνὴ κυρίου· „Ἐγὼ δὲ θεός“
8:7 βιώντα φωνῇ μεγάλῃ ἔξηρχοντο
9:4 ἡκουσεν φωνήν της 22:7.9 26:14
10:13 ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτὸν 15:11.9
12:22 θεοῦ φ. (v1 φωναὶ νγ) καὶ οὐκ ἀνθρ.
13:27 τὰς φ. τῶν προφητῶν – ἐπλήρωσαν

1 Co 14:7 τὰ ἄψυχα φ..ήν διδόντα, εἴτε αὐλός
 – 8 ἔαν δῆλον σάλπιγξ φωνὴν δῷ 10 το-
 σαῦτα – γένη φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ
 11 ἔαν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύν. τῆς φ.

Gal 4:20 ἥδελον – ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου

1 Th 4:18 ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου –, καταβήσεται

Hb 3:7 „σήμερον ἔαν τῆς φ. αὐτοῦ ἀκούση-
 τε“ 15:47 – 12:19.26 – 2 Pe 2:16

Ap 1:10 φωνὴν μεγ. ὡς σάλπιγγος (41) 12:15
 „ἡ φ. αὐτοῦ ὡς φ. ὑδάτων“ 14:2 19:6
3:20 ἔαν πις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου
4:5 „φωναὶ καὶ βρονταὶ“ 6:1 ὡς φωνῇ (v1
 ..νην νγ) βροντῆς 8:5 10:3 ἐλάλησαν
 αἱ ἐπτά βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς
 11:19 14:2 16:18 19:6 „ὡς φ..ήν δχλου“

5:2 κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ 12 λέ-
 γοντες 6:10 7:2.10 8:13 10:3 14:7.9.15 19
 17 18:2 ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ (v1 ἰσχύι νγ
 fortitudine v1 forti uoce)

– 11 φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν 6:8 φωνὴν
 ἐν μέσῳ τῶν – ζώων 7 – 8:13
9:9 ἡ φ. τ. πτερύγων – „ὡς φ. ἀρμάτων“
 – 13 φωνὴν μίαν ἐκ τῶν – κεράτων τοῦ θυ-
 σιαστηρίου 10:4 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 8
 11:12.15 ἐν τῷ οὐρ. 12:10 14:2.13 ἐκ τοῦ

οὐρ. 16:1 „ἐκ τοῦ ναοῦ“ 17 18:4 19:5
 ἀπὸ τοῦ θρόνου 21:3 ἐκ τοῦ θρόνου
Ap 10:7 ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐ-
 βδόμου ἀγγέλου

14:2 ἡ φ. – ὡς κιθαρώδων 19:1 δχλου 6
 18:22 φ. κιθαρώδων – „καὶ φ. μύλου“ οὐ μὴ
 ἀκουσθῇ – ἐπὶ 23 „φωνὴ νυμφίου καὶ
 νύμφης“ οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοί

φῶς lux b lamēn c ignis

Mat 4:18 „φ. εἶδεν μέγα, – φ. ἀνέτειλεν αὐτ.“
5:14 ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου
 – 16 λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
6:23 εἰ – τὸ φ. b τὸ ἐν σοὶ σκότος ἔστιν ||
Luc 11:35 σκόπει – μὴ τὸ φ. b – ἔστιν
10:27 εἴπατε ἐν τῷ φωτί b || **Luc 12:3** ἐν τῷ
 φωτί b ἀκουσθήσεται

17:2 τὰ δὲ ἴματα αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ
 ὡς τὸ φῶς (v1 χιών νγ πίχ)

Mar 14:64 θερμαινόμενος πρὸς τὸ φ. c || **Luc 22:**
 58 καθήμενον πρὸς τὸ φῶς b

Luc 23:2 „φῶς b εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν“
8:18 ἵνα οἱ εἰσπορευόμ. βλέπωσιν τὸ φ. b
16:8 ὑπὲρ τοὺς οὐιοὺς τοῦ φωτός – εἰσιν

Joh 1:4 ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων
 – 5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει
 – 7 ἥλθ. –, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φ. b 8
 οὐκ ἦν – τὸ φ., ἀλλ’ ἵνα μ. περὶ τοῦ φ. b
 – 9 ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν → 1 Jo 2:8
3:19 τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ
 ἤγαπησαν οἱ ἀνθρ. μᾶλλον τὸ σκό-
 τος ἢ τὸ φῶς 20 δὲ φαῦλα πράσσων
 μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς
 τὸ φῶς 21 δὲ ποιῶν τὴν ἀληθείαν
 ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς

5:25 ὑμεῖς δὲ ἥδελήσατε ἀγαλλιαμῆναι
 πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ

8:12 ἐγὼ εἰμι τὸ φ. τοῦ κόσμου· δὲ ἀκο-
 λουθῶν μοι – ἔξει τὸ φ. b (v1 a) τῆς
 ζωῆς 9:5 δταν ἐν τῷ κόσμῳ ὡς, φῶς
 εἰμι τοῦ κόσμου 12:48 ἐγὼ φῶς εἰς
 τὸν κόσμον ἐλήλυθα

11:9 δπι τὸ φ. τοῦ κόσμου τούτου βλέπει
 – 10 δπι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ

12:35 ἔπι μικρὸν χρόνον τὸ φ. b ἐν ὑμῖν ἔ-
 στιν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε

– 36 ὡς τὸ φ. ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φ.,
 ἵνα οὐοι φωτὸς γένησθε (sillis)

Act 9:3 αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ 22:8 φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ 9 τὸ
 μὲν φῶς b ἐθεάσαντο 11 b 26:13 b

12:7 ἴδού ἀγγελος –, καὶ φῶς b ἐλαμψεν

Act 13:47 „τέθεικά σε εἰς φῶς (v1b) ἐθνῶν“
 16:29 αἱτήσας δὲ φῶτα^b εἰσεπήδησεν
 26:18 ἐπιστρέψαι „ἀπὸ σκότους εἰς φῶς“
 – 23 φ.^b μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ
 Rm 2:19 σεαυτὸν – εἶναι – φῶς^b τῶν ἐν σκότει
 13:12 ἐνδυσώμεδα – τὰ ὅπλα τοῦ φωτός
 2 Co 4:6 δὲ εἰπών· ἐκ σκότους φῶς λάμψει
 6:14 τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;
 11:14 μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός
 Eph 5:8 νῦν δὲ φῶς (sc. ἔστε) ἐν κυρίῳ· ὡς
 τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, – εἰ δὲ γάρ
 καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθω-
 σύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ
 – 13 ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φ.^b φανεροῦ-
 ται· πᾶν – τὸ φανερούμενον φ.^b ἔστ.
 Col 1:12 τῷ ικανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα
 τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί^b
 1 Th 5:5 υἱοὶ φωτός ἔστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας
 1 Ti 6:18 φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, δν εἰδεν
 Jac 1:17 καταβαίνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φ.^b
 1 Pe 2:9 τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς
 τὸ ὑαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς^b
 1 Jo 1:5 δὲ ὁ θεὸς φῶς ἔστιν καὶ σκοτία
 – 7 ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς
 αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτί
 2:8 τὸ φῶς^b τὸ ἀληθινὸν ἥδη φαίνει
 – 9 δὲ λέγων ἐν τῷ φ. εἰναι καὶ τὸν ἀ-
 δελφὸν αὐτοῦ μισῶν 10 δὲ ἀγαπῶν
 τὸν ἀδελφὸν – ἐν τῷ φωτί^b μένει
 Ap 18:23 „φ. λύχνου“ οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι
 21:24 „περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τ. φω-
 τὸς^b“ αὐτῆς (sc. τῆς ἀγίας πόλεως)
 22:5 οὐκ ἔχουσιν χρείαν φωτὸς^b λύχνου
 καὶ „φωτὸς^b ἡλίου“, δπ – δὲ θεός

φωστήρ ^alaminar ^blamen Phl 2:15 φαίνεσθε
 ὡς φωστῆρες^a ἐν κόσμῳ – Ap 21:11^b

φωσφόρος S^o – lucifer 2 Pe 1:19 ἔως οὐδε-
 φ. ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν

φωτεινός lucidus Mat 6:22 ὅλον τὸ σῶμα ||
 Luc 11:34.36 – Mat 17:5 νεφέλη φωτεινή

φωτίζειν illuminare

Luc 11:36 ὡς ὅταν δὲ λύχνος τῇ ἀστραπῇ (v1
 τῆς ἀ..ῆς vg) φωτίζῃ σε

Joh 1:9 τὸ φῶς –, δὲ φ..ει πάντα ἄνθρωπον
 1 Co 4:5 δὲ κύριος, δς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ
 τ. σκότους καὶ φανερώσει τ. βιουλάς

Eph 1:18 πεφωτισμένους τοὺς διφθαλμοὺς τῆς
 καρδίας ὑμῶν

3:9 ἐμοὶ – ἐδόθη ἡ χάρις –, – φωτίσαι (v1
 + πάντας vg) τίς ἡ οἰκονομία τοῦ
 μυστηρίου –, ἵνα γνωρισθῇ νῦν

2 Ti 1:10 Χοῦ –, φωτίσαντος – ζωὴν καὶ ἀ-
 φθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου

Hb 6:4 τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας
 10:32 τὰς – ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες

Ap 18:1 ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ
 21:23 „ἡ – δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν“ αὐτήν
 22:5 δὲ „δὲ φωτίσει“ ἐπ’ αὐτούς

φωτισμός illuminatio

2 Co 4:4 εἰς τὸ μὴ αὐγάσσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ
 εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χοῦ

– 6 πρὸς φ..δν τῆς γνώσεως τῆς δόξης
 τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ

X

χαίρειν

1) χαῖρε, χαίρετε, χαίρειν λέγειν
 aue, avete (v1 ha.) ^bave dicere ^csalutem

Mat 26:49 χαῖρε, ἡβαζί 27:29 χαῖρε, βασιλεῦ τῶν
 Ἰουδαίων || Mar 15:18 Joh 19:3
 28:9 Ἰησοῦς ὑπήντησεν – λέγων· χαίρετε

Luc 1:28 χαῖρε, κεχαριτωμένη

Act 15:23 ἀδελφοῖς τοῖς ἔξ ἐθνῶν χαίρειν^c
 23:28 Φήλικι χαίρειν^c Jac 1:1 ταῖς
 δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπο-
 ρᾷ χαίρειν^c

2 Jo 10 χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε^b 11:6

2) laetari, gaudere vg gaudēre

Mat 2:10 ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα
 5:12 χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε || Luc 6:23
 18:13 χαίρει ἐπ’ αὐτῷ μᾶλλον ἦ || Luc 15:5

Mar 14:11 οἱ δὲ – ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγ. || Luc 22:5

Luc 1:14 ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται
 10:20 ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, δὲ τὰ πνεύμ-
 –, χαίρετε δὲ δὲ τὰ δινόματα ὑμῶν
 γέγραπται – 13:17 15:32 19:6.37 23:8

Joh 3:29 χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ
 νυμφίου

4:36 ἵνα δὲ σπείρων διμοῦ χαίρῃ καὶ

Joh 8:56 11:15 χαίρω δί' ὑμᾶς, ὅντα πιστεύσητε,
διότι οὐκ ἡμην ἔκει
14:28 ἔχάρητε ὃν διτι πορεύομαι πρός
16:20 κλαύσετε – ὑμεῖς, διότι κόσμος χαρή-
σεται 22 χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία
20:20 ἔχάρησαν οὖν – ἰδόντες τὸν κύριον
Act 5:41 8:39 11:23 13:48 15:31 ἐπὶ τ. παρακλήσει
Rm 12:12 τῇ ἐλπίδι χαρέσθετε 16 χ. μετὰ χ. ὄντων
16:19 ἔφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς
1 Co 7:30 οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες
13:6 ἡ ἀγάπη – οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ,
συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ
16:17 χαίρω – ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ
2 Co 2:3 ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν (de
quibus) ἔδει με χαίρειν
6:10 ὡς λυπούμενοι ὅτι δὲ χαίροντες
7:7 ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι 13:16
– 9 χαίρω – διτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν
13:9 χαρίσθετε – δταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν
– 11 λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε → Phil 3:1
Phil 1:18 ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσο-
μαι 2:17 εἰ καὶ σπένδομαι –, χαίρω
καὶ συγχαίρω – ὑμῖν 18 καὶ ὑμεῖς χαί-
ρετε καὶ συγχαίρετε μοι
2:28 ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε
3:1 χαίρετε ἐν κυρίῳ 4:4 χαίρετε ἐν κυ-
ρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χ. ετε 10 ἐ-
χάρην – ἐν κυρίῳ μεγάλως δτι
Col 1:24 νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν
2:5 χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν
1 Th 3:9 ἐπὶ – τῇ χαρᾶ ἡ χαρίσθετε δι' ὑμᾶς
5:16 πάντοτε χ..ετε, ἀδιαλείπτως προσεύχ.
1 Pe 4:13 καθδ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χοῦ πα-
θήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀπο-
καλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε
2 Jo 4 ἔχάρην λίαν δτι 3 Jo 3 ἔχάρην – λίαν
Ap 11:10 19:7 „χαρίσθετε“ καὶ „ἀγαλλιῶμεν“

χάλαζα *grando* Ap 8:7 11:19 16:21

χαλᾶν *submittere* (vl *summ.*) ^b *dimittere*
^c *laxare* ^d *mittere* Mar 24 κράβατον Luc
5:4^e δίκτυα ^f ^g Act 9:25 χαλάσσαντες ἐν
σπυρίδι 27:17 τὸ σκεύος 30^d 2 Co 11:33^b

Χαλδαῖοι Act 7:4 ἔξελθῶν ἐκ γῆς Χαλδαίων

χαλεπός ^a *periculus* ^b *saevus* Mat 8:28^b
2 Ti 3:1 δτι – ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί^a

χαλιναγωγεῖν S^o – ^a *refrenare* ^b *freno cir-*
cumducere Jac 126^a γλῶσσαν 32^b τὸ σῶμα

χαλινοί *frena* Jac 3:3 *freni* Ap 14:20
χαλκεύς *aerarius* 2 Ti 4:14 Ἀλέξ. ὁ χαλκεύς
χαλκηδών S^o – *calcedonias* Ap 21:19
χαλκίον *aeramentum* Mar 7:4
χαλκολίβανον S^o – *aurichalcum* (vl *ori..*)
Ap 1:15 „οἱ πόδες αὐτοῦ δμοιοι λ..φ 2:18
χαλκός *aes* ^b *aeramentum* ^c *pecunia*
Mat 10:9 μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν ||
Mar 6:8 – 12:41 χ..ὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον
1 Co 13:1 γέγονα χαλκὸς ἡχῶν – Ap 18:12^b
χαλκοῦς *aereus* Ap 9:20 „εῖδωλα – χ..ᾶ“
χαμαί *in terram* Joh 9:6 18:6 ἐπεσαν χαμαί
Χανάαν Act 7:11 13:19 Χαναναία Mat 15:22
χαρά *gaudium* ^b *laetitia*
Mat 2:10 ἔχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα
13:20 εὐδὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν
(sc τὸν λόγον) || Mar 4:18 Luc 8:13
– 44 ἀπὸ τῆς χ. – αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ
25:21 εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου 23
28:8 μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης Luc
24:52 – 10:17 ὑπέστρεψαν – μετὰ χ.
Luc 1:14 ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις
2:10 εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην
15:7 χ. ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρ-
τωλῷ 10 χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
24:41 ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς
Joh 3:29 χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμ-
φίου. αὐτῇ οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πε-
πλήρωται
15:11 ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἡ καὶ ἡ
χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ 16:24 ἡ πεπλη-
ρωμένη 17:13 ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν
τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς
16:20 ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται
– 21 διὰ τὴν χ. δτι ἐγεννήθη ἄνδρωπος
– 22 τὴν χ. ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν
Act 8:8 πολλὴ χ. ἐν τῇ πόλει (sc Sam.) 12:14
ἀπὸ τῆς χ. οὐκ ἤνοιξεν 13:52 ἐπλη-
ροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύ. ἀγ. 15:3 ἐ-
ποίουν χαρὰν μεγ. – τοῖς ἀδελφοῖς
20:24 ὡς τελειώσω τὸν δρόμον μου (vl +
μετὰ χαρᾶς νγ^o)
Rm 14:17 εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἀγίω
15:13 πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χ. καὶ εἰρήνης

Rm 15:32 Ἰνα ἐν χαρᾶ ἐλθῶν πρὸς ὑμᾶς
 2 Co 1(15) v1 Ἰνα δευτέραν χαρὰν σχῆτε)
 – 24 ἀλλὰ συνεργοί ἔσμεν τῆς χαρ. ὑμῶν
 2 3 δτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν
 7 4 ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν
 – 13 μᾶλλον ἔχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου
 8 2 ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν
 Gal 5:22 ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροδυμία
 Phl 1 4 μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος
 – (7 *socios gaudii mei omnes vos esse*)
 – 25 εἰς τὴν ὑμῶν – χαρὰν τῆς πίστεως
 2 2 πληρώσατέ μου τὴν χ. Ἰνα τὸ αὐτό
 – 29 προσδέχεσθε αὐτὸν – μετὰ πάσης χ.
 4 1 ἀδελφοὶ –, χαρὰ καὶ στέφανος μου
 Col 1:11 μετὰ χαρᾶς εὐχαριστοῦντες
 1 Th 1 8 μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἀγίου
 2:19 τίς – ἡμῶν – χαρὰ ἡ στέφανος καυχήσεως –; 20 ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα (*gloria*) ἡμῶν καὶ ἡ χαρά
 3 9 ἐπὶ πάσῃ τῇ χ. ἡ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
 2 Ti 1 4 σὲ ἰδεῖν, –, Ἰνα χαρᾶς πληρωθῶ
 Phm 7 χ..ἀν – πολλὴν ἔσχον – ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ
 Hb 10:34 τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν
 μετὰ χαρᾶς προσδέξασθε
 12 2 ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς
 – 11 πᾶσα – παιδεία – οὐ δοκεῖ χ..ᾶς εἶναι
 13:17 Ἰνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν
 Jac 1 2 πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, –, δταν
 πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις
 4 9 καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν
 1 Pe 1 8 χαρᾶ^b ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ
 1 Jo 1 4 Ἰνα ἡ χ. ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη 2 Jo 12
 3 Jo 4 μειζοτέραν – οὐκ ἔχω χαράν (v1 χαριν vg), Ἰνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα

χάραγμα S^o – *character* (v1 ca.) b*sculptura*
 Act 17:29 χ..απ^b τέχνης – τὸ ὑεῖον εἶναι ὅμοιον
 Ap 13:18 χάρ. ἐπὶ τῆς χειρὸς – τῆς δεξιᾶς ἡ ἐπὶ τὸ μέτωπον 17 τὸ χ. (v1 + ἡ vg) τὸ
 ὄνομα τοῦ ὑηρίου 149.11 162 1920 204

χαρακτήρ *figura* Hb 13 τῆς ὑποστάσεως

χάραξ *vallum* Luc 19:43 παρεμβαλοῦσιν χ..κα

χαρίζεσθαι *donare* b*damnare* (v1 *donare*)
 Luc 7:21 τυφλοῖς πολλοῖς ἔχαρισατο βλέπειν
 – 42 ἀμφοτέροις ἔχαρισατο 43 ὡς τὸ πλεῖον
 Act 3:14 ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν
 25:11 οὐδείς με δύναται αὐτοῖς (sc accuseribus) χαρίσασθαι 16 χ..εσθαί^b

τινα ἄνθρωπ. πρὶν – κατὰ πρόσωπον
 Act 27:24 κεχάρισται σοι διεδός πάντας τούς
 Rm 8:32 πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα
 ἡμῖν χαρίσεται; (vg prf, v1 fut)
 1 Co 2:12 Ἰνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισμένα τὴν ἡμῖν· ἢ καὶ λαλοῦμεν οὐκ
 2 Co 2 7 ὥστε – μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι 10 ὡς
 δέ τι χ..εσθε (vg prf, v1 prae), κάγω – καὶ γάρ ἐγὼ δι κεχάρισμα, εἴ τι
 κεχάρισμα, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χοῦ
 12:13 χαρίσασθε μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην
 Gal 3:18 τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται δι θεός
 Eph 4:32 χ..όμενοι ἔστωτοις καθὼς καὶ δι θεός
 ἐν Χῷ ἔχαρισατο ὑμῖν (v1 ἡμῖν vg
 v1) Col 3:13 δι κύριος (v1 Χός) ἔχαρ.
 Phl 1:29 ὑμῖν ἔχαρισθη τὸ ὑπέρ Χοῦ – καὶ –
 πάσχειν, τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες
 2 9 ἔχαρισατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπέρ
 Col 2:13 χαρισάμενος ὑμῖν (v1 ὑμῖν vg) πάντα τὰ παραπτώματα
 Phm 22 ἐλπίζω – δτι – χαρισθήσομαι ὑμῖν

χάριν *gratiā* b*causā* c*propter*
 Luc 7:47 οὖν χάριν^c λέγω σοι, ἀφέωνται
 Gal 3:18 τῶν παραβάσεων χάριν^c προσετέθη
 Eph 3:1 τούτου χ. ἐγὼ Παῦλος 14 τούτου χ.
 κάμπτω τὰ γόνατά μου – Tit 1:5
 1 Ti 5:14 λοιδορίας χάριν Tit 1:11 αἰσχροῦ κέρδους χάριν^b
 1 Jo 3:12 καὶ χάριν^c τίνος ἔσφαξεν αὐτόν;

χάρις *gratia* b*gratias*
 Luc 1:30 εὑρες – χάριν παρὰ τῷ θεῷ
 Δαυίδ· δι εὑρεν χ. ἐνώπ. τοῦ θεοῦ
 2:40 χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό (sc τὸ παιδ.)
 – 52 „προέκοπτεν“ ἐν τῇ σοφίᾳ – „καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις“ Act
 7:10 „ἔδωκεν αὐτῷ (sc τῷ Ἰωσήφ) χάριν“ καὶ σοφίσαν „ἐναντίον Φαραω“
 4:22 ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάρ.
 6:32 ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; 33:34 – 17:9
 μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ δτι –;
 Joh 1:14 πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας
 – 16 ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος
 – 17 ἡ χ. καὶ ἡ ἀληθεία διὰ Ἰ. Χοῦ ἐγέν. Act
 2:47 ἔχοντες χάριν πρὸς δλον τὸν λαόν
 4:33 χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ – αὐτούς
 6:8 Στέφ. – πλήρης χ..ος καὶ δυνάμεως
 11:23 ἴδων τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἔχάρη
 13:43 ἐπειδόν – προσμένειν τῇ χ. τοῦ θεοῦ
 14:3 κυρίω τῷ μαρτυροῦντι ἐπὶ τῷ λόγῳ

- τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντη σημεῖα
 Act 14:28 θέλειν ἡσαν παραδεδομένοι τῇ χ. τοῦ
 θεοῦ 15:40 παραδοθεῖς τῇ χ. τ. κυρ.
 15:11 διὰ τῆς χ. τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύ-
 ομεν σωθῆναι 18:27 συνεβάλετο – τοῖς
 πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος (vg^o)
 20:24 διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς
 χ. τοῦ θεοῦ 32 παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ
 κυρίῳ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάρ. αὐτοῦ
 24:27 θέλων τε χάριτα καταδέσθαι τοῖς
 Ἰουδαίοις 25:3 αἰτούμενοι χάριν 9 θέ-
 λων τοῖς Ἰουδαί. χάριν καταδέσθαι
 Rm 1:5 δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστο-
 λήν 12:3 λέγω – διὰ τῆς χ. τῆς δοθεί-
 σης μοι 15:15 ἐπαναμμῆσκαν ὑμᾶς
 διὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν μοι
 - 7 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
 τρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰ. Χοῦ 1 Co
 13:2 Co 12 Gal 1:3 Eph 1:2 Phl 1:2 Col
 1:2 (ἡμῶν.) 1 Th 1:1 (εἰρήνη.) 2 Th 1:2
 (sine ἡμῶν) Phm 3 – 1 Ti 1:2 χάρις,
 ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ
 Χοῦ Ἰ. τοῦ κυρίου ἡμῶν 2 Ti 1:2 –
 Tit 1:4 χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ
 πατρὸς καὶ Χοῦ Ἰ. τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
 3:24 δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάρ.
 4:4 διὰ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν
 (- 5 vg sec. *propositum gratiae Dei vi^o*)
 - 16 ἐκ πίστεως, ὕνα κατὰ χάριν
 5:2 προσαγωγὴν – εἰς τὴν χάριν ταύτην
 - 15 ἡ χ. τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάρι-
 πι – εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν
 - 17 οἱ τ. περισσείαν τῆς χ. – λαμβάνοντες
 - 20 ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις 21 ὕνα –
 καὶ ἡ χ. βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης
 6:1 ἐπιμένωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, ὕνα ἡ χάρις
 πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο
 - 14 οὐ γάρ ἔστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ
 χάριν 15 ἀμαρτήσωμεν, διτι οὐκ ἐσμὲν
 ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν;
 - 17 χάρις^b δὲ τῷ θεῷ διτι ἡτε δοῦλοι
 7:25 χάρις τῷ θεῷ (v1 εὐχαριστῶ et χάρις
 τοῦ θεοῦ vg) διὰ Ἰ. Χοῦ τοῦ κυρ.
 11:5 λεῖμμα κατ’ ἐκλογὴν χ..τος γέγονεν
 - 6 εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἔξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ
 χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις
 12:6 κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν
 16:20 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μεδ'
 ὑμῶν (v1 24 vg) 1 Th 5:28 1 Co 16:23
 (sine ἡμῶν) 2 Th 3:18 Ἰησ. Χοῦ μετὰ
 πάντων ὑμῶν Gal 6:18 μετὰ τοῦ πνεύ-
 ματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν Phl 4:23

- (sine ἡμῶν Phm 25) 2 Co 13:13 ἡ χ.
 τοῦ κυρ. Ἰ. Χοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θε-
 οῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου πνεύ-
 ματος μετὰ πάντων ὑμῶν Eph 6:24 ἡ
 χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων
 τὸν κύρ. ἡμῶν Ἰ. Χὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ
 Col 4:18 ἡ χάρις μεδ' ὑμῶν 1 Ti 6:21
 2 Ti 4:22 Tit 3:15 μετὰ πάντων ὑμῶν
 1 Co 1:4 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ – ἐπὶ τῇ χάρ. τοῦ
 θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 3:10 κατὰ τὴν χ. τοῦ θεοῦ τὴν δοθείσαν
 μοι – ὑμέλιον ἔθηκα 15:10 χάριτι –
 θεοῦ εἰμὶ δι εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ
 ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, – περισ-
 σότερον – ἐκοπίασσα, οὐκ ἔγω δὲ ἀλ-
 λὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σὺν ἐμοὶ
 10:30 εἰ ἔγω χάριτι (*cum gratia*) μετέχω
 15:57 τῷ δὲ θεῷ χάρις^b τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ
 νίκος → 2 Co 2:14
 16:3 ἀπενεγκεῖν τὴν χ. ὑμῶν εἰς Ἱερουσ.
 2 Co 1:12 οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάρι-
 τι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ
 - 15 ἵνα δευτέραν χάριν (v1 χ..ἀν) σχῆτε
 - 2:14 θεῷ χάρις^b τῷ πάντοτε θριαμβεύ-
 οντι ἡμᾶς 8:16 χ..^b – τῷ θεῷ τῷ διδόν-
 πι – σπουδὴν 9:15^b ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγή-
 τῷ αὐτοῦ δωρεῆ
 - 4:15 ἵνα ἡ χάρις πλεονάσσασα – περισ-
 σεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ
 - 6:1 μὴ εἰς κενὸν τὴν χ. τ. θ. δέξασθαι
 - 8:1 τὴν χάρ. τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν
 ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδ. 4 δεόμε-
 νοι ἡμῶν τὴν χάρ. καὶ τὴν κοινωνίαν
 τῆς διακονίας 6 ὕνα – ἐπιτελέσῃ εἰς
 ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην 7 ὕνα –
 ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε
 - 9 γινώσκετε γάρ τὴν χάριν τοῦ κυρί-
 ου –, διτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν
 - 10 συνέκδημος ἡμῶν ἐν τῇ χάρ. ταύτῃ
 - 9:8 πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς
 - 14 διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χ. τοῦ θεοῦ
 - 12:9 ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ – δύναμις
 - Gal 1:6 τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χ..πι Χοῦ
 - 15 διὰ καλέσας (sc με) διὰ τῆς χ. αὐτοῦ
 - 2:9 γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθείσαν μοι
 - 21 οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ
 - 5:4 τῆς χάριτος ἔχεπέσατε
 - Eph 1:6 εἰς ἐπαινον δόξης τῆς χ..τος αὐτὸῦ
 - 7 κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χ. αὐτοῦ 27
 τὸ ὑπερβάλλον πλοῦ. τῆς χ. αὐτοῦ
 - 2:5 χάριτι ἔστε σεσωμένοι 8 τῇ γάρ χ.
 ἔστε σεσωσμ. διὰ πίστεως· – οὐκ ἔξ

Eph 3 2 τὴν οἰκονομίαν τῆς χάρ. τοῦ θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς 7 κατὰ τὴν
δωρεὰν τῆς χ. τοῦ θ. τῆς δοθείσης
μοι 8 ἐμοὶ – ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, –
εὐαγγελίσασθαι τὸ – πλοῦτος

4 7 ἔκαστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατά
– 29 ἵνα δῷ (sc δ λόγος) χάριν τοῖς ἀκού-
ουσιν Col 4 6 δ λόγος ὑμῶν πάντοτε
ἐν χάριτι, ἀλλοι ἡρτυμένος

Phl 1 7 συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος (vg
gaudii) πάντας ὑμᾶς δηντας

Col 1 8 ἐπέγνωτε τὴν χ. τοῦ θ. ἐν ἀληθείᾳ
3 18 ἐν τῇ χάρ. ἔδοντες ἐν ταῖς καρδίαις

2 Th 1 12 κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ
κυρίου Ἰησοῦ χοῦ

2 18 δ – δοὺς – ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι

1 Ti 1 12 χάριν δ ἔχω (ago) τῷ ἐνδυναμοῦντί^a
με Χῷ 2 Ti 1 3 δ τῷ θεῷ, δ λατρεύω
– 14 ὑπερεπλεόνασεν – ἡ χάρις τοῦ κυρίου

2 Ti 1 9 κατὰ ἴδιαν πρόδησιν καὶ χάριν, τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χῷ Ἰησοῦ

2 1 ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χῷ Ἰ.
Tit 2 11 ἐπεφάνη – ἡ χάρ. τοῦ θεοῦ σωτήριος

3 7 δικαιωθέντες τῇ ἑκίνου χάριτι

Hb 2 9 δύπας χάριτι (v1 χωρίς) θεοῦ ὑπὲρ
παντὸς γεύσηται ὅντας
4 18 προσερχώμεθα – τῷ θρόνῳ τῆς χά-
ριτος, ἵνα – χάριν εὑρωμεν

10 29 τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας
12 15 μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χ. τοῦ θεοῦ
– 28 ἔχωμεν (v1 ..ομεν vg) χάριν, δι' ἡς
λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ

13 9 καλὸν – χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρ-
δίαν, οὐ βρώμασιν
– 25 ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν

Jac 4 8 μείζονα δὲ „δίδωσιν χάριν“ – ταπει-
νοῖς δὲ δίδωσιν χάριν“ 1 Pe 5 5

1 Pe 1 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη
2 Pe 1 2 πληθ. ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ
καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
– 10 οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προ-
φητεύσαντες 13 τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ^b
τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν

2 19 τοῦτο γάρ χ. εἰ 20 τοῦτο χ. παρὰ θεῷ
3 7 συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς

4 10 οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ

5 10 δ δὲ θεὸς πάσης χάριτος
– 12 ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἰναι ἀληθῆ χά-
ριν τοῦ θεοῦ, εἰς ἦν στῆτε

2 Pe 3 18 αὐξάνετε – ἐν χάριτι καὶ γνώσει τ. κυ.
2 Jo 3 ἔσται μεδ' ἡμῶν (v1 ὑμῶν vg) χάρις
ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρός, καὶ

παρὰ Ἰησοῦ χοῦ κτλ.
(3 Jo 4 νι μείζοτέραν – οὐκ ἔχω χάριν vg)
Jud 4 τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μεταπ-
θέντες εἰς ἀσέλγειαν
Ap 1 4 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ „δ ὁν“
καὶ δ ἦν καὶ δ ἐρχόμενος κτλ.
2221 ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰ. μετὰ πάντων

χάρισμα *gratia* ^a*donum* ^c*donatio* ^d*charisma*
Rm 1 11 ἐπιποθῶ – ἴδειν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ
χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν
5 15 οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὔτως – τὸ
χάρισμα ^b 16 τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολ-
λῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα
6 23 τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος
11 29 ἀμεταμέλητα – τὰ χ..τα ^b – τοῦ θεοῦ
12 8 ἔχοντες δὲ χ..τα ^c – διάφορα, εἴτε
1 Co 1 7 ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χ..πι
7 7 ἔκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ^b ἐκ θεοῦ
12 4 διαιρέσεις δὲ χ..άτων εἰσίν, τὸ δὲ αύ-
τὸ πνεῦμα ο χ..τα ^d τὰ μείζονα (v1
κρείτονα vg *meliora* v1 *maiora*)
2 Co 1 11 ἵνα – τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα ^c διὰ πολ-
λῶν εὐχαριστηθῆ ὑπὲρ ἡμῶν
1 Ti 4 14 μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος
2 Ti 1 6 ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρ. τοῦ θεοῦ, δ
ἔστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως
1 Pe 4 10 ἔκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα

χαριτοῦν ^a*gratificare* ^b(part prf pass) *gra-*
tia plena Luc 1 28 χαῖρε, κεχαριτωμένη ^b
Eph 1 6 τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἡς (v1 ἐν ἡ vg)
ἔχαριτωσεν ^a ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ

Χαρράν Act 7 24 κατώκησεν ἐν Χαρράν

χάρτης *charta* 2 Jo 12 διὰ χ..ου καὶ μέλανος

χάσμα *chaos* Luc 16 28 χ. μέγα ἐστήρικται

χεῖλος *labium* ^b*ora*
Mat 15 8 „τοῖς χειλεσίν με πιμῆ“ || Mar 7 8
Rm 3 13 1 Co 14 21 „ἐν χειλεσίν ἐτέρων“
Hb 11 12 „ὡς ἡ ἄμμος παρὰ τὸ χ..^b τῆς θαλ.“
13 15 „καρπὸν χ..έων“ διμολογούντων
1 Pe 3 10 „παυσάτω – χειλη τοῦ μὴ λαλῆσαι

χειμάζεσθαι S° – *tempestate iactari*

Act 27 18 σφοδρῶς – χειμαζομένων ἡμῶν

χειμάρρους *torrens* Joh 18 1 τοῦ Κεδρῶν

χειμών *hiems* ^b *tempestas* Mat 163^b
 Mat 2420 Ννα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑπῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτῳ || Mar 1318
 Joh 1022 χ. ἦν Act 2720^b 2 Ti 421 πρὸ χ..ος

χείρ *manus* ἔκτείνειν χεῖρα (χεῖρας), ἐπιτιθέναι (τιθέναι) χεῖρας, ἐπιθεσις τῶν χειρῶν → ἔκτείνειν κτλ.

1) χείρ (χεῖρες) θεοῦ, κυρίου

Luc 166 χείρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ (Joh.)
 2348 „εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πν.“
 Joh 1029 ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός
 Act 428.30 750 1121 ἦν χ. κυρίου μετ' αὐτῶν
 1311 χείρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλός
 Rm 1021 „ἔξεπέτασα τὰς χ. μου πρὸς λαόν“
 Hb 110 1031 ἐμπεσεῖν εἰς χ..ας θεοῦ ζῶντος
 1 Pe 5 6 ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ

2) reliqui loci

Mat 312 τὸ πτύον ἐν τῇ χ. αὐτοῦ || Luc 317
 4 6 „ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε“ || Luc 411
 530 εἰ ἡ δεξιά σου χείρ σκανδαλίζει σε
 188 εἰ—ἡ χ. σου—σκ. σε,——ἡ δύο
 χεῖρας—ἔχοντα βληθῆναι || Mar 943
 815 ἥψατο τῆς χ. αὐτῆς || Mar 131 κρατήσας — Mat 925 || Mar 541 Luc 854
 — Mar 927 823 ἐπιλαβόμενος τῆς χ.
 1210 ἴδοὺ ἀνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν 13
 || Mar 31.3.5 Luc 68.8.10
 15 2 οὐ — νίπτονται τὰς χ. 20 τὸ — ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν || Mar 72.3.5
 1722 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων || Mar 931 Luc 944 — Mat 2645
 ἀμαρτωλῶν || Mar 1441 Luc 247 Act
 223 ἐκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων —
 2111 2817 τῶν Ῥωμαίων
 2213 δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας
 2623 δὲ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα Luc
 2221 ἡ χείρ τοῦ παραδιδόντος με
 — 50 ἐπέβαλον τὰς χ. ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν ||
 Mar 1446 — Luc 2019 Joh 730 οὐδεὶς
 ἐπέβαλεν 44 — Luc 2112 ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χ. Act 43 518 ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους 121 2127
 2724 ἀπενίψατο τὰς χ. ἀπένανπ τ. δχλου
 Mar 6 2 αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; Act 512 τῶν ἀποστόλων 143 1911 Παύλου
 Luc 171 σωτηρίαν—„ἐκ χειρὸς — τῶν μισούντων“ ἡμ. 74 ἐκ χ. ἔχθρων ῥυσθέντας
 6 1 τοὺς στάχυας ψώχοντες ταῖς χερσίν

Luc 982 οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χ. ἐπ’ ἄροτρον
 1522 δικτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ
 2438 ἔδετε τὰς χ. μου (vl 40 vg) Joh 20
 20.25.27 φέρε τὴν χ. σου καὶ βάλε
 — 50 ἐπάρας τὰς χ. — εὐλόγησεν αὐτούς
 Joh 335 πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χ. αὐτοῦ 133
 1028 οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου 29 ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός
 — 39 καὶ ἔξηλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν
 1144 δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας
 13 9 καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν
 Act 3 7 πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρός
 725 δπι δ θεδς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν 35 τοῦτον — λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου
 — 41.50 941 δοὺς — αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν
 1130 διὰ χειρὸς Βαρναβᾶ cfr 1528
 12 7.17 1318 1933 2140 — 1211 ἐκ χ..ός
 1725 οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται 1928 δπι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι
 2034 ταῖς χρείαις μου — ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐται 1 Co 412 κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ίδιαις χερσίν
 2111 2319 (vl 247 vg) 283.4
 1 Co 1216 δ πούς δπι οὐκ εἰμὶ χείρ 21 τῇ χ.
 1621 δ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου
 Gal 611 Col 418 2 Th 317 Phm 19 ἐγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω
 2 Co 1133 ἔξεφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 Gal 319 τί οὖν δ νόμος; — διαταγεὶς δι’ ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου
 Eph 428 κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ίδιαις χερσὶν τὸ ἀγαθόν 1 Th 411
 1 Ti 2 8 ἐπαίροντας δσίους χεῖρας
 Hb (2 7 vl „ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου“ vg)
 8 9 1212 „τὰς παρειμένας χεῖρας“
 Jac 4 8 καθαρίσατε χεῖρας, ἀμαρτωλοί
 1 Jo 1 1 δ — αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν
 Ap 118 (in dextera) 65 79 φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 84 920 οἶ — οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν“
 102.5 „ἥρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν (vl^o vg^o) εἰς τὸν οὐρανόν“ 8.10 1318
 χάραγμα — ἐπὶ τῆς χειρὸς 149 204 —
 1414 174 192 201

χειραγωγεῖν S vl — ^aad manus trahere
^bad manum deducere Act 98^a 2211^b

χειραγωγός S° — qui alicui manum dat
 Act 1311 περιάγων ἔζητει χειραγωγούς

χειρόγραφον *chirographum*

Col 214 ἔξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφ.

χειροποίητος *manufactus* ^b*manu factus*
 Mar 1458 καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χ.^b
 Act 748 οὐκ – ἐν χ..οις κατοικεῖ 1724 ναοῖς
 Eph 211 ὑπὸ τῆς – περιτομῆς ἐν σαρκὶ χ..ου^b
 Hb 911 διὰ τῆς – σκηνῆς οὐ χ..ου 24 οὐ γάρ
 εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ὅγια Χός

χειροτονεῖν S^o – ^a*constituere* ^b*ordinare*
 Act 1423^a πρεσβυτέρους 2 Co 819 χ..ηθεῖς^b
 ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος

χείρων, χεῖρον ^a*deterior, as* ^b*maior* ^c*pe-*
ior, as Mat 916 χ..ον^c σχίσμα || Mar 221^b
 Mat 1245 τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου – χείρονα^c
 τῶν πρώτων || Luc 1126^c – Mat 2784 ἔσται
 ἡ ἔσχάτη πλάνη χ..^c τ. πρώτης – 2 Pe 220
 γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχ. χ..ονα^a τῶν πρώ.
 Mar 528 ἄλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον^a ἐλθοῦσα
 Joh 514 ἵνα μὴ χεῖρόν^a σοί τι γένεται
 1 Ti 5 8 καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων^a
 2 Ti 313 πονηροί – προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρ.^c
 Hb 1029 πόσῳ – χ..ος^a ἀξιωθήσεται πιμωρίας

Χερουβίν Hb 95 Χερ. δόξης κατασκιάζοντα

χήρα *vidua*

(Mat 2314 v1, vg, v1^o) Mar 1240 οἱ κατέσθον-
 τες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν || Luc 2047
 Mar 1242 ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν
 λεπτὰ δύο 43 || Luc 212.3

Luc 237 "Ἄννα 425 πολλαὶ χήραι – ἐν ταῖς ἡ-
 μέραις Ἡλίου 26 „πρὸς γυν. χήραν“
 712 τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα

18 3 χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ 5

Act 6 1 διτὶ παρεδεωροῦντο – αἱ χήραι αὐτῶν
 939 πᾶσαι αἱ χήραι κλαίουσαι 41

1 Co 7 8 λέγω – τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις

1 Ti 5 3 χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας

- 4 εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἡ ἔκγονα ἔχει
 5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη
 16 εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας –, ἵνα ταῖς
 ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ

- 9 χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαπτον ἐτῶν
 ἔξηκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς – γυνή
 – 11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ

Jac 127 ἐπισκέπτεσθαι ὁρφανοὺς καὶ χήρας

Ap 18 7 „χήρα οὐκ εἰμὶ καὶ πένθος οὐ μή“

χιλιάρχος *tribunus* Mar 621 Ap 615 1918 –

Joh 1812 – Act 2131-33.37 2224.28-29
 2310.15.17-19.22 24 (vl 7 vg) 22 2523

χιλιάς *mille* Luc 1431 Act 44 1 Co 108
 Ap 511 „χιλιάδες χ..ων“ 74-8 ἐκ. τεσσ. τέσσ.
 χ..ες ἐσφραγισμένοι κτλ. 1113 141.3 2116

χίλιοι *mille* 2 Pe 38 μία ἡμέρα παρὰ κυ-
 ριώ ώς χ..α ἔτη καὶ „χίλια ἔτη ώς“
 Ap 11 3 126 1420 202 ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔ-
 τη 3.4 ἐβασιλεύσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χί-
 λια ἔτη 5.6.7 ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη

Χίος Act 2015 κατηντήσαμεν ἀντικρυς Χίου

χιτών *tunic* ^b*vestimentum*

Mat 540 τῷ δέλοντι – τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν
 || Luc 629 τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς
 1010 μηδὲ δύο χιτῶνας || Mar 69 Luc 93
 Mar 1483 δ δὲ ἀρχιερεὺς διαρήξας τοὺς χιτ.^b
 Luc 311 δ ἔχων δύο χ. μεταδότω τῷ μὴ ἔχ.
 Joh 1923 καὶ τὸν χ..α. ἦν δὲ δ χιτ. ἄρρεφος
 Act 939 – Jud 23 τὸν – ἐσπιλωμένον χιτῶνα

χιών *pīx* Mat 283 ώς χ. (Mar 93 vi) Ap 114

χλαμύς *chlamys* (vl cl.) Mat 2728.31

χλευάζειν *irridēre* Act 1732 οἱ μὲν ἔχ..ον

χλιαρός S^o – *tepidus* Ap 318 ὅπι χλιαρὸς εἴ

Χλόη 1 Co 111 ἐδηλώθη – ὑπὸ τῶν Χλόης

χλωρός *viridis* ^b*pallidus* Mar 639 Ap 87 94
 – 68 ίδού ἕππος χλωρός^b

χοϊκός S^o – *terrenus* 1 Co 1547 „δ“ πρῶ-
 τος „ἀνθρωπος ἐκ γῆς χ.“ 48 οἶος δ χ.,
 τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί 49 καθὼς ἐφορέσα-
 μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ

χοῖνιξ *bilibris* Ap 66 σίτου –, – κριθῶν

χοῖρος *porcus* Mat 76 μηδὲ βάλητε τοὺς μαρ-
 γαρίτας ύμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων

Mat 830 ἀγέλη χ..ων 31.32 || Mar 511-13.18 Luc
 832.33 – 1515 βόσκειν χοίρους 16

χολᾶν *indignari* Joh 723 ἐμοὶ χ..ατε δπι –;

χολή *fel* Mat 2734 οἶνον μετὰ χ..ῆς Act 823

Χοραζίν Mat 11:21 ούαί σοι, Χ. || Luc 10:13

χορηγεῖν ^apraestare ^badministrare
2 Co 9:10 χορηγήσει^a – τὸν σπόρον ὑμῶν
1 Pe 4:11 ὡς ἔξισθιος ἡς χορηγεῖ^b ὁ θεός

χορός chorus Luc 15:25 συμφωνίας καὶ χ..ῶν

χορτάζειν, ..εσθαι saturare, ..ri ^bsatiari
Mat 5:6 διτι αὐτοὶ χ..σθήσονται || Luc 6:21
14:20 ἔχ..σθησαν 15:33 ὥστε χ..σαι δχλον
τοσοῦτον; 37 || Mar 6:42 84.8 Luc 9:17
Joh 6:28 διτι ἐφάγετε – καὶ ἔχ..σθητε
Mar 7:27 ἄφεις πρῶτον χ..σθῆναι τὰ τέκνα
Luc 16:21 ἐπιθυμῶν χ..σθῆναι ἀπό (vl 15:18)
Phl 4:12 καὶ χορτάζεσθαι^b καὶ πεινᾶν
Jac 2:16 θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε
Ap 19:21 „πάντα τὰ δρνεα ἔχορτάσθησαν ἐκ
τῶν σαρκῶν“ αὐτῶν

χόρτασμα cibus Act 7:11 οὐχ ηὔρισκον χ..τα

χόρτος foenam (vl fae.) ^bherba
Mat 6:30 τὸν χ. τοῦ ἀγροῦ || Luc 12:28 – Mat
13:28 διτε – ἐβλάστησεν ὁ χόρτος^b
14:19 ἐπὶ τοῦ χόρτου || Mar 6:39 Joh 6:10
Mar 4:28 πρῶτον χόρτον^b, εἶτεν στάχυν
1 Co 3:12 λίθους πιμίους, ξύλα, χόρτον
Jac 1:10 „ώς ἀνδρος χόρτου“ παρελεύσεται 11
δι ήλιος – „ἔσήρανεν τὸν χόρτον“
1 Pe 1:24 „πᾶσα σάρξ“ ως „χόρτος κτλ.“
Ap 8:7 πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη – 9:4

Χουζᾶς Luc 8:3 Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ

χοῦς pulvis Mar 6:11 ἐκτινάξατε τὸν χοῦν
Ap 18:19 „ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτ.“

χρεία (χρεία ἐστίν, χρείαν ἔχειν)

opus est (alicui) ^bopus ^copus habēre
^dnecessitas ^enecessitatem habēre ^fne-
cessitatem pati ^gnecesse est ^hnecesse
habēre ⁱnecessarium esse ^kdebēre ^lde-
siderare ^megēre ⁿindigēre ^odesiderium
Pausus

Mat 3:14 ἔγω χρείαν ἔχω^k ὑπὸ σοῦ βαπτι-
σθῆναι 14:16 οὐ χρ. ἔχουσιν^h ἀπελ-
θεῖν Joh 13:10 οὐκ ἔχει χρ.ⁿ – νίψα-
σθαι 1 Th 1:8 ὥστε μὴ χρ. ἔχειν ἡ-
μᾶς λαλεῖν τι 4:9 οὐ χρ. ἔχετε (vl
..ομεν vg)^h γράφειν ὑμῖν 6:1 οὐ χρ.
ἔχετεⁿ ὑμῖν γράφεσθαι
6:8 οἰδεν – δι πατήρ – ὡν χρείαν ἔχετε

Mat 9:12 οὐ χρ. ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ιατροῦ
|| Mar 2:17^h Luc 5:31^m οἱ ὑγιαίνοντες
21:3 δι κύριος αὐτῶν χρ. ἔχει^c || Mar 11:3
αὐτοῦ χρ. ἔχειⁱ Luc 19:31^l (operam el-
as desiderat) 34 (necessarium habet)

26:65 τι ἔπι χρ. ἔχομεν^m μαρτύρων; || Mar
14:63^l Luc 22:7^l μαρτυρίας –;

Mar 2:25 διτε χρ. ἔσχεν^e καὶ ἐπείνασεν (Dav.)
Luc 9:11 τοὺς χρ. ἔχονταςⁿ θεραπείας ίατο
10:42 δλίγων δέ ἐστιν χρεία ἡ ἐνός (vl
ἐνδός δέ ἐστιν χρείαⁱ vg)

15:7 οἵτινες οὐ χρ. ἔχουσινⁿ μετανοίας

Joh 2:26 οὐ χρ. είχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ 16:30
οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τις σε ἐρωτᾶ

13:29 ἀγόρασον ὡν χρείαν ἔχομεν εἰς

Act 2:45 καθότι ἂν τις χρείαν είχεν 4:35
6:3 οὐσι καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρ.^b ταύ.
20:34 ταῖς χρ. μου – ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες
28:10 ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρείασιⁱ

Rm 12:13 ταῖς χρ.^d τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες

1 Co 12:21 τῇ χειρὶⁱ χρείαν σου οὐκ ἔχωⁿ (ope-
ra tua non indigo) – τοῖς ποσὶν·
χρ. ὑμῶν οὐκ ἔχωⁱ 24 τὰ δὲ εὐσχή-
μονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει^m

Eph 4:28 ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔ-
χοντι^f 1 Jo 3:17 δις δ' ἀν – θεωρῆ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα^e (vl^h)
– 28 εἴ τις (sc λόγος) ἀγαθὸς πρὸς οἰ-
κοδομὴν τῆς χρείας (vl πίστεως vg)

Phl 2:25 λειτουργὸν τῆς χρείας^d μου 4:18 εἰς
τὴν χρ.^P μοι ἐπέμψατε 19 δὲ θεός
μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν^o ὑμῶν

1 Th 4:12 ἵνα – μηδενὸς χρείαν ἔχητε¹

Tit 3:14 εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας^P

Hb 5:12 πάλιν χρείαν ἔχετεⁿ τοῦ διδάσκειν
ὑμᾶς τινα (vl τίνα vg) τὰ στοιχεῖα
–, καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες
γάλακτος

7:11 τις ἔτι χρείαⁱ – ἔτερον διδάσκει –;

10:38 ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείανⁱ ἵνα

1 Jo 2:27 οὐ χρ. ἔχετε^b ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς

Ap 3:17 λέγεις διτι – οὐδὲν χρείαν ἔχω^m
21:23 ἡ πόλις οὐ χρ. ἔχει^m τ. ἡλίου 22:5^m

χρεοφειλέτης debitor Luc 7:41 18:5

χρή oportet Jac 3:10 οὐ χρή – οὕτως γίνεσθαι

χρήζειν indigēre ^begēre ^cnecessarium ha-
bēre Mat 6:32 δι πχ..ετε τούτων || Luc 12:30

Luc 11:8 δώσει αὐτῷ δσων χ..ει^c – Rm 16:2

2 Co 3:1 χ..ομεν^b – συστατικῶν ἐπιστολῶν – ;

χρῆμα, χρήματα *pecunia, ..ae b^o pretium*
 Mar 10:23 οἱ τὰ χρ. ἔχοντες (v1 24 τὸν πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν) || Luc 18:24 ἔχοντες
 Act 4:37 ἤνεγκεν τὸ χρ.^b – 8:18.20 ὅτι τὴν δωρεὰν τ. θεοῦ ἐνόμισας διὰ χ..ῶν κτᾶσθαι
 24:28 ἐλπίζων ὅτι χ..τα δοθήσεται αὐτῷ

χρηματίζειν act: ^a*loqui* ^b*cognominari* ^c*uocari* pass: ^d*responsum accipere*
^e*responsum est alicui* ^f*admonēri*
 Mat 2:12 χ..σθέντες^d κατ' ὅναρ 22^f Luc 2:26
 ἦν αὐτῷ κεχ..σμένον^d ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου Act 10:22^d ὑπὸ ἀγγέλου
 Act 11:28 χρηματίσαι^b τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς
 Rm 7:3 ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χ..ίσει^c
 ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ
 Hb 8:5 καθὼς κεχρημάτισται^e Μωϋσῆς
 11:7 πίστει χ..ισθεῖς^d Νῦνε περὶ τῶν
 12:25 εἰ – ἐκεῖνοι οὐκ ἔξεφυγον ἐπὶ γῆς
 παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα^a

χρηματισμός *dīnīnum responsum*
 Rm 11:4 τί λέγει αὐτῷ (sc Ἡλία) δ χρηματ.;
χρῆσθαι uti ^b*agere* ^c*tractare*
 Act 2:7 οἱ φίλανθρώπως – τῷ Παύλῳ χρησάμεμος^c – 17 βιοηδείαις ἔχρωντο
 1 Co 7:21 ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι
 – 31 οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι (*tamquam non utantur*)
 9:12 οὐκ ἔχρησάμεδα τῇ ἔξουσίᾳ ταύτῃ
 15 ἐγὼ – οὐ κέχρημαι οὐδὲν τούτων
 2 Co 1:17 μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἔχρησάμην;
 3:12 πολλῇ παρρησίᾳ χρώμενα
 13:10 θνατὸν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι^b
 1 Ti 1:8 ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται
 5:23 οἶνψι φίληψι χρῶ διὰ τὸν στόμαχον

χρήσιμος *utilis* (Mat 20:28 D vg^o)
 2 Ti 2:14 μὴ λογομαχεῖν, ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον

χρῆσις *usus* Rm 1:28 φυσικὴν χρῆσιν 27

χρηστεύεσθαι S^o – *benignum esse* 1 Co 13:4

χρηστολογία S^o → εὐλογία Rm 16:18

χρηστός *benignus* ^b(τὸ χρ.) *benignitas* ^c*bonus, melior* (ex v1) ^d*dulcis* ^e*suavis*

Mat 11:30 δ – ζυγός μου χρ.^e καὶ τὸ φορτίον

Luc 5:39 δ παλαιὸς χρ. (v1 ..ότερος^c) ἐσπινθεῖται χρηστός ἐσπινθεῖται ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους
 Rm 2:4 τὸ χρ.^b τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε
 1 Co 15:33 φθείρουσιν ἡδη χ..ά^c διμιλίαι κακαί Eph 4:32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί
 1 Pe 2:3 εἰ „έγεύσασθε δὲ χρ.^d δ κύριος“

χρηστότης *bonitas* ^b*benignitas* ^c*bonum*
^d*suavitas* Rm 24 ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ – καταφρονεῖς, –;
 Rm 3:12 „οὐκ ἐστιν δὲ ποιῶν χρηστότητα^c“ 11:22 Ἱδε οὖν χρ..τα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· –, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητῃ 2 Co 8:6 ὡς θεοῦ διάκονοι, – ἐν χρηστότητῃ^d Gal 5:22 καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐσπινθεῖται – χρ.^b Eph 2:7 ἐν χρ..τι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χῷ Ἰησοῦ Col 3:12 ἐνδύσασθε – χρ..τα^b, ταπεινοφροσύ Tit 3:4 δὲ η χρ.^b – ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος.

χρίειν *ungere* **χρῖσμα** *anointio*
 Luc 4:18 „ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς“ Act 4:27 πατεῖται σου Ἰησοῦν, „δν ἔχρισας“ 10:38 ὡς „ἔχρισεν“ αὐτὸν „δ. δ. πνεύματι“ 2 Co 1:21 δ δὲ – χρίσας ἡμᾶς θεός
 Hb 1:9 „ἔχρισέν σε – ἔλαιον ἀγαλλιάσεως“ 1 Jo 2:20 ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου – 27 τὸ χρῖσμα δ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένετε ἐν ὑμῖν – – τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων

Χριστιανός, ..οί *Christianus*, ..i
 Act 11:28 χρηματίσαι – τοὺς μαθητὰς Χ..ούς 26:28 ἐν δλίγῳ με πειθεῖς Χ..ὸν ποιῆσαι 1 Pe 4:18 εἰ δὲ ὡς Χ..ός (sc πάσχει), μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεόν ἐν τῷ δόνδματι τούτῳ

χριστός, Χριστός, Χός Ἰησοῦς, Ἰησ. Χός
 S χριστός adiectivum
 δ κύριος (ἡμῶν) Ἰ. Χός κτλ. – ἐν Χῷ κτλ. – ἀπόστολος, ἀπ..οι Χοῦ κτλ. – δοῦλος, δ..οι Χοῦ κτλ. – δνομα, ἐν, ἐπὶ τῷ δόνδματι, ὑπὲρ τοῦ δν. Χοῦ κτλ. – χάρις ἀπὸ Χοῦ Ἰ., ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χοῦ κτλ. → κύριος, ἐν, ἀπόστολος, δοῦλος etc.

Mat 1:1 βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χοῦ 16 ἐξ ἡς ἐγεννήθη Ἰ. δ λεγόμενος χός 17 ἔως τοῦ Χοῦ γενεσὶ δεκατέσσαρες – 18 τοῦ δὲ Ἰ. Χοῦ ἡ γένεσις (v1 γέννησις) οὕτως ἦν 24 ποῦ δ χρ. γεννᾶται

- Mat 11:2 Ἰωάν. ἀκούσας – τὰ ἔργα τοῦ Χοῦ
 16:18 σὺ εἶ ὁ χρ. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος || Mar 8:29 σὺ εἶ ὁ χρ. Luc 9:20
 τίνα με λέγετε εἶναι; – τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ → Joh 11:27
- 20 Ἰνα μηδὲν εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ χριστός 21 ἥρξατο Ἰ. Χός (v1 ὁ Ἰ.) δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς ὅτι δεῖ αὐτόν
 - 22:42 τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χοῦ; τίνος νιός ἐστιν; || Mar 12:35 πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς νιὸς Δαυΐδ ἐστιν; Luc 20:41 τὸν χριστόν
 - 23:10 καθηγητὴς ὑμῶν ἐστιν εἰς ὁ Χριστός
 - 24:5 ἐλεύσονται – λέγοντες Ἐγώ εἰμι ὁ χρ. 23 ἔάν τις ὑμῖν εἴπη· ἴδού ὡδε ὁ χριστός –, μὴ πιστεύσῃτε || Mar 13:21
 - 26:63 Ἰνα ἡμῖν εἴπης εἰ σὺ εἶ ὁ χρ. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ || Mar 14:61 σὺ εἶ ὁ χρ. ὁ νιὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Luc 22:67 εἰ σὺ εἶ ὁ χρ., εἰπὸν ἡμῖν – Joh 10:24 εἰ σὺ εἶ ὁ χρ., εἰπὸν ἡμῖν παρρησίᾳ
 - 68 προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς ἐστιν
 - 27:17 Ἡ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν; 22 τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;
- Mar 1:1 ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χοῦ
 9:41 ἐν δύναμι. (v1 + μου νγ), ὅτι Χοῦ ἐστε
 15:32 ὁ χρ. ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτων || Luc 23:35 σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χρ. τοῦ θεοῦ ὁ ἐκλεκτός 39 οὐχὶ σὺ εἶ ὁ χρ.; σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς
- Luc 2:11 σωτήρ, ὃς ἐστιν χός κύριος ἐν πόλει
 – 26 πρὶν Ἡ ἀν ἰδῃ τὸν χριστὸν κυρίου
 3:15 μήποτε αὐτὸς (sc Ἰω.) εἴη ὁ χρ. cfr Joh 1:20 ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ χρ. 25 εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστός 3:28 ὅτι εἴπον· οὐκ εἰμὶ Ἐγὼ ὁ χρ.
 4:41 οὐκ εἴσι αὐτὰ (sc τὰ δαιμόνια) λαλεῖν, ὅτι ἥδεισαν τὸν χρ. αὐτὸν εἶναι (v1 Mar 1:34 ἥδεισαν αὐτὸν χὸν εἰν.)
- 23:2 λέγοντα ἑαυτὸν χὸν βασιλέα εἶναι
 24:26 οὐχὶ – ἔδει παθεῖν τὸν χρ. –; 48 ὅτι οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν χρ.
- Joh 1:17 Ἡ χάρις καὶ Ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰ. Χοῦ ἐγένετο – Joh 1:20.25 3:28 → Luc 3:15
 – 41 τὸν Μεσσίαν (ὅτι ἐστιν μεθερμηνεύόμενον χριστός) 4:25 ὁ λεγόμεν. χρ.
 4:29 μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; (v1 42)
 7:26 ἔγνωσαν – ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χρ.;
 – 27 ὁ δὲ χρ. δταν ἥρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν οι δ χριστὸς δταν

- Joh 7:41 ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ χρ. – μὴ – ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ χρ. ἥρχεται; 42 ἀπὸ Βηθλέεμ – ἥρχεται ὁ χρ.;
 9:22 ἔάν τις αὐτὸν ὅμολογήσῃ χριστόν
 11:27 πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χρ. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τ. κόσμον ἥρχόμενος
 12:34 ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα
 17:3 καὶ δν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χόν
 20:31 Ἰνα πιστεύητε (v1 ..σητε) ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
 Act 2:31 ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χοῦ 38 ὅτι κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν
 3:18 ὁ – ὑεός ἄ προκατήγγειλεν –, παθεῖν τὸν χρ. αὐτοῦ, ἐπλήρωσεν οὔτως
 – 20 ὅπως ἀν – ἀποστείλη τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν
 4:26 „καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ“
 5:42 εὐαγγελιζόμενοι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν
 8:5 ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν 12
 (– 37 v1 πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χόν νg, v1ο)
 9:22 συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χρ.
 – 34 Αἰνέα, λαταί σε Ἰησοῦς Χός
 10:36 εὐαγγελιζόμενοι εἰρήνην διὰ Ἰησ. Χοῦ
 17:3 παραπιθέμενος ὅτι τὸν χρ. ἔδει παθεῖν –, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χρ., διὰ Ἰησοῦς 18:6 διαμαρτυρόμενος τοῖς Ιουδαίοις εἶναι τὸν χρ. Ἰησοῦν 28
 24:24 περὶ τῆς εἰς Χὸν Ἰησοῦν πίστεως
 26:23 εἰ παθητὸς ὁ χρ., εἰ πρῶτος ἔξ
 Rm 1:6 καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χοῦ
 – 8 εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χοῦ 2:16 κρίνει διὰ θεός – διὰ Χοῦ Ἰ.
 5:17 βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰ. Χοῦ 7:4 ἐθανατωθήτε – διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χοῦ 16:27 μόνω σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰ. Χοῦ, ς (v1ο) ἡ δόξα
 3:22 διὰ πίστεως [Ἰησοῦ] Χοῦ
 – 24 6:11.23 8:1.2.39 9:1 12:5 15:17 16:3.7.9.10
 → ἐν pag 165
 5:6 Χός – ὑπέρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν 8 ἐπιάσματων θανάτων ἡμῶν Χός ὑπέρ
 ἡμῶν ἀπέθανεν
 – 15 Ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνδος ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χοῦ – ἐπερίσσευσεν
 6:3 ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χὸν Ἰησοῦν
 – 4 ὠσπερ ἡγέρθη Χός ἐν νεκρῶν
 – 8 εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χῷ
 – 9 Χός ἐγερθεὶς – οὐκέπι ἀποδημήσκει
 8:9 εἰ δέ τις πνεῦμα Χοῦ οὐκ ἔχει, οὐδ-

- τος ούκ ἔστιν αὐτοῦ 10 εἰ δὲ Χός ἐν
ὑμῖν,—, τὸ — πνεῦμα ζωή
- Rm 8:11 δέ ἐγείρας — Χὸν Ἰησοῦν ζωοποιήσει
— 17 συγκληρονόμοι — Χοῦ, εἴπερ συμπά-
σχομεν 34 τίς δ κατακρινῶν; Χός Ἡ.
δ ἀποθανῶν, μᾶλλον δὲ ἐγερθεὶς
— 35 τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης
τοῦ Χοῦ; 39 τῆς ἐν Χῷ Ἰησοῦ
- 9 3 ἀνάθεμα εἶναι — ἀπὸ τοῦ Χοῦ ὑπέρ
— 5 ἕξ ὧν δ Χός τὸ κατὰ σάρκα
- 10 4 τέλος γάρ νόμου Χός εἰς δικαιοσ.
— 8 τοῦτ' ἔστιν Χὸν καταγαγεῖν 7 τοῦτ'
ἔστιν Χὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν
- 17 ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ βίβλου Χοῦ
- 14 9 εἰς τοῦτο — Χ. ἀπέδανεν καὶ ἔζησεν
— 15 μὴ — ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὐδ Χ. ἀπέδανεν
— 18 δ γάρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χῷ
- 15 3 καὶ — δ Χός οὐχ ἔαυτῷ ἥρεσεν 5 τὸ
αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χὸν
Ἡ. 7 καθὼς καὶ δ Χός προσελάβετο
ἡμᾶς 8 λέγω γάρ Χὸν διάκονον γε-
γενήσθαι περιτομῆς
- 16 εἰς τὸ εἶναι με λειτουργὸν Χοῦ ᩠.
εἰς τὰ ἔθνη 18 οὐ — τολμήσω πι λα-
λεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο Χός δι' ἐ-
μοῦ 19 ὥστε με — πεπληρωκέναι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χοῦ 20 εὐαγγελί-
ζεσθαι οὐχ δπου ὄνομάσθη Χός 29
ἐν πληρώματι εὐλογίας Χ. ἐλεύσομαι
- 16 5 δς ἔστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χόν
— 18 αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χοῦ
— 25 κατὰ — τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χοῦ
- 1 Co 1:2.4.30 31 4:15.17 15:18.22 16:24 → ἐν
pag 165
- 6 τὸ μαρτύριον τοῦ Χοῦ ἐβεβαιώθη
— 9 εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
- 12 ἔγὼ δὲ Χοῦ 13 μεμέρισται δ Χός;
— 17 οὐ γάρ ἀπέστειλέν με Χός βαπτί-
ζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν
σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ δ σταυ-
ρὸς τοῦ Χοῦ 23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσο-
μεν Χὸν ἐσταυρωμένον 24 τοῖς κλη-
τοῖς, —, Χὸν θεοῦ δύναμιν καὶ — σοφ.
- 2 2 οὐ γάρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ
μὴ ᩠. Χὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον
— 18 ἡμεῖς δὲ νοῦν Χοῦ ἔχομεν
- 3:11 θεμέλιον —, δς ἔστιν Ἰησοῦς Χός
— 23 ἡμεῖς δὲ Χοῦ, Χριστὸς δὲ θεοῦ
4 1 ἡμᾶς — ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ
— 10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χόν, ὡμεῖς δὲ φρό-
νιμοι ἐν Χῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς

- 1 Co 5:7 „τὸ πάσχα“ ἡμῶν „ἐτύθη“ Χός
6:15 οὐκ οἴδατε δτι τὰ σώματα ὑμῶν μέ-
λη Χοῦ ἔστιν; ἄρας οὖν τὰ μέλη
τοῦ Χοῦ ποιήσω πόρνης μέλη;
8:11 ἀπόλλυται —, δ ἀδελφὸς δι' δν Χός
ἀπέδανεν 12 εἰς Χὸν ἀμαρτάνετε
9:12 ἵνα μὴ τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγ-
γελίῳ τοῦ Χοῦ 21 μὴ ὧν ἀνομος θε-
οῦ ἀλλ᾽ ἔννομος Χοῦ
- 10:4 ἡ πέτρα δὲ ἦν δ Χριστός
— 16 οὐχὶ κοινωνία ἔστιν τοῦ αἵματος τοῦ
Χοῦ; — τοῦ σώματος τοῦ Χοῦ —;
- 11:1 μιμητάι μου —, καθὼς κάγὼ Χοῦ
— 3 παντὸς ἀνδρὸς δη κεφαλὴ δ Χ. ἔστιν,
—, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χοῦ δ θεός
- 12:12 οὕτως καὶ δ Χ. 27 ὡμεῖς δὲ ἔστε σῶ-
μα Χοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους
- 15:3 Χός ἀπέδανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν
ἡμῶν 12 εὶ δὲ Χ. κηρύσσεται δτι —
ἐγήγερται 13 οὐδὲ Χ. ἐγήγερται 14 εὶ
δε Χ. οὐκ ἐγήγερται 15 δτι ἥγειρεν
τὸν Χ. 16.17.18 οἱ κοιμηθέντες ἐν Χῷ
ἀπώλοντο 19 εὶ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν
Χῷ ἡλπικότες ἐσμὲν μόνον 20 νυνὶ
δὲ Χός ἐγήγερται 22 ἐν τῷ Χῷ πάν-
τες ζωοποιηθήσονται 23 ἀπαρχὴ Χ.,
ἐπειτα οἱ τοῦ Χοῦ
- 2 Co 1:5 καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ
Χ. εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χ. πε-
ρισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν
— 19 δ τοῦ θεοῦ — υἱὸς Χός Ἰησοῦς
— 21 δ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χ.
2:10 κεχάρισμα — ἐν προσώπῳ Χοῦ
— 12 ἐλθὼν — εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χοῦ
— 14.17 3:14 5:17.19 12:2 → ἐν pag 166
— 15 Χοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ
3:3 φανερούμενοι δτι ἔστε ἐπιστολὴ Χοῦ
— 4 πεποίησιν — διὰ τοῦ Χ. πρὸς — θεόν
4:4 τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χοῦ
— 6 δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χοῦ
5:10 ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χοῦ
— 14 ἡ — ἀγάπη τοῦ Χοῦ συνέχει ἡμᾶς
— 18 εὶ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χόν
— 18 καταλλάξαντος ἡμᾶς ἔαυτῷ διὰ Χοῦ
19 θεὸς ἡν ἐν Χῷ κόσμον καταλάσ-
σων ἔαυτῷ 20 ὑπὲρ Χοῦ οὖν πρε-
σβεύομεν — δεόμενα ὑπὲρ Χοῦ
- 6:15 τίς δὲ συμφώνησις Χοῦ πρὸς Βελιάρ
8:23 ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χοῦ
9:13 εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χοῦ
- 10:1 διὰ τῆς — ἐπιεικείας τοῦ Χ. 5 εἰς τὴν
ὑπακοὴν τοῦ Χοῦ 7 εἴ τις πέποιθεν

έαυτῷ Χοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν –, δtti καθὼς αὐτὸς Χοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς

2 Co 10:14 ἄχρι – καὶ ὑμῶν ἐφύνασμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χοῦ

11:2 ὑμᾶς – παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χ. 3 μὴ πως – φύση τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος – τῆς εἰς Χόν 10 ἔσπιν ἀλήθεια Χοῦ ἐν ἐμοί – 23 διάκονοι Χοῦ εἰσιν; –, ὑπὲρ ἐγώ

12:9 Ὅνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χοῦ 10 εὑδοκῶ ἐν ἀσθενείαις –, ὑπὲρ Χοῦ· δταν – ἀσθενῶ, τότε

13:3 τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χοῦ – 5 ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἔαυτοὺς δtti Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν;

Gal 1:8 τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χοῦ – 7 μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χοῦ – 12 ἀλλὰ δι’ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χοῦ – 22 24 3:14 → ἐν pag 166

2:18 ἔαν μὴ διὰ πίστεως Χοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χόν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, Ὅνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χοῦ – 17 εἰ – ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χός ἀμαρτίας διάκονος;

– 19 Χῷ συνεσταύρωμαι 20 ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χός

– 21 εἰ – –, ἄρα Χός δωρεὰν ἀπέδινεν

3:1 οἰς· Ἰ. Χ. προεγράφῃ ἐσταυρωμένος

– 13 Χός ἡμᾶς ἔξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρ.

– 18 „τῷ σπέρματι σου“, δς ἐστιν Χός

– 22 Ὅνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χοῦ δοῦλη τοῖς πιστεύουσιν

– 24 ὥστε δὲ νόμος παιδαγωγὸς ὑμῶν γέγονεν εἰς Χόν

– 28 υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χῷ Ἰησοῦ 27 δσοι γάρ εἰς Χόν ἐβαπτίσθητε, Χόν ἐνεδύσασθε

– 28 εἰς ἐστε ἐν Χῷ Ἰησ. 29 εὶ δὲ ὑμεῖς Χοῦ, ἄρα – κατ’ ἐπαγγ. κληρονόμοι

4:14 ἐδέξασθε με, ὡς Χόν Ἰησοῦν

– 19 μέχρις οὖ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν

5:1 τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χός ἡλευθέρωσεν 2 ἔαν περιτέμνησθε Χός ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει 4 καταργήθητε ἀπὸ Χοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε 6 ἐν – Χῷ Ἰησοῦ οὗτε περιτομῇ → ἐν – 24 οἱ δὲ τοῦ Χοῦ Ἰ. τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις

6:2 ἀναπληρώσετε τὸν νόμον τοῦ Χοῦ

Gal 6:12 μόνον Ὅνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χοῦ [Ἰ.] μὴ διώκωνται 14 → κύριος 2) a)

Eph 1:5 εἰς υἱούμεσίαν διὰ Ἰ. Χοῦ εἰς αὐτόν – 10.12.20 26.7.10.13 36.11.21 432 → ἐν pag 166

2:5 ἡμᾶς – συνεζωοποίησεν τῷ Χῷ

– 12 ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χοῦ

– 13 νυνὶ – ἐν Χῷ Ἰησοῦ – ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἴματι τοῦ Χοῦ

– 20 ὅντος ἀκρογωνιάσιου αὐτοῦ Χοῦ Ἰησ.

3:1 ἐγώ Παῦλος δὲ δέσμιος τοῦ Χοῦ

– 4 δύνασθε – νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χοῦ

– 8 εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χοῦ 17 κατοικῆσαι τὸν Χόν διὰ τῆς πίστης. ἐν ταῖς καρδίαις

– 18 γνῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χοῦ

4:7 κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χοῦ

– 12 εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χοῦ

– 13 εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χοῦ 15 αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν –, δς ἐστιν ἡ κεφαλή, Χός

– 20 ὑμεῖς – οὐχ οὔτως ἐμάθετε τὸν Χόν

5:2 καθὼς καὶ δ. Χ. ἡγάπησεν ὑμᾶς 28 τὴν ἐκκλησίαν 29 ἐκτρέφει

– 5 οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χοῦ καὶ θεοῦ

– 14 καὶ ἐπιφαύσει σοι δ. Χριστός

– 21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χοῦ 23 ὡς καὶ δ. Χ. κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας 24 ὡς ἡ ἐκκλησία ὑπότασσεται τῷ Χῷ 32 μυστήριον –, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χόν καὶ – τὴν ἐκκλησίαν

6:5 ὑπακούετε τοῖς – κυρίοις – ὡς τῷ Χῷ

Phl 1:1.13.28 21.5 33.14 47.19.21 → ἐν pag 167. 166

– 8 ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χοῦ Ἰησ. 10 ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χοῦ 218 εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χοῦ

– 8 ἐπιποδῶ – ὑμ. ἐν σπλάγχνοις Χοῦ Ἰ.

– 11 καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰ. Χοῦ

– 15 δι’ εὑδοκίαν τὸν Χόν κηρύσσουσιν

– 17 ἐξ ἐριθείας τὸν Χ. καταγγέλλουσιν 18 δtti παντὶ τρόπῳ, –, Χός καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω

– 19 διὰ – ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ

– 20 δtti – μεγαλυνθήσεται Χ. ἐν τῷ σώματί μου 21 ἐμοὶ γάρ τὸ ζῆν Χός

– 23 ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι

– 27 μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χ.

- πολιτεύεσθε 29 ὑμῖν ἔχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χοῦ, – καὶ – πάσχειν
- Phl 2:21** τὰ ἐαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χοῦ Ἰη.
- 30 διὰ τὸ ἔργον Χοῦ μέχρι θανάτου ἥγγ.
 - 3 3 οἱ – καυχώμενοι ἐν Χῷ Ἰησοῦ
 - 7 ταῦτα ἡγημαι διὰ τὸν Χ. ζημίαν 8 διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χοῦ Ἰ. –,
 - , ἵνα Χὸν κερδήσω ο ἔχων –, – τὴν (sc δικαιοσύνην) διὰ πίστεως Χοῦ
 - 12 ἐφ' ὃ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χοῦ Ἰ.
 - 18 τοὺς ἔχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χοῦ
- Col 1 2.4.28** → ἐν pag 167. 166
- 7 πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χοῦ
 - 24 τὰ ὑστερήματα τῶν ὅλιψεων τοῦ Χ.
 - 27 τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστιν Χὸς ἐν ὑμῖν
- 2 2 εἰς ἐπίγνωσιν** τοῦ μυστ. τοῦ θεοῦ, Χοῦ, ἐν ὃ εἰσιν – „οἱ θησαυροί“
- 5 στερέωμα τῆς εἰς Χὸν πίστεως ὑμ.
 - 8 κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χόν 11 ἐν ὃ – περιετμήθητε – ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χοῦ
 - 17 νεομηνίας ἡ σαββάτων, ἣ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χοῦ
 - 20 εἰ ἀπενάντετε σὺν Χῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες –;
- 3 1 εἰ – συνηγέρθητε** τῷ Χ., τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐδὲ δ. Χ. ἐστιν 3 ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χ. ἐν τῷ θεῷ 4 δταν δ. Χ. φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν
- 11 ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χόσ
 - (– 13 νὶ καθὼς καὶ δ. Χ. ἔχαρισατο ὑμῖν)
 - 15 ἡ εἰρήνη τοῦ Χ. βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 16 δ. λόγος τοῦ Χ. ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλούσιως
- 4 3 λαλῆσαι** τὸ μυστήριον τοῦ Χοῦ
- 1 Th 2:14 4:16 1 Ti 1:4 2 Ti 1:9 21.10 3:12 Phm 8.20.23** → ἐν pag 167
- 3 2 διάκονον** – ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χοῦ
- 2 Th 3:5** κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας – εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χοῦ
- 1 Ti 1:1 κατ'** ἐπιταγὴν – Χοῦ Ἰ. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν cfr 2 Ti 1:1 ζωῆς τῆς ἐν Χῷ Ἰ.
- 15 Χὸς Ἰ. ἥλθεν – ἀμαρτωλὸνς σῶσαι
 - 16 ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδειχθαι Ἰ. Χὸς τὴν ἀπασαν μακροθυμίαν
- 2 5 εἰς** καὶ μεσίτης –, ἀνθρωπος Χὸς Ἰ.
- 3:13** ἐν πίστει τῇ ἐν Χῷ Ἰησοῦ 2 Ti 3:15
- 4 8 καλὸς** ἔσῃ διάκονος Χοῦ Ἰησοῦ
- 5:11** δταν – καταστρηνάσωσιν τοῦ Χοῦ
- 21 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Χοῦ Ἰ. καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων 6:13 καὶ Χοῦ Ἰ.
- τοῦ μαρτυρήσαντος – τὴν καλὴν δομολογίαν 2 Ti 4:1 τοῦ μέλλ. κρίνειν
- 2 Ti 1:10** διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χοῦ Ἰ. Tit 1:4 2:13 τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χοῦ Ἰ. 36 διὰ Ἰησοῦ Χοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
- 2 3 ὡς** καλὸς στρατιώτης Χοῦ Ἰησοῦ
- 8 μνημόνευε Ἰησοῦν Χὸν ἐγηγερμένον
- Phm 1** δέσμιος Χοῦ Ἰ. ο νυνὶ δὲ καὶ δέσμι
- 6 ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν (vg in Ch..o J.)
- Hb 3:6** Χὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ
- 14 μέτοχοι γάρ τοῦ Χοῦ γεγόναμεν
 - 5 5 καὶ δ. Χὸς οὐχ ἐαυτὸν ἐδόξασεν
 - 6 1 ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χ. λόγον
 - 9:11 Χὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεύς
 - 14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χοῦ – καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν
 - 24 οὐδὲ γάρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἄγια Χόσ 28 δ. Χ., δπαξ προσενεχθείς
- 10:10** προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησ. Χοῦ
- 11:28** „τὸν δονειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ“
- 13:8** Ἰ. Χὸς ἔχθρες καὶ σήμερον δ. αὐτός
- 21 διὰ Ἰ. Χοῦ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶν.
- Jac 1:1 21** → κύριος 2) a) pag 299
- 1 Pe 1:2 εἰς – δαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χοῦ**
- 3 δι’ ἀναστάσεως Ἰ. Χοῦ ἐκ νεκρῶν 3:21
 - 7 εἰς – τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰ. Χοῦ 13
 - 11 τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χοῦ προιμαρτύρωμενον τὰ εἰς Χὸν παθήματα
 - 19 αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου – Χριστοῦ
 - 2 5 θυσίας – θεῷ** διὰ Ἰησοῦ Χοῦ
 - 21 δτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν

3:16 5:10.14 Jud 1 → ἐν pag 167

 - 18 Χὸς δπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν
 - 4 1 Χοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς
 - 11 ἵνα – δοξάζηται δ. θεὸς διὰ Ἰησ. Χοῦ
 - 13 καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χοῦ παθήμασιν 5:1 μάρτυς τῶν τοῦ Χ. παθημ.

2 Pe 1:1 ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χοῦ 11 βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰ. Χοῦ

2:20 ἐπιγνώσει τοῦ κυ. καὶ σωτ.

3:18

1 Jo 1:3 ἡ κοινωνία – ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χοῦ 2:10 παρὰ Ἰησοῦ Χοῦ τοῦ υἱ.

2 1 παράκλητον ἔχομεν πρὸς τ. πατέρα, Ἰ. Χὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός

 - 22 δ. ἀρνούμενος δτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν δ. χριστός 6:1 δ. πιστεύων δτι Ἰησοῦς ἔστιν δ. χριστός

4 2 πᾶν πνεῦμα δ. δομολογεῖ Ἰ. Χὸν ἐν

σαρκὶ ἐληλυθότα 2 Jo 7 οἱ μὴ δμο-
λογοῦντες Ἰ. Χ. ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ¹
1 Jo 5 6 δὲ ἐλθὼν δι' ὑδατος καὶ αἵματος, Ἰη-
σοῦς Χ..ός· οὐκ ἐν τῷ ὑδατι μόνον
– 20 ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ (vng
simus in vero Filiō) αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστῷ

2 Jo 9 δὲ – μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χ.
Ap 1 1 ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ
– 2 τὴν μαρτυρίαν Ἰησ. Χοῦ, δσα εἶδεν
– 5 ἀπὸ Ἰησ. Χοῦ, „δέ μάρτυς δὲ πιστός“
11 15 „τοῦ κυρίου“ ἡμῶν „καὶ τοῦ χριστοῦ
αὐτοῦ“ 12 10 ἔγένετο – ἡ ἔξουσία τοῦ
χριστοῦ αὐτοῦ, δτι ἐβλήθη
20 4 ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χ. χίλια ἔτη
– 6 „ἱερεῖς τοῦ θεοῦ“ καὶ τοῦ Χριστοῦ

χρονίζειν *moram facere (venire)* ^b *tardare*
Mat 24 48 χρονίζει μου δέ κύριος || Luc 12 45
25 5 χ..οντος – τοῦ νυμφίου – Luc 12 1 ^b
Hb 10 37 „δέ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει ^b“

χρόνος *tempus* ^b(μικρὸν χ..ον) *modicam*
Mat 2 7 τὸν χρ. τοῦ φαινομένου ἀστέρος 16
25 19 μετὰ – πολὺν χρ. ἔρχεται δέ κύριος τῶν
δούλων Luc 20 9 ἀπεδήμησεν χρόνους
ἰκανούς. 10 καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν
Mar 2 19 δσον χ..ον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ'
9 21 πόσος χρ. ἐστὶν ὡς – γέγονεν αὐτῷ
Luc 1 57 ἐπλήσθη δέ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν
4 5 ἐν στιγμῇ (*momento*) χρόνου
8 27. 29 238 184 οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον
Joh 5 6 γνοὺς δτι πολὺν ἥδη χρόνον ἔχει
7 33 ἐπὶ χ..ον μικρὸν μεδ' ὑμῶν εἰμι 12 35 ^b
τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἔστιν
14 9 τοσοῦτον χρόνον μεδ' ὑμῶν εἰμι
Act 1 8 εἰ ἐν τῷ χρ. τούτῳ ἀποκαθιστάνεις
τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; 7 οὐχ ὑ-
μῶν ἔστιν γνῶναι χ..ους ἡ καιρούς
– 21 ἐν παντὶ χρ. ὃ εἰσῆλθεν καὶ ἔξῆλθεν
3 21 ἔχρι χ..ων ἀποκαταστάσεως πάντων
7 17 ἤγγιζεν δέ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας
– 23 8 11 13 18 14 3. 28 χ..ον οὐκ ὀλίγ. 15 33
17 30 τούς – χρ. τῆς ἀγνοίας ὑπεριδών
18 20 ἐπὶ πλείονα χρ. μεῖναι 23 ποιήσας
χ..ον τινά 19 22 ἐπέσχεν χ..ον 20 18 27 9

Rm 7 1 ἐφ' δσον χρ. ζῆ (sc δ ἀνθρωπος)
1 Co 7 39 δέ ἀνήρ αὐτῆς Gal 4 1 ἐφ' δ-
σον χρ. δὲ κληρονόμος νήπιος ἐστιν
16 25 κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις
αἰωνίοις σεσιγμένου 2 Ti 1 9 χάριν,
τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν – πρὸ χρόνων αἰώ.

Tit 1 2 ζωῆς αἰωνίου, ήν ἐπηγγείλα-
το δέ – θεός πρὸ χρόνων αἰωνίων
1 Co 16 7 ἐλπίζω – χρόνον τινὰ ἐπιμεῖνει πρός
Gal 4 4 δτε – ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου
1 Th 5 1 περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν
Hb 4 7 5 12 11 32 ἐπιλείψει με – δέ χρόνος
1 Pe 1 17 τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον
– 20 φανερωθέντος – ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρ.
(*pouissimis t.*) – 42 τὸν ἐπίλοιπον
ἐν σαρκὶ – χρ. ε δέ παρεληλυθώς χρ.
Jud 18 ἐπ' ἐσχάτου τοῦ χρόνου (*in pouissimo tempore*) ἔσονται (vl ἐλεύσον-
ται vng) ἐμπαῖκται
Ap 2 21 ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ
6 11 ἵνα ἀναπαύσωνται – χρόνον μικρόν
10 6 δτι χρόνος οὐκέτι ἔσται
20 3 δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον

χρονοτριβεῖν S° – Act 20 16 μὴ γένηται αὐ-
τῷ χ..ῆσαι (*nequa mora illi fieret*) ἐν

χρυσίον *aureum* cfr χρυσός

Act 3 6 ἀργύριον καὶ χρ. οὐχ ὑπάρχει μοι
20 33 χρυσίον – οὐδενός ἐπεδύμησα
1 Co 3 12 εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ – χρυσίον
1 Ti 2 9 μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ χρυσίῳ
Hb 9 4 περικεκαλυμμένη πάντοθεν χρυσίῳ
1 Pe 1 7 τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυ-
τιμότερον χ..ου τοῦ ἀπολλυμένου,
διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου
– 18 δτι οὐ φθαρτοῖς, „ἀργυρίῳ“ ἡ χρυ-
σίῳ, „ἔλυτρῳδητε“
3 3 οὐχ δέ ἔξωθεν – περιθέσεως χρυσίων
ἡ ἐνδύσεως ἴματίων κόσμος
Ap 3 18 ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρ. πεπυρωμ.
17 4 κεχρυσωμένη (*inaurata*) χρυσίῳ 18 18
κεχρ. (*deaurata*) ἐν χρυσίῳ
21 18 ἡ πόλις χρυσ. καθαρόν 21 ἡ πλατεῖα

χρυσοδακτύλιος S° – *aureum appalatum* (vl
an.) *habens* Jac 22 ἀνήρ χρ..ιος

χρυσόλιθος *chrysolithas* Ap 21 20

χρυσόπρασος S° – *chrysoprasus* Ap 21 20

χρυσός *aureum*

Mat 2 11 „χρυσὸν καὶ λίβανον“ καὶ σμύρναν
10 9 μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον
23 16 δέ δὲ ὅν δμόσῃ ἐν τῷ χρ. τοῦ ναοῦ
17 δέ χρ. ἡ δὲ ναὸς δέ ἀγιάσας τὸν χ.;
Act 17 29 χρυσῷ – τὸ θεῖον εἴναι δμοιον

Jac 5 3 δ χρ. ὑμῶν καὶ δ ἄργυρος κατίωται
Ap 9 7 ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ 18 12

χρυσοῦν → χρυσίον Ap 17 4 18 16

χρυσοῦς *aureus*

2 Ti 2 20 οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χ..ᾶ Hb 9 4
Ap 1 12 ἐπτὰ λυχνίας χ..ᾶς 20 21 – 1 13 ζώνην
χ..ᾶν 15 6 – 4 4 στεφάνους χ..οῦς 14 14 –
5 8 φιάλας χ..ᾶς 15 7 – 8 3 λιβανωτὸν χ..
οῦν κτλ. 9 13 – 9 20 „τὰ εἴδωλα τὰ χ..ᾶς“
– 17 4 „ποτήριον χ..οῦν“ – 21 15 „μέτρον
κάλαμον“ χρυσοῦν (21 16 vg, v1^o)

χρώς *corpus* Act 19 12 ἀπὸ τ. χρωτὸς αὐτοῦ

χωλός *claudus* b *claudicans*

Mat 11 5 χωλοὶ περιπατοῦσιν || Luc 7 22
15 30.31 βλέποντας – χ..οὺς περιπατοῦντας
18 8 εἰσελθεῖν εἰς τ. ζωὴν – χ..όν || Mar 9 45
21 14 προσῆλθον – χωλοὶ ἐν τῷ ιερῷ
Luc 14 13 κάλει – χωλούς, τυφλούς 21 εἰσάγαγε
Joh 5 3 κατέκειτο πλήθυσ τῶν – χωλῶν
Act 3 2 χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρός 14 8 – 8 7
Hb 12 13 ἵνα μὴ τὸ χωλὸν^b ἐκτραπῇ, Ιαδῆ δέ

χώρα *regio* b *ager*

Mat 2 12 4 16 „ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου“
8 28 Γαδαρηνῶν || Mar 5 1.10 Luc 8 28
Mar 1 5 ἔξεπορεύετο πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα
6 5 περιέδραμον ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην
Luc 2 8 3 1 12 16 πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χ.^b
15 13 εἰς χώραν μακράν 14.15 – 19 12
21 21 οἱ ἐν ταῖς χ.. μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς
Joh 4 35 θεάσασθε τὰς χ., δι τι λευκαί εἰσιν
11 54 εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου
– 55 πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλ. ἐκ τῆς χώρας
Act 8 1 διεσπάρησαν κατὰ τὰς χ. τῆς Ἰουδ.
καὶ Σαμαρ. 10 39 26 20 – 12 20 13 49
16 8 τὴν – Γαλατικὴν χώραν 18 23
27 27 ὑπενόσουν προσάγειν τινὰ – χώραν
Jac 5 4 τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν

χωρεῖν *capere* b *reverti* c *vadere*

Mat 15 17 εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ^c
19 11 οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦ-
τον 12 δ συνάμενος χωρεῖν χωρείτω
Mar 2 2 συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χω-
ρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν
Joh 2 8 ὑδρίαι –, χ..οῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο
8 37 δ λόγος δ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν
21 25 οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρή-
σειν τὰ γραφόμενα βιβλία

2 Co 7 2 χωρήσατε ἡμᾶς· ὁύδενα ἡδικήσαμεν
2 Pe 3 9 ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χ..ῆσαι^b

χωρίζειν, ..εσθαι *separare* b *segregare* –
(pass) c *discedere* d *egredi*

Mat 18 6 δ οὖν δ ὅδεσ συνέζευξεν, ἀνδρωπος
μὴ χωριζέτω || Mar 10 9

Act 1 4 ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χ..εσθαι^c 18 1
χ..σθεῖς^d ἐκ τῶν Ἀθηνῶν 2 χ..εσθαι^c
– τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης

Rm 8 35 τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης
τοῦ Χοῦ; 39 οὔτε τις κτίσις ἐτέρα
δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀ-
γάπης τοῦ θεοῦ

1 Co 7 10 γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆ-
ναι^c 11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῆ^c 15 εἰ δὲ
δ ἀπιστος χ..εται^c, χ..έσθω^c

Phm 15 τάχα – ἔχωρίσθη^c πρὸς ὥραν, ἵνα
Hb 7 28 κεχωρισμένος^b ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν

χωρίον *ager* b *praedium* c *villa*

Mat 26 36 εἰς χ..ε λεγόμ. Γενθημανί || Mar 14 32^b

Joh 4 5^b Act 1 18.19 Ἀκελδαμάχ – 28^b
Act 4 34 ὅσοι – κτήτορες χωρίων – ὑπῆρχον
5 3 νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χω-
ρίου; 8 εἰ τοσούτου τὸ χ. ἀπέδοσθε;

χωρίς *sine* b *absque* c *extra* d *exceptis...*
e *praeter* f (adv.) *separatim*

Mat 13 34 χ. παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλ. || Mar 4 34
14 21 χωρὶς^d γυναικῶν καὶ παιδίων 15 38^c

Luc 6 49 οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου

Joh 1 3 χ. αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν δ γέγονεν
15 5 χωρ. ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν

20 7 χωρὶς^f ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον

Rm 3 21 χωρὶς νόμου „δικαιοσύνη θεοῦ“ 28
χωρὶς ἔργων νόμου 4 8 ὃ δ ὁύδες λο-

γίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων
7 8 χωρὶς γάρ νόμου ἀμαρτία νεκρά 9

ἔγω δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ
10 14 πῶς – ἀκούσωσιν χωρ. κηρύσσοντος;

1 Co 4 8 χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε
11 11 οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνὴρ
χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ

2 Co 11 28 χωρὶς^e τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπίστασις
12 3 εἴτε ἐν σώματι εἴτε χ..ο τοῦ σώματος

Eph 2 12 δι τι τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χοῦ

Phl 2 14 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν

1 Ti 2 8 χωρὶς δργῆς καὶ διαλογισμοῦ
5 21 ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χ. προκρίματος

Phm 14 χωρὶς – τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἡθέ-

λησα ποιησαι

Hb (2 9 v1 ὅπως χ. θεοῦ – γεύσηται θανάτου)
 4 15 πεπειρασμένον – χωρίς^b ἀμαρτίας
 7 7 χ. – πάσης ἀντλογίας 20 ὀρκωμοσίας
 9 7 ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρίς αἵματος 18.22
 χ. αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις
 – 28 ὁ Χόδος – χωρίς ἀμαρτίας διθύρασται
 10 28 χωρίς οἰκτιρμῶν – „ἀποδνήσκει“
 11 6 χ. – πίστεως ἀδύνατον „εὑαρεστῆσαι“
 – 40 ἵνα μὴ χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσιν

Hb 12 8 εὶ δὲ χωρίς^c ἐστε „παιδείας“
 – 14 ἀγιασμόν, οὗ χ. οὐδεὶς δψεται τ. κύρ.
 Jac 2 18 δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου χωρίς τῶν
 ἔργων 20 θέλεις δὲ γνῶναι, –, ὅπι ἡ πί-
 στις χ. τῶν ἔργων ἀργή ἐστιν; 28 ὥσπερ
 – τὸ σῶμα χ. πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὐ-
 τῶς καὶ ἡ πίστις χ. ἔργων νεκρά ἐστιν

χωρος S^o – *corus* (v1 ch.) Act 27 12 κατὰ χ..ν

Ψ

ψάλλειν *psallere* ^b*cantare*

Rm 15 9 „καὶ τῷ δινόματί σου ψαλῶ^b“
 1 Co 14 15 ψαλῶ τῷ πνεύματi, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ
 νοῖ (et mente)
 Eph 5 19 ψ..οντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ
 Jac 5 13 εὔθυμει τις; ψαλέτω

ψαλμός *psalmus* Luc 20 42 ἐν βίβλῳ ψαλμῶν
 Act 1 20 – Luc 24 44 ἐν – τοῖς – ψ..οῖς Act
 13 33 ἐν τῷ ψ. – τῷ δευτέρῳ (v1 ἐν τ. ψ..οῖς)
 1 Co 14 28 ἔκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει
 Eph 5 19 λαλοῦντες ἐαυτοῖς ψ..οῖς Col 3 16

ψευδάδελφοι S^o – *falsi fratres* 2 Co 11 28
 κινδύνοις ἐν ψ..οις Gal 2 4 διὰ δὲ τοὺς
 παρεισάκτους ψ..ους, οἵτινες παρεισῆλθον

ψευδαπόστολοι S^o – *pseudoapostoli* 2 Co 11 13

ψεύδεσθαι *mentiri* ^b*mendacem esse*
 Mat 5 11 ὅταν – εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑ-
 μῶν ψευδόμενοι (v1^a) ἔνεκεν ἔμοῦ
 Act 5 3 ψεύσασθαι σε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον
 – 4 οὐκ ἔψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τ. θεῷ
 Rm 9 1 ἀλήθειαν λέγω ἐν Χῷ, οὐ ψ..ομαι
 2 Co 11 31 δὲ θεὸς – οἶδεν, –, δητι οὐ ψ..ομαι Gal
 1 20 ἴδού ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δητι οὐ
 ψ..ομαι 1 Ti 2 7 ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψ.

Col 3 9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους
 Hb 6 18 διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν
 οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν
 Jac 3 14 μὴ – ψεύδεσθε^b κατὰ τῆς ἀληθείας
 1 Jo 1 8 ψ..όμενα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀληθ.
 Ap 3 9 οὐκ εἰσὶν (sc Ἰουδαῖοι) ἀλλὰ ψ..ονται

ψευδής *mendax* ^b*falsus*
 Act 6 13 ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς^b
 Ap 2 2 καὶ εὑρες αὐτοὺς ψευδεῖς
 21 8 πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν

ψευδοδιδάσκαλοι S^o – *magistri mendaces*
 2 Pe 2 1 ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψ..οι

ψευδολόγοι S^o – *loquentes mendaciam*
 1 Ti 4 2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων

ψευδομάρτυρες S^o – *falsi testes* Mat 26 60
 1 Co 15 15 εὑρισκόμενα δὲ καὶ ψ. τοῦ θεοῦ

ψευδομαρτυρεῖν *falsum testimonium dicere*
 b f. t. ferre Mat 19 18 „οὐ ψ..ήσεις“ || Mar 10
 19 Luc 18 20 – Mar 14 56 πολλοὶ – ἐψ..ουν 57^b

ψευδομαρτυρία S^o – *falsum testimonium*
 Mat 15 19 ἔξερχονται – ψ..αι 26 59 ἔζήτουν ψ..αι

ψευδοπροφήτης *pseudopropheṭa* ^b*falsas pr.*
 Mat 7 15 προσέχετε ἀπὸ τῶν ψ..ῶν^b

24 11 πολλοὶ ψ..αι ἐγερθήσονται 24 ψευδό-
 χριστοὶ καὶ „ψ..αι“ || Mar 13 22

Luc 6 28 οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν –
 κατὰ τὰ αὐτὰ – ἐποίουν τοῖς ψ..αις

(vg v1 *prophetis*) οἱ πατέρες αὐτῶν

Act 13 6 ἀνδρα πινά μάγον ψ..ην Ἰουδαίον

2 Pe 2 1 ἐγένοντο δὲ καὶ ψ..αι ἐν τῷ λαῷ

1 Jo 4 1 πολλοὶ ψ. ἔξεληλύθασιν εἰς τ. κόσμ.

Ap 16 13 19 20 20 10 τὸ θηρίον καὶ δ ψ.

ψεῦδος *mendacium* ^b(ψεύδους) *mendax*

Joh 8 44 ὅταν λαλῇ τὸ ψ., ἐκ τῶν ίδίων λαλεῖ

Rm 1 25 μετήλλαξαν τὴν ἀληθείαν τοῦ θεοῦ
 ἐν τῷ φεύδει (in mendacio v1 ..πι)

Eph 4 25 ἀποθέμενοι τὸ ψ. „λαλεῖτε ἀληθείαν“

2 Th 2 9 οὖ δὲ στιν ἡ παρουσία – ἐν – τέρασιν

ψεύδους^b 11 εἰς τὸ πιστεῦσαι – τῷ ψ.

1 Jo 2 21 πᾶν ψ. ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν
 – 27 τὸ αὐτοῦ χρῆσμα διδάσκει ὑμᾶς –,
 καὶ ἀληθές ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψ.

Ap 14 5 „ἐν τῷ στόματι“ αὐτῶν „οὐχ εὑρέθη ψεῦδος“· ἔμωμοί εἰσιν

21 27 „οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν – – – [ὁ] ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος 22 15 ἔξω – πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος

ψευδόχριστοι S^o – *pseudochristi*
→ ψευδοπροφήτης Mat 24 24 || Mar 13 22

ψευδώνυμος S^o – *falsi nominis*
1 Ti 6 20 τὰς – ἀντιθέσεις τῆς ψ..ου γνώσεως

ψεῦσμα S^o – *mendacium* Rm 3 7 εἰ – ἡ ἀλήθεια τ. θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψ. ἐπερίσσευσεν

ψεύστης *mendax*
Joh 8 44 ὅτι ψεύστης ἐστίν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ – 55 ἔσομαι ὅμοιος ὑμῖν ψεύστης“
Rm 3 4 „πᾶς“ δὲ „ἄνθρωπος ψεύστης“
1 Ti 1 10 ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπόρκοις
Tit 1 12 Κρῆτες ἀεὶ ψ..αι, κακὰ θηρία
1 Jo 1 10 ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν (sc θεόν)
 δ 10 ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ (v1 υἱῷ vg) ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν
2 4 ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψ. ἐστίν – 22 τίς ἐστιν ὁ ψ. εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος
 4 20 ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν,
 καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψ. ἐστίν

ψηλαφᾶν ^a*attractare* (v1 *adtract.*) ^b*contrectare* ^c*palpare* ^d(part pass) *tractabilis*
Luc 24 39 ψ..ήσατέ ^c με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα
Act 17 27 εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν ^a αὐτόν
Hb 12 18 οὐ γάρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένων ^d (v1 + ὅρει vg, v1^o) καὶ κεκαυμ.
1 Jo 1 1 δ – αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν ^b

ψηφίζειν *computare* Luc 14 28 Ap 13 18

ψῆφος ^a*calculus* ^b*sententia* Act 26 10 κατήνεγκα ψ..ον ^b Ap 21 7 ψ..ον ^a λευκήν

ψιλυρισμός *susurratio* 2 Co 12 20 ψ..οί

ψιλυριστής S^o – *susurro* Rm 1 29 ψ..άς

ψιχίον S^o – *mica* Mat 15 27 || Mar 7 28

ψύχεσθαι *refrigescere*

Mat 24 12 ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν

ψυχή *anima* ^b*animus* ^c(μιᾶς ψυχῆς) *anapnēsis*

Mat 2 20 τεθνήκασιν – οἱ ζητοῦντες τὴν ψ. τοῦ παιδίου Rm 11 3 „ζητοῦσιν τὴν ψ. μου“

Mat 6 25 μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε – ὅτι ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς – ; || Luc 12 22.23

10 28 τὴν δὲ ψ. μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι – τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ

– 39 δὲ εὑρὼν τὴν ψ. αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ δὲ ἀπολέσας τὴν ψ. – εὑρήσει αὐτήν 16 25 δις – ἐὰν θέλῃ τὴν ψ. αὐτοῦ σῶμα, ἀπολέσει αὐτήν· δις δὲ διὰ ἀπολέση τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν 28 τί – ὥφεληθήσεται ἄνθρ., ἐὰν τὸν κόσμον – κερδήσῃ, τὴν δὲ ψ. αὐτοῦ ζημιωθῆ; ή τί δώσει ἄνθρ. ἀντάλλαγμα τῆς ψ. αὐτοῦ; || Mar 8 35.36.37 Luc 9 24 17 33 δις ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψ. αὐτοῦ περιποιήσασθαι, ἀπολέσει αὐτήν, – – ζωογνήσει αὐτήν

11 29 „εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψ. ὑμῶν“

12 18 „δινεύδοκησεν ἡ ψυχὴ μου“

20 28 διακονήσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν || Mar 10 45

22 37 „ἀγαπήσεις – τὸν θεόν σου – ἐν δλῃ τῇ ψ. σου“ || Mar 12 30 „ἔξ δλης“ Luc 10 27 ἐν cfr Eph 6 8 Col 3 23

26 38 „περιίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου“ || Mar 14 34 Joh 12 27 τετάρακται

Mar 3 4 ἔξεστιν τοῖς σάββασιν – , ψυχὴν σῶσαι ή ἀποκτεῖναι (vg *perdere*); || Luc 6 9 ή ἀπολέσαι (*perdere*)

Luc 1 46 μεγαλύνει „ἡ ψυχὴ μου τ. κύριον“
2 35 σοῦ – τὴν ψ. διελεύσεται βομφαία
(θεοῦ v1 διόδις τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἡλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι vg)

12 19 ἐρῶ τῇ ψ. μου· ψυχή, ἔχεις πολλά – 20 τὴν ψυχὴν σου ἀπαίτουσιν ἀπὸ σου

14 26 εἴ τις ἔρχεται πρός με καὶ οὐ μισεῖ – , ἔπι τε καὶ τὴν ψυχὴν ἐσαυτοῦ

21 19 ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν cfr Hb 10 39

Joh 10 11 τὴν ψ. αὐτοῦ τίθησιν (*dat*) ὑπὲρ τῶν προβάτων 15 τὴν ψ. μου τίθημ (*pono*) 17 ὅτι ἔγω τίθημ τὴν ψ. μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν 18 οὐδεὶς ἤρεν (v1 αἴρει vg) αὐτὴν ἀπ’ ἐμοῦ, ἀλλ’ ἔγω τίθημ αὐτήν ἀπ’ ἐμαυτοῦ

– 24 ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις;

12 25 δ φιλῶν τὴν ψ. αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ δ μισῶν τὴν ψ. αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν

Joh 13:37 τὴν ψ. μου ὑπὲρ σοῦ θήσω (*ponam*)
 – 38 τὴν ψ. σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις;
 15:13 Ἰνα τις τὴν ψ. αὐτοῦ θῆ (*ponat*) ὑ-
 πὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ cfr 1 Jo 3:16
 Act 2:27 „ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν
 μου εἰς ἔδην“
 – 41 ψυχαὶ ὥσει τρισχίλιαι 7:14 „ἐν ψυχαῖς
 ἔβδομήκοντα πέντε“ 27:37 ἡμεδα – αἱ
 πᾶσαι ψυχαὶ κτλ. 1 Pe 3:20 ὀκτὼ ψ..αἱ
 – 43 πάσῃ ψυχῇ φόβος – 3:23 πᾶσα ψ.
 4:32 τοῦ – πλήθους – ἦν καρδία καὶ ψ. μίσ
 14:2 ἐκάκωσαν τὰς ψ. τῶν ἐθνῶν κατά
 – 22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψ. τῶν μαθητῶν
 15:24 ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν
 – 28 παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑ-
 πὲρ τοῦ ὁνδύματος τοῦ κυρίου ὑμῶν
 20:10 ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν
 – 24 οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν
 τιμίαν ἔμαυτῷ
 27:10 μετὰ – ζημίας – καὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
 – 22 ἀποβολὴ – ψυχῆς οὐδεμία ἔσται (44
 πάντας διασωθῆναι *omnes apitae*)
 Rm 2:9 θλῖψις – ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
 τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν
 13:1 πᾶσα ψυχὴ ἔξουσίας – ὑποτασσέσθω
 16:4 ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τρά-
 χηλὸν ὑπέδηκαν – 11:3 → Mat 2:20
 1 Co 15:45 „ἐγένετο – Ἄδαμ εἰς ψυχὴν ζώσαν“
 2 Co 1:23 μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ
 τὴν ἐμὴν ψυχήν, δηπειδόμενος
 12:15 ἐγὼ – ἡδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπα-
 νηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
 Eph 6:8 ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ
 ψυχῆς^b Col 3:23 δ ἐὰν ποιήτε, ἐκ ψυ-
 χῆς^b ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ
 Phl 1:27 μᾶς ψυχῆς^c συναδλοῦντες τῇ πίστει
 2:30 παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ, Ἰνα
 1 Th 2:8 μεταδοῦναι ὑμῖν – καὶ τὰς – ψυχάς
 5:23 ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ
 παρουσίᾳ τοῦ κυρίου – τηρηθείη
 Hb 4:12 ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος
 6:19 ὡς ἅγκυραν ἔχομεν τῆς ψ. ἀσφαλῆ
 10:38 „οὐκ εὑδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ“
 – 39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἔσμεν „ὑποστολῆς“ –,
 ἄλλα „πίστεως“ εἰς περιποίησιν ψ..ῆς
 12:8 Ἰνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκ-
 λυόμενοι
 13:17 ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
 Jac 1:21 δέξασθε τὸν ἐμφυτὸν λόγον τὸν δυ-
 νάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν
 5:20 δ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
 – σῶσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου

1 Pe 1:9 τέλος τῆς πίστεως σωτηρίαν ψ..ῶν
 – 22 τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπ-
 ακοῇ τῆς ἀληθείας
 2:11 αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς
 – 25 ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψ. ὑμῶν
 4:19 πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς
 ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ
 2 Pe 2:8 ὁ δίκαιος – ψ..ῆν δικαίαν – ἐβασάνιζεν
 – 14 δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους
 1 Jo 3:18 ὑπὲρ ὑμῶν τὴν ψ. αὐτοῦ ἔδηκεν (*po-
 suit*)· καὶ ἡμεῖς διείλομεν ὑπὲρ τῶν
 ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι (*ponere*)
 3 Jo 2 καθὼς εὐόδοῦταί σου ἡ ψυχὴ
 Ap 6:9 εἶδον – τὰς ψ. τῶν ἐσφαγμένων – διὰ
 τὴν μαρτυρίαν 20:4 πεπελεκισμένων
 8:9 ἀπέθανεν –, τὰ ἔχοντα ψυχάς
 12:11 καὶ οὐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν
 (*animas suas*) ἄχρι θανάτου
 18:3 πᾶσα ψυχὴ ζωῆς (*vivens*) ἀπέθανεν
 18:19 σωμάτων, καὶ „ψυχὰς ἀνθρώπων“
 – 14 ἡ δούρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυ-
 χῆς (*a..ae tuae*) ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ

ψυχικός *animalis*

1 Co 2:14 ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ
 τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ
 15:44 σπείρεται σῶμα ψ..όν, ἐγείρεται σ.
 πνευματικόν. εἰ ἔστιν σ. ψ..όν, ἔστιν
 καὶ πν..όν 48 ἀλλ’ οὐ πρῶτον τὸ πν..όν
 ἢ ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἐπειτα τὸ πν..όν
 Jac 3:15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατ-
 ερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχική
 Jud 19 ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες

ψῦχος *frigus* Joh 18:18 ὅτι ψῦχος ἦν
 Act 28:2 – 2 Co 11:27 ἐν ψ..ει καὶ γυμνότηπι

ψυχρός *frigidus* – ψυχρόν *aqua frigida*
 Mat 10:42 ποτήριον ψυχροῦ μόνον

Ap 3:16 οὔτε ψυχρὸς εἴ οὔτε ζεστός κτλ. 16

ψωμίζειν ^a*cibare* ^b*distribuere in cibos pauperum* Rm 12:20 „ἐὰν πεινᾷ δ ἐχθρός
 σου, ψώμιζε^a αὐτόν“ 1 Co 13:3 καν ψω-
 μίσω^b πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου

ψωμίον *S^o – panis* ^b*buccella*

Joh 13:28 ὣς ἐγὼ βάψω τὸ ψ. καὶ δώσω αὐτῷ.
 βάψας οὖν [τὸ] ψ. 27 μετὰ τὸ ψ.^b τότε
 εἰσῆλθεν εἰς ἔκεινον δ σατανᾶς 30 λα-
 βών – τὸ ψωμίον^b – ἐξῆλθεν

ψώχειν *S^o – confricare* Luc 6:1 στάχυας

Ω

ώ, τό Σ° – νγ ω Αρ18 „έγώ είμι“ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ώ 216 ἔγώ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ώ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος 2213 ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἕσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος

*ώδε *hic* ^b(τὰ ὅδε) *quae hic aguntur* ^c*huc d illuc*

Mat 829 ἥλθες ὅδε^c πρὸ καιροῦ βασανίσαι – ; 12 6 τοῦ Ἱεροῦ μετέζόν ἐστιν ὅδε 41 Ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὅδε 42 Ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὅδε || Luc 1132.31

2423 Ἰδοὺ ὅδε ὁ χριστός, ἡ· ὅδε^d || Mar 13 21 – , ἕδε ἐκεῖ – Luc 1721 οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὅδε (sc ἡ βασιλεία) ἡ· ἐκεῖ

Joh 1121 εἰ ἡς ὅδε, οὐκ ἀν ἀπέθανεν 32 Col 4 9 πάντα ύμιν γνωρίσουσιν τὰ ὅδε^b

Hb 1314 οὐ γάρ ἔχομεν ὅδε μένουσαν πόλιν Αρ 1310 ὅδε ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων 1412 1318 ὅδε ἡ σοφία ἐστίν 179 ὅδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν

ώδη *canticum* ἄδειν *cantare*

Eph 519 λαλοῦντες ἐαυτοῖς – ὥδαις πνευματικαῖς, ἄδοντες – τῇ καρδίᾳ ύμῶν τῷ κυρίῳ Col 316 ὥδαις πν..αῖς ἐν τῇ χάριτι ἄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ύμῶν τῷ θεῷ

Αρ 5 9 „ἄδουσιν ὧδὴν καινήν“ 143 „Ἄδ. (νι + ώς) ὧδ. καὶν. – καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ὧδὴν εἰ μή – 153 „Ἄδουσιν τὴν ὧδ. Μωϋσέως“ – καὶ τὴν ὧδὴν τοῦ ἀρνίου

ώδιν *dolor* Mat 248 ἀρχὴ ώ..ων || Mar 138

Act 224 λύσας τὰς ὡδίνας τοῦ θανάτου

1 Th 5 3 ὠσπερ ἡ ὡδίν τῇ ἐν γαστρὶ ἔχούσῃ

ώδινειν *parturire*

Gal 419 τέκνα μου, οὓς πάλιν ὡδίνω μέχρις οὖ μορφωθῆ Χρόνος ἐν ύμιν – 27

Αρ 12 2 „κράζει ώ..ουσα“ καὶ βασανιζομένη

ώμος *humerus* (νι um.) Mat 234 Luc 155

ό ών *qui est* Ap 14.8 48 *qui es* 1117 166

ώνεισθαι S° – *emere* Act716 „ώνήσατο Ἀβρ.“

ώόν *ouum* Luc 1112 ἡ καὶ αἰτήσει ὠόν, –;

ώρα *hora*

Mat 813 ίάθη δ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ 922

(Mat) 1628 ἐσώμη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ώ. ἐκ. 1528 1718 ἐδεραπεύθη δ παῖς ἀπὸ τῆς ώ.

Mat 1019 δοδήσεται – ύμιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε || Mar 1311 Luc 1212

1415 ἡ ὥρα ἡδη παρῆλθεν || Mar 635 ὥρας πολλῆς γενομένης – ἡδη ὥρα πολλή – 1111 ὁψὲ ἡδη οὔσης τῆς ὥρας

18 1 ἐκ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον 2655 εἶπεν δ Ἰησοῦς Luc 721 ἐδεράπευσεν πολλούς 1021 ἐν αὐτῇ τῇ ώ. ἡγαλλιάσατο 1331 προσῆλθάν τινες 2019 ἔζητησαν – ἐπιβαλεῖν ἐπ’ αὐτὸν τὰς χ.

20 3 ἔξελμῶν περὶ τρίτην ὥραν 5 περὶ ἔκτην καὶ ἐνάτην ώ. 6.9 ἐλθόντες – οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ώ. 12 οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν

2438 περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν 44 ἡ οὐ δοκεῖτε ὥρα – ἔρχεται δο ηξει – ἐν ὥρᾳ ἡ οὐ γινώσκει 2513 οὐκ οἴδατε – οὐδὲ τὴν ὥραν || Mar 1332 Luc 1239 εἰ ἡδει – ποιά ὥρα δ κλέπτης 40.48 → Ar 33

2640 οὐκ ισχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ’ ἐμοῦ; 45 ἡγγικεν ἡ ὥρα || Mar 1435 ἵνα – παρέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ ἡ ώ. 37 μίαν ὥραν γρηγ.; 41 ἡλθεν ἡ ὥρα

2745 ἀπὸ δὲ τῆς ἔκτης ὥρας σκότος – ἔως ὥρας ἐνάτης 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ώ. ἀνεβόησεν || Mar 1525 ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν 33.34 Luc 2344 ἦν ἡδη ὥσει ὥρα ἔκτη καὶ σκότος – ἔως ὥρας ἐνάτης

Luc 110 τῇ ώ. τοῦ θυμιάματος 1417 δείπνου 238 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ 2433 – 2214.59

2253 ἀλλ’ αὔτη ἐστὶν ύμῶν ἡ ὥρα

Joh 139 ὥρα ἦν ώς δεκάτη 46 ἔκτη 1914 2 4 οὕπω ἤκει ἡ ὥρα μου 730 οὕπω ἐληλύθει ἡ ώ. αὐτοῦ 820 – 131 εἰδὼς – δτι ἡλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ – πρὸς τὸν πατέρα

421 ἔρχεται ώ. δτε οὕτε ἐν τῷ ὥρει τούτῳ 23 ἔρχ. ώ. καὶ νῦν ἐστιν, δτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί – 525 δτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν 28 ἔρχ. ώ. ἐν ἡ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις 162 ἔρχ. ώ. ἵνα πᾶς δ ἀποκτείνας ύμᾶς 25 δτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις 32 ἔρχ. ώ. καὶ ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε – κάμε μόνον ἀφῆτε

Joh 4:52 ἐπύθετο – τὴν ὡ. – ἐν ἣ κομψότερον
ἔσχεν· – ἔχθης ὥραν ἐβδόμην 53
5:35 ἡμελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν
(*ad horam*) ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ
11:9 οὐχὶ δώδεκα ὥραί εἰσιν τῆς ἡμέρας;
12:23 ἐλήλυθεν ἡ ὡ. ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱός
17:1 ἐλήλυθ. ἡ ὡ.· δόξασόν σου τ. ὑ.
– 27 σῶσόν με ἐκ τῆς ὡ. ταύτης. ἀλλὰ διὰ
τοῦτο ἡλθόν εἰς τὴν ὥραν ταύτην
16:4 ταῦτα λελάληκα ύμιν ἵνα ζταν ἔλθῃ
ἡ ὥρα αὐτῶν 21 γυνὴ – λύπην ἔχει,
ὅτι ἡλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς
19:27 ἀπ' ἔκεινης τῆς ὥρας ἔλαβεν – αὐτήν
Act 2:15 ἔστιν γάρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας
3:1 ἐπὶ τὴν ὡ. τῆς προσευχῆς τὴν ἐνά-
την 10:3.9 ἔκτην 30 τὴν ἐνάτην (sc ὡ.)
5:7 ὡς ὥρῶν τριῶν διάστημα 10:30 ἀπὸ
τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς
ὥρας 16:18 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ 33 19:34 ἐπὶ
ὥρας δύο 22:13 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ 23:23

Rm 13:11 ὅτι ὥρα ἡδη ὑμᾶς – ἐγερθῆναι
1 Co 4:11 δῖχρι τῆς δρτὶ ὥρας καὶ πεινῶμεν
15:30 τί – κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;
2 Co 7:8 εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς
Gal 2:6 οἵς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν
1 Th 2:17 ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς και-
ρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ
Phm 1:6 ἔχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον
1 Jo 2:18 ἐσχάτη ὥρα ἔστιν, –, καὶ νῦν ἀντί-
χριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· διδεν γι-
νώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἔστιν
Ap 3:3 ἡξω ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποι-
αν ὥραν ἡξω ἐπὶ σέ
– 10 κάγγω σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ
πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι
9:15 διγγελοὶ οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὡ.
11:13 ἐν ἔκεινῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμός
14:7 ὅτι ἡλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ
15 „ὅτι ἡλθεν ἡ ὥρα θερίσαι“
17:12 ἔξουσίαν – μίαν ὥραν λαμβάνουσιν
18:10 μᾶς ὥρᾳ ἡλθεν ἡ κρίσις σου 17:19 ὅτι
μᾶς ὥρᾳ „ἡρημώθη“ (sc Βαβυλών)

ὥραῖος *speciosus* Mat 23:27 ἔξωθεν μὲν φαί-
νονται ὡ..οι – Act 3:2 θύραν – τὴν λεγο-
μένην ὥραίαν 10 – Rm 10:15 „ώς ὥραῖοι“

ὥρυεσθαι *ragire* 1 Pe 5:8 ὡς λέων ὥρυδμενος

„ώσαννά“ S^o – *hosanna* (v1 os.) Mat 21:9 ὡσ.
τῷ υἱῷ Δασιδ· – ὡσ. ἐν τοῖς ὑψίστοις 15
ὡσ. τῷ υἱῷ Δ. || Mar 11:9 ὡσ.· 10 ὡσ. ἐν
τοῖς ὑψίστοις Joh 12:13 ὠσαννά

·Ωσηέ Rm 9:25 ὡς καὶ ἐν τῷ ·Ωσηὲ λέγει·

ώταριον S^o – *auricula* Mar 14:47 Joh 18:10

ώτίον *auricula* Mat 26:51 Luc 22:51 Joh 18:28

ώφελεια ^a*utilitas* ^b*quaestas* Rm 3:1 τίς ἡ
ώφ. ^a τῆς περιτομῆς; – Jud 18 θαυμά-
ζοντες πρόσωπα ὠφελείας ^b χάριν

ώφελεῖν, ..εἰσθαι *prodesse* ^b*proficere*

Mat 15:5 δῶρον δ ἐὰν ἔξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς (v1
ώφεληθης) || Mar 7:11 κορβᾶν

18:26 τί – ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἔάν ||
Mar 8:36 τί – ὠφελεῖ (v1 ..ήσει vg) ἀν-
θρωπον κερδῆσαι Luc 9:25 τί – ὠφε-
λεῖται ^b ἄνθρωπος κερδῆσας

27:24 Ιδὼν – ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ^b – Joh 12:19
θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε ^b οὐδέν

Mar 5:28 γυνὴ – μηδὲν ὠφεληθεῖσα ^b ἀλλὰ μᾶλ-
λον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα

Joh 6:8 ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν

Rm 2:25 περιτομὴ – ὡ..εῖ ἐὰν νόμον πράσσης

1 Co 13:3 ἐὰν –, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠ-
φελοῦμαι (*nihil mihi prodest*)

14:8 ἐὰν ἔλθω – γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς
ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ύμιν λαλήσω ἡ ἐν
ἀποκαλύψει ἡ ἐν γνώσει – ἡ διδαχῇ;

Gal 5:2 Χριστὸς ύμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει

Hb 4:2 οὐκ ὠφέλησεν δ λόγος τῆς ἀκοῆς
ἐκείνους μὴ συγκεκρισμένος

13:8 ἐν οἷς (sc βρώμασιν) οὐκ ὠφελήθη-
σαν οἱ περιπατοῦντες (v1 ..ήσαντες)

ώφελιμος S^o – *utilis*

1 Ti 4:8 ἡ –σωματικὴ γυμνασία πρὸς δλίγον
ἔστιν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εύσέβεια πρὸς
πάντα ὠφέλιμός ἔστιν

2 Ti 3:16 πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ (v1
οι καὶ vg, v1 et) ὠφέλιμος πρὸς δι-
δασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμόν

Tit 3:8 ταῦτα ἔστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς
ἄνθρωποις